

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

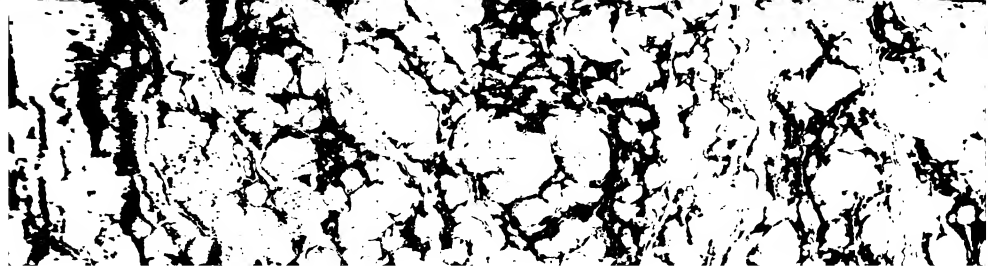
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

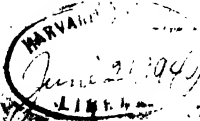
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2.50

Ε 242

λα τα γνήσια αντίγραφα φέρουν την υπογραφή μου,
έργον είναι κτήμα.

Αναστάσιος Δ. Φέξης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Λατινικὴ Γλῶσσα, τῆς ὁποίας παραφυάδες εἶνε ὅλαι σχεδὸν αἱ νεώτεραι εὐρωπαϊκαί, εἰς τὴν ἐποχὴν μας εἶναι πλέον ἢ ἀπαραίτητος. Ἄν τὴν σήμερον ἐν τῇ διπλωματίᾳ ὡς διεθνὴς ἔχη καθιερωθῇ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα, ἐν τῇ φιλολογίᾳ ὅμως τοιαύτη εἶναι ἡ Λατινικὴ, ἐν τῇ ἱατρικῇ καὶ φαρμακευτικῇ ἐπίσει, ἐν δὲ τῇ θρησκείᾳ τῶν Δυτικῶν μόνη ἡ Λατινικὴ. Εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτὴν ἔχουν γραφῇ τὰ σπουδαιότερα συγγράμματα τοῦ κόσμου. Τοιαύτην ἔχουσα ἀξίαν ἡ γλῶσσα αὕτη καὶ χρησιμότητα ἀποβαίνει ἀπαραίτητος παντὶ ἐπιθυμοῦντι τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν καὶ ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, αὐτόχρονον δὲ ἀνάγκη εἰς τοὺς μαθητάς, τοὺς φοιτητάς πασῶν τῶν Σχολῶν καὶ τοὺς ἐπιστήμονας ἐν γένει.

Μολονότι τόσον εἶναι χρήσιμος τὴν σήμερον ἡ Λατινικὴ πρὸς ἐκμάθησιν ὅμως καὶ κατανόησιν αὐτῆς ἐλάχιστα βοηθήματα ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν καὶ δὴ λεξικά νέα, τούτου δὲ ἕνεκα ἐπιθυμοῦντες ὅπως τὰ ἡμέτερα Καταστήματα παράσχωσι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην τοῦ Κικέρωνος, ἢ γινώσκει τῆς ὁποίας σπουδαίως συμβάλλει καὶ εἰς τὴν τελείαν κατανόησιν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, καθ' ὅτι αἱ δύο αὗται γλῶσσαι ἔχουσι τὴν αὐτὴν γραμματικὴν σύνταξιν, συμπληροῦντες δὲ ἐξ ἄλλου τὴν σειρὰν ἡμῶν τῶν λεξικῶν ξένων γλωσ-

ἡμῶν Μέγα Λατινο-ελ-
τοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ
προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκδοσιν

ΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

εἰς τὸν διαπρεπῆ καθηγητὴν
οἰκίας κ. Χρήστον Ἀδαμαν-
τῆν Ρώμῃ καὶ εἰς τὴν Λα-
τῆς περὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην
ῤακοθεῖς συνέταξε τὸ παρὸν
ῤημα καὶ ἐπὶ τῇ βάρει τῶν
tshaw καὶ Karl Ernest
τὸ δι' ὅλων τῶν νεωτέρων
εἰ συνθήκην ἐσχηματίσθησαν
ρήσει οὖσαι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
στεροσκοπεῖον, ἀντιόφθαλμα,
μέφαστος κλπ. Αἱ νεώτεροι
πρώτου πρὸς διάκρισιν ἀπὸ

πρώτου Λεξικὸν χωρὶς νὰ ᾖ
ἡ πλουτοὶ τῶν δύο γλώσσων
δύο ἀλλήτως χρηθιμῶν
δὲ ἐξ ἑλλοῦ καὶ τὸ τέλει-
ων ὁμοίων λεξικῶν πλεονέ-
καὶ τελευτοῦρά τερον νὰ κα-

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο Ν Ε Λ Λ Η Ν Ο - Λ Α Τ Ι Ν Ι Κ Ο Ν

Α

Α, α (ἄλφα), τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου· litera Α· ἀριθμ. α' = unus ἢ primus, α = mil' e. ἄ-, ἐν συνθέσει· 1) στερητικόν, ἰσοδυναμοῦν τοῖς λατινικοῖς in- (im-, il, ir. ne-, ve-· 2) ἐπιτατικόν· ἀγανής, valde hians· 3) ἀθροιστικόν· ἄλογος, ἄκοιτις, conjunx.

ἄ! ah!

ἄ, ἄ· ha, ha.

ἄ! aha!

ἀβαθής, ἐς, ἐπ. non profundus, a, um; valosus, a, um.

ἀβαθρος, ον, ἐπ. sine basi; fundamento carens.

ἀβάκιον, τό, ἴδε·

ἀβακίσκος, δ, abaculus -i, ἄ.

ἀβακοειδής, ἐς, ἐπ. forman abaci habens.

ἀβάκχευτος, ον, ἐπ. Bacchanalium expers.

ἀβάνυσος, ον, non illiberalis, e.

ἄβαξ, δ, abacus, -i, ἄ.

ἀβάπτιστος, ον, immersabilis, -e.

ἀβαπτος, ον, non tinctus, a, um.

ἀβαρβαρίστως, ον, non barbarice.

ἀβαρβαρος, ον, non barbarus, a, um.

ἀβαρής, ἐς, pondere carens; levis.

ἀβασάνιστος, ον, non tortus, a, um.

ἀνεξέταστος, inexploratus, a, um.

ἀβασανίστως, re non examinata; temere.

ἀβασίλευτον, τό, interregnum, οὐ.

ἀβασίλευτος, ον, rege carens; non regnatus, a, um.

ἀβασιλεύτος, sine rege.

ἀβάσκατος, ον, invidia carens.

ἀβάσκακον, τό, fascini amuletum

ἀβάσκαντος, ον, 1) ab invidia tutus· 2) in fascinabilis, e.

ἀβασκάντως, ἀβασκάνως (= ἐκτός φθόνου)· sine invidia.

ἀβάστακτος, ον, qui portari nequit

ἄβατον, τό, adytum, -i οὐ.

ἄβατος, ον, 1) avius, a, um; invius, a, um· 2) desertus, a, um.

ἀβατόω-ω, invium (inhabitable) reddo aliquid.

ἀβαφής, ἐς, ἄβαφος, ον, non tinotus, a, um.

ἄββās, δ, abbas, ātis, ἄ.

ἀβδέλυκτος, ον, non execrabilis.

ἀβδερικικός, abderiticus, a, um.

ἀβέραιος, ον, incertus, a, um·

μη σταθερός· inconstans, -ntis; instabilis, e.

ἀβεβαιότης, ἡ, dubitatio, -onis· μη σταθερότης, instabilitas, -atis θ. iniirmitas, -atis, θ.

ἀβεβαίως, μη σταθερῶς· inconstanter· incerte ἢ incerto.

ἀβέβηλος, ον, non profanus, a, um.

ἀβελλανός, abellanus, a, um.

ἀβελτεγία, ἡ, stoliditas. -atis, θ.

ἀβέλτερος, α, ον, insipiens, -n is;

ἀβελτέρως, insipienter, stulte.

ἀβίαστος, ον, non coactus, a, um;

ἀβιάστως, non coacte.

ἀβιβλς, ον, libris carens.

ἄβιος, ον, ἐπ. sine victu; egēnus.

ἀβιώτος, ον, non vitalis, -e.

ἀβιώτως, cum taedio vitae.

ἀβλάβεια, ἡ, innocentia, -ae, θ.

incolumitas, -atis, θ.

ἀβλαβής, ἐς, innoxius, a, um;

ἄκακος, innocuus, a, am, innocens, -ntis; ἄβλαπτος, innoxius, a, um;

ἀκέραιος, incolumis, e.

ἀβλαβῶς, innoxie; illaese.

ἀβλαστέω -ω, male germino.

ἀβλάσφημος, *ον*, non maledicus, a, um.

ἀβλέπτημα, τό, erratum, -i, *ου*.

ἀβλέταρος, *ιον*, παθεῖbris carens.

ἀβλεψία, ἡ, caecitas, fatis, *θ*. *βλ*.
=inconsiderantia, -ae, *θ*.

ἀβλητος, *ον*, invulneratus, a, um.

ἀβληχῆς, *ἐς*, sine balatu.

ἀβληχρός, *ά*, *ον*, mollis, e.

ἀβοηθησία, ἡ, auxilii defectus.

ἀβοήθητος, *ον*, *ἐπ*. auxilio destitutus, a, um.

ἀβοηθήτως, sine auxilio.

ἀβοητί, sine clamore.

ἀβόρβωρος, *ον*, coeno carens.

ἀβόσκητος, *ον*, non pastus.

ἀβότατος, *ον*, herbis carens.

ἀβουλεύτως, inconsulto.

ἀβουλέω -*ω*, nolo.

ἀβουλησία, ἡ, defectio voluntatis

ἀβούλητος, *ον*, invitus, a, um, fortuitus, a, um.

ἀβουλήτως, praeter voluntatem.

ἀβουλία, ἡ, imprudentia, -ae, *θ*.

ἀβουλος, *ον*, inconsultus, a, um.

ἀβούλας, inconsulte.

ἄβρα, ἡ, ancilla, -ae, *θ*.

ἄβρεκτος, *ον*, *ιν*. non madefactus, a, um.

ἄβρεθῆς, *ἐς*, levis, e.

ἄβρόβιος, *ον*, delicatus, a, um.

ἄβροδιαίτα, ἡ, vita mollis et delicata.

ἄβροδιαίτος, *ον*, molliter vivens.

ἄβροδιαίτως, molliter et delicate.

ἄβροκόμης, *ος*, cui coma mollis est.

ἄβρός, *ά*, *ον*, delicatus, a, um; mollis, -e.

ἄβροσύνη, ἡ, splendor, -oris, *ά*.

ἄβρότης, ἡ, πλ. desidiae, -arum; mollitia, -ae, *θ*.

ἄβροχία, ἡ, siccitas, -atis, *θ*.

ἄβροχος, *ον*, *ἐπ*. non madefactus, a, um.

ἄβρόχως, sine pluvia.

ἄβρωμία, ἡ, absentia foetoris.

ἄβρωμος, *ον*, foetore carens.

ἄβρώς, delicate; molliter.

ἄβρωσία, ἡ, jejunium, -i, *ού*.

ἄβρωτος, *ον*, inexcusus, a, um.

ἄβυσσος, *ον*, fundo carens. || *ούα*.
ἡ —, immensa profunditas.

ἔγαθός, ἡ, glomus, -eris, *ου*.

ἔγαθοδαίμων, *ος*, bonus genius.

ἔγαθοδότης, *ος*, bonorum dator.

ἔγαθομίδης, *ἐς*, boni speciem referens.

ἔγαθοεργέω -*ω*, beneficio alicui.

ἔγαθοεργία, ἡ, beneficentia, -ae.

ἔγαθοποιέω, -*ω*, bene ago, prosum beneficio aliquem afficio (-eci), -ere.

ἔγαθοποιία, ἡ, beneficentia, -ae

ἔγαθοποιός, *ον*, *ἐπ*. beneficiarius, a, um.

ἔγαθος, ἡ, *ον*, *ἐπ*. bonus, a, um;

χορητός, probus, a, um; γενναίος,

ἔξοχος, fortis, is; praestans, -ntis;

χρήσιμος, ὠφέλιμος, utilis, e, *εὖ*-

νους, εὐμενής, secundus, a, um; *εὖ*-

τυχής, *εὐτυχής*, felix, -icis; sanus, a, um.

ἔγαθότης, ἡ, bonitas, -atis, *θ*.

ἔγαθόφρων, *ον*, bene animatus.

ἔγαθον, *α*, ἡ, insita bonitas ingenii.

ἔγαθως, *ἐπ*. bene; probe.

ἔγαθωσύνη, ἡ, bonitas, -atis, *θ*.

ἔγάλακτες, *οί*, collactanei, -orum.

ἔγάλακτος, *ον*, lacte carens (ovis).

ἔγαλακτία, ἔγαλαξία, ἡ, lactis de fectus.

ἔγαλλιδόμαι -*ωμαι*, exsulto praegeraudio, vehementer laetor, -ari.

ἔγαλλιας, ἡ, laetitia vehemens.

ἔγαλλίς, ἡ, flos quidam praeditus.

ἔγάλλομαι *ἐπὶ τι*, exsulto (-are) in aliqua re; oblecto me aliqua re.

ἔγαλμα, τό, ornamentum, -i, *ου*.

ἔγαλμα, *ον*, signum, -i, *ου*. statua, -ae, *θ*.

ἔγαλμάτιον, τό, simulacrum par-

vum; statuncula, -ae, *θ*.

ἔγαλματογλύφος, *ος*, *ου*. scul-

ptor, -oris, *ά*.

ἔγαλματοποιέω -*ω*, *ρ*. simulacra

conficio.

ἔγαλματοποιητική, ἡ, ars fa-

ciendi simulacra.

ἔγαλματοποιία, ἔγαλματοουργία,

ἡ, simulacrum confectio.

ἔγαλματοποιός, *ος*, simulacrorum fabricator; statuarius.

ἔγαμαι, *ρ*. admiror; (-atus sum,

-ari) colo, magni facio.

ἀγάμητος (ἐπὶ ἀνδρ.) caelebs, -libis
 ἀγάμια, ἡ, caelibatus, -us, ἄ.
 ἀγάμος, ὄν, ἐπὶ ἀνδρός caelebs,
 -libis; ἐπὶ γυναικός (σπανίως) in-
 nupta, -ae; ἀγάμος βίος, caelebs
 vita; γάμος ἀγάμος, nuptiae innuptae,
 nuptiae inauspicatae ἢ malae.

ἀγαν, nimis, nimium* μηδὲν ἀγαν,
 ne quid nimis.

ἀγανακτέω -ῶ, indignor, doloris
 sensu afficior.

ἀγανάκτησις, ἡ, indignatio, -onis,
 θ. stomachus, -i, ἄ.

ἀγανακτητός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. indi-
 gne ferendus.

ἀγανακτικός, ἡ, ὄν, ad indigna-
 tionem propensus, a, um.

ἀγανακτικῶς, indignanter; irate.

ἀγανός, ἡ, ὄν, ἐπ. mitis.

ἀγάνωτος, ὄν, ἐπ. stanno non
 obductus, a, um.

ἀγαπάω -ῶ, ρ. ἀπο, -are; diligo
 (-exi), -ere.

ἀγάπη, ἡ, amor, -oris, ἄ. dilectio,
 -onis, θ.; ἐκκλ. αἱ ἀγάπαι, agape, -es,
 θ. convivia christianorum sacra.

ἀγάπημα, τό, res ἡ persona quae
 amatur; amor, -oris, ἄ.

ἀγάπησις, ἡ, dilectio, -onis, θ.

ἀγαπητικός, ἡ, ὄν, vim diligendi
 habens; peramans -ntis; ἐραστής,
 amator -oris, ἄ.

ἀγαπητικῶς, amanter.

ἀγαπητός, ἡ, ὄν, amabilis, -e, ca-
 rus, a, um; dilectus, a, um.

ἀγαπητῶς, amabiliter.

ἀγαρικόν, τό, agaricum (fungus).

ἀγαστός, ἡ, ὄν, admirandus, a, um.

ἀγαστῶς, mirabiliter.

ἀγγαρεία, ἡ, ministerium angarii.

ἀγγαρεῖος, α, ὄν, angarialis, e.

ἀγγαρευτής, δ, qui cogit anga-
 riam (servitium) praestare.

ἀγγαρεύω, mitto.

ἀγγαρος, δ, veredarius, -ii, ἄ. an-
 garius, ii, ἄ.

ἀγγεῖδιον, τό, vasculum, -i, οὐ.

ἀγγεῖον, τό, vas, vasis, οὐ. πλ.
 vasa, -orum; λατρ. vena, -ae, θ.

ἀγγειώδης, ες, vasi similis.

ἀγγελία, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

ἀγγελιαφορέω -ῶ, nuntium affero

ἄ; ;, δ, nuntius, ii, ἄ.

ἄ; ὄν, angelicus, a, um.

ἄ; ngelice (vivo).

ἄ; tio, -are.

ἄ; nuntius, -ii, ἄ.

ἄ; ῖς, ἐς, ἐπ. angelica-

tus, a, um.

ἄγγελος, δ, ἡ, nuntius, -ii, ἄ.

nuntia ae,, θ.; ἐκκλ. angelus, -i, ἄ.

ἄγγελτικός, ἡ, ὄν, ad nuntium
 pertinens; nuntius, a, um.

ἄγγοῦριον, τό, cucumis, -meris, ἄ.

ἄγε, ἄγετε, age, agite.

ἄγείρω, congrego, -are; -ομαι,
 congregor, -ari; convenio, ire.

ἀγειτόνεντος, ὄν, vicinis carens.

ἀγείτων, δ, ἡ, vicinum non habens.

ἀγέλας, ἡ, gregio, -are; ἀγέλαςμαι,
 gregatim vivo.

ἀγελαιός, α, ὄν, armentalis, -e;
 gregalis, -e; gregarius, a, um; μτφ.
 e trivio, vilis.

ἀγελαιοτροφικός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. ad
 gregem alendum aptus, pecuarius.

ἀγελαιοτρώφος, δ, qui gregem
 curat.

ἀγελαιών, δ, locus armenti.

ἀγελαρχέω -ῶ, praesum gregi.

ἀγελαρχης, δ, princeps gregis.

ἀγέλας, ἡ, bos, bovis, θ.

ἀγελαστέω -ῶ, risu abstineo, -ere;
 non rideo, -ere.

ἀγελαστὴ ἡ -εί, sine risu; serio.

ἀγελαστία, ἡ, risus abstinencia.

ἀγέλαστος, ὄν, non ridens; tristis, e.

ἀγέλη, ἡ, grex, gregis, ἄ.

ἀγεληδόν, gregatim; acervatim.

ἀγελήτης, δ, qui e grege est.

ἀγελικός, ἡ, ὄν, gregalis, -e.

ἀγενεαλόγητος, ὄν, is, de cuius
 genealogia non constat.

ἀγένεια, ἡ, ignobilitas, -atis, θ.

ἀγένειος, ὄν, imberbis, e.

ἀγενής, ἐς, ignobilis, -e θ.

ἀγένητος, ὄν, ἐπ. non creatus ἡ
 factus, a, um.

ἀγεννησία, ἡ, sterilitas, -atis, θ.

ἀγέννητος, ὄν, non genitus, a, um

ἀγενῶς, ignobiliter.

ἀγερωχία, ἡ, superbia.

ἀγέρωχος, ὄν, superbus, a, um.

ἀγερώχως, superbe; insolenter.

non gu-	ἀγκιστροπώλης, qui hamos vendit.
qui non	ἀγκιστρῶω -ῶ, hamo, -are.
geometriae	ἀγκιστρῶτός, ἡ, ὄν, hamatus, a, um; uncinus, a, um.
us, a, um.	ἀγκος, τό, vallis, convalis, -is ὅ.
i exigo.	ἀγκτήρ, ὁ, iibula.
is, οὐ. ἄ-	ἀγκτηριάζω, ligamento constringo
, -atis, οὐ.	ἀγκτηριασμός, ὁ, constrictio per ligamentum.
perennis.	ἀγκύλιον, (εἶδος πέλιτης), ancile, -is.
raton, -i, οὐ	ἀγκύλη δόξατος, amentum, -i, οὐδ.
s, ων' qui	ἀγκυλόδους, οὐν, dente curvo.
-e.	ἀγκυλόπους, ὁ, curvis pedibus;
e; —ομαι,	uncus, -edis.
τω τό ὄνο-	ἀγκύλος, ἡ, ον, ἐπ. curvus, a, um;
m nomen.	uncus, aduncus, a, um.
ta.	ἀγκυλόω -ῶ, ῥ. curvo, -are; tur-
io, -onis ὅ.	tuosum reddo' μέσ. —οῦμαι, (δόρυ),
arium, -ii.	amento, -are.
r, oris, ἄ.	ἀγκύλωσις, ἡ, incurvatio, onis, ὅ.
ὅ.	ἀγκυλωτός, ἡ, ὄν, incurvus, a, um.
icus, a, um	ἀγκυρα, ἡ, ancora, -ae, ὅ.
, ii, οὐ.	ἀγκύριον (σχοινίον)· ancera, -is,
um reddo.	οὐδ. τὰ ἀγκύρια, ancoralia.
um, san-	ἀγκυροβολέω -ῶ, ancoram jacio.
i, -ae, ὅ.	ἀγκυροειδής, ἑς, ancorae formam
-are; —	habens.
s, atis, ὅ.	ἀγκυρωτός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ancoris
orum.	firmatus, a, um.
ης.	ἀγκών, ὁ, cubitum, -i, οὐ.
ὅ.	ἀγκωνίσκος, ὁ, parvum cubitum.
(ω), ῥ. ul-	ἀγλαία, ἡ, splendor; ornatus, -us,
plector.	ἀ. decus, -oris, οὐ.
anipulus.	ἀγλαζω, ῥ. illustro, -are; —ομαι,
nis ample-	splendeo, niteo, -ere.
gestamus.	ἀγλαῖσμα, τό, ornamentum, i, οὐ.
-ae, ὅ.	ἀγλαῖσμός, ὁ, ornatus, -us, ἄ.
λα, ἡ, pis-	ἀγλαόμορφος, ον, formosus, a, um
ota, -ae ἄ.	ἀγλαός, (ἡ), ὄν, splendidus, clarus,
amatis, e.	a, um; fulgens, -ntis.
e.	ἀγλαότιμος, ον, valde honoratus.
is, -i, ἄ.	ἀγλαόφωνος, ον, ἐπ. praeclaram
hamo alli-	vocem habens.
ιστρῶδης,	ἀγλαυκος, ον, non caeruleus, a, um
uncus, i ἄ.	ἀγλαῶπις, ἰδος, pulchros oculos
	habens.
	ἀγλαῶς, splendide; praeclare.
	ἀγλευκής, ἑς, ἀγλυκής, ἑς, ἀγλευ-
	κος, ον, minime dulcis; amarus,
	a, um.
	ἀγλευκῶς, ἀγλυκῶς, amare.
	ἄγληνος, ον, pupulam non habens.

ἄγλισχος, *ον*, non viscosus, a, um.
 ἀγλυφος, *ον*, non caelatus, a, um;
 non sculptus, a, um.

ἀγλωσσία, *ῆ*, inscitia loquendi.
 ἐγλωσσοσ, *ον*, linguam non habens; elinguis, e.

ἔγμα, *τό*, fragmentum, -i, *οὔ*.
 ἀγνεία, *ῆ*, castitas, -atis, *θ*.
 ἀγνέω, castus sum; purus sum.
 ἀγνίζω, purifico ἢ expio -are; lustro ἢ perlustro -are.

ἀγνισμα, *τό*, purificatio, -onis *θ*.
 ἀγνισμός, *ος*, expiatio, -onis *θ*.
 februatio, -onis *θ*.

ἀγνιστήριος, *ον*, ἀγνιστικός, *ῆ, ὄν*,
 expiatorius, a, um.

ἀγνιστής, *ος*, purificus, -i, *ἀ*.
 ἀγνοέω, *ω*, ignoro, -āre, nescio,
 -ire—οὔμαι, ignoror, -ari.

ἀγνόημα, *τό*, ignoratio -onis, *θ*.
 ἀγνοία, *ῆ*, innotitia, -ae, *θ*. ignorantia -ae, *θ*.

ἀγνοσιός, purificans -ntis.
 ἀγνός, *ῆ, ὄν*, castus, a, um.

ἀγνος, (*φ*.) *ος*, *ῆ*, vitex, -icis *θ*.
 ἀγνότης, *ῆ*, castitas, -atis, *θ*.

ἀγνυμι, (*κατά*-), irango (-fregi, fractum, -ere) aliquod. [tracto.

ἀγνωμονέω, *ω*, ingrate aliquem
 ἀγνωμώνως, ingrate.

ἀγνωμοσύνη, *ῆ*, stoliditas, -tis, *θ*.
 ingratitude, -inis, *θ*.

ἀγνώμων, *ον*, ingratus, a, um.
 ἀγνώριτος, *ον*, ignotus ἢ incognitus, a, um.

ἀγνώς, *ω*-τος, *ἐπ*. ignotus, a, um;
 ingnarus, a, um; nescius, a, um.

ἀγνώσια, *ῆ*, ignorantia, -ae, *θ*.
 ἀγνωστος, *ον*, ignotus, a, um.

ἀγόγγυστος, *ον*, non murmurans.
 ἀγογγύσως, sine murmuratione.

ἀγοήτευτος, *ον*, qui fascinari non potest. [clavis.

ἀγόμφωτος, *ον*, nullis compactus
 ἀγόνατος, *ον*, genu carens.

ἀγονία, *ῆ*, sterilitas, -atis, *θ*.
 ἀγονος, *ον*, non gignens; sterilis,

e; infecundus, a, um.
 ἀγορά, *ῆ*, mercatus -us, *ἀ*. forum,

-i, *οὔ*. *ῆ* τῶν ὀνίων ἀγορά, forum
 rerum venalium; commercium, i.

ἀγοράζω, *ο*. in foro versor, emo,

(emi, emptum, -ere), mercor.

ἀγοραῖος, *α, ὄν*, forensis, -ia.

ἀγορανομέω, *ω*, aedilis sum.

ἀγορανομία, *ῆ*, aedilitas, -atis, *θ*.

ἀγορανομικός, *ῆ, ὄν*, aedilicius.

ἀγορανόμος, *ος*, aedilis, is, *ἀ*.

ἀγορασεύω, emturio, -ire.

ἀγόρασις, *ῆ*, emptio, onis, *θ*.

ἀγόρασμα, *τό*, res venalis.

ἀγοραστής, *ος*, emptor, -oris *ἀ*.

ἀγοραστικός, *ῆ, ὄν, ἐπίθ*. ad em-

endum pertinens.

ἀγοραστός, *ῆ, ὄν*, emptus, a, um.

ἀγοράστρια, *ῆ*, emptrix, -icis, *θ*.

ἀγορεύω, contionor in foro; dico,

-ere, loquor, -i.

ἄγος, *τό*, veneratio, -onis, *θ*. piaculum, i, *οὔ*.

ἄγρα, *ῆ*, captura, -ae.

ἀγραμματία, *ῆ*, literarum ignorantia ἢ imperitia inscientia, -ae, *θ*.

ἀγράμματος, *ον*, i literatus, a,

um, indoctus, a, um.

ἄγραμμος, *ον*, lineā carens.

ἄγραπτος, *ον*, non scriptus, a, um.

ἀγραυλέω, *ω*, ruo, -are.

ἀγραυλία, *ῆ*, rusticatio, -onis, *θ*.

ἀγραυλος, *ον*, ruri pernoctans,

agrestis, e.

ἀγραφος, *ον*, inscriptus, a, um.

ἀγράφως, sine scripto.

ἀγρεύσιμος, *ον*, qui facile capi

potest.

ἀγρευσις, *ῆ*, captus, -us, *ἀ*.

ἀγρευτής, *ος*, captor, -oris, *ἀ*.

ἀγρευτικός, ad venandum captus

ἀγρεύω, venatu capio.

ἀγριάλνω, ἀγριαίνομαι, saevio,

-ii -vītum, -ire.

ἀγριάμπελος, *ῆ*, labrusca, -ae, *θ*.

ἀγριάς, *ῆ*, agrestis.

ἀγριελαία, *ῆ*, oleaster, -stri, *ἀ*.

ἀγριμαῖος, *ον*, ferus, a, um.

ἀγριόβητες, *αι*, gallinae ferae.

ἄγριος, *α, ὄν*, ferus, a, um; saevus, a, um; ἐπὶ ἀγρῶν inculcus,

a, um; ἐπὶ φυτῶν agrestis, e; silvestris, e.

ἀγριοσέλιον, *τό*, apium silvestre.

ἀγριοσυνῆ, *ῆ*, ἀγριόσυνον, *τό*,
 ficus agrestis.

ἀγρωσταφυλῆς, *ῆ*, uva silvestris.

, feritas, atis, ὁ.
 , δ, ferus porcus.
 , ον, ferox -ocis,
 exaspero, -are; ferum
 ai, saevio, -ire.
 ες, ferox, -otis.
 όν, terribilis aspectu;
 orvus, a, um.
 vultu ἧ aspectu fero.
 e cultu; ferociter; im-
 deliter.
 , δ, accola, -ae, δ.
 , rucicola. rucolaris,
 a, a, um.
 ire.
 i, ex agro.
 , villa, -ae; ὁ. rusti-
 .
 ii, agreste ago.
 ον, agrestis, e.
 ἡγοῖκος), ον, agrestis,
 , um;
 os, subrustice.
 ustice; incivilliter.
 , τό, hortus in agro;
 δ, villicus, -i, δ.
 s, in agrum.
 ον, rusticus, a, um.
 ger, -i, δ. rus.
 rusticus, -i, δ.
 , όν, agrarius, a, um.
 rustica -ae, ὁ.
 δ, agri custos.
 δ, insomnis, sum.
 , insomnia, -ae, ὁ.
 ον, insomnis, e.
 , ες, ἐν. insomniosus.
 , assefolium, -i, οὐ.
 -ae, ὁ. semita, ae, ὁ.
), exercitationis omis-
 [um
 , ον, inexercitatus, a,
 ον, ἀγύνας, ον, sine
 as, -ibis.
 ierusco, -are.
 mendicitas, -atis ὁ.
 mendico, -are.
 , circulator, -oris, δ.;
 δ.
 , όν, circulatorius, a,
 -acis.

ἀγυρτικῶς, in modum mendici.
 ἀγύρτρια, ἡ, circulatorix, -icis, ὁ.
 ἀγχεγμαχα (δπλα), τά, arma quibus
 cominus pugnatur.
 ἀγχι, prope; juxta.
 ἀγγίαλος, δ, mari vicinus.
 ἀγγίνοια, ἡ, sollertia, -ae, ὁ.; in-
 genium, -ii, οὐ.; sagacitas, -atis, ὁ.
 ἀγγίλους, ονν, ingeniosus, a, um,
 sollers, -rtis' sagax, -acis.
 ἀγγίνως, argute; ingeniose.
 ἀγγιστεία, ἡ, propinquitas, -atis, ὁ.
 ἀγγιστεύς, δ, propinquus, -i, δ.
 ἀγγιστεύω, e. genere propinquus
 sum; οἱ -οντες, propinqui.
 ἀγγιστροφον, τό, inconstantia, ὁ.
 ἀγγιστροφος, ον, mutabilis, e.
 ἀγγιστρόφως, inconstanter.
 ἀγχνάω -ῶ, stangulo -are.
 ἀγχνόνη, ἡ, suifocatio, -onis ὁ.
 suspendium, -i, οὐ. laqueus, -i, δ.
 ἄγχω, angō (-nxi, -ere), stan-
 gulo, -are, aliquem' -ομαι, angor.
 ἄγω, ago, (egi, actum, -ere); ἄω
 καὶ φέρω (= ληλατῶ), ago et fero;
 duco (-xi, -ctum, -ere) aliquem'
 ἄω τὸ στράτευμα, duco exercitum;
 ἄγομαι γυναῖκα (νυμφεύομαι), uxo-
 rem duco; μεταφ. θεὸν ἄω (ρομίζω)
 τινα, deum duco (aestimo, puto)
 aliquem.
 ἄωγεύς, δ, dux viae; lorum equi,
 habēna -ae ὁ.
 ἄωγή, ἡ, ductus, -us, δ. portatio
 -onis, ὁ. (ἀνατροφή), educatio -onis,
 ὁ. δ καστική, actio, -onis, ὁ.
 ἄώγιμος, ον, ductilis, e.
 ἄώγιον, (φορτίον) onus, -eris οὐ.
 merx -cis, ὁ.
 ἄωγός, ον, ducens -ntis.
 ἄών, δ, certamen, inis, οὐ. (= μάχη)
 pugna, -ae ὁ. proelium, -i, οὐ. ὁ
 περὶ τοῦ βλον ἄών, dimicatio vitae;
 οἱ ἄώνες, ludi -orum, οὐ. πλ. οἱ ἐν
 ἡποδελομῶν ἄώνες, ludi Circenses.
 ἄωνάρεχης, δ, praeses certaminis.
 ἄωνία, ἡ, certatio, -onis, ὁ. exer-
 citatio, -onis, ὁ.
 ἄωνιάω -ῶ, anxius sum.
 ἀγωνίζομαι, (πρός τινα), certo, di-
 mico cum aliquo (cum hoste), ἄω-
 νίζομαι περὶ τιτος (ὕπερ τιτος), certo

dimico de aliquo; confugo, -xi, -ctum, -ere (acie, classe cum hoste).
ἀγωνικός, ἡ, ὄν, ad certamen pertinens, -ntis.

ἀγωνίος, ὄν, certaminum praeses.
ἀγωνίος, angulo carens.
ἀγωνίσις, ἡ, certatio, -onis, θ.
ἀγωνισμα, τό, commissio, -onis, θ. studium -i, οὐ.

ἀγωνισμός, δ, certatio, -onis, θ.
ἀγωνιστήριον, τό, palaestra -ae, θ.
ἀγωνιστής, δ, certator, -oris, δ.
ἀγωνιστικός, ad certamina aptus.
ἀγωνιστικῶς, certatorum more.
ἀγωνοδίκης, δ, iudex certaminis.
ἀγωνοθεσία, ἡ, constitutio certaminis; editio ludorum.

ἀγωνοθετέω -ῶ, certamina (ludos) instituo; agonothea sum.

ἀγωνοθέτης, δ, editor ludorum; agonothēta, -ae, δ.

ἀδαημοσύνη, ἡ, imperitia, -ae, θ.
ἀδαήμων, ὄν, imperitus, a, um,
ἀδαής, ἐς, ignarus, a, um.

ἀδακρυς, υ, illacrimabilis, e.
ἀδακρυτί, sine lacrimis.

ἀδάκρυτος, ὄν, illacrimabilis, e.
ἀδαμάντινος, adamandinus, a, um.

ἀδάμας, δ, adamas, -ntis, δ.
ἀδάμαστος, ὄν, indomitus, a, um.

ἀδαπάνητος, ὄν, inconsumptus, a, um,

ἀδάπανος, ὄν, qui sine sumptu fit, gratuitus, a, um.

ἀδαπάνως, sine sumptu.
ἀδαρτος, ὄν, ilagris non caesus.

ἀδεής, ἐς, metu carens.
ἀδεια, ἡ, securitas, -atis, permis-

sum, -i, οὐ. facultas -atis, θ.

ἀδεικτος, ὄν, non monstratus, a, um
ἀδειλία, ἡ, intrepidas, -atis, θ.

ἀδειπνος, ὄν, incoenatus, a, um.
ἀδδειαστος, ὄν, incorruptus, a, um

ἀδεκαστος, incorrupte.
ἀδεκάτεντος, ὄν, addecimis solven-

dis liber.
ἀδεκτος, ὄν, non acceptus, a, um.

ἀδελφή, ἡ, soror, -oris, θ.
ἀδελφιδή, ἡ, sobrina, -ae, θ.

ἀδελφιδούς, ἰδὲ ἀδελφόσας.
ἀδελφικός, ἡ, ὄν, fraternus, a, um; germanus, a, um.

ἀδελφικῶς, fraterne; germanitus.
ἀδελφόθεος, frater dei.

ἀδελφοκτονέω -ῶ, fratre moccido; sororem occido.

ἀδελφοκτονία, ἡ, fratricidium, -ii, οὐ. sororicidium, -ii, οὐ.

ἀδελφοκτόνος, δ, ἡ, fatricida, -ae, δ. sororicida, ae, δ.

ἀδελφομικία, ἡ, mixtio fratris et sororis.

ἀδελφόπαις, nepos ex fratre, nepos ex sorore.

ἀδελφοποιέω -ῶ, fratrem facio.
ἀδελφοποιός, iratrem faciens.

ἀδελφός, δ, frater, -is δ.
ἀδελφότης, ἡ, germanitas, atis θ.

fraternitas, -atis, θ.

ἀδενδρος, ὄν, sine arboribus.
ἀδενώδης, ἐς, glandulosus, a, um.

ἀδέξιος, ὄν, laevus, a, um, inhabilis, e; inscitus, a, um.

ἀδεξίως, laeve, inscite.
ἀδεξιότης, ἡ, inscitia, -ae, θ.

ἀδέξματος, ὄν, sine corio.
ἀδέσμευτος, ὄν, non ligatus, a, um; non vinctus, a, um.

ἀδέσποτος, ὄν, dominum non habens; liber, a, um; ἐπὶ κτημ. vacuus, a, -um.

ἀδεσπότης, sine domino.
ἀδετος, ὄν, irreligatus, a, um.

ἀδεῶς, sine metu; intrepide.
ἀδηκτος, ὄν, non morsus, a, um.

ἀδῆκτως, sine morsu.
ἀδηλία, ἀδηλότης, ἡ, incertitudo.

ἀδηλος, ὄν, incertus, a, um.
ἀδηλόω -ῶ, obscuro aliquid.

ἀδημιούργητος, ὄν, imperiectus, a, um; rudis e.

ἀδημονέω -ῶ, gravissime angor; sollicitus sum.

ἀδημονία, ἡ, anxietas, -atis, θ.
ἀδημόνως, anxie.

ἀδημοσίετος, ὄν, non publicatus, a, um.

ἄδην, satis abunde,
ἄδην, δ, glandula, -ae, θ.

ἄδης, δ, orcus, -i, δ. tartarus, -i, δ; inferi, -orum.

ἀδηφαγέω -ῶ, vorax sum.
ἀδηφαγία, ἡ, voracitas, -atis, θ.

ἀδηφάγος, ὄν, edax, -acis.

n vastatus, a, um.
qui transiri non
tus, a, um.
irreprehensus, a,
ilis.
e reprehensione.
ion maditus, a, um
, ad cognoscen-
inevitabilis, e.
καταλιπὼν διαθή-
um; (= ἀσθενής),
a, um.
stato.
indivisus, a, um;
e divisione:
, non interclu-
ion interruptus.
interruptione.
ον, inordinatus.
ὑγχνος; coniugio,
eia) immodestia,
a, -ae, θ.
indistinctus, a,
modestus, a, um.
sine distinctione,
deste.
incessans, -ntis;
essanter.
, implacabilis, e;
placabiliter.
nsolubilis, e.
ubiliter.
, ἴδς;
indivisus, a, um.
incomprehensi-
um.
ite.
, non desinens,
a, um.
erpetue.
, rudis, e.
certus,
e errore.
, impervius, a, um
nabrutus, a, um
non explanatus,

ἀδιάσειστος, ον, incoccussus, a, um.
ἀδιασκέδαστος, ον, non dissipa-
tus, a, um.
ἀδιάσπαστος, ον, inseparabilis, e.
ἀδιασπᾶστος; inseparabiliter.
ἀδιάσταλος, ον, indistinctus, a,
um; confusus, a, um.
ἀδιάτακτος, ον, inordinatus, a, um.
ἀδιάτμητος, ον, non dissectus.
ἀδιάτρεπτος, ον, immotus, a, um;
contumax, -acis.
ἀδιατρέπτως, pervicaciter.
ἀδιατρεψία, ἡ, constantia, ae. θ.
pervicacia, -ae, θ.
ἀδιατύπωτος, ον, informis, e.
ἀδιαφθαρσία, ἡ, incorruptibilitas,
-atis, θ.
ἀδιαφθαρτος, ον, incorruptus, a,
um; integer, -a, -um.
ἀδιαφορέω -ω, rem aliquam ne-
glectim transmittō.
ἀδιαφορία, ἡ, indifferentia, -ae, θ.
ἀδιαφορος, ον, indifferens, -ntis.
ἀδιαφώρας, indifferenter.
ἀδιαφράκτος, ον, non (inter)septus.
ἀδιαχώριστος, ον, inseparabilis, e.
ἀδιάνευστος, ον, qui falli nequit;
non ementitus, a, um.
ἀδίδακτος, ον, indoctus, a, um.
ἀδιδάκτως, indocte.
ἀδιεκδίκητος, ον, indeensus, a,
um; inultus, a, um.
ἀδιεξίτητος, ον, ἐπ. sine transitu;
inexplicabilis, e.
ἀδιέξοδος, ον, impervius, a, um.
ἀδιερεύνητος, ον, impervestiga-
tus, a, um.
ἀδιευκρίνητος, ον, non bene di-
stinctus, a, um.
ἀδιήγητος, ον, inenarrabilis, e.
ἀδικαιοπραγέω -ω, injuste ago.
ἀδίκαστος, ον, iudicatus, a, um.
ἀδικέω -ω, injustus ἢ injurius sum,
injuste iacio ἢ ago; injuriā afficio
aliquem; —οὔμαι, in uriam accipio ἢ
patior, injuriā afficior.
ἀδίκημα, τό, injuria, -ae, θ.
ἀδικία, ἡ, injustitia, ae, θ.
ἀδικος, ον, injustus, a, um.
ἀδίκως, injuste, injurie.
ἀδιόδευτος, ον, invius, a, um.
ἀδιοίκητος, ον, non redactus in

ordinem, non constitutus, a, um.
 ἀδιόρατος, *ον*, non prospectus.
 ἀδιοργάνωτος, *ον*, non perfecte formatus, a, um.
 ἀδιόρθωτος, *ον*, incorrectus, a, um.
 ἀδιορθώτως, sine correctione.
 ἀδιόριστος, *ον*, non distinctus, a, um; non determinatus, a, um.
 ἀδιόστακτος, *ον*, indubitatus, a, um; certus, a, um.
 ἀδιστάκτως, sine dudio.
 ἀδιϋλιστος, non percolatus, a, um.
 ἀδίχαστος, non dimidiatus, a, um.
 ἀδίψητος, *ον*, ἢ ἀδιψος, *ον*, non sitiens, -ntis siccus, a, um.
 ἀδοιδάτως, non dudie.
 ἀδόκητος, *ον*, inopinatus, a, um.
 ἀδοκήτως, inopinate.
 ἀδοκιμαστος, *ον*, non probatus, a, um; non exploratus, a, um.
 ἀδοκιμάστως, temere.
 ἀδόκιμος, *ον*, non probatas, a, um; rejectus, a, um.
 ἀδολοσχέω -ῶ, garrilo, -ire.
 ἀδολέσχης, ἀδόλεσχος, *ος*, garrulus, -i, *α*. nugator, -oris, *α*.
 ἀδολεσχία, ἡ, garrulitas, -atis, *θ*.
 ἀδόλιετος, qui sine dolo est.
 ἀδολιεύτως, siue dolo.
 ἀδολος, *ον*, doli carens, purus, a, um; sincerus, a, um.
 ἀδόλως, sine dolo.
 ἀδόνητος, inconcussus, a, um.
 ἀδόξαστος, insperatus, a, um.
 ἀδοξέω -ῶ, existimationem perdo; ingloriosus sum.
 ἀδοξία, ἡ, mala existimatio; ignobilitas, -atis, *θ*.
 ἀδοξος, *ον*, *ἐπ*. inglorius, a, un; ignobilis, e.
 ἀδόξως, ignobilitate.
 ἀδορυφόρητος, *ον*, satellitibus non stipatus, a, um.
 ἀδουλία, ἡ, servorum inopia.
 ἄδουλος, *ον*, servore non habens.
 ἀδούλωτος, *ον*, non redactus in servitutem; liber, a, um.
 ἀδράνεια, ἡ, ignavia, -ae, *θ*.
 ἀδρανέω -ῶ, debilis sum.
 ἀδρανής, *ες*, ignavus, a, um.
 ἀδρέπανος, falce carens.
 ἄδρεπτος, *ον*, non carptus, a, um.

ἄδρός, *ος*, *ον*, grandis, e; adultus, a, um; maturus, a, um.
 ἄδρυσία, ἡ, defectus, oris.
 ἄδρότης, ἡ, granditas, -atis, *θ*.
 maturitas -atis, *θ*.
 ἄδρόω -ῶ, grandio, -ire, aliquid; -ῶμαι, grandio (οὐδ.).
 ἄδρυνσις, ἡ, maturitas, -atis, *θ*.
 ἄδρύνω, maturo aliquid; -ομαι, maturor, matureco.
 ἄδρυσ, (χωρά), quercubus carens.
 ἄδυναμέω -ῶ, non possum.
 ἀδυναμία, ἡ, *θ*, impotentia, -ae, *θ*.
 imbecillitas, -atis, *θ*.
 ἄδύναμος, *ον*, impotens, ntis.
 ἄδυνατέω -ῶ, impotens sum; non potis sum; nequeo.
 ἄδύνατος, *ον*, impossibilis, e; (=ἀσθενής), impotens, -ntis.
 ἄδυνάτως, impotenter.
 ἄδυσώπητος, *ον*, impudens, -ntis.
 ἄδυτον, τό, adytum, -i, *ον*.
 ἄδω, cano, cecini, cantum, -ere; canto, -are; ἄδεται, ferunt.
 ἄδωρητος, *ον*, indonatus, a, um.
 ἄδωροδόκητος, *ον*, ἄδωρολήπτης *ον*, (donis) incorruptus, a, um.
 ἄδωροδοκῆτος, incorrupte.
 ἄδωρος, *ον*, integer, a, um.
 ἀεί, semper; perpetuo.
 ἀειβλαστέω -ῶ, semper germino.
 ἀειβλαστής, *ες*, semper germinans.
 ἀειβλάστησις, ἡ, perpetua germinatio.
 ἀειγενεσία, ἡ, sempiternitas *θ*.
 ἀειγενής, *ες*, sempiternus, a, um.
 ἀειδής, *ες*, invisibilis, e; deformis, e, ignotus, a, um.
 ἀειδουλία, ἡ, perpetua servitus.
 ἀειδουλος, perpetuus servus.
 ἀείζωος, *ον*, semper vivens.
 ἀειθαλής, *ες*, semper virens.
 ἀεικαρπος, semper fructus habens.
 ἀεικινήσις, ἡ, motus sempiternus.
 ἀεικίνητος, *ον*, semper motus, a, um; irrequies, -etis.
 ἀεικινήτως, cum perpetuo motu.
 ἀειλαμπής, *ες*, semper lucens.
 ἀειμνημόνευτος, *ον*, immortalis memoriae, (homo, res).
 ἀειμνήμων, *ον*, semper memor.
 ἀείμνηστος, *ον*, semper memo-

randus, a, um; memor.
 ἀειμνήστως, immortaliter.
 ἀειπαρθένος, semper virga.
 ἀειφανής, ἐς, semper apparens.
 ἀειφωγής, semper clarus.
 ἀειφλεγής, ἐς, semper ardens.
 ἀειφρουρέτης, semper custoditus.
 ἀειφυλλία, frondium perpetuitas.
 ἀειφυλλος, ον, semper frondens.
 ἀειχλωρος, ον, semper virens.
 ἀειχερηστος, ον, semper bonus.
 ἀειχρονόμος, ον, sempiternus, a, um.
 ἀέμων, invitus, a, um.
 ἄελλα, ἡ, procella, -ae, θ.
 ἀελλώδης, ἐς, procellosus, a, um.
 ἄελπτος, ον, insperabilis, e.
 ἄελπτως, praeter spem.
 ἄεναος, ον, jugis, e.
 ἀενάως, jugiter.
 ἀέριος, ον, aerius, a, um.
 ἀεροβάμων, καὶ ἀεροβάτης, per
 aërem incedens.
 ἀεροβατέω -ῶ, per aërem incedo;
 μετφ. res inanes conjectos.
 ἀεροειδής, ἐς, aëri similis.
 ἀερομαχέω -ῶ, in aëre ἢ cum
 aëre pugno.
 ἀερομαχία, ἡ, pugna in aëre.
 ἀερομετρέω -ῶ, aërem metiot.
 ἀερόμικτος, ον, aëri immixtus.
 ἀεροπετής, ἐς, ex aëre delapsus.
 ἀεροπέτης, in aëre volans.
 ἀεροπορέω -ῶ, in aëre gradior.
 ἀεροπόρος, ον, per aërem incedens.
 ἀεροφωγής, ἐς, splendens in aëre.
 ἀεροφόβος, aërem metuens.
 ἀερώω -ῶ, in aërem muto.
 ἀερώδης, ἐς, aëri similis, e.
 ἄετιος, ον, aquilinus, a, um.
 ἀετιδεύς, pullus aquilae.
 ἀετίτης, (λίθος) aetites, -ae, δ.
 ἀετός, δ, aquila, -ae, θ.
 ἀετώδης, ἐς, aquilinus, a, um.
 ἀέτρωμα, τό, fastigium aedificio-
 rum; (ἀρχιτ.) aquilae, -arum.
 ἄζευκτος, ον, non ingatus; cae-
 lebs, virgo.
 ἀζηλία, ἡ, vacuitas ab aemulacione
 ἀζηλος, ον, sine aemulatione.
 ἀζηλότυπος, ον, non invidus, a, um.
 ἀζήλωτος, ον, non invidendus;
 contemptus, a, um.

ἀζημία, ἡ, indemnitas, -atis, θ.
 ἀζήμιος, ον, impunitus, a, um.
 ἀζημίως, sine damno.
 ἀζημίωτος, ον, indemnus, e.
 ἀζήτητος, ον, non quaesitus, a, um.
 ἀζυμος, ον, ἐπ. non fermentatus.
 ἄρτος, paris sine fermento.
 ἀζωία, ἡ, defectus vitae.
 ἄζωνος, ον, sine zona.
 ἄζωος, ον, sine vita.
 ἄζωστος, ον, discinctus, a, um.
 ἀηδής, ἐς, insuavis, e; injucun-
 dus, a, um.
 ἀηδία, ἡ, injucunditas, -atis, θ.
 taedium, -i, cū.
 ἀηδίζομαι, fastidio, ire; ἀπροσ. tae-
 dot me (alicujus rei).
 ἀηδονιδεύς, pullus lusciniæ.
 ἀηδονίς, ἡ, lusciniola, ae, θ.
 ἀηδών, ἡ, lusciniæ, -ae, θ.
 ἀηδῶς, insuaviter.
 ἀήθεια, ἡ, insolentia, ae, θ. in-
 suetudo, -inis, θ.
 ἀήθης, ἐς, insolens, -ntis; inso-
 litus, a, um; desuetus, a, um.
 ἀήθως, insolite, insolenter.
 ἀήρ, δ, aër, aëris, δ.
 ἀήτητος, ον, invictus, a, um.
 ἀθαλάσσωτος, ον, maris expers.
 ἀθαμβεί, intrepide.
 ἀθαμβής, ἐς, intredidus, a, um.
 ἀθανασία, ἡ, immortalitas, -atis, θ.
 ἀθανατίζω, immortalem reddo.
 ἀθάνατος, ον, immortalis, e.
 ἀθαπτος, ον, insepultus, a, um.
 ἀθαρής, ἐς, timidus, a, um.
 ἀθανμασία, ἡ, vacuitas admira-
 tionis.
 ἀθανμασί, sine admiratione.
 ἀθαύμαστος, ον, ἐπίθ. expers
 admirationis.
 ἀθέατος, ον, invisibilis, e.
 ἀθεΐα, ἡ, impietas in deos.
 ἀθέλητος, ον, nolens, -ntis.
 ἀθελήτως, sine voluntate.
 ἀθελκτος, ον, immitis.
 ἀθεμέλιος, ον, ἀθεμελλωτος, ον,
 sine funtamento.
 ἀθέμιστος, ον, sceleratus, a, um.
 ἀθεμιτογαμία, ἡ, incestae nuptiae.
 ἀθεμιτοποιός, infanda faciens.
 ἀθέμιτος, ον, injustus ἢ nefa-

rius, a, um; τὸ ἀθέμιτον, nefas.
 ἀθεμιτουργέω -ω, nefanda patro
 ἀθεμιτουργία, ἡ, iacinus nefa-
 rium, scelus, -eīs, οὐ.
 ἀθεμιουργός, nefarie agens.
 ἀθεμίτως, nefarie.
 ἀθεός, ον, qui deum ἢ deos ne-
 gat; impius, a, um.
 ἀθεότης, ἡ, impietas in deos.
 ἀθεραπεία, ἀθεραπενυσία, ἡ, neg-
 ligentia cultus (corporis).
 ἀθεράπεντος, ον, incultus, a, um;
 (= ἀνίατος), insanabilis, e.
 ἀθεραπέντως, insanabiliter.
 ἀθέριστος, non messus, a, um.
 ἀθέρμαντος, ον, non calefactus,
 a, um.
 ἀθερμος, ον, calore vacans.
 ἀθεσμος, ον, lege carens; ini-
 quus, a, um.
 ἀθέσμως, contra leges.
 ἀθέσφατος, ineffabilis, e.
 ἀθειέω -ω, abrogo, -are (legem);
 aboleo -ere.
 ἀθέτησις, ἡ, abrogatio, -onis, θ.
 improbatio -onis, θ.
 ἀθετος, abrogatus, a, um, inu-
 tilis, e.
 ἀθεωρήτι, ἀθεωρήτως, sine con-
 sideratione.
 ἀθεώρητος, ον, non spectatus.
 ἀθίως, impie, scelestē.
 ἀθήλυντος, non effeminatus.
 ἀθήρ, arista, ae, θ. spica, -ae, θ.
 sagitta, ae, θ.
 ἀθήρευτο:, ον, a venatore non
 captus; sine praeda venatoria.
 ἀθησαύριστος, ον, non repositus
 in thesauro.
 ἀθικτος, ον, intactus, a, um.
 ἀθλαστος, ον, non fractus, a, um.
 ἀθλίω, certo, -are.
 ἀθλημα, τό, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλησις, ἡ, certatio; onis, θ.
 ἀθλητής, δ, certator, oris, ἀ.
 ἀθλητική, ἡ, athlerica, -ae, θ.
 ἀθλητικός, ἡ, ὄν, athleticus.
 ἀθλητικῶς, athleticē.
 ἀθλιος, α, ον, miser, a, um; in-
 felix, -icis; perditus, a, um.
 ἀθλιότης, ἡ, miseria, -ae, θ.
 ἀθλιπτεω, ον, non compressus.

ἀθλίπτως, sine compressione.
 ἀθλίως, misere; male.
 ἀθλοθεσία, ἡ, ludorum ἢ praemio-
 rum constitutio.
 ἀθλοθετέω -ω, praemia constituo,
 ludos praebeo.
 ἀθλοθέτης, δ, qui praemium con-
 stituit ἢ praebeo.
 ἀθλον, τό, praemium, -ii, οὐ.
 ἀθλος, δ, certamen, -inis, οὐ.
 ἀθλοφόρος, δ, premium reportans.
 ἀθολος, ον, ἀδόλωτος, ον, non
 turbatus, a, um.
 ἀθορύβητος, ον, non perturbatus,
 a, um, tranquillus, a, um.
 ἀθόρυβος, ον, sine tumultu; tran-
 quillus, a, um.
 ἀθορύβως, sine tumultu.
 ἀθραυστος, ον, intractus, a, um.
 ἀθρεπτος, ον, non nutritus, a, um,
 non nutriens.
 ἀθρέω, -ω, video.
 ἀθριάμβευτος, ον, ἐπ. qui non
 triumphat.
 ἀθρίγγωτος, non loricatus.
 ἀθριξ, δ, ἡ, depilis, e.
 ἀθροσί, sime strepitu.
 ἀθροίζω, coacervo, -are, colligo,
 ere; cogo; -ere; confectio, -ire;
 —ομαι, cogor, -i, conglobo, -ari.
 ἀθροίσιμος, ον, congregabilis, e.
 ἀθροισις, ἡ, congregatio, -onis,
 θ. collectio, -onis, θ.
 ἀθροισμα, τό, congeries, -ei.
 ἀθροισματικός, ἡ, ὄν, collectivus.
 ἀθροιστής, δ, congregator, -oris,
 ἀ. collector, -oris, ἀ.
 ἀθροιστικός, ἡ, ὄν, ad congre-
 gendum aptus.
 ἀθροιστικῶς, catervatim.
 ἀθρονος, sine throno.
 ἀθρόος, α, ον, coacervatus, a, um,
 confertus, a, um.
 ἀθρόως, confertim.
 ἀθρυπτος, ον, non delicatus, a,
 um; non mollis, e.
 ἀθρύπτως, non delicate.
 ἀθυμέω -ω, moestus ἢ tristis sum;
 aeger animo sum.
 ἀθυμία, ἡ, tristitia, -ae, θ.
 ἀθυμος, ον, abjectus, a, um.
 ἀθύμως, triste; moeste.

ἀθυρίδωτος, *ον*, fenestris carens.
ἀθύρματα, *τά*, crepundia, orum,
cū. oblectamenta, orum, *ού*.

ἀθυρογλωττέω -*ω*, *ρ*. petulanter loquor.

ἀθυρογλωττία, *ή*, garrulitas, *θ*.
ἀθυρογλωσσος, loquax, -*α*ς.
ἄθυρος, *ον*, sine januā; patens.
ἀθυροστομέω -*ω*, *ρ*. petulanter loquor.

ἀθυροστομία, *ή*, loquacitas.
ἀθυροστόμος, loquax.
ἀθυροστόμως, loquaciter.
ἀθύρωτος, januā non clausus.
ἄθως, *α*, *ον*, innocens, -*ν*tis.
ἄθωότης, *ή*, innocentia, -*α*e, *θ*.
ἄθωόω -*ω*, libero aliquem re *ή* a re, absolvo, -*ε*re.

ἄθωράκνιστος, lorica carens.
ἄθως, innocent.

ἄθωσις, *ή*, liberatio a culpa, absolutio, *ον*is, *θ*.

αἶ! αἶ!

αἶγαρος, *δ*, *ή*, caprea -*α*e *θ*.
αἶγειος, *ον*, caprinus, *α*, *um*.
αἶγειρος, *ή*, populus nigra.
αἶγειρών, *δ*, locus consitus populis nigris.

αἰγελότης, *δ*, caprarius, -*ι*, *δ*.
αἰγιαλός, *δ*, litus, -*ο*ris, *ού*.
αἰγιαλώδης, litoreus, *α*, *um*.
αἰγίδιον, *τό*, capella -*α*e, *θ*.
αἰγίοχος, *δ*, egida gestans.
αἰγίπους, *δ*, capripes, -*edis*, *α*.
αἰγίς, *ή*, aegis, -*idis*.
αἶγλη, *ή*, fulgor, -*ο*ris, *δ*.
αἰγλήεις, fulgens, splendidus.
αἰγοβοσκός, *δ*, pastor caprarum.
αἰγογενής, caprigenus, *α*, *um*.
αἰγόκερως, *δ*, capricornus, *δ*.
brumale signum.

αἰγοπρόσωπος, *ον*, caprinam faciem habens.

αἰγοφάγος, caprivorus, *α*, *um*.
αἰγυπτιάζω, Aegyptios imitor.
αἰών (-*ωνος*), *δ*, caprile, -*is*, *ού*:
αἰγώνυξ, ungulas capricas habens.
αἰδέομαι -*οὔμαι*, veneror, timeo; me pudet.

αἰδέσιμος, *ον*, venerabilis· αἰδέ-
ομώτατος, venerabilissimus.

αἰδέσιμότης, *ή*, veneratio, *ον*is, *θ*.

αἰδημονέω -*ω*, verecundus sum.
αἰδημοσύνη, *ή*, verecundia, -*α*e,
θ. pudicitia, -*α*e, *θ*.

αἰδήμων, *ον*, pudens, -*ν*tis.

αἰδημόνως, verecunde.

αἰδῖος, *ον*, aeternus, *α*, *um*.

αἰδιότης, *ή*, aeternitas, -*α*tis, *θ*.

αἰδοῖον, *τό*, veretum, -*ι*, *ού*. αἰ-
δοῖον γυναικός, cunnus, *ι*, *δ*. ἰδὲ
κύσθος.

αἰδοῖος, *ον*, venerabilis, *ε*.

ἄϊδρις, inscius, *α*, *um*.

αἰδώς, *ή*, pudor, -*ο*ris, *δ*.

αἰθάλη, *ή*, fuligo, -*ιν*is *θ*.

αἰθαλώδης, *ες*, fuliginosus, *α*, *um*.

αἰθέριος, *ον*, aetheris, *α*, *um*;
coelestis, *ε*.

αἰθεροειδής, *ές*, αἰθερώδης, *ες*,
aetheris iormam habens.

αἰθήρ, *δ*, aether -*er*is, -*ros*, *δ*.

αἰθομαι, ardeo, -*ē*re; αἰθομαι ἔ-
ρωτί υἱος, ardeo (in) aliquo.

αἰθουσα, *ή*, porticus, -*us*, *θ*. at-
rium, -*ι*, *ού*.

αἰθηγενής, *ές*, in aethere natus.

αἰθρία, *ή*, seremitas (coeli).

αἰθριάζω, sereno (coelum).

αἰθριον, *τό*, atrium, -*ι*, *ού*.

αἰθριος, *ον*, sudus, *α*, *um*.

αἰθρυγμα, *τό*, splendor, -*ο*ris.

αἰθω, incendo (-*ndi* -*nsum*, -*ere*)·
aliquid· ἰδὲ αἰθομαι.

αἰθων, fulgens; -*ν*tis.

αἰκτα, *ή*, αἰκισμός, *δ*, cruciatus,
-*us* *δ*. excruciatio, -*ο*nis, *θ*.

αἰκίζω, αἰκίζομαι τινα, crucio,
discrucio, excrucio -*are*.

αἰκισμα, *τό*, cruciamen, -*ιν*is, *ού*.

αἰκιστής, *δ*, cruciator, -*ο*ris, *δ*.

αἰκιστικός, *ή*, *ον*, cruciabundus,
α, *um*; excrucibilis, *ε*.

αἰκιστικῶς, cruciabiliter.

αἰλουρος, aelurus, *ι*, *δ*.

αἷμα, *τό*, sanguis -*ιν*is, *δ*. cruor,
-*ο*ris, *δ*.

αἱμαγωγός, sanguinem educens.

αἱμασιά, *ή*, sepes, -*is*, *θ*.

αἱμάσσω, *ρ*, cruentus sum; cru-
ento, valnero.

αἱματηρός, *δ*, *ον*, sanguinolentus,
α, *um*; cruentus, *α*, *um*.

αἱματηφόρος, *ον*, cruentifer, *α*, *um*.

[αἱμάτινος, sanguineus, a, um.
 αἱματοειδής, ἔς, sanguini similis;
 sanguineus, a, um.
 αἱματοποιία, potatio sanguinis.
 αἱματοποτέω-ω, sanguinem poto.
 αἱματοποτής, sanguinem bibens.
 αἱματόρροια, sanguinatio, -onis, ὅ.
 αἱματόρρετος, ὄν, αἱματοσταγής,
 ἔς, sanguine manans; cruentifer, a,
 um; crudus, a, um.
 αἱματόφυρτος, ὄν, cruentus, a, um.
 αἱματοχαρής, ἔς, sanguinarius, a,
 um, cruentus, a, um.
 αἱματοχυσία, ἡ, effusio sanguinis
 αἱματώ -ω, cruento, -are.
 αἱματώδης, ἔς, sanguinosus, a, um.
 αἱμάτωσις, cruentatio, -onis, ὅ.
 αἱμοβαφής, ἔς, sanguine ἢ cruore
 tinctus, a, um.
 αἱμοβόρος, ὄν, αἱμόδιπος, ὄν,
 sanguinans -ntis.
 αἱμομίκτης, δ, incestus, -i.
 αἱμομιξία, incestum, -i, ὄν.
 αἱμόπτυνσις, ἡ, sputus sanguinis.
 αἱμορραγέω -ω, sanguinis eru-
 ptione opprimor.
 αἱμορραγία, sanguinis eruptio.
 αἱμορροῦς -ω, sanguino, -are.
 αἱμοσταγής, ἔς, crudus, a, um.
 αἱμόρροια, ἰδὲ αἱματόρροια.
 αἱμόφυρτος, ἰδὲ αἱματόφυρτος.
 αἱμοσταγής, ἔς, sanguine stillans
 αἱμοχαρής, ἔς, sanguinarius, a, um.
 αἱμόχρους, sanguineus, a, um.
 αἱμυλία, ἡ, lepor, -oris, ἄ.
 αἱμύλος, lepidus, a, um.
 αἱμωδέω -ω, ρ. dentium dolore
 afficior.
 αἱμωδία, ἡ, dolor dentium.
 αἱνεσις, ἡ, laudatio, -onis, ὅ.
 αἱνέτης, δ, laudator, -oris, ἄ.
 αἱνέω -ω, laudo, -are.
 αἱνετός, ἡ, ὄν, laudabilis, ε.
 αἱνίγμα, τό, aenigma, -atis, ὅν, res
 obscura.
 αἱνιγματίας, αἱνιγματιστής, δ, qui
 sermone aenigmat. co utitur.
 αἱνιγματώδης, ἔς, ambagiosus, a,
 um; obscurus, a, um.
 αἱνιγματωδής, αἱνιγματικῶς, per
 ambages; obscure.
 αἱνιγμός, δ, ambages, -um.

αἰνίττομαι, per ambages ἢ obscure
 loquor; adludo ad aliquid.
 αἶνος, δ, laus, -udis, ὅ.
 αἶξ, ἡ, capra, -ae, ὅ. capella, -ae, ὅ.
 αἰολιστί, αἰολικῶς, aeolice; Aeol-
 um more.
 αἰπεινός, αἰπήεις, excelsus, a, um
 αἰπολέω-ω, pastor caprarum sum.
 αἰπόλιον, τό, grex caprarum.
 αἰπόλος, δ, pastor caprarum.
 αἰπύς, altus, a, um.
 αἶρα, ἡ, lolium, i, ὄν.
 αἰρέομαι -οῦμαι, lego, eligo, de-
 ligo (-egi, -etum, -ere) aliquid;
 opto, -are; creo, -are, (aliquem con-
 sulem); dico (dictatorem, consu-
 lem); adscisco (regem).
 αἰρεσιαρχέω -ω, auctor ac caput
 sectae sum.
 αἰρεσιάρχης, αἰρεσιάρχος, δ, haere-
 siarcha -ae, ἄ.
 αἵρεσις, ἡ, electio, -onis ὅ, delec-
 tio, -onis; delectus, -us; ἐπὶ ἀρχόν-
 των creatio, -onis; φιλοσοφική, θεη-
 σκευτική αἵρεσις, secta, -ae; ὅ. hé-
 resis, -is, ὅ.
 αἵρεσιώτης, αἵρετικός, hereticus.
 αἵρεσιώτης, αἵρετική, heretica.
 αἱρέτης, δ, elector, -oris, ἄ.
 αἱρέτος, ἡ, ὄν, electus, a, um.
 αἱρέω -ω, capio (cepi, captum,
 ere) aliqui; capio occupo, expugno
 (urbem, terram); portior (urbe).
 αἶρω, tollo, sustuli, sublatum, ere;
 leve, -are; μετὰ κραυγὴν, φωνήν,
 tollo clamorem, vocem; —τινὰ ἐπαί-
 νοις, tollo, efiero, aliquem laudibus;
 —ομαι, me surgo.
 αἰσθάνομαι, ρ. sentio, (sensi, sen-
 sum, -ire) aliquid; oculis, auribus
 sentio ἢ percipio aliquid; mente
 percipio.
 αἰσθημα, τό, sensus, -us, ἄ.
 αἰσθησις, ἡ, sensus, -us, ἄ. ani-
 madversio, onis, ὅ.
 αἰσθητήριον, τό, sensorium, i.
 αἰσθητικός, ἡ, ὄν, sensu praeditus
 a, um; sensualis, e.
 αἰσθητικῶς, sensualiter.
 αἰσθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.
 αἰσθητῶς, sensibiler. [natio.
 αἰσιοδοξία, ἡ, optima de rebus opi-

αἰσιόδοξος, *ον, ἐπ.* qui optime de rebus opinatur.

αἰσιος, *α, ον*, faustus, a, um; fortunatus, a, um.

αἰσίως, fauste; prospere.

αἰσυμνήτης, *δ*, rex (electus).

αἰσυμνήτις, *ῆ*, regina, -ae, *θ*.

αἰσχιστος, *η, ον*, turpissimus, a, um.

αἰσχίστως, turpissime.

αἰσχος, *τό*, turpitude, -inis, *θ*. dedecus, -oris, *οὐ*.

αἰσχρόβιος, *ον, ἐπ.* qui turpem vitam vivit.

αἰσχροκέρδεια, *ῆ*, studium turpis quaeestūs; avaritia, -ae, *θ*.

αἰσχροκερδέω -*ω*, turpiter lucrum facio.

αἰσχροκερδής, *ἐς*, turpi lucro deditus, turpis lucrī cupidus.

αἰσχροκερδῶς, cum turpi lucro.

αἰσχρολογέω -*ω*, turpia loquor.

αἰσχρολογία, *ῆ*, sermo turpis.

αἰσχρολόγος, *ον*, turpia loquens; spurcidicus, a, um.

αἰσχροποιέω -*ω*, turpia facio.

αἰσχροποιός, spurcidicus, a, um.

αἰσχροπραγέω -*ω*, turpia ago.

αἰσχροπραγία, *ῆ*, turpis actio.

αἰσχροπερόσωπος, *ον*, foedus vultu.

αἰσχρός, *δ, ον*, foedus, a, um (vultu); turpis, e.

αἰσχρότης, *ῆ*, foeditas, -atis, *θ*. turpitude, nis, *θ*.

αἰσχροργέω -*ω*, turpia facio.

αἰσχροργία, *ῆ*, flagitium, -i, *οὐ*.

αἰσχροργός, turpia patrans.

αἰσχεῶς, foede; turpiter.

αἰσχύνη, *ῆ*, pudor, -oris, *δ*. verecundia, -ae, *θ*; ignominia, -ae, *θ*. dedecus, -oris, *δ*.

αἰσχυνηλία, *ῆ*, verecundia, ae, *θ*.

αἰσχυνηλός, *ῆ, ον*, pudens, -ntis.

αἰσχύνομαι, *ἀπο*. me pudet (-duit kai -ditum est, -ere) alicujus rei; erubesco, -ere, revereor, -eri.

αἰσχύνω *τινά*, ignominia ἢ contumelia afficio (aliquem) corrumpto.

αἰτέω -*ω*, peto, -ere, postulo, -are; posco -ere; deosco, -ere, aliquid

αἰτοῦμαι (= *δέομαι* σου) *τοῦτο ποιεῖν*; peto te id ut facias; *αἰτοῦμαι* (= *ἐκτείνω*) *τοὺς θεοὺς*, exposco deos.

αἴτημα, *τό*, postulatum, -i, *οὐ*.

αἴτησις, *ῆ*, petitio -onis, *θ*. postulatio, -onis, *θ*. rogatio, onis, *θ*.

αἰτητής, *δ*, petitor, ōris, *δ*.

αἰτία, *ῆ*, causa, ae, *θ*. (= *λόγος*)

ratio, -onis, *θ*. (= *πηγή*); fons -ntis,

δ. (= *ἀρχή*), origo, -inis, *θ*. *ἐπὶ πρῶτῳ*.

auctor -oris, *δ*. (= *κατηγορία*, *ἐγκλημα*)

accusatio, -onis, *θ*.

αἰτίαμα, *τό*, criminatio, -onis, *θ*.

accusatio, -onis, *θ*.

αἰτιόμαι -*ωμαι*, accusor, -are,

aliquem; *ἐμὲ αἰτιᾷ*, me accusas;

— *τινά πρὸς τινα*, criminor aliquem

apud aliquem ἢ alicui; (= *προσασ-ζομαι*) *τι*, causor aliquid.

αἰτίασις, *ῆ*, accusatio, -onis, *θ*.

culpa, -ae, *θ*.

αἰτιατική, *ῆ*, accusativus (casus).

αἰτιατός, *ῆ, ον*, qui pro causa

affertur.

αἰτιολογέω -*ω*, rationem reddo,

αἰτιολοῦμαι, causificor, -ari.

αἰτιολογία, *ῆ*, causatio -onis, *θ*.

αἰτιολογικός, *ῆ, ον*, causativus, a,

um. *Ἐν τῇ γραμμ.* causalis, e.

αἰτιολογικῶς, causaliter.

αἴτιον, *τό*, causa, -ae, *θ*. ratio,

-onis, *θ*. origo, inis, *θ*.

αἴτιος, (*α*), *ον*, culpandus, a, um;

δ —, auctor, -oris *δ*. *δ αἴτιος τοῦ πολέμου*, auctor belli.

αἰτιώδης, *ἐς*, causalis, e.

αἰτιωδῶς, causaliter.

αἴφνης, subito; repente.

αἰφνίδιος, *α, ον*, subitus, a, um.

αἰφνιδίως, subito; repente.

αἰχμαλωσία, *ῆ*, captivitas, -atis, *θ*.

αἰχμαλωτίζω, bello capio aliquem.

αἰχμαλωτιστής, captivator, -oris, a.

αἰχμαλωτός, *ον*, captivus, a, um.

αἰχμή, *ῆ*, cuspis, -idis, *θ*. mucro, *δ*.

αἰχμητής, *δ*, bellator, -oris, *δ*.

αἰών, *δ*, centum anni; seculum, -i,

οὐ. aevum, -i, *οὐ*; *δ ἀνθρώπινος αἰών*

ἢ βίος, aetas, -atis; *ὁ χρυσοῦς* —,

aurea aetas.

αἰώνιος, *α, ον*, aeternus, a, um;

perpetuus, a, um.

αἰωνιότης, *ῆ*, aeternitas, -atis, *θ*.

αἰωνίως, aeternē; aeterno ἢ aeter-

num; semper.

αἰωνόβιος, diu vivens.
αἰώρα, ἡ, oscillum, -i, οὐ.
αἰωρέω -ῶ, αἰωρίζω, sursum tollo,
levo aliquem ἢ aliquid; — οὐμαι,
me levo.

αἰώρημα, τό, αἰώρησις, ἡ, elevatio,
-onis, θ. suspensio, -onis, θ.

ἀκαδημαϊκός, academicus, a, um.

ἀκαθαρσία, ἡ, immunditia, -ae, θ.
impuritas, -atis θ.

ἀκάθαρτος, ον, immundus, a, um;
impurus, a, um,

ἀκάθεκτος, ον, incontinens.

ἀκαθέκτως, incontinenter.

ἀκαιρία, ἡ, intempestivitas.

ἀκαιρολογέω -ῶ, intempestive ser-
mocinor.

ἀκαιρολογία, ἡ, intempestiva ser-
mocinatio.

ἀκαιρος, ον, intempestivus, a, um;
importunus, a, um.

ἀκαίρως, intempestive.

ἀκανία, (δένδρον), acacia, -ae, θ.

ἀκανία, ἡ, innocentia, -ae, θ.

ἀκανος, ον, ab omni malitiā alie-
nus; innocens, -ntis.

ἀκάνως, innocenter.

ἀκαλλής, ἐς, deiorinis, e.

ἀκαλλίστητος, ον, qui non litavit
ἢ perlitavit.

ἀκαλλιετήτος, non litato.

ἀκαλλώπιστος, ον, inornatus.

ἀκάλυπτος, ον, intectus, a, um.

ἀκαλύπτως, intecte.

ἀκάνματος, ον, indefessus, a, um.

ἀκαμάτως, indefesse; assidue

ἀκαμπής, ἐς, inflexibilis, e.

ἀκαμπόπους, (ἄλφις), qui pedes
non flectat.

ἀκαμπτος, ον, incurvabilis, e,
inflexibilis, e, rigidus, a, um, per-
tinax -acis.

ἀκαμπία, ἡ, rigor, -oris, ἀ.

ἀκανθα, ἡ, spina, -ae, θ.

ἀκανθοφάγος, ον, spinifer, a, um.

ἀκάνθινος, ον, spinosus, a, um.

ἀκανθίς, ἡ, (πτ.) garduelis, -is, θ.

ἀκανθοβόλος, ον, spinas emittens

ἀκανθολόγος, ον, spinas colligens; μετφ. spinosus, a, um.

ἀκανθος, ἡ, acanthus, -i, θ.

ἀκανθοστεφής, ἐς, spinis cinctus

ἀκανθοφάγος, ον, spinas edens.

ἀκανθοφορέω -ῶ, spinas iero.

ἀκανθοφυνέω -ῶ, spinas prodo.

ἀκανθόχοιρος, ὁ, echinus terrestris

ἀκανθόω -ῶ, spinosum reddo.

ἀκανθούλλις, ἡ, acanthyllis -idis.

ἀκανθώδης, ἐς, spinosus, a, um.

ἀκανθών, σινεtum, -i, οὐ. du-

metum, -i, οὐ.

ἀκανόνιστος, ον, ad normam ἢ

regulam non institutus.

ἀκανονίστως, contra normam et

regulam.

ἀκάπνιστος, ον, cui fumus non

adhibetur.

ἀκαπνος, ον, fumo carens.

ἀκαπαρόκητος, inexpectatus.

ἀκάρδιος, ον, excors, -rdis.

ἀκαρεῖ, momento.

ἀκαρεής, ἐς, brevis, e.

ἀκαριαίος, ον, momentaneus, a, um

ἀκαριαίως, momentaliter.

ἀκαρπέα -ῶ, sine fructu sum,

sterilis sum.

ἀκαρπία, ἡ, infecunditas, θ.

ἀκαρπιος, ον, infructuosus, a, um.

ἀκάρπως, sine fructu.

ἀκάρπωτος, ον, ex quo nullus

fructus percipitur; inutilis, e.

ἀκατέτητος, ον, intolerabilis, e.

ἀκατος, ον, intonsus, a, um.

ἀκατάβλητος, ον, invictus, a, um.

ἀκαταγέλαστος, non irrisibilis, e.

ἀκαταγώνιστος, ον, inexpugna-

bilis, e, invictus, a, um.

ἀκαταδίκαστος, ον, incondemna-

tus, a, um.

ἀκαταδούλωτος, ον, non in ser-

vitutem redactus.

ἀκαταιτίatos, non accusabilis, e.

ἀκατακάλυπτος, ον, non velatus,

a, um; non tectus, a, um.

ἀκατανόσητος, ον, inexorna-

tus, a, um.

ἀκατάκρητος, ον, non damnatus.

ἀκατακρίτως, indicta causa.

ἀκατάληκτος, ον, non desinens,

ntis; versus acatalectus.

ἀκα αλήπτως, indesinenter.

ἀκατάληπτος, ον, imprensibilis, e,

imperceptus, a, um.

ἀκατάληπτος, incomprehensibi-

liter; obscurissime.

ἀκατάλλαντος, implacabilis, e.

ἀκατάλλαντος, implacabiliter.

ἀκατάλληλον, τό, ἀκαταλληλό-

της, ἡ, incongruentia, -ae, ὁ.

ἀκατάλληλος, ον, incongruus, a,

um; impraestabilis, e.

ἀκαταλληλως, incongruenter.

ἀκατάλυτος, ον, indissolubilis, e;

aeternus, a, um.

ἀκαταμάχητος, ον, inexpugna-

bilis, e; ineluctabilis, e.

ἀκαταμέτρητος, ον, immetatus.

ἀκατανόμαστος, ον, qui cogi non

potest; spontaneus, a, um.

ἀκατανόητος, ον, qui intelligi ἢ

mente comprehendere non potest, in-

consideratus, a, um.

ἀκατονόμαστος, innominabilis, e.

ἀκαταμάχητος, invictus, a, um.

ἀκατάπαυστος, ον, incessabilis, e;

continens, -ntis.

ἀκαταπαύστος, incessabiliter.

ἀκατάπληκτος, ον, inavidus, a,

um; intrepidus, a, um.

ἀκαταπλήκτως, impavide.

ἀκαταπολέμητος, ον, bello non

superandus, a, um.

ἀκαταπόνητος, ον, infatigabilis.

ἀκαταπράδντος, ον, implacabilis.

ἀκατάτριτος, imperfectus, a, um.

ἀκατασκευάστος, non elaboratus

ἀκατασκευάστος, non elaborate.

ἀκαταστάσις, ἡ, inconstantia, -ae,

ὁ. confusio (rei alicujus).

ἀκατάστατος, ον, inconstans, -ntis,

inquiens, -ntis.

ἀκατάστροφος, sinem non habens.

ἀκατάσχετος, ον, qui colibere ne-

quit; effrenatus, a, um.

ἀκατασχέτως, effrenate.

ἀκατάφλεκτος, non flammatus.

ἀκαταφρόνητος, ον, non conde-

mnendus, a, um.

ἀκατέργαστος, ον, inconfectus, a,

um; rudis, e.

ἀκατεύναστος, ον, insomnis, e;

vigilans, -ntis.

ἀκατηγόρητος, ον, ἐπιθ. irrepre-

hensibilis, e.

ἀκατήχητος, ον, non dum initia-

ἀκατοίκητος, ον, inhabitabilis, e.

ἀκατανόμαστος, ον, innominati-

lis, e; ignobilis, e.

ἀκατόρθωτος, ον, ἐπιθ. qui effici

non potest.

ἀκατος, ἡ, ἀκάτιον, τό, cymba,

-ae, ὁ. acatium, -i, οὐ.

ἀκαυστος, ον, non usus, a, um.

ἀκέντητος, ον, stimulo non ictus;

acu non pectus.

ἀκεντρος, ον, stimulo carens.

ἀκένωτος, ον, non evacuatus, a,

um; non exhaustus, a, um.

ἀέκομαι -οῦμαι, lenio, ire.

ἀνέριος, α, ον, sincerus, a, um;

integer, a, um.

ἀνεραϊότης, ἡ, sinceritas, -atis,

ὁ. integritas, -atis, ὁ.

ἀνεραϊως, sincere; integre.

ἀνεραϊνως, fulmine non ictus.

ἀνέρθεια, ἡ, damnum -i, οὐ.

ἀνεργός, ἐς, non lucrosus, a, um.

ἀνεργος, caudā carens.

ἀνεργος, ον, ἐπ. exornis, e.

ἀνέσιμος, ον, sanabilis, e.

ἀνιστής, ὁ, medicus, -i, ὁ. sar-

tor, -oris, ὁ.

ἀνιστός, ἡ, ὁν, reparabilis, e.

ἀνίστρα, ἡ, acus, -us, ὁ.

ἀνίστρια, ἀνιστρίς, ἡ, medica-

trix, -icis; sartrix, -icis, ὁ.

ἀνέφαλος, ον, caput non habens.

ἀνεφάλως, sine capite.

ἀκή, ἡ, acies, -ei, ὁ.

ἀκηδεμόνεντος, ον, quem nemo

curat; neglectus, a, um.

ἀκηδέυτος, ον, inhumatus, a, um

ἀκηδέω -ω, negligo, -ere.

ἀκηδία, ἡ, incuria, -ae, ὁ.

ἀκηλίδωτος, ον, immaculatus.

ἀκηρυκτεῖ, sine denuntiatione;

implacabiliter (pugno).

ἀκήρυκτος, ον, non legitime in-

dictus; implacabilis, e.

ἀκήρωτος, ον, non oblitus cerā.

ἀκίβδηλος, ον, non adulteratus,

a, um; purus, a, um.

ἀκιδωτός, cuspidatus, a, um.

ἀκινάκης, ὁ, acinaces, -is, ὁ.

ἀκινδυνος, ον, tutus, a, um.

ἀκινδύνως, sine periculo.

ἀκίνησις, ἡ, immobilitas, ὁ.

ἀκινήτεω -ω, immobilis eum.

ἀκίνητος, *on*, immotus, a, um;
 — *a* κτήματα, immobiles res.
 ἀκινήτως, *sine* moru, firme.
 ἀκίς, *ή*, cuspis, -idis, *θ*.
 ἀκκίζομαι, *simulate* recuso.
 ἀκκισμός, *δ*, *simulata* recusatio.
 ἀκλάδευτος, *on*, imputatus, a, um.
 ἀκλαδός, *ramis* carens.
 ἀκλαστος, *on*, *infragilis*, e.
 ἀκλαυστί, *sine* fletu.
 ἀκλαυστος, *on*, *indeploratus*, a, um.
 ἀκλαυτος, *on*, *lacrimarum* expers.
 ἀκλεής, *es*, *inglorius*, a, um.
 ἀκλεΐα, *ή*, *ignobilitas*, -atis, *θ*.
 ἀκλειστος, *ide* ἀκλήτος.
 ἀκλεπτος, *on*, *non* furtivus, a, um.
 ἀκλεώς, *sine* gloria.
 ἀκληρέω -ω, *exsors* sum.
 ἀκληρία, *ή*, *infelicitas*, -atis, *θ*.
 ἀκληρος, *on*, *exsors*, -ortis.
 ἀκληρωτέι, *citra* sortem.
 ἀκλήρωτος, *on*, *sorte* non lectus.
 ἀκλήστος, *inclusus*, non clausus.
 ἀκλητί, *sine* vocatione.
 ἀκλητος, *on*, *non* vocatus, a, um.
 ἀκλιτος, *on*, *indeclinabilis*, e.
 ἀκλίτως, *sine* inclinatione.
 ἀκλόνητος, *on*, *inconcussus*, a, um;
 illabefactus, a, um.
 ἀκλοπος, *on*, *ide* ἀκλεπτος.
 ἀκλυδώνιστος, *on*, *fluctibus* non
 agitatus; *tranquillus*, a, um.
 ἀκλυδωνίστως, *sine* fluctibus.
 ἀκλων, *δ*, *ramis* carens.
 ἀκλωστος, *on*, *non* tortus, a, um.
 ἀκμάζω, *floreo*, -ui, -ere, aliqua
 re; *vigeo*, -ui -ere (*μεταφορικῶς*).
 ἀκμαῖος, *a*, *on*, *florens*, -ntis.
 ἀκμαῖως, *in* flore; *cum* vigore.
 ἀκμή, *ή*, *acies*. -ει, *θ*. *μετφ.* flos,
 — oris, *ά*. *vigor*, -oris, *ά*.
 ἀκμων, *δ*, *incus*, -udis, *θ*.
 ἀκνημος, *on*, *cruribus* carens.
 ἀκοή, *ή*, *auditus*, us, *ά*. *fama*, -ae,
θ. *rumor*, -oris, *ά*.
 ἀκοίλος, *on*, *cavita'tis* carens.
 ἀκοίμητος, *on*, *non* dormiens.
 ἀκοινος, *on*, *ἐπ.* *non* communis,
e; *dissors*, -rtis.
 ἀκωνοησία, *ή*, *cum* nulla est so-
 cietas.

ἀκωνοήνητος, *on*, *incommunicabi-*

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

lis, e; *insociabilis*, e.
 ἀκωνοηήτως, *sine* communione.
 ἀκολάκευτος, *on*, *ab* adulatione
 alienus, a, um.
 ἀκολακεύτως, *sine* adulatione.
 ἀκολασία, *ide* ἀκολαστία.
 ἀκολασταίνω, *petulanter* vivo; *la-*
scivio; -ire.
 ἀκολάστημα, τό, *factum* petulans.
 ἀκολαστία, *ή*, *intemperantia*, -ae,
θ. *incontinentia*, -ae, *θ*.
 ἀκόλαστος, *on*, *non* castigatus, a,
 um; *impunitus*, a, um; (= ἀκρατής)
intemperans, -ntis; (= ἀσελγής) *pe-*
turans, -ntis.
 ἀκολάστως, *impunite*; *lascive*.
 ἀκόλλητος, *on*, *non* glutinatus.
 ἀκολουθέω -ω (*τινι*), *sequor*, *con-*
sequor, -utus sum, -i.
 ἀκολούθημα, τό, *consequentia*, *θ*.
 ἀκολούθησις, *ή*, *ide* ἀκολούθημα.
 ἀκολουθητικός, *ή*, *ον*, *sequax*.
 ἀκολουθία, *ή*, *adsectatio*, -onis *θ*.
 comitatus, -us, *ά*.
 ἀκόλουθος, *δ*, *ή*, *comes*, -itis; *pe-*
dissequus, -i, *ά*.; (*δπαδός*) *sector*, *ά*.
 ἀκολούθως, *consequenter*.
 ἀκόλυμπος, *natandi* inscius.
 ἀκομία, *ή*, *calvitium*, -ii, *οὐ*.
 ἀκόμματος, *on*, *non* fucatus, a, um.
 ἀκομος, *on*, *coma* carens; *calvus*.
 ἀκομψία, *ή*, *inelegantia*, -ae, *θ*.
 ἀκομπος, *on*, *imcomptus*, a, um;
inelegans, -ntis; *illepidus*, a, um;
τὸ ἀκομπον, *inelegantia* -ae, *θ*.
 ἀκόμμως, *imcompte*.
 ἀκονάω -ω, *acuo* (-ui), -ere.
 ἀκόνη, *ή*, *cos*, *cotis*, *θ*. *οὐρχή* ἀ-
κονῶν, *cotaria*, -ae, *θ*.
 ἀκόνησις, *ή*, *actio* acuendi.
 ἀκονητής, *δ*, *qui* acuit.
 ἀκόνιον, τό, *cotricula*, -ae, *θ*.
 ἀκοντί, *invito*.
 ἀκοντίας (*δφης*), *jaculus* (serpens)
 ἀκοντίζω, *jaculor*, -ar.
 ἀκόντιον, τό, *jaculum*, -i, *οὐ*.
 ἀκόντισις, *ή*, *jaculatio*, -onis, *θ*.
 ἀκόντισμα, τό, *jaculamentum*, -i.
 ἀκοντισμός, *δ*, *jaculatus*, -us, *ά*.
 ἀκοντιστής, *δ*, *jaculator*, -oris, *ά*.
 ἀκοντιστικός, *jaculatorius*, a, um.
 ἀκοντοβόλος, *jaculator*, -oris, *ά*.

ἀκονταφόρος, jaculator, -oris, ἄ.
 ἀκοπίαστος, ον, indefessus, a, um
 ἀκοπιάστως, sine labore.
 ἀκοπος, intefessus.
 ἀκόπριστος, ον, ἀκοπρος, ον, non
 stercoratus, a, um.
 ἀκόπως, sine fatigatione.
 ἀκορεσία, ἡ, insatietas, -atis, θ.
 insatiabilitas, -atis, θ.
 ἀκορεστος, ον, insatiatus, a, um.
 ἀκορεστώς, insatiabiliter.
 ἀκονυφος, ον, verticem ἢ fastigium
 non habens.
 ἄκος, τό, reme lium, -i, οὐ.
 ἀκοσμέω -ω, immodeste me gero.
 ἀκόσμητος, ον, inornatus, a, um.
 ἀκοσμήτως, inornare.
 ἀκοσμία, ἡ, immodestia, -ae, θ.
 ἀκοσμος, ον, inornatus, a, um;
 inordinatus, a, um.
 ἀκόσμως, immodeste.
 ἀκούρευτος, ον, intensus, a, um.
 ἀκούσιμος, qui audiri potest.
 ἀκούσιος, α, ον, non voluntarius,
 a, um; invitus, a, um.
 ἀκουσίως, invite.
 ἀκουσμα, τό, auditio, -onis, θ.
 ἀκουσματίον, τό, audi-ncula, θ.
 ἀκουστέος, α, ον, audiendus, a,
 um; dignus qui audiat.
 ἀκουστής, δ, audi-or, -oris, ἄ.
 ἀκουστικός, auditorius, a, um.
 ἀκουστός, sub auditum cadens.
 ἀκούω, audio, auribus percipio,
 aliquid; ἀκούω τινός ἢ παρὰ τινός
 τι, aliquid ex ἢ ab aliquo audio;
 ἀκροῶμαι τινος, audio aliquem, ope-
 ram do alicui; καλῶς, ἄριστα ἀκούω
 (= εὐδοκίμῶ), bene audio (ab aliquo)
 ἄκρα, ἡ, summitas, -atis, θ. ex-
 tremitas, -atis, θ.
 ἀκράδαντος, ον, inconcussus, a,
 um, immotus, a, um.
 ἀκραίφνης, ἐς, purus, a, um; sim-
 cêrus, a, um, integer, a, um.
 ἀκραίφνης, sincêre.
 ἀκρασία, ἡ, intemperies, -ei, θ.
 ἀκράτεια, ἡ, incontinentia, ae, θ.
 ἀκρατής, ἐς, incontinens, -ntis;
 impos, -otis (= ἀκόλαστος), immo-
 deratus, a, um.
 ἀκράτητος, ον, qui cohiberi nequit;

indomitus, a, um.

ἀκρατίζομαι, jento, -are.

ἀκράτισμα, τό, jentaculum, i, οὐ.

ἀκρατισμός, jentatio -onis, θ.

ἀκρατοποσία, ἡ, meri potatio.

ἀκρατοποτέω -ω, merum poto.

ἀκρατοπότης, δ, mero -onis, ἄ.

ἄκρατος, ον, merus, a, um; mera-

cus, a, um; ἄκρατος οἶνος καὶ οὐσ.

δ ἄκρατος, τὸ ἄκρατον, meracum vi-

num, merum vinum καὶ οὐσ. me-

rum, i, οὐ.

ἀκρατῶς, ἐπὶρ. incontinenter, im-
 modeste.

ἀκράχολος, ad iram proclivis; ira-
 cumdus, a, um.

ἀκρίβεια, ἡ, accuratio, -onis, θ.

ἀκριβής, ἐς, accuratus, a, um (ἐπὶ

πραγ.); diigens, -ntis (ἐπὶ προσ.);

subtilis, e.

ἀκριβοδίκαιος, summo jure utens.

ἀκριβολογέομαι -οὔμαι, subtiliter
 dissero, de aliqua re.

ἀκριβολογία, ἡ, subtilis disputatio.

ἀκριβῶ -ω, diligenter exploro;

probe calleo.

ἀκριβῶς, exacte; accurate.

ἀκριβως, ἡ, diligentia, ae, θ.

ἀκρίς, ἡ, locusta, -ae, θ.

ἀκριδοφάγος, locustas comedens.

ἀκρισία, ἡ, malum judicium; te-

meritas, -atis, θ.

ἀκριτόμυθος, ον, inconsiderate et
 sine judicio loquens.

ἄκριτος, ον, injudicatus, a, um;

(= ἀλόγιος), temerarius, a, um.

ἀκρίτως, indicta causa, sine judi-

cio; temere.

ἀκρόαμα, τό, acroama -atis, οὐ.

ἀκροαματικός, ἡ, ὄν, acroamaticus.

ἀκροδομαι -ωμαι, ρ. audio, pareo;

ausculto aliquem.

ἀκρόασις, ἡ, auditio -onis, θ.

ἀκροατήριον, τό, auditorium, ii, οὐ.

ἀκροατής, δ, auditor, -oris, ἄ.

ἀκροβάμων, qui erectus in sum-

mos pedum digitos incedit.

ἀκροβατέω -ω, pedibus suspensis

incedo.

ἀκροβατικός, ἡ, ὄν, ad erecte in-

cedendum pertinens.

ἀκροβολίζομαι, velitor, -ari.

ἀκροβολία, velitatio.
 ἀκροβόλαις, ἴδε :
 ἀκροβολισμός, jaculatio, -onis θ.
 praeludium pugnae.
 ἀκροβολιστής, veles, -itis, ἀ.
 ἀκροβυστία, ἡ, praeputium, ii, οὐ.
 ἀκρόβυστος, praeputiat, a, um.
 ἀκρογωνιαίος, angularis, e.
 ἀκρόθερμος, valde calidus.
 ἀκροθιγής, ἐς, summis digitis (leviter) tactus.
 ἀκροθιγώς, carptim; strictim; leviter; summatim.
 ἀκροθινιάζω, primitias offero.
 ἀκροθίνιον, (μᾶλλον δὲ) ἀκροθίνια, τά, primitiae, -arum, θ. πλ.
 ἀκρόκαρπος, ον, in summitate habens fructus.
 ἀκροκέραια, τά, cornua antennarum (navis).
 ἀκροκίδιον, iastigium columnae.
 ἀκρόκομος, ον, in extrema parte comatus, a, um.
 ἀκροκυματέω -ῶ, summis innato fluctibus.
 ἀκροκόλια, τά, trunculus, -i, ἀ.
 ἀκρόλιθος, in extremo lapideus.
 ἀκρολίον, τό, limbus retis.
 ἀκρολογέω -ῶ, summa colligo.
 ἀκρολόγος, ον, summa colligens.
 ἀκρολοφία, ἡ, summitas collis.
 ἀκρόλοφος, δ, summitas montis.
 ἀκρόμαλλος, δ, valde villosus.
 ἀκρομανής, ἐς, valde insanus.
 ἀκρομάσθιον, τό, papilla, -ae, θ.
 ἄκρον, τό, apex, -ic's, ἀ. cacumen, -inis, οὐ. culmen, -inis, οὐ.
 ἀκροπαγής, ἐς, ἐπὶ θ. in extrema parte defixus.
 ἀκροπενθής, valde tristis.
 ἀκροποδητέ, summis pedum digitis.
 ἀκρόπολις ἡ, arx, arcis, θ.
 ἀκρόπολος, excelsus, a, um.
 ἀκρόπρωρον, summa pars prorae.
 ἀκρόπτερον, τό, extrema alae pars.
 ἀκρόρριζος, leviter radicatus.
 ἀκρορρύνιον, nasi summitas.
 ἀκρορρύνιον, τό, extrema temonis pars.
 ἄκρος, α, ον, summus, a, um, supremus, a, um. τὸ τοῦ ὄρους ἄκρον, summus mons; μετφ. τὸ ἄκρον ἀγα-

θόν, summum bonum; εἰς ἄκρον (=σφοδρά) summe summopere; extremus, a, um; ἄκροις δακτύλοις, extremis digitis.
 ἀκροσαπής, leviter putrescens.
 ἀκροσίδηρος, in extremo ferreus.
 ἀκρόσοφος, sapientissimus.
 ἀκροσσος, sine fimbriis.
 ἀκροστήθιον, summa pars pectoris.
 ἀκροστιχίς, ἀκρόστιχον, initium versus; carmen, in quo primae versusum literae nomem (ἡ sententiam) efficiunt.
 ἀκροστόλιον, τό, ornamentum navis in prora.
 ἀκροστόμιον, τό, extrema pars oris.
 ἀκροσφαλής, lubricus, a, um.
 ἀκροτελεύτιος, extremus, a, um.
 ἀκρότατος, ἴδε ἄκρος.
 ἀκρότης, ἡ, summitas, -atis, θ. extremitas, -atis, θ.
 ἀκρότητος, ον, non pulsatus.
 ἀκροτομέω -ῶ, decacumino, -are.
 ἀκρότομος, (πέτρα), abrupta rupes ἢ ἀπλῶς rupes -is, θ.
 ἄκροτος, plausu carens.
 ἀκροφανής, qui apparere incipit.
 ἀκροφύλαξ, δ, arcis custos.
 ἀκρόφυλλος, ον, ἐπ. in cacumine frondosus.
 ἀκρόχειρ, ἡ, pars anterior brachii.
 ἀκροχειρία, ἀκροχειρισμός, manibus certamen.
 ἀκροχειρίζομαι, manibus certo.
 ἀκροχειριστής, qui manibus certat.
 ἀκροχολέω -ῶ, excandesco ira; irascor, -i.
 ἀκροχολία, ἀ, iracundia, ae, θ.
 ἀκρόχολος, ον, iracundus, a, um.
 ἄκρυπτος, ον, non occultus, a, um.
 ἀκρόσταλλος, non glaciatus, a, um.
 ἀκρωλένιον, τό, summitas cubiti.
 ἀκρωμία, ἀκρόμιον, ἀκρωμῖς, summitas humeri.
 ἄκρον, (ἄκρον μέλους) δ, acro, onis.
 ἀκρόνυξ, ἀκρόνυχος, qui summis unguibus stat ἢ vadit.
 ἀκρωνυχί, summis unguibus.
 ἀκρωνυχία, ἡ, extremitas unguum; extremitas montis.
 ἀκρόρεια, ἡ, summa pars (vertex) montis; jugum collis.

ἔκρωος, summe, eximie.
 ἔκρωστηράζω, trunco ἢ detrunco
 aliquid; (corpus) mutilo.
 ἔκρωστηρίαισις, ἔκρωστηριασμός,
 mutilatio, -onīs, θ.
 ἔκρωστηρίασμα, τό, quod resecat-
 tur ab summi corporis.
 ἔκρωστήριον, τό, extremitas, -atis,
 θ. cacumen, -inīs, οὐ. γεωγρ. pro-
 monturium, -i, οὐ.
 ἔκραια, ἡ, sambucus -i, θ.
 ἔκραϊος, α, ον, litoralis, e.
 ἔκραϊωρέω -ω, litus custodio.
 ἔκραϊωρία, ἡ, litorum custodia.
 ἔκραϊωρος, litorum custos.
 ἔκτένιστος, ον, impexus, a, um.
 ἔκτῆ, ἡ, litus, -oris, οὐ. ora (ma-
 ritima) ae; θ. κύρ. ὄν. Acte, es, θ.
 = Attica.
 ἔκτέα-ῆ, ἡ, farina -ae, θ.
 ἔκτεμοσύνη, ἡ, paupertas, θ.
 ἔκτῆμων, pauper, -eris.
 ἔκτησία, ἡ, inopia, -ae, θ.
 ἔκτινοβολέω -ω, radio καὶ ra-
 dior; (ἀποθ.) — ὦν, radians, -ntis.
 ἔκτινοβολία, radiatio, -onīs, θ.
 ἔκτινοβόλος, radiosus, a, um.
 ἔκτινοσειδής, ἐς, radiis similis.
 ἔκτινοφόρος, radios ferens.
 ἔκτινωτός, ἡ, ὄν, radiatus, a, um.
 ἔκτιος, ον, litoralis, e.
 ἔκτις, ἡ, radius, -ii, ἄ. μικρὰ ἀ-
 κτίς, radiolus, -i, ἄ.
 ἔκτιστος, ον, inconditus, a, um,
 non aedificatus, a, um.
 ἔκτυβέρνητος, ον, ἐπίθ. sine gu-
 bernatore.
 ἔκτυβευτος, qui rem in aleam non
 dat, qui nihil fortunae permittit.
 ἔκτυλιστος, ον, qui non volvitur.
 ἔκτυμαντος, ον, fluctibus non agi-
 tatus; tranquillus, a, um.
 ἔκτυμάντως, tranquille, placide.
 ἔκτυριευτος, ον, nullius dominio
 subiectus.
 ἔκτυρολογέω -ω, improprie loquor
 ἔκτυρολογία, ἡ, sermonis improp-
 rietas.
 ἔκτυρος, ον, irritus, a, um.
 ἔκτυρόω -ω, irritum reddo; ἔκτυρω
 νόμον, legem abrogo.
 ἔκτυρωσις, ἡ, abrogatio, -onīs, θ.

ἔκτυρωτος, ον, non sancitus, a,
 um, irritus, a, um.
 ἔκωκη, ἡ, acies, -ei, θ.
 ἔκώλυτος, ον, impraepectus, a,
 um; non impeditus, a, um.
 ἔκωλύτως, nemo prohibente,
 impraepecte.
 ἔκωμώδητος, ον, non derisus in
 comoedia.
 ἔκωμωδήτως, sine derisu in co-
 moedia.
 ἔκων, ἄκονσα, ἔκον, nolens, in-
 vitus, a, um; ἔκων ποιῶ τι, invi-
 tus facio aliquid.
 ἔκωνος, sine cono.
 ἔκωπος, ἐκώπητος, remo ἢ re-
 mis carens.
 ἔλαβαστρίτης, (λίθος), alabastrites.
 ἔλαβαστροειδής, ἐς, alabastri ior-
 mam habens.
 ἔλάβαστρος, δ, ἔλάβαστρον, τό,
 alabaster -stri, ἄ. alabastrum, -i, οὐ.
 ἔλαβαστροφόρος, alabastra ferens.
 ἔλαβής, ἐς, anā carens.
 ἔλαζονεία, ἡ, arrogantia -ae, θ.
 jactatio, onīs θ. venditatio, onīs θ.
 ostentatio, -onīs, θ. gloriatio, onīs θ.
 ἔλαζονεύομαι, jacto me; glorior.
 ἔλαζονικός, ἡ, ὄν, arrogans.
 ἔλαζονικῶς, arroganter.
 ἔλαζών, δ, ἡ, ἐπ. jactator, -oris
 (homo), arrogans, -ntis; || οὐσ.
 ostentator, -oris.
 ἔλάθητος, ον, quem nihil latet.
 ἔλαλαγή, ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός,
 ululatus, -us, ἄ.
 ἔλαλάζω, clamor alala, clamorem
 bellicum edo.
 ἔλαλητός, δ, clamor militaris.
 ἔλάλητος, ον, inenarrabilis, e.
 ἔλαλος, ον, mutus, a, um.
 ἔλαμπής, ἐς, non splendus.
 ἔλας, τό, sal, salis, ἄ.
 ἔλαστος, ον, quem non potest
 oblivisci; intolerabilis (luctus).
 ἔλάστωρ, scelestus; — δαίμων, dæ-
 mon scelerum ultor.
 ἔλάτινος, e sale factus.
 ἔλατοδοχεῖον, τό, salinum, -i, οὐ.
 ἔλατοπόλης, silinator, -oris, ἄ.
 ἔλατοπωλία, ἡ, salis commercium
 ἀλάχανος, ον, oleribus carens.

ἀλγείνους, ἡ, ὄν, dolens, -ntis; molestus, a, um; gravis, e.

ἀλγείνως, dolenter; moleste.

ἀλγέω -ῶ, doleo (lui, -ere).

ἀλγηδών, ἡ, dolor, -oris, ἄ.

ἄλγημα, τό, aegritudo, -inis, ὅ.

ἄλγος, τό, dolor, -oris, ἄ. maeror, -oris, ἄ. molestia, -ae, ὅ.

ἀλγύνω, dolore afficio (aliquem).

ἀλδαίνω, alo, -ere.

ἀλέα, ἡ, tepor, -oris, ἄ.

ἀλέθω, molo (-ui, -itum), -ere.

ἀλείαντος, ὄν, non laevigatus.

ἄλειμμα, τό, unctio, -onis, ὅ.

ἄλειμματός, ὄν, unguento similis.

ἄλειπτήριον (ὀσμάντιον ἐν βάλαντῳ), unctorium, ii, οὐ.

ἀλείπτῃς, ὅ, unctor, -oris, ἄ.

ἀλειπτικός, ὅ, ὄν, ad unguendum pertinens.

ἀλειπτικῶς, more unctorum.

ἄλειπτρον, τό, (vas) unguentarium

ἀλειτουρῆσις, ἡ, immunitas, ὅ.

ἀλειτούρητος, immunis, e.

ἀλείφω, ungo (unxi, unctum, -ere) alique; -ομαι, ungor; unctito; (= χρίω) lino (livi, litum, ere) aliquid aliqua re.

ἄλειψις, ἡ, unctio, -onis, ὅ.

ἀλεκτόρεσις, ὄν, gallinaceus.

ἀλεκτοριδής, ὅ, pullus gallinaceus

ἀλεκτορίς, ἡ, gallina, ae, ὅ.

ἀλεκτοροφονία, gallicinium, ii.

ἄλεκτος, ὄν, inefabilis, e.

ἄλεκτρος, sine lecto; μεταφ. (= ἄγαμος), caelebs, -libis.

ἀλεκτρών, ἀλέκτωρ, ὅ, gal.us-i, ἄ.

ἀλεξήτρια, ἡ, propulsatrix, -icis, ὅ.

ἀλεξητήρ, ὅ, propulsator, -oris,

ἄ.; defensor, -oris, ἄ.

ἀλεξητήριον, τό, remedium, i, οὐ.

ἀλεξητήριος, ὄν, depulsorius, a, um

ἀλεξίκακος, ὄν, malum depellens.

ἀλεξίφάρμακον, τό, remedium adversus venenum; antidotum, -i, οὐ.

ἀλέξω, -ομαι, defendo (hostes),

ἀλεπίδωτος, ὄν, squamis carens.

ἀλέπιστος, non decorticator, a, um

ἄλες (τὰ ἀστεία), sales; salsa.

ἄλεσις, ἡ, actio molendi.

ἄλεστέος, molendus, a, um.

ἄλεστήρ, ὅ, molitor, oris, ἄ.

ἄλετρις, ἡ, molitrix, -icis, ὅ.

ἄλεύριον τό, farinula, -ae, ὅ.

ἄλευρον, τό, iarina, -ae, ὅ. iar, iarris

ἄλευροποιέω -ῶ, iarinam iacio.

ἄλευρώδης, farinaceus, a, um.

ἄλευρών, farinarium, -ii, οὐ.

ἄλέω -ῶ, molo (-ui, -itum) -ere.

ἄληθεια, ἡ, veritas, -atis, ὅ.

ἄληθευτικός, ἡ, ὄν, verax, -acis.

ἄληθεύω, vera loquor, verus sum

ἄληθής, ἔς, ἐπ. verus, a, um; verax,

acis || ἐπίρ. ἄληθες; ain, ainsne?

ἄληθίζομαι, vera dico.

ἄληθινός, ἰδε ἀληθής.

ἄληθινῶς, vere, veraciter.

ἄληθογνωσία, ἡ, veri cognitio.

ἄλήθω, ἰδε ἀλέθω.

ἄληθῶς, vere; profecto.

ἄληπτος, ὄν, qui capi nequit.

ἄληπτως, ita, ut capi nequeat.

ἄλήστευτος, ὄν, non direptus.

ἄλητλία, ἡ, erratio, -onis, ὅ.

ἄλητεύω, erro, are, mendico, -are.

ἄλήτης, ὅ, erro, ἄ. mendicus, ἄ.

ἄλθαία, ἡ, althaea, -ae, ὅ.

ἄλλα (συνάδροσις), congregatio.

ἄλια (ἀλάτοδοχείον), salinum, -i.

ἄλίζω, salio, -ire, aliquid.

ἄλιβάνωτος, thuris accensi expers

ἄλιβαντος, mari immersus.

ἄλιβαντος, per mare vadens.

ἄλιβρεκτος, mari conspersus.

ἄλιβρωτος, a mari exesus.

ἄλιγείτων, mari vicinus.

ἄλιγενής, ἔς, mari genitus.

ἄλεια, ἄλεισμα, piscatus, -us, ἄ.

ἄλειός, ὅ, piscator, -oris, ἄ.

ἄλειυτικός, ἡ, ὄν, piscatorius.

ἄλειυτικῶς, more piscatorio.

ἄλειύω, piscor, -ari.

ἄλιθος, minime lapidosus.

ἄλικλυστος, qui mari alluitur.

ἄλικτυπος, maris undis verberatus

ἄλικός, ἡ, ὄν, maritimus, a, um.

ἄλικώδης, salsus, a, um.

ἄλιμενία, ἡ, delectus portuum.

ἄλιμενος, ὄν, portu carens.

ἄλιμικτος, ὄν, mari permixtus.

ἄλινδέομαι -οῦμαι, velutor, -ari.

ἄλινδογίς, volutatio in pulvere.

ἄλιος, ἰα, ὄν, marinus.

ἄλίπαστος, sale conspersus.

ἀλίπεδον, τό, solum mari vicinum.
 ἀλιπής, ἐς, pinguedine carens.
 ἀλιπλάνητος, per mare vagus.
 ἄλις, satis; abunde.
 ἄλις, ἄλισμός, salitura, -ae, θ.
 ἄλισσομαι, capior, captus sum, capi; ἡ πόλις ἐάλω, urbs capta est, (καὶ μεταφ. μεγάλη, ἐρωτι).
 ἄλιστός, salitus, a, um; salsus.
 ἄλιτενής, ἐς, usque ad mare patens; maritimus, a, um; humilis, e; vadusos, a, um.
 ἀλιτήριος, δ, sceleratus, a, um.
 ἀλιτηριώδης, execrabilis, e.
 ἄλκή, ἡ, robur, -oris, οὐ.
 ἄλκη, ἡ, (ζ.) alces, -is, θ.
 ἄλκιμος, ον, robustus, iortis.
 ἄλκυών, ἡ, alcyon, -onis, θηλ.
 alcedo, -inis, θ.
 ἄλλά, sed; at; verum, etiam' ἀλλ' ὅμως, sed tamen, attamen' ἀλλὰ καί, sed et etiam' οὐ μόνον—ἀλλὰ καί, non solum—sed etiam; ἀλλ' οὐδέ, non modo non—sed ne.
 ἀλλαγῇ, ἡ, ἀλλαγμός, δ, mutatio -onis, θ. commutatio θ.
 ἄλλαγμα, τό, permutatio, -onis, θ; id, quod permutatur.
 ἄλλαντοειδής, ἐς, farciminosus.
 ἄλλαντοποιέω, -ῶ, farcimina facio.
 ἄλλαντοποιός, ἄλλαντοπώλης, δ, fartor, -oris, δ. botularius -ii, δ.
 ἄλλαντοπωλέω, -ῶ, farcimina vendo
 ἄλλαξις, ἡ, mutatio, -onis, θ.
 ἄλλᾶς, δ, farcimen -nis, οὐ.
 ἄλλάσσω, ἀλλάττω, muto -are.
 ἄλλαχῇ, alia, alibi, alio, aliorum
 ἄλλαχόθεν, aliunde.
 ἄλλαχόθι, alibi.
 ἄλλαχόσε, aliorum.
 ἄλλαχού, alibi.
 ἄλλεπαλληλία, ἡ, alternatio, -onis, θ. continuas, -atis, θ.
 ἄλλεπάλληλος, ον, alternus, a, um; continuus, a, um.
 ἄλλῃ, aliter, aliorum.
 ἄλληγορέω, -ῶ, allegorice loquor ἡ interpretor.
 ἄλληγορημα, per allegoriam dictum; interpretatio allegorica.
 ἄλληγορητής, δ, qui allegorice interpretatur.

ἀλληγορία, ἡ, allegoria, ae, θ.
 ἀλληγορικός, allegoricus, a, um.
 ἀλληγορικῶς, allegorice.
 ἀλληλέγγυοι, qui mutuo spondent.
 ἀλληλένδετος, ον, ἐπ. mutuo junctus, a, um.
 ἀλληλογραφία, ἡ, mutua scriptio.
 ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere.
 ἀλληλοκτονία, ἡ, mutua caedes.
 ἀλληλοκτονοί, οἱ, qui se mutuo occidunt.
 ἀλληλομαχέω, -ῶ, mutuo pugno.
 ἀλληλομαχία, ἡ, mutua pugna.
 ἀλληλουχία, ἡ, contextus, -us, δ.
 ἀλληλοφαγεῖν, mutuo devorare se.
 ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devoratio ἡ vexatio.
 ἀλληλοφάγοι, mutuo se devorantes
 ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.
 ἀλληλοφθορία, mutua perditio.
 ἀλληλοφονία, mutua caedes.
 ἀλλήλων, -οις, -ους, inter nos, inter vos; ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, amate alius alium; invicem.
 ἄλλογενής, ἐς, alienigena, -ae, θ.
 peregrinus, -i, δ.
 ἀλλογλωσσία, diversitas linguae.
 ἀλλογλωσσος, ον, alienā lingua utens; peregrinus, a, um.
 ἀλλοδαπός, ἡ, ὄν, externus, a, um; extraneus, a, um.
 ἀλλοδοξέω, -ῶ, falsa opinor.
 ἀλλοδοξία, ἡ, falsa opinio.
 ἀλλοεθνής, ἐς, alius gentis, diversae nationis.
 ἀλλοεθνία, diversitas nationis.
 ἄλλοθεν, aliunde.
 ἄλλοθι, alibi; alias.
 ἄλλοῖος, α, ον, diversus, a, um.
 ἀλλοιότης, ἡ, diversitas, θ.
 ἀλλοιότητος, ον, mutabilis, e.
 ἀλλοιόχρους, -ους, varii coloris.
 ἀλλοιῶ, -ῶ, alieno, -are; muto; immuto ἡ commuto, aliquid;—οὐμαι, mutor -ari.
 ἀλλοίωμα, ἀλλοίωσις, mutatio.
 ἀλλοίως, diverse.
 ἀλλοιωτικός, ἡ, ὄν, ad mutandum aptus.
 ἄλλοκοτος, ον, praeter consuetudinem; alienus, a, um.

ἄλλοκότως, absurde.

ἄλλομαι, salio -ire, salto -are.

ἄλλομορφος, aliter formatus.

ἄλλοπερσάλλος, *ον*, mutabilis, e; inconstans, -ntis.

ἄλλος, *η, ο*, alius, a, ud, alter; οὐδὲν ἄλλο ἤ, nihil aliud quam ὁ ἄλλος (= ὁ λοιπός) ceterus, a, um; πὰ ἄλλα, (= τὰ λοιπὰ) cetera.

ἄλλοσε, a*io*, aliorsum.

ἄλλοτε, alias.

ἄλλοτριάζω, alieno animo sum.

ἄλλοτριολογέω-*ω*, absurda loquor

ἄλλοτριονομέω-*ω*, aliena tribuo.

ἄλλοτριοπράγέω-*ω*, alienas res ago

ἄλλοτριοπραγία, alienorum cura.

ἄλλοτριοπραγισύνη, mala sedulitas in alienis (rebus).

ἄλλοτριος, *α, ον*, alienus, a, um.

ἄλλοτριότης, *ῆ*, alienatio, -*όνis, θ*.

ἄλλοτριοφάγέω-*ω*, alienis vivo.

ἄλλοτριοφάγος, aliena comedens.

ἄλλοτριοφρονέω-*ω*, diversa sentio

ἄλλοτριώω-*ω*, alieno, -are; ἀβαλίοно -are, aliquid; μετφ. ἄλλοτριῶ τινά τινος, alieno aliquem ab aliquo.

ἄλλοτριώς, ἴδε ἄλλοτριος.

ἄλλοτριώσις, *ῆ*, alienatio, -*όνis, θ*.

ἄλλοτρώπις, alio modo, aliter.

ἄλλου (*κοιν.* ἄλλου), alibi.

ἄλλοφρονέω-*ω*, aliud in animo habeo; aliter intelligo, aliquid. μετφ. insano, -ire.

ἄλλοφροσύνη, *ῆ*, insania, -*ae, θ*.

ἄλλόφρων, insanus, a, um.

ἄλλοφρῆς, *ἔς, ἐπίθ*. qui alius natura est.

ἄλλόφυλος, *ον*, alienigenus.

ἄλλοφωνία, *ῆ*, diversitas linguae

ἄλλοφωνος, *ον*, a*ia* voce utens.

ἄλλοχρεῖω-*ω*, colorem muto.

ἄλλόχρους, -*ουν*, discolor, -*oris*.

ἄλλως, aliter (*ισχυρ.*) secus, praecique; aliorum ἢ aliorum ἄλλως τε καί, praesertim.

ἄλμα, τό, saltus, -*us, δ*.

ἄλμαία, *ῆ*, muria, -*ae, θ*.

ἄλμαϊος, *α, ον*, salsus, a, um.

ἄλμενσις, *ῆ*, salsura, -*ae, θ*.

ἄλμεντής, *θ*, salgamarius, -*ii, δ*.

ἄλμεύω, salio (-ire) aliquil.

ἄλμη, *ῆ*, salsugo, -*inis, θ*.

ἄλμιος, *ον*, ἴδε ἄλματος.

ἄλμυρίζω, salsus sum.

ἄλμυρότης, *ῆ*, salsitudo, *θ*.

ἄλμυρός, ἄλμυρώδης, *ἔς, ἴδε* :

ἄλμώδης, *ἔς*, salsus, a, um.

ἄλοάω-*ω*, trituro (aliquid).

ἄλογεύομαι, a ra ione aberro.

ἄλόγημα, τό, error, -*oris, δ*.

ἄλογία, *ῆ*, rationis privatio.

ἄλογιστέω-*ω*, stulte ago.

ἄλογιστία, *ῆ*, incogitantia, *ae, θ*. temeritas, -*atis, θ*.

ἄλόγιστος, *ον*, incogitabilis, e.

ἄλογίστως, inconsiliter.

ἄλογος, *ον*, rationis expers, ratione egens; absurdus, a, um.

ἄλογώδης, *ἔς*, rationis expers.

ἄλόγως, sine ratione, temere.

ἄλόη, *ῆ*, aloe, -*es, θ*.

ἄλοιδόρητος, ἄλοιδορος, *ον*, conciviciis non obnoxius.

ἄλοιδορήτως, sine conciviciis.

ἄλοιφή, *ῆ*, unctio, -*onis, θ*. unguentum, -*i, οὐ*.

ἄλοπήγיא, τό, salinodina, -*ae, θ*.

ἄλοπηγός, *δ*, salinator, -*oris, δ*.

ἄλουργίς, *ῆ*, vestis purpurea.

ἄλουργός, *ῆ, ὄν*, purpureus, a, um.

ἄλουσία, *ῆ*, illuvies, -*ei, θ*.

ἄλουτος, *ον*, illotus, a, um.

ἄλοφος, *ον*, cristam non habens.

ἄλοχος, *ῆ*, conjux -*ugis, θ*.

ἄλς, ἄλός, sal, salis, *δ*. mare, *οὐ*. οἱ ἄλς, (τὰ δαστεία), sales (τὰ ἀλοπήγεια), sa*i*nae, -*arum, θ*.

ἄλσις, *ῆ*, saltatio, -*onis, θ*.

ἄλσοκομέω-*ω*, l*nci* curam gero.

ἄλσοκομία, *ῆ*, l*uei* cura.

ἄλσος, τό, lucus, -*i, δ*. nemus, -*oris, οὐ*. saltus, -*us, δ*.

ἄλσώδης, *ἔς*, nemorosus, a, um.

ἄλτήρες, οἱ, halteres, um, *δ*.

ἄλτικός, *ῆ, ὄν*, saltatorius, a, um.

ἄλυνίς, *ῆ*, salsa aqua.

ἄλυνός, ἴδε ἄλμυρός.

ἄλύναντος, *ον*, illaesus, a, um

ἄλύπητος, *ον, ἐπ*. tristitia non adiectus.

ἄλυπήτως, citra dolorem.

ἄλυπία, *ῆ*, laetitia, -*ae, θ*.

ἄλυπος, *ον*, doloris expers, dolore non adficiens, laetus, a, um.

ἀλύπως, sine dolore.
 ἀλυσίδετος, *ον*, catenarius.
 ἀλυσιδόω-*ω*, catenis vincio.
 ἀλυσιδάτος, *ή, όν, έπ.* hamis con-
 sertus, *α, um*.
 ἄλυσις, *ή*, catena, -*ae, θ*.
 ἀλυσιτέλεια, *ή*, inutilitas, -*atis, θ*.
 ἀλυσιτελής, *ές*, inutilis, *ε*.
 ἀλυσιτελώς, inutiliter.
 ἄλυτος, *ον*, insolutus, *α, um*.
 ἄλύτως, insolubiliter.
 ἄλυχνος, *ον*, lampade carens.
 ἄλφα, *τό*, alpha.
 ἀλφάβητος, *ον*, alphabetum, -*i*,
οὐ. abecedarium, -*i, οὐ*.
 ἀλφιτεῖον, *τό*, pistrinum, *οὐ*.
 ἀλφιτικός, polentarius, *α, um*.
 ἀλφιτοειδής, farinae similis.
 ἄλφιτον, *τό*, polenta, -*ae, θ*. farina
 hordeacea.
 ἀλφιτοπώλης, farinae venditor.
 ἀλφιτοφάγος, polentam comedens
 ἀλφιτόχρως, candidus, *α, um*.
 ἄλφος, albus, *α, um*.
 ἀλώβητος, *ον*, illaesus, -*α, um*.
 ἀλώδης, salis similis.
 ἀλώϊος (τῆς ἄλω), arealis, -*ε*.
 ἄλων -*ωνος, ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωνεύομαι, in areā trituro fru-
 mentum.
 ἄλώνητος, sale (τ. ἔ. vili pretio)
 emptus, vilissimus.
 ἄλωνίζω, in areā versor; in areā
 trituro frumentum.
 ἄλώνιον, *τό*, parva area.
 ἄλωνοτριβέω -*ω*, in area trituro.
 ἄλωπέκεος, vulpinus, *α, um*.
 ἄλωπεκῆ, *ή*, pellis vulpina.
 ἄλωπεκία, ἄλωπεκίαις, *ή*, deflu-
 vium capilli.
 ἄλωπεκίζω, vulpinor ari.
 ἄλωπένιον, *τό*, vulpecula, -*ae, θ*.
 ἄλωπεκίς, *ή*, catulus vulpis,
 ἄλώπηξ, *ή*, vulpes, -*is, θ*.
 ἄλωπεκώδης, *ες*, vulpinus.
 ἄλωπόχρους, vulpinum colorem
 habens.
 ἄλως (ω), *ή*, area, -*ae, θ*.
 ἄλωσις, *ή*, expugnatio, -*onis, θ*.
 ἄλωτός, *ή, όν*, captus, *α, um*.
 ἄμα 1) πρόθ. cum; ἄμα τῷ ἡλίῳ
 ἀνίσχοντι, cum ortu solis; 2) σύνθ.

χρόν. simul simul ac, simulaque,
 simul ut, ἄμα ἀπῆλθε, simul ut (si-
 mul ac) abiit.

ἀμάθεια, *ή*, inscitia, -*ae, θ*.
 ἀμαθής, *ές*, literarum expers, in-
 doctus, *α, um*.

ἄματος, *ή*, sabulo -*onis, θ*.

ἄμαθώδης, sabulosus, *α, um*.

ἀμαθώς, inscite; inscipienter; in-
 docte; imperite.

ἀμάλλαντος, ἀμάλθαντος, *ον*, qui
 molliri nequit; durus, *α, um*.

ἀμανῖται, *οί*, fungi, -*orum, ά.πλ.*

ἀμάντευτος, non vaticinans.

ἄμαξα, *ή*, currus, *i, ά*. vehicu-
 lum, *i, οὐ*. φορηγός—, plastrum, *i*,
οὐ. ὁδοιπορικῆ—, rheda, -*ae, θ*. ἄρ-
 μάμαξα, carpentum, *i, οὐ*.

ἄμαξάριον, *τό*, parvus currus.

ἄμαξεύω, plastrum ago.

ἄμαξήλατος, vehicularis, *ε*.

ἄμαξια-*ος*, lapis magnitudine ve-
 his, magnus.

ἀμάξιον, ἀμαξίς, plostellum, -*i*.

ἀμαξιτός ὁδός, via vehicularis.

ἀμαξοπηγέω-*ω*, plaustra fabricor.

ἀμαξοπηγία, *ή*, plaustrarum fa-
 bricatio.

ἀμαξοπηγός, ἀμαξοποιός, plau-
 strarius -*ii, ά*. capentarius -*ii, ά*.

ἀμαξουργία, plaustri fabricatio.

ἀμαξουργός, ἴδε ἀμαξοπηγός.

ἀμάρα, *ή*, aqueductus, -*us, ά*.

ἀμαράκινος, amaracinus, *α, um*.

ἀμάραντος, *ον*, non marcescens,
οὐ. amarantus, -*i, ά*.

ἀμαρτάνω, aberro (a scopo, *α*
 via); erro, pecco (in aliquem).

ἀμάρτημα, *τό*, peccatum, -*i, οὐ*.
 delictum -*i, οὐ*.

ἀμαρτία, *ή*, error, -*oris, ά*. pec-
 catio, -*onis, θ*.

ἀμαρτύρητος, testimonio non com-
 probatus, testibus carens.

ἀμαρτύρος, testibus non iirmatus.

ἀμαρτωλή, *ή*, peccatrix, -*icis, θ*.

ἀμαρτωλός, *ό*, peccator, -*oris, ά*.

ἀμαρυνή, *ή*, coruscatio, -*onis, θ*.

ἀμαρύσσω, corusco, -*are*.

ἀμάσσητος, immasticatus, *α, um*.

ἀμαστίγωτος, *ον*, ἀμάστικτος, *ον*,
 non flagellatus, *α, um*.

ἀμαυρός, ἄ, ὄν, obscurus, a, um.
 ἀμαυρότης, ἡ, obscuritas, -atis, θ.
 ἀμαυροφανής, ἐς, obscuram lucem emittens.

ἀμαυρόω-ω, obscuro, -are.
 ἀμαυρῶς, obscure.
 ἀμαύρωσις, ἡ, obscuratio, -onis, θ. — ὀφθαλμῶν, caligo, -inis, θ.
 ἀμαυρωτικός, ἡ, ὄν, obscurandi vim habens.

ἀμάχαιρος, sine gladio.
 ἀμαχεί, ἀμαχητεί, absque pugna, sine controversia.

ἀμάχητος, ὄν, non pugnans, -ntis; invictus, a, um.

ἀμαχος, ὄν, invictus, a, um.
 ἀμάω-ω, demeto (essui) -ere.
 ἄμβιξ, ὁ, ὅλα, -ae, θ. ambiga.
 ἀμβλυγώνιον, obtusus angulus.
 ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens. [vim habens.

ἀμβλυντικός, ἡ, ὄν, hebetandi ἀμβλύω, hebetō, -are, retundo (-tudi, -tūsum -ere); praestringo; —ομαι hebesco -ere, obcalesco ἡ concalesco, -ere.

ἀμβλύ, ἐπὶ, obtuse.
 ἀμβλύς, εἶα, ὅ, hebes, -etis (telum, visus), obtusus, a, um; ἀμβλὺς τὸν νοῦν, νοῖς —, hebes, brutus, tardus, stupidus.

ἀμβλυτέρως, obtusius.
 ἀμβλύτης, ἡ, hebetatio, -onis, θ. stupor, -oris, ἄ.

ἀμβλυωπέω-ω, oculis non satis prospicio, caecutio, -ire.

ἀμβλυωπία, ἡ, visus obtusus.
 ἀμβλυωπός, ὄν, oculis non satis prospiciens, oculis hebetioribus.

ἄμβλωμα, τό, abortus, -us, ἄ.
 ἄμβλωσις, ἡ, abortio, -onis, θ.
 ἀμβροσία, ἡ, ambrosia, -ae, θ.
 ἀμβροσιακός, ambrosiacus, a, um.
 ἀμβρόσιος, amprosius, a, um.

ἄμβυξ, ἴδε ἄμβιξ.
 ἄμβων, ὁ, pulpitum, -i, οὐ, suggestus, -us, ἄ.

ἀμεθεξία, ἡ, quum quis alicuius rei expertus est.

ἀμεθόδευτος, ὄν, ἀμέθοδος, ὄν, arte carens, male ordinatus et digressus.

ἀμέθυσος, ὄν, non ebrius, a, um; sobrius, a, um.

ἀμέθυστος, ὄν, ἐπ. ἴδε ἀμέθυσος· || οὐσ. (λίθος) amethystus (lapis).

ἀμείβω, muto, permuto; facio mutuum cum aliquo; ἀμείβομαι τινά τι, remuneror aliquem aliqua re.
 ἀμειδής, ἐς, ἀμειδῆστος, ὄν, non ridens, tristis.

ἀμείλικτος, ὄν, implacabilis, e.
 ἀμείνων, ὄν, melior, melius, -oris.
 ἀμεινυς, ἡ, mutatio, -onis, θ.
 ἀμείωτος, ὄν, non imminutus, a, um, integer.

ἀμείλω, mulgeo (-ali, -lctum -ere)· μεταφ. haurio.

ἀμέλει, ἐπὶ, profecto.
 ἀμέλεια, ἡ, neg.igentia, -ae, θ.
 ἀμελετησία, ἡ, inconsiderantia, θ.
 ἀμελέτητος, ὄν, immeditatus, a, um; non praeparatus, a, um.
 ἀμελετήτως, immeditate, sine praeparatione.

ἀμελέω-ω, neglero (-exi -ctum -ere); desum (alicui, officio); desero, praetermitto, -ere; —ομαι negligor, -ctus sum, -i.

ἀμελής, ἐς, negligens, -ntis.
 ἀμελητί, negligenter.
 ἀμελητήρ, ὁ, mulctra, -ae, θ.
 ἀμελλητί, ἀμελλήτως, sine mora, sine cunctatione.

ἀμελξίς, ἡ, mulsura, -ae, θ.
 ἀμελῶς, negligenter.
 ἀμεμπτος, ὄν, ἀμεμφής, ἐς, inculpatus, vituperabilis.

ἀμέμπτως, inculpate.
 ἀμεμφίμοιρος, ὄν, qui sorte sua contentus est.

ἀμέργω, stringo, exprimo;
 ἀμέρεια, ἡ, individuitas, -atis, θ.
 ἀμερής, ἐς, individuus, a, um.
 ἀμεριμνέω-ω, securus sum.
 ἀμεριμνησία, ἡ, securitas, θ.
 ἀμερίμνος, ὄν, securus, a, um.
 ἀμερίμνος; sine cura; secure.

ἀμέριστος, ὄν, individuus, a, um.
 ἀμεσος, ὄν, medio carens.

ἀμέσως, nullo iaterveniente.
 ἀμετάβατος, ὄν, intransitivus.

ἀμεταβάτως, intransitive.
 ἀμετάβλητος, ὄν, ἀμετάβολος, ὄν,

immutabilis, e; immutatus.

ἀμετάδοτος, *ον*, qui nihil impertit; avarus, a, um.

ἀμετάθετος, *ον*, immutabilis, e; constans, ntis; fixus, a, um.

ἀμεταθέτως, constanter.

ἀμετακίνητος, *ον*, immobilis, e.

ἀμετακινήτως, immutabiliter.

ἀμετάκλητος, non revocabilis, e.

ἀμετακλήτως, irrevocabiliter.

ἀμεταμέλητος, *ον*, ἀμετανόητος, *ον*, quem non poenitet,

ἀμεταμελήτως, ἀμετανοήτως, sine ulla poenitentia.

ἀμετάπειστος, *ον*, pertinax, acis.

ἀμεταπείστως, pertinaciter.

ἀμετάπλαστος, non transformatus.

ἀμεταποίητος, immutabilis, e.

ἀμετάπικτος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμετάστροφος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμετάτρεπτος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμετατρέπτως, immutabiliter.

ἀμετάτροπος, *ον*, immutabilis, e.

ἀμεταχείριστος, *ον*, intractabilis, e. ἀμέτοχος, *ον*, non particeps; expers -rtis.

ἀμέτρητος, *ον*, immensus, a, um.

ἀμετρήτως, sine mensurā.

ἀμετρία, ἡ, immensitas -atis, θ.

ἀμετροβαθής, immense profundus

ἀμετροεπής, sine modo loquax.

ἀμετρον, τό, immensum, -i, οὐ.

Ἰδε καὶ ἀμετρία.

ἀμετροπαθής, sine modo patiens.

ἀμετρος, *ον*, immensus, a, um.

ἀμέτρως, immōdice, infinite.

ἀμήν, vere, certe.

ἀμητήρ (θεριστής), messor, ἄ.

ἀμητήριον, τό, falx (messoria).

ἀμητικός, ἡ, *ον*, messorius, a, um.

ἀμητος (θέρισις), messis, -is, ἄ.

ἀμήτωρ, matre orbus ἢ orbatus.

ἀμηχανέω -ῶ, haesito, -are; (= ἀπορῶ), egeo, -ere.

ἀμηχανία, ἡ, difficultas, -atis, θ; angustiae rerum; egestas, θ.

ἀμήχανος, *ον*, ineptus, a, um;

minime sollers; impossibilis, e.

ἀμηχάνως, nullo modo.

ἀμίαντος, *ον*, immaculatus, a, um; impolutus, a, um; || οὐσ. δ ἀμίαντος (λίθος), amiantus, -i, ἄ.

ἀμιγής, ἔς, non mixtus, a, um.

ἀμιγῶς, citra mixturam.

ἀμικτος, *ον*, inmixtus, a, um.

ἀμικτως, absque mixturā; pure.

ἀμίλλα, ἡ, aemulatio, onis, θ.;

certamen, -inis, οὐ. contentio, -onis.

ἀμιλλάσμαι -ῶμαι, aemulor, -ari;

certo, -are; contendo, -ere.

ἀμιλλητικός, ad certamen aptus.

ἀμιλλητικῶς, certatim.

ἀμίμητος, *ον*, inimitabilis, e; ἐν

εὐρυτέρῳ σημασίᾳ : divinus, a, um.

ἀμμήτως, divine.

ἀμίσξια, ἡ, nullum commercium.

ἀμῖς, ἡ, (οὐροδοχείον), matula, ae, θ.

ἀμισής, ἔς, non odiosus, a, um.

ἀμισία, ἡ, defectio odii.

ἀμισθί, sine mercede.

ἀμισθία, ἡ, defectio mercedis.

ἀμισθος, *ον*, mercedem non me-

rens; gratuitus, a, um.

ἀμισθωτος, *ον*, mercede non con-

ductus, a, um.

ἄμμα, τό, nexus, us, ἄ. ἄμμα σχοινίου, commissura funis.

ἀμματίζω (κοιν. ματίζω), vincio.

ἀμμοκονία, ἡ, arenatio, θ.

ἄμμος, ἡ, sabulum, οὐ. arena, θ.

ἀμμώδης, arenosus, arenarius.

ἀμμωνιακόν, sal ammoniacus.

ἀμνάς, ἡ, agna, -ae, θ.

ἀμνείος, *ον*, agninus, a, um.

ἀμνημόνευτος, *ον*, immemoratus;

a, um; immemorabilis, e.

ἀμνημονέω -ῶ, obliviscor.

ἀμνημοσύνη, ἡ, immemoriam, θ.

ἀμνήμων, immemor, -oris.

ἀμνησικακέω -ῶ, illatae injuriae

obliviscor.

ἀμνησικακία, ἡ, injuriae oblivio.

ἀμνησικακος, injuriae immemor.

ἀμνηστεία, ἡ, abolitio iacti.

ἀμνήστευτος, *ον*, ἐπ. matrimonii

expers.

ἀμνηστος, *ον*, oblivione deletus.

ἀμνός, δ, agnus, -i, ἄ.

ἀμόγητος, indefessus, a, um.

ἀμοιβαδῖς, ἀμοιβαδόν, mutue.

ἀμοιβαῖος, α, *ον*, mutuus, a, um;

alternus, a, um; vicis.

ἀμοιβαῖως, muto, mutue.

ἀμοιβή, ἡ, mutatio, alternatio,

—onis, θ. remuneratio, —onis, θ. pretium, —ii, οὐ.

ἀμοιρέω-ω, expers sum (rei).

ἀμοιρία, ἡ, infortunitas, —atis.

ἀμοιρος, ον, expers, —itis; carens, (ἀτυχής), infortunatus, a, um.

ἀμόλυντος, ον, impollutus.

ἀμορφος, ον, inculpatus, a, um.

ἀμόρηγῃ, ἡ, amurca, —ae, θ.

ἀμοργίς, ἡ, vestis purpurea.

ἀμορφία, ἡ, deformitas, —atis, θ.

ἀμορφος, ον, ἐπ. deformis, e; in-formis, e.

ἀμόρφως, deformiter.

ἀμόρφωτος, ον, inioris, e; (=ἀνεμορφώσεως), incultus, a, um.

ἀμουσία, ἡ, imperitia, —ae, θ.

ἀμουσος, ον, musices imperitus; aversus a Mussis; indoctus.

ἀμούσως, inepte, indocte.

ἀμοχθεῖ, sine labore.

ἀμόχθητος, ον, ἀμοχθος, ον, indefessus, a, um; labore carens, iners, —rtis.

ἀμόχθως, citra laborem.

ἀμπέλινος, ἀμπέλεις, ον, viteus, a, um; vitigenus, a, um.

ἀμπέλιον, ἀμπέλεις, viticula, —ae.

ἀμπελος, ἡ, viui, —is, θ.

ἀμπελουργέω-ω, vitis colo.

ἀμπελουργία, ἡ, vineae cultus.

ἀμπελουργική, ἡ, ars vinitoris.

ἀμπελουργικός, vineaticus, a, um.

ἀμπελουργός, δ, vinitor, —oris, δ.

ἀμπελόφυλλον, τό, frons vitea.

ἀμπελόφυτος, ον, viteus, a, um.

ἀμπελώδης, es, vitibus abundans

ἀμπελών, δ, vinetum, —i, οὐ.

ἀμπεχόνη, ἀμπεχονον, vestitus, —us, δ, amictus, —us, δ.

ἀμπέχω, amicio, (—icui —ictum, —ire); —ομαι, me amicio.

ἀμπυξ, δ, vatta —ae, θ. rota, ae, θ.

ἀμυγδαλέα —ῃ, ἀμύγδαλος, ἡ, amygdalus, —i, θηλ.

ἀμυγδάλεος, amygdaleus, a, um.

ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλῆς, ἡ, amygdala, —ae, θηλ.

ἀμυγδάλινος, amygdalinus, a, um.

ἀμυγδαλίτης, δ, amygdalis similis

ἀμυγδαλοειδής, ἐς, amygdalaceus.

ἀμύγδαλον, τό, amygdalum, —i, οὐ.

ἀμυγδαλώδης, amygdalae similis.

ἀμυγμα, τό, laceratio, onis, θ.

ἀμυδρός, δ, όν, obscurus, a, um.

ἀμυδρότης, ον, obscuritas, —atis.

ἀμυδρόω-ω, obscuro, —are.

ἀμυδρῶς, obscure.

ἀμύδρωσις, obscuratio, —onis, θ.

ἀμύελος, ον, medullà carens.

ἀμύητος, ον, non initiatus, a, um;

μετφ. alienus a re aliqua.

ἀμύθητος, ον, inenarrabilis, e. innumerabilis, e.

ἄμυθος (ποίησις), sine fabulis.

ἀμυκτικός, ἡ, όν, ἐπ. vin habens lacerandi.

ἀμυλον, τό, amylum, —i, οὐ.

ἀμυλος, ον, non molitus, a, um.

ἀμυνα, ἡ, propugnatio, —onis; ultio, —onis, θηλ.

ἀμυντήρ, δ, propugnator, —oris, δ. defensor, —oris, δ ultor, —oris, δ. ἀμυντήριος, ον, ἀμυντικός, ἡ, όν, ad defendendum aptus.

ἀμύνω, (=ἀποκρούω) defendo, —rae =ἐπερασπίζω τινά· propugno pro aliquo —ομαι defendo; —ομαι (=ἐκδικῶ) τινα, defendo aliquem, vindictam ab aliquo sumo.

ἀμύριστος, ον, ἄμυρος, ον, sine unguentis.

ἀμύσσω, rado unguibus, lacero.

ἀμυσταγώγητος, ον, mysteria non edoctus, a, um.

ἀμυχή, ἡ, ulcus parvum; vulnus leve; laceratio, —onis, θ.

ἀμφήρης (ναῦς), ἀμφηρικόν (ἀνάτιον)· ambiremis, e.

ἀμφήριστος, ον, anceps, —itis.

ἀμφί· 1) ambi, εὐχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει· 2) circa ἢ circum μετ' αἰτιατ. α') ἐπὶ τόπον· ἀμφὶ τὸν ποταμόν, circa flumen· β') ἐπὶ χρόνον καὶ ἀριθμοῦ· ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, circa meridiem· γ') ἔχω, εἶμι, διατρέβω ἀμφὶ τι, curo aliquid, studiosus sum alicujus rei.

ἀμφίασις, ἀμφιασμα, ἀμφιασμός, amictus, —us, δ.

ἀμφιβάλλω, circumjicio, —ere, aliquid; (=ἀπορῶ) dubito—are; μέσ. —ομαι, accingor.

ἀμφίβιον, τό, amphibium, —i, οὐ.

ἀμφιβληστροειδής, ἑς, retis formam habens.

ἀμφιβληστρον, τό, rete jaculum ἢ ἀπλ. rete, -is, οὐ. ἢ jaculum, -i.

ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas, -atis, θ. dubitatio, -onis, θ.

ἀμφίβολος, ον, ambiguus, a, um. dubius, a, um, anceps, -pitis.

ἀμφιβόλως, ambigue; dubie.

ἀμφιγινόεω -ῶ, dubito, -are.

ἀμφιδέξιος, ον, aequimanus.

ἀμφιδόξεω -ῶ, anceps sum.

ἀμφιδόξος, ον, anceps, -itis.

ἀμφιέννυμι, convestio, -ire; amicio, -ire; induo, -ere; -νυμαι, me amicio aliquid, induo me aliquid.

ἀμφιέσις, ἀμφίεσμα, ἀμφιεσμός, amictus, -us, ἄ. amicimen, -inis, οὐ.

ἀμφιστρίς, ἡ, amiculum, -i, οὐ.

ἀμφίζευκτος, utrinque junctus.

ἀμφιθαλής, ἑς, undique iloridus, a, um; ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοί, fratres germani.

ἀμφιθάλλω, undique vireo.

ἀμφιθέατρον, τό, amphitheâtrum.

ἀμφιθλάω -ῶ, undique irango.

ἀμφίθυρος (οἶκος), utrinque, januam habens (domus).

ἀμφικαλύπτω, circumtego, -ere.

ἀμφίκειμαι, circumjaceo, -êre.

ἀμφικέφαλος, ον, biceps, -itis.

ἀμφίκοιλος, utrinque cavatus.

ἀμφικτύωνες, οἱ, vicini, -orum.

ἀμφικτυονικός, ἡ, ὄν, amphictyonicus, a, um; — ὄν συνέδριον, concilium amphictyonum.

ἀμφικυρτος, ον, utrinque curvus.

ἀμφιλαφής, ἑς, amplius, a, um; patulus, a, um; densus.

ἀμφιλαφῶς, ample; dense.

ἀμφιλέγω, discepto, -are.

ἀμφιλέκτος, ον, dubius, a, um.

ἀμφιλέκτως, dubie.

ἀμφιλογία, ἡ, disceptatio, -onis, θ.

ἀμφίλογος, ον, ambiguus.

ἀμφιλόγως, ambigue; dubie.

Ἀμφίλοχοι, οἱ, Amphilochi, -orum

Ἄργος τό Ἀμφιλοχικόν, Argos Amphilochium.

ἀμφιλύκη, ἡ, dubia nox.

ἀμφιον τό, indumentum, -i, οὐ.

ἀμφιπιέζω, undique premo.

ἀμφιπλέκω, circumnecto.

ἀμφιρρεπής, ἑς, ἀμφίρροπος, ον, ambiguus, a, um.

ἀμφίρρυντος, ον, circumfluent.

ἀμφισβητέω -ῶ, controversor, contendendo, litigo; — περί τινος, discepto de aliqua re.

ἀμφισβήτησις, controversia, -ae, θ. disceptatio, θ.

ἀμφισβήτησιμος, ον, controversus, a, um; disputabilis, e.

ἀμφισβητικός, ἡ, ὄν, proclivis ad disceptandum.

ἀμφισβήτητος, ον, dubius, a, um.

ἀμφισβητούμενος, η, ον, controversus, a, um.

ἀμφίσκιος, ον, undique umbram habens.

ἀμφίστομος, ον, duplici ore praeditus; (= δίστομος) bipennis, e.

ἀμφιταλαντεύομαι, dubito, -are.

ἀμφιταράσσω, undique turbo.

ἀμφιτρεής, ἑς, ἀμφίτρητος, ον, ab utraque parte perforatus.

ἀμφιφαής, ἑς, ἀμφιφανής, ἑς, mane et vespere conspicuus.

ἀμφίχρυσος, ον, inauratus, a, um.

ἀμφορεύς, ὁ, amphora, -ae, θ.

ἀμφορείσκος, amphora parva.

ἀμφορείκος, amphorarius, a, um.

ἀμφοτερίζω, ρ. in utramque partem vergo.

ἀμφοτέρως, α, ον, uterque, utraque; συνήθ. ἀμφοτέροι, αἱ, α, utri-

que, utraeque utraque.

ἀμφοτέρωθεν, utrinque.

ἀμφοτέρωθι, utrobique.

ἀμφοτέρωσε, in utramque partem.

ἀμφω, ἀμφοῖν, ambo, ae, ο.

ἀμώμητος, ον, irreprehensibilis, e.

ἀμωμήτως, irreprehensibiliter.

ἀν, σύνδ. 1) δυνατικός, ἐκφραζόμε-

νος ἐν τῇ λατινικῇ διὰ τῆς ὑποτα-

κτικῆς ὡς ἴσως ἀν ἐρωτήσατε,

iorsan quaeratis 2) ὑποθετικός:

(= εἰν, ἤν), si.

ἀνά, 1) πρόθ. μετ' αἰτ. α') τοπι-

κῶς ἀνά τὸν ποταμόν, adverso flu-

mine. β') χρονικῶς ἀνά πᾶσαν ἡ-

μέραν, quotidie γ') τροπικῶς ἀνά

κράτος, per vim, totis viribus, for-

titer δ') μετ' ἀριθμητ. ἀνά διακόσια

circa ducenta· 2) ἐπὶ. ἐν συνθέσει ἀντικαθιστώμενον ἐν τῇ λατινικῇ διὰ τοῦ red: ἀναβλαστάνω, regermino.

ἀναβάδην, ascendendo.

ἀναβαθμῆς, ἢ ἀναβαθμός, δ, gradus scalae.

ἀναβάθρα, ἡ, scala navis.

ἀνάβαθρον, τό, scala, -ae, θ. pulpitum, -i, οὐ.

ἀναβαίνω, scando (-ndi, -nsum), -ere; ascendo (-ndi, -nsum) -ere; conscendo (-ndi, -nsum) -ere, τὸ ὄρος, ascendo, conscendo montem ἀναβάλλω, sursum jacio, τὰ ὄμματα, oculos tollo; μέσ. α') —οιαι, τὴν τήβεννον ἐπὶ τὸν ὄμον, rejicio togam in humerum· β') —οιαι, τὴν ἡμέραν, profero diem.

ἀναβαπτίζω, rebaptizo.

ἀναβάπτις, ἀναβάπτισμα, ἀναβαπτισμός, anabaptismus, -i, δ.

ἀναβάσιμος, ον, ubi ἢ quo ascendere possumus.

ἀνάβασις, ἡ, ascensio· θ. ascensus; consensio equi.

ἀναβαστάζω, ρ. in meos humeros porto.

ἀναβάτης, δ, ascensor, -ōris, δ. eques, -itis, δ.; (= ὄχευτης) admisarius (equus, asinus).

ἀναβατικός, ἡ, ὄν, ad equos conscendendos peritus, a, um.

ἀνάβατος, ὄν, ascendit is, e.

ἀναβιάζω, ascendere facio ἢ ju-beo aliquem ἢ aliquid.

ἀναβιβρώσκω, corrodo, -ere.

ἀναβιώω -ῶ, revivisco, -ere.

ἀναβίωσις, ἡ, reditus in vitam.

ἀναβλαστάνω, egermino, -are.

ἀναβλάστησις, regerminatio.

ἀνάβλεψις, intuitus in sublime.

ἀναβλέπω, ρ. attollo ἢ erigo oculos· —εἰς τὸν οὐρανόν, suspicio (in) coelum.

ἀναβλητικός, dilatorius, a, um.

ἀναβλύζω, scareo -ēre.

ἀνάβλυσις, ἡ, scatēbra, -ae, θ.

ἀναβοάω -ῶ, exclamo -are.

ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, -onis, θ.

ἀναβολεύς, δ, scala, -ae, θ.

ἀναβολή, ἡ, rejectio, -onis; dilatio· — δίκῃ, advocatio, θ.

ἀναβράζω, bullio ἢ ebullio, -ire; exaestuo, -are, asso.

ἀνάβρασσις, ἡ, ἀναβρασμός, δ, ebullitio, -onis, θ.

ἀναβρέχω, rursus madefacio.

ἀναβρυχάμαι -ῶμαι, fremo, -ere.

ἀναβρύω, scateo, -ere.

ἀναβρωτικός, corrosivus, a, um.

ἀναγallis, (φ.) ἡ, anagallis.

ἀναγγελία, ἡ, renuntiatio, -onis.

ἀναγγέλλω, remando, -are.

ἀναγελῶ -ῶ, rideo, -ere.

ἀναγεννάω -ῶ, regenero, -are; —ῶμαι, renascor, -i.

ἀναγέννησις, ἡ, regeneratio, θ.

ἀναγινώσκω, (= ἀναγνωρίζω), recognosco, agnosco (-ovi, -itum, -ere); lego -gi, -ctum, -ere; praelego, interpretor.

ἀναγκάζω, cogo (-egi, -actum, -ere); compello; —άζειν τινα τι, cogere aliquem ad aliquid.

ἀναγκαῖος, α, ον, necessarius, a, um; τὰ —α πρὸς, necessaria ad.

ἀναγκαϊότης, ἡ, necessitudo, -inis; necessitas, -atis, θ.

ἀναγκαῖως, necessarie.

ἀνάγκασμα, τό, necessitas, θ.

ἀναγκαστικός, ἡ, ὄν, vim cogendi habens.

ἀναγκαστός, ἡ, ὄν, coactus, a, um.

ἀναγκαστῶς, coacte.

ἀνάγκη, ἡ, necessitas, -atis, θ. (= ἀναγκαῖον) necesse, ἀκλ. ἐπὶ θ.

ἀναγλυπτικός, ἡ, ὄν, anaglypticus, a, um.

ἀνάγλυπτος, ον, ἀνάγλυφος, ον, sculptus, a, um; caelatus, a, um.

ἀναγλυφή, ἡ, caelatura, -ae, θ.

ἀνάγλυφον, τό, sculptura, -ae, θ.

ἀνάγλυφος, caelo, -are.

ἀνάγνιστος, ον, non expiatus.

ἀναγνός, ον, incestus, a, um.

ἀναγνωρίζω, recognosco (-novi, -nitum -ere); agnosco.

ἀναγνώρισις, ἡ, agnitio.

ἀνάγνωσις, inseite.

ἀνάγνωσις, ἡ, (= γνώσις), agnitio, θ. (= τὸ ἀναγινώσκειν), lectio, -onis, θ. recitatio, interlectio, -onis, θ.

ἀνάγνωσμα, τό, agnitio, θ.

ἀναγνωστέος, α, ον, legendus.

ἀναγνωστήριον, τό, locus in quo lectiones fiunt.

ἀναγνώστης, ὁ, lector, recitator. ἀναγνωστικός, ἡ, ὄν, ad legendum aptus, a, um.

ἀναγνώστρια, ἡ, lectrix, -icis θ. ἀναγόμεναις, ἡ, publica pronuntiatio; proclamatio, -onis, θ.

ἀναγορεύω, publice pronuncio; proclamo, declaro, pronuncio; creo ἀναγραμματίζω, anagramma facio ἀναγραμματισμός, anagramma.

ἀναγραφή, ἡ, scriptio, -onis, θ. scriptum, -i, ὑ. perscriptio, θ.

ἀναγράφω, scribo, conscribo, perscribo (-psi, -ptum, -ere).

ἀνάγω· 1) = αἶρω, tollo, -ere, τὴν κεφαλὴν, caput· 2) = ἐπαγάω, reduco (-xi, ctum -ere)· 3) — τινὰ εἰς τοὺς θεούς, refero aliquem in numerum deorum· 4) — εἰς τιμὰς, edūco aliquem· 5) — τὴν ναῦν, ἀγαγομαι, navem portu ἢ ex portu educo, e portu solvo· 6) = ἀνατρέφω, educō, -are, aliquem.

ἀναγωγή, ἡ, reductio, -onis, θ. (= ἀνατροφή), edutatio, -onis, θ.

ἀνάγωγος, ὄν, male institutus, a, um; inductus, rusticus.

ἀναγώγως, indocte; rustice.

ἀναγώνιστος, ὄν, qui non certat. ἀναδείκνυμι, declaro, -are, aliquem (consulem); designo, creo.

ἀνάδειξις, ἡ, designatio (consulum); elevatio, -onis, θ.

ἀναδεκτικός, ad recipiendum aptus, a, um.

ἀναδεδράς, ἡ, arbustiva vitis; rumpus, -i, ἄ.

ἀνάδεις, ἡ, religatio, -onis, θ.

ἀναδεσμεύω, religo revincio.

ἀνάδειος, ὄν, revinctus, a, um.

ἀνοδεύω, irriro, -are; misceo.

ἀναδέχομαι, recipio (-cepi, -eptum, -are) aliquid.

ἀναδέω, religo (aliquem ἢ aliquid), redimio (-ii, -itum, -ire, aliquem ἢ aliquid aliqua re).

ἀνάδημα, τό, anadéma, -atis, ὄν.

ἀναδιδάσκω, denuo ἢ melius doceo; rursus, doceo, drama.

ἀναδίδωμι, sursum do; emitto,

produco, reddo, -ere.

ἀναδικάζω, denuo judico; causam denuo instruo.

ἀναδιπλασιάζω, ἀναδιπλόω, -ᾶ, duplico, reduplico, -are.

ἀναδιπλασιασμός, ἀναδιπλώσις, duplicatio, θ. reduplicatio.

ἀναδιφάω -ῶ, investigo, -are.

ἀνάδοσις, ἡ, productio, -onis, θ. ἐπὶ ὕδατ. scaturigo, -inis, θ.

ἀνάδοτος, ὄν, redditus, a, um.

ἀναδοχή, ἡ, receptum, -i, ὄν.

ἀνάδοχος, ὁ, receptor, ἄ. expro-mittens, -ntis, sponsor, ἄ.

ἀναδρομή, ἡ, ascensio, -onis. θ. recursus, -us, ἄ.

ἀναδύομαι, emergo -rsi, -rsum -ere. Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, Venus e mari emergens.

ἀνάδυσις, ἡ, emersus, -us, ἄ.

ἀναζάω -ῶ, revivisco -ere.

ἀνάζεμα, τό, ἀνάξεις, ἡ, aestus aquae ierventis.

ἀναζεύγνυμι· 1) equos jungo· 2) ἐπὶ στρατοῦ. signa ἢ castra moveo· καὶ ἀπλῶς, moveo· 3) ἐπὶ στόλῳ, solvo, -ere.

ἀνάζευξις, ἡ, 'castrorum motio; redditus domum.

ἀναζέω, eiiervo ἢ effervesco, -ere. ebullio, -ire; exaestuo, are.

ἀναζητέω -ῶ· 1) requiro (-sivi, situm) -ere aliquem ἢ aliquid· 2) inquirō, (-ere) aliquid.

ἀναζήτησις, ἡ, inquisitio, θ.

ἀναζυγῶ -ῶ, adjungo, aliquid.

ἀναζυμός -ῶ, fermento -are.

ἀναζύμωσις, ἡ, fermentatio, θ.

ἀναζωγραφέω -ῶ, delineo.

ἀναζώννυμι, ἀναζωννύω, accingo ἢ succingo (-nxi, -nctum -ere).

ἀναζωγονέω -ῶ, recreo, aliquem — οὔμαι, revivisco, -ere.

ἀναζωπνύω -ῶ, rursus incendo; reficio, -ere, aliquem ἢ aliquid; re-creo, -are, refoveo, -ere.

ἀναζωπυροῦμαι, reviviscō, -ere.

ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium,

ἐναζωτικός, ἡ, ὄν, recreans -ntis,

ἀναθάλλω, repullesco, -ere.

ἀναθάλλω, refoveo, -ere.

ἀναθαργέω -ῶ, animum recipio.

ἀναθαγγύνω, 1) fiduciam reddo
2) animum recipio.

ἀνάθεμα, τό, anathema, -atis, οὐ.
exsecratio, -onis, θ.

ἀναθεματίζω, anathematizo, aliquem; exsecror, -ari.

ἀναθεματισμός, ὁ, exsecratio.

ἀναθερμαίνω, recalcacio, -ere, -ομαι, recalesco, -ere.

ἀνάθεσις, ἡ, consecratio, θ. dedicatio, θ. attributio, -onis, θ.

ἀναθέω, ρ. recurro, -ere.

ἀναθεωρέω, -ω, diligenter considero, aliquid.

ἀναθεώρησις, ἡ, respectio, θ.

ἀνάθημα, τό, donum (deo oblatum), votum, -i, οὐ.

ἀναθηματικός, ἡ, ὄν, deis oblatum, a, um; votivus, a, um.

ἀναθλίβω, exprimo, elido.

ἀνθοδέσμη, ἡ, florum fasciculus.

ἀναθολόω, -ω, turbo, -are.

ἀναθορυβέω, -ω, tumultuo, -ari.

ἀνάθρεμμα, τό, alumnus, -i.

ἀναθρέω, -ω, exacte considero.

ἀναθρηνέω, -ω, defleo, -ere.

ἀναθρώσκω, prosilio, -ire.

ἀναθυμίαμα, τό, sufflitio, onis, θ.

ἀναθυμιάσις, ἡ, exhalatio, θ.

ἀναθυμιάω, -ω, exhalare facio.

ἀναιδεια, ἡ, impudentia, -ae, θ. improbitas, -atis, θ.

ἀναιδέομαι -οῦμαι, ἀναιδέομαι, impudens sum.

ἀναιδήμων, inverecundus, a, um. ἀναιδής, ἐς, impudens, impudicus, a, um; improbus.

ἀναιδώς, impudenter.

ἀναιμαντί, incruente.

ἀναιμακτος, ὄν, incruentus, a, um.

ἀναιματος, ἀναιμος, exsanguis, e.

ἀναιμία, ἡ, sanguinis defectus.

ἀναιμωτέ -τέ, sine cruore.

ἀναιρεσις, ἡ, ablatio, onis θ. sublatio, -onis (= θανάτωσις) interfectio, onis, θ. caedes, -is, θ.

ἀναιρέτης, ὁ, interemptor, -oris.

ἀναιρετικός, ἡ, ὄν, exitialis -e;

ἀναιρετικός, negative.

ἀναιρέω, -ω, aufero, tollo, -ere; (= φονεύω) interficio, -ere.

ἀναισθησία, ἡ, privatio sensuum;

stupor, -oris, ὁ, stupiditas.

ἀναισθητέω -ω, non sentio.

ἀναισθητος, ὄν, insensus, a, um insensilis e, stupidus.

ἀναισθητός, sine sensu ἐντ. stupide, stolidè, duriter.

ἀναισχυντέω -ω, impudens sum. ἡ impudenter ago.

ἀναισχυντία, ἡ, impudentia.

ἀναισχυντος, ὄν, impudens, -ntis, impudicus, a, um.

ἀναισχύντως, impudenter.

ἀναιτία, ἡ, innocentia, -ae, θ.

ἀναιτίος, ὄν, causā ἡ culpa carens; immerens, immeritus.

ἀναιτίως, sine causa.

ἀνακαγχάζω, cachinnor, -are.

ἀνακαθαίρω, repurgo, expurgo, -are; purifico, -are.

ἀνακάθαρσις, ἡ, purgatio.

ἀνακαθαρκτικός, purgativus, a, um.

ἀνακάθηναι, eretui sedeo.

ἀνακαθίζω -ομαι, me erigo

ἀνακαινίζω, innovo ἡ renovo -are.

ἀνακαινιστής, ὁ, ἀνακαινισμός, ὁ, innovatio ἡ renovatio.

ἀνακαινιστής, ὁ, renovator, -oris.

ἀνακαίω, accendo, -ere.

ἀνακαλέω -ω, nomino revoco, -are, aliquem de exilio; devoco, -are.

ἀνακαλύπτω, revêlo; retego; —

ομαι τὴν κεφαλὴν, caput adaperio.

ἀνακάλυψις, ἡ, revelatio.

ἀνακαμπή, ἡ, curvatura, -ae, θ.

ἀνακάμπω, reflecto, -ere; revertor, redeo.

ἀνάκαμψις, ἡ, reversio, -onis, θ.

ἀνάκειμαι, 1) dedicatus sum 2) addictus sum, alicui rei 3) ἀνάκειται εἰς τινα, ad aliquem res refertur.

ἀνακεράννυμι, commisceo, permisceo, (-scui -ixtum -ere) aliquid re ἡ cum re.

ἀνακεφαλαίωω -ω, recapitulo..

ἀνακεφαλαίωσις, recapitulatio.

ἀνακηρύκτος, ὄν, praeconis voce renunciatus.

ἀνακηρύξις, ἡ, renunciatio, -onis.

ἀνακηρύσσω, voce praeconis renuntio; plocamo, declaro.

ἀνακινέω -ω, cieo (aequora), su-

s); *μετφ.* excito.
 ς, commotio, -onis, θ.
 ς, clango, -ere.
 ς, vehementer fleo.
 ς, ἡ, reflexio.
 ῥός, iletus -us, ἄ.
 -ῶ, refringo, -ere; re-
 ere (lumen); -ῶμαι, re-
 repercutior.
 ς, ἡ, inclamatio, θ. apel-
 vocatio.
 ῥόν, τό, signum rece-
 σαλπίζω, receptui cano.
 ον, τό, reclinatorium.
 ς, reclino -are, aliquid
 reclino; ὄπιος κατακλι-
 mbo, -ere.
 ς, ἡ, discubitus, -us, ἄ.
 ς, reclinatus, a, um.
 ς, filumretorqueo; *μετφ.*
 τὸν μίτον ἀνακλώθω,
 volvo.
 ζω, concha impleo.
 ς, ον, cavus, a, um.
 μαι, redormio, -ire.
 ο -ῶ, communico ali-
 aliquo; -οῦμαι τι περι-
 rtio.
 ς, communicatio.
 ω -ῶ, congutino, are.
 ς, congutinatino, θ.
 θία, insequentia, θ.
 θον, τό, (σχ. λόγου): ana-
 οῦ.
 θος, insequentens,
 θως, insequentens.
 ς -ῶ, comas recupero.
 ἡ, ἡ, reportatio, -onis,
 -us, ἄ. (ἐκκλ.) delatio
 ς, reporto; refero, -erre;
 ehor, revertor, -i.
 ἡ, inpedimentum, οῦ.
 ς, retundo, -re.
 ζω, relevo, -are, allevo ἡ;
 ire, aliquid, καὶ *μετφ.*
 calamitatem alicujus.
 ς, ἡ, allevatio, θ.
 ἴνω, vibro (hastam):
 ς, exclamo, -are.
 μαι, suspensus sum.
 ννυμι, suspendo (-ndi,

-nsum, -ere); -ννυμαι, suspendo me.
 ἀνακριβής, ἔς, non certus, a, um.
 ἀνακρίνω, quaestionem habeo ali-
 cujus; inquirō in aliquem ἐπὶ δίκης,
 cognosco, -ere.
 ἀνάνκρισις, ἡ, quaestio, onis, θ. — δι-
 κης, cognitio, -onis, θ.
 ἀνακριτής (δίκης), cognitor.
 ἀνακριτικός, ἡ, ὄν, cognitionalis, e.
 ἀνακριτικῶς, cognitionaliter.
 ἀνακροτέω -ῶ, plaudo, ere.
 ἀνάνκρουσις, ἡ, (τῆς νεῶς), inhi-
 bitio, onis, θ.; μουσ. praelusio θ.
 ἀνακροῦν 1) ἀνακροῦν ἵππον χα-
 λινῶ, inhi-beo equum frenis 2) ναῦν
 ἡ πρύμναν -ομαι, inhi-beo remis ἡ
 inhi-beo navem (retro) ἡ ἀπλῶς in-
 hi-beo; μουσ. ἀνακρύψομαι.
 ἀνακτάσθαι -ῶμαι, recupero -are,
 aliquid; reparo, -are; recipio; -ere,
 aliquid — μά τινα φίλῃ, compre-
 hendo aliquem amicitia.
 ἀνάνκτησις, ἡ, recuperatio, -onis,
 θ.; conciliatio, -onis, θ.
 ἀνάνκτηκός, ἡ, ὄν, recuperandi
 vim habens.
 ἀνακτίζω, restauro, -are.
 ἀνάνκτησις, ἡ, instauratio, θ.
 ἀνάνκτορον, τό, palatium, οῦ.
 ἀνάνκτωρ, ὁ, rex, regis.
 ἀνακνύω -ῶ, permissceo, -ere.
 ἀνακνύέω -ῶ, ἀνακνύλόω -ῶ,
 in orbem ago; repeto, -ere.
 ἀνακνύκῃσις, ἀνακνύκῶσις, ἀνα-
 κνύκισμός, circumactio, θ.
 ἀνακνύισμός, revolutio, -onis, θ.
 ἀνακνύω, revolveo.
 ἀνακνύπτω, emergo.
 ἀνάνκυτος, ον, recurvus, a, um.
 ἀνακωδωνίζω, sono exploro.
 ἀνακωλύω, arceo, -ere.
 ἀνακωμωδέω -ῶ, conice irideo.
 ἀνακωχή, indutiae, θ. πλ.
 ἀναλακτίζω, calcitro, -are.
 ἀναλαμβάνω, resūmo (-impsi,
 mptum) -ere; recipio, -ere (aliquid);
μετφ. — θάλαρος, recipio. animum ἡ
 colligo me; — ἐξ ἀσθενείας, recreo
 (ἡ recreor) ex morbo recolligo me
 a valetudine; convalesco, ere, (ex
 morbo) recupero, -are.
 ἀναλάμπω, reluceo, -luxi, -ere;

resplendeo, -ere arlesco.

ἀναλαμπή, ἡ, fulgor repens.

ἀνάλγητος, ον, doloris expers, crudelis, e, inhumanus.

ἀναλγησία, ἡ, indolentia, -ae, θ. crudelitas, θ. inhumanitas, θ.

ἀναλγήτως, sine dolore, dure.

ἀναλέγω (= συλλέγω)· colligo, -ere; -ομαι, lego, -ere.

ἀνάλεκτα, τά, analecta, orum.

ἀνάλεκτος, ον, collecticius, a, um.

ἀνάληψις, ἡ, resumptio, -onis, θ; convalescentia; ἐκκλ. (= ἀνύψωσις), elevatio, -onis, θ.

ἀνάλσκω, absumo, insumo, con-sumo, impendo.

ἀνάλστος, ον, insulsus, a, um.

ἀναλκίς, δ, ἡ, impotens, -ntis.

ἀναλλοίωτος, immutabilis, e.

ἀνάλλομαι, insilio, -ire.

ἀνάλυστος, ον, insulsus.

ἀναλογεῖον, τό, pulpitum, -i, οὐ.

ἀναλογέω-ω, consentaneus (a, um) sum alicui proportionalis (e) sum alicui; respondeo.

ἀναλογία, ἡ, portio ἢ proportio, θ. κατ' -ν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, (pro)

portione; γραμμ. aequabilitas, -atis.

ἀναλογίζομαι, ratiocinor, -ari; recogito, -are; reputo, -are; recenseo; recolo aliquid.

ἀναλογικός, proportionalis, e.

ἀναλογισμός, δ, ratiocinatio, θ. recogitatio, θ. reputatio, θ.

ἀνάλογος, ον, consentaneus, a, um, proportionatus, a, um.

ἀναλόγως, ex (pro) proportione, portione; pro rata parte.

ἀναλῶ -ω, ἴδε ἀναλίσκω.

ἀναλύζω, singulto, -are.

ἀνάλυσις, ἡ, solutio, θ.; resolutio, θ. dissolutio, θ.

ἀναλυτικός, ἡ, δν, resolvens.

ἀναλύω, solvo -ere; resolvo, -ere, dissolvo (aliquid).

ἀνάλωμα, τό, sumptus -us, δ. consumptio -onis, θ.

ἀνάλωσις, ἡ, absumptio, θ.

ἀναλωτής, δ, consumptor, -oris, δ.

ἀναλωτικός, ἡ, δν, absumens.

ἀνάλωτος, inexpugnabilis, e.

ἀναμαλάσσω, remollio, -ire.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀναμανθάνω, de integro disco.

ἀναμαρμαίρω, splendesco, -ere.

ἀναμαρτησία, ἡ, immunitas ab errore: impeccantia, -ae, θ.

ἀναμάρτητος, ον' 1) qui errare non potest 2) impeccabilis, e.

ἀναμαρτήτως, ἐπὶ. sine errore.

ἀναμασάσθαι -ῶμαι, remando, -ere· rumino, -are.

ἀναμάσσω, poluo, -ere; ciingo, -ere, pinso.

ἀναμάχομαι, denuo pugno.

ἀνάμελκτος, non emulsus, a, um.

ἀναμέλλω, cano, celebros cantu.

ἀναμεμιγμένως, mixtim.

ἀναμένω, exspecto aliquem ἢ aliquid· opperor, -pertus sum, -iri, aliquem· praestolor· ἀμετ. remaneo (maneo), -ere.

ἀνάμεσος, ον, intermedius.

ἀνάμεστος, ον, plenus.

ἀνάμεστόω -ω, repleo -ere.

ἀναμετρέω -ω, metior denuo ἢ accurate· delibero, -are.

ἀναμέτρησις, ἡ, dimensio.

ἀναμηρενική(δο)ῶμαι, remando.

ἀναμηρέκησις, ἡ, ruminatio.

ἀναμίγδην, permixte.

ἀναμίγνυμι, permisceo.

ἀνάμικτος, ον, permixtus, a, um.

ἀναμίλλητος, non controversus.

ἀναμινήσκω, reduco ἢ redigo alicui aliquid in memoriam ἢ aliquid in memoriam alicujus· moneo, admoneo· -ομαι, redigo in memoriam, admoneor aliquid; recordor aliquid.

ἀναμίξ, ἐπὶ. permixte.

ἀνάμιξις, ἡ, permixtio, θ.

ἀναμισθαρέω -ω, denuo merce dem capio.

ἀναμμα, fax accensa.

ἀνάμματος, nodo carens.

ἀνάμνησις, ἡ, admonitio, θ. recordatus, δ.

ἀναμνηστικός, ἡ, δν, recordativus, a, um.

ἀναμορφῶ -ω, reformo, -are.

ἀναμορφώσεις, ἡ, reformatio, θ.

ἀναμορφωτής, δ, reformator, δ.

ἀναμφήριστος, ον, non impugnatus, a, um; non controversus.

ἀναμφιρῆστος, sine controversiā.
ἀναμφίβολος, ον, non ambignus.
a, um; non dubius, a, um.

ἀναμφιβόλως, sine dubio.

ἀναμφιστος, ον, non indutus.

ἀναμφιστός, sine vestibus.

ἀναμφίλεκτος, ον, non controversus, a, um; non dubius.

ἀναμφιλέκτως, ἐπὶ. certe.

ἀναμφίλογος, ἰδε ἀναμφίλεκτος.

ἀναμφισβήτητος, ον, non controversus, a, um, indubitabilis, e.

ἀναμφισβητήτως, haud dubie.

ἀνανδρεία, ἡ, mollitia, -ae, θ.

ἀνανδρος, ον, effeminatus, a, um, muliebris, e; mollis, -e; (ἐπὶ γυναικ.) innupta, -ae, vidua, -ae, θ.

ἀνάνδρως, ἐπὶ. effeminate.

ἀνανδρόω-ω, eviro, aliquem.

ἀνανεάζω, renovello, aliquid.

ἀνανεόω-ω, ἀνανεόομαι-οὔμαι, renovo, -are, instauro, -are; restituo, -ere; integro ἢ redintegro.

ἀνάνευσις, ἡ, 1) renutus, -us, ἄ. 2) recusatio, -onis, θ.

ἀνανευστικός, ἡ, ὄν, recusans, -ntis; negans, -ntis.

ἀνανευστικός, recusando.

ἀνανεύω, 1) renuo, -ere. 2) renuto, -are. 3) recuso, -are (adiquid).

ἀνανέωσις, ἡ, renovatio, θ.

ἀνανεωτικός, ἡ, ὄν, ad renovandum aptus, a, um.

ἀνάνηψω, sobrius flo; resipisco; (ἐνεργ.) soprio, -are.

ἀνάνηχομαι, sursum nato.

ἀνανθέω-ω, reffloresco, -ere.

ἀνανθής, ες, flore carens.

ἀνανταπόδοτος, non redditus.

ἀνάντης, ες, acclivis, e ἢ acclivus, a, um; arduus, a, um.

ἀναντίρρητος, controversiam excludens; quem contradici non potest

ἀναντιρρήτως, sine controversia.

ἀναξ, ὁ, princeps, -ipis; rex, regis, ἄ. dominus, -i, ἄ.

ἀναξαίνω. 1) rursum carmino. 2) — τὸ τραῦμα, refrico vulnus; μετφ. refrico.

ἀναξηραίνω, exsiccō, -are.

ἀναξηρασία, ἡ, siccatio, θ.

ἀναξηραντικός, ἡ, ὄν, ad exsic-

candum aptus, a, um.

ἀναξία, ἡ, indignitas, -atis, θ.

ἀναξιοπάθεια, ἡ, tractatio indigna

ἀναξιοπαθέω-ω, indigna patior.

ἀναξιοπαθής, ες, indigna patiens.

ἀναξιόπιστος, ον, fide indignus.

ἀνάξιος, α, ον, indignus, a, um.

ἀναξιότης, ἡ, indignitas, θ.

ἀναξίως, indigne.

ἀναξυρίδες, αἱ, braccæ, -arum.

ἀνάπαιστος, ὁ, anapaestus (pes).

ἀναπαλαίω, luctam redintegro.

ἀνάπαλιν, retrorsum, retro; τὰν-παλιν, (ex) contrario.

ἀναπαλλοτρίωτος, ον, gui (quæ quod) ab alienari non potest.

ἀναπάλλω, evibro, -are, a liquid.

ἀνάπαλσις, ἡ, vibratio, θ.

ἀναπαράστασις, repræsentatio.

ἀνάπαυλα, ἡ, quies, requies, -etis, θ. respiratio, θ.

ἀνάπανμα, τό, quies, -etis, θ.

ἀναπαύσμος, ον, ad requiescendum aptus, a, um.

ἀνάπανσις, ἡ, ἰδε ἀνάπαυλα.

ἀναπαν(α)τήριον, τό, locus quietis; tempus quietis.

ἀναπαύω, sedo, -are; do requiem alicui —μαι, quiesco, -ere; requiesco —ere ἐπὶ ὑπνῳ καὶ θανάτου' acquiesco, -ere.

ἀναπαφλάζω, exaestuo, -are.

ἀναπειθῶ τινά, consuadeo, persuadeo, -ere, alicui.

ἀναπεινάω-ω, rursus esurio.

ἀνάπειρα, ἡ, experimentum, -i, οὐ.

ἀναπειράομαι-οὔμαι (τινος); iterum experior, iterum tento.

ἀναπειράω, p. transiigo, -ere.

ἀναπέμπω, mitto (aliquem) in locum superiorem — δυσωδίαν, malum odorem emitto (—ἀποπέμπω), remitto, -ere.

ἀναπέπτω, recoquo, aliquid.

ἀναπετάννυμι, ἀναπεταννύω, pando, expando, -ndi, -nsum, ere, aliquid; aperio (—ui, -ertum, ire); —μαι, pandor, -passus sum, -i.

ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι, evolo -are; subvolo, -are; ἐπὶ ἀψύχῳ' sublimi error.

ἀναπήγνυμι, afigo aliquid.

ἀναπηδάω - ᾧ, insilio, ire, (ἐπὶ τὸν ἵππον, in equum) exsilio, -ire; exsulto, -are; resilio.

ἀναπήδησις, ἡ, insultatio, -onis, θ; exsultatio, -onis, θ.

ἀναπηρία, ἡ, mutilatio, -onis, θ.

ἀνάπηρος, ον, mutilus, a, um.

ἀναπηρόω - ᾧ, mutilo, trunco.

ἀναπλήρημι, compleo, impleo, expleo, -ere; refercio, -ire.

ἀναπίνω, resorbeo, -ere.

ἀναπίπτω, recido, -ere, recumbo -ere; me rejicio.

ἀναπιστεύω, confido, -ere.

ἀνάπλασις, informatio de integro.

ἀνάπλασμα, τό, commentum, i, οὖ.

ἀναπλάττω, denuo fingo, reformato; comminiscor.

ἀναπλέω, innecto, -ere.

ἀνάπλευσις, ἡ, adverso flumine (ἢ contra aquam) navigatio.

ἀναπλέω, adverso flumine, navigo ἢ subvehor; παθ. ἀναπλεῖται ὁ ποταμός, flumen navigatur; ἀνάγομαι, in altum provehor.

ἀνάπλεως, ὢν, plenus, a, um.

ἀναπλημμυρέω - ᾧ, redundo.

ἀναπληρόω - ᾧ, impleo, suppleo.

ἀναπληρωμα, supplementum, οὖ.

ἀναπληρωματικός, explendo aptus

ἀναπληρωσις, ἡ, 1) expletio, -onis, θ. 2) συγκερ. supplementum, οὖ.

ἀνάπλους, navigatio in altum.

ἀναπλύνω, eldo, ere.

ἀνάπλυσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.

ἀνάπνευσις, ἡ, recreatio.

ἀναπνευστικός, ἡ, ὄν, respirationi serviens; spiritalis, -e.

ἀναπνέω, respiro, -are; animam ἢ spiritum duco; animum colligo.

ἀναπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ. spiritus, -us, ᾧ, halitus, -us, ᾧ.

ἀναπόδεικτος, ον, non demonstrabilis, e; improbabilis, e.

ἀναποδείκτως, sine probatione; absque demonstratione.

ἀναπόδεκτος, ον, non recipiendus.

ἀναποδισμός, ὁ, retrocessus, ᾧ.

ἀναπόδραστος, ineffectibilis, -e.

ἀναποδράστως, inevitabiliter.

ἀναπόκριτος, ον, παθ. cui non respondetur; ἐνεργ. non respondens.

ἀναπόλαυστος, ον, quo frui non possumus ἢ non licet.

ἀναπολέω - ᾧ, denno verso, μεταφ. revolve, (animo), revoco ἢ refero in mentem aliquid, retracto aliquid mecum.

ἀναπόλησις, revocatio in mentem.

ἀναπολόγητος, ον, indefensus.

ἀναπόλυτος, ον, indissolubilis, e.

ἀναπορεύομαι, sursum procedo.

ἀναπόσβεστος, non extinctus.

ἀναπόσπαστος, inseparabilis.

ἀναποσπάστως, inseparabiliter.

ἀναπράττω, (=εισπράττω) exigō, -ere (pecunias).

ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

ἀναπτερόω - ᾧ, pennis ἢ alis instruo aliquem; μεταφ. animum alii cui reddo - οὖμαι, (μετφ.) erigor.

ἀναπτος, ον, 1) intactus, a, um' 2) non accensus, a, um.

ἀνάπτυξις, ἡ, expansio, θ. ἀπέρτιθ θ. explicatio, θ.

ἀναπτύσσω, expando, -ere, explīco, are; explāno, -are.

ἀναπτύω, exsquo, -ere.

ἀνάπτω, (=προσάπτω), affigo, -ere suspendo, -ere. μεταφ. attribuo; (=ἀνάπτω φῶς), incendio, accendo.

ἀναπυνθάνομαι (τι παρὰ τινος) requiro (-isivi, itum, -ere; percontor (-atus sum, -ari).

ἀναπυρόω - ᾧ, accendo, -ere.

ἀναπωλέω - ᾧ, rursus vendo.

ἀνάργυρος, ον, argento ἢ pecuniā carens; μεταφ. incorruptus, a, um.

ἀνάρδευτος, ον, non irrigatus.

ἀνάρετος, ον, virtute carens.

ἀναρθρος, ον, inarticulatus, a, um.

ἀναριθμήτος, sine articulo.

ἀναριθμέω - ᾧ, enumero, -are.

ἀναριθμητος, innumerabilis.

ἀναρκτης, domino carens.

ἀναρμόδιος, ον, non congruens,

-ntis; inconveniens; inconcinuus, a, um; incompetent.

ἀναρμόδιως, non convenienter, in-

competenter.

ἀναρμωστέω - ᾧ, non congruo cum

aliquo ἢ alicui, non quadro.

ἀναρμωστία, ἡ, incongruentia, θ.

ἀνάρμοστος, ον, incongruens, ntis,

incompetens, abhorrens.

ἀναρμόστως, incongruenter, incompetenter, abhorride.

ἀναρπίζω, abripio, corripio (-ίπui, -eptun, -ere), rapto.

ἀνάρπαστος, ον, raptus, a, um.

ἀναρρέω, refluo, ere.

ἀναρρήγνυμι, refringo, effringo (-egi, -actum, -ere) rescindo.

ἀνάρρηξις, ἡ, diruptio, -onis, θ.

ἀνάρρησις, renunciatio.

ἀναρριπίζω, suscito, aliquid.

ἀναρρίπτω, in altum jacio; κινδύον, temere adeo periculum.

ἀναρριχάομαι -ώμαι, enitor in altum (in montem).

ἀναρρίχησις, ἡ, actio enitendi in altum (locum).

ἀνάρριψις, ἡ, actio jaciendi.

ἀναρροφάω -ῶ, resorbeo, -ere.

ἀναρρόφησις, ἡ, resorptio, -onis, θ.

ἀναρρυνθμίζω, ordino, aliquid.

ἀναρρώννυμι, ἀναρρωνύω (τινά), robor alicui reddo -μαι, revalesco, -ere; convalesco -ere.

ἀνάρρωσις, convalescentia, θ.

ἀναρτάω -ῶ, suspendo (-di, -sum, -ere), aliquid -ώμαι α') ἀναρτῶ -μαι τὰς ἐλπίδας εἰς τινα, spem meam in aliquo pono - εἰς τινα ἢ πρὸς τινα, alicui adhaereo β') - τινα, adligo aliquem γ') ἀνήρτημαί τι, aptus sum ex aliquo.

ἀνάρτησις, ἡ, suspendium, -i, οὐ.

ἀνάρτητος, ον, non conditus.

ἀναρχία, ἡ 1) defectus magistratūs; effrenata multitudinis licentia, soluta licentia.

ἀναρχος, ον, principio carens.

ἀνάρχως, sine principio.

ἀνασβέννυμι, deleo, -ere.

ἀνάσεισις, ἡ, concussio, θ.

ἀνασειώ, concutio, -ere.

ἀνασθμαίνω, graviter anhele.

ἀνάσιμος, resimus, a, um.

ἀνασιμόω -ῶ, nasum supinor.

ἀνασκαλεύω, sarculo refodio; μετφ. scrutor, alipuid.

ἀνασκάπτω, effodio (-fodi, -fossum, -ere) eruo, exaggero (terram) evello radicitus, convello, aliquid; exscindo, ere,

ἀνασκαφή, effossio, -onis, θ.

ἀνασκεδάννυμι, dissipio, -are.

ἀνασκεπτομαι, considero, -are.

ἀνασκενάζω, -ομαι, recreo, instauro, reparo, -are, aliquid σιγαί, sarcinas ἢ vasa colligo, castra moveo; destruo aliquid (dicta, testes) refuto, confuto, convineo.

ἀνασκεναστικός, ἡ, ον, ad refutandum aptus.

ἀνασkenή, ἡ, reversio, -onis θ.

refutatio, -onis, θ. coniutatio, θ.

ἀνασκιρτάω -ῶ, exsilio (lui, -ire), exsulto, -are.

ἀνασκολοπιζω, crucifigo ἢ affigo, aliqueum; -ομαι cruci figor ἢ affigor (ab aliquo).

ἀνασκολόπισις, ἡ, actio affigenti aliqueum in crucem.

ἀνασκοπέω -ω, considero, -are.

ἀνασκοπήσις, consideratio, θ.

ἀνάσπασις, ἡ, actio revellendi.

ἀνάσπαστος, ον, revulsus, a, um. **ἀνάσπῶ** -ῶ, revello ἢ convello, extraho, -ere, aliquid - τινα ἐκ τοῦ κινδύνου, eripio aliquem ex periculo.

ἀνασπογγίζω, spongiā detergeo.

ἄνασσα, ἡ, regina, -ae, θ.

ἀνάσσω, regno, -are.

ἀνασταλτικός, ἡ, ον, cohibendi vim habens.

ἀναστάσιμος, ον, ἐπ. resuscitandi vim habens.

ἀνάστασις, ἡ, erectio, -onis, θ.

ἀνάστασις ἐκ θανάτου, resurrectio, -onis, θ.

ἀνάστατος, ον, eversus, a, um; vastatus, a, um; extorris, e.

ἀναστατῶω -ῶ, evertio, vasto.

ἀναστάτωσις, ἡ, vastatio, -onis, θ.

ἀνασταυρῶω -ῶ, cruci affigo aliqueum; in crucem ago aliqueum.

ἀνασταύρωσις, ἡ, suspendium, οὐ.

ἀνάστειος, ον, inurbanus, a, um.

ἀναστέλλω, adtollo (oculos); succingo (vestem); (= ἐμποδίζω) reprimio aliqueum ἢ aliquid.

ἀναστεναγμός, ὁ, suspirium, i, οὐ.

ἀναστενάζω, suspiro, -are.

ἀνάστερος, ον, sine stellis.

ἀναστέφω, coronio, -are.

ἀναστηλώ-ω, erigo cippum.
 ἀναστήλωσις, ἡ, erectio simulacri.
 ἀνάστημα, ἡ, erectio, statura.
 ἀναστηρίζω, erigo aliquid.
 ἀναστολή, ἡ, actio reprimendi.
 ἀναστομόω -ω, aperio -ire.
 ἀναστόμωσις, ἡ, actio aperiendi.
 ἀναστρατεύομαι, militiam itero.
 ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo.
 ἀναστρέφω, inverto (-ti, -sum, -ere), aliquid; praepostero, aliquid· ἀμετ. (= ἐπιστρέφω), revertor ἢ redeo· -ομαι (= διατρέβω), versor, -ari.
 ἀναστρος, ον, sine stellis.
 ἀναστροφάδην, ordine inverso.
 ἀναστροφή, ἡ, inversio, θ. (-ἐπιστροφῇ), reditus, us, ἄ. reversio, θ.
 ἀνάστροφος, ον, conversus, a, um; praeposterus, a, um.
 ἀναστροφως, conversim. [-ere.
 ἀνασύρω, subduco -duxi, -ctum, ἀνασφαδάζω, recalcitro -are.
 ἀνάσχεσις, ἡ, elevatio, -onis.
 ἀνασχετικός, patiens, -ntis.
 ἀνασχετός, ἡ, δύ, tolerabilis, e.
 ἀνασχίζω, rescindo, discindo.
 ἀνασφώζω, servo; reservo.
 ἀνασωρεύω, coacervo (aliquid).
 ἀναταράσσω, exagito -are, aliquid, καὶ μετφ. aliquem; turbo, perturbo; misceo, permisceo.
 ἀνάτασις, ἡ, extensio, -onis, θ.
 ἀνατάσσω, ordine colloco, -are.
 ἀνατατικός, ἡ, δύ, extensus.
 ἀνατείνω, tollo, extollo (oculos)· — τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, adtendo manus coelo; extendo, -ere, attollo, erigo.
 ἀνατειχίζω, instauro muros.
 ἀνατέλλω, surgo, ere, orior ἢ exorior (-ortus sum, oriri); ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου, sole oriente.
 ἀνατέμνω, reseco, disseco (-se cui, -sectum, -are, aliquid).
 ἀνατήκω, τι, liquefacio; μετφ. liquefacio aliquid· παθητ. — ομαι, liquefio; liquesco.
 ἀνάτηξις, ἡ, liquatio, -onis, θ.
 ἀνατιθῆμί (τινὶ τι) dedico, -are; consacro, -are, committo, trado, aliquid aliquid; — τινὶ τι, tribuo aliquid aliquid, confero aliquid in aliquid

— ἐμαί τι (= μεταθέτω), ordinem aliquid rei immuto, sententiam muto, revoco aliquid.
 ἀνατίκτω, rursus pario.
 ἀνατιμάω -ω, augeo pretium (rei aliquid).
 ἀνατίμησις, ἡ, auctio pretii.
 ἀνατιναγμός, ὁ, concussio, θ.
 ἀνατινάσσω, vehementer quatio.
 ἀνατιπράω -ω, perfuro, -are.
 ἀνατλάω -ω, tolero, -are.
 ἀνατοκίζω, ienus ex fenore capio.
 ἀνατοκισμός, renovatio, -onis, ἄ.
 ἀνατολή, ἡ, ortus, ἄ. oriens.
 ἀνατολικός, ἡ, δύ, orientalis, e.
 ἀνατομή, ἡ, dissectio, -onis θ.
 ἀνατομική, ἡ, anatomica, -ae, θ.
 ἀνατομικός, anatomicus, a, um.
 ἀνατρεπτικός, ἡ, δύ, subvertens.
 ἀνατρέπω, subverto, evertio, -ere, diruo, -ere; confuto.
 ἀνατρέφω, nutrio, alo (alui, altum, ere, aliquem ἢ aliquid)· μετφ. educo, aliquid.
 ἀνατρέχω, curro in altum locum, recurro, recedo.
 ἀνάρτησις, ἡ, perioratio, θ.
 ἀνάρητος, perioratus, a, um.
 ἀνατριβή, frico, are, attero -ere.
 ἀνατριχόμαι -οῦμαι, capillos recupero. [peratio.
 ἀνατρίχωσις, ἡ capillorum recu-
 ἀνάτριψις, ἡ, fricatio, onis θ.
 ἀνατροπεύς, ὁ, eversor, oris, ἄ.
 ἀνατροπή, ἡ, eversio, -onis, θ.
 ἀνατροφεύς, ὁ, nutritor, -oris ἄ.
 ἀνατροφῇ, ἡ, nutritio, educatio.
 ἀνατυλίττω, religo.
 ἀνατυπώω -ω, reformo, aliquid; μέσ. — οῦμαι (τι), imaginor, aliquid.
 ἀνατύπωμα, τό, species rei.
 ἀνατύπωσις, ἡ, formatio, -onis, θ. imaginatio, -onis, θ.
 ἀναυδος, ον, mutus, a, um.
 ἀναύδως, sine voce; tacite.
 ἀναυλος, ον, sine tibiis; imperitus tiliarum· sine naulo.
 ἀναυμάχης, sine pugna navali.
 ἀναύξητος, ον, qui non augsct; γραμ. sine augmento.
 ἀναυρος, sine aurā.
 ἀναύχην, ὁ, ἡ, cervice carens.

ἀναφαίνω, manifesto aliquid. —
ομαι, appareo; exsisto (-titi, -ere);
πλούσιος; ἐνεφάνη, dives exstitit;
exorior ἢ coorior -iri. [potest.
ἀναφαίρετος, ον, qui auferri non
ἀναφανδόν, aperte; palam; clare.
ἀναφέρω τι, sursum iero in altum
erigo, tollo, extollo, aliquid; pro-
fero, produco, aliquid. (= λέγω, διη-
γοῦμαι, ἀναγγέλλω τι) refero, defero;
ἀναφέρω τινὰ εἰς τοὺς θεοὺς, in nu-
merum deorum aliquem refero.
ἀναφεύγω, refugio, effugio.
ἀναφθέγγομαι, exclamo, -are.
ἀναφθείρομαι, intereo -ire.
ἀναφλέγω, inflammo, -are; μετφ.
excito, -are. —ομαι, inflammor, -ari,
μετφ. exardesco.
ἀνάφλεξις, ἡ, inflammatio, -onis.
ἀναφλογίζω, inflammo, -are.
ἀναφλύζω, (ἐπὶ ὕδ.), aestuo, -are.
ἀναφορά, ἡ, erectio, -onis, ὁ.
relatio, -onis, ὁ. relatus, -us, ἄ.
ἀναφορικὸς, ἡ, ὄν, relativus, a, um
ἀναφορικῶς, relative.
ἀναφράσσω, aperio, -ire.
ἀναφροδισία, ἡ, invenustas, atis,
ὁ. inelegantia, -ae, ὅ.
ἀναφρόδιτος, invenustus, a, um.
ἀναφροντίζω, reputo, cogito.
ἀναφρος, ον, sine spuma.
ἀναφυγή, ἡ, reiugium -ii, οὗ.
ἀναφυράω -ῶ, ἀναφύρω, commi-
sceo, permisceo (-ui, -ere).
ἀναφυσάω -ῶ, inflo, -are; μετφ.
ἀναπεφυσημένος, (= τετυφωμένος),
inflatus, a, um.
ἀναφύσημα, τό, res inflata.
ἀναφύσεις, ἡ, inflatio, -onis.
ἀναφυτεύω, denuo planto.
ἀναφύω, produco (-xi, -ctum, -ere);
—ομαι, cresco (-xi, -cretum, -ere);
exorior (-ortus sum -iri), recrescor, i.
ἀναφωνέω -ῶ, alte voce pronun-
tio, exclamo, -are.
ἀναφώνησις, ἡ, exclamatio, ὁ.
ἀναχαίνω, dehisco, -ere.
ἀναχαιτίζω, ferocio, -ire, contu-
macem me praebeo; parere recu-
so; (= ἐμποδίζω), colibeo, inhibeo.
ἀναχαίτησις, ἡ, actio cohibendi ἢ
reprimendi.

ἀναχαλάω -ῶ, relaxo, -are.
ἀναχαράσσω, excito, -are.
ἀναχέω, refundo, -ere; —ομαι, in-
fundor, diffundor.
ἀναχρέμπτομαι, extussio, -ire.
ἀνάχρεμψις, actio extussendi.
ἀναχρονίζω, tempora permuto.
ἀναχρονισμός, ὁ, permutatio tem-
porum.
ἀνάχυσις, ἡ, refusio, -onis, ὁ;
—θαλάσσης, aestuarium, -i, οὗ.
ἀνάχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.
ἀναχωμάτοις, aggeris exstructio.
ἀναχώννυμι, aggero, -are.
ἀναχωρέω -ῶ, cedo ex (de) loco;
recedo, -ere ex illo loco; secedo
in otium (= ἀπέρχομαι), profici-
scor, -i.
ἀναχώρημα, secessus; recessus, us.
ἀναχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὁ.
recessus; proectio.
ἀναψηλαφάω -ῶ, (desuper) con-
trecto, aliquid; investigo.
ἀναψηλάφησις, ἡ, contrectatio,
ὁ. investigatio, ὁ. examinatio, ὁ.
ἀναψηφίζω, denuo in suffragium
mitto; —ομαι, repeto suffragia.
ἀναψις, ἡ, accensus, -us, ἄ.
ἀναψυκτήρ, ὁ, qui recreat.
ἀναψυκτικός, reírigeratorius.
ἀναψυχή, refrigeratio, ὁ. recrea-
tio, -onis, ὁ. requies, -ētis, ὁ.
ἀναψύχω, reífigero, -are. —ομαι
recreor, -ari.
ἀνδρον, τό, terra suggesta, agger,
-eris, ἄ. συνήθ. πλ. τὰ —α, altiora
fluvium labra, aggeres.
ἀνδραγαθέω -ῶ, fortiter me gero,
bonum virum me praesto.
ἀνδραγάθημα, actio viri fortis.
ἀνδραγαθία, ἡ, fortitudo, ὁ.
ἀνδραδέλφη, ἡ, glos, gloris.
ἀνδράδελφος, ὁ, mariti frater.
ἀνδραποδίζω, —ομαι (τινα), ad-
sero aliquem in servitutum; sub co-
rona vendo aliquem.
ἀνδραποδία, ἡ, servitus, -utis, ὁ.
ἀνδραποδισμός, redactio (alicu-
jus) in servitutem, plagium, -i, οὗ.
ἀνδραποδιστής, qui in servitutem
redigit, plagiator, -oris, ἄ.
ἀνδράποδον, τό, mancipium, ve-

nalis, d. τὰ —α, venalicia, οὐ. πλ.
 ἀνδραποδώδης, ες, servilis, e.
 ἀνδράριον, τό, homuncio, d.
 ἀνδρεία, ἡ, virtus, -utis, θ. fortitudo, inis, θ. constantia, -ae, θ.
 ἀνδρείκελον, simulacrum, i, οὐ.
 ἀνδρείκελος, viro similis.
 ἀνδρείος, α, ον, virilis, e, fortis, e; ἀνδρείος ἀνὴρ, vir fortis.
 ἀνδρείως, viriliter, fortiter.
 ἀνδρεράστis, virorum amatrix.
 ἀνδρία, ἴδε ἀνδρεία.
 ἀνδριαντοειδής, statuæ similis.
 ἀνδριαντοποιῶ, statuas facio.
 ἀνδριαντοποιῶ, (ars) statuaria.
 ἀνδριαντοποιός, statuarius, -i, d.
 ἀνδριάς, δ, statua, -ae, θ.
 ἀνδρίζομαι, me virum plaebeo viriliter, fortiter ago.
 ἀνδρικός, ἡ, ὄν, viratus, a, um; virilis, e; fortis, e; strenuus, a, um.
 ἀνδρικῶς, viriliter; fortiter.
 ἀνδροβόρος, hominem vorans.
 ἀνδρόβρωτος, ον, ab hominibus devoratus.
 ἀνδρογένεια, virorum genitura.
 ἀνδρογύνη, ἡ, androgyne, -es, θ.
 ἀνδρογύνης, δ, ἀνδρόγυνος, δ, androgynus, i. d. hermaphroditus, -i, d. μετφ. eifeminatus; debilis.
 ἀνδροκοιτέω —ῶ, cum viro concubo
 ἀνδροκτονέω —ῶ, viros interficio.
 ἀνδροκτονία, homicidium, ii, οὐ.
 ἀνδροκτόνος, homicida, -ae, d.
 ἀνδροληψία, hominum prehensio.
 ἀνδρολογία, ἡ, delectus -us, d.
 ἀνδρομανής, virorum amore insaniens.
 ἀνδρομάχος, cum viris pugnas.
 ἀνδρόπαις, puer virili animo.
 ἀνδροποιός, virum faciens.
 ἀνδρόπορνος, scortum masculinum
 ἀνδροπρεπής, ες, virum decens.
 ἀνδροφαγέω, —ῶ, carne humanā vescor.
 ἀνδροφάγος, carne humanā vescens
 ἀνδροφθόρος, homini perniciosus
 ἀνδροφονέω —ῶ, homines occido.
 ἀνδροφονία, ἡ, homicidium, -ii, οὐ.
 ἀνδροφόνος, ἀγρ. homicida, -ae, d.; θηλ. interfectrix conjugis.
 ἀνδρόφωνος, virilem vocem habens

ἀνδρόω —ῶ, virum facio; μετφ. commasculo, —οῦμαι vir f.o.
 ἀνδρώδης, ες, virilis, e.
 ἀνδρών, δ, ἀνδρωνίτις, δ, andron, -onis, d. andronitis, -dis, θ.
 ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa.
 ἀνεγείρω, expergefacio al quem —ομαι, expergiscor, resurgo, —ere (ἐπὶ οἰκοδ.) exstruo (domum); statuo, constituo; μετφ. excito, confirmo.
 ἀνέγερος, ἡ, suscitatio —on.s, θ. constituto, θ. erectio, —onis, θ.
 ἀνέγκλητος, ον, inculpatus.
 ἀνεθίζομαι, insuesco.
 ἀνέθιστος, ον, non inssuetus.
 ἀνείδεος, ον, informis, e.
 ἀνείκαστος, incomparabilis, e.
 ἀνειλέω —ῶ, evolvere, —ere, aliquid.
 ἀνειμένος, η, ον, remissus, a, um (= ῥάθυμος) dissolutus, a, um.
 ἀνειμένως, remisse, odissolute.
 ἀνείμων, non vestitus, a, um.
 ἀνείργω, inhabeo, —ere; arceo.
 ἀνείρις, inhibito —onis, θ.
 ἀνείσσοδος, inaccessus, a, um.
 ἀνέκαθεν, inde a majoribus; inde a temporibus antiquissimis; inde ab initio.
 ἀνεκβίαστος, ον, inviolabilis, e.
 ἀνεκβιάστω, inviolabiliter.
 ἀνεκδιήγητος, ον, inenarrabilis, e.
 ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter.
 ἀνεκδίκητος, ον, inultus, a, um.
 ἀνέκδοτος, ον, non editus (liber).
 ἀνεκλάλητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνέκλειπτος, inexhaustus, a, um.
 ἀνεκλείπτως, sine fine; semper.
 ἀνέκλεκτο, ον, non electus, a, um.
 ἀνεκπληκτος, ον, παθη. impavidus; ἐνεργ. non perterrens.
 ἀνεκπλήκτως, impavide.
 ἀνεκπλήρωτος, ον, incomplebilis.
 ἀνέκπλυτος, ον, illutus, a, um.
 ἀνεκρίζωτος, non eradicatus, a, um
 ἀνεκτικός, ἡ, ὄν, patiens, -ntis.
 ἀνεκτός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e.
 ἀνεκτότης, ἡ, patientia, θ.
 ἀνεκτῶς, tolerabiliter.
 ἀνεκφραστος, ον, ineffabilis, e.
 ἀνεκφώνητος, ον, ineifabilis, e.
 ἀνεκφράστω, ineffabiliter.
 ἀνέλαιο, sine oleo.

, irrefutatus, a, um,
 immisericordia, θ.
 ἀλῆς, immisericors
 -e.
 liberalitas.
 ν, illiberalis, e.
 liberaliter.
 onvolutio, -onis, θ.
 utio -onis, θ. μετφ.
 θ.
 ο (volvi, volutum,
 lico, -are.
 culcero, -are.
 κω, subduco (-xi
 quid (navem); tollo
 n, -ere.
 ulceratio, -onis, θ.
 ion ulceratus, a, um
 ν, non graecus.
 cui nihil deest; in-
 totus, a, um.
 egre; plene.
 i est sine spe.
 , insperatus.
 sperato
 omo, -ere.
 ndivisus, a, um.
 lo; are; —ομαι, a
 , εν, ventu plenus.
 pestas turpida.
 tus, -i, ἀ. οὔριος
 cundus.
 tilo, -are; —οῦμαι,
 ν, insatiabilis, e.
 non impeditus.
 entosus, a, um.
 (= κενός) vento-
 is, a, um.
). anemone, -es, θ.
 on indigens -ntis.
 ; abunde,
 dubitatus, a, um.
 indubitanter.
 non remissus.
 i remisse; studio.
 indutus, a, um.
 ficax, acis.
 , ον, non afflatus
 ν, illacessitus, a,

um; imperturbatus, a, um.
 ἀνενοχλήτως, tranquille.
 ἀνεναφίαστος, insepultus, a, um.
 ἀνέντευκτος, ον, non affabilis, e;
 insociabilis, e; difficilis, -e.
 ἀνεξάλειπτος, ον, indelebilis.
 ἀνεξάντλητος, inexhaustus, a, um.
 ἀνεξαρίθμητος, innumerabilis, e.
 ἀνεξαρχησία, ἡ, libertas, -atis.
 ἀνεξάρτητος, ον, non dependens;
 liber, a, um.
 ἀνεξέλεγκτος, ον, irrefutatus.
 ἀνεξελέγκτως, sine refutatione.
 ἀνεξέργαστος, ον, illaboratus, a,
 um; imperfectus, a, um.
 ἀνεξερεύνητος, ον, qui pervestigari
 non potest, obsconditus.
 ἀνεξέταστος, ον, inexpertus, a,
 um; inexamatus, a, um.
 ἀνεξετάστως, inexplorate.
 ἀνεξευμένιστος, implacabilis, e.
 ἀνεξεύρετος, non inventus, a, um.
 ἀνεξήγητος, ον, inexplicatus, a,
 um; inexplicabilis, e.
 ἀνεξηγήτως, inexplicabiliter.
 ἀνεξία, ἡ, tolerantia, -ae, θ.
 ἀνεξίθρησκεια, religiosa tolerantia
 ἀνεξίθρησκος, qui tolerat religio-
 nem alicujus.
 ἀνεξικακίω -ω, mala tolero.
 ἀνεξικακία, ἡ, tolerantia (malor-
 um); patientia, -ae, θ.
 ἀνεξικάκος, ον, tolerans malorum
 ἢ injuriarum; patiens, -ntis.
 ἀνεξικάκως, animo malorum pa-
 tientie.
 ἀνεξίλαστος, ον, ἀνεξιλέωτος, ον,
 implacabilis, e.
 ἀνεξίτηλος, ον, indelebilis, e.
 ἀνεξιχνίαστος, investigabilis.
 ἀνέξοδος, ον, exitum non habens;
 (= οὐ δαπανηρός), non impensus.
 ἀνέξοδος, sine impensá.
 ἀνεπαίσθητος, ον, qui sentiri (ani-
 madverti) non ἢ vix potest.
 ἀνεπαίσθητως, citra sensum.
 ἀνεπάλλακτος, ον, non altermans.
 ἀνεπανόρθωτος, ον, non emen-
 dabilis e; irrecuperabilis, e.
 ἀνέπαφος, ον, intactus, a, um.
 ἀνεπαχθής, ἐς, non molestus.
 ἀνεπαχθώς, non moleste.

ἀνεπηρέαστος, *ον*, innoxiensus.
 ἀνεπίβατος, inaccessus, *α, um*.
 ἀνεπιβούλευτος, *ον*, qui non insidiatur; ab insidiis tutus.
 ἀνεπιβούλως, non insidiosus.
 ἀνεπίγραφος, *ον*, carens inscriptione ἢ titulo.
 ἀνεπίδεκτος, *ον*, non capax.
 ἀνεπίδικος, *ον*, non controversus.
 ἀνεπίδοτος, *ον*, non crescens.
 ἀνεπισείκεια, ἡ, iniquitas, -atis, *θ*.
 ἀνεπισεικής, *ές*, iniquus, *α, um*.
 ἀνεπισεικῶς, inique; injuste.
 ἀνεπίκλητος, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτος, *ον*, irreprehensus.
 ἀνεπίληπτως, sine reprehensione.
 ἀνεπίληστος, *ον*, qui nullā oblivione deletur.
 ἀνεπιμέλητος, non curatus, *α, um*.
 ἀνεπίμικτος, non permixtus; ab omni commercio sejunctus.
 ἀνεπιμείξια, ἡ, defectio commercii.
 ἀνεπίμονος, *ον*, non permanens.
 ἀνεπίμωμος, *ον*, irreprehensibilis.
 ἀνεπινόητος, *ον*, incogitabilis, *ε*.
 ἀνεπίπλαστος, non ictus, *α, um*.
 ἀνεπίπληκτος, non reprehensus.
 ἀνεπιπλήκτως, sine reprehensione.
 ἀνεπιπληξία, ἡ, vacuitas a reprehensione; impunitas, -atis, *θ*.
 ἀνεπισήμαντος, non insignis, *ε*.
 ἀνεπίσηπτος, inexplicatus, *α, um*.
 ἀνεπισιόητος, inconsideranter.
 ἀνεπισοκέαστος, irreparabilis, *ε*.
 ἀνεπισοασία, ἡ, inconsiderantia.
 ἀνεπίστατος, non consideratus.
 ἀνεπιστάτως, inconsiderate.
 ἀνεπιστημόνως, inscite, imperite.
 ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, inscitia, *θ*.
 ἀνεπιστήμων, insciens, -ntis.
 ἀνεπιστρέπτει (φεύγω), sine reditu, sine reversione (fugio).
 ἀνεπίσχετος, non inhibitus, *α, um*.
 ἀνεπισχέτως, sine inhibitione.
 ἀνεπίτευκτος, ἴδε ἀνεπιτυχής.
 ἀνεπιτήδειος, *ον*, non idoneus, *α, um*, non aequus.
 ἀνεπιτηδείότης, inhabilitas, *θ*.
 ἀνεπιτηδέως, non idonee.
 ἀνεπιτηδέως, inaffectatus.
 ἀνεπιτηδεύτως, non accurate.
 ἀνεπιτήμητος, irreprehensus.

ἀνεπιτρόπος, *ον*, ἀνεπίτροπος, *ον*, tutoribus carens. [petitu.
 ἀνεπιτυχής, *ές*, non, consequens.
 ἀνεπιχειρητός, insuperabilis, *ε*.
 ἀνεπονείδιτος, irreprehensibilis, *ε*.
 ἀνεραστία, ἡ, vita amoris expers.
 ἀνέραστος, *ον*, non amatus, *α, um*; non amans; sine amore.
 ἀνέργαστος, *ον*, illaboratus, *α, um*; rudis, *ε*.
 ἀνερεθίζω, irritō, aliquem.
 ἀνερεύγομαι, eructo, aliquid.
 ἀνερευνάω -ῶ, investigo, -are, aliquid; requiro, anquiro.
 ἀνερεύνησις, ἡ, investigatio, *θ*.
 ἀνερεύνητος, *ον*, investigabilis.
 ἀνερμάτιστος, *ον*, non saburratus, *α, um*, non stabilis, *ε*.
 ἀνερμήνευτος, inexplicabilis, *ε*.
 ἀνερμηνεύτως, inexplicabiliter.
 ἀνέρπω, sursum serpo.
 ἀνέρρω, pereō, ire.
 ἀνερυθρίω -ῶ, erubescō -ere.
 ἀνερυθρίστος, *ον*, non erubescens, -ntis; stue pudore.
 ἀνερυθρίστως, sine pudore.
 ἀνέρχομαι, sursum eo; adscende (-di, -nsūm, -ere).
 ἀνερωτάω -ῶ, interrogo -are.
 ἀνεσθίω, devoro, -are.
 ἀνέσιμος, remissus, *α, um*.
 ἀνεσις, ἡ, remissio, -onis, *θ*. aberratio -onis *θ*; avocatio -onis, *θ*.
 ἀνέσπερος, vespera carens.
 ἀνέστιος, domo et patriā carens.
 ἀνεστραμμένος, *η, ον*, praeposterus, *α, um*.
 ἀνεστραμμένος, praepostere.
 ἀνέτοιμος, *ον*, imparatus, *α, um*.
 ἀνετος, *ον*, remissus, *α, um*.
 ἀνέτως, remisse; laxē.
 ἀνευ, *s. ne* (μετ' ἀφαιρ.)· ἀνευ ἐμοῦ, sine me; citra (μετ. αἰτιατ.)· ἀνευ ἀρετῆς, citra virtutem; abaque (μετ. ἀφαιρ.)· ἀνευ ὑποθέσεως, absque argumento.
 ἀνεύθυνος, qui rationes non reddit; crimine carens.
 ἀνευθύνης, non redditus rationibus.
 ἀνευλάβεια, ἡ, negligentia -ae, *θ*. irreligiō, -onis, *θ*.
 ἀνευλαβής, *ές*, irreligiōsus.

ἀνευλαβῶς, irrel' g ose.
 ἀνεύρεσις, repertio, θ. inventio, θ.
 ἀνεύρετος, non repertus, a, um.
 ἀνευρῶσκω, reperio, -peri, -per-
 tum, -ire; —ομαι, repertior, -iri.
 ἀνευρος, ον, enervis, enervatus.
 ἀνευρύνω, dilato, aliquid.
 ἀνευχάριστος, ingratus, a, um.
 ἀνέυχομαι, rursus precor.
 ἀνέφελος, ον, non nubilus, a, um.
 ἀνεφθός, ον, non coctus, a, um.
 ἀνέφικτος, ον, quem (quam, quod)
 quis assequi non potest, cogitati-
 one non assequendus, a, um.
 ἀνέχομαι, tolero -are, aliquid;
 patior, passus sum, pati (mala);
 perfero, -tuli, -latum -ferre (ia-
 mem, frigus); —τινα, perfero ali-
 quem; sustineo, -ere (mula) sus-
 tendo, -are, aliquid.
 ἀνέχω, sursum teneo; tollo (su-
 stuli, sublatum, tollere); erigo
 (-exi, -etum -ere; inhibeo (-ui,
 -itum) -ere, aliquem ἢ aliquid;
 ἀμετ. promineo.
 ἀνεψιά, ἡ, fratris filia ἢ sororis
 filia' (==ἐξαδέλφη) α' ἢ ἐκ πατρός,
 patruelis, -is, θ. β' ἢ ἐκ μητρός,
 consobrina, -ae, θ.
 ἀνεψιός, δ, fratris filius ἢ soro-
 ris filius' (==ἐξάδελφος) α' δ ἐκ
 πατρός, patruelis, -is, α; β' δ ἐκ
 μητρός, consobrinus, -i, α.
 ἀνηβάω-ῶ ἀνηβάσκω, repubesco.
 ἀνηβος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήδομαι, gaudium retraho.
 ἀπήδονος, ον, illaetabilis, e.
 ἀνήδυντος, ἀνήδυστος, insuavis, e.
 ἀνηθον, (φ.), anethum, -i, σθ.
 ἀνήκεστος, ον, insanabilis, -e,
 intolerabilis, e.
 ἀνήκεστως, insanabiliter.
 ἀνηκοία, ἡ, auditionis defectio;
 inperitia, -ae.
 ἀνήκοος, ον, qui non audit; igna-
 rus, a, um; imperitus.
 ἀνηκουστέω -ῶ, non audio; non
 sum dicto audiens.
 ἀνηκουστία, inaudientia, ae, θ.
 ἀνήκουστος, ον, inaudibilis, e.
 ἀνήκω, ascendo, -ere; cresco,
 -ere; τὸ βιβλίον ἀνήκει εἰς ἐμέ, li-

ber mens est ἢ ego possideo librum
 ἀνηλεής, ἐς, immisericors, -rdis.
 ἀνηλεῶς, crudeliter.
 ἀνηλιάζω, soli expono.
 ἀνηλικιότης, ἡ, aetas infirma.
 ἀνήλικος, ον, impubes, -eris.
 ἀνήλιος, ον, sine sole; opacus.
 ἀνήλωτος, non fixus clavo.
 ἀνήμελκτος, non mulctus, a, um.
 ἀνήμερος, ον, immansuetus, a,
 um; crudelis, e; ferus, a, um.
 ἀνημερότης, ἡ, feritas, -atis; in-
 clementia, -ae, θ.
 ἀνηνεμία, ἡ, tranqu' llitas, θ.
 ἀνήνεμος, ον, sine ventis.
 ἀνήνυτος, ον, irritus, a, um.
 ἀνηνύτως, sine effectū.
 ἀνήνωρ, δ, ἡ, non virilis.
 ἀνῆρ, δ, vir, viri, α. ἀνῆρ κα
 γυνή, vir mulierque (σύζυγος), vir,
 maritus -i, α.
 ἀνῆρεστος, ον, qui non placet.
 ἀνῆροσία, ἡ, arandi defectio.
 ἀνῆροτος, ον, non aratus, a, um.
 ἀνήσυχος, ον, inquietus, a, um.
 ἀήττητος, ον, invictus, a, um.
 ἀνηχέω -ῶ, renono, -are.
 ἀνθαίρετομαι -οῦμαι (τινα ἢ τί τι-
 νος), antepono, -ere, praefero -ere.
 ἀνθαμιλλῶμαι -ῶμαι (τινι), certo,
 contendo cum aliquo.
 ἀνθάπτομαι, attingo (aliquid);
 ἔργον, manum in opus impono (= καθάπτομαι τινος), reprehendo ali-
 quem.
 ἀνθεινός, floridus, a, um.
 ἀνθελιγμός, volutatio contraria.
 ἀνθέλκω, contra (in contrariam
 partem) traho, retraho aliquid —
 ομαι, contra trahor (ab aliquo).
 ἀνθέμιον, τό, spira, -ae, θ.
 ἀνθεμός, εσσα, εν' 1) floridus,
 a, um' 2) floribus ornatus.
 ἀνθεξις, ἡ, retentio, -onis, θ.
 ἀνθερών, δ, mentum, -i, σθ.
 ἀνθέω -ῶ, floreo, ἢ illoresco.
 ἀνθηδών, δ, apis, -is, θ.
 ἀνθήλιος, soli similis.
 ἀνθηρός, α, ον, floridus, a, um.
 ἀνθηρότης, ἡ, flos aetatis.
 ἀνθηρῶς, floride; florenter.
 ἀνθησις, ἡ, floritio, onis, θ.

ἀνθίζω, floribus orno, aliquid ; flores emitto.

ἀνθίνος, ον, florens, a, um.

ἀνθίστημι, exadversum colloco, aliquid; συνηθέστ. — αμαί (τινι) resisto (-stiti -ere) alicui.

ἀνθοβαφής, ἐς, pulchre coloratus

ἀνθοβολέω -ω, flores jacio.

ἀνθοβόλῃσις, ἡ, jactura florum;

ἀνθοβόλος, ον, ilores jaciens.

ἀνθοδιαίτος, in floribus vivens

ἀνθοδόκος, flores recipiens.

ἀνθοκομέω -ω, ilores curo.

ἀνθοκόμος, ον, flores fovens; floriger, era, erum.

ἀνθολογέω -ω, flores lego.

ἀνθολογία, ἡ, collectio florum; μωφ. collectio carminum minorum

ἀνθολόγος, florilegus, a, um.

ἀνθόμοιος, ον, prae similis.

ἀνθομολογέομαι -οῦμαι (πρός τινα), vicissim consentio cum aliquo. — οὔμαι τινι, astipulor, alicui

ἀνθομολόγησις ἡ, ἀνθομολογία, ἡ, promissum mutuum.

ἀνθονομέω -ω, flores depascor.

ἀνθονόμος, ilores depascens.

ἀνθοποιός, ilores procreans.

ἀνθοπωλέω -ω, flores vendo.

ἀνθοπώλης, δ, ilorum venditor.

ἀνθόπωλις, ἡ, florum venditrix.

ἀνθορμέω -ω, sto contra in statione (paratus ad pugnandum).

ἄνθος, τό, flos, -oris, ἄ. ἄνθος ἐκφέρω, florem emitto; μετφ. — ἡβης (ἀκμή τῆς ἡλικίας), flos aetatis; — τῆς πόλεως, flos civium. — νεότητος (νεολαίας), flos juventutis.

ἀνθοσμία (οἶνος), δ, floribus fragrans (vinum).

ἀνθοφορέω -ω, flores fero.

ἀνθοφόρος, ον, floriger, a, um.

ἀνθοφυής, ἐς, froriparus, a, um.

ἀνθρακεύς, δ, carbonarius, ἄ.

ἀνθρακένω, carbonem conficio.

ἀνθρακιά, ἡ, carbonum congeries; carbonem ardens.

ἀνθράκιον, τό, carbunculus, -i, ἄ.

ἀνθράκιος, niger ut carbo.

ἀνθρακοειδής, carbonibus similis.

ἀνθρακοσπώλης, δ, carbonum venditor.

ἀνθρακώω -ω, in carbones redigo; — οῦμαι, carbonesco, -ere.

ἀνθρακώδης, carbonem referens.

ἄνθραξ, δ, carbo, -on s, ἄ. ἄνθραξ (λίθος) carbunculus, -i, ἄ. ἄνθραξ (νόσος) carbo, -onis.

ἀνθρωπάριον, ἀνθρόπιον, ἀνθρωπίσκος, homullus, -i. ἄ. homuncio, -onis, ἄ. homunculus, -i, ἄ.

ἀνθρώπιος, εἷς, ον, humanus.

ἀνθρωπίως, hominum more.

ἀνθρωπίζω, homines imitor. —

ομαι, homo fio.

ἀνθρωπικός, humanus, a, um.

ἀνθρωπικῶς, humaniter.

ἀνθρώπινος, η, ον, humanus, a, um; τό — γένος, genus humanum, humanitas, -atis, θ.

ἀνθρωπίνως, humane.

ἀνθρωπισμός, humanitas, -atis, θ.

ἀνθρωποειδής, ἐς, humanam formam habens.

ἀνθρωποθηρία, ἡ, venatio.

ἀνθρωποθυσία, ἡ, immolatio hominum; humana hostia.

ἀνθρωποθυτέω -ω, ρ. hominem immolo [occido].

ἀνθρωποκτονέω -ω, ρ. homines

ἀνθρωποκτονία, homicidium, οὔ.

ἀνθρωπόκτονος, ον, ab hominibus caesus, a, um.

ἀνθρωποκτόνος, homicida, -ae, ἄ.

ἀνθρωπολογία, ἡ, de homine disertatio.

ἀνθρωπολόγος, δ, de hominibus loquens ἢ disserens.

ἀνθρωπόμιμος, homines imitans.

ἀνθρωπύμορφος, ον, formam ἢ figuram humanam habens.

ἀνθρωπούα, ἡ, hominis creatio.

ἄνθρωπος, δ, homo, -inis, ἄ.

ἀνθρωπότης, ἡ, 1) humana natura. 2) genus humanum.

ἀνθρωποτόκος, puerpera, ae, θ.

ἀνθρωποφάγος -ω, homines voro

ἀνθρωποφαγία, ἡ, esus hominum

ἀνθρωποφάγος, ον, homines vorans; humana carne vescens.

ἀνθρωποφθόρος, ον, ἐπ. homines perdens.

ἀνθυβρίζω, vicissim contumeliā afficio, aliquem.

ἀνθυλακτέω -ῶ, vicissim latro.
 ἀνθύλλιον, τό, flosculus, i, ἄ.
 ἀνθυπατεία, ἡ, proconsulatus, ἄ.
 ἀνθυπατεύω, proconsul sum.
 ἀνθυπατικός, proconsularis, e.
 ἀνθύπατος, ὁ, pro consule ἢ pro-
 consul, -is, ἄ.
 ἀνθυπείκω, vicissim cedo.
 ἀνθύπειξις, ἡ, cessio mutua.
 ἀνθυπηγετέω -ῶ, officia mutua
 praesto; vicissim gratificor.
 ἀνθυπισοχέτομαι -οὔμαι, repromitto,
 -ere.
 ἀνθυποβάλλω, objicio loquenti.
 ἀνθυποκαθίστημι, in locum al-
 terius substituo.
 ἀνθυποκαρίνομαι, vicissim simulo.
 ἀνθυποπιτεύω, vicissim suspicor.
 ἀνθυπουργέω -ῶ, beneficiū penso
 ἀνθυπουρῆγμα, τό, ἀνθυπούρ-
 γησις, ἡ, officium mutuum.
 ἀνθυποφορά, (σχ.ρ.), afflictio, θ.
 ἀνθυποχωρέω -ῶ, vicissim recedo
 ἀνθυποχωρησις, recessus mutuus.
 ἀνθυφίσταμαι, vicissim sustineo.
 ἀνθώδης, ες, florulentus, a, um.
 ἀνία, ἡ, tristitia, ae, θ. maeror, ἄ.
 ἀνιαρός, ἄ, ὄν, moerens, -ntis;
 moestus, a, um; tristis, is.
 ἀνιαρῶς, moeste; triste.
 ἀνιάτος, ὄν, ἀνιάρευτος, ὄν, in-
 sanabilis, e; immedicabilis, e.
 ἀνιάτως, insanabiliter.
 ἀνιάω -ῶ, moerore afficio aliquem;
 contristo, -are, aliquem; — ὦμαι,
 moereo, -ere.
 ἀνιδριτί, ἀνιδρωτί, sine sudore.
 ἀνιδρος, ὄν, ἀνιδρωτος, ὄν, qui
 non sudavit; sudore expers.
 ἀνιδρώω -ῶ, adsudescō, -ere.
 ἀνιδρῶσις, ἡ, collocatio, onis, θ.
 ἀνιδρῶτος; ὄν, instabilis, e.
 ἀνιδρύω, colloco, -are, aliquid.
 ἀνιδρωσις, ἡ, sudatio -onis, θ.
 ἀνίερος, ὄν, profanus, a, um.
 ἀνιερώω -ῶ, consācro, voveo.
 ἀνιέρωσις, consecratio, -onis, θ.
 ἀνήμι, emitto, -ere, aliquid (fo-
 lia); remitto, -ere, aliquid; permitto
 alicui aliquid; — εἶμαι εἰς τι πρὸς τι,
 totum me do ἢ permitto alicui rei.
 ἀνίκανος, ὄν, insufficiens, -ntis,

non aptus, non idoneus.
 ἀνικανότης, ἡ, ineptia, -ae, θ.
 impotentia, -ae, θ.
 ἀνίκητος, ὄν, invictus, a, um.
 ἀνίλαστος, implacidus, a, um.
 ἀνίλεως, immisericors, -rdis.
 ἀνίουλος, impubes, -eris.
 ἀνιππος, qui est sine equo.
 ἀνίπταμαι, evolo, -are.
 ἀνιπτος, ὄν, illotus, a, um.
 ἀνισάριθμος, ὄν, diversus numero.
 ἀνισόμετρος, ὄν, diversus mensurā.
 ἀνισομήκης, diversae longitudinis.
 ἀνισος, ὄν, iraequalis, e.
 ἀνισότης, ἡ, inaequalitas.
 ἀνισόω -ῶ, inaequo, aliquē d.
 ἀνίστημι, erigo (-exi, -ctum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; surgo, ere; (στρατ.)
 moveo -ere (signa, castra; — αμαι,
 surgo, consurgo, -ere; ἀνίσταμαι πο-
 λεμῶν, consurgo ad bellum, — μαι
 ἐκ νεκρῶν exsisto ab inferis; — μαι
 τι (τιμῆς ἐνεκα), assurgo, alicui.
 ἀνιστορέω -ῶ, interrogo.
 ἀνιστόρητος, ὄν, qui historsa non
 novit. [storiae.
 ἀνιστορήτως, sine cognitione hi-
 ἀνίσχιος, elumbis -e.
 ἀνίσχυρος, ὄν, invalidus, a, um.
 ἀνίσχω, (ἀμειν.) orior, oriri ἄμ.
 ἡλιν ἀνίσχοντι, ab sole orto.
 ἀνίσως, inaequaliter; impariter.
 ἀνίσωσις, ἡ, adaequatio, -onis, θ.
 ἀνιχθῆναι, piscibus carens.
 ἀνιχνεῖσις, ἡ, investigatio, θ.
 ἀνιχνεῖτος, ὄν, investigabilis, e.
 ἀνιχνεύω, investigo, indago.
 ἀνιώδης, ες, molestus, a, um.
 ἀνοδία, ἡ, iter impervium.
 ἄνοδμος, ὄν, odore carens.
 ἀνοδος, ὄν, invius, a, um.
 ἄνοδος, ἡ, ἴδε ἀνάβασις.
 ἀνόδους, edentulus, a, um.
 ἀνοδύρομαι, lamentor, -ari.
 ἀνοησία, ἡ, insipientia, -ae, θ.
 ἀνοητέω -ῶ, insipiens sum; im-
 prudens sum; desipio, -ere.
 ἀνόητος, ὄν, insipiens, -ntis.
 ἀνοήτως, insipienter.
 ἀνόθευτος, ὄν, non spurius.
 ἀνοια, ἡ, amentia -ae, θ.
 ἀνοιγμα, τό, apertura, -ae, θ.

ἀνοίγνυμι καὶ ἀνοίγω, aperio, -ui, -ertum, -ire; recludo -si, -sum -ere; pando, pandi, passum, -ere patefacio; ἀμετ. ἀνέωγμαi, pateo, -ui, -ere ἡ θύρα ἀνέωγται, janua patet. ἀνοίδις, ἡ, tumor, -ois, ἄ. ἀνοίκειος, (α), ον, non familiaris, e; inconueniens, ntis. ἀνοικειότης, ἡ, mores a familiaritate alieni inconuenientia, θ. ἀνοικείως, inconuenienter. ἀνοικίζω, μεταβ. α') ἐπὶ πόλεως rursum aedifico β') ἐπὶ ἀνθρ. migrare facio; ἀμετ. migro, -are. ἀνοίκις, habitationum mutatio, ἀνοικισμός, δ, instauratio, θ. ἀνοικοδομέω -ω, instauro aedificium; reaedifico, aliquid. ἀνοικοδομή, ἡ, ἀνοικοδόμησις, ἡ, instauratio aedificium. ἀνοικοδόμητος, non exstructus. ἀνοικονόμητος, ον, male dispositus, a, um; prodigus, a, um; qui regi non potest. ἀνοικος, ον, sine domo. ἀνοικτίμων, immisericors, -rdis. ἀνοικτός, ἡ, δν, apertus, a, um. ἀνοικτος, ον, immisericors, -rdis. ἀνοικτως, sine misericordia. ἀνοιμώζω, ingemisco, ere. ἀνοίξω, ἡ, reclusio, -onis, θ. ἀνοίξω, -onis, θ. (=εαο), ver, veris. ἀνολβία, ἡ, miseria, -ae, θ. ἀνόλβιος, ον, infelix, miser. ἀνολκή, ἡ, tractio sursum. ἀνολοφύρομαι, lamentor, -ari. ἀνομβρία, ἡ, pluviae inopia. ἀνομβρος, ον, imbris carens. ἀνομέω -ω, leges transgredior. ἀνόμημα, τό, flagitium -ii, οὐ. ἀνομία, ἡ, contemptus legum; iniquitas, -atis, θ. ἀνομίλητος, ον, insociabilis, e. ἀνόμματος, oculorum expers. ἀνομοθέτητος, ον, sine lege et ordine. ἀνόμοιος, (α), ον, dissimilis, e; dispar (alicui), disparilis, e. ἀνομοιότης, ἡ, dissimilitudo, -inis θ. disparilitas, -atis, θ. ἀνομοιόω -ω, dissimilem facio. ἀνομοίως, dissimiliter.

ἀνομοίωσις, dissimilitudo, θ. ἀνομολογέομαι -οῦμαι (περὶ τινος), assentior de aliqua re. ἀνομολογία, ἡ, assensio, onis, θ. ἀνομος, ον, illegitimus a, um, iniquus, a, um; improbus, a, um. ἀνόμως, sine lege, illegitime. ἀνους, ουν, amens, -ntis;; stultus. ἀνοπλος, ον, inemis, e. ἀνόπλως, sine armis. ἀνόργανος, sine instrumentis. ἀνοργιάστος, orgiis non initiatus. ἀνορεκτέω -ω, iastidium cibum. ἀνορεξία, ἡ, iastidium cibi. ἀνορθογραφέω -ω, mendose scribo; labor in scribendo. ἀνορθογραφία, ἡ, mendum scripturae ἡ μόνον mendum, -i, οὐ. ἀνορθόγραφος, ον, mendosus. ἀνορθόω -ω, erigo ἡ surgo; -τι, resarcio; μετγ. sustento (civitatem); -οῦμαι, surgor, i. ἀνόρθωσις, ἡ, reparatio, -onis. ἀνορθωτής, δ, reparator, -oris. ἀνορμος, statione navium carens. ἀνόρφος, ον, tecto carens. ἀνορύσσω, ἀνορύττω, efodio (-odi, -ossum, -ere), aliquid. ἀνορχέομαι -οῦμαι, salto (-âre). ἀνόσητος, ον, non aegrotus. ἀνοσία, ἡ, bona valetudo. ἀνόσιος, α, ον, nefarius, a, um. ἀνοσιότης, ἡ, impietas, -atis, θ. ἀνοσιουργέω -ω, nefas committo. ἀνοσιούργημα, scelerata actio. ἀνοσιουργία, ἡ, impietas, -atis, θ. ἀνοσιουργός, impie agens. ἀνοσίως, nefarie, impie. ἀνοσμος, ον, sine odore. ἀνοσος, ον, morbo carens; salubris, e. ἀνόστεος, sine ossibus. ἀνοστος, ον, irredux, -ucis; (=μη ἔχων νοσημάδα), nihil sapiens. ἀνουθέτητος, non admonitus. ἀνούσιος, ον, substantiâ carens. ἀνοχέυς, δ, retinaculum, -i, οὐ. ἀνοχή, ἡ, tolerantia, -ae, θ. patientia, -ae, θ. -καί, indutiae. ἀνταγαπᾶω -ω, redamo, -are. ἀνταγορεύω, obloquor (alicui).

ἀνταγωνίζομαι (τινι), repugno,
-are, alicui, concerto, -are.

ἀνταγωνιστής, δ, concertator, ἀ.

ἀνταδικέω -ῶ (τινα), vicissim injuriā afficio, aliquem.

ἀντάδω, cantu respondeo.

ἀνταίρω, contra attollo; rebello,
contra arma fero.

ἀνταιτέω -ῶ, peto pro aliquo.

ἀντακολουθέω -ῶ, vicissim sequor.

ἀντακοντίζω, contra jaculor.

ἀντακούω, vicissim audio.

ἀνταλλαγή, ἡ, permutatio, θ.

ἀντάλλαγμα, τό, commutatio, -onis,
θ. pretium redemptionis.

ἀνταλλάσσω, muto, commuto.

ἀνταμείβομαι (ἀνταμείβω)· gra-
tiam refero (alicui ob aliquid), re-
muneror (liquem).

ἀνταμοιβή, ἡ, retributio, -onis, θ.
remuneratio, θ.

ἀνταμύνομαι, ulciscor, -i.

ἀντανάγω καὶ ἀντανάγομαι, (ἐπὶ
στόλου)· ex adverso in hostem ἢ
obviam hosti prodeo.

ἀντανάκλαις, ἡ, reflactio, θ.

ἀντανακλάω -ῶ, repercutio, -ere.

ἀνταναφέρω, refero, -erre.

ἀνταναχωρέω -ῶ, vicissim recedo.

ἀντάνειμι, contrasurgo.

ἀντανίσταμαι, contra insurgo;
resisto, -ere.

ἀντάξιος, α, ον, aequali pretio,
existimatione pari.

ἀνταπαιτέω -ῶ, reposco, -ere

ἀνταπειλέω -ῶ, contra minitor.

ἀνταπαστρέπτω, contra fulgare.

ἀνταποδείκνυμι, contra demonstro

ἀντοποδίδωμι, vicissim reddo; re-
tribuo, -ere, alicui aliquid.

ἀνταπόδοσις, ἡ, retributio, -onis,
θ. reciproca talio.

ἀνταποδότης, δ, retributor, ἀ.

ἀνταποδοτικός, retribuens; ἀντω-
νυμίαί — αί, pronomina correlativa.

ἀνταποκρίνομαι, respondeo, -ere.

ἀντοπόκρισις, ἡ, responsio, θ.

ἀνταποκτείνω, mutuo occido.

ἀνταπολαμβάνω, vicissim accipio.

ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo.

ἀνταπολογίζομαι -οῦμαι, vicissim
excuso; vicissim defendo.

ἀνταποπέμπω, vicissim emitto.

ἀνταποστέλλω, vicissim mitto.

ἀνταποτίω, vicissim solvo.

ἀνταριθμέω -ῶ, contra numero.

ἀνταρκέω -ῶ, par sum ad resi-
stendum alicui.

ἀνταρκτικός, (πόλος)· septentrionali
oppositus; antarcticus, i, ἀ.

ἀνταρσία, ἡ, rebellio, -onis, θ.

ἀντάρτης, δ, rebellis, is, ἀ.

ἀντασπάζομαι, vicissim saluto ali-
quem; resaluto aliquem.

ἀνταυγάω, resplendo, ere.

ἀνταύγεια, ἡ, lucis ἢ splendoris
repercussio.

ἀνταυγέω -ῶ, lucem ἢ splendorem
remitto, -ere.

ἀνταυγής, splendorem remittens.

ἀντεγγράφω, alicujus loco scribo.

ἀντεγείρω, contra erigo.

ἀντεγκάλέω -ῶ, contra accusso;
vicissim criminor.

ἀντέγκλησις, accusatio mutua.

ἀντεγχειρίζω, contrarium trado.

ἀντεισάγω, vicissim induco.

ἀντεισφέρω, contra infero, in lo-
cum alterius infero, aliquid.

ἀντέκθεισις, ἡ, expositio contraria.

ἀντεκκόπτω, vicissim excindo.

ἀντεκπέμπω, contra emitto.

ἀντεκπλέω, obviam navigo.

ἀντεκπλήσσω, vicissim terreo.

ἀντεκτίθηναι, contra expono.

ἀντεκφέρω, vicissim effero.

ἀντελπίζω, contra spero.

ἀντεμβάλλω, vicissim injicio; con-
tra irruo.

ἀντεμβιβάω, substituo, -ere.

ἀντεμβολή, substitutio, -onis, θ.

ἀντεμπήγνυμι, vicissim iniugo.

ἀντεμπιπλήμι, vicissim impleo.

ἀντεμπιπρημι, vicissim incendio.

ἀντενέδρα, ἡ, mutuae insidiae.

ἀντενεδρεύω, contra insidior.

ἀντενέργεια, ἡ, contraria actio.

ἀντενεργέω -ῶ, contra operor.

ἀντεξάγω, vicissim educo.

ἀντεξαγίσταμαι, contra surgo.

ἀντεξαπατάω -ῶ, vicissim decipio.

ἀντεξελαύνω, contra produco.

ἀντεξέρχομαι, contra prodeo in
aciem.

ἀντεξετάζω, vicissim examino.
 ἀντεξέτασις, comparatio.
 ἀντεφορμάω -ῶ, contra irruo.
 ἀντεφόρησις, contrarius incursus
 ἀντέφωις, ἡ, expulsio mutua.
 ἀντεπάγω, irruo (in hostem).
 ἀντεπεξέρχομαι, ex adverso pro-
 gredior in hostes irruentes.
 ἀντεπερωτάω -ῶ, restipulor, -ari.
 ἀντεπερωτήσις, restipulatio, -onis
 ἀντεπιβαίνω, contra eo; invado.
 ἀντεπιβουλεύω, contra insilior.
 ἀντεπιδείκνυμι, vicissim ostendo.
 ἀντεπίθεσις, ex adverso adgressio
 ἀντεπιθυμέω -ῶ, vicissim cupio
 παθῆναι. vicissim concupiscor.
 ἀντεπικηρύσσω, vicissim proclamo
 ἀντεπικουρέω -ῶ, vicissim auxilior
 ἀντεπικρατέω -ῶ, vicissim vinco
 ἀντεπιμελέομαι -οὔμαι, vicissim
 curam gero (alicujus rei).
 ἀντεπινόεω -ῶ, vicissim excogito
 ἀντεπιπλέω, obviam hosti navigo
 ἀντεπιστέλλω, rescribo; τινὶ
 γράμματα, litteras alicui remitto.
 ἀντεπιστρατεύω, vicissim bellum
 infero, alicui ἢ ad aliquem.
 ἀντεπιστρέφω, csntra converto.
 ἀντεπιστροφή, conversio contraria
 ἀντεπιτάσσω, contra impero.
 ἀντεπιτίθεμαι, me alicui injicio,
 hostiliter aliquem ingredior.
 ἀντεπιχειρέω -ῶ, contra adgredior
 ἀντεπιχειρήσις, ἡ, ex adverso ad-
 gressio.
 ἀντεραστής, δ, rivalis, -is, ἄ.
 ἀντεράστρια, ἡ, rivalis, -is, θ.
 ἀντεράω -ῶ (τινος), redamo, ali-
 quem; ἀντερῶ τινι, rivalis sum ali-
 cui; ἐρῶ καὶ—, amo et contra amo.
 ἀντερεῖδω, fulcio, -ire; renitor,
 -i; resisto, -ere, alicui.
 ἀντέρεισις, ἡ, renisus, -us, ἄ.
 ἀντέρεισμα, fulcimentum, -i, οὐ.
 ἀντερωτάω -ῶ, vicissim interrogo
 ἀντεστραμμένως, vice versa.
 ἀντευεγγέτω, gratia relata.
 ἀντευεγγέτης, qui gratiam refert.
 ἀντευνοέω -ῶ, redamo, aliquem.
 ἀντευποιέω -ῶ, beneficium re-
 pendo; gratiam refero, alicui.
 ἀντευπραίνω, vicissim oblecto.

ἀντευχαριστέω -ῶ, vicissim gra-
 tias ago, alicui.
 ἀντεφενερίσκω, contra invenio.
 ἀντεφορμάω -ῶ, vicissim irruo in
 aliquem (in hostem).
 ἀντέχω τι, τινός, ante aliquid te-
 neo aliquid; — τινί, sustineo, ali-
 quid, sustendo; resisto, alicui; su-
 stento, aliquem; συγχ. ἀπολ. su-
 stento; ἐξαρκῶ τινι, sufficio, -ere;
 —ομαι τινος, adhaereo alicui rei;
 diligenter tueor aliquid.
 ἀντηρεῖς, ἡ, sublica, -ae, θ.
 ἀντηγέω -ῶ, contra consono; re-
 sono, -are; vocem remitto.
 ἀντήχησις, ἡ, resonantia, -ae, θ.
 (= ἤχῳ), vox reciproca.
 ἀντί, πρόθ. contra, adversus; pro
 (μετ' ἀφαιρ.) ἀντί ὑπάτου, pro con-
 sule; (μετὰ γενικῆς) ἀντί τινος, vice
 alicuius.
 ἀντιβαίνω, obviam eo; adversor,
 -ari, alicui.
 ἀντιβάλλω, contra jacio.
 ἀντιβασιλεία, ἡ, procuratio regni.
 ἀντιβασιλεύς, δ, vicarius regis.
 ἀντιβασιλεύω, regis vicarius sum
 ἀντιβλέπω, contra tueor, adver-
 sum intueor, aliquid; obtueor.
 ἀντιβοάω -ῶ, contra clamo, cla-
 more respondeo; reclamo -are.
 ἀντιβολέω -ῶ (τινα), obsecro.
 ἀντιβολία, ἡ, obsecratio, onis, θ.
 ἀντιγεραίω, vicissim honoro.
 ἀντιγνωμονέω -ῶ, dissentio.
 ἀντιγραφεύς, δ, contrascriba, ae,
 ἄ. scriptor, -oris.
 ἀντιγραφῆ, ἡ, descriptio, oris, θ.
 resciptum, -i, οὐ.
 ἀντίγραφον, τό, exemplum i, οὐ.
 exemplar, -aris οὐ.
 ἀντιγράφω, exscribo, describo.
 ἀντιδάνω, remordeo, -ere.
 ἀντιδεξιόομαι -οὔμαι, vicissim
 amice excipio, aliquem; resaluto,
 aliquem.
 ἀντιδέχομαι, vicissim accipio.
 ἀντιδημαγωγέω -ῶ, vicissim po-
 pulum mihi concilio.
 ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo.
 ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor
 ἀντιδιαίρεις, divisio in contraria.

ἀντιδιαίρέω -ῶ, in contraria divido
 ἀντιδιαστολή, ἥ, distinctio.
 ἀντιδιατάσσω, contra dispono.
 ἀντιδιατίθωμι, contrarie dispono.
 ἀντιδιδάσκω, contraria doceo.
 ἀντιδίδωμι, do (alicui) vicissim.
 ἀντιδιήγησις, narratio contraria.
 ἀντιδικάζομαι, contra (a)liquem
 litigo, are.
 ἀντιδικασία, ἥ, ἀντιδικία, ἥ, lis
 (causa) contra aliquem.
 ἀντιδικέω -ῶ, contra aliquem litigo
 ἀντιδικος, adversarius in lite.
 ἀντιδογματίζω, contraria dogma-
 ta doceo.
 ἀντιδοκέω -ῶ, ἀντιδοξέω -ῶ, o-
 pinionis contrariae sum.
 ἀντίδοσις, ἥ, retributio, -onis, θ.
 (= ἀμοιβή), remuneratio, θ.
 ἀντίδοτον, remedium adversus ve-
 nenum.
 ἀντιδουλεύω, mutuo servio.
 ἀντίδουλος, qui servi loco est.
 ἀντιδουπος, contra sonans.
 ἀντίδρασις, ἥ, actio contraria.
 ἀντιδράω -ῶ, vicissim facio contra
 ago; repugno, alicui.
 ἀντιδωρεά, ἥ, remuneratio.
 ἀντιδωροῦμαι, remuneror, -ari.
 ἀντίδωρον, ἐλάχιστον ἀντίδωρον,
 minimum mutuum munus; (ἐκκλ.)
 panis consecratus.
 ἀντιζηλία, ἥ, aemulatio, θ.
 ἀντίζηλος, ον, aemulus, a, um.
 ἀντιθάλλω, mutuo foveo, -ere.
 ἀντίθεος, ον, similis deo.
 ἀντιθεραπεύω, vicissim colo.
 ἀντιθερμαίνω, vicissim calefacio.
 ἀντίθεσις, ἥ, oppositio, -onis, θ.
 ἀντίθετος, ον, oppositus, a, um.
 ἀντιθλίβω, contra premo.
 ἀντίθυρος, ον, januae oppositus.
 ἀντικαθαιρέω -ῶ, vicissim evertō
 ἀντικαθίστομαι, ἀντικάθημαι, ο.
 contra aliquem sedeo; in conspe-
 ctu hostium castra pono.
 ἀντικαθίστημι, contra (adversus)
 aliquem statuo, oponno; — τινα
 (ἢ τί) τιος, substituo aliquem (ἢ
 aliquid) alteri, pro altero, in locum
 alterius.
 ἀντικαίω, e contrario uro.

ἀντικακουργέω -ῶ, vicissim ma-
 lum infero, alicui.
 ἀντικαλέω -ῶ, vicissim voco.
 ἀντικανονικός, ἥ, ον, contra ca-
 nones constitutus, a, um.
 ἀντικαρτέρω -ῶ, iortiter fero.
 ἀντικαταλλαγῇ, permutatio, θ.
 ἀντικατασκευάζω, contra adparo.
 ἀντικατάστασις, ἥ, substitutio,
 -onis, θ. restitutio, -oris, θ.
 ἀντικατηγορέω -ῶ, vicissim accuso
 ἀντικατηγορία, ἥ, concertativa ac-
 cusatio.
 ἀντίκειμαι, ex adverso oppositus
 sum; obsto, obsum, alicui.
 ἀντικείμενος, η, ον, contraversus,
 a, um, adversarius, a, um; oppo-
 situs; — ον, τό, objectum -i, οὐ.
 ἀντικείμενος, ex contrario.
 ἀντικελεύω, contra jubeo.
 ἀντικινέω -ῶ, contra moveo.
 ἀντικίνησις, motus contrarius.
 ἀντικλαίω, vicissim pluro.
 ἀντίκλεις, ἥ, clavis adulterina.
 ἀντικλίω, contra declino.
 ἀντικνήμιον, τό, tibia -ae, θ.
 ἀντικοράζω, vicissim punio.
 ἀντικόπτω, retundo, aliquid; οὐδ.
 resisto.
 ἀντικοσμέω -ῶ, vicissim orno.
 ἀντικρίνω, comparo, -are.
 ἀντίκρουσις, ἥ, repulsus, -us, δ.
 ἀντικρούω, repello (puli, pulsum,
 ere) resisto, aliquem.
 ἀντικρύ, ex adverso; regione.
 ἀντικρύς, rectā; plane.
 ἀντίκτυπος, ον, contra sonans,
 obstrepens, -ntis.
 ἀντικωλύω, vicissim impedio.
 ἀντιλαβή, ἥ, ansa -ae, θ. μετφ.
 ansa reprehensionis.
 ἀντιλακτίζω (τινί), recalcitro.
 ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio,
 aliquid; μέσ. — ομαί τιος, repre-
 hendo, aliquid; intellego (xi, -ctum,
 ere) (= βοηθῶ τινί), opitulor -ari,
 alicui.
 ἀντιλάμπω, refulgeo, (ulsi -ere).
 ἀντίλαμψις, ἥ, refulgentia, -ae, θ.
 ἀντιλέγω, contradico; obloquor,
 resisto, repugno rei alicui, dico
 contra aliquid, non convenio rei

alicui; (= ἐρῶ), certo, -are.
 ἀντίλεκτος, ον, contradicibilis.
 ἀντίλεξις, ἡ, contradictio, θ.
 ἀντιληπτικός, ἡ, όν, tenax, -acis (alicujus rei). [bilis, e.
 ἀντιληπτός, ἡ, όν, comprehensi-
 ἀντιλήπτωρ, ό, defensor, -oris, d.
 ἀντίληψις, ἡ, adprehensio, -onis,
 θ. perceptio, -onis, θ. intelligentia, -ae, θ.
 ἀντιλογία, ἡ, contradictio, θ.
 ἀντιλογικός, ἡ, όν, contradicto-
 rius ἡ — ἡ (τέχνη), sophisticæ, θ.
 ἀντίλογος, ον, contra dicens.
 ἀντιλύπησις, mutua molestia.
 ἀντιλυπρώω -ω, pro redemptionis
 pretio liberum dimitto. Μέσα = λυτρω
 ἀπολύομαι τινα, redimo.
 ἀντιμαρτυρέω -ω, ἀντιμαρτύρ-
 μαι, contrarium testor.
 ἀντιμαρτύρησις, ἡ, testimonium
 contrarium.
 ἀντιμάχησις, ἡ, repugnatio, θ.
 ἀντιμάχομαι, contra pugno; re-
 pugno, -are; reductor, -ari.
 ἀντιμεθίστημι, in contrariam par-
 tem transfero; mutuo.
 ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.
 ἀντιμέμφομαι, vicissim queror.
 ἀντιμετάθεσις, inmutua transmu-
 tatio, -onis, θ.
 ἀντιμετάστασις, ἡ, in contrariam
 partem tranlatio.
 ἀντιμετατάσσω, locum muto.
 ἀντιμετρέω -ω, remetior; rependo
 -ndi, -nsum, -ere, aliquid.
 ἀντιμέτωπος, ον, fronte adversa
 stans; ex adverso stans.
 ἀντιμυχανάομαι -ωμαι, arte et
 fraude contrariā utor.
 ἀντιμισέω -ω, vicissim odi.
 ἀντιμισθία, ἡ, remuneratio, -onis,
 θ. merces, -edis, θ.
 ἀντιμυκνόμεαι -ωμαι, remugio.
 ἀντιμυκηρίζω, vicissim irrideo.
 ἀντιμωλία δίκη, causa, in qua
 uterque adversarius ipse adest.
 ἀντινήχομαι, nato contra.
 ἀντινομία, ἡ, legum inter se pugna
 ἀντινομοθετέω -ω, legem fero ad-
 versum. [moneo.
 ἀντινουθετέω -ω, q. vicissim ad-

ἀντιξοέω -ω, contrarius sum.
 ἀντιξοός, ον, adversus, contrarius.
 ἀντιξόως, contrarie.
 ἀντίον, adversus; contra.
 ἀντίος, α, ον, advrsus, a, um.
 ἀντιπαθεία, ἡ, aversio, -onis, θ.
 ἀντιπαθέω -ω, aversor, -ari.
 ἀντιπαθής, contrarius, a, um.
 ἀντιπαθητικός, aversabilis, e.
 ἀντιπαίζω, obludo, ere.
 ἀντιπαλαιστής, colluctator, -oris.
 ἀντιπαλαίω, reductor, -ari.
 ἀντιπαλος, ον, obluctator, d. ad-
 versarius, a, um; par, -aris; aequus,
 a, um (κίνδυνος periculum, ποιῶ
 poena) ὅθεν:
 ἀντιπάλως, (= ἰσopάλως) aequo
 Marte (pugna).
 ἀντιπαράβλλω (τι πρὸς τι), com-
 paro aliquid cum re aliqua.
 ἀντιπαράβολή, comparatio, θ.
 ἀντιπαράγγελία, ἡ, imperium con-
 trarium.
 ἀντιπαράγγελλω, alia atque an-
 tea impero ὅ — ων (ἀρχήν), compe-
 titor, -oris, d.
 ἀντιπαράθεσις, comparatio, θ.
 ἀντιπαραινέω -ω vicissim cohortor
 ἀντιπαράκειμαι, e regione jaceo.
 ἀντιπαραπλέω, praeternavigo ad-
 versus hostem.
 ἀντιπαρασκευάζομαι, vicissim in-
 struo; apparo (bellum).
 ἀντιπαρασκευή, ἡ, apparatus ex
 parte contraria.
 ἀντιπαράταξις, ἡ, acies contra
 aciem instructa.
 ἀντιπαράτάσσω, q. contra statuo
 (colloco) in acie, contra constituo
 (instituo) aciem, copias; —ομαι,
 contra in acie consisto.
 ἀντιπαράτιθμι, contra pono, op-
 pono; confero, cum aliquo.
 ἀντιπαρᾶχωρέω -ω, in vicem cedo.
 ἀντιπαρᾶχωρησις, mutua cessio.
 ἀντιπαρέρχομαι, ex adversa parte
 obviam eo praetereo.
 ἀντιπαρέχω, refero, retribuo.
 ἀντιπαρηγορέω -ω, vicissim con-
 solor, aliquem. [sento.
 ἀντιπαρίστημι, vicissim reprae-
 ἀντιπαρρησιάζομαι, vicissim li-

bere et intimide loquor.

ἀντιπάσχω, vicissim patior.

ἀντιπέμπω, contra mitto.

ἀντιτέρα, ἀντιτέρας, ἀντιτέραν (τινός), e regione (alicujus).

ἀντιπεριλαμβάνω, *q.* vicissim amplector.

ἀντιπεριπλέκω, ex adverso circum navigo.

ἀντιπεριπασμός, distractio, *θ.*

ἀντιπεριστάω -ὼ (τὸν πόλεμον), hostem alio quo convertere vim cogo; distineo hostem.

ἀντιπεριστρέφω, verto in contrariam partem.

ἀντιστροφή, ἡ, circumactio in partem contrariam.

ἀντιπιάζω, vicissim premo.

ἀντιπύρρῃ, vicissim incendo.

ἀντιπίπτω, contra cado; obnitor, repugno, alicui.

ἀντιπλέκω, vicissim necto.

ἀντιπλέω, contra navigo.

ἀντιπληρόω, -ὼ, vicissim impleo; suppleo, -ere.

ἀντίπλοια, navigatio ex adverso.

ἀντιπνέω, reflo.

ἀντίπνοια, ἡ, reflatus -us, *ἀ.*

ἀντίπνους, spirans adversus.

ἀντίποδες, οἱ, adversipedes, um, antipodes, -um, *ἀ.* πλθ.

ἀντιποθέω -ὼ, vicissim desidero

ἀντιποιέω -ὼ (τινά τι)· vicissim facio, retribuo (aliquid alicui)· μέσ. —οῦμαι τινος, studiosus sum alicujus rei; affecto (= οἰκειοποιοῦμαι τι) vindico allquem.

ἀντιποιήσις, ἡ, affectatio, -onis, *θ.* vindiciae, -arum, *θ.* πλ.

ἀντιπολέμω -ὼ (τινι), belligero adversus aliquem.

ἀντιπολιορκέω -ὼ, vicissim obsideo

ἀντίπολις, ἡ, urbs urbi opposita et aemula.

ἀντιπολίτευσις, ἡ, contraria factio (in reipublica).

ἀντιπολιτεύομαι, factionem contrariam sequor (in reipublica)· οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, qui factionem contrariam sequuntur.

ἀντιπονοῦμαι, vicissim labōrō,

ἀντιπορεύομαι, contra eo.

ἀντιπορθέω -ὼ, vicissim vasto.

ἀντίπραξις, ἡ, actio contraria; pugnatio, -onis, *θ.*

ἀντιπράττω, contra facio.

ἀντίπροικα, (ἐπὶ *q.*), vili pretio.

ἀντιπροπίνω, mutuo propino.

ἀντιπρόποισις, propinatio mutua.

ἀντιπροσαγορεύω, resaluto.

ἀντιπροσφέρω, vicissim affero.

ἀντιπρόσωπος, *δ.*, vicarius, -i, *ἀ.*

ἀντιπροσωπεύω, vicarius alicujus, sum.

ἀντιπρότασις, opposita propositio.

ἀντιπροτείνω, 1) vicissim porigo *δὴλ.* manum· 2) contra propono.

ἀντίπρῳρος, *ον*, qui proram habet in aliquem adversa; adversus, a, um

ἀντίπτωσις, permutatio casuum.

ἀντιπυνθάνομαι, *q.* vicissim interrogo.

ἀντίπυργος, turri similis.

ἀντιπυρρέω, *q.* vicissim signum signibus do.

ἀντιρρέω, contra fluo.

ἀντίρρησις, contradictio, *θ.*

ἀντιρρητικός, contradictorius.

ἀντίρροια, ἡ, aqua reflua.

ἀντιρροπία, ἡ, aequilibrium, *οὐ.*

ἀντίρροπος, *ον*, aequalibris, *ε.*

ἀντιρρόπως, aequaliter.

ἀντισάζω, ἀντισόω -ὼ, aequo, exaequo, -are; parem reddo, aliquid.

ἀντισηκώω -ὼ, rependo (*νδῖ*, -nsum -ere), aliquid· μετφ. ἀντισηκῶ τί τινος, repenso ἢ compenso aliquid aliqua, re.

ἀντισήκωμα, equipondium, *οὐ.*

ἀντισήκωσις, ἡ, par ἢ aequum pondus ἢ momentum; μετφ. compensatio, -onis, *θ.*

ἀντισημαίνω, contra significo.

ἀντισιωπάω -ὼ, alternis sileo.

ἀντισκώπτω, *q.* vicissim irrideo; —ομαι, v. cissim irrideor ab aliquo.

ἀντισπᾶω -ὼ, in contrariam partem traho, aliquid.

ἀντισπεύδω, contra contendo.

ἀντισταθμέω -ὼ, ἀντισταθμίζω, rependo, compenso.

ἀντιστάθμησις, compensatio, *θ.*

ἀντίσταθμος, *δ.*, aequale pondus habens.

ἀντιστασιάζω, factionem contrariam sequor; contendo cum aliquo. ἀντιστασιαστής, qui est contra-
r. ae factionis.

ἀντίστασις, ἡ reluctatio, ὅ.

ἀντιστάτω -ῶ, obsisto, alicui.

ἀντιστάτης, ὁ, adversator, ἀ.

ἀντιστήριγμα, fulcimentum, -i, οὐ.

ἀντιστηρίζω, fulcio, -ire.

ἀντιστοιγέω -ῶ, oppositus (parallelus) sto.

ἀντιστοιχία, opposita collocatio.

ἀντιστοιχος, ον, oppositus ἢ parallelus, a, um; μετφ. aequalis, e.

ἀντιστρατεύομαι, adversus (aliquem) milito; adversor, alicui.

ἀντιστρατηγέω -ῶ, hostium dux sum; propraetor sum.

ἀντιστρατήγος, propraetor, ἀ.

ἀντιστρατιώτης, miles hostilis.

ἀντιστρατοπέδευσις, ἡ, castorum positio adversum castra hostium.

ἀντιστρατοπεδεύω, castra ex adverso pono.

ἀντίστρεπτος, inversus, a, um.

ἀντιστρέφω, in contrarium ver-
to; reciprocō, -are.

ἀντιστροφή, ἡ, inversio, ον'ς, ὅ.

ἀντίστροφος, oppositus.

ἀντιστρόφως, contrario modo.

ἀντισυγκλητος, senatus adversus.

ἀντισυγκρίνω, comparo, -are.

ἀντισφάττω, vicissim occido.

ἀντισυγρίζομαι (πρός τι) obni-
tor, alicui.

ἀντισφάζω, vicissim servo.

ἀντίταγμα, τό, exercitus hostibus
oppositus.

ἀντιτακτικός, (πρός τι) vim re-
pugnandi habens.

ἀντιτακίας, proquaestor, -oris.

ἀντίταξις, ἡ, repugnantia, ὅ.

ἀντίτασις, ἡ, adversatio, -onis, ὅ.

ἀντιτάσσω, oppono (-sui, -situm
-ere) aliquem ἢ aliquid alicui—ομαι
τινι, me oppono.

ἀντιτείνω, (τινι, πρὸς τι), renitor,
resisto, repugno.

ἀντιτειρίζω, contra munio.

ἀντιτειχισμα, τό, munitio opposita

ἀντιτέρπω, vicissim delecto.

ἀντιτεχνέω -ῶ, aliquem in arte
aemulor.

ἀντίτεχνος, ον, aemulus in arte
aliqua.

ἀντιτίθημι, contrapono ἢ oppono.

ἀντιτιμῶ -ῶ, vicissim honoro;
contra aestimo.

ἀντιτίμημα, τό, ἀντιτίμησις, ἡ,
aestimatio litis.

ἀντίτιμος, ον, ejudem pretii; τό
ἀντίτιμον, pretium, -ii, οὐ.

ἀντιτιμωρόμαι -οὔμαι, vicissim
punio, -ire, aliquem.

ἀντιτιτρώσκω, vicissim vulnero.

ἀντιτολμῶ -ῶ, vicissim audeo.

ἀντι-οξεύω, sontra sagittas mitto;
telum rejicio.

ἀντιτρέφω, vicissim alo.

ἀντιτρέχω, curro contra.

ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor.

ἀντιτυπέω -ῶ, repercutio, -ere.

ἀντιτυπία, ἡ, percussus, -us, ἀ.

ἀντίτυπον, τό, exemplum, i, οὐ.

ἀντίτυπος, ον, percussus; ἀντί-
τυπός τι, oppositus.

ἀντιτύπτω, repercutio, -ere.

ἀντιφάνεια, species percussa.

ἀντιφάρμακον, τό, remedium ad-
versus venenum.

ἀντίφασις, ἡ, contradictio, ὅ.

ἀντιφατικός, contradictorius.

ἀντιφάσκω, contradico, -ere.

ἀντιφέρομαι, obviam me fero;
resisto, -ere, repugno, -are.

ἀντίφημι, contradico, -ere.

ἀντιφθέγγομαι, resono, -are; con-
tra respondeo, -ere.

ἀντίφθεγμα, τό, resonantia, ὅ.

ἀντίφθογγος, ον, resonus.

ἀντιφίλω -ῶ, redamo, -are.

ἀντιφίλησις, ἡ, amor mutuos.

ἀντιφιλία, ἡ, amicitia mutua.

ἀντιφιλοδοξέω -ῶ, gloriae cupi-
ditate certo cum aliquo.

ἀντιφιλοσοφος, ὁ, inimicus phi-
losophiae.

ἀντιφιλοτιμέομαι -οὔμαι, aemulor
cum aliquo.

ἀντιφιλοφρονέομαι -οὔμαι, bene
volentiam ἢ comitatem reddo.

ἀντιφρονεύω, vicissim interficio.

ἀντίφραγμα, septum oppositum.

ἀντίφραξις, ἡ, obstructio, -onis, θ.
 ἀντίφρασις, ἡ, antiphrasis, -is, θ.
 ἀντίφραττω, contra obstruo.
 ἀντίφρων, hostili animo.
 ἀντιφυλάσσω, vicissim custodio
 (-ivi, ire); —ομαι, caveo.
 ἀντιφωνέω -ω, contra dico res-
 pondeo, -ere.
 ἀντιφώνησις, ἡ, contradictio, -onis
 θ; responsio, -onis, θ.
 ἀντίφωνος, ον, dissonans, -ntis.
 ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.
 ἀντιχαρίζομαι (τινι), mutuam gra-
 tiam refero, alicui.
 ἀντιχασμάομαι -ωμαι, vicissim
 oscito, -are.
 ἀντίχειρ, ὁ, pollex.
 ἀντιχειροτονέω -ω, contraria scisco
 (suffragia ferendo).
 ἀντιχειροτρνία, ἡ, suffragatio con-
 traria.
 ἀντίχορδος, ον, contrarium sonum
 chordis edens; contrarius.
 ἀντιχόρηγος, antichoragus, -i, ὁ.
 ἀντίχρησις, ἡ, mutuus usus.
 ἀντιψάλλω, vicissim psallo.
 ἀντιψέγω, vicissim reprehendo.
 ἀντιψηφίζομαι, contra decerمو.
 ἀντιψύχω, vicissim refrigero.
 ἀντλέω -ω, sentino; haurio.
 ἀντλησις, ἡ, haustus, -i, ὁ.
 ἀντλητήρ, ἀντλητής, ὁ, haustor,
 -oris, ὁ. sentinator, -oris, ὁ.
 ἀντλητήριον, sentinaculum, οὖ.
 ἀντλία, sentina, -ae, θ.
 ἀντικοδομέω -ω, contra aedifico.
 ἀντοίομαι, contra opinor.
 ἀντόμνυμι, vicissim juro.
 ἀντονομάζω, nomen commuto.
 ἀντονομασία (σγ. λόγου)· prono-
 minatio, -onis, θ.
 ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.
 ἀντόρυξις, ἡ, contraria fossura.
 ἀντορύσσω, contra fodio.
 ἀντοφείλω, vicissim debo.
 ἀντοφθαλμέω -ω, coram intueor;
 —πρός τινα, = resisto -ere, alicui.
 ἀντοχεύς, ὁ, scuti fibula.
 ἀντοχή, ἡ, iimitas, -atis, θ. con-
 stantia, -ae, θ.
 ἀντοχυρόω -ω, contra munio.
 ἀντοδίαιτος, in antris vivens.

ἀντρον, antrum, οὖ. caverna, θ.
 ἀντροφυής, in antris natus.
 ἀνιψ, ἡ, ordi, currus.
 ἀντῳδή, ἡ, carmen alteri respon-
 dens, cantus.
 ἀντῳδός, qui cantu mutuo res-
 pondet.
 ἀντωθέω -ω, repello, -ere.
 ἀντωμοσία, ἡ, iusjurandum vel
 accusatoris vel rei.
 ἀντωνέομαι -οῦμαι, contra liceor;
 (= ἀνταγοράζω) redimo, -ere.
 ἀντωνομασία, pronomination.
 ἀντανυμία, pronomén, -inis, οὖ.
 ἀντανυμικός, pronominalis, e.
 ἀντανυμικῶς, loco pronominis.
 ἀντωρῳόμαι, contra rugio.
 ἀντωφελέω -ω, vicissim adjuvo.
 ἀνύβριστος, contumeliae expers.
 ἀνυγχαίνω, rursus humecto.
 ἀνύδατος, ον, aqua carens.
 ἀνύδρευμαι, ex fonte haurio.
 ἀνύδρευτος, non rigatus, a, um.
 ἀνύδρεια, ἡ, aquae inopia.
 ἀνύδρος, aqua carens; aridus.
 ἀνυλος, ον, non silvosus, a, um;
 incorporeus, a, um.
 ἀνυμέναιος, hymenaeo carens.
 ἀνυμνέω -ω, celebro, decando.
 ἀνύμφευτος, ἡ, innupta.
 ἀνυμφος, qui sponsam non habet,
 caelebs, -libis.
 ἀνυπαίτιος, ον, insons, -ont's.
 ἀνύπαρκτος, ον, qui non est; com-
 menticius, iictus, a, um.
 ἀνυπαρξία, ἡ, nihilum, -i, οὖ.
 ἀνυπέρβλητος, ον, insuperabilis, e.
 ἀνυπερθετος, incunctabilis, e.
 ἀνυπερθέτως, incunctanter.
 ἀνυπεύθυνος, ον, cui dictorum
 factorumve non est ratio re idenda.
 ἀνυπήκοος, ον, non obediens.
 ἀνύπηνος, ον, imberbis, e.
 ἀνυπηρέτης, ministris carens.
 ἀνυπόγραφος, ον, inscriptus, a, um
 ἀνυποδήσια, ἡ, pedum nuditas.
 ἀνυποδητέω -ω, calceis careo.
 ἀνυπόδητος, ον, excalceatus.
 ἀνυποκρισία, ἡ, sinceritas, -atis.
 ἀνυπόκριτος, ον, non simulatus.
 ἀνυποκριτως, sincere.
 ἀνυπομονέω -ω, impatiens sum.

ἀνυπομονησία, ἡ, impatientia.
 ἀνυπομόνητος, ον, impatiens, -ntis
 ἀνυπομόνως, impatienter.
 ἀνύποπτος, ον, non suspectus,
 a, um; ἐνευ. non suspiciens.
 ἀνυπόπτως, sine suspicione.
 ἀνυπόστατος, ον, insuperabilis, in-
 victus, fundamendo carens.
 ἀνυποστόλως, sine timore.
 ἀνυποτακτέω -ῶ, non subigor;
 non obedio.
 ἀνυπότακτος, ον, non subactus,
 a, um; indomitus, a, um.
 ἀνυποταξία, inobedientia, -ae, θ.
 ἀνυποτίμητος, impunitus, a, um.
 ἀνυποφόρητος, intolerabilis, e.
 ἀνύπουλος, non simulatus.
 ἀνύσιμος, ἀνυστικός, ἀνυτικός,
 ἡ, ὄν, efficax, -acis, utilis, e.
 ἀνυσίμως, efficaciter; utiliter.
 ἀνύστακτος, non obdormiens.
 ἀνυστός, ἡ, ὄν, qui effici potest.
 ἀνύτω, ἀνύω, perficio, -ere; pe-
 rago, -ere, aliquid.
 ἀνυφαίνω, retexo, -ere.
 ἀνύφαντος, ον, intextus, a, um.
 ἀνυψόω ῶ, elevo; erigo — οὔμαι,
 erigor, -i.
 ἄνω· 1) sursum — κάτω, sursum
 (et) deorsum (±coniuse)· 2) supra·
 3) οἱ ἄνω (δὴλ. θεοί), superi, -orum.
 ἀνώγειον, τό, ἀνώγειον, τό, (ἀντ.)
 ἀνώγειον, τό, superior contignatio
 domūs; coenaculum, -i; οὐ.
 ἀνωδος, non canens (avis).
 ἀνώδυνος, ον, doloris expers do-
 lore vacuus ἢ vacans, anodynus.
 ἀνωδύνως, sine dolore.
 ἄνωθεν, 1) desuper; de supero, ex
 supero; 2) — ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, de cae-
 lo· 3) οἱ ἄνωθεν, maiores nostri,
 veteres, antiqui· 4) ἐν τοῖς ἀνωθεν
 χρόνοις, in antiquis temporibus.
 ἀνωθίτω -ῶ, sursum impello.
 ἀνώθησις, ἡ, impulsio sursum
 versus.
 ἀνωχισμέτος, η, ον, in locis su-
 perioribus habitans.
 ἀνώλεθρος, ον, interitus expers.
 ἀνωμαλία, ἡ, iniquitas; asperitas;
 inconstantia.
 ἀνωμαλίζω, inaequale reddo.

ἀνώματος, ον, iniquus, a, um;
 inequabilis; e; salebrosus, a, um;
 anomalus, a, um.
 ἀνωμάλως, inique, inaequaliter.
 ἀνωμος, ον, humeris carens.
 ἀνωμοτί, sine jurejurando.
 ἀνώμοτος, ον, injuratus, a, um.
 ἀωννμία, ἡ, defectio nominis.
 ἀώννμος, ον, nomine vacans,
 sine nomine; inceleber, ignobilis;
 —a, scripta.
 ἀωννύμως, sine nomine.
 ἀνωρία, ἡ, intempestivitas.
 ἀνωρος, ον, intempestivus.
 ἀνώροφος, ον, tectum non habens.
 ἀνώτατος, η, ον, summus, a, um.
 suprēmus, a, um.
 ἀνωτάτω, in suprēmo loco.
 ἀνώτερος, α, ον, superior, -rius.
 ἀνωτέρω, superius; supra.
 ἀνωφέλεια, ἡ, inutilitas, -atis.
 ἀνωφελής, ἐς, inutilis, e.
 ἀνωφελῶς, inutiliter.
 ἀνωφέρεια, ἡ, acclivitas, θ.
 ἀνωφερής, ἐς, acclivis, e.
 ἀνώφλιον, τό, limen superius.
 ἀνώχυρος, ον, non munitus.
 ἀξεαγαγγητος, ον, hospitio non
 exceptus, a, um.
 ἀξενία, ἡ, inhospitalitas, θ.
 ἀξενος, ον, inhospitalis, e.
 ἀξεστος, ον, radendo non politus;
 impolitus, a, um, rudis; e.
 ἀξία, ἡ, aestimatio, -onis θ. pre-
 tium -ii, οὐ, dignitas, atis θ.
 ἀξιαγάπητος, ον, amabilis, e.
 ἀξιάστος, ον, admiratione dignus
 ἀξιάκουστος, ον, auditu dignus.
 ἀξίπαινος, ον, laude dignus; di-
 gnus, qui laudetur,
 ἀξιεπιθύμητος, ον, dignus, qui
 expetatur.
 ἀξίεραστος, ον, amabilis, e.
 ἀξινάριον, τό, ἀξινίδιον, τό, do-
 labella, -ae, θ.
 ἀξίνη, ἡ, ascia, -ae, θ. dolabra,
 -ae, θ. securis, -is, θ.
 ἀξιοδάκρυτος, ον, lacrimabilis, e;
 flebilis, e.
 ἀξιοζήλως, ον, ἀξιοζήλωτος, ον,
 dignus aemulatione.
 ἀξιοζήλως, laudabiliter.

ὅμαλ τι, aliquid nihili

;, ον, dignus (a, um)
e.

τος, ον, dignus studio.
digaitas, -ātis.

, ον, pretiosus.

ν, honore dignus, ho-
honestus, a, um.

, ον, dignus amore;
umandus, a, um.

ων, fide dignus, ido-

ανά τιος (= τιμῶ τινα
(-atus sum, ari) ali-
re, dignum censeo ali-
re, καὶ ἀπολύτ. ἀξ. ὦ
no, honoro aliquem;
, desidero aliquid.

dignitas, -ātis, τὸ τοῦ
ωμα, dignitas impera-
tas, -atis: μεγαλύν ἀ-
auctoritate valeo ἢ
a auctoritale sum; ho-
radus honoris, meri-
ο. axiōma, -ātis.

ς, ἡ, ὅν, 1) dignitate,
raeditus, a, um, gra-
axiōma pertinens.

ς, cum dignitate, cum
raviter.

te; pro merito.

dignatio, -ōnis; di-
postulatio -ōnis.

ignorum inopia.

lignis carens.

irrasus, a, um.

, impolitus, a, um.

on, -ōnis.

inodōrus, a, um.

nodis carens.

, celeber, -is, e.

antor, -ōris, cantator,
cantatrix.

ν, non habitatus.

domo carens; pauper.
abstinentia a vino.

vtino carens; (= οἶνον
abstemius.

impigritas, -atis, θ,

impiger, -gra, -g rum
pigre; strenue.

ἀόκνωσ, impigre; strenue.
 ἄοπλος, ον, inermis e.
 ἀόρατος, ον, invisibilis, e.
 ἀοράτως, invisibiliter.
 ἀόρητος, ον, qui non irascitur;
 lenis, e; lentus, a, um.
 ἀορήτως, sine ira; leniter.
 ἀόριστος, ον, infinitus, a, um.
 ἀοριστώδης, indefinitivus, a, um.
 ἀορίστω; infinite; indefinite.
 ἄορνος, avibus carens.
 ἄορτή, ἡ, aorta, -ae, θ.
 ἄορτήρ, δ, lorum, qua ensis ad-
 penditur.
 ἀόρηξ, δ, eunuchus, -i, δ.
 ἄοσμα, ἡ, odoris defectio, odor
 malus, foetor, -ōris, δ.
 ἄοσμος, ον, inodorus, a, um; foe-
 tidus, a, um.
 ἀόχλησις, ἡ, tranquillitas, -atis, θ.
 ἀόχλητος, ον, tranquillus, e.
 ἀπαγγελία, ἡ, renuntiatio, -onis.
 θ. (= προφορά,) pronuntiatus, us, δ.
 ἀπαγγέλλω, renuntio; refero; pro-
 nuntio.
 ἀπαγγελεύς, δ, renunciator, δ.
 ἀπαγγελτικός, ἡ, όν, aptus ad
 renuncianum.
 ἀπαγε, apage, abi ilicet.
 ἀπαγής, ές, non compactus.
 ἀπαγίδεντος, laqueo non captus,
 ἀπαγίωτος, ον, non solidus.
 ἀπαγόρευμα, τό, interdictum. ού.
 ἀπαγόρευσις, ἡ, interdictio, θ. (=
 κάματος), defatigatio, θ.
 ἀπαγορευτικός, ἡ, όν, prohibito-
 rius a, um; vetans, -ntis.
 ἀπαγορεύω, interdicto, -ere, alicui
 re aliquā; veto, -are, (= καταπονού-
 μαι) ἀπαγορεύω ποιῶν τι fatigor ali-
 quid facere.
 ἀπαγρίδω -ώ, eifero (aliquem ἡ
 aliquid); —οῦμαι, efferor.
 ἀπαγρίωσις, ἡ, eiferatio, -ōnis, θ.
 ἀπαγροικίζω, rusticum aliquem
 facio —ομαι, ad mores rusticos
 reducor.
 ἀπαγχορίζω, strangulo, suifoco,
 —ομαι, strangulor.
 ἀπάγγω, ἴδε ἀπαγχορίζω.
 ἀπάγω, abduco, avoco; —ομαι, ab-
 ducor.

ἀπαγωγή, ἡ, abductio, θ. dedu-
 ctio, θ. reductio, θ.
 ἀπάδω, in cantu discrepo μετφ.
 discrepo, -are; dissentio.
 ἀπαθανάτίζω, immortalē reddo
 ad deos ἡ inter deos refero.
 ἀπαθανάτις, consecratio, θ.
 ἀπάθεια, ἡ, impatentia, -ae, θ.
 indolentia, ae, θ. lentitudo, θ.
 ἀπαθής, ές, nom obnoxius affe-
 ctibus; inpatiens.
 ἀπαθώς, sine ullo affectu.
 ἀπαιδαγωγός, ον, qui educatore
 caret; indociilis, incultus.
 ἀπαιδευσία, ἡ, incitia, -ae, θ.
 ἀπαιδεντος, ον, indoctus, a, um;
 ineruditus, a, um; imperitus.
 ἀπαιδέντως, indocte; imperite.
 ἀπαιθριάω, serēno, -are.
 ἀπαίρω, tollo, aufero, (aliquid) ἐπι
 πλοίου, solvo navem, ἡ proficiscor,
 discedo (navi).
 ἄπαις, δ, ἡ, liberis carens.
 ἀπαισιδοξία, ἡ, pessima de re-
 bus opinatio.
 ἀπαισιδόξος, ον, qui pessima de
 rebus opinatur.
 ἀπαισίσιος, α, ον, infaustus, a, um;
 inauspicatus, a, um; cirus.
 ἀπαισίσιος, inauspicato.
 ἀπαισχύνομαι, pudorem exuo;
 prae pudore aliquid non facio.
 ἀπαιτέω -ώ, repeto; reposco, fla-
 gito, exigo, -ere, condico.
 ἀπαίτησις, ἡ, repetitio, θ.
 ἀπαιτητής, δ, repetitor, -oris, δ.
 ἀπαιτητός, α, ον, repetendus.
 ἀπαιτητικός, saepe repetens.
 ἀπαιτητός, ἡ, όν, debitus, a, um.
 ἀπαιωρέω -ώ, suspendo, -ere; —
 οῦμαι, impendo, -ere.
 ἀπακριβόω -ώ, diligenter facio;
 diligenter elaboro aliquid.
 ἀπακτέος, α, ον, abducendus.
 ἀπάλαιοτος, ον, ineluctabilis, e.
 ἀπαλείφω, oblitero, aliquid.
 ἀπάλειψις, ἡ, litura, -ae, θ.
 ἀπαληθεύω, verum dico.
 ἀπάλλαγή, ἡ, liberatio, θ; — τοῦ
 βίου, excessus, -us, δ.
 ἀπαλλακτικός, absolutorius.
 ἀπαλλάττω, (τινά τινος), libero,

exsolvo;—ομαι *τινος*, liberor aliquare; —ομαι *τῶν ἐπιδόνων*, defungor periculis; —ομαι *ἀπὸ τινος*, digredior ad aliquo.

ἀπαλλοτριόω-ω (τι), abalieno.

ἀπαλλοτριώσις, abalienatio, θ.

ἀπαλόθριξ, ὁ, ἡ, mollicomus, i.

ἀπαλοιφή, ἡ, litura, -ae, θ.

ἀπαλός, ἡ, ὄν, mollis, e; tener, a, um; ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, de tenero ungui, a tenero; delicatus.

ἀπαλόσαρκος, carne mollis

ἀπαλότης, ἡ, mollitia, -ae, θ.

ἀπαλύνω, mollio; —ομαι, (μετ.) mollesco, teneresco.

ἀπαλώδης, ες, mollis, delicatus.

ἀπαλῶς, molliter; delicate.

ἀπαμβλόω-ω, abortio, -ire.

ἀπαμβλύνω, hebetō, āre, debilito; —ομαι, hebesco, -ere.

ἀπαμείβομαι, respondeo, -ere.

ἀπαμύνω, defendo propello.

ἀπαμφιέννυμι, vestimenta traho; exuo aliquem veste.

ἀπαναίνομαι, renuo, -ere.

ἀπαναισχυντέω-ω, impudenter me gero; impudenter ago.

ἀπαναίσκω, absumo, aliquid.

ἀπανάλωσις, consumptio, -onis, θ.

ἀπανδρίζομαι (πρός τι), virum (fortem) me gero (ad aliquid).

ἀπανδρόω-ω, virilem reddo; —ομαι, virilis fio.

ἀπανθέω-ω, defloresco, -ere.

ἀπάνθησις, ἡ florum fluxus.

ἀπανθίζω, decerpo, deflōro; —ομαι optimum colligo.

ἀπάνθισμα, τό, optimi collectio,

ἀπανθρακίω-ω, in carbones redigo, aliquid; exuto; exuro (aliquid).

ἀπανθροπέομαι-οῦμαι, ἀπανθροπεύομαι, homines fugio.

ἀπανθροπία, ἡ, inhumanitas, θ.

ἀπάνθρωπος, ὄν, inhumanus, immanis; inhospitalis.

ἀπανθροπώς, inhumane.

ἀπανίστημι (τινα), surgere aliquem jubeo; —ομαι, surgo, discedo.

ἀπάνουργος, incallidus, a, um.

ἀπανούργως, incallide.

ἀπανταχῇ, ἀπανταχοῦ, ubique, ubivis, omnibus locis.

ἀπανταχόθεν, undique, ex omnibus partibus.

ἀπανταχόσε, quoquoque.

ἀπαντάω-ω, (φιλικῶς) occurro; (ἐχθρικῶς), obviam eo (hostibus); occurro (malo); —πρός τι, respon-

deo a l aliquid.

ἀπάντησις, ἡ, occursum, -ūs, ἀ., responsio, -ōnis, θ.

ἀπαντικρῦ, e regione.

ἀπαντλέω-ω, dehaurio, depleo.

ἀπαξ, semel.

ἀπαξάπας, simul omnis, e.

ἀπαξία, ἡ, indignitas, -ātis, θ.

ἀπάξιος, α, ὄν, (τινος), indignus.

ἀπαξίω-ω (τι), dignor.

ἀπαξίωσις, ἡ, dedignatio, θ.

ἀπαπτος, ὁ, ἡ, sine avo.

ἀπαράβατος, ὄν, inviolatus.

ἀπαράβατος, inviolate; sancte.

ἀπαράβλητος, incomparabilis.

ἀπαράγγελτος, ὄν, non denuncia-

tus, a, um, injussus, a, um.

ἀπαράγγελλος, injussu.

ἀπαράγραπτος, ὄν, vetustate non

infirmatus, a, um.

ἀπαράδεκτος, ὄν, non acceptus.

ἀπαραιτητος, inevitabilis.

ἀπαραιτήτως, inexorabiliter.

ἀπαρακαλύπτως, manifeste.

ἀπαράκλητος, ὄν, non invitatus.

ἀπαρακολούθητος, incomprehensibilis, e.

ἀπαράλλατος, non differens.

ἀπαράλλετος, sine ulla differentiā: per omnia similiter.

ἀπαράμιλλος, ὄν, nihil par habens; incomparabilis, e.

ἀπαράμυθητος, inconsolabilis, e.

ἀπαράμυθῆτως, inconsolabiliter.

ἀπαράπειστος, ὄν, qui persuaderi

non potest.

ἀπαραιοήτος, ὄν, non adultera-

tus, a, um; genuinus, a, um.

ἀπαραιοήτως, genuine.

ἀπαρσαλέντος, inconcussus.

ἀπαρσαλεύτως, inconcusse.

ἀπαρρασκουσία, ἡ, defectio parationis.

ἀπαρρασκέαστος, ὄν, ἀπαρά-

σκεπτος, ὄν, imparatus a, um.

ἀπαρρασκέως, sine paratione; ex

tempore (dicere κτλ.).

ἀπαράτηρητος, inobservatus.

ἀπαράφθορος, ον, incorruptus.

ἀπαράφυλκτος, ον, incautus.

ἀπαράφυλάκτως, incaute.

ἀπαράχαράκτος, non adulterinus.

ἀπαράχώρητος, ον, cedere nescius constans, ntis; non remissus.

ἀπαράχωρήτως, constanter.

ἀπαργυρόω -ῶ, in argentum muto

ἀπαρέγκλιτος, indeclinabilis, e.

ἀπαρέγκλιτως, indeclinabiliter.

ἀπαρεμπόδιστος, non impeditus.

ἀπαρέμφατος, ἡ, ἀπαρέμφατον, τό, infinitivus, -i, δ. (modus).

ἀπαρενόχλητος, ον, minime perturbatus, a, um.

ἀπαρέσκω, displiceo, -ère.

ἀπάρεστος, ον, non placens.

ἀπαρηγόρητος, ον, inconsolabilis.

ἀπορηγορήτως, inconsolabiliter.

ἀπαρθένευτος, virginatis expers.

ἀπάρθενος, ον, non amplius virgo

ἀπαριθμέω -ῶ, enumero.

ἀπαρίθμησις, ἡ, dinumeratio, θ.

ἀπαρκτίας, ὁ, septentrio, δ.

ἀπαρνεόμαι -οῦμαι, adnego.

ἀπάρνησις, ἡ, abnegatio, θ.

ἀπαρνητής, ὁ, abnegator, -oris, δ.

ἀπαρορμητος, non incitatus.

ἀπαρορμήτως, sine incitatione.

ἀπαρρησίαστος, ον, qui libere loqui non audet; meticulosus.

ἀπαρσις, ἡ, protectio, -ῶν, θ.

ἀπαρτάω -ῶ, suspendo; παθητ. — ὠμαι, suspendo me; separo.

ἀπάρτι, ex hoc tempore.

ἀπαρτία, ἡ, perfectio, -ῶν, θ. νοεῖ. integra summa.

ἀπαρτίζω τι, perfectum iacio.

ἀπάρτησις, ἡ, perfectio, θ.

ἀπαρχαίζω, ἀπαρχαίωω -ῶ, antiquum reddo; obsolefacio.

ἀπαρχαιοῦμαι, vetustate exolesco, obsolesco, -ere, obsolefio.

ἀπρχή, ἡ, primitiae, -ῶν, θ.

ἀπάρχομαι, primitias solo et decerpo ἀπάρχομαι τοῖς θεοῖς, libamenta diis do.

ἄπας, σα, υν, universus, a, um.

ἀπαστρέπτω, fulguro, -are.

ἀπασχολέω -ῶ, facesso (exhibeo)

alicui negotium (negotia); occupo, distineo; —οῦμαι, distineor occupatione || —ημένος, η, ον, distentus.

ἀπασχολία, ἡ, occupatio, θ.

ἀπατάω -ῶ, fallo; decipio; frando.

ἀπατεών, ὁ, homo ad fallendum paratus ἢ instructus; homo fraudulentus; fraudator.

ἀπάτη, ἡ, fraus, -dis, θ. dolus malus; fraudulentus.

ἀπατηλός, ἡ, ον, fallax, -acis, iraudabilis, e, fraudulentus.

ἀπατηλῶς, fallaciter; dolose.

ἀπάτητος, ον, non tritus, a, um.

ἀπατμίζω, emitto vaporem.

ἄπατρις, cui patria non est.

ἀπάτωρ, απατο, -oris, δ.

ἀπανγάζω, splendorem edo.

ἀπαύγασμα, τό, splendor, δ.

ἀπανδάω -ῶ, defatigor; -ἄρι.

ἀπαύδης, ἡ, defatigatio, θ.

ἀπανθαδιάζομαι, ἀπανθαδίζομαι, arroganter me gero.

ἀπανλλίζομαι, seorsum pernocto.

ἀπαύξησις ἡ, decrementum, -i οῦ.

ἀπανστί, continetur; perpetue.

ἄπανστος, ον, continens

ἀπαύστως, continenter.

ἔπαχος, ον, non pinguis, e.

ἀπαχρεῖωω -ῶ, inutile reddo.

ἀπεγνωσμένως, desperate.

ἀπέδιλος, ον, exalceatus, a, um.

ἀπειθίζω, desuefio.

ἀπειθαρχία, obediētia recusatio

ἀπειθεῖα, ἡ, inobediētia, θ.

ἀπειθέω -ῶ (τινί), non obedio, alicui; non pareo, alicui.

ἀπειθής, ἐς, dicto non audiens; immodestus, a, nm.

ἀπειθῶς, inobediēter.

ἀπεικάζω, adsimulo, -ἄρε.

ἀπεικασμα, τό, ἀπεικάνισμα, τό, effigies, -ἑε, θ. simulacrum, οῦ.

ἀπεικονίζω, depingo, -ere.

ἀπεικόντως, non probabiliter.

ἀπειλέω -ῶ (τινί), minor, minitor, alicui aliquid.

ἀπειλή, ἡ, minae, ἄrum θ. minatio ἢ comminatio, -ῶν, θ.

ἀπειλητικός, minax, acis.

ἀπειλητικῶς, minaciter.

ἄπειμι, absum, -esse.

ἀπειμι. (ἀπέρχομαι, θὰ ἀπέλθω).
 abeo, -ire; proficiscor, -i.
 ἀπειράκις, ininiis modis.
 ἀπειράριθμος, innumerabilis, e.
 ἀπειράκτος, ον, inoffensus.
 ἀπειράστος, intentatus.
 ἀπειργῶ (τινά τινος), arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re; prohibeo.
 ἢ cohibeo (-ui, -ere) aliquem (ab) aliqua re ἢ ab aliquo.
 ἀπειρήνα, ἴδε ἀπαγορεύω.
 ἀπειρία, ἡ, imperitia, -ae, θ. in-scienti, θ. inezperientia θ.
 ἀπειρία, ἡ, (τὸ ἀπειρον), spatium immensum; infinitas, -atis, θ.
 ἀπειρίς, ἡ, cohibitio, -ouis, θ.
 ἀπειροβαθής, ἐς, immensae profundatis.
 ἀπειρόγαμος, caelebs, -libis.
 ἀπειρόκαμος, ον, minime malus a, um; innoxius, a, um.
 ἀπειροκαλία, ἡ, ignorantia boni honestique; turpitudine, -inis.
 ἀπειρόκαλος, ον, indecōrus, a, um; ineptus, a, um.
 ἀπειροκάλως, indecōre; inepte.
 ἀπειροπληθής, innumerabilis.
 ἀπειροπόλεμος, ον, bellorum im-peritus ἢ expers.
 ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πέρας), in-finitus, a, um; immensus.
 ἀπειρος, ον, (μὴ ἔχων πείραν), im-peritus a, um.
 ἀπείρως, infinite. [inexperte.
 ἀπείρως, (ἀνεν πείρας), imperite.
 ἀπεκδέχομαι, exspecto, -āre.
 ἀπεκδύομαι, me exuo; μετφ. de-pōno aliquid (consuetudines).
 ἀπεκδύσας, ἡ, depositio vestis.
 ἀπεκείθεν, illinc.
 ἀπεκφέρω, efferō, -erre.
 ἀπελασία, ἡ, ἀπέλασις, ἡ, abactus, -ūs, d. abigeatus, -ūs, d.
 ἀπέλαστος, ον, inaccessus.
 ἀπελάτης, δ, abator, -ōris, d; adi-geator, -oris, d.
 ἀπελαύνω, (τινά ἢ τι), depello ali-quem ἢ aliquid abigo; —ομαι τινος; excludor ab aliquo, -re.
 ἀπέλεγξις, ἡ, refutatio, -onis, θ.
 ἀπέλεγχω, refuto; (=ἀνυκαυνάζω), refello.

ἀπελέκτος, ον, indolatus.
 ἀπελευθερία, ἡ, libertinitas.
 ἀπελευθερος, δ, libertus, -i, d.
 ἀπελευθερόω -ω, adsero aliquem manu in libertatem; manumitto, -ere, libero, -are.
 ἀπελευθέρωσις, ἡ, manumissio, -onis, θ. libertis, -onis, θ.
 ἀπελευθερωτής, δ, manumissor, -oris, d. liberator, -oris, d.
 ἀπέλευσις, ἡ, abitus, -us, d.
 ἀπελπίζω τινός ἢ τι, despero -are, aliquid ἢ alicui rei ἢ de re ἀπελπίζω τινά, ad desperationem adduco ali-quem; ἀπηλπισμένος, desperatus.
 ἀπελπισία, desperatio -iōnis, θ.
 ἀπεμπολάω (-έω) -ω, vendo, (-didi, -ditum, ere) καὶ venditō.
 ἀπεμπόλησις, ἡ, venditio, θ.
 ἀπεμπόλητής, δ, venditor, -ōris, d.
 ἀπεμφερός, ἐς, dissimilis, e.
 ἀπέναντι, e regione; contra.
 ἀπενθής, ἐς, luctu carens.
 ἀπένθητος, ον, indefectus.
 ἀπέοικα, absimilis sum.
 ἀπεπλος, peplo carens.
 ἀπεπτέω -ω, cruditō, -are.
 ἀπεπτος, ον, crudus, a, um.
 ἀπεραντολογέω -ω, e. sine fine loquor. [ne fine.
 ἀπεραντολογία, ἡ, loquacitas si-
 ἀπέραντος, ον, infinitus, a, um.
 ἀπέρατος, ον, impervius, a, um.
 ἀπεργάζομαι, conficō, perficio, -ere, aliquid.
 ἀπεργασία, ἡ, confectio, -ōris, θ.
 ἀπεργαστικός, ἡ, δν, efficiens.
 ἀπερείδω, (=προσηλῶ) defigo, -ere —ομαι, innitor, alicui.
 ἀπέρεισις, ἡ, actio innitendi.
 ἀπερεύρομαι, eructō, -are.
 ἀπέρημος, valde desolatus.
 ἀπερημόω -ω, omnino desolo; —οῦμαι, omnino desolor aliquā re.
 ἀπεριβλεπτος, ον, incantus.
 ἀπεριγραπτος, ον, non circumscri-ptus, a, um; indefinitus.
 ἀπεριγρόπτως, non circumscri-pte; indeiinite.
 ἀπεριεργία, ἡ, incuriositas.
 ἀπεριεργος, ον, incuriosus.
 ἀπεριέργως, non exquisite.

ἀπεριήγητος, inexplicatus, a, um.
 ἀπερικάλυπτος, ον, detectus,
 ἀπερικαλύπτως, aperte.
 ἀπερικόσμητος, inornatus.
 ἀπεριόριστος, ον, indeterminatus
 a, um, indefinitus.
 ἀπερίσκεπτος, ον, inconsideratus
 a, um; incautus, a, um.
 ἀπερισκεπτός, inconsiderate.
 ἀπερισκεπία, imprudentia, -ae ὁ.
 ἀπερίσπαστος, ον, non negotiis
 distractus, a, um.
 ἀπερίτμητος, impraepudiatus.
 ἀπέριτος, ον, simplex, -icis.
 ἀπερίττως, simpliciter.
 ἀπερίφρακτος, ον, son septus.
 ἀπερυθρίαιω -ῶ, depudescō.
 ἀπερύκω (τι ἀπό τινος), repello
 aliquid ab aliquo.
 ἀπέρχομαι, abeo, -īre; decedo,
 discedo; proiiscor.
 ἀπεισθίω, exedo aliquid.
 ἀπειθύνω, adaequo, -are.
 ἀπεινκαίος, ον, abominandus.
 ἀπεύχομαι, deprecor, -āri, abo-
 minor, -āri; destor, -aii.
 ἀπεφθός, χρυσός, aurum coctum.
 ἀπεχθάνομαι τινι, inuis sum ab
 aliquo; odio sum alicui.
 ἀπέχθεια, ἡ, odium, offensa.
 ἀπεχθής, ἐς, odiosus, a, um.
 ἀπεχθητικός, odio obnoxious.
 ἀπεχθώς, odiōse.
 ἀπέχθομαι, odio sum alicui.
 ἀπεχυρόν -ῶ, munitio (locum).
 ἀπέχω τινά, (= κολύω), abstineo
 (aliquem) —τί τινος, (= ἀπέργω τί
 τινος), defendo aliquid ab aliquo;
 οὐδ. absum, -esse; disto, -āre; μέσο.
 —ομαι (τινος), abstineo tempero ab
 aliqua re.
 ἀπεψία, ἡ, cruditas, -atis, ὁ.
 ἀπηκριβωμένως, summā cum di-
 ligentiā.
 ἀπηκτος, non concretus.
 ἀπηλιώτης (ἄνεμος), subsolanus,
 -i, ὁ. (ὑπὸν. ventus).
 ἀπήνεια, ἡ, inclementia, ὁ.
 ἀπήνεμος, vento carens.
 ἀπήνη, ἡ, rheda, -ae, ὁ.
 ἀπηνής, ἐς, inclemens, -ntis.
 ἀπηνώς, inclementer.

ἀπηρητισμένως, plane; perfecte.
 ἀπηρυθρισμένως, impudenter.
 ἀπήρωτος, ον, non mutilatus.
 ἀπηχέω -ῶ, dissono; resono.
 ἀπήχησις, ἡ, resonantia, -ae.
 ἀπηχής, ἐς, absonus, a, um.
 ἀπηχῶς, absone.
 ἀπίαστος, (= ἀπιαστός), qui capi
 nequit; incomprehensibilis, e.
 ἀπίεστος, ον, impressus, a, um.
 ἀπίθανος, ον, improbabilis, e.
 ἀπιθανότης, incredulitas, ὁ.
 ἀπιθάνως, incredibiliter.
 ἀπικρος, ον, non amarus.
 ἀπικρόχολος, non iracundus.
 ἄπιον, τό, pirum, -i, οὐ.
 ἄπιος, ἡ, pirus, -i, ὁ.
 ἀπιοειδής, forman aq̄i habens.
 ἀπίσσωτος, non picatus, a, um.
 ἀπιστέω -ῶ, diſſido, non credo,
 alicui; παθ. —εἶτα τι ὑπὸ τινος, ali-
 quid ab aliquo, non creditur.
 ἀπιστία, ἡ, infidelitas, ὁ.
 ἀπιστος, ον, infidelis, e.
 ἀπίστως, infideliter, perikle.
 ἀπισχυαίνω, emacio, -are.
 ἀπισχυρίζομαι, fortiter me oppo-
 no, alicui ἢ ad aliquid.
 ἀπλανής, non vagabundus iner-
 rans; —ἀστήρ, stella inerrans.
 ἀπλανῶς, sine errore.
 ἀπλαστος, ον, informis, e; non
 fictus, non simulatus.
 ἀπλάστως, non iicte.
 ἀπλεκτος, non nexus, a, um.
 ἀπλετος, ον, inaccessus, a, um,
 ingens, -ntis, immensus.
 ἀπλευρος, ον, sine lateribus.
 ἀπλευστος, ον, innavigabilis, e.
 ἀπληκτος, ον, non percussus.
 ἀπλήρωτος, ον, inplebilis, e.
 ἀπλησίαστος, ον, inaccessus.
 ἀπληστία ἡ, insatietas, -ātis, avi-
 ditas; avaritia, ὁ.
 ἀπλήστως, insatiabiliter.
 ἀπλοῖζομαι, simpliciter ago.
 ἀπλοῖκός, ἡ, ον, simplex.
 ἀπλοῖκῶς, simpliciter.
 ἀπλοκος, ον, non plicatus.
 ἀπλοῦς, ἡ, οὖν, simplex.
 ἄπλους, ἀπλωτος, innavigabilis.
 ἀπλότης, ἡ, simplicitas, -ātis, ὁ.

ἄπλουτος, divitiis carens.
 ἀπλώω -ῶ, explico (vestem).
 ἀπλυσία, ἡ, illuvies, -ἐί, θ.
 ἀπλυτος, ον, illōtus, a, nm.
 ἄπλωμα, expansio, -ῶnis, θ.
 ἀπλῶς, simpliciter, candide.
 ἀπνευστί, uno spiritu.
 ἀπνευστία, ἡ, spiritūs repressio.
 defectio spiritūs.
 ἀπνευστιάζω, spiritum reprimo.
 ἀπνευστος, ον, qui respirate non potest; exanimatus, a, um.
 ἀπνοια, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἄπνους, ουν, flatu ἢ respiratione carens; exanimis..
 ἀπό (τινος), 1) ἐπὶ τόπον, a, ab, abs-de-ex μετ' ἀφαιρ. 2) ἐπὶ χρόνον, a, ex, post, de; 3) ἐπὶ ἀρχῆς, καταγωγῆς· ἀπὸ Πριάμου γεγονώς Priami de gente. 4) ἐπὶ αἰτίου ἀπὸ μίσους, ab odio· ἀφ' ἑαυτοῦ, a se· ἀπὸ τῆς παιδείας ἐπιφανής· ex doctrina nobilis 5) ἐπὶ ὕλης, ἀπὸ κέδρου, ex cedro, 6) ἐπὶ ἄλλων σχέσεων· ἀπὸ τῆς νόσου ἐλευθεροῦμαι, a morbo liberor.
 ἀποβάθρα, ἡ, scala navalis.
 ἀποβαίνω, egredior; (=συμβαίνω) evenio, -ire; cado, -ere; καλῶς ἀπέβη, bene accidit; τὸ ἀποβησόμενον, axitus, -us, ἄ.
 ἀποβάλλω, ῥῃμ. abjicio; rejicio aliquem.
 ἀπόβασις, ἡ, exscensio, θ.
 ἀποβελίζω, de veru demo.
 ἀποβιάζομαι, vi repello.
 ἀποβιβάζω, depono ἢ expono.
 ἀποβιβάζομαι, (ex navi) egredior; in terram exeo.
 ἀποβιβασμός, δ, exscensio, θ.
 ἀποβιβρώσκω, comedo, -ere.
 ἀποβίωω -ῶ, vitā decedo.
 ἀποβιώσις, ἡ, obitus, -ūs, ἄ.
 ἀποβλέπω, πρὸς τι, oculos, convertō ἢ admoveo ad aliquid; — εἰς τινα, εἰς τι, intueor in aliquem, in aliquid.
 ἀπόβλημα, τό, quod abjicitur.
 ἀπόβλητος, ον, abjectus.
 ἀποβλύζω, scateo, -ἔρε.
 ἀποβολεύς, qui rejicit (arma).
 ἀποβολή, ἡ, abjectio, -ῶnis.
 ἀποβουκολέω -ῶ, ἀποβουκολίζω,

aberrare facio (aliquem).
 ἀποβουκόλημα, deceptio, θ.
 ἀποβράζω, aestuando expuo aliquid; ἀμετ. deiervesco, -ere.
 ἀποβρέχω, perfundo, -ere.
 ἀποβρίθω, degravō -are.
 ἀποβροχθίζω, glutio, aliquid.
 ἀποβροχίζω, illaqueo, -are.
 ἀπόγαιος, ον, apogaeus, a, um; a terra remotur.
 ἀπογαλακτίζω, ablacto, -are.
 ἀπογαλακτισμός, ablactatio, θ.
 ἀπογαλακτόμαι -οῦμαι, lac fio.
 ἀπόγειος, (αἰθα, πνεῦμα), ventus qui e terra iertur.
 ἀπογεισῶω -ῶ, subgrundā munio.
 ἀπογείσωμα, τό, subgrundā, ae, θ.
 ἀπογεμίζω, exonero, aliquid.
 ἀπογεννάω -ῶ, produco, -ere.
 ἀπογέννημα, ἀπογέννησις, proles, -is, θ. fetus, -us, ἄ.
 ἀπογεύομαι τινος, degusto.
 ἀπογηράσκω, consenesco, -ere.
 ἀπογίγνομαι, absuū, -esse.
 ἀπογιγνώσκω, non agnoco, -ere; repudio -are, improbo, -are.
 ἀπογλύφω, derādo aliquid.
 ἀπογλωττίζω, elinguo, -ἄρε.
 ἀπόγνοια, desperatio, -ῶnis, θ.
 ἀπόγνοσις, desperatio, -ῶnis, θ.
 ἀπογνώστης, δ, qui desperat.
 ἀπογόνη, ἡ, progeries -ἐί, θ.
 ἀπόγονος, oriundus, a, um.
 ἀπογραφῇ (τιμητικῇ), census, ūs, ἄ. ἀπογ αφῆν πολιτῶν ποιοῦμαι, cen-seo cives.
 ἀπόγραφον, τό, exemplum ἢ exemplar (libri, litterarum).
 ἀπογράφω, (=ἀντιγράφω) exscribo, describo, transcribo; in tabulas refero (nomen)· —ομαι, censeor, -sus sum, -eri; adscribor.
 ἀπόγυμνάζω, omnino exerceo; —ομαι, valte me exerceo.
 ἀπόγυμνόω -ῶ, nudo, denūdo.
 ἀπογύμνωσις, ἡ, nudatio, -ῶnis.
 ἀπογυναικῶω -ῶ, effemino, -are.
 ἀποδάκνω, demordeo, -ἔρε.
 ἀποδακνύω, lacrimare desino.
 ἀποδείκνυμι, demonstro, -are, —νόμους, leges promulgo· —στρατηγόν, ducem creo aliquem· —, τεκ-

μηροίς; argumenti; demonstro aliquid.

ἀποδεικτικός, demonstrativus.

ἀποδεικτός, demonstrabilis, e.

ἀποδειλίαις, ἡ, timiditas, ὁ.

ἀποδειλιάω -ῶ, ignavus ac timidus fio; reformido prae timore.

ἀπόδειξις, ἡ, demonstratio, ὁ. convictio, ὁ. argumentatio; probatio ἢ adprobatio, -ōnis, ὁ. specimen, inis ov.

ἀποδειπνέω -ῶ, coenam finio.

ἀποδειπνός, qui coenatus est.

ἀποδεκατάσις, decimatio, ὁ.

ἀποδεκατόω -ῶ, addecimo.

ἀποδεκτέος, recipiendus.

ἀποδέκτης, ὁ, receptor.

ἀποδεκτός, ἡ, ὅν, dignus, qui recipiatur; acceptus, a, um.

ἀποδεκτῶς, grate; jucunde.

ἀποδέρω, deglōbo, -ere.

ἀπόδεσις, ἡ, religatio, -ōnis, ὁ.

ἀποδουμέω, religo.

ἀποδέχομαι, ρ. recipio, -ere, aliquid; accipio, -ere, aliquid. Ὅθεν ὁ ἀποδεχόμενος (ὁ ἀποδέκτης), acceptor, -oris, ὁ.

ἀποδέω, alligo, -are.

ἀποδέω, absum, desum, -esse ἀποδέω τινός, desum aliquid.

ἀποδηλόω -ῶ, demonstro.

ἀποδημέω -ῶ, absum (domo, ad urbe); peregre sum; peregrinor.

ἀποδημητής, peregrinator, ὁ.

ἀποδημία ἡ, peregrinatio.

ἀπόδημος, ὁ, ἡ, absens (domo, ab urbe); pereger, -gris.

ἀποδιδάσκω, dedoceo, -ére.

ἀποδιδράσκω, fugio, effugio, aufugio; profugio.

ἀποδίδωμι, reddo (-idi, -itum, -ere); solvo; persolvo; retribuō ἀποδίδομαι (πῶλῳ) τι, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid, ἀποδόμην τῆς ἀξίας, justo pretio vendidi.

ἀποδιμάζω, absolveo, -ere.

ἀποδιορίζω, limitibus segrego.

ἀποδιώκω, abigo (bestias); pello, expello, ejicio.

ἀποδιώξις, ἡ, expulsio, -onis.

ἀποδοκῆ, non placet.

ἀποδοκιμάζω, repudio.

ἀποδοκιμασία, ἡ, repudiatio, -onis, ὁ. improbatio, -onis, ὁ.

ἀποδοκιμαστέος, α, ον, repudians; improbabilis, e.

ἀπόδομα, τό, donum, -i, οὐ.

ἀποδόσιμος, ον, qui reddi debet.

ἀπόδοσις, ἡ, redditio, ὁ. solutio, ὁ. χάριτος, relatio gratiae; γραμμάπαισις, -is, ὁ.

ἀποδοτέος, α, ον, reddendus.

ἀποδότης, ὁ, redditor, -ōris. ὁ.

ἀποδοχεύς, ὁ, acceptor, ὁ.

ἀποδοχή, ἡ, receptio, -ōnis, ὁ. approbatio, -onis, ὁ.

ἀπόδρασις, ἡ, iuga, -ae, ὁ.

ἀποδρέπω -ομαι, decerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid; demeto.

ἀποδύρομαι, lamentor, -ari.

ἀποδυτήριον, apodyterium, οὐ.

ἀποδύω, exuo, -ere, aliquid. — ομαι, me exo. ἀποδύομαι τὴν ἐσθῆτα, exuo (δηλ. mihi) vestem; rejicio vestem dd corpore; — πρὸς τι, ἐπὶ τι, ἐπὶ τι, accingor, aggredior ad aliquid.

ἀποξέγγνυμι, ἀποξενγνύω, de-jugo, -are; dejungo, sejungo, dis-jungo, -ere.

ἀπόζω (τινός), oleo (-ui, ēre).

ἀποζωγράφω -ῶ, pingo.

ἀποζώννυμι, discingo.

ἀποθάλλω, defloresco, -ere.

ἀποθαρρέω -ῶ, magnopere fido.

ἀποθαυμάζω (τι) emiror valde miror, aliquid.

ἀποθεόδομαι -ῶμαι (τὴν ἀπερχόμενον), prosequor abeuntem oculis.

ἀποθεμελιόω -ῶ, funditus evertō.

ἀποθεόω -ῶ, κυρ. ex homine deum facio (aiquem), inter deos ἡ in deorum numerum refero (aiquem); μψ. summis laudibus in coelum tollo aliquem.

ἀποθεράπνευσις, ἡ, cultus, -us, ὁ. medela, -ae, ὁ.

ἀποθεραπεύω, medicor, -ari.

ἀποθερίζω, demeto, -ere.

ἀπόθεσις, ἡ, depositio, ὁ; — ἀρχῆς, abdicatio, -onis, ὁ.

ἀποθειπίζω, vaticinor, -ari.

ἀποθετικόν (ρήμα), depōnens-ntis τὰ ἀποθετικά, deponentia.

ἀποθέω, aufugio, -ere.
 ἀποθεωρέω -ω, longe prospecto.
 ἀποθεώρησις, prospectus, ā.
 ἀποθέωσις, ἡ, relatio inter deos, consecratio, θ. μετφ. nimiae laudes, apotheōsis, -is, θ.
 ἀποθηκάριος, ἡ, horrearius, ā.
 ἀποθήκη, ἡ, conditorium, -i, cv.
 -οίκιας, cella, -ae, θ.
 ἀποθιλύνω, effemino, -āre.
 ἀποθιριόω -ω, eifero, -are, alio quem ἢ aliquid; ἀποθιριόωμαι, efferme; ἀποθιριωθείς, eiferatus, a, um.
 ἀποθιρίωσις, ἡ, feritas, θ.
 ἀποθησαυρίζω, recondo, -ere.
 ἀποθησαυρισμός, ὁ, conservatio pecuniarum ἢ alius rei.
 ἀπόθιγτος, non concupitus.
 ἀποθιάω -ω, deiingo, -ere.
 ἀποθίβω, exprimo aliquid.
 ἀπόθλιψις, ἡ, expressio, -ōnis, θ.
 ἀποθνήσκω, morior; vita decedo ἢ ἀπλῶς decedo; cedo e vitā; occumbo mortem ἢ morte; τεθνηκώς = mortuus, defunctus.
 ἀποθρασύνω, animum addo; -ομαι, animum sumo; audax fio.
 ἀπόθραυσις, ἡ, fractura, ae, θ.
 ἀποθραύω, defringo, confringo; -ομαι, frangor, -i; defringor, -i.
 ἀποθρύπτω, effemino.
 ἀποθυμίασις, evaporatio, θ.
 ἀποθύω, solvo, reddo vota.
 ἀποθωρακίζομαι, thoracem exuo.
 ἀποίητος, ον, iniectus, a, um.
 ἀποικέω -ω, demigro.
 ἀποίκησις, ἡ, demigratio, θ.
 ἀποικία, ἡ, colonia, -ae, θ.
 ἀποικίζω, in coloniam emitto (aliquos).
 ἀποίκιλος, ον, ἀποίκιλτος, ον, simplex, -icis; non ornatus.
 ἀποίκισις, ἡ, ἀποικισμός, ὁ, (coloniae) deductio, -ōnis, θ.
 ἀποικοδομέω -ω, edificando obstruo, aliquid.
 ἀποικος, (πόλις), colonia, ae, θ. ὁ ἔποικος, colōnus, -i, ā.
 ἀποίμαντος, ον, pastore carens.
 ἀποιμάζω, lamentor, āri.
 ἀποινεί, impunitē, sine poena.
 ἀποίχομαι, abstineo me ab aliquā

re, (=ἀποθνήσκω), e vita discedo; morior, -i.
 ἀποιωνίζομαι, abminor, -ari.
 ἀποκαθαίρω, purgo ἢ expurgo (-āre); aliquid, emaculo.
 ἀποκάθαγμα, τό, purgamentum.
 -i, ον. μετφ. homo abjectus.
 ἀποκάθαρσις, ἡ, expurgatio.
 ἀποκαθαριστικός, purgatorius.
 ἀποκαθεύδω, seorsum ab aedibus dormio.
 ἀποκαθηλώω -ω, reficio, -ere.
 ἀποκαθήλωσις, ἡ, refixus, ā.
 ἀποκάθηναι, seorsum sedeo.
 ἀποκαθίζω, consido, -ere.
 ἀποκαθίστημι, restituo, -ere; -τήν ειρήνην, reconcilio pacem.
 ἀποκαίω, aduro ἢ deuro.
 ἀποκαλέω -ω, adpello, -are.
 ἀποκαλυπτικός, revelatorius.
 ἀποκαλύπτω, revéle, -are.
 ἀποκάλυψις, ἡ, revelatio, -ōnis, θ. detectio, θ. ἐκκλ. apocalypsis, θ.
 ἀποκάμνω, iatigor ἢ defatigor, relanguesco; ἀποκαμών, ἀποκεκμηκώς, fatigatus ἢ defatigatus.
 ἀπόκασις, ἡ, tonsura, -ae, θ.
 ἀποκαρτέρω -ω, inediā mortem mihi conscisco.
 ἀποκαρτέρησις, ἡ, mors quaesita per inediām.
 ἀποκατάστασις, ἡ, restitutio in pristinum statum.
 ἀπόκαυσις, ἡ, ἀπόκαυμα, τό, am-bustio, -ōnis, θ.
 ἀπόκειμαι, repositus sum; μετφ. ἀποκείμενος, η, ον, repositus. ἡ ἀποκείρω, detondeo.
 ἀποκεκαρμένος, detosus, a, um.
 ἀποκεκαλυμμένος, aperte.
 ἀποκενόω -ω, exinanio, -are.
 ἀποκεντώω -ω, transfigo.
 ἀποκένωσις, ἡ, exinanitio, θ.
 ἀποκεφαλίζω, caput alicujus praecido; -οθείς, decervicatus.
 ἀποκεφαλισμός, ὁ, (ἀποκεφαλί-σις, ἡ), capitis, praecisio.
 ἀποκεφαλίστης, ὁ, carnifex, ā.
 ἀποκηρύκτος, ον, abdicatus.
 ἀποκηρύξις (υἱοῦ), abdicatio.
 ἀποκηρύττω, abdicō aliquem.
 ἀποκινέω -ω, amoveo, removeo,

—οῦμαι, amoveor, me amoveo.

ἀποκλίνεις, ἡ, amotio, -onis, θ.

ἀποκλαδέω, ramos, abscindo.

ἀποκλαίω, deileo, -ere.

ἀποκλαυμα, τό, deploratio, θ.

ἀποκλάω -ῶ, defringo, -ere.

ἀπόκλεισις, ἡ, exclusio, -ōnis, θ.
praeclusio, -onis, θ.

ἀπόκλειστος, ον, exclusus, a, um.

ἀποκλείω, excludo (-si, -sum, -ere)· ἀποκλείω τινά τινος, excludo aliquem aliqua re; praecludo.

ἀποκληρονόμος, exhères, -ēdis.

ἀπόκληρος, ον, exsors (-tis) alijus rei; exhères; exheredatus.

ἀποκληρώω -ῶ, sortior, -iri; sorte lego; sorte privo.

ἀποκληρώσις, ἡ, electio per sortes; exheredatio, -onis, θ.

ἀποκλινής, ἐς, declivis, e.

ἀποκλίνω, declino (aliquid).

ἀποκλισίς, ἡ, declinatio, θ.

ἀποκλύζω, adluo, -ere.

ἀποκλύσις, ἡ, eluvies, -ei, θ.

ἀποκνέω -ῶ, metu ab aliquo deterreor, per ignaviam recuso aliquid; dubito; — ῥός τι, piger, ignavus sum ad aliquid.

ἀποκνίζω, vellico, -are.

ἀπόκνις, ἡ, vellicatio, θ.

ἀποκοιμάομαι -ῶμαι, secubo, are; obdormio, -ire.

ἀποκοιμίζω, coloco (aliquem) in lecto; — ομαι, obdormio, -ire.

ἀποκοιτέω -ῶ, secubo, -are.

ἀποκολάπτω, sculpendo aniero.

ἀποκολοῖω, (= κολοῶ), demutilo.

ἀποκολυμβάω -ῶ, abnâto, -are.

ἀποκομάω -ῶ, comis nudor.

ἀποκομιδῇ, ἡ, deportatio, θ.

ἀποκομίζω, deporto -are asporto, -are; aveho ἢ deveho.

ἀπόκομμα, τό, absegmen, οὐ.

ἀποκοπή, ἡ, praecisio, -onis, θ.

ἀποκόπτω, decido, rectdo, praecido; amputo aliquid — τὴν ἐλπίδα, spem incido.

ἀποκοσμέω -ῶ, ornatu privo aliquem — οῦμαι, ornatum depono.

ἀποκουφίζω, sublevo, -are.

ἀπόκληρμος, ον, praeceps.

ἀποκρίνω, secerno (-crêvi, -crê-

tum, -ere; exîmo (-emi, -emtum, -ere) aliquem ἢ aliquid; — ομαι, respondéo, -ndi, -nsum, -êre.

ἀπόκρισις, ἡ, responsio, θ.

ἀποκροτέω -ῶ, crepito, -are.

ἀποκρουσις, ἡ, depulsio, -onis, θ.

ἀποκρουστικός, depulsorius.

ἀποκρούω -ομαι ἢ τινα ἢ τι repello (-pui, -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid (hostem, impetum).

ἀποκρύπτω, occulto, -are, aliquid, abdo, -ere; abscondo; celo, abstrudo, -ere, ὁ ἀποκρύπτων, occultator, -oris, ἄ.; — ομαι, occulto; me recondo; me abstrudo.

ἀποκρυσταλλῶ -ῶ, in glaciem muto; — ομαι, congelacio ἢ — or.

ἀποκρυστάλλωσις, congelatio, θ.

ἀπόκρυφος, ον, secretus, a, um, occultus, a, um; abditus.

ἀπόκρυψις, ἡ, occultatio.

ἀποκτάομαι -ῶμαι, alieno, -are; emancipo, -are, aliquid; νεογ. ἀποκτάω -ῶ = πορίζομαι, κτώμαί τι, mihi aliquid paro ἢ comparo; (mihi) pario (peperi) aliquid.

ἀποκτείνω, interficio, occido.

ἀποκτηνόομαι -οῦμαι, pecus fio.

ἐπόκτησις, ἡ, (= ζημία) detrimentum, οὐ. (= κτήσις), comparatio, θ.

ἀπόκτητος, ον, alienatus, a, um.

ἀποκνέω -ῶ, enitor, pario, -ere.

ἀποκύνεις, ἡ, enixus, ἄ.

ἀποκυνιδέω -ῶ, ἀποκυνίω, devolve (-lvi, -âtum, -ere) aliquid.

ἀποκύνισις, ἡ, ἀποκύνισμα, τό, voiverdo (alicujus) amotio.

ἀποκυνρώω -ῶ, (= ἀκυρον ποιῶ) νόμον· abrogo, -are, (legem).

ἀποκυνρῶω -ῶ, omnino curvo.

ἀποκύνωσις (νόμην), abrogatio.

ἀποκώλυσις, ἡ, impeditio, θ.

ἀποκώλωω, impedio, prohibeo.

ἀπολαγχάνω (τι), forte accipio.

ἀπολακτίζω, calce terio ἢ repello (aliquid); sperno, aspernor.

ἀπολάκτισμα, τό, ἀπολακτισμός, δ, calcitratus, -âs, ἄ.

ἀπολαμβάνω, accipio (rem mihi debitam); — χάριν, gratiam accipio; recipio (= διακόπω, κωλύω), intercipio, cohibeo, detineo.

ἀπολαμπρύνω, splendillum reddo —ομαι, illustris fio.

ἀπολάμπω, eifulgeo, renidesco.

ἀπδλαυσος, ἡ, iructus, -us ἀ. perfructio, -onis, ὅ. usus, ἀ. ἡ τῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις, fructus voluptatum; voluptas, -ātis, ὅ. delectatio.

ἀπολαυστικός, voluptatibus.

ἀπολαύω (τινός), fruor aliquā re; —τινος, fructum capio ἢ recipio ex aliquo; — εἰρήνης, ἡδονῆς, pace, voluptate fruor, perfruor.

ἀπολαίνω, lēvō lēvo.

ἀπολέγω, delibo, -are (aliquid, flores); (=ἐκλέγω), eligo.

ἀπολείπω, relinquo, desero aliquem ἢ aliquid (exercitum, signa); ἀμετ. deficio; αἱ δυνάμεις ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto, —ομαι τινος, relinquo ab aliquo (ἐν ἀγῶνι); superor, vincor ab aliquo; ἀπολείπουνσι, vires deficiunt; desisto —ομαι τινος, relinquo ab aliquo (ἐν ἀγῶνι); superior, vincor ab aliquo; ἀπολείπομαι, ἀρετῆς, παιδείας, non adsequor virtutem, eruditionem.

ἀπολείχω, delambo, -ere; abligurio, -ire; delingo, -ere.

ἀπόλειψις, relictio, ὅ. desertio.

ἀπύλεκτος, ον, electus, a, um.

ἀπόλεμτος, bello non vexatus.

ἀπόλεμος, ον, inbellis, e.

ἀπολεπίξω, decortico are.

ἀπολεπτύνω, extenuo, aliquid.

ἀπολευκαίνω, deablo, aliquid.

ἀπολήγω, exeo in aliquid.

ἀποληρέω -ῶ, nugor, -ari.

ἀπόληψις, ἡ, (παράλαβή), receptio, ὅ. (ἐμπόδις), interclusio, ὅ.

ἀπολιθόω, -ῶ, in lapidem verto ἢ muto (aliquid); —ομαι, in lapidem mutor; lapidesco; μετφ. stupéo, -ēre, obtorpesco -ere.

ἀπολιθώσεις, mutatio in lapidem.

ἀπολιόρητος, ον, qui obsideri neguit, non obsessus, a, um.

ἀπολις (-ιδος), (ἐπὶ προσ.) urbem patriam non habens, sine patriā; (ἐπὶ χωρῶν), nullam urbem habens.

ἀπολισθαίνω, ἀπολισθάνω, salente vestigio labor; delabor.

ἀπολίτευτος, ον, nulli civitati ad-

scriptus; (ἄγροικος) incivilis, e.

ἀπόλλυμι, amitto, perdo ἢ deperdo — τὸ θάρος, animo deficio, animum demitto — τὴν μάχην, proelio vincor, inferior discendo; — (διαφθείρω), perdo ἢ deperdo, perimo (-ēmi, -emptum, -ere) aliquid ἢ aliquem (civitatem, amicos). Παθῆτ. —ομαι, pereor, deereo, intereo, ἡ νᾶς ἀπώλετο, navis interiit.

ἀπολογέομαι, -οῦμαι, me defendo (verbis), excuso, -are — περὶ τινος, deiendo aliquam rem.

ἀπολόγημα, τό, defensio.

ἀπολογητικός, ἡ, ὄν, ad defendendum aptus; defensorius, a, um.

ἀπολογία, ἡ, defensio, ὅ. dictio causae, oratio defensoria.

ἀπολογίζομαι, rationes reddo.

ἀπολογισμός, ὁ, ratio, -onis, ὅ.

ἀπόλογος, ὁ, narratio.

ἀπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ἀπόλουσις, ἡ, ablutio, -onis, ὅ.

ἀπολύω, abluo (-ui, -ūtum, -ere), —ομαι, abluor, -i.

ἀπολυφύρομαι, deplōro, -are.

ἀπολυμαίνομαι, purgor.

ἀπολύμανσις, ἡ, purgatio, ὅ.

ἀπολυμαντικός, ἡ, ὄν, ad purgandum aptus.

ἀπολυπράγμων, ον, rerum alienarum incurius.

ἀπολύσιμος, ον, qui absolvi potest; dignus qui absolvetur.

ἀπόλυσις, ἡ, absolutio, -onis, ὅ. — (παῦσις), missio.

ἀπολυτήριος, ον, ad examen finale pertinens — ος ἐξέτασις, examen finale — ον, τό, testimonium finalis, examinis, documentum.

ἀπολυτικός, absolutorius.

ἀπόλυτος (=τέλειος), absolutus.

ἀπολύτως (=τελείως), absolute.

ἀπολυτρέω -ῶ, redimo, -ere.

ἀπολυτρώσις, ἡ, redemptio.

ἀπολύω, (ἐπὶ δικαστῶν), absolvo — τινὰ τῆς δουλείας, manu mitto aliquem — τοῦ δεσμοῦ τρέειν, e custodia emitto, vinculis exsolvo, aliquid; (=παῦω τινὰ τῆς ἀρχῆς), mitto, dimitto aliquem — μέσ. —οι, redimo.

ἀπομάθησις, ἡ, doctrinae obli-
vio; desuetudo, -inis, ὁ.

ἀπομαίνομαι, desaevio, -ire.

ἀπομάκρυνσις, ἡ, remotio, ὁ.

ἀπομακρύνω, amoveo, -ομαι
removeor (ex loco aliquo).

ἀπομαντήρ, ὁ, abstergens.

ἀπομαλακίζομαι, ἀπομαλθακού-
μαι, effeminatus sum.

ἀπομανθάνω, dedisco -ere, ali-
quid; desuesco.

ἀπομαντεύομαι, futura praedico.

ἀπόμαξις, ἡ, detergendi actio.

ἀπομαραίνω, sicco (aliquid), exsiccō
(agros)· μετφ. debilito (aliquid).

—ομαι, marcesco, elanguesco.

ἀπομαρτυρέω -ῶ, adtestor aliquid

ἀπομάτω, abstergeo.

ἀπομαστιγών -ῶ, virgis caedo.

ἀπομάχομαι (τινα), pugnando a-
verto, repello (aliquem).

ἀπόμαχος, absens a proelio; pu-
gnae inutilis.

ἀπομειώσις, ἡ, imminutio, ὁ.

ἀπομέφομαι (τινα ἐπὶ τινι)· val-
de incuso aliquem alicujus rei.

ἀπομένω, permaneo, -ēre.

ἀπομερίζω, divido, -ere.

ἀπομετρέω -ῶ, demetior.

ἀπομέτρησης, ἡ, demensio. ὁ.

ἀπομηκύνω, longiorem reddo
(rem aliquam); extendo, aliquid.

ἀπομιμέομαι -οῦμαι, (plane) imi-
tor (aliquem ἢ aliquid).

ἀπομίμησις, ἡ, imitatio, ὁ.

ἀπομνησκόμαι, memoriā teneo;
recordor, -ari, aliquid.

ἀπομισθών -ῶ, abloco aliquid
mercede eloco, aliquid.

ἀπομισθώμα, res mercēde locata.

ἀπομνημόνευμα, τό, dictum me-
morabile res memorabilis· τὰ ἀπο-
μνημονεύματα, memorialia scripta·

ἀπομνημονεύματα Ξενοφάντος, Xe-
nophontis commentarii (de Socra-
te), Xenophontis memorialia.

ἀπομνημόνευσις, ἡ, memoratus,
-us, ἡ, commemoratio, -ōris, ὁ.

ἀπομνημονεύω, memoro, com-
memoro.

ἀπόμνημι, abjūro aliquid.

ἀπόμοιρα, ἡ, pars, -rtis, ὁ.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀπομονόω -ῶ, solum relinquo; —
οῦμαι, solus relinquo; excludor, -i.

ἀπόμοσις, ἡ, abjuratio, ὁ.

ἀπομοχλέω -ῶ, vecte amolior.

ἀπομυζάω -ῶ, sūgo aliquid; μετφ.
exhaurio.

ἀπομύζησις, ἡ, sugendi actio·
μετφ. expilatio, -onis.

ἀπομυκάομαι -ῶμαι, emugio.

ἀπομυκτηρίζω, derīdo, irrido.

ἀπομύττω, emungo -ere; ἀπομύτ-
τομαι, me emungo ἢ emungor.

ἀπομωρόω -ῶ, ἀπομωραίνω, pla-
ne iatum reddo· —οῦμαι, —αίνο-
μαι, plane fatuus fio.

ἀποναρκών -ῶ, torpeo aliquem
ἢ aliquid· —οῦμαι, torpesco.

ἀπονάρκωσις, perfectus torpor.

ἀπονεκρόω -ῶ, mōrtuum reddo·
—οῦμαι, emoriō (-emori).

ἀπονεκρωσις, ἡ, mors -rtis, ὁ.

ἀπονεμητής, ὁ, distributor, ἡ.

ἀπονέμω, tribuo, attribuo.

ἀπονενοημένος, demens.

ἀπονενοημένως, desperate.

ἀπονεύω, abnūto.

ἀπονηρευσία, ἡ, simplicitas.

ἀπονήρευτος, ὁ, simplex.

ἀπονηστεύω, ἀπονησιζομαι, je-
junium finio.

ἀπονητί, sine labore.

ἀπόνητος, ὁ, labore carens.

ἀπονήχομαι, enato, abnato.

ἀπονία, ἡ, desidia, -ae, ὁ. iner-
tia, -ae, ὁ, indolentia, ὁ.

ἀπονίπτω, -ομαι, abluo.

ἀπόνιμμα, τό, sordes elutae.

ἀπονέομαι -οῦμαι, mentem abji-
cio, dementio, -ire; despero.

ἀπόνοια, desperatio, dementia.

ἀπονομή, ἡ, distributio.

ἀπονος, ὁ, labore carens; faci-
lis, e; desidiosus, non dolens.

ἀπονοστέω -ῶ, redeo (domum).

ἀπονόστισις, ἡ, reditus, -us, ἡ.

ἀπονοσφίζω, sejungo, privo.

ἀπονουθετέω -ῶ, dissuadeo.

ἀπονυκτερεύω, abnocto, -are.

ἀπονυστάζω, dormito, -are.

ἀπορυχίζω, unguis resecō· ἀπο-
ρυχίζομαι τὰς χεῖρας, manibus meis
ungues rereco.

ἀπονούχισμα, unguium segmentum ἀπόνως, sine labore.

ἀπόξενος, inhospitalis, e.

ἀποξενῶ -ῶ, peregre (in exsilium) abigo (aliquem) μετφ. — τινά τινος, alieno, ab alieno aliquem ab aliquo — οὔμαι, extra patriam commoror ἢ dego (vitam) μετφ. — οὔμαλ τινος, aliquem ἢ voluntatem alicujus mihi ab alieno.

ἀποξένωσις, ἡ, commoratio extra patriam; μετφ. alienatio, θ.

ἀποξέω -ῶ, ἀποξύνω, abrado ἢ erado aliquid; deleo, aliquid.

ἀποξηραίνω, exsisco, adsisco; — ομαι, adsiccesco, exsiccesco; ἀπεξηραμμένος, exustus.

ἀποξύνω, praeacuo, exacuo.

ἀποξυρέω, -ῶ, ἀποξύρω, tondeo, detondeo — ἐρε; abrado — ere.

ἀποξύρομαι, rado, derado.

ἀπόξυσις, ἡ, rasura — ae, θ.

ἀπόξυσμα, τό, ramentum, — i. σὺ.

ἀποπαίζω (= παίζομαι παίζαν) delecto (— si, — sum, ere).

ἀποπαλαιῶ -ῶ, antiquo, — ἀρε — οὔμαι, consenesco, — ere.

ἀπόπαππος, ὁ, abavus, i, ἀ.

ἀποπαρθενεύω, devirgino.

ἀποπατέω -ῶ, ventrem facio ἢ exonero, adsellor.

ἀποπάτημα, τό, excrementum corporis.

ἀπόπατος, ὁ, latrina, — ae, θ.

ἀπόπανσις, ἡ, finis, is, ἀ.

ἀποπαύω, compesco; cohibeo — ομαι τινος, desisto (ab) re aliqua.

ἀπόπειρα, ἡ, experientia, θ. periculum — conatus.

ἀποπειράομαι -ῶμαι (τινός), periclitor; experior, conor, aliquid ἢ aliquid.

ἀποπειλέω -ῶ, securi decido.

ἀπόπεμπος, ον, dimissus, a, um,

ἀποπέμπω (= ἀποστέλλω), ablēgo; (= ἀφίημι, διαλύω), mitto, dimitto; — ω ἢ — ομαι τὴν γυναῖκα, dimitto uxorem, uxorem missam facio, uxorem repudio; (= ὀπίσω πέμπω), remitto.

ἀπόπεμψις, ἡ, ablegatio.

ἀποπενθέω -ῶ, desino lugere.

ἀποπερατῶ -ῶ, ad finem perduco — iniio, — ire, aliquid.

ἀποπεράτωσις, ἡ, perductio ad finem; finis, — is, ἀ.

ἀποπέδομαι, crepitum ventris emitto; pedo, (πεπέδι, peditum) — ere.

ἀποπέτομαι, avolo ἢ devolo, are.

ἀποπήγνυμι, congelo (aliquid), ἀποπήγνυμαι, congelasco, — ere.

ἀποπηδάω -ῶ, desilio absilio, — ire — resilio, — ire.

ἀποπιέζω, exprimo — ere.

ἀποπίσις, ἡ, expressio, θ.

ἀποπίμπλημι, expleo — satio.

ἀποπίνω, ebibo — exhauro.

ἀποπίπτω, decido, — ere.

ἀποπλανῶ -ῶ, seduco, — ere; decipio — ere, aliquem; — ὠμαι, evagor, devagor; erro, deerro, — are.

ἀποπλάνησις, ἡ, error, — oris, ἀ.

ἀποπλάσσομαι, eifingo, — ere.

ἀποπλέω, solvo navem.

ἀποπληκτικός, apoplecticus.

ἀπόπληκτος, ον, attoritus.

ἀποπληξία, ἡ, apoplexia, ae, θ.

ἀποπληρόω -ῶ, expleo, — ere, aliquid — μετφ. pericio aliquid.

ἀποπληρωσις, ἡ, expletio, θ.

ἀποπλήσσω, attoriturum (stupidum) reddo aliquem.

ἀπόπλους, ὁ, discessus (navis).

ἀπόπλυμα, το, aqua sordida.

ἀποπλύω, eluo, — ere aliquid.

ἀπόπνευσις, ἡ, exhalatio, θ.

ἀποπνέω, exhalo, exspiro.

ἀποπνίγω, suffoco; μετφ. opprimo; — ομαι, suffocor.

ἀποποιέομαι — οὔμαι, rejicio, — ere, aliquid; recuso, — are.

ἀποποίησης, ἡ, rejectio, θ.

ἀποπομπικός, ὁ, depulsorius.

ἀποπομπή, ἡ, amandatio, — onis, θ. demissio, — onis, θ.

ἀποπορεύομαι, discedo, — ere.

ἀποπροσβέω, p. acta legationis expono.

ἀποπρώω, serrā deseco.

ἀποπροβαίνω, procul abeo.

ἀποπτος, ον, qui spectari ex alto potest; ἐξ — ον, ex speculā.

ἀποπνύω, exspuo ἢ despuo; μετφ. respuo, — ere, aliquid.

ἀποπυνθάνομαι, ῥημ. sciscitor ex aliquo.

ἀποπυρίζω (= δπτῶ) asso.

ἀποπυρῶ — ὦ, inflammo — are;

— οὔμαι, ignesco, — ere.

ἀποπωματίζω, operculum detraho ἀποργίζω, irrito, — are, aliquem — ομαι, irascor, — i, alicui

ἀπόρευτος, ον, invias, a, um.

ἀπορέω — ὦ, (= ἀπορός εἰμι), in inopia (in penuriâ) sum — περί τιος, dubius, incertus sum de aliquâ re, dubito; haesito, — are.

ἀπορημα, τό, dubitatio — onis, θ.

ἀπορηματικός, dubitativus.

ἀπόρητος, inexpugnabilis.

ἀπορία, ἡ, (= σπάνις), penuria, ae, θ. (= ἐνδεία), inopia, — ae, θ. (ἀμχανία), penuria, (inopia), consilii (= ἀμφιβολία) dubitatio, — onis, θ.

ἀπορος, ον, (ἐπὶ ποταμ. θαλάσ. κλ.) invius, a, um; non pervius, a, um; (= ἐνδείης τιος), inops, egenus alicujus rei (= ἀμφίβολος), dubius ἢ incertus.

ἀπορραίνω, adspargo, — ere.

ἀπορραπίζω, colaphis redundo.

ἀπορράπτω, consuo — ere.

ἀπορρέω, effluo, defluo (— xi) — ere μετφ. emano, — are.

ἀπορρηγνυμι, ἀπορρηγνύω, abrumbo; defringo.

ἀπόρρησις (ἀπαγόρευσις), interdiction, — onis, θ.

ἀπόρρητος, ον, non effabilis e, interdictus, a, um; vetitus.

ἀπορρήτως, secreto, clam.

ἀπορριγέω — ὦ, exhorreo, — ere.

ἀπορρίζω — ὦ, radicibus evello.

ἀπορίνημα, τό, iimatura, ae, θ.

ἀπορίπτω, abjicio, rejicio.

ἀπορρίψιμος, ον, rejiciendus, a, um; repudiandus; malus.

ἀπόρριψις, ἡ, abjectio, — onis, θ. dejectio, θ; improbatio.

ἀπορροή, ἀπόρροια, ἡ, defluvium, οἷ. effluvium, defluxio.

ἀπορροφάω — ὦ, absorbeo, — ere.

ἀπορρόφωσις, ἡ, absorptio, onis.

ἀπορρώνυμι, debilito, aliquem.

ἀπορρώξ, θ, ἡ, abruptus, a, um; deruptus, a, um; praeruptus.

ἀπορύττω, defodio, aliquid.

ἀπορφανίζω, orbum facio, aliquem; — ομαι, orbis fio.

ἀπόρφυρος, ον, sine purpura.

ἀποσαρῶ — ὦ, verrendo aufero.

ἀποσάττω, depono clitellas.

ἀποσαφέω — ὦ, ἀποσαφηνίζω, ex plano, — are, aliquid.

ἀποσβέννυμι, ἀποσβεννύω, restringuo; exstinguo, — ere (ignem) — την φλόγα τιος, deflammo aliquid; deleo (memoriam alicujus); — ομαι (= ἀποθνήσκω), exstinguor, morior.

ἀπόσσεις, ἡ, decussio, — onis, θ.

ἀποσείω, decutio, excutio; — ομαι τὸν ζυγόν, excutio jugum.

ἀποσεμνώνω — ὦ, ἀποσεμνύνω, magnifice celebros, laudibus efiero (aliquem); — ομαι, me jacto.

ἀποσημαίνω, indicio; — ομαι, signo quodam dissuadeo.

ἀποσῆπτω, putrefacio, aliquid.

ἀπόσσηψις, ἡ, putrefactio. θ.

ἀποσίγῃσις, ἡ, reticentia, — ae, θ.

ἀποσιμῶ — ὦ, simum reddo.

ἀποσιτέω — ὦ, cibo me abstineo.

ἀποσιτία, ἡ, abstinencia a cibo.

ἀποσιωπάω — ὦ, conticesco; taceo, abticeo, — ere.

ἀποσιώπησις, ἡ, reticentia, ae, θ. (σχ. ρητ.) abscissio, — onis, θ.

ἀποσκάπτω, iodiens subverto aliquid fossâ separo, aliquid.

ἀποσκεδάννυμι, dissipo, — are.

ἀποσκεπάζω, ἀποσκέπτω, detego (— xi, — ctum, — ere) aliquid.

ἀποσkenάζω, — ομαι, vasa aufero, sarcinas colligo.

ἀποσkenύῃ, ἡ, vasa — orum, οἷ. sarcinae — arum, θ. impedimenta.

ἀποσkenνῶ — ὦ, seorsum habito.

ἀπόσkenνος, ον, seorsum habitans.

ἀποσkenνῶ — ὦ, tentorium moveo.

ἀποσkenήπτω, ρ. ruo.

ἀποσkenιάζω, obumbro, aliquid.

ἀποσkenίασμα, τό, obumbratio, θ.

ἀποσkenιρῶ — ὦ, induro.

ἀποσkenίρρωμα, τό, durities, — ei, θ.

ἀποσkenιρτάω — ὦ, résilio.

ἀπόσκληρός, ον, edurus, a, um.

ἀποσκληρόω — ὦ, ἀποσκληρύνω,

nduro, eduro (aliquid); — οὔμαι, du-
resco, nduresco, eduresco.

ἀποσκοπεῖω -ω, speculor, aliquid
ἀποσκορακίζω, ad corvos abire
jubeo; rejicio, aliquid.

ἀποσκορακισμός, rejectio.
ἀποσκορπίζω, dispergo, -ere.
ἀποσκοτίζω, tenebras amoveo.
ἀποσκυλεύω, spolio, aliquid.
ἀποσκοδόπτω (τινά, εἰς τινα), male-
dictis insector aliquem.

ἀποσμήχω, detergo, -ere.
ἀποσμικρύνω -ω, ἀποσμικρύνω,
extenuo, -ere; immينو.

ἀποσοβέω -ω, abigo aliquid —
τι ἀπό νινος, repello aliquid ab ali-
qua re.

ἀποσώβησις, ἡ, depulsio, ὁ.
ἀποσοφώ -ω, sapientem (ali-
quem) reddo' — οὔμαι, sapiens fio.
ἀποσπαργανώω -ω, iasciā exsolvo.
ἀπόσπασμα, τό, lacinia. -ae, ὁ.
ἀποσπασμάτιον, τό, parvum ira-
gmentum.

ἀποσπασμός, ὁ, abstractio, ὁ.
ἀποσπᾶω -ω, abstraho, detraho
aliquem ἢ aliquid· ἀποσπᾶμαι ἀπό
νινος, aveilor aliqua re.

ἀποσπείρω, semino.
ἀποσπένδω, libo, -are.
ἀποσπογγίζω, spongiā abstergeo.
ἀποσπόγγισμα, τό, sordes spogiā
detersae.

ἀπόσταγμα, τό, stilla -ae, ὁ.
ἀποστάζω, ἀποσταλάζω, stillo,
ἀπεσταγμένος, ἡ, ον, stillatus.
ἀποσταθμάω -ω, adpendo, -ere;
demetior (aliquid).

ἀπόσταξις, ἡ, destillatio, ὁ.
ἀποστασία, ἡ, defectio, ὁ.
ἀπόστασις, ἡ, abstantia, -ae, ὁ.
ἀποστατέω -ω, deiicio ab aliquo;
rebello -are.

ἀποστάτης, ὁ, defector, -oris, ὁ.
ἐκκλ. apostata -ae, ὁ.

ἀποστέγασμα, τό, tegmen, οὔ.
ἀποστέγω, tēgo, -ere, aliquid.
ἀποστέλλω, mitto ἢ missum (ali-
quo), dimitto (aliquem) ἀποστέλλω
τινά (προσβευτήν), lego aliquid·
δοθέν· ὁ ἀπεσταλμένος, legatus, -i, ὁ.
ἀποστενύω -ω, coarcto, aliquid.

ἀποστέργω, amare desino; odi,
ere; contemno, -ere, aliquem.

ἀποστερέω -ω (τινα τι, τινά τινος),
privo aliquem re aliqua, deiraudo
alicui aliquid.

ἀποστέρησις, ἡ, privatio, ὁ.
ἀποστερητής, ὁ, deiraudator, ὁ.
ἀποστεφανώω -ω, coronā privo.
ἀποστηθίζω, memoriter recito.
ἀποστήθις, ἡ, ex memoriā re-
citatio.

ἀπόστημα, τό, intervallum, i, οὔ.
(λατρ.) vomica, ὁ. apostēma.

ἀποστίλβω, splendeo' renidescio.
ἀπόστιλψις, ἡ, splendor -oris, ὁ.
ἀποστολεύς, ὁ, qui mittit.

ἀποστολή, ἡ, missio, ὁ. dimis-
sio, ὁ. ablegatio, -onis, ὁ.

ἀποστολικός, ἡ, ὁν, apostolicus.
ἀποστολικῶς, more apostolico.

ἀπόστολος, ον, missus' ὁ —, le-
gatus, ὁ. ἐκκλ. apostolus, ὁ.

ἀποστομίζω, ἀποστομώω -ω, ob-
tundo, -ere (aliquid).

ἀποστόμωσις, ἡ, oris occlusio.
ἀποστραγγαλίζω, adstrangulo.

ἀποστρατεία, ἡ, emerita militia.
ἀποστρατεύω, ἀποστρατεύομαι,

stipendia conficio, emereo stipen-
dia ἢ emereor.

ἀπόστρατος, ὁ, miles stipendiis
conlectus; emeritus, -i, ὁ.

ἀποστρατοπεδεύω, castra moveo.
ἀποστρεβλώω -ω, luxo (membrum)

ἀποστρέφω, avertō aliquid — τούς
ὀφθαλμούς ἀπό τινος, declino ex
aliquo lumina — οὔμαι τι· avertor
aliquid· abhorreo ab aliqua re.

ἀποστροφή, ἡ, aversio, -onis, ὁ.
declinatio' abominatio, ὁ.

ἀπόστροφος (ἀπεστραμμένος), aver-
sus, a, um' ἢ apostrophus, ὁ.

ἀποστρεδώννυμι, demo clitellas.
ἀποστυφώ, adstringo aliquid.

ἀποσυλλάω -ω (τινα), exspolio ali-
quem, depulcor.

ἀποσύλησις, ἡ, exspoliatio, ὁ.
ἀποσύνθεσις, ἡ, dissolutio, ὁ.

ἀποσυντίθηναι, dissolvo, -ere.
ἀποσυρίττω, exsilio, -āre.

ἀποσύρω, detraho, -ere.
ἀποσφάζω, jugulo, mactō.

ἀποσφαιρόω -ω, in globi formam redigo (aliquid); decirino.

ἀποσφάλλω, a viā aberrare facio, in errorem induco.

ἀποσφενδονάω -ω, ἀποσφενδο-νίζω, fundā emitto (aliquid).

ἀποσφίγγω, constringo, aliquid.

ἀπόσφιζεις, ἡ, constrictio, θ.

ἀποσφραγίζω, resigno, aliquid.

ἀποσφράγισμα, resignaculum.

ἀποσφραγιστής, qui resignat.

ἀποσχεδιάζω, ex memoria recito; temere ago aliquid.

ἀπόσχεσις, ἡ, abstinencia, θ.

ἀποσχίζω, abscindo, reseo.

ἀπόσχισις, ἡ, abscissio, -ōnis, θ.

ἀπόσχισμα, τό, abscissum, οὗ.

ἀποσχολλάζω (τινί), vaco rei.

ἀποσφύζω, salvum deduco (aliquem aliquo).

ἀποσωρεύω, cumulum destruo.

ἀποταμίζω, -ομαι, repōno (fructum, cibum), recondo.

ἀποταμεινένος, ἡ, ον, repōsit (ἢ repōstus, a, um).

ἀπόταξις, ἡ, renuntiatio, θ.

ἀποτάσσω, sepono, separo, aliquid.

ομαι (τινί), renuntio (alicui).

ἀποτεινών, extendo aliquid (aciem, verba) τὸν λόγον — πρὸς τινα,

compello aliquem μέσ. —ομαι, contendo —ere.

ἀποτειχίζω, muro obstruo.

ἀποτειχισίς, ἀποτειχισμός, obstruc-

ctio per murum.

ἀποτελειδύω -ω, perficio, aliquid.

ἀποτέλεισις, ἡ, confectio, -ōnis,

θ. consummatio, -ōnis, θ.

ἀποτέλεσμα, effectus, ἄ. eventus, ἄ.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectum

habens; efficax, -aciς.

ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficien-

di; efficienter.

ἀποτελεσματικός, ἡ, ὄν, effectivus,

a, um; efficiens, -ntis.

ἀποτελευτάω -ω, termino —are.

ἀποτελευτήσις, determinatio.

ἀποτελέω -ω, efficio, -ere (opus);

pericio, -ere (aliquid).

ἀποτέμνω, abscindo, aliquid, re-

seco, aliquid; deputo.

ἀποτεματίζω, determino.

ἀπότευξις, ἡ, repulsa, -ae, θ.

ἀποτεφρόω -ω, in cinerem reddo

aliquid. —ομαι, cinerescio.

ἀποτήκω, liquo aliquid.

ἀποτίθηναι, ἀποτίθεμαι τι, depo-

no, repono. —εἶναι ἀρχήν, abdicō ma-

gistratum.

ἀποτίλλω, depilo, devello.

ἀποτίναγμα, quod excutitur.

ἀποτινάσσω, excutio aliquid.

ἀποτινώ, luo, pendo, rependo.

ἀπότισις, ἡ, pensio, -ōnis, θ. so-

lutio ἢ exsolutio.

ἀπότοκος, ον, enātus, a, um.

ἀποτολμάω -ω, audeo, —ere.

ἀποτομέυς, δ, qui abscindit.

ἀποτομή, ἡ, abscissio, -ōnis, θ.

ἀπότομος, ον, ἐπὶ ὁρέων καὶ πε-

τρῶν, absc. ssus abruptius; μετφ. se-

verus, a, um crudeis, e.

ἀποτόμως, abscise abrupte.

ἀποτραχύνω, exaspero, aliquid.

ομαι, asperum me praebeo.

ἀποτραχηλλίζω, strangulo, —are.

ἀποτρεπτικός, ἡ, ὄν, avertendi ἢ

dissuadendi vim habens.

ἀποτρέπω, 1) avertō ἢ devertō

aliquid. 2) depello. ῥόσον, depello

morbū, 3) — τινός, dissuadeo ali-

quid. 4) — τινά ἀπὸ τινος, dehor-

tor aliquem ab aliquo. —ομαι τι,

avertor ἢ aversor aliquid.

ἀποτρέφω, nutrio ab aliqua re.

ἀποτρέχω, currendo abeo.

ἀπότερεψις, ἡ, aversio, -ōnis, θ.

ἀποτριβή, detrimentum, -i.

ἀποτριβώ, 1) detero, aliquid. —

ομαι, deteror; μετφ. —ομαι τι (=

ἀποποιούμαι), recuso aliquid, reji-

cio aliquid.

ἀποτριχώω -ω, depilo, —are.

ἀποτροπαιός, ον, depulsorius; (=

μυσαρός), aversabilis.

ἀποτροπή, ἡ, dehortatio, -ōnis,

θ. dissuasio, -ōnis, θ.

ἀποτροπιάζομαι, aversor.

ἀποτροπιασμός, δ, aversatio, θ.

abominatio, θ. detestatio.

ἀποτρύνω, exhaurio, —ire, ἄ.

ἀποτρώγω, abrodo, —ere (παύ-

μαι τρώγων), edere desino.

ἀποτυγχάνω (τινός), 1) non asse-

quor, aliquid 2) — ἐν τινι, fortunam adversam in aliqua re habeo.
3) — τῆς ἐλπίδος, decido spe.

ἀποτυλόομαι — οὔμαι, obcalesco.

ἀποτυμπανίζω, fustibus (ἢ virgis) confido, aliquem; crudeliter interficio aliquem.

ἀποτυπῶ — ὤ, defingo· exprimo, —ere, aliquid· deformato.

ἀποτύπτω, verberare desino.

ἀποτύπωμα, τό, eifigies, —ei, θ.

ἀποτύπωσις, ἡ, expressio —iōnis, θ. deformatio, —ōnis, θ.

ἀποτυφλόω — ὤ, excaeco, —are.

ἀποτυφλώσις, ἡ, caecitas, θ.

ἀποτυχία, ἡ, frustratio, θ, infortunium, οὐ. repulsa.

ἄπους, οὐν, ped bus carens.

ἀπουσία, ἡ, absentia, ae, θ.

ἀπουσιάς, bonorum partem do alicui (= ἀπόνειμι), absum.

ἀποφαίνω, ostendo, demonstro planum iacio (aliquid) —ομαι, pronuntio, —are.

ἀπόφανσις, ἡ, pronuntiatio, —ōnis, θ. enuntiatio, —ōnis, θ.

ἀποφαντικός, ἡ, ὄν, pronuntiabilis, e; enuntiativus, a, um.

ἀποφαντικῶς, certe definite.

ἀποφασίζω, ἰδε διαγιγνώσκω.

ἀπόφασις, ἡ, (= ἄρνησις), negatio, —ōnis, θ. (= γνώμη), consilium, i, οὐ.

ἀποφάσκω, nego, aliquid.

ἀποφατικός, ἡ, ὄν, negativus.

ἀποφατικῶς, negative.

ἀποφανρίζω, detrecto aliquem.

ἀποφέρω, aufero, —erre, aliquid.

ἀποφεύγω, eflugio —ere, aliquid· proiugio, —ere, aliquid.

ἀποφευγίς, ἡ, evitatio —ōnis, θ.

ἀπόφρημι, abnuo, —ere; denego.

ἀποφθέγγομαι, sententiose dico.

ἀπόφθεγμα, τό, dictum, —i, οὐ.

ἀποφθεγματικός, ἡ, ὄν, apophthematica loquens.

ἀποφθείρω, perdo, —ere, aliquid.

ἀποφιδόω — ὤ, fiscellā capistro.

ἀποφλεγμαινώ, deflagro, are.

ἀποφλοιόω — ὤ, decortico, —are.

ἀποφοιτάω — ὤ, abeo (—ire), discendo (—ere) e scholā.

ἀποφοίτησις, abitus e schola.

ἀποφορά, ἡ, (εἰσφορά), vectigal, —alis, οὐ. tributum, —i, οὐ. (ἀναπνοή), exhalatio, —ōnis, θ. adspiratio.

ἀποφορτίζομαι, onus depono.

ἀπόφραξις, ἡ, obstructio, θ.

ἀπόφραξ (ἡμέρα), nefastus.

ἀποφράττω, obstruo, aliquid.

ἀποφρύττω, torreo, —ere, aliquid.

ἀποφύας, ἡ, propago, —inis, θ.

ἀποφυγή, fuga.

ἀποφύλλίζω, folia amputo.

ἀποφύλλισις, foliorum amputio.

ἀποφυσάω — ὤ, aifio, deflo —are.

ἀπόφυσις, pars ossis extuberans.

ἀποφυτεύω, deplanto —are.

ἀποφύω, surculum emitto.

ἀποφώλιος, ον, 1) vanus, a, um, irritus, a, um 2) protigiosus.

ἀποχαιρετίζω (τινά), jubeo aliquem va.ēre, dico alicui va.ēre; μετφ. re nuntio alicui.

ἀποχαλινῶ — ὤ, eifreno, —āre.

ἀποχαράκω — ὤ, 1) aggere includo, aliquid 2) depālo, aliquid.

ἀποχαράσσω (= ἀποξέω), rado.

ἀποχειμᾶζει, hiems desinit.

ἀποχειροβίωτος, ον, victians labore manum.

ἀποχειροτονῶ — ὤ, manibus sublatis re.icio, improbo —are (aliquid).

ἀποχειροτονία, ἡ, rejectio —ōnis, θ. improbatio, —ōnis, θ.

ἀποχετεύω, derivo (aliquid).

ἀποχέτευσις, ἡ, derivatio, θ.

ἀποχέω, eifundo, —ere.

ἀποχή, ἡ, distantia, —ae, θ. abstinentia, —ae, θ. apocha, θ.

ἀποχοιρῶ — ὤ, in porcum muto

ἀποχοιρώσις, in porcum mutatio.

ἀπόχορδος, ον, absonus, a, um.

ἀποχράομαι — ὤμαι, utendo absumo aliquid; interficio.

ἀποχράω — ὤ, oraculum edo ἡ do.

ἀποχρεμπτικός, exscreabilis, e.

ἀποχρέμπτομαι, exscreo aliquid.

ἀπόχρεμψις, ἡ, exscreatio, θ.

ἀπόχρη (= ἀρκεί), suff. cit.

ἀποχρίω, relino (aliquid).

ἀποχρῶν — ὤσα, sufficiens, satis.

ἀποχρώντως, sufficienter.

ἀπόχρωσις, ἡ, decoloratio, θ.

ἀπόχυσις, ἡ, effusio, -ōris, ὅ. ἀποχολόω -ῶ, claudum reddo. ἀποχωννυμι, vallo ἢ aggere claudo aliquid. ἀποχωρέω -ῶ, cedo aliquo loco ἢ cedo ex (de) loco: (= ἀπέρχομαι) secedo (a, de loco, in locum). ἀποχώρημα, excrementum, οὐ. ἀποχώρησις, ἡ, abitus, us. ἀποχωρίζω, sejungo (-nxi, -nctum -ere); separo -are; aliquem. ἀποχώρισις, ἡ, separatio, ὅ. ἀποψάω -ῶ, abstergeo. ἀποψεύδομαι, mantior -iri. ἀποψηφίζομαι, 1) suffragio meo antiquo abrogo, rejicio (aliquid); (= ἀψῶ) libero. ἀποψηφίσις, ἡ, rejectio, -ōnsi, ὅ. liberatio, ὅ. absolutio. ἀποψηχῶ τι, destringo, -ere. ἀποψηλόω -ῶ, deglabro, -are, lepilo, -āre; μεταφ. nudo. ἀποψίλωσις, ἡ, depilatio, ὅ. ἀποψις, ἡ, despectus, -us, ἄ. aspectus, us, ἄ. conspectus -ūs, ἄ. ἀπόψυξις, ἡ, reirigeratio, ὅ. ἀποψύχω, refrigero, aliquid. ἀποψύχομαι, defrigesco, reirigesco; tepesco. ἀπραγέω -ῶ, desideo, -ere; ἀπραγία, ἡ, desidia, ὅ. otium, οὐ. ἀπραγμόνως, incuriōse. ἀπραγμοσύνη, ἡ, incuria, -ae. ἀπραγμων, ον, incuriosus, a, um, otiosus, a, um; reses, -idis. ἀπρακτέω -ῶ, nihil ago. ἀπρακτος, ον, irritus, a, um, (= μὴ πραχθείς) infectus, a, um (= ἀργός) deses, -idis. ἀπρακτως, re infectā. ἀπραξία, ἡ, 1) otium, -i, οὐ. 2) ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπραξία, justitium, -i, οὐ. ἀπρατος, ον, invenditus, a, um. ἀπραῦντος, ον, implacabilis, e. ἀπρέπεια, ἡ, indecentia, ὅ. ἀπρεπής, ἐς, indecens dedecor. ἀπρεπῶς, ἐπὶ loc. indecenter, indecore, dedecorose, ἀπρίξ, mordicus. ἀπροαίρετος, involuntarius, a, um. ἀπροαίρετως, involuntarie.

ἀπροβούλευτος, ον, inconsultus, non praemeditatus. ἀπροβουλεύτως, inconsulto. ἀπροβουλία, ἡ, temeritas, ὅ. ἀπροβούλως, improvide. ἀπροσδιόριστος, ον, indefinitus. ἀπροσδιόριστως, indefinite. ἀπροθέτως, 1) sine certo consilio. 2) sine praepositione. ἀπρόθυμος, ον, invītus. ἀπροθύμως, non alacriter; non libenter; segnius. ἀπροικος, ον, indotatus. ἀπροκαλύπτως, praetextu nullo; aperte; palam. ἀπρόκοπος, sine progressu. ἀπρομελέτητος, ον, praemeditatus, a, um. ἀπρονοησία, ἡ, imprudentia. ἀπρονοητέω -ῶ, imprudenter ago. ἀπρονόητος, ον, improvidus. ἀπρονοήτως, imprudenter. ἀπρόοπτος, ον, improvisus. ἀπρόοπτως, improvise. ἀπροόρατος, ον, improvidus. ἀπροοράτως, ex improviso; ἀπροσπαρασκευάστος, ον, impraeparatus, a, um. ἀπρόσβατος, ον, inaccessus. ἀπρόσβλητος, impugnatus. ἀπρόσδεκτος, ον, non admittendus. ἀπροσδιόριστος, ον, indeterminatus, a, um. ἀπροσδιορίστως, indefinite. ἀπροσδόκητος, ον, inexpectatus, a, um; inopinatus. ἀπροσδοκῆτος, praeter expectationem ἢ opinionem. ἀπρόσεκτος, ον, inobservans. ἀπροσέκτως, non attente. ἀπροσεξία, ἡ, inobservantia, ὅ. ἀπροσηγόρητος, ον, non ulli adiciabilis, e, 2) insalutatus. ἀπρόσοιτος, ον, inaccessus. ἀπρόσκλητος, ον, 1) non advocatus (ἐπὶ δίκην). 2) = ἀκλητος, invocatus, a, um. ἀπρόσκοπος, ον, inoffensus. ἀπροσκόπως, inoffense. ἀπρόσληπτος, ον, non assumptus. ἀπρόσμαχος, ον, inexpugnabilis. ἀπρόσμικτος, ον, insociabilis, e.

ἀπροσόρμιστος, *ον*, stationem navium nullam habens.

ἀπροσπέλαστος, inaccessus.

ἀπροσιτάτευτος, *ον*, a lujore ἢ patrone carens; desertus.

ἀπρόσφορος, *ον*, incommodus.

ἀπροσφώνητος, insalutatus.

ἀπρόσψαντος, *ον*, intactus.

ἀπροσωπόληπτος, *ον*, respectu personarum carens, neutrius partitis studiosus; ἐντεῦθ. = aequus.

ἀπροσωπολήπτως, nullā personarum ratione habita, sine partium studio· ἐντεῦθ. = aequē.

ἀπρόσωπος, *ον*, 1) personam non habens· 2) aspectu turpis· γραμμ. impersonalis, e.

ἀπροσώπως, impersonaliter.

ἀπροσράσιςτος, *ον*, ἐπ. praetextu carens.

ἀπροφασίστως, sine praetextu.

ἀπροφυλάκτος, incautus.

ἀπροφυλάκτως, incaute.

ἀπταιστος, *ον*, immunis a peccatis; irreprehensibilis, e.

ἀπταιστος, sine peccato.

ἀπτερος, *ον*, 1) non alatus, a, um. 2) implumis, e.

ἀπτέρυγος, *ον*, alas non habens.

ἀπτέρωτος, *ον*, alis carens.

ἀπιλος, *ον*, implumis, e.

ἀπτόητος, *ον*, intrepidus.

ἀπτομαί (τινος), 1) tango (tetigi, tactum, -ere) aliquid, contingo, (-tigi, -tactum, -ere) aliquid.

ἀπτω, 1) = συνάπτω, necto - are, aliquid· 2) = ἀνάπτω, accendo.

ἄπτωτος, *ον*, 1) qui non labitur·

2) = ἀκλιτος, indeclinabilis, e. ἀπτότως, 1) citra lapsus· 2) sine casu ἢ casibus.

ἀπυργος, *ον*, depūrgis, e.

ἀπύθμενος, *ον*, ἐπίθ. fundum non habens.

ἀπυκνος, *ον*, non densus.

ἀπύλωτος, *ον*, portā carens.

ἀπυος, *ον*, sine pure.

ἀπυργος, *ον*, turres non habens.

ἀπύρετος, *ον*, qui sine febris est.

ἀπυρεξία, ἡ, intermissio febris.

ἀπύρηγος, *ον*, nucleum non habens; apyrēnus.

ἀπυρος, *ον*, ἀπύρωτος, *ον*, ignis expers; apyros.

ἄπυστος, *ον*, ignotus, a, um.

ἀπώγων, ὁ, imberbis, e.

ἀπωθέω -ω, repello (-puli -pulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid, rejicio (-jeci, -jectum, -ere) detrudo· μέσ. -οῦμαι, repello, propulso (aliquem ἢ aliquid).

ἀπώλεια, ἡ, perditio, -onis, ὁ. interitus, -us, ἂ.

ἀπώματος, *ον*, sine operculo.

ἀπωμοσία, ἡ, ἀπώμοσις, ἡ, abjuratio, -onis, ὁ.

ἀπωμοτικός, qui abjurare solet.

ἀπώματος, *ον*, qui abjuratur.

ἄπωσις, repulsio ὁ.

ἀπωστικός, repulsorius, a, um.

ἀπώτατος, ἡ, *ον*, remotissimus, a, um; longissimus, a, um.

ἀπωτάτω, remotissime.

ἀπώτερος, a, *ον*, remotior.

ἀπωτέρας, remotus, longius.

ἄρα, ergo, igitur, itaque.

ἄρα; ἄρά γε; num?

ἄρά, ἡ, 1) = εὐχή, preces, -um πλ. 2) = κατάρα, imprecatio, ὁ.

ἄραβδος, *ον*, virgā carens.

ἄραβικῶς, ἄραβιστί, Arabice.

ἄραιόδους, dente tenui.

ἄραιόθριξ, rariŕius, a, um.

ἄραιός, ἂ, *ον*, rarus tenuis.

ἄραιότης, ἡ, raritas, ὁ. tenuitas -ātis, ὅηλ.

ἄραιόφυλλος, raria folia habens.

ἄραιῶς, rare; raris intervallis.

ἄραιῶς -ω, disraro ἢ rarefacio, aliqui d; -οῦμαι, rareŕio.

ἄραιῶμα, τό, lacuna, -ae, ὁ.

ἄραιώσεις, ἡ, laxatio -onis, ὁ.

ἄραῖομαι -ώμαι, 1) = ἱκετεύω, precor, -ari, alicui aliquid· 2) = καταρῶμαι, imprecor.

ἄρασσω, tundo· fligo, ere.

ἀραχναῖος, a, *ον*, ἀράχνης, *ον*, arāneus, a, um.

ἀράχνη, ἡ, aranea, -ae, ὁ.

ἀράχμιον, τό, araneola, -ae, ὁ.

ἀραχνιώομαι -οῦμαι, ῥήμ. araneis squaleo.

ἀραχνιώδης, ἀραχνοειδής, ἑς, araneōsus, a, um.

ἀρβύλη, ἡ, calceus, -i.
 ἀργαλέος, α, ον, molestus.
 ἀργαλέως, moleste.
 ἀργέω -ῶ, 1) ἀργός εἰμι, cesso
 -are: 2) = ἀχολάζω, vaco, -are: 3)
 = ἀπρακτά, desideo, -ere.
 ἀργία, ἡ, cessio -onis, θ. desidia.
 -ae, θ. — σχολείων, δικαστηρίων,
 θ. ieriae, -arum.
 ἀργίλλος, θ, argilla, -ae; θ. ἐξ
 ἀργίλλου, argillaceus, a, um.
 ἀργιλώδης, ες, argillosus.
 ἀργολογία, ἡ, sermo supervacaneus
 ἀργοποιός, ὄν, desidiosus.
 ἀργός, (ἡ), ὄν, 1) segnis, e; pi-
 ger, a, um; otiosus, a, um.
 ἀργυραμοιβικός, ἡ, ὄν, ad argen-
 tarios pertinens.
 ἀργυραμοιβός, θ, argentarius.
 ἀργυράσπιδες, argyraspides, ἄ.
 ἀργυρεῖον, τό, argentaria, -ae, θ.
 ἀργύρεος -οῦς, argenteus.
 ἀργύρειος, ον, argentarius.
 ἀργυρεῦμα, argentum effodio.
 ἀργυρήματος, ex argento factus.
 ἀργυρίδιον, τό, nummulus, i, ἄ.
 ἀργυριοθήκη, ἡ, argentarium, -ii.
 ἀργύριον, τό, argentum, i, οὐ. pec-
 unia, -ae, θ.
 ἀργυροειδής, ες, argento similis;
 argenteus, a, um.
 ἀργυροθήκη, ἡ, 1) argentarium,
 -ii, οὐ. 2) arca, -ae, θ.
 ἀργυροκοπεῖον τό, moneta, θ.
 ἀργυροκόπος, θ, argentarius,
 ἀργυρολόγιον -ῶ, pecunias exigo.
 ἀργυρολογία, ἡ, pecuniae exactio,
 coactio argentaria.
 ἀργυρολόγος, ον pecuniam exigens
 ἀργυρομάνης, ες, argento mixtus
 ἄργυρος, δ, argentum; pecunia.
 ἀργυρότοφος, argento arcu decōrus
 ἀργυροῦς ἰδὲ ἀργύρεος.
 ἀργυροχόος, δ, argentarius faber.
 ἀργυρόω -ῶ, argentum illino rei
 alicui.
 ἀργυρώδης, ες, argentōsus, a.
 ἀργυρορρυεῖα, τά, argentaria
 metalla.
 ἀργύρωμα, τό, vas argenteum.
 ἀργυρώητος, ον, emptus pecuniā
 ἐντεῦθ. = servus.

ἀργῶς, otiose, segriter.
 ἀρδευσις, irrigatio.
 ἀρδευτής, θ, irrigator, ἄ.
 ἀρδεύω, irriro -āre.
 ἀρδευτός, ὄν, irriguus, a, um.
 ἀρδην, funditus; omnino.
 ἀρειμάνιος, ον, martius.
 ἀρειμανιότης, ἡ, fortitudo.
 ἀρειμανίως, fortiter.
 ἀρέσκεια ἡ, placentia, -ae, θ.
 ἀρεσκεύομαι (= κολακεύω) τινά,
 adsentor alicui; blandior.
 ἀρεσκευτικός (= κολακευτικός),
 blandus, a, um; comis, e.
 ἀρεσκευτικός, blandē.
 ἀρεσκόντως, grate, jucunde.
 ἀρέσκω (τινί), placeo (-ui καὶ itus
 sum, -ere) alicui — ομαί τινι, con-
 tentus sum aliqua re.
 ἀρεστός, ἡ, ὄν, 1) placens, pla-
 citus, a, um: 2) gratus, a, um.
 ἀρεστός, grate (dicere).
 ἀρετή, ἡ, virtus, -ūtis, θ.
 ἀρθρικός, ἡ, ὄν, articularis, e.
 ἀρθριτικός, ἡ, ὄν, 1) articularius,
 a, um: 2) arthriticus, a, um.
 ἀρθρίτις, ἡ, arthritis, -idis, θ.
 ἀρθρον, τό, 1) articulus, -i, ἄ. 2)
 artus, -uum, ἄ.
 ἀρθρόω -ῶ, articulo, -are.
 ἀρθρώδης, ες, articulosus.
 ἀρθρωσις (λόγος), articulatio.
 ἀρίγνωτος, ον, valde notus; fa-
 mosus, a, um, clarissimus.
 ἀρίθλος, ον, valde manifestus, a,
 um; valde clarus, a, um.
 ἀριθλῶς, manifeste; clare.
 ἀριθμέω -ῶ, numero, -āre.
 ἀριθμοίς, ἡ, numeratio, θ.
 ἀριθμητικός, numeralis, e.
 ἀριθμητική, ἡ, arithmetica. θ.
 ἀριθμητικός 1) numerando: 2)
 arithmetica ratione.
 ἀριθμητός, numerabilis, e.
 ἀριθμός, δ, numerus, -i, ἄ.
 ἀριστα, optime.
 ἀριστάω -ῶ, prandeo, pransito;
 jento, -are.
 ἀριστεία, ἡ, facinus praeclarum.
 ἀριστεῖον, τό, praemium, τῷ.
 ἀριστερά, ἡ, sinistra, θ. laeva.
 ἀριστερός, ἄ, ὄν, sinister, -tra,

-trum; laevus, a, um.
 ἀριστερόχειρ, scaeva, -ae, ἄ.
 ἀρίστευμα, ἴδε ἀριστεία.
 ἀριστεύς, δ, princeps.
 ἀριστιεύω, optimus sum.
 ἀριστιζῶ, e. prandium praebeo (alicui).

ἀριστοεπῶ -ῶ, recte loquor.
 ἀριστοεπής, recte loquens.
 ἀριστοι, οἱ, optimates.
 ἀριστοκρατέομαι -οὔμαι, sub dominatu optimatum sum; ab optimatibus gubernor.

ἀριστοκρατία, ἡ· 1) dominatus (potestas) optimatum· 2) = οἱ ἀριστοκρατικοί, optimates, -ium.

ἀριστοκρατικός, ἡ, ὄν, optimatum fautor; οἱ —οἱ, optimates, -ium; principes -um.

ἀριστοκρατικῶς, more optinatum
 ἀριστόμαντις, optimus vates.

ἀριστον, τό, prandium, -i.

ἀριστος, ἡ, ὄν, optimus, a, um,
 εἰ δὲ praestantissimus· ἀριστα, op-
 time; egregie.

ἀριστοτέχνης, optimus artifex.

ἀρκετός, ἡ, ὄν, satis.

ἀρκετῶς, sufficienter; satis.

ἀρκέω -ῶ, sufficio (-ere) alicui ἡ
 aliquid; —οὔμαι τι, contentus sum
 aliqua re.

ἀρκούντως, satis.

ἀρκτηος, ὄν, ursinus, a, um.

1. ἀρκτηικός, ἡ, ὄν, ordiens, -ntis;
 —οἱ χρόνοι, tempora primitiva.

2. ἀρκτηικός, ἡ, ὄν, septentrionalis, e; arcticus, a, um.

ἀρκτηικῶς, ἐπὶ. ad septentriones
 versus.

1. ἀρκτος, ursus, ursae.

2. ἀρκτος (τὸ ἄστρον), ἡ, arctos,
 -i, ἄ. septentrio, -ōnis, θ.

ἀρκτοῦρος (ἄστρον), arcturus, -i, ἄ.

ἀρκτοφύλαξ, δ, arctophylax, ἄ.

ἀρκτός, α, ὄν, arctous, a, um.
 septentrionalis, e.

ἀρκυς, ἡ, cassis, -is, ἄ.

ἄρμα, τό· 1) currus -ūs, ἄ. 2) es-
 sedum, -i, οὐ.

ἀρμάμας, ἡ, ἴδε ἄμαξα.

ἀρμάτιος, curul's, e.

ἀρματηλασία, agitatio currūs.

ἀρματηλατέω -ῶ, currum ago; au-
 rigo, -are.

ἀρματηλάτης, δ, agitator, currūs;
 anriga, -ae, ἄ.

ἀρμάτιον, τό, parvus currus.

ἀρματοδρομέω -ῶ, curru vehor;
 aurigo, -are.

ἀρματοδρομία, ἡ, certamen cu-
 rule; aurigatio, -ōnis, ἄ.

ἀρματομαχέω -ῶ, ῥῆμ. ex curru
 certans.

ἀρμενίζω, velificor, -ari.

ἀρμενον, τό, velum nav's.

ἀρμογή, ἡ, compago, -inis, θ.

ἀρμόδιος, α, ὄν, aptatus, concin-
 nus, conveniens.

ἀρμόδιως, apte; competenter.

ἀρμοζόντως, congruenter.

ἀρμόζω, apto quadro —ω τινὶ τὴν
 θυγάτηρα, illiam connubio jungo
 alicui = ὀνθυμίζω, tempero (citha-
 ram nervis)· ἀρμόζει = προσήκει,

πρέπει, convenit —ομαι πρὸς τινα
 ἡ πρὸς τι, obtempero, -are, alicui.

ἀρμολογέω -ῶ, coagmento.

ἀρμολόγησις, coaptatio.

ἀρμονία, ἡ, 1) coaptatio, -ōnis, θ.
 2) = ἀναλογία, competentia, θ. 3)

= συμφωνία, concentus -us, ἄ. ἐν-
 τεῖθ. = modulatio.

ἀρμονικός, ἡ, ὄν, harmonicus.

ἀρμός, δ, 1) coagmentum, -i, οὐ.
 2) compages, -is, θ. 3) compactu-
 ra, -ae, θ. 4) ἀρμοιρεῶς, commis-
 surae navis.

ἀρμόσσω, ἴδε ἀρμόζω.

ἀρμοστής, δ, gubernator, ἄ.

ἀρμοστός, ἡ, ὄν, conveniens.

ἀρναίς, ἡ, pellis ovilis.

ἀρνεῖος, ὄν, agninus, a, um.

ἀρνεομαι -οὔμαι, 1) nego -are,
 aliquid ἡ alicui aliquid· ὀθεν· ὁ ἀρ-
 νούμενος, negator· 2) inittior, -atus
 sum, -ari, aliquid.

ἀρνευτήρ, δ, urinator, -oris, ἄ.

ἀρνησίδεος, deum negans.

ἀρνήσιμος, ὄν, negandus, a, um.

ἀρνησις, ἡ, 1) negatio, -ōnis, θ.

2) inittatio -ōnis, θ.

ἀρνητικός, ἡ, ὄν, 1) negativus, a,
 um· 2) inittialis, e.

ἀρνητικῶς, negative; negando.

ἀρνίον, τό, agnellus -i, ἄ.
 ἀρόνγλωσσον, τό, plantago, θ.
 ἀρόσιμος, ον, arabilis, -e.
 ἀροτήρ, ἀρότης, δ, arator.
 1. ἀροτός, δ, tempus arandi.
 2. ἀροτός, ἡ, ὄν, 1) (ἀροθείς),
 arvus a um 2) arabilis, e.
 ἀροτριάζω, ἀροτριάω -ῶ, aro, exa-
 ro, -are (agrum).
 ἀροτριασις, ἀροσις, aratio, θ.
 ἀροτρον, τό, arātrum, i, οὐ.
 ἀρουρα, ἡ, arvum, i, οὐ.
 ἀρουραίος, arvalis, e· ὁ ἀρουραῖος
 μῦς, agrestis (rusticus) mus.
 ἀρώω -ῶ, ἴδς ἀροτριάζω.
 ἀρπάγην, raptim.
 ἀρπαγή, ἡ, raptio, -onis, θ. rap-
 tus, -ūs, ἄ. rapina, ae, θ.
 ἀρπάγη, ἡ, harpago, θ.
 ἀρπαγμα, τό, rapina, ae, θ.
 ἀρπαγμός, δ, raptus -ūs, ἄ.
 ἀρπάζω, rapio· rapto, eripio, -ere;
 aufero· spolio, -are.
 ἀρπάκτειρα, ἡ, raptrix, θ.
 ἀρπακτηήρ, δ, raptor, ἄ.
 ἀρπακτικός, ἡ, ὄν, rapax, -ac's;
 τό -όν, rapacitas, -ātis, θ.
 ἀρπαντικῶς, raptim.
 ἀρπαξ, δ, ἡ, rapax, raptor.
 ἀρπαξίβιος, rapto vivens.
 ἀρπασμα, τό, rapīna, -ae, θ.
 ἀρπη, ἡ, harpa, -ae, θ.
 ἀρραβδος, ον, sine virgā.
 ἀρράβδωτος, non virgatus.
 ἀρραβών, δ, arrha, -ae, θ. des-
 ponsatio, -onis, θ.
 ἀρραβωνίζω, do arrham; despon-
 deo desponso (alicui filiam).
 ἀρραβωνίζομαι, α') ἐπὶ ἀνδρός,
 despondeo mihi aliquam β') ἐπὶ
 γυναικός· despondeor alicui.
 ἀρραγής, ἐς, infractus, a, um.
 ἀρραντος, non madefactus.
 ἀρραφος, ον, ἀρραφής, ἐς, incon-
 sutus, inconsutilis, e.
 ἀρρενικός, masculinus, a, um.
 ἀρρενογενής, ἐς, virilis, e.
 ἀρρενογονία, ἡ, masculorum ge-
 neratio.
 ἀρρενογόνος, ον, ἐ. ἴθ. mares ge-
 nerans.
 ἀρρενότης, ἡ, virilitas, -atis, θ.

ἀρρενοτοκέω -ῶ, ρ. partum viri-
 lem edo.
 ἀρρενοτόκος, masculum pariens.
 ἀρρενώω -ῶ, masculum reddo.
 ἀρρενώδης, masculus; iortis.
 ἀρρενωπία, ἡ, aminus virilis.
 ἀρρενωπός, ἡ, ὄν, qui virili facie
 est; virilis, iortis, e· τό -όν, mas-
 cula facies; viril tas, -atis, θ.
 ἀρρενωπώς, vi. iter; fortiter.
 ἀρρεπής, ἐς, stabilis.
 ἀρρηκτος, ον, infractus, a, um.
 ἀρρηκτως, imfracto modo; firme.
 ἀρρημοσύνη, ἡ, taciturnitas.
 ἀρρημων, taciturnus; mutus.
 ἀρρην, εν, mas, maris; masculus,
 a, um; virilis, e.
 ἀρρησία, ἡ, silent um, -i, οὐ.
 ἀρρητος, ον, indictus, a, um.
 ἀρρήτως, ineffabiliter.
 ἀρριζος, ον, radicibus carens.
 ἀρρίζωτος, ον, qui radices non egit
 ἀρριν, ἀρρις (-ιος), naso carens.
 ἀρρυθμέω -ῶ, rhythmo careo.
 ἀρρυθμία, ἡ, dissonantia, -ae, θ.
 ἀρρυθμος, ον, rhythmo carens,
 innumerus; inconcinuus.
 ἀρρύθμως, sine rhythmo.
 ἀρρυτίδωτος, rugas non habens.
 ἀρρωστέω -ῶ, aegrōto, -are.
 ἀρρώστημα, τό, aegrotatio, θ.
 ἀρρωστία, ἡ 1) aegritudo, -inis,
 θ. 2) invalentia, -ae, θ.
 ἀρρωστος, ον 1) aegrōtus, a, um,
 2) aeger, -gra, -grum· ἀρρωστός εἰμι,
 aegro corpore sum.
 ἀρρώστως, invalide.
 ἀρσενικόν, τό, arsenicum, οὐ.
 ἀρσενικός, ἡ, ὄν, masculinus.
 ἀρσενοκίτης, δ, concubitor mas-
 culorum; cinaedus, -i, ἄ.
 ἄρσις, ἡ 1) elevatio, -on's, θ. 2)
 ablatio, -ōnis, θ. 3) ἐν τῇ μετρικῇ
 arsis, -is, θ.
 ἀρτάω -ῶ, suspendo (ndi, -nsum,
 -ere)· συνήθ. παθητ. ἀρτῶμαι (ἐκ
 τινος) pendo (ex, ab arbore).
 ἀρτέμων, δ, artemon, -onis, ἄ.
 ἀρτηρία, ἡ, arteria, -ae, θ.
 ἀρτηριακός, ἡ, ὄν, arteriacus.
 ἀρτηριώδης, arteriae similis.
 ἄρτι, modo; nuper; recens.

ἀρτιάζω, par impar ludo.
 ἀρτιάλωτος, *ον*, modo captus.
 ἀρτίβαφής, *ές*, nuper tinctus.
 ἀρτίβλαστής, *ές*, ἀρτίβλαυτος, *ον*, recens germinans.
 ἀρτίβρεχής, nuper irrigatus;
 ἀρτίγαμος, qui modo uxorem duxit; recens nuptus ἢ nupta.
 ἀρτιγενής, ἀρτιγέννητος, modo natus; recens genitus.
 ἀρτιδίδακιος, *ον*, modo doctus.
 ἀρτίδομος, *ον*, recens extractus.
 ἀρτίθανής, recens mortuus, *α, um*.
 ἀρτίκαυτος, *ον*, nuper ustus.
 ἀρτίληπτος, *ον*, nuper acceptus.
 ἀρτίμαθής, *ές*, ἐπὶ θ. qui nuper discere coepit.
 ἀρτιμελής, *ές*, ἐπὶ θ. qui membris est integris.
 ἀρ. *ιος, ο, ον*, integer, -gra, -grum perfectus; sanus; πρὸς *τι*, aptus ad rem; ἀριθμ. par, paris.
 ἀρτιότης, *ῆ*, integritas, *θ*.
 ἀρτίπλουτος, recens divens.
 ἀρτίσκαπτος, recens fossus.
 1. ἀρτίτοκος, *ον*, nuper natus.
 2. ἀρτίτοκος, quae nuper peperit editus; novus, *α, um*.
 ἀρτιφρονέω -*ω*, sanā mente praeditus sum.
 ἀρτιφυής, *ές*, recens natus.
 ἀρτίως, modo; nuper.
 ἀρτοδαισία, *ῆ*, panis distributio.
 ἀρτοδοτέω -*ω*, panem distribuō.
 ἀρτοθήκη, *ῆ*, panarium, *οῦ*.
 ἀρτοκοπεῖον· ἴδε ἀρτοποιεῖον.
 ἀρτοκοπέω -*ω*, pistrinum exerceo
 ἀρτοκόπος, pistor, -*δρις, ἄ*.
 ἀρτόκρεας, artocreas, -atis, *οῦ*.
 ἀρτοποιεῖον, τό, pistrinum, *οῦ*.
 ἀρτοποιεῖω -*ω*, panem conficio; panem coquo.
 ἀρτοποιία, *ῆ*, furnaria, *θ*. (ars).
 ἀρτοποιικός, ἀρτοποιητικός, pistorius; furnarius.
 ἀρτοποιός, *δ, ῆ, 1)* panfex -icis· 2) pistor -*δρις, ἄ*. 3) iurnarius, *ι, ἄ*.
 3) ὀηλ. pistrix, -icis, *θ*.
 ἀρτοπτεῖον, τό, furnus, *ι, ἄ*.
 ἀρτόπτης, *δ*, furnarius, *ἄ*.
 ἀρτοπωλεῖον, τό, taberna.

ἀρτοπωλέω -*ω*, panes vendo.
 ἀρτοπώλης, *δ*, venditor panis.
 ἄρτος, *δ*, panis, -*ις, ἄ*.
 ἀρτοσιτέω, -*ω*, pane vescor.
 ἀρτοφάγος, qui pane vescitur.
 ἀρτοφόρον, τό, panarium, *οῦ*.
 ἀρτοφόρος, *ον*, panem ferens.
 ἀρτυμα, τό, condimentum, *οῦ*.
 ἀρτυματικός, condimentarius.
 ἀρτυσις, *ῆ*, conditio, -*δνις, θ*.
 ἀρτυτής, *δ*, conditor, *ἄ*.
 ἀρτυτικός, conditaneus.
 ἀρτύνω, (ἀρτύω) *τι*, condio (-*ιι*, -itum -ire), aliquid.
 ἀρτυήρ, *δ*, haustum, -*ι, οῦ*.
 ἀρύω, ἀρύσμαι = ἀντλῶ, haurio, (hausi, haustum, -ire).
 ἀρχάγγελος, *δ*, archangelus, *ἄ*.
 ἀρχαῖζω, antiquos imitor.
 ἀρχαῖκός, *ῆ, δν*, antiqua rusticitate imbutus, *α, um*; antiquos prae se ferens; stultus, *α, um*.
 ἀρχαῖκῶς, antiquo more.
 ἀρχαιογράφος, *δ*, antiquarius, *ἄ*.
 ἀρχαῖόθεν, antiquitus.
 ἀρχαιολογία, *ῆ*, antiquitates, *θ*.
 ἀρχαιολογικός, antiquarius.
 ἀρχαιοπρεπῶς, prisce.
 ἀρχα *ος, α, ον*, antiquus, *α, um*; pristinus, *α, um*; vetus, -*eris*.
 ἀρχαιότης, *ῆ, 1)* antiquitas, -*ἄτις θ. αἱ ἀρχαιότητες, τὰ ἀρχαῖα (μνημεῖα)* antiquitates, -*um, ἀρ. πλ.*
 ἀρχαιρεσία, *ῆ*, creatio, -*ονις* (magistratum); ἀρχαιρεσίαι ἐπάτων, comitia consularia.
 ἀρχαῖσμός, archaismus, *ι, ἄ*.
 ἀρχαῖως, antique, more antiquo.
 *ἀρχάριος, *δ, ῆ*, tiro, *ονις, ἄ*.
 ἀρχέγονος, *ον, 1)* primigenius, *α, um*· 2) originalis, *ε*.
 ἀρχεῖον, τό, archivum.
 ἀρχέκακος, *ον*, origo malorum.
 ἀρχέτυπον, τό, primum exemplar, specimen, -*ινις, οῦ*.
 ἀρχέτυπος, *ον, 1)* archetypus, *α, um*· 2) originalis, *ε*.
 ἀρχή, *ῆ*, initium, -*ιι, οῦ*, principium, -*ιι*; — λόγον, exordium, -*ιι, οῦ*; ἢ ἀρχή, αἱ ἀρχαὶ (τὰ στοιχεῖα), initia, elementa· αἱ ἀρχαὶ (= οἱ ἀρχοντες), magistratus, *πλ.*

ἀρχηγέτης, ἀρχηγέτης, ἀρχηγός, praeses, -idis ὁ auctor, -oris τοῦ γένους, generis; της συνωμοσίας, conspirandi 2) princeps (familiae).

ἀρχηγέτης, ἀρχηγέτης, ἀρχηγός, ab initio; principio.

ἀρχιαιετός, ἀ, ἀρχιαιετός, ἀ, ἀρχιαιετός, princeps consilii.

ἀρχιγραμματεὺς, ἀ, ἀρχιγραμματεὺς, ἀ, ἀρχιγραμματεὺς, scribarum

praelectus; cancellarius, ii, ἀ, ἀρχιγραμματεὺς, ἀ, ἀρχιγραμματεὺς,

praelectus carceris.

ἀρχιδιάκονος, ἀρχιδιάκονος, ἀ, ἀρχιδιάκονος, archidiaconus, -i, ἀ.

ἀρχιδικαστής, ἀρχιδικαστής, ἀρχιδικαστής, ἀρχιδικαστής, praefectus iudicium

ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχιεπίσκοπος, ἀρχιεπίσκοπος, archiepiscopus, ἀ.

ἀρχιερατεύω, ἀρχιερατεύω, ἀρχιερατεύω, ἀρχιερατεύω, summus sacer-

dos sum.

ἀρχιερατικός, ἀρχιερατικός, ἀρχιερατικός, ἀρχιερατικός, pontificius, a, um.

ἀρχιερασία, ἀρχιερασία, ἀρχιερασία, ἀρχιερασία, pontificatus, ἀ.

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, antistes, -itis, ἀ.

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, 2) pontifex, -icis. [princeps.

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, ἀρχιστράτης, princeps eunochorum

= ἀρχὴν ἔχω, cum imperio ἢ in imperio sum: 3) ἀρχω. τινός, impero alicui; gubernare (ἀρε).

ἀρχων, ἀ, 1) princeps 2) magister, -stri 3) (ἐν Ἀθήναις), archon, -ontis; magistratus -as.

ἀρωγή, ἡ, auxilium, -ii, οὐ.

ἀρωγός, ἀ, opitulator, -oris, ἀ.

ἀρωμα, τό, odoramentum, -i, οὐ.

ἀρωματίζω, aromatis imbue.

ἀρωματικός, ἡ, ὄν, ἴδε:

ἀρωματώδης, ἐς, aromaticus.

ἀρωματοπώλης, ἀ, odorarius, -i, ἀ.

ἀσάλευτος, ὄν, inconcussus.

ἀσάλευτος, inconcusse.

ἀσάνδαλος, sandalis carens.

ἀσαπής, ἐς, imputribilis, e.

ἀσαπής, imputribilis.

ἀσάσμαι -ᾶμαι, 1) satior, -ari; 2)

fastidio, -ire, aliquid 3) — ἐπὶ

τινι (σικχαίνουμαι) pertaedet me ali-

cujus rei.

ἀσάρωτος, ὄν, qui non verritur,

non versus est.

ἀσάφεια, ἡ, obscuritas, -atis, ὁ.

ἀσάφηνιστος, ὄν, inexplicabilis, e.

ἀσάφης, ἐς, obscurus, a, um.

ἀσάφως, obscure.

ἀσβεστος, ὄν, inextinguibilis, e.

ἀσβεστος, ἡ, calx viva.

ἀσβόλη, ἡ, fuligo, -inis, ὁ.

ἀσβολώδης, fuliginosus.

ἀσβολόω -ῶ, fuligine in'icio.

ἀσέβεια, ἡ, impietas, -atis, ὁ.

ἀσέβειω -ῶ, impius sum.

ἀσέβημα, τό, facinus impium.

ἀσεβής, ἐς, irreligiosus, a, um.

ἀσεβῶς, impie; irreligiose.

ἀσειστος, ὄν, inconcussus

ἀσειστος, inconcusse.

ἀσελγαινω, ἀσελγέω -ῶ, lascivio;

protervio, -ire.

ἀσίλγεια, ἡ, lascivia, -ae, ὁ. la-

scivitas, -atis, ὁ.; petulantia.

ἀσελγῶς, lascive, lasciviter.

ἀσελγής, ἐς, lascivus, a, um, 2)

petulons -ntis.

ἀσέληνος νύξ, illun s nox.

ἀσεμνος, ὄν, inhonestus.

ἀσεμνότης, ἡ, indecentia, -ae, ὁ.

ἀσεμνός, inhoneste.

ἄση (σικχαλία) 1) fastidium, -i,

οὐ. taedium, i, οὐ.

ἀσήμεντος, ον, 1) non signatus, a, um. 2) ἄσημος, obscurus, a, um, ignobilis, -e; non serius.

ἀσημεύωτος, ον, non notatus.

ἄσημος, ον. 1) — ἄργυρος, χρυσός, argentum. 2) obscurus, a, um.

ἀσημότης, ἡ, ignobilitas.

ἀσήμως, ignobiliter.

ἄσηπτος, ον, non putrefactus.

ἀσθένεια, ἡ, imbecillitas, atis, θ. in valentia, -ae, θ. morbus, -i, ἄ. ἐπὶ ψυχῆς, aegritudo, -inis, θ.

ἀσθενέω -ῶ, aegroto. aegreo.

ἀσθένημα, τό, aegrotatio, θ.

ἀσθενής, ὁ, imbecillus, a, um; invalidus, a, um; aegrotus.

ἀσθενικός, ἡ, ὄν, parum firmus; minus validus.

ἀσθενόω -ῶ, debilito, -are.

ἀσθενῶς, infirme; aegre.

ἀσθμα, τό, suspirium, -ii, οὐ.

ἀσθμαίνω, anhelō, -are.

ἀσθματικός, ἡ, ὄν, anhelus.

ἀσινής, ἐς, innoxius, a, um.

ἀσινῶς, innoxie.

ἀσιτέω -ῶ, abstineo a cibo.

ἀσιτία, ἡ, inedia, -ae, θ.

ἄσιτος, ον, impastus, a, um.

ἀσκάλευτος, ον, non sarritus.

ἀσκανδάλιτος, non offensus.

ἀσκαρδαμυκτί, oculis rectis ἢ intectis (intueor).

ἀσκαρδαμυκτέω -ῶ, non nictor.

ἀσκαρδάμυκτος, ον, non nictans.

ἀσκαύλης, δ, utricularius, -i, ἄ.

ἄσκαφος, ον, non fossus, a, um.

ἀσκελής, ἐς, cruribus carens.

ἀσκέπαστος, ἀσκεπής, ἀσκεπος, intectus, a, um.

ἀσκεπτος, ον, inconsideratus.

ἀσέπτως, inconsiderate.

ἀσκεύαστος, ἀκευής, ἀκευος, non preparatus, a, um.

ἀσκέω -ῶ, exerceo, -ere, aliquem, exercito.

ἀσκησις, ἡ, exercitatio, -ōnis, θ. exercitio, -onis, θ.

ἀσκητήριον, τό, 1) gymnasium, -ii, οὐ. 2) † monasterium, -ii, οὐ.

ἀσκητής, 1) exercens aliquid; 2) athlḗta, θ. 3) † monachus, -i, ἄ.

ἀσκητικός, exercitativus, a, um.

ἀσκίαστος, ον, non obumbratus.

ἀσκήδιον, ἀσκίον, utriculus, -i, οὐ.

ἄσκιος, ον, umbrā carens.

ἄσκοπος, ον, inutilis, e.

ἀσκόπως, inutiliter.

ἄσκος, δ, uter, -tris, ἄ.

ἀσκοφορέω -ῶ, utrem fero.

ἀσκοφόρος, ον, utem ferens.

ἀσκήλευτος, ον, non spoliatus.

ἄσμα, τό, cantus, -ūs, ἄ. carmen -inis, οὐ.

ῥσμάτιον, τό, canticulum, -i.

ἀσμενίζω (τινὶ ἢ τι), libens (lubens) suscipio aliquid.

ἄσμενος, ἡ, ον, libens ἢ lubens, -ntis; jucundus, a, um.

ἀσμένως, libenter ἢ lubenter.

ἀσόλοικος, soloecismo carens.

ἀσοφία, ἡ, insipientia, -ae, θ.

ἄσοφος, ον, insipiens, -ntis.

ἀσόφως, insipienter.

ἀσπάζομαι, amplexor (-exus sum, -ecti) aliquem; amplexor — τι, amplexor aliquid (virtutem) (=χαίρειν), saluto, -are (aliquem).

ἀσπαίρω, palpiro; trepido.

ἀσπάλαξ, δ, talpa, -ae, θ.

ἀσπάραγος, δ, asparagus, -i, ἄ.

ἄσπαρτος, non satus.

ἀσπασμός, δ, amplexus.

ἀσπαστός, ἡ, ὄν, gratus, a, um.

ἀσπαστῶς, lubenter.

ἀσπειστος, ον, implacabilis, e.

ἀσπερμος, ον, semine carens.

ἀσπιδοειδής, ἐς, clypei formam habens; scutaneus, a, um.

ἀσπιδοπηγός, ἀσπιδοποιός, clypeorum fabricator.

ἀσπιδουῆχος, clypeum tenens.

ἀσπιδοφορέω -ῶ, clypeum fero.

ἀσπιδοφόρος, ον. 1) clypeatus, a, um. 2) scutatus, a, nm.

ἀσπίς, ἡ, clypeus, -i, ἄ.

ἀσπίλος, ον, ἀσπίλωτος, ον, im-maculatus, a, um.

ἀσπλαγχία, ἡ, durities animi; duritia, θ. inhumanitas.

ἄσπλαγχος, ον, mmisericors.

ἀσπλάγχως, sine misericordiā.

ἀσπληγος, ον, lenis expers.

ἀσπονδέι, implacabiliter.

ἀσπονδέω -ὦ, foedus non facio.
 ἀσπονδος, *ον*, sine foedere; (=ἀ-
 διάλλακτος), implacabilis, e.
 ἀσπόνδως, implacabiliter.
 ἀσπούδαστος, *ον* 1) neglectus, a,
 um 2) indictus studio.
 ἀσπουνδεῖ, sine studio.
 ἀσπρίον, τό, as, assis, ἄ.
 ἀσταθής, ἐς, instabilis, -e.
 ἀστάθμητος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστακός, δ, astacus, -i, ἄ.
 ἀστακτί, non stillatim.
 ἀστακτος, *ον*, ἀστάλακτος, *ον*,
 non destillans, -ntis.
 ἀσταλής, ἐς, vestibus non indutus
 ἀστασία, ἡ, instabilitas.
 ἀστασιαστός, sedit ore carens.
 ἀστατέω -ὦ, inconstans sum.
 ἀστατος, *ον*, instabilis, e.
 ἀστατως, inconstanter.
 ἀσταφύλος, *ον*, uvis carens.
 ἀσταχυς, δ, spica, -ae; ὅ.
 ἀστεγαστος, *ον*, non tectus.
 ἀστεγος, *ον*, tecto carens.
 ἀστεϊνόμεναι, ἀστεῖζομαι, urba-
 nitates erant utur; jocos.
 ἀστειολόγος, *ον*, urbanus, a, um.
 ἀστεῖος, α, *ον*, urbanus, a, um;
 festivus, a, um facētus.
 ἀστεϊότης, ἡ, urbanitas. ὅ.
 ἀστεῖως, urbane, iacēte.
 ἀστεῖσμός, δ, urbanitas, ὅ.
 ἀστελέχος, *ον*, truncu carens.
 ἀστέφανος, *ον*, 1) non gemebun-
 dus, a, um 2) qui non gem.t.
 ἀστεπτος, *ον*, non coronatus.
 ἀστεργής, ἐς, inamabilis, e.
 ἀστερέζω, in stellam verto; stellō
 (-are) aliquem.
 ἀστερίος, *ον*, stellaris, e.
 ἀστερίσκοι, δ, stellula, -ae, ὅ.
 ἀστερισμός, δ, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστεροειδής, ἐς, stellaris, e.
 ἀστερόεις, εσσα, εν, stellatus.
 ἀστεροσκοπος, astrorum observator
 ἀστεροφειγής, stellimicans.
 ἀστεροφόρος, *ον*, stellifer, a, um.
 ἀστεφανος, *ον*, ἀστεφάνωτος, *ον*,
 incoronatus, a, um.
 ἀστή, ἡ, civis, -is, ὅ.
 ἀστηλος, *ον*, columnis carens.
 ἀστήρ, δ, stella, ae, ὅ.

ἀστήρικτος, *ον*, instabilis, -e.
 ἀστιβής, ἐς, ἀστιβος, *ον*, non
 calcatus; impervius, a, um.
 ἀστικός, ἡ, *ον*, 1) urbanus, a, um
 2) civicus, a, um.
 ἀστικτος, *ον*, nullo stigmate si-
 gnatus.
 ἀστικῶς, urbanatim; urbane.
 ἀστοιχείωτος, *ον*, elementis ca-
 rens; indoctus, a, um.
 ἀστομος, *ον*, inorus, a, um.
 ἀστοργία, ἡ, animus durus; in-
 humanitas -atis; impietas, ὅ.
 ἀστοργος, *ον*, amoris expers; du-
 rus, a, um; impius.
 ἀστόργως, 1) duriter 2) impie.
 ἀστός, δ, civis, -is, ἄ.
 ἀστόχαστος, *ον*, 1) non collinea-
 tus, a, um 2) (=ἀλόγιστος), incon-
 sideratus, a, um.
 ἀστοιχέω -ὦ, aberro a scopo.
 ἀστόχημα, τό, erratum, -i, οὐ.
 ἀστοχία, ἡ, 1) aberratio a scopo
 imprudendia, -ae, ὅ.
 ἀστοχος, *ον*, non bene collineans,
 non bene coniiciens.
 ἀστόχως, imprudenter.
 ἀστράβη, ἡ, sella lignea.
 ἀστραβής, ἐς, non tortus, a, um.
 ἀστραγαλίζω, talis ludo.
 ἀστράγαλος, δ, talus, -i, ἄ.
 ἀστραῖος, α, *ον*, stellaris, e.
 ἀστραπή, ἡ 1) fulgor, -oris, ἄ.
 2) iuguratio, -ōnis, ὅ.
 ἀστραπηφόρος, fulgura ferens.
 ἀστράπτω, (κνρ. καὶ μεταφ.) 1)
 fulguro, -are τριτοπρ. ἀστράπτει,
 fulgurat 2) fulgeo (iulsi, -ēre).
 ἀστρατηγῆτως, sine duce.
 ἀστρεπτος, *ον*, qui nequit flecti;
 durus, a, um; immobilis, e.
 ἀστροβολέομαι -οῦμαι, ἀστροβο-
 λίζομαι, sideror (-atus sum, -ari).
 ἀστρολογέω -ὦ, ρημ. astrologicam
 tracto.
 ἀστρολογία, ἡ, astrologia, -ae, ὅ.
 ἀστρολόγος, δ, astrologus, -i, ἄ.
 ἀστρομαντεία, ἡ, astrologia, -ae.
 ἄστρον, τό, sidus, -eris, οὐ.
 ἀστρονομέω -ὦ, ρ. astronomiam
 tracto.
 ἀστρονομία, ἡ, astronomia, -ae, ὅ.

ἀστρονομικός, astronomicus, a, um.
 ἀστρονόμος, ὁ, stellarum ἢ astro-
 rum contemplor; astronomus, -i, ὁ.
 ἀστροφαής, astrilucus, a, um.
 ἀστροφεγγής, stellimicans.
 ἀστροφόρος, ὄν, astrier, a, um.
 ἀστροφος, ὄν, irretortus, a,
 ἀστρωτος, ὄν, non stratus.
 ἄστν, τό, 1) urbs -rbis (ἰδὼς Roma).
 2) astu (ἰδὼς Athenae)..
 ἀστυάναξ, ὁ, urbi imperans.
 ἀστυγίτων, ὄν, urbi vicinus.
 ἀστυλος, ὄν, columnis carens.
 ἀστυνομέω -ῶ, aedilis sum.
 ἀστυνομία, ἡ, aedilitas, -atis, ὁ.
 ἀστυνομικός, aedilicius, a, um.
 ἀστυνόμος, ὁ, aedilis, -is, ὁ.
 ἀσύγγνωστος, indignus venia.
 ἀσυγκέραστος, intemperatus.
 ἀσύγκριτος, incomparabilis, e.
 ἀσυγκρίτως, incomparabiliter.
 ἀσύγχυτος, ὄν, inconiusus.
 ἀσυγχύτως, inconiusibiliter.
 ἀσυχώρητος, ὄν 1) non permit-
 tendus, a, um; 2) inconcessus, a,
 um; inconcessibilia, e.
 ἀσυχωρήτως, citra veniam.
 ἀσύζευκτος, ὄν, inconjugus.
 ἀσύλητος, ὄν, inspoliatus, a, um.
 ἀσυλία, ἡ, sanctitas loci.
 ἀσύλληπτος, incomprehensus.
 ἀσύλληπτος, inconsideratus.
 ἀσυλλογίστως, inconsiderate.
 ἄσυλον, τό, asylum, -i, οὐ.
 ἄσυλος, ὄν, inspoliatus, a, um.
 ἀσυμβούλευτος, nullo consulto
 utens. [ium].
 ἀσυμμετρία, ἡ, inconvenientia par-
 τibus ἀσύμετρος, ὄν, inconueniens par-
 tibus non symmetros, -on.
 ἀσυμμέτρως, sine symmetriā.
 ἀσυμπαθής, ἐς, inclemens.
 ἀσυμπαθώς, sine misericordiā.
 ἀσύμπλεκτος, ὄν, inconnexus.
 ἀσυμφορος, ὄν, inutilis, e.
 ἀσυμφορός, inutiliter.
 ἀσυμφυής, ἐς, non coalescens.
 ἀσυμφωνία, ἡ, dissensus, -ūs, ὁ;
 dissonantia -ae, ὁ.
 ἀσύμφωνος, ὄν, absonus, a, um;
 dissonus, a, um || discors.
 ἀσυμφώνως, absone; dissone. .

ἀσυναίρετος, non contractus.
 ἀσυναίρετως, absque contractione.
 *ἀσύνακτος, ὄν, non collectus.
 ἀσύναπτος, ὄν, incoibilis, e.
 ἀσυνάρμωτος, ὄν, ἀσυνάρτητος,
 ὄν, inconnexus, a, um.
 ἀσυναρμόστως, ἀσυναρτήτως, non
 connexe.
 ἀσύνδετος, ὄν, con copulatus, a,
 um; dissolutus, a, um.
 ἀσυνδέτως, sine copulā.
 ἀσυνδύαστος, non copulatus.
 ἀσυνδυάστως, sine copulatione.
 ἀσυνείδητος, ὄν, non conscius
 (alicujus rei).
 ἀσυνείδητως, inscio alio.
 *ἀσυνειδήσία, ἡ, mala conscientia.
 ἀσυνεσία, ἡ, imprudentia, -ae, ὁ.
 stultitia, ae, ὁ.
 ἀσύνετος, ὄν, imprudens -ntis.
 ἀσυνέτως, imprudenter; stulte.
 ἀσυνηγόρητος, patrono carens.
 ἀσυνήθεια, ἡ, 1) insuetudo, -inis,
 ὁ. 2) insolentia, -ae, ὁ.
 ἀσυνήθης, ἐς, insuetus, a, um.
 ἀσυνήθως, insuete; insolenter.
 ἀσύνθετος, ὄν, non compositus,
 a, um simplex, -icis.
 ἀσυνόδευτος, non comitatus.
 ἀσύντακτος, ὄν, incompotitus, a,
 um; inordinatus, a, um.
 ἀσυντάκτως, imcomposite, incon-
 ditate, inordine.
 ἀσυνταξία, ἡ, inordinatio, ὁ.
 ἀσυντέλειος, ὄν, imperfectus.
 ἀσυντελέστως, imperfecto.
 ἀσύντονος, non contentus.
 ἀσυστασία, ἡ, confusio, -ōnis, ὁ.
 ἀσύστατος, ὄν 1) non cohaerens,
 -ntis 2) non commendatus.
 *ἀσυστόλως, non submisso modo.
 ἀσφακτος, ὄν, non caesus,
 ἀσφάλεια, ἡ, cautio, -ōnis, ὁ.
 cautela, -ae, ὁ. securitas, -atis, ὁ.
 ἀσφαλής, ἐς, tutus, a, um; peri-
 culo vacuus; securus.
 ἀσφαλίζω, tutum reddo ἢ praes-
 to (aliquem ἢ aliquid), in tuto col-
 loco (aliquid); confirmo.
 ἀσφάλισμα, τό 1) firmamentum,
 -i, οὐ. 2) cautio, -ōnis, ὁ.
 ἀσφαλτος, ἡ, lutamentum, inis, οὐ.

ἀσφαλτώ -ῶ, bitumine illino.
 ἀσφαλτώδης, bituminosus, a, um.
 ἀσφαλῶς, tuto; secure; certe.
 ἀσφιγκτος, non constrictus.
 ἀσφόδελος, δ, albūcus, -i, δ.
 ἀσφράγις, ον, non obsignatus, a, um; sine signo.
 ἀσφυκτέω -ῶ, pulsu careo.
 ἀσφυξία, ἡ, 1) defectio pulsūs. 2) suffocatio, -ōnis, θ.
 ἀσχετος, non cohibendus, a, um; intolerabilis, e, (= οὐκ ἔχων σχέσιν) (ad aliquid) relationem non habens.
 ἀσχέτως, 1) immoderate *2) sine relatione (ad aliquid).
 ἀσχημάτιστος, ον, figurā carens.
 ἀσχηματίστος, sine figurā.
 ἀσχημονέω -ῶ, indecōre ago.
 ἀσχημόνας, turpiter.
 ἀσχημοσύνη, ἡ, turpitudine, θ.
 ἀσχήμων, ον, turpis, e; indecoris, e; indecens.
 ἀσχιδής, ἐς, καὶ ἄσχιστος, ον, non fissus, a, um.
 ἀσχολέω -ῶ (τινά), occupo ἢ occupatum teneo aliquem (aliqua re); — οὐμὰ περι τι, occupatus sum in re aliqua.
 ἀσχολία, ἡ, occupatio, -onis, θ.
 ἀσχολος, ον, occupatus, a, um.
 ἀσχόλως, sine otio.
 ἀσώματος, ον, incorporealis, e; † = ἄυλος, inconcretus, a, um.
 ἀσωμάτως, iucorporaliter.
 ἀσωτεῖον, τό, ganeum, -ii. cθ.
 ἀσωτεύομαι, 1) nepōtor, -āri; he-luor -ari 2) prodigo.
 ἀσωτία, ἡ, luxuria, -ae, θ.; libido, -inis, θ. profusio, θ.
 ἀσωτος, ον, luxoriosus, a, um; dissolutus, a, um; prodigus, a, um, nepos, -otis.
 ἀσώτως, 1) luxuriose 2) dissolute 3) prodige.
 ἀσωφρόνιστος, ον, non emendatus
 ἀτακτιώ -ῶ, 1) inordinatus sum 2) tumultuo, -ari.
 ἀτακτος, ον, inordinatus; inquietus, a, um.
 ἀτάκτως, ἐπὶ. inordinate; inquiete; petulanter.

* Ἑλληγο-Λατινικὸν Λεξικὸν

ἀταλαίπωρος, non aerumnosus.
 ἀταλαιπώρως, sine aerumnā.
 ἀταλαιπώρητος, ον, aerumnas non perferens.
 ἀταλαιπωρήτως, sine aerumnis.
 ἀταμίεντος, ον, non reconditus; ἐνεργ. qui nihil recondit.
 ἀταξία, ἡ, inordinatio, -onis, θ. tumultuatio, -onis, θ.
 ἀταπεινώτος, minime abjectus.
 ἀτάρακτος, ον, ἀτάραχος, ον, imperturbatus; tranquillus.
 ἀταράκτως, ἀταράχως, imperturbate, sine pavore; tranquille.
 ἀταραξία, ἡ, tranquillitas, θ.
 ἀταρίχευτος, sale non conditus.
 ἀτασθαλία, ἡ, petulantia, -ae, θ.
 ἀτάσθαλος, ον, petulans -ntis.
 ἀταφία, ἡ, jactura sepulcri.
 ἀταφος, ον, insepultus, a, um.
 ἄτε, utpote; quippe; quia, quod (μεθ' ὀριστ.).
 ἄτεγκτος, ον, μετφ. durus, a, um; inexorabilis, e.
 ἀτέγκτως, μετφ. duriter.
 ἀτέκιστος, ον, muris non cinctus; immunitus, a, um.
 ἀτέκμαρτος, ον, de quo nullum certum indicium est; obscurus.
 ἀτεκμάρτως, sine indicio certo.
 ἀτεκνέω -ῶ, liberis careo.
 ἀτεκνία, ἡ, orbitas liberorum.
 ἄτεκνος, orbus, a, um, (liberis).
 ἀτεκνώ -ῶ (= ὀρφανίζω τῶν τέκνων), orbo (aliquem) liberis ἢ filiis.
 ἀτέλεια, ἡ, 1) imperfectio, -onis, θ. 2) immunitas (a tributis).
 ἀτέλειωτος, ον, imperfectus.
 ἀτελεσφόρητος, ον, non ad finem perductus, a, um.
 ἀτελεσφορήτως, infructuose.
 ἀτελεύτητος, ον, non terminatus.
 ἀτελευτήτως, aeternae; semper.
 ἀτελής, ἐς, 1) imperfectus, a, um 2) = ἀφορολόγητος, immunis, e 3) = ἀμύητος, non initiatus, a, um.
 ἀτελῶς, imperfecte.
 ἀτελώνητος, ον, ex quo (de quo) vectigal non penditur.
 ἀτενής, ἐς, intentus, a, um.
 ἀτενίζομαι, ἀτενίζω (τινά), ρ. in-

tento oculos in aliquem.

ἀτενῶς, intentis oculis; rectā.

ἀτερμάτιστος, *ον*, infirmus, a, um.

ἀτερπής, *ές*, insuavis, e.

ἀτεχνής, ἀτεχνος, sine arte.

ἀτεχνία, *ή*, imperitia.

ἀτεχνίτευτος, *ον*, ἀτέχναστος, *ον*, non elaboratus arte.

1. ἀτέχνως, sine arte (artificio).

2. ἀτεχνῶς, prorsus; plane.

ἀτη, *ή*, damnum, -i, οὐ.

ἀτηκτος, *ον*, non liquefactus.

ἀτημέλεια, *ή*, incuria, -ae, *θ*.

ἀτημελής -ῶ, negligo.

ἀτημελής, *ές*, negligens, -ntis.

ἀτημέλητος, *ον*, neglectus.

ἀτημελήτης, negligenter.

ἀτιθά(σ)σειντος, *ον*, indomitus.

ἀτίθα(σ)σος, *ον*, indomitus, a, um: ἐπὶ προῶ. effrenatus, a, um.

ἀτιμάζω, ihonesto, -are, aliquid; contemno, aliquid — παρθένον, pudicitiam virgini eripio, devirgino, -are.

ἀτίμητος, *ον*, inhonoratus, a, um; inhonoratus; inaeestimabilis, e.

ἀτιμία, *ή*, 1) ignominia, -ae, *θ*. dedecus, -oris *θ*; infamia, ae, *θ*.

ἀτιμος, *ον*, 1) inhonoratus, a, um; inhonoris, e' 2) dehonustus, a, um.

3) ignominiosus, a, nm.

ἀτιμῶ -ῶ, maximā deminutione capitis aliquem afficio.

ἀτιμωρησία, *ή*, impunitas, *θ*.

ἀτιμωρητί, ἀτιμωρήτως, impune, impunitē.

ἀτιμώρητος, impunitus, a, um.

ἀτίμως, inhonore; ignominiose.

ἀτίμως, ignominiosa damnatio.

ἀτιμωτικός, *ή*, *ον*, ignominiosum reddens (aliquem *ή* aliquid).

ἀτιμωτικός, cum infamia.

ἀτίνακτος, *ον*, inconcussus, a, um.

ἀτλητος, *ον*, intoleratilis, e.

ἀτμητος, *ον*, non sectus, a, um.

ἀτμίζω, vaporo, -are.

ἀτμοειδής, *ές*, vaporalis, e.

ἀτμοειδώς, vaporaliter. [vigans.

*ἀτμόπλοιον, τό, navis vapore na-

τμόδης, *ες*, vaporosus, a, um.

ἀτοιχος, *ον*, pariete carens.

ἀτοκος, *ον*, 1) sterilis, e' 2) absque usura: ἀτοκον χρήμα, pecunia (mutuo data) sine usura.

ἀτόκως, sine usura.

ἀτολμέω -ῶ, non audeo.

ἀτολμία, *ή*, timiditas, -atis, *θ*.

ἀτολμος, *ον*, non audens, -ntis.

ἀτόλμως, sine audaciā; timide.

ἀτομος, *ον*, insecabilis, e.

ἀτονέω -ῶ, languco, -ere.

ἀτονία, *ή*, languor, -oris, *δ*.

ἀτονος, *ον*, languidus, a, um.

ἀτόνως, languide.

ἀτόξευτος, sagittā non ictus.

ἀτοξος, *ον*, qui sine arcu est.

ἀτόπημα, τό, factum et dictum ineptum.

ἀτοπία, *ή*, 1) insolentia, -ae *θ*.

2) ineptia, *θ*. 3) absurditas, *θ*.

ἀτοπος, *ον*, 1) insolens, 2) ineptus, a, um' 3) absurdus, a, um.

ἀτόπως, insolenter; inepte.

ἀτόρρευτος, non tornatus, a, um.

ἀτρακτος, *δ*, fusus, -i, *δ*.

ἀτραπός, *ή*, 1) semita, ae' 2) calilis, -is, *δ*. 3) limes, -itis, *δ*. 4) τροπ.

via, -ae, *θ*.

ἀτραυματίστος, *ον*, 1) invulneratus, a, um: 2) invulnerabilis, e.

ἀτρέμα, quiete; tranquille.

ἀτρεμέω -ῶ, immotus maneo.

ἀτρεμής, *ές*, intrepidus, a, um.

ἀτρεμία, *ή*, quies, -etis, *θ*.

ἀτρεπτος, *ον*, immutatus, a, um; immutabilis, e.

ἀτρέπτως, immutabiliter.

ἀτρεπία, *ή*, immutabilitas.

ἀτρητος, *ον*, non terebratus.

ἀτρήτως, sine foramine.

ἀτριβής, *ές*, non tritus, a, um.

ἀτριπτος, *ον*, non tritus, a, um.

ἀτριχος, *ον*, sine capillis.

ἀτριψία, *ή*, imperitia, -ae, *θ*.

ἀτρομέω -ῶ, intrepidus sum.

ἀτρόμητος, *ον*, ἀτρομος, *ον*, intrepidus, a, um; impavidus.

ἀτρόμως, intrepide; impavide.

ἀτροπος, *ον*, immutabilis, e' *ή*

*Ατροπος, Atropos, i, *θ*.

ἀτροφέω -ῶ 1) alimentis careo.

2) marcesco, -ere.
 ἀτροφία, ἡ, 1) inedia, -ae, θ. 2) atrophia, -ae, θ.
 ἀτροφος, ον, 1) impastus, a, um.
 2) ἐνεργ. non alens, -ntis.
 ἀτρύγητος, ον, ἀτρύγης, ἐς, non vindemiatus, a, um.
 ἀτρύτος, ον, (μετφ.) indefessus.
 ἀτρυτός, sine defatigatione.
 ἀτρυτώνη, indomita (Minerva).
 ἀτρωτος, ον, 1) invulneratus, a, um 2) invulnerabilis, e.
 ἀτρώτως, sine vulnere.
 ἀττικός, ἡ, ὄν, atticus, a, um.
 ἀττικῶς, attice.
 ἀτύλωτος, ον, sine callo.
 ἀτυμβος, ον, insepultus, a, um.
 ἀτύπωτος, ον, 1) non formatus, a, um *2) non impressus, a, um.
 ἀτυφος, ον, minime fastosus.
 ἀτυχέω -ῶ, infelix sum.
 ἀτύχημα, τό, infortunium -ii, οὐ.
 ἀτυχής, ἐς, infelix, -icis.
 ἀτυχία, ἡ, inelicitas, -atis, θ.
 ἀτυχῶς, infeliciter.
 αὐ (μᾶλ. πλεοναστ. αὐ πάλιν, αὐ κίλ.) rursus (rursum); iterum; denuo
 αὐαίνω, arefacie, -ere; exsicco; -ομαι, aresco, -ere.
 αὐασμός, ὁ, siccitas, -ātis, θ.
 αὐγάω, αὐγάζομαι, luce meā collustro aliquid.
 αὐγασμα, αὐγασμός, splendor.
 αὐγή, ἡ, spendor, -ōris, ἄ. lumen -inis, ἄ.; aurora, ae, θ.
 αὐδρία, αὐδρος, ἰδέ ανδρία, ανδρος.
 αὐθάδεια, (= αὐταρέσκεια), ἡ, admiratio sui 2) = ἀδαιρεψία, ἀπειθία, pertinacia, θ. temeritas, θ.
 αὐθάδης (= αὐταρέσκος), valte sibi placens; ἀπειθής, pettinax, -acis.
 αὐθαδιάζομαι (* αὐθαδιάζω) contumax sum, pertinaciter resisto.
 αὐθαδῶς, contumaciter.
 αὐθαίρετος, ον, voluntarius.
 αὐθαίρετως 1) sponte; ultro 2) ex libidine, ad libidinem.
 αὐθέντης, ὁ, dominus, -i, ἄ.
 αὐθεντία (κύριος), auctoritas.
 αὐθεντικός, ἡ, ὄν, certo auctore; fide dignus.

αὐθεντικῶς, certo auctore.
 αὐθημερόν, eodem die.
 αὐθήμερος, eodem die factus.
 αὐθιγενής, indigena, -ae.
 αὐθις (μᾶλ. πλεοναστ. αὐθις, αὐ), rursus (rursum); iterum.
 αὐθόρμητος, ον, injussus, a, um.
 αὐθορμήτως, sponte; ultro.
 αὐθύπαρκτος, ον, αὐθυπόστατος, ον, per se subsistens.
 αὐθωρεῖ (-ωρεῖ), eādem horā.
 αὐλαία, ἡ, aulaeum, -i, οὐ.
 αὐλακίζω, sulco -are, aliquid.
 αὐλαξ, αὐλακισμός, sulcus, -i, ἄ.
 ἀυλάρχης, ὁ, aulae princeps.
 αὐλειον, τό, 1) vestibulum, -i, οὐ. 2) atrium, -i, οὐ. ovile, οὐ.
 αὐλειος, α, ον, 1) aulicus, a, um 2) αὐλειος θύρα, fores, -ium, ἄ. πλ.
 αὐλέω -ῶ, tibia cano.
 αὐλή, ἡ, aulia, -ae, θ. area, ae, θ.
 αὐλημα, τό, αὐλησις, ἡ, 1) tibicinium, -i, οὐ. 2) filatus, -us, ἄ.
 αὐλητήρ, αὐλητής, ὁ, tibicen, ἄ.
 αὐλητικός, ἡ, ὄν, auleticus.
 αὐλητρια, αὐλητρίς, tibicina, -ae.
 αὐλία, ἡ, materiae defectus.
 αὐλιζομαι 1) = διατίβω, stabulor -ari 2) = διανυκτερίω, pernocto.
 αὐλικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. 1) = τοῦ αὐλοῦ, aulicus, a, um; 2) οἱ αὐλοκοὶ (οἱ τῆς βασιλείας αὐλῆς), aulici, -orum, ἄ. πλ.
 αὐλιον, τό, stabulum, -i, οὐ.
 αὐλισμός, ὁ, pernoctatio, -onis, θ.
 αὐλός, ὁ, tibia, -ae, θ; fistula, -ae, θ; ilatus, -us, ἄ.
 αὐλος, ον, materiae expers.
 αὐλών, ὁ, vallis, θ. convallis, -e.
 αὐξάνω 1) augeo (-xi -ctum -ere) aliquid ἢ aliquid; *2) = αὐξάνομαι, ἡ τιμὴ τοῦ οἴτου αὐξάνει, pretium frumenti augetur 3) αὐξάνομαι α') augeo (οὐδ.), augeor, -ctus sum, -eri; β') cresco, crevi, cretum, crescere; γ') accresco -ere.
 αὔξεις, ἡ, auctus, -ūs, ἄ; incrementum, -i, οὐ. accessio, -onis, θ. amplificatio, θ.
 αὔξειτικός, auctificus, a, um.
 αὔξομείωσις, ἡ, auctio et diminutio; fluxus et refluxus maris.

ἀϋπνία, ἡ, 1) insomnia, -ae, θ. 2) vigilia, -ae, θ.

ἀϋπνος, ον, insomnis; vigil.

αὔρα, ἡ, aura, -ae, θ.

αὔριον, cras· ὁ αὔριον, crastinus, a, um; ἡ αὔριον, crastinus dies.

αὔροφόρητος, αὐρά ablati.

αὐστηρός, ἄ, ὄν· 1) austrerus, a, um; 2) severus, a, um.

αὐστηρότης, ἡ· 1) austeritas, θ. (vini, magistri)· 2) severitas.

αὐστηρῶς· 1) austère· 2) severe.

αὐταδέλφη, ἡ, (soror) germana.

αὐτάδελφος, (irater) germanus.

αὐτανδρος, ον, cum ipsis viris.

αὐτάρ, sed, autem; ceterum.

αὐταρέσκεια, ἡ, nimius amor sui, admiratio sui.

αὐταρέσκος, ον, valde sibi placens; sui admirator.

*αὐταρέσκως, ἐνλ. modo valde sibi placenti.

αὐτάρκεια, ἡ· 1) sufficientia, -ae, θ. 2) frugalitas, -atis, θ.

αὐταρκέω -ᾶ, sufficio, -erē.

αὐτάρκης, ες· 1) sibi sufficiens· 2) contentus, a, um.

αὐτε· 1) rursum· 2) postea.

αὐτεξούσιον, τό, αὐτεξουσίτης, ἡ, liberum arbitrium.

αὐτεξουσίως, libere.

αὐτεπαγγέλτος, ον, ultro aliquid faciens.

αὐτεπαγγέλτως, (meâ, tuâ, suâ) sponte, voluntate ultro.

αὐτήκοος, ον, qui suis aliquid auribus audit; arbiter, ἄ.

αὐτίκα, actutum statim.

αὐτοβούλως, suâ sponte.

αὐτογνωμονέω -ῶ, q. ex arbitratu meo facio.

αὐτογνώμων, ον, qui suo consilio et arbitrio aliquid gerit.

αὐτόγραφον, τό, suâ manu scriptum; exemplar, -ar'is, ἄ.

αὐτόγραφοι, ον, suâ manu scripti· αὐτόγραφος ἐπιστολή, litterae suâ manu scriptae.

αὐτόδηλος, ον, per se manifestus.

αὐτοδίδακτος, ον, a se ipso doctus.

αὐτοδιδάκτως, naturae instinctu.

*αὐτοδικαίως, ipso jure.

αὐτοδικέω -ῶ· 1) ipse meis legibus utor; *2) injuriam acceptam ipse ulciscor.

*αὐτοδικία, ἡ, ultio facta ab ipso qui injuriam accepit.

αὐτόθεν, istinc, illinc.

αὐτόθι, istic, illic, ibi.

αὐτοκασίγνητος, frater germanus

αὐτοκέλευτος, ον, non imperatus, a, um; spontaneus, a, um.

αὐτοκατασκευάστος, naturalis, e.

αὐτοκέφαλον, τό, = αὐτὴ ἡ κεφαλὴ, ipsum caput.

αὐτοκίνητος, ον, qui per se movetur· *τὸ αὐτοκίνητον, quod a se movetur, quod sesse movet.

αὐτόκληδος, ον, cum ipsis ramis.

αὐτόκλητος, ον, non vocatus, a, um, non invitatus, a, um.

αὐτοκράτειρα, ἡ, imperatrix, θ.

αὐτοκρατορεὺς, imperator sum.

αὐτοκρατορία, ἡ, plena potestas; principatus, -us, ἄ.

αὐτοκρατορικός, ἡ, ὄν, imperatorius, a, um; imperialis, e.

αὐτοκρατορικῶς, imperialiter.

αὐτοκράτωρ, nullius imperio subiectus; imperator, -oris.

αὐτόκτητος, ον, proprius, u, um.

αὐτοκίνητος, ον, naturalis, e.

αὐτοκτονέω -ῶ, mihi ipse mortem conscisco (-ivi, -ere).

αὐτοκτονία, ἡ, mors voluntaria.

αὐτοκτόνος, qui sibi ipse mortem conscivit; se ipse intericiens.

αὐτολεξεί, ad verbum, verbo pro (de, e) verbo.

αὐτομάθεια, ἡ, sine praeceptore instructio.

αὐτοματεῖ (-τί); sponte, ultro.

αὐτόματος, ον· 1) fortuitus, a, um, fortuito eveniens· 2) spontaneus, a, um; 3) automatatus, a, um, τὸ αὐτόματον (μηχανή), automatum, -i, οὐ.

αὐτομάτως, fortuito; sponte.

αὐτομολέω -ῶ (πρὸς τινα), transeo (-ire) transiugio; perfugio.

αὐτομόλησις, ἡ, αὐτομολία, ἡ, transfugium, -ii· οὐ· desertio, -onis.

αὐτόμολος, transfuga, -ae, ἄ; desertor, -oris, ἄ.

αὐτομόλως, more transfugae.
αὐτονομέομαι -οῦμαι, meis legibus me guberno.

αὐτονομία, ἡ, libertas publica.
αὐτόνομος, ον, nullus imperio subjectus; liber, a, um.

αὐτοπαθής (ἀντωνυμία), pronomen reciprocum.

αὐτόπιστος, ον, per se credibilis.

αὐτοποίητος, ον, a se ipso factus.

αὐτοπροαίρετος, ον, libero arbitrio agens; ultro susceptus; ultro-nens, a, um.

αὐτοπροαιρέτως, (μεᾶ, tuᾶ) suā personā (adesse).

αὐτόπις, ὁ, testis oculatus ἢ ἄ-πλως, testis; arbiter; -tri, ἄ.

αὐτός, ἡ, ὁ 1) ipse, a, um; αὐ-τός (= ὁ ἴδιος) ἐποίησα, ipse feci 2) is, ea, id (ἐν ταῖς πλαγαῖς αὐτῆς πτώσων ἐπὶ μὴ αὐτοπαθείας, μάλι-στα δὲ ἡ γενική, ejus, eorum, earum ὡς γενική κτητική), τὰ τέκνα αὐτῶν, liberi eorum 3) αὐτός καθ' ἑαυτόν, per se (solus) 4) ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό (ταυτό), idem, eadem, idem αὐτόσε, eodem, istuc.

αὐτοσχεδιάζω, ex tempore ἢ sub-
bito facio (dico) aliquid.

αὐτοσχεδιασμός, τό, opus ex tem-
pore (subito) iactum.

αὐτοσχεδιασμός, ὁ 1) extemporali-
tas -atus, ὁ. 2) subitaria dictio.

αὐτοσχεδιαστής, ὁ, qui ex tempore
(subito) facit (dicit).

αὐτοσχέδιος, α, ον, ex tempore
(subito) factus; subitarius, a, um.

αὐτοσχεδίως, ex tempore.

αὐτότατος, ipsissimus.

αὐτοτέλεια, αὐτοτελειότης, ὁ, abso-
luta perfectio.

αὐτοτέλής, ἐς, per se absolutus;
ipse sibi sufficiens.

αὐτοτέλως, absolute; perfecte.

αὐτοῦ (= αὐτόθι), ibi; illic.

αὐτοουργέω -ω, ipse facio (aliquid)

αὐτοουργός, ὁν, auctor rei ὁ αὐ-
τοουργός (= τεχνίτης) opifex -icis, ἄ.

αὐτοφυής; ἐς 1) nativus, a, um,
ἄντρον αὐτοφύες, nativum specus 2) naturalis, e (saxum) 3) δένδρον

αὐτοφύες, arbor suae spontis.

αὐτοφυνῶς, suapte naturā.

αὐτόφωρος, ον, deprehensus ἢ
comprehensus in ipsa re.

αὐτόχειρ, ὁ, ἡ, quise ipsum ac-
cidit; suicida, -ae, ἄ.

αὐτοχειρὶ, suā manu.

αὐτοχειρία, ἡ, caedes sui ipsius;
suicidium.

αὐτόχθων, indigena, -ae, ἄ. ὁ

αὐτόχθονες, primigeni.

αὐτόχρημα, re ἢ re ipsa; plane.

αὐτόχροος, ον, nativi coloris.

αὐτόχυμος, ον, succo suo.

αὐτόχυτος, ον, per se fusus.

αὐτοψεί, cum suis oculis.

αὐτοψία, ἡ, oculata inspectio.

αὐχένιος, ad cervicem pertinens.

αὐχημα, αὐχησις, gloriatio, -onis.

αὐχητής, ὁ, gloriator, -ōris, ἄ.

αὐχήν, ὁ, cervice, -icis, ὁ.

αὐχμέω -ω 1) = ξηρός εἰμι, areo,
-ere 2) = σqualor, squalor, -ere.

αὐχμηρός, ἄ, ὁν 1) = ξηρός, ari-
dus, a, um 2) = σqualor, squali-
dus, a, um, paeditus, a, um.

αὐχμηρῶς, squalide.

αὐχμός, ὁ 1) = ξηρασία, aridi-
tas ὁ. 2) = σqualor, squalor, ἄ.

αὐχμώδης, ἐς, aridus, a, um.

ἀφαίμαξις, ἡ, sanguinis detra-
ctio; sanguinis (e)missio.

ἀφαιμάσσω, sanguinem demo ἢ
detraho, (e)mitto, depleo.

ἀφαίρε(η)μα, τό, quod aufertur.

ἀφαιρέσεις, ἡ 1) ademptio, ὁ. 2)

abstractio, ὁ. 3) ablatio, ὁ.

ἀφαιρετική (πτώσις), ablativus
(ὑπον. casus).

ἀφαιρέτης, ὁ, ablator, -oris, ἄ.

ἀφαιρέω -ω 1) demo, -mpsi,
-mptum, -ere aliquid: -οῦμαι (τινὶ
τι, τινός τι, τινά τι) adimo alicui

aliquid; auiero (abstuli, ablātum,
auierre) alicui aliquid 2) = ἐλαττώ,
deminuo, -ere (aliquid).

ἀφάλλομαι, desilio, -fre.

ἀφαμαρτάνω, aberro (a re).

ἀφάνεια, ἡ, obscuritas, -atis, ὁ.

ἀφανής, ἐς, obscurus, a, um.

ἀφανίζω, obscuro, -are; aboleo
(ēvi, -itum -ēre) aliquid; consumo,

(-psi, -ere) aliquid; deleo -ere;

excido, -ere, destruo, ere; —ομαι 1) abolesco, ere 2) evanesco, -nui, -ere 3) occido, -ere.

ἀφάνις, ἡ, ἀφανισμός, δ· 1) abolitio, -onis, θ. 2) deletio, -ōnis, θ. delētus, -us, δ. 3) occidio.

ἀφανιστής, δ, destructor, ἀ. ἀφαντος, ον, ab aspectu remotus — γίγνομαι, ex oculis evanesco.

ἀφανῶς· 1) occulte 2) obscure.

ἀφαρπάξω (τί τινος), abripio —ripui, -reptum, -ere) aliquid ab aliquo; deripio aliquid de aliquo.

ἀφασία, ἡ, loquendi impotentia: ἐντεῦθ. α) stupor, -ōris· β) silentium, -i, οὐ.

ἀφατος, ον, ineffabilis, e.

ἀφάτως, ineffabiliter.

ἀφέργεια, ἡ, lumine defectus.

ἀφεργής, ἐς, lumine carens.

ἀφεδρών, δ, latrina, -ae, θ.

ἀφριδέω —ω, non parco alicui) contemno —ere, aliquid.

ἀφριδής, ἐς, non parcens (alicui); largus, a, um (alicujus rei ἢ aliqua re) profusus, a, um.

ἀφριδία, ἡ, profusio, -onis, θ, ἀφριδῶς· 1) profuse; effuse 2) — δαυιλῶς, large.

ἀφρευτικός, ἡ, δν, abstinens.

ἀφέλεια, ἡ, simplicitas, -âtis, θ.

ἀφέλης, ἐς, 1) simplex, -icis· 2) ἐπὶ λόγον, candidus, a, um.

ἀφελῶς· 1) simpliciter 2) candidè· ἢ ἀφελῶς, candidule.

ἀφελκῶ —ω, exulcero, -are.

ἀφελκυσίς, ἡ, abstractio, -ōnis, θ.

ἀφελκύνω, ἀφελκύνω, abstraho· ||

—ομαι ἀπὸ τινος ἐπὶ τι, abstrahor

ab aliqua re in aliquid.

*ἀφερέγγυος, non fide dignus.

ἀφέρπω, clam me subduco.

ἀφεις, ἡ· 1) emissio, -onis, θ.

ἀφεις αἰχμαλώτου, ἀπομάχον, mis-

sio, -ōnis, θ. 2) = ἀποπομπή, διά-

λυσίς, dimissio, -ōnis, θ. 3) = συγ-

χώρησις, indulgentia, -ae, θ.

ἀφετός, α, ον, dimittendus.

ἀφετηρία (ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ), car-

ceres· μεταφ. principium, -ii, οὐ.

ἀφετήριος, ον, missilis, e.

ἀφέτης (ὁ βάλων), missor, ἀ.

ἀφρευτικός, ἡ, δν, (e)mittendi vim habens.

ἀφετος, ον, dimissus, a, um· || liber, era, erum.

ἀφρευτικός, ον, inevitabilis, e.

ἀφεύκτως, inevitabiliter.

ἀφέψημα, τό, decoctum, -i, οὐ.

ἀφέψησις, ἀφεψις, ἡ, decoctio, -onis, θ.

ἀφέψω, decoquo, -ere, aliquid.

ἀφή, ἡ, tactio, θ. tactus, -us, ἀ.

contactus, -us ἢ contagio, -ōnis.

ἀφηγέομαι —οῦμαι· 1) = ἡγοῦμαι

τινος, duco aliquid ἢ aliquid 2) =

διηγοῦμαι τι, narro, denarro.

ἀφήγημα, τό, ἀφήγησις, ἡ, nar-

ratio, -ōnis, θ. narratus, -us, ἀ.

ἀφηγηματικός, ἡ, δν, narratio-

nem continens.

ἀφηγηματικῶς, narrative.

ἀφηγητής, δ, narrator, -ōris, ἀ.

ἀφηδύνω τι, jucundum reddo.

ἀφήκα· ἴδε ἀφήμι.

ἀφηνιάζω, habenas excutio, frena

non patior· || non pareo, rebellio.

ἀφηνίασις, ἡ, ἀφηνιασμός, δ, fre-

norum excussio· || rebellio, θ.

ἀφηρημένος, η, ον, abstractus.

ἀφησυχάζω, conquiesco, -ere.

ἀφθορασία, ἡ, incorruptibilitas,

-atis· || immortalitas —âtis, θ.

ἀφθαρτος, ον, incorruptibilis, e·

|| immortalis, e· || incorruptus.

ἀφθεγκτος, ον, mutus, a, um.

ἀφθεγξία, ἡ, ineffabilitas, θ.

ἀφθιτος, ον, immortalis, e.

ἀφθογγος, ον, mutus, a, um.

ἀφθόνητος, ον, non invidiosus.

ἀφθονήτως, non invidiose.

ἀφθονία, ἡ· 1) abundantia, -ae,

θ. 3) copia, -ae, θ. 3) ubertas,

-atis, θ. 4) affluentia, -ae, θ.

ἀφθονος, ον, κυρ. non invidio-

sus, a, um? μεταφ. ἐνταῦθ. 1) abun-

dus, a, um 2) copiosus, a, um 3)

uber, -eris· ὕδατα ἀφθονα, aquae

uberes 4) exuberans, -ntis.

ἀφθόνως· 1) abunde ἢ abundan-

ter 2) copiose 3) aülunter 4) ἀ-

φθονώτερα, uberius, ἀφθονώτατα,

uberrime.

ἀφθορία, ἡ, incorruptela, -ae, θ.

ἄφθορος, *ον*, incorruptus, a, um
ἀφιδρόω -ω, resudo, -are.
ἀφιδρώσεις, *ῆ*, desudatio, *θ*.
ἀφιερῶ -ω, dico ἢ dedico, -are,
 aliquid· **ἀφιερῶ** (προσφωνῶ) *τινι* βί-
 βλλον, librum alicui dedico
ἀφιερῶμα, τό, donarium, -ii, οὐδ.
ἀφιερῶσεις, *ῆ*, dedicatio, -onis, *θ*.
ἀφίημι· 1) emitto (-isi, -issum,
 -ere) aliquid (telum, fulmina)· 2)
 mitto (-ere) aliquid (telum hastam
 ἢ aliquem)· 3) = ἀποπέμπω, δια-
 λύω, mitto, dimitto (-ere) aliquid·
 ἢ aliquem, ἐντεῦθεν, ἀφίεμαι (= ἀφι-
 σταμαι) *νινος*, dimitto aliquid· 4)
 = ἀπολύω, ἀπαλλάττω, α') remitto,
 -ere· β') absolvo (-vi, -ūtum, -ere)
 aliquem (a) *re*· γ') excuso aliquem
 (ab) *re*· 5) = ἐλάττω, βάλλω *τι*, mit-
 to, permitto aliquid.
ἀφικνέομαι -οῦμαι· 1) venio ἢ
 advenio, (-ēni, -entum, -ire)· 2)
 pervenio (in portum)· 3) adtingo
 ἢ cadio aliquid· *μετφ.* α') ἀφικνού-
 μαι (ἔρχομαι) εἰς φόβον, in timorem
 pervenio· β') ἀφικνέομαι εἰς πᾶν
 κακόν, εἰς τό ἔσχατον τοῦ κακοῦ ἀ-
 φικνούμαι, ad extremam calamita-
 tem adigor (-actus sum, -i).
ἀφιλανθρωπία, inhumanitas, *θ*.
ἀφιλάνθρωπος, inhumanus.
ἀφιλανθρώπως, inhumane.
ἀφίλητος, *ον*· 1) non dilectus, a,
 um· 2) cui osculum non datum est
ἀφιλία, *ῆ*, amicorum defectus.
ἀφιλοδοξία, *ῆ*, gloriae contemptus
ἀφιλοδοξος, non gloriae cupidus.
ἀφιλοδόξως, ἐπ' *ε*. sine gloriae cu-
 piditate.
ἀφιλοκαλία, *ῆ*, rerum honesta-
 rum inscitia· || ineptia, ae, *θ*.
ἀφιλόκαλος, *ον*, honesta non
 amans· || ineptus, a, um.
ἀφιλοπόλεμος, *ον*, non bellicosus.
ἀφιλόπονος, *ον*, ignavus, a, um.
ἀφιλος, *ον*, amicis carens.
ἀφιλοστοργία, caritatis defectus.
ἀφιλόστοργος, *ον*, a caritate alie-
 nus, durus, a, um.
ἄφιλοστόργως, duriter.
ἀφιλοτεχνία, *ῆ*, contemptus libe-
 rorum.

ἀφιλοτιμία, *ῆ*, ambitionis defe-
 ctus· || impudentia, -ae, *θ*.
ἀφιλότιμος, *ον*, non cupidus ho-
 noris· || impudens, -ntis.
ἀφιλοχρηματία, *ῆ*, divitiarum con-
 temptus.
ἀφιλοχρήματος, *ον*, divitiarum
 contemptor.
ἀφίξις, *ῆ*, adventus, -us, *ἀ*.
ἀφιππάζομαι, *ιδε*·
ἀφιππεύω, equo avehor.
ἀφιππος, *ον*, 1) equitandi im-
 peritus, a, um· 2) = μὴ ἱππάζομαι,
 non equitabilis, e.
ἀφίσταμαι, avolo, -are,
ἀφίστημι (*τινά νινος*), demoveo
 aliquem de re; impello (aliquem)
 in defectionem· || ἀφίσταμαι ἀπέ-
 στην *νινος*· 1) = ἀποχωρῶ *νινος*, ab-
 cedo (-cedi, -cessum -ere) ab ali-
 quo (ab illo); absisto (-stiti, -ere)
re ἢ ab *re*· 2) = ἀπολείπω *τινά*, de-
 ficio (-ēci, -fectum, -ere) ab ali-
 quo (a republica); 3) = στασιάζω,
 secedo, -ere· 4) = παύομαι *νινος*,
 desisto (-stiti, -stitum, -ere) a-
 liquā re.
ἀφλεβής, *ἐς*, venis carens.
ἀφλεκτος, *ον*, inaccensus, a, um.
ἀφλόγιστος, *ον*, non inflammatus
ἀφλογος, *ον*, igni carens.
ἄφλοιος, *ον*, cortice carens.
ἀφνειός, *όν*, dives, -itis.
ἄφνω (= αἰφνης) repente.
ἀφόβητος, *ον*, non metuens.
ἀφοβία, *ῆ*, animus metu vacuus;
 fortitudo, -inis, *θ*. audentia, *θ*.
ἄφοβος, *ον*, metu vacuus.
ἀφόβως, sine metu ἢ timore.
ἀφόδευμα, τό, stercus, -or.s, οὐδ.
ἀφοδευτήριον, τό, latrina, -ae, *θ*.
ἀφοδος (ἀπέρχομαι), discessus, *ἀ*.
ἀφοίτητος, *ον*, inaccessus.
ἀφολιδωτος, non squameus.
ἀφόμοιος, *ον*, absimilis, e.
ἀφομοίω -ω (*τι τινι ἢ πρὸς τι*),
 simile alicui reddo alicui· || —οῦμαι
τινι, similis alicui fio.
ἀφομοιώσεις, *ῆ*, adsimulatio, *θ*.
ἀφοπλίζω, armis exuo (aliquem);
 arma adimo alicui· || —ομαι, arma
 exuo (ὑποχ. mihi).

ἀφορέω -ω (πρός τι, εἰς τι, πρὸς τινα)· 1) adspicio (-exi, -ectum -ere) ad aliquid, ad aliquem· 2) respicio (ad aliquem, ad aliquid· *3) ὅσον ἀφορᾷ ἐμὲ (σέ, αὐτόν) = τὸ κατ' ἐμὲ (κατὰ σέ, κατ' αὐτόν), quod ad me (ad te, ad eum) attinet ἢ pertinet. **ἀφορήτος, ον**, intolerabilis, -e; intolerandus, a, um.

ἀφορήτως, intoleranter.

ἀφορία, ἡ, sterilitas, -atis, θ. ἐπι γῆς· infecunditas, -atis, θ.

ἀφορίζω, 1) definio (-ire) aliquid; 2) finibus includo, limito, termino (-āre) aliquid· 3) ἀφορίζω (ἀποχωρίζω) τι ἀπὸ τινος, τί τινος, separo aliquid ab aliqua re (Asiam ab Europā)· 4) ἀφορίζω (= ἀποκρίνω) τι, τινὰ ἢ ἀπὸ τινος, segrego aliquem ἢ aliquid ab aliquo· 5) † = ἀναθεματίζω, excommunico, -are, aliquem· ἐντεῦθ. ἀφωξιμένος, excommunicatus.

ἀφορισμός, δ, 1) separatio, -ōnis· 2) brevis sententia· 3) † = ἀναθεματισμός, excommunicatio, θ.

ἀφοριστικός, ἡ, όν, ad determinandum idoneus, a, um.

ἀφοριστικῶς, sententiis brevibus **ἀφορμάω** -ω, me proripio (ex aliquo loco); proficiscor, abeo.

ἀφορμή, ἡ, (μετφ.), origo et fons alicujus, rei· ἐντεῦθ. 1) causa, -ae, θ. 2) materia, -ae (alicujus rei)· 3) = κατρός, occasio, -ōnis, θ. 4) = εὐπορία, facultas, -atis, θ. opes.

ἀφορμίζω, e portus navem educo **ἀφορολόγητος, ον**, 1) sterilis, -e·

2) ἐπι γῆς, infecundus, a, um.

ἀφορτος, ον, sine onere.

ἀφοσιόω -ω, 1) = καθάιρω, expio, -are, aliquid (τήν πόλιν), urbem·

2) ἀφοσιῶ (= καθιερώ) τι τινι, devoto ἢ devoveo aliquid alicui· || μέο. — οὐμαί τι, = ἐξαγγίζω τι, expio aliquid (signa, scelus)· *2) ἀφοσιούμαί τινι (εἰς τινα, εἰς τι); me devoveo alicui, me do et addico alicui rei; ἀφωσκόμενος, η, ον, devotus, a, um; ἐντεῦθ. deditus et addictus alicui.

ἀφοσίωσις, ἡ, 1) = ἀγκισμός, ex-

piatio, -ōnis, θ. 2) = καθιέρωσις, devotio, -ōnis, θ. *3) ἀφοσίωσις εἰς τινα, εἰς τι, studium (alicujus) in aliquid.

ἄφρακτος, ον, non septus, a, um; non munitus, a, um.

ἄφραστος, ον, inefabilis, e.

ἀφρίζω, spumo, -are, spumesco.

ἀφρισμός, δ, spumatus, -ūs, δ.

ἀφρόγαλα, τό, spuma lactis.

ἀφροδισιάζω, venero (-āre); ἀφροδισιάζων (ἀσελγής); venerens.

ἀφροδισιασμός, δ, res venerae.

ἀφροδισιακός, ἡ, όν, ad res venerarias pertineus.

ἀφροδίσιος, α, ον, venerens, a, um· τὰ ἀφροδίσια, res venerae.

ἀφρονέω -ω, desipio, -ere.

ἀφροντις, ό, ἡ, securus, a, um.

ἀφροντισία, sine cura.

ἀφροντιστία, ἡ, 1) securitas, -atis, θ. 2) ἐπὶ κακοῦ, socordia, ae, θ.

ἀφρόντιστος, ον· 1) securus, a, um· 2) ἐπὶ κακοῦ, socors, -rdis.

ἀφροντίστως, sine cura, secure.

ἀφρόνως, sine ratione.

ἀφρός, δ, spuma, -ae, θ.

ἀφροσύνη, ἡ, amentia -ae, θ.

ἀφρούρητος, ον, ἀφρουρος, ον, non custoditus ἢ incustoditus.

ἀφρώδης, ες, spumatus, a, um.

ἀφρων, ον, rationis expers.

ἀφύη, ἡ, aphyra, -ae, θ.

ἀφύης, ές, naturā non aptus ad aliquid· || stol dus, a, um.

ἀφυνία, ἡ, natura ad aliquid inepta· || stultitia, -ae, θ.

ἀφυκτος, ον, inevitabilis, -e.

ἀφύκτως, inevitabiliter.

ἀφυλακτέω -ω, mihi non caveo.

ἀφύλακτος, ον, 1) incautus, a, um· 2) incustoditus, a, um.

ἀφυλάκτως, incaute.

ἀφυλαξία, ἡ, incantēla, -ae, θ.

ἀφυλλος, ον, ἀφύλλωτος, ον, foliis carens.

ἀφυνπνίζω, q. expergefacio (aliquem e somno).

ἀφύσητος, non inflatus, a, um.

ἀφύτευτος, non plantatus, a, um.

ἀφυνῶς, naturā inhabili inepte· || stulte, stolidē.

ἀφώνητος, *ον*, privatus voce.
 ἀφωνία, *ῆ*, defectus vocis.
 ἄφωνος, *ον*, mutus, tacitus.
 ἀφώνως, sine voce, tacite.
 ἀφωρισμένος, *ιδε* ἀφορίζω.
 ἀφωρισμένως, separatim.
 ἀφώτιστος, *ον*, non illuminatus.
a, um, illuminus, a, um.
 ἀχάλινος, *ον*, ἀχαλίνωτος, *ον*,
 freno carens || μεταφ. (ἀκόλαστος)
 effrenatus, *a, um.*
 ἀχαλινώτως, effrenate.
 ἀχανής, *ές*, 1) vastus, *a, um*; τὸ
 ἀχαρὲς πέλαγος, mare vastum 2)
 immensus, *a, um.*
 ἀχάρακτος, *ον*, 1) nullis notatus
 signis 2) non incisus (literis).
 ἀχαράκωτος, *ον*, 1) vallo non
 munitus *2) sine lineis.
 ἀχαρὲς (-ιτος), 1) = ἀηδής, in-
 gratus 2) = ἀκομπος, illepidus.
 ἀχαριστία, *ῆ*, ingratia, *ae, θ.* in-
 gratitudo, -inis, *θ.*
 ἀχάριστος, *ον*, ingratus, *a, um*;
 ἀχάριστος εἰμι εἰς τινα, ingratus sum
 in aliquem.
 ἀχαρίστως, 1) animo ingrato; 2)
 = μὴ εὐχαρίστως, ingratis.
 ἀχαρίτως = ἀκόμψως, illepidē.
 ἀχάτης, *θ*, achates, -ae, *ἄ.*
 ἀχειλος, *ον*, labris carens.
 ἀχειρ, ἀχειρος, *θ, ῆ*, sine manibus.
 ἀχειροποίητος non manibus factus
 ἀχειροτόνητος, *ον*, suffragiis non
 electus.
 ἀχειρώτος, *ον*, indomitus, *a, um.*
 ἄχθομαι (τινος, τινι, ἐπὶ τινί τι),
 gravor (-ἄρι) aliquid; doleo -ēre,
 aliqua re.
 ἄχθος, *τό*, 1) onus, -eris, *οὐ* 2)
 molestia, -ae, *θ.* 3) dolor, -oris, *ἄ.*
 ἄχθοφορέω -ῶ, 1) onera fero;
 sustineo 2) bajulo, -are.
 ἄχθοφορία, *ῆ*, actio onera ferendi.
 ἄχθοφόρος, *ον*, gerrulus, *a, um*·
 ὁ ἄχθοφόρος, bajulus, -i, *ἄ.* ger-
 rulo, -onis, *ἄ.*
 ἀχίτων, *ον*, tunicā carens.
 ἄχλαινος, *ον*, laenam non habens
 ἀχλόητος, *ον*, ἀχλοος, *ον*, viridi-
 tate destitutus, non virens.
 ἀχλύς, *ῆ*, caligo, -inis, *θ.*

ἀχλυώδης, *ες*, caliginosus, *a, um.*
 ἄχνη, *ῆ*, palea, *θ.* spuma, *θ.*
 ἄχνοος -ους, lanugine carens.
 ἀχολία, *ῆ*, animus aequus.
 ἀχολος, *ον*, bile carens, lenis, *e.*
 ἀχορδος, *ον*, sine fidibus.
 ἀχόρευτος, *ον*, choreis carens; **θ*
 μὴ χορεύσας, qui non saltavit.
 ἀχορτασία, *ῆ*, insatietas, *θ.*
 ἀχόρταστος, *ον*, insatiatus, *a, um.*
 ἄχος (λύπη), *τό*, moeror, -oris, *ἄ.*
 ἀχραντος, *ον*, impollutus, *a, um*;
 purus, *a, um*; sanctus, *a, um.*
 ἀχράντως, impollute; sancte.
 ἀχρεῖος, *ον*, 1) ἀχρηστος, inutilis,
e; *2) = ἀσχος, turpis, -e.
 ἀχρειότης, *ῆ* 1) inutilitas, -ātis,
θ. *2) = ἀσχερότης, turpitudine, *θ.*
 ἀχρειώς, 1) inutiliter, *2) turpiter
 ἀχρηματία, *ῆ*, inopia, -ae, *θ.*
 ἀχρήματος, *ον*, carens pecunia,
 inops, -opis; pauper, -eris.
 ἀχρηστέω -ῶ, 1) inutilis sum 2)
 inusitatus sum 3) obsolesco, -ere.
 ἀχρηστία, *ῆ*, inutilitas, *θ.*
 ἀχρήστως, inutiliter; inusitate.
 ἄχρη, ἄχρης, 1) περίθ. *a)* usque
 ad, in (ἐπὶ δὲ πόλιων καὶ χωρῶν
 ἄνευ τῆς ad, in); ἄχρη τοῦ θεους, us-
 que ad montem ἢ ad montem us-
 que; μετ' ἀφαιρ. (καὶ ἐπιτάσ.): ἄχρη
 λαβῆς, capulo tenus 2) σύνθ. ἄχρης
 οὐ: donec, dum.
 ἀχριστος, *ον*, non unctus, *a, um.*
 ἀχροέω -ῶ, sum sine colore.
 ἀχροία, *ῆ*, coloris carentia.
 ἄχρονος, *ον*, expers temporis.
 ἀχρόνως, sine tempore.
 ἄχρους, -ουν, 1) sine colore; 2)
 = ὀχρὸς, pallidus, *a, um.*
 ἄχρυσος, *ον*, auro carens.
 ἀχρωμάτιστος, non coloratus.
 ἀχρώματος, *ον*, ἄχρωμος, *ον*, co-
 loris expers, sine colore.
 ἄχυλος, ἄχυμος, exsuccus.
 ἀχύρινος, *ον*, 1) e paleis constans;
 palaris, *e* 2) straminis, *a, um.*
 ἀχυροθήκη, *ῆ*, palarium, -ii, *οὐ*.
 ἀχυρον, *τό*, acus, -eris, *οὐ*. pa-
 lea *ae, θ.* stramen, -nis.
 ἀχυρώδης, *ες*, acerosus, *a, um.*
 ἀχυρῶν, *δ*, palarium, -ii, *οὐ*.

ἀχώνευτος, *ον*, 1) ἐπὶ μέταλλων, non flatus ἢ conflatus, a, um; 2) ἐπὶ μέταλ. καὶ τροφῆς, non coctus.
ἀχώρητος, *ον*, qui capit nequit.
 || immensus, a, um.
ἀχώριστος, *ον*, inseparabilis, e.
ἀχωρίστως, inseparabiliter.
ἀψαντος, *ον*, 1) intactilis, e 2) intactus, a, um.
ἀπεγῆς, *ές*, **ἀπεκτος**, *ον*, irreprehensibilis, a, um.
ἀπεγῶς, **ἀπέκτως**, sine reprehensione.
ἀπύδεια, *ή*, veritatis amor.
ἀπυδέω -ῶ, **ἀπυστέω** -ῶ, non mentior, -itus sum, -iri.
ἀπυδής, *ές*, **ἀπυστος**, *ον*, non mentiens, -ntis; verax, -ācis.
ἀπυδῶς (ἀπυστός), veraciter.
ἀπηλάφητος, *ον*, intactus, a, um.
ἀπήφιστος, *ον*, suffragiis non creatus ἢ electus, a, um.
ἀψηφος, *ον*, suffragio carens.
ἀψηφοδόρητος, *ον*, qui nondum suffragium tulit.
ἀνίθυμος, *ον*, **ἀνικαγδος**, *ον*, animum movens.

ἀπικορία, *ή*, fastidium, -iū, οὐ.
ἀπικόρος, *ον*, fastidiosus.
ἀπικόρως, fastidiose.
ἀπιμαχέω -ῶ, velitor, -ari.
ἀπιμαχία, *ή*, velitatio, -ōnis, θ.
ἀπίνδιον, τό, absinthium, -i, οὐ.
ἀρίς, *ή*, 1) fornix -icis, θ. 2) arcus, ὤς, ἀ. 3) testudo, -inis, θ.
ἀπογος, *ον*, non reprehensus.
ἀπόγως, sine reprehensione.
ἀποφητί, sine strepitu.
ἀπόφητος, *ον*, **ἀποφος**, *ον*, nulum strepitum edens.
ἀψυκτος, *ον*, non refrigeratus.
ἀψυχέω -ῶ, exanimor, -ari.
ἀψυχία, *ή*, 1) exanimatio, -ōnis, θ. 2) timiditas ātis, θ.
ἀψυχος, *ον*, inanimus, a, um.
ἀψυχρος, *ον*, non frigidus.
ἄωρία, *ή*, intempestivitas, θ.
ἄωρος, *ον*, 1) intempestivus, a, um 2) immaturus 3) immixtus, e.
ἄώρως, intempestive.
ἄωτον, τό **ἄωτος**, δ. (τὸ ἄνθος, τὸ ἔσχατον), ἴλος, ἀ. || μετφ. optimum.
ἄωτος, *ον*, inauritus, a, um, sine artibus; ansa carens.

B

B, β (βῆτα), τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, littera B'. ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν β' = duo ἢ secundus, τὸ δὲ β' = duo millia.
βαβὰι babae! papae! hui!
βάδην, pedetentim.
βαδίζω 1) = βηματίζω, gradior, gressus sum, -i 2) = βαίνω, περιπατῶ, ingredior, -i, ambulo, -are 3) incedo (-essi, -essum, -ere) 4) = βαίνω, χωρῶ, cedo, vado, invado, eo.
βάδισις, *ή*, **βαδισμός**, δ, gressus, -ūs, ἀ. ingressus, -ūs, ἀ.
βάδισμα, τό 1) ingressus, -ūs, ἀ. 2) gradus, -ūs, ἀ.
βαθέως 1) profunde 2) alte 3) penitus 4) = εἰς βάθος, depresso.
βαθμηδόν 1) gradatim; gradibus

ἢ per gradus 2) paulatim.
βαθμῖς, *ή*, 1) basis, is, θ. 2) gradus, us, ἀ. (κυρ. καὶ μετφ.).
βαθμός, δ, gradus, -us.
βάθος, τό, profunditas, -atis, θ.
βάθρον, τό, gradus, -us, ἀ. scamnum, -i, οὐ. subsellium, -i, οὐ.
βαθύγηρος, decrepitus, a, um.
βαθύδενδρος, arboribus obsitus.
βαθύμαλλος, *ον*, villosus, a, um.
βαθύνους, (homo) alti sensūs.
βάθυνοις, *ή*, depressio, -ōnis, θ.
βαθύνω, deprimō aliquid (φρέαζα puteum) ἐντενθ.; = excavo aliquid.
βαθύπεπλος, longo peplo.
βαθύπικρος, valde amarus.
βαθύπλουτος, *ον*, praedives, -itis.
βαθυπώγων, promissam ἢ densam barbam habens.

βαθύρριζος, altas radices habens.
βαθύς, εἶα, ὕ, profundus, a, nm;
altus, a, um' || *μετφ.* — ὕ γῆρας,
provecta senectus; — εἶα γνώσις,
cognitio accurata ἢ subtilis.

βαθύσυκιος, ον, altā umbrā tectus;
umbrosus, a, um.

βαθύτης, ἡ, profunditas, -atis, θ.
βαθύφωνος, gravem vocem edens.

βαίνω· 1) gradior, ingredior' (-gres-
sus sum, -i)· 2) cedo, incedo, pro-
cedo, (essi, -ere); eo (-ire)· 3) ἐν
τῇ μετρικῇ· βαίνειν μέτρον, versum
scandere.

βαῖον, **βαῖς**, ramulus palmae.

βαϊοφόρος, ον, palmiger, a, um.

βάκιλος (ἀνόητος), baceolus, -i, δ.

βακτηρία, **βάκτρον**, baculum, οὐ.

βακτηρίδιον, τό, bacillum, i, οὐ.

1. **βάκχειος**, α, ον, bacchana:is.

2. **βακχεῖος**, bacchius, bacchēus,

βάκχευμα, τό, **βάκχευσις**, ἡ, bac-
chatio, -onis, debacchatio, θ.

βακχευτής, bacchator; bacchans.

βακχεύω (μαίνομαι)· bacchor, -ari;
debacchor, -ari.

βακχικός, ἡ, ὄν, bacchicus, a, um.

βαλανεῖον, τό, balnēum, -i, οὐ.

balnearia, -orum, δ. πλ.

βαλανεύς, δ, balneator, -oris, δ.

βαλανευτικός, ἡ, ὄν, balnearis.

βαλανίς, ἡ· 1) balneatrix, -icis,

θ. 2) = γάλανος, glans, -ndis, θ.

βαλανοειδής, ες, glandis formam

habens.

βάλανος, ἡ, glans -ndis, θ,

βαλάντιον, τό, crumēna, -ae, θ.

βαλαντιοτομέω-ω, crumēnas seco;

mandiculator, -ari

βαλαντιοτόμος, manticularius, i, δ.

βαλανώδης, ες, glandi similis.

βαλβίς (ἀφειηρία), ἡ, carceres.

βαλλίζω, salto, -are

βαλλισμός, δ, saltatio, -onis, θ.

βάλλω· 1) ἀφίημι, jacio (-ēci,

actum, -ere) aliquid· jaculor' ἐπὶ

σκοπὸν βάλλω τὰ βέλη, destino sa-

gittas' || *μετφ.* ἐπὶ σκοποῦ βάλλω,

quod expeto (ἢ propositum) con-

sequor' 2) = πλήττω, pāto, ferio,

-ire; ico, -ere; percutio -ere· 3)

= τίθημι, pono, -ere, aliquid' || μέσ.

βάλλομαι (παρὰ πεζοῖς) = jacio.

βάλσαμον, τό, balsamum, -i, οὐ.

χρίσμα, **βαλσάμον**, balsameum un-

guen.

βαλσάμινος, ον, balsaminus, a, um.

βαλσαμώδης, ες, balsamōdes, -is.

βάμμα, τό, tinctura, -ae, θ.

βάνασος, ον· 1) sedentarius, a,

um' ἐντεῦθεν· opifex -icis; δ. τέχνη

βάνασος, ars illiberalis· 2) ἐπὶ ἡ-

θῶν, illiberalis, e; haud ingenuus,

a, um, rusticus, a, um.

βανασοτεχνέω-ω, **βανασουε-**

γέω-ω, opificum artem ἢ servilem

artem exerceo.

βανασουεργός, δ, opifex, -icis, δ.

βανασουεργία, ἡ, opific.um, -i,

οὐ. opificum ars ἢ servilis ars.

βανασώδης, ες, rusticus, a, um.

βαναύσως, rustice; illiberaliter.

βαπτίζω, mergo, immergo (-rsi,

-rsum, -ere); obruo, -ui, -utum,

-ere aliquem ἢ aliquid· *βαπτίζο-*

μαι, me immergo ἢ immergor' ||

† baptizo.

βάπτις, ἡ, **βάπτισμα**, τό, **βα-**

πτισμός, δ· 1) immersio -onis,

θ. 2) † baptisma, -atis, οὐ. ἡ· mus.

βαπτιστής, δ, baptista, -ae, δ.

βαπτός, ἡ, ὄν, tinctus, a, um.

βάπτω· 1) immergo (-rsi, -rsum,

-ere) aliquid rei (ferrum aquae)·

2) inficio, -ere, aliquid· 3) tingo

(-nxi, -ntum, -ere) aliquid· 4) im-

buo, -ere.

βάραθρον, τό, vorāgo, -inis, θ.

βαραθρώδης, ες, voraginosus.

βαρβαρίζω, barbaros imitor.

βαρβαρικός, barbaricus, a, um.

barice.

arbarismus, -i, δ.

rice.

barus, a, um.

arbaria, -ae, θ.

e.

on pulso.

itos, -i, θ.

moleste.

itas, -atis, θ.

navis, -is, θ.

adus, -eris, οὐ.

2) ὄνυς, -eris, οὐ. 3) gravitas, -atis.

βαρυνάλητος, *ον*, βαρυνάλης, *ές*,
graviter dolens.

βαρυνηκοῖω -ῶ, difficulter audio.

βαρυνηκοῖα, *ἡ*, gravitas auditus.

βαρύκοος, *ον*, surdaster, a, um.

βαρυνήτης, *ές*, gravisonus, a, um.

βαρυνθυμέω -ῶ, aeger animi sum;
tristi amino sum; tristis sum.

βαρυνθυμία, *ἡ*, aegrimonia, -ae, *θ*.

βαρύθυμος, *ον*, aeger animi (*ἡ*
animo); tristitia affectus; iratus.

βαρυνθύμως, aegro animo; aegre:

βαρύνω· 1) gravo, -are· 2) pre-
mo, -ere aliquid, *οθεν* : *οίνω βεβα-*

ρημένος, = vino pressus· 3) = *επιβα-*
ρύνω, *ένοχλῶ*, ingravo, -are, aliquidem

ἡ aliquid; — *ομαι*· α') *gravor*, -ari·
β') = *πληροῦμαι*, *gravesco*, -ere· γ')

μετφ. = *ένοχλοῦμαι*, *ingravesco*, -ere·
δ') *μεταφ.* = *χαλεπῶς φέρω*, *gravor*,

aegre fero.

βαρυνσις, *ἡ*, gravatio, -onis, *θ*.

βαρυντικός, *ἡ*, *όν*, gravabilis, e

βαρυνπενθής, *ές*, graviter lugens;
gravi luctu oppressus.

βαρύς, *εἶα*, *ύ*, gravis, e (*κυρ. και*
μετφ.)· *οθεν* 1) = *βριθύς*, *gravis*, e;

ponderosus, a, um· 2) *βαρύς ἡχος*,
gravis sonus· 3) = *επαχθής*, *όχλη-*

ρός, *gravis*, e; molestus, a, um.

βαρυστενάχων, graviter gemens.

βαρύστονος, graviter suspirans.

βαρύτης, *ἡ*· 1) *gravitas*, -atis· 2)
pondus, -eris; *θ*. [*carus*, a, um;

βαρύτιμος, *ον*, pretiosus, a, um;
βαρυντόνέω -ῶ, (*γραμμ.*) *accentum*
gravem pono.

βαρύτονος, *ον*· 1) *valde intentus*;
graviter sonans· 2) *ἐπὶ οὐλλαβῶν*,

accetum gravem habens.

βαρύφθογγος, *ον*, *ἐπίθ*. *gravem*
sonum edens.

βαρύφορτος, graviter onustus.

βασανίζω· 1) *terō* aliquid in coti-
cula· *ἐντεῦθ*. = *examino*, *exploro*,

-are, aliquidem *ἡ* aliquid· 2) *torqueo*
(tors; tortum, -ère), aliquidem *ἡ*
aliquid; — *ομαι*, *torqueor*, *crucior*.

βασανισμός, *δ*· 1) *exploratio*, -onis,
θ. 2) *excrutatio*, -ōnis, *θ*.

βασανιστήριον, *τό*· 1) *tormentum*,
-i, *οὔ*. 2) *carnificina*, -ae, *θ*.

βασανιστής, *δ*· 1) *tortor*, -oris, *ά*.

2) *cruciator*, -ōris, *ά*. 3) *atlicta-*

tor, -oris, *ά*. 4) *carnifex*, -icis, *ά*.

βασανίστρια, *ἡ*, quae torquet.

βάσανος, *ἡ*· 1) *lapis Lydius*, coti-
cula, -ae, *θ*. *ἐντεῦθ*. = *examen*,

-inis *οὔ*. *exploratio*, -onis, *θ*. 2)

tormenta, -orum· 3) *cruciatus* -ūs.

ά. *excruciatio*, -onis, *θ*. 4) *carni-*
ficina; -ae, *θ*.

1. **βασίλεια**, *ἡ*, regina, -ae, *θ*.

2. **βασίλεια**, *θ*, imperium regium;

regnum, -i, *οὔ*.

βασίλειον, *τό*, regnum, -i, *οὔ*.

βασίλειος, *ον* (*τοῦ βασιλέως*)· re-
gius, a, um, *δ* *βασίλειος θρόνος*, so-

lium regium, sedes regia.

βασίλευς, *δ*, rex, -gis, *ά*.

βασιλευτός, *όν*, regi subjectus.

βασιλεύω, regnō, -are.

βασιλίζω, regi iaveo (-ère).

βασιλικός, *ἡ*, *όν*, regalis e; re-
gius, a, um· *ἡ βασιλική στολή*, re-

gius ornatus· *ἡ βασιλική στοά*, *ἐκ-*
κλησία, basilica, -ae, *θ*. *οἱ βασι-*

λικοι (= *οἱ αὐλικοι*), aulici, -orum.

βασιλικῶς, regaler.

βασίλις, *ἡ*, regina, -ae, *θ*. 2) *βα-*
ουλis (*οἰκία*), regia, -ae, *θ*.

βασίλισκος, *δ*, regulus, -i, *ά*.

βασίλισσα, *ἡ*, regina, -ae, *θ*.

βάσιμος, *ον*, meabilis, e· *ἐντεῦθ*.

stabilis, e; firmus, a, um.

βάσις, *ἡ*· 1) = *βαδισμός*, *gressus*,
-us, *ά*. 2) = *θεμέλιον*, *fundamen-*

tum, -i, *οὔ*. *crepido*, -inis, *θ*. *ba-*
sis, -is, *θ*. 3) *ἐν τῇ μετρ.* *rhythmus*,

numerus.

βασκαίνω (*τινά*)· 1) *fascino* *ἡ ef-*
ascino aliquidem· 2) *βασκαίνω* (*φθονῶ*)

τινι, invideo alicui.

βασκανία, *ἡ*· 1) *effascinatio*, -onis,
θ. 2) = *φθόνος*, *invidia*, ae, *θ*.

βάσκανος, *ον*· 1) *qui fascinat* (ali-
quem)· 2) = *φθονερός*, *invidus*, a,

um· 3) *οὔσιαστ.* *obtrektor*, -ōris,
ά. *sycophanta*, -ae, *θ*.

βασκάνως, animo inv.do.

βάσταγμα, *τό*, onus, -eris, *οὔ*.

βαστάζω· 1) *fero*, -erre; porto,
-are· aliquid· 2) *sustineo*, -ere,

aliquid.

βαστακτός, ἡ, ὄν, portatus.
βάταλος· 1) (= κύναδος), cinaeduc· 2) = τραυλός· lingua haesitans, baibus (περὶ Δημοσθένους).
βατεύω (ἐπὶ ἄρρεος) coeo alicui; —ομαι (ἐπὶ θήλειος), coeo alicui.
βάτρη, δ· 1) limen —inis, οὐ. 2) = βαλβίς, meta, —ae, θ.
βατία, ἡ, rubētum, —i, οὐ.
βάτινος, rubeus, a, um; e rubo.
βάτον, τό, rubum, —i, οὐ.
βάτος, ἡ· 1) rubus, —i, ἄ. 2) sentis, —is, θ. vepres, —is, θ.
βατός, ἡ, ὄν, pervius, a, um.
βατράχειος, ad ranas pertinens.
βατράχιον (βοτ.), ranunculus, —i.
βατραχομυομαχία, ranarum et murium pugna; batrachomyomachiae.
βάτραχος, δ, rana, —ae, θ.
βατταρίζω (= τραυλίζω) balbutio.
βατταρισμός, δ, titubantia, θ.
βατταριστής, balbus, a, um.
βαττολογέω —ῶ, ρ. blatio, garricio, —ire.
βαττολογία, ἡ· multiloquium, —i.
βαττολόγος, garrulus, —i, ἄ.
βαττώδης, ες· 1) rubens, rubo similis· 2) spinis obsitus (locus).
βαῦξω (ύλακτῶ), baubor, —ari.
βαυκαλάω —ῶ, **βαυκαλίζω**, sopio aliquem cantu (more nutricum).
βαυκάλημα, τό, cantus nutricum (que sopiunt infantes).
βαυκάλιον, τό, **βαύκαλις**, ἡ, gello ἢ gillo, —ōnis, ἄ.
βαφεῖον, τό, officina tinctōris.
βαφεύς, δ· 1) infector, —oris, ἄ. 2) tinctor, —ōris, ἄ.
βαφή, ἡ· 1) infectio, —ōnis, θ. 2) tinctura, —ae, θ.
βαφικός, ἡ, ὄν· 1) infectivus, a, um· 2) ad tincturam pertinens· ἡ βαφική (ὑποπ· τέχνη), ars tinctoria.
βάψιμος, ὄν, tingendus, a, um.
βάψις, ἡ, tinctio, —ōnis, θ.
βδέλλα, ἡ· 1) hirudo, —inis, θ. 2) sanguisuga, ae, θ.
βδέλυγμα, τό, monstrum, —i, οὐ.
βδελυγμία, ἡ, **βδελυγμός**, δ· 1) fastidium, —i, οὐ. 2) detestatio, —onis, θ. abominatio, —onis, θ.

βδελυκτός, ἡ, ὄν, abominandus ἢ abominabilis.
βδελυκτός, abominanter.
βδελυρός, ἄ, ὄν· 1) foedus, a, um· 2) teter, —tra, —trum· 3) obscœnus, a, um.
βδελυρός, forde, obscœne.
βδελύττομαι (τι), abominor, —ari; detestor; aversor, —ari, aliquid.
βέβαιος, α, ὄν, stabilis, e· ἀσφαλής· firmus, a, um; certus, a, um· exploratus, a, um.
βεβαιότης, ἡ, stabilitas, —atis, θ. iirmitas, θ.; confirmatio, θ.
βεβαιόω —ῶ, stabilio, —ire, aliquid; — καὶ —οῦμαι, firmo, confirmo, —are, aliquid; affirmo, —are.
βεβαίωμα, τό, firmamentum, οὐ.
βεβαίως· 1) stabiliter, constanter· 2) firme ἢ firmiter· 3) certo· 4) explore· 5) coniiimate.
βεβαίωσις, ἡ, affirmatio, —ōnis, θ. confirmatio, —ōnis, θ.
βεβαιωτής, δ· 1) confirmator, —ōris, ἄ. 2) affirmator, —ōris, ἄ.
βεβαιωτικός, confirmativus.
βεβαιωτικῶς, confirmative.
βεβαρημένος, η, ὄν, pressus, a, um, (aliqua re).
βέβηλος, ὄν· 1) profānus, a, um· 2) = βεβηλωμένος, defanatus.
βεβηλότης, ἡ, profanitas, θ.
βεβηλόω —ῶ, profano, —are, aliquid· 2) exauguro· 3) violo.
βεβήλως, profane.
βεβήλωσις, ἡ· 1) profanatio, θ. 2) exauguratio, θ. 3) violatio, θ.
βεβιασμένως, coacte.
βεβουλευμένως, consulto.
βελοθήκη, ἡ, pharetra, —ae, θ.
βελόνη, ἡ, acūs, —us, θ.
βελονοειδής, acus formam habens
βελονοπώλης, δ, acuorius, —ii, ἄ.
βελοποιέω —ῶ, tela fabrico.
βελοποιᾶ, ἡ, telorum fabricatio.
βελοποιός, δ, telorum fabricator.
βέλος, τό, telum, —i, οὐ.
βελτιόω —ῶ, meliorem facio, aliquid; μέσ. melior (—us) fio.
βέλτιον, **βελτιόνως**, melius.
βέλτιστα, optime; recte.
βέλτιστος, η, ὄν, optimus, a, um.

βελτίων, ον, melior, -oris, ἄ. melius, -oris, οὐ.

βελτιώσεις, ἡ, melioratio, θ.

βέμβιξ, ἡ, turbo, -inis, ἄ.

βῆμα, τό, 1) gradus -us, ἄ. 2) passus, -ūs, ἄ. 3) βῆμα δικαστοῦ ἢ οὔρατορος, tribunal -alis οὐ. 4) οὔρατορικόν βῆμα, suggestus, -ūs. ἄ. 5) τὸ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ βῆμα, rostra -orum, οὐ. πλ.

βηματίζω, gradior, (-essus sum, -i)

βήξ, ἡ, tussis -is, -i, θ.

βῆσσα, ἡ, saltus, -us, ἄ.

βήσω (βήχω), tussio -ire.

βηχικός, ἡ, ὄν, tussicularis, e.

βία, ἡ 1) vis (αἰρ. v; m. ἀφ. vi) 2) violentia, -ae, θ. *3) = σπουδή, festinatio, -onis, θ.

βία, ἐπὶ per vim.

βιάζω, σνήθ. βιάζομαι τινα 1) vim afferō (alicui); violō, -are, aliquem —ομαι (φθελω) παρθένον, violō, vitio, virginem 2) = βιάζω ἀναγκάζω τινα, cogo aliquem (ut faciat aliquid) παθητ. βιάζομαι α) = ἀναγκάζομαι, cogor *ρ) = ἐπιεργαίω, festino -are:

βιαίος, α, ον, violentus, a, um.

βιαίως, vi, violenter; coacte.

βιαίτης, ἡ, violentia, -ae, θ.

βιασμός, ὁ, vis illata; violatio, θ.

βιαστής, ὁ, coactor, -oris, ἄ.

βιαστικός, ἡ, ὄν, 1) βιαστικός νόμος, lex violenta *2) = ἐπιεργόμενος σπενδών, festinans, -ntis; festinabundus, a, um; festinus, a, um; ἐντεῦθ. ἐπὶ βιαστικῶς ἢ βιαστικά, (= διὰ σπουδῆς) σπενδόναντερ.

βιβλιακός, ἡ, ὄν, litteratus, a, um.

βιβλίδιον, βιβλιαρίδιον, βιβλιόδιον, βιβλιάριον, τό, libellus, -i, ἄ. libellulus, -i, ἄ.

βιβλινος, biblinus, a, um.

βιβλιογραφία, ἡ, librorum scriptio

βιβλιογράφος, ὁ, librorum scriptor

*βιβλιοθηκάρχος, ὁ, bibliothecarius, -i, ἄ. promus librorum.

βιβλιοθήκη, ἡ, bibliotheca -ae, θ. ὁ ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης, a bibliothecā μικρὰ βιβλιοθήκη, bibliotheca, -ae, θ.

βιβλιονάπηλος, ὁ, libello, -ōnis, θ.

βιβλίον, τό, 1) libellus, -i, οὐ. *2) = βίβλις, liber, bri, ἄ. βιβλία (παράστιχα) λήμματος καὶ ἀναλώματος, codices accepti et expensi, βιβλίον συγγράφω, librum conscribo, βιβλίον ἐκδίδωμι, librum edo.

βιβλιοπωλείον, τό, taberna libraria ἢ ἀπλ. libraria, -ae, θ.

βιβλιοπώλης, ὁ, librarius, -i, ἄ.

βιβλιοφόρος, libriger, -eri, ἄ.

βιβλιοφυλάκιον, τό, librarium, οὐ.

βιβλιοφύλαξ, ὁ, promus librorum

βίβλος, ἡ, 1) bibulus, -i, θ. 2) = βιβλίον, liber, -bri, ἄ.

βιβρώσκω, comedo depasco.

βινέω -ῶ, futuo ἢ coniutuo, -ere.

βιογραφία, ἡ, vita, -ae.

βιομηχανία, ἡ, industria in vitā sustentandā.

βιομήχανος, industriosus ad vitam sustentandam.

βιοπόνος, victum labore quaerens.

βιοποριστικός, victum suppeditans.

βίος, ὁ, vita, -ae, θ.

βιοτεύω, vivo, -ere.

βιοτή, ἡ, vita, -ae, θ.

βιώω -ῶ, vivo (vixi, victum, -ēre).

vitam ago, vitam dego.

βιώσιμος, ον, qui potest vivere.

βιωτικός, ἡ, ὄν, ad vitam pertinens — ἡ μέριμνα, cura vitae.

βιωτός, ἡ, ὄν, vitalis, e.

βιοφελής, ἔς, vitae utilis, e.

βλαβερός, ἄ, ὄν, 1) nocens -ntis;

noxius, a, um; 2) = ἐπιζήμιος, damnosus, detrimentosus.

βλαβερός, nocenter; damnose.

βλάβη, ἡ, 1) noxa, -ae, θ. noxia,

-ae, θ. 2) incommodum, -i, οὐ. 3)

damnum, -i 4) detrimentum, -i,

οὐ. 5) laesio, -onis, θ.

βλακεία, ἡ, languor, -oris, ἄ.

βλακεύω, 1) langueo -ere; 2) =

τροφῶ, delicate vivo 3) μέσ. θρούπτομαι, delicias facio.

βλακικός, ἡ, ὄν, languens; languidus ἐντεῦθ. = stupidus, a, um.

βλακικῶς, languide; stupide.

βλακώδης, ἔς, languidus, a, um,

ignavus; ἐντεῦθ. = socors, -rdis.

βλάξ, ὁ, ἡ, languens, -ntia, lan-

guidus; ἐντεῦθ. = socors, -rdis.

βλαπτικός, ἡ, ὄν, noxius, a, um.
 βλάπτω τινα, noceo (-cui, -ere)
 alicui —εμαι, mihi nocetur.
 βλαστάνω, germino, -are.
 βλάστη, ἡ, βλάστημα, τό, ger-
 men, -nis, οὐ. germinatio, -onis, θ.
 βλάστησις, ἡ, germinatio, θ.
 βλαστικός, ἡ, ὄν, ad germinan-
 dum pertines.
 βλαστολογέω -ῶ, pampino, -are.
 βλαστολογία, ἡ, pampinatio, θ.
 βλαστός, δ, germen, -inis, οὐ.
 βλασφημέω -ῶ, 2) maledico (ali-
 cui) 2) † blasphemio, -are.
 βλασφημία, ἡ, βλασφήμια, τό,
 1) maledicentia -ae, θ. maledictum,
 -i, οὐ. 2) † blasphemia, -ae, θ.
 βλάσφημος, ὄν, 1) maledicens,
 -ntis; maledicus, a, um 2) † blas-
 phemus, a, um.
 βλασφήμως, maledice.
 βλάβις, ἡ, laesio, -onis, θ.
 βλέμμα, τό, 1) aspectus, -ūs, ἄ.
 2) obtutus (oculorum).
 βλέμμα, ἡ, mucus, -i, ἄ.
 βλενωδής, mucosus, a, um.
 βλεπτικός, ἡ, ὄν, acute cernens.
 βλέπω, oculos conficio in ali-
 quid ἢ aliquid, aspectum ἢ oculos
 converto aliquo, ἐντεῦθ. aspicio.
 video, tueor, aliquid ἢ aliquid.
 βλεφαρίζω (=καρδαμύττω), nicto,
 -are; palpebro; -are.
 βλεφαρίς, ἡ, cilium, -i, οὐ.
 βλέφαρον, τό, palpebra, -ae, θ.
 βλέψις, ἡ, intuitus, us, ἄ.
 βλήμα, τό, jactus, -us, ἄ. ictus, ἄ.
 βλητής, δ, jaculator, -oris, ἄ.
 βλητός, ἡ, ὄν, jactus, a, um.
 βληχάομαι -ῶμαι, balo, -are.
 βληχῆμα, τό, βληχῆθός, δ, ba-
 latus, -us, ἄ.
 βληχρός, ἄ, ὄν, debilis, e.
 βληχρός, debilitate, leniter.
 βλητομά(μ)μας (=μωρός), bliteus,
 a, um; frutex, icis.
 βλίτον, τό, blitum, -i, οὐ.
 βλίττω (μέλι), exseco (meli).
 βλοσυρός, ἄ, ὄν, torvus, a, um.
 βλοσυρότης, ἡ, torvitas, -atis, θ.
 βλοσυρός, torviter.
 βλύσις, βλυσμός, scatebra, -ae, θ.

βλύω (βλύζω), scateo, -ere.
 βλωμός, δ, bucca panis.
 βόαγρος, δ, bos ferus.
 βοῶ -ῶ 1) boo —are; vociferor,
 -ari 2) clamo, -are; clamito, -are-
 3) inclamo, conclamo, -are.
 βόειος, α, ὄν, bubulinus, bubu-
 lus, a, um 2) βόειον κρέας, caro bubula
 βοή, ἡ 1) clamor, oris, ἄ. 2) vo-
 ciferatio, -onis, θ. 3) ἐπὶ πολλῶν,
 convicium, ii, οὐ. conclamatio.
 βοηγενής, ἐς, bove genitus.
 βοήθεια, ἡ, auxilium, ii, οὐ.
 βοηθέω -ῶ, clamans accuto, ὀθ.
 1) auxilium alicui fero, auxilior
 alicui; 2) συνήθ. βοηθῶ τινι, ἐρχο-
 μαι βοηθήσω ὑμῖν, auxilio vobis ven-
 tio 3) νοεῖ. βοηθοῦμαι ὑπὸ (παρά)
 τινος, auxilium (subsidiū) accipio
 ab aliquo.
 βοήθημα, τό, adjumentum, οὐ.
 βοηθητικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, e.
 βοηθός, δ, auxilians, -ntis.
 βοηλάτης, δ 1) bovum abactor
 2) subsequa, -ae, ἄ.
 βοθρέω, βοθρίζω, βοθρέω -ῶ.
 1) fovea efodio 2) in fovea obruo.
 βοθροειδής, ἐς, in scrobis modum;
 cavatus, a, um.
 βόθρος, δ, scrobis, θ. forvea, θ.
 βοῖδιον, βόδιον, τό, 1) buculus,
 -i, ἄ. 2) bucula, ae, θ. vaccula, -ae, θ.
 βοιωτός, δ, Boeotus, -i, ἄ.
 βολβοειδής, ἐς, βολβώδης, es, bul-
 bosus, a, um.
 βολβός, δ, bulbus, -i, ἄ.
 βολή, ἡ, jactus, -ūs, ἄ.
 βολίς, ἡ, jaculum, -i, οὐ.
 βόλος, δ, jactus, -ūs, ἄ.
 βομβέω -ῶ, bombo —are, bom-
 bum edo; tinnio, -ire; ἐπὶ μελισσῶν,
 susurro, -are.
 βομβηδόν, bombum edendo.
 βόμβησις, ἡ, susurrus, (apum).
 βόμβος, δ, bombus, -i, ἄ. ἐπὶ με-
 λω. susurrus.
 βομβύκιον, τό, pupus bombycis.
 βόμβυξ, δ, bombyx -ycis, ἄ.
 βομβώδης, susurro similis.
 βόναςος (εἰδ. βοός), bonasus, -i, ἄ.
 βοοειδής, ἐς, ἐπὶ θ. formam bovis
 habens.

βορά, ἡ, pastus; -us; cibus, -i.
βόρβορος, ὁ 1) coenum, i, οὐ. 2)
 lutum, -i, οὐ. 3) limus, -i, ἄ.

βορβορέω -ῶ, ρ. coene aliquem
 collino.

βορβορώδης, ες, coenosus, a, um;
 limosus, a, um.

βορέας, βορρᾶς, ὁ, boreas, -ae, ἄ.
 ventus a septentrionibus oriens;
 aquilo, -ōnis, ἄ.

***βορειανατολικός**, ἡ, ὄν, inter se-
 ptentriones et orientem solem spe-
 ctans.

***βορειανατολικῶς**, inter septentri-
 ones et orientem solem.

***βορειοδυτικός**, ἡ, ὄν, inter se-
 ptentriones et occasum solis spe-
 ctans.

***βορειοδυτικῶς**, inter septentrio-
 nes et occasum solis.

βόρειος, (α), ὁν, **βορεινός**, ἡ, ὄν.
 1) boreus; borealis, e. 2) aquilo-
 naris, e. 3) septentrionalis, e.

βορός, ὁ, vorax, -ācis.

βοσκή, ἡ, pastus, -us, ἄ.

βοσκημα, τό, pecu, -u, οὐ. **βοσκή-**
ματα (= **κτήνη**), pecua καὶ pecuda.

βοσκηματώδης, ες, pecuarius.

βοσκησις, ἡ, pastio, -ōnis, θ.

βοσκός, ὁ, pastor, -ōris, ἄ.

βόσκω, pasco (pavi, pastum, -ere)
 -ομαι, pascor, alo me μεταφ.

βόσκομαι (= **τέρπομαι**) **τινι**, pascor
 aliqua re.

βόστρυξ, **βόστρυχος**, ὁ 1) ὁ τε-
 γηγτός, cincinnus, -i, ἄ. 2) ὁ φναι-
 κός, cirrus, -i, ἄ.

βοστρυχηδόν, in cincinnati modum

βοστρυγίζω, **βοστρυγῶ** -ῶ 1)=
 ὀύλιν ποιῶ, crispo, -are; — **τὰς**

τρίχας, torqueo capillos.

βοστρύχιον, τό, cincinnulus, -i, ἄ.

βοστρύχωμα, τό, cincinnati.

βοτάνη, ἡ, herba, θ. gramen, οὐ.

βοτανίζω 1) exherbo, -are; 2)
 runco ἢ erunco -are, aliquid.

βοτανικός, herbarius, a, um, ἡ
βοτανική, herbaria, -ae.

βοτάνιον, τό, herbula, -ae, θ.

βοτανισμός, ὁ, botanismus, -i, ἄ.

βοτανώδης, ες, herbitus, a, um.

βοτανολογέω -ῶ, herbas colligo.

βοτήρ, -οτής, ὁ, pastor, -ōris, ἄ.
βοτρυδόν, modo racemi.

βοτρυσοειδής, ες, racemo similis.

βότερυς, ὁ, racēmus, i, ἄ. uva, -ae.

βοτρυώδης, ες, racemosus.

βούβαλος, ὁ, bubalus, -i, οὐ.

βουβών, ὁ, inguen, -inīs, οὐ.

βουθυσία, ἡ, immolatio boum.

βουθυτέω -ῶ, boves immolo.

βουθύτης, ὁ, boves mactans.

βούκεντρον, τό, stimulus boum.

βούκερως, bucerus, a, um.

βουκέφαλος, taurino (magno) ca-
 pite praeditus, κύρ. ὄν. Bucepha-
 lus, -i.

βουκινίζω, bucino, -are.

βουκολέω -ῶ 1) boves pasco,

bubulcito, -are 2) μετφ. inani spe
 pasco ἢ lacto, (aliquem).

βουκολικός, ἡ, ὄν, pastoricius.

βουκολικά (ποιήματα), carmina
 pastoricia; bucolica.

βουκόλος, ὁ, bubulcus, -i, ἄ.

βουλαῖος, α, ὁν, qui in curia est;
 consiliarius, a, um.

βούλευμα, τό 1) consilium, -ii,

οὐ. 2) consultum, -i 3) decretum -i

βούλευσις, ἡ, consultatio, θ.

βουλευτήριον, τό, curia, -ae, θ.

βουλευτής, ὁ 1) ἐν Ρώμῃ, sena-
 tor, -ōris, ἄ. 2) τῶν ἰσοπολιτῶν

πόλεων, decurio, -ōnis, ἄ.

βουλευτικός, ἡ, ὄν 1) = συμβου-
 λευτικός, consiliarius, a, um 2) =

συγκλητικός, senatorius.

βουλευόμεναι (= **οκέπομαι**) **περί τι-**
νος, consulo de re (= **φροντίζω**)

περί τινος, consulo alicui (= **προ-**
τίθεμαι), consilium capio alicujus

rei (= **δοκεῖ μοι τι**), consulo, de-
 libero aliquid.

βουλεύω, senator sum.

βουλή, ἡ, voluntas, -atis, θ. con-
 silium, -ii, οὐ. || (= **σύλλογος**, **συνέ-**
δριον), α) consilium, -ii, οὐ. **συνκα-**
λῶ τὴν βουλήν, consilium convoco.

β) senatus, -us, ἄ. **συνῆλθεν ἡ βου-**
λή, habitus est senatus.

βούλημα, τό, voluntas, θ.

βούλῃσις, ἡ, voluntas, -atis.

βουλευτικός, ἡ, ὄν, voluntarius.

βουληφόρος, qui consilium dat.

βουλιμία, βουλιμίαισις, ἡ, iames magna; iames non tolerabilis.

βουλιμιάω -ᾶ, fame intolerabili labōro; adesurio, -ire.

βούλομαι, volo (-lui, velle); βούλει, visne? οὐ βούλομαι, nolo (-lui nolle): οὐ βούλομαι ποιεῖν τι, nolo aliquid facere* μάλλον βούλομαι, malo (-lui, malle).

βουνός, ὁ 1) = σωρός, agger, -eris ἄ. 2) clivus, -i, ἄ. 3) collis, -is, ἄ.

*4) τὸ βουνόν, mons, -ntis, ἄ.

βουνώδης, ες, montuosus, a, um.

βούπαις, ὁ, puer grandis.

βοῦς, ὁ, ἡ, bos, bovis, ἄ. θ. ἄρ-σιν βοῦς, taurus i, ἄ. θήλεια βοῦς,

vacca, -ae, θ.

βουστάσιον, τό, bovine.

βουτρώφος, boves alens.

βουτύρινος, butyro factus.

βούτυρον, τό, butyrum, -i, οὐ.

βουφάγος, boves vorans.

βουφόνος, boves mactans.

βοῶδης, ες, bove similis.

βοών, ὁ, bovine -is, οὐ.

βοώνητος, ον, bove emptus.

βοῶπις, ἡ, bovinos oculos habens

βραβείον, τό, praemium, -i, οὐ.

palma, -ae, θ. honor, -oris, ἄ.

βραβευτής, ὁ, certaminis iudex;

arbiter, -tri, ἄ.

βραβεύω, praemia, brabêa tribuo

(alicui)* βραβεύομαι, praemium,

brabêum, palmam accipio.

βράγχια (ἰχθύων), branchiae.

βραγχιάω -ᾶ, raucio, -ire.

βραγχιοειδής, branchiis similis.

βράγχος, τό, raucitas, -âtis.

βραγχός, ἡ, ὁν, raucus, a, um.

βραγχώδης, ες, raucus, a, um.

βραδέως, tarde, sero.

βραδυβάμων, tarnigradus, a, um.

βραδύγαμος, sero se matrimonio

jungens.

βραδύγλωσσος, ον, tardiloquus.

βραδύκαρπος, sero dans fructus.

βραδυκίνητος, ον, tardus, a, um.

βραδυμαθής, ες, tarde discens.

βραδύνοια, ἡ, tarditas (ingenii).

βραδύνους, ον, tardio ingenio,

tardus, a, um; tardicors, -rdis.

βραδύνω (πυρά ἢ τι), tardo ἢ re-

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

tardo, -are, aliquem ἢ aliquid; demoror ἢ remoror aliquem* || οὐδ. βραδύνω, -ομαι, tardor, -ari, tardesco, ere.

βραδυπλοέω -ᾶ, tarde navigo.

βραδύπνους, aegre respirans.

βραδυπορέω -ᾶ, tarde progredior.

βραδυπόρος, ον, tarde gradiens.

βραδύπους, ον, tardigradus, a, um

βραδύς, εἰς, ὅ, tardus, a, um;

serus, a, um* || (= νωθρός), segnis, e.

βραδυτής (βραδύτης), ἡ 1) tarditas, -âtis, θ. 2) = νωθρία, segnitia, -ae.

βραδυτόκος, ον, tarde pariens.

βράζω 1) = παφλάω, bullio, -ire.

2) ἐπὶ παθ. ferreo, ere* *3) = ἐψω

τι, coquo, -ere, aliquid.

βράκαι, αἱ, braccae, -arum.

βρακοποιός, ὁ, braccarius, -i, ἄ.

*βρακοφόρος, ον, braccatus.

βρασμός, ὁ, bullitus -us, ἄ. — τῆς

ψυχῆς, fervor, -oris, ἄ.

βραχέως, brevis, breviter* βραχύτερον,

brevius, βραχύτερα, brevissime.

βραχίων, ὁ, brachium, -i, οὐ.

βράχος, τό, 1) = τέναρος, vadum

-i, ὁ. *2) = πέτρα, cautes, -is, ἄ.

βραχύβιος, brevis vitae, brevis, e.

βραχυβιότης, ἡ, brevitatis.

βραχυκαταληκτέω -ᾶ, in brevem

syllabam desino.

βραχυκατάληκτος, ον, in brevem

syllabam desinens.

βραχυκομάω -ᾶ, q. brevem co-

man gero.

βραχύκωλος, breviter crura habens

βραχυλογέω -ᾶ, brevis sum in

loquendo.

βραχυλογία, ἡ, brevilloquentia, -ae,

θ. brevitatis, -âtis, θ.

βραχυλόγος, ον, brevilloquens.

βραχύνω, brevior, -ire. abbrevio,

-are; συλλαβήν, corripio syllabam.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύνωτος, ον, brevis tergo.

βραχύτατα, ἴδε βραχείως.
βραχύτης, ἡ, 1) brevitās, -atis, θ.
 2) parvitas, θ. 3) correptio, θ.
βραχυτράχλος, ον, brevi collo.
βραχύφυλλος, brevīa habens folia
βραχυχρόνιος, ον, ἐπίθ. breve
 tempus durans.
βρέγμα, τό, sinciput, -itis, οὐ.
βρέμω, iremo, -ere; mugio, -ire.
βρένθος, ὁ, fastus, -us, ἄ.
βρενθύσμαι (ἐπὶ τινι), superbio,
 -ire, aliqua re.
βρεφικός, ἡ, ὄν, infantilis, e.
βρεφοκτονία, inianticidium, οὐ.
βρεφοκτόνος, ὁ, infanticida, ἄ.
βρέφος, τό, 1) foetus (in utero).
 2) inians, -ntis, -i, ἄ.
βρεφοτροφεῖον, τό, brephotro-
 phium, -i, οὐ.
βρέχω, rigo (aliquid), irrigo (ali-
 quid), madafacio (aliquid), tingo,
 -ere (aliquid.), ἀπροσ. βρέχει pluit.
 || —ομαι, medefio, medesco.
βρίζα (=σίκαλις), secāle, -is, οὐ.
βριθός (=βαρύς), gravis, e.
βρίθω (τινι), gravis, sum, onu-
 stus sum, aliqua re.
βριμάσμαι -ῶμαι (τινι). irascor.
βρίμη, **βρίμημα**, iracundia, -ae, θ.
βριμηδόν, cum fremitu.
βρόγχα, τό, pulmonis concava.
βρόγχος, ὁ, guttur, -uris, οὐ.
 1. **βρόμος** (=νόγυς), fremitus.
 2. **βρόμος**, ὁ, avena, -ae, θ. ἐκ
 βρόμου, avenaceus, a, um.
βρομώδης, ἴδε θορυβώδης.
βρονταῖος, α, ον (=τῆς βροντῆς),
 tonitralis, e.
βροντάω -ῶ, tono (-ui, -āre) ||
 ἀπροσ. βροντᾷ, tonat.
βροντή, ἡ, tonitrus, -us, ἄ.
βροντώδης, ες, tonans; -ntis.
βρότειος, **βροτήσιος**, mortalis, e.
βροτολογός, ὄν, homines pessum-
 dans, hominibus perniciosus.
βροτός, ὁ, mortalis.
βρότος, ὁ, tabum, -i, οὐ. cruor, ἄ.
 ***βροχερός**, α, ὄν, pluvius, a, um.
βροχή, ἡ, pluvia, -ae, θ.
βροχθίζω, glutio, -ire, aliquid.
βρόχθος, ὁ, guttur -uris, οὐ.
βρόχος, ὁ, laquens, -i, ἄ.

βρονάζω, abundo, -are aliqua re.
βρυγμός, ὁ, stridor dentium; fren-
 dor, -oris, ἄ.
βρύον, τό, muscus, -i, ἄ.
βρυοφόρος, musci fertilis.
βρύσις, ἡ, ions, -ntis, ἄ.
βρυχάλεος, α, ον, rugiens.
βρυχάσμαι -ῶμαι, rugio, -ire; fre-
 mo, -ere; ὁ λέων —άται, leo fremit.
βρυχή, **βρυχετός** (=τρισμαός), fren-
 dor -oris, ἄ. stridor dentium.
βρυχηθμός, rugitus, -us, ἄ.
βρυχητής, ὁ, qui rugit.
βρυχητικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. fromi-
 tum faciens.
βρύχιος, ον, aqua mersus.
βρύχω (τριζω), irendo (dentibus).
βρύω (τινι), turgeo re aliqua.
βρυώδης, ες, muscosus, a, um.
βρυῶμα, τό, (=ἐδεσμα), esca, -ae,
 θ. cibus, -i, ἄ. || δυοῶδια, graveo-
 lentia, -ae, ioetor, -oris, ἄ.
βρωμάσμαι -ῶμαι, rudo, -ere.
βρωμέω -ῶ, (=κακῶς δῶ), foe-
 teo, -ere.
βρώμης, ἡ, (=όγκηθμός), runditus.
βρώμος, ὁ, ioetor (hircorum).
βρωμώδης (βρωμερός), ioetidus.
βρωμολόγος, ioetores loquens.
βρωσεῖω, esurio, -ire.
βρώσιμος, ον, esculentus, a, um.
βρώσις, ἡ, esus, -us, ἄ. cibus. -i.
βρωτήρ, ὁ, esor, -oris, ἄ.
βρωτικός, ἡ, ὄν, aptus ad come-
 dendum.
βρωτός, ἡ, ὄν, cibo idoneus.
βίβλιος, ἡ, ον, ex byblio factus.
βύβλος, ἡ, cyperus papyrus· ἐν-
 τεῖθ. ἡ βίβλος, liber bri, ἄ.
βύζην, confertim; dense.
βυθάω -ῶ, in profundo sum.
βυθίζω, demergo (-si -rsum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; **βυθίζομαι**, a) de-
 mergor, -sus sum, -i· β) pessum
 eo ἢ abeo.
βυθός, ὁ, profundum, -i, οὐ.
βυκανάω -ῶ, **βυκανίζω**, bucino.
βυκάνη, (καμπ. σάλπιγξ), bucina.
βυκάνημα, bucinum, -i.
βυκανιστής, ὁ, bucinator, ἄ.
βύρσα, ἡ, aluta, -ae; θ. corium.
βύρσινος, ον, alutacius, a, um.

βυρσοδευέω -ῶ, subigo ἢ confitio corium ἢ pellem.

βυρσοδέψης δ, coriarius, i, ἄ.

βυρσοδεψικός, ἡ, ὄν, coriarius.

βυρσοποιός, δ, coriarius, -ii, ἄ.

βυρσοπώλης, δ, coriorum venditor

βύσσινος, ἡ, ὄν, ἐπίθ. byssinus, a, um.

βυρσοδομεύω, in profundo extruo (aliquid); in animo volvo.

βυσσός (=βυθός), fundus maris.

βύσσος (βαμβάκιον), byssus. θ.

βύω (πληρῶ), farcio (aliquid).

βώδιον, τό, bucus, -i, ἄ.

βῶλαξ, ἡ, gleba, -ae, θ.

βωλάριον, βώλιον, τό, glebula.

βωληδόν, glebatim.

βωλοειδής, ἐς, glebae similis.

βωλοκοπέω -ῶ, glebam refringo; deocco, -are.

βῶλος (γῆς), δ, gleba, -ae, θ.

βωλώδης, ἐς, glebosus, a, um.

βωμίσκος, δ, arula, -ae, θ.

βωμοειδής, ἐς, arae similis.

βωμολοχεύομαι, βωμολοχέω -ῶ, scurram ago.

βωμολοχία, ἡ, scurrilitas, θ.

βωμολοχικός, ἡ, ὄν, scurrilis, e.

βωμολόχος, δ, scurra, -ae. θ.

βωμολόχως, scurriliter.

βωμός, δ, 1) ara, -ae, θ. 2) altare, -is ἢ altarium, -ii, οὐ.

Γ

Γ, γ (γάμμα), τὸ τρίτον γράμμα, littera Γ ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν γ' = tres, ἢ tertius, τὸ δὲ γ tria millia.

γαγάτης (λίθ.) δ, gagates -ae, ἄ.

γαγγάμη, γάγγαμον, sagēna, -ae.

γάγγλιον, τό, ganglion, -i, οὐ.

γαγγλιώδης, ἐς, ganglio similis.

γαγγραινα, ἡ, gangraena, -ae, θ.

γαγγραινόομαι -οῦμαι, gangraena laboro ἢ corripior.

γαγγραινώδης, gangraenae similis

γαγγραινώεις, gangraenae obreptio

γάζα, ἡ, gaza, -ae. θ. fiscus, -i, ἄ.

γαζοφυλάκιον, τό, aerarium, -i, οὐ.

γαζοφύλαξ, δ, praefectus aerarii.

γαῖα, ἡ, terra, -ae θ.

γαιοκτήμων, possessor (agrorum)

γαῖσον, γαῖθος, gaesum, -i, οὐ.

γαῖσος ὠπλισμένος, gaesatus, a, um.

γάλα, τό, lac, lactis, οὐ.

γαλαθηνός, ὄν (θηλαζόμενος), la-

tans, -ntis; lacteus, -ntis.

γαλακτίζω, lacteo, -ere, γαλακτί-

ζων, lacteolus, a, um.

γαλακτικός, ἡ, ὄν, lacteus, a, um.

γαλακτινός, ἡ, ὄν, lacteus, a, um.

γαλακτίτης (λίθος), galactites, ἄ.

γαλακτοειδής, ἐς, lacteus, a, um.

γαλακτοόομαι -οῦμαι, lactesco, -ere.

γαλακτοποσία, ἡ, usus lactis ad bibendum.

γαλακτοποτέω -ῶ, lac bibo.

γαλακτοπότης, δ, qui lac bibit.

γαλακτοπώλης, δ, lactifer, -eri, ἄ.

γαλακτοτροφέω -ῶ, lacte alo.

γαλακτοτροφία, ἡ, lactatus, -us, ἄ.

γαλακτοῦχος, ὄν, lactans, -ntis;

lactaris, e; lactarius, a, um.

γαλακτοφαγέω -ῶ, lac comedo.

γαλακτοφαγία, ἡ, lactatus, -ūs, ἄ.

γαλακτοφάγος, ὄν, lac comedens.

καλακτοφόρος, ὄν, lac ierens.

γαλακτόχρους, οὖν, lacticolor,

-oris; lacteus, a, um.

γαλακτώδης, ἐς, lacteus, a, um.

γαλάκτωσις, ἡ, mutatio in lac.

γαλαξίας, δ, 1) via lactea, orbis

(circulus) lacteus' 2) = γαλακτίτης

(λίθος), galactites.

γαλσοειδής, γαλεώδης, mustelinus.

γαλῆ, ἡ, 1) mustela, -ae, θ. meles,

-is, 2) = αἰλουρος, feles, -is, θ.

γαληναῖος, α, ὄν, tranquillus.

γαλήνη, ἡ, tranquillitas, -atis, θ.

tranquillum, -i, οὐ.

γαληνιδά -ῶ, tranquillus sum.

γαληνίζω, tranquillo (mare).

γαλήνιος, ὄν, γαληνός, ὄν, tran-

quillus, a, um.

γαληνότης, ἡ, tranquillitas (tua).
 γαληνός -ῶ, tranquillo, -are.
 γαληνός, tranquille.
 γαλιδεύς, catulus mustelae.
 γαλλικός, γαλατικός, Gallicus.
 γαλλικῶς, γαλλιστί, gallice.
 Γάλλος, Γαλάτης, δ, Gallus, -i, ἄ.
 γαλουχίω -ῶ, laeto, -are.
 γαλουχία, ἡ, lactatus, -us, ἄ.
 γαμβρός, δ, gener, -eri, ἄ.
 γαμετή, γαμέτις, ἡ, nupta, -ae, θ.
 uxor, -oris, θ. marita, -ae, θ.
 γαμέτης, δ, maritus, -us, ἄ.
 γαμέω -ῶ (τινα), 1) α) = νυμφεύομαι τινα (γυναῖκα), duco aliquam uxorem, in matrimonium duco aliquam, matrimonio aliquam mihi jungo. *β) = συγγίνομαι τινι (γυναικί), coeo alicui: γαμέομαι -οῦμαι (τινι) = ἐπανδρεύομαι τινα, nubo ἢ denubo (-psi, -ptum, -ere) alicui (viro ἀνδρὶ).
 γαμήλιος, ον, 1) nuptialis, e, τὸ γαμήλιον δῶρον, donum, nuptiale, ἡ γαμήλιος εὐνή, lectus genialis, ἡ γαμήλιος πομπή, pompa nuptialis, ἡ γαμήλιος ἐσθής, vestis nuptialis.
 2) conjugalis, e.
 γαμησίω, nupturio, -ire.
 γαμηικός, ἡ, ὄν, 1) nuptialis, e.
 2) conjugalis, e. 3) matrimonialis, e.
 γάμμα, τό, gamma, -ae, θ.
 γαμμοειδής, ἐς, gammatus.
 γαμοκλοπέω -ῶ, scortor, -ari.
 γαμοκλοπία, ἡ, adulterium, -i, οὐ.
 γαμοκλόπος, δ, adulter, -eri, ἄ.
 γάμος, δ, 1) nuptiae, -arium, ἄ. πλ. 2) connubium, -i, οὐ. 3) conjugium, -ii. 4) matrimonium, -ii, οὐ. γάμφω συζεύγνυμαι, matrimonio conjungor.
 γαμπός, ἡ, ὄν, aduncus, a, um.
 γαμφοὶ ὄνυχες, adunci ungues.
 γαμπότης, ἡ, aduncitas, -atis.
 γαμπός -ῶ, curuo (aliquid).
 γαμπώνυξ, γαμπώνυχος, aduncos ungues habens.
 γανάω -ῶ, splendo -ere.
 γάνος, τό, splendor -oris, ἄ.
 γανός -ῶ, splendidum redo (aliquid): ἐντεῦθ. γεγανωμένα, stanno obducta aera.

*γανώνω (γανώω). α) stanno obduco aera. β) nigro colore obliquo aliquid ἢ aliquem.
 γάνυμαι (ἀγάλλομαι). laetor, -ari, γεγανυμένος (ἐπὶ) τινι, laetatus, gavisus aliqua re.
 γάνωμα, τό. 1) splendor, oris, ἄ. 2) actio obducendi aera -stanno. *3) actio oblinendi nigro colore.
 γάρ. 1) enim. 2) nam (ἐπὶ ἐρωτησέων): τίς γάρ; nam quis? 3) ἐπὶ εὐχῆς: εἰ γάρ, utinam.
 γαργαλίω, adtillo ἢ titillo.
 γαργάλισμα, γαργαλισμός, tilillatio.
 γαργαρέων, δ, uva (in palato); gurgulio, -onis, θ.
 γαργαρίζω, gargarizo, -are.
 γαργάρισμα, τό, gargarisma, οὐ.
 γαργαρισμός, δ, gargarizatio.
 γάρον, γάρος, garum, -i, οὐ.
 γαστήρ, ἡ, venter, -tris, ἄ. uterus.
 γάστρα, ἡ, gastrum, -i, οὐ.
 γαστρίδιον, γαστήριον, ventriculus.
 γαστρίδουλος, ventri deditus.
 γαστρίζω, ventrem impleo.
 γαστριμαργία, ἡ, ingluvies, -ei, θ. gula, -ae, θ.
 γαστρίμαργος, ον, gulosus.
 γαστροειδής, ἐς, ventruosus, a, um.
 γαστρονήμη, sura, -ae, θ.
 γαστρολογία, γαστρονομία, ἡ, leges de ventre alendo.
 γάστρων, ventriosus.
 γαυρίω -ῶ. 1) insolesco, -ere, superbio, -ire. 2) gestio, -ire.
 γαῦρος, ον, insolens, -ntis.
 γαυρότης, ἡ, superbia, -ae, θ.
 γαυρόω -ῶ, insolentem reddo: γαυρόομαι -οῦμαι, insolesco, -ere.
 γαῦδως, insolenter.
 γε. 1) = μάλιστα, quidem, equidem, ἔγωγε, ego quidem. 2) = μάλιστα, ἴσα ἴσα, adeo. 3) = βεβαίως, certe. 4) = τοῦλάχιστον, saltem, τοῦτό γε, saltem hoc.
 γέα, ἡ. ἰδὲ γῆ.
 γεγηθότως, cum gaudio.
 1. γεγονός, τό, factum -i, οὐ. eventum -i, οὐ. eventus, -us, ἄ.
 2. γεγωνός, νῖα, ὅς. 1) genitus, a, um. 2) ortus, a, um. 3) natus, a, um. 4) creatus, a, um.

3. γεγωνός, *vīa*, vociferans -ntis, γεγωνία τῇ φωνῇ, alta voce.

γινάμενοι, οἱ, parentes, -ntum.

γαιοκόμος, δ, agricola, -ae, δ.

γείσον, γείσωμα, τό 1) subgrunda, -ae, θ. 2) supercilium, i, οὐ.

γείσωσης, ἡ, subgrundatio, -onis, θ.

γεινιάζω, γειννιά, γειτονεύω, vicinus sum; vicinor, -ari.

γεινιάσις, γειτονιά, vicinitas, -atis, θ. vicinia, -ae, θ.

γείτων, vicinus, a, um.

γέλασμος, ον, ridiculus, a, um.

γελασίνος, ον, risor, -oris, δ.

γέλασμα, τό, risus, -ūs, δ.

γέλαστής, δ· 1) risor, -oris, δ. 2) = χλευαστής, irrisor, -oris, δ.

γελαστικός, plocivus ad ridendum γελαστός, ἡ, δν· 1) risu diguus ridiculus· 2) ridens, -ntis.

γέλω -ᾶ, rideo(-si, -sum, -ère). γελοιογραφία, ἡ, depravata imitatio.

γελοῖος, α, ον, ridiculus.

γέλως, δ, risus, -ūs, δ.

γελωτοποιέω -ᾶ, scurror, -ari.

γελωτοποιά, ἡ, scurrilitas, -ātis, θ. γελωτοποιός, δν, scurrilis, e, δ γελωτοποιός, scurra, -ae, θ.

γερμίζω (τινὰ ἢ τί τινας), onero aliquem ἢ aliquid aliqua re· —ομαι, impleo, compleo me (aliqua re).

γεμιστός, ἡ, δν, oneratus, a, um.

γέμω (τινός), plenus, (a, um), sum; refertus, a, um sum.

γενάρχης, δ, auctor gentis.

γενεά, ἡ· 1) gens, -ntis, θ. genus, -eris. οὐ. 2) γενεά ἀνθρώπων, aetas hominum, saeculum, -i, οὐ. 3) ortus, -us, δ. natales, -ium· 4) progenies, -ei. θ. 5) = τὸ ἐπιγινόμενον γένος, posteritas, -ātis, θ.

γενεαλογέω -ᾶ τινα· originem alicujus exquiro· *γενεαλογοῦμαι (ἐκ τινος), genus duco ab aliquo.

γενεαλόγημα, generis tabula.

γενεαλογία, ἡ, genealogia, θ.

γενεαλογικός, ad genealogiam pertinens.

γενεαλόγος, δ, genealogus, -i, δ. γενέθλια, τά, natalicia, -orum, οὐ πλ. dies natalis.

γενεθλιάζω, diem natalem ago.

γενεθλιακός, ἡ, δν, natalicius.

γενεθλιάς (ἡμέρα)· dies natalis.

γενέθλιος, ον, natalis, e, natalicius, a, um, ἡ γενέθλιος ἡμέρα, τὸ γενέθλιον, dies natalis.

γενειάζω· 1) ἐπὶ παιδός· pubesco, -ere· 2) ἐπὶ ἀνδρ. barbatus sum.

γενειάς, ἡ, barba, -ae, θ.

γενειάσκω, pubesco, -ere.

γενειάτης, δ, ἡ, barbatus, γενεαίτης, barbata.

γενειάω, -ᾶ, barbatus sum.

γένειον, τό 1) = πάγων, barba, -ae, θ. 2) = γνάθος, mentum, -i, οὐ. gena, -ae, θ.

γενεσιάρχης, δ, generis auctor.

γενέσιος, ον, natalis, e.

γενεσιουργός, δν, causa originis.

γένεσις, ἡ· 1) ortus, -us, δ. 2) creatio, -onis, θ. 3) generatio, -onis, θ. 4) genesis, is, θ.

γενέτειρα, ἡ, genitrix, -icis, θ.

γενετή, ἡ, nativitas, -atis, θ.

γενέτης, δ· 1) genitor, -oris, δ.

2) auctor generis· progenitor, -oris γενετήσιος ὄρμη· coeundi appetitus γενέτωρ, γεννήτωρ, genitor, -oris γενητός, ἡ, δν· 1) natus, a, um· 2) nativus, a, um.

γενικός, ἡ, δν, generalis, e, ἡ

γενική (πτώσις), genetivus (casus). γενικῶς, generatim.

γέννα, ἡ, ortus, -us, δ. *partus, -us.

γενναῖος, α, ον· 1) ingenuus, a, um, generosus, a, um, nobilis, e· 2) = ἀνδρείος, fortis, e.

γενναιῶς· 1) generose· 2) fortiter.

γενναιότης, ἡ· 1) generositas, θ.

2) fortitudo.

*γενναιοφροσύνη, ἡ, generositas,

-atis, θ. magnanimitas, -atis, θ.

*γενναιοφρων, δ, ἡ, generosus.

*γενναιοψυχία, ἡ, magnanimitas.

*γενναιοδύνητος, ον, magnanimus.

γεννάω -ᾶ, genero; gigno, pario (peperi, partum) -ere; progenero (aliquem)· || μετφ. (=ποιᾶ) efficio (damnum, discordiam, luxuriam).

γεννάομαι -ᾶμαι, nascor, natus sum, nasci; gignor, genitus sum· gigni.

γέννημα, τό· 1) progenies, ei, θ.
2) fructus, -us, ἄ.

γέννησις, ἡ, genitura, -ae, θ.

γεννητής, δ, genitor, -ōris, ἄ.

γεννητικός, ἡ, ὄν, genitialis, e.

γεννητός, ὄν, genitus, a, um.

γενήτρια, ἡ, generatrix, icis, θ.

γενήτωρ, δ, generator -ōris, ἄ.

γένος, τό, genus, eris, οὐ. gens, gentis· θ. || (=καταγωγή), origo, -inis, θ. || (=φῶλον), sexus, -us, ἄ. saeculum, -i, οὐ. τὸ ἄρρεν, τὸ θῆλυ γένος, virilis muliebris sexus ἡ genus.

γένυς (γνάθος), ἡ, mala -ae, θ.

γεοῦχος, ον, terram habens.

γεραίος, ἄ, ὄν, senectus, a, um.

γεραίω· 1) honōro (aliquem), γε-
ραίω τινὰ δώροις, honoro aliquem
donis· 2) † γεραίω τὸ θεῖον προσ-
φοραῖς, auctifico, -are.

γεράνιον (φ.), geranium, -i, οὐ.

γέρας, ἡ, grus, gruis, ἄ.

γεραρός, ἄ, ὄν, venerandus, a, um.

γέρας, τό· (πληθ. γέρα), munus
honorificum; honos, -oris, ἄ.

γερόντιος, ἄ, ον, senilis, e.

γεροντικός, ἡ, ὄν, senilis, e.

γεροντικῶς, sen liter.

γερόντιον, τό· 1) senecio, -onis,
ἄ. 2) vetulus, -i, ἄ.

γεροντοειδής, ἐς, seni similis.

γεροντοκομείον, τό, locus, ubi
senes aluntur, gerontocomium, i, οὐ.

γερουσία, ἡ, senatus, -us, ἄ.

γερουσιάζω, senator sum.

γερουσιαστής, δ, senator, -oris, ἄ.

γέρον, τό· 1) cratis, -is, θ. 2)
scutum vimineum.

γέρων, δ, senex, senis, ἄ.

γεῦμα, τό· (=γεῦσις) gustus, -i,
ἄ. sapor, -oris, ἄ. *2) prandium, i, οὐ.

γεῦσις, ἡ· 1) gustus, -ūs, ἄ. gū-
status -ūs, ἄ. sapor, -oris, ἄ.

γευστήριον, τό, gustatorium, οὐ.

γευστικός, ἡ, ὄν, gustatorius.

γεῦω (τινὰ τινα)· gustandum prae-
beo alicui aliquid· || μέο· —οἰαί τι-
νος, gusto ἡ degusto aliquid.

γευστός, ἡ, ὄν, qui gustari potest;
gustatus, a, um.

γέφυρα, ἡ, pons, -ntis, ἄ.

γεφύριον, τό, ponticulus, -i, ἄ.

γεφυροποιέω -ῶ, pontem facio.

γεφυροποιός, δ, pontifex, -icis, ἄ.

γεφυρώω -ῶ (πόταμόν)· pontem
facio in flumine.

γεφύρωμα, τό, pons, -nis, ἄ.

γεφύρωσις, ἡ, pontium exstructio.

γεφυρωτής, δ, pontes extruens.

γεωγραφέω -ῶ, terras describo.

γεωγραφία, ἡ, geographia, -ae,
θ. terrarum descriptio.

γεωγραφικός, ἡ, ὄν, geographi-
cus, ad descriptionem terrarum per-
tinentis.

γεωγράφος, δ, terrarum descriptor

γαιωδασία, ἡ, terrae divisio.

γεώδης, ἐς, terreus, a, um.

γεώλοφος, tumulus terrenus.

γεωμετρέω -ῶ, terram metior;
disco geometriam.

γεωμέτρης, δ, geometra, -ae, ἄ.

agrimensor, -or, s, ἄ.

γεωμετρία, ἡ, geometria, -ae, θ.

γεωμετρική, ἡ, geometrice, -es, θ.

γεωμετρικός, ἡ, ὄν, geometricus.

γεωμική, ἐς, terrae mixtus.

γεωπονέω -ῶ, terram colo.

γεωπονία, ἡ, agricultura, -ae, θ.

γεωπονικός, ἡ, ὄν, agricolaris, e.

γεωπόνος, δ, agriculator, -ōris, ἄ.

agricola, -ae, ἄ.

γεωργέω -ῶ, agricolor, -ari.

γεώργημα, τό, ager cultus.

γεωργήσιμος, ον, ad colendum
idoneus; fertilis, e.

γεωργία, ἡ, agricultura, -ae, θ.

γεωργικός, ἡ, ὄν, agricolaris, e.

γεωργός, δ, agricola, -ae, θ.

γεωρυνέω -ῶ, terram fodio.

γεωρύνχος, δ, terram fodiens.

γεωφύλαξ, δ, custos agri.

γῆ, ἡ, terra, -ae, θ. || (ὁ ἀγρός),
terrenum, -i, οὐ.

γηγενής, ἐς, terrigenus, a, um.

γῆδιον, τό· 1) terrula, ae, θ. 2)
agellus, -i, ἄ.

γῆθεν (ἐκ γῆς)· e terra.

γηθέω -ῶ, gaudeo, laetor, -ari.

γῆθος, τό, gaudium, -i, οὐ. lae-
titia, ae, θ.

γηθόσυνος, ον, laetus, a, um.

γηθοσύνης, laete.

γῆνιος, *ον*, terrenus, a, um.
γῆλοφος, *δ*, tumulus terrenus;
collis, -is, *ἄ*.

γάπεδον, *τό*, fundus, -i, *ἄ*.
γῆραιός, *ἄ*, *όν*, γῆραλέος, *α*, *ον*,
senex, senis, *ἄ*. senectus, a, um.
γῆρας, *τό*, senectus, -ūtis, *θ*.
γῆράσκω, γῆράω -*ῶ*, *ο*, senesco,
(-nui, -ere), senex fio.

γῆροκομείον, *ἴδε* γῆροντοκομείον.
γῆροκομέω -*ῶ*, curam senis gero;
senem alo.

γῆροκομία, *ἡ*, cura senis.
γῆροκόμιος, curam senum habens
γιγάντειος, *ον*, *ἴδε* :
γιγαντιαῖος, *α*, *ον*, giganteus.
γιγαντομαχία, *ἡ*, gigantomachia.
γιγαντοφονος, *ον*, gigantum in-
terfector.

γιγαντώδης, *ες*, *ἐπίθ*. giganti
similis.

Γίγας, *δ*, Gigas, -ntis, *ἄ*. οἱ Γί-
γαντες, Gigantes, -um.

γίγλυμος, *δ*, cardo (januae).
γίγλυμώδης, cardine similis.

γίγνομαι, γίνομαι, 1) γίγνομαι τι-
νος (στ.) ἀπό τινος (=γεννῶμαι φθο-
μαι), a) nascor (natus sum, -sci)
aliquo· β) orior (ortus sum, -iri)
ab aliquo: *ἐτι* δὲ coior, exorior·
γ) exsisto (-stiti, -ere); vado (-ere)·
δ) gignor genitus sum, -i), creor
(creatus sum, -ari) ex aliqua re 2)
παθῆν. τοῦ ποιῶ, fio, factus sum,
fieri· 3) γίγνομαι πρὸς τι, περὶ τι,
ἐν τι (= κατὰ γίνομαι), versor in
aliqua re· 4) γίγνομαι ὑπὸ τι, sub-
jicio me sub aliquid· 5) μετ' *ἐπι*·
γίγνεται σοι καλῶς, κακῶς, bene,
male tecum agitur· 6) *ἐπὶ* εὐχῶν
γέννεται! dii prohibent! *δ* μὴ γέννεται!
quod abominor!

γινώσκω, γινώσκω, nosco, (novi,
notum, -ere) aliquem ἢ aliquid; ||
-ομαι *τινι*, cognoscor ab aliquo:
γινῶθι σαυτόν, nosce te (ἐπίσταμαι)
scio, (scivi, scitum, -ire) aliquid· ||
(φρονῶ, κρίνω) sentio (sensī, sen-
sum -ire): || ἡγοῦμαι, renseo (-sui,
-ēre), existimo, -are: || γιγνώσκω
χάριν, gratias sum, gratiam habeo
alicui· || γιγνώσκω γυναῖκα, (=συνγί-

γνομαι γυναίκα), cognosco feminam;
coeo feminae.

γλάρος (πιτῆρόν), larus, -i, *ἄ*.
γλαύκινος, glaucinus, a, um.
γλαυκοειδής, *ες*, nocturnus.
γλαυκόμματος, γλαυκόφθαλμος,
caesiōs oculos habens.
γλαυκός, *ἡ*, *όν*, glaucus, a, um;
caesius, a, um.

γλαυκότης, *ἡ*, caesitas -atis, *θ*.
γλαυκώδης, *ες*, noctuae similis.
γλαυκώπης (Ἀθηναῖ), *ἡ*, caesia
Minerva.

γλαῦξ, *ἡ*, doctua, *θ*. ulula.
γλαφυρία, γλαφυρότης, *ἡ*, ievi-
tas, -atis, *θ*. elegantia, -ae, *θ*.
γλαφυρός, *ἄ*, *όν*, levis elegans.
γλαφυρῶς, eleganter.

γλεύκινος, *ον*, musteus, a, um.
γλευκοπότης, *δ*, musti amans.
γλεύκος, *τό*, mustum, -i. *οὐ*.
γληνώδης, *ες*, glutinosus, a, um.
γλισχρῶμαι, tenax sum.

γλίσχρος, *α*, *ον*, (γλοιώδης) glu-
tus, a, um; ἄγαν φειδιωλός, nimium
parcus, a, um.

γλίσχρότης, tenacitas, *θ*. sordes *θ*.
γλίσχρος, sordide.

γλίχομαι (τινος, περὶ τινος, *τι*), glis-
co, -ere (aliquid)· γλίγ. τῆς βασι-
λείας, glisco regnare, *ἐν*τεῦθ. =cu-
pio, -ere, aliquid; adpeto, -ere,
aliquid.

γλοῖος, *δ*, strigmentum, -i, *οὐ*.
γλοιώδης, *ες*, glutus, a, um.
γλούτια (οἱ γλοντοί), nates, -ium.
γλουτός, *δ*, clunis, -is *θ*. natis,
οἱ γλοντοί, nates, -ium.

γλυκάδιον, *τό*, acetum, -i, *οὐ*.
γλυκάζω, γλυκαίνω, dulco, -are· ||
μετφ. lenio, -ire || γλυκάζομαι, γλυ-
καίνομαι, dulcesco, dulcui, -ere.

γλύκανσις, *ἡ*, dulcedo, -inis, *θ*.
γλύκασμα, γλυκασμός, dulcedo.
γλυκερός, *ἄ*, *όν*, dulciculus, a, um.
γλυκίζω, dulce reddo (aliquid).

γλυκέως, dulciter.
γλύκα, *ἡ*, dulcitas, -atis, *θ*.
γλυκύδακρυς (ἔρω), (amor) dui-
ces fundens lacrymas.

γλυκολόγος, *ον*, suaviloquens.
γλυκύμηλον, *τό*, malum praedulce.

γλυκύμορφος, *ον*, suavem formam habens, *ἐντεῦθ*. = dulcis, suavis.

γλυκυπάρθενος, suavi, virgo.

γλυκύπικρος, *ον*, dulcis et amarus.

γλυκύρριζα, *ἡ*, glycyrrhiza, -ae, *θ*.

γλυκός, *εἶα*, *ὅ*, dulcis, *ε'* || ὦ γλυκύτατε, dulcissime || *ἡδύς*, *χα-
ρίεις*, suavis, *ε*.

γλύκυσμα, γλυκύσματα, dulce, -is, *οὐ*. dulcia, -orum, *οὐ*. *πλ*.

γλυκύτης, *ἡ*, dulcitas, -atis, *θ*.

γλυκύφθογγος, *ον*, dulcisonus.

γλυκυφωνία, dulcis, suavis vox.

γλυκύφωνος, *ον*, suavam vocem habens.

γλύμμα, τό, sculptum (opus).

γλυπτήρ, *ἰδε*:

γλυπττής, *δ*, sculptor, *δρις*, *ἀ*.

γλυπτός, *ἡ*, *ον*, sculptus, *α*, *um*.

γλύφανον, γλυφεῖον, τό, scalprum, -i, *οὐ*. caelum, -i, *οὐ*.

γλυφή, *ἡ*, sculptura. -ae, *θ*.

γλυφίς, *ἡ* 1) crena, -ae, *θ*. 2) = γλύφανον, scalprum, -i, *οὐ*.

γλῶσσα καὶ γλῶττα, *ἡ*, lingua, *θ*.

γλωσσαλέω -ῶ, garrir, -ire.

γλωσσαλία, *ἡ*, loquacitas, *θ*.

γλῶσσαλος, *ον*, lingulus, *α*, *um*; linguosus, *α*, *um*.

γλωσσικός, *ἰδε* γλωττικός.

γλωσσοειδής, *ἔς*, lingulatus, *α*, *um*.

γλωσσοτομία, *ἡ*, elinguatio, -onis.

γλωσσοτομέω -ῶ, elinguo, -are.

γλωσσώδης, *ες* 1) linguae similitis 2) loquax, -acis.

γλωττίδιον, τό, lingula, -ae, *θ*.

γλωττιαῖος, *α*, *ον*, linguae clavis.

γλωττίζω, lingua osculor.

γλωττικός, ad linguam pertinens.

γλωττίς, *ἡ*, ligula ἢ lingula, -ae, *θ*.

γλωττίσμα, γλωττισμός, φλέγμα *τῇ* γλώσσει) osculum cpe linguae.

γλωττοπέδη, *ἡ*, linguae vinculum.

γλωχίν (αἰχμή), *ἡ*, cuspis, -idis, *θ*.

γνάθος, *ἡ*, maxilla, *θ*; bucca, *θ*.

γναφεῖον, τό, officina fullonis.

γναφεύς, *δ*, fullo, -δνις, *ἀ*.

γναφευτικός, γναφικός, *ἡ*, *ον*, fullonicus, *α*, *um* ἢ γναφεντική, fullonica, -ae, *θ*. (*ἔπον*. ars).

γναφένω, fullonicam exerceo.

γνήσιος, *α*, *ον*, genuinus, *α*, *um*,

ἐντεῦθ. = legitimus, *α*, *um*.

γνησιότης, *ἡ*, origo genuina.

γνησίως, genuine; legitime.

γνοφερός, γνοφώδης, caliginosus,

α, *um*, tenebrosus, *α*, *um*.

γνοφάω -ῶ, obtenebro; caligo.

γνόφος, *δ*, caligo *θ*. tenebrae.

γνωμάτευμα, τό, iudicium, -i, *οὐ*. sententia, -ae, *θ*.

γνωματεύω, sententiam dico.

γνώμη, *ἡ*, (*νοῦς*, *λογικόν*), mens,

-ntis, *θ*. animus, -i, *ἀ*. || sententia,

-ae, *θ*. ἡ *περὶ* τινος γνώμη, sententia de re || *βουλή*, consilium, -i,

οὐ || *κρίσις*, iudicium, -i, *οὐ* || *δόξα*, opinio, -onis, *θ*.

γνωμικός, τό, sententia: dictum.

γνωμικός, *ἡ*, *όν* 1) gnomicus, *α*,

um 2) sententiosus, *α*, *um*.

γνωμικῶς, sententiose.

γνωμοδοτέω -ῶ, opinionem dico.

γνωμοδοτήσεις, *ἡ*, opinio, *θ*.

γνωμολόγος, sententias collicens.

γνωμονικός, *ἡ*, *όν*, gnomonicus,

α, *um*; γνωμονικός τινος, peritus

alicujus rei; sciens aliquid.

γνώμων, *δ*, (γνώστης), cognitor,

-oris *ἀ*. gromon. -δνις, *ἀ*. index,

-icis; γνωμίμετρον, norma, -ae.

γνωρίζω, *τινί* τι, notum facio ali-

quid alicui || *συνήθ*. agnosco, cog-

nosco, aliquem.

γνώριμός (τινος, *τινι*) notus, *α*, *um*;

nobilis, *ε* (alicui).

γνωριμία, *ἡ*, notitia, *ae*, *θ*.

γνωρισις, *ἡ*, cognitio, -δνις, *θ*.

γνωρισμα, τό, indicium, -i, *οὐ*.

γνωρισις, -ae, *θ*. signum, -i, *οὐ*.

γνωρισμός, *δ*, agnatio, -δνις, *θ*.

γνωσιμαχέω -ῶ, (πρός *τινα*) di-

versam orationem habens decerto-

cum aliquo.

νώσις, *ἡ* 1) cognitio, -δνις, *θ*.

2) γνωριμία, notitia, -ae, *θ*.

γνωστήρ, γνώστης, *δ*, cognitor,

-oris, *ἀ*. agnitor, -oris, *ἀ*.

γνωστικός, *ἡ*, *όν*, ad cognoscen-

dum aptus, intelligens, -ntis; τό

γνωστικόν, intellectus, *us* || *συνετός*,

ἡ, *όν*, ratione praeditus, *α*, *um*,

prudens, -ntis.

γνωστός, *ἡ*, *όν*, notus, *α*, *um*.

γοάω -ῶ, gemo (-ui, -ere).
 γογγύζω, murmuro, fremo, -ere.
 γογγύλη, ἡ, rapum, -i, οὖ.
 γογγύλιον, rapulum, -i, οὖ.
 γογγυσμός, 1) murmur' 2) θ. fremor, -oris. ἄ.
 γογγυστής, θ, murmurator, ἄ.
 γοερός, ἄ, ὄν, flebilis, e; miserabilis, e; lamentabilis, e.
 γοεῶς, fleliter.
 γόης, θ, 1) praestigiator, ἄ. 2) incantator, ἄ. 3) saccularius.
 γοητεία, ἡ, 1) praestigiae, -arum, θ. incantamentum, -i, οὖ. *2) μετφ. eximia venustas; gratia, -ae, θ.
 γοητευτικός, praestigiosus.
 γοητευτικῶς, praestigatorum more
 γοητεύω, incanto, -are aliquem; praestigio -are aliquem' || μετφ. permulceo, delenio animum alicujus' *-ομαι, incantor; μετφ. incredibili voluptate perfundo me.
 γοητις, γοητεύτρια, ἡ, quae incantat; praestigiatix, icis.
 γόμος, θ, onus navis.
 γομός -ῶ (γεμίζω), onero -are.
 γομφίος (τραπεζίτης), mo. aris, -is, ἄ. οἱ γομφιοὶ (ὀδόντες), maxillares ἢ molares dentes).
 γόμφος, θ, clavus, -i, ἄ.
 γομφόω -ῶ, clavis, firmo.
 γομφώδης, ες, clavo similiis.
 γόμφωμα, τό, compages, -is, θ.
 γόμφωσις, ἡ, coagmentatio per clavos; compactura, -ae, θ.
 γομφωτήριον, τό, coagmentatorium, -i.
 γομφωτός, ἡ, ὄν, clavis compactus
 γονατίξω, genua flecto; — τινα, in genua procumbere aliquem jabeo
 γονατίζομαι -οῦμαι, geniculo.
 γονατῶδης, ες, geniculatus.
 γονεύς, θ, gedor, -oris, ἄ. γονεῖς,
 γονή, ἡ, (γέννησις), genitura, -ae; || τὸ σπέρμα, semen genitiale; genetiale, genitura, -ae, θ. || γόνος fetus, -us, ἄ. proles, -es, θ.
 γονικός, ἡ, ὄν, genitalis, e; genitabilis, e; ἐντεῦθ. = fecundus.
 γονιότης, ἡ, fecunditas -atis, θ.
 γονίμως, genitaliter' || fecunde.
 γονιμώδης, ες, fecundus, a, um.

*γονυκλιπῶς, ἴδε γονυπετῶς.
 γόνος, θ, ietura, -ae, θ. proles, -is, θ. || γένος, genus, -eris, ἄ.
 γόνυ, τό, genu, -u (-ūs), cū. γόνυατα, genua, -uum.
 γονυκλινέω -ῶ, genua flecto ἢ inclino; aggentulor, -ari.
 γονυκλινής, ες, genua flectens.
 γονυκλισία, ἡ, geniculatio, -onis, θ. || † supplicatio, -ōis, θ.
 γονυπετέω -ῶ (τινι), ad genua (genibus) alicujus accido ἢ procumbo; supplex oro aliquem' || ἀμετ. (προσπίπτω εἰς τὰ γόνυατα), in genua procumbo.
 γονυπετής, ες, ad genua alicujus accidens procumbens, projectus; supplex, -icis.
 γονυπετῶς (ἵκετεύω τινά), supplex me ad pedes alicujus projic'o.
 γόος, θ, luctus, -ūs, ἄ.
 γοργός, ἡ, ὄν, 1) terribilis, e; torvus, a, um; 2) alacer, -is, e, agilis, -e; acer, -is, -e; strenuus, a, um.
 γοργότης, ἡ, 1) ierocia, -ae, θ. 2) acritas, -atis. θ. alacritas -atis, θ. agilitas, -atis, θ.
 γοργόφθαλμος, aspectu horrendus
 γοργόπος, ἴδε γοργόφθαλμος.
 γοργῶς, alacriter; strenue.
 γοῦν, quidem; saltem; certe; igitur
 γοῶδης, ες, lugubris, e.
 γραβδην, depictum, scriptum.
 γραῖα, ἡ, anus, -us, θ. γίγνομαι
 γραῖα, anilitor, -ari.
 γραῖδιον, τό, anicula, -ae, θηλ. vetula, -ae, θ.
 γραικίζω, graecisso; graecor.
 γραικιστί, graece.
 Γραικός, θ, Graecus, a, um, οἱ Γραικοί, Graeci, -drum.
 γραϊκός, ἡ, ὄν, anilis, e.
 γραῖμμα, τό, litera, -ae, θ.
 γραμμαδίον, τό, scrupulum, οὖ.
 γραμματεία, ἡ, 1) = τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον, scriptus, -us, ἄ. 2) = τὸ τοῦ γραμματέως ἀξίωμα, scribatus, us, ἄ. 3) = φιλολογία, literatura, -ae, θ.
 γραμματεῖον, τό, tabula, -ae, θ.
 γραμματεὺς, θ, 1) γραμ. δημόσιος, scriba, -ae, ἄ. 2) γραμμ. ἰδιωτικός,

-scriptor, -oris, ἄ. 3) γραμμ. ἐπι-
κραιτίας, regendarius, -i, ἄ.

γραμματεύω, scriba sum.

γραμματικός, ἡ, ὄν, 1) gramma-
ticus, a, um· ἡ γραμματικῇ, gram-
matica, -ae, θ.· 2) literatorius.

γραμματικῶς, ἐπὶ. 1) gramma-
tice· 2) literate.

γραμμάτιον, τό, libellus, -i, ἄ.

γραμματιστής, ὁ, ludi magister;
literio, -ōnis, ἄ.

γραμματιστικός, literatorius.

γραμματοδιδασκαλεῖον, τό, lite-
rarius ludus. [gister.

γραμματοδιδάσκαλος, ὁ, ludi ma-

γραμματοκομιστής, ὁ, tabellarius

γραμματοφυλάκιον, τό, tabula-
rium, -i, οὐ.

γραμματοφύλαξ, tabularius, ἄ.

γραμμῇ, ἡ, linea, -ae, θ; lineatio

γραμμικός, ἡ, ὄν, linealis, -e.

γραμμικῶς, lineatim.

γραμμοειδής, ἐς, lineae similis.

γραπτός, ἡ, ὄν, scriptus, a, um.

γραῦσος, ὁ, hircus, -i, ἄ.

γράστις, ἡ, gramen, -inis, οὐ.

γραῦς, ἡ, anus, -i, θ. vetula, θ.

γραφεῖον (γραφεῖς), stilus, -i, ἄ.

γραφεὺς, ὁ, scriba, -ae, θ.

γραφῆ, ἡ, scriptio, θ; (τὸ γεγραμ-
μένον, τὸ σύγγραμμα) scriptum, -i,
οὐ. scriptura -ae, θ. ἐπὶ κειμένων,

lectio, -onis, θ.

γραφικός, ἡ, ὄν, scriptorius.

γραφίς, stilus, -i, ἄ.; ἡ τοῦ ζω-
γράφου —, penicillum, -i, οὐ.

γράφω, 1) scribo (-psi, ptum, -ere)

aliquid (γράμματα, literas, ἐν βι-
βλῳ in libro); ζωγραφῶ, pinco!

(-inxi, -ctum, -ere)· ἐπὶ δίκης δη-
μοσίου, γράφωμαι τινά τινας (=κατη-
γορῶ τινός τι), accuso aliquem ali-

cujus rei; οἱ γραφάμενοι, accusatores

ρηγορέω -ῶ, vigilo, -are.

ρηήγορος, ὄν, vigil, -ari.

ρῑτεύω, piscor, -is.

ρῑπτος, ὁ, rete piscatorium.

ρῑφος, ὁ, griphus; aenigma.

ρῑφότης, ἡ, obscuritas, θ.

ρῑφώδης, ἐς, gripho similis.

ρῑφώδως, aenigmatice.

ρρονδοκοπέω -ῶ (τινα), pugnās

aliquem caedo ρρονδοκοπεῖσθαι, pu-
gnis certo cum aliquo.

ρρόνθος, ὁ, pugnis, -i, ἄ.

ρρό, εὐχρηστον ἐν τοῖς : οὐδὲ ρρό,
nec tantillum quidem.

ρρόζω, ρρόλίζω, grunnio -ire.

ρρόλισμός, ὁ, grunnitus, -us, ἄ.

ρρόλος (ρροιίδιον), ὁ, porculus, -i.

ρρόπος, ἡ, ὄν, aduncus, a, um,

ρρόπη ρρς, nasus aduncus.

ρρόπότης, ἡ, aduncitas, -atis, θ.

ρρόπῶω -ῶ, aduncum reddo.

ρρότη, ἡ, scruta, -drum, οὐ.

ρροτοπώλης, ὁ, scrutarius, -i, ἄ.

ρρόψ (ῥον.μθ.) ὁ, gryps, -yphis.

ρύalon, τό, cavitās, -atis, θ.

γυμνάζω, exerceo (-ui, -itum,
-ēre), exercito (-āre) aliquem; —
ομαι, me exerceo ἢ exerceor in

aliqua re (in dicendo, in venando)·
γεγυμνασμένος, exercitatus, a, um.

γύμνασις, ἡ, exercitatio, θ.

γυμνασιαρχέω -ῶ, praefectus gym-
nasii sum; gymnasiarcha sum.

γυμνασιάρχης, ὁ, praefectus gym-
nasii; gymnasiarcha, -ae, ἄ.

γυμνάσιον, τό, gymnasium, -ii, οὐ.

γύμνασις, exercitatio, -onis, θ.

γύμνασμα, τό, exercitamentum,

-i, οὐ. exercitum, -i, οὐ.

γυμναστήριον, gymnasium, οὐ.

γυμναστής, ὁ, exercitator. ἄ.

γυμναστικός, ἡ, ὄν, gymnasticus,

a, um; exercitorius, a, um, ἡ γυ-
μναστική, gymnastica, -ae, θ.

γυμνῆται, οἱ, leves milites.

γυμνητεία, ἡ, levis armatura.

γυμνητικός, ἡ, ὄν, ad leves mi-
lites pertinens.

γυμνητεύω· 1) sum nudus· 2) =

γυμνῆτης εἶμι, sum levis miles.

γυμνικός, ἡ, ὄν, gymnicus, a, um.

γυμνοπαίδαι, gymnopaediae.

γυμνόπους, nudus pedem.

γυμνός, ἡ, ὄν, nudus, a, um.

γυμνότης, ἡ, nuditas, -ātis, θ.

γυμνῶω -ῶ τινα ἢ τί τινας, nudo

(-are) aliquem ἢ aliquid aliqua re;
ἀποστρεῶ τινα ἢ τί τινας, nudo· ἢ

aliquid aliqua re; aperio -ire (τὴν
κεφαλὴν, caput); aperto, -are, γυ-
μνῶ τὴν μάχην, stringo, educo.

γύμνωσις, ἡ, nudatio, θ.
 γυμῶς, nude.
 γυναικαδέλφη, ἡ, uxoris soror.
 γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
 γυναικάριον, τό, muliercula, ἄ.
 γυναικεῖος, α, ον, muliebris, e.
 γυναικεῖα στολή, muliebris vestis ||
 οὗς. τό γυναικεῖον (γυναικῶν), gynaecium.
 γυναικεῖος, muliebriter.
 γυναικοειδής, ἐς, mulieri similis.
 γυναικοκρατέομαι -οῦμαι, mulieri pareo.
 γυναικοκρατία, muliebre imperium.
 γυναικομανής, mulierosus.
 γυναικομανία, mulierositas, θ.
 γυναικόμορφος, ον, mulieris formam habens.
 γυναικοπρεπής, mulieres decens.
 γυναικώδης, ἐς, muliebris, e.
 γυναικωδῶς, muliebriter.

γυναικῶν, δ, gynaecium, -i, οὐ.
 γυναικωνίτις, ἡ, gynaecoonitis, -idis, θ.
 γύναιον, τό, muliercula, -ae, θ.
 γυνή, ἡ, femina -ae, θ. mulier, -eris, θ.; σύζυγος, uxor, -ōris; conjux, -ūgis, θ.
 γυπῶδης, vulturinus, a, um.
 γυρεύω, circumiens quaero.
 γυρίζω, verito (aliquid); ἐπιστρέφω, revertor, -i.
 γῦρις, ἡ, pollen; -inis, οὐ.
 γῦρος, ὁ, gyrus, -i, ἄ.
 γυρώω -ῶ, gyro, -are.
 γῦρψ, ὁ, vultur, -uris, ἄ.
 γυρῶπωλειον, τό, cretaria, -ae, θ.
 γῦψος, ἡ, gypsum, creta, -ae.
 γυρῶω -ῶ (τι), gypso, -are.
 γωνία, ἡ, angulus, -i, ἄ.
 γωνιαῖος, α, ον, angularis, -e.
 γωνιδῶω -ῶ, angulo, -are.
 γωνιώδης, ἐς, angulosus, a, um.

Δ, δ (δέλτα), τό τέταρτον γράμμα, littera Δ' ὡς ἀριθμητ. σημείον τό μὲν δ', = quatuor ἢ quartus, a, um, τό δέ δ, = quatuor millia.
 δαγκάνω, ἔδε δάκνω.
 δαδῖον, τό, iacula, -ae, θ. taeda, θ.
 δαδουχέω -ῶ, faciem praefero.
 δαδουχία, ἡ, facium gestatio.
 δαδοῦχος, ον, taedam gestans;
 taedifer, a, um' δαδοῦχοι, sacerdotes Cereris.
 δαδοφορέω -ῶ, taedam fero.
 δαδοφόρος, ον, taedifer, a, um.
 δαημοσύνη, ἡ, peritia, -ae, θ.
 δαήμων, ον, sciens, -ntis.
 δαιδάδεος, α, ον (= τεχνικός) daedalus, a, um; artificiosus, a, um.
 δαιδάλλω, artificiose facio.
 δαιδαλμα, τό, artificium, -ii, οὐ.
 δαιμονέω -ῶ, δαιμονιάω -ῶ, δαιμονίζομαι, a daemone agitor; furo e correptus sum; insano, -ire.
 δαιμονιακός, daemoniacus.
 δαιμόνιον, τό 1) numen, -is, οὐ.

genius, -ii, ἄ. daemonion, -ii, οὐ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαιμονιόπληκτος, ον, a daemone percussus, a, um.
 δαιμόνιος, (α), ον, divinus, a, um.
 ἐντεῦθεν eximius, excellens, -ntis.
 δαιμονιώδης, daemonio similis.
 δαιμονίως, divinitus, eximie.
 δαιμονολάτρης, daemonicola.
 δαιμονόληπτος, ον, a daemone correptus, a, um.
 δαίμων, ὁ, ἡ, numen, -is, οὐ.
 genius, -ii, ἄ. daemon, -onis; ἄ.
 || † genius malus; diabolus, -i, ἄ.
 δαῖς (δαιτός), ἡ, daps, -pis, θ.
 δαιτυμών, ὁ, epulo, -onis, ἄ.
 δάκνω (τινὰ ἢ τι), mordeo (mordendi, morsum, -ère) aliquem ἢ aliquid δάκνομαι, mordeor (-ère).
 δακρυῖδιον, τό, lacrymula, -ae.
 δάκρυον, τό, lacrima, -ae, θ.
 δακρυοποιός, ον, lacrimas ciens; flebilis, e.
 δακρυρροέω -ῶ, in lacrimas ef-

fundor· δακρυρρῶν, lacrimabundus
δακρύρροος, on, lacrimas fundens.
δακρυτός, ἡ, ὄν, lacrimabilis, e.
δακρυχέων, οὔσα, on, lacrimas
iundens; lacrymis obortis.

δακρύω, lacrimo, are (ἐν γένει)
fleo, -ere (ἐκ λύπης); lacrimas fundo,
profundo· δακρύω τινα, lacrymo.
δακρυώδης, ες, lacrimosus, a,
um; lacrimabilis, e.

δακτυλήθρα, digitabulum, οὐ.

δακτυλίδιον, τό, anellus, -i, ἄ.

δακτυλικός, ἡ, ὄν· 1) digitalis, e.
2) dactylicus, a, um.

δακτυλιοθήκη, dactyliotheca.

δακτυλιονογρός, δ, anularius, ἄ.

δακτύλιος, δ, anulus, -i, ἄ.

δακτυλοδεικτέω -ῶ, digito mon-
stro (aliquem)· δακτυλοδεικτοῦμαι,
digitis monstor.

δακτυλοειδής, ες, digito similis.

δάκτυλος, δ· 1) digitus, -i, ὁ μέ-
γας δάκτυλος, pollex, -icis, ἄ. ὁ λι-
γανός δάκτυλος, index, -icis, ἄ. ὁ
μέσος δάκτυλος, digitus medius, ὁ
παράμεσος δάκτυλος, digitus medi-
cus (καὶ medius) ἢ minimo proxi-
mus, ὁ μικρὸς δάκτυλος, ὁ μύψ,
digitus minimus· 2) = μετρικὸς ποῦς,
dactylus.

δακτυλωτός, ἡ, ὄν, digitatus.

δακός, δ, titio, θ. torris, -is, ἄ.

δαμάζω· 1) domo (-ui, -itum, -āre),
aliquem ἢ aliquid (bestiam, hostes).
*2) ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ἀνθρωπίνων πα-
θῶν, coerceo (juventutem, cupi-
ditates); cohibeo (iracundiam, ani-
mum).

δάμαλις, ἡ· 1) juvenca, -ae· 2)
vitula, -ae, θ. 3) vaccula, -ae, θ.

δάμαλος, δ· damalis, -onis, ἄ.

δάμαρ, ἡ, uxor, -oris, θ.

δάμασις, ἡ, domitura, -ae, θ.

δαμαστήρ, δ, domitor, -ōris, ἄ.

δαμαστήριος, α, on, domans, -ntis

δαμάτειρα, ἡ, domitrix, -icis, ntis

δανείζω (τινί τι)· 1) mutuum do
(alicui aliquid), commodo (alicui
aliquid); ἐπὶ τόκῳ, pecuniam fe-
nero; δανείζομαι τι παρὰ τινος, mu-
tuo, aliquid ab aliquo; mutuam su-
mo ab aliquo.

δάνειον, τό, mutuum, -i, οὐ.

δανεισμός, δ, feneratio, -onis, θ.

δανειστής, δ, fenerator -oris, ἄ.

creditor, -oris, ἄ.

δανειστικός, ἡ, ὄν, feneratorius.

δαπανάω -ῶ, insumo, consumo

(-mpsi, -ptum, -ere) aliquid; im-
pendo, (-di, -sum, -ere) aliquid
in aliquid.

δαπάνη, ἡ· insumptio, -ōnis, θ.

consumptio, -ōnis, θ.

δαπάνημα, τό, sumptus, -ūs, ἄ.

δαπανηρός, α, ὄν, impensus, a,

um; sumptuosus, a, um.

δαπανηρῶς, impense.

δαπανητικός, sumptuarius.

δάπεδον, pavementum, -i, οὐ.

δάς (δαδός), ἡ, taeda, -ae, θ. =

λαμπάς, fax, facis, θ. || pinus, -us.

δασέως, dense; spiritu aspero.

δασμολογέω -ῶ, tributa exigo.

δασμολογία, ἡ, tributorum exactio.

δασμολόγος, δ, tributorum exactor

δασμός, δ, tributum, -i, οὐ.

δάσος, τό, iruticetum, -i, οὐ.

δασόφρυς, densis superciliis prae-
ditus, a, um.

δασυγένειος, on, densam barbam
habens.

δασύθριξ, densos capillos habens.

δασύμαλλος, on, pilosus, a, um.

δασύνω· 1) pilosum reddo (ali-
quid)· δασύνομαι, pilosus fio· 3)
denso -are· 4) spiritu aspero signo.

δασυπώγων, densam barbam ha-
bens.

δασύς, ε· α, ὁ, densus, a, um·
μαλλιαρός, pilosus, a, um; hirsu-
tus, a, um; τὸ δασὺ πνεῦμα, ἡ δα-
σεια, spiritus asper· τὰ δασέα (σύμ-
φωνα), aspiratae.

δασύσκιος, on, umbrosus, a, um.

δασύστερνος, on, hirsutum pectus
habens.

δασύτης, ἡ· 1) densitas, -ātis, θ.

2) aspiratio vocis.

δασυχαίτης, densam jubam habens

δασώδης, ες, silvester, -stris, stre.

δανκεῖον, τό, rubia, -ae, θ.

δαῦκος, τό, carota, -ae, θ.

δάφναϊος, δάφνινος, laureus.

δάφνη, ἡ, laurus, -i, θ.

δαφνηφορέω -ω, laurum gesto; laureatus sum.

δαφνηφορία, ἡ, lauri gestatio.

δαφνηφόρος, ον, laurifer.

δάφνιος, δάφνινος, ον, laureus, a, um; laurinus, a, um.

δαφνίς, ἡ, bacea laurea.

δαφνίτης, ἡ, laurcus, a, um.

δαφνοειδής, ἐς, lauri similis.

δαφνών, δ, lauretum, -i, οὐ.

δαφνίλεια, ἡ, atundantia, -ae, θ.

δαφνιεύομαι, largior, -iri.

δαφνιλής, ἐς, largus, a, um.

δαφνιλώς, abundanter; largiter.

δέ, autem, vero, sed.

δέδια, δέδοικα (τινα ἢ τι), timeo, formido aliquem ἢ aliquid.

δέσεις, ἡ, precatio, -onis, θ. precatus, -us, ἀ. prex, -ecis, θ.

δεητικός, ἡ, ὄν, precarius, a, um.

δεῖ (πρέπει), oportet (-ui -ēre);

χρὲς ἐστὶ : δεῖ τινα τινας, opus est alicui res ἢ (ἀπορ.) re: δεῖ ἡμῖν στρατηγόν, nobis dux (duce) opus est.

δεῖγμα, τό, 1) specimen -inis, οὐ.

δείκνυμι, δεικνύω, indico (-āre) aliquid; ostendo (-ndi, -nsum -ere alicui aliquid.

δεικτῆρ, δεικτῆς, δ, demonstrator.

δεικτικός, ἡ, ὄν, ostentivus, demonstrativus, δεικτικὴ ἀνωνημία, pronomen demonstrativum.

δειλαίνω, timidus sum.

δείλαιος, α, ον, miser, era, erum.

δείλη, ἡ, crepusculum. i, οὐ. ἐν-τεῦθ. = vespera.

δειλία, ἡ, timidas, -ātis, θ.

δειλάσις, ἡ, pavor, -ōris, ἀ.

δειλιάω-ω, formido, -are.

δειλινός, ἡ, ὄν, vespertinus.

δειλός, ἡ, ὄν, timidus, a, um.

δειλώς, timide.

δειλόψυχος, timidi animi.

δεῖμα, τό, formidamen -inis, οὐ.

δειμαίνω, timeo, -ere, alicui.

δεῖνα (δεινός) δ, ἡ, τό, quidam, quaedam, quodam καὶ quiddam.

δεινοπαθέω -ω, indigne patior.

δεινός, ἡ, ὄν, 1) terribilis, e; horribilis, e; formidabilis, e; immanis, e; dirus, a, um 2) acer, acris, -acre, gravis, e: δεινός ἐρως, acer,

gravis amor 3) fortis, e; excellens, -ntis, δθ. δεινός (μετ' ἀπασεμφ. ἢ αἰτιατ. ἢ δεινός περί τι) peritus, a, um; aliqua re), δθ. δεινός λέγειν,

facundus, a, um; eloquens, -ntis 4) mirabilis, e, (λόγος, πρᾶγμα) 5) intolerabilis, e (βίος, ἀνασχοιτία).

6) τὸ δεινόν, periculum, -i, οὐ. τὰ δεινά, pericula mala.

δεινότης, ἡ, 1) atrocitas, -ātis, θ.

2) acrimonia, ae, θ.

δεινός -ω, exaggero (aliquid).

δεινώς, εὐχρ. ἐν τοῖς: δεινώς μέλας, nimis niger, δεινώς ἔχειν, male habere, δεινώς φέρειν aegre ferre.

δείνωσις (σχ. ρητ.) exaggeratio.

δείξις, ἡ, ostensio, θ. ostentatio,

θ. ἐπίδειξις, declamatio.

δειπνέω -ω, coeno, -are: δεδειπνηκώς, coenatus, a, um; εἰωθα

δειπνεῖν, coenito, -are.

δειπνητήριον, τό, coenaculum, -i

οὐ. coenatorium, -i, οὐ.

δειπνητικός, ἡ, ὄν, coenaticus, a,

um; coenatorius, a, um.

δειπνίζω (τινά), coenam do (praebeo) alicui.

δειπνοθήρας, δειπνολόχος, parasitus.

δειπνον, τό, coena, -ae, θ.

δειράς, ἡ, jugum montis.

δειρή, ἡ, 1) cervix, -icis, θ. col-

lum, -i, οὐ. 2) jugum montis.

δειροπέδη, ἡ, columbar, -aris; οὐ.

δειροτομέω -ω, decollo, -are.

δειςιδαιμονέω -ω, q. superstitio-sum sum.

δειςιδαιμονία, ἡ, superstatio, -onis

δειςιδάιμων, superstitiosus, a, um.

δέκα, decem, ἀνὰ δέκα, deni, ae, a,

οἱ δέκα (ἄνδρες), decemviri, -orum.

δεκαδάκτυλος, ον, decem digitos habens; denarius, a, um.

δεκαδεκαρχία, ἡ, 1) decuriatus, -ūs, ἀ. 2) decemviratus, -us, ἀ.

δεκάδαρχος, δ, decurio, -onis, ἀ. παρὰ Ρωμ. decemvir, -i, ἀ.

δεκάδελτος, lex e decem tabulis.

δεκαδικός, ἡ, ὄν, decurialis, e.

δεκαεννέα, undeviginti.

δεκαῆξ, sedecim.

δεκαεπτά, septendecim.

δεκαετηρίς, ἡ, decennium, -i, οὐ.
δεκαετής, ἐς, decem annorum;
decennis, e.

δεκαετία, ἡ, decennium, -i, εὐ.
δεκάζω (δώροις διαφθείρω), de-
curio, -are; corrumpo aliquem (pe-
cuniā, praemio).

δεκάκις, dec es.

δεκακισχίλιοι, αι, α, decem millia

δεκάκλιнос, decem lectos habens.

δεκάλιτρος, ον, decem librarum.

δεκάλογος, δ, decalogus, -i, δ.

*δεκανεύς, δ, decurio, -onis, δ.

δεκανία, ἡ, decuria, -ae, θ.

δεκαοκτά, duodeviginti.

δεκάπηγος, qui est decem cu-
bitorum.

δεκαπλασιάζω, decemplexitatem facio,
δεκαπλασιασθής, decuplatus.

δεκαπλάσιος, α, ον, decemplex.

δεκαπλασίως, decies tantum.

δεκαπλοῦς, οὖν, decemplex.

δεκάπους, ον, decem pedes ha-
bens decem pedibus instructus.

δεκάρχης, δ, decemvir, -i, οἱ δε-
κάρχαι, decemviri, -orum.

δεκαρχία, ἡ, decemviratus, δ.

δεκαρχικός, ἡ, ον, decemviralis, e

δεκάς, ἡ, decuria, θ.; decas.

δεκασμός, δ, corruptela (pecu-
niis, praemiis); largitio, -onis.

δεκάστηλος (ναός), decastylus.

δεκαταῖος, α, ον, decem dierum;
decimo die.

δεκατευτής, δ, decimanus, -i, δ.

δεκατεύω· 1) decimo -āre· 2) ἀ-
γρός δεκατενόμενος, ager decimanus

δεκάτενσις, ἡ, decimatio.

δεκάτη, ἡ, decima, -ae, θ.

δεκατημόριον, τό, decima pars.

δεκατηφόρος, ον, decimas ferens.

δέκατος, η, ον, decimus, a, um.

δεκατρεῖς, -τρία, tredecim.

Δεκέμβριος, δ, December, -bris, δ.

δεκτικός, ἡ, ον, ad recipiendum
aptus, a, um.

δεκτός, ἡ, ον, acceptus, a, um.

δελέζω, inesco -are, aliquem· ||
μεταφ. α) allicio ἢ illicio· β) deci-
pio (-ἐπι, -ere, aliquem· || -ομαι

τινι, allicior (-ctus, sum) aliqua re
δέλεαρ, δελέασμα, τό, esca, -ae,

θ. μεταφ. illecebrae -arum, illecta-
mentum, -i, οὐ. fraus, -udis, θ.

δელεασμός, δ, actio inescendi.

δელεαστικός, ἡ, ον, ad illiciendum
aptus, ad decipiendum aptus.

δέλτα, τό, delta.

δελτάριον, δελτίον, tabella, θ.

δέλτος, ἡ, pugillares -ium, δ.;
tabella, -ae, θ. codicillus.

δέλφαξ, δ, porcus, -i, δ.

δελφίν, δ, delphin, delphinus, -i.

δελφινοειδής, delphino similis.

δελφύς (μήτρα), uterus, -i, θ.

δέμα, τό, vinculum, -i, οὐ; illi-
gamentum, -i, οὐ. fasciculus, -i, δ.

δέμας, τό, corpus; statura, ae.

δεμάτιον, τό, fasciculus, -i, δ.

δέμω, δέμομαι (οἶκον) aedifico.

δενδράς, δ, arboribus frequens.

δενδρής, δ, arboribus frequens.

δενδρής, δ, arboribus frequens.

δενδρίζω, δενδροῦμαι, arboresco.

δενδρικός, ἡ, ον, arboribus.

δενδρίον, τό, arbuscula, -ae, θ.

1. δενδροκόμος, arboribus ornatus.

2. δενδροκόμος, δ, arborator, δ.

δενδροκοπέω -ω, arbores excindo.

δενδρολίβανος, ἡ, ros marinus.

δένδρον, τό, arbor, θ. arbustum.

δενδρόομαι -οῦμαι, arboresco.

δενδροτομέω -ω, arbores excin-
do; ἐντεῦθ. = vasto, populus, -ari.

δενδροτομία, ἡ, arborum excissio.

ἐντεῦθ. = vastatio -onis, θ.

δενδροτόμος, ον, arbores excin-
dens.

δενδροφυτέω -ω, arbusto, -are.

δενδροφυτεία, ἡ, arborum con-
sistio; συγκ. arbores, -orum, θ.

δενδρόφυτος, ον, arboribus con-
situs, a, um.

δενδρόωδης, ἐς (δενδροειδής), ar-
bore similis; πολύδενδρος, arboreus,

a, um; arbuteus, a, um.

δενδρόων, δ, arborētum -i, οὐ.

δεξαμενή, ἡ, receptaculum aquae·

ὑπόγειος δι' ὑδάτων, cisterna, -ae, θ.

δεξιόθεν, dextrā, dexterā.

δεξιόομαι -οῦμαι (τινα) prehendo

dextram alicujus· δεξιούμεθα ἀλ-
λήλους, conserimus dextras.

δεξιός, α, ον, dexter, -tra (-tera),

-trum (-terum); δεξιώτερος, dexte-

rior· δεξιώτατος, dextimus· || μετρ.
(ἐπιδεξιός), dexter, a, um; sollers,
-rtis.

δεξιότης, ἡ, dexteritas -ātis, θ.

δεξιωμα, τό, bona seceptio.

δεξιῶς (= ἐπιδεξιῶς)· dextre ἢ dex-
tere; δεξιώτερον, dexterius.

δεξιώσεις, ἡ· 1) exceptio liberalis;
bona receptio; (ζήτησις ἀρχῆς), am-
bitio, -onis, θ.

δέομαι (ἐνδεής εἰμι), egeo (-ui,
-ère); δέομαι τινοσ· α) οὐκ ἔχω τι·
egeo aliqua re ἢ alicujus rei· β) =
ἔχω χρῆσαν τινός, opus est mihi res
(re)· δέομαι τινοσ τι· α) = αἰτῶ τινα
ἢ παρὰ τινός τι, rogo (-āre) aliquem
(ab aliquo) aliquid· β) δέομαι σου
δοῦναί μοι τοῦτο, te rogo, ut mihi
hoc des· γ) = αἰτοῦμαι παρὰ τινός
τι, iacetūo τινά, oro aliquem (ab
aliquo) aliquid.

δέον (δεόντος)· necessarium· ἐν
δέοντι· (δῆλ. καιρῷ), eis δέον· op-
portunity· || ἴδε δέων.

δεόντως, decenter; commode.

δέος, τό, formido, θ. metus· -us.

δέπας, τό, patera, -ae, θ.

δέρας (δέρμα) τό, pellis, -is, θ. το
χυνσώμαλλον δέρας, exuviae pecudis.

δέρη, ἡ, cervix -icis, θ.

δέρκομαι, video; aspicio, -ere.

δέρμα, τό, 1) dellis, -is, θ. 2)
corium -i, οὐ. 3) δ χρώς, cutis, is,
θ. τὸ δέρμα τῆς γαρός, cutis uvae.

δερμάτινος, η, ον, corio factus;
scorteus, a, um.

δερμάτιον, τό, pellicula, -ae, θ.

δερματοῦργός, δ, pellio, -onis, ἄ.

δερματώδης, ες, corio similis.

δέρω (μαστιγῶ), verbero, -are; vir-
gis caedo (aliquem).

δέσις, ἡ, 1) vincitura -ae, θ. 2)
ligatio, -onis, θ. 3) nodus, -i, ἄ.

4) ἐν τῇ τραγῳδ. implicatio, θ.

δεσμά, τά, vincula -orum, οὐ.

δεσμευσις, ἡ, vinctus, -ūs, ἄ.

δεσμευτής, δ, vinctor, -oris, ἄ.

δεσμεύω, in vincula conjicio ali-
quem; catenis vincio (aliquem).

δέσμη, ἡ, fasciculus, -i, ἄ. fascis,
-is, ἀνθέων —, fasciculus, -i, ἄ.

δέσμιος, α, ον, vinctus, a, um.

δεσμός, ἡ, fasciculus, -i, ἄ.

δεσμός, δ, (πλ. οἱ δεσμοί), 1) re-
tinaculum, οὐ. 2) vinculum, οὐ. ἴδε
δεσμά.

δεσμοφύλαξ, δ, carcerarius, -i, ἄ.

δεσμώνω -ῶ, in vincla conjicio.

δεσμοκτήριον, τό, carcer, -eris, ἄ.

δεσμώντης, δ, δεσμώντις, ἡ, catenis
vinctus, -a; carcere inclusus, -a.

δεσπόζω, dominor (in aliquem, in
aliqua re), δεσπόζομαι (= ἀρχομαι),
dominor.

δέσποινα, ἡ, domina, domna.

δεσποινίς, ἡ, domicella, -ae, θ.

δεσπόσυνος (τοῦ δεσπότου), do-
minicus; herilis· || ἡ δεσποσύνη, filia
herilis; domicella, -ae, θ.

δεσποτεία, ἡ, dominatus, ἄ.

δεσπότης, δ, dominus, -i, ἄ. he-
rus, -i, ἄ. dominator, -oris, ἄ. || †
ἀρχιερεύς, archiereus, -i, ἄ.

δεσποτίδιον, τό, dominulus, ἄ.

δεσποτικός, ἡ, δν, dominicus· ||
ιερουργικός, imperiosus, a, um.

δεσποτικῶς, more dominorum;
imperiose.

δέτος, ἡ, δν, vinctus a, um.

δεῦρο, δευρί, huc.

δεῦτε (= δεῦρ' ἴτε), huc adeste.

δευτεραῖος, α, ον, die secundo.

δευτεραῖοι ἡλθοῦν, postridie venerunt.

δευτερεύω, secundus sum.

δευτερογάμος -ῶ, secundas nu-
ptias ago.

δευτερογαμία, ἡ, nuptiae secundae.

δευτερογάμος, iterum maritatus.

δευτερόκλιτος, ον, secundae de-
clinationis.

δευτερολογέω -ῶ, secundo loco
verba facio.

δευτερολογία, repetitio in oratione.

δευτερονόμιον, deuteronomium.

δεύτερος, α, ον, secundus, a, um;

(ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ εἵδους) alter, -era,
-erum· || ἐπὶ. δεύτερον, τὸ δεύτερον
secundum; iterum.

δευτεροτόκος, secundo pariens.

δευτερότοκος, secundo partu editus.

δευτερόω -ῶ, itero -are, aliquid.

δευτέρωμα, δευτέρωσις, iteratio.

δέσω, mae facio (aliquid).

δέφομαι, masturbor, -ari, τὸ δέ-

φροῦναι, masturbatio, -onis, θ. ὁ δε-
φρόμενος, masturbator, -oris, ἄ.

δεχήμερος, decem dies durans.

δέχομαι (λαμβάνω), accipio (-cē-
pi, -ceptum -ere) aliquid (donum,
conditionem) || excipio (-ere) ali-
quid (impetum· ἐντεῦθεν. = sustineo,
-re, aliquem; τοὺς πολεμίους, hos-
tes); δέχομαι (ξενίζω) τινα, excipio
aliquem (hospitio) || recipio (-ere)
aliquem ἢ aliquid || (χωρῶ) capio.

δεψέω -ω, depso (-ui, -ēre).

1. δέω (δένω), ligo, religo, -are,
aliquem ἢ aliquid || δένω ὥστε μὴ
ἐλευθέρως κινεῖσθαι, vincio, de-
vincio (vinxi, vinctum, -ire) ali-
quem ἢ aliquid; μετφ. obstringo,
(-inxi, -ctum, -ere) aliquem.

2. δέω, δεύ, abest; opus est. πολ-
λοῦ δέω, multum ubest (ut)· ἴδε
δέον.

δέων, δέοντος, ἐνός δέων ἑκατο-
στός, undecentesimus, ἐνός δέοντος
εἰκοσίν, undeviginti

δῆ, 1) βεβαιωτ. sane; profecte· 2)
ἀναφ. εἰς τὰ προλεχθ. igitur· 3) εἰ-
ρων. viduticet, scilicet· 4) ἐμφαντ.
α) demum νῦν δῆ, nunc demum·
β) ἄγε δῆ, en age! 5) ἐπὶ ἐρωτ. nam,
τίς δῆ; τί δῆ; quisquam ἢ quinam?
6) ἐπὶ ἀριθμ. cunque, πέντε ἢ ὅσοι δῆ,
quinqve vel quotcunque fuerint·
7) καὶ δῆ καί, atque adeo.

δῆγμα, morsus, ἄ. admorsus, ἄ.

δηγμός, δ, morsus, -us, ἄ.

δῆθεν (εἰρων.), scilicet, videlicet.

δῆκτης, δ, mordex -icis.

δῆκτικός, ἦ, δν, mordax, -acis.

δῆκτικῶς, mordaciter.

δῆλα δῆ, 1) videlicet, scilicet· 2)
perfecto.

δηλέομαι, deleo -ere.

δηλητήριον, τό, virus, -i, οὐ. ve-
nenum, -i, οὐ. *δηλητηριάω τινα,
veneno aliquem neco· *δηλητηριά-
ζομαι, veneno sumpto morior.

δηλητήριος (βλαπτικός), nocivus.

δηλητηριώδης, ες, venenatus.

δῆλον ὅτι, scilicet; nimirum.

δηλοποιέω -ω, manifestum facio

δῆλος, η, ον, manifestus, a, um;
apertus, a, um.

δηλόω -ω, 1) manifesto, -are;
manifestum reddo aliquid· 2) ac-
claro, declaro (-are) aliquid· 3) pa-
tefacio, -ere, aperio, (-ire) aliquid·
4) indico (-are) aliquid· διὰ δακρύων
δηλώ τὴν λύπην, lacrimis indicō
dolorem· 5) δηλώ τί τιμῇ, εἰς τινα,
πρὸς τινα (= ἀγγέλλω τινὶ τι), cer-
tiorē facio aliquem de re· 6) =
μηνύω profiteor, -eri || παθητ. δη-
λοῦσθαι, pateiieri; manifestum fieri
δῆλωσις, ἦ, 1) manifestatio, -ionis,
θ. declaratio, -ōnis, θ. 2) indicium
οὐ. 3) professio, θ.

δημαγωγέω -ω, populum (ple-
bem) ago ἢ duco ad me (blandi-
tiis κτλ.); ad me pellicio populum.

δημαγωγία, ἦ, regimen populi,
ἀλλὰ καὶ corruptela populi.

δημαγωγικός, ἦ, δν, 1) ἐπὶ καλοῦ
popularis, ε· 2) ἐπὶ κακοῦ, sediti-
osus, a, um.

δημαγωγός, δ, 1) κατὰ τοὺς πα-
λαιούς ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ κ. τοῦ, vir
popularis, qui populi causam agit;
plebis dux, populi auctor, σχεδ. δὲ
ψεκτῶς: contionator, -oris, ἄ. 2)
= δημηγόρετης homo seditiosus;
civis trulentus.

δημαρχέω -ω, tribunus plebis sum

δημαρχία, ἦ, tribunatus plebis.

δημαρχικός, ἦ, δν, tribunicius.

δημαρχος, δ, tribunus plebis ἢ μό-
νον, tribunus, -i, ἄ.

δημεγέρτης, δ, homo seditiosus;
vulgi turbator.

δημεραστής, δ, populi studiosus.

δῆμευσις, ἦ, confiscatio, θ.

δημεύω, confisco, are, aliquid.

δημηγορέω -ω, concionor (-atus
sum, -āri); concionem habeo.

δημηγορία, ἦ, concio, -ōnis, ἄ.

δημηγορικός, ἦ, δν, ἐπὶ δ. concio-
nalis, e.

δημηγόρος, δ, concionator, -oris.

δημηλασία, ἦ, exi ium, i, οὐ.

δημιοπρασία, ἦ, auctio, -ōnis, θ.
subhastatio, -oris, θ.

δῆμιος, ον, (δημόσιος)· publicus,
a, um, ὁ δῆμιος (ὑπὸν. δοῦλος), car-
niex, -icis, ἄ.

δημιουργέω -ω, q. iabrico, -are ἢ

fabricor, -ari, aliquid, aedifico, -are
creo, -are, aliquid.

δημιούργημα, τό· 1) fabrica, θ.
opificium, οὐ. 2) creamen, οὐ.

δημιουργία, ἡ, creatio, -onis, θ.

δημιουργικός, ἡ, ὄν, fabrilis, e.

δημιουργός, ὁ· 1) opifex, -icis, ἄ.

2) artifex· 3) aedifex, -icis, θ. fa-

bricator, ἄ· 4) creator ἄ· 5) (δνομα

ἀρχῆς) demiurgus, ἄ.

δημογέρον, ὁ, senior in populo

honoratus.

δημοδιδάσκαλος, ὁ, populi doctor;

ludimagister, -tri, ἄ.

δημοκοπέω -ῶ, populum colo.

δημοκοπία, ἡ, captatio gratiae

populi; adulatio populi.

δημοκράτια, ὁ, plebicola, ἄ.

δημοκρατέομαι -οῦμαι, imperio

populi utor.

δημοκράτης, ὁ, homo popularis.

δημοκρατία, ἡ· 1) multitudinis

dominatus; imperium populare ἡ

populi; ratio ἡ potestas populi. ἀ-

κριβέει. ea imperii forma qua vis

omnis penes populum est· || ἡ δημο-

κρατικὴ πολιτεία, civitas, in qua

omnia per populum geruntur; res-

publica. [faveo.

δημοκρατίζω, imperio populari

δημοκρατικός, ἡ, ὄν, ad imperi-

um populi pertinens; popularis, -e,

ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία, civitas in

qua omnia per populum geruntur;

civitas popularis.

δημοκρατικῶς, populariter.

δημόσιον, τό, publicum, -i, οὐ. τὰ

δημόσια ὠνοῦμαι publicum agito· ἐξ-

έρχομαι εἰς τὸ δημόσιον (εἰς τὸ φα-

νερόν), egredior in publicum.

δημόσιος, α, ὄν, publicus.

δημοσιώτης, ὁ, publicanus, -i, ἄ.

δημοσίως, publice.

δημοτελής, ἔς, publicis expensis

factus; publicus, u, um.

δημοτελῶς; publicis expensis; pu-

blice.

δημότης, ὁ· 1) = εἰς τῶν τοῦ δήμου,

plebejus, -i, ἄ· 2) = μέλος τοῦ αὐ-

τοῦ δήμου, tribulis, -is, ἄ.

δημοτικός, ἡ, ὄν· 1) plebejus, α,

um· ἡ δημοτικὴ (ἡ τῶν πολλῶν) τάξις,

* Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

ordo plebejus; plebitas, -atis, θ.

2) = φιλόδημος, popularis, -e.

δημοτικῶς, populariter.

δημώδης, ἔς, vulgaris, e; popu-

laris, e, — ἡ ἄμματα, sarmina po-

pularia.

δημωφελής, ἔς, populo utilis, e.

δημωφελῶς, populo utiliter.

δήν, (πολὺν χρόνον)· diu.

δηνάριον, τό, denarius, -i, ἄ.

δῆξις, ἡ, morsus, -us, ἄ.

δηρώ -ῶ, vasto, depopulo.

δήποθεν, (= ὅθεν ἂν) undecunque

δήποτε, εὐχρ. ἐν τῷ· τί δὲ ποτε·

quid tandem?

δήπου, utique; profecto.

δῆτα, iam sane; jam profecto.

διά· 1) μετὰ γενικ. per: α) ἐπὶ τό-

που διὰ τῆς ἀγορᾶς, per forum· β) ἐπὶ

χρόνον διὰ δέκα ἡμερῶν, per decem

dies· γ) ἐπὶ ὄργ. τρόπον, αἰτίας· δι·

ἐπιστολῶν, per literas· 2) μετ' αἰ.

per, propter: διὰ τὴν ἡλικίαν, per

aetatem, διὰ τοῦτο διὰ ταῦτα, pro-

pter hoc, propterea.

διαβαδίζω, huc illuc gradior.

διαβάθρα, ἡ, scala nautica; pons.

διαβαίνω· 1) = διασκελίζω, diva-

risko, -are· 2) transeo (-ii, -itum,

-ire), ποταμόν, flumen· 3) transmitto

(isi, -issum, -ere), ποταμόν flumen,

θάλασσαν, mare· 4) διαβαίνω ἐκ τῆς

Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν, trajicio ex

Africa in Italiam· 5) = διέρχομαι,

transmeo, -are.

διαβάλλω, (διαβιβάζω), traduco·

διαβαίνω, trajicio, -ere· || συνήθ.

διαβάλλω (= συκοφαντῶ) τινα, calu-

mnior (-atus sum, -ari) aliquem;

—ομαι, crimino, -atus sum, -ari

(ab aliquo)· χωρίζω ἀπ' ἀλλήλων, dis-

jungo, -ere (aliquem de aliquo).

διάβασις, ἡ· 1) transitus -us, ἄ.

transitio, -ōnis, θ. 2) tractus.

διαβατέος, (ὁ ποταμός)· trajicien-

dum est flumen.

διαβατήριον, τό, syngraphus ἄ.

διαβατήρια, τά, sacrificia pro fe-

lici transitu.

διαβάτης, ὁ, qui trajicit.

διαβατικός, transmeatorius,

διαβατός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. transmea-

bilis, e; qui transiri potest.

διαβεβαίδομαι -οὔμαι (τι, περί τινος) 1) adsevēro, -are, aliquid, de aliquo 2) adsero, -ere, aliquid 3) affirmo, -are, aliquid.

διαβεβαίωσις, ἡ, affirmatio, θ.

διαβεβαιωτικῶς, adsevēre.

διάβημα, τό, transitus, -ūs, ἄ.

διαβήτης, ὁ, diabētēs, -ae, ἄ.

διαβιβάζω, trajicio (ēci, -ectum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

διαβιβασμός, (διαβίβασις), transmissio, -on s, θ.

διαβιβρώσκω, peredo, corrodo, -ere, aliquid **διαβιβρώσκομαι ὑπό τινος**, me aliquid peredit.

διαβίωσις, ἡ, tota vita.

διαβλέπω, oculos iixos teneo; perspicio, -ere; visu penetro.

διαβλητικός (συκοφαντικός), ὁ, ὄν, calumniosus, a, um.

διαβλητικῶς (συκοφαντικῶς), percalumniam; calumniose.

διαβόητος, ον, 1) divulgatus, a, um 2) famosus, a, um.

διαβολεύς, ὁ, calumniator, ἄ.

διαβολή, ἡ, calumnia, -ae, θ.

διαβολικός, ὁ, ὄν 1) calumniosus, a, um, 2) † diabolicus, a, um.

διαβολικῶς, 1) criminoſe. *2) modo diabolorum.

διάβολος (διαβολεύς), calumniator -oris, ἄ. criminator, -oris ἄ. || † diabolus, i-, ἄ.

διαβόλως (διαβολικῶς), calumniose.

διαβομβέω -ῶ, perstrepo, -ere.

διαβουκολέω -ῶ, permulceo **συνήθ.** decipio (-epi, eptum, -ere) aliquem.

διαβουλεύομαι, delibero, -are.

διαβουλία, ἡ, consilium, -i, οὐ.

διαβούλιον, τό, deliberatio -onis, θ. consultatio, θ. consilium, -i.

διαβρεχής, διάβρεχος, madidus, a, um; uvidus, a, um; udus, a, um.

διαβρέχομαι, madesco, emadesco. (-rei alicujus); forma, -ae **ἐντεῦθ.**

α') = σχῆμ. γεωμετρ. geometrica.

forma β') μουσ. διάγραμμα οὐ.

διάβρωσις, ἡ, consumptio, -onis.

διαβρωτικός ὁ, ὄν, peredens, -ntis **διαβρύω**, infercio, -ire.

διαγγελία, ἡ, relatio legati.

διαγγέλλω (ὑπὲρ πρὸς τινα) alicui

(ad aliquem) nuntium perfero; denuntio, -are 2) **διαγγέλλω τι, ὅτι**, divuigo aliquid 3) **μέσ. διαγγέλλεσθαι** (= ἀλλήλοις διαγγέλλειν), internuntiare.

διάγγελμα, τό, nuntium allatum.

διάγγελος, ὁ, internuntius, -i, ἄ.

σπράτ. optio, -onis, ἄ.

διαγγελεύς, ὁ, nuntius, -i, ἄ.

διαγελᾶω -ῶ, (καταγελῶ) derideo aliquem || **οὐδ' ἐπὶ ἀνέμ. θαλάσ.** serenus fio.

διαγίγνομαι, 1) duro -are; permaneo, -ere 2) = μεταξὺ γίγνομαι (χρονικ.) a) intersum (-fui, -esse): **τριάκοντα ἔτη διεγέροντο**, anni triginta interfuerunt 3) intercedo (-cessi, -cessum -ere): **διεγέροντο ὀλίγαι ἡμέραι**, intercesserunt pauci dies.

διαγινώσκω, (ἀκριβῶς γινώσκω), pernosco (-ovi, -notum, -ere) aliquid ἢ aliquem; (διακρίνω) dignosco (-ere); = (διακρίνω, κρίνω τι) dijudico, -are, aliquid; discerno, -ere; = (δοκεῖ μοι ἀποφασίζω) cerno ἢ decerno, constituo, ἡ **συνήθ.** de-

libero, -are, aliquid.

διαγκυλόδομαι -οὔμαι, prehendo amentum jaculi ad jaculandum.

διαγκωνίζομαι, cubitu innitor.

διαγκωνισμός, ὁ, nixus in cubitum.

διάγλυμμα, τό, opus caelatum.

διάγλυπτος, ον, sculptus ἢ persculptus, a, um; caelatus, a, um.

διαγλύφω, sculpo ἢ persculpo.

διαγνώμη, ἡ, decretum, -i, οὐ.

διάγνωσις, ἡ, 1) deliberatio, -onis; **διάγνων** ποιῶμαι (δοκεῖ μοι), delibero aliquid 2) dijudicatio, -onis 3) — νόσον, diagnose

διαγνώσσης, ὁ, qui dijudicat.

διαγνωστικός, ὁ, ὄν, dignoscendi et dijudicandi peritus, a, um.

διάγραμμα, τό, extrema lineamenta. (-rei alicujus); forma, -ae **ἐντεῦθ.**

α') = σχῆμ. γεωμετρ. geometrica.

forma β') μουσ. διάγραμμα οὐ.

διάγραπτος, ον, interlitus.

διαγραφή, ἡ 1) delineatio, θ. 2) = περιγραφή, descriptio, θ. 3) — ῥ-φειλήματος, adtributio.

διαγράφω, 1) (σκιαγραφῶ), deli-

neo (-āre) aliquid; 2) perscribo, -ere (planitium)· 3) = περιγράφω, describo (-ere) aliquid (locum)· 4) = καταγράφω, conscribo· 5) τὰ δ-φειλόμενα χρήματα, delecto pecuniā· 6) = ἐξαλείφω τι, α) circumscribo aliquid; β) interlino, -ere, aliquid· γ) liturā deleo (aliquid).

διαγρυπνέω -ᾶ, insomnem noctem transigo; pervigilo (noctem), ἐντεῦθ. διαγρυπνῶν, pervigil, -is, θ.

διαγρυπνητής, δ, pervigil, -is.

διαγυμνάζω, maxime exerceo, (τὸ σῶμα, corpus)· || μέσ. exerceo me.

διάγγω, suffodio, -are.

διάγω, 1) = διαβιβάζω, traduco (-xi, -ctum, -ere)· 2) διάγω τὴν νύκτα, perago noctem· 3) διάγω ἡλικίαν, χρόνον, βίον, gero aetatem, tempus, vitam· 4) διάγω (= ἀναλλ-ακω) τὸν χρόνον, τὴν ἡμέραν, tero tempus, diem· 5) = διαβιβῶ, dego (degi, -ere)· 6) μετὰ μετχ. = διατε-λῶ: διάγω σκοπῶν, perpetuo considero.

διαγωγή, ἡ, 1) traductio, -onis, trajectus, -us, ā. 2) διαγωγή (βίον) vitae institutum; vita -ae, θ. ἐν-τεῦθ. *διαγωγή (τρόπος τοῦ φέρε-σθαι, τρόποι), ratio se gerendi ἢ ἀπλ. ratio, mores.

διαγῶγιον τό, portorium, -i, οὐ.

διαγωνιάω-ᾶ, valde anxius sum.

διαγωνίζομαι (τινι, πρὸς τινα), 1) decorto ἢ delucto (-are) cum aliquo· 2) dimico cum aliquo· 3) acriter pugno.

διαγώνιος, ον, diagonalis, e.

διαγωνισμός, δ, certamen, -inis, οὐ. dimicatio, -ōnis, θ.

διαγώνισις, ἡ, διαγώνισμα, τό, certatio, θ. dimicatio.

διάδεχομαι, 1) excipio (-cepi, -cep-
tum, -ere)· 2) succedo (-cessi, -
cessum, -ere) alicui, in locum
alicujus; αἱ διαδεξάμενοι (οἱ διάδοχοι
τῶ Ἀλεξάνδρου), successores, -um.

διαδέω, evincio ἢ revincio (-vinxi, -
vinctum -ire) aliquid; redimio.

διάδηλος, ον, manifestus, a, um.

διαδηλόω-ᾶ, manifestō, -are.

διαδήλωσις, ἡ, manifestatio, θ.

διαδηλωτής, δ, manifestator, ā.

διάδημα, τό, 1) insigne, regium
diadēma, -atis· 2) (τεφῶν, βωμῶν
κλπ.), vitta, -ae, θ. 3) = ταινία, re-
dimiculum, -i, οὐ. fascia, -ae, θ.

διαδιδράσκω, diffugio -ere.

διαδίδωμι, 1) = διανέμω, distribuō
aliquid· 2) dido -ere aliquid, διε-
δόθη φήμη, didita est fama· 3) =
διαθρογλῶ, divulgo -are, aliquid.

διαδικάζω, dijudio (-āre) ali-
quid· -ομαι, causam ago.

διαδικασία, 1) disceptatio -onis·
2) lis, litis, θ. actio, -onis, θ. 3)
causa, -ae, θ.

διαδικέω-ᾶ, iudicio contendo.

διάδικος, δ, litigator, -oris, ā.

διαδόσιμος, ον, qui propagatur.

διάδοσις, ἡ, distributio, -onis,
θ.; = διαθρύψις, divulgatio, θ.;
= ἐξάπλωσις, propagatio, -ōnis, θ.

διαδοχή, ἡ, successio, -onis, θ.

διαδοχή ἀρχῆς, successio imperii;
hereditas, -atis θ; ἐκ διαδοχῆς, vi-
cissim, in vicem.

***διαδοχικός**, successivus, a, um.

***διαδοχικῶς**, vicissim; sensim.

διάδοχος, ον, excipiens -ntis; suc-
cedaneus, a, um· || οὐ. successor,
ū. heres, ā. οἱ διάδοχοι (Ἀλεξάν-
δρου), successores, um.

διαδραματίζω, 1) perago fabulam·

*2) τροπ. σπονδαῖον πρόσωπον ἐν τού-
τῳ διεδραμάτισε, magna in ea re
fuit auctoritas ejus.

διαδρομέω-ᾶ, discurro, -ere.

διαδρομή, ἡ, discursatio, θ.

1. **διάδρομος, δ**, transitus, -us, ā.

2. **διάδρομος, ον**, discurens, -ntis;
(= ὁ διαδραμών), discursator -oris.

διαδύομαι, permeo aliquid ἢ per
aliquid; = διαφεύγω, effugio, -ere
aliquem ἢ aliquid.

διάδυσσις, ἡ, 1) permeatio, -onis,
θ. 2) = ἐκφυγή, effugium, -ii, οὐ.

διαδυτικός, ἡ, ον, penetralis, e;
penetrabilis, e.

διαζεύγμός, δ, disjunctio, θ.

διαζεύγνυμι, διαζεύγνῶ, 1) dis-
jugo, -are; disjungo (-xi, -ctum,
-ere) aliquid ἢ aliquid. || μέσ. δια-
ζεύγνυμαι. disjungor (-netus sum,

-i), ἐπὶ ἀνδρός, repudio uxorem.

διάζευξις, ἡ, disjunctio, -onis, ὁ. separatio, -onis, ὁ. 2) = διάλυσις γάμου, divorcium, -ii, ἔϋ.

διαζευκτικός, ἡ, ὄν, disjunctivus, α, um, ὁ ἀζευκτικός σύνδεσμος, particula disjunctiva.

διαζευκτικῶς, disjunctive.

διάζομαι, licia telae addo.

διαζύγιον, τό, divorcium, -i, ἔϋ.

διάζωμα, **διάζωσμα**, cinctulum, -i, ὀϋ. subligar, -aris, ὀϋ.

διαζώννυμι, **διαζωννύω**, praecingo, -nxi, -nctum, -ere).

διαθερίζω, 1) = διάγω τὸ θέρος, aestivo (-are) 2) = θερίζω, demeto.

διαθερμαίνω, concalefacio.

***διαδέσιμος**, ὄν, is, ea, id, quo uti possumus ἢ aliquis uti potest; paratus, α, um.

διάθεσις, ἡ, 1) dispositio, -ōnis, ὁ. 2) = σώματος καὶ ψυχῆς, affectio, -ōnis; 3) = πρὸς τινα, voluntas animus erga aliquem 4) = ῥήματος, genus verbi 5) = διαθήκη, testamentum, -i, ὀϋ.

διαθέτης, ὁ, 1) dispositor, -oris, 2) = ὁ διαθήκην ποιούμενος, testator, ἄ.; ἡ διαθέτις, testatrix, ὁ.

διαθέω, discurro; transcurro -ere.

διαθήκη, ἡ, testamentum, -i, ὀϋ. tabula testata, διαθήκην ποιῶμαι (διατίθεμαι), testamentum facio ἢ testor, ἀκυρῶ τὴν διαθήκην, irritum iacio, rumpo testamentum.

διαθιγή, ἡ, tactio, -onis.

***διάθλασις**, ἡ, contusio, -ōnis, ὁ.

διαθλάω -ῶ (πρὸς τινα), concerto cum aliquo.

διαθραυστος, ὄν, fragilis, -e.

διαθραύω, confringo, -ere.

διαθρέω -ῶ, dispicio, -ere.

διάθρησις, ἡ, dispectio, -onis, ὁ.

διαθροέω -ῶ, = διαθρυνῶ.

διαθροίζω, colligo, -ere.

διαθρυνέω -ῶ, 1) rumore dissero; ἐντεῦθ. = divulgo, -are, aliquid, διατεθρύνεται, divulgatum est 2) διαθρυνῶ τινα, celebros aliquem.

διαθρύλλω, divulgo, ὁ.

διαθρύπτω, 1) diffingo, -ere; 2) μετφ. ἐκθελύνω, effemino, -are,

aliquem, διαθρύπτομαι α) παθητ. cifemino, -ari; διατεθρυνμένος, effeminatus β) μέσ. putide me gero.

διάθρυνσις, ἡ, effeminatio, ὁ.

διαθρώσκω, persilio; dissulto.

διάθυρα, τά, prothyra.

διαιθερίζω, dissereno; ἀπροσ. διαιθερίζει, disserenascit.

διαιθρος, ὄν, serenus, α, um.

διαιθρόω -ῶ, serenum facio.

διαίρεσις, ἡ, 1) = μερισμός, divisio, -onis, ὁ. divisus, -us, ἄ. 2) = ἔρις, dividia, -ae, ὁ.

διαίρετός, α, ὄν, dividendus.

διαίρετης, ὁ, divisor, -oris, ἄ.

διαίρετικός, ἡ, ὄν, dividens.

διαίρετός, ἡ, ὄν, 1) divisibilis, e 2) dividuus, α, um.

διαίρω -ῶ, 1) divido (-isi, -isum -ere) 2) distribuo, -ere 3) partio, -ire καὶ partior, -ire 4) = διασπῶ, distraho, -ere 5) = διακρίνω, distinguo, -ere 6) = διορίζω, διαχωρίζω, dimoveo -ere 7) = ἐξηγοῦμαι τι; διαίρω περὶ τιτος, expono de re aliqua.

διαίρω, 1) tollo, attollo, -ere, aliquid (τὸν αὐχένα cervicem); μετφ. διαίρω τὸ στόμα, aperio os 2) trahio, (-ere), ἐς Σικελίαν, in Siciliam 3) μέσ. = μεταρροῦμαι, elevo me (in aliquid).

διαισθάνομαι, persentio, -ire.

διαίσθησις, ἡ, perceptio, -onis, ὁ.

διαισχύνομαι, erubesco, -ere.

δαιτα, ἡ, vītae ratio; vita -ae, ὁ.

victus, -us, ἄ. 2) λαγική δαιτα, diaeta, -ae, ὁ. 3) = διαιτητικὴ ἀπόφασις, sententia arbitri ἐντεῦθ. = arbitrium, -ii, ὀϋ. arbitratio, ὁ.

διαίτω -ῶ, 1) alo, -ere; nutrio, -ire aliquem 2) ἐπὶ λαγῶδ' diaetam praescribo 3) μέσ. διαίτωμαι, victito, -are 4) = εἶμαι διαιτητής, arbiter sum; arbitror, -ari.

διαίτημα, τό, vītae institutio.

διαιτητήριον, τό, domicilium, -, ὀϋ. conclave, -is, ὀϋ.

διαιτητής, ὁ 1) arbiter, -tri, ἄ.

2) disceptator, -oris, ἄ.

διαιτητικός, ἡ, ὄν, arbitrarius.

διαιτητική, ἡ, diaetetica, -ae, ὁ.

διαίωνίζω· 1) perpetuo, -are, aliquid· 2) perpetuo duro.

διακαής, ἐς, perustus, a, um.
διακαθαίρω, διακαθαρίζω, commundo aliquid.

διακάθαρσις, ἡ, compurgatio -onis
διακαθέζομαι, separatim sedeo.
διακάθηναι, persedeo, ere· ἐπιστροφ. considero, -ere.

διακαίω, peruro -ussi, -ustum, -ere) aliquid; ἡ διακαυμένη ζώνη, zona perusta.

διακάμπτω, inilecto, are, aliquid
διάκαμψις, ἡ, inilectio -onis, θ.
διακαπηλεύω, caupōnor, -ari.

διακαπνίζω, iumigo, -are.
διακαρτέρω -ῶ, (ἐπιμένω τινί)· persevero (in aliqua re).

διακαρτέρησις, perseverantia, -ae.
διακατέχω· 1) possideo (-ēdi, -esum, -ere), aliquid· 2) obtineo, -ere; impedio, -ire, aliquid,

διακατοχή, ἡ, possessio, -onis, θ.
διακάτοχος, ὁ, possessor, ἄ.
διάκανμα, τό, διάκανσις, ἡ, aestus perurens.

διακαῶς, ardentem.
διάκειμαι (τινί ἢ πρὸς τινα)· affectus animatus sum) erga aliquem· οὕτω διακειμαι τὴν γνώμην (= οὕτω φρονῶ), sic sentio.

διακείρω, tondeo ἢ detondeo.

διακεκαυμένος, η, ον, perustus, a, um; ἡ —η ζώνη, zona perusta.

διακεκριμένος, η, ον, discretus, a, um, distinctus, a, um, ἐντεῦθ.
= excellens, -ntis, insignis, -is.

διακεκριμένως, discrete.
διακέλευσμα, adhortatio, θ.

διάκενος, ον, intervacans.

διακενόω -ῶ, exinanio, aliquid.

διακεντέω -ῶ· 1) perpungo, -ere, aliquid· 2) διακεντῶ τινα, confodio -ere, aliquid.

διακέντησις, ἡ, perpunctio, θ.

διακένωσις, ἡ, inanitas, -atis, θ.

διακεράννυμι, permisceo -ere.

διακεχυμένος, effuse (ridere).

*διακεχωρισμένος, η, ον, discretus, a, um; separatus, a, um.

διακεχωρισμένως, discrete.

διακήρυξις, ἡ· 1) licitatio, -ōnis, θ.

2) praedictio, -ōnis, θ.

διακηρύττω, per praeconem nuntio, aliquid; praedico, -are, aliquid.

διακινδυνεύω, periculum adeo.

διακινέω -ῶ, permoveo, -ere.

διακίνησις, ἡ, motio, -onis, θ.

διάκλασις, ἡ, confractus, -us, ἄ.

διακλάω -ῶ, periringo; -ere; aliquid· μεταφ. =(διαθρύπτω), eitemino -are.

διάκλεισις, ἡ, disclusio, θ.

διακλείω (ἀνδκλείω), discludo, praeccludo· || μεταφ. — τινά τινος, intercludo alicui aliquid ἢ aliqua re.

διακλήρω -ῶ (κλήρω διανέμω). sorte distribuo aliquid; —οῦμαι, sortior (-itus sum, -iri).

διακλήρωσις, ἡ, sortitio.

διακλίνω, declino -are, ἐντεῦθ. vito, -are (aliquid).

διάκλισις, ἡ, declinatio, -onis, θ.

διακλονέω -ῶ, concutio, -ere.

δακλύζω, diluo, perluo, colluo.

διακλυμός, ὁ, collutio, -ōnis, θ.

διακναίω (= ἀποξῶ), abrado· καὶ ἐν γένει=corrumpo (aliquid).

διακνήθω, rado, -ere.

διακνίζω (τινά)· vellico, -are.

διακοιλίνω, excavo, -are, aliquid.

διάκοιλος, ον, cavus, a, um.

διακολυμβάω -ῶ, internato, -are, trano, -are.

διακομιδή, ἡ, pervectio, -ōnis, θ.

διακομίζω (μετακομίζω)· 1) perveho, transveho (-ere) aliquid ἢ aliquid; —ομαι, transvehor (-ctus sum, -i)· 2) transporto, (-are) aliquid ἢ aliquid.

διακομιστής, ὁ, pervector, -ōris, ἄ. — ἐπιστολῶν, tabellarius, -i.

διακομπέω -ῶ, glorior -ari.

διακονάω -ῶ, peracuo; exacuo.

διακονέω -ῶ· 1) ministro, -are, alicui· 2) adpareo, -ere, alicui.

διακόνημα, τό, ministerium, -ii, οὔ.

διακόνησις, ἡ, ministratio, -ōnis, θ.

διακονία, ἡ· 1) ministerium, -i·

2) adparitio· 3) diaconatus, -us.

διακονικός, ministratorius, a, um.

διακόνισσα, ἡ, diaconissa, -ae.

διακονίω, pulvere perlino (aliquid ἢ aliquid).

διάκονος, δ· 1) minister, -i, ἄ.
2) † diaconus, -i, ἄ.

διακονέω, jaculor, -ari.

διακόντισις, ἥ, jaculatio, -ōnis.

διακοπή, ἥ, intercisio, -ōnis, θ.
ρητ. — αἰ, interruptio — τῶν μα-
θημάτων, ieliac, -arum· || — λό-
γον, interpellatio, ὅ.

διακόπτω 1) dissecō (-cui, -ctum,
-are, intercido (-idi, -isum -ere
aliquid· 2) = διασπῶ; διαλύω, per-
fringo, -ere aliquid (phalangem).
*3) — τινὰ λέγοντα, interrompo ora-
tionem alicujus, interpello aliquem;
— ομαι, interpellor.

διακορεύω, devirgino, stupro.

διακορής, **διάκορος**, satur, -ura,
-urum; satiat, a, um.

διακόρως, satiate; abunde.

διακοσιάνικς, ducentis.

διακοσίαι, αἰ, α, ducenti, -ae, -a,
ἀνὰ (κατὰ) — οὐς, (-ας, -a), ducenti,
-ae, -a, δ — αἰχῶν (λαμβάνων), du-
cerarius, a, um.

διακοσιόστος, ducentessimus.

διακοσμέω -ῶ· ordino (-are) ali-
quid; exorno (-are) aliquid· ὁ δια-
κοσμῶν τι, ordinator, exornator.

διακοσμησις, ἥ· 1) ordinatio -ōnis.
θ. 2) exornatio, -ōnis, θ.

διακοσμητικός, exornans, -ntis.
διάκοσμος, δ, digestio rerum, oi-
dinatio· || (διακόσμησις), exorna-
tio, θ.

διακουφίζω, adlevo, sublevo.

διακούω, audio ad finem usque,
ἢ ἀπλῶς, audio, -ire.

διάκονις, ἥ, intercisio, -ōnis.

διακραδαίνω, quasso, -are.

διακρατέω -ῶ, retineo aliquid.

διακράτησις, ἥ, retentio, -ōnis, θ.

διακριβῶ -ῶ, accurate examino
(aliquid); μέσ, διακριβοῦμαι περὶ τι-
νος, diligenter examino aliquid· ||
παθητ. μετχ. διακριβωμένος, η, ον·
α) ἐπὶ ἀνθρ. accurate eductus ἢ
format, a, um· β) ἐπὶ τεχν. ex-
quisitus, a, um.

διακρίβωσις, ἥ, accuratio, θ.

διακρίνω 1) = ῥωρίζω discerno
(-crevi, -cretum, -ere) aliquid; se-
cerno (-ere) aliquid; — ομαι, (ἀορ.

διακριθην), discernor, secernor· 2)
= κρίνω, dijudico, -are, aliquid·
3) = διαστέλλω, distingo, (-nxi,
-nctum, -ere) aliquid· || διακκριμ-
μένος, η, ον· ἴδε ἐν λέξει.

διάκρισις, ἥ· 1) = χωρισμός, dis-
cretio, -ōnis, θ. 2) (= διαφορά· α)
distinctio, -ōnis, θ. β) discrimen,
-inis, οὐ. ἄνευ διακρίσεως, sine dis-
crimine· 3) = διάγνωσις κρίσις, di-
judicatio, -ōnis, θ. 4) modestia,
-ae, θ. verecundia(in) postulando.

διακριτέον, discernendum.

διακριτής, δ, dijudicator, -ōris, ἄ.

διακριτικός, ἥ, ὄν· 1) vim discer-
nendi habens· 2) σημεῖα — ἄ, signa,
quibus aliquis (ἢ aliquid) discer-
nitur ab aliquo (ἢ ab aliqua re).
3) modestus, a, um.

διακριτικῶς 1) separatim· *2)
modeste, verecunde.

διάκριτος, ον, distinctus, a, um.

διακρουστικός, depulsorius.

διακρούω 1) pulsando transigo
(σφήνας, cuneos)· 2) pulsando exa-
mino (κεκριμὸν σκεῦος, vas fictile).
ἐντεῦθ. = exploro, -are· || μέσ. — ο-
μαί τινα ἢ τι· 1) = ἀποκρούω, pro-
pulso, -are· 2) = ἀποφεύγω, eifu-
gio· 3) = ἀναβάλλω, differo -erre·
4) = ἀπατῶ, percutio, -ere.

διάκτορος, δ, nuntius, -i, ἄ.

διακυβερνάω -ῶ, gubernō, -are.

διακυβέρνησις, ἥ, gubernatio, θ.

διακυβεύω 1) = κυβεύω, aleā (ἢ
aleam) ludo· 2) μετφ. = διακινδύ-
νεύω, aleam adeo, in aleam do (a-
liquid).

διακυκάλω -ῶ (λόγους), confundo.

διακυλινδέω -ῶ, **διακυλλῶ** per-
volvo, -ere, aliquid.

διακυμαίνω (τὸ πέλαιος)· concito,
-are (mare)· || — ομαι (μετφ.) fluctuo

διακύμανσις, ἥ, fluctuatio, θ.

διακύπτω, prospicio, -ere.

διακωδονίζω 1) = ἐξετάζω, ex-
ploro -are· 2) = θρυλλῶ τι, crepo
(-ui, itum, -are) aliquid.

διακωλυτής, δ, impeditor, ἄ.

διακώλωσις, ἥ, impeditio, θ.

διακωλύω impediō, -ire.

διακωμωδέω -ῶ, comice decan-

το· ἐντεῦθ. = ludibrio habeo (aliquem).

διακωχή, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλαβή, ἡ, prehensio, -onis, ὁ.

διαλαγχάνω, sortito divido aliquid. (χρήματα, pecunias).

διαλακτίζω, calcitro, -are.

διαλαλέω -ῶ 1) colioquor (cum aliquo) 2) = διαθρύνω, divulgo, -are, aliquid.

διαλάλησις 1) collocutio, -onis, ὁ. 2) = διαθρύνσις, divulgatio, ὁ.

διαλάλητος, celebratus.

διαλαμβάνω 2) singillatim accipio (aliquid) διαλαμβάνω τί τινι (μάλ. ἐν τοῖς πράξι. διείληφα καὶ διέλημαι) dirimo, divido separo, distinguo aliquid aliqua re || μετφ. ἀντιλαμβάνομαι τι· mente comprehendendo; intelligo -ere, aliquid.

διαλαμπής, ἐς, splendens, -nt's.

διαλυμπρύνω, splendidon, -are.

διαλάμπω, transiulgeo, -ere.

διάλαμψις, ἡ, splendor, ἄ.

διаланθάνω 1) perquam lateo 2. fallo, -ere; clam eifugio, aliquem.

3) = ἀποκρύπτομαι, delitescio, -ere.

διαλέω -ῶ (ἐπὶ τινι) perdoleo.

διαλέγω, deligo (εἰ, -ectum, -ere) aliquid || μέσ. διαλέγομαι (ἀόρ. διείλεθην) τινι πρὸς τινα· α) loquor ἢ colloquor cum aliquo· β) sermo-

cinor (-atus, sum, -ari) cum aliquo

διάλειμμα, τό, intervallum, -i, οὐ.

διαλείπω (= διάλειμμα τιος ποιῶ)· intermitto, (-isi, -issum, -ere) ali-

quid ἢ aliqua re; desino: continuo -ere; pergo -ere; intermitto, disto.

διαλείφω, perungo· ὁθ. = deleo.

διαλείχω, perlambo, -ere.

διάλειψις, ἡ, intermissio, ὁ.

διαλεκτέον, disserendum.

διαλεκτική (τέχνη), disputatrix, ὁ. ars disserendi; dialectica, ὁ.

διαλεκτικός, ἡ, ὁν· 1) dialecticus; disserendi peritus· ἐντεῦθ. = diser-

tus, a, um· 2) = ὁ διαλεγόμενος, disputator, -oris, ἄ.

διαλεκτικῶς, disputatorie.

διάλεκτος, ἡ, sermo, -onis, ἄ.

διάλεξις, ἡ, dissertatio, ὁ.

διαλεινύμενος, η, ὄν, dissolutus.

διαλεινύμενος, d'ssolute.

διαλεπίζω, delibo, -are.

διαλεπύνω, attenuo, -ere.

διαλευκαίνω, album facio· || μετφ. clarum facio; explico.

διάλευκος (ὑπόλευκος), subalbus.

διάλιθος, ὄν, gemmatus, a, um.

διαλλαγή, ἡ, permutatio, -onis, ὁ. (= καταλλαγή), reconciliatio, ὁ.

διάλλαγμα, τό, permutatio, ὁ.

διαλλακτήρ, διαλλακτής, ὁ, re-

conciliator, ἄ. pacificator, ἄ.

διαλλακτήριος, ὄν, reconciliandi vim habens.

διαλλακτικός, ἡ, ὄν, paciicator -us, a, um· pacificus, a, u.

διαλλάσσω καὶ διαλλάττω, muto, permuto aliquid aliqua re· recon-

cilio aliquem cum aliquo ἢ alicui· || —ομαι πρὸς τινα, reconcilior cum

aliquo, redeo in gratiam cum aliquo

διάλλομαι, transilicio, -ire.

δίαιμα, τό, saltus, -us, ἄ.

διαλογή, ἡ, delectus, ἄ. — τῶν

ψήφων, dinumeratio calculorum.

διαλογίζομαι, puto· || διαλογ. περί

τινος, diss. ro de aliqua re; όταν —

τι, delibero, -are, aliquid; reputo,

-are, aliquid.

διαλογικός, ἡ, ὄν, ad colloquium

pertinens; in dialogo scriptus.

διαλογισμός, ὁ, ratiocinatio, ὁ.

διάλογος, ὁ, colloquium, ἄ. ser-

mo, -onis ὁ, dialogus, -i, ἄ.

διαλοιδορέομαι -οῦμαι, conviciis

mutuis lacero.

διαλοιδορήσις, ἡ, maledictio, ὁ.

διαλυμαίνομαι, valde noceo.

διάλυσις, ἡ, dissolutio, ὁ. solutio,

-onis· (ἀποπομπή), dimissio,

-onis, ὁ. — γάμον, divortium, οὐ.

διαλυτέον, dissolvendum (est).

διαλυτής, ὁ, dissolutor, -oris, ἄ.

διαλυτικός, ἡ, ὄν, aptus (a, um)

ad dissolvendum.

διαλυτός, ἡ, ὄν, dissolubilis, e.

διαλύω, dissolvo, (-olvi, -olutum

-ere), aliquid ἢ aliquem; dirimo,

-ere (bellum, amicitiam); — διαβο-

λήν, diluo calumniam· || μέσ. —ομαι

(ἐκ τινος), digredior, abeo.

διαμαλάσσω, emollio, -ire.

διαμαρτάνω, erro, aberro, -are.
 διαμάρτημα, διαμαρτία, error.
 διαμαρτυρία, ή, 1) contestatio, θ.
 2) ἐπὶ δημάρχων, intercessio, θ.
 διαμαρτύρομαι, valde obtestor.
 διαμασάομαι -ῶμαι, commanduco
 διαμάσημα, τό, mansum, -i, οὐ.
 διαμάσεις, ή, commanducatio.
 διαμαστιγῶ -ῶ, flagello, -are.
 διαμαστιγώσις, ή, flagellatio.
 διαμάχη, ή, depugnatio, θ.
 διαμάχομαι, compugno, -are.
 διαμείβω, permuto, -are.
 διαμειδιάω -ῶ, subrideo, -ere.
 διαμειρακεύομαι (τινι), pueriliter
 ago cum aliquo.
 διάμειψις, ή, dermutatio, θ.
 διαμελαίνω, nigriico, -are.
 διαμελιστί, membratim.
 διαμελετάω -ῶ, meditor, ari.
 διαμελίζω, membratim caedo.
 διαμελισμός, δ, concisio in frus-
 tra; laceratio, -onis, θ.
 διαμέλλησις, ή, cunctatio, θ.
 διαμελλήτης, δ, cunctator, ἀ.
 διαμέλλω, cunctor, -ari.
 διαμέφομαι, (=φέρω) τινός, in-
 cuso aliquem.
 διαμένω, permaneo, -ere; rema-
 neo; duro ή perduro, -are.
 διαμερίζω, dispertio -ire.
 διαμερισμός, δ, dispertitio, θ.
 διάμεσος, ον, intermedius.
 διάμεστος, ον, differtus, a, um.
 διαμετρέω -ῶ, emetior ή dime-
 tior (-mensur sum, -iri) aliquid.
 διαμέτρησις, ή, *dimensio, θ.
 διάμετρος, ή, distermina, θ. dia-
 metros, θ. diameter.
 διαμήνυσις, ή, admonitio, θ.
 διαμηνῶ, indico, -are.
 διαμηνχανάομαι -ῶμαι, molior,
 machinor, -ari.
 διαμίγνυμι, permisceo, -ere.
 διαμισθῶ -ῶ, eloco, aliquid.
 διαμμος, ον, arenosus, a, um.
 διαμνημονεύω, in memoriam ali-
 cujus revoco aliquid; (=μέμνημαι)
 commemoro -are, aliquid; memi-
 ni, -isse aliquid· ἔχων διαμνημο-
 νεύεται, commemoratur ή traditur
 habuisse.

διαμοιβή, ή, permutatio, -onis, θ.
 διαμοιράω (*διαμοιράζω), partio,
 dispertio -ire; distribuo, -ere, *δια-
 μοιράζεσθαι πρὸς τινα, partior ali-
 quid cum aliquo.
 *διαμοίρασμα, τό, partitio, θ.
 διαμονή, ή, 1) permansio, -onis, θ.
 stabilitas, -atis, θ. *2) = διατριβή,
 commoratio, -onis, θ. ἐντεῦθ. ha-
 bitatio, θ. domicilium, -i, οὐ.
 διαμορφῶ -ῶ, informo, -are.
 διαμόρφωσις, ή, conformatio, θ.
 διαμορφωτικός, ή, ον, aptus (a,
 um) ad conformandum.
 διαμοχλεύω, dimoveo, -ere. [sus-
 διαμπάζω, διαμπερές, penitus; pror-
 διαμοψιβήτην -ῶ, controversor,
 -ari; altercor, -ari.
 διαμψιβήτησις, ή, altercatio, θ.
 διαναγινώσκω, perlego, aliquid.
 διαναπαύω, recreo (aliquem); δι-
 αναπαύομαι, recreor, -ari.
 διαναπνέω, respiro, -are.
 διαναπνοή, ή, respiratio, -onis, θ.
 διανέμησις, ή, distributio, θ.
 διανεμητής, δ, distributor, ἀ.
 διανεμητικός, ή, ον, distributivus.
 διανέμω, distribuo, (-ui, -utum,
 -ere) aliquid ή alicui aliquid, διανέ-
 μομαι τι πρὸς τινα, partior aliquid
 cum aliquo.
 διανεμημένως, distribute.
 διανένοιμένως, cogitate.
 διανεύω, 1) προσενεύω τινί, innuo,
 -ere, alicui· 2) διανεύω τι=ἐκφρεύ-
 ω vito, -are.
 διανέω (=διανήχομαι) τι, eno, -are,
 aliquid; trano, -are, aliquid ή per
 aliquid (τὸν ποταμόν, flumen).
 διανήχομαι=διανέω.
 διανθίζω, froribus pingo.
 διανίπτω, perluo, -e,e,
 διανίστημι, excito, -are, incito,
 -are, aliquem, διανίσταμαι, assurgo,
 -ere; surgere conor.
 διανοέομαι -οῦμαι, 1) διαλογίζο-
 μαι τι, agito animo, ή in animo, ή
 mecum aliquid ή de aliqua re· 2)
 ἐν νφ̄ ἔχω τι (ποιεῖν τι) cogito, -are
 aliquid.
 διανόημα, τό, cogitatum, -i, οὐ.
 διανόησις, ή, cogitatio -onis, θ.

διανοητέον, cogitandum.
 διανοητικός, ἡ, ὄν, ad cogitationem pertinens; ingeniosus.
 διανοητός, ἡ, ὄν, intelligibilis, e.
 διάνοια, ἡ· 1) = σκέψις, cogitatio, -onis, θ. 2) = νοῦς, πνεῦμα, mens, -ntis, θ. ingenium, -i, οὐ. 3) = νόσις, intellectus, -us, ἄ. 4) = βουλή, σκοπός, consilium, -i, οὐ.
 διανοίγω, adaperio, -ire.
 διανομέυς, δ· 1) distributor, -oris, ἄ. 2) διανομεῖς ταχυδρομεῖν, tellarius, -i, ἄ.
 διανομή, ἡ, distributio, θ.
 διανοσφίζομαι, (= σφετερίζομαι, οἰκειοποιούμαι χεῖματα), intercipio pecunias e publico.
 διανυκτερεύεις, ἡ, pernoctatio.
 διανυκτερεύω, pernocto, -are.
 διάνυσις, ἡ· 1) confectio itineris, 2) decursus, -us, ἄ.
 διανύω, perficio, aliquid; — ὁδόν, emetior iter.
 διάξηρος, ὄν, persiccus, a, um.
 διαξίφίζομαι, εἴημ. digladiator (cum aliquo).
 διαξίφισμός, digladiatio, θ.
 διαπαιδαγωγέω -ω· 1) pueros duco ἢ instituo ἐν γένει, duco, rego, -ere· 2) oblecto ἢ delecto.
 διαπαιδεύω, ε. instituo ἢ doceo (aliquem).
 διαπάλη, ἡ, colluctatio, -onis, θ.
 διαπάλλω, concutio; quasso.
 διαπαντός, semper.
 διαπαρθένευσις, devirginatio.
 διαπαρθενεύω, εἴημ. devirgino (aliquam).
 διαπάρσσω, conspergo, -ere.
 διαπασών (ἔπον. χορδών), diapason.
 διαπατάω -ω, iallo, -ere.
 διάπανσις, intermissio, -onis, θ.
 cessatio, -onis, θ.
 διαπαύω, inter laborem requiescere facio; διαπαύομαι, inter laborem requiesco. [-ari, alicui.
 διαπειλώω -ω (τινι), interminor.
 διάπειρα, ἡ, tentatio aliquid· διαπειρώμαι τινος, periclitor aliquid.
 διαπειρώω· 1) transtigo, -ere, aliquid· 2) διαπειρώ τινά, coniodio aliquem.

διαπέμπω· 1) transmitto, -ere· 2) dimitto, -ere, (litteras, nuntios, equites), διαπέμπω ἀγγέλους ἢ διαπέμπομαι πρὸς τινα, nuntios ad aliquem dimitto; nuntios ad aliquem dimitto· || παθητ. dimittor, -i.
 διάπεμψις, ἡ, transmissio, θ.
 διαπενθέω -ω, lugeo, -ere.
 διαπέπτω, percoquo, -ere.
 διαπεραίνω, ad finem perduco, aliquid absolbo, -ere, aliquid.
 διαπεραιώω -ω, trajicio (-jeci, -etum, -ere); transveho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || — οὐμαι, transvehor (navibus).
 διαπεραιώσις, ἡ, trajectio, θ.
 διαπέραμα, τό· 1) trajectus, -i, ἄ. 2) iretum, -i, αῖ.
 διαπερῶω -ω· 1) transjicio, -ere, transmitto, -ere, (aliquid)· 2) ἀμετ. διαπερῶ εἰς νῆσον, transeo in insulam.
 διαπεραστικός, penetrans.
 διαπετάννυμι, dispendo, -ere, expando -ere; aperio, -ire.
 διαπέτομαι, pervolo ἢ intevolo.
 διαπήγνυμι, compingo, aliquid.
 διαπηδάω -ω, transilio aliquid; saltu supero aliquid.
 διαπήδησις, ἡ, transitus.
 διαπιέζω, interpremo, -ere.
 διαπικραίνω, εἴημ. exacerbo, -are aliquem.
 διάπικρος, ὄν, penitus amarus.
 διαπίμελος, ὄν, praepinguis, e.
 διαπίμπλημι, compleo, -ere.
 διαπίμπρημι, peruro, -ere.
 διαπιπράσκω, εἴημ. divendo, -ere aliquid.
 διαπίπτω· 1) elabor, (quasi e maribus), ὅθεν = ἐπὶ λόγων α') excido, -ere; emano in vulgus' (εἰς τὸ στράτευμα, in exercitum· β') λόγος τις διαπίπτει (= διαφεύγει) ἐκ τοῦ στόματος, verbum (e) ore excidit· 2) excido aliqua re (τῆς ἐλπίδος, spe).
 *διαπιστευτήρια (γράφματα), litterae ad fidem faciendam aliqui datae; litterae fiduciariae.
 διαπιστεύω (τινι τι), fidei alicujus committo aliquid.
 διαπιστέω -ω, prorsus diffido.

διαπλανᾶω-ῶ, a recta v'a abduco aliquem; seduco, -re, aliquem || -ῶμαι (περιπλανῶμαι διὰ νινος), pererro aliquid.

διάπλασις, ἡ, formatio, onis, θ. conformatio, -onis, θ.

διαπλάσσω καὶ διαπλάττω, fingo, -re; effingo; formo aliquid.

διαπλαστικός, ἡ, ὄν, effigiendi vi praeditus, a, um.

διαπλάτνω, dilato, -are, aliquid.

διαπλέκω· 1) Intertexto, -ere; pertexo, -ere, aliquid || μεταφ. — τὸν βίον, pertexo (finio vitam)· 2) = διαλύνω, refexo, texturam solvo || μεταφ. τὸν στρατὸν — (διασπῶ τὴν τάξιν), diduco exercitum.

διάπλεος, ὄν, difertus, a, um.

διαπλέω, transnavigo, -are, aliquid; — τὴν Σικελίαν, transvehor in Siciliam — τὸ πέλαγος, transmitto mare.

διαπληκτίζομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione· ὁθεν=altercor, -ari, cum aliquo.

διαπληκτισμός, ὁ, altercatio.

διάπλοος -ους, trajectus, -us, ἄ. transmissio, -onis, θ.

διαπλύνω, perluo, -ere.

διάπνευμα, τό, perflatus, -us, ἄ.

διάπνευσις, ἡ, perflatio, -onis.

διαπνευστικός, ἡ, ὄν, perflabilis.

διαπνέω, perflo, -are· ταῖς αὔραις

διαπνέομαι, ab auris perflor.

διαπνοή, ἡ, perflatus, -us, ἄ.

διαποτιζώ, pedibu metior aliquid.

διαποδισμός, huc illuc saltus.

διαποθήσκω, emorior, -i.

διαποικίλλω, ubique vario, ali-

quid; variego, -are, aiquid.

διαποικίλος, ὄν, variegatus, a, um.

διαπολέμησις, ἡ, belli confectio.

διαπολιτεία, διαπολιτεύομαι, ἰδε

ἀντιπολιτεία, ἀντιπολιτεύομαι.

διαπολιορκέω -ῶ, ῥῆμ. constanter obsideo.

διαπομπή, ἡ, transmissio, -onis.

διαπονέω-ῶ, διαπονέομαι -οῦμαι

τι· 1) = ἐκπνῶ, elaboro, -are, ali-

quid; excolo, -are, aliquid; subigo,

-ere, aliquid (agrum)· 2) διαπονῶ

τὰ σώματα, τοὺς νέους, exerceo cor-

pora, juvenes· 3) διαπονοῦμαι τι (=πνῶ εἰς τι), elaboro in re.

διαπόνησις, ἡ, elaboratio, θ.

διαπόντιος(=θαλάσσιος), ὄν, trans-

marinus, a, um; permarionus.

διαπορεύομαι, transeo (-ii, -itum,

-ire) aliquid; iter facio per locum

aliquem· διαπορεύομαι τὴν θάλασ-

σαν, transeo carpo mare.

διαπορεύσιμος, pertransibilis, e.

διαπορέω -ῶ, addulito -are.

διαπόρησις, ἡ, addubitatio, θ.

διαπορητικός, ἡ, ὄν, dubitans.

διαπορητικός, dubitanter.

διαπόρθμευσις, ἡ, trajectio.

διαπορθμύω, transporto, -are.

διαπραγματεύομαι, negotior, -ari;

— περὶ εἰρήνης, de pace ago, con-

diciones pacis fero et audio.

διαπραγματεύσις, ἡ, actio (de re)

διάπραξις, ἡ, confectio negotii.

διαπράττω -ομαι, perago (-ere),

transigo, -ere, perficio -ere. aliquid

διαπρέπεια, ἡ, excellentia, θ.

διαπρεπής, ἡ, ex-mius, a, um;

illustris, e; excellens, -ntis.

διαπρέπω, aliis ἢ inter alios ex-

cello; alicui rei excello.

*διαπρεπῶς, eximie; excellenter.

διαπρέσβευσις, ἡ, legatio, θ.

διαπρεσβεύομαι, legatos mitto.

διαπρίω, serrā dissecō; — τοὺς

ὀδόντας, frendo (dentibus).

διαπρύσιος, α, ὄν, late penetrans;

qui late exauditur (praeco).

διαπρυσίως, late.

διαπτύνω, conspuo, -ere.

διάπτωσις, lapsus, -us, ἄ.

διαπύλιον, τό, portorium, -i, ὄν.

διαπυνθάνομαι τι (παρά) τινος·

percontor, aliquid ex (ab) aliquo.

διάπυρος, ὄν, ardens, -ntis; ve-

hemens, -ntis.

διαπύρως, ardens, flagranter.

διαρθρῶω -ῶ· 1) articulis suis

distinguo; 2) ἐπὶ λόγον articulo,

-are, aliquid.

διάρθρωσις, ἡ· 1) artuum· comis-

sura· 2) explanata vocis impressio;

clara pronuntiatio,

διαριθμῶω -ῶ, dinumero, -are.

διαριθμησις, ἡ, dinumeratio, θ.

διάρκεια, ἡ· 1) perduratio, θ. 2) spatium (temporis): diuturnitas, -atis, θ. perpetuitas, -atis, θ.

διαρκέω -ῶ· 1) sufficio, -ere (ad aliquid)· 2) duro, perduro, -are.

διαρκής, ἐς· 1) = ἀρκετός, sufficiens -ntis· 2) perdurabilis, e.

διαρκῶς· 1) sufficienter· *2) adsiduo; sine intermisu.

διαρπαγή, ἡ, direptio, -onis, θ.

διαρπάζω, diripio.

διαρραγή, ἡ, dirruptio, -onis, θ.

διαρραίνω, respergo, -ere.

διαρραφή, sutura, -ae, θ.

διαρραίνω, **διαρραγνίζω**, adspersgo, (-si, -sum), -ere.

διαρράπτω, consuo, -ere.

διαρρέω διά τινος, perfluo (-xi, -xum, -ere per aliquid); ἰδρῶτι -σμαι, sudore perfluor; diluo· || μετφ. = ἀφανίζομαι, dilabor, -i.

διάρρηγμα, τό, fragmentum, οὖ.

διάρρηγνυμι· 1) dirringo ἢ confringo, (-egi, -actum, -ere) aliquid· 2) = διαλύω, dirumpo· || μετφ. —

νυμαι, dirumpor, -uptus sum, -i.

διαρρήδην, diserte; aperte.

διάρρηξις, ἡ, diruptio, θ. fissio, -onis, θ. || μετφ. abruptio;

διαρρινέω -ῶ, perlinio, -are.

διαρριπίζω, ventilo, aliquid.

διαρρίπτω· 1) disjicio, -ere· 2) dissipio, -ere.

διαρριπύς, ἡ, disjectus, -us, ἄ.

διαρροή, ἡ, meatus, -us, ἄ.

διαρροία, ἡ, profluvium alvi ἢ ventris; dejectio alvi.

διαρρυθμίζω, compingo, -ere, ἐν-τεῦθ. = ordinio, -are, aliquid.

διαρρύθμισις, ἡ, ordinatio, θ.

διαρρους, fluxus, -us, ἄ.

διαρρυτος, ον, irriguus, a, um.

διαρρωνύω, corroboro.

διάρσις, ἡ, elatio, -onis, θ.

διασάλευσις, ἡ, consussus, -us, ἄ.

διασαλεύω, vehementer concutio.

διασαλπίζω, pervulgo (aliquid).

διασάττω reiocio, -ire.

διασαφέω, -ῶ· **διασαφηνίζω**, manifestum reddo.

διασαφηνίσις, **διασαφήσις**, ἡ, explicatio, -onis, θ. explanatio, θ.

διασαφητικός, explicativus, a, um
διάσεισις· 1) quassatio, -onis, θ.

2) concussio, -cnis, θ.

διάσειστος, ον, concussus, a, um.

διασείω· 1) quatio, -ere; quasso, -ere (oliquid)· 2) discutio ἢ concutio, -ere (aliquem ἢ aliquid).

διασημαίνω· 1) significo, -are aliquid· 2) signum do (τῇ σάλπιγγι, tubā)· 3) = ἐπίσημον ποιῶ τι, insignio, -ire, aliquid.

διάσημος, ον, insignitus, a, um; insignis, -e.

***διασημότης**, ἡ, celebritas, θ.

διασκαλεύω, εἴμ. sarculo terram verso.

διασκάπτω, perfodio, -ere, aliquid; defodio, -ere.

διασκεδάζω· 1) oblecto, (aliquem aliqua re)· 2) ἀμει. me oblecto ἢ oblector (re aliqua)· 3) διασκεδάσνυμι.

διασκεδάσνυμι· 1) dissipio, -ere; dijicio -ere (aliquid, aliquem)· 2) difero, -erre, aliquid.

***διασκέδασις**, ἡ, delectatio, θ.

***διασκεδαστικός**, ἡ, όν, oblectatorius, a, um.

διασκελίζω, crura distendo.

διασκεπτικός, deliberativus, a, um.

διασκεπτομαι, dispicio, -ere.

διασκενάζω· 1) adorno -are; com-pono, -ere, aliquid· 2) εἰς. = παρασκευάζομαι, instruo me, apparo me ut· 3) opus iterum perpolio; emendo, -are.

διασκευστής, δ, corrector, ἄ.

διασκευή, ἡ· 1) apparatus, -us;

2) iterata recensio libri.

διάσκειψις, ἡ, dispectus, -us, ἄ.

διασκηνέω -ῶ, εἴμ. in tentoria discedo. [tollo.

διασκηνός -ῶ, tentoria seorsum

διασκιρτάω -ῶ, persulto, -are.

διασκοπέω -ῶ τι, dispicio -ere.

διασκοπήσις, ἡ, consideratio, θ.

διασκορπίζω, dissipio, -ere.

διασκορπισμός, δ, dispersus, ἄ.

διασκώπτω, scomata jacio.

διασπαθιάω -ῶ, proiuse infuso

(τὴν ἐνσίαν, rem familiarem).

διασπαράττω, dilacero, -are.

διάσπασις, divulsio, θ.

διασπᾶω -ω, 1) divello (-elli, -ulsum, -ere) aliquid. 2) diduco, -ere, aliquid. || —ωμαι: diducor. || 3) distraho, -xi, -ctum, -ere (aliquem ἢ aliquid). || μετφ. ἡ γρ. ον-τις αὐτὸν διασπᾷ (=περισπᾷ), eum cura distrahit.

διασπείρω, 1) disseminō, -are, aliquid. 2) dispergo, -ere. —ομαι, β) dispergor, -sus sum, -i, β) dispalor ἢ dispalesco, -ere.

διασπορά, ἡ, disseminatio.

διασταλτικός ἡ, β), ad distinguendum aptus, a, um.

διασταλτικῶς, ἐπίρ. distinguendi causa.

διάστασις, ἡ, 1) distantia, -ae, θ. 2) ἔρις, dissidium, -ii, εὔ.

διαστανύω -ω, vallo munio.

διαστέλλω, diduco, -ere (aliquid); —ομαι τι, distincte dico aliquid.

διάστερος, stellis distinctus.

διάστημα, τό, 1) intervallum, -i, οὔ. 2) spatium, -ii, οὔ..

διαστίλλω, dispungo.

διαστίλω, intermico, -are.

διάστιξις, ἡ, interpunctio, θ.

διαστοιβάζω, perstipo, instipo.

διαστολή, ἡ, 1) =ἐκτασις, dilatatio -onis, θ. ἐντ. παρὰ γραμμ. = prolongatio brevis syllabae. 2) =διάκρισις, distinctio, -onis, θ. 3) interbunctio, -onis, θ.

διαστράπτω, fulguro -are.

διαστρατηγέω -ω, 1) praetor sum; 3) διαστρατηγῶ τι ἢ τινα, dolis et insidiis peto.

διαστρεβλόω -ω, distorqueo.

διαστρέφω, 1) detorqueo, distorqueo, pertorqueo (-rsi, -rtum, -ere) aliquid. 2) perverto, -ere (aliquid. 3) inverte (-cre). || διεστραμμένος, η, ον. α) detortus, a, um. β) perversus, a, um. γ) depravatus, a, um.

διαστρεφῆ, ἡ, 1) distorsio, -onis, θ. 2) perversio, -onis, θ.

διάστρεφος, ον, 1) detortus, a, um. 2) perversus, a, um.

διαστρώννυμι, insterno, -ere.

διασურμός, δ, 1) distractio, -onis, θ. 2) =χλευασμός, cavillatio, θ.

διασουργικός, ἡ, ον, ἐπίθ. cavillatorius, a, um.

διασύρω, 1) distraho, -ere, aliquid; (=διαλύω) τὴν σύνοδον, distraho concilium. 2) irrideo, -ere, aliquid. 3) διασύρω τινα, traduco, alicquem; cavillor, ἄρι.

διασφενδονάω -ω, διασφενδονίζω, fundā abjicio; disjiceo.

διασφηνόω -ω, cuneis difindo. || διασφηνωμένος, discuneatus.

διασχίζω, diffindo (idi, -issum). **διάσχισις**, ἡ, dicissio, -onis, θ.

διασώζω, servo conservo, -are (aliquid ἢ aliquidem). || —ομαι τι, mihi conservo aliquid.

διάσωσις, ἡ, conservatio, θ.

διαταγή, 1) ordinatio, θ. 2) mandatum, -i, οὔ. 3) νεοελ. jussum.

διάταγμα, τό, ordinatio, θ. βασιλικόν —, edictum regium.

διατάκτης, δ, dispositor.

διάταξις, ἡ, (=τακτοποίησις), dispositio, θ. (=διαταγή), ordinatio.

***διατάραξις**, ἡ, conturbatio, θ.

διαταράσσω καὶ διαταράττω, 1) perturbo ἢ conturbo, -are. 2) con-

sterno, -are.

διαταραχή, ἡ, perturbatio, θ.

διάτασις, ἡ, intensio, -onis, θ.

διατάσσω καὶ διατάττω, 1) =τακτοποιῶ, dispono, -ere, aliquid; 2) =προστάτω, impero, -are, aliquid. 3) =κελεύω, jubeo, -ere.

διαταφρεύω, iossā munio (urbem)

διατείνω, 1) =ἐκτείνω τι, distendo -ere. aliquid; 2) =ἐντείνω τι, intendo, -ere, aliquid. 3) =συντείνω, σπεύδω, pertendo, -ere. 4) =διήκω, pertineo, -ere. || μέσ.—ομαι. 1) =ἐντείνομαι, contendo, -ere; con-

nitior, -ere. 2) =πειρώμαι, enitor, -ixus sum, -i. 3) =ισχυρίζομαι τι, contendo, -ere, aliquid.

διατειρίζω, dirimo aliquid muro interjecto.

διατείχισμα, τό, 1) murus intermedius. 2) μεσότοιχον, intergerinus paries.

διατελέω -ω, 1) =ἐπιτελῶ τι, perago -ere; aliquid; 2) μετὰ μετοχής =οὐ. διαλείπω. α) pergo, -ere: καὶ

διὰ τοῦ semper ἔχων δι. τελῶν, semper habeo· β) perpetuo, -are· γ) διατελῶ πορευόμενος, continuo iter. διατέμνω, diseco (-cui, -ctum, are), a liquid· || — ομαι (ὑπό τινα;) dissecor, (ectus sum) aliqua re.

διατήκω, liquefasio, -ere.
διατηρέω -ῶ, 1) servo, conservo, -are· 2) = διαφυλάττω, tueor, -eri.
διατήρησις, ἡ, conservatio, θ.

διατίθημι, 1) = εἰς τὴν τάξιν τίθηναι, dispono, -osui, -ere, aliquid· 2) = καθίστημι, instituo, -ere, aliquid· 3) = συντάττω, compono· -ere (τὰς τάξεις, ordines)· 4) = καταπαύω: (τὸν πόλεμον) compono (bellum)· || μέσ. διατίθεμαι· 1) constituo, -ere· — διαθήκη, testamentum facio· 3) εὖ, κακῶς, εὐμενῶς — πρὸς τινα, bene, male, benigne afficio ad aliquem.

διατίλλω, pervello, -ere.
διατιμάω -ῶ, aestimo, -are.
διατιμήσις, ἡ, aestimatio, θ.
διατιμητής, ὁ, aestimator, ἄ.
διατιτράω -ῶ, διατιτράινω, perforo, -are, aliquid.

διατιτρώσκω, transigo -ere.
διατομή, ἡ, incisio, -onis, θ.
διάτονος, ον, distentus, a, um.
διατραγωδῶ -ῶ, tragicorum more augeo, aliquid.

διατρανῶω -ῶ, perspicuum (plannum) reddo, aliquid.

διατράνωσις, ἡ, declaratio.

διατρέπω, avertō a sententia priore, dehortor aliquem ab aliquo.

διατρέφω, nutrio, -ire, aliquem.

διατρέχω, percurro (curri-cursum, -ere) aliquid; discurro.

διάτρησις, ἡ, perforatio, θ.

διάτρητος, ον, perforatus, a, um

διατριβή, ἡ· 1) = ἀναβολή, mora, -ae, θ. 2) = διαμονή, conversatio, θ. 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα —, studium, -i, οὗ. θ. 4) = πραγματεία, tractatio, -onis, θ. dissertatio, -onis, θ.

διατριβῶ· 1) = κατατρίβω, contero (-trivi -tritum, -ere)· 2) = βραδύνα, remoror· (οὐδ.) mora est imhi· 3) — ἐν τινι τόπῳ, commo-

ror (-ari); 4) (= σπονδάω) περί τι, studeo.

διατροπή, ἡ, mutatio mentis.

διατροφή, ἡ, cibus, -i, ἄ.

διατρυνάω -ῶ, perforo, -are.

*διατρύπησις, ἴδε διάτρησις.

διατρώγω, peredo (-ēdi -ēsum, -ere) aliquid.

διάττω, celere motu penetro; ὁ —ων ἀστήρ, trajectio stellae; stelia transvolans· οἱ —ες ἀστέρες, decidua sidera.

διατυπῶω -ῶ· 1) informo, -are, aliquid· 2) depingo, -ere.

διανγάζω, pelluceo.

διανύειν, ἡ, pelluciditas, θ.

διανυγής, ἐς· 1) translucidus, a, um· 2) clarus, a, um.

διανυλακίζω, persulco (aliquid).

διαφαίνω· 1) ostendo, -are· 2) eluceo, pelluceo, -ere· || μέσ. —ομαι, eluceo, pelluceo, -ere; in conspectum venio· μετφ. —ομαι ἐκ τινος (ἐκ τοῦ λόγου), pelluceo ex aliqua re (ex oratione).

διαφάνεια, ἡ, pelluciditas, θ.

διαφανής, ἐς, pellucidus, a, um, translucidus, a, um.

διαφερόντως, eximie, egregie.

διαφέρω· 1) = διακομίζω, perfero, -tuli, -latum, -erre· 2) = διαδίδωμι, differo, -erre (aliquid)· 3) = ἀναβάλλομαι τι, differo, -erre, aliquid· 4) διαφέρω τινός· α) differo ab aliquo· β) = ὑπερέχω τινός, excello (-llui, -elsum, -ere), alicui ὁδ. διαφέρων (= προέχων), excellens, -ntis,

γ) = κρείττων εἶμι, praesto, -are, (aliqua re)· δ) = διαφωνῶ, dissentio, -ire: discrepo, -ere· ὁθεν —ομαι τινι ἢ πρὸς τινα, dissentio cum aliquo, dissideo ab aliquo ἢ eum aliquo· ε) intersum alicui· 5) — τινὰ ἀρετήν, vinco, supero aliquem virtute· 6) τριτοπρ. διαφέρει (= μέλει τινι)· α) refert -erre· β) interest.

διαφεύγω· 1) effugio (-ugi, -ere), aliquid· 2) = ἐκφεύγω, profugio, -ere· 3) evito, -are (aliquid).

διαφημίζω, spargo rumorem, διαφημίζω τινά· α) differo aliquem rumore· β) diffamo aliquem.

διαφθείρω· 1) corrumpo (-ûpi, -uptum -ere) aliquid ή aliquem διαφθείρω γυναίκα, corrumpo, stupro feminam· || δ διαφθείρων, corruptor, -oris, α. ή διαφθείρουσα, corruptrix, -icis, θ.

διαφθορά, ή, corruptio, θ.

διαφθορέυς, δ, corruptor.

διαφήμι· = ἐώ τινα διελθεῖν, per-mitto aliquem· 2) (= διαλύω) τὸ σπράττεμα, dimitto exercitum.

διαφιλονικέω -ῶ, pervicaciter contendo (cum aliquo).

διαφιλονικία, ή, contentio, θ.

διαφλέγω, exuro (animos).

διαφορά, ή· 1) differentia, -ae, θ.

2) discrimen, -inis, οὐ· 3) = δ ἀ-

στασις, dissidentia, -ae, θ. 4) = δι-

χόνοια, dissidium, -ii, οὐ. dissensio, -onis, θ. 5) ἀλλοιότης, diversitas

διαφορέω -ῶ· 1) diftero, -erre·

2) συνήθ. diripio, -ere.

διάφορος, ον· 1) differens, -ntis·

2) = διαφερόμενός τινα, dissidens, -ntis; dissentiens -ntis; ἐντ. = ad-

versarius inimicus, hostis· 3) = ποι-

κίλος, disgruus, a, um· 5) = ἔξο-

χος, eximius, a, um· 6) τὸ διάφο-

ρον· α) = ή διαφορά, differens, -ntis,

οὐ· β) = τὸ ὠφέλημα, commodum, οὐ.

διαφόρως· 1) differenter· 2) di-

verse· 3) varie.

διαφορότης, ή, differentia, θ.

διάφραγμα, τό· 1) interseptum ή

disseptum, -i, οὐ. 2) praecordia,

-orum, οὐ. diaphragma, -atis, οὐ.

διάφραξις, ή, interseptio, θ.

διαφράττω, intersepio, dissepio.

διαφρίσσω, inhorresco, -ere.

διαφροντίζω, curo, -are.

διαφρύγω, frigo, -ere.

διαφυγή, ή, effugium, -i, οὐ.

διαφνή, διαφνάς, fissura, -ae, θ.

διαφυλάσσω και διαφυλάττω· 1)

conservo, -are· 2) custodio, -ire,

aliquem· 3) = διασφύζω, tueor, -eri.

διαφύσσεις, ή, perplatio.

διαφυνεύω, transplato, -are.

διαφύομαι, internascor, -i.

διαφωνέω -ῶ· 1) δύσφωνός είμι,

dissono, -are· 2) πρὸς τινα ή τινα,

dissentio (-nsi, -nsum, -ire), cum

aliquo· 3) ἀπρὸς. διαφωνεῖται (= ἀ-
βέβαιόν ἐστι), discrepat.

διαφωνία, 1) = δυσφωνία, dissonantia· 2) = ἀσυνφωνία, dissensio.

διάφωνος, ον· 1) dissonus, a, um·

2) = διχοφρεων, dissentaneus, a, um.

διαφωντίζω, illumino, -are.

διαχαράσσω και διαχαράττω, seco-

ferro· || μετφ. describo.

διαχειμάζω, hiberno, -are.

διαχειρίζω· 1) = μεταχειρίζομαι τι,

tracto, -are, aliquid· 2) —ομαι δη-

μόσια χρήματα, tracto pecuniam

publicam· 3) administro, -are, ali-

quid.

διαχείρησις, ή· 1) tractatus, -us·

2) adm nistratio, -onis, θ.

***διαχειριστής**, δ, administrator.

διαχέω, difundo (-ûdi, -ûsum,

-ere) aliquid.

διαχράομαι -ῶμαι· 1) utor, -i (a-

liqua re)· 2) συνήθ. διαχράομαι τινα,

interficio aliquem.

διάχρυσος, ον, auro distinctus, a,

um, aureus, a, um.

διάχυσις, ή· 1) diffusio, -onis, θ.

2) placatio, -onis, θ.

διαχυτικός, ή, δν, επίθ. ad ex-

hilarandum aptus.

διαχώννυμι, aggere arceo.

διαχωρέω -ῶ· 1) = διερχομαι, per-

vado aliquid· 2) διαχωρεῖ τινα, al-

vum exonerat.

διαχωρίζω, ρ. disseparo, -are· ||

—ομαι (= ἀποχωρῶ), discedo, -ere.

διαχώρισις, ή, disseratio, θ.

διαχωρισμός, δ, disseparatio, θ.

διάχωσις, ή, aggeris oppositio.

διαψεύδω· 1) = ἀπατῶ, fallo, -ere

decipio, -ere; —ομαι τινας ή περι

τινος, me fallit aliquid· 2) = (ἐξε-

λέγω τινα ψευδόμενον ή τι ψευδές),

mendacii aliquem coarguo.

διψευεσις, ή· 1) = ψεύδους, men-

dacium, -ii, οὐ. *2) convictio men-

dacii ή falsi.

διαψυξις, ή, refrigeratio.

διαψύχω, refrigero (aliquid).

διγαμέω -ῶ, ρήμ. alteras nuptias

celebro.

διγαμία, ή, secundae nuptiae.

δίγαμμα, τό, digamma, -atis, οὐ

δίγαμος, *ον*, bimaritus, a, um.
διγενής, *ἐς*, duorum generum.
δίγλωσσος, *ον*, bilinguis, e.
δίδαγμα, *τό*, praeceptum, -i, *οὔ*.
διδασκῆριος, *ον*, διδασκτικός, *ἡ*,
ον, aptus ad docendum; praecepti-
 vus, a, um; docendi peritus.

***διδαστορία**, *ἡ*, doctoris dignitas.
 ***διδαστορικός**, *ἡ*, *ον*, ad dignita-
 tem doctoris pertinens.

διδασκός, *ἡ*, *ον*, qui docēri pot-
 est; disciplinabilis, e.

διδαστρον, *τό*, praemium ἢ mer-
 ces magistri; minerval, -ālis, *οὔ*.

***διδάκτωρ**, *δ*, doctor, -oris, *ἀ*. ||
 — *τῆς νομικῆς*, jur.s doctor.

διδασκῶς, per noctrinam.

δίδαξις, *ἡ*, doctrina-ae.

διδασκαλεῖον, *τό*, magistratio,
 -onis schola, -ae, *θ*.

διδασκαλία, *ἡ*, doctrina, -ae, *θ*.

διδασκαλικός, *ἡ*, *ον*, aptus ad do-
 cendum; docenti peritus, a, um.

διδάσκαλος, *δ*, magister, -i, *ἀ*.
διδάσκαλος, *ἡ*· 1) magistra, -ae,
θ. 2) praeceptor, -icis, *θ*.

διδάσκω· 1) doceo, -ere aliquem
 aliquid· 3) = *παροδίδωμι* *τι*, trado,
 ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo· || *παθῆναι*. **διδύσκομαι**· 1) =
μανθάνω *τι*, disco, didici, -ere (ali-
 quid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, do-
 ceor ab aliquo.

διδασκῶ· 1) doceo, -ere aliquem
 aliquid· 3) = *παροδίδωμι* *τι*, trado,
 ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo· || *παθῆναι*. **διδύσκομαι**· 1) =
μανθάνω *τι*, disco, didici, -ere (ali-
 quid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, do-
 ceor ab aliquo.

διδασκῶ· 1) doceo, -ere aliquem
 aliquid· 3) = *παροδίδωμι* *τι*, trado,
 ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo· || *παθῆναι*. **διδύσκομαι**· 1) =
μανθάνω *τι*, disco, didici, -ere (ali-
 quid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, do-
 ceor ab aliquo.

διδασκῶ· 1) doceo, -ere aliquem
 aliquid· 3) = *παροδίδωμι* *τι*, trado,
 ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo· || *παθῆναι*. **διδύσκομαι**· 1) =
μανθάνω *τι*, disco, didici, -ere (ali-
 quid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, do-
 ceor ab aliquo.

διδασκῶ· 1) doceo, -ere aliquem
 aliquid· 3) = *παροδίδωμι* *τι*, trado,
 ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo· || *παθῆναι*. **διδύσκομαι**· 1) =
μανθάνω *τι*, disco, didici, -ere (ali-
 quid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, do-
 ceor ab aliquo.

διδασκῶ· 1) doceo, -ere aliquem
 aliquid· 3) = *παροδίδωμι* *τι*, trado,
 ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo· || *παθῆναι*. **διδύσκομαι**· 1) =
μανθάνω *τι*, disco, didici, -ere (ali-
 quid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, do-
 ceor ab aliquo.

διδασκῶ· 1) doceo, -ere aliquem
 aliquid· 3) = *παροδίδωμι* *τι*, trado,
 ere· 4) *διδάσκω* *θεράμνα*, fabulam do

ἢ doceo· || *παθῆναι*. **διδύσκομαι**· 1) =
μανθάνω *τι*, disco, didici, -ere (ali-
 quid)· 2) *διδάσκομαι* *ὑπό* *τινος*, do-
 ceor ab aliquo.

διεζευγμένως, disjunctim.

διείρω, dissero.

***διείσδυσις**, *ἡ*, introitus.

***δεισδύνω**, intro, -are (intra, ad,
 in aliquid), introeo, -ire.

διεκδικέω -*ῶ*· 1) defendo, ulcis-
 cor aliquem ἢ aliquid· *2) **διεκδικῶ**
τι, postulo, -are, aliquid.

***διεκδίκησις**, *ἡ*, postulatio, *θ*.

***διεκδικητής**, *δ*, qui vindicat rem
 ad se ἢ sili.

διεκδρομή, *ἡ*, excursus, -us, *ἀ*.

διεκμυζῶ -*ῶ*, exsugo, -ere.

διεκπεραίνω, expedio; finio.

διεκπεράω -*ῶ*, transeo, -ire.

***διεκπεραῖδω** -*ῶ*, rem expedio, -ire

***διεκπεραῖωσις**, *ἡ*, expedio (rei).

***διεκπεραιωτής**, *δ*, qui rem ex-
 pediat.

διεκπίπτω, per medium elaboro.

διεκπλέω (*τὸν Ἑλλήσποντον*)· perna-
 vigo, -are, *ἐπὶ* *ναυμαχίας*· classem
 hostilem nave perumpo.

διεκπλοος, *ους*, *δ*, transitus· na-
 vis per medias hostium naves.

διεκπορεύομαι, egredior per.

διέκτασις, *ἡ*, extentio, *θ*.

διεκφεύγω, eifugio, -ere.

***διεκφυγή**, *ἡ*, effugium, -i, *οὔ*.

διεκχέω, eiuundo -ere.

διελαύνω, 1) transigo ἢ transa-
 digo aliquid (ensem per pectus)·

2) **διελαύνω** *τινὰ* (*λόγην*, *δορατίω*)
 transiigo, percutio, 'transfodio ali-
 quem (hastâ)· 3) transmitto, -ere,
 aliquid.

διελέγχω, redarguo, -ere.

διελίττω, evolvo (aliquid).

διελκύω καὶ διέλω, 1) diduco,
 -ere, aliquid· 2) pertraho, aliquid.

διεμβάλλω, injicio, -ere, aliquid.

διένεξις, *ἡ*, dissidium, -ii, *οὔ*.

διενεργέω -*ῶ*, operor -ari.

διενόχλησις, *ἡ*, molestia, *θ*.

διεξάγω, 1) **διεξάγω** *τὸν βίον ἀπό*
ντρος, vitam traduco ἢ *ἀπλ.* vivo
 aliqua re· 2) = *καταπαύω*, compono

-ere, aliquid· 3) = *διενθύνω*, rego.

διεξαγωγή, *ἡ*, administratio, *θ*.

διεξατμίζω, eveporo, -are.

διέξειμι, pertranseo -ire· || *μετφ.*
 oratione persequor.

διεξερευνητής, δ, perscrutator.
 διεξέρχομαι, petranseo, -ire ||
 μετρ. percurro, -ere, aliquid.
 διεξικνέομαι -οῦμαι, pervenio.
 διεξοδικός, ἡ, ὄν, (=ἐκτεταμένος),
 prolixus, a, um; longus, a, um.
 *τό διεξωδικόν, prolixitas, ὅ.
 διεξοδικότης, ἡ, prolixitas, ὅ.
 διεξοδικῶς, copiose.
 διέξοδος, ἡ, transitus, -ūs, ἄ.
 transactio, ὅ, exitus, -us, ἄ.
 διέπω, administro, -are; rego -ere
 gubernare, -are, aliquid.
 διεργάζομαι 1) =ἐπιτελῶ, conii-
 cio, -ere. 2) =φονεύω, intericio.
 διερεθίζω, irritō, -are, aliquem.
 διερέθισμα, irritamentum, ὄν.
 διερεθισμός, ὁ, irritatio, ὅ.
 διερευνάω -ᾶ, perscrutor, -ari;
 indāgo, -are, aliquid.
 διερευνῶν, ἡ, perscrutatio.
 διερευνητής, δ, perscrutator.
 διερευνητικός, ἡ, ὄν, ad explo-
 randum aptus, a, um.
 διερμηνεύω, interpretatio, ὅ.
 διερμηνευτής, δ, interpretes.
 διερμηνεύς, δ, interpretes, -etis, ἄ.
 διερμηνεύω, interpretor, -ari.
 διέρχομαι 1) transeo, -ire, (per
 aliquid). 2) =διαβαίνω (ποταμόν),
 transeo (flumem). || μετρ. transeo,
 percurro, aliquid || ἐπὶ χρόνον praee-
 tereo, -ire.
 διερωτάω -ᾶ 1) rogitō -are, ali-
 quem percontor.
 δίεσις, ἡ, diesis, -is, ὅ.
 διεσκεμμένως, considerate.
 διεστραμμένως, distorte, prave.
 διετερίς, διετία, ἡ, biennium, ὄν.
 διετής, ἐς, biennis, e.
 διευθετέω -ᾶ, bene colloco.
 διευθέτησις, ἡ, bona ordinatio.
 *διεύθυνσις, ἡ 1) directio, -onis,
 ὅ. 2) administratio, -onis, ὅ. || —
 ἐπιστολῆς, epistolae inscriptio, sub-
 scriptio, -onis, ὅ.
 διευθυντής, δ, rector -oris, ἄ.
 gubernator, -oris, ἄ.
 διευθύνω 1) dirigo (-exi, -ectum;
 -ere) aliquid ἐντεῦθ. = rego, ere;
 administro, -are. 2) =ναύω, rego,
 moderor, -ari (navem). *3) — ἐπι-

στολήν πρὸς τινα inscribo epistolam
 alicui || —ομαι α') διευθύνομαι ἐπὶ
 τινος, regor ab aliquo. β) διευθύ-
 νομαι πρὸς τι, dirigo me ad; vado ad.
 διεύκρινέω -ᾶ, discerno, -ere.
 διευκρίνησις, ἡ, discretio, ὅ.
 διευλαβέομαι -οῦμαι, valde caveo
 mihi, aliquid, metuo, (aliquid).
 διευρύνω dilato, -are.
 διεφθαρμένως, ἡ, ὄν, μετ. cor-
 ruptus, a, um.
 διεφθαρμένως, corrupte.
 δίζυγος, ὄν, bijugus, a, um.
 διηγέομαι -οῦμαι 1) narro, -are,
 (aliquid). 2) edissero.
 διήγημα, τό, narratus, -ūs, ἄ.
 διηγηματικός, ἡ, ὄν, ad narratio-
 nem pertinens; narrativus, a, um.
 διηγηματικῶς, narrative.
 διήγησις, ἡ, narratio, -onis, ὅ.
 διηγητής, δ, narrator, -oris, ἄ.
 διηθέω -ᾶ, percolo, -are, aliquid;
 liquo, -are, (vinum).
 διήθησις, ἡ, percolatio, ὅ.
 διήκω 1) =διατείνω, pertineo,
 -ere (ad). 2) =διέρχομαι τι, pervā-
 do, -ere, aliquid.
 διηνεκής, ἐς, perpetuus, a, um,
 continuus, a, um.
 διηνεκῶς, perpetuo; continue.
 διηρημένος, ἡ, ὄν 1) divisus, a,
 um. dividuus, a, um; 2) =μεμε-
 ρισμένος, partitus, a, um; 3) =δι-
 εσπαρμένος, distractus, a, um.
 διηρημένως, divise.
 διθυραμβικός, ἐπὶ ὅ. dithyrambi-
 cus, a, um.
 διθύραμβος, δ, dithyrambus, ἄ.
 δίδημι, dimitto.
 δικνέομαι -οῦμαι, pervenio.
 διίστημι 1) μεταβ. seorsum sta-
 tuo (aliquid). ἐντεῦθ. α) dirimo,
 -ere. β) dissidere facio. 2) ἀμετ.
 διίσταμαι, διέστην, διέστηκα, α) =
 ἀπέχω, disto, -are. β) διέστηκα (=
 διαφέρω) τινός, disto alicui.
 δυσχυρίζομαι 1) (dicendo) cor-
 tendo, -ere, aliquid. 2) adseverō,
 -are; aliquid. 3) perseverō.
 δυσχυρισμός, δ, adseveratio, ὅ.
 δικάζω, judico, -are, (aliquem ἢ
 aliquid). δικάζομαι (τινι ἢ πρὸς

τυα), judico cum aliquo contendo.

δικαιοδοσία, ἡ· 1) jurisdictio, -onis, θ. 2) conventus, -us, ἀ.

δικαιοδότης, ἀ, juridicus, -i, ἀ.

δικαιοκρίτης, δ, justus judex.

δικαιολογέομαι -οὔμαι· 1) causam dico; 2) excuso me de re.

*δικαιολογητικός, ἡ, ὄν, ad justificandum pertinens ἢ idoneus.

δικαιολογία, ἡ, causae suae defensio; excusatio, θ.

δικαίον, τό, jus, juris, οὐ.

δικαίος, α, ὄν, justus, α, um.

δικαιοσύνη, ἡ· 1) justitia, θ. 2)

aequitas, θ. 3) jus, juris, οὐ.

δικαίωω -ῶ, justum censeo, aliquid || δικαιοῦμαι, jus habeo.

δικαίωμα, τό· 1) juste factum· 2) jus, juris, οὐ. privilegium, -i, οὐ.

*3) potestas, -atis, θ.

δικαίως, juste; recte.

δικαίωσις, ἡ· 1) defensio causae· 2) justa petitio· 3) justificatio.

δικαιωτής, δ, justiticator.

δικανικός, ἡ, ὄν, forensis, -e.

δικανικῶς, modo judiciali.

δικάσιμος ἡμέρα, dies fastus; dies justicii; vadimonium, -ii.

δικαστήριον, τό, judicium, -ii, οὐ.

forum, -i, οὐ. tribunal, οὐ.

δικαστής, δ, judex, -icis, ἀ.

δικαστικός, ἡ, ὄν, judicialis, e.

δικαστικῶς· 1) judicium more· *2)

lege ἢ jure.

δικατάληκτος, ὄν, ἐπίθ. dupliciter desinens.

δίκελλα, ἡ, bidens, -ntis.

δίκερως, bicornis, e.

δικέφαλος, ὄν, biceps, -etis.

δίκη, ἡ· 1) = δικαστήριον, jus, juris, οὐ. justitium, -ii, οὐ. 2) = δια-

δικασία, lis, litis, θ. causa, -ae, θ.

3) ποινή, poena, -ae, θ.

δικηγορέω -ῶ, causas dico.

δικηγορία, ἡ, causidicatio, θ.

δικηγορικῶς, more causidicorum

δικηγός, δ· 1) (ὡς κατήγορος), actor, -oris, ἀ. 2) (ὡς συνήγορος), patronus, -i, ἀ. 3) (δὲ ἐπὶ μισθῷ), causidicus.

δίκην, instar (μετὰ γεν.) δίκην τινός, instar alicujus.

δικλῆδες, αἱ, valvae, -arum; θ.

διογραφία, ἡ, causarum scriptio.

διογράφος, δ, causarum scriptor.

δικολάβος, δ, causidicus, -i, ἀ.

δικόρυφος, ὄν, bivertex, -icis.

δίκρανον, τό, furca, -ae, θ.

δίκρανος, δίκρους, bifurcus.

δίκροτος (τριῆρης, ναῦς), biremis, -is, θ. bicrotum, -i, οὐ.

δίκρουνος, duos tubos habens.

δικτάτωρ, δ, dictator, -oris, ἀ.

δικτατορεύω, dictaturam ago.

δικτατωρία, ἡ, dictatura, θ.

δικτατωρικός (τοῦ δικτάτορος),

1) κυρ. dictatorius, α, um; 2) τροπ. imperiosus, α, um.

*δικτατορικῶς, dictatoris modo, ἐντεῦθ. = imperiose, superbe.

δικτυάλωτος, ὄν, reti captus.

δικτυοειδής, ἐς, retiiformis.

δίκτυον, τό, rete, -is, οὐ.

δικτυοπόκος, δικτυοποιός, reti-fex, -icis.

δικτυώδης, ἐς, reti similis.

δικτυωτόν, τό, reticulum, οὐ.

δικτυωτός, reticulatus, α, um.

δίκωπος, ὄν, biremis, e.

δίλημμα, τό, dilemma, οὐ.

δίλιτρον, τό, bilibra, -ae, θ.

δίλογία, ἡ, duplex significatio.

δίλοφος, bivertex, -icis.

δίλοχία, ἡ, duplex cohors.

διμερής, ἐς, bipartitus, α, um.

διμερῶς, bipartito.

δίμετρος, ὄν, dimeter, -tra -trum.

δίμηρος, bimestris, e.

δίμιτος, duplex licium habens.

διμναῖος, das mnas valens.

διμοιρία, ἡ· 1) duplex partio· 2)

= ἡμιλοχία, dimidia cohors.

δίμοιρος, ὄν, bipartitus, α, um.

δινέομαι -οὔμαι, versor, -ari.

δίση, ἡ, turbo, -inis, ἀ.

δινῆεις, ἐν, vorticosus, α, um.

δίῖνος, δ, turbo, -inis, ἀ.

δινώδης, ἐς, turbineus, α, um.

διό, propter quod.

διογενής, ἐς, Iove natus.

διογκόομαι -οὔμαι, tumesco, -ere.

διόγκωσις, ἡ, tumor, -oris, ἀ.

διοδεία, ἡ, transitus, -us, ἀ.

διωδένω, permeo; transeo, -ire.

διόδος, ἡ, transitus, -us, ἄ.
διοικέω -ῶ· 1) administro, -are.
 2) rego -xi, -ere.
διοίκησις, ἡ· 1) administratio, -onis
 θ. 2) gubernatio, onis, θ.
διοικητής, δ, administrator, -oris,
 ἄ. gubernator, -oris, ἄ.
διοικητικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. admini-
 strativus, a, um.
διοικοδομέω -ῶ, obstruo, -ere.
διοίχομαι, transeo, pereō.
διοισθαίνω, labor, dilabor (-psus
 sum, -i)· ἐντεῦθ. = labor, -i.
διόλλυμι, διόλλυμι, disperdo (-di-
 di, -ditum, -ere) aliquem.
διόλον· 1) omnino· *2) = οὐδαμῶς,
 minime nequaquam.
διομαλίζω, διομαλύνω, complano,
 -are; aequale reddo (aliquid).
διόμνυμι, deiero, -are; aliquid.
διομολογέομαι -οὔμαι, confiteor
 (-fessus sum, -eri) aliquid.
διομολόγησις, ἡ, confessio.
διόπτει, propter quod.
 1. **διοπος, δ**· 1) rector, -oris, ἄ.
 2) curator navis.
 2. **διοπος, ὄν**, ἐπίθ. duo foramina
 habens.
διοπτέω· 1) inspicio, -ere· 2)
 curo, -are, navem.
διοπτῆρ, διόπτῆς, inspector.
διόπτρα, ἡ, διόπτρον, τό, dioptra,
 -ae, θ. specular, -aris, οὐ.
διορατικός, ἡ, ὄς· 1) perspicax,
 -acis· 2) pervidens, -ntis.
διορατικῶς, perspicaciter.
διορατικότης, ἡ, perspicacitas, θ.
διοράω -ῶ, (ἀόρ. διείδον)· 1) per-
 spicio ἢ dispicio (-exi, -ctum, -ere)
 aliquid· 2) pervideo, -ere.
διοργανῶ -ῶ· 1) apte compingo·
 2) conformo, -are.
διοργάνωσις (διοργανισμός), con-
 formatio, -onis, θ. compositio, θ.
διορθῶ -ῶ· 1) emendo, -are· 2)
 corripo, -ere.
διόρθωμα τό, emendatum, -i.
διόρθωσις, ἡ· 1) emendatio, -snis,
 θ. 2) correctio, -onis, θ.
διορθωτέος, α, ὄν, ἐπίθ. corrigen-
 dus, a, um.
διορθωτής, δ· 1) emendator, -oris

2) corrector, -oris, ἄ.
διορίζω· 1) διορίζω τι ἀπό τινος,
 distermينو aliquid ab aliqua re· 2)
 = χωρίζω, discerno, -ere; 3) = δια-
 κρίνω, distinguisho, -ere (aliquid).
 *4) διορίζω τινα εἰς ὑπόεργημα, prae-
 ficio aliquem muneri.
διορισμός, δ· 1) distermिनatio -onis.
 θ. 2) definitio, -onis, θ. *3) nomi-
 natio, -onis, θ.
διορύσσω καὶ διορύττω, perfodio
 (-ōdi, -ossum, -ere) aliquid.
δίος, α, ὄν, divus, a, um.
δίοςμος, ὄν, oderatus, a, um.
διουρητικός, diureticus, a, um.
διοχετεία (διοχέτευσις), ἡ, aquae
 deductio.
διοχετεύω, ρήμ. deduco aquam
 (per canalem).
διοχυρόω -ῶ, munio (aliquid).
διοχύρωσις, ἡ, munitio, θ.
δίπλαξ, ἡ, laena duplicata.
διπλασιάζω, duplico, -are.
διπλασιασμός, δ, duplicatio.
διπλάσιος, α, ὄν· 1) duplus, a, um·
 2) duplex, ieis.
διπλασιῶ -ῶ, duplico, -are.
 ***διπλασιῶς**, duplo majus.
δίπλεθρος, ὄν, duo jugera ae-
 quans· τὸ δίπλεθρον, duplex ju-
 gerum.
διπλῆ (= διττῶς), dupliciter; bis.
διπλόη -ῆ, duplicitas, -atis, θ. ||
 μετφ. vitium.
διπλός -οὖς, ἡ, οὖν, duplus, a,
 um; duplex, -icis, θ.
διπλῶ -ῶ· 1) duplico, -are, -ali-
 quid· 2) = διπλώνω, πτύσσω, plico,
 -are, complico, -are.
 ***διπλωμα**· 1) = δίπλωσις, πτύξις,
 plicatura, -ae, θ. 2) diplōma, οὐ.
 ***διπλωμάτης, δ**, legatus, -i, ἄ.
 homo peritus rerum tractandarum
 ***διπλωματία, ἡ**· 1) juris gentium
 scientia· 2) corpus legatorum.
 ***διπλωματικός, ἡ**, ὄν, ad legatos
 pertinens.
διπλωματικῶς, per legatos.
διπλωσις, ἡ· 1) duplicatio, -onis,
 θ. 2) = πτύξις, plicatura, -ae, θ.
δίπους, ὄν, bipes, -edis.
διπρόσωπος, ὄν, biirons, -ntis.

δίπτερος, *ον*, bipennis, *ε*.
δίπτυχος, *ον*, duplex, -icis.
δίπυλος, *ον*, duas portas habens.
 τὸ Δίπυλον, Dipylon, -i, *οὐ*.
διπυρέτης (ἄρτος), *ἀ*, bis coctus (pannis).
δῖς, bis.
δισέγγονος, *δ*, adnepos, *ἀ*.
ἑκαστατομύριον, millies mille millia (δραχμῶν drachmarum).
δισεκτος, *δ*, **δίσεκτον**, *τό*, bisextus -i, (dies); bisectum, -i, *οὐ*.
δίσεφθος, *ον*, bis coctus.
δισκοβολέω -*ω*, discum jacio.
δισκοβολία, jactus disci.
δισκοβόλος, *δ*, discobolus, -i, *ἀ*.
ἑκαστοπότηρον, *τό*, calix, -icis, *θ*.
δίσκος, *δ*, 1) discus, -i, *ἀ*. 2) δίσκος τοῦ ἡλίου, orbis solis. 3) = πίναξ, repositorium, -ii, *οὐ*.
δισκοφόρος, *δ*, eiscum ferens.
δισύλλαβος, bisyllabus, a, um.
δισταγμός, *δ*, dultatio, *θ*.
διστάζω, dubito, -are.
διστακτικός, *ή*, *όν*, ἐπιθ. dubitativus, a, um.
διστακτικός, dubie; dubitatum; dubitanter.
δίστασις, *ή*, dubitatio, *θ*.
δίστεγος, ἴδε διώροφος.
δίστιχος, *ον*, 1) = **δίστοιχος**, 2) duobus versibus constans.
δίστοιχία, *ή*, duplex ordo.
δίστοιχος, duo ordines habens.
δίτοκος, bis pariens.
δίστομος, *ον*, 1) geminum os habens; 2) duo habens ostia.
δισχιδής, *ές*, bifidus, a, um.
δισχιλίοι, *αι*, a, duo millia.
δίτροχος, *ον*, duas rotas habens.
διττός, *ή*, *όν*, duplex, icis.
διττῶς, dupliciter.
διϋλλίζω, percolo, -are; deliquo, -are aliquid || μετφ. subtiliter examino, -are, aliquid.
διϋλίσσις, *ή*, percolatio, *θ*.
διϋλίστηριον, colum, -i, *οὐ*.
διϋφαίνω, in textu, -ere.
διφθέρα, *ή*, 1) pellis, -is, *θ*. 2) membrana, -ae, *θ*. 3) scortea, -ae, *θ*.
διφθερίας, **διφθερίτης**, **διφθερίτης**, pellitus, pellita.

διφθέρινος, *ον*, pellicius, a, um.
δίφθογγος, *ή*, diphthongus, *θ*.
διφορέω -*ω*, 1) bis fructum fero. 2) διφορεῖται λέξις, verbum duplici modo effertur.
διφρηλασία, *ή*, aurigatio, *θ*.
διφρηλάτης, *δ*, auriga, -ae, *θ*.
δίφρος, *δ*, 1) δίφρος ἀμάξης, capsa, -i, 2) ἡ ἄμαξα, vehiculum, -i, *οὐ*. 3) = ἔδρα, sella, -ae.
διφυής, *ές*, duplicis naturae, bipartitus, a, um; geminus, a, um.
δίφυλλος, *ον*, bina folia habens.
δίφωνος, *ον*, bilinguis, e.
δίχα, 1) bifariam; 2) = χωριστά, separatim. 3) = ἀνευ, sine.
διχάζω, bifariam divido (rem); bipartio, -ire, aliquid; ἀμεταβ. = διχαζομαι, diducor, dividor.
διχασμός, divisio, -onis, *θ*.
διχῆ, bipartito, bifariam.
διχογνωμέω -*ω*, dissentio, -ire.
διχόνοια, *ή*, discordia, -ae, *θ*.
διχόνοος -*ους*, -*ουν*, discors, rdis; dissentiens, -ntis.
διχορδός, *ον*, ἐπιθ. duabus choridis tentus.
διχοτομέω -*ω*, bifariam divido, bipartio, -ire, aliquid || *—οὔμαι, bifariam dividor, in duas partes dividor.
διχοτόμησης, **διχοτομία**, *ή*, divisio in duas partes; dimidiatio, *θ*.
διχότομος, *δ*, dissectus, a, um.
δίχρονος, *ον*, anceps (svllaba).
δίχρους -*ους*, -*ουν*, **δίχρωμος**, *ον*, bicolor, -oris.
δίψα, *ή*, **δίψος**, *τό*, sitis, -is.
διψαλέος, *α*, *ον*, siticulosus, a, um; sitiens, -ntis.
διψάω -*ω*, sitio, -ire.
διώβολον, *τό*, duplex obolus.
διώγμα, *τό*, id quod persequimur; persecutio, -onis, *θ*.
διωγμός, *δ*, persecutio, -onis, *θ*.
διωθέω -*ω*, dispello, -ere || —οὔμαι (= ἀπωθῶ), repello, -ere.
διώθησις, *ή*, depulsio, -onis, *θ*.
διώκτης, *δ*, persecutor, *ἀ*.
διώκτρια, *ή*, persecutrix, -icis, *θ*.
διώκω = καταδιώκω, persequor, insequor (-utus sum -i) || ὁ διώκων

-oris.	δοκιμή, ἡ, probatio, -onis, θ.
is, θ.	δοκιμῶν, τό, specimen, -inis, οὐ.
2) προ-	δόκιμος, ον, probatus, a, um, (argentum homo); δόκιμος συγγραφεύς, assiduus scriptor.
secretus	δοκός, ἡ, trabs, -abis, θ.
τούργη-	δολερός, ἄ, ὄν, dolosus, a, um.
unere.	δολερῶς, dolose; fallaciter.
m con-	δολιεύομαι, dolose ago.
	δόλιος, α, ον, dolosus, a, um.
	δολιότης, ἡ, fraudulentia, -ae, θ.
-ae, θ.	δολιχοδρομέω -ῶ, longissimum curriculum curro ἢ decurro.
, a, um.	δόλιχος, curriculum longissimum.
	δολίως, dolose.
, οὐ. 2)	δολοπλοκία, ἡ, dolus, -i, ἄ.
us, -us.	δολοπλόκος, ον, dolos nectens.
; dog-	δόλος, δ, dolus, -i, ἄ. fraus, -udis, θ. fallacia, -ae, θ.
gmatis.	δολοφονέω -ῶ, dolo interficio, aliquem; ἐδολοφονήθη, dolo interfectus est (ab aliquo).
a, um.	δολοφονία, ἡ, caedes dolo patrata.
ulus, ἄ.	δολοφόνος, δ, sicarius, -i, ἄ.
s sum,	δολόω -ῶ 1) dolose ago; decipio, -ere 2) = νοθεύω, adultero, -are.
δθεν,	δόλωμα, τό 1) fraus, -udis, θ.
mihi ἡ	*2) = ἐέλεα, esca, -ae, θ.
εν αὐτῇ	δόλων, δ, dolon -onis, ἄ.
γ') ἄ-	δόλωσις, ἡ, fraus, -udis, θ.
hi pla-	δόμος, δ, domus, -i, θ.
(καλὸν	δονέω -ῶ, agito, -are, aliquid.
τὸ δο-	δονοῦμαι (σαλεύω), vacillo, -are.
δ) δε-	μετφ. τὸ ἔθνος δονεῖται ὑπὸ ἀδικιῶν, injuriis agitatur populus.
ω, de-	δόνημα, τό, motus, -us, ἄ.
natu et	δόνησις, ἡ, agitatio, -onis, θ.
videtur	δόξα, ἡ 1) = γνώμη, opinio, -onis,
, = mea	2) = κλέος, gloria, -ae, θ. 3) = ὑπόληψις, existimatio, -onis, θ.
2) puto	δοξάζω 1) = ἐγκωμιάζω, glorior, celebro (aliquem ἢ aliquid) 2) =
θ.	δοξολογῶ, glorifico, -are, (deum) 3) = οἰδομαι, opinor, opinatus sum,
videtur	ari, (aliquid).
	δοξασία, opinio, opinatio, θ.
	δόξασμα, τό, opinatus, -us, ἄ.
	δοξαστής, δ, opinator, -oris, ἄ.
	δοξαστός, ἡ, ὄν 1) opinatus, a, m 2) = ἐνδοξος, gloriosus, a, um.
s.	δοξαστῶς, opinabiliter.
proba-	δοξολογέω -ῶ, laudibus celebro;

glorifico, -are, aliquem.

δοξολογία, ἡ, collaudatio, θ.

δοξομανής, ἐς, qui insano gloriae amore tenetur, gloriae avidus.

δορά, ἡ, pellis, -is, θ.

δοράτιον, τό, parva hasta.

δοριόλωτος, ον, bello captus.

δορκάς, ἡ, dorcās, -adis, θ.

δόρπον, τό, caena, -ae, θ.

δόρυ, τό, hasta, -ae, θ. δόρυ βάλλω, hastam jacio ἢ mitto.

δορύμαχος, hasta pugnans.

δορυφορέω -ῶ (τινα)· stipō, -are; comitor aliquem ut satellites, ἐν τεύθ. = tueor (aliquem)· || μετφ. assecutor, -ari.

δορυφορία, ἡ, satellium, -i, οὐ.

δορυφόρος, ον· 1) hastatus, a, um, 2) ὁ δορυφόρος, hastarius, -i, ἄ. satellites, -itis, ἄ. stipator, -oris, ἄ. 3) ἐν γένει· comes, -itis, ἄ. θ.

δός, δότε, cedo, cete.

δόσις, ἡ, donatō, -onis, θ.

δότειρα, quae dat donatrix.

δοτήρ, δότης, δ, dator, -oris, ἄ.

δοτικός, ἡ, ὄν, dativus, a, um.

δοτός, ἡ, ὄν, datus, a, um.

δουλεία, ἡ· 1) servitus· -utis, θ.

2) = οἰκεία, famulatus, -us, ἄ. 3) ἐργασία, negotium, -i, οὐ. opera, ae, θ.

δούλειος, ον, servilis, e.

δούλευμα, servitium, -i.

δουλεύω (τινί)· 1) servio, -ivi, -itum, ire (alicui)· 2) οἰκέτης εἰμι, ancillor, -ari, alicui.

δούλη, δουλὴς, ἡ, 1) serva, -ae, θ. 2) ancilla, -ae, θ.

δουλικός, ἡ, ὄν, servilis, e· || *τό

δουλικόν (=δοῦλοι), servitia, -orum· || ancillaris, e; famularis, e.

δουλικῶς, serviliter.

δουλοπρεπῶς, serviliter.

δούλος, η, ον, servus, a, um· || (=οἰκέτης), famulus, -i, ἄ.

δουλοσύνη, ἡ, servitus, -utis, θ.

δουλοφροσύνη, ἡ, servilis animus.

δουλόφρων, servilia sentiens.

δουλόω -ῶ, in servitutem redigo, aliquem· || -οὔμαι, subijcio me

imperio alicujus.

δούλωσις, ἡ, servitus -utis.

δουπέω -ῶ, strepitum eddo.

δοῦπος, δ, sonitus, -us, ἄ.

δούρειος ἵππος, ligneus equus.

δοχεῖον, τό, 1) conceptaculum,

-i, οὐ. *2) vas, vasis, οὐ;

δράγμα, τό, manipulus, -i, ἄ.

δράκαινα, ἡ, 1) dracaena, -ae, θ.

2) colubra, -ae, θ.

δρακόντειος, ον, 1) sanguineus, a,

um· 2) Δρακόντειοι νόμοι, leges Draconis, τ. ἐ. leges atroces.

δράκων, δ, draco, -onis, ἄ. anguis, -is, ἄ. (ποιητ.), coluber, -bri, ἄ.

δράμα, τό, 1) = πρᾶξις, ἔργον, facinus -oris, οὐ. 2) συνήθ. fabula.

δραματίζω, fabulam ago.

δραματικός, scenicus, a, um· οἱ

-οὶ ποιηταί, poetae fabularum.

δραματικῶς, scenice.

δράξ, (δρακός), δ, ἡ, pugillus, ἄ.

δραπέτευσ, ἡ, fuga, -ae, θ.

δραπετεύω, fugio; profugio.

δραπέτης, δ, fugitivus, -i, ἄ.

δραπέτις, ἡ, fugitiva, -ae, θ.

δράσις, ἡ, 1) actio, -onis, θηλ.

actus, -us, ἄ. 2) effectus, -us, ἄ.

δράττομαι (νινος); prehendo (-ndi,

-nsum -ere), aliquem ἢ aliquid· ||

μετφ. — τῆς εὐκαιρίας, utor occasione.

δραστήριος, α, ον, 1) efficax, -acis;

2) factiosus, a, um· 3) strenuus, a,

um· 4) gnavus, a, um.

δραστηριότης, ἡ, efficatia ἢ ef-

ficientia, -ae, θ. gnavitas, θ.

δραστηρίως, gnaviter; strenue.

δράστης, δ, 1) = δραπέτης· 2) δ

δράσας, iactor, -oris, ἄ.

δραστηριός, ἴδε δραστήριος.

δραχμή, ἡ, denarius, -i, ἄ. drachma, -ae, θ.

δράω -ῶ, ago, -ere, facio, -ere.

δρεπάνη, ἡ, falx, -cis, θ.

δρεπανηφόρος, ον, falcatus.

δρεπάνιον, τό, falcicula, -ae, θ.

δρεπανοειδής, ἐς, falcatus, a, um.

δρέπανον, τό, falx, -cis, θ.

δρέπω, δρέπομαι (τι), carpo; de-

cerpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid·

δρέπω ἀπὸ τοῦ δένδρου μήλον, de-

cerpo pomum arbore.

δριμέως, acriter; vehementer.

δρεμύς, εἶα, ὕ, acer, -cris, -cre μεταφ. — ὕς χειμῶν, acris hiems.

δρεμύτης, ἡ, acritudo -inis, θηλ. acritas, -atis, θ. acrimonia, θ.

δρομαῖος, (α), ον, 1) currens, -ntis; currax, -ac s.

δρομαῖως, cursim.

δρομάς (κάμηλος), dromas, -adis.

δρομεύς, δ, cursor, -oris, θ.

δρομικός, ἡ, όν, cursualis, e.

δρομικῶς, cursu; celeriter.

δρόμος, δ, 1) cursus, -us, ἄ. 2) curriculum, -i, οὐ. 3) = περίπατος, ambulatio, -onis *4) = ὁδός, via, θ.

δρόμων, δ, dromo, -onis, ἄ.

δροσερός, ἄ, όν, 1) roscidus, a, um; roridus, a, um; roralis, -e; rorulendus, a, um *2) δροσερόν ὕδωρ frigida aqua.

δροσαῖω, 1) roro, -are; 2) irrôro, -are, aliquid,

δρόσος, ἡ, ros, roris, ἄ.

δροσῶω, ros, roro, -are.

δροσώδης, ες, rorulentus.

δρύινος, η, ον, 1) querceus, a, um, querneus, a, um *2) roboreus, a, um; robur, -oris, οὐ.

δρυμός, δ, 1) silva, -ae, θηλ. 2) quercetum -i.

δρυμώδης, ες, silvosus, a, um.

δρυοβάλανος, δ, glans querna.

δρυοκολάπτης, δ, picus, -i, ἄ.

δρῦς, ἡ, quercus, θ. robur.

δρύφακτον, δρύφακτος, roborarium, -ii, οὐ.

δρυφακτόω -ῶ, cancellis saepio.

δρυώδης, ες, quercubus plenus.

δυσδικός, dualis; binarius.

δυσάξω, duplico, -are.

δύας, ἡ, 1) numerus binarius *2)

δρος φιλοσοφ. dyas-adiz, θ. *3) par, paris, ἄ. jugum, -i, οὐ.

δυσικός (ἀριθμός), dualis, -is.

δύναμαι, 1) possum, potui, posse; queo, -ii, -itum, -ire *2) valeo, -ui, -itum, -ere.

***δυναμική (ἐπιστήμη)**, disciplina quae exponit de virium naturâ et affectibus.

δύναμις, ἡ, 1) vis, vim, vi; (αἰφυσικαί) δυνάμεις, vires, -ium *2) = ῥώμη, ισχύς, robur, -oris, ἄ. 3)

= ἰξουσία, potestas, -atis, θ. 4) = τὸ δύνασθαι, potentia, ae, θ.

***δυναμόμετρον, τό**, machina, quae ad vires mediandas utilis est.

δυναμῶω -ῶ, confirmo ἢ roboro (aliquem ἢ aliqui) || **δυναμοῦμαι**, potens fio; vires acquiro.

δυναστεία, ἡ, 1) potentatus, -us, ἄ. 2) potentia, -ae, θ; *3) = οἰκὶα βασιλείων, domus, -us, ἄ. series regum.

δυναστεύω, potentatum obtineo, potentiator sum || -ομαι, potentiae alicujus subjectus sum.

δυναστής, δ, potentatum habens; potentiator, -oris, ἄ. dynastes, -is.

δυνατός, ἡ, όν, 1) = δυνάμενός τι-νος, potens (-ntis) alicujus rei *2) δυνατός εἰμι, δύναμαι a) possum δυνατόν, οὐ δυνατόν ἐστι, potest, non potest (fier) β) potis -ός εἰμι = δύναμαι, potis sum *2) = ισχυρός, validus, a, um *3) δυνατός κατά τι, πρὸς τι, bonus, idoneus, aptus ad aliquid *4) possibilis, e.

δυνατόω -ῶ, potentem reddo.

δυνατῶς, potenter; valide.

δύο, duo, -ae, -o.

δύομαι, ἴδε δύω.

δυσάλλητος, ον, dolore alterius vix affectus (a um).

δυσαλλοίωτος, ον, vix mutabilis, e; difficulter mutatus, a, um.

δυσάλωτος, ον, difficilis captu.

δυσανάβατος, ον, ἐπίθ. adscensu difficilis.

***δυσαναλογία, ἡ**, inaequalitas, θ.

***δυσανάλογος, ον**, inaequalis, e.

***δυσαναλόγως**, inique.

δυσανασχέτω -ῶ (ἐπὶ τινι), indignor, -ari, aliquid.

δυσανασχέτως, iniquo animo.

δυσσπόδεικτος, ον, vix demonstrandus, a, um.

δυσσπόδοτος, ον, aegre reddendus **δυσσπόσπαστος, ον**, qui aegre avellitur ἢ sejungitur.

δυσσεσκαία, aegritudo, θ.

δυσάρεστος, ον, displicens, -ntis.

δυσσεστέω -ῶ, 1) morosus (non hilaris) sum *2) δυσσεστός, δυσσεστοῦμαι τινι (= ἀπαρῆσκαομαι τι),

mihi aliquid displicet: *3) *δυσάρεστος* *τινα* (= *ἀνιῶ*), doleo ἢ offendo ἢ irrito aliquem: *δυσάρεστοῦμαι*, molestum mihi est aliquid; irascor alicui.

δυσάρεστος, *ον*, 1) *morosus*, a, um.
*2) *injucundus*, *ingratus*.

δυσάρεστος, *ον*, *injacunde*.

δυσβάστατος, *ον*, *difficilis portatu*.
δύσβατος, *ον*, *impervius*, a, um;
invius, a, um.

δυσγνώριστος, *ον*, *agnitus difficilis*.

δύσγνωστος, *ον*, *difficilis cognitu*.

δυσδαιμονέω -*ῶ*, *infelix sum*.

δυσδαιμονία, *ῆ*, *infelicitas*. -*atis*.

δυσδαίμων, *ον*, *infelix*, -*icis*.

δυσδιάβατος, *ον*, *transitu difficilis*.
ποταμός δυσδιάβατος, *ilumen difficili transitu*.

δυσδιάγνωστος, *ον*, *qui difficulter internosci potest*.

δυσδιάκριτος, *ον*, *qui difficulter discerni potest*.

δυσδιάλυτος, *ον*, *ἐπίθ.* *aegre dissolvendus*.

δυσδιαφύλακτος, *ον*, *qui difficulter custodiri potest*.

δυσδιδακτος, *ον*, *difficilis eruditus*.

δυσδιέξοδος, *ον*, *aegre pervius*.

δυσδιερεύνητος, *ον*, *difficilis investigatu*.

δυσδιήγητος, *ον*, *enarratu difficilis*.

δυσδιοίκητος, *ον*, *administratu difficilis*.

δυσδιόρθωτος, *ον*, *qui aegre emendari potest*.

δυσέμετος, *ον*, *excitatu difficilis*.

δυσείδεια, *ῆ*, *deformitas*, *θ*.

δυσειδής, *ἑς*, *deformis*, -*e*.

δυσειδῶς, *ον*, *turpiter*.

δυσείπλους, *ον*, *aegre patens navibus*.

δυσέκβατος, *ον*, *exitu difficilis*.

δυσεκκόμιστος, *ον*, *aegre expotandus*.

δυσέκλυτος, *ον*, *aegre solvendus*.

δυσέκπλους, *ον*, *δυσέκπλωτος*, *ον*, *unde vix enavigari potest*.

δυσέκπλωτος, *ον*, *vix eluendus*.

δυσελπιστέω -*ῶ* (*τινι, ἐπὶ τινι, περὶ τινος*) -*are*.

δυσελπιστία, *ῆ*, *desperatio*, *θ*.

δυσελπίστως, *ον*, *sine spe*.

δυσεντερία, *ῆ*, *dysenteria*, -*ae θ*.

δυσεντερία -*ῶ*, *ον*, *εἰς*. *dysenteria labdro*.

δυσεντερικός, *ῆ*, *ον*, *disenteria labdrans; dysentericus*, a, um.

δυσεξέλεγκτος, *ον*, *ἐπίθ.* *difficile refellendus*.

δυσεξεύρετος, *ον*, *invenitu difficilis*.

δυσεξερεύνητος, *ον*, *ἐπίθ.* *investigatu difficilis*.

δυσεξηγητος, *ον*, *qui difficile explicari potest; vix explicandus*.

δυσεξίλαστος, *ον*, *aegre placabilis*.

δυσεξίτηλος, *ον*, *vix debilis*.

δυσεξίτηλος, *ον*, *difficilis exitu*.

δυσεπανόρθωτος, *ον*, *ἐπίθ.* *vix emendabilis*.

δυσεπίβατος, *ον*, *aditu difficilis*.

δυσεπινόητος, *ον*, *ἐπίθ.* *difficilis intellectu*.

δυσερεύνητος, *ον*, *inscrutabilis*, e.

δύσερις, *ῆ*, *ἐπίθ.* (*ἐρισιτικός*) *contentiosus*, a, um.

δυσερμήνευτος, *ον*, *ἐπίθ.* *explicatu difficilis*.

δυσερμηνεύτως, *ον*, *obscurus*.

δύσερως (-*ῶτος*) *δ*, *ῆ*, *perdite ἢ misere amans*: *ἔρως δύσερως*, *infelix amor*.

δυσερῶτως, *ον*, *perdito amore*.

δυσεύρετος, *ον*, *invenitu difficilis*.

δυσεύρετος *ὁ φίλος*, *difficile est reperiri amicum*.

δυσήνεμος, *ον*, *ventis vexatus*.

δυσήνιος, *ον*, *frenis vix regendus*.

δυσήτητος, *ον*, *vix vincendus*.

δυσηχής, *ἑς*, *horrissonus*, a, um.

δυσθαλής, *ἑς*, *aegre vrescens*.

δυσθῆατος, *ον*, 1) *horribilis visu*.

2) *obscurus*; a, um. *3) = *ἀθέατος*, *ον*, *invisus*, a, um.

δυσθεράπευτος, *ον*, *qui difficulter sanari potest*.

δυσθερμαντος, *ον*, *ἐπίθ.* *calefactu difficilis*: *ἐντεῦθ.* = *frigidus*, -*a*, (*hiems*).

δυσθεώρητος, *ον*, *qui aegre contemplari potest*.

δύσθραυστος, *ον*, *ἐπίθ.* *aegre frangendus*.

δυσθυμέω -*ῶ*, *ον*, *maestus*, ἢ *tristis sum*; *aeger animo sum*.

δυσθυμία, *ῆ*, *animi aegritudo* ἢ

abjectio, animi dejectio tristitia, -ae, θ. moeror, -oris ἄ.

δύσθυμος, ον, maestus, a, um, tristis, e.

δυσθύμως, aegro, animo triste.

δυσίατος, ον, sanatu difficilis.

δυσίερος, ον, impius, a, um.

δύσις, ἡ, 1) = **κατάδυσις**, submersio, -onis, θ. 2) = **αἱ δνμαί**; occidens, -ndis: occasus, -us (solis); **πρὸς ἥλιον δύειν**, πρὸς δνμάς, ad occidentem (solem).

δύσκαμπτος, ον, inflexibilis, e.

δυσκατανόητος, ον, vix percipendus, a, um; obscurus, a, um.

δυσκαταφρόνητος, ον, vix contemnendus, a, um.

δυσκατέργαστος, ον, vix efficiendus **δυσκατόρθωτος, ον**, 1) qui difficile emendatur. *2) qui aegre efficitur.

δυσκέραστος, ον, male mixtus.

δυσκίνησις, ἡ, difficilis motus;

δυσκίνητος, ον, 1) qui difficulter movetur. 2) = **ἀμβλύς τὸν νοῦν**, ingenii tardi; tardus, a, um.

δυσκίνητος, 1) difficile ad movendum. 2) **δυσκίνητως ἔχω**, animo obtuso sum.

δυσκλεής, ἔς 1) inglorius, a, um; 2) infamis, e.

δύσκληια, ἡ, ignominia, -ae; θ. infamia, -ae θ.

δυσκλεῶς, cum famâ malâ

δυσκληρέω -ῶ, 1) male sortior. 2) infortunatus sum.

δύσκληρος, 1) infortunatus, a, um. **δυσκοίλος, ον**, 1) cui alvus est adstricta. 2) difficilis ad concoquendum

***δυσκοιλότης**, alvus adstricta.

δυσκολεύω (τινά), difficultatem affero alicui; **δυσκολεύομαι** (= **δυσκολίαν ἔχω**), difficultatem habeo.

δυσκολία, ἡ, morositas, -atis, θ. difficultas, -atis, θ.

δυσκόλλητος, ον, vix glutinandus.

δύσκολος, ον, 1) morosus, a, um. 2) difficilis; — **ὄν ἐστι φίλον εὖρεῖν**, difficile est reperiri amicum.

δυσκόλως, morose; difficile ἢ difficulter.

δυσκνόμιτος, difficilis portatu.

δυσκραής, ἔς, **δύσκρατος, ον**, male temperatus, a, um.

δυσκρασία, ἡ, intemperies, -ei, θ.

δυσκράτητος, ον, aegre retinendus.

δύσκτητος, possessu difficilis.

δύσληπτος, ον, captu difficilis ||

μτφ. difficilis ad percipiendum.

δύσλυτος, ον, vix solvendus, a, um. non solutus, a, um.

δυσμάθεια, tarditas in discendo.

δυσμαθέω -ῶ, indocilis sum.

δυσμαθία, ἡ, indocilia, e.

δυσμαθῶς (ἔχω), indocilis sum.

δνμαί, αἱ, occasus, -us, ἄ.

δυσμάθητος, ον, ἐπιδ. aegre manducandus.

δυσμάχητος, ον, **δύσμαχος, ον**,

vix expugnabilis, e, invictus, a, um.

δυσμένεια, ἡ, malevolentia, θ.

δυσμενής, ἔς, malevolens, -ntis;

malevolus, a, um.

δυσμενῶς, inimice, hostiliter.

δυσμετάβλητος, ον, difficilis mutatu.

δυσμετάδοτος, ον, qui aegre impertit ἢ imperititur.

δυσμετακίνητος, ον, ἐπιδ. aegre movendus.

δυσμετάκλητος, ον, irrevocabilis, e.

δυσμετακόμιτος, ον, difficilis transportatu.

δυσμετάπειστος, ον, qui aegre persuaderi potest.

δυσμετάτρεπτος, ον, 1) vix mutabilis. 2) vix exorabilis.

δυσμεταχείριστος, ον, quem tractare difficile est.

δυσμικός, ἡ, ὄν, occidentalis, e.

δυσμίμητος, ον, vix imitabilis.

δυσμνημόνευτος, ον, 1) aegre memoriâ tenendus; aegre memoratus. 2) aegre memoriâ tenens.

δυσμόθεν, ab ocaasu solis.

δύσμοιρος, ον, inelix, -icis

δυσμοίριος, infelicitur.

δύσμορος, ον, mala morte periens.

δυσμορφία, ἡ, deformitas, -atis.

δύσμορφος, ον, deformis, -e.

δυσμόρφως, deformiter.

δυσνίκητος, ον, aegre vincendus.

δυσονόω -ῶ, 1) **δυσονῶ τι**, infensus sum alicui. 2) aegre intelligo.

δυσνόητος, ον, aegre intellegendus
a, um, non intellegibilis, e.

δύσνοια, ἡ, animus iniensus; malevolentia, -ae, θ.

δύσνοος, -ους, -ουν, malevolus, -a, -um; inensus, a, um.

δυσσοικονόμητος, ον, 1) difficilis administratu; qui regi non potest
2) intolerabilis, e.

δυσσώωνος, ον, abominosus, a, um

δυσόρατος, ον, vix videndus.

δυσόρμιστος, δύσορμος (λίμνη), navium appulsui incommodus.

δυσσομία, ἡ, malus odor.

δύσοσμος, foetulentus, a, um.

δυσουρέω -ω, aegre urinam reddo.

δυσουρία, ἡ, dysuria, -ae, θ. urinae difficultas.

δυσπαρακολούθητος, ον, vix intelligendus, a, um.

δυσπαραμύθητος, ον, ἐπὶ θ. vix consolabilis.

δυσπαρατήρητος, ον, ἐπὶ θ. aegre observandus.

δυσπαρηγόρητος, ον, ἐπὶ θ. vix consolabilis.

δυσπειθεία, ἡ, inobedientia, θ.

δυσπειθής, ἔς, aegre obediens; contumax, -acis.

δυσπειθῶς, inobedienter.

δύσπειστος, ον, ἐπὶ θ. cui aegre persuadeas.

δυσπενθέω -ω, graviter lugeo.

δυσπενθής, ἔς, graviter lugens.

δυσπεπτεύω -ω, crudio, -are.

δύσπεπτος, ον, difficilis ad concoquendum; crudus, a, um.

δυσπερβαίωτος, δυσπέραστος, transitu ἢ tractu difficilis.

δυσπερίγραπτος, ον, aegre describendus; difficilis descriptu.

δυσπεψία, ἡ, dyspepsia, -ae, θ. cruditas, -atis, θ.

δυσπιστέω -ω, difficulter credo; diffido (-ismus sum, -ere), alicui.

δυσπιστία, ἡ, diffidentia, -ae, θ.

δύσπιστος, ον, qui difficile credit; incredulus, a, um.

δυσπλάτως, diffidenter.

δυσπνοέω -ω, spirandi difficultate labore.

δύσπνοια, dyspnaea, -ae, θ. dif-

ficultas (angustia) respirationis.

δύσπνοος -ους, non aptus ad respirandum; ex adverso spirans.

δυσπόριστος, ον, non parabilis, e.

δυσπραγέω -ω, infelix sum in rebus gerendis; male rem gero.

δυσπραγής, ἔς, infelix, -icis.

δυσπραγία, δυσπραξία, ἡ, infelicitas, -atis (in rebus agendis).

δυσπρόσιτος, ον, qui aegre adiri potest; inaccessibilis, e.

δυσπρόσмахος, aegre oppugnabilis

δυσσέβεια, ἡ, impietas, -atis.

δυσσεβέω -ω, impius sum.

δυσσεβής, ἔς, impius, a, um.

δυσσεβῶς, impie.

δύσσειστος, aegre concutiendus.

δυστάλας, -αινα, -αν, valde miser.

δυστεκνία, infelicitas prolis.

δύστεκνος, ον, infelix liberis.

δύστηκτος, ον, aegre liquabilis.

δύστηνος, ον, infelix, -icis.

δυστοκίω -ω, difficulter pario.

δυστοκία, ἡ, difficultas pariendi.

δύστοκος, aegre pariens.

δύστομος, difficilis caesus.

δυστόχαστος, conjectu difficilis.

δυστοχία, ἡ, aberratio a scopo.

δυστροπία, ἡ 1) morositas, -atis,

θ. 2) obstinatio, -onis.

δύστροπος, ον 1) morosus, a, um, difficilis, -e 2) acerbus, a, um; tristis, -e 3) obstinatus, a, um, contumax, -acis.

δυστρόπως 1) morose 2) animo offirmato.

δυστυχέω -ω 1) infelix sum; infortunatus sum 2) miser sum.

δυστύχημα, infortunium, -i, οθ.

δυστυχής, ἔς, infelix, -icis; infortunatus, a, um.

δυστυχία, ἡ 1) infelicitas, -atis, θ. infortunitas, -atis, θ. 2) miseria, -ae, θ.

δυστυχῶς, infeliciter.

δυσυντερία, ἡ, ventris tortura.

δυσφημέω -ω (= δυσφημιζω), dif-

famo, -are, infamo, -are, aliquem ἢ aliquid.

δυσφημία, ἡ, diffamia, -ae, θ.

infamia, -ae, θ. infamatio, θ.

δύσφημος, *ον*, famosus, a, um.
δυσφορέω -*ω*· 1) aegre porto, aliquid· 2) *συνήθ*. aegre fero, aliquid indignor, -ari, aliquid.

δυσφορέα, *ή*, telerandi difficultas; indignatio, -onis, *θ*.

δύσφορος, *ον*· 1) aegre portandus (clypeus)· 2) *μετφ*. intolerabilis, e.

δυσφόρεως, moleste; aegre.

δυσφωνία, *ή*, insuavitas soni.

δυσχεραίνω· 1) *ἀγανακτῶ* *τινι*, indignor, (-atus sum, -ari) aliquid· 2) *δυσχεραίνω* *τινά* *ή* *τι* (= *βαρύνω* *μαι*), gravor (-atus sum, -ari) aliquem *ή* aliquid· 3) = *ἀποστρέφομαι* *τι*, abhorreo, -ere· 4) — *τι* (*λυποῦμαι* *ἐπὶ* *τινι*), piget me alicujus rei· 4) (= *δυσχερὲς* *ποιῶ* *τι*), difficile reddo aliquid (rem).

δυσχερεία, *ή*· 1) difficultas, -atis, *θ*. 2) angustia, -ae, *θ*.

δυσχερής, *ές*· 1) difficilis e· 2) commodus, a, um· 3) arduus.

δυσχερῶς, difficile; aegre.

δύσχροια, *ή*, decoloratio, *θ*.

δύσχρους, *ονν*, decolor, -oris, *ά*.

δυσχωρία, *ή*, difficultas loci.

δυσώδης, *ες*, foetidus, a, um.

δυσωδία, *ή*, foetor, -oris, *ά*.

δυσώνυμος, *ον*, infausti nominis.

δυσωπέω -*ω* (*τινα*)· absterreo -ere, aliquem; precibus aliquem commoveo· *ἐντενθ*. = precibus flecto aliquem· || — *οὔμαι*· precibus flector

δύτης, *δ*, urinator, -oris, *ά*.

δυτικός, *ή*, *όν*, occidentalis, e.

1. **δύω**, *ταυτὸν τῷ* *δύω*.

2. **δύω**, *δύνω*, *δύομαι*, subeo sub aliquid, mergor, -i· *ἐντενθ*. *ἐπὶ ἡλίου καὶ ἄστρων*· cado, occido (-idi, -asum, -ere)· *ὁ ἥλιος δύεται*, sol cadit.

δώδεκα, *οί*, *αί*, *τά*, duodecim.

δωδεκαδάκτυλος, *ον*, duodecim digitos habens.

δωδεκαετηρίς, *ή*, duodecennium
δωδεκαετής, *ές*, duodecennis, e; duodecim annorum.

δωδεκαετία, *ή*, duodecennium, -i.

δωδεκάκις, duodecies.

δωδεκάπηχys, *υ*, *ἐπὶ* *θ*. duodecim cubitorum.

δωδεκαπλάσιος, *ον*, *ἐπὶ* *θ*. duodecies tantum.

δωδεκαπλασίως, duodecies.

δωδεκάς, *ή*, duodecim.

δωδεκασύλλαβος, duodecim syllabarum.

δωδεκατημόριον, duodecima pars.

δωδέκατος, duodecimus, a, um.

δῶμα, *τό*· 1) domus, -i, *θ*. 2) triclinium, -i, *οὔ*.

δωμάτιον, *τό*, conclave, -is, *οὔ*.

δωρεά, *ή*, donario, -onis, *θ*.

δωρεάν, gratis; gratuito.

δωρόμαι -*οὔμαι* (*τινι* *τι*), dono, -are; dono *ή* muneri do (alicui aliquid); munero *ή* muneror (alicui aliquid).

δῶρημα, *τό*, donum, -i, *οὔ*.

δωρηματικός, **δωρητικός**, *ή*, *όν*, munificus, a, um, liberalis, e.

δωρητής, *δ*, donator, -oris, *ά*.

***δωρήτρια**, *ή*, donatrix, -icis, *θ*.

δωρητός, *ή*, *όν*, donabilis, e.

δωριάζω, **δωρίζω**, dorienses imitor, doricā dialecto utor.

Δωριανός, **Δωρινός**, **Δῶρειος**; Dorius, a, um; Doricus, -a, um.

δωρικῶς, doricē.

Δωριεῖς, *οί*, Dorienses, -ium.

δωριστί, doricē.

δωροδοκέω -*ω*, dona accipio.

δωροδοκία, *ή*, corruptio per donis
δωροδόκος, *δ*, qui dona accipite, qui se donis corrumpi sinit.

δωροδόκτης, *δ*, donator, -oris, *ά*.

δωρολήπτεω -*ω*, *ἴδε* **δωροδοκέω**.

δωρολήπτης, *δ*, munera accipiens.

δῶρον, *τό*· 1) donum, -i, *οὔ*. 2) munus, -eris, *οὔ*.

Ε

Ε, ε, (ἔ ψιλόν), τὸ πέμπτον γράμμα τοῦ Ἑλλην. ἀλφαβήτου, littera ε, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ε' = quinque ἢ quintus, τὸ δέ ε = quinquies mille ἢ quinque millia.

ἔ ἔ! eh! eheu!

ἔ, ἀντων. se ἢ sese.

ἐα! ehem! eho!

ἐάν, 1) si: 2) (ἐπὶ ἐπανάληψως) cum (μετὰ προκμ. ὀριστ.) 3) ἐάν μή, nisi, ἐάν δέ μή, si minus.

ἐαρ, τό, ver, veris, οὐ. tempus verum, vernum, -i, οὐ.

ἐαρίζω, 1) vernum tempus dego. 2) = θάλλω· τὰ δένδρα ἐαρίζει, arbores vernant.

ἐαρινός, ἡ, ὄν, vernus, a, um.

ἐαυτοῦ, -ἡς, -οῦ, ἡ αὐτοῦ, -ἡς, -οῦ, ἐαυτῶν ἢ αὐτῶν κτλ. 1) sui, sibi, se ἢ sese (ἐπὶ ἀμέσων ἢ ἐμμέσων αὐτοπαθείας) 2) = ἀλλήλων, -οις, -ους, inter se: πόλεμον ἐποιήσαντο ἐαυτοῖς, (= ἀλλήλοις), bellum inter se gesserunt 3) ὁ, ἡ, τὸ ἐαυτοῦ (αὐτοῦ) -ἡς, -οῦ, πληθ. ὁ, ἡ, τὸ ἐαυτῶν (αὐτῶν): suus, a, um (ἐπὶ ἀμέσων ἢ καὶ ἐμμέσων αὐτοπαθείας): τὸν ἐαυτοῦ (αὐτοῦ) υἱὸν ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, suum gnatum videre cupit.

ἐάω -ᾶ, 1) sino, -ere, aliquem ἢ ut aliquid fiat 2) omitto; -ere: 3) permitto, -ere: patior aliquid, fieri.

ἐβδομαίος, α, ὄν, septimo die aliquid faciens.

ἐβδομάς, ἡ, 1) = ἐπτάς, septenarius numerus 2) hebdomas, θ.

ἐβδομήκοντα, οἶ, αἱ, τὰ, septuaginta· ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἐβδομήκοντα, septuageni, -ae, a; ἐξ ἐβδομήκοντα συγκείμενος, septuagenarius, a, um.

ἐβδομηκοντούτης, δ, septuagenarius homo.

ἐβδομηκοντούτης, ἡ septuagenaria

ἐβδομηκονταετία, ἡ, tempus septuaginta annorum.

ἐβδομηκοντάκις, septuagies.

ἐβδομηκοστός, ἡ, ὄν, septuagesimus, a; um.

ἐβδομος, ἡ, ὄν, septimus, a, um.

ἐβένινος, ὄν, ebeninus, a, um.

ἐβενός, ἡ, 1) ebenus, -i, θ. 2) τὸ ἐβένινον ἔξολον, ebenum, -i, οὐ.

ἐβραῖζω, 1) ebraice loquor 2) Hebraeos imitor.

ἐβραϊκός, ἡ, ὄν, Hebraicus, a, um

Ἑβραῖος, δ, Hebraeus, -i, ᾱ.

Ἑβραϊστί, Hebraice.

ἐγγάμιος, ὄν, nuptialis, e.

ἐγγαμος, matrimonio conjunctus· ἐπὶ γυναικ. nupta* *ὁ ἑγγαμος βίος, vi matrimonialis.

*ἐγγαστριμυθία, ars ventriloqui.

ἐγγαστριμυθός, ventriloquus, -i.

ἐγγαστρώω -ᾶ, (ἐγγαστρώω)· gravidō ἢ gravidam reddo aliquam· || *—ομαι· gravida (praegnans) iio.

ἐγγεῖος, ὄν, qui in terra est.

ἐγγίγνομαι, ἐγγίνομαι, 1) ingenerasco -sre, alicui; innascor, (-natus sum, -i), alicui ἢ in aliquo· ἐντεῦθ. = insum (-fui, -esse) alicui ἢ in aliquo 2) ἐπὶ χρόνῳ· intersum -fui, -esse 3) ἀπερὸς. ἐγγίγνεται, licet, fieri potest.

ἐγγίζω, 1) = πλησιάζω τί τινι propinquo ἢ adpropinquo -are, aliquid alicui 2) = ἀπτομαι, tango· -ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐγγίστα, proxime.

ἐγγλυμα, τό, insculptum, -i, οὐ.

ἐγγλύφω, insculpo (-psi -ptum, -ere) aliquid alicui rei; ἐγγεγλυμμένος, ἡ, ὄν, insculptus, a, um.

ἐγγομφόω -ᾶ, clavis intigo ἢ firmo aliquid.

ἐγγόνη, ἡ, neptis, -is, θ.

ἐγγονός, δ, nepos, -otis, ᾱ.

ἐγγράμματος, ὄν, 1) = ἑγγραφος, scriptus, a, um* 2) γραμμάτων ἐμπειρός, literatus, a, um.

ἐγγραφή, ἡ, inscriptio, -onis, θ.

ἐγγραφον, τό, scriptum, -i, οὐ.
ἐγγραφος, ον, scriptus, a, um; conscriptus; a, -um || *—ἐξέτασις, scriptum examen ἢ tentamentum.
ἐγγράφω, 1) inscribo, -ere, aliquid ἢ aliquid alicui· 2) conscribo, -ere, aliquem· 3) — **δρομα εἰς τοὺς πίνακας** (εἰς τοὺς καταλόγους), nomen in babulas refero.

ἐγγράφως, literis scripto.

ἐγγυῶ -ῶ, 1) πωρ, trado ut pignus· 5) συνήθ.—ἀρραβωνίζω: ἐγγυῶ **τινι τὴν θυγατέρα**, spondeo ἢ despondeo alicui filiam meam; pasciscor nuptias filiae cum aliquo || —ῶμαι· 1) = ἀρραβωνίζομαι· despondeo mihi aliquam· ὅθεν· ὁ ἡγγυημένος (=δὲ μνηστήρ), sponsus, -i, ἢ ἡγγυημένη (=ἡ μνηστή), sponsa, -ae, θ. pacta -ae, θ. 2) = ἐγγύησιν παρέχω: sponsionem facio, sponsione me obstringo, spondeo, -ere.

ἐγγύη, ἡ, **ἐγγήσις**, ἡ, 1) ἐν γένει· sponsio, -onis, θ. ἐγγύησιν δίδωμι, sponsionem facio, sponsione me obstringo· 2) fidejussio, -onis, θ. 3) ἐπὶ χρηματ. πράξεων, satisfactio, -onis, θ. satisfactio, -onis, θ. ἐγγύην παρέχω, satisfactio -ere; satisfacio, -ere.

ἐγγυητής, θ, 1) ἐν γένει· sponsor, -oris, ἄ. 2) ἐν ποινικαῖς δίκαις· vas vadis, ἄ. 3) ἐν χρηματ. ἢ πολιτικαῖς πράξεσι· praes -aedis, ἄ.

ἐγγυητικός, fidejussorius, a, um.

ἐγγυητός, ἡ, ὄν, sponsus, a, um.

ἐγγύθεν, cominus, prope.

ἐγγύθι, prope.

ἐγγύμνασμα, τό, exercitatio.

ἐγγυμνάζω, exerceo, -ere.

ἐγγύς, 1) ἐπιθετικῶς· propinquus, a, um· ἐν τοῖς ἐγγύς τῆς πόλεως, in propinquis urbis locis· συγκρ. ἐγγύτερος ἢ ἐγγύτερον (ἐγγυτέρω) ὢν, propior, -oris, propius, -oris· ὑπερθ. ἐγγύτατος, η, ον, ἢ ἐγγύτατα (ἐγγυτάτω) ὢν, proximus, a, um· 2) ἐπιρρηματ. propinque, prope· συγκρ. ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, propius ὑπερθ. ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω, proxime.

ἐγγύτατος, **ἐγγύτατα**, **ἐγγυτάτω**,

ἐγγύτερος, **ἐγγύτερον**, **ἐγγυτέρω**, ἴδε ἐγγύς.

ἐγγύτης, ἡ, propinquitas, -atis, θ. μετφ. similitudo, -inis, θ.

ἐγγείρω, 1) excito, -are, aliquem ἢ aliquid, ἐγγείρω **τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου**, excito ἢ expergefacio aliquem e somno· 2) ἐγγείρω (=παροξύνω) **τινὰ πρὸς τι εἰς τι**, excito aliquem ad aliquid· 3) ἐγγείρω (=διεγγείρω) **τι**, incito, -are, aliquid· 4) = αἰρώ, ἀνίστημι, ὀρθῶ **τι**, excito || μέσ.—ομαι· α) ἐκ τοῦ ὕπνου, expergefio, -factus sum· ἐντεῦθ. ἐγγήγορα, θ ἴδε· β) ἐπὶ ἀνύχων· erigor, -i.

ἐγγέσιμος ἕνος, sommus ex quo ex citari quis potest.

ἐγερσις, ἡ, excitatio, -onis, θ.

ἐγερτήριον, τό, 1) = παρόρμημα, incitamentum, -i, οὐ. *2) = σάλπισμα ἐωθινόν, matutinus tubae sonus.

ἐγερτί, vigilanter.

ἐγερτικός, ἡ, ὄν, 1) excitans, -ntia·

*2) = παροξυντικός, expergificus.

ἐγερτός, ἡ, ὄν, expectectus, a, um.

ἐγκαθειργνυμι, **ἐγκαθειργνύω**,

ἐγκαθειργώ, includo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐγκάθειρτος, inclusus, a, um.

ἐγκάθειρξις, ἡ, inclusio, -onis, θ.

ἐγκάθετος, ον, subornatus, a, um·

ὁ ἐγκάθετος (=ὁ ἐνεδρεντής), insidiator, -oris, ἄ.

ἐγκάθημαι, insedeo, -ere.

ἐγκαθιδρύω, colloco in loco (aliquid) || ἐγκαθιδρυνμαι, situs sum in; ἐγκαθιδρυνμένος, η, ον, collocatus, a, um (in loco).

ἐγκαθίζω, colloco, -are.

ἐγκαθίημι (=ἐμβάλλω), immitto, -ere, aliquid in aliquid.

ἐγκάθισμα, insidiae, -arum, θ.

ἐγκαθίστημι, 1) colloco, -are

aliquem ἢ aliquid· 2) = καθίστημι, constituo, -ere, aliquid· 3) inter-

pono, -ere, clam submitto.

ἐγκαίνια, τά, encaenia, -orum, οὐ.

ἐγκαινίζω, 1) = ἀνακαίνιζω, renovo

instauro, -are· 2) = καθιερώ, con-

secro, -are; dedico, -are.

ἐγκαινισις, ἡ, **ἐγκαινισμός**, θ,

renovatio, -onis, θ. dedicatio, θ.

ἐγκαιρία, ἡ, *opportunitas*, -atis.

ἐγκαιρος, *ον*, *oportunus*, *a*, *um*.

ἐγκαιρως, *opportune*.

ἐγκαίω, *inuero* (-ussi, -ustum, -ere, aliquid: *ἐγκαίω* (=ἐγτυπῶ) *τινί τι*, *inuero* aliquid alicui: *ὁθ. ἐγκεκαυμένος*, *η*, *ον*, *inustus*, *a*, *um*).

ἐγκαλέω -ῶ (*τινί τι* = *κατηγορῶ* *τινός τι*), *accuso* aliquem alicujus rei: || *παθῆτ. — οὔμαι*, *accusor*, -ari.

ἐγκαλλωπίζομαι, *glorior*, -ari.

ἐγκαλλώπισμα, *ornamentum*, -i.

ἐγκαλύπτω, *obtego*, -ere, *συνήθ. μέσ. ἐγκαλύπτουμαι*, *velo* me.

ἐγκάλυψις, ἡ *velatio* -onis, *θ*.

ἐγκάρδιος, *ον*, 1) *qui in corde est*: *2) = *ἐκ τῆς καρδίας*, *ἐγκάρδιος φίλια*, *summa* ἢ *intima* *amicitia*, *ἐγκάρδιος φίλος*, *amicissimus*.

ἐγκάρδιως (= *ἐκ τῆς καρδίας*, *ἐκ τῆς ψυχῆς*) *ex animo*.

ἐγκαρπος, *ον*, *fecundus*.

ἐγκάρσιος, *α*, *ον* (= *πλάγιος*; *λοξός*) *obliquus*, *a*, *um*.

ἐγκαρσίως (= *πλάγιως*) *oblique*.

ἐγκαρτερέω -ῶ (*τινι*), *patienter* (*forti animo*) *fero*, *sustineo*.

ἐγκαρτερείς, ἡ, *perseverantia*.

ἐγκατα, *τά*, *intestina*, -orum.

ἐγκαταβαίνω, *descendo* in.

ἐγκατάκλειστος, *inclusus*, *a*, *um*.

ἐγκατακλείω, *includo*, -ere.

ἐγκατακλίνω (*εἰς τι*), *reclino*, *depono* (alicui) *ἐγκατακλινόμαι* (*τινι*) *accumbo*, -ere.

ἐγκαταλέγω, 1) — *λίθους*, *congero* (-are) *lapides*: 2) = *στρατολογῶ*, *militibus* *accenzo*: 3) = *προσarithmῶ τι τινι*, *adnumero* (-are).

ἐγκαταλείπω, *intus relinquo*, aliquid: *derelinquo*, -ere, aliquem ἢ aliquid: || *ἐγκαταλειμμένος*, *η*, *ον*, *derelictus*, *a*, *um*.

ἐγκατάλειψις, ἡ, *derelictio*.

ἐγκαταλείπῶ, *idē* *ἐγκαταλείπω*.

ἐγκατασκηρῶ -ῶ, 1) *in scirrum induro*: 2) *ἐπὶ κηλῶ*, *invetero* -are.

ἐγκατασπείρω, *spargo* ἢ *dispergo* in: *ἐγκατεσπαρμένος*, *sparsus* ἢ *dispersus* in.

ἐγκατασφάζω, *trucido* in.

ἐγκατατάσσω καὶ **ἐγκατατάττω**,

inter alios colloco ἢ *insero*.

ἐγκατατέμνω, *concido* in.

ἐγκατατίθῃμι, *depono* in-, *repono* in-, *condo* in.

ἐγκάτοικος, *incola*, -ae, *ἀ*.

ἐγκανμα, *τό* 1) = *ἐγκεκαυμένος*: *ὅλον ἐγκανμα ἐμμένει ταῖς ψυχαῖς*, *inustum* *animis* *hominum* *est*: 2) *pictura encaustica*: 2) *pustula ex ustione*.

ἐγκανσις, ἡ 1) *pictura encaustica*: 2) = *καύσις*, *exustio*, -onis, *θ*.

ἐγκανστής, *ὁ*, *pictor*.

ἐγκανστικός, *encausticus*, *a*, *um*.

ἐγκανστος, *ον*, *encaustus*, *a*, *um*.

ἐγκειμαι (*τινι*) 1) *jaceo* in aliqua re; *insuo* in aliqua re 2) = *ἐπὶ κειμαι* *τινι*, *insto* (-iti, -are), *alicui*.

ἐγκεντρίζω, *insero* (*surculum*).

ἐγκεντρίς, ἡ 1) *aculeus*, -i, *ἀ*. 2) *calcar*, -aris, *οὐ*.

ἐγκεντρισμός, ἡ *ἐγκεντρισμός*, *δ*, *insitio*, -onis, *θ*.

ἐγκεντρος, *ον*, *aculeatus*, *a*, *um*.

ἐγκεντρόω -ῶ (= *κεντρόων*) 1) *aculeum* *infigo*: *2) = *ἐγκεντρίζω*.

ἐγκεφαλικός, *cerebellaris*, *e*.

ἐγκεφαλότης, *ad cerebrum* *pertinens*.

ἐγκέφαλος, *δ*, *cerebrum*, -i. *οὐ*.

ἐγκλειστος, *ον*, *inclusus*, *a*, *um*.

ἐγκλείω ἢ **ἐγκλήω** 1) *includo*, (-si, -sum, -ere) aliquid 2) *ἐγκλείω ἐν τινι*, *εἰς τι*, *ἐντός τινος*, *includo* in rem, in re ἢ re.

ἐγκλημα, *τό* 1) = *κατηγορία*, *accusatio*, -onis, *θ*. *crimen*, -inis, *οὐ*. *2) = *κακούργημα*, *crimen*, -inis, *facinus*, -oris, *οὐ*.

ἐγκληματικός, *criminalis*, *e*.

ἐγκληματικῶς, *criminaliter*.

ἐγκλησις, (*κατηγορία*) 1) *accusatio*: *θ*. 2) = *μέμψις*, *reprehensio*, *θ*.

ἐγκλητέος, *α*, *ον*, *reprehensione dignus*, *a*, *um*.

ἐγκλητος, *ον*, *accusatus*, *a*, *um*.

ἐγκλιμα, *enclima*; *inclinatio*.

ἐγκλίνω 1) *inclino*, -are, aliquid 2) — *τινά*, *in* *fugam* *verto* aliquem 3) *inclino* in *fugam*, *fugio*:

2) — *τινά*, *in* *fugam* *verto* aliquem 3) *inclino* in *fugam*, *fugio*: 4) *ἐγκλινόμαι*, *a*) *inclino*, -atus, *sum*, -ari; *β*) *γραμμaticῶς*.

ἐγκλις, ἡ, inclinatio, θ.
ἐγκλιτικός, ἡ, ὄν, inclinativus.
ἐγκοῖλος, ὄν, cavus, a, um.
ἐγκόλαμμα, τό, sculptura, -ae.
ἐγκόλαπτος, insculptus, a, um.
ἐγκολάπτω (τί τιμ)· 1) inculpo (-psi, -ptum, -ere) aliquid alicui· 2) incido (-idi, -isum, -ere), alicuius alicui.
ἐγκολλάω -ᾶ, agglutino, -are.
ἐγκόλπιον, τό· 1) sacrum amuletum· 2) liber in sinu portandus; liber portatorius.
ἐγκόλπιος, ὄν, in sinu jacens.
ἐγκόλπια -ᾶ· 1) in sinum collo· 2) — οὐμαί τι, ampektor, adscisco aliquid· *3) — οὐμαί τινα ἢ τὴν μερίδα τινός, partes alicujus sequor.
ἐγκοπή, ἡ, incisio; incitura.
ἐγκοπος, ὄν· 1) laboriosus, a, um· 2) iessus, a, um.
ἐγκόπτω· 1) incido, -ere· 2) impedio, -ire; interpello, -ere.
ἐγκόσμιος, ὄν, qui est in mundo, terrester· τὰ — a, curae humanae cupiditates terrestres.
ἐγκράτεια, ἡ· 1) abstinencia, θ. continentia, θ. 2) potentia.
ἐγκρατεύομαι, abstinens ἢ continens sum; contineo me.
ἐγκρατέω -ᾶ τινος = ἐγκρατὴς εἶμι τινος, in potestate habeo aliquem ἢ aliquid.
ἐγκρατής, ἐς, abstinens, -ntis; continens, -ntis; temperans.
ἐγκρατῶς, abstinenter.
ἐγκρίνω, adopto, -are· ἐντεῦθ. = admitto, -ere; adprobo, -are· ἐγκριμένους, ἐγκριθεῖς, admissus.
ἐγκρισις, ἡ, adoptatio, θ.
ἐγκριτος, ὄν, admissus, a, um· ἐντεῦθ. = praestans, -ntis.
ἐγκρύπτω, condo, -ere; occulto, -are, aliquid.
ἐγκύησις, ἡ, gravidas, -atis, θ.
ἐγκυνάω -ᾶ, immisceo, -ere.
ἐγκυκλῶ -ᾶ, circumvolvo, -ere.
ἐγκύκλιος, ὄν, encyclos, ὄν· 1) = κυκλικός, in orbem actus; circularis (chorus)· 2) = ἐτήσιος, anniversarius, a, um· 3) ἡ ἐγκύκλιος

παιδεία, cursus artium liberariorum; disciplinarum orbis.
ἐγκυκλίως orbiculatim.
ἐγκυκλοπαιδεία, = ἐγκύκλιος παιδεία ἐντεῦθ. τὸ νεώτ. encyclopaedia
ἐγκυκλος, ὄν, orbicularis, e.
ἐγκυκλώ -ᾶ, καὶ ἐγκυκλόμα· οὐ-μαι, circo incluno; circumago· || μέσ. circumeo; cingo, -ero.
ἐκύκλωσις, ἡ, circuitus, -us, ἄ.
ἐγκυλινδῶ -ᾶ, involvo, -ere.
ἐγκυλίνδησις, ἡ, volutatio, -onis.
ἐγκυλίω, involvo, -ere.
ἐγκυμονέω -ᾶ, grvida sum.
ἐγκύμων, ὄν, ἐγκυος, ὄν· 1) ἐπὶ ἀνθρ. gravidus, a, um, 2) ἐπὶ ἀνθρ. καὶ ζῴων, praegnans, -ntis; 3) ἐπὶ ζῴων fetus, a, um, 4) ἐγκύμων (πλήρης) τινός, gravidus ἢ praegnans, aliqua re.
ἐγκύπτω, 1) pronus incumbo, propendes incumbo. 2) ἐγκύπτω εἰς τι α) inspicio in aliquid. *β) μετφ. ἐγκύπτω (ἐνέκνυα) εἰς τι εἰς τὰ γράμματα, pronus incumbo (incubui) in aliquid, in literas.
ἐγκυρτος, ὄν, incurvus, a, um.
ἐγκύω praegnans sum.
ἐγκωμιάζω, 1) laudo, -are, aliquem ἢ aliquid; 2) praedicō.
ἐγκωμιαστής, ὁ, laudator, -oris.
ἐγκωμιαστικός, laudativus.
ἐγκωμιαστός, ἡ, ὄν, laudabilis e.
ἐγκώμιον, τό, laus, -udis, θ. praedicatio, θ. praeconium, ii, ὄν.
ἐγκώμιος, 1) = ἐπιχώριος, indigena 2) ἐγκώμιος ὕμνος, carmen quo laudes alicujus celebrantur.
ἐγρήγορα, ἴδε·
ἐγρηγορέω -ᾶ (ἀγρυπνῶ)· vigilo, -are, ἐγρηγορῶν, vigilans, -ntis.
ἐγρηγορότως, vigilanter.
ἐγρήγορις, (= ἀγρυπνία) ἡ, vigilantia, ae, θ. vigilatio, θ.
ἐγχαράξις, ἡ, incisio, -onis, θ.
ἐγχαράσσω καὶ ἐγχαράττω (τί τιμ) inculpo (-psi, -btum, -ere), aliquid alicui rei ἢ in re; incido.
ἐγχειρέω -ᾶ, 1) aggredior, -i; 2) = προσβάλλω τινά, aggredior aliquem.
ἐγχείρημα τό, coeptum, -i, ὄν.
ἐγχείρησις, ἡ, 1) inceptio alicujus

rei. *2) — *ιατρική*, actio secandi.

ἐγχειρίδιος, *ον*, manualis, e; *ἐντεῦθ*.
ἐγχειρίδιον, *τό*, α) = *μαχαίριον*, sica,
-ae, θ. *culter*, -tri, ἄ. β) *ἐγχειρίδιον*
(βιβλίον) manuale, -is, οὐ.

ἐγχειρίζω, (*τινί τι*) in manus ali-
cujus trado aliquid, trado.

ἐγχείρησις, ἡ· *ἐγχειρισμός*, *ος*, ac-
tio tradendi in manus.

ἐγγελυς, ἡ, anguilla, -ae, θ.

ἐγγέω (*τί τινι*)· infundo (- fudi,
fusum, -ere) aliquid rei ἢ in rem

ἐγκαχυμένος, *η*, *ον*, infusus, a, um.

ἐγχορδος, *ον*, chordis intentus,
ἐγχορδον ὄργανον, fides (-ium).

ἐγχος, *τό*, hasta -ae, θ.

ἐγγρώματος, *ον*, coloratus, a, um.

ἐγγυλίζω, in succum redigo.

ἐγγύλισμα, succus expressus.

ἐγγυλος, *ον*, succulentus, a, um.

ἐγγυμα, *τό*, infusum.

ἐγγυμος, *ον*, succulentus, a, um,

ἐγγύνω, infundo -ere.

ἐγγυσις, ἡ, infusus, -onis, θ.

ἐγγυτος, *ον*, infusus, a, um.

ἐγχωρέω, -ω, (= *συγχωρέω*)· conce-
do, -ere· *συνήθ*. *ἀπρὸς ἐγχωρεῖ*, li-
cet, *ἐτι ἐγχωρεῖ* = etiam nunc tem-
pus est.

ἐγχώριος, (*α*), *ον*, indigena; do-
mesticus, a, um; patrius, a, um,

ἐγχωρείως, more regionis.

ἐγχωρίζω, ἡ, impletio cavi terrā
aggestā.

ἐγώ, ego, *μετ' ἐμοῦ*, mecum, *τό*
κατ' ἐμέ, quantum in me est· *ἡμεῖς*
γε, nos quidem.

ἐγῶμαι (= *ἐγὼ οἶμαι*)· *εὖχρ*. *ἐν τῇ*
ἐκπράσει· ὥς *ἐγῶμαι*, ut opinor.

**ἐδαφιαῖος*, usque ad solum.

ἐδαφίζω, 1) pavimento, -are; 2)
solo aequo (domum).

ἐδάφιον, *τό*, namerus capitis.

ἐδαφος, *τό*, solum, -i, οὐ.

ἐδεσμα, *τό*· 1) *cibus* (*ἐν γένει*)· 2)
τὸ τεχνικῶς παρεσκευασμένον, esca,

-ae, 3) *τὸ πολυτελές*, dapes (*πληθ.*)·

4) — *ra edulia*, -ium, οὐ.

ἐδεσματοθήκη, penaria sella.

ἐδεστός, ἡ, ὄν, edulis, e.

ἐδνα, *τά*, munera nuptialia.

ἐδομαι, (*μελ. τοῦ ἐσθίω*) edam.

ἔδος, *τό*, sedes, -is, θ. 2) *ἐδῶλιον*,
sedile, is, οὐ. 3) *sella*, -ae, θ. 4) =
πρωκτός, *podex hominis* 5) = *ἀπό-*
πατος, *latrena*, -ae, θ.

ἐδράζω, colloco, -are, aliquid.

ἐδραῖος, *α*, *ον*· 1) *sedentarius*, a,
um· 2) = *στερεός*, *stabilis*, e.

ἐδραιότης, ἡ, *stabilitas*, θ.

ἐδραιόω, -ῶ, *stabilio*, -ire.

ἐδραῖωμα, *firmamentum*, -i, οὐ.

ἐδραῖως, *stabiliter*.

ἐδραῖωσις, ἡ, *stabilitas*, θ.

ἐδρεῖω, *sedeo*; *habito*.

ἔδυν (*ἄορ. τοῦ δύνωμαι*)· *ὁ ἥλιος ἔδυν*,
sol occasus est.

ἐδωδή, ἡ· *cibus*, i, ἄ.

ἐδωδιμος, *esculentus*, a, um.

ἐδῶλιον, *τό*· 1) *sedes*, -is, θ. 2)
sedile, -is, οὐ.

ἔζομαι, *sedeo*, -ere.

ἐθελοντεῖ, -τέ· *ultrō*; *sponte*.

ἐθελοντής, *voluntarius*.

ἐθελούσιος, *ον*, *voluntarius*, a,
um, *sponte aliquid faciens*.

ἐθελουσίως, *ultrō*; *sponte*.

ἐθέλω, *volo* (*volui*, *velle*); *cupio*
(-ipi, -itum, -ere), aliquid.

ἐθίζω· 1) *assuefacio*, -ere· *ἐθί-*
ζομαι· 1) *assuesco* ἢ *consuesco* (-evi,
-ere)· *ἐθίζομαι ποιεῖν τι*, *assuesco* ἢ
consuesco facere aliquid, *εἰθισμέ-*
νος, *η*, *ον*, *assuetus*, ἡ *consuetus*,
a, um· 2) *εἰώθα*, *εἰθισμαι*· α) *soleo*
(*solitus sum*, -ere): *εἰώθε ψεύδε-*
σθαι, *solet mentiri*, ὥσπερ *εἰώθασιν*,
ut solent, *εἰωθώς*, *εἰθισμένος*, so-
litus, a, um, *τὸ εἰωθός*, *solitum*·
β) *consuevi*: *εἰθισμαι*, *εἰώθα τοῦτο*
ποιεῖν, *consuevi hoc facere*· γ) *διὰ*
τοῦ μοῦ; ὥσπερ *εἰώθα*, sicut *meus*
est mos.

ἐθιμος, *ον* (= *εἰθισμένος*), *consue-*
tus ἢ *assuetus*, a, um, *τὸ ἐθιμον*,
mos; *consuetudo*.

ἐθισμός, *ος*, *consuetudo*, -inis, θ.

ἐθνάρχης, *ος*, *gentis princeps*.

ἐθνικός, ἡ, ὄν· 1) *genti alicui*
proprius· *Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον*,
Universitas nationis graecae· 2) †

ethnics, a, um; *gentilis*, e, *οἱ*
ἐθνικοί, *gentes* ἢ *nationes*.

ἔθνος, *τό*, *gens*, -ntis, θ. *natio*..

, τό· 1) mos, moris, á. 2) etudo, inis, θ.
) σύνθ. ὑποθετ. α) si: εἰ βού-
 ῶσα σοι, si vis, dabo tibi β)
 παραλήψ.)· si (μετά παρ. ατ.
 ἡ cum (μετά παρ. ατ. ἡ ὑπερ-
 . ὁριστ.): εἰ τις κινεῖτο καὶ μη-
 . ἡσυχίαν ἔχοι, si quis se com-
 et ac numquam interquiesce-
) εἰ δὲ μή, sin minus· εἰ ἄρα, β)
 α) 2) σύνθ. ἐρωτημ. εἰς πλ. ατ.
 α) an: οὐκ οἶδα, εἰ ἀληθὴς ἐστιν
 , nescio an vera causa sit·
 n: ἐρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει, quae-
 um ita sit· σκοπεῖτε, εἰ δεῖ,
 , videte, num dubitandum
 ne: ἐπῆρετο, εἰ ἐξέλη, quae-
 ne liceret· ἐρωτῶ, εἰ ὁρθῶς
 αι, quaero, rectene memi-
 .
 eja! εἰα δὴ! eja age!
 , eja clamo.
 θεαία, ἡ, aspectus taetre; de-
 as, -atis, θ.
 θῆς, ἑς, deformis, e.
 θῶς, deformiter; taetre.
 ὁνως, scienter.
 ων, sciens, -ntis; peritus.
 ις, ἡ· 1) scientia, -ae, θ.
 , -ae, θ. *2) νεοελ. = ἀγγελία,
 s, -i, á denuntiatio, θ.
 ὅς, ἡ, ὄν, specialis, e.
 ὅτης, ἡ, specialitas, -atis, θ.
 ὥς, specialiter.
 αἰ, idus, -uum, θ. ταῖς τοῦ
 υ εἰδοῖς, idibus Martiis.
 · vidi· ἰδ. δράω.
 ριέω -ῶ· 1) formam efficio,
 sento, -are· *2) νεοελ. in dico,
 tio, -are.
 οῖήσεις, ἡ· 1) repraesenta-
 nis, θ. *2) νεοελ. denuntia-
 gnificatio, -onis, θ.
 οῦα, ἡ, repraesentatio, θ.
 οῖός, ὄν, speciem efficiens.
 , τό, species, -ei, θ.
 ως, scienter; perite.
 ορέω -ῶ· speciem rei ef-

λλακὸς βίος, vita rustica·—ἡ
 , poesis pastoralis.
 λιον, τό, idyllium, -ii, οὐ.

εἰδωλολατρία, ἡ, cultus idoli.
 εἰδωλολατρεῶ -ῶ, idololatra sum.
 εἰδωλολάτρης, ὁ, idololatra, -ae, θ.
 εἰδωλον, τό· 1) simulacrum, -i, οὐ.
 2) † idolum, -i, οὐ.
 εἰεν, esto; haec hactenus.
 εἴθε, utinam.
 εἰθισμένος, η, ον, consuetus, a, um.
 εἰθισμένως, consueute.
 εἰκάζω· 1) similem facio· || —ομαι,
 similis sum· 2) = συγκρίνω, adsimi-
 lo, -are; comparo, -are· 3) = τε-
 κμαίρομαι, conjicio, -ere; conjecto.
 εἰ καί, etsi.
 εἰκάς, ἡ· 1) numerus vicenus· 2)
 vigesimus dies mensis.
 εἰκασία, ἡ, conjectura, -ae, θ.
 εἰκαστής, ὁ, conjector, -oris, a.
 εἰκαστική, ἡ, ars statuaria.
 εἰκαστικός, ἡ, ὄν, conjecturalis, e.
 εἰκαστικῶς, conjecturaliter.
 εἰκῇ, temere.
 εἰκονίζω, imagino, -are.
 εἰκονικός, ἡ, ὄν· 1) imaginalis,
 e· 2) fictus, a, um.
 εἰκονικῶς· 1) imaginaliter· 2) fi-
 cte, simulate.
 εἰκόνιον, τό, imaguncula, -ae, θ.
 εἰκόνισμα, τό· 1) simulacrum, -i,
 οὐ. 2) νεοελ. imago (sancta).
 εἰκονογραφέω -ῶ, depingo, -ere.
 εἰκονογραφία, ἡ, effigies, -ei, θ.
 imago, -inis, θ.
 εἰκονογράφος, imagines pingens.
 εἰκονακλάστης, ὁ, imaginum (san-
 ctarum) ruptor, -oris, á.
 εἰκονομαχέω -ῶ, imagines op-
 pugno. [gnatio.
 εἰκονομαχία, imaginum oppu-
 εἰκονομάχος, imagines, e templis
 deturbans.
 εἰκονοποιός, imagines faciens.
 εἰκονοστάσιον, sanctuarium, -i, οὐ.
 εἰκός, (-ότος), 1) par; aequum· 2)
 verissimile, probabile. consenta-
 neum rationi consentaneum.
 εἰκοσαετής, εἰκοσαετής, qui divi-
 ginti annorum est, ὁ—, vicenarius, á.
 εἰκοσαετία, vicennium, -ii, οὐ.
 εἰκοσαετής, (-ίδος), ἡ, quae vigin-
 ti annorum est.
 εἰκοσάκις, vicies.

εἰκοσακισχίλιοι, viginti millia.
 εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσαπλασίον, εἰκοσαπλοῦς, vices tantus.
 εἰκοσάς, = τῷ εἰκάς.
 εἰκοσι, viginti.
 εἰκοσιδύο, duo et viginti.
 εἰκοσιεννέα, undetriginta.
 εἰκοσιέξ, sex et viginti.
 εἰκοσιεπτά, septem et viginti.
 εἰκοσιοκτώ, viginti octo.
 εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
 εἰκοσιτέσσαρες, viginti quatuor.
 εἰκοσταῖος, die vicesimo.
 εἰκοστός, ἡ, ὄν, vicesimus ἢ vicesimus, a, um.
 εἰκότως, merito, jure.
 εἶω, cedo, -ere.
 εἰκών, ἡ· 1) imago, -inis, effigies, -ei, θ. 2) ὁμ. similitudo, θ.
 εἰκώς, μετχ. τοῦ εἰκα.
 εἰλεός, δ, ileus volvulus.
 εἰλικρίνεια, ἡ, sinceritas, -atis.
 εἰλικρινής, ἐς, sincerus, a, um.
 εἰλικρινῶς, sincere.
 εἶλον, εἰλόμην, ἰδέ αἰέω -ῶ.
 εἶλω, volvo, convolo, involvo.
 Εἵλωτες, οἱ, Helôtes, -um, ἄ.
 εἰλωτία, ἡ, servitus, -utis, ἄ.
 εἰλωτεύω, servio, -ire.
 εἰλωτικός, ἡ, ὄν, heloticus,
 εἰμαρμένη, ἡ, εἰμαρμένον, τό, factum, -i, οὐ. fatalitas, -atis, θ.
 εἰμαρμένος, η, ὄν, fato destinatus, a, um, fatalis, e.
 εἰμαρταί, fato destinatum est.
 εἰ μή· 1) nisi· 2) ni (=nisi).
 1. εἰμί, sum (fui, esse) 1) ἀγαθός· ἔστιν ὁ θεός, deus est bonus· 2) ἔστι (μετ' ἀπαρέμφ. = ἔξεστι), est, licet· 3) ἔστι μοι (=ἔχω), est mihi; ἔστι μοι βιβλία, sunt mihi libri. 4) ἔστιν ὅς, est qui, εἰσὶ τινες, sunt quidam· 5) μετὰ πρόθεσιν. εἰμί ἀπό τινος, ortus sum ab aliquo· 6) εἰμί τινος (κτῆμα, ἔργον), sum alicujus.
 2. εἶμι, (μέλλων τοῦ ἔρχομαι = θά εἶθω, θά ὑπάγω)· ibo, -is, -it, κτλ εἰμι βοηθήσων αὐτῷ, ibo eis subsidio.
 Ἡ ἀπαρέμφ. καὶ ἡ μετοχὴ ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον ἔχουσι σημασίαν μέλλοντος, αἱ δὲ ἄλλαι ἐγκλίσεις ἐνεστώτους· ἴδε ἔρχομαι.

εἶπερ, si quidem.
 εἶπον, dixi.
 εἶποτε, (εἰ ποτε) si quando.
 εἶργνυμι, in carcerem conjicio.
 εἶρω, arceo (-ui, -ere)· μετφ. ὁ νόμος εἶργει μὴ ἀποκτείνειν, lex vetat, ne quis interficiat.
 εἶρηνα'ος, α, ὄν, pacificus, a, um; pacatus a, um.
 εἶρηναίως, pacifice; amice.
 εἶρήνευσις, pacificatio, -onis, θ.
 εἶρηνέω· 1) paco ἢ pacifico (are, aliquid ἢ aliquid· 2) ἀμειν. in pace vivo, pacem ago.
 εἶρήνη, ἡ, pax, pacis, θ. μετφ. *α) = ὁμόνοια, concordia, -ae, θ. β) = ἡσυχία, pax, tranquillitas· γ) Εἶρήνη (θεά), Pax.
 εἶρηνικός, ἡ, ὄν, pacis studiosus ἢ pacem amans; pacificus, a, um, ἐντεθθ. = tranquillus, a, um.
 εἶρηνικῶς, pacate.
 εἶρηνοδίκης, δ, fœtialis, -is, ἄ. pacificator, -oris, ἄ.
 εἶρηνοποιέω -ῶ, pacifico, -are.
 εἶρηνοποίησις, pacificatio, -onis.
 εἶρηνοφύλαξ, δ, pacis custos.
 εἶρκτη, ἡ, carcer, ἄ. vincula, -orum, οὐ. custodia, -ae, θ.
 εἶρμός, δ, series, -ei, θ.
 1. εἶρω (=συνείρω) sero (-ui), -ere· εἶρω (=πλέκω) στεφάνους, flores coronos nexo.
 2. εἶρω (ποιητ.) dico, -ere.
 εἶρων, δ· 1) = κρυφίνους, dissimulato, -oris, ἄ. 2) = σκώπτης, cavillator, -oris, illusor, -oris, ἄ.
 εἰρωνεία· 1) = προσηγορία ἀγνοίας, dissimulatio, -onis, ἡ, *2) = χλευασμός, illusio, -onis, θ.
 εἰρωνεύομαι· 1) dissimulare loquor· καὶ ἐν γένει dissimulo, -are· 2) = σκώπτω, derideo, -ere.
 εἰρωνευτής, δ, cavillator, ἄ.
 εἰρωνευτικός, εἰρωνικός, ἡ, ὄν, dissimulatione loquens; simulatus, a, um; ironicus, a, um.
 εἰς καὶ ἐς· 1) in (μετ' αἰτιατ.)· ἀφικνοῦμαι εἰς χώραν· venio in regionem· ἀφ'ἤκετο εἰς Ἀθήνας, Athenas venit· 2) ad· εἰς Ἀφροδίτης (δῆλ. ναόν), ad Veneris (δῆλ. aedem)· 3)

λόγους ποιοῦμαι εἰς τὸν δῆμον, verba facio ad populum. 4) ἐπὶ χρόνον· εἰς ἐνιαυτόν, in unum annum. 5) εἰς θέρος, in aestatem. 6) quod attinet ad: εἰς μὲν ταῦτα, quod ea attinet. 7) δι' ἐπιρροήματος: εἰς καλόν, opportune. 8) ἐπὶ ἀριθμ. circiter, ad: εἰς μυρίους, ad decem millia.

εἰς, μία, ἓν, unus, una, unum (γεν. unius, dat. uri).

εἰσαγγελεύς, ὁ, delator, -oris, ἄ.

εἰσαγγελία, ἡ, delatio, -onis, θ.

εἰσαγγελτικός, εἰσαγγελικός, ἡ, ὄν, delator.us, a, um.

εἰσαγγέλλω, ῥημ. defero (-tuli, -latum, -erre).

εἰσάγω, 1) = εἰσορμίζω τι, invehō, -ere ἢ importo, -are, aliquid. 2)

εἰσάγω τινα πρὸς τινα, introduco aliquem ad aliquem. 3) εἰσάγω τινα λέγοντα, induco aliquem dicentem.

εἰσαγωγεύς, ὁ, introductor, ἄ.

εἰσαγωγή, ἡ, 1) = εἰσοκομιδή, invectio, -onis, θ. 2) introductio, -onis, θ. 3) — βιβλίον, proemium.

εἰσαγωγικός, ἡ, ὄν, ad introductionem aptus; introductor.us.

εἰσαγωγίμος, ὄν, importatitius, a, um, introductus, a, um.

εἰσακοντίζω, jaculor in-.

εἰσακούω, 1) — τινός, audio, ausculto aliquem. 2) — τὰς δεήσεις, exaudio preces. 3) — τινὶ (ὑπακούω), exaudio aliquem; obedio alicui.

εἰσάλλομαι (εἰσπηδῶ) εἰς τι, insilio (-ire) in aliquid.

εἰσάπαξ ἢ εἰς ἅπαξ, semel.

εἰσαριθμέω -ῶ, adnumero, -are.

εἰσαυθής, posthac.

εἰσαεῖ, εἰς ἀεί, semper.

εἰσαύριον ἢ εἰς αὔριον, in crastinum; in posterum diem.

εἰσβαίνω, ingred or, (-gressus sum, -i), in aliquid conscendo.

εἰσβάλλω, 1) = ἐμβάλλω, injicio (-jeci, -jectum, -ere), aliquid alicui. 2) = βίᾳ εἰσέρχομαι, invado.

εἰσβασις, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσβατός, ἡ, ὄν, quem, quam, quod ingredi possumus.

εἰσβάζομαι, (= βίᾳ εἰσέρχομαι),

irrumpe, -ere, in aliquid.

εἰσβάζω (εἰς τὰς ναῦς), impono in naves (in classem).

εἰσβολή, ἡ, 1) ingressus, -us, ἄ. 2) invasio, -onis, θ.

εἰσδέχομαι, recipio (-cepi; -ceptum -ere) aliquem: ἢ aliquid.

εἰσδύσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.

εἰσδύω, εἰσδύομαι. 1) subeo, -ire, penetro, -are; insinuo, -are.

εἴσοιμι, ἴδε εἰσέρχομαι.

εἰσέλασις, ἡ, irruptio, -onis, θ.

εἰσελαύνω, equo invehor ἢ ingredior, -i.

εἰσέρπω, εἰσερπίζω, irrepo (-psi, -ptum, -ere), id aliquid; irrepto.

εἰσερπυσμός, ὁ, irreptio, θ.

εἰσέρχομαι, 1) in eo (si, -itum, -ire) in aliquid; ingredior (-essus sum, -i) in aliquid; introeo, -ire, in aliquid; intro -are, in aliquid.

εἰσέτι, in posterum quoque.

εἰσέχω, introrsus pertineo.

εἰσηγέομαι -οῦμαι, 1) introduco (-xi, -ctum, -ere), aliquid; 2) — νόμον, legem rogo.

εἰσηγίσις, ἡ, 1) introductio, -onis, θ. 2) suasio, -onis, θ. 3) εἰσήγησις.

νόμον, rogatio, -onis, θ.

εἰσηγητής, ὁ, introductor (-oris alicujus rei), auctor, -oris, ἄ.

εἰσίσμι, immitto -ere.

εἰσικνέομαι -οῦμαι, pervenio in.

εἰσιτήριον; tabella (admissionis).

εἰσιτήριος, ὄν, ad ingressum pertinens; εἰσιτήριος λόγος, oratio aditialis.

εἰσοκομιδή, ἡ, invectio, -onis, θ.

εἰσορμίζω, invehō (-xi, -ere), aliquid; importo, -are, aliquid.

εἰσκρίνω, coopto, -are.

εἰσκρούω, feriendo immitto.

εἰσνήχομαι, innato, -are.

*εἰσοδεῖα, ἡ, fructuum perceptio, frugum perceptio; seges, -etis, θ.

*εἰσοδεύω, fructus percipio.

*εἰσόδημα, τό, redditus, -us, ἄ.

εἰσοδος, ἡ, ingressus, -us, ἄ.

εἰσοράω -ῶ, intueor, -eri.

εἰσορμάω -ῶ, irruo, -ere.

εἰσορμίζω, in portum invehō. ||

—ομαι, invehor in portum.

εἰσοχή, ἡ, quod introrsum vergit; locus depressus; cavum.

εἰμπέμπω (==εμβάλλω), immitto, -ere, aliquid (φόρον metum).

εἰσπεράω -ῶ, transeo, -ire.

εἰσπέτομαι, involo, -are.

εἰσπηδάω -ῶ (εἰς τι), insilio (-silui, -ire) alicui ἢ aliquid.

εἰσπίπτω (εἰς τινα, εἰς τι)· incido (-cidi, -ere) in aliquem.

εἰσπλέω, navigo ἢ navi invehor (in locum aliquem).

εἰσπλοος -ους, invectio in portum

εἰσπνέω, spiritu duco (aërem).

εἰσπνοή, ἡ, respiratio, -onis, θ.

εἰσπορεύομαι, intro; introeo.

εἰσπράκτωρ, δ, exactor, -oris, δ.

εἰσπραξις, ἡ, exactio, -onis, θ.

εἰσπράττω, exigo, (-egi, -ere) aliquid ab aliquo.

εἰσρέω, influo (-xi, -xum, -ere)· ὁρ. εἰσερρεῖν (=εἰσερρευσεν), influxit.

εἰσρους, δ, influxus, δ.

εἰσορή, εἰσρουσις, influxio, -onis.

εἰσιτίθηναι, impono, (-posui, -positum, -ere), aliquid in aliquid.

εἰσφέρω (ὁρ. εἰσφέρων), 1) infero (intuli, illatum -ere); ingero (-gessi, -ere), aliquid 2) περιχρημάτων, φόρων· α) infero, -ferre; confero, -ferre· β) χρήματα, εισφοράς εἰσφέρω, pecuniam tributa solvo, pendo· 3) νόμον εἰσφέρω, legem iero, legem rogo· 4) =εἰσάγω, induco, -ere.

εἰσφορά, ἡ, 1) pecuniae collatio· 2) =φόρος, tributum, -i, cū. 3) illatio (legis).

εἰσφορέω -ῶ, infero, importo.

εἰσφοράτω, sepio -ire, aliquid.

εἰσφύρω, immisceo, -ere.

εἰσχέω, infundo, -ere.

εἰσχωρέω -ῶ, penetro in aliquem locum, pervado, -ere.

εἰσω, ἔσω, intra (μετ' αἰτιατ.).

εἰσωθέω -ῶ, intra pello.

εἶτα, postea deinde, tam.

εἶτε—εἶτε, sive—sive.

εἰωθα, εἰωθώς, ἴδε ἐθίζω.

εἰωθότως, more solito.

ἐκ (πρὸ φωνήεντ.) ἐξ 1) ex ἡ e (e πρὸ συμφ. ex πρὸ συμφ. καὶ φωνήεντος), μετ' ἀφαιρ. : ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, e caelo· 2) de (μετ' ἀφαιρ.) εἰς ἐξ ἐκείνων, unus de illis· 3) ab ἡ a (μετ' ἀφαιρ.): ἐκ παίδων, a pueris.

ἐκάνη, ἴδε καίομαι.

ἐκάς, procul.

ἐκασταχή, ἐκασταχοῦ, ubique.

ἐκασταχόθεν, undique.

ἐκασταχόθι, passim.

ἐκασταχόσε, quoquo versus.

ἐκαστος, ἡ, ον, 1) quisque, quaeque, quodque ἢ quidque (γεν. cuiusque): 2) omnis, e: ἐκαστος ἀνθρώπος, omnis homo· 3) ἐκαστος χωρὶς, ἐκαστος ἰδίᾳ, εἰς ἐκαστος, ἐκαστος ἕνα, (μία, ἐν)· singuli, singulae, singula (γεν. singulorum κτλ.)

ἐκάστοτε, semper.

ἐκάτερος, α, ον, uterque, utraque, utrumque.

ἐκατέρωθεν, utrinque.

ἐκατέρωθι, utrobique.

ἐκατέρως, utroque modo.

ἐκατέρωσε, in utramque partem.

ἐκατόγχειρ, centimanus, α, um.

ἐκατόμβη, ἡ, hecatombe, -es, θ.

*ἐκατομμύριον, τό, decies centum millia; decies centena millia.

*ἐκατομμυριοῦχος, mille millia habens; locupletissimus, α, um.

ἐκατόμπολις, ἡ, centum urbes habens.

ἐκατόμπους, ουν, centipes, -edis.

ἐκατόμυλος, ον, centum portas habens.

ἐκατόν, οί, αἰ, τά, centum.

ἐκατονταετηρίς, ἡ, centenaria aetas; seculum, -i, ον.

ἐκατονταετής, ἐκατονταέτης, centum annorum; centenarius.

ἐκατοντάκις, centies.

*ἐκατοντάλιτρον, centumpondium

*ἐκατονταπλασιάσω, centuplico.

ἐκατονταπλάσιος, α, ον, centuplex, -icis; centuplicatus, α, um.

ἐκατονταπλασίως, in centuplum; centies tantum.

ἐκατόνταρχος, centurio, -onis, δ.

ἐκατοντάς, ἡ, centenarius nume-

rus : centuria, -ae. θηλ.

ἐκατοντούτης, -ης, centum annorum; centenarius, -a.

ἐκατοστήμοριον, centesima pars.

ἐκατοστός, centesimus, a, um.

ἐκατοστὺς, ἡ, centuria, -ae, θ.

ἐκβαίνω, evado (-si, -sum, -ere).

2) exeo, -ire; ἐκβαίνω ἐκ τῆς νεώς,

exeo de (ex) naxi. 3) egredior, -i.

ἐκβαίνω τῆς οἰκίας, egredior domo.

4) ἐκβαίνει (=συμβαίνει, ἀποβαίνει) evenit, accidit.

ἐκβάλλω, ejicio (-jeci, -ectum, -ere), τινὰ τῆς οἰκίας, aliquem domo.

|| ἐκβάλλω τοὺς στρατιώτας τῶν ἐν τῶν θέσεων, milites ex praesidiis et stationibus deturbo. *ἐκβάλλω φωνήν, vocem emitto.

ἐκβασίς, ἡ. 1) egressus, -us, θ.

2) eventus, -us, ἄ. exitus, -us, ἄ.

ἐκβιάζω. 1) vi expello aliquid;

exturbo aliquid ἢ aliquem. *2) vi-

olo, -are, aliquem.

ἐκβίαισις, ἐκβιασμός, violentia.

ἐκβιβάζω, e navi expono, educo,

-ere, aliquem.

ἐκβλάστησις, ἡ, germinatio, -onis.

ἐκβλύζω, scatelo, -ere.

ἐκβοάω -ῶ, exclamo, -are.

ἐκβοηθέω -ῶ (ἐκ τῆς πόλεως); crup-

tionem ex oppido facio.

ἐκβολάς, ἡ, scoriae argenti.

ἐκβολή, ἡ, ejectus, -us, θ.

ἐκβόσκω, depasco -ere.

ἐκβράζω (περὶ θαλάσσης) in litus ejicio, aliquid.

ἐκβρασμα, τό. 1) quod in litus ejectum est: *2) μῦθ. — α (καθάρματα), faex populi; sentina reipublicae

ἐκγίγνομαι. 1) enascor, -i. (ab aliquo). 2) ἐκγίγνομαι τοῦ ζῆν, discedo e vita. 3) ἐπὶ χρόνον = παρέρχομαι, praetereo, -ire.

ἐκγονος, ον. 1) ortus, a, um. 2) ἐκγονοί α) = τέκνα, soboles. β) = ἀπόγονοι, posterī, -orum.

ἐκγράφω. 1) = ἀντιγράφω, exscribo, -ere. 2) = ἐξαλείφω, deiino, -are.

ἐκγυμνάζω, exerceo, -ere.

*ἐκγύμνασις, ὁ, exercitatio, θ.

ἐκγυμνός -ῶ, nudo, -are.

ἐκδαρσις, ἐκδαρμα (=ξέγδαρμα).

1) cutis laceratio. 2) pellis detractio ἐκδείκνυμι, ostendo, -ere.

ἐκδέρω (=γδέρω). 1) detraho pellem (bestiae alicui). *2) = ἀμύττω τὸ δέσμα, cutem lacero.

ἐκδεσμεύω, religo ex aliqua re.

ἐκδετος, religatus (ex equis).

ἐκδέχομαι. 1) = διαδέχομαι, ἀνα-

λαμβάνω. excipio (-cepi, -ptum,

-ere). 2) = προσδέχομαι, περιμένω,

exspecto, -are.

ἐκδηλος, ον, evidens, -ntis.

ἐκδηλός -ῶ, patefacio, -ere, ali-

quid; manifesto, -are.

ἐκδήλως, manifeste, manifeste.

*ἐκδήλωσις, ἡ, manifestatio.

ἐκδιδάσκω, edoceo, ere.

ἐκδιδράσκω, aufugio, -ere.

ἐκδίδωμι. 1) = ἐκφέρω τι, edo (-di-

di, -ditum, -ere), aliquid. 2) =

παράδιδωμι, dedo, -ere, aliquem.

3) = προδίδωμι, prodo, -ere. 4) ἐκ-

δίδωμι θυγατέρα, do ἡ colloco iu-

liam in matrimonium. 5) = μισθώ

τι, loco, -are, aliquid. 6) ἐκδίδωμι

ἀργύριον (=δανείζω), colloco pecu-

niam fenore. 7) ὁ ποταμός ἐκδίδωσιν

(=ἐκβάλλει) εἰς τὴν θάλασσαν, flu-

men in mare editur.

ἐκδιηγέομαι -οῦμαι, inarro, -are.

ἐκδικάζω (δίκην), iudicium exer-

ceo, de lile ἡ de causa iudico.

*ἐκδικασις, ἡ, actio iudicandi.

ἐκδικέω -ῶ, vindico, -are. || —

οῦμαι, ulciscor, -i.

ἐκδίκησις, ἡ, ultio, -onis, θ.

ἐκδικητικός, ἡ, ὄν, ultorius, a, um

ἐκδικητής, ὁ, ultor, -oris, ἄ.

ἐκδικήτρια, ἡ, ultrix, -icis, θ.

ἐκδικος, ον. 1) = ἄδικος, injustus,

a, um. 2) = ἐκδικητής, ulciscens.

ἐκδίκως, injuste.

ἐκδιψάω -ῶ, valde sitio.

ἐκδιψος, ον, valde sitiens.

ἐκδιωκτέος, α, ον, abigendus.

ἐκδιώκω, expello (-puli, pulsum,

-ere), aliquem.

ἐκδιώξις, ἡ, expulsio, -onis, θ.

ἐκδορά, ἡ, cutis laceratio.

ἐκδόρια (φάρμακα), medicamenta

cutem rodentia, *ἐκδόριον, τό, cau-

sticum, -i, οὐ.

ἐκδοσις, ἡ 1) = παράδοσις, deditio, -onis, θ. 2) = μίσθωσις, locatio, -onis, θ. 3) ἐκδοσις βιβλίου, editio, θ. 4) = νύμφευσις, desponsatio, θ.

ἐκδοτέος, α, ον, edendus, a, um.

*ἐκδότης, δ, editor, -oris, ἄ.

ἐκδοτός, ον 1) = παραδεδομένος, deditus, a, um 2) ἐκδοτός τινι deditus alicui in aliqua re ἐκδοτός εἰς πᾶσαν ἀκολασίαν, omni intemperantiae, vitam suam addictus.

ἐκδοτέως, deditim.

*ἐκδούλευσις, ἡ, ministerium, -ii, οὐ. opera, -ae, θ.

ἐκδοχεῖον, τό, excipulum, -i, οὐ.

ἐκδοχή, ἡ 1) exceptio, -onis, θ. 2) = ἐρμηνεία, interpretatio, θ.

ἐκδρομή, ἡ, excursio, -onis, θ.

ἐκδουσις, ἡ, exutio; spoliatio, -onis.

ἐκδύω, exuo (-ui, -utum, -ere).

ἐκεῖ, illic· ἐκεῖθεν, illinc· ἐκεῖθι, illic, ibi.

ἐκεῖνη, illo modo.

ἐκεῖνος, η, ον, ille, illa, illud.

ἐκεῖνως, illo modo.

ἐκεῖσε, illuc.

ἐκχειρία, ἡ, indutiae, -arum, θ.

ἐκζέω, effervesco; ebullio.

ἐκζεσις, ἡ, fervor, -oris, ἄ.

ἐκζητέω -ῶ, exquiro, -ere.

ἐκζητήσις, ἡ, exquisitio, -onis, θ.

ἐκζητητής, δ, inquisitor, -oris, ἄ.

ἐκζοφῶ -ῶ, obscuro, -are.

ἐκηβόλος, longe jaculans.

ἐκθάλλω, foveo, -ere.

ἐκθαμβέω -ῶ, obstupefacio, -ere, aliquem· ἐκθαμβοῦμαι, obstupeo, (-iactus sum, -iieri).

ἐκθαμβος, ον, obstupidus.

ἐκθάπτω, e terra effodio.

ἐκθεδόμεαι -ῶμαι, contempior.

ἐκθεατρίζω, per theatrum traduco, ἐντεῦθ· traduco ignominiose.

ἐκθειάζω, 1) = ἀποθέω, consecro, -are, aliquem 2) = ἐγκωμιάζω, consecro, laudibus extollo.

ἐκθειασμός, δ, consecratio, θ.

ἐκθεμα, τό, publice expositum.

ἐκθεσις, ἡ, 1) expositio (infantis) 2) explicatio, -onis, θ. 3) = σύνθεσις, compositio, -onis, θ. scriptio,

-onis, θ. 4) expositio, -onis, θ.

ἐκθεσμος, ον, lege vetitus (a, um); contra leges; inhonestus.

ἐκθέσμως, contra leges.

ἐκθέτης, δ, 1) expositus *2) qui (publice) exponit (aliquid).

ἐκθετος, ον, expositus, a, um; relictus, a, um; — βρέφος, *τό ἐκθετον; infans relictus, nothus, -i, ἄ.

ἐκθέω, excurro, -ere.

ἐκθέωσις, ἡ, consecratio, θ.

ἐκθηλάζω, exsugo, -ere.

ἐκθηλυνσις, effeminatio, θ.

ἐκθηλύνω, effemino, -are, enervo, -are; mollio, -ire, aliquem

*—ομαι, mollior, -iri, ἐκτεθλημένος, vir effeminatus; vir mollis.

ἐκθλίβω, 1) exprimo, -ere, aliquid 2) ἐν τῇ γραμμ. elido, -ere, aliquid (γράμματα, literas).

ἐκθλίμις, ἡ, 1) expressio, -onis, θ. 2) ἐν τῇ γραμμ. elisio, -onis, θ.

ἐκθνήσκω, 1) = λειποθυμῶ, animo linquor 2) emorior.

ἐκθρεψις, ἡ, educatio, -onis, θ.

ἐκθρονίζω, regno expello, aliquem

ἐκθρόνισις, expulsio e regno.

ἐκθρώσκω, exsilio; prosilio.

ἐκθυμος, ον, 1) alacer, -is, -e; fortis, e 2) ardens, -tis; fervidus.

ἐκθύμως, 1) alacriter *2) ardentius; vehementer; acriter studio.

ἐκθύω, sacrifico, -are; —ομαι, expio, -are; lustror, -are.

ἐκκαθαίρω, ἐκκαθαρίζω, expurgo, -are; mundo, -arer aliquid.

ἐκκάθαρις (ἐκκαθάρις), ἡ, purgatio, θ. mundatio, θ.

ἐκκαίω, 1) exuro (-ussi, -ustum, -ere), aliquid 2) μετφ. = ἐξάπτω τινά, accendo, -ere, aliquem 3) μετφ. —ομαι ardeo, -ere.

ἐκκαλέω -ῶ, evoco, -are, aliquem· συνήθ. ἐκκαλεῖσθαι, evoco, -are.

ἐκκαυμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἐκκαυσις, ἡ, accensio, -onis, θ.

ἐκκενῶ -ῶ, εῤῥημι. evacuo, -are,

aliquid.

ἐκκεντέω -ῶ, pugno, ere.

ἐκκεντρικός ἀνὴρ, abnormis homo cuius mores ab usu vitae differunt; homo temerarius.

ἐκκεντρος, *ον*, ἐπὶ θ. qui est extra centrum.

ἐκκεντρότης, *ῆ*, 1) egressio ex centro. *2) furor, -oris, ἄ.

ἐκκένωσις, *ῆ*, exinatio, θ.

ἐκκεχυμένως, effuse.

ἐκκηρύσσω καὶ ἐκκηρύττω, praeconis voce in exsilium mitto.

ἐκκινῶ -ῶ, 1) exagito, -are; excito, -are. *2) = ἐκινῶ, me in viam do, iter ingredior.

ἐκκλείω, 1) = ἀποκλείω, excludo. 2) = ἐμποδίζω, prohibeo.

ἐκκλέπτω, furtim subduco.

ἐκκλησία, *ῆ*, 1) ἐκκλ. ἐν ἣ συνελήθον καὶ οὐκ ἐνηγοφώρουσιν. α) contio, -onis, θ. β) concilium, -i, οὐ. 3) ἐκκλησία ἐν ἣ ἐνηγοφώρουσιν καὶ ἐνηφιζόντο, comitia, -orum, οὐ. πλ. 4) † templum, -i, οὐ. ecclesia, -ae, θ.

ἐκκλησιάζω, concionor, -ari. || —ομαι, eo in ecclesiam.

ἐκκλησιαστής, *ος*, 1) concionator, -oris, ἄ. 2) † ecclesiastes, -ae, ἄ.

ἐκκλησιαστικός, *ος*, 1) concionalis, e. 2) † ecclesiasticus, a, um. **ἐκκλησις**, *ῆ*, 1) evocatio, -onis, θ. 2) provocatio, -onis, θ.

ἐκκλητικός, *ος*, 1) evocatorius.

ἐκκλητος, *ον*, 1) evocatus, a, um. 2) ad quem provocatur. 2) de quo provocatio est. 3) ἐκκλητος δίκη, causa provocata.

ἐκκλίνω, 1) = ἀποτρέγω, declino, -are aliquid. 2) συνήθ. ἀμετ. = ἐκτρέπομαι (ἀπό τινος), me declino, καὶ οὐδ. declino, -are.

ἐκκλισις, *ῆ*, declinatio, θ.

ἐκκοιλίω, excavo, -are.

ἐκκοιλιάζω (= ἐξεκοιλιάζω), e ventre eximo; exentero, -are.

ἐκκοκίζω, grana eximo.

***ἐκκοκισμός**, excusus granorum.

ἐκκολάπτω, *ος*. 1) exsculpo (-psi, -ptum, -ere), aliquid. 2) ἐκκολάπτω ὡά, νεοττούς, excludo ova, pullos.

ἐκκόλαψις, exclusio pullorum.

ἐκκολυμβάω -ῶ, enato, -are.

ἐκκομιδή, *ῆ*, 1) exportatio, -onis, θ. 2) = κηδεία, funus, -eris, ἄ.

ἐκκομίζω, 1) exparto, -are, aliquid. 2) νεκρόν — (= κηδεύω), mortuum ettero.

ἐκκοπή, *ῆ*, excisio, -onis, θ.

ἐκκοπρέω -ῶ, **ἐκκοπρίζω**, sterco edo; alvum levo.

ἐκκοπρόδομαι -οῦμαι, in stereus ἢ coenum mutor.

ἐκκόπτω. 1) excido (-ili, -isum -ere), aliquid. 2) ἐκκόπτω τὰς θύρας, τὰς πύλας, excindo portas. 3) ἐκκόπτω τινός τι, coerceo alicujus aliquid (τὴν θρασυτητα, audaciam).

ἐκκρεμής, *ές*, (= κρεμάμενος) pendulus, a, um. *τὸ ἐκκρεμὲς ὀρολόγιον, oscillatorium horologium.

ἐκκριμα, τό, excrementum, οὐ.

ἐκκρίνω. 1) excerno -crevi, -cretum, -ere aliquem ἢ aliquid. 2) seligo, -egi, -ctum. -ere. 3) ἐκκρίνεται, excernitur, effluit.

ἐκκρισις, *ῆ*. 1) excretio, -onis, θ. 2) excrementum, -i, οὐ.

ἐκκριτικός, *ος*, 1) excernendi vim habens.

ἐκκρουσις, *ῆ*, excussus, -us, a.

ἐκκρούω, excutio (-ussi, -ere), aliquid ἢ aliquid. ἐντεῦθ. = expello (-lli, pulsum -ere), aliquid.

***ἐκκύβευσις**, *ῆ*, sortitio, -onis, θ.

ἐκκυβεύω. 1) = διακυβεύω, jaceo aleam, jactā aleā periclitor. || παθῆν. in alea perdo. *2) ἐπὶ λαχείου, sortem duco; sortior, -iri.

ἐκκυλίω, **ἐκκυλινδῶ** -ῶ, **ἐκκυλινδῶ**, evolvo (-olvi, -olutum, ere) aliquid (πέτρας, sava). ἐκκυλίομαι me evolvo (ex).

ἐκκύπτω, promineo (-ui, -ere); — τὴν κεφαλὴν, prospicio.

ἐκκωφάω -ῶ, **ἐκκωφῶ** -ῶ, surdum facio. ἐκκωφὸν τινα, alicujus aures obtundo. ἐντεῦθ. = ἀμβλύνω, obtundo.

ἐκλαμβάνω, 1) excipio, -ere, aliquid. 2) recipio, -ere, aliquid. 3) — ἔργον, conduco opus faciendum. 4) = ἐννοῶ τι, accipio (excipio), -ere, aliquid. *5) — τινα ἀντί τινος, accipio aliquem pro aliquo.

ἐκλαμπρότης, *ῆ*, excellentia, θ.

ἐκλαμπρύνω, illustro, -are.

ἐκλάμπω, offulgeo (-lſi, -ere);
 ἐκλαμψις, ἡ, fulgor, -oris, ἄ.
 ἐκλανθάνομαι, obliviscor, -i.
 ἐκλαξένω, exculpo, -ere.
 ἐκλατομέω -ῶ, lapides excido.
 ἐκλεαίνω, levigo -are, aliquid.
 ἐκλέγω, 1) = διαλέγω, lego, (-gi, -ctum, -ere); eligo, -gi, -ctum, -ere;
 opto, -are, aliquid. 2) περι φόρων, χρημάτων = εἰσπράττω, exigo, -ere, (tributum). 3) = αἰροῦμαι, eligo, deligo, creo.
 *ἐκλειπτική, ἡ, linea eclip'tica.
 ἐκλείπω, 1) desero, (-rui, -rtum, -ere) aliquid. 2) ἀμετ. = ἐλλείπω, deicio (-eci, -ctum, -ere): ἡ σελήνη ἐκλείπει, luna deficit.
 ἐκλειψις, ἡ, defectio, -onis, ὁ.
 ἐκλεκτός, α, ον, eligendus ἢ diligentus, a, um.
 ἐκλεκτικός, ἡ, ὄν, qui eligit; eligens, -ntis.
 ἐκλεκτός, ἡ, ὄν, electus.
 *ἐκλεκυμένος, η, ον, solutus.
 ἐκλεκυμένος, solute.
 ἐκλεξις, ἡ, delectus, -us, ἄ.
 ἐκλεπίζω, ἐκλέπω. 1) decortico -are. 2) ἐπὶ πτηνῶν = ἐκκολάπτω, excludo, -ere, (pullos, ova).
 ἐκλέψεις, ἡ, 1) corticis detra-ctio. 2) pullorum exclusio.
 ἐκλιπαρέω -ῶ, exoro, -are,
 ἐκλιπαρήσις, ἡ, deprecatio.
 ἐκλιπής, ἐς, deficiens, -ntis.
 ἐκλογέομαι -οῦμαι, excuso, -are.
 ἐκλογεύς, δ, 1) exactor vectigalium *2) elector, -oris, ἄ.
 ἐκλογή, ἡ, 1) electio, ὁ. delectus, us, ἄ. 2) = εἰδύλλιον ecloga, ὁ.
 ἐκλογικός, ἡ, ὄν, ad deligendos magistratus pertinens.
 ἐκλυσις, ἡ, 1) = λύτρωσις, exsolatio, -onis, ὁ. liberatio, -onis, ὁ. 2) = ἐξασθενείσις, imbecillitas, *3) = διαφθορά ἢ ῥῥω, morum corruptela; dissolutio, -onis, ὁ.
 *ἐκλυτος, ον, dissolutus, a, um,
 ἐκλύτρωσις, ἡ, redemptio, ὁ.
 ἐκλύτως, solute.
 ἐκλύω, 1) = λύω, ἀπαλλάττω, exsolvo (-olvi, -lutum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) = ἐξασθενίζω, enervo.

ἐκμαγεῖον, τό, simulacrum rei alienius expressum (in gypso, in cera); imago expressa.
 *ἐκμάθησις, ἡ, actio ediscendi (aliquid);
 ἐκμαίνω, furio, -are, aliquem: -ομαι, furo, ere;
 ἐκμανής, ἐς, furens, -ntis.
 ἐκμανθάνω, edisco, -ere, aliquid.
 ἐκμάσσω, καὶ ἐκμάττω, 1) = ἀποψῶ extergeo, abstergeo, (-rsi, -rsum, -ere) aliquid. 2) = ἐκτυπῶ, exprimo, -ere, aliquid.
 ἐκμεταλλεύω, fodinas exhaurio -ομαι, fodinas exerceo: || μετφ. -ομαι τὴν ἀγνοίαν τινος, quaestum ex errore alicujus exerceo.
 *ἐκμετάλλευσις (γῆς), ἡ, cultura
 ἐκμετρέω -ῶ, καὶ ἐκμετρέομαι, -οῦμαι, emetior ἢ dimetior, -i, *ἐξέμετρησε τὸ ζῆν, τὸν βίον, vitam finivit; mortuus est.
 ἐκμέτρησις, ἡ, dimensio, ὁ.
 ἐκμετρος, ον. 1) modum excedens. 2) immodicus, a, um.
 ἐκμέτρωσις, immodice.
 ἐκμηκίζω, ἐκμηκύνω, extendo.
 *ἐκμηδενίζω. 1) ad nihilum redigo. 2) vilito, -are, aliquid ἢ aliquem; -ομαι, in nihilum me extinguo; evilesco, -ere.
 *ἐκμηδενείσις, ἡ. 1) in nihilum extinctio. 2) vilitas -atis, ὁ.
 ἐκμηνύω. enuntio, -are.
 ἐκμίμησις, ἡ, imitatio exacta.
 ἐκμισθόω -ῶ. loco -are; eloco, -are, aliquid ἢ aliquem.
 ἐκμισθωσις, ἡ, locatio, -onis, ὁ.
 *ἐκμισθωτής, δ, locator, -oris, ἄ.
 ἐκμυζάω -ῶ, sugo, -ere, aliquid
 ἐκμύζησις, ἡ, suctus, -us, ἄ.
 ἐκμυκνάομαι -ῶμαι, emugio, -ire.
 ἐκναρκάω -ῶ, obtorpesco, -ere.
 ἐκνευρίζω, enervo, -are; ἐκνευρισμένος, η, ον, enervatus, a, um; enervis, e.
 ἐκνευρίσις, ἡ, enervatio, ὁ.
 ἐκνομος, ον, non legitimus, a, um, legibus repugnans.
 ἐκούσιος, α, ον, spontaneus, a, um; voluntarius, a, um.
 ἐκουσίως, sponte (meâ, tuâ, suâ).

ἐκπαγλος, ον, terribilis, e.
 *ἐκπαιδευσις, ἡ, eruditio, ὁ.
 *ἐκπαιδευτήριον, paedagogium.
 ἐκπαιδευτικός, ἡ, ὄν, ad educationem, ad institutionem ad eruditionem pertinens.
 ἐκπαιδεύω, instituo (-ui, -utum, -ere), aliquem; erudio, -ire.
 ἐκπαλαι, jamdudum; olim.
 ἐκπαντός, omnino, prorsus.
 ἐκπαρθενεύω, devirgino, -are.
 ἐκπειράω -ῶ, tento, aliquem.
 ἐκπέμπω, emitto, -ere.
 ἐκπεμψις, ἡ, emissio, -onis, ὁ.
 ἐκπεραίω, ad finem perduco.
 ἐκπεράω -ῶ, trajicio, -ere.
 ἐκπεριπλέω, circumnavigo, -are.
 ἐκπετάννυμι, extendo, -ere.
 ἐκπέτασις, ἡ, expansio, -onis, ὁ.
 ἐκπέτομαι, ἐκπέταμαι, evolo, -are.
 ἐκπήγνυμι, congelo, -are.
 ἐκπηδάω -ῶ, exsilio, -ire.
 ἐκπήδημα, τό, saltus, -us, ἄ.
 ἐκπηξις, ἡ, congelatio, -onis, ὁ.
 ἐκπιέζω, exprimo, -ere.
 ἐκπίεσις, ἡ, expressio, -onis, ὁ.
 ἐκπιεστήριον, prelum, -i, οὐ.
 ἐκπίμπλημι, impleo, -ere.
 ἐκπίνω, ebido, -ere.
 ἐκπιπράσκω, vendo, -ere.
 ἐκπίπτω· 1) excido (-idi, -ere)· 2) ejicior (-ctus, sum, -i)· ἐκπεσών (=ἐξορισθεὶς) τῆς πόλεως, ejectus e civitate· 3) ἐκπίπτω (=ἐκδιώκομαι) ἀπό τινος, ejicior ab aliquo· 4) ἐκπίπτω (=ἐξοκέλλω) εἰς τὴν γῆν, ejicior in terram.
 ἐκπλατύνω, dilato, -are.
 ἐκπλεος, ον, καὶ ἐκπλεως, ον, expletus, a, um (aliqua re)· ἐντεῦθεν· =integer, a, um; sufficiens, -ntis.
 ἐκπλέω, enavigo, -are.
 ἐκπληκτικός, ἡ, ὄν, horrendus, a, um; terribilis, e.
 ἐκπληκτικῶς· 1) cum terrore· *2) miro in modo.
 ἐκπληκτος, ον, attonitus, a, um; stupefactus, a, um.
 ἐκπληξις, ἡ· 1) consternatio, -onis, ὁ· 2) stupor, -oris, ἄ.
 ἐκπληρόω -ῶ, expleo, -ere.
 ἐκπληρωσις, ἡ, expletio, ὁ.

ἐκπληρωτής, ὁ, qui explet (aliquid), qui facit jussa.
 ἐκπλήσσω καὶ ἐκπλήττω· 1) ἐκκρούω, ἐκδιώκω, excutio, -ere· 2) =καταπλήττω, percello (-culi, -culsum, -ere) aliquem.
 ἐκπλοος, -ους, ὁ, enavigatio, -onis.
 ἐκπλύνω, eluo, -ere, aliquid.
 ἐκπλυσις, ἡ, actio eluendi.
 ἐκπλυτος, ον, elutus, a, um.
 ἐκπνευσις, ἡ, exspiratio, ὁ.
 ἐκπνέω, efflo, -are, aliquid; exspiro, -are, aliquid.
 ἐκπνοή, ἡ, exspiratio, -onis, ὁ.
 ἐκπνοος, -ους, -ουν· 1) exspirans, -ntis· 2) exanimatus, a, um.
 ἐκποδών, e medio, de medio.
 ἐκποιέω -ῶ, abalieno, -are, aliquid; vendo (-didi, -ere), aliquid.
 ἐκποίησης, ἡ, abalienatio, -onis, ὁ· venditio, -onis, ὁ.
 1. ἐκπολεμέω -ῶ· 1) ad bellum lacesso· 2) =καταπολεμῶ, debello, -are, vinco, -ere, aliquem.
 2. ἐκπολεμῶ -ῶ (τινά τινα, πρόσ τινα), intensum (hostem) reddo aliquem alicui, ἐκπολεμοῦμαι τινα, infensus (hostis) fio alicui.
 ἐκπολέμωσις, ἡ, inimicitiae, πλ.
 ἐκπολιορκέω -ῶ, urbem (obsidione) expugno; obsidione capio.
 ἐκπολιόρκησις, ἡ, expugnatio.
 *ἐκπολιτίζω, ad humanitatem informo; -ομαι, excoior, -i.
 *ἐκπολιτισμός, ὁ, humanitas, -atis, ὁ· cultus, -us, ἄ· cultus vitae.
 *ἐκπολιτιστικός, ἡ, ὄν, qui (quae) mores humaniores docet; qui morum magister.
 ἐκπονέω -ῶ· 1) =ἐξεργάζομαι τι, elaboro, -are, aliquid· 2) =τὴν τροφήν, cibos digero· 3) =πόνον κατορθῶ τι, laborando consequor, aliquid ἢ ut (μεθ' ὑποτακτικῆς).
 ἐκπορεύομαι, exeo, -ire; egredior, -i; procedo, -ere.
 ἐκπόρευσις, ἡ, processio.
 ἐκπορευτός, procedens.
 ἐκπορθέω -ῶ, devasto (urbem).
 ἐκπόρθησις, devastatio (urbis).
 ἐκπορίζω, suppedito, -are; -ομαι, impetro, consequor, -i.

ἐκπόρευσις (μετφ.) contemptus, -us, ἄ. dedecus, -oris, ἄ.

*ἐκπορεύω (μετφ.) in contem-
ptionem adduco, aliquid; —ομαι,
in contemtionem venio.

ἐκπράσσω καὶ ἐκπράττω· 1) per-
ficio, aliquid· 2) = ἐλπιόω, 'exi-
go' (χρήματα, pecunias).

ἐκπρίω, serrā exseco.

ἐκπροθέσμεω -ῶ, diem praestitu-
tum non obo.

ἐκπρόθεσμος, ον, qui diem prae-
stitutum non servat.

ἐκπροθέσμως, post diem prae-
stitutum.

*ἐκπροσωπέω -ῶ, ῥήμ. personam
alicujus gero.

ἐκπτοέω -ῶ, exterreo, -ere; con-
sterno, -are; —οῦμαι, extereor, -i;
ἐξεπτοημένος, exterritus.

ἐκπτύμα, ἐκπτύμα, sputum, -i.

ἐκπτύξω, ἥ, explicatio, -onis.

ἐκπτύω, expuo, -ere, aliquid.

ἐκπτωσις, ἥ· 1) prolapsio, -onis,

θ. 2) ejectio, -onis, θ. οὐ. *3) —
τῶν τιμῶν, diminutio, -onis, θ. de-
ductio, -onis, θ.

*ἐκπυτός, ον, delapsus, a, um.

ἐκπυνθάνομαι, ῥήμ. inquirō in-
terrogando.

ἐκπυρός, ον, iervidus, a, um.

ἐκπυρόω -ῶ, incendo, -ere, ali-
quid· —οῦμαι, incendor; excandesco

*ἐκπυρσοκρότης, ἥ, fragor, ἄ.

*ἐκπυρσοκροτέω -ῶ, detono, -are.

ἐκπύρωσις, inflammatio, -onis, θ.

ἐκπωμα, τό, poculum, -i, οὐ.

ἐκπωματίζω, vasis obturamen-
tum detraho; recludo, -ere.

ἐκρέω, efiluo -xi, -ere.

ἐκρήγνυμι· 1) efringo, -ere, ali-
quid· 2) erumpo (-upi, -ptum,

-ere), aliquid· || μετφ. —νυμαι εἰς
τινα (= λόγους κατὰ τινος ἐπιπλῆτω),
erumpo iram ἢ stomachum in ali-
quem.

ἐκρηξίς, ἥ, eruptio, -onis, θ. ||
μετφ. —ορηξίς, eruptio irae.

ἐκρίζω -ῶ, eradico, -are.

ἐκρίζωσις, ἥ, eradicatio, -onis, θ.

ἐκρίζωτης, ὁ, qui eradicat.

ἐκριμμα, τό, purgamentum, -i.

ἐκρπίζω, ilando excito· || μετφ.
—ζωπνρῶ, excito, -are, aliquid.

ἐκρίπτω καὶ ἐκρίπτεω -ῶ, ejicio
(-eci, -ctum, -ere), aliquid.

ἐκρίψις, ἥ, projectio, -onis, θ.

ἐκροή, ἐκροία, ἐκρους, effluvium
-i, οὐ. fluxio, -onis, θ.

ἐκρυθμός, ον· 1) extra rythmum,
rythmo carens· *2) = ἐκνομος, ab-
normis, contra leges.

ἐκρυσίς, ἥ, profluvium, -i, οὐ.

ἐκσαρκίζω, carnis nudo.

ἐκσαρκόω -ῶ, obesum facio· ἐκ-
σαρκούμαι, obesus sio

ἐκσάρκωμα, carnis excrescentia.

ἐκσαρκόω -ῶ, everro (-erri, -er-
sum, -ere), aliquid.

ἐκσημαίνω, declaro, -are.

ἐκσιγέω -ῶ, plane sileo.

ἐκσίγησις, ἥ, silentium, -i, οὐ.

ἐκσιωπάω -ῶ, conticesco, -ere.

ἐκσκάπτω, eifodio, -ere.

ἐκσπασίς, ἥ, evulsio, -onis, θ.

ἐκσπάω -ῶ, evello, -ere, aliquid.

ἐκσπένδω, libo, -are.

ἐκσπερματίζω, semen emitto.

ἐκσπογγίζω, spongiā deleo.

ἐκστασις, ἥ· 1) motus rei e loco
suo· 2) — λογισμῶν, mentis amo-
tio; amentia, -ae, θ. 3) stupor,

-oris, ecstasis, θ.

ἐκσταστικός, ἥ, ὄν, attonitus, a,
um; mente alienatus, a, um.

ἐκστέλλω, emitto, -ere.

ἐκστέφω· 1) coronam aufero· 2)
coronā exorno.

ἐκστηθίζω, memoriter recito.

ἐκστρατεία, ἥ, expeditio, θ.

ἐκστρατεύω —ομαι, educo milites
in expeditionem.

ἐκτραποπεδέω —ομαι, castra loco
extra (urbem).

*ἐκστομίζω (λόγ· ον)· verbum efiero.

ἐκστρώννυμι, stratum aufero.

ἐκσυρίζω καὶ ἐκσυρίττω τινά, ex-
sibilo, -are, aliquem.

ἐκσύρω, eripio, extraho, -ere.

ἐκσφενδονάω -ῶ, καὶ ἐκσφενδο-
νίζω, fundā ejaculor, aliquid.

ἐκσφραγίζω, exsigno, -are.

ἐκσώζω, e periculo servo.

ἐκτάδην, extense ἢ extente.

ἐκταῖος, α, ον, sexti die.

ἐκτακτος, ον, non ordinarius, extraordinarius.

ἐκταράσσω καὶ ἐκταράττω· perturbo, conturbo; —ομαι, perturbor et exterreo (aliqua re).

ἐκτασις, ἡ, 1) extensio. θ. 2) spatium, —i, οὐ, distantia, ae, θ. 3) —φωνήεντος, productio, θ.

ἐκτάσσω καὶ ἐκτάττω, instruo copias ἢ aciem, exercitum ordino; —ομαι, in acio collocor ἢ instruo.

ἐκτατός, exporrectus; extensus. ἐκτεθληνυμένος, ἰδὲ ἐκθληνῶ.

ἐκτείνω, 1) extendo (-ndi, -nsum καὶ ntum), -ere, aliquid; —ομαι, extendor (-nsus sum, -i)· 2) protendo, -ere, aliquid· 3) = μὴκύνω τι, produco, -ere.

ἐκτελευτάω —ῶ, finio, -ire.

ἐκτέλεισις, ἡ, 1) confectio, θ. perfectio, θ. 2) exsecutio, θ.

*ἐκτελεστής, δ, exsecutor, δ.

ἐκτελέω —ῶ, conicio, perficio (-feci, -iectum, -ere); perago, -ere, aliquid.

ἐκτέμνω, exseco (-cui, -ctum, -are) aliquid· μάλιστα δέ: ἐκτέμνω τινὰ (= εὐνουχίζω); exseco ἢ castro aliquem· οἱ ἐκτετμημένοι (= ἐκτομαίαι), exsecti, -orum, δ.

ἐκτενής, extensus, a, um,

ἐκτενῶς· 1) prolixè· 2) extense.

ἐκτεταμένως, extense.

ἐκτῆκω, eliquo, -are, μετφ. deleo, extinguo, -ere, adiquid· —ομαι ὑπὸ τινος, extrabesco aliqua re.

ἐκτημόριος, ον, sextantarius, a, um τὸ —ον, sextans, -ntis, δ.

ἐκτηξίς, ἡ, liquidatio, -onis, θ.

ἐκτίθημι, 1) = ἔξω τίθημι, expono (-sui, -situm, -ere) aliquid ἢ aliquem· 2) = προτίθημι, propono, -ere, expono, -ere, aliquid· ἐκτίθημι νόμον, legem propono· 3) = ἐπιτίθημι, διηγόμαι, δηλῶ τι, expono rem (ἢ de re); explico, aliquid· 4) = ἐκδίδωμι, edo, -ere, (ibrum)· *5) ἐκτίθημι τινα εἰς κίνδυνον, aliquem in periculum adduco.

ἐκτίκτω, partu edo.

ἐκτίλλω, evello, -ere, aliquid.

ἐκτιμάω —ῶ, 1) = διατιμάω, aestimo, -are, aliquid· 2) = λαόν τιμάω, aestimo, valde honoro aliquem.

ἐκτίμησις, ἡ, aestimatio, θ.

ἐκτιναγμός, δ, ἐκτίναξις, ἡ, excusio, percussio, -onis, θ.

ἐκτινάσσω, excutio, (-ussi, -ussum, -ere).

ἐκτίνω, (ἀποτίνω πληρώνω)· 1) solvo ἢ persolvo (solvi, solutum, ere) aliquid· 2) luo, -ere, aliquid· 3) ἐκτίνω εὐεργεσίας τινί, reddo, refero alicui beneficium· 4) ἐκτίνω δίκην ἢ ζημίαν, multam subeo.

ἐκτισίς, ἡ, persolutio, -onis, θ.

ἐκτιτρώσκω, abortum facio.

ἐκτομή, ἡ, exsectio, -onis, θ.

ἐκτομίας, δ, exsectus, -i, δ.

ἐκτονόω —ῶ, debilito, -are.

ἐκτοξεύω, 1) emitto telum; jaculor, -ari· 2) jaculo perimo (aliquem ἢ aliquid).

ἐκτοπιζώ, loco moveo· ἐντεῦθεν· relègo, extermino, (aliquem).

ἐκτόπιος, ον, peregrinus, a, um,

ἐκτοπισμός, δ, relegatio, θ.

ἐκτοπος, ον, insolens, -ntis.

ἐκτορνεύω, tornando efformo.

ἐκτος, η, ον, sextus, a, um.

ἐκτός, extra.

ἐκτοτε, ex eo tempore.

ἐκτραγῶδέω —ῶ, tragice describo (aliquid).

ἐκτραχηλίζω, 1) excutio de collo. 2) collum ἢ cervicem frango· *3) ἐκτραχηλίζομαι εἰς τι, praeceps feror in aliquid.

ἐκτραχύνω, exaspero, -are, aliquid· μετφ. ἐκτραχύνω τινὰ (= παροξύνω), exaspero aliquem.

ἐκτρέπω, 1) = ἀποτρέπω, avertō, -ere· 2) deflecto, -ere.

ἐκτρέφω, enutrio (-ivi, -itum, -ire) educo, -are.

ἐκτρέχω, excurro, -ere· ἐξέδρομον, excursionem feci.

ἐκτρισις, ἡ, foramen, -inis, οὐ.

ἐκτριβή, ἐκτριψίς, ἡ, extritio, θ.

ἐκτρίβω, extero (-trivi, -tritum, -ere), aliquid; 2) ἐκτρίβω (ἀποξέω) τὸν λόν, extero rubiginem.

ἐκτροπή, ἡ, deflexus, us, δ.

ἐκτροπος, *ον*, deflexus, a, um.
 ἐκτρυνάω -ῶ, vindemio, -are
 ἐκτρυνίζω (οἶνον)· defaeco.
 ἐκτρύχω, attergo; consumo, -ere.
 ἐκτρώω, erōdo, -ere, aliquid.
 ἐκτρωμα, τό, abortus, us, ᾱ.
 ἐκτρωματικός, ἡ, ὄν, (=τρατώ-
 δης), monstrosus, a, um.
 ἐκτρωσις, ἡ, abortus, -us, ᾱ.
 ἐκτρωτικός, ἡ, ὄν, abortivus.
 ἐκτυλλίσσω, evolvo, -ere.
 ἐκτυπος, *ον*, expressus, a, um, im-
 pressus, a, um.
 ἐκτυπόω -ῶ, 1) exprimo, aliquid·
 2) imprimo, -ere· *3) — βιβλίον, li-
 brum edo ἢ emitto ἢ vulgo.
 ἐκτύπωμα, τό, effigies expressa.
 ἐκτύπωσις, ἡ, 1) expressio, -onis,
 θ. 2) — βιβλίον, editio, θ.
 ἐκτυφλώω -ῶ, excaeco, -are.
 ἐκτύφλωσις, ἡ, excaecatio, θ.
 ἐκτυφλόμαι -οῦμαι, tumidus, su-
 perbus fio.
 ἐκφαίνω, in lucem edo aliquid;
 patefacio aliquid· — ομαι, appareo,
 -ere; patefio, -fieri.
 ἐκφανής, ἐς, manifestus.
 ἐκφανσις, ἡ, patefactio.
 ἐκφαντικός, enuntiativus.
 ἐκφανλίζω, 1) detrecto ἢ detracto
 -are, aliquem ἢ aliquid· 2) elevo,
 vilito, -are, aliquid.
 ἐκφανλισμός (ἐκφάνλισις), de-
 trectatio, -onis, θ.
 ἐκφέρω, effero (extuli, elatum,
 -ere), aliquid ἢ aliquem; — ομαι, a)
 efiero mihi ἢ mecum· β) — ομαι ὑπό
 τινος, eferor aliqua re· γ) — ομαι
 πρὸς τι, feror in aliquid· δ) ἐκφέ-
 ρεται (=κηδεύεται), effertur.
 ἐκφεύγω, effugio (-gi, -ere), συ-
 νηθ· — διαφεύγω τι: ἐκφεύγω κίνδυ-
 νον, effugio periculum.
 ἐκφλέγω (ἐκφλογίζω), exuro (-us-
 si, -ustum, -ere), aliquid· μεταφ. —
 (ἐκκαίω) τι, exuro, inflammo.
 ἐκφλογόω -ῶ, inflammo, -are.
 ἐκφλόγωσις, ἡ, inflammatio.
 ἐκφοβέω -ῶ, extereo, -ere, ali-
 quem· — οῦμαι, extimesco.
 ἐκφόβησις, ἡ, terror, -oris, ᾱ.
 ἐκφορά, elatio, θ. funus, -eris, ᾱ.

ἐκφορέω -ῶ, effero, -ferre.
 ἐκφόρησις, ἡ, exportatio, θ.
 ἐκφορτόω -ῶ, exono, -are;
 onus eximo (alicui)*ἐκφορτῶ πλοῖ-
 ον, merces e navi expono.
 *ἐκφορτωσις, ἡ, oneris detractio.
 *ἐκφορτωτής, exonerator, -oris.
 ἐκφράζω· 1) eloquor, -i· 2) ver-
 bis exprimo aliquid· *3) — ομαι,
 dico, -ere; loquor, -i.
 ἐκφρασις, ἡ· 1) descriptio, -onis,
 θ. 2) elocutio, -onis, θ.
 ἐκφραστικός, ἡ, ὄν· 1) eloquendi
 facultate praeditus· *2) significans,
 -ntis.
 ἐκφρων, *ον*, demens, -ntis.
 ἐκφυγή, ἡ, effugium, -i, οῦ.
 ἐκφυλισμός, depravatio generis.
 ἐκφυλίζομαι, degenero, -are; ἐκ-
 φυλισθεῖς, degeneratus, a, um.
 ἐκφυλος, *ον*· 1) non ejusdem tri-
 bus, ἐντεῦθ. peregrinus, externus,
 a, um· 2) inusitatus, a, um· 3) in-
 naturalis, e· *3) — ἐκτραπείς τοῦ γέ-
 νους, degener, -eris.
 ἐκφυσάω -ῶ, efflo, -are, aliquid.
 ἐκφύσημα, ἐκφύσησις· efflatio.
 ἐκφυσις, ἡ, germinatio, -onis, θ.
 ἐκφύω· gigno; — ομαι, enascor.
 ἐκφωνέω -ῶ, pronuntio, -are.
 ἐκφωνήσις, pronuntiatio, -onis, θ.
 ἐκχαλκεύω, ἐκχαλκουργέω -ῶ,
 ex aere fabricor (aliquid).
 ἐκχέω (ἐκχύνω)· effundo (-udi,
 -usum, -ere), aliquid; — ομαι, me
 effundo ἢ effundor.
 ἐκχρέμπτομαι, expuo, -ere.
 ἐκχυλίζω, exsucco, -are, aliquid.
 ἐκχυνσις, ἡ, effusio, -onis, θ.
 ἐκχωνεύω (νόμισμα)· conilo, -are.
 ἐκχωρέω -ῶ· 1) excedo (-cessi,
 -cessum, -ere)· 2) ἐκχωρῶ ἐκ τοῦ
 ζῆν (=ἀποθνήσκω)· 3) ἐκχωρῶ (=
 παραχωρῶ) τινι τινος ἢ τι, concedo
 alicui aliqua re ἢ aliquam rem.
 ἐκχώρησις, ἡ· 1) excessus, -us,
 ᾱ. 2) — παραχώρησις, cessio, θ.
 ἐκψύχω, animam efflo.
 ἐκών, ἐκούσα, ἐκόν, volens, -ntis;
 voluntarius, a, um; sponte.
 ἐλαία, ἡ, oliva, olea, -ae, θ.
 ἐλαιοδόχος, *ον*, olearius, a, um·

ἐλαιοδόχον ἄγγειον, vas olearium.
 ἐλαιοκομία, ἡ, olearum cultura.
 ἐλαιοκόμος, ον, olearum cultor.
 ἐλαιον, τό, oleum, -i, οὖ.
 ἐλαιοπωλεῖον, taberna olearia.
 ἐλαιοπώλης, δ, olearius, i, ἄ.
 ἔλαιος (ἄγγελμα)· oleaster, -tri, ἄ.
 ἐλαιοτριβεῖον, ἐλαιοτριβεῖον, τό, factorium, οὖ. olivaria mola.
 ἐλαιοτριβός, δ, olearius, -ii, ἄ.
 ἐλαιοφυτεία, olearum plantatio.
 ἐλαιοφύτος, ον, oleis consitus.
 ἐλαιόχρους, ουν, oleaginus, a, um.
 ἐλαιῶν -ῶς, oleo ungo.
 ἐλαιῶδης, ες· 1) oleosus, a, um· 2) oleagineus, a, um.
 ἐλαιών, δ, oliveum, -i, οὖ.
 ἐλασία, ἡ, 1) abactus, -us, ἄ. ἐν-τεῦθ. = expulsio -onis, θ. 2) equitatio, -onis, θ. 3) pompa, -ae, θ.
 ἔλασμα, ἐλασμάτιον, lamina, -ae.
 ἐλασσόνως, ἐλαττόνως, minus.
 ἐλασσόω -ῶ καὶ ἐλαττώω -ῶ, de-minuo, imminuo, -ere, aliquid; -οῦμαι, deterior fio.
 *ἐλαστικός, ἡ, ὄν, mollis, -e.
 *ἐλαστικότητα, ἡ, intentio, θ.
 ἐλάσσων καὶ ἐλάττων, ον, 1) minor -oris; minus, -oris· 2) deterior, -ius (-oris); inferior, -ius (-oris)· ἴδε μικρός.
 ἐλάτη, ἡ, abies, -ietis, θ.
 ἐλατήρ, δ, agitator, -oris, ἄ.
 *ἐλατήριον, τό, quod impellit, quod movit, ἐντεῦθ. = motorium, οὖ.
 ἐλάτης, δ, agitator, cursor, -oris.
 ἐλατικός, impellendi vim habens.
 ἐλάτινος, ον, abietarius, a, um.
 ἐλατός, ἡ, ὄν, ductilis, e.
 ἐλαττώω -ῶ, ἴδε ἐλασσόω -ῶ.
 ἐλάττωμα, τό, 1) diminutio, θ. 2) amissio (oculi)· 3) = ἥτις, clades, θ. *4) νεολ. defectus.
 *ἐλαττωματικός, vitiosus, a, um.
 ἐλάττωσις, ἡ, diminutio, θ.
 ἐλαττωτικός, diminutivus, a, um.
 ἐλαύνω, 1) agito, -are, aliquid. 2) impello (-pui, -pulsum, -ere), aliquid ἢ aliquid· 3) (= ἄγω), τεῖχος, murum duco· 4) = ἀπελαύνω, expello, -ere, aliquid· 5) ἐλαύνω εἰς τι, irrumpo in aliquid· -ομαι, agit-

tor, -ari; impellor, -ari.
 ἐλάφειος, ον, cervinus, a, um.
 ἐλαφος, δ, cervus, -i, ἄ. ἡ ἐλαφος· cerva, -ae, θ.
 ἐλαφρίζω, 1) = ποιῶ ἐλαφρόν, levo· ἡ allevo, -are, aliquid· 2) ἐλαφρός· εἰμι, levis sum.
 ἐλαφρός, ἄ, ὄν, levis, e.
 ἐλαφρότης, ἡ, levitas, -atis, θ.
 ἐλαφρόνως, allevo, -are.
 *ἐλαφρώς, leviter.
 *ἐλάφρωσις, ἡ, allevatio, θ.
 ἐλάχιστος, η, ον, minimus, a, um; ἐλάχιστα (ἐπιρ.) minime; minimum, ἴδε μικρός.
 ἐλεγειακός, elegiacus, a, um.
 ἐλεγείον, τό, elegion, -ii, οὖ.
 *ἐλεγκτής, δ, quol coarguit (rationes); censor, -oris, ἄ.
 ἐλεγκτικός, ἡ, ὄν, vim habens. refellendi ἢ refutandi.
 *ἐλεγκτικὸν συνέδριον, suprema rationum curia.
 ἐλεγκτός, ἡ, ὄν, reprehensibilis, e; refutabilis, e.
 ἐλέγχος, δ, 1) = ἀπιδειξις, argumentum -i, οὖ. convictio, θ. 2) = ἀνασκευή, refutatio, θ. 3) = πίναξ, index, -icis, ἄ. elenchus, -i, ἄ.
 ἐλέγχω, 1) = μέμφομαι, arguo, (-ui, -utum, ere; 2) = ἐξελέγχω, coarguo, -ere· 3) = ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω· α) convinco, -ere, aliquid ἢ aliquid· β) convinco, -ere, aliquid ἢ aliquid· γ) refuto, -are, aliquid ἢ aliquid· δ) refello, -ere, aliquid ἢ aliquid· ε) ἐν τῇ ῥητορικῇ, reprehendo, -ere, aliquid.
 ἐλεεινολογέω -ῶ, miserabiliter dico· ἐντεῦθ. = οἰκτεῖρω, misero, -are, aliquid.
 ἐλεεινολογία, ἡ, oratio miserabilis, ἐντεῦθ. = miseratio, -onis, θ.
 ἐλεεινός, ἡ, ὄν, miserabilis, e.
 ἐλεεινότης, ἡ, miseria, ae, θ.
 ἐλεεινῶς, miserabiliter.
 ἐλεέω -ῶ τινα, 1) misereor (misericordia sum, misereri) alicujus· 2) miseresco -ere, alicujus καὶ ἀπρὸς me miseresco alicujus· 3) ἐλεῶ (= οἰκτεῖω) τινά τινας, misereror alicujus rei.

ἐλεημοσύνη, ἡ, 1) = συμπαθία, misericordia, ae, θ. 2) stips, stipis, θ. (pauperibus) || † eleemosyna.

ἐλεήμων, ον, misericors, -rdis: ἐλειογενής, ἐς, in palutibus natus.

ἐλειος, ον, palustris, e.

ἐλελεῦ, eleleu.

ἐλελίζω, eleleu clamo.

ἐλελίσφακος, δ, elelispacos, a.

ἐλεος, δ, τό, misericordia, θ.

ἐλευθερία, ἡ, libertas, -atis, θ.

ἐλευθεριάζω, liber sum.

ἐλευθέριος, ον, liberalis, e.

ἐλευθεριότης, ἡ, liberalitas.

ἐλευθερίως, liberaliter; libere.

ἐλεύθερος, α, ον, liber, a, um.

ἐλευθεροστομία, libertas loquendi

ἐλευθεροστόμος, libere loquens.

ἐλευθερόω -ῶ, libero, aliquem.

ἐλευθέρως, libere.

ἐλευθερώσις, ἡ, liberatio, -onis, θ.

ἐλευθερωτής, δ, liberator, -oris, a.

ἐλευσις, ἡ, adventus, us, a.

ἐλεφαντικός, ἡ, ὄν (ἐλεφαντίασει νοσῶν)· elephantiacus, a, um.

ἐλεφαντίασις, ἡ, ἐλεφαντισμός, δ, elephantiasis, -is, θ.

ἐλεφαντιάω -ῶ, ῥῆμ. elephantiasi laboro.

ἐλεφάντινος, eburneus, a, um.

ἐλεφαντώδης, ες, elephantinus.

ἐλέφας, δ, 1) elephantus, -i, a.

elephas, -ntis, ἀρ. 2) = ὀδοῦς ἐλέφαντος, ebur, -oris. a. elephas, a.

ἐλιγματώδης, tortuosus, a, um.

ἐλιγματωδῶς, tortuose.

ἐλιγμός, δ, 1) volumen, -inis, οὐ.

vortex -icis, a. —οι ὀδῶν, ambages

viarum, -um || —ὄψεως spira, -ae, θ.

ἐλική, ἡ, 1) = ἡ μεγάλη ἄρκτος, ursa major. 2) = εἶδος ἰτέας, salix, -icis,

θ. helice, -es, θ.

ἐλικοειδής, ἐς, tortilis; e.

ἐλικοειδῶς, tortuose; flexuose.

ἐλικτήρ, δ, armilla, -ae, θ.

ἐλικτός, ἡ, ὄν, tortuosus, a, um,

1. ἐλιξ, δ, ἡ, ἐπιθ. (= καμπύλος) in-

tortus, a, um; camur, a, um.

2. ἐλιξ, ἡ, 1) = ἐλικτήρ, armilla

-ae, θ. 2) —ἀμπέλου, clavicula, -ae,

θ. 3) ἡ μηχανή helix, -icis, θ.

ἐλιξις, ἡ, volutatio, -onis, θ.

ἐλίσσω καὶ ἐλίσσω, volvo, (volvi volutum, volvere)· aliquid, —ομαι volvor (volutus sum, volvi).

ἐλκηθρον, τό, 1) traha, -ae, θ. 2) buris, -is, θ.

ἐλκος, τό, ulcus, -eris, οὐ.

ἐλκώω -ῶ, exulcero, -are, ἐλκοῦμαι, exulceror, -ari.

ἐλκτικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um.

ἐλκυσίς, ἐλκυσμός, tractio, θ.

ἐλκυστήρ, δ, 1) forceps -ipis, θ. 2) capistrum, -i, οὐ.

ἐλκυστικός, ἡ, ὄν, tractorius, a, um; attractivus, a, um.

ἐλκυστός, ἡ, ὄν, tractus, a, um.

ἐλκω (ἐλκύνω), 1) traho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) ἐλκω (ἢ ἐλκομαι) τὸ ἔλφος, nudo gladium· 3)

—τόν χρόνον (=παρέλκω, ἀναβάλλομαι), duco tempus· 4) —τὸ γένος ἀπό τινος, originem ab aliquo duco.

5) ἐλκομαι· α) παθητ. ἐλκομαι ὑπό τινος, trahor, attrahor ab aliquo ἢ

a re aliqua (ὑπὸ τῶν ἡδονῶν voluptatibus)· β) μέσ. ἐλκομαι τινα ἢ τι,

ἐλκω πρὸς ἐμαυτὸν τινα ἢ τι, ad me traho, attraho aliquem ἢ aliquid;

duco aliquid.

ἐλκώδης, ες, ulcerosus, a, um.

ἐλκωμα, τό, ulcus, -eris, οὐ.

ἐλκωσις, ἡ, ulceratio, -onis, θ.

ἐλκωτικός, ulcera faciens.

ἐλλανοδίκαι, οἱ, iudices sacrorum

certaminum apud Graecos.

ἐλλανοδικέω -ῶ, sum iudex sacrorum certaminum.

ἐλλέβορος, (φυντόν), helleborus, a.

ἐλλειμμα, τό, defectus, -us, a.

*ἐλλειμματίας, reliquator, -oris.

ἐλλειπής, ἀδόκ. ἀντι ἐλλειπής.

ἐλλειπτικός, defectivus, a, um.

ἐλλείπω, 1) = παραλείπω τι, relinquo, -ere, praetermitto, -ere, aliquid. 2) deficio, -ere, α) μεταβ. πρᾶγμα τι ἐλλείπει τινα, res deficit aliquem· β) ἀμετ. = λείπω: ἐλλείπει μοι τι, mihi deficit aliquid· γ) ἐλλείπω ἔν τι, inferior sum in aliqua re· δ) τὸ ἐλλείπον = ἐλλειψις, defectus, us, a. 3) desum, -esse: οὐδὲν ἐλλείπει αὐτῷ, nihil ei deest.

ἐλλειψις, ἡ, 1) = παραλείψις, prae-

terminatio, θ. omissio, θ. 2) defectus, ἀ. 3) ἐν τῇ γραμ. εἰσις, θ.

Ἑλλην, δ, Hellen, -ēnis, ἀ. Graecus, -i, ἀ. οἱ Ἑλληνες, Graeci, Graji, Achivi, -orum, ἀ.

ἐλληνίζω, graecor, -ari; || ἐλληνίζων, graecanicus, a, um.

ἐλληνικός, ἡ, ὄν, graecus, a, um. τὰ Ἑλληνικά, Graeca, graecae litterae τὸ Ἑλληνικόν, Graeci, -orum.

ἐλληνικῶς, graece; graeco more. ἐλληνισμός, δ, Hellenismus, -i, ἀ. Graecismus, -i, ἀ.

ἐλληνοειδής, δ, 1) imitator (aemulus) Graecorum; professor linguae Graecae; graecanicus.

ἐλληνοιστί, graece.

ἐλληνοκοπέω -ω, 1) graecorum gratiam capto 2) graecorum more dissero.

ἐλλιμενίζω, (*ἐλλιμενίζομαι), in portu sum, in portum venio.

ἐλλιμενικός, ἡ, ὄν, ἐλλιμενισμός, ὄν, ad portum pertinens, τὰ ἐλλιμενικά τὸ ἐλλιμενιον, portorium, -i, οὐ.

ἐλλιπής, ἐς, cui deest aliquid, ἐντεῦθ. imperiectus, a, um; deiectus, a, um; defectivus, a, um.

ἐλλιπῶς, imperiecte.

ἐλλόγιμος, ὄν, 1) = ἐπιφανής, clarus, a, um; nobilis, e. 2) = λόγιος, doctus, facundus, a, um.

ἐλμινθιδάω -ω, lumbricis iniestor. ὁ ἐλμινθιδών, lumbricosus, a, um.

ἐλμινς, ἡ, lumbricus, -i, ἀ.

ἐλξίς, ἡ, tractio, attractio.

ἐλος, τό, palus, -udis, θ.

ἐλπίζω, spero, -are. || ἐλπίζεται, speratur, spes est.

ἐλπίς, ἡ, spes, -ei, θ. ἐνλοτε δὲ καὶ opinio, exspectatio.

ἐλπισμα, res sperata, spes.

ἐλπιотικός, ἡ, ὄν, in spe positus, a, um; sperans, -ntis.

ἐλπιστός, ἡ, ὄν, sperabilis, e.

ἐλπομαι (= ἐλπίζω) spero, -are.

ἐλντρον, τό, involucrum, -i, οὐ.

ἐλώδης, ἐς, paluster, tris, tre.

ἐμάντοῦ, ἡς, mei ipsius ἐμάντοῦ, -ῆν, mihi ipsi, ἐμάντόν, -ήν, me ipsum ἢ memet.

ἐμβαδίζω, incedo, -ere.

ἐμβαδόν, τό, area, -ae, θ.

ἐμβαθύνω 1) profundum facio 2) — τινί, penetro in aliquid.

ἐμβαίνω 1) ingredior (-gressus sum -i) in aliquid. 2) μετφ. ἐμβαίγω εἰς, adeo ad aliquid (εἰς κίνδυνον, ad periculum).

ἐμβάλλω 1) immitto, -ere. 2) injicio, (-eci, -ectum, -ere) aliquid alicui. 3) μετφ. ἐμβάλλω τινά εἰς τρόμον, aliquem in terrorem conjicio. 4) ἐμβάλλω εἰς τὴν πολεμίαν, invado in regionem hostium. 5) ἐμβάλλω τι εἰς τι, insero aliquid alicui ἢ in rem.

ἐμβαμμα, τό, embamma, οὐ.

ἐμβαπτίζω, ἐμβαπτω (τί τινι) 1) intingo (-nxi, -nctum, -ere), aliquid (in) re ἢ in rem. 2) immergo (-si, -sum, -ere) aliquid in rem.

ἐμβάς (ὑποκοριτών), soccus, -i, ἀ.

ἐμβασίς, ἡ, ingressus, -us, ἀ.

*ἐμβασμα, τό, introitus, -us, ἀ.

ἐμβατεύω, pedem infero; — εἰς τὴν κληρονομίαν, adeo ἢ cerno hereditatem. || *—, penetro in aliquid; pervideo, -ere, aliquid.

ἐμβατήριος, ὄν, ad incedendum pertinens, τό — ὄν, cantus bellicus.

ἐμβάτης, δ, sessor, -oris, ἀ.

ἐμβατός, ἡ, ὄν, iacilis accessu.

ἐμβιβάζω, induco, -ere.

ἐμβλέπω, intueor (-itus sum, -eri) aliquem, in aliquid ἢ aliquid; oculos intigo (alicui).

ἐμβλημα, τό, emblemata, -atis, οὐ.

ἐμβολάς, ἡ, arbor insita.

ἐμβολεύς, δ. 1) pessulus, paxillus, -i, ἀ. 2) embolus, -i, ἀ.

ἐμβολή, ἡ, 1) = ἐισβολή, invasio, -onis, θ. irruptio, -onis, θ. 2) = εἰσόδος, ingressus -us, ἀ. 3) ἐπὶ ποταμ. ostium, -i, οὐ.

*ἐμβολιάζω, insero, -ere.

*ἐμβολίασις, ἡ, ἐμβολιασμός, δ, insitio, -onis, ἀ.

*ἐμβολιαστής, δ, insitor, -oris, ἀ.

ἐμβολιμαῖος, α, insertus, a, um.

ἐμβόλιμος, ὄν, intercalaris, e.

ἐμβολισμός, δ, intercalatio, θ.

ἐμβολον, τό, ἐμβολος, δ, 1) rostrum, -i, οὐ. 2) οἱ ἐμβολοι (= τό

ἐν Ρώμῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα), rostra, -orum. 3) ἐν τῇ μηχανᾷ. embolum, -i.

ἐμβρέχω, impluo -ere; tingo, -ere, ἐμβραχέας, tinctus, a, um.

ἐμβρίθεια, ἡ, gravitas, -atis, ὁ.

ἐμβριθής, ἐς, gravis, -is.

ἐμβριθῶς, graviter.

ἐμβρόντητος, ον (= ἔκθαμβος), attonitus, a, um.

ἐμβροχος, ον, 1) madeiactus, a, um. 2) (βρόχος) illaqueatus, a, um.

ἐμβροδόχος, ον, fetum recipiens.

ἐμβροκτόνος, ietum necans.

ἐμβρον, τό, fetus, -us, ἄ.

ἐμβυθίζω, immergo, -ere.

ἐμβυκανάω -ῶ, buccina cano.

ἐμέ, me. ἴδε ego.

ἐμεσις, ἡ, vomitio, -onis, ὁ.

ἐμεσμα τό, vomitus, -us, ἄ.

ἐμετικός, ἡ, ὄν, vomitorius.

ἐμετος, ὁ, vomitio, -onis, ὁ.

ἐμέω -ῶ, vomo (-ui, -itum, -ere).

ἐμαίνομαι, (εἰς τι) furo. -in.

ἐμμανής, ἐς, furibundus, a, um.

ἐμμανός, furiose.

ἐμμέλεια, ἡ, modulatio, ὁ.

ἐμμέλης, ἡς, 1) modulatus, a, um.

2) concinnus, 3) elegans.

ἐμμελῶς, modulate.

ἐμμενής, ἐς, permanens, -ntis.

ἐμμένω, 1) ἐμμένω τινὶ ἢ ἐν τινι, permaneo (-nsi, -ere), persevero, -are, 2) = μένω, διαρκῶ, maneo, -ere; duro, -are.

ἐμμεσος, ον, 1) ὁ ἐν μέσῳ ὢν, intermedius, a, um. *2) = πλάγιος, οὐκ ἀπ' εὐθείας, indirectus, a, um.

*ἐμμέσως, oblique; non rectā.

ἐμμετρος, ον, metricus, a, um.

ἐμμέτρως, versibus; carmine.

ἐμμήνιος, ον, menstruus, a, um, τὰ ἐμμήνια (τῶν γυναικῶν), menstrua, -orum, οὐ.

ἐμμίγνυμι, immisceo, -ere.

ἐμμισθος, ον, mercenarius.

ἐμμισθῶς, mercede.

ἐμμονή, ἡ, perseverantia, -ae, ὁ.

ἐμμονος, ον, permanens, -ntis.

ἐμοί, mihi. ἴδ: ego.

ἐμός, ἡ, ὄν, meus, a, um.

ἐμπάθεια, ἡ, gravis affectus; per-

turbatio animi; concitatio, ὁ.

ἐμπαθής, ἐς, gravi affectu commotus, (a, um); affectuosus.

ἐμπαθῶς, affectuose; affecte.

ἐμπαιγμός, ὁ, illusio, -ionis, ὁ.

ludibrium, -i, οὐ. irrisus, -us, ἄ.

ἐμπαίζω τινί, illudo (-si, -sum, -ere), alicui, in aliquem; — ομαι

υπό τινος, ludibrio sum alicui.

ἐμπαίκτης, ὁ, illusor, -oris, ἄ.

*ἐμπαικτικῶς, irrisive.

ἐμπαλιν, retrorsum.

ἐμπεδος, ον, stabilis, -e.

ἐμπεδώ -ῶ, 1) stabilio, -ire, aliquid. 2 = τηγῶ τι ἐμμένω τινί, ob-

servo, -are, aliquid.

ἐμπεδώσις, ἡ, 1) stabilitas, -atis,

ὁ. 2) observatio, -onis, ὁ.

ἐμπεδῶς, firmiter; certo.

ἐμπειρία, ἡ, peritia, -ae, ὁ.

ἐμπειρικός (ιατρός) empericus.

ἐμπειροπόλεμος, peritus belli.

ἐμπειρος, ον, peritus, a, um.

ἐμπείρω, infigo, -ere.

ἐμπείρως, perite.

ἐμπεριβάλλω, complector, -i.

ἐμπεριέχω, contineo, -ere.

ἐμπερικλείω, includo, -ere.

ἐμπεριλαμβάνω, comprehendo.

ἐμπετάννυμι καὶ ἐμπεταννύω, ex-

tendo, -ere, aliquid.

ἐμπέτασμα τό, auleum, -i, οὐ.

ἐμπεφυρμένως, confuse.

ἐμπήγνυμι, infixio, (-xi, -xum, -ere), aliquid alicui: ἐμπήγνυμαι,

(ἐνεπαγγῆν, ἐμπέπηγμαι), infixus, sum.

ἐμπεθῶ -ῶ, insilio, -re, alicui.

ἐμπηξίς, ἡ, infixio, -onis, ὁ.

ἐμπιέζω, imprimo, -ere.

ἐμπίνω, imbibo, ebibo, -ere.

ἐμπίπλημι τινα ἢ τί τινος impleo

(-evi, -pletum, -ere), aliquid ἢ

aliquid aliqua -re. || ἐμπίπλημαι,

(ἐνεπλήσθην) impleor, ἢ impleo me

ἢ expleo me alicujus rei.

ἐμπίπρημι, (= πυρπολῶ) incen-

do, (-ndi, -nsum, -ere), aliquid.

ἐμπίπτω, 1) intido, (-cidi, -ere). 2)

invado, (-si, sum, -ere): 3) cado

-ere, ἐμπίπτω εἰς ἀνθυμία, animus

cadit ἢ animo cado.

*ἐμπιστευτικῶς, secreto.

ἐμπυρος, *ον*, ignitus, a, um.
 ἐμπυρόω -ῶ, incendo, -ere.
 ἐμφαίνω, speciem praebeo ἐντεῖθε.
 1) praefero (-tuli, -latum, -erre),
 aliquid. 2) indicio, aliquid.
 ἐμφάνεια, ἡ, aspectus, -us, ἄ.
 ἐμφανής, ἐς, conspicuus, a, um;
 manifestus, a, um.
 ἐμφανίζω, ante oculos pono; os-
 tendo, -ere, patefacio, -ere || —
 omai, appareo, -ere.
 ἐμφάνις, ἡ. 1) indicium, -i, οὐ.
 *2) visio, -onis, θ. visus, -us, ἄ.
 ἐμφανσις, ἐμφασις, ἡ. 1) spe-
 cies expressa. 2) species, -ei, θ. 3)
 significatio, -onis, θ.
 ἐμφαντικός, ἐμφατικός, ἡ, ὄν,
 significabilis, -is; significans.
 ἐμφαντικῶς, ἐμφατικῶς, signi-
 ficanter; cum emphasi.
 ἐμφανῶς, manifeste; aperte.
 ἐμφιλοχώρησις (ἐμφιλοχωρία),
 ἡ, jucunda commoratio in-
 ἐμφιλοχωρέω -ῶ, libenter com-
 moror in aliquo loco.
 ἐμφλέγω, inflamq, -are.
 ἐμφοβός, *ον*, timens, -nt s.
 ἐμφοιτάω -ῶ, commeo in-
 ἐμφοιτήσις, ἡ, introitus, -us, ἄ.
 ἐμφορέω -ῶ, importo, -are ||
 μεσ. — οὐμαλ τινοσ. 1) repleor ali-
 qua re. 2) immodice utor aliqua re.
 ἐμφραξις, ἡ, obstructio, θ.
 ἐμφράσσω καὶ ἐμφράττω, obstruo
 (-xi, -ctum, -ere), aliquid.
 ἐμφρονέω -ῶ, sapio, -ere.
 ἐμφροντις, sollicitus, a, um.
 ἐμφρόνως, prudenter.
 ἐμφρων, *ον*, mentis compos; pru-
 dens, -ntis; sapiens, -ntis.
 ἐμφυής, ἐς, naturalis, e.
 ἐμφύλιος, *ον*, intestinus, a, um.
 ἐμφύλιος πόλεμος, intestinum bel-
 lum, bellum civile.
 1. ἐμφύλλος, *ον*, folia habens.
 2. ἐμφυλος, *ον*, ἐπίθ. ejusdem
 tribus.
 ἐμφύρω, immisceo, -ere.
 ἐμφυσάω -ῶ, inflo, -are.
 ἐμφύσημα, τό, ἐμφύσησις, ἡ, in-
 flatio, θ. insufflatio, θ.
 ἐμφυσίωω -ῶ, inflo, -are || ἐμπε-

φυσισμένος, *η, ον* (=τετυφωμένος),
 inflatus, a, um.
 ἐμφυσις, ἡ, ingeneratio, θ.
 ἐμφύτεσις, ἡ, insitio, -onis, θ.
 ἐμφυτεύω, insero, -sevi, -ere.
 ἐμφυτός, *ον*, 1) ingeneratus, a,
 um; innatus, a, um (in nobis). 2)
 ingenitus, a, um. 3) φυσικός, nati-
 vus, a, um. 4) ἡ ἐμφυτός ὄρμη, in-
 stinctus, us, ἄ.
 ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are,
 alicui, aliquid || μέσ. — omai, (ἐνέ-
 φυν, ἐμπεφυνά) τινι ἡ ἐν τινι, in-
 nascor (-atus sum, -i), alicui ἡ in
 aliquid.
 ἐμφωλεῖω, lateo in-; latebras
 quaero in-; me abdo in-.
 ἐμφωνός, *ον*, voce praeditus, a,
 um; canorus, a, um; vocalis, e.
 ἐμψυξίς, refrigeratio, -onis, θ.
 ἐμψυχός, *ον*, animatus, a, um;
 animans, -ntis.
 ἐμψυχόω -ῶ, 1) animam indo.
 alicui. *2) animum addo, alicui;
 incito, -are, aliqueum.
 ἐμψύχωσις, ἡ. 1) animatio, -onis.
 θ. *2) incitatio, -onis, θ.
 ἐν. 1) in (μετ' ἀφαιρετ.): α') ἐπὶ
 τόπον. ἐν Ἑλλάδι, in Graeciā. β')
 ἐπὶ χρόνον. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, (in)
 hoc tempore. γ') ἐν ἐμοί γε, ἐν σοί
 γε, quantum in me, quantum in
 te. 2) inter, ἐν τῷ μεταξύ, inter ea
 (ἢ interea). 3) ad, apud (μετ' αλ-
 τιατ.): ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχῃ, pugna
 ad (apud) Mantineam. 4) p̄nes
 (μετ' αἰτιατ.). 5) coram (μετ' αἰτιατ.).
 6) ex (μετ' ἀφαιρετ.): ἐν ποτηρίῳ
 πίνω, ex poculis bibo. 7) ἐν συνθέ-
 σει: in, ad, apud, inter.
 ἐναβρύνομαι τινι, me jacto re.
 ἐναγής, ἐς, execrabilis, e.
 ἐναγκαλίζομαι, amplector, -i; λοχυ-
 ρότ. complector, -i, aliqueum.
 *ἐναγκαλισμός, complexus, -us, ἄ.
 ἐναγχος, nuper; recens; modo.
 ἐνάγω. 1) induco, -ere. 2) δικαστ.
 accuso, -are, aliqueum || ὁ ἐνάγων
 (δικαστικῶς), petitor, -oris, ἄ. ἡ ἐν-
 άγουσα, petitrix, -icis, θ. ὁ ἐναγό-
 μενος, reus, -i, ἄ. ἡ ἐναγομένη, rea.
 ἐναγωγή, ἡ, accusatio, -onis, θ.

ἐναγωνίζομαι, certo in re.
ἐναγώνιος, ον, ad certamina per-
tinentis.

ἐναγωνίως, sollicitè; anxie.

ἐναέριος, ον, aërius, a, um.

*ἐναερίως, in aëre.

ἐνάσιμος, ον· 1) fatalis, e; 2) opportunus, a, um; 3) faustus, a, um; *4) ἐνασίμος διατριβή, dissertatio inauguralis.

ἐνάλιος, ον, marinus, a, um.

ἐναλλαγῇ, ἡ, alternatio, -onis; θ.

ἐναλλάξ, alternatim; alterne.

ἐνάλλαξις, ἡ, alternamentum, -i.
ἐναλλάσσω καὶ ἐναλλάττω τί τι-
νος, immuto aliquid pro aliquo.

ἐνάλλομαι, insilio, -ire.

ἐναμιλλόμαι -ώμαι τινὶ ἢ πρὸς
τινα, contendo cum aliquo.

ἐνάμιλλος, certans cum aliquo.

ἐναμίλλως· 1) pariter· *2) per
contentionem.

ἐναμμα, τό, vinculum, -i, οὐ.

ἐνανθρῶπησας, inhumanatus.

ἐνανθρῶπισης, ἡ, inhumanatio.

ἐναντι, adversus; coram.

ἐναντιολογέω -ῶ, contradico.

ἐναντιολογία, contradictio, θ.

ἐναντιολόγος, contradicens.

ἐναντίον, coram; contra.

ἐναντιόδομαι -οὔμαι· 1) adversor
(-satus sum, -ari) alicui· 2) ob-
sisto (-stiti, -ere) alicui· 3) repu-
gno, -are, alicui· 4) oponno me
ἢ oponno alicui.

ἐναντίος, α, ον· 1) qui est e re-
gione; adversus, a, um; oppositus,
a, um· 2) contrarius, a, um· ||
τοῦναντίον, ἐπὶ τοῦ. contrario· 3) = ἀν-
τίπαλος, adversarius, a, um· δθ.
οὐσ. ὁ ἐναντίος, inimicus, -i, ἀρ.
hostis, -is, ἀ.

ἐναντιότης, ἡ, repugnantia, θ.

ἐναντιωμα, τό, quidquid adver-
satur· ἐντεῦθεν = obstaculum, οὐ.

ἐναντιωματικός, ἡ, ὄν, adversa-
tivus, a, um.

ἐναντίως, contrarie.

ἐναντιώσεις, contrarietas, θ.

ἐναπόθεσις, ἡ, depositio, in-.

ἐναποκείμαι τινι, iusum, alicui.

ἐναπολείπω, relinquo in-.

ἐναπόλειψις, ἡ, relictio in-.

ἐναπόλλυμι, interficio in-, ἐνα-
πόλλυμαι, pereor in-.

ἐναπολογέομαι -οὔμαι, defendo.

ἐναπομάσσω καὶ ἐναπομάττω, ex-
primo in (cerā).

ἐναπομένω, remaneo in-.

ἐναπόνησις, ἡ, ablutio in-.

ἐναποπλύνω, abluo in-.

ἐναποταμιεύω, recondo in-.

ἐναποτίθημι, depono in-.

ἐναποτυπώ -ῶ, inprimo· || — οὐ-
μαι, me inprimo ἢ inprimor.

ἐνάπτω, alligo, -ere.

ἐνάργεια, ἡ, evidentia, -ae, θ.

ἐναργής, ἐς, evidens, -ntis.

ἐναργῶς, evidenter.

ἐνάρετος, ον, virtute praeditus,
a, um; δθ. probus, a, um.

ἐναρέτως, cum virtute; probe.

ἐναρθρος, ον· 1) articulatus, a,
um, — φωνή, vox explanata ἢ cla-
ra· 2) articulum habens.

ἐναρθρόω -ῶ, articulo, -are.

ἐνάρθρως, articulare.

ἐναριθμέω -ῶ, adnumero, -are.

ἐναριθμήσις, enumeratio, θ.

ἐνάριθμος, ον, adnumerandus, a,
um, δθ. = bonae existimationis.

*ἐναρκτήριος λόγος, oratio aditi-
alis.

ἐναρκτικός, inchoativus, a, um.

ἐναρμόζω καὶ ἐναρμόττω, con-
cinno, -are; concinnus sum, alicui.

ἐναρμόνιος, ον· 1) = εὐάρμοστος,
concinnus, a, um· *2) = ἀρμονικός,
concinnens -ntis; canorus.

*ἐναρμονίως, canore; modulate.

ἐνάρμοστος, adaptatus, a, um.

ἐναρξίς, ἡ, inchoatio, θ.

ἐναρχομαι· 1) inchoo, -are, ali-
quid· 2) incipio, -ere, aliquid.

ἐνασκέω -ῶ, exerceo, -ere.

ἐνασμενίζω (= ἐνασμενίζομαι), de-
lector, -ari, aliqua re.

ἐνασπάζομαι, amplector, -ari.

ἐναστρεος, ον, stellatus, a, um.

ἐνασχολέομαι -οὔμαι, in aliqua
re occupatus sum; vaco alicui rei.

*ἐνασχόλησις, ἡ, occupatio, θ.

ἐνατος, ον, nonus, a, um.

ἐναυλίζομαι, pernocto, -are.

ἔναυλος, *ον*, tibiis personans; in auribus adhuc sonans.

ἔναυξάνω, in aliquo loco augeo. ὁθ.—αλο· || —ομαι, cresco.

ἔναυσμα, τό, fomes, -itis, ἄ.

ἐναύω, accendo, -ere.

ἐνδάκνω, immordeo, -ere.

ἐνδακρυς, *υ*, lacrymans, -ntis.

ἐνδακρύω ἐπὶ τινί, lacrymor.

ἐνδασυς, *υ*, hirsutus, *α*, *um*.

ἐνδέεστερον, ἐνδεεστερώς, non satis; minus quam.

ἐνδής, ἐς· 1) = ἄπορός τινος· *α'*) egenus, *α*, *um*; *β')* egens, -ntis; pauper, -eris, alicujus rei· 2) = ἀπολειπόμενος, inferior· 3) = μὴ ἐπαρκής, non sufficiens, -ntis.

ἐνδεια, ἡ, indigentia, -ae, *θ*.

ἐνδείκνυμι· 1) ostendo, -are· 2) ἐνδείκνυμι (=καταμηνύω) τινὰ ἢ τι νινί, indico aliquid ἢ aliquid alicui· 3) demonstro, -are.

ἐνδεικτικός, ἡ, *ον*, indicabilis, *e*· || *ὄν. —όν, scriptum testimonium.

ἐνδειξις, ἡ· 1)=ἀπόδειξις, demonstratio, -onis, *θ*. 2)=καταμηνυσις, indicatio, -onis, *θ*.

ἐνδεκα, οἱ, αἱ, τό, undecim.

ἐνδεκάκις, undecies.

ἐνδέκατος, undecimus, *α*, *um*.

ἐνδελέχεια, ἡ, continuata motio; continuatio, -onis, *θ*. adsiduitas, atis, *θ*.

ἐνδελεχής, ἐς, continuus, *α*, *um*; perpetuus, *α*, *um*.

*ἐνδελεχῶς, continue; adsiduo.

ἐνδεσις, ἡ, illigatio, -onis, *θ*.

ἐνδεσμεύω, illigo, -are.

ἐνδέχεται· 1) fieri potest· *2) probabile, possibile est.

ἐνδεχόμενον, τό, possibile.

ἐνδεχόμενος, *η*, *ον*, possibilis, *e*.

1. ἐνδέω, illigo, -are; devincio, -ire· ἐνδεμένος, illigatus, devinctus.

2. ἐνδέω (= ἔλλειπω), deficio, -ere· || ἄρρω. ἐνδεὶ τινί τι. (=ἐλλείπει τι εἰς τινα), deest, deficit, opus est alicui aliquid· || μέσ. —ομαι τιρος (=πάσχω ἔλλειπνιν τινος)· *α'*) deficior, aliqua re· οὐδενός ἐνδεῖ, nulla re deficeris· *β')* egeo (indi-

geo) -ere, aliqua re ἢ alicujus rei. ἐνδεῶς, non sufficienter.

ἐνδηλος, *ον*, manifestus, *α*, *um*. ἐνδημέω -ῶ, apud meum populum dego.

*ἐνδημικός, ἡ, *ον*, alicujus populi proprius, *α*, *um*.

ἐνδήμιος καὶ ἐνδημος, qui domi ἢ in patria est.

ἐνδιάθετος, *ον*, mente conceptus ἐνδιαιτάομαι -ῶμαι, inhabito.

ἐνδιαίτημα, τό, habitatio, *θ*.

ἐνδιασπείρω, alicubi dissemino.

ἐνδιατάσσω, ordino in-.

ἐνδιατρέβω, in aliquo loco versor; — τινί, immoror alicui rei.

*ἐνδιαφέρομαι (μοὶ ἐνδιαφέρει), meā interest, meā refert.

ἐνδιαφθείρω, alicubi perdo.

ἐνδιαχειμάζω, alicubi hiberno.

ἐνδίδωμι· 1) = ἐγχειρίζω, in manus trado· 2) = παραδίδωμι, dedo, -ere· ἐνδίδωμι ἑμαυτὸν τοῖς ποτηροῖς, me improdis dedo· 3) ἐνδίδωμι ὑποψίαν, ἐνδίδωμι καὶ ὀν, praebeo suspicionem, praebeo occasionem· 4)=ὑποχωρῶ, cedo, -ere; remitto, -ere· 5) dedo, permitto me, πρὸς τὰς ἡδονάς, voluptatibus.

ἐνδικος, *ον*, justus, *α*, *um*.

ἐνδίκως, juste; merito.

ἐνδιον, τό, domicilium, -i, *οὐ*.

ἐνδιος, *ον*, 1) meridianus, *α*, *um*.

2) sub divo agens, ποιμὴν pastor.

ἐνδοθεν, intrinsecus; intus.

ἐνδοθι, intus.

ἐνδοιάζω, dubito, de aliqua re.

ἐνδοιασμός, *ος*, dubitatio, -onis, *θ*.

ἐνδοιαστής, *ος*, dubitator, -oris, *ἄ*.

ἐνδοιαστικός, dubitanter.

ἐνδοιαστός, dubitabilis, *e*.

ἐνδοιαστῶς, dubie.

ἐνδόμυχος, *ον*, intimus, *α*, *um*;

intus latens· *ἐνδόμυχος πεποιθήσις, firma opinio, persuasio, -onis, *θ*.

*ἐνδομύχως, intime; intus.

ἐνδον, intus μάλ. δε=οἴκοι, domi.

ἐνδοξος, *ον*, gloriosus, *α*, *um*.

ἐνδοξότης, ἡ, celebritas, *θ*.

ἐνδόξως, gloriose.

ἐνδόσιμον, τό, incitatio, *θ*.

ἐνδοσις, ἡ, remissio, -onis, *θ*.

ἐνδοτάτος, η, ον, intimus, a, um.
ἐνδοτάτω, intime, maxime intus.
ἐνδοτέρος, α, ον, interior (-ius).
ἐνδοτέρω, interiorius.

*ἐνδοτικός, ή, όγ, qui cedit.

ἐνδυμα, τό, indumentum.

*ἐνδυμασία, ή, vestitus, -us, ά.

ἐνδυναμόω -ώ, corroboro, -are, aliquem ή aliquid, *ἐνδυναμοῦμαι, me corroboro *ἐνδυναμωμένος, η, ον, corroboratus, a, um.

ἐνδυναστεύω, auctoritate valeo.

ἐνδυσis, ή, 1) ingressus (της λύπης doloris) 2) vestitus, -us, ά.

ἐνδύω, 1) induo (-ui, utum, -ere).

ἐνδύω τινά χιτῶνα, induo aliquem (ή alicui) tunicam 2) —ομαι (άδρό, ἐνέδυν), me induo ή induor 3) μετφ. ἐνδύω ἐμavτόν, me induo, me implico (in aliquid).

ἐνέα, ἴδε ἐννέα.

ἐνέδρα, ή, insidiae, -arum, θ.

ἐνέδρευμα, τό, insidiae, θ.

ἐνεδρευτής, ό, insidiator, α.

ἐνεδρευτικός, ad insidias aptus.

ἐνεδρεύω τινά, insidior (-atus sum, -ari), alicui.

ἐνεθίζω, insuefacio, -ere.

ἐνείλω -ώ, implico, -are.

ἐνεῖμι (= ἐνυπόρχω), insum (-fui, -esse) || άπρoσ. ἐνεσι ή ἐνι, licet fieri potest, ἐνόν, quum liceat, liceret.

ἐνείρω, inserto (-serui, -ere), inserto, -are, aliquid alicui rei.

ἐνεκα (ἐνεκεν), 1) propter 2) gratia ή causa.

ἐνελίσσω, καί ἐνελίστω τι εἰς τι ή ἐν τινι involvo, -ere, aliquid aliqua re; —ομαι, me involvo aliqua re.

ἐνενήκοντα, nonaginta.

ἐνενηκονταετής, ἐνενηκοντούτης, ἐνενηκοντούτις (-ιδος), nonaginta annos natus, nata.

ἐνενηκοντάκις, nonagies.

ἐνενηκοστός, ή, όν, nonagesimus. ἐνέος, ή, όν, 1) mutus, a, um 2) stultus ή stupidus, a, um.

ἐνεότης, ή, defectus vocis.

ἐνεργάζομαι, in aliqua re elaboro *ἐντεῦθ. = efficio, -ere (aliquid) ||

μετφ. (= ἐμβάλλω), injicio, inserto.

ἐνέργεια, ή, 1) actio, -onis, θ. in agendo vis 2) efficacia, -ae, θ. 3) strenuitas, -atis, θ. 4) ἐν τη λατρ. potentia, potestas (herbae).

ἐνεργέω -ώ, 2) operor, -ari 2) — τι efficio, agō -ere, aliquid *

3) ὑπέρ τινος, pro aliquo ago.

ἐνεργητέος, α, ον, agendus, a, um.

ἐνεργητικός, ή, όν, 1) activus, a, um 2) efficax, -acis.

ἐνεργητικῶς, active; efficaciter.

ἐνεργός, όν, vim agendi habens *

ἐντεῦθ. efficax, -acis; gnavus, a, um; strenuus, a, um.

ἐνεργῶς, actuose; -efficaciter.

ἐνερεῖδω τινί τι, impingo || —ομαι, innitor aliqua re.

ἐνερεύγω, eructo, -are.

ἐνεσις, ή, immissio, -onis, θ.

ἐνεσι, licet ἴδε ἐνεῖμι.

ἐνεσιτιάομαι -ώμαι, epulor in-.

ἐνεστώς, -ώσα, ός, instans -ntis; praesens -ntis.

*Ενετοί, οί, Veneti, -orum, ά.

ἐνεχυράζω, 1) ἐνεχυράζω τι (= ἐνέχυρον λαμβάνω τι), pignus capio aliquid; pigneror, -ari, aliquid 2) ἐνεχυράζω τινί τι (= ἐνέχυρον τί-θημι τί τινι), pignero, -are, aliquid alicui.

ἐνεχυρασία, pignratio, θ.

ἐνεχυραστής, ό, pignerator.

ἐνέχυρον, τό, pignus, -oris, οθ.

ἐνέχω, intus habeo || —ομαι, α') tepeor, -eri, (aliqua re). β') = ἐνοχός

είμι τινι, obnoxius sum alicui rei; reus sum alicui rei * οθ. ἐνεχόμενος (= ἐνοχός) τινι, obnoxius, (a, um) alicui rei. γ) haereo in aliqua re.

ἐνζυμος, ό, ή, iermentatus.

ἐνζυμόω -ώ, iermento in-.

ἐνηβάω -ώ, pubesco, -ere.

ἐνηβος, ον, puber, -eris.

ἐνήδομαι aliqua re delector.

ἐνηδύνω, exhilaro, -are.

ἐνηλικιότης, ή, matura aetas im-
perio, sua tutela.

ἐνήλικος, ον, ἐνήλιξ, ό ή, 1) pu-
bes, -eris, περί κόρης, nubilis, ma-
tura 2) qui est sui juris.

*ἐνήμερος, ον, qui scit de re.

ἐνηχέω -ω, insono, -are.
 ἐνηχος, *ον*, sonans, -ntis.
 ἐνθα, 1) = αὐτοῦ, ἐκεῖ, hic, ibi, illic; 2) ἀναφορ. = ὅπου, ubi: ἐκεῖ, ἐνθα εἰσιν, ibi, ubi est; 3) χρονικ. ἐνθα δὴ = τότε δὴ, tum vero.
 ἐνθάδε, (ἢ ἐντον.), ἐνθαδὶ, 1) hic; -κεῖται hic jacet; 2) = εἰς τοῦτον τὸν τόπον, huc; 3) = τότε, tum.
 ἐνθάπτω, (παθητ. ἀορ. ἐνετάφην) in aliquo loco sepelio.
 ἐνθαργέω -ω, aliqua re confido.
 ἐνθάργυνσις ἡ, incitamentum.
 ἐνθαργύνω, animum addo.
 ἐνθειος, *ον*, suphuratus, a, um.
 ἐνθεμα (= ἐκβολάς), insitum, οὐ.
 ἐνθεν, inde hinc.
 ἐνθένδε, hinc.
 ἐνθεος, *ον*, καὶ ἐνθους, *ον*, divino spiritu ἢ numine afflatus, (a, um); entheus, a, um.
 ἐνθερμος *ον*, calidus, a, um.
 ἐνθέρμως, inflamanter.
 ἐνθεσις, ἡ, interpositio, θ.
 ἐνθεσμος, *ον*, legitimus, a, um.
 ἐνθετος, *ον*, insertus, a, um.
 ἐνθήκη, ἡ, entheca, -ae, θ.
 ἐνθλασις, ἡ, ἐνθλασμα, τό, cavitas in capite ex contusione.
 ἐνθλάω -ω (σημειοῦν) imprimo.
 ἐνθλίβω, infringo; imprimo.
 ἐνθουσιάζω* 1) = ἐνθουσιῶ, divino furore agor; *2) ἐνθουσιάζω τιρά, divino spiritu aliquem incito; || *—ομαι, divino ardore incendor.
 ἐνθουσιασμένος, *η,ον*, divino ardore incensus.
 ἐνθουσιασις, ἡ, aflatus divinus; inflatus ἢ spiritus divinus.
 ἐνθουσιασμός, *ος*, 1) aflatus divinus. 2) ardor animi.
 ἐνθουσιαστής, *ος*, 1) = ἐνθεος, divino spiritu afflatus; *2) immodicus admirator.
 ἐνθουσιαστικός, *η,ον*, divino spiritu inflammatus, a, um.
 ἐνθουσιῶ -ω, 1) divino furore agor; insanio, -ire; *2) ἐνθουσιάζομαι, divino ardore incendor.
 ἐνθουσιώδης, *ης*, 1) numine afflatus; *2) immodicus admirator.
 ἐνθουσιωδῶς, summo ardore ani-

mi; summa admiratione.
 ἐνθρονίζω, in solio, (in throno) colloco, aliquem; || —ομαι in solio (in throno) sedeo.
 ἐνθρόνισις, ἐνθρόνισμός, in throno (alicujus) collocatio.
 ἐνθρόνος, *ον*, in solio sedens.
 ἐνθρολλέω -ω, ἐνθρολλίζω, im-murmuro, -are.
 ἐνθρούπτω τί τι, intereo, -ere.
 ἐνθρώσκω, insilio, -ire.
 ἐνθυμέομαι -οῦμαι* 1) μετ' αὐτ. = ἐν θυμῷ ἔχω τι cogito, -are aliquid ἢ de aliqua re; 2) = μετὰ γεν. πράγμ. = φροντίζω περὶ τινος, rationem habeo alicujus; *3) μέμνημαι τινος; a') memini, memoria teneo aliquid, reminiscor, -sci;
 ἐνθύμημα, τό, 1) cogitatio, -onis, θ. 2) εἶδος συλλογ. enthymema, *ον*. 3) = δῶρον μνήμης χάριν διδόμενον, monumentum amoris.
 ἐνθυμηματικός, *η,ον*, enthymemate constans.
 ἐνθύμησις, ἡ, 1) cogitatio, -onis, θ. *2) = ἐνθύμημα 3).
 ἐνθυμίζω, admoneo, commoneo, -ere, commonefacio, -ere.
 ἐνθυμιάω -ω, suffio, -ire.
 ἐνθύμιος, *ον*, 1) qui curae est alicui; 2) curarum plenus; *3) ἐνθύμιον = ἐνθύμημα, 3).
 ἐνθυμος, *ον*, animosus, a, um.
 ἐνθωρακίζω, lorico, -are.
 ἐνι (= ἐνεσι) 1) inest; 2) licet.
 ἐνιαῖος, *α,ον*, unicus, a, um; τὸ ἐνιαῖον, unitas -atis, θ.
 ἐνιαίως, unine.
 ἐνιαύσιος, *α,ον*, annuus, a, um, unius anni.
 ἐνιαυσίως quotannis.
 ἐνιαυτός, *ος*, annus, -ῖ, ᾱ.
 ἐνιαχοῦ, alicubi non nusquam.
 ἐνιδρύω, colloco in-.
 ἐνίημι, 1) immitto, -ere, aliquid; 2) injicio, -ere, aliquid; 3) ἀμει. ἐνίει δὴλ. ἐαυτὸν, penetrabat.
 ἐνικός, *η,ον*, singulus, a, um, singularis, e.
 ἐνικῶς, singulariter.
 ἐνιοι, *αι,α*, nonnulli, -ae, a.
 ἐνίοτε, interdum; aliquando.

ἐπίστημι, statuo ἢ colloco inter; interpono, -ere, aliquid. || μέσ. ἐνίσταμαι· α') = ἐπιέρχομαι, insto, -are· β') ἐνίσταμαι (= ἐπικίμαι) τῷ πολέμῳ, insto, insisto hosti· γ') = ἀνθίσταμαι, obisto, resisto, -ere, alicui· δ') περὶ τῶν δημάτων· intercedo, -ere· ε') ἐν τῇ νομικῇ = ἐνστασιν ποιοῦμαι, recuso, -are. || οὐδ. ἀρχομαι, incipio, -ere, θέρουσ ἐνισταμένον, aestate incipiente ἢ ineunte ἐπισχυρίζομαι τινι· innitor, -ari. *ἐπίσχυσις, ἡ, confirmatio, θ. ἐπίσχυω· 1) = κατισχύω, invalesco, -ere· 1) confirmo, -are; corroboro, -are· 3) ἐπισχύω τὸ σπράτευμα, exercitum augeo.

ἐννέα, οἱ, αἱ, τά, novem. ἐννεαπλάσιος, novemplex, -cis. *ἐννεαπλασιῶς, novies.

ἐννοέω -ῶ, ἐννοέομαι, -οῦμαι· 1) = ἐν νῷ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are· 2) = κατανοῶ, intellego (-xi, -ctum -ere)· 3) περὶ λέξεων = σημαίνω, significo, -are.

ἐννόησις, ἡ, cogitatio, -onis, θ. ἐννοια, ἡ· 1) cogitatio, θ. 2) sententia, -ae, θ. 3) notio, θ.

ἐννομος, ον, legitimus, a, um. ἐννόμως, legitime.

ἐνοικέω -ῶ, habito; inhabito. || μετφ. διατρίβω ἐν τινι, habito in re.

ἐνοικήσιμος, ον, inhabitabilis, e. ἐνοικήσις, ἡ, inhabitatio, θ.

*ἐνοικιάζω· 1) = μισθῶ οἰκίαν, loco domum· 2) = μισθοῦμαι οἰκίαν, conduco domum.

*ἐνοικίσις, ἡ· 1) inquilinatus, -us, ἄ. 2) locatio, -onis, θ.

*ἐνοικιστής, δ· 1) inquilinus, -i, ἄ. aedium conductor· 2) locator, ἄ.

ἐνοικίζω, in aedibus colloco. || μετφ. insero, -ere. || -μαι, versor.

*ἐνοίκιον, τό, merces habitationis; locarium, -i, οὐ.

ἐνοικοδομέω -ῶ, inaedifico. ἐνοικος, δ, ἡ, incola, -ae, ἄ. θ.

ἐνόν, ἴδε ἐνεμι.

ἐνοπλίζω, armo, -are.

ἐνόπλιος, ον, in armis.

ἐνοπλος, ον, armatus, a, um.

ἐνόπλιος, vi et armis.

ἐνοράω -ῶ, video in aliquo; animadverto in aliquo.

ἐνόρασις, ἡ, spectatio, -onis, θ.

ἐνόρειος, ον, montanus, a, um.

ἐνορθιάζω, erigo, -ere.

†ἐνορθιακός, ἡ, ον, parochialis, e.

†ἐνορθία, ἡ, parochia, -ae, θ.

†ἐνορθίτης, -ις, parochialis.

ἐνορκος, ον, juratus, a, um. || *οἱ

ἐνορκοί, judicer jurati.

ἐνόρκως, adhibito jurejurando.

ἐνορμάω -ῶ, irruo (in aliquid).

ἐνορμίζω (= προσορμίζω), navem

appello. || ἐνορμίζομαι, adpellor.

ἐνορξέομαι -οῦμαι, salio in.

ἐνόρξης, ἐνορξος, ἐνορξίς, δ, te-

sticulos habens.

ἐνότης, ἡ, unitas, -atis, θ;

ἐνουράνιος, ον, coelestis, e.

ἐνοφθαλμίζω, inoculo, alicuid.

ἐνοφθαλμισμός, δ, inoculatio.

ἐνοχή, ἡ· 1) obligatio, -onis, θ.

2) culpa, -ae, θ.

ἐνοχλέω -ῶ τινι· molestus sum

alicui; molesto, -are, aliquem. ||

—οῦμαι ὑπὸ τινος, molestiae est

mihī aliquid.

ἐνόχλησις, ἡ, molestia, -ae, θ.

ἐνοχος, ον· 1) obligatus, a, um·

2) obnoxius, a, um· 3) noxius, a,

um; noxiosus, a, um· 4) sons,

sontis.

ἐνώω -ῶ· 1) unio ire; aliquid· 2)

jungo ἢ conjungo. || —οῦμαι, me

cenjungo (cum aliquo) ἢ conjun-

gor (-ctus, sum, -i).

ἐνρίπτω, injicio (-eci, ectum, -ere)

aliquid alicui.

ἐνρῦθμος καὶ ἔρρῦθμος, ον, nu-

meros habens; rhythmis constans.

ἐνρῦθμος, in numerum.

ἐνσαρκος, ον, carnalis, e.

†ἐνσαρκῶω -ῶ, incarno, -are.

†ἐνσάρκωσις, ἡ, incarnatio, θ.

ἐνσαρόω -ῶ, verro, -ere.

ἐνσάττω, infarcio, -ire.

ἐνσβέννυμι, exstinguo, -ere.

ἐνσεῖω τινι τι· incutio, -ere.

ἐσημαίνω καὶ ἐσημαίνομαι· 1)

significo, -are· 2) exprimo, -ere·

3) imprimo, -ere.

ἐσημος, ον, signatus, a, um.

ἐνσκήπτω 1) incutio, -ere; immitto -ere, aliquid 2) ἀμει. ruo, irruo, -ere.

ἐνσκηρρόμαι -οῦμαι, scirrhum duco; in scirrhum degenero.

ἐνσπείρω, insemino, -are.

ἐνσπερμος, ον, semen habens.

ἐνστάζω, ἐνσταλάζω, instillo.

ἐνστασις, ἡ, 1) = ἀρχή, εἰσαγωγή, exordium rei institutae 2) pugna contentio, θ. 3) argumentum contrarium, (ad refellendum adversarium).

ἐνστατικός, instans et urgens.

ἐνστέλλω, orno, -are.

ἐνστερνίζω, in pectore figo || —ομαι, in pectoris sinum recipio;

ἐνσφηνόω -ᾶ, cuneum intrudo.

ἐνσφραγίζω, signum imprimo.

ἐνσφράγισις, ἡ, impressio, -onis, θ.

ἐνσώματος, ον, corporeus, a, um.

ἐνσωματός -ῶ, corpore amicio.

ἐντάλμα, τό, mandatum, -i, οὐ.

ἐντασις, ἡ, intentio, -onis, θ.

ἐντάσσω καὶ ἐντάττω, interjicio.

ἐνταῦθα, 1) hic, hoc loco ἐν ἰστορ. διηγῆσεν, ibi 2) hac in re.

ἐνταφιάζω τινά, sepelio, (-pelivi καὶ pelii, -pultum), -ire, aliquem —ομαι, sepelio, -iri.

ἐνταφιασμός, ὁ, sepultura, -ae, θ.

ἐντάφιος, ον, sepulcralis, e.

ἐντείνω, ἐντείνωμαι τι, 1) intendo (-ndi, -ntum, -ere), aliquid 2) adtendo, -ere. [quo loco.

ἐντειχίζω, murum aedifico in ali-

ἐντειχίως, muro cinctus, a, um.

ἐντειχισις, ἡ, muri exstructio in aliquo loco.

ἐντεκνος, ον, liberos habens.

ἐντέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ.

ἐντέλής, ἐς, perfectus, a, um.

ἐντέλλω καὶ ἐντέλλομαι τινί τι,

mando, -are, alicui aliquid.

ἐντέλως, perfecte; absolute.

ἐντέμνω, 1) incido (-idi, -isum, -ere), aliquid.

ἐντερικός, ἡ, ὄν, intestinus.

ἐντεροκήλη, ἡ, ramex, -icis, ἀ.

έντερον, τό, intestinum, -i, οὐ.

ἐντεταμένος, η, ον, intentus, a, um. —ἴδε intendo.

ἐντεταμένος, intente.

ἐντεῦθεν, hinc, ex eo; exinde.

ἐντευκτήριον, τό, locus ad conveniendum destinatus.

ἐντευξίς, ἡ, 1) occursus, -us, ἀ.

2) congressio, -onis, θ. 3) colloqui um, -ii, οὐ.

ἐντευκτικός, ἡ, ὄν, affabilis, e.

έντεχνος, ον, 1) peritus, a, um.

2) artificiosus, a, um.

***έντέχνης**, 1) affabre; artificiose.

2) solerter; perite.

έντήκω, liquefactum instrillo (μόλυβδον plumbum). || μετφ. α) injicio, -ere β) έντήκομαι τῷ φιλεῖν, liquor amore.

έντίθηναι, impono, (-osui, -ositum, -ere); infero (-tuli, -latum, -erre).

μετφ. = ἐμποιῶ τινί τι, immitto.

έντίκτω, pario in ἡ pario intus, μετφ. ἐμφύω τινί τι, ingenero, -are; inserto, (-sevi, -ere).

έντιμάω -ῶ, honoro, -are.

έντιμος, ον, honorabilis, e.

έντιμότης, ἡ, honor, -oris, ἀ.

έντιμωσ, honorate, honorifice.

***έντοιχίζω**, muro singo, a; aliquid || έντοιχισμένος, η, ον, pariete ἡ muro conditus, a, um.

έντοκος, ον, pariens. -ntis. ***έντοκον** δάγειον, fenus, -oris, ἀ.

έντολή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

***έντολοδόχος**, ὁ, procurator.

έντομα, τά, insecta, -orum, οὐ.

έντομή, ἡ, incisio, -onis, θ.

έντομος, ον, incisus, a, um || τό

έντομον, insectum, -i, οὐ.

έντονος, ον, intentus, a, um.

έντόνως, intente, vehementer.

έντόπιος, ον, indigena, -ae, ἀ.

έντορνέω, torno rado.

έντορνος, ον, tornatus, a, um.

έντός 1) intus 2) intra.

έντόσθια, τά, intestina, -orum.

έντρέπω, 1) inverte, ἡ verto, -ere, aliquid (τὰ νῶτα terga). 2) καταισχύνω, pudore afficio aliquem || έντρέπομαι, 1) = αἰδοῦμαι, pudore afficior, pudore suffundor, 2) έντρέπομαι τινά, revereor aliquem, 3) έντρέπομαι τινος, (= ἐπιμελοῦμαι τινος), curo aliquid. *4) νεοελ. έντρέπομαι

τι, me pudet alicujus re.

ἐντρέφω τινά ἢ τί τινι innutrio (-ivi, itum, -ire), alicui. || — **ομαί** τινι, innutrior ἢ erudior aliqua re.

ἐντρέχεια, ἡ, solertia, -ae, θ.

ἐντρέχεῖς, ἐς, ἐν τινι, solers, (rtis) in aliqua re.

ἐντριβής, ἐς τιν', diligenter versatus in aliqua re;

ἐντρίβω τί τινι, infrico, (-cui, -are) aliquid alicui' || **μετφ. κόλαφον**—**τινί**, alapam incutio alicui, **καί μέσ.** — **ομαί τινι** πληγὰς, verbera infrico alicui.

ἐντριμμα (= **ψιμόδιον**), fucus, -i, ἀ. cerussa -ae, θ.

ἐντριψις, ἡ, infrictio, -onis, θ.

ἐντρομος, ον, tremens, -nt s.

ἐντροπαλός, ἡ, ον, (= **αἰδήμων**), verecundus, a, um.

ἐντροπή, ἡ, 1) = **αἰδώς**, pudor, -oris, ἀ. verecundia, -se, θ. *2) **νεοελ.** = **δνειδος**—**φέρει**, pudor est.

ἐντροπιᾶζω τινά, pudefacio, -ere, aliquem' || — **ομαί**, pudore confundor; derideo' || **ἐντροπισσόμενος**, η, ον, pudore confusus, a, um; pudefactus, a, um.

ἐντροφάω—**ω**, deliciis utor.

ἐντροφήμα, τό, deliciae, -arum.

ἐντροφῆσις, ἡ, luxuria, -ae, θ.

ἐντρούχομαι τινι, molestus sum.

ἐντροχάνω τινί, incido in aliquem ἢ in aliquid; (casu) invenio aliquem ἢ aliquid, occurro alicui. **Ἐντεῦθ.** α') **περὶ ἀνθρ.** compello aliquem; β') **περὶ βιβλ.** lego, -ere, lego librum, ὅθ. οἱ **ἐντροχάνοντες**, ii, qui librum legunt ἢ legent; lectores, τοῖς **ἐντευχόμενοις**, iis, qui hunc librum legent.

ἐντυπος, ον, impressus, a, um.

ἐντυπόω—**ω**, 1) imprimo, -ere, aliquid alicui' *2) **μεταφ.** **ἐντυπόω** τι, τῇ **ψυχῇ**, animo ἢ in animo aliquid imprimo.

ἐντύπωμα, τό, impressum, -i, οὐ.

ἐντύπωσις, ἡ, impressio, **θηλ.** || ***μετφ.** **ισχυράν**—**σιν** **ἐνεποίησε** τοῖς **ἀκροαταῖς** ὁ **λόγος**, aculeum in audientium animis oratis reliquit.

ἐντυχία, ἡ, colloquium, -ii, οὐ.

Ἐνυάλιος: 1) οὐσ. = Enyalios, Mars, τῷ **Ἐνυάλῳ** **ἡλάλαξαν**, clamorem bellicum in Enyalios honorem sustulerunt' **παρὰ τοῖς Ρωμ.** = Quirinus, -i, ἀ. δ — **λόφος**, collis. Quirinalis 2) **ἐπιθ.** bellicosus, a, um.

ἐνυγρος, ον, humidus, a, um.

ἐνυδρόβιος, ον, aquatilis, e.

ἐνυδρος, ον, aquaticus, a, um.

ἐνυλος, ον, maheria constans.

ἐνυπάρχω τινί, insum alicui.

ἐνυπνιάζω καὶ **ἐνυπνιάζομαι** (= **ἐν ὕπνῳ ἰδεῖν**); somnio, -are.

ἐνυπνιαστής, δ, somniator, -oris.

ἐνύπνιον, τό, somnium, -i, οὐ.

ἐνύπνιος, **ἐνυπνος**; somnialis; e.

ἐνυπνώω—**ω**, dormio in.

ἐνυπόγραφος, ον, subscriptionem habens, scriptus, a, um.

ἐνυπογράφω, subscribo, -ere.

ἐνυπόθηκος, ον, pro quo pignus capitur; pignoratus, a, um.

ἐνυπόκειμαι, subjaceo—in.

ἐνυπόστατος, ον, **ἐπιθ.** subsistentiam habens.

ἐνυπότακτος, ον, obediens, -ntis.

ἐνυφαίνω τί τινι, intexo (-xui, -xtum, -ere) aliquid alicui.

ἐνυφαντός, intextus, a, um.

ἐνύφασμα, quod intextum est.

ἐνυφίστημι (= **ἐντίθημι**), insero, -ere, μέσ. insum.

ἐνϜ ἢ ἐν Ϝ· 1) dum' *2) cum ἡ quum (**μεθ' ὑποτακτ.**).

ἐνωθέω—**ω**, compello, in.

ἐνωμοτάρχης καὶ **ἐνωμόταρχος**, δ praefectus agminis militum juratorum. [ratorum..

ἐνωμοτία, ἡ, agmen militum **ἰνωμότος**· 1) juratus; juramento obstrictus 2) conjuratus.

ἐνώπιόν τινος, coram aliquo.

ἐνωσις, ἡ, unio· θ. adunatio, θ.

ἐνώτια, τά, inares, -ium, θ.

ἐνωτίζομαι, auribus percipio.

ἐνωτικός, ἡ, ον, unitivus, a, um.

ἐνωχρος, ον, pallidus, a, um.

1. **ἐξ**, **πρόθ.** **ἰδε** **ἐκ**.

2. **ἐξ**, οἱ, αἱ, **τά**, sex.

ἐξαγγελία, ἡ, nuntiatio, -onis, θ.

ἐξαγγέλλω τί τινι, enuntio, -are: aliquid alicui.

ἐξαγγελτικός, ἡ, ὄν, nuntians.
ἐξαγκωνίζω· 1) cubito extrudo aliquem· 2) vincio manus alicujus post tergum.

ἐξαγοράζω, redimo (-emi, -emptum -ere) aliquem ἢ aliquid.

ἐξαγοράσμιος, redimendus, a, um.

ἐξαγόρευσις, ἡ, indicatio rei aranae ἢ silendae.

ἐξαγορεύω τι, effutio aliquid.

ἐξαγριαίνω, ἐξαγριόω-ῶ, eifero, are aliquem ἢ aliquid· || —οῦμαι, eiferasco, -ere, me eifero.

ἐξαγρίωσις, ἡ, exasperatio.

ἐξάγω· 1) educo (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) ἐξάγω τινα ἐπὶ τι, εἰς τι (=παρορμῶ), induco,

impello aliquem in aliquid, excito aliquem ad aliquid, ἐντεῦθ. ἐξάγομαι (μάλιστ. δὲ ὁ ἄσθρ. ἐξήχθη) μετ' ἀπαρεμφ. impellor impulsus sum ad aliquid faciendum· 3) ἐξάγω τι, a) = ἐκκομίζω τι, exporto, -are, aliquid· β) = ἐκβάλλω τι, expello, -ere, aliquid.

ἐξαγωγεύς, ὁ· 1) deductor, -oris, ἄ. 2) exportator, -oris, ἄ.

ἐξαγωγή, ἡ· 1) eductio, -onis, ὁ. 2) exportatio, -onis.

ἐξαγώνμιος, ὁν, qui (quae, quod) exportatur.

ἐξαγώνιος ἢ ἐξάγωνος, ὁν, sexangulus, a, um; hexagonus, a, um· || τὸ ἐξάγωνον, sexangulus, i, ἄ.

ἐξαδάκτυλος, ὁ, sex digitos habens.

ἐξάδελφος, ὁ, α') ὁ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ἄ. patruelis frater· β') ὁ ἐκ μητρός, consobrinus, -i, ἄ. πληθ. patrueles.

ἐξάδελφος καὶ ἐξαδέλφη, ἡ, 1) ἡ ἐκ πατρός, patruelis, -is, ὁ. patruelis soror· 2) ἡ ἐκ μητρός, consobrina, -ae.

ἐξάδω· 1) excanto, -are· 2) occino, -ere· 3) decanto, -are.

ἐξάεδρος, ὁ, sex latera habens.

ἐξαέτης ἢ ἐξαετής, ἐς, sexennis, e, sex annorum.

ἐξαετία, ἡ, sexennium, -i, οὐ.

ἐξαήμερος, ὁν, sex dies durans.

ἐξαιμάσσω, valde cruento (τὸν ἵππον equum)· || μετφ. ἐξαιμάσσω τὰς

λίπας, reirico dolorem.

ἐξαιματόω-ῶ, in sanguinem verto.

ἐξαιρέσιμος, ὁν, exemptitis, e.

ἐξαιρέσις, ἡ, 1) exemptio, -onis.

ὁ. 3) exceptio, -onis, ὁ. *3) ἐξαιρέσις δικαστοῦ, μάργωρος, judicis, testis rectio, improbatio, repudiatio.

ἐξαιρέτα, ὁ, optime.

ἐξαιρέτος, α, ὁν, eximendus, a, um; ejiciendus, a, um.

ἐξαιρετικός, ἡ, ὄν, 1) eximendi vim habens. *2) = ἐξαιρέτης, eximius ἢ praecipuus, a, um.

*ἐξαιρετικῶς, proprie;

ἐξαιρέτος, ὁν, exemptus, a, um, ἐντεῦθ. = eximius, a, um.

ἐξαιρέτος, eximendus, a, um.

*ἐξαιρέτως, eximie.

ἐξαιρέω-ῶ, καὶ ἐξαιρέομαι-οῦμαι·

τι 1) = ἐκβάλλω, eximo (-emi, emptum, -ere)· aliquid 2) = ἐξέλλω, α') excipio, -ere, aliquid β') extraho, -ere. 3) ἐξαιρέω τινας τὸν φόβον, eripio alicui timorem· 4) ἐξαιρούμαι τινα ἢ τι, α') ἐξαιρέτον ποιῶ τινα, ἡ τι, exceptio aliquem ἢ aliquid. ἐντεῦθ. παθητ. οὐδενός ἐξαιρουμένου, nullo excepto, β') ἐκλεγω τινα ἢ τι, eligo ἢ seligo aliquem ἢ aliquid· 5) = ἐκπυρῶ, expugno, -are, *6) ἐξαιρέω τινα ἢ τινας, (ἐπιπρεσείας, βάρους), re ἢ ex re eximo, libero, solvo, exsolvo, aliquem.

ἐξάίρω, 1) tollo (extollo), -ere, 2) efferro ἢ profero, -erre, aliquid. 3) ἐξάίρω ἐμαυτόν, efferro me· ὁθ. ἐξαιρούμαι, tollio me, eifero me; efferor (aliqua re).

ἐξαισίος, (α), ὁν, modum excedens, inusitatus, a, um.

ἐξαισίως, mirum in modum.

ἐξαιτέω-ῶ, posco ἢ exposco (-ere), expostulo, -are· || —οῦμαι, mihi posco ἢ exposco aliquid.

ἐξαίφνης, 1) subito, per subitum.

ἐξαίφνης γιγνώμενος, subitarius, α,

um, 2) repente.

ἐξακέομαι-οῦμαι, medeor, -eri,

alicui, sano, -are, aliquid.

ἐξάκεσις, ἡ, sanatio, -onis, ὁ.

ἐξάκις, sexies.

ἐξακισμύριοι, sexagies mille.

ἐξαισιχίλιοι, αι, α, sexies mille.
ἐξαισιχίλιοστος ἡ, ὄν, sexies mil-
lesimus, α, um.

ἐξακολουθέω-ω, 1) —τινι, sequor
aliquem* 2) νουεῖ. — τι continuo,
-are, aliquid* || οὐδ. pergo (μετ' ἀ-
παρεμφάτων).

*ἐξακολουθήσεις, ἡ, 1) continuatio,
-onis, θ. 2) series, -ei, θ.

ἐξακολουθητικῶς, continenter;
ἐξακοντίω, jaculor, ari, καὶ ἐν
γεν. telum ejicio ἢ emitto.

ἐξακόντις, ἡ, jaculatio, θ.

ἐξακόντισμα, τό, quicquid emis-
sum est.

ἐξακοντισμός, δ, jaculatus, -us;
ἐξακόσιοι, αι, α, sexcenti, ae, a.
ἐξακοσιοστός, ἡ, ὄν, sexentesi-
mus, α, um.

*ἐξαισιχίλιος (ἐξαισιχίλιος), η,
ον, celeber illustris, e.

ἐξακούω ἡνός, exaudio aliquid.

ἐξακριβόω -ω, 1) diligenter ela-
boro (facio) aliquid. 2) perquirō
aliquid* || *ἐξηκριβωμένως, per-
quisite.

ἐξακριβώσεις, ἡ, inquisitio, -onis,
θ. perquisitio, -onis, θ.

ἐξακτέω, α, ον, educendus, α, um.

ἐξαλειπτέον, delendum (est).

ἐξάλειψω, 1) —ἀλείφω, χρίω, ungo,
-ere; illino, -ere, aliquid. 2) σννήθ.
= ἐξάλειψω, deleo, -ere; obliero,
-are, aliquid (τὰ γράμματα litteras).

ἐξάλειψις, ἡ, deletus, -us, ἄ.

ἐξαλάσσω καὶ ἐξαλάττω 1) im-
muto, -are, permuto, -are, aliquid.
|| ἐξηλλαγμένος, η, ον, mutatus, α,
um, 2) ἀμετ. decedo, -ere.

ἐξάλλομαι, prosilio, exilio, -ire.

ἐξάλλος, ον, ab aliis diversus* 8θ.
1) inusitatus, α, um, 2) egregius,
α, um* 3) ἐξάλλος ἐκ χορᾶς ἐγένετο,
gaudio elatus est.

*ἐξαλμυρίζω, salem eximo.

ἐξάλος, ον, 1) mari exemptus, α,
um* 2) (ἀντίθ. ὑφαλος), e mari exs-
tans.

ἐξάλοισ, ἡ, saltus, us, ἄ.

ἐξαμαρτάνω, 1) pecco, -are; erro,
-are* 2) —τι non adsequor, aliquid*
3) ἐν τινι (= ψευδομαί τινος), erro in

aliqua re* 4) — ἐς τινα (= ἀδικῶ
τινα), injuria afficio aliquem* 5) —
ἐς τι, περί τι, pecco in aliquid.

ἐξαμβλόω -ω, abortio, -ire.

ἐξαμβλύωνω, penitus habeto.

ἐξάμβλωμα, τό, abortus, -us, ἄ.

ἐξάμβλωσις, ἡ, abortio, -onis, θ.

ἐξάμειβω, immuto, -are.

ἐξάμειψις, ἡ, immutatio, θ.

ἐξαμέλω, emulgeo, -ere.

ἐξαμελέω -ω, prorsus neglego.

ἐξάμετρος, ον, hexameter ἢ he-
xametrus, α, um.

ἐξαμηνία, ἡ, semestre tempus.

ἐξαμηνιαῖος, α, ον, καὶ ἐξάμηνος,
ον, semestris, e.

ἐξαναγκάζω 1) τιὰ ποιεῖν τι,
cogo aliquem ut faciat aliquid* 2)
— τὴν ἀργίαν πληγαῖς, desidiā ver-
beribus expello* 3) — τὸ ἀληθές,
verum exprimo* 4) — τάλαντα παρὰ
τινος, extorqueo talanta ab aliquo*
5) —ομαι ὑπὸ τινος, cogor, urgeor
aliqua re.

*ἐξαναγκασμός, δ, coactus, us, ἄ.

ἐξανάγω, educo, -ere* || —ομαι,
in altum vela do, solvo, -ere.

ἐξανάλισκω καὶ ἐξανάλωω -ω,
absumo ἢ consumo (-mpsi, -ere;
ἐντεῦθ. = ἐξαντλῶ, exhaustio, -ire.

ἐξαναπληρόω -ω, repleo, -ere.

ἐξανάπτω 1) ἀναρτῶ, suspendo,
-ere* 2) = πάλιν ἀνάπτω, rursum
accendo, ere.

ἐξανασπῶω -ω, evello, -ere.

ἐξανάστασις, ἡ, 1) expulsio ex
sede 2) † reditus in vitam.

ἐξαναφέρω 1) = ἄνω φέρω, sur-
sum fero* 2) ἀμετ. = ἀναλαμβάνω,
recreo, -are* 3) —, rursum fero.

ἐξανδραποδίζω καὶ ἐξανδραπο-
δίζομαι 1) — τινα, in servitutem
adsero aliquem* 2) — πόλιν, in
meam potestatem redigo (subigo)
oppidum* 3) παθητ. alicujus impe-
rio me subicio.

ἐξανδραπόδισις, ἡ, ἐξανδραπο-
δισμός, δ, abreptio in servitutem;
servitium, -i, οὐ.

ἐξανεμίζω, ventilo, -are.

ἐξανθέω -ω* 1) efilloresco, -ere*
2) = ἀπανθῶ, defloresco, -ere* 3)

ἐπὶ νόσον, pustulis scateo.

2) ἐπὶ νόσον, papula, -ae, θ.

ἐξάνθησις, efilorescendi actio.

ἐξανθίζω· 1) floribus orno· 2) =

ἐξανθῶ, papulo, -are.

ἐξάνθισμα, τό, papula, -ae, θ.

ἐξανίημι, emitto, -ere.

ἐξανίστημι· 1) excito, -are, ali-

quem ἢ aliquid· 2) surgere cogo,

expello, ejicio aliquid· 3) ἐξα-

νίστην, ἐξανίσταμαι· α') surgo ἢ

exsurgo, -ere· β') † ὁ Κύριος ἐξ-

ανίστη, Dominus surrexit, in vi-

tam rediit· *γ') ἐξεγείρομαι, surgo

(contra aliquid ἢ aliquid).

ἐξανοίγω, aperio, -ire.

ἐξάνοιξις, ἡ, apertio, -onis, θ,

ἐξανορθόω -ω, rursum erigo.

ἐξαντλώ -ω· 1) exhaurio (-si,

-stum, -ire), aliquid· *2) μετφ.

ἐξαντλῶ τὴν ὑπομονήν, rumpo pa-

tientiam· || —οὔμαι (=ἐξαντλῶ τὰς

δυνάμεις), exhaurio vires; confici-

or· || ἐξηντλημένος, -, ον, exha-

ustus, fessus, confectus, a, um.

*ἐξάντλησις, ἡ, exhaustio, θ.

ἐξανύω καὶ ἐξανύτω (=περαινῶ),

perficio, -ere, aliqui d.

ἐξαπαλλάσσω καὶ —τω τινά τι-

νος, libero aliquid aliqua re.

ἐξάπαντος, certo, certe.

ἐξαπατάω -ω· 1) frustor, -ari,

aliquid· 2) decipio (-epi -eptum,

-ere), aliquid· 3) verba do alicui.

ἐξαπάτη (=ἐξαπάτησις), deceptio.

ἐξάπτηχυς, υ, sex cubitorum.

ἐξαπναιῖος, α, ον (=ἀπροσδόκη-

τος), repens, -ntis; repentinus.

ἐξαπνής (=αἰφνης), repente.

ἐξαπλάσιος, α, ον, ἐξαπλασίον,

ἐξαπλοῦς, sexies tantum.

ἐξάπλευρος, ον, sex jugerum.

ἐξάπλευρος, sex latera habens.

ἐξαπλώω -ω, expando (-ndi,

-nsum, -ere) aliquid; explico, -are·

*—οὔμαι· α') extendo, -i· β') dif-

fundo, -i.

ἐξάπλωσις, ἡ, expansio, θ.

ἐξαποθνήσκω, emorior, -i.

ἐξαπόλλυμι, funditis perdo, ali-

quem, ὅθ. interficio aliquid· ||

—νμαι, ἐξαπόλωλα, pereō, perii.

ἐξαποστέλλω, ablego, -are.

ἐξαπουτολή, ἡ, ablegatio, θ.

ἐξαπτέρυγος, ον, sex alas habens

τά —α (Σεραφεῖμ), sexalaria.

ἐξάπτω· 1) = προσθῆνω, annecto

(-exui) -ere; 2) = ἀνάπτω, accendo,

-ere, aliquid· || μετφ. ἐξάπτω τινά,

accendo aliquid· —ομαι, accen-

dor (-nsus, sum, -i); excitor, -ari.

ἐξαράσσω καὶ ἐξαράττω, extur-

bo, -are; effringo, -ere.

ἐξαργυρίζω καὶ ἐξαργυρόω -ω τι,

pecunia permuto, aliquid.

*ἐξαργυρώσις, ἡ, permutatio pe-

cuniā.

ἐξαρθρόω -ω, luxo=are· ἐξαρθῶ

τὸν ὄμον, ejicio armum.

ἐξάρθρωμα, τό, ἰδς:

ἐξάρθρωσις, ἡ, luxatura, -ae, θ. δ.

ἐξαριθμέω -ω, enumero, -are.

ἐξαριθμήσις, ἡ, enumeratio.

ἐξαρκέω -ω, sufficio, (-feci)-ere·

|| ἀπροσ. ἐξαρκεῖ μοι, sufficit mihi.

ἐξαρκής (=ἐξαρκῶν)· sufficiens.

ἐξαρκούντως, sufficienter.

ἐξαρκος, ον, qui negat.

ἐξαρκάζω, eripio, -ere), aliquid.

ἐξαρκσις, ἡ, elatio, -onis, θ.

ἐξαργάω -ω, suspendo (-ndi,

-nsum, -ere), aliquid ex aliqua re·

|| —ομαι, dependeo, -ēre.

ἐξάρτημα, τό, appendix, -icis.

ἐξάρτησις, ἡ, suspensio, -onis.

ἐξαργίζω, perago, -ere.

ἐξάρτισις, adparatus (navis).

ἐξάρτυσις, ἡ, instructio, -onis.

ἐξαργύω, instruo, -ere, aliquid.

ἐξαργός, exhaurio, -ire.

ἐξαρχος, inceptor, -oris.

ἐξάρχω, incipio ἢ incepto (facere

aliquid); auctor sum alicujus rei.

1. ἐξάς, ἡ, senarius numerus; he-

xas, adis, θ.

2. ἐξᾶς, ὁ (δύο οὐγκίαι)· sextans.

ἐξασθενέω -ω, viribus deficio;

*ἐξασθένησις, ἡ, virium defectio

(imminutio, infractio).

ἐξασκῶ -ω· 1) —τινι, exerceo

(-cui, -ere); exercito, -are, ali-

quem· || —οὔμαι (περὶ τι, πρὸς τι,

εἰς τι), me exerceo ἢ exerceor in

aliqua re· 2) ἐξασκῶ τι (τέχνην), exerceo, ἢ profiteor aliquid (artem)

*ἑξάσκησις, ἡ, exercitatio, ὁ.

ἑξάστιχος, ον, sex constans versibus; hexastichus, α, um.

ἑξαστρᾶπτα, refulgeo, -ere.

ἑξασύλλαβος, ον, ἐπίθ. sex syllabis constans.

ἑξάστυλος, ον, sex columnas habens; hexastylus.

ἑξασφαλίζομαι (= ἐξασφαλίζω) τι tutum reddo aliquid in tuto colloco aliquid· || —ομαι (ἐξασφαλίσθην), tutum me praesto (ab aliqua re).

*ἑξασφάλις, ἡ, securitas, ὁ.

ἑξατμίζω, exhalo, -are· || —ομαι, evaporor, -ari.

*ἑξάτμις, ἡ, exhalatio, ὁ.

ἑξαφανίζω, e conspectu tollo, ἐντεῦθ. = deleo, extinguo.

ἑξαφανίζομαι (ἐξηφανίσθην), e conspectu me tollo.

ἑξαπάνις, ἡ, ἑξαφανισμός, ὁ, deletio, ὁ. deletus; -us, ἄ.

ἑξαφίημι, dimitto, -ere.

ἑξαφρίζω, despumo, -are.

ἑξαφριγίς, ἡ, despumatio, -onis.

ἑξαχῆ, ἑξαχῶς, sexies.

ἑξαχρεῖω -ω· 1) inutilem reddo·

*2) νεσθ. vilem reddo aliquid· || —ομαι (ἐξηχρειώθην), evilesco.

ἑξάψαλμος, ὁ, sex psalmi.

ἑξάψις, ἡ, inilammatio, ὁ. || μετφ. = ὁ παροξυσμός τῆς ψυχῆς, inilammatio animi.

ἑξεγείρω· 1) exsuscito, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) excito, -are, aliquem ἢ aliquid· || —ομαι (ἑξηγερῶθην), expergiscor.

ἑξεγερτικός, ἡ, ὄν, excitabilis, e.

ἑξέγερος, ἡ· 1) expergefatio, -onis, ὁ. 2) excitatio, -onis, ὁ.

ἑξέδαφίζω, iunditus evertō.

ἑξέδρα, ἡ· 1) exedra, -ae, ὁ. *2)

suggestus, us, ἄ.

ἑξεικονίζω· 1) ex exemplari effingo (aliquid)· 2) per imaginem exprimo (significo) aliquid, describo aliquid.

*ἑξεικόνις, ἡ, expressio alicujus rei per imaginem.

ἔξιμι (ἑξέρχομαι)· exeo (-ii, -itum, -ire); egredior, -i.

ἑξειργασμένος, perfecte.

ἑξείργω (= κωλύω)· cohibeo, -ere, aliquem ab aliquo).

ἑξέλασις, ἑξέλασις, ἡ, expulsio, -onis, ὁ. discessus, -us, ἄ.

ἑξελαύνω· 1) expello, (-uli, -ulsum, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) ἄμετ. progredior, -i, ἐντεῦθεν ἑξελαύνει, inde progreditur.

*ἑξέλεγξις, ἡ, convictio, ὁ.

ἑξέλέγχω· 1) redarguo (-ui, -itum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) convinco (-ici, -ere), aliquem· 3) refuto, -are, aliquem· 4) reprehendo, -ere, aliquem· || —ομαι ὑπό τιος, redarguor.

ἑξέλκευσις (= ἑξόδος)· exitus, -us, ἄ.

ἑξελιγμός, ὁ, ἑξέλιξις, ἡ, evolutio, -onis, ὁ. explicatio, -onis, ὁ.

ἑξελίσσω καὶ ἑξελίττω (= ἀναπτύσσω)· 1) evolvo, (-olvi, -olutum, -ere) aliquid· || μετφ. — βιβλίον (= ἀναγινώσκω), evolvo librum· 2) expli-co, -are, aliquid.

ἑξελκῶ -ω, exulcero, -are.

ἑξελκυσμός, ὁ, extractio, ὁ.

ἑξελκύω καὶ ἑξέλκω, extraho (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

ἑξέλκωσις, ἡ, exulceratio, ὁ.

ἑξελληνίζω, graecum facio (aliquid) graece verto ἢ reddo aliquid.

ἑξεμέω -ω, evomo, aliquid.

ἑξεμπεδῶ -ω (οὐκ ἔχων), sancio.

ἑξεναντίας, contra.

ἑξέννυμι, exuo, -ere.

ἑξεπίτηδες, consulto.

ἑξέρρασμα, τό, vomitus, us, ἄ.

ἑξέρῶ -ω (ἑξερῶ), vomo, -ere, ἐντεῦθ. = effundo, -ere.

ἑξερράζομαι, 1) = καταπραΰνω, ἀποτελῶ, absolvo, -ere· 2) — ἀγρόν, agrum colo· 3) λόγον elaboro orationem.

ἑξερρασία, ἡ, elaboratio, ὁ.

ἑξερραστικός, efficax in agendo.

ἑξερθείζω, irritō, -are.

*ἑξέρρηγμα, τό, ructu ejectum.

ἑξέρρηγα, eructo, -are.

ἑξεργυνάω -ω, pervestigo (investigo), -are, aliquid.

ἔξερεύνησις, ἡ, perscrutatio, θ.
ἔξερευνητής, ὁ, perscrutator.
ἔξερευνητικός, ἡ, ὄν, ad investi-
gandum acutus ἢ aptus.
ἔξερυξίς, ἡ, eructatio, θ.
ἔξεργμῶ-ω, desolo, -are;—οὔμαι
devastor, -ari.

ἔξεργμηνεύω, interpretor, -ari.
ἔξερπύζω καὶ ἔξερπω, ρ. erêpo
(-psi); -ere.

ἔξερυνθιδῶ-ω, erubescor, -ere.
ἔξερχομαι, 1) exeo, (-ii, -itum-ire);
— τῆς οἰκίας, exeo domo ἢ foras 2)
ἐπὶ χρόνου= λίγῳ ὁ ἐνιαυτός· ἔξερχε-
ται annus exit 3) egredior, (-essus,
sum, -i): 4) ὁρμαίς ἐξῆλθε τῆς οἰ-
κίας, foras excurrit.

ἔξεστι, 1) ἔξεστί μοι ποιεῖν τι, in
mea potestate est ut aliquid faciam.
2) licet (-uit, -ere)· || ἔξόν, quum
liceat, quum sit in nostrâ pote-
state situm.

ἔξετάζω, 1) examino, -are, aliquid·
2)= ἐρευνῶ τι, inquirō aliquid ἢ de
aliqua re· 3) ἐξετάζω (ἀνακρίνω)
τινά, interrogo aliquem, inquirō in
aliquem· 4) ἐξακριβῶ τι exploro,
-are, aliquid· 5)—, (=δοκιμάζω τι),
tento aliquid· 6) τὴν στρατιάν, recen-
seo (lustrō) exercituum· 7) — τινὰ
πρὸς τινα, comparo aliquem cum ali-
quo· 8) νεοελ. ἐπὶ μαθητῶν ἐξετάζω
τινά, examino aliquem, industriae
allicujus speciem capio· || —ομαι
α')—ομαι μετὰ τοῦ Καίσαρος, sum in
partibus Caesaris· β')—ομαι ἐν τισι,
censeor, numeror inter aliquos. *γ')
ἐπὶ μαθητῶν speciem et docu-
mentum industriae meae praebeo;
examinor, -ari.

ἔξετασις, ἡ, 1) examen; -inis, οὐ.
examinatio, -onis, θ. 2) ἔξετασις
(ἐπιθεώρησις) στρατοῦ, recensio, lu-
stratio, (exercitus).

ἔξεταστής, ὁ, examiner.
ἔξεταστικός, ἡ, ὄν, ad examinan-
dum pertinens ἢ aptus, (a, um);
examinatorius, a, um.

*ἔξευγενίζω, 1) nobilito, -are; 2)
ad humanitatem informo.

*ἔξευγενισμός, ὁ, humanitas, θ.
ἔξευμενίζω τινά, aliquem propi-

tium facio ἢ reddo· || ἔξευμενίζομαι,
propitius fio.

ἔξευνουχίζω, eunuchum facio.
ἔξεύρεσις, ἡ, inventio, -ionis, θ.
ἔξεύρημα, solerter inventum.
ἔξευρίσκω, 1) invento, -ire, 2) re-
perio, -ire, aliquid.

ἔξευτελίζω, in contemptionem ad-
duco (aliquem)· || =ομαι, in contem-
ptionem venio; evilesco, -ere.

ἔξευτελισμός, ὁ, 1) contemptio.
-onis, θ. contemptus, us, ἄ. 2) ἐπὶ
τιμῆς, vilitas, -atis, θ.

*ἔξευτελιστικός, ἡ, ὄν, contume-
liosus, a, um.

*ἔξευτελιστικῶς, contumeliose.

ἐξέχω· 1) emineo, -ere· 2) μετφ.
(=διαπρέπω): πάντων ἐξέχω, inter
omnes emineo· || ἐξέχων, emi-
neus, -ntis.

ἐξηγέομαι -οὔμαι, 1) =προπορεύ-
ομαι, praeceo, -ire; viam monstro.

2) =ἐκθέτω: ἐξηγοῦμαι τὴν ἐμὴν γνώ-
μην, explicō meam sententiam· 3)
διηγούμαι τι, enarro, -are, aliquid· 4)
= ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω· interpretor,
(-atus sum, -ari).

ἐξήγησις, ἡ, 1) explicatio, 2) =
ἐρμηνεία, interpretatio, θ.

ἐξηγητής, ὁ, interpretator, ἄ.
ἐξηγητικός, interpretatorius.

ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τά, sexaginta.

ἐξήκονταετής, ὁ, sexagenarius, ἄ.

ἐξηκονταετία, sexaginta anni.

ἐξηκοντάκις, sexages.

ἐξηκοστός, sexagesimus, a, um,

ἐξηκριβωμένος, diligentissimus.

ἐξήκω, (ἐπὶ χρόνῳ), praeterii.

* (ἐ)ξημερῶναι, incet, i. lucet.

* (ἐ)ξημέρωμα, τό, prima lux.

ἐξημερῶ-ω, mansuefacio, (-eci,
-atum, -ere), a. iquem ἢ aliquid—

οὔμαι, mansuefio -eri.

ἐξημέρωσις, ἡ mansuetudo.

ἐξῆς, ὁ deinceps; 2) deinde. 3)

καὶ τὰ ἐξῆς, et cetera.

ἐξιδιασμός, ὁ, vindicatio, -onis.

ἐξιδρώ-ω, exsudo, -are.

ἐξιδρώσις, ἡ, exsudandi actio,

ἐξίλημι, emitto, -ere.

*ἐξικνέομαι -οὔμαι· 1)—εἰς τι, ἐπὶ

τι, πρὸς τι, pervenio, attingo ali-

quid· 2) —τινος (= ἐπιτυγχάνω τινός), consequor, adipiscor aliquid.

ἐξίλασκαμαι τινα· propitium reddo. aliquem; placō, —are, aliquem.

ἐξίλασμα, τό, placamen, ov.

ἐξίλασμός, ό, placatio, θ.

ἐξίλασθης, α, ον, ἐξίλαστικός, ή, όν, επίθ. vim placandi habens.

ἐξίλεώ —ω, propitio aliquem.

ἐξίλέωμα, τό, placamen, ov.

ἐξίλέωσις, ή, placatio, θ.

ἐξίλεωτικός, ή, όν, placans.

ἐξίππάσκαμαι, ἐξίππεύω, equo evehor; equo exeo.

ἐξίπταμαι, evolo, —are.

ἐξι, ή· 1) ἐξις ἐπιστήμη, δπλων, habere scientiam, arma· 2) —κατάστασις, διάθεσις, constitutio· 3) —συνήθεια, consuetudo, —inis, θ.

ἐξισάζω, adaequo, —are.

ἐξ ίση, ἐξίσου, aequaliter.

ἐξισώ —ω· aequo, —are; —οῦμαι τι, adaequo aliquem.

ἐξίστημι, de statu ή de loco demoveo aliquem ή aliquid, ἐντενθ. 1) —τινα τοῦ φρονεῖν, alicui mentem alieno. || —αμα τοῦ φρονεῖν, mente alienor· 2) —μεταβάλλω, διαφθεῖρω, immuto, —are· 3) ἐξίσταμαι (ἀόρ. ἐξίστην) —ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι, decedo, (—essi, —ere).

ἐξιστορέω —ω· 1) exquiro, —ere·

*2) —ιστορῶ τι, narro, aliquid.

*ἐξιστόρησις, ή, narratio, θ.

ἐξίσωσις, ή· 1) exaequatio, θ.

*2) ἐν τή ἀλγεβρ. aequatio, —onis, θ.

ἐξίτηλος, ον, evanidus, a, um.

ἐξίχνησις, ή, ἐξίχνιασμός, ό, investigator, —oris, ά.

ἐξίχνηνύω, ἐξίχνιαζώ, investigo.

*ἐξοβελίζω, ἐξοβελισμός, ἴδε ὀβελίζω, ὀβελισμός.

ἐξογκώ —ω, tumidum reddo, tumefacio, aliquid· || —οῦμαι· 1) tumesco, (—ui, —ere); extumescō, —ere· || ἐξογκωμένος, η, ον, extumidus, a, um· 2) μετφ. —ἐπαίρομαι, alte tumesco.

ἐξόγκωμα, τό, ἐξόγκωσις, ή· 1) tumor, —oris, ά. tumefactio, —ae, θ. 2) extuberatio, —onis, θ.

ἐξοδεύω· 1) —ἐξέρχομαι, exeo, —ire· *2) —ἐξοδιάζω.

ἐξοδιάζω, sumptus ή impensas facio; impendo, —ere.

ἐξοδικός, ad exitum pertinens.

ἐξοδον, τό· 1) impensa, —ae, θ. sumptus, —us, ά. *2) νεοελ. ἀνεν ἐξόδων, sine sumptu.

ἐξοδος, ή· 1) exitus, —us, ά. 2) —ἐκστρατεία, expeditio, —onis, θ. 3) —ἐφοδος, impetus, —us, ά. 4) μία τῶν Μωσαϊκῶν βίβλων, exodus, —i, θ.

ἐξοδαίνω, ἐξοιδέω —ω, extubero, —are; extumesco, —ere.

ἐξοίδησις, ή, extuberatio, θ.

ἐξοικειώω —ω, familiare mefficio, adsuefacio aliquem aliqua re· || —οῦμαι τι, adsuesco (—evi, —ere), aliqua re.

ἐξοικέω —ω, emigro, —are.

ἐξοίκησις, ή, emigratio, —onis, θ.

ἐξοικίζω, domo ή patria expello·

ἐξοικίζω πόλεις, urbes devasto· ||

ἐξοικίζομαι, emigro, —are.

ἐξοίκησις, ή, ἐξοικισμός, ό, edomo ή e patria expulsio.

ἐξοικοδομέω —ω, exaedifico, —are.

ἐξοικοδόμησις, exaedificatio, θ.

*ἐξοικονομέω —ω, aliquid alicui suppedito.

*ἐξοικονόμησις, collatio pecuniae.

ἐξονέλλω (ἐπὶ νεώς), in vadum ή ad scopulos allidor, in litus ejicior, in terram deferor.

ἐξολισθαίνω, elabor, —i.

ἐξολίσθησις, ή, lapsus, —us, ά.

ἐξολκή, ή, extractio, —onis, θ.

ἐξόλλυμι, exstinguo, —ere.

ἐξολόθρευσις, ή, internecio.

ἐξολόθρευτικός, ή, όν, internecivus, a, um.

ἐξολοθρευτής, ό, qui internecet; vastator, oris, ά.

ἐξολοθρεύω· 1) interneco, —are; deleo, —ere· 2) exscindo, —ere· 3) exstinguo, —ere, aliquem ή aliquid· *4) —ομαι, funditus pereō; deleor (—letus, sum, —i).

ἐξομαλίζω· 1) complano, —are; depiano, —are· || *2) μετφ. explano, —are (aliquid).

ἐξομῶ - ὦ *τινί*, consuetudinem habeo cum aliquo.

ἐξόμνημι (= ἐνόρκως ἀρνούμαι ἢ ἀπορρίπτω) *τι* ejuro, (-avi, -atum, -are), aliquid. || † ἐξώμοσεν, fidem Christi deserit.

ἐξομοῖω - ὦ, consimilem efficio; assimilo, -are.

ἐξομοίωσις, ἡ, assimilatio, θ.

ἐξομολογέομαι - οὔμαι· 1) confiteor (-fessus sum -eri) aliquid. † 2) mea peccata sacerdoti indico, aperio, patefacio· 3) περὶ ἑρῶς: ἐξομολογῶ *τινα*, peccata confitentem (indicantem) audio.

ἐξομολόγησις, ἡ· 1) confessio, -onis, θ. † 2) delictorum (peccatorum) confessio.

† ἐξομολογητής, ἑρῶς, sacerdos qui confitentes audit.

ἐξονειδιστικός, ἡ, ὄν, ἐπ' ὅ. qui exprobrat.

ἐξονομάζω, nomine voco.

*ἐξοντώ - ὦ (ἐξοντώνω), funditus tollo; exstinguo, -ere.

*ἐξόντωσις, ἡ, extinctio, θ.

ἐξονυχίζω· 1) ungues rescio || 2) μεταφ. — μετ' ἀκριβείας ἐξετάζω, ad unguis, extendo (aliquid).

*ἐξονυχισμός, ὁ, ad unguis examinatio alicujus rei.

ἐξοπίζω, retro; postea.

ἐξοπλίζω, armo ἢ armis instruo (milites); copias omnibus rebus instruo || — ομαι, armis me induo; armatus in acie consisto.

ἐξοπλισμός, ὁ, armatura, -ae, θ.

ἐξοργίζω, ad iram incito aliquid.

ἐξορία, ἡ, 1) exsilium, -i, οὐ. 2) εἰς ὥρισμ. τόπον, relegatio, θ. *3) εἰς ἐκουσίαν ἐξορίαν ἀπῆλθεν, in voluntarium exsilium abiit.

ἐξορίζω *τινά*· 1) extermino (-are) aliquid; in exsilium ago (ejicio, projicio, pello) aliquid; 2) ἀπὸ ὠριμμένου τόπου ἢ εἰς ὥρισμ. τόπον — *τινά*, relêgo (-avi) aliquid· 3) μεταφ. ἐξορίζεν ἀγριότητα, ἀσέβειαν, expellere saevitiam, impietatem.

ἐξορισμός, ὁ, exsulatio, θ.

ἐξόριστος, ὄν, extorris patriâ.

ἐξορκίζω *τινά*· 1) adigo (aliquid)

jusjurandum; 2) obsecro, -are.

ἐξόρκισις, ἡ, adjuratio, -onis, θ. ἐξορκισμός, ὁ, 1) adjuramentum, -i, οὐ. † 2) exorcismus, -i, ἄ.

ἐξορκιστής, ὁ, adjurator.

ἐξορμάω - ὦ, erumpo, ere;

ἐξορμέω - ὦ, e statione navium discedo || μεταφ. — ἐκ τοῦ νοῦ, sanâ mente destituo.

ἐξόρμησις, ἡ· 1) eruptio, θ. 2) — παρόρμησις, cohortatio, θ.

ἐξορκίζω *ναῦν*, ε. e portu educo navem.

ἐξόρυσξις, ἡ, effossio, -onis, θ.

ἐξορύσσω καὶ ἐξορύττω, effodio (-ôdi, ossum, -ere) aliquid.

ἐξοστείζω *τι*, exosso aliquid.

ἐξοστρακίζω, aliquem testularum suffragiis e civitate ejicio.

ἐξοστρακισμός, ὁ, testularum suffragiis (e civitate) ejestio.

ἐξόστωσις, ossis extuberatio.

ἐξοτρύνω, exhortor, -ari.

ἐξουθενέω - ὦ, ἐξουθενῶ - ὦ, ἐξουθενίζω *τινά*, pro nihilo duco aliquid, in contemptum adduco aliquid || — ομαι, in contemptum venio.

ἐξουθένησις, ἐξουθένισις, ἐξουδενισμός, contemptio.

ἐξουθενέω - ὦ *τινα*, pro nihilo duco aliquid.

ἐξουθένημα, contemptus, ἄ.

*ἐξουδετερόω - ὦ, irritum facio (aliquid ἢ aliquid).

ἐξουσία, ἡ· 1) facultas, -atis, θ. 2) potestas, -atis, θ. 3) imperium, -ii, οὐ. ἐξουσία τῆς Ἀσίας, imperium Asiae· 4) magistratus, -us, ἄ.

ἐξουσιάζω, potestatem habeo.

ἐξουσιαστής, ὁ, penes quem summa imperii est.

*ἐξόφλησις, ἡ, solutio, θ.

*ἐξοφλέω - ὦ, nomen solvo.

ἐξοχή, ἡ· 1) eminentia, -ae, θ. 2) — προοχή, prominentia, -ae, θ. 3) — υπεροχή, praestantia, -ae· 4) — νεοελ. rus, ruris, ἄ. praedium, -ii, οὐ.

ἐξοχος, ὄν· 1) eminens, -ntis; 2) excellens, -ntis; praestans.

*ἐξοχότης, ἡ, eminentia, -ae, θ.

excellencia, -ae, θ.

ἐξόχως, eminenter.

ἐξυβρίζω· 1) insolenter me gero·
*2) — τινά, insulto (in) aliquem.

ἐξύβρισις, ἡ· 1) insolentia, -ae,
θ. *2) contumelia, -ae, θ.

*ἐξυβριστικός, ἡ, ὄν, contumeliosus, a, um.

ἐξυμνέω -ὼ, versibus (carmine), persequor ἢ concelebro aliquem ἢ aliquid.

*ἐξύμνησις, ἡ, versibus (carmine) celebratio, -onis, θ.

ἐξυπηρετέω -ὼ, servio, -ire.

ἐξυπνέω -ὼ, 1) evigilo, -are· 2) somno excutior.

ἐξυπνίζω πνά, ex somno expergo aliquem.

*ἐξύπνισμα, τό, expergefactio.

ἐξυπνος, ὄν· 1) expergefactus, a, um; *2) = νοήμων, intelligens.

ἐξυφαίνω, pertexo, -ere· || μετφ. dolos necto; molior aliquid.

ἐξυψόω -ὼ, exalto, -are.

*ἐξύψωσις, ἡ, exaltatio, -onis, θ.

ἔξω· 1) ἐπὶ κινήσ. foras, ἔξελθε ἔξω, egredere foras, exi ἡ i foras· 2) ἐπὶ σιάσ. ioris, ἔξω (ἐκτός) τῆς οἰκίας δειπνεῖν, foris cenare· 3) ἔξω τινός, extra aliquid· 4) ὁ ἔξω, externus, a, um.

ἔξωθεν, extrinsecus.

ἐξωθέω -ὼ· 1) extrudo (-si, -sum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) expello (-uli, -ulsum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 3) — τοὺς πολεμικοὺς ἐκ τοῦ χαρακώματος, de turbo hostes. ex ἡ de vallo· *4) ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Ὄθων ἐξώσθη, rex Graeciae Otho e sedibus expulsus et exterminatus est· *5) μετφ. ἐξωθῶ τινα εἰς τι, impello (incito) aliquem ad aliquid faciendum· || — εἰς τι, impellor (incitor) ad aliquem faciendum.

ἐξώθησις, ἡ· 1) expulsio, -onis, θ.

*2) impulsio (incitatio), -onis, θ.

ἐξώθυρα, ἡ, fores, -ium, πλ.

ἐξώλης, es, perditus, a, um· μετφ. = διεφθαρμένος, perditus homo.

ἐξωμοσία, ἡ, abjuratio, -onis, θ.

*ἐξωμότης, ὁ, qui fidem Christi deserit.

ἐξωνέομαι -οῦμαι, redimo, -ere.

ἐξώνησις, ἡ, redem(p)tio, -onis, θ.

ἐξωραίζω, exorno are aliqui· || —ομαι exorno me (re aliqua).

ἐξώσις, ἡ, expulsio, -onis, θ.

ἐξώστης, ὁ· 1) = ὁ ἐξωθῶν, expulsor, -oris· *2) ποδ. ἐξώστης οἰκίας, podium, -i, οὐ.

ἐξώτατος, ἡ, ὄν, extimulus, a, um.

ἐξωτάτω, extime.

ἐξωτερικός, externus, a, um.

ἐξώτερος, α, ὄν, exterior, -ius.

ἐξώφυλλον, integumentum libri.

ἔοικα, 1) simili sum· 2) video, -eri· 3) ἀπροσ. ἔοικεν· α') = ἀρμόζει, decet· β') = δοκεῖ, videtur· || εἰκώς (= πιθανός), veri similis; credibilis.

ἐορτάζω, diem festum ago.

ἐορτάσιμος, ὄν, festus, a, um.

ἐόρτασις, ἐόρτασμα, ἐορτασμός, festivitas, θ. celebratio, θ.

ἐορταστής, qui diem festum agit.

ἐορταστικός, ἡ, ὄν, festus, a, um; solemnis, e.

ἐορτή, ἡ, festus dies.

ἐορτολόγιον, τό, fasti.

ἐός, ἡ, ὄν, suus, a, um.

ἐπαγγελία, ἡ· 1) = κήρυξις, denuntiatio, -onis (πολέμου, belli)· 2) = ὑπόσχεσις, promissio, -onis, θ. promissum, -i, οὐ. † 3) ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, terra promissa.

ἐπαγγέλλω· 1) = κηρύττω· α') denuntio, -are· β') indicō (-xi, -ctum -ere)· γ') ἐπαγγέλλω (=τάτω) τινὶ φόρον, indicō alicui tributum· 2) ἐπαγγέλλω στρατιὰν εἰς τοὺς συμμάχους, impero exercitum sociis· 3) μέσ. —ομαι τι = ὑπισχνούμαι· α') promitto (-si, -ssum, -ere) aliquid· β') ἐπαγγέλλομαι τινὶ τι (=ὑπισχνούμαι), polliceor alicui aliquid· γ') profiteor (-fessus sum, -eri).

ἐπάγγελμα, τό· 1) pollicitum, -i, οὐ. promissio, θ. 2) professio.

*ἐπαγγελματίας, ὁ, qui artem aliquem proficitur ἢ exercet.

ἐπαγγελτικός· promittens, -ntis.

ἐπαγρυπνέω -ὼ τινι· vigilo ἢ invigilo (-are) alicui rei.

ἐπαγρύπνησις, ἡ, vigilantia, θ.

ἐπάγω· 1) induco (introduco), -ere; infero, -erre, aliquid· 2) = ἔξωθεν ἄγω, importo, -are, aliquid; 3) — τι (= προσκομίζω, εισκομίζω τι), adporto, -are; invehō, -ere, aliquid· 4) — ἡμέρας (= παρεμβάλλω), intercalo, -are· ἐντεῦθ· ἐπαταὶ ἡμέραι, dies intercalati· 5) — τινὶ τὸν στρατόν, adduco exercitum adversus aliquem· || 6) — οἱ μὴ τινά· α') = ἔξωθεν ἄγω, προσκαλῶ, accio aliquem· β') = ἐφέλω, θέλω τινά, adlicio, adlecto aliquem· γ') — οἱ μάρτυρας, produco, profero testes· 8) — οἱ μὴ τι, contraho mihi aliquid.

ἐπαγωγή, ἡ· 1) — τῶν ἐπιτηδελών, invectio commeatus· 2) — ἐπὶ τινα, impetus adversus aliquem· 3) ἐν τῇ λογ., inductio, θ.

ἐπαγωγικός, inductivus, a, um.

ἐπαγωγικῶς, inductive.

ἐπαγωγός, ὄν, adducens, -ntis.

ἐπαθλον, τό, praemium, -i, οὐ.

ἐπαινετός, α, ον, laudandus, a, um.

ἐπαινέτης, δ, laudator, -oris, ὁ.

ἡ ἐπαινέτις, laudatrix, -icis, θ.

ἐπαινετικός, ἡ, ὄν, laudatorius, a, um; laudativus, a, um.

ἐπαινετικῶς, laudative.

ἐπαινετός, ἡ, ὄν, laudabilis, e.

ἐπαινετῶς, laudabiliter.

ἐπαινέω — ὧ, 1) = ἀποδέχομαι τι, adprobo, -are, aliquid. 2) = ἐπαινῶ,

laudo, -are, aliquem ἢ aliquid· — οὔμαι, laudor, (-atus sum) ab ali-

quo. laudem habeo de aliquo.

ἐπαινος, δ, 1) laus, -udis, θ. 2)

= ἐπικήδειος λόγος, laudatio, -onis.

ἐπαίρω, 1) tollo, adtollo, (-ere)

aliquid; effero, (-erre), aliquid, τὴν

χεῖρα, manum· || μετφ. ἐπαίρω τινά

εἰς τὰ ἄστρα, (= ἐκθειάζω), tollo ali-

quem ad astra ἐπαίρω τινά ἐπαίνοις,

effero aliquem laudibus. 2) μέσ. —

οἱ μὴ τι (τὴν βακτηρίαν, τὸ ῥόπαλον),

tollo ἢ adtollo aliquid (baculum

meum, clavam meam)· || μετφ. α') —

οἱ μὴ, ὑπὸ νίος, eiferor aliqua re,

(ὑπὸ ἐπιθυμίας, cupiditate, ὑπὸ εὐθυ-

μίας laetitia); β') — οἱ μὴ τινι, ἢ ἐπὶ τινι,

me efferor aliqua re· || ἐπηρμένος,

ἡ, ον, inflatus, a, um; superbus, a, um. — *3) ἐν τῇ γεωλ. τὸ ἐπαίρω (= παίρνω) (ἀόρ. ἐπήρα) σημαίνει· α') τὸ ἰλο, -ere; coligo, -ere· β') sumo; sumpsi, -ere), aliquid; capio (cepi, -ere), aliquid· γ') φάρμακον, medicam potionem sorbeo.

ἐπαισθητός, ἡ, ὄν, sensibilis, e.

ἐπαισθητῶς, admodum.

ἐπαισχύνομαι τινι ἢ τι· me pudet

alicujus rei.

***ἐπαίτεια**, ἡ, mendicatio, θ.

ἐπαίτέω — ὧ, mendico, -are.

ἐπαίτης, δ, mendicus, -i, ὁ.

ἐπαίτησις, ἡ, mendicatio, -onis, θ.

ἐπαίτιος, ον, 1) obnoxius, a, um;

reus, -i· 2) = ἐπὶ μέρμιτος, vituperabilis, e.

ἐπαῖω, audio, -ire percipio, -ere;

sentio, -ire; intelligo, -ere.

ἐπαιωρέω — ὧ, suspendo supra ali-

quid.

ἐπακμάζω, vigeo, -ere.

ἐπακολουθέω — ὧ τινι, 1) subse-

quor, (-cutus sum, -i), aliquem ἢ

aliquid· 2) consequor, (-cutus sum

-i) aliquid· 3) (ἐπὶ τούτοις) ἐπυκολού-

θησε σιωπή, silentium consecu-

tum est.

ἐπακολούθημα, τό, 1) quod con-

sequitur ex alio; appendix, -icis, θ.

*2) consequentia, -ae, θ.

ἐπακολούθησις, ἡ, consequentia,

-ae, θ. consecutio, -onis, θ.

ἐπακόλουθος, ον, consequens.

ἐπάκουος, ον, audiens, -ntis.

***ἐπακουμβάω** — ὧ, nitor (aliqua re).

ἐπακούω, 1) — τι, audio, (-ire) ali-

quid· 2) — τινός· α') ἐπὶ πράγμ. exau-

dio, aliquid· β') ἐπὶ προσ. audio ali-

quem ἢ preces alicujus.

ἐπακριβῶ — ὧ καὶ ἐπακριβόμαι

— οὔμαι, exacte facio, aliquid.

ἐπακροάομαι — ὧμαι, exaudio, -ire.

ἐπακρός, ον, 1) in acutum defi-

nens· *2) τὸ — ον τῆς εὐτυχίας, cul-

men felicitatis ἢ summa felicitas.

ἐπάκτιος, ον, litoralis, e.

ἐπακτός, ἡ, ὄν, 1) = εἰσαγόμενος,

advecticius, a, um· 2) = ξένος, pe-

regrinus, a, um. 3) ἐπακτός ὄρκος,

jusjurandum delatum.

ἐπαλείφω, inungo, (-nxi, -nctum, -ere), aliquid ἢ aliquid alicui.

ἐπαληθεύω, 1) μεταβ. verum aliquid reddo; confirmo, (-are), aliquid. 2) ἀμετ. verus evado.

ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, ὁ.

ἐπαλλάξ, alteine.

ἐπάλλαξις, ἡ, alternatio, ὁ.

ἐπαλλάσσω καὶ ἐπαλλάττω, alterno, -are, ἐπὶ τοὺς δακτύλους, mico.

ἐπαλληλία, ἡ, series continua.

ἐπάλληλος, ον, alius post alium; creber et continuus, (a, um).

ἐπαλλήλως, serie continua.

ἐπαλξις, ἡ propugnaculum, -i, οὐ.

|| ἐπάλλεις, pinnae, -arum.

ἐπαμείβω, permuto, -are.

ἐπαμοιβός, ον, alternus, a, um.

ἐπαμύντωρ, ο, auxiliator, -oris, ἄ.

ἐπαμύνω τινί, auxiliator, -ari.

ἐπαμφοτερίζω, 1) in utramque partem vergo, 2) in neutram partem transeo, 3) ambigue loquor.

ἐπαμφοτερισμός, ambiguitas, ὁ.

ἐπαμφοτερός, ον, ambiguus, a, um.

ἐπ'άν, postquam.

ἐπαναβαίνω, conscendo, -are.

ἐπανάβασις, ἡ, adscensio, -onis, ὁ.

ἐπαναβιβάζω, super adscendere facio alicquem ἢ aliquid.

ἐπαναβοάω -ὦ, acclamo, -are.

ἐπαναγιγνώσκω καὶ ἐπαναγινώσκω, relego, -ere; aliquid.

ἐπαναγκάζω, compello, -ere; cogo, -ere, ἐπαναγκασθεῖς, coactus.

ἐπάνανγκες, necessarie.

ἐπανάγω· 1) reduco (-xi, ctum, -ere) aliquem (τοὺς φυνάδας, exsules)· 2) — τι εἰς τι ἢ ἐπὶ τι, reduco (refero) aliquid ad aliquid· 3) — (ναῦν), navem proveho in altum· || μέσ. —ομαι, provehor portu· οὐδ. refero pedem.

ἐπαναγωγή, ἡ, reductio, -onis, ὁ.

ἐπανακάμπτω· 1) reflecto, -ere· 2) redeo, -ire.

ἐπανάκαμψις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἐπανάκλησις, ἡ, revocat'o, -onis, ὁ.

ἐπανακλίνω, reclino (aliquem).

ἐπανάκλισις, ἡ, retrocessio, ὁ.

ἐπανακοινῶω -ὦ τινί τι· commu-

mio alicui aliquid (consultandi causa).

ἐπανακομίζω, refero, reduco (aliquid)· παθητ. = redeo, -ire.

ἐπανακράζω, rursus exclamo.

ἐπανακρούω, retro inhabeo navem, currum etc.

ἐπανακτάομαι -ῶμαι, recupero, -are; colligo me (animum, vires).

ἐπανακνυλέω -ῶ καὶ ἐπανακνυκλώω -ῶ, revolve, -ere; repeto.

ἐπανακνύησις καὶ ἐπανακνύω-οις, ἡ, revolutio, -onis, ὁ.

ἐπαναλαμβάνω· 1) repeto, aliquid· 2) iterō, -aliquid.

ἐπαναλέγω, verba iterō.

ἐπαναληπτικός, iterativus, a, um.

ἐπανάληψις, ἡ, repetitio, -onis, ὁ.

ἐπανάληψις, ἡ, iteratio, -onis, ὁ.

ἐπανάπαυσις, ἡ, requies, -etis, ὁ.

ἐπαναπαύομαι τινί· acquiesco re aliqua; contentus sum re aliqua.

ἐπαναπίπτω τινί· incido supra.

ἐπαναπλέω· 1) navigo in ἡ supra aliquo· 2) contra aliquem navigo.

3) retro navigo.

ἐπαναπνέω, iterum respiro.

ἐπανάστασις, ἡ, seditio, -onis, ὁ.

rebellio, -onis, ὁ. motus, -us, ἄ.

*ἐπαναστάτης, rebellio, -onis, ἄ.

*ἐπαναστατικός, ἡ, ον, ἐπίθ. seditiosus, a, um.

ἐπαναστρέφω καὶ -ομαι, revertor, -i; redeo, -ire.

ἐπαναστροφή (σχ. ζητ.) reversio.

ἐπανάστασις, ἡ, intensio, -onis, ὁ.

ἐπανατείνω, extendo, -ere, ali-

quid (τὰς χειρας manus)· || μέσ.

—ομαι βάκτρον τινί, sublatum baculum intendo alicui· ἐντεθ. = mitor alicui aliquid.

ἐπανατέλλω, exorior, -iri.

ἐπαναφέρω· 1) refero, -erre, ali-

quem ἢ aliquid· 2) — τι εἰς τι,

refero aliquid ad aliquid· 3) — εἰς

τὸ καθήκον, ad officium reduco ἢ

revoco· || *γεσελ. — τι εἰς τὴν μνή-

μην τινός, in memoriam alicujus

reduco aliquid· — τὴν τάξιν, ordi-

nem restituo.

ἐπαναφορὰ, ἡ· 1) relatio, -onis, ὁ.

reductio, -onis, ὁ. 2) (σχ. ζητ.)

epanaphora, -ae, θηλ.

ἐπάνειμι· 1) ascendo, -ere· 2) revenio, -ire· 3) rursus disputo.

*ἐπανειλημμένος, iterum et saepius; iterum atque iterum.

ἐπανέλευσις, ἡ, reditus, -us, ἄ.

ἐπανέρχομαι, redeo, -ire· || μετφ. ἐπὶ λόγον· ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν —, ad propositum redeo.

ἐπανήκω, redeo, -ire.

ἐπανθέω -ῶ, effloreo, -ere; effloresco, -ere.

ἐπανθίζω, floribus spargo.

ἐπάνθημα, ἐπάνθημα, τό, quod in superficie inest ἢ apparet.

ἐπανίημι (= χαλαρώνω), remitto, -ere; laxo, -are.

ἐπανίστημι, excito aliquem adversus aliquem· || —μαι (ἐπαρ-στην, ἐπανίστηκα), adsurgo contra aliquem; rebello, -are.

ἐπάνοδος, ἡ· 1) reditus, -us, ἄ. reditio, -onis· *2) κατὰ τὴν —ον, in reditu.

ἐπανορθόω -ῶ, in integrum restituo aliquid; corrigo aliquid.

ἐπανόρθωμα, τό, recte factum; emendatio, -onis, θ.

ἐπανόρθωσις, ἡ, emendatio, -onis, θ. || σγ. σθη. epanorthosis, θ.

ἐπανορθωτής, δ, emendator, ἄ.

ἐπανορθωτικός, ἡ, ὅν, qui emendare potest; emendatorius, a, nm.

ἐπαντλέω -ῶ· 1) haustam aquam infundo· 2) μετφ. impleo, -ere.

ἐπάνω· 1) supra, super; insuper· 2) — τινός, adversus aliquem (in-curro)· 3) = περισσότερον ἀπό, supra quam· *4) νεοελ. ἐπάνω κάτω, prope, fere, ferme, propemodum. ἐπάνωθεν, desuper.

ἐπάνωθεν, supra (aliquem).

ἐπάξιος, α, ὄν, dignabilis, e.

ἐπαξίω -ῶ, dignum censeo.

ἐπαξίως, digne.

ἐπαξίως, ἡ, aestimatio, θ.

ἐπαπειλώ -ῶ, insuper minor ἢ ἀπλ. minor, -ari, minas alicui intendo· || *νεοελ. ἐπαπειλεῖται βροχή, pluvia imminet.

ἐπαράδομα -ῶμαι τινί τι· imprecor alicui aliquid.

ἐπαράσσω, illido, -ere.

ἐπάρατος, ὄν, execrabilis, e.

ἐπαργυρος, inargentatus, a, um.

ἐπαργυρόω -ῶ, argentum illino alicui rei· || ἐπηργυρωμένος, η, ὄν, argento obductus, a, um.

*ἐπαργύρωσις, ἡ, argento illimentum, -i, οὐ.

ἐπαρκεία, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ. 2) suppeditatio, -onis, θ. *3) sufficientia, -ae, θ.

ἐπαρκέω -ῶ· 1) propulso, -are, aliquid· 2) opitulor, opem fero, alicui· 3) παρέχω τι, suppedito, -are, aliquid· 4) = ἐξαρκῶ, sufficio, -ere· 5) ἀπρόσ. ἐπαρκεῖ, satis est.

ἐπαρκής, ἐς, sufficientis, -ntis.

ἐπαρκῶς, sufficienter.

ἐπαρσις, ἡ· 1) elevatio, θ. 2) = ἐπερηφάνεια, superbia, -ae, θ.

ἐπαρχέω -ῶ, praefectus sum.

ἐπαρχία, ἡ· 1) praefectura, -ae, θ. 2) provincia, -ae, θ.

ἐπαρχικός (ἐπαρχιανός), ἡ, ὄν, provincialis, e.

ἐπαρχιώτης, δ, ἐπαρχιώτης, ἡ, provincialis, -is, ἄ. θ.

ἐπαρχος, δ· 1) praefectus, -i, ἄ. 2) ἐπὶ τῆς Ρωμαϊκῆς δημοκρατίας· proconsul (ἐπαρχος ἐπατικῆς ἐξουσίας); propraetor (ἐπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας).

ἐπασχολέω -ῶ, occupo, -are.

ἐπαννάζω, luminis radiis illustro aliquid· || ἀπρόσ. ἐπαννάζει, (dies) illucescit.

ἐπανύγασμα, τό, splendor, ἄ.

ἐπανυλέω -ῶ, tibiā accino.

ἐπανυλίζομαι, prope stabulor.

ἐπανύλιον, τό· 1) villula, -ae, θ. 2) τὰ ἐπανύλια, repotia, -orum, οὐ. πλ.

ἐπανυλις, ἡ, villa, -ae, θ.

ἐπανύλισις, ἡ, ἐπανυλισμός, δ, stabulatio, -onis, θ.

ἐπανυξάνω, adaugeo (-xi, -ctum, -ere), aliquid. || —ομαι, incrementum capio; increseo, -ere.

ἐπαύξησις, ἡ, incrementum, οὐ.

ἐπαύριον, cras.

ἐπαφή, ἡ· 1) contactus, -us, ἄ. contrectatio, -onis, θ. *2) μετφ. societas, -atis, θ.

ἐπαφήμι τί τινι immitto (-si, -ssum, -ere) aliquid alicui ἢ in aliqueum.

ἐπαφρίζω, spumo, -are.

ἐπαφροδισία, ἡ, venustas.

ἐπαφροδίτης, ον, amabilis, e.

ἐπαφροδίτως, amabiliter.

ἐπάχθεια, ἡ, molestia, -ae, θ.

ἐπαχθής, ἐς, onerosus, a, um; molestus, a, um.

ἐπαχθῶς, moleste.

ἐπαχλύω, tenebris tectus sum.

ἐπεγείρω 1) = ἐξεγείρω, excito, -are 2) = ἐξυπνίζω τινά, expege-facio aliquem e somno.

ἐπεί σύνδ. 1) χρόν. quum, postquam 2) αἰτιολ. quum, quoniam, quando 3) ἐντοτε nam ἡ enim.

ἐπείγω 1) (= ὠθῶ, βιάζω τινά ἢ τι, urgeo aliquem ἢ aliquid 2) ἄνευ πτώσ. urgeo, -ere; insto, -are 3) — ἢ — ομαι τι (= ἐπισπεύδω τι, ἐπι-ταχύνω τι) accelero, -are, aliquid; propero, -are, aliquid || οὐδ. festino, -are, propero, -are.

ἐπειδάν, postquam, quoniam.

ἐπειδή, postquam, quum.

ἐπειδή περ, quandoquidem.

ἐπειδὸν (περὶ πραγμ. χαροποῶν ἢ λυπηρῶν), vidi.

ἐπεικάζω, conjicio, -ere.

1. **ἐπειμι** 1) sum super, supersto (πύργοι turres), ἐντεῦθ. a') praesum, praepositus sum 2) immineo, -ere 3) sum post, futurus sum 3) = ἐνεμι, insum, -esse.

2. **ἐπειμι** (ἐπέρχομαι) 1) post venio succedo, -ere, sequor, -i 2) ἔχθρ. invado, -ere, aliquem ἢ in aliquem 3) ἐπ' αὐτοῦ δ' χρόνος, aderat tempus: ἴδε καὶ ἐπέρχομαι.

ἐπειξίς (= κατὰσπευσις), acceleratio, -onis, θ. pauperatio, θ.

ἐπεὶ περ, quoniam.

ἐπεισακτος, ον, advectionis ἢ invecticius, a, um.

ἐπεισέρχομαι 1) supervenio inopinatus 2) ἐπεισέρχεται τὰ πάντα, omnes res introducuntur 3) in mentem venio.

ἐπεισόδιον, τό, episodion, -ii, οὐ. 1) ἐν ποιήματι = narratio interjecta;

ab re digressio; *2) = ὑμβάν, casus. **ἐπεισόδιος, ον**, superinductus, a, um; adventicius, a, um.

ἐπειτα 1) deinde: πρῶτον μὲν — ἐπειτα δέ, primum — deinde 2) postea 3) ἐπὶ ἐρωτ. itane vero?

ἐπεὶ τοι, quum autem.

ἐπέκεινά τινος 1) ultra aliquid 2) trans.

ἐπέκτασις, ἡ, extensio.

ἐπεκτείνω, insuper extendo, -ere; protendo, -ere; — ομαι a') extendor, -i, ἐπεκτείνόμενον (φωνήην), anceps *β') ἡ νόσος ἐπεκτείνεται (ἐπεξετάθη), morbus porrigitur (porrecta est).

ἐπεκχέω, insuper effundo.

ἐπέλασις, ἡ, invasio, -onis, θ.

ἐπελαύνω, invado (in aliquem).

ἐπέλευσις, adventus repentinus.

ἐπελπίζω 1) — τινά (= ἐλπίδα ἐμποιῶ τινι), in spem adduco aliquem 2) — τινι (ἐν τινι), spem pono in aliquo, spem habeo in aliquo.

ἐπεμβαίνω 1) ingredior (in locum) 2) — τινι (= χλευάζω τινά), insulto in aliquem *3) intervenio.

ἐπεμβάλλω, superinjicio, -ere, aliquid; intersero, -ere, aliquid.

ἐπέμβασις, ἡ 1) incursus, us, d.

*2) interventus, -us, d.

ἐπεμβολή, ἡ, insertio, -onis, θ.

ἐπεμπίπτω, superincido, -ere.

ἐπεμφέρω, insuper infero.

ἐπενδίδωμι 1) insuper addo 2) remitto, -ere; concedo, -ere.

ἐπένδυμα, τό, ἐπενδύτης, δ, περιנדumendum, -i, οὐ.

ἐπενδύω (ἐπενδύομαι), περιinduō, -ere.

***ἐπενέργεια, ἡ**, vis (vi, vim); effectus, -us, d.

***ἐπενεργέω** — ὡς εἰς τι, vim habeo ad aliquid ἢ in re aliqua; εἰς τινά, moveo, aliquem ἢ animum aliqujus.

***ἐπένθεσις, ἡ**, insertio literae.

***ἐπενθύμις, ἡ**, admonitio, θ.

***ἐπενθυμίζω**, admoneo, -ere.

ἐπέντασις, ἡ, intentio, θ.

ἐπεντείνω, insuper intendo.

ἐπεντίθῃμι, interpono, -ere.

ἐπεξάγω· 1) educo exercitum adversus aliquem· 2) διεξέρχομαι τι τῷ λόγῳ, edissero aliquid.

ἐπέξειμι (ἐπεξέρχομαι) τινί· 1) erumpo ad aliquem; aggredior aliquem; 2) = διακαστικός διώκω, accuso (are, aliquem· 3) = ἐκδικούμαι, τιμωρῶ, ulciscor, -i; punio, -ire· 4) = διηροῦμαι, oratione percurro aliquid.

ἐπεξελαύνω, provehor, equo adversus (aliquem).

ἐπεξεργάζομαι, elabōro, -are, aliquid; polio, -ire, aliquid.

ἐπεξεργασία, ἡ, elaboratio, ὁ.

ἐπεξευρίσκω, ultra adinvenio.

ἐπεξηγέομαι -οῦμαι, explicatio-nem addo.

*ἐπεξηγέω -ῶ, explano, -are.

ἐπεξηγήσις, ἡ, copiosior expositio; explanatio, -onis, ὁ.

ἐπέπρωτο, fatum erat.

ἐπέραστος, ὁ, amatus, a, um.

ἐπεργάζομαι, ὁ. 1) illicite aro (alienum agrum)· 2) = γλέφω, sculpo, -ere, aliquid.

ἐπεργασία, ἡ· 1) aratio (in alieno agro)· 2) = ἐπεξεργασία, expositio, -onis, ὁ.

ἐπερεθίζω, irrito, are.

ἐπερεθισμός, ὁ, irritatio, ὁ.

ἐπερείδω, valde firmo aliquid· || μέσ. — ομαί τι, innitor, (-nixus sum, -i), alicui ἢ aliqua re.

ἐπερεισμα, τό, fulcrum, -i, οὐ.

ἐπερεύγω, evomo in aliquem; — ομαι (περί ποταμ.) effundor in.

ἐπέρχομαι, 1) advenio, -ire; accedo, -ere, (in)· 2) ἐχθρ. invado, (-ere) alicui· 3) ἐν γένει περί κακῶν accedo alicui, ingruo, -ere· 4) insequor, -i. ἡ νύξ ἐπῆλθε, nox insecta est· 5) ἐπέρχομαι τὸν θόνον τινός, ulciscor alicujus mortem· 6) = διέρχομαι τι, transeo, -ire, aliquid· || μετῳ. = διηροῦμαι, insequor, -i, aliquid.

ἐπερωτάω -ῶ, (ἀσφ. ἐπηρόμην) τὸν θεόν, τὸ χρηστήριον, consulo, (consului) deum, oraculum.

ἐπερώτησις, ἡ, 1) consultatio, -onis, ὁ. *2) interpellatio.

ἐπεσπευσμένως, festinanter.

ἐπέστη, ἴδε ἐφίστημι.

ἐπέτειος, ὁ, annuus, a, um; anniversarius, a, um.

*ἐπετηρίς, ἡ, dies anniversarius.

ἐπευφημέω -ῶ, fausta acclamo ἢ ἀπλ. acclamo (aliquem).

*ἐπευφημία, ἐπευφημῖς, ἡ, ἐπευφημισμός, ὁ, acclamatio, ὁ.

ἐπυχῇ, ἡ, precatio, -onis, ὁ.

ἐπύχομαι τοῖς θεοῖς, precor, (-atus sum, -ari), deos ἢ ad deos· ἐπύχομαι τινί τι, α') ἐπὶ κακοῦ, = καταρῶμαι τινί τι, precor alicui aliquid β') ἐπὶ ἀγαθοῦ = εὐχομαι τινί τι, precor alicui aliquid.

ἐπενωνίζω, vili pretio vendo.

ἐπέχω, 1) ἐπέχω τινί τι, impono alicui aliquid· 2) = διενθύνω πρὸς τι, dirigo versus aliquid. 3) ἐπέχω τινί (δῆλ. τὸν νοῦν) = διαλογίζομαι, cogito, mihi propono· 4) ἐπέχω τινὰ ἢ τι, retineo, inhibeo aliquem ἢ aliquid· 5) κρανγῇ, κλανθμός, ἀνεμος, σκότος ἐπέχει τι, clamor, fletus, metus, caligo tenet, (obtinere, possidet) aliquid· 6) = περιμένω exspecto, -are (ὀλίγον χρόνον, breve tempus)· 7) ἐπέχω νύκτος (τῆς πορείας, τοῦ λόγου), desisto aliqua re, (itinere, sermone)· *8) ἐπέχει μοι τόπον (θέσιν) πατρός, est mihi parentis numero.

ἐπήβολος, ὁ, (ἐπιστήμης, παιδείας) compos, -otis (scientiae, disciplinae) φρενῶν ἐπήβολος, mentis compos.

ἐπηγορεύω -ῶ, τινί τι, accuso (-are) aliquem de re aliqua.

ἐπήκοος, ὁ, 1) qui rem audit· ἐπήκοος παρὰ τινος γίγνομαι, audior ab aliquo. 2) εἰς ἐπήκοον, = in locum, unde aliquid audiri potest· 3) ἀναγινώσκω εἰς ἐπήκοον, = recito, ut ab omnibus audiar.

ἐπηλλαγμένως, vicissim.

ἐπηλυγάζω, obumbro, -are, aliquid· ἐπηλυγάζομαι τεγο με· ἐπηλυγάζομαι τινα, abscondo me pone aliquem.

ἐπηλυσ, ὁ, ἡ, advena, -ae, ὁ. ὁ.

ἐπήλυσις, ἡ, adventus, -us, ὁ.

ἐπηγνέμιος, ὁ, ventosus, a, um.

ἐπήρατος, **ον**, amabilis; jucundus. **ἐπηρεάζω** **τινί**, vexo aliquem· **ἐπηρεάζω** **τινά**, aliquem injuria lacesso· **ὁ ἐπηρεάζων**, vexator, -oris, ὁ. **ἡ ἐπηρεάζουσα**, vexatrix, -icis, θ. **ἐπηρεασμός**, **ος**, **ἐπήρεια**, **ῆ**, vexatio, -onis, θ. injuria, -ae, θ. impetus hostilis.

ἐπηρεαστικός, **ῆ**, **όν**, vexativus, a. **ἐπηρεαστής**, **ος**, vexator, -oris, ὁ. **ἐπηρεμέω-ῶ** **τινι**, acquiesco in. **ἐπηρεφής**, **ές**, tectus, opacus. **ἐπηρμένος**, **η**, **ον**, inflatus, a, um; superbus, a, um· **ἴδε ἐπαίρω**.

ἐπηρμένως, elate; superbe. **ἐπηρόμην**, **ἴδε ἐπερωτάω** -ῶ. **ἐπηῆσαν**, (ἐπήρσαν) **ἴδε ἔπειμι**, 2. **ἐπηγέω** -ῶ, adsono, -are.

ἐπήχησις, **ῆ**, adsonatio, -onis, θ. **ἐπί·** 1) **μετά γενικ.** α') **super** (μετ' αἰτ.): **ἐπὶ τοῦ τῦμ. οὐ στήλην ἴστημι**, supertumulum statuto columellam· β') **in** (μετ' ἀφαιρ.): **ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω**, in humeris fero· **ἐπὶ τοῦ ὄρους**, in monte· γ') **coram** (μετ' ἀφαιρ.): **ἐπὶ μαρτύρων**, coram testibus· δ') **ἐφ'** **ἐνός**, **ἐπὶ** **τριῶν**, **ἐπὶ** **τεττάρων ἄγειν**, singulos, ternos, quaternos jubeo milites ire· ε') **α**, **ab** (μετ' ἀφαιρ.): **ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν**, ab epistolis· **ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων**, a secretis· ζ') **ἐπὶ χρόνον ἐπὶ Κέκροτος**, Cecropis tempore· **ἐπὶ Κύρον**, Cyro regnante· **οἱ ἐφ' ἡμῶν** (=οἱ σύγχρονοι ἡμῶν), hujusce ætatis homines, qui hodie vivunt· **ὥσαύτ. ἐπ' εἰρήνης**, pace· **ἐπὶ πολέμου**, bello· 2) **μετά δοτικ.** α') **apud** (μετ' αἰτιατ.): **ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κείται**, apud mare situm est· β') **ad** (μετ' αἰτιατ.): **ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβία μάχῃ**, pugna ad Trebiam, **ἐπὶ πᾶσιν**, ad omnia; omnino· γ') **penes** (μετ' αἰτιατ.): **ἐπὶ τῷ Πομπηῶ ἐστὶ κρίνειν**, penes Pompejum est judicium· **ἐπ' ἐμοί ἐστι**, penes me est· δ') **εἰμὶ ἐπὶ τινι**, in alicujus potestate (ἢ manibus) sum· ε') **οἱ ἐπὶ τινι**, qui alicui rei praesunt· ζ') **super**, (μετ' αἰτιατ.): **τραῦμα ἐπὶ τραύματι**, vulnus super vulnus· **ἄλλοι ἐπ' ἄλλους σφάττονται**, alii super alios trucidantur, **ἐπὶ τῷ δειπνῶ**,

super caenam· ζ') **μέγα φρονῶ ἐπὶ τινι**, superbio aliqua re, **γελῶ ἐπὶ τινι**, de aliquo rideo· **χαίρω ἐπὶ τῇ λύπῃ τινός**, gaudeo alicujus dolore· **ἡ' ἐπὶ κέρδει**, lucri nomine· θ') **ἐπὶ μισθῷ**, ad mercedem, **ἐπ' ἀγαθῷ**, in commodum, utilitati, **ἐπὶ βλάβῃ**, **ἐπὶ ζημίᾳ**, damno, noxae, **ἐπὶ τ' ὑπῷ**, eo consilio, ea, conditione, **ἐπὶ τούτοις**, his conditionibus, **ἐφ' ᾧ**, **ἐφ' ᾧτε**, sub ea conditione, ut· **ἐφ' ᾧ μή**, sub ea conditione, ne (ἵποτακτ.)· 3) **μετ. αἰτιατ.** α') **in** (μετ' αἰτιατ.): **ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον**, **ἐπὶ τὸ ὄρος**, adscendo in equum, in montem, **τὸ ἐπ' ἐμέ**, quantum id me est· **ἐπὶ πολὺν χρόνον**, in multum temporis· β') **ad** (μετ' αἰτιατ.): **παρορμῶ τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακοσχημάτα**, ad facinora juventutem incendo· γ') **ἐπὶ τινι χρόνον**, per aliquid tempus, **ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας**, tres dies, triduum, **ἐπὶ πολὺ**, longe.

ἐπιβάθρα, **ῆ**, pons e navi in terram.

ἐπιβάθρον, **τό**, naulum, -i, οὐ. **ἐπιβαίνω**, conscendo (-ndi, -nsum, -ere), **ἐπιβαίνω (ἐπέβην) τῆς νεῶς**, ἵπλου, conscendo (conscendi) navem (ἢ in navem) equum (ἢ in equum)· **ἐχθρῶν ἐπιβαίνω τινι**=προσβάλλω **τινά**, invado aliquem ἢ aliquid, **ἐπιβαίνω τῆς πολεμίας** (=ἐμβάλλω), invado (in) regionem hostium, **τῆς Λακωνικῆς**, in Laconiam.

ἐπιβάλλω· 1) **in jicio** (-eci, -ctum, -ere)· 2) **impono** (-osui, -ere)· **ἐπιβάλλω ζημίαν ταῖς πολιτείαις**, multam civitatibus impono· **ἐπιβάλλω τοῖς ἡττημένοις φόρον**, victis tributum impono ἢ impero· 3) **ἐπιβάλλω** (=παρέχω) **φόβον τῇ ψυχῇ**, importo animi metum· 4) **ἐπιβάλλω χειρὰς τινι**, manus injecto (infero) alicui· **ὄθ. ἐχθρῶ. ἐπιβάλλω τινί**, eis τι, aggreddior aliquem ἢ aliquip. 5) **ἐπιβάλλω τὴν διάνοιαν πρὸς τι**, animum adverto in aliquid, operam do alicui rei· 6) **τὸ ἐπιβάλλω (τινὶ μέρος)**, pars debita alicui· *7) **νεοελ.** α') **ἐπιβάλλω σιωπῇ**, alicui silentium

impono, aliquem silere jubeo· β') ἐπιβάλλω ὄρκον, difero jusjurandum· γ') τοῦτο ἐπιβάλλει μοι ἡ ἐμὴ θέσις, hoc meum munus mihi imponit, (imperat)· δ') ὁ καθηγητὴς οὗτος ἐπιβάλλεται τοῖς μαθηταῖς, iste professor discipulis incutit reverentiam sui· ἐπιβεβλημένος, η, ον, impositus, a, um· μοι εἶνε ἐπιβεβλημένον, impositum (imperatum) est mihi.

ἐπιβαπτίζω, immergo, -ere.

ἐπιβαρέω -ῶ, aggravo, -are.

*ἐπιβάρυνσις, ἡ, onus, -eris, οὐ.
ἐπιβαρύνω, ingravo aliquem ἢ aliquid· || μετφ. ingravo aliquid· -ομαι, ingravor (aliquare).

ἐπιβασίς, ἡ, consensio, -onis, θ.

ἐπιβασκαίνω, invideo, -ere.

ἐπιβαστάζω, fero in (manibus κτλ.)

ἐπιβατεύω, sum epibata, ἐπιβα-

τεύω Συρίας, invado in Syriam.

ἐπιβάτης, δ, vector, -oris, ἀ.

ἐπιβατικός, ἡ, ὄν, ad class arrios pertinens.

ἐπιβεβαίω -ῶ· 1) ratum facio, confirmo (aliquid)· *2) ἡ εἰδήσις αὐτῇ δὲν -οὔται, hic nuntius non confirmatur.

*ἐπιβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.

ἐπιβεβλημένος, η, ον, idē ἐπιβάλλω.

ἐπιβήτωρ, δ· 1) ἐπὶ νεῶν, vector, -oris, ἀ. 2) ἐπιβ. ἵππων, eques, -itis, ἀ. 3) ἐπιβήτωρ ἵππος, ὄνος = ὄχεντης, admissarius (equus, asinus).

ἐπιβιβάζω· 1) in navem impono, aliquem ἢ aliquid· *2) -ομαι, in snavem conscendo.

*ἐπιβίβασις, ἡ, in navem conscensio, -onis, θ.

ἐπιβλαβής, ἐς, noxius, a, um.

*ἐπιβλαβώς, nocenter.

ἐπιβλάπτω, insuper noceo.

ἐπιβλέπω· 1) intueor (in aliquem ἢ in aliquid)· *) = ἐποπτεύω, inspicio, -ere; curo, -are aliquid.

ἐπιβλεφαρίς, ἡ, palpebra, θ.

*ἐπιβλεψις, ἡ, inspectio, θ.

ἐπιβλήμα, τό, amiculum, -i, οὐ.

ἐπιβλήης (= μολής)· obex, obicis, ἀ.

*ἐπιβλητικός, ἡ, ὄν, qui se imponit; ἐντεῦθ. = gravis, e.

*ἐπιβλητικῶς, graviter.

ἐπιβοάω -ῶ· 1) acclamo, -are, aliqui· 2) -ῶμαι (= ἐπικαλοῦμαι) τινα, inclamo aliquem.

ἐπιβοήθεια, ἡ, auxilium, -ii, οὐ.

ἐπιβορηθέω -ῶ τινι, insuper auxilior alicui.

*ἐπιβορηθητικός, ἡ, ὄν, secundarius, a, um.

ἐπιβορηθητικῶς, secundo.

ἐπιβόητος, difamatus, a, um.

ἐπιβολή, ἡ· 1) injectus, a, um.

ἐπιβολή, ἡ· 1) injectus, us, ἀ. 2)

— χειρῶν, injectia manum· 3) = φόρος, tributum, -i, οὐ. 4) — τῆς διαβολῆς, animadversio, -onis, θ. 5) = ἡμία, mulcta, -ae, θ.

ἐπιβοσκίς, ἡ, proboscis, -idis, θ.

ἐπιβουλευτής, ἡ, insidiator, ἀ.

ἐπιβουλεύω τινι = ἐπιβουλεύομαι

τινα, consilium capio adversus aliquem ὅθ. insidior (-atus sum, -ari)

alicui, ὁ ἐπιβουλεύων, insidiator, ἀ.

ἐπιβουλή, ἡ, consilium adversus

aliquem, ὅθ. insidiae, θ.

ἐπιβουλος, ον, insidiosus, a, um.

ἐπιβούλωσις, insidiatio; dolose.

ἐπιβραδύνω, cunctor, -ari.

ἐπιβρέμω, admurmuro, -are.

ἐπιβρέχω, perfundo, -ere.

ἐπιβύω (= ἐπιφράττω), obturo, -are.

ἐπιβώμιος, ον, arae impositus.

ἐπίγαιος, ον, qui super terra est.

ἐπιγαμέω -ῶ, q. uxorem superinduco.

ἐπιγαμία, ἡ, 1) affinitas, -atis, θ.

2) connubium, -ii, εὐ.

ἐπιγάμος (= ἐν ὧρᾳ γάμον), nubilis.

ἐπιγαυρόω -ῶ, superbum facio,

aliquem· -οῦμαι τινα, aliqua re

(τῇ ἐντολῇ mandatis).

ἐπίγειος, ον· 1) terrestris, e· *2)

— ἀγαθὰ, bona hujus mundi.

ἐπιγείως, supra terram.

ἐπιγέννημα, τό, id, quod agnatum est μετφ. (παρὰ τοῖς Στωϊκ.),

id quod efficitur ex re aliqua.

ἐπιγέννησις, ἡ, agnatio, θ.

ἐπιγίγνομαι· 1) post nascor; agna-

sor, -i, ὁθ. οἱ ἐπιγιγνώμενοι, οἱ ἐπιγεγόμενοι, posteri, -orum, ἄ. 2) succedo, -ere; subsequor, -i; insequor, -i; 3) ἐχθρῖκ. — τι, irruo in aliquem, καὶ ἐπὶ πραγμ. ἀνεμός, νόσος, χειμὼν ἐπιγίγνεται, ventus, morbus, hiems supervenit (irrum-pit).

ἐπιγιγνώσκω καὶ ἐπιγιγνώσκω· 1) = ἀναγνωρίζω, agnosco, -ere· 2) = γιγνώσκω, cognosco, -ere (aliquem)· 3) ἐπὶ δικαστ. = κρίνω, judico.

ἐπιγλύφω, insculpo, -ere.

ἐπιγλωσσὶς καὶ ἐπιγλωττίς, ἡ· 1) epiglossis, -idis, ὁ. 2) μονοικ. ὀργάνων, ligula, -ae, ὁ.

ἐπιγνώμων, ὁν, sciens, -ntis (aliquid)· || οὐσ. arbiter; -tri, ἄ.

ἐπιγνωρίζω, demonstro.

ἐπιγνώσις, ἡ, agnitio, -onis, ὁ.

ἐπιγονάτιον, τό, mappula, -ae, ὁ.

ἐπιγονατίς, ἡ, patella (in genu).

ἐπιγονή, ἡ, ietus, -us, ἄ.

ἐπίγονος, ὁν, agnatus, a, um.

ἐπίγραμμα, τό, titulus, -i, ἄ eloquium (sepulcri ἢ monumenti),

ἐπιγραμματίζω τινά, epigramma facio ad aliquem.

ἐπιγραμματογράφος, ἐπιγραμματοποιός, epigrammatum scriptor; epigrammatarius, -ii, ἄ.

ἐπιγραφή, ἡ· 1) inscriptio, -onis, ὁ. 2) titulus, -i, ἄ.

ἐπιγράφω· 1) ἐπιγρ. τί τι, inscribo (-psi, -ptum, -ere) aliquid rei aliqui (statuae ἢ in statua)· 2) — τι, inscribo aliquid (statuas)· 3) — ἐπιστολὴν τι, inscribo alicui epistolam· 4) adscribo, -ere· 5) subscribo, -ere· 6) — ομαι (= προσποιῶμαι) ὄνομα φιλοσόφου, inscribo (adscribo) mihi nomen philosophi.

ἐπιγυμνάζω, insuper exerceo.

ἐπιδάκνω, mordeo, -ere.

ἐπιδάψιλεύομαι (*ἐπιδάψιλεύω) τινί τι, largior (-itus, sum, -iri) aliquid alicui.

ἐπιδείκνυμι τινί τι· 1) ostendo (-nti, -ere), monstro ἢ demonstro (-are) alicui aliquid· 2) μάλιστα· — εἰς ἐπιδείξιν δεικνύμι τι, ostento ἢ

jacto, (-are), aliquid· 3) μέσ. — νυματ. φιλαν, πονηρίαν, ostendo (declaro) meam συνήθ. — εἰς ἐπιδείξιν δεικνύμι τι τῶν ἐμάντοῦ, ostento jacto (-are) aliquid.

ἐπιδεικτικός, ἡ, ὁν· 1) demonstrativus, a, um· 2) ἄνθρωπος (= ἁλαζονικός), homo jactitabundus ἢ jactans.

ἐπιδεκτικῶς, cum ostentatione; cum jactatione.

ἐπιδείξις, ἡ· 1) demonstratio, -onis, ὁ. 2) ostentatio, -onis, ὁ. 3) oratio ad ostentationem comparata.

ἐπίδειπνον, τό, coena secundaria; mensa secunda.

ἐπιδεκτικός, ἡ, ὁν· 1) capax, -acis· ἐπιδεκτικός νοῦς, capax mens· * 2) — μαθήσεως, ad accipiendam doctrinam facilis.

ἐπίδεμα, τό, obligatio -onis, ὁ. ἐπιδένω, obligo, -are.

ἐπιδέξιος, ὁν, qui est ad dextram· ἐντεῦθ. α') = faustus, a, um· β') elegans, -ntis· γ') = ἐπιτήδειος, dexter, -tera, terum; hapilis, e.

ἐπιδεξιότης, ἡ, dexteritas, ὁ.

ἐπιδεξιὼς, dextere (dextre).

ἐπιδέομαι τινος, egeo ἢ indigeo alicujus rei ἢ aliqua re.

ἐπιδερμὶς, ἡ, summa cutis.

ἐπιδεσις, ἡ, obligatio (vulneris).

ἐπιδεσμεύω, obligo (vulnus).

ἐπιδεσμος, fascia, -ae, ὁ.

ἐπιδέχομαι, insuper accipio (-ere) aliquid ἢ aliquem· || recipio.

1. ἐπιδέω (ἐπιδένω), obligo, -are.

2. ἐπιδέω (= ἔχω χρεῖαν), egeo, -ere, indigeo, -ere (aliqua re)· || ἀπορο. ἐπιδεί, opus est.

ἐπιδεῶς, non sufficienter.

ἐπιδήλος, ὁν, manifestus, a, um.

ἐπιδήλως, manifeste.

ἐπιδήμειω -ῶ· 1) domi, in patria sum; inter populum versor· 2) ἐπὶ ἀσθεν. κ.λ. per totum populum diffusus sum· 3) — ἔκ τινος ἀπὸ τινος, alicunde domum (in patriam) redeo· 4) peregre advenio.

ἐπιδήμησις, ἡ, adventus, us, ἄ.

ἐπιδημητικός, domi manens.

ἐπιδημία, ἡ· 1) adventus, us, ἄ.

*)=λοιμός, pestilentia; -ae, θ.

ἐπιδήμιος, ὁ· ἐπὶ τῷ. 1) in populum versans; domesticus, a, um· 2) ἐπὶ ἀσθεν. totum populum occupans.

ἐπιδίδωμι· 1) insuper do (alicui aliquid)· 2) ἐπὶ προικ. dotem do· 3) ἀπλ. do, trado, reddo aliquid· 4) ἀμεταβ. cresco; augeor; incrementum capio.

ἐπιδιεξέρχομαι, ἐπιδιέρχομαι, percenso, -ere.

ἐπιδικάζω τινί τι, adjudico, adscribo, alicui addico aliqui· || -ομαι τινός, jure peta aliquid.

ἐπιδικασία, ἡ, adjudicatio, θ.

ἐπιδίκος, controversus, a, um.

ἐπιδινέω -ῶ, in orbem -ago.

ἐπιδιορθῶ -ῶ, recorrogo, -ere, aliquid; retracto, -are, aliquid.

ἐπιδιόρθωσις, ἡ, retractacio, θ.

ἐπιδιωγμός, θ, persecutio, θ.

ἐπιδιώκω· 1) = καταδιώκω, insequor aliquem· 2) θηρεύω τι, persequor, -i; consector, -ari, aliquid; adpeto, -ere, aliquid.

ἐπιδιώξις, ἡ· 1) = ἐπιδιωγμός· 2) = θήρεσις τινος, consecratio (-onis) alicujus rei.

ἐπιδοκιμάζω τι, probō, approbo, comprobo (-are) aliquid; res mihi probatur probatum est).

*ἐπιδοκιμασία, ἡ, approbatio.

ἐπίδομα, τό, additamentum, -i, οὐ. || *salarium, -ii, οὐ.

ἐπιδοξάζω, insuper puto.

ἐπίδοξος, existimatus, a, um.

ἐπιδόρησμα, τό, ἴδε.

*ἐπιδόρησιον, τό, mensa secunda

ἐπιδόσιμος, qui munere datur.

ἐπίδοσις, ἡ, 1) accessio, θ. 2) = πρόσδος, proiectus, -us, ἄ.

*ἐπίδρασις, ἡ, actio, -onis, θ. vis (vi, vim), θ.

*ἐπιδράω -ῶ, vim ad aliquid ἢ in aliqua re habeo.

ἐπιδρομή, ἡ, incursus, -us, ἄ. incursio, -onis, θ.

ἐπίδρομος, ὁ· 1) accessu facilis; planus, a, um· 2) μετφ. facilis, e; acceptus, a, um.

ἐπιείκεια, ἡ, aequitas, θ.

ἐπιεικής, ἔς· 1) decens, -ntis· 2) moderatus, a, um· 3) συνήθ. clementer; -ntis; indulgens, -ntis.

ἐπιεικῶς· 1) decenter· 2) moderate· 3) = ἱκανῶς, satis· 4) συνήθ. clementer; indulgenter.

ἐπιζάω -ῶ τινι, supersum, (-fui, esse), alicui; superstes sum alicui; (μετγν.) supervivo, -ere.

ἐπιεύννυμι, adjungo, -ere.

ἐπίευνξις, ἡ, adjunctio.

ἐπίζηλος, ὁ, invidendus, a, um; raeclarus, a, um.

ἐπιζήμιος, damnosus, a, um.

ἐπιζημίως, damnose.

ἐπιζητέω -ῶ, 1) requiro, -ere, (rem amissam)· 2) desidero, -are, (rem amissam).

ἐπιζητήσιμος, desiderabilis, e.

ἐπιζητήσις, ἡ, requisitio, θ.

ἐπιζώννυμι, praecingo, -ere.

ἐπιθαλάμιος, ὁ, nuptialis, e οὐ· ἐπιθαλάμιον, nuptiale carmen; epithalamium; -ii, οὐ.

ἐπιθαλασσιδίου, καὶ ἐπιθαλάσσο(τ)ιος, ὁ, maritimus, a, um.

ἐπιθάλλω, foveo, -ere.

ἐπιθανάτιος, ὁ, 1) capitis damnatus· 2) = θανατηφόρος, mortifer (mortibus).

ἐπιθάνατος, ὁ, morti vicinus.

ἐπιθαρρέω -ῶ, 1) confido, -ere, alicui· 2) fiduciam summo (adversus aliquem).

ἐπίθεμα ἢ ἐπίθημα, τό, quidquid imponitur.

ἐπίθεσις, ἡ, 1) impositio, -onis, θ. 2) = προσβολή, invasio, θ.

ἐπιθετικός, ἡ, ὁ, aggressu promptus, a, um.

ἐπίθετος, ὁ, adjectus, a, um, τὸ ἐπίθετον ἢ τὸ ἐπίθετον ὄνομα· α') nomen adjectivum· *β') γροελ. = ἐπώνυμον, cognomen, -inis, θ.

ἐπιθῶω, incurro -ere.

ἐπιθεωρῶ -ῶ, 1) prospicio, -ere, aliquid· 2) ἐξετάζω τι, inspicio, -ere, aliquid· 3) — τὸν στρατόν, exercitum recenreo ἢ illustro.

ἐπιθεώρησις, ἡ, 1) consideratio, -onis, θ. 2) inspectio, -onis, θ. 3) —

στρατοῦ, copiarum recensio, lustratio, -onis, θ.

ἐπιθεωρητής, δ, inspector, ἀ.

ἐπιθήκη, ἡ, additio, -onis, θ.

ἐπιθρύπτω, effemino, -are.

ἐπιθρώσκω, insilio (aliquid).

ἐπιθυμέω -ῶ, 1) cupio, (-ivi καὶ -ii, -ere), aliquid· 2) desidero, -are, aliquid· 3) διακῶς, πάνν—percupio, -ere cupide adpeto, aliquid.

ἐπιθύμημα, τό, 1) cupiditas, θ. desiderium, -i, οὐ. 2) res adpetita.

ἐπιθύμησις, ἡ, adpetitio, θ.

ἐπιθυμητέος, α, ον, desiderandus, a, um; adpetibilis, e.

ἐπιθυμητής, δ, adpetitor, ἀ.

ἐπιθυμητικός, ἡ, ὁν τινός, cupiens, -ntis; cupidus, a, um.

ἐπιθυμηκῶς, cupide.

ἐπιθυμητός, ἡ, ὁν, desiderandus, a, um; desiderabilis, e.

ἐπιθυμητῶς, desiderabiliter.

ἐπιθυμία, ἡ, 1) cupiditas, -atis, θ. cupido, -inis, θ. 2) desiderium, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. 4) σαρκική—concupiscentia, -ae, θ. libito, -inis, e.

ἐπιθύμιος, ἴδε ἐπιθυμητικός.

ἐπιθύω, ἐπιθύομαι, post alium sacrifico, ἐν γέν. sacrifico.

ἐπιθωρακίζομαι, lorifcor, -ari.

ἐπικαθαίρω -ῶ, diruo, -ere.

ἐπικαθαίρω, ἐπικαθαρίζω, perpurgo, -are, aliquid.

ἐπικαθαροίς, ἡ, perpurgatio, θ.

ἐπικαθέζομαι, insido, -ere.

ἐπικαθεύδω, indormio, -ire.

ἐπικάθημαι, insideo aliquid.

ἐπικαθίζω, insideo, -ere.

ἐπικαθίημι, demitto in-.

ἐπικαθίστημι τινά in τινί 1) substituo (-ui, -utum, -ere) aliquem in locum alterius· 2) sufficio aliquem alicui ἢ in locum alicujus.

ἐπικαινίζω, renovo, -are.

ἐπικαίρις, ἡ, opportunitas, θ.

ἐπικαίριος καὶ ἐπίκαιρος, ον 1) opportunus, a, um· 2) idoneus, a, um (εἰς τι, ad aliquid)· 3) = ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικαιρίως, ἐπικαίρως, opportune.

ἐπικαίω, aduro; praeuro, -ere.

ἐπικαλέω -ῶ 1) = προσκαλῶ, advoco, -are· 2) = ἐγκαλῶ, accuso, -are· 3) = ἀποκαλῶ, ἐπ νομάζω, adpello, -are; cognomino, -are· || — οὔμαι (= ἐπονομάζομαι), adpello (-atus, sum, -ari); cognomen habeo

ἐπικάλυμμα, τό, tegmen, οὐ.

ἐπικάλυπτο, contego, -ere, aliquid· ἐντεῦθ. = ἐπισκοπῶ τι, obscuro, -are, aliquid.

ἐπικάλυψις, ἡ, obvolutio, θ.

ἐπικαμπής, ἐς, incurvus, a, um.

ἐπικάμπω 1) incurvo, -are, aliquid· 2) inflecto, -are, aliquid· 3) μεταφ. ἐπικάμπω (= κάμπω) τινά, inilecto aliquem.

ἐπικαρπία, ἡ 1) fructus, -us, ἀ. fructuum proventus· 2) fructus pecuniae· 3) vectigal, -alis, οὐ. 4) μεταφ. fructus, utilitas.

ἐπικάρσιος, ον, frugifer, a, um.

ἐπικαταλαμβάνω, antevertō (alicui καὶ aliqui); occupo, -are, a. i. quem.

ἐπικαταλλάγη, ἡ, collybus, -i, ἀ.

ἐπικαταμένω, immoror, -ari.

ἐπικαταράσσομαι -ῶμαι, ins errexsecror, -ari.

ἐπικατάρατος, ον, execratus, a, um; execrabilis e.

ἐπικατέχω, retineo super.

ἐπικατοικέω -ῶ, inhabito, -are.

ἐπικατονομάζω, dedico alicui.

ἐπίκανμα, τό, adustio, -onis, θ.

ἐπίκανσις, ἡ 1) adustio, θ. 2) = ἐξνοίβη (τοῦ σίτου), robigo.

ἐπίκανστος, praeustus, a, um.

ἐπίκειμαι 1) super impositus sum· ἔθ. = jaceo super (aliquid)· 2) ἐπείκειμαι τινί· α') immineo alicui· β') insto, -are, alicui.

ἐπικείρω, adtondeo, -ere.

ἐπικέλευσις, ἡ, adhortatio, θ.

ἐπικελευστής, δ, adhortator, ἀ.

ἐπικελευστικός, ἡ, ὁν, ad impetum adhortans.

ἐπικελεύομαι τινί (ad) hortor alicui.

ἐπικερδής, ἐς, lucrosus, a, um.

ἐπικερδές, τό, lucrum, -i, οὐ.

ἐπικερδῶς, lucrose.

ἐπικήδειος, ον, funebris, e.

ἐπικήρυνξις, ἡ· 2) praemii pronuntiatio· 2) proscriptio, θ.

ἐπικήρυνσω καὶ ἐπικήρυνται· 1) proemium publice polliceor· 2) proscribo (-ere) aliquem.

ἐπικίνδυνος, periculosus, a, um.

ἐπικινδύνως, periculose.

ἐπικλαίω, deileo, -ere.

ἐπικλάω -ῶ· 1) frango, -ere; flecto, -ere· 2) συνήθ. μετφ. ilecto animum alicujus ad misericordiam.

ἐπικλής, ἐς, cebeber, -is, e.

ἐπικλείζω, insuper celebros.

ἐπικλείω, occludo, -ere.

ἐπικλήμα, τό, accusatio, θ.

ἐπικήνη, cognomine.

ἐπικήληρος, ἡ, filia heres.

ἐπικληρόομαι -οῦμαι, sortior.

ἐπικλήρωσις, ἡ, sortitio, θ.

ἐπικλήσις, ἡ, (ἐπαρνμία), cognomen, θ. || invocatio (deorum).

ἐπικήτος, ον· 1) advocatus, a, um· 2) nobilis, e; cebeber, -is, e.

ἐπικλήνης, ἐς, declivis, e.

ἐπικλήνως ἔχω, proclivis sum ad-

ἐπικλίνω πρὸς τι, inclino ad-

ἐπικλύζω, inundo, aliquid.

ἐπικλυσίς, ἡ, ἐπικλυσμός, δ, inundatio, -ionis, θ.

ἐπικλώθω, neo; -ere; fatalia stamina duco (περὶ Μοιρῶν)· ὁθ. = destino alicui aliquid.

ἐπικόλος, ον, cavus, a, um.

ἐπικοιμάομαι -ῶμαι, indormio.

ἐπικοιμίζω, indormire facio.

ἐπικόινος, ον, communis, e.

ἐπικοινῶ -ῶ καὶ ἐπικοινόομαι -οῦμαι τινι, communico, -are, alicui aliquid.

ἐπικοινωνέω -ῶ τινι, commune est mihi cum aliquo.

ἐπικοινωνία, ἡ, communio, θ.

ἐπικοινωνός, ὄν, particeps, -ipis.

ἐπικοιτέω -ῶ, excubo ad-

ἐπικολλάω -ῶ, agglutino, -are; -ῶμαι τινι, ad haerere alicui.

ἐπικόλλημα, agglutinatum, -i.

ἐπικολπῶ -ῶ, sinuo, -are.

ἐπικόλωνος ὁδός, via in colle.

ἐπικομίζω, adporto, -are.

ἐπικόμος, ον, comatus, a, um.

ἐπικομπάζω, glorior aliqua re.

ἐπικομπέω, exquisite orno.

ἐπικόπτω· 1) praecido, -ere· 2) incido, -ere. 3) μετφ. resco, -are, aliquid.

ἐπικός, ἡ, ὄν, epicus, a, um.

ἐπικοσμέω -ῶ, exorno, -are.

ἐπικόσμημα, ornamentum, -i.

ἐπικόσμησις, ἡ, ornatus, -us, ἄ.

ἐπικούρειος, epicureus, a, um.

ἐπικουρέω -ῶ τινι, auxilior, -ari,

alicui; || -τινὶ τι· α') defendo aliquid ab aliquo· β') praebeo alicui aliquid.

ἐπικούρημα, auxilium, -i, οὐ.

ἐπικουρία, ἡ· 1) auxilium, -i, οὐ.

2) = τὸ ἐπικουρικόν, auxilia, -orum; (copiae) auxiliares.

ἐπικουρικός, ἡ, ὄν, auxiliaris, e.

ἐπικούρος, δ, auxiliator, ἄ.

ἐπικρανόν, τό, capitulum columnae.

ἐπίκρασις, ἡ, temperatio, θ.

ἐπικράτεια, ἡ· 1) = ἀρχή, ἐξουσία,

ditio, θ. potestas, -atis, θ. *2) =

κράτος, imperium, -i, οὐ. regnum.

ἐπικρατέω -ῶ· 1) ὑπερισχύω, prae-

valeo, -ere· 2) - τινος (= κύριος εἰμι τινος), aliquid ditione teneo.

ἐπικρατής, ἐς, in potestate sua habens, potens alicujus rei || -

ἐστέρος, α, ον, praevalens, praepolens, -ntis; major, superior.

ἐπικράτης, ἡ, praevalentia, θ.

ἐπικρέμαμα τινι· 1) suspensus sum super aliquid. 2) μετφ. = ἐπικειμαι τινι, impendeo alicui.

ἐπικρεμάννυμι, suspendo super aliquid.

ἐπικρημνος, ον, praeceps, -itis.

ἐπικριμα, τό, decretum, -i, οὐ.

ἐπικρίνω· 1) = ἐπιδοκιμάζω τι, adjudico, -are; approbo, -are, aliquid *2) = ἐλέγχω, ἀστηρῶς κρίνω

τι, reprehendo, -ere; aliquid.

ἐπίκρισις, ἡ· 1) adjudicatio, approbatio, -onis, θ. 2) = ἀστηρὰ κρίσις, censura, -ae, θ.

ἐπικριτής, δ, censor, -oris, ἄ.

ἐπικροτέω -ῶ, applaudo (-si, -sum, -ere).

*ἐπικρότης, ἡ, plausus, -us, ἄ.

ἐπικρούσις, ἡ, percussio, θ.

ἐπικρούω (τὸν ἥλον), figo ἢ de-
figo clavum.

ἐπικρύπτω, abscondo, -ere.

ἐπικρύψις, ἡ, occultatio, ὁ.

ἐπικτάομαι -ῶμαι, insuper ac-
quiro (φίλους amicos), ἢ ἀπλ. ac-
quiro (aliquid).

ἐπίκτησις, ἡ, acquisitio, ὁ.

ἐπίκτητος, ον, acquisitius, a, um.

ἐπικυνέω -ῶ, iterum concipio.

ἐπικύημα, τό· 1) fetus post alium
conceptus· 2) — τῆς φαντασίας, fe-
tus imaginationis.

ἐπικυκλος, ὁ, epicyclus, -i, ὁ.

ἐπικυκλινδέω -ῶ, ἐπικυκλίνδω, ἐ-
πικυκλίω, supervolvo, -ere.

ἐπικυματίζω, innato, -are.

ἐπικυμάτωσις, ἡ, fluctuatio, ὁ.

ἐπικύπτω, pronus incumbō.

ἐπικυρόω -ῶ· 1) comprobo, -are;
confirmo, -are, aliquid· 2) ἐπὶ νό-
μων, κ. ὁμ. sancio (-nxi, -nctum,
-ire) aliquid.

ἐπικυρτος, ον, incurvus, a, um.

ἐπικυρτόω -ῶ, incurvo, -are.

ἐπικύρωσις, ἡ, comprobatio.

ἐπικωλύω, impedio; prohibeo.

ἐπικώμιος (ἑμνος), laudatorius.

ἐπικωμωδέω -ῶ, cavillor, -ari;
irrideo, -ere, aliquid.

ἐπίκωπος, ον· 1) ἐπ. ναῦς, remi-
gio instructa navis· 2) = κωπηλάτης,
remex, -igis, ὁ.

ἐπιλαγχάνω, post alium sorte
eligor· ὁθ. ἐπιλαχών, post alium
(sort tum) electus.

ἐπιλαμβάνω· 1) insuper accipio,
aliquid· 2) συνήθ. prehendo ἢ com-
prehendo (-ere) aliquid· 3) occu-
po, -are, aliquid· 4) — ομαι· α')
— ομαι τινος τοῦ ἡματίου, prehendo
ἢ adprehendo aliquem pallio· β')
= καθάπτομαι τινος, ἐπιτιμῶ τινι, re-
prehendo aliquem ἢ aliquid; γ')
= ἐπιτυγχάνω τι, nanciscor, -i; adi-
piscor, -i, aliquid· δ') = ἀπτομαι τι-
νος, ἐπιχειρῶ τινι, capesso, -ere,
aliquid.

ἐπιλάμπω, luceo super aliquid·
ἐνεῦθ. = fulgeo (-si, -ere).

ἐπιλανθάνομαι τινος, obliviscor
(-itus sum, -i) alicujus in oblivio-

nem alicujus rei venio.

ἐπιλέγω· 1) praetera (deinde) di-
co, dictis addo· 2) = ἐκλέγω, lego,
-ere; seligo, -ere· 3) μέσ. — ομαι,
mihi seligo; eligo, -ere.

ἐπιλειῶ -ῶ, levigo, -are.

ἐπιλείπω· 1) deficio (-eci, -ec-
tum, -ere)· τὰ ἐπιτήδια ἐπέλιπε,
commeatus defecerunt· 2) relin-
quo, -ere.

ἐπιλείχω, superf. cie lampo.

ἐπιλείψις, ἡ, defectio, ὁ.

ἐπιλέκτος, ἐπὶ θ. lectus, selectus.

ἐπιλέκτως, eligendo.

ἐπιληπτικός, ἡ, ὁν, morbo co-
mittali ἢ sacro laborans.

ἐπιληπτος, ον· 1) reprehensus,
a, um· 2) morbo sacro laborans.

ἐπιλημοσύνη, ἡ, oblivio.

ἐπιλήσμων, ον, obliviosus, a, um.

ἐπιληστικός, ἡ, ὁν, obliviosus, a,
um; oblivionem afferens (al cui).

ἐπιληψία, comitialis morbus; sac-
cer morbus; epilepsia, ὁ.

ἐπιλήψιμος, ον, vituperandus, a,
um; vituperabilis, e.

ἐπιληψίμως, culpabiliter.

ἐπίληψις, ἡ· 1) adprehensio,
-onis, ὁ. 2) ,prehensio, ὁ.

ἐπιλιμνάζω, superstagno.

ἐπιλογισμός, ὁ, computatio.

ἐπίλογος, ὁ, exitus, us, ὁ.

ἐπίλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ἐπίλυσις, ἡ, solutio, -onis, ὁ.

ἐπιλύτης, ὁ, explicator, ὁ.

ἐπιλύω· 1) solvo, -ere, aliquem·
ὁθ. libero, -are, aliquem· 2) solvo
ἢ explico aliquid.

ἐπιμάθεια, ἡ, sapientia sera.

ἐπιμαρτυρέω -ῶ, ε. testimonio
confirmo.

ἐπιμαρτυροῖς, ἡ, attestatio, ὁ.

ἐπιμαρτυρία (θεῶν), obtestatio
(deorum).

ἐπιμαρτύρομαι, obtestor (-atus
sum, -ari) aliquem.

ἐπίμαρτυς, ὁ, testis factae rei.

ἐπιμαχία, ἡ, societas defensio-
nis; foedus ad bellum defenden-
dum initum.

ἐπίμαχος, ον, facilis oppugnatu.

ἐπιμειδίαμα, τό, adrisio, -onis, ὁ

ἐπιμειδιάω -ᾶ, adrideo, -ere.
 ἐπιμελαινόμαι, nigresco, -ere.
 ἐπιμελᾶινω, superficiem (alicujus rei) nigram facio.
 ἐπιμέλεια, ἡ, cura θ. curatio.
 ἐπιμελέομαι -οῦμαι καὶ ἐπιμέλομαι τινος, curo, -are, aliquid.
 ἐπιμελής, ἐς, diligens, -ntis.
 ἐπιμελητής, δ, (pro)curator, ἀ.
 ἐπιμελήτρια, ἡ, procuratrix, θ.
 ἐπιμελῶς, diligenter.
 ἐπίπεμπτος, ον, reprehensus, a, um; culpabilis, e.
 ἐπιπέμπτος, culpabiliter.
 ἐπιπέφομαι, reprehendo, -ere; vitupero, -are, (alicui aliquid).
 ἐπίμεμψις, ἡ, reprehensio, θ.
 ἐπιμένω, 1) permaneo, -ere, 2) persto, -are in sententia 3) persevero, -are.
 ἐπιμετρέω -ᾶ, 1) in mensura addo 2) προσμετρέω, admetior, (mensus sum, -iri).
 ἐπίμετρον, τό, auctarium, οὐ.
 ἐπιμηθέομαι -οῦμαι, sero reputo.
 ἐπιμηθής, ἐς, qui sero reputat. ὁθ. improvidus, a, um.
 ἐπιμήκης, ἐς, ablongus, a, um.
 ἐπιμήνιος, ον, menstruus, a, um, τὰ ἐπιμήνια· α') menstruum, -i, οὐ. cibaria menstrua· β') τὰ καταμήνια (γυναικῶν), menstrua, -orum γ') —α ιερά, menstrua sacra.
 ἐπιμηχανάομαι -ᾶμαι, molior.
 ἐπιμήχανος, machinator.
 ἐπιμίγνυμι, admisceo, (-iscui, -ere) alicui rem· || συνηθ. μεσ. —νυμαι = ἐπιμίξαν ἔχω, commercium habeo;
 ἐπίμικτος, ον, admixtus, a, um.
 ἐπιμιμνήσκομαι τινος, recorder (-atus sum, -ari), aliquid.
 ἐπιμίξ, mistim; promiscue.
 ἐπιμίξια, ἡ, commercium, οὐ.
 ἐπίμιξις, ἡ, admixtio.
 ἐπίμισθος, ον, mercenarius.
 ἐπιμισθοφορά, (* ἐπιμισθιον), merces extraordinaria.
 ἐπιμνημονεύω, memoro, -are.
 ἐπιμοιχεύω, insuper adultero.
 ἐπιμονή, ἡ, perseverantia, -ae, θ. constantia, -ae, θ. pervicacia, -ae, θ. obstinatio, -onis, θ. || *μετ' —ης,

perseveranter; constanter.

ἐπίμονος, ον, perseverans, -ntis; constans· || τό —ον = ἡ ἐπιμονή.

ἐπιμόνος, perseveranter.

ἐπίμοχθος, ον, operosus, a, um; laboriosus, a, um.

ἐπιμόχθως, operose; laboriose.

ἐπιμοχλῶ -ᾶ, pessulum obdo.

ἐπιμυθεύομαι, affabulor, -are.

ἐπιμύθιον, τό, epilogus fabulae; affabulatio, -onis, θ.

ἐπιμυκτηρίζω, insuper irrideo.

ἐπίνειον, τό· 1) statio navium; portus -us, ἀ. 2) urbs maritima.

ἐπινέμεις, ἡ, indictio, θ.

ἐπινέμω· 1) = διανέμω, distribuo, -ere· 2) = βόσκω ἐπὶ ξένον ἀγρῶ, pasco in alieno agro· 3) μέσ. —ομαι τι (ἐπὶ πυρός), depasco (-avi, -ere), aliquid.

ἐπίνευσις, ἡ, nutus, -us, ἀ.

ἐπινεύω τινί, innuo (-ui, -ere), alicui· ὁθ. = adnuo, -ere.

1. ἐπινέω, in superficie aquae nato.

2. ἐπινέω (= ἐπικλώω), nens fatalia stamina destino (περὶ Μοιρῶν)

3. ἐπινέω (= ἐπισωρεύω), accumulo.

ἐπινήφω, sobrius sum.

ἐπινήχομαι, innato, -are.

ἐπινίκιος, ον, triumphalis, e (κατὰ Ῥωμ. ἔθνη)· ἐπινίκιος ἐσθής, triumphalis vestis· || τὰ ἐπινίκια· α') = ἡ ἐπινίκιος θυσία, supplicatio, -onis, θ. β') = νικητήρια, praemium (victoriae).

ἐπινόεω -ᾶ· 1) = ἐν νῶ ἔχω, σκέπτομαι, cogito, -are, aliquid· 2) = ἐξεργάζομαι, excogito, -are; invenio, -ire, aliquid· 3) ἐπὶ ψευδοῦς· comminiscor, -i, aliquid.

ἐπινόημα, τό· 1) inventum, -i, οὐ. 2) = πλάσμα, commentum, -i, οὐ.

ἐπινόησις, ἡ, inventio, θ.

ἐπινοητής, δ, inventor, ἀ.

ἐπινοητικός, ἡ, ὅν τινας, solers in aequa re.

ἐπινοήτρια, ἡ, invetrix, icis, θ.

ἐπίνοια, ἡ· 1) cogitatio, -onis, θ. 2) = ἐπινόημα, commentum, -i, οὐ. 3) sollertia, -ae, θ.

ἐπινομή πυρός· pervasio incendii.
 ἐπινομία, ἡ, pastio communis.
 ἐπιμονίς, ἡ, strenua. -ae, ὅ.
 ἐπινοσέω -ῶ, ultra aegroto.
 ἐπίνοσος, morbosus, a, um.
 ἐπινοτίζω, irrōro, -are.
 ἐπινότιος, ον, super dorsa positus
 ἐπιξέω, in superiicie rado.
 ἐπιξύω, rado, -ere.
 ἐπιορκέω -ῶ, pejero ἢ perjuro.
 ἐπιορκητικός, perjurus, a, um.
 ἐπιορκία, ἡ, perjurium, -i, οὐ.
 ἐπιορκος, ον, perjurus, a, um.
 ἐπιόρκως, perjure; perfide.
 ἐπιούσιος ἄρτος· 1) quotidianus
 panis· 2) = ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας,
 panis crastinus.
 ἐπίπαν, in universum.
 ἐπίπαππος, δ, atavus, -i, ἄ.
 ἐπιπάσσω τι ἐπὶ τι, inspergo ali-
 quid alicui.
 ἐπίπαστος, ον, inspersus, a, um.
 ἐπιπαταγέω -ῶ, adstrebo, -ere.
 ἐπιπαφλάζω, infervesco, -ere.
 ἐπίπεδος, ον, planus, a, um.
 *ἐπιπέδω -ῶ τι in planum ali-
 quid deduco; exaequo, aliquid.
 *ἐπιπέδωσις, ἡ, exaequatio, ὅ.
 ἐπιπειθής, ἐς, obediens.
 ἐπιπέλομαι, accedo, -ere.
 ἐπίπεμπτος, ον, sesquiquintus.
 ἐπιπέμπω· 1) insuper mitto (ali-
 quid)· 2) (περὶ τῶν ἐκ θεοῦ πεμ-
 πομ.) mitto, immitto, -ere.
 ἐπίπεμψις, ἡ, missio, -onis, ὅ.
 ἐπιπέταμαι, advolo, -are.
 ἐπιπετάννυμι, expando, -ere.
 ἐπιπήγνυμι, q̄h̄m. in superiicie
 congelo.
 ἐπιπηδάω -ῶ· 1) insilio, ire· 2)
 insulto, -are.
 ἐπιπήδησις, ἡ, insultura, ὅ.
 ἐπιπιέζω, imprimio, -ere.
 ἐπιπιεσμός, ὁ, impressio, ὅ.
 ἐπιπίμπλημι, insuper impleo.
 ἐπιπίνω, insuper bibo.
 ἐπιπίπτω τι· 1) irruo, -ere, in
 aliquem ἢ in aliquid· 2) incido,
 -ere, in aliquem ἢ in aliquid· 3)
 repente invado, -ere, aliquem.
 ἐπιπλα, τό, supellex, -ctilis, ὅ.
 ἐπιπλανάομαι -ῶμαι, erro.

ἐπιπλάνησις, ἡ, vagatio, ὅ.
 ἐπιπλάττω, illino (aliquid alicui)
 ἐπίπλαστος, ον, illitus, a, um.
 ἐπιπλέκω, implico, -are.
 ἐπιπλέον, amplius.
 ἐπίπλεος, ον, piensus, a, um.
 ἐπίπλευσις, ἡ, ingressus (navis).
 ἐπιπλέω· 1) supernavigo, -are;
 navigo, -are· 2) = ἐπιπολάζω, super-
 nato, innato, -are· 3) — τι, clas-
 se invado aliquem ἢ aliquid.
 ἐπιπληκτικός, increpatorius.
 ἐπιπληκτικῶς, increpative.
 ἐπιπλημμυρέω -ῶ, inundo, -are.
 ἐπίπληξις, ἡ· 1) increpatio, -onis,
 ὅ· 2) objurgatio, -onis, ὅ.
 ἐπιπληρόω -ῶ, adimpleo, -ere.
 ἐπιπλήσσω καὶ ἐπιπλήττω τινα
 ἢ τι· 1) increpito, -are, aliquem
 ἢ alicui· 2) increpo, -are, aliquem·
 3) objurgo, -are, aliquem· 3) in-
 vehor (verbis) aliquem.
 ἐπιπλοκή, ἡ, implicatio, ὅ.
 ἐπίπλοκος, implicitus, a, um.
 ἐπιπλον, τό, supellex, -lectilis, ὅ.
 ἐπίπλοον, τό, omentum, -i, οὐ.
 ἐπίπλοος-ους, δ, navigatio adver-
 sus aliquem.
 *ἐπιπλόω -ῶ τὴν οἰκίαν· domum
 supellectilij instruo.
 ἐπιπνευσις, ἡ, inspiratio (divina).
 ἐπιπνέω τι· 1) afflo, -are. θεῶ
 πνεύματι ἐπιπνέομαι, divino spiritu
 afflor· 2) adspiro, -are, alicui· 3)
 inspiro, -are, aliquem.
 ἐπίπνοια, ἡ, afflatus divinus.
 ἐπίπνοος-ους (= ἐμπνευσμένος),
 afflatus, a, um.
 ἐπιποθέω -ῶ, admodum desidero.
 ἐπιπόθησις, desiderium, -i, οὐ.
 ἐπιπολάζω 1) = ἐπιπλέω, innato,
 -are; fluito, -are, 2) = ὑπερισχέω,
 emineo, -ere; potens sum· 3) = ὑπερ-
 πολάζω, redundo, -are.
 ἐπιπόλαιος, ον, in superficie ex-
 stans; superficialis, e. ἐντεῖθεν· α') =
 φανερός, σαφής, evidens, -ntis; per-
 spicuus, a, um· β') = κοῦφος, levis,
 e; parum subtilis.
 *ἐπιπολαιότης, ἡ, levitas, ὅ.
 ἐπιπολαίως, leviter; sumatim.
 ἐπιπόλασις, ἡ, innatio, ὅ.

ἐπιπολιόμαι-οὔμαι, canesco.

ἐπιπόλιος, *ον*, fere canescens.

ἐπίπονος, *ον*, operosus, a, um.

ἐπιπόντιος, *ον*, qui est supra mari.

ἐπιπόνως, laboriose.

ἐπιπορεύομαι, 1) proficiscor ad; eo ad· 2) eo ἢ proficiscor per; 3) incurso fines hostibus.

ἐπιπορπέω -ῶ, fidula necto.

ἐπιπορπής, ἡ, fibula, -ae, θ.

ἐπιπροσβένομαι, 1) legatus eo aliquo. 2) ἐπ. πρὸς τινα, legatos mitto ad aliquem.

ἐπίπροσθεν, 1) = ἐμπροσθεν, ante; ἐπ' ὀφθαλμῶν ἔχω, ante oculos habeo· 2) = ἐνώπιον, coram· 3) = ἐμπόδιον γίνεσθαι τι, alicui impedimento sum.

ἐπιπροσθέω -ῶ· 1) objectus sum; interjectus sum. 2) — τι, obstruo lumen alicui· || — οὔμαι (ὕπο τινος), obscuror, -ari.

ἐπιπρόσθησις, ἡ· 1) obumbratio, -onis, θ. 2) impeditio, θ.

ἐπίπτησις, ἡ, advolatus, -us, ἀ.

ἐπιπτώω, inspuo, -ere.

ἐπίπτωσις, ἡ, accidentia, -ae, θ.

ἐπίπωμα, τό, operculum, -i, οὐ.

ἐπιπωμάω, operculo claudio.

ἐπιρραίνω, ἐπιρραντίζω· inspergo (-si, -sum, -ere) aliquid alicui.

ἐπιρραμα, τό, adsummentum, -i, οὐ.

ἐπιρράντισις, ἡ, ἐπιρραντισμός, θ, inspersio, -onis, θ.

ἐπιρραπίζω, bacillo percutio· || μετφ. reprehendo, vitupero (aliquem).

ἐπιρράπτω, adsuo, -ere.

ἐπιρρέπεια, ἡ, propensia, θ.

ἐπιρρεπής, ἑς, propensus, a, um; proclivis, e (ad aliquid).

ἐπιρρέπω ἐπὶ τι, propensus ἢ proclivis sum ad aliquid.

ἐπιρρεπῶς, propense. [-ere.

ἐπιρρέω· 1) influo, -ere· 2) affluo,

ἐπιρρήγνυμι, scindo, -ere.

ἐπίρρημα, τό, adverbium, -i, οὐ.

ἐπιρρηματικός, adverbialis, e.

ἐπιρρηματικός, adverbialiter.

ἐπίρρινος, *ον*, nasutus, a, um.

ἐπιρρίπτω, ἐπιρριπτέω -ῶ τι, conjicio in aliquem aliquid.

ἐπιρροή, ἐπίρροια, ἡ· 1) = ἐπίρρυσις, influxio, -onis, θ. effusio, -onis, θ. 2) = ἀφθονία, affluentia, -ae, θ. *3) = δόναμις, influxus, -us.

ἐπιρροπή, ἡ, inclinatio, -onis, θ.

ἐπιρροφέω -ῶ, sorbeo, -ere.

ἐπιρρόβημα, sorbitio.

ἐπιρρνθμίζω, ad numeros redigo

ἐπιρρνπαίνω, in superficie sordido.

ἐπίρρυσις, ἡ, influxio, -onis, θ.

ἐπίρρυνος, *ον*, irriguus, a, um.

ἐπιρρώνυμι τινα ἢ τι, corroboro, -are, aliquem ἢ aliquid· || — νυμαί, me corroboro.

ἐπίρρωσις, corroboramentum.

ἐπίσαγμα, τό, clitellae, -arum, θ.

ἐπίσαθρος, *ον*, fragilis, e.

ἐπισαλεύω, agitor, -ari.

ἐπισάτω, clitellas impono.

ἐπισείω· 1) incutio, -ere, aliquid·

2) μετφ. ἐπισείω τὸν δῆμον, πόλεμον, populum excito, bellum infero· 3) ἐπισείω Πέρσας, incutio terrorem Persis.

ἐπίσημα, τό, signum, -i, εἰ.

ἐπισημαίνω· 1) = σημαίνω, ἐμφανῶ

τι, significo, -are, aliquid· 2) =

προσημαίνω τι, portendo, -ere, ali-

quid; significo, -are, aliquid· 3)

μέσ. — ομαι τι, acclamatione testor

aliquid.

ἐπισημασία, ἡ, significatio, θ.

ἐπισημεύω -ῶ· 1) adnoto, -are,

aliquid· 2) μέσ. plausu approbo ali-

quid.

ἐπισημεύσις, ἡ, adnotatio, θ.

ἐπίσημος, *ον*· 1) = σεσημασμένος,

signatus, a, um· 2) = ἐπιφανής, in-

signis, e· 3) τὸ ἐπίσημον· α') signum

in numis, in navibus· *β') τὸ ἐπί-

σημον τῆς ἡμέρας, solemnitas diei·

*γ') — ἔγγραφον, litterae publicae

auctoritatis.

ἐπισημότης, ἡ· 1) nobilitas, -atis,

θ. celebritas, -atis, θ. 2) μετ' ἐπιση-

μότητος, solemniter.

ἐπισήμως, 1) significanter. *2)

πρὸς τὴν publice.

ἐπίσης ἢ ἐπ' ἴσης, aequae.

ἐπίσημος, paullulum aduncus.

ἐπισιτίζω, cibaria praebeo, -ere.

—ομαι, 1) cibaria sumo, —ere, 2) frumentor —ari.

ἐπισιτισμός, δ, ἐπισίτισις, ἡ, frumentatio —onis, ὅ.

ἐπισκάζω, claudico, —are.

ἐπισκάπτω, fodio, circumdodio.

ἐπισκεδάζω, ἐπισκεδάννυμι, dis-sipo, —ere dispergo, —ere.

ἐπισκεπάζω, contego, —ere.

ἐπισκέπτης, δ, 1) inspector, —oris, ἄ. *2) visitator, —oris, ἄ.

ἐπισκέπτομαι, 1) viso, invisio, invisito aliquem; sultatum alicquem venio. 2) —τι, = ἐξετάζω τι, inspicio, —ere, aliquid.

ἐπισκευάζω τι, instauro, —are, aliquid; reſicio, —ere, aliquid.

ἐπισκευαστής, δ, instaurator; ἄ.

ἐπισκευαστικός, ἡ, ὄν, instraustus, a, um.

ἐπισκευή, ἡ, instauratio, ὅ.

ἐπίσκηψις, ἡ, 1) inspectio, —onis, ὅ. *2) salutatio, ὅ.

ἐπισκηγνῶ —ῶ, inhalito, —are.

ἐπισκήπτω τι εἰς τινα, τί τινα· 1) injicio, impono alicui aliquid. 2) κεραννός εἰς τὰ δένδρα ἐπισκήπτει, fulmen arboribus incumbit. 3) = ἐντέλλομαι τινί τι, mando, —are, alicui aliquid. 4) μέσ. —ομαι τινί, incubo, innitor alicui ἢ aliqua re.

ἐπίσκηψις, ἡ, impositio, ὅ.

ἐπισκιάζω, 1) adumbro, —are, aliquid. 2) opaco, —are, aliquid. 3) —τινὰ ἢ τι (κυρ. καὶ μετρ.) obumpro, —are, aliquem ἢ aliquid.

ἐπισκιάσις, ἡ, obumbratio, ὅ.

ἐπισκίασμα, τό, umbra iuxta.

ἐπισκίασμός, δ, obumbratio, ὅ.

ἐπίσκιος, ὄν, opacus, a, um.

† ἐπισκοπεῖον, domus episcopi.

† ἐπισκοπεύω, episcopus sum.

ἐπισκοπέω —ῶ, inspicio, —ere.

† ἐπισκοπή, ἡ, episcopatus, ἄ.

† ἐπισκόπησις, ἡ, inspectio ὅ.

† ἐπισκοπικός, episcopalis, e.

1. ἐπίσκοπος, δ, (= ἐπόπτης) inspector || † episcopus, —i, ἄ.

2. ἐπίσκοπος (= ἐπὶ σκοπὸν βάλλων), scopum feriens.

ἐπισκοτέω —ῶ, ἐπισκοτίζω, ob-scuro, —are; aliquid.

ἐπισκότησις, ἡ, obscuratio.

ἐπ.σύνιον (τὸ δέσμα τῶν κογχῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ), episcynium, —i, ὄν. supercilium, —i, ὄν.

ἐπισκώπτης, δ, irrisor, ἄ.

ἐπισκώπτω· 1) irrideo, —ere, aliquem ἢ aliquid. 2) ἄμετ. —χαριεντίζομαι, joco, —ari.

ἐπίσκηψις, ἡ, irrisio, —onis, ὅ.

ἐπισῶ —ῶ, adaequo, —are.

ἐπίσπασις, ἡ, adtractio, ὅ.

ἐπισπαστής, δ, adtractor, ἄ.

ἐπισπαστικός, ἡ, ὄν, adtractivus.

ἐπισπαστος, adtractus, a, um.

ἐπισπᾶω —ῶ, adtraho, —ere, aliquem ἢ aliquid.

ἐπισπένδω, libo (aliquid alicui).

ἐπισπύδω· 1) accelero, —are. 2) propero. —are, aliquid.

ἐπίσπενσις, ἡ, acceleratio, ὅ.

ἐπίσπληνος, ὄν, lienosus, a, um.

ἐπισπονδή, ἡ, foedus, —eris, ὄν.

ἐπισπορά, ἡ, satio iterata.

ἐπισπουδάζω, 1) incito ad aliquid. 2) ἄμετ. accelero, —are.

ἐπίσταγμα, τό, instillatio, ὅ.

ἐπιστάζω τί τι, instillo, —are, alicui.

ἐπισταθμάομαι —ῶμαι, pondero, —are; accurate pensito, aliquid.

ἐπισταθμεύω, stabulor, —ari.

ἐπιστάθμη, ἡ, amussis, —is, ὅ.

ἐπισταθμία, ἡ, stabulatio, ὅ.

ἐπισταλάζω, instillo, —are.

ἐπίσταμαι, scio, —ire, aliquid; peritus sum alicujus rei.

ἐπισταμένως, scite; perite.

ἐπίσταξις, ἡ, destillatio, (sanguinis).

ἐπιστασία, ἡ· 1) consideratio. 2) = ἐπίβλεψις, inspectio, —onis, ὅ. 3) = ἀρχή, praefectura, —ae, ὅ.

ἐπίστασις, ἡ, commoratio, ὅ. ἐντεῦθ. 1) consideratio, ὅ. 2) ἐπίβλεψις, inspectio, ὅ.

ἐπιστατέω —ῶ, praefectus sum alicui rei; praesum alicui rei.

ἐπιστάτης, δ, qui praest ἢ profectus est alicui rei; curator.

ἐπιστάτις, ἡ, quae praest alicui rei; curatrix, —icis, ὅ.

ἐπιστεγάζω, obtego, —ere.

*ἐπιστέγασμα, τό, tectum, -i, οὐ.
*ἐπίστεγον (πλοίου), pars superior
navis ad puppin.

ἐπιστέλλω· 1) mitto ad· 2) ἐπιστέλ-
λω τινί, (= γράφω τινί ἐπιστολήν),
scribo litteras alicui ἢ ad aliquem·
3) per litteras certiorum facio ali-
quem· 4) mando ad aliquem.

ἐπιστέφω, impleo mero.
ἐπιστήθιος, ον, in pectore recum-
bens (Ioannes)· ἐντεῦθ. ἐπιστήθιος
φίλος, intimus, -i, ἀ.

ἐπιστηλόω - ὦ, ρήμ. columnam
impono.

ἐπιστήμη, ἡ, scientia, -ae, θ.
ἐπιστημονικός, ἡ, ὄν, cui scien-
tia inest; scientiicus, a, um.

ἐπιστημονικῶς, scientiifice.

ἐπιστημοσύνη, ἡ, scientia, θ.

ἐπιστημόνως, scienter; docte.

ἐπιστήμων, sciens, doctus.

ἐπιστηρίζω, magis stabilio.

ἐπιστητός, ἡ, ὄν, cadens sub sci-
entiam.

ἐπισιίω, notis compungo.

ἐπισιλίω, splendo, -ere.

ἐπίστιχος, ον, serie positus.

ἐπιστοιβάζω, coacervo, -are.

ἐπιστολεύς, δ· 1) legatus classis·

2) = γραμματοφόρος, tabellarius, ἀ.

ἐπιστολή, ἡ, epistola, -ae, θ. li-
terae, -arum, θ.

ἐπιστολαιοφόρος, δ· 1) = ἐπιστο-
λεύς, 1· 2) tabellio, -onis, θ.

ἐπιστολικός, ἡ, ὄν, epistolaris, e.

ἐπιστολιμαῖος, (α), ον, 1) episto-
laris, e· 2) -αι δυνάμεις, copiae,
quae non nisi in litteris habentur,
copiae promissae, non missae.

ἐπιστόλιον, τό, epistolum, -ii, οὐ.

ἐπιστολιοφόρος, qui epistolas fert.

ἐπιστολ(ι)ογράφος, ον, epistolas
scribens.

ἐπιστομίζω = ἀποστομίζω, os ob-
turo, loquentem reprimo.

ἐπιστόμιον, τό, oris obturaculum;
epistomion, -i, οὐ.

ἐπιστομιά, ἡ, postomis, -idis, θ.

ἐπιστομόω - ὦ, obturo, -are.

ἐπιστρατεία, ἐπιστράτευσις, ἡ,
expeditio adversus aliquem.

ἐπιστρατεύω, -ομαι, expeditio-

nem suscipio adversus aliquem.

ἐπιστρατοπεδεύω, -ομαι, castra
moveo adversus aliquem.

ἐπιστρέφης, ἐς, sollers, -rtis.

ἐπιστρέφω, 1) converto, -ere, τὰς
ὄψεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἐαυτόν,
omnium oculos convertit (ad se)·

2) πρὸς τὰ ὀπίσω στρέφω τι, retroa-
go, -ere, aliquid· 3) μέσ. ἐπιστρέφο-
μαι (ἐπεστράφη), respicio (respexi)

-ere· 4) οὐδ. = ὑποστρέφω, revertor
(reversus sum, reverti)· ἐπιστρέφω

εἰς τὸν οἶκόν μου, revertor domum
meam, ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, do-
mum reversus est· 5) ad rectam
viam converto ἢ reduco aliquem
(errantem).

ἐπιστροφή, ἡ, 1) conversio, -onis,
θ. 2) = ἐπατάκμης, reversio, θ.

reditus, -us, ἀ. 3) προσοχή, φροντίς,
animadversio, θ. cura, -ae, θ.

ἐπίστροφος, reciprocus, a, um.

ἐπίστροφως, diligenter.

ἐπίστρωμα, τό, instragulum, -i.

ἐπίστρώννυμι, insterno, (-avi,

-atum, -are) aliquid.

ἐπίστρωσις ὁδῶ, stratus viae sa-
xulis ἢ silice.

ἐπιστύλιον, τό, epistylum, οὐ.

ἐπισυλλέγω, insuper colligo.

ἐπισυμμαχία ἡ, ἴδε ἐπιμαχία.

ἐπισυνάγω, insuper colligo.

ἐπισυναγωγή, congregatio, θ.

ἐπισυναθροίζω, adaggero, -are.

ἐπισυναλλάττω, concilio.

ἐπισυνάπτω, adjungo, -ere; ad-
necto aliquid alicui.

ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, θ.

ἐπισυνδέω, connecto.

ἐπισύνδεσμος, δ, vinculum, οὐ,

ἐπισύνειμι, convenio in unum.

ἐπισυνέχω, duco (uxores). 1

ἐπισυνίστημι τινά τινι, commendo
aliquem alicui || — ἀμα τινι, insur-
go in aliquem.

ἐπισυννοικίζω, colonos addo.

ἐπισυντίθημι, insuper compono.

ἐπισυντρέχω, concurro ad·

ἐπισυρίζω, ἐπισυρίετω, sibilo ad·

sibilis excipio; exsibilo, -are.

ἐπισυρρέω, conflo, -ere.

ἐπισύρω, ἐπισύρομαι, 1) adtraho,

-ere; post me traho. 2) = διασύρω, obtrecto, -are. 3) negligo, -ere.

ἐπιούσταις, ἡ, conjuratio, θ.

ἐπισφάξω καὶ ἐπισφάττω ἵνα τι jugulo aliquem super aliquem.

ἐπισφαλής, ἑς, instabilis, e.

ἐπισφάλλω, fallo, decipio, -ere.

ἐπισφαλῶς, lubrico.

ἐπισφραγίζω, obsigno, -are, συνήθ. μέσ. —ομαι τι, (μετφ. consigno, -are, aliquid.

ἐπισφράγισις, ἡ, ἐπισφράγισμα, τό, obsignatio, -onis, θ.

ἐπισφραγιστής, δ, obsignator, ἀ.

ἐπίσχεσις, ἡ, retentio, θ.

ἐπισχίζω, iniindo, -ere.

ἐπισχναίνω, macrum reddo.

ἐπισχυρίζομαι, fortiter resisto.

ἐπισχυρίζω, corroboro, -are.

ἐπισχύω (= ἐνισχύω). 1) validum reddo. 2) ἀμετ. invalesco, -ere.

ἐπίσχω, 1) cohibeo, -ere. 2) re-primis, -ere.

ἐπισωματοῦμαι, corporeus fio.

*ἐπισώρευσις, ἡ, cumuatio, θ.

ἐπισωρεύω, cumulo, -are; acervo, coacervo, -are; aliquid. || *—ομαι, cumulo, -ari.

ἐπιταγή, ἡ, mandatum, -i, οὐ.

ἐπίταγμα, τό, 1) mandatum, -i, οὐ. imperatum, -i, οὐ. 2) cohors subsidiaria.

ἐπίταδε, (ἐπὶ τάδε), citra.

ἐπιτακτής, δ, aliis, imperans.

ἐπιτακτικός, ἡ, ὄν, imperiosus, a, um. || *—ῆ φωνή, vox imperans.

ἐπιτακτικῶς. 1) imperiose. 2) imperabiliter.

ἐπίτακτοι, οἱ, triarii, -orum, ἀ.

ἐπίτακτος, imperatus, a, um.

ἐπιτανύω (ἐπιτείνω), intendo.

ἐπίταξις (= ἐπιταγή), mandatum.

ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, θ.

ἐπιταράσσω, ἐπιταράττω, per-turbo, conturbo, -are.

ἐπίτασις, ἡ. 1) intentio, -onis, θ. 2) incrementum, -i, οὐ. 3) exaggeratio, -onis, θ. 4) vehementia (hiemis).

ἐπιτάσσω, ἐπιτάττω. 1) impero, -are. 2) = ὀπισθεν τοποθετῶ, colloco post aliquid. 3) —ομαι. α')

= προστάττομαι, imperor, -ari. β') = ὀπισθεν τοποθετοῦμαι, α') locum in acie habeo post aliquem. β') collocor post aliquid.

ἐπιτατικός, ἡ, ὄν, intendens, -ntis; augens, -ntis.

ἐπιτατικῶς, intendo.

ἐπιτάφιος, ὄν, funebilis, e.

ἐπιταχύνω, accelero, -are.

ἐπιτάχυνσις, ἡ, acceleratio, θ.

ἐπιτείνω. intendo (-ndi-tentum, -ere) aliquid, μετφ. intendo, aug-geo, -ere, aliquid. || μέσ. —ομαι, augeor (auctus sum -eri); accresco, -ere.

ἐπιτειχίζω, munio, -ire. —ομαι, munior adversus aliquem.

ἐπιτειχισις, ἡ, exstructio ἢ mun-itiō adversus aliquem.

ἐπιτειχισμα, τό, propugnaculum contra aliquem (exstructum).

ἐπίτειχος, τό, ἐπίθ. murus super-murum.

1. ἐπιτέλεια, ἡ, perfectio, -onis, θ.

2. ἐπιτέλεια, ἡ, magistratus, ἀ.

*ἐπιτελεῖον, τό, ἐπιτελεῖς, οἱ, duces, exercitus primores.

ἐπιτελείος, ὄν, periectus, a, um.

ἐπιτελειῶ -ῶ, perficio, -ere.

ἐπιτελειώσις, ἡ, periectio, θ.

ἐπιτέλεσις, ἡ. 1) perfectio, θ. 2) functio, θ. 3) executio, θ.

ἐπιτελεστικός, ἡ, ὄν, efficax.

ἐπιτελέω -ῶ. 1) = ἀντέλλω, per-ficio ἢ efficio, -ere, aliquid. 2) = πράττω τι, iungor ἢ periungor (-ctus sum, -i) aliqua re. 3) ex-sequor, -i (τὰ προσαχθέντα man-data). 4) = ἐορτάζω, celebros, -are.

ἐπιτελής, ἑς, ad iinem perdu-ctus; absolutus.

ἐπιτέλλω. 1) = ἐντέλλομαι, mando, -are. 2) = ἀνατέλλω, orior, -iri.

ἐπιτέμνω. 1) = περικτέμνω, ampu-to, aliquid; incido, aliquid. 2) μετφ. = συντέμνω, facio compendii.

ἐπιτερπής, ἑς, delectans, -ntis.

ἐπιτερπνω, delecto, -are.

ἐπιτερπῶς, delectabiliter.

ἐπιτεταμένως, vehementer.

*ἐπιτετηδευμένος, ἡ, ὄν, effecta-tus, a, um.

ἑπιτετηδευμένως, affectate.
 ἑπιτετραμμένος, δ, procurator.
 ἐπιτετμημένος, concise.
 ἐπιτευκτικός, impetrabilis, e.
 ἐπιτεύξις, ἡ, impetratio, ὁ.
 ἐπιτεχνάζομαι, ἐπιτεχνάομαι-ᾶμαι, machinor molior.
 ἐπιτέχνησις, ἡ, machinatio, ὁ.
 ἐπιτεχνητός, ἡ, ὄν, arte factus.
 ἐπιτήδειος, α, ὄν 1) = πρόσφορος, idoneus, a, um; opportunus, a, um 2) ἐπιτήδειός τινι, amicus, benevolus alicui. ὁθ. = necessarius, a, um 3) τὰ ἐπιτήδεια (τοῦ στρατεύματος), commeatus, us, (ἀ. 4) = δεξιός, habilis, e; peritus, a, um.
 ἐπιτηδεσιότης, ἡ 1) opportunitas, -atis, ὁ. 2) = δεξιότης, habilis, -atis, ὁ. peritia, -ae, ὁ.
 ἐπιτηδείως, opportune.
 ἐπιτήδης, consulto.
 ἐπιτήδευμα, τό 1) studium, -i, οὐ. 2) professio, ὁ. ars, -rtis, ὁ.
 ἐπιτήδευσις, ἡ 1) studium accuratum; industria, -ae, ὁ. *2) = προσποιήσις, affectatio, ὁ.
 ἐπιτηδευτός, affectatus, a, um.
 ἐπιτηδεύω 1) tracto, aliquid 2) studiose aliquid facio 3) nimiam curam aliquid facio ὁθ. = affecto, -are, aliquid 4) -ομαι, exerceor.
 ἐπιτήκτος, ὄν, in superficie infusus, a, um.
 ἐπιτηρέω -ᾶ, (= τηρῶ), observo, -are || * = ἐπαγρυπνῶ τινι, invigilo, alicui.
 ἐπιτήρησις, ἡ 1) observatio, -onis, ὁ. *2) inspectio, -onis, ὁ.
 ἐπιτηρητής, δ 1) observator, -oris, ἀ. *2) inspector, -oris, ἀ.
 ἐπιτηρητικός, ἡ, ὄν, qui observare solet; observans -ntis.
 ἐπιτίθημι, impono (-sui, -situm, -ere) 1) -εμαί τινι α') impono alicui (aliquid) β') προσβάλλω τινά, adior, -iri γ') ἐπιτίθημι τινι δι' ὕβρεων, maledictis aliquem lacesso.
 ἐπιτιμᾶω -ᾶ 1) honore prosequor 2) = ὑπεριτιμῶ, pretium augeo 3) ἐπιτιμῶ τινι (= ἐπιπλήττω τινι) α') reprehendo -ndi, -nsum,

-ere) aliquem β') objurgo, -are, aliquem.

ἐπιτίμησις, ἡ 1) = ὑπεριτήμις, praetii auctio 2) = ἐπιπλήξις, reprehensio, -onis, ὁ.

ἐπιτιμητής, δ, reprehensor.

ἐπιτιμητικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. in-crepatorius, a, um.

ἐπιτιμητικῶς, increpative.

ἐπιτίμιον, τό, multa, -ae, ὁ.

ἐπιτίμιος, ὄν 1) qui integrum jus civitatis habet *2) νεοελ. πρό-εδρος, honorarius praeses.

ἐπιτόκιον, τό, usura, ae, ὁ.

ἐπίτοκος, ὁ, partui vicina.

ἐπιτολμάω -ᾶ, audeo, -ere.

*ἐπιτομεύς, δ, brevior, ἀ.

ἐπιτομή, ἡ, epitome, -es, ὁθ. epitoma, -ae, ὁ. compendium.

ἐπιτομος, compendiaris, a, um.

ἐπιτόμως, summam.

ἐπίτονος, ὄν, intentus, a, um.

ἐπιτοξεύω, jaculor aliquem.

*ἐπιτόπιος, ὄν, loci ἡ locorum.

*ἐπιτοπίως, in ipso loco.

ἐπιτραφωδῶ -ᾶ, tragice decanto, ὁθ. exaggero, -are aliquid.

ἐπ' τραπέζιος, ὄν, ἐπίθ. qui super mensam est.

ἐπιτραυματίζω, insuper vulnero.

ἐπιτραχήλιος, ὄν, qui supra col- lum est || -ον (ιερέως), stolla, ὁ.

ἐπιτραχύνω, exaspero, -are.

ἐπιτρεπτικός, ἡ, ὄν, qui libenter permittit.

ἐπιτρέπω 1) permitto (-isi, -is- sum, -ere); committo, -ere 2)

defero, erre 3) sino (-sivi, -ere) *4) ἀπρὸς ἐπιτρέπεται, licet (licuit).

ἐπιτρέφω, alo, -ere; nutrio, -ire.

ἐπιτρέχω (ἀδρ. ἐπέδραμον), in- curro, -ere; incurso, -are.

ἐπίτρησις, ἡ, terebratio, in su- perficie.

ἐπιτίβω 1) adtero, -ere 2) fri- ce, -are 3) affligo, -ere; noceo.

ἐπίτριπτος, ὄν 1) contritus, a, um 2) μετφ. perditus, a, um.

*ἐπίτριψις, ἡ, fricatio, frictio, ὁ.

ἐπίτριμος, ὄν, perterritus, a, um.

ἐπιτροπέα, ἡ, procuratio, ὁ.

ἐπιτρόπεισις, ἡ, tutela, -ae, ὁ.

ἐπιτροπεύω· 1) procurator sum· 2) — *τινὰ δι' φανόν*, utelam alicujus gero· 3) — *ομαι*, sum sub tutela (alicujus).

ἐπιτροπή, ἡ· 1) procuratio, -onis, θ. 2) tutela, -ae, θ.

ἐπιτροπικός, ἡ, *ὄν*· 1) procuratorius, a, um· 2) tutelarior, e.

ἐπίτροπος, ὁ, procurator, -oris· 2) — *ὁ φανού*, tutor, ἄ. *3) *νεοελ*. — *ναού*, procurator templi.

ἐπιτροχάδην, cursim et breviter.

ἐπιτροχάζω, percurro, -ere.

ἐπιτροχασμός, ὁ, percursio, θ.

ἐπίτροχος, *ον*, velox; lubricus.

ἐπιτρόχως, cito, velociter.

ἐπιτυγχάνω· 1) — *τινί*, incido in aliquem; *ἐπιτυχών*, quilibet obvius; vulgaris, e· 2) — *τινός*, nanciscor (-nactus sum· -i) aliquid· 3) *οὐδ*. καὶ *παθητ*. = *ἐπιτυχῶς*, ἀποβαίνω, faliciter (prosperare) evenio.

ἐπιτυλίσσω, evolvo (librum).

ἐπιτύμβιος, *ον*, super sepulcro positus.

ἐπιτυχής, *ές*, adsequens ἢ adipiscens aliquid.

ἐπιτυχία, ἡ, adeptio, θ.

ἐπιτυχῶς, feliciter.

ἐπιφαίνομαι, appareo, -ere.

ἐπιφάνεια, ἡ, 1) = *ἐμφάνεια*, apparentia, θ. 2) superficies, -ei, θ. 3) = *λάμψις*, τιμή, dignitas, θ. praestantia, -ae, θ. *4) κατ' *ἐπιφάνειαν* specie.

ἐπιφανής, *ές*, conspicuus, a, um; illustris, e; insignis, e.

ἐπιφανῶς, insigniter.

ἐπίφασις, ἡ· 1) apparentia, -ae, θ. 2) ostentatio.

ἐπιφέρω (ἀόρ. *ἐπήνεγκον*)· 1) impono, superpono, -ere, aliquid· 2) afferō (-tuli) aliquid· 3) infero (-tuli)· 4) — *τινὶ συμφορὰν*, infero, invehō alicui calamitatem· 5) *πενδῇ αἰτίαν* —, falsum crimen obijcio· 6) (= ἀποδίδωμι) *τινὶ τὴν αἰτίαν* *τινός*, adsigno alicui aliquid· 7) = *ἐπάγω*, subjungo, -ere· 8) — *ομαι*· α') *ἐπιφ*. *τι*, mecum fero aliquid· β') = *ἐφορμῶ*, invehor, i.

ἐπιφρευκτός, fugiendus, a, um.

ἐπιφημίζω (—*ομαι*), famae ἢ nomini alicujus adscribo ἢ ἀπλ. adscribo, -ere· *ὀθ*. = adsigno, -are; tribuo, -ere· 2) pervulgo, are.

ἐπιφημισμα, τό, *ἐπιφημισμός*, ὁ· 1) omen, -inis, οὐ. 2) favor, -oris, ἄ. acclamatio, -onis, θ.

ἐπιφθέγγομαι, adsono, -are.

ἐπιφθεγμα, τό, acclamatio, θ.

ἐπιφθονέω — *ὧ* *τινὶ* *τι*, invideo, -ere, alicui aliquid.

ἐπιφθονος, *ον*· 1) *ἐνεργ*. = *φθονερὸς*, invidus, a, um· 2) *παθητ*. = *ἀξιωμασιος*, invidendus, a, um· 3) = *φθόρον διεγείρων*, invidiosus.

ἐπιφθόνως, invidiose.

ἐπιφθορος, *ον*, exitiosus, a, um.

ἐπιφλεγής, *ές*, incensus, a, um.

ἐπιφλέγω, incendio, -ere.

ἐπιφλογίζω, inflammo.

ἐπιφόβος, *ον*, horribilis, -e.

ἐπιφόβως, terribiliter.

ἐπιφοιτάω — *ὧ*, venio ἢ ventito ad ἢ in-; accedo ad.

ἐπιφοίτησις, ἡ, adventus, ἄ.

ἐπιφορά, ἡ· 1) invecio, -onis, θ. impetus, -us, ἄ. impressio.

ἐπιφορέω — *ὧ*, comperto, -are.

ἐπίφορος, *ον*· 1) ferens, -ntis· — *ἀνεμος*, ventus secundus· 2) — *εἰς* *τι*, *πρός* *τι*, proclivis ad aliquid (πρός *ἡδονήν*, ad libidinem).

ἐπιφόρος *ἐξ* *πρός* *τι*, proclivis. sum ad aliquid.

ἐπιφορτίζω, insuper onero, aliquem· || *negotium alicui mando· || — *ομαι* (ἀόρ. *ἐπεφορτίσθην*) *τι*, suscipio (suscepi), aliquid.

ἐπιφραγμα, obturamentum, -i.

ἐπιφράζομαι, intelligo.

ἐπιφραξίς, ἡ, obstructio, θ.

ἐπιφράττω, obstruo, -ere aliquid.

ἐπιφρίττω, inhorreo, -ere.

ἐπιφυλάσσω, observo, -are.

ἐπιφυλλίζω· 1) racemor, -ari, θ. 2) *μετφ*. accurate exquiro, -ere aliquid.

ἐπιφυλλίς, ἡ· 1) racemus (relictus)· *κλήμα ἐπιφυλλίδα φέρον*, racemarius, -i, ἄ. 2) epiphyllis, -idis, θ.

ἐπίφυσις, ἡ, accretio, θ.

ἐπιφυτεύω, insuper sero.

ἐπιφύω, insuper produco, -ere; —ομαι α') adnascor, innascor alicui· β') complector, -i.

ἐπιφωνέω -ω, exclamo, -are.

ἐπιφώνημα, τό· 1) acclamatio, -onis, φ. 2) interjectio, φ.

ἐπιφωνηματικῶς, interjertive.

ἐπιφώνησις, ἡ, acclamatio, φ.

ἐπιχαίρω· 1) = χαίρω ἐπὶ τινι, laetor aliqua re; ex re aliqua laetitiam et gaudium percipio· 2) = ἐπιχαίρεκακῶ, malis alienis laetor.

ἐπίχαλκος, ον, aere obductus.

ἐπιχαράσσω καὶ ἐπιχαράττω τι· incido, -ere; insculpo.

ἐπιχαρής, ἐς, aliqua re gaudens.

ἐπιχαρίζομαι, gratificor, -ari.

ἐπίχαρις, ἐπίχαρι (-τιος)· gratus, a, um; jucundus, a, um.

ἐπιχαρίτως, cum gratie ἢ venustate; venuste; lepide.

ἐπιχαρμα, τό· 1) res laetabilis· 2) irrisio miseri.

ἐπιχειρέω -ω τινι· 1) manum incipio alicui, adorior (-iri) aliquem· 2) μεταφ. α') ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι, adorior facere aliquid. β') συνήθ. ἐπιχειρῶ τινι (προεῖλ. τι), aggredior (-gressus sum, -i) aliquid ἢ ad aliquid· γ') conor (-atus sum, -ari), aliquid· δ') — πολλοῖς, molior multa.

ἐπιχειρημα, τό· 1) inceptum, -i, οὐ. conatus, -us, ἄ. 2) ἐν τῇ ρητ. aggressio, -onis, φ.

ἐπιχειρηματίας, in suscipiendo audax; ausis promptus.

ἐπιχειρησις, ἡ· 1) aggressio, -onis, φ. 2) rei susceptio· *3) — ἐμπροκῆ, negotiatio, φ.

ἐπιχειρητικός, (ἐπιχειρηματικός), ἡ, ὄν, sollers in rebus agrediendis.

ἐπιχειρίζομαι· 1) manus admoveo· *2) = ἐπιχειρῶ, 2.

ἐπιχειροῦν, τό· 1) (= μισθός, τιμή)· manupretium, -i, οὐ. 2) συνήθ. (ἐπὶ κακῆς σημασίας) ἐν τῷ πληθυντ. ἐπιχειρα κακίας, pretium ἢ poena malitiae· *3) ἔλαβε τὰ ἐπιχειρα τῆς κακίας του, poenas malitiae dedit.

ἐπιχέω, infundo (-fudi, -fusum, -ere), aliquid — ομμι, infundor (-i).

ἐπιχθόνιος, δ, terricola, -ae, ἄ.

ἐπιχλευάζω, illudo, -ere, aliquid.

ἐπιχλαινώ, tapefacio, aliquid.

*ἐπιχόλερος, ον, infestus cholera.

ἐπίχολος, ον, biliosus.

ἐπιχορηγέω -ω, insuper praebeo; insuper subministro et suppedio.

ἐπιχορήγημα, ἐπιχορηγία (ἐπιχορήγησις), suppeditatio, φ.

ἐπίχρσις, ἡ, inunctio, φ.

ἐπίχριστος, ον, inunctus, a, um.

ἐπιχρίω, inungo, -ere, aliquid aliqua re· || —ομαι, inungor, -i.

ἐπιχρονίζω, immoror, -ari.

ἐπιχρυσος, ον, inauratus, a, um.

ἐπιχρυσόω -ω, inauro, (aliquid).

ἐπιχρωματίζω, coloro, -are.

ἐπίχρωσις, levis coloris inductio.

ἐπίχρσις, ἡ· infusio, -onis, φ.

ἐπίχρωμα, τό, agger, -eris, ἄ.

ἐπιχώννυμι, aggere munio.

ἐπιχωρέω -ω· 1) accedo, -ere· 2) concedo, -ere.

ἐπιχωρησις, ἡ, concessio.

ἐπιχωριάζω, indigena sum· || ἀ-πρόσ. ἐπιχωριάζει, alicubi in usu est

ἐπιχώριος, (α), ον indigena, -ae,

ἄ. φ. patrius, a, um.

ἐπίχρσις, ἡ, aggestus, -us, ἄ.

ἐπίψανσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.

ἐπιψαύω, leviter attingo.

ἐπιψηφίζω (= καλῶ τινα ἐπὶ ψῆ-φον)· in suffragium mitto aliquem· —ομαι ἢ ἐπιψηφίζω τι, suffragio meo confirmo ἢ comprobo aliquid.

ἐπιψήφισις, ἡ· 1) suffragatio, -onis· *2) suffragio confirmatio alicujus rei.

ἐπίψογος, ον, reprehensione dignus, a, um.

ἐπιψύχω, refrigero, -are.

ἐπιών, -οῦσα, -όν· ἴδε ἐπειμι· 2. ἐποικέω -ω, aliis ejectis habito; sedem figo in loco aliquo.

ἐποικία, ἡ, colonia, -ae, φ.

ἐποικίζω· 1) colonos adduco; in coloniam deduco aliquos· 2) aedifico (murum)· 3) = ἐπιτελίζω.

ἐποίκιον, τό· 1) villa, -ae, φ.

casa, -ae, φ. 2) suppellex, -ilis, ἄ.

ἐποίκισις, deductio in coloniam.

ἐποικοδομέω -ω, inaedifico, -are.

ἐποικοδομή, ἐποικοδόμησις, ἡ, inaedificatio, -onis, θ.

ἐποικος, ὁ, colonus, -i, ἄ.

ἐπικέλλω, illido, -ere.

ἐπολισθαίνω, illabor, -i.

ἔπομαι τι· 1) sequor (-cutus sum, -i), aliquem ἢ aliquid· 2) consequor, -i, aliquem ἢ aliquid· || ἐπόμενος, η, ον, consequens, -ntis.

ἔπομβρος, ον, imbre abundans; pluviosus, a, um.

ἐπομένως, exinde.

ἐπόμενυμι καὶ ἐπομνύω, jussurandum interpono.

ἐπονειδίζω, exprobro, -are.

ἐπονειδιστος, ον, probrosus, a, um; exprobrabilis, e, οὐ.

ἐπονειδίλατος, probrose.

ἐπονομάζω, cognomino, -are.

ἐπονομασία, cognominatio, θ.

ἐποποιῖα, ἡ, scriptio carminis heroici.

ἐποπτεία, ἡ, inspectio, θ.

ἐποπτεύω, inspicio, -ere.

ἐπόπις, ὁ, inspector, ἄ.

ἐποπτικός, ἡ, ὄν· 1) ad inspectorem pertinens· 2) ad inspectionem aptus, a, um.

ἐπόπις, ἐπόπις, inspectrix.

ἐποπτος, ον, conspicuus, a, um.

ἐπορύσσω, ἐπορύττω, fodio.

ἐπορχόμαι -οῦμαι, insulto.

ἔπος, τό· 1) = ῥήμα, λέξις, verbum, -i, οὐ. vocabulum, -i, οὐ. 2) carmen heroicum ἢ ἐν γένει carmen, τὰ ἐπη· 3) hexameter (versus).

ἐποτρύνω, instigo, -are, (ad aliquid); excito, -are.

ἐπουλόω -ῶ, cicatricem induco; obduco vulneri cicatricem.

ἐπούλωσις, vulneris glutinatio.

ἐπουράνιος, α, ον, coelestis, e.

ἐπουρέω -ῶ, mingo super.

ἐπουριάζω, ἐπουρίζω· 1) vento secundo impello· 2) μετρ. incito, -are; obsecundo, -are.

ἐπουρέω -ῶ, secundo vendo utor.

ἐπουσιώδης, ες· 1) substantiae adjunctus· 2) non essentialis, e· || γεσελ. secundarius, a, um.

ἐπουσιωδῶς, non essentialiter.

ἐποφθαλμιάω -ῶ τι· oculos ad-

jicio alicui ἢ ad aliquid.

ἐποχρεία, ἐποχτένευσις, ἡ, derivatio, -onis, θ.

ἐποχτεύω, derivo, -are, aliquid.

ἐποχέω, iterum in eo (feminam).

ἐποχέω -ῶ, inveho, -ere; συνήθ. — ὕμαι, invehor (-vectus sum, -i).

ἐποχή, ἡ· 1) = ἐπίσχεσις, retentio, -onis, θ. 2) μετ' ἐποχῆς, inhibito cursu· 3) ἀστέρων ἐποχα, status siderum; constellatio· *4) = ὥρα, tempus, -oris; aetas, -atis, θ.

ἐπόχησις, ἡ, invectio, θ.

ἐποχυρόω -ῶ, magis munio.

ἐποψ, ὁ, upupa, -ae, θ.

ἐποψις, ἡ· 1) = ἀποψις, prospectus, -us, ἄ. 2) = ὄψις, conspectus, -us, ἄ. *3) γεσελ. ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψιν, hoc modo.

ἐπτά, septem.

ἐπταετής, ἐς, (ἐπταετής), septem annorum.

ἐπταετία, ἡ, septennium, -ii, οὐ.

ἐπταετής, ἡ, septennis, -is, θ.

ἐπταήμερος, ον, septem dierum.

ἐπτάκις, septies.

ἐπτακισχίλιοι, septies millia.

ἐπτακοσιάνκις, septingenties.

ἐπτακόσιοι, αι, α, ἐπιδ. septingenti, ae, a.

ἐπτακοσιοστός, ἡ, ὄν, septingentesimus, a, um.

ἐπτάλοφος, ον, septicollis· || ἡ— Πώμη, septemgemina Roma.

ἐπτάμηνος, ον, septemmetris, e.

ἐπταμόριον, τό, septima pars.

ἐπταπλασιάζω, reddo (aliquid), septulo majus.

ἐπταπλάσιος, α, ον, septemplex, -icis· || τό —ον, septulum, -i, οὐ.

ἐπταπλασίως, septifariam.

ἐπτάπλευρος, ον, septem latera habens.

ἐπταπλοῦς, ἡ, οὖν, septemplex, -icis; τό —οὖν, septulum, -i, οὐ.

ἐπτάπους, ον, septipes, -idis.

ἐπτάπυλος, ον, heptapylus, a, um.

ἐπτάς, ἡ, septenarius numerus, heptas, -atis, θ.

ἐπταχῆ, septifariam.

ἐπτάχορδος, ον, septem chordas habens.

ἐπιτοημένως, trepide.

ἐπωάζω, ovis ἢ ovo incubo ἢ ἀπλ.
incubo, -are; ova excludo.

ἐπωασίς, ἐπωασμός, incubatio.

ἐπωδῆ, ἡ, incantamentum, οὐ.

1. ἐπωδός (ἐπῶδω) incantator,
-oris, ἄ.

2. ἐπωδός, δ, epōdos, -i, ἄ.

ἐπώδυνος, ον· 1) dolorem affe-
rens· 2) gravi dolore affectus, (a,um)

ἐπώδυνως, cum grave dolore.

ἐπωθέω -ῶ, impello, -ere.

ἐπώμιον, τὸ, superhumeralē, -is.

ἐπώμιος, ον, superhumeralis, e.

ἐπωμίς, ἡ· 1) summa humeri pars·

*2) superhumeralē, -is,

ἐπωμοσία, ἡ, iusjurandum ad
confirmationem alicujus dicti.

ἐπώματος, ον, ἐπίθ. jurejurando
confirmans.

ἐπωνυμία, cognomen, -inis, οὐ.

ἐπωνύμιον, cognomentum, -i.

ἐπώνυμον, cognomen, -inis, οὐ.

ἐπώνυμος, ον· 1) additus ad no-
men; cognominatus, a, um· 2)

cognominis, e· 3) —οὐ ἀρχαί, con-
sules· 4) —ἀρχων, archon qui an-

no nomen dat; archon eponymus.

ἐπωσις, ἡ, impulsio, -onis, θ.

ἐπωφέλεια, ἡ, utilitas, -atis

ἐπωφελέω -ῶ, insuper juvo., θ.

ἐπωφελής, ἐς· 1) utilis, e· *2) =

πολυκερδής, quaestuosus, a, um.

ἐπωφελῶς· 1) utiliter· *2) quaes-
tuose.

ἐρανίζω· 1) stipem colligo· 2) —
τινί, stipem confero alicui· 3) —

ομαί· α') pecunias mihi cogo· β')
μετφ. —ομαί τι, corrogo (colligo)
aliquid.

*ἐράνισμα, excerptiones, um, θ.

ἐρανισμός, δ, corrogatio, θ.

ἐρανιστής, δ· 1) symbolae colla-
tor· 2) qui aliquid corrogat (colli-
git).

ἐρανος, δ· 1) = συνδρομή, aeris col-
latio; stips, stipis, θ. 2) δ ἐπὶ συμ-
ποσίων ἐρανος, symbola, -ae, θ.

*ἐρασιτέχνης, δ, amator, ἄ.

ἐράσιμος, α, ον, amabilis, e.

ἐρασιμότης, ἡ, amabilitas, -atis, θ.

*ἐρασιμῶς, amabilius.

ἐραστής, δ, amator.

ἐραστός, ἡ, ον, amabilis, e.

ἐράστρια, ἡ, amatrix, -icis, θ.

ἐρατεινός, ἡ, ον, amabilis, e.

ἐράω -ῶ (ἀόρ. ἡράσθη) τινός, amo,
-are, aliquem ἢ aliquam· || ἐρώμαι
ὑπὸ τινος, amor ab aliquo ἢ ab
aliqua, ἡ μετφ. οὐσ. ὁ ἐρώμενος (νε-
οελ. ὁ ἐρωμένος), amicus, -i, ἄ.
amasius, -ii, ἄ. ἡ ἐρωμένη, amica,
-ae, θ. meretrix, -icis, θ.

ἐργάζομαι· 1) ἀμετ. operor, -ari·
opus facio; laboro, -are, 2) μεταβ.
laboro, -are, aliquid.

ἐργαλεῖον, τό, instrumentum, οὐ.

ἐργασία, ἡ· 1) operatio, θ. 2)

opera, -ae, θ. οὐ. 3) labor, -oris, ἄ.

ἐργάσιμος, ον· 1) qui coli potest

δθ. cultus, a, um· 2) operarius, a,
um· *3) νεοελ. ἡμέρα —, profestus
dies.

ἐργαστήρ, δ, operarius, -i, ἄ.

ἐργαστηριάρχης, δ, officinator, ἄ.

ἐργαστήριον, τό· 1) = ἐργοστάσιον,

officina, -ae, θ. 2) taberna, -ae, θ.

ἐργαστικός, ἡ, ον, operosus, a,

um; efficax, acis.

ἐργατεύομαι, laboro, -are.

ἐργάτης, δ· 1) operarius, -ii, ἄ.

2) operator, -oris, ἄ.

ἐργατικός, ἡ, ον· 1) operarius, a,

um· *2) = φιλεργος, operam amans;

industriosus, a, um.

*ἐργατικῶς, operose.

*ἐργατικότης, ἡ, amor operis; in-
dustria, -ae, φ.

*ἐργάτις, ἡ, operaria, -ae, θ.

*ἐργοδηγός, δ, curator operum.

ἐργοδοτέω -ῶ, opus loco.

ἐργοδότης, δ, operis locator.

ἐργολαβέω -ῶ· 1) conduco opus
faciendum· 2) δημῶσιον ἔργον ἐργο-
λαβῶ, redimo, -ere, (opus)· *3)

νεοελ. favorem ἢ amorem capto
alicujus.

ἐργολαβία, ἡ· 1) operis faciendi
conductio· 2) = κερδοσκοπία, quaes-
tus, us, ἄ. *3) νεοελ. captatio fa-

voris ἢ amoris; amatio, θ.

*ἐργολαβικῶς λαμβάνω, conduco,
-ere, aliquid.

ἐργολάβος, ἐργολήπτης, δ· 1)

conductor, -oris, ἄ. 2) redemptor, -oris. *3) νεοελ. ἐργολάβος, captator favoris ἢ amoris alicujus.

ἔργον, τό. 1) facinus, -oris, οὐ. factum, -i, οὐ. 2) opus, -eris, οὐ. 3) res, rei, θ. *4) νεοελ. = ἐπιτηδευμα, ars, artis; θ. artificium, -i, οὐ.

*ἐργοστασιάρχης, ὁ, fabricator, ἄ.

*ἐργοστάσιον, τό, fabrica, -ae, θ.

ἐργόχειρον, τό, opus manuum.

ἐργώδης, es, operosus, a, um.

ἐργωδῶς, difficulter.

ἐρδω, facio, -ere.

*ἐρέα, ἡ, lana, -ae, θ.

ἐρεβλίνθινος, ον, cicero similis.

ἐρεβλίνθη, ἐρεβλίνθος, cicero, οὐ.

ἐρεβώδης, es, tenebrosus, a, um.

ἐρεθίζω, irrito, -are, aliquem.

ἐρεθισμα, τό, irritamentum, οὐ.

ἐρεθισμός, ὁ, irritatio, -onis, θ.

ἐρεθιστικός, ἡ, ὄν, irritans, -ntis;

irritabilis, e, lacessens, -ntis.

*ἐρεθιστικότης, irritabilitas, θ.

ἐρεθιστής, ὁ, irritator, -oris, ἄ.

ἐρείδω, pono, -ere; fulcio, -ire, aliquid. || μέοι. — οὐ μὲν τι, nitor ἢ

innitor (-nixus ἢ nixus sum, -i),

alicui ἢ aliqua re.

ἐρείκη, ἡ, erice, -es, θ.

ἐρεικώδης, es, erice piensus.

ἐρείπιον, ἐρείπια, ruinae, -arum,

θ. rudera, um, οὐ.

ἐρείπιος, ον, ruinosus, a, um.

ἐρειπιδώ -ω, destruo, -ere.

ἐρειπιδώδης, es, ruinosus locus.

*ἐρειπιδώ -ω, eruo; diruo.

ἐρεισις, ἡ, iultura; innixus, ἄ.

ἐρεισμα, τό. 1) firmamentum, -i,

οὐ. fulcimentum, -i, οὐ. 2) μετφ.

praesidium, -i, οὐ.

ἐρέσσω, ἐρέττω, remigo, -are.

ἐρεσχέλια, ἡ. 1) ludificatio, -onis.

θ. 2) contentiosa disputatio.

ἐρέτης, ὁ, remex, -igis, ἄ.

ἐρετικός, ἡ, ὄν, ad remos perti-

nens τὸ ἐρετικόν = οἱ ἐρέται, remi-

ges, -um, ἄ. remigium, -i, οὐ.

ἐρετμός, ὁ, remus, -i, ἄ.

ἐρετμός -ω, remis instruo (ma-

nus).

ἔρεγμα, τό, ἔρεγγμός, ὁ, ructus,

-us, ἄ. mugitus, -us, ἄ.

ἔρεγματώδης, ἔρεγγμώδης, es-
ructus movens.

ἔρεγγομαι, ructo, -are. ἔρεγγομαι
τι (= ἐξεμῶ τι), ructo ἢ eructo ali-
quid (φλόγας flammam).

ἐρεύθω, iube facio, -ere.

ἔρευτικός, ἡ, ὄν, ructum movens.

ἔρευνα, ἡ. 1) indagatio, θ. 2)

scrutatio, θ. ποιῶ κατ' οἶκον — αν,

domum scrutor. 3) = ἐξέτασις, quae-

sitio, θ.

ἔρευνάω -ω, τι. 1) indago, -are,

aliquid. 2) inquirō in aliquid; qua-

ero de re aliqua.

ἔρευνητής, ὁ. 1) indagator, ἄ. 2)

scrutator, ἄ. 3) inquisitor, ἄ.

ἔρευνητικός, ἡ, ὄν, scrutans, -ntis;

quaerens, -ntis.

ἔρευνητικῶς, quaestionaliter.

ἔρευνητρια, ἡ, scrutatrix, -icis; θ.

ἔρευξις, ἡ, eructatio, -onis, θ.

ἐρημάζω, 1) deserta frequento

*-) νεοελ. = ἀφανίζω, devasto, -are.

ἐρήμην, ἴδε ἔρημος, 4.

ἐρημία, ἡ. 1) desertum, -i, οὐ. de-

serta, -orum, οὐ. 2) penuria, -ae,

θ. 3) viduitas.

ἐρημικός, solitarius, a, um.

ἐρημίτης, ὁ, erineta, -ae, ἄ.

ἔρημος (ἡ) ον. 1) deserta. 2) ἔρη-

μος τινος, carens aliqua re; 3) ἡ ἔ-

ρημος, desertum, -i, οὐ. solitudo,

-inis, θ. 4) ἔρημον τὴν δίκην ἐκ-

λείπω, vadimonium desero. ὁθ.

ἐρήμη δίκη, vadimonium desertum;

ἐρήμην καταγινώσκω (καταδικάζω),

in contumaciam contemno.

ἔρημός -ω. 1) vasto. 2) devasto.

3) — τινος, privo aliqua re.

ἐρήμωσις, ἡ, vastatio, θ.

ἐίς, ὁ, vastator, ἄ.

ἐίς, ὁ, ὄν, vastans.

ἐίς, ἡ, glebosus, fertilis.

ἐίς, ὁ, ὄν, valde sonans.

ἐίς, ὁ, ὄν, valde manifestus.

ἐίς, ὁ, (= ἐρεθίζω) irrito, -are.

ἐίς, ὁ, πρὸς τινα. 1) = ἀμυ-

λῶμαι, contendo, -ere; concerto,

-ere, cum aliquo, 2) = διαφέρωμαι,

litem habeo cum aliquo. 3) = ἀμ-

φισβητῶ, litigo (-are) cum aliquo.

de re· 4) = φιλονικῶ rixor (-atus sum, -ari) sum aliquo de re· 5) = λογομαχῶ, concerto, -are; jurgio contendo.

ἐρινεός, δ, capriiicus, -i, θ.
ἐρινεώδης, ες, caprificis obsitus.
ἐριον, τό, lana, θ. lanicia, -ae, θ.
ἐριοπωλέω -ω, lanam vendo.
ἐριοπώλης, δ, lanae venditor.
ἐριοπώλιον, τό, emporium lanae.
ἐριορργεῖον, τό, lanificii officina; texturinum, -i, σὺ.

ἐριωργέω -ω, lanam facio.
ἐριωργία, ἡ, lanificium, -ii, σὺ.
ἐριωργός, ον, lanificus, a, um.
ἐριοφόρος, ον, laniger, a, um.
ἐρις, ἡ· 1) = ἀμιλλα ἀγών, contentio, -onis, θ. 2) = διαφορά, lis, litis, θ. litigium, -ii, σὺ. 3) = φιλονικία, rixa, -ae, θ. 4) = λογομαχία, jurgium, -ii, σὺ. 5) Ἔρις (ἡ θεά), Lis, Litis, θ.

ἐριστής, δ, litigator. -oris, δ.
ἐριστικός, contentiousus, a, um.
ἐριστικῶς, contentiose.
ἐρίτιμος, ον, honorabilis, -e.
ἐρίφειος, ον, haedinus, a, um.
ἐρίφη, ἡ, haedulea, -ae, θ.
ἐρίφιον, τό, hoedulus, -i, δ.
ἐρίφος, δ, hacdus, -i, δ.
ἐριώδης, ες, lanatus, a, um.
ἐρκεῖος καὶ ἔρκειος, α, ον, ad aulam pertinens.

ἐρκος, τό, septum, -i, σὺ. sepes, -is, θ. μετ. α') — ὀδόντων, septum dentium· β') — Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς, Grajum murus Achilles.

ἐρμα, τό· 1) = ἔρεισμα, fulcrum, -i, σὺ. 2) ἔρμα πλοίων, saburra, -ae.
ἐρμάζω, saburro, -are.
ἐρμαιον, τό· 1) lucrum insperatum· 2) inventum, -i, σὺ.

ἐρμαφροδίτης, hermaphroditus.
ἐρμηνεία, ἡ· 1) interpretatio, -onis, θ. 2) explicatio, -onis, θ.
ἐρμηνεύς, ἐρμηνευτής, δ, interpret, -etis, δ. interpretator, δ.
ἐρμηνευμα, interpretamentum.
ἐρμηνευτικός, ἡ, δν, interpretatorius, a, um.

ἐρμηνεύω, interpretor (-atus sum, -i) aliquid; explico, aliquid.

ἐρπετός, ἡ, δν, reptilis, e. τὸ ἐρ-πετόν, serpens, -ntis, θ.

ἐρπης (νόσος), herpes, -ētis, δ.
ἐρπυσμός, δ, reptatio, -onis, θ.
ἐρπυστικός, ἡ, δν, reptilis, e.
ἐρπω, repo, -ere; serpo, -ere.
ἐρρινον, τό, nasale, -is, σὺ.
ἐρρυνθμισμένως, modulate; apte.
ἐρρυνθμος, modulatus.

ἐρρω, aegre -eo, || προστ. ἔρρε ἡ συνηθέστ. ἔρρ' ες, κόρυακας, abi in malam rem, abi ἡ i in malam crucem.

ἐρρωμένος, η, ον, corrobortatus, a, um; anima fortis.

ἐρρωμένος, valde; firmiter.

ἐρρσις, ἡ, nexus· ilexus, -us, δ.

ἐρύθημα, τό, rubor, -oris, δ.

ἐρυθραῖνον, rubeiatio, -ere || — ομαι, rubeco, ere.

ἐρυθραῖος, (= ἐρυθρός)· rubens.

ἐρυθρίασις, ἡ, rubor, -oris, δ.

ἐρυθρία -ω, erubesco, -ere.

ἐρυθρός, δ, δν, ruber bra brum.

ἐρυθρόστικτος, ον, rubris maulis distinctus, a, um.

ἐρυθρότης, ἡ, rubedo, -inis, θ.

ἐρυθρόχρους, ους, rubicolor.

ἐρυθρώδης, ες, subruber.

ἐρύκω, arceo, -ere.

ἐρυμα, τό, tutamen, -inis, σὺ.

ἐρυσιβάω -ω, aerugine laboro.

ἐρυσίβη, ἡ, rubigo, -inis, θ.

ἐρυσιβόομαι -οῦμαι, ῥημ. rubigine vitior.

ἐρυσιβώδης, ες, rubigine similis.

ἐρυσίπελας, τό, erysipelas, σὺ.

ἐρυσίς, ἡ, tractus, -us, δ.

ἐρυστός, ἡ, δν, tractus, a, um.

ἐρύομαι, custodio, -ire.

ἐρχομαι (παρὰτ. ἡα, μέλ. εἶμι καὶ ἦξω, ἀόρ. ἡκον καὶ ἦλθον, παρκμ. ἐλήλυθα καὶ ἦκα)· venio, pervenio (veni, ventum, -ire); eo (ivi, itum, -ire).

ἐρωδίδς, δ, ardea, -ae, θ.

ἐρώμενος, -η, ἴδε ἐρώω -ω.

ἐρως, δ· 1) amor, -oris, δ. 2) cupiditas, -atis, θ. studium, -ii, σὺ.

ἐρωταπόκρίσεις, ἡ, interrogatio et responsio.

ἐρωτάω -ω, (μέλ. ἐρωτήσω καὶ ἐρήσομαι, ἀόρ. ἐρώτησα καὶ ἐζώμην)·

1) interrogo (-avi, -atum, -are, aliquem aliquid ἢ de aliqua re || — ὁμαί τι, interrogor aliquid || ὁ ἐρωτώμενος, η, ον, qui (quae, quod) interrogatur 3) rogo (-avi, -atum, -are): 3) — τί τίνα, quaeuo (-sivi, sītum, -ere) aliquid ab (ex, de) aliquo 4) — τὸ μαντεύειν, consulo oraculum.

*ἔρωτεύομαι, ῥῆμ. amore eapior, implicor.

ἐρώτημα, interrogatio, -onis.

ἐρωτηματικός, ἡ, ὄν, interrogatorius, a, um.

ἐρωτηματικῶς, interrogative.

ἐρώτησις, ἡ, interrogatio, ὁ.

ἐρωτικός, ἡ, ὄν, 1) amatorius, a, um 2) in amorem valde propensus (juvenis) 3) amatori conveniens 4) τὰ —ά, res amatoriae. ἐρωτικῶς, amatorie.

ἐρωτοδιδάσκαλος, ὁ, artem amandi tradens.

ἐρωτόληπτος, ὄν, amore captus.

ἐρωτοληψία, ἡ, perditus amor.

ἐρωτομανέω —ῶ, furiose amo.

ἐρωτομανής, ἐς, furiose amans.

ἐρωτομανία, ἡ, iuriosus amor.

*ἐρωτοτροπία, lenocinium, -ii, οὖν.

*ἐρωτότροπος, placendi studiosus

ἐρωτύλος, ὁ, parvus amator.

ἐς, τὰν τὸ τῷ εἰς.

ἐσάπαξ, semel.

ἐσθής, ἡ, vestis, -is, ὁ.

ἐσθίω, edo (edi, esum, ere) aliquid: μέλ. ἐδομαι, edam (es, et) ἄορ. ἔφαγον, edi (-isti, -it) μετφ. abauimo. —ere.

ἐσθλός, ἡ, ὄν, bonus, a, um.

ἐσκεμμένως, considerate.

ἐσμὸς μελιτιῶν, examen apum.

ἐσοδεία, ἡ, fructuum perceptio; frugum perceptio; messis, ὁ.

ἐσοδόν, τό, reditus, -us, ἄ.

ἐσπέρα, ἡ 1) vesper, -eri, ἄ. vespera, -ae, ὁ. 2) = αἱ δυομαί, occidens, -ntis, ἄ. π. ὁς ἐσπέραν (=πρὸς δυμάς), ad occidentem 3) μετφ. ἐσπέρα τοῦ βλον, summa sectus.

ἐσπερινός, vespertinus, a, um.

ἐσπερίζω, vesperi edo; coeno.

ἐσπερίος, vespertinus, a, um.

*ἐσπερίς, vespertina oblectatio.

ἐσπερίσμα, τό, vesperna, -ae, ὁ.

ἐσπευσμένως, festinanter; festinate

ἐστία, ἡ, focus ἄ. Ἑστία (ἡ θεά),

Vesta, ὁ. || αἱ Ἑστιάδες, Vestates.

ἐστίασις, ἡ, 1) epulatio, ὁ. οὖν. 2)

ἡ δημοσία — epulum, -i, οὖν. 3)

μετφ. ἡ τῶν λόγων — dicendi epulae.

ἐστιατόριον, coenaculum, -i, οὖν.

ἐστιάτωρ, ὁ, convivor, ἄ.

ἐστιάω —ῶ 1) convivio excipio,

aliquem; 2) — γενέθλια, convivio

natalem celebros 3) — ὦμαι, epulor.

ἐσφαλμένως, falso; perperam.

ἐσφιγμένως, strictim.

ἐσχάρα, ἡ, 1) focus, -i, ἄ. *2) =

σκά· a, craticula, -ae, ὁ.

ἐσχάριον, τό, 1) foculus, -i, ἄ.

2) craticula, -ae, ὁ.

ἐσχατιά, ἡ, extemitas, -atis, ὁ.

ἐσχατόγηρος, decrepitus.

ἐσχατος, η, ὄν, ultimus, a, um;

extremus, a, um || μετφ. τὸ —ον

τοῦ κινδύνου, res extremae.

ἐσχάτως 1) = εἰς ἐσχατον βαθμόν,

ad ultimum, ad extremum. *2)

γεωλ. = τελευταῖον, γεωστί, proxime.

ἔσω, τὰν τὸ εἰς.

*ἑσώβρακον, feminalia, -ium, οὖν.

ἑσώθεν, intrinsecus.

*ἑσώκλειστος ἐπιστολή, epistola

inclusa (in epistola).

ἑσώτατος, η, ὄν, intimus, a, um.

ἑσωτερικός, ἡ, ὄν, internus, a,

um; interior, us.

*ἑσωτερικῶς, intus.

ἑσώτερος, α, ὄν, interior, -us.

ἑσωτάτω, interior.

ἐτάζω, examino, -are.

ἐταίρα, ἡ 1) = σύντροφος, φίλη, so-

dalis, -is, ὁ. amica, -ae. ὁ. 2) =

πόρνη, meretrix, -icis, ὁ.

ἐταιρεία, ἡ 1) = φίλια, sodabitas,

ὁ. 2) = ἐταιρεία, societas 3) — πλε-

τική, factio, -onis, ὁ.

ἐταιρεῖος, sodalicus, a, um.

ἐταιρέω —ῶ (= ἐπὶ μισθῷ πορ-

νεύομαι), mereo, -ere.

ἐταιρεία, ἴδς ἐταιρεία.

ἐταιριδίων, meretricula, -ae, ὁ.

ἐταιρίζομαι, meretricium facio.

ἐταιρικὸς, ἡ, ὄν. 1) sodalicus, a, um. 2) = πορνικός, meretricus, a, um. *3) = συντροφικός, socialis, e.

ἐταιρισμός (= πορνικός φίλος), meretricius quaestus.

ἐταιριστής, δ, scortator, ἄ.

ἐταιρίστρια, meretrix, -icis, θ.

ἐταῖρος, ὁ. 1) = φίλος, sodalis, -is, ἄ. 2) μετοχ. κοινοῦ ἐπιχειρ. socius, -i, ἄ. ἐταῖρος ἐν ἐμπορίῳ, in mercaturis faciendis socius.

ἐτασις, ἐτασμός, examinatio, θ.

ἐτερογαμία, ἡ, aliae nuptiae.

ἐτερογενής, ἐς, heterogeneus.

ἐτεροδόξω -ῶ. 1) falsae sum opinionis. 2) † orthodoxiae non adsentior.

ἐτεροδοξία, ἡ, opinio diversa ἢ prava.

ἐτερόδοξος. 1) qui est alterius opinionis ἢ sectae. 2) † non orthodoxiae adsentiens.

ἐτεροεθνής, ἐς, diverso populo.

***ἐτεροθαλής** (ἀδελφός, ἀδελφή), frater, soror diversa matre natus a.

ἐτερόθρησκος, alterius religionis.

ἐτερόκλητος, ὄν, heteroclitus, a, um; —a, diversiclinia, -orum, οὐ.

***ἐτεροπροσωπία, ἡ,** quum supjectum diversae personae est.

ἐτεροπροσωπέω -ῶ, ρ. personā diffiero.

ἐτερόρρυθμος, rythmi diversi.

ἕτερος, α, ὄν. 1) alter, era, erum. || ἑλλειπτ. ἡ ἕτερα (ἡμέρα), secundus dies. 2) ulius, a, ud; diversus, a, um.

ἐτεροσήμαντος, ὄν, diversae significationis.

ἐτέρωθεν, altera ex parte.

ἐτέρωθι, alibi; alio loco.

ἐτερόνυμος, ὄν, diversi nominis.

ἐτερονύμως, diverso nomine.

ἐτέρως, alio modo; aliter.

ἐτέρωσε (= ἄλλοσε), alio.

ἐτέρωσις, ἡ, alteratio, -onis, θ.

ἐτης (= ἐταῖρος), socius, -ii, ἄ.

ἐτησίαι, οἱ, etesiae, -arum, ἄ.

ἐτήσιος, ὄν, annuus, a, um.

ἐτησίως, quotannis.

ἐτι, adhuc etiam; ἐτι μάλλον, magis etiam.

ἐτοιμάζω, paro, adparo, (-avi, -atum, -are) aliquid; —ομαι εἰς, me paro ad (aliquid).

ἐτοιμασία, ἡ, paratio, θ.

ἐτοιμοθάνατος, ὄν, paratus ad moriendum.

ἐτοιμολογία, facilitas loquendi.

ἐτοιμόλογος, ὄν, facile loquens.

ἐτοιμόπρωτος, ἐτοιμόρροπος, ὄν, plocivus ad lapsum.

ἐτοιμος, ὄν, paratus, a, um.

ἐτοιμότης, ἡ promptitudo, -inis, θ. *2) νεοελ. — πνεύματος, animus praesens.

ἐτοίμως, parate; prompte.

ἔτος, τό, annus, -i, ἄ. κατὰ πᾶν τρίτον ἔτος, tertio quoque anno.

***ἐτυμηνογία,** sententia iudicium.

ἐτυμολογέω -ῶ, verborum origines quaero ἢ indago.

ἐτυμολογία, ἡ, originatio, θ.

ἐτυμολογικός, ἡ, ὄν, ad originem verbi pertinens.

ἐτυμολόγος, δ, qui studiose exquirat unde verba sint ducta.

ἐτυμον, τό, etymon, -ii, οὐ. stirps verbi.

εὖ, bene, ἄμεινον, melius, ἄριστα, optime, εὖ ἔχει, bene est.

εὐαγγελίζομαι. 1) laeta nuntio. 2) † evangelium praedico.

εὐαγγελικός, evangelicus, a, um.

εὐαγγελικῶς, evangelice.

εὐαγγέλιον, τό, 1) laetus nuntius. 2) † Evangelium, -i, οὐ.

εὐαγγελιστής, evangelista, -ae, ἄ.

Εὐαγγελισμός, δ, Adnuntiatio, -onis, θ.

εὐάγγελος, fausta adnuntians.

εὐαγής, ἐς, sanctus, a, um.

εὐάγωγος, ὄν, ductilis, e.

***εὐαγῶγος,** obsequenter.

εὐαγῶς, sancte; pure; rite.

εὐαερία, ἡ, tranquillitas coeli.

εὐάερος, ὄν, bonum (salubrum) aërem habens.

εὐαίρετος, ὄν, expugnatu facilis.

εὐαισθησία, ἡ. 1) sensuum vigor. 2) — τῶν νερῶν, exquisitor nervorum sensus. *3) νεοελ. mollitia, -ae, θ. animi mollitia.

εὐαισθητέω -ῶ, bene sentio;

acri sensu peditus sum.

εὐαίσθητος, ον 1) sensu valens; cum sensuum vigore *2) *νεοελ.* mollis, e, *καρδία* — animus commoior.

εὐαίσθητός ἔχω *τινός* bene sentio aliquid.

εὐάλωτος, ον, captu facilis, e; expugnabilis, e.

εὐάν, evoe; evohoe.

εὐαγάνωστος, ον, facilis ad legendum; lectu facilis.

εὐαναγνώτως, ita ut facile legi possit.

εὐανδρέω -ῶ, fortibus viris abundo **εὐανδρία, ή**, abundantia fortium (acrium) virorum.

εὐανδρος πόλις bonos, acres ἤ iortes viros habens civitas.

εὐάνεμος, ον, bene a ventis perilatus, a, (insula, domus).

εὐάνθεμος, ον, floridus, a, um.

εὐανθέω -ῶ, bene floreo.

εὐανθής, ές 1) pulchre floridus, a, um 2) floribus abundans.

εὐάνοικτος, ον, apertu iacilis.

εὐαπάτητος, ον, facilis deceptu.

εὐαπόδεικτος, demonstratu facilis

εὐαπόδεκτος, ον, acceptus, a, um.

εὐαπόδοτος, ον, redditu facilis.

***εὐαρέσκεια, ή**, benevolentia, θ. benignitas, θ. gratia, θ.

εὐαρεστέω -ῶ *τινι* placeo, -ere, alicui || *μέο*. — *οὐμαί* *τινι*, delector, oblector, laetor, re aliqua.

εὐαρεστήριος, placatorius, a, um.

εὐαρεστήσις, ή, placabilitas.

εὐαρεστία, ή, placencia, -ae, θ.

εὐάρεστος, ον *τινι* ἢ *πρός* *τινα* bene placens, alicui *εντεῦθ*. = gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐάρεστος, jucunde.

εὐαριθμητος, εὐαριθμος, ον, numerabilis, e; numeratu facilis, *εντεῦθ*. = non multus, paucus, a, um.

εὐάρμοστος, ον, concinnus, a, um; aptus, a, um.

εὐαρμόστως, apte.

εὐβατος, ον, aditu facilis.

εὐβολος, ον, felix in jactu.

εὐβοτρυς, εὐβότρυος, pulchros racemus habens.

εὐβουλος, ον, qui bene consultit; consultus, a, um.

εὐγαμία, ή, felices nuptiae.

εὐγαμος, ον, felix nuptiis.

εὐγε, enge; bene; recte.

εὐγείος, ον, fertile solum habens.

εὐγένεια, ή, nobilitas, -atis, θ.

εὐγένειος, ον, bene barbatus.

εὐγενής, ές 1) nobili genere natus ἢ ortus; generosus, a, um 2) nobilis, e.

εὐγενικός, ή, όν, nobilis, e.

εὐγενῶς 1) genereose; nobiliter

*2) — *φείρομαι*, gero me ut homini nobili decet.

εὐγεώρητος, ον, arabilis, e.

εὐγεως, ων, fertile solum habens

εὐγηρία, ή, felix senectus.

εὐγήρως, ων, senio felix.

εὐγλυπτος, ον, bene sculptus.

εὐγλωττία, ή, facundia, -ae, θ.

εὐγλωττος, ον, disertus, a, um;

iacundus, a, um.

εὐγλωττέω -ῶ, facundus sum.

εὐγλώττως, iacunde.

εὐγλώχιν, ό, cuspide bonâ.

εὐγνωμονέω -ῶ 1) aequo animo

sum *2) grato animo sum.

εὐγνωμόνως 1) prudenter *2)

grato animo.

εὐγνωμόσυνη, ή 1) aequitas animi; bona mens *2) *νεοελ.* gratus animus.

εὐγνώμων, ον 1) aequus et bonus vir; benignus, a, um *2) *νεοελ.* in aliquem gratus, a, um.

εὐγνωστος, ον, cognitu iacilis, e.

εὐγομος, ον, bene clavatus.

εὐγονία, ή, fecunditas, -atis, θ.

εὐγονος, ον, iecundus, a, um.

εὐγραμμία, accurata delineatio.

εὐγραμμος, ον, bene delineatus,

a, um.

εὐδαιμονέω -ῶ, felix sum.

εὐδαιμονία, ή, ielicitus, -atis, θ.

εὐδαιμονίζω *τινά*, beatum aliquem praedico.

εὐδαιμονικός, ή, όν 1) ad felicitatem pertinens 2) beatus.

εὐδαιμόνως, feliciter; beate.

εὐδαίμων, ον, felix, -icis.

εὐδάκρυτος, ον, valde luctuosus.

εὐδαιπνέω -ῶ, bene coeno.
 εὐδαιπνία, ἡ, bona coena.
 εὐδῆλος, ον, evidentissimus.
 εὐδία, ἡ, serenitas, -atis, ὅ.
 εὐδιάβατος, ον, qui (quae) facile transitur.

εὐδιάβλητος, εὐδιάβολος, ον, quem facile calumniari possumus.

εὐδιάνγνωστος, ον, facile discernendus, a, um.

εὐδιάζομαι, serenus sum.

*εὐδιαθῆσια, ἡ, hilaritas, ὅ.

εὐδιάθετος, ον 1) bene dispositus, a, um 2) bene affectus animo 3) bene vendendus.

εὐδιάθρευτος, ον, fragilis, e.

εὐδιάιρετος, ον, facilis divisus.

εὐδιάκριτος, facile discernendus.

εὐδιάλλακτος, ον, placabilis, e.

εὐδιαλλάκτως, placabibiter.

εὐδιάλυτος, ον, facile dissolutus.

εὐδιάφθαγτος, εὐδιάφθορος, ον, valde corruptibilis.

εὐδίδακτος, ον, docilis, e.

εὐδικία, ἡ, bonum iudicium.

εὐδίδος, ον, transitu facilis.

εὐδιόρθωτος, ον, emendabilis, e.

εὐδιος, ον, serenus, a, um.

εὐδμητος, ον, bene aedificatus.

εὐδοκέω -ῶ 1) bene volo; placet mihi 2) — τινι, ἔν τινι, bene afficior erga aliquem 3) θεοῦ εὐδοκοῦντος, deo propitio.

εὐδοκία, ἡ, bona voluntas, penevolentia, -ae, ὅ.

εὐδοκίμειω -ῶ, bona fama sum; bona existimatione sum.

εὐδοκίμησις, ἡ, celebratio, ὅ.

εὐδόκιμος, ον, probatus, a, um.

εὐδοκίμως, probabiliter.

εὐδοξέω -ῶ, bene audio.

εὐδοξία, ἡ 1) bona gloria 2) bona existimatio.

εὐδοξος, ον, gloriosus, a, um; illustis, e.

εὐδρομέω -ῶ, bene curro, -ere.

εὐδρομία, ἡ, celeritas, -atis, ὅ.

εὐδρομος, ον, celer, -is, e.

εὐδρόμως, celeriter.

εὐδω, dormio, -ire; quiesco, -ere.

εὐειδής, ἔς, speciosus, a, um; formosus, a, um.

εὐεκτέω -ῶ, bono corporis habitu sum; recte valeo.

εὐέλεγκτος, ον, qui facile reprehenditur, refellitur.

εὐέλικτος, ον, facile volvendus.
 *εὐελπίζω τινά in bonam spem adduco al quem || —ομαι, bonam spem habeo.

εὐέλπις, ὁ, ἡ 1) qui bene sperat; bona spe fretus, a, um || 2) παθητ. de quo bene speratur 3) οὐς. τὸ εὐέλπι, bona spes.

εὐελπιστέω -ῶ, bonam spem habeo (de aliqua re).

εὐελπιστία, ἡ, bona spes.

εὐεξάλειπτος, facile deletibilis.

εὐεξαπάτητος, ον, ἐπίθ. facilis deceptu.

εὐεξαπτος, ον, accensu facilis.

εὐεξέλεγκτος, ον, qui facile refutari potest.

εὐεξία 1) bonus habitus 2) prosperus et bonus status reipublicae

εὐεξίλαστος, ον, exorabilis, e.

εὐέπεια, ἡ 1) faciundia, -ae, ὅ. disertitudo, -inis, ὅ. 2) elegans dictio; pulchra locutio.

εὐεπήκοος, ον, exaudibilis, e.

εὐεπηρέαστος, injuriis obnoxius.

εὐεπής, ἔς, faciundus, a, um.

εὐεπῶς, iacunde; diserte.

εὐεπίβατος, ον, qui facile conscendi potest: facilis consensu.

εὐεπίβλεπτος, ον, facile inspicendus; facile sub oculos cadeus.

εὐεργεσία, ἡ, beneficentia, -ae, ὅ. beneficium, -ii, οὐ.

εὐεργετέω -ῶ τινά 1) beneficiacio alicui ἢ erga aliquem || —ομαι, beneficiis afficior (-ectus sum, -i) ab aliquo 2) de aliquo mereo.

εὐεργέτημα, beneficium, -i, οὐ.

εὐεργέτης, ὁ, erga aliquem beneficus, -i, ὁ. qui beneficium contulit; benefactor, -oris, ὁ.

εὐεργετικός, beneficus, a, um.

εὐεργετικῶς, benefice.

εὐεργέτις, ἡ, benefica, -ae, ὅ.

εὐερεθιστος, ον, irritabilis, e.

εὐέσσιος, ον, bene habitans.

εὐζύμνος, ον, bene fermentatus.

εὐζωέω -ῶ 1) bene vivo *2) laute

vivo, in deliciis vivo.

εὐζωΐα, ἡ· 1) vita commoda; vita beata· 2) vita lautior, vita voluptatum plena; deliciae.

εὐζωμος, *ον*, jutulentus, a, um.
εὐζωνος, *ος*, bene cinctus, a, um, (—στρατ.) || ἐλαφρός, expeditus.

εὐζως, *ον*, beate vivens.

εὐήθεια, ἡ, innocentia, -ae, θ.

εὐήθης, *ες*, bonis moribus praeditus, a, um; simplex, -icis.

εὐήθως, stulte.

εὐηκοΐα, ἡ· 2) facilitas audiendi·

2) obedientia, -ae, θ.

εὐήκοος, *ον*, facile audiens; facile exaudiens.

εὐηκόως, obediens.

εὐήλατος, *ον*· 1) locus equitabilis· 2) facile ductilis.

εὐήλιος, *ον*, apricus; a, um.

εὐήμερος -*ω*, diem ieliciter transigo; vitam felicem dego.

εὐμέρημα, τό, res prospero successus; successus, -us, ἄ.

εὐμερῖα, ἡ· 1) diei serenitas· 2) μετφ. prosperitas, felicitas, θ.

εὐημεΐα, ἡ, prospe, flatus.

εὐήνεμος, *ον*· 1) bonos ventos habens· 2) μετφ. serenus, a, um.

εὐήνιος, *ον*, habenis ductilis; tractabilis, e; mitis, e.

εὐήνιος, moderate; facile.

εὐήνεστος, *ον*, effectus facilis.

εὐήροτος, bene aratus, a, um.

εὐήρης, *ες*, εὐήχος, *ον*, bene sonans; sonorus.

εὐθάλεια, ἡ, bona germinatio.

εὐθαλέω -*ω*, bene germino.

εὐθαλής, *ες*, floridus, a, um.

εὐθάνατος, *ον*, bene moriens.

εὐθάρσεια, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθαροσέω -*ω*, forti animo sum.

εὐθαρσής, *ες*, fiducia praeditus, a, um; audax, -acis.

εὐθαρῶς, cum fiducia.

εὐθαροσία, ἡ, fiducia, -ae, θ.

εὐθέατος, *ον*, aspectus facilis.

εὐθεΐα, ἡ, (ὑπον.) γραμμή, recta linea, ἴδε εὐθύς.

εὐθεράπεντος, *ον*· 1) facile sanabilis, e; sanatu facilis, e· 2) facile colendus, a, um.

εὐθέτω -*ω*, εἰμ. concinne dispono, aliquid.

εὐθέτης, commodo dispositio.

εὐθέτιζω, apte dispono aliquid.

εὐθέτος, *ον*, apius, a, um· || *ἐν·

εὐθέτω χρόνῳ, suo tempore.

εὐθέτως, apte; commode.

εὐθέως, statim; repente.

εὐθήκτος, *ον*, bene acutus.

εὐθήνέω -*ω* τινί τινας (=ἄφθορον·

ἔχω τι), exubero, -are, aliqua re.

εὐθήνᾳ (=εὐώνως) πωλῶ ἀγο-

ράζω τι, parvo pretio ἢ ἀπλ. parvo

vendo, emo aliquid.

εὐθήνεια, **εὐθήνία**, ἡ· 1) abund-

dantia, -ae, θ. *2) =εὐωνία, par-

vum pretium; vilitas, -atis, θ.

εὐθήνός, ἡ, ὄν, parvi pretii.

εὐθικτος, *ον*· 1) tactu facilis· 2)

ἐνεργ. dicax, -acis.

εὐθλαυστος, *ον*, valde fragilis.

εὐθρυπτος, *ον*, fragilis, e.

εὐθύ (=κατ' εὐθείαν), recta.

εὐθυβολέω -*ω*, recta jaculor.

εὐθυβολία, ἡ, rectus jactus.

εὐθυβόλος, *ον*, recta ad scopum

tendens; recta fariens.

εὐθυβόλος, recte.

εὐθυγραμμία, ἡ, limea recta.

εὐθύγραμμος, *ον*, rectis lineis

constans.

εὐθυδικέω -*ω*, recte judico,

εὐθυδικία, ἡ, iudicium rectum.

εὐθύδικος, *ον*, recte iudicans.

εὐθυμέω -*ω*· 1) laeto ἡ hilari

animo sum· 2) μεταβ. exhilaro,

oblecto, -are, aliquem· 3) μέσ. =

εὐθυμῶ, (εὐθυμουμαι ἐπὶ τινι, lae-

tor de re.

εὐθυμία, ἡ, laetitia, -ae, θ.

εὐθυμος, *ον*, laetus, a, um.

εὐθύμως, laete; hilariter.

εὐθυνα καὶ **εὐθύνία**, πληθ. εὐ-

θυναὶ καὶ εὐθύναι· 1) πληθ. = τὸ

διδόται λόγον, praestatio, -onis, θ.

ratio, -onis, θ. *2) νεοελ. εὐθύνη,

periculum. -ί, ού. culpa, ae, θ.

εὐθυνσις, ἡ, directio, -onis, θ.

εὐθυντήρ, ὁ, rector, -oris, ἄ.

εὐθύνω· 1) rego (rexi, -ctum,

-ere) aliquid· 2) dirigo, -ere, ali-

quid· 3) =ομαι· a') = ἐπεύθυνός·

εἰμι, rationi reddendae obnoxius sum; β') — ομαί τινα, accuso, -are, aliquem.

εὐθυρρημοσύνη, ἡ, oratio recta; oratio sine circuitione.

εὐθυρρήμων, ον, qui aperte et sine circuitione loquitur, ὁθ. = veridicus; epertus.

εὐθύρριζος, ον, rectis radicibus.

1. εὐθύς, εἷα, ὅ· 1) rectus, a, um· 2) μετφ. ἀνήρ —, vi, rectus· ἐν-τεῦθ. = probus, sincerus, a, um.

2. εὐθύς (= παραρρημα). 1) statim; confestim; 2) εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, inde a principio.

εὐθυτενής, ἐς, ἐπὶθ. in directum tendens.

εὐθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

εὐθύφρων, rectus; prudens.

εὐίαιος, ον, sanatu facilis.

εὐιδρωτος, ον, facile sudans.

εὐίλατος (= εὐμένης), propitius.

εὐίππος, ον, bonos (praestantes) equos habens.

εὐιανής, ἐς, qui facile uritur.

εὐκαιρέω -ω· 1) oportunitatem nanciscor· 2) = σχολή μοί ἐστι, vacat mihi; vaco, -are.

εὐκαιρία, ἡ, opportunitas, -atis, θ. tempus opportunum.

εὐκαιρος, ον, opportunus, a, um.

εὐκαιρως, opportune.

εὐκαμπτος, ον, flexibilis, e.

εὐκαμψία, ἡ, flexibilitas, θ.

εὐκαρδίδος, iorti animo.

εὐκαρπία, ἡ, fertilitas, θ.

εὐκαρπος, fructuosus, a, um.

εὐκατάληπτος, ον, comprehensus ἢ perceptu facilis.

εὐκατανόητος, intellectu facilis.

εὐκατάστατος, ον· 1) bene constitutus, a, um· *2) γενεαλ. = πλούσιος, dives, itis; opulentus, a, um.

εὐκατάφορος, ον, πρὸς τι, praeceps, propensus ad aliquid.

εὐκαταφρόνητος, ον· 1) contemptibilis, e; aspernabilis, e; θ. *2) οὐκ εὐκαταφρόνητος, insignis, e; ingens, -ntis.

εὐκαταφρονήτως, ἐπὶθ. contemptu digne.

εὐκατέργαστος, ον· 1) effectu fa-

ciles· 2) superatu facilis· 3) facile subactus, a, um.

εὐκατηγόρητος, ον, qui facile accusari potest.

εὐκατόρθωτος, ον, facile perficiendus, a, um.

εὐκίνησία, ἡ, agilitas, θ.

εὐκίνητος, ον, agilis, e.

εὐκινήτως, agiliter.

εὐκλαδός, frondosus; ramosus.

εὐκλαστός, ον, fractu facilis.

εὐκλεής, ἐς, gloriosus, a, um.

εὐκλεία, ἡ, gloria, -ae, θ.

εὐκλείζω, celebro, -are.

εὐκλεινός, ον, valde clarus.

εὐκλεῶς, gloriose.

εὐκοίλιος, ον· 1) facilem alvum faciens· *2) facilem (fluentam) alvum habens.

*εὐκοιλιότης, ἡ, facilitas alvi.

εὐκοινωνησία, ἡ, affabilitas, θ.

εὐκοινωνητος, ον, affabilis, e.

εὐκολία, ἡ, facilitas, -atis, θ.

εὐκόλλητος, ον, qui facile agglutinari potest.

εὐκολός, ον, facilis, e.

εὐκόλως, facile.

εὐκόλυμβος, ον, urinandi peritus.

εὐκομος, ον, bene cometus, a, um.

εὐκοπία, ἡ, facilitas, -atis, θ.

εὐκοπος, ον, facilis, e.

εὐκόπως, facie.

εὐκοσμέω -ω, modeste me gero.

εὐκόσμητος, ον, bene ornatus.

εὐκοσμία, ἡ, decencia, -ae, θ.

εὐκοσμος, ον· 1) bene ornatus, a, um· 2) modestus, a, um.

εὐκόσμως· 1) ordinate; composite; decore· 2) modeste.

εὐκραής, ἐς, bene temperatus· ||

εὐκραῆς κλίμα, temperatio coeli.

εὐκρασία, ἡ, bona temperies; temperatura, -ae, θ.

εὐκρατος, ον, bene temperatus· (μάλιστα περὶ κλίμ. κ. τ. δμ.), temperatus, a, um.

εὐκράτως, temperate.

εὐκρατῶς ἔχω τι, firmiter teneo.

εὐκρηγνός, bcnno fonde praeditus.

εὐκρίθας, ον, hordeis abundans.

εὐκρίνεια, ἡ, distinctio, θ.

εὐκρινέω -ω, bene distinguo.

εὐκρινῆς, ἐς, bene discretus ae, distinctus, ᾤ, um.

εὐκρινῶς, discrete.

εὐκρισία, ἡ, bonum iudicium.

εὐκριτος, ον· 1) bene iudicandus, a, um· 2) perspicuus, a, um.

εὐκροτος, ον, clare sonans.

εὐκρυπτος, ον, bene latens.

εὐκταῖος, α, ον, optabilis, e.

εὐκταῖως, optabiliter.

εὐκτήριος οἶκος, oratorium, -ii, οὐ. sacrarium, -i, οὐ.

εὐκτητος, bene partus, a, um.

εὐκτικός, ἡ, ὄν, optans, -ntis.

εὐκτικῶς, optando.

εὐκτιστος, ον, bene structus, a, um; eleganter conditus et aedificatus, a, um.

εὐκτός, ἡ, ὄν, optabilis, e.

εὐκτῶς, optabiliter.

εὐκύλιστος, ον, volubilis, e.

εὐκύμαντος, fluctuosus.

εὐκωπος, ον, ἐπίθ. bonis remis instructus.

εὐλάβεια, ἡ· 1) = προφύλαξις, circumspectio, -onis, ὅ. 2) = φόβος, σέβας, timiditas, -atis, ὅ. reverentia, -ae, ὅ.

εὐλαβεῖμαι -οὔμαι· 1) † φοβοῦμαι τινα, pertimesco, -ere; metuo, -ere, aliquem· 2) = φυλάττομαι τι, φοβοῦμαι τι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caveo, -ere, aliquid; vereor, -eri, aliquid· 3) = αἰδοῦμαι τι, religio, mihi est· 4) — τὸν θεόν, deum revereor· 5) = φεύγω τι, fugeo, -ere aliquid.

εὐλαβής, ἐς· 1) = φυλακτικός, circumspectus, a, um; 2) = δειλὸς ἔχων πρὸς τι, timidus, a, um· 3) = εὐσεβής, religiousus, a, um.

εὐλαβῶς, 1) timide; caute· 2) = εὐσεβῶς, religiose.

εὐλαλος, ον· 1) eloquens, ntis, ὅ. 2) = φλόαρος, loquax, -acis.

εὐληκτος, ον, facile cessans.

εὐληκτος, ον· 1) captu facilis, *2) ἐντεῦθ. μετφ. intellectu facilis; clarus, a, um.

εὐλήπτως, ita ut facile capi queat· *ἐντεῦθ. μετφ. clare.

εὐλίμενος, ον, bonum portum habens· || *τό —ον, bonitas portus.

εὐλογέω -ῶ, benedico, -ere.

εὐλογητός, ἡ, ὄν, benedictus, a, um; laudatus, a, um.

εὐλογία, ἡ· 1) benedictum, -i, οὐ. 2) benedictio, -onis, ὅ.

εὐλόγιστος, ον, qui recte ratiocinatur; prudens, -ntis.

εὐλογίστως, prudenter.

εὐλογος, ον, rationalis, e.

εὐλογοφανής, ἐς, qui rationabilis videtur; speciosus, a, um.

εὐλόγως, rationabiliter.

εὐλύγιστος, ον, flexibilis, e. ὅ.

εὐλυσία, ἡ, facilis solutio.

εὐλυτος, ον, facilis ad solven um; expeditus, a, um.

εὐμάθεια, ἡ, docilitas, -atis, ὅ. εὐμαθής, ἐς· 1) docilis, e. 2) παθητ. intellectu ἢ cognitu facilis.

εὐμαθῶς, cum docilitate.

εὐμάρεια, ἡ, facilitas, -atis, ὅ.

εὐμαρής, ἐς, facilis, e.

εὐμαρῶς, facile; commode.

εὐμεγέθης, ἐς, ingens, ntis; procerus, a, um.

εὐμέθοδος, ον, ratione procedens; methodicus, a, um.

εὐμεθόδως, artificio et via.

εὐμέλεια, ἡ, bona modulatio.

1. εὐμελής, ἐς, cui bona modulatio est; apte modulatus, a, um.

2. εὐμελής, ἐς, validus membris.

εὐμένεια, ἡ, benevolentia, ὅ.

εὐμενής, ἐς, benevolus, a, um.

εὐμενίζω, placo, -are.

εὐμενῶς, benevole; benigne.

εὐμεταβλησία, ἡ, mutabilitas, ὅ.

εὐμετάβλητος, εὐμετάβολος, ον, mutabilis, e; inconstans.

εὐμετάδοτος, ον· 1) = ἐλευθέριος, liberalis, e· 2) παθητ. facile cum aliis communicatus.

εὐμετάθετος, ον, facilis transportatu; iacile mutabilis, e.

εὐμετακίνητος, facile movendus.

εὐμετακόμιστος, ον, transportatu facilis, e.

εὐμετάπειστος, ον, cui facile aliud persuadetur.

εὐμεταχειρίστος, tractabilis, e.

εὐμετρία, ἡ, justa mensura.

εὐμετρος, ον, modum servans.

εὐμέτρως, moderate.
 εὐμήκης, es, procérus, a, um.
 εὐμηρος, formosa iemora habens.
 εὐμηχανία, ἡ, industria θ.
 εὐμήχανος, industrius, a, um.
 εὐμηχάνως, ingeniose.
 εὐμοιρέω -ῶ· 1) bona sorte utor·
 2)—τινος, sortior aliquid.
 εὐμοιρία, bona sors; felicitas.
 εὐμοιρος, ον, bona sorte utens;
 felix, -icis.
 εὐμοιρως, feliciter.
 εὐμολπία, elegantia cantus.
 εὐμολπίος, ον, bene canens.
 εὐμορφία, ἡ, formositas, θ.
 εὐμορφος, ον, insignis formâ; pul-
 cher, a, um.
 εὐμουσία, ἡ, musica elegantia;
 musicus lepor.
 εὐνάζω, sopio· || μετφ. tranquil-
 lum reddo· || —ομαι, cubitum eo.
 εὐνή, ἡ· 1) cubile, -is, οὐ. 2) =
 φαλός, lustrum, -i, οὐ.
 εὐνητος, ον, bene textus.
 εὐνικητος, ον, qui facile vincitur.
 εὐνοέω -ῶ τινι, bene affectus sum
 erga aliquem.
 εὐνόητος, ον, intellectu facilis.
 εὐνοια, ἡ, benevolentia, -ae, θ.
 εὐνοϊκός, benevolus, a, um.
 εὐνομέω -ῶ, bonis legibus utor· ||
 οὐνῇθ. μισ.—οῦμαι, bonis legibus
 utor ἢ administor.
 εὐνομία, ἡ, bonae leges.
 1. εὐνομος, bonis legibus utens.
 2. εὐνομος, bona pascua habens.
 εὐνοος, -ους, οὐν, benevolus, a,
 um, εὐνους τινι, benevolus alicui ἢ
 ad aliquem.
 εὐνουχίζω, castro, -are
 εὐνουχιστής, δ, castrator, δ.
 εὐνούχος, δ, eunuchus, -i, δ.
 spado, -onis, δ.
 εὐνως, (=εὐνοϊκῶς)· benevole.
 εὐνωτος, bonum dorsum habens.
 εὐξείνος, εὐξείνος, ον, hospitalis,
 e. Εὐξείνους πόντος, Euxinum mare
 ἢ Euxinus, -i, ε.
 εὐδοία, ἡ, facilis via· || μετφ. pros-
 peritas, -atis, θ.
 εὐδοδομαι -οῦμαι, felici successu
 utor; prospere evenio.

Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

εὐδοος, ον, pervius, a, um· || μετφ.
 prosperum successum habens.
 εὐδόδωσις, prosperus successus.
 εὐδοί, evoe.
 εὐοικός, bonam domum habens.
 εὐόργητος, iracundus, a, um.
 εὐόργητος, iracunde.
 εὐόρεκτος, bene appetens cibos.
 εὐορκέω -ῶ, religiose juro.
 εὐορκησία, εὐορκία, ἡ, sanctum
 jusjurandum.
 εὐορκος, εὐόρκωτος, ον, vere ju-
 rans; non perjurus, a, um.
 εὐόρκως, religiose jusjurandum
 servando.
 εὐόρμητος πρὸς τι, proclivis ad.
 εὐορμος, ον, tutam stationem na-
 vium habens.
 εὐοσμέω -ῶ, bene oleo.
 εὐοσμία, ἡ, fragrantia, -ae, θ.
 εὐοσμος, ον, bene olens.
 εὐοψέω -ῶ, obsoniis abundo.
 εὐπάθεια, ἡ· 1) passibilitas, -atis,
 θ. 2) voluptas, -atis, θ. laetitia,
 -ae, θ. 3) felicitas, -atis, θ.
 εὐπαθέω -ῶ, 1) facile aliqua re
 afficio· 2) felicitate utor· 3) εὐπα-
 θῶ πρὸς τι, laetor aliqua re· 4) = εὐ-
 γαίω, valeo, -ere.
 εὐπαθής, ες, propensus ad pati-
 endum; passibilis, e.
 εὐπαθῶς, passibiliter.
 εὐπαίδευτος, ον, valde eruditus,
 a, um; doctus, a, um.
 εὐπαιδέυτος, eruditè, docte.
 εὐπαράφορος, ον, qui facile mente
 alienatur.
 εὐπαρηγόρητος, εὐπαρήγορος, ον,
 facile consolabilis, e.
 εὐπαρηρησιαστος, libere loquens.
 εὐπαρηρησιδωτος, liberâ oratione.
 εὐπάρευφος, ον, 1) insigni limbo
 praetextatus ἢ ἀπλ. praetextatus, a,
 um, 2) veste laticlavata utens.
 εὐπατριδής, δ, patricius, -i, δ.
 εὐπάτωρ, δ, nobili patre natus.
 εὐπειθία, ἡ, obsequentia.
 εὐπειθέω -ῶ, obsequor. -i.
 εὐπειθής, ες, obsequens.
 εὐπειθῶς, obedienter.
 εὐπεπτος, ον, facilis concoqui;
 τροφή—, cibus facilis concoqui.

εὐπερίγραφτος, εὐπερίγραφος, ον, qui facile describi potest.

εὐπερίληπτος, ον, qui facile complectitur ἢ comprehenditur.

εὐπεριόριστος, ον, bene circumscriptus, a, um.

εὐπένητα, ἡ, facilitas, -atis, ὁ.

εὐπενής, ἐς, facilis, e.

εὐπενῶς, facile; sine molestia.

εὐπεψία, ἡ, facilis concoctio.

εὐπηκτος, ον, bene compactus.

εὐπιστία, ἡ, credulitas, -atis, ὁ.

εὐπιστος, ον, credulus, a, um.

εὐπλαστος, ον 1) qui facile fingi potest; facilis fictus 2) bene formatus, a, um.

εὐπλοῦς -ῶ, feliciter ἢ prospere navigo.

εὐπλοία, ἡ, prospera, secunda navigatio.

εὐπλόκαμος, ον, crinitus, a, um; cincinnatus, a, um.

εὐπλοκος, ον, bene textus, a, um.

εὐπλοος, ους, navigatu facilis, e.

εὐπνοῦς -ῶ, facile spiro.

εὐπνοία, ἡ 1) facilis spiratio 2) bonus ventorum flatus 3) suavis odor, oris, ἄ.

εὐπνοος, ους 1) bene spirans 2) spiratui aptus 3) salubrem aërem habens.

εὐποιέω -ῶ, benefacio (-feci, factum -ere).

εὐποιήτος, bene factus, a, um.

εὐποιΐα, ἡ, beneicentia, ὁ.

εὐποιητέος, α, ον, beneficio afficiendus, a, un.

εὐπολέμητος, debellatu facilis.

εὐπόρευτος, ον, facile pervius.

εὐπορέω -ῶ τινος, abundo, -are, aliqua, -re.

εὐπορθήτος, expugnatu facilis.

εὐπορία, ἡ 1) facultas, -atis, ὁ. copia, -ae, ὁ. 2) πλοῦτος, opulentia, -ae, ὁ. ubertas, ὁ.

εὐπορος, ον 1) pervius, a, um; expeditus, a, um 2) πλούσιος, uber, -eris.

εὐποτος, ον, potatu facilis.

εὐπραγέω -ῶ, felix sum.

εὐπραγής, ἐς, felix, -icis.

εὐπραγία, ἡ, res secundae.

εὐπραξία, ἡ, bona actio.

εὐπρέπεια, ἡ 1) decor, -oris, ἄ-decentia, -ae, ὁ. decōrum, -i, οὐ.

2) μεγαλοπρέπεια, species, -ei, ὁ.

εὐπρεπής, ἐς 1) decorus, a, um;

decens 2) speciosus, a, um.

εὐπρεπίζω, decoro, exorno, -are.

εὐπρεπῶς, decore; decenter.

εὐπρόδεκτος, ον, acceptus, a, um; gratus, a, um.

εὐπροσηγορία, ἡ, affabilitas, ὁ.

εὐπροσηγώρος, ον, affabilis, e.

εὐπροσηγώρως, affabiler.

εὐπρόσιτος, ον, accessibilis, e.

εὐπρόσδοτος, ον 1) accessu ἢ aditu facilis.

εὐπροσωπῶς -ῶ, εἰς. aspectu pulcher sum.

εὐπροσωπία, ἡ, honesta species.

εὐπρόσωπος, ον 1) pulcher aspectu; 2) εὐπρεπής, speciosus.

εὐπροσώπως, speciose.

εὐπώγων, δ, bene barbatus.

εὐρεσις, ἡ, inventio, -onis, ὁ.

εὐρετέος, inveniendus, a, um.

***εὐρετήριον,** inventarium, οὐ.

εὐρέτης, δ, inventor, -oris, ἄ.

εὐρετικός, ἡ, δν, inveniendi facultate praeditus, a, um.

εὐρετρα (*εὐρετήκεια), τά, praemium datum inventori rei amissae.

εὐρέτρις, εὐρέτρια, inventrix.

εὐρέως, late.

εὐρημα, τό, inventum, -i, οὐ.

εὐρημοσύνη, ἡ, facundia, -ae, ὁ.

εὐρήμων, ον, facundus, a, um.

εὐριπος, δ, euripus, -i, ἄ. fretum

-i, οὐ. μάστις δὲ ὁ τῆς Εὐβολας πο. ὅμος, Euripus, -i, οὐ.

εὐρίσκω, invenio, -ire || —ομαι, invenior, -iri.

εὐροέω -ῶ 1) bene fluo, -ere 2) εὐ πράττω, feliciter ago.

εὐροία, ἡ 1) —ὕδατων, facilis fluxus aquarum 2) ἀφθονία, affluentia, -ae, ὁ. copia, -ae, ὁ. 3) ἐπὶ λόγων, flumen orationis.

εὐροος, ους, ουν 1) ἐπὶ ποταμ. bene fluens, -ntis 2) ἀφθονος, affluens, -ntis, ὁ. 3) —λόγος oratio volubilis.

εὐρος, τό, latitudo, -inis, ὁ.

εὐρὺν (=εὐρέως)· late.
 εὐρυθμία, ἡ, concinnitas, θ.
 εὐρυθμος, *ον*· 1) =εὐθυμικός, ἐμ-
 μελής, numerosus, a, um; 2) con-
 cinnus, a, um.
 εὐρύθμως, numerose.
 εὐρυκρεῖων, lale rex.
 εὐρυμέδων, late regnans.
 εὐρυμέτωπος, *ον*, latam frontem
 habens.
 εὐρύνω, dilato, -are, aliquid.
 εὐρύπυλος, latas portas habens.
 εὐρύς, εἶα, ὅ, latus, a, um.
 εὐρυσθενής, ἐς, valde potens.
 εὐρύστερνος, *ον*, latum pectus
 habens; pectorosus, a, um.
 εὐρυστομία, ἡ, vastitas, -oris.
 εὐρύστομος, latum os habens.
 εὐρύτης, ἡ, latitudo, -inis, θ.
 εὐρυτος, *ον*, bene fluens.
 εὐρυφωνία, ἡ, vastus sonus.
 εὐρυφωνος, *ον*, late sonans.
 εὐρυχωρία, ἡ, locus amplus; spa-
 tiositas, -atis, θ.
 εὐρύχωρος, *ον*· 1) amplus, a, um;
 2) =χωρητικός, capax, -acis.
 εὐρυχώρως, spatiosely; late.
 εὐρώς, ὅ, situs, -us ὶ.
 εὐρωστέω -ῶ, valetudine bona
 utor; valeo, -ere.
 εὐρωστία, ἡ, bona valetudo.
 εὐρωστος, *ον*, robustus, a, um.
 εὐρώστως, robuste.
 εὐρωτιάω -ῶ, situm duco.
 εὐσαρκία, ἡ, corpulentia, θ.
 εὐσαρκος, *ον*, corpulentus, a, um;
 carnosus, a, um.
 εὐσφεία, ἡ, pietas, -atis, θ.
 εὐσβεῖω -ῶ, pius sum.
 εὐσβής, ἐς, pius, a, um.
 εὐσβῶς, pie; religiose.
 εὐσειστος, motibus obnoxious.
 εὐσημος, *ον*, signis quibusdam
 clarus, a, um; illustris, e.
 εὐσηπιος, *ον*, facile putrescens.
 εὐσθένεια, ἡ, robor, -oris, οὐ.
 εὐσθενής, ἐς, validus; robustus.
 εὐσκόιαστος, εὐσκόιος, *ον*, umbro-
 sus, a, um; opacus, a, um.
 εὐσπλαγχνία, misericordia, θ.
 εὐσπλαγχνίζομαι *τινα*, misericor-
 dia in aliquem commoveor.

εὐσπλαγχνος (*εὐσπλαγχνικός),
 misericors, -ordis.
 εὐστάθεια, ἡ, constantia, θ.
 εὐσταθής, ἐς, constans, -ntis.
 εὐσταθῶς, constanter.
 εὐσταλής, ἐς· 1) bene vestitus,
 decenter ornatus, a, um· 2) =κόσμιος,
 decorus, a, um.
 εὐσταλῶς, decenti ornatu.
 εὐστερνος, *ον*, ἐπίθ. bonum pec-
 tus habens.
 εὐστολος, bene ornatus, a, um.
 εὐστομέω -ῶ· 1) bene canto, -are·
 2) lingua faveo, -ere.
 εὐστομος, *ον*· 1) bonum os habens.
 εὐστομία, ἡ· 1) os bonum· 2) bona
 pronuntiatio; sermoneus· 3) sa-
 por ori gratus.
 2) bene pronuntians; bene dicens
 ἢ canens· 3) =εὐφραδής, disertus,
 a, um· 4) =γνώσιμος, sapidus, a, um.
 εὐστόμω, canore; modulate.
 εὐστοχέω -ῶ *τινος*· 1) ictu certo
 ferio aliquid· 2) μετφ. sollerter
 conjicio (-ere) aliquid.
 εὐστοχία, ἡ· 1) dexteritas in ja-
 culando ἢ in tangendo scopo· 2)
 sollertia conjectandi.
 εὐστοχος, *ον*· 1) περὶ ὀπλ. recte
 ad scopum tendens, a scopo non
 aberrans· 2) μετφ. sollers, -rtis;
 ingeniosus, a, um.
 εὐστόχως, dextre.
 εὐστρεπτος, bene tortus, a, um.
 εὐστροφία, ἡ, flexibilitas, θ.
 εὐστροφος, *ον*, versatilis, e.
 εὐστρωτος, bene status, a, um.
 εὐσυνειδησία, bona conscientia.
 εὐσυνείδητος, *ον*, bonam consci-
 entiam habens.
 εὐσυνειδήτως, ἐπίρ. cum bona
 conscientia.
 εὐσυνεσία, ἡ, prudentia, θ.
 εὐσύνετος, *ον*, prudens, -ntis
 εὐσυνέτως, prudenter.
 εὐσύντακτος, *ον*· 1) bene compo-
 situs, a, um· 2) bonam habens
 constructionem.
 εὐσυνταξία, bona constructio.
 εὐσύστατος, *ον*, bene consistens.
 εὐσφυρος, *ον*, pulchros habens
 pedes.

εὐσχετος, *ον*, bene retinendus.
εὐσχημονέω -*ω*· 1) honeste megero; 2) decens, honestus sum.
εὐσχημόνως, decenter; speciose.
εὐσχημος, speciosus, *α*, *um*.
εὐσχημοσύνη, *ῆ*, decor, *ἀ*.
εὐσχήμων, *ον*, decens, -ntis.
εὐσχήμως· 1) decore; speciose·*2) — ἀποποιούμαι *τι*, speciose recuso aliquid.

εὐσχιστος, *ον*, fissilis, *ε*.
εὐσώματος, **εὐσωμος**, *ον*, corpulentus, *α*, *um*.

εὐτακής, *ές*, facile liquescens.
εὐτακτέω -*ω*· 1) ordinem servo· 2) facio, quae debeo· 3) modeste me gero; modestus, sum.

εὐτακτος, *ον*· 1) ordinatus, *α*, *um*· 2) modestus, *α*, *um*.

εὐτάκτως, ordinate.

εὐταξία, *ῆ*, bonus ordo.

εὐτεκνος, *ον*, felix liberis.

εὐτέλεια, *ῆ*, vilitas, -atis, *θ*.

εὐτέλης, *ές*, vilis, *ε*.

εὐτέλως, viliter.

εὐτερπής, *ές*, amoenus, *α*, *um*.

εὐτερχνία, *ῆ*, peritia, -ae, *θ*.

εὐτηκτος, *ον*, facile liquabilis.

εὐτοκέω -*ω*, facile pario.

εὐτοκία, *ῆ*, facilis partus.

εὐτοκος, *ον*, facile pariens.

εὐτολμέω -*ω*, audeo, -ere.

εὐτολμία, *ῆ*, audacia, *αε*, *θ*.

εὐτολμος, *ον*, audax, -acis.

εὐτομος, *ον*, sectu facilis.

εὐτονέω -*ω*, validus sum.

εὐτονία, *ῆ*, vigor, -oris, *ἀ*.

εὐτονος, *ον*, validus, *α*, *um*.

εὐτόρνευτος, **εὐτορνος**, *ον*· 1) tornu ἢ tornatu facilis· 2) bene ἢ pulchre tornatus, *α*, *um*.

εὐτράπεζος; **μάλιστα**—*ον*· qui bene instructa mensa utuntur.

εὐτραπελία, *ῆ*· 1) = ἀστεϊότης, urbanitas, *θ*. lepor, *ἀ*. 2) = βωμολοχία, scurrilitas, *θ*.

εὐτράπελος, *ον*· 1) = ἀστεϊός, urbanus, *α*, *um*; 2) = βωμολόχος, scurrilis, *ε*· 3) ὁ εὐτράπελος, scurra, *α*.

εὐτραφής, *ές*, bene nutritus, *α*, *um*, ἐντεῦθ. pinguis, *ε*.

εὐτραφία, *ῆ*, corpus bene nutri-

tum· ἐντεῦθ. corpulentia, *θ*.

εὐτραφώς, pinguitur.

εὐτρεπίζω· 1) = παρασκευάζω, adparō, -are; instruo, aliquid· 2) = διευθετῶ, compono, aliquid· 3) εὐτρεπίζομαι, me paro ἢ adparo· εὐτρεπισμένος, *ῆ*, *ον*, *α*) paratus, *α*, *um*· β) compositus, *α*, *um*.

εὐτρεπισμός, *δ*, adparatio, -onis.

εὐτρεπτος, *ον*, mutabilis, *ε*.

εὐτρεψία, *ῆ*, mutabilitas, -atis, *θ*.

εὐτρητος, bene perforatus, *α*, *um*.

εὐτριπτος, *ον*, tritu facilis, *ε*.

εὐτριτος, *ον*, bene tritus, *α*, *um*.

εὐτροπία (= πανουργία)· versutia.

εὐτροπος, *ον*, versutus, *α*, *um*.

εὐτροφέω -*ω*, bene nutrior.

εὐτροφία, *ῆ*, bona nutritio.

εὐτροφος, *ον*· 1) bene nutritus, *α*, *um*· 2) ἐνεργ. bene nutriens.

εὐτροχος, *ον*· 1) bene currens;

agilis, *ε*· 2) bonas rotas habens.

εὐτρύγητος, *ον*, vindemitu facilis.

εὐτυκτος, *ον*, bene elaboratus.

εὐτύπωτος, *ον*, cui signum facile imprimi potest.

εὐτυχέω -*ω*· 1) prospera fortuna utor; fortuna mihi favet; felix sum· εὐτυχῶ ἐν τινι, rem bene gero·*2) νεσελ. ἡτύχησα τὰ ζῶ ἐν Ἀθήναις, contigit mihi Athenis vivere.

εὐτύχημα, *τό*, felicitas, -atis, *θ*. casus secundus, τὰ εὐτυχήματα, fortunae.

εὐτυχής, *ές*· 1) περί προσ. felix, -icis; fortunatus, *α*, *um*· εὐτυχής ἐπὶ τινι, felix aliqua re· 2) περί πραγμ. prosper, *α*, *um*; faustus, *α*, *um*; felix, -icis.

εὐτυχῶς· 1) feliciter· 2) prospere, bene.

εὐτυχία, *ῆ*, felicitas, -atis, *θ*. prosperitas, -atis, *θ*· εὐτυχίαν τινι παρέχω, prospero alicui.

εὐύαλος, *ον*, e pulchro vitro factus.

εὐύδρῶ -*ω*, aqua abundo.

εὐύδρεια, *ῆ*, copia aquarum.

εὐύδρος, *ον*, aqua abundans.

εὐύμνια, *ῆ*, celebritas, -atis, *θ*.

εὐύμνος, *ον*, hymnis celebratus.

εὐύπερβλητος, *ον*, facile supera-

bilis, e; superatu facilis, e.

εὐνύδληπτος, ον 1) spectabilis, e. *2) bonae existimationis (homo) **εὐνύποχώρητος, ον**, facile cedens. **εὐνύφαντος, ον**, bene textus, a, um. **εὐφαντασίωτος, ον**, qui facile concipit visiones.

***εὐφάνταστος, ον**, fecunda imaginatione praeditus, a, um.

εὐφέγγεια, ἡ, splendor, -oris, ἄ. **εὐφέγγης, ἑς**, splendidus, a, um. **εὐφημέω -ω** 1) εὐφ. θεούς, celebros deos 2) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τῇ προστακτ. α') ἐπὶ θυσιῶν εὐφημεῖτε, favete linguis β') εὐφήμει (ὦ ἄνθρωπε), bona verba quaeso, desine male loqui, sile.

εὐφημία, ἡ 1) bona fama ἡ ὑστερον εὐφημία, fama post mortem 2) honorifica appellatio, laus, -udis, θ. 3) bonum omen εὐφημίας ἕνεκα, boni ominis causa 4) fausta acclamationis εὐφημαῖς παντοδαπαῖς ὑπεδέχοντο, omnibus faustis acclamationibus excipiebant μετ' εὐφημίας, μετ' εὐφημιῶν, faustis acclamationibus.

εὐφημισμός (σχ. λόγον), imminutio, -onis, θ. verbi mitigatio, -onis, θ. euphemismus, -i, ἄ. κατ' εὐφημισμὸν, per euphemismum.

εὐφημος, ον 1) (ἀντίθ. δύσφημος), honorificus ἢ honestus, a, um; laudabilis, e. **εὐφημος μνεία**, honesta mentio 2) εὐφημα φώνει, εὐφημος ἴσθι, fave linguis 3) ἱαustus, a, um 4) πρὸς τὸ εὐφημον ἐξηγοῦμαι, in bonam partem interpretor.

εὐφήμως, honesto verbo; faustis ἢ bonis verbis.

εὐφθαγρος, ον, corruptibilis, e. **εὐφθογγέω -ω**, bene sono, -are. **εὐφθογγος, ον**, bene sonans ἢ cantans; canorus, a, um.

εὐφίλητος, ον, amatus, a, um; dilectus, a, um; carus, a, um.

εὐφλεκτος, ον, inflammatus facilis, εὐφλεκτος ὕλη, facilis inflammatu materia.

εὐφορέω -ω, ferax sum; uberes fructus fero.

εὐφόρητος, ον, tolerabilis, e.

εὐφορία, ἡ, feracitas, -atis, θ. fertilitas, -atis, θ.

εὐφορος, ον 1) portatu facilis, e. 2) ἐπὶ ἀνέμου, secundus (ventus) 3) ἐπὶ γῆς, ferax, -acis; fertilis, e. 4) εὐφορέος τιος, ferax alicujus.

εὐφραδία, ἡ, facundia, -ae, θ.

εὐφραδής, ἑς 1) = σαφής, clarus, a, um 2) = δεινός λέγειν, facundus, a, um; disertus, a, um.

εὐφραδῶς, facunde; diserte.

εὐφραίνω, hilaro, exilaro, oblecto, -are, aliquem καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, et vinum hilarat cor hominis εὐφραίνομαι, me oblecto, laetor (aliqua re); gaudeo, -ere.

εὐφραντικός, εὐφραντός, ἡ, ὄν, jucundus, a, um.

εὐφραστος, ον, pronunciatu facilis.

Εὐφράτης, δ, Euphrates, -is, θ.

εὐφρόνως = εὐφροσύνως.

εὐφροσύνη, ἡ, laetitia, -ae, θ.

libentia, -ae, θ. Κύρ. ὄν. Libentia.

εὐφρόσυνος, ον, laetitiam affrens; laetus, a, um; jucundus, a, um.

εὐφροσύνως, laete; lib. nter.

εὐφρουρος, ον, bene custodiens.

εὐφρων, ον 1) hilaris, e; laetus, a, um 2) ἐνεργ. exhilarans.

εὐφυνής, ἑς 1) bene crescens; bene a natura factus, a, um 2) = ἀγχιγυός α') sollers, -rtis; ingeniosus, a, um εὐφυνής (= ἐπιτήδειος) πρὸς τι, ingeniosus, (a, um), ad aliquid β') acutus, a, um; subtilis, e; sagax, -acis.

εὐφυνία, ἡ, bona indoles; ingenium, -i, οὐ πολλὴ εὐφυνία, benigna ingenii vena.

***εὐφυνολογία, ἡ**, acute dictum; aculei, -orum, ἄ.

εὐφύλακτος, ον, custoditu ἢ servatu iacilis, e.

εὐφυλλος, ον, foliis densus, a, um.

εὐφυνῶς, ingeniose; acute, sagaciter.

εὐφωνία, ἡ, bona vox; vox canora; vocalitas, -atis, θ. sonus dulcis ἢ suavis.

εὐφωνος, ον, bonam ἢ suavem vocem habens; canorus, a, um; vocalis, e. [nore.]

εὐφώνως, bona ἢ suavi voce; ca-

εὐφώρατος, ον, deprehensus facilis.

εὐχαίτης (ἱππος), bene jubatus.

εὐχάλινος, εὐχάλινωτος (ἱππος), bonum habens frenum; bene frenatus (equus).

εὐχαλκος, ον, ex pulchro aere factus; ex aere purpure factus.

εὐχαρις, ι, gratus, a, um; factus, a, um; gratus, a, um; jucundus, a, um.

εὐχαριστέω -ω. 1) gratum me praebeo; jucundus sum; satisfacio (-ere), alicui εὐχαριστοῦμαι, mihi satisfacio; contentus sum εὐχαριστεῖται ἐπὶ τῇ αὐτοῦ τύχῃ, sorte sua contentus vivit. 2) εὐχαριστῶ τινι, gratiam (gratias) ago alicui εὐχαριστῶ σοι, gratias ago tibi εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ τῇ πρὸς θεὸν εὐνοίᾳ, gratias tibi ago ob tuam erga me benevolentiam εὐχαριστῶ, gratia est.

εὐχαριστήριος, ον, quo gratiae aguntur, εὐχαριστήρια, gratulatio, -onis, θ. θυσία εὐχαριστηρίους τοῖς θεοῖς ἀποδιδούς, gratulans diis εὐχαριστ. ἐπιστολή, εὐχαριστήριον (γράφμα), litterae gratias agendis.

***εὐχαρίστησις, ἡ**, delectatio, oblectatio, -onis, θ. παρέχω εὐχαρίστησιν, delecto, -are εἰς εὐχαρίστησεως, delectationis animi causa.

εὐχαριστία, ἡ, gratiarum actio; gratia, -ae, θ. ἡ θεία Εὐχαριστία, Eucharistia, -ae, θ.

εὐχάριστος, ον 1) = εὐχαρις, gratus, a, um; suavis, e' 2) = εὐ-γνώμων, beneficii memor, gratus, a, um.

***εὐχαρίστως**, grate; laeto ἢ libenti animo; libenter.

εὐχειλος, ον, pulchra labia habens **εὐχέμερος, ον** 1) ad hiberna accommodatus, a, um 2) salubri frigori expositus, a, um.

εὐχειρία, ἡ, manuum dexteritas.

εὐχειρος, εὐχειρ, promptus manu.

εὐχείρωτος, ον, qui facile capitur; superabilis, e.

εὐχέλαιον, τό, extrema unctio.

εὐχερεία, ἡ, facilitas, -atis, θ. μετ' εὐχερείας, facile.

εὐχερής, ἐς, facilis, e, εὐχερῆς πρόσσος πρὸς τινα, facilis aditus ad aliquem εὐχερὲς ἐστι, facile est, in promptu est.

εὐχερῶς, facile; prompte.

εὐχέτης, ὁ, qui precatur (pro aliquo); praecator, -oris.

εὐχή, ἡ. 1) precatio, -onis, θ. εὐχαί preces, -um 2) optatio, -onis, θ. optatum, -i, οὐ. 3) votum, -i, οὐ. αἱ εὐχαὶ καλῶς ἀποβαλίνουσι, vota cadunt κατ' εὐχὴν α') ad votum β') = ὡς ἡχόμεν (ον, ετο), κατὰ νοῦν, optato.

εὐχίλος, ον, pabulo abundans.

εὐχίλος -ους, bene virens (hortus).

εὐχλωρός, ον, pulchre viridans.

εὐχολόγιον, τό, libellas precum.

εὐχομαι. 1) precor (-atus sum, -ari) 2) precibus exposco aliquid; opto, -are, aliquid 3) εὐχομαι τι (=τάξω τι), voveo (vovi votum, -ere) aliquid.

εὐχορτος, ον, gramine abundans.

εὐχερηματέω -ω, pecuniosus sum; pecuniis abundo.

εὐχερηματία, ἡ, opulentia, θ.

εὐχερήματος, ον, pecuniosus, a, um.

εὐχερηστέω -ω, τιν', utilis sum alicui rei || -οῦμαι α') commode tractor ab aliquo β') = ἐν χρήσει εἶμι, in usu sum; usurpo, -are.

εὐχερηστία, ἡ, usus commodus.

εὐχερηστος, ον 1) commodus, a, um; utilis, e' 2) ἐν χρήσει, in usu; usualis, e; usisatus, a, um.

εὐχερήστως, commode.

εὐχροέω -ω, bono sum colore.

εὐχροία, ἡ, bonus color.

εὐχροος, -ους, bono praeditus colore.

εὐχυλία, ἡ, gratus sapor.

εὐχυλος, ον, succosus, a, um.

εὐχυμία, ἡ, bonus succus.

εὐχυμος, ον, sapore praestans; sapidus, a, um.

εὐχώριστος, ον, separatu facilis.

εὐχωρός, ον, late patens; amplius.

εὐψυκτος, ον, facilis refrigeratu.

εὐψυχέω -ω, forti animi sum; animosus sum· εὐψύχει (περὶ νεκρῶν), have pia anima!

εὐψυχος, ον, animosus, a, um; magnanimus, a, um.

εὐψύχως, animose.

εὐώδης, es, bene olens; odorativus, a, um.

εὐωδία, ἡ, suavis odoris.

εὐωδιάζω, odorem suavem reddo || —ομαι, bene odoror.

εὐώλετος, εν, ἐπιθ. pulchra habens brachia.

εὐώνητος, εὐωνος, ον, boni pretii; vili pretio; vilis, e.

εὐωνία, ἡ, vilitas annonae; vilitas, -atis, θ.

εὐώνυμος, ον 1) bono nomine praeditus, a, um; celebris, is, e. 2)

ἀριστερός, laevis, a, um.

εὐώνως, vili pretio; viliter.

εὐώπεις, pulchros oculos habens.

εὐωχέω -ω τινα, convivio ἢ epulis accipio aliquem· || —οῦμαι, convivor, -atus sum, -ari; epulor, -atus sum, -ari.

εὐωχητής, δ, epulo; conviva.

εὐωχητικός, ἡ, όν, epularis, e.

εὐωχία, ἡ, epulae, -arum, θ.

ἐφάλλομαι, insilio; supersilio.

ἐφαλμος, ον, murica conditus.

ἐφαλος, ον, maritimus, a, um.

ἐφαλσις, ἡ, assultus, -i, δ.

ἐφάμιλλος, ον 1) de quo certatur; de quo est certamen. 2) =ζηλωτής, όμοιος, aemulus, a, um; aequalis, e.

ἐφαμίλλως, 1) aequaliter· *2) certatim.

ἐφάπαξ, semel.

ἐφαπλόω -ω, ehpendo, -ere; dif-fundo super· || —οῦμαι, expandor, -i; extendor, -i.

*ἐφάπλωμα, τό, tegimen lecti.

ἐφάπτω (=δένω)· adligo, -ere, aliquid· α') μέσ. —ομαι τινος, ad-tigendo (-ere) aliquid· β') μετφ.—της ἀληθείας, τοῦ ἀληθοῦς, comprehendo veritatem.

ἐφαρμογή, ἡ 1) commissura, -ae, θ. 2) accommodatio, -onis, θ. *3) adplicatio, -onis, θ. usus, -us, δ.

ἐφαρμόζω τι τινι 1) accommo-do (-avi, -atum, -are) aliquid aliqui ἢ ad rem; 2) νεοελ. —ομαι, α') —εται καλῶς, bene· aptum ἢ accommo-datum est; β') οὐδέποτε ὁ νόμος —εται, numquam lex in usu est· γ') τοῦτο ἐν τῇ παρουσίᾳ ὑποθέσει οὐκ —εται, non hoc cadit it hanc rem, ali-enum est ab hoc.

ἐφάρμοδις ἡ, adplicatio, θ.

*ἐφαρμόσιμος, ον, qui potest ac-commodatus esse.

ἐφαρμοστέος, α, ον, adplicandus, a, um; aptandus a, um.

ἐφαρπάζω, rapio, -ere.

ἐφεδρεία, ἡ 1) =κάθισις, sessio, -onis, θ. 2) περὶ στρατ. subsidia-ries; subsidia, οὐ. πλ. copiae sub-sidiariae.

ἐφεδρεύω 1) ἐπικάθημαι, insideo, -ere· 2) =ἐνεδρεύω, subsideo (-ere) afiquem; insidior (-ari) alicui· 3) ἐφεδρός εἰμι, in subsidiis sum, οἱ ἐφεδρεύοντες, subsidiarii.

ἐφεδρος, ον, subsidiarius, a, um.

ἐφέζομαι, insideo, -ere.

ἐφεκτικός, ἡ, όν 1) inhibens, -ntis; 2) ἐφεκτικοί (δὴλ. φιλόσοφοι), cunctatores, haesitatores.

ἐφεκτικῶς, dubitanter.

ἐφελκόμεαι -οῦμαι, ulceror.

ἐφελκτικός, attractorius, a, um.

ἐφελκυστής, δ, attractor, δ.

ἐφελκυστικός, ἡ, όν 1) attracto-rius, a, um· 2) ἐνεργ. attrahens.

ἐφελκύνω, ἐφέλκω, attraho (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· μεσ. —ομαι, ad me traho.

ἐφελξίς, ἡ, attractio, -onis, θ.

ἐφεξῆς 1) =κατὰ σειράν, ordine· πάντες ἐφεξῆς, ad unum omnes· 2) —εἶτα, deinceps; deinde.

ἐφεπτομαι τινι 1) sequor, -i; co-mitor, -ari, aliquem· 2) ἐχθρ. se-quer, insequor, -i, aliquem.

ἐφερμήνευσις, inderpretatio.

ἐφερπίζω καὶ ἐφέρπω, arrēpo ἢ irrēpo, -ere; reptando eo.

ἐφέσιμος δίκη, causa de qua fit appellatio ἢ provocatio.

ἐφesis, ἡ 1) =ἐπιθυμία, appetitus, -us, δ. desiderium, -i, οὐ. 2) περ

δίκης, appellatio, -onis, θ. provocatio, -onis, θ.

ἐφέστιος, *ον*, ad focum sedens; qui in eadem est domo.

ἐφεστέρης, *ή*, amiculum, -i, *οὔ*. ἐφέτης (ἐφέται) 1) iudex (judices) causarum capitalium 2) iudex (judices) ad quem (quos) appellatio fit; ephēta, ephētae.

ἐφετικά ῥήματα, verba desiderativa

*ἐφετεινός, *ή*, *όν*, ἴδε φτεινός.

ἐφέτος, ἴδε φέτις.

ἐφετίνδα παίζειν, pila ludere.

ἐφεύρεμα, *τό*, inventum, -i, *οὔ*.

ἐφευρέσεις, *ή*, inventio; -onis, θ.

ἐφευρέτης, *ός*, inxentor. -oris, *ά*.

ἐφευρετικός, *ή*, *όν*, ad invenendum ingeniosus, a, *υμ*.

ἐφευρίσκω, invenio (vēni, -ven-tum, -ire) aliquid.

ἐφέπω, recoquo, -ere.

ἐφήβαιον, *τό*, pubes, is, θ.

ἐφηβάω -*ώ*, pubesco, -ere.

ἐφηβεία, ἐφηβοσύνη, ἐφηβότης,

ή, pubertas, -atis, θ.

ἐφηβεύω, pubesco; puer sum.

ἐφηβικός, *ή*, *όν*, ad ephebos *ή*

puberes pertinens.

ἐφηβος, *ον*, pubes *ή* puer, -eris.

ἐφηγέομαι, -οὔμαι reum indicio judicibus.

ἐφήγησις, *ή*, delatio rei judici.

ἐφήδομαι *τινι*, delector aliqua re.

ἐφηδύνω *τι*, suavius reddo aliquid.

ἐφήκω, pervenio, -ire.

ἐφήλιξ *ός*, *ή*, adultus, -a.

ἐφηλῖς, *ή*, ephēlis, -ilis, θ.

ἐφηλος, *ον*, ephelidas laborans.

ἐφηλώω -*ώ*, clavis adfigo, aliquid.

ἐφηλωτός, *ή*, *όν*, clavis adiixus.

ἐφημερευτής, *ός*, diurnus curator.

ἐφημερεύω 1) diurnam curationem habeo 2) † = εἶμαι ἐφημέριος, sacerdos sum.

† ἐφημερία, *ή*, sacerdotium, *οὔ*.

ἐφημέριος, *α*, *ον*, unius, diei || † *ός* - *ος*, sacerdos, -odis, *ά*.

ἐφημερίς, *ή*, diarium, -i, *οὔ*. ephenieris, -itis, θ. [unius diei.

ἐφήμερος, *ον*, diurnus, a, *υμ*;

ἐφησυχάζω *τινι*, in aliqua re acquiesco (-evi, -ere).

ἐφθαρμένως, corrupte.

ἐφθοπώλης, *ός*, qui cocta vendit ἐφθοπωλείον, *τό*, locus ubi cocta veneunt.

ἐφθός, *ή*, *όν*, coctus, a, *υμ*.

ἐφιάλης, *ός* 1) incubo, -onis, θ. nocturna suppressio 2) γεολ. μεταφ. οὔτος (ὁ ἀνθρ.) μου εἶνε —, ille mihi permolestus est.

ἐφιδρώω -*ώ*, insudo, -ere.

ἐφιδρώσεις, *ή*, tenuis sudor.

ἐφισάναω *τινι*, insideo aliquid.

ἐφίημι 1) injicio, -ere; immitto, -ere, aliquid 2) remitto, -ere, aliquid 3) ἐπὶ δικῶν — εἰς *τινα*, — εἰς ἕτερον δικαστήριον τὴν δίκην, adpello (-are) ad aliquem, provo-co ad judicem majorem.

ἐφικνέομαι -οὔμαι *τινος* 1) adsequor (-cutus sum, -i) aliquid 2) — *τι* *ή* ἐπὶ *τι*, pervento in (-locum) 3) ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων *ή* μνήμη ἐφικνείται, post hominum memoriam.

ἐφικτός, *ή*, *όν*, ἐπιθ. quem adsequi (adipisci) possumus, *οὔ*. = adsequabiliis, e.

ἐφιπτάζομαι, ἐφιπτεύω, equito super.

ἐφίππιον, *τό*, sella (equi).

ἐφιππος, *ον*, qui equo vehitur; eques, -itis.

ἐφίπταμαι, involo, advolo, -are.

ἐφίστημι (ἐπιστήσω, ἐπέστησα) 1) — *τί* *τινι*, sisto, colloco aliquid juxta aliquid 2) — *τινά* *τινι*, (= προῖστημί *τινά* *τινος*) praeficio aliquem alicui rei || ἐπέστην *τινι*, ἐφέστηκά *τινι*, ἐφίσταμαι *τινι*, praesum (praefui) alicui rei 3) — (ἐπέστησα) τὸν νοῦν (τὴν διανοίαν) *τινι*, adverto animum ed rem, animo incumbo ad rem 4) — *τι* (= σιματω *τι*), sisto, reprimo, inhibeo, coerco aliquid 5) ἐφίσταμαι *τινι*, immineo (-ere) alicui 6) ἐπέστη *ή* ἡμέρα, ὁ καιρὸς (ή ὥρα), dies tempus institit (pervenit).

ἐφοδεία, *ή*, circuitio, -onis, θ.

ἐφοδεύω 1) circumceo, -ire, aliquid 2) vigilias circumceo.

ἐφοδιάζω 1) — *τινά*, ad viam

instruo aliquem; instruo aliquem rebus necessariis: *2) — πόλιν, φρούριον, στρατόν, commeatum in urbem, in castellum infero; frumentum ἢ commeatum exercitui provideo: 3) — ομαι, instruo (-ctus sum, -i) aliqua re.

ἐφοδιον, τό: 1) = δδοιπόριον, viaticum, -i, οὐ. 2) = τὰ ἐπιτήδεια, commeatus, -us, ἄ. 3) subsidium, adjuvmentum, -i, οὐ.

1. ἐφοδος, ἡ: 1) = διόδος, commeatus, -us, ἄ. *3) ἐξ ἐφοδὸν ἐκυρίενσαν τὴν πόλιν, impressione iacta urbem expugnaverunt.

2. ἐφοδος (α, περίπολος), ὁ: circitor, -oris, ἄ.

3. ἐφοδος, ον, ad quem aditus est ἐφόλιον, τό, scapha, -ae, θ. ἐφολκός, ὁν, artrahens, -ntis.

ἐφοπλίζω, paro, -are.

*ἐφοπλισμός (πλοῦν) armamenta.

ἐφορατικός, ἡ, ὁν, aptus ad res inspiciendas.

ἐφορέω -ῶ: 1) intueor, -eri; perlustro, -are, aliquid: 2) = προσεῶ, prospicio, -ere: 3) ἐπεῖδον, ες, εν, vidī, vidisti, vidit.

ἐφορεία, ἡ: 1) inspectio, θ. *2) οἱ ἑφοροί, inspectores, -um ἄ.

ἐφορεύω, inspector sum.

ἐφορμάω -ῶ τινι, impetu facio, irruo (-ui, -ere) in aliquem.

ἐφορμέω -ῶ, in statione sum.

ἐφορμῆσις, ἡ, impetus, us, ἄ.

ἐφορμίζω, navem ad stationem adpello.

ἐφορμῆσις, ἡ, statio in portu.

ἐφορμος, ον, qui in statione est.

ἐφορος, ον, inspiciens, -ntis, ὁ

ἑφορός, inspector, -oris, ἄ.

ἐφ' ὅσον, quantum; quoad.

ἐφουβρίζω τινά ἢ τι, contumeliā alioque aliquem.

ἐφουβριστής, ὁ, contumeliosus.

ἐχέγγυος, ον, idoneus sponsor alicujus rei || ἐχέγγυον, τό, sponsio, -onis, θ. fides, -ei, θ.

ἐχεμυθέω -ῶ, linguam contineo; verba suppresso; sileo, -ere.

ἐχεμυθία, ἡ, taciturnitas, θ.

ἐχεμυθος, ον, ἐπὶ θ. linguam cohi-

pens; taciturnus, a, um.

ἐχεφρονέω -ῶ, prudens sum.

ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia, θ.

ἐχέφρων, ον, prudens, -ntis.

ἐχεφρόνως, prudenter.

ἐχθαίρω καὶ — ομαι τινα, cdi aliquem.

ἐχθές, χθές, heri.

ἐχθειςινός, hesternus, a, um.

ἐχθιστος, η, ον, invisissimus, infensissimus.

ἐχθος, τό, cdiū; inimicitiae.

ἐχθρα, ἡ, inimicitiae, -arum, θ. hostilitas, -aiis, θ.

ἐχθρεύω τινι, (—ομαι τινα)· inimicus sum alicui.

ἐχθρικός, ἡ, ὁν, inimicus, a, um; hostilis, e.

ἐχθρικός ἔχω (διάκειμαι) πρὸς τινα· inimicus sum alicui.

ἐχθρός, ὁ, ὁν: 1) = μισητός, inviusus (a, um), alicui: 2) = δυσμενής, inimicus, a, um; iniensus, a, um: θ. 3) = πολέμιος, hostilis, e.

ἐχθρῶς, iniense; hostiliter.

ἐχίδνα, ἡ, vipera, -ae, θ.

ἐχῖνος, ὁ, echinus, -i, ἄ.

ἐχινώδης, ες, echinatus, a, um.

ἐχίς, ὁ, anguis; vipera.

ἐχίτης (λίθος)· echites, -ae, ἄ.

ἐχμα, τό, retinaculum, -i, οὐ.

ἐχόμενος, proximus, a, um.

ἐχομένως, protinus; statim.

ἐχόντως νοῦν, prudenter.

ἐχυρός, ὁ, ὁν, munitus, a, um.

ἐχυρότης, ἡ, munitio; firmitas.

ἐχυρόω -ῶ· munio; firmo, -are.

ἔχω: 1) μεταβ. α') = ἔστι μοι τι, habeo (-ui, itum, -ere), aliquid;

est mihi aliquid: β') = παρέχω, habeo, affero: γ') = κατέχω, κρατῶ,

habeo, teneo, obtineo, -ere: δ') =

κέκτημαι, habeo, possideo, -ere: ε')

(μετ' ἀπαρεμφ.) = δύναμαι, habeo, possum: 2) ἀμεταβ. (μετ' ἐπιρ.)

= διακείμεαι, me habeo; sum: πῶς

ἔχει ὁ φίλος; amicus quomodo se

habet? 3) περιφρ. ἔχω μαθῶν, habeo exploratum: ἔχω θανμάσας,

admīrāt: 4) ἔχωμαι· α') παθητ. = κατέχομαι, teneor (-eri), ab aliquo ἢ

aliqua re: β') μέσ. ἔχομαι τινος ἢ ἐν

-τινι, haereo (haesit, -ere), ali-
qua re.

ἐψανός, ἡ, ὄν, coctilis, e.

*ἐψές, heri vesperi.

ἐψευσμένος, falso.

ἐψημα, τό, coctile, -is, οὐ.

ἐψησις, ἡ, coctio, -onis, θ.

ἐψητήρ, ἐψητής, coctor, ἀ.

ἐψητός, ὄν 1) coctus, a, um

*2) = ὀπίός, assus, a, um.

ἐψω, coquo, -ere.

ἐώθεν, a primo mane.

ἐωθινός, ἡ, ὄν 1) matutinus, a,
um *2) τὸ ἐωθινὸν σάλπισμα, quarta
vigilia.

ἐωλος, ὄν 1) pridianus, a, um
2) obsoletus, a, um.

ἐώς, α, ὄν, matutinus, a, um.

1. ἐως, ἡ, aurora, -ae, θ.

2. ἐως 1) donec 2) dum 3) quoad

ἐως ἂν ζῇ, quoad vivet 4 ἐως σή-
μερον, usque ad hodiernum diem

*5) γεσελ. ἐως τρεῖς χιλιάδες, circiter
tria milia.

Z

Z, ζ (ζῆτα), τὸ ἕκτον γράμμα,
litera Z, ὡς ἀριθμητικὸν σημειὸν τὸ
μὲν ζ' = septem καὶ septimus, τὸ
δὲ ζ=septies mille.

ζα— (μῶρ. ἀχῶρ.) valde.

ζάθεος, ὄν, maxime divinus, a, um

ζάλη, ἡ 1) procella, -ae, θ. tem-
pestas, -atis, θ. *2) γεσελ. = σκοπι-
δινία, vertigo, -inis, θ.

ζαλίζω τινά 1) = σκοτιδινίαν προ-
ξενῶ, vertiginem alicui affero —
ομαι (= σκοτιδινιῶ), vertigine la-
boro ἢ corripior 2) alicui mole-
stiae sum; alicui molestus sum.

ζάπλουτος, ὄν, praedives, -itis.

ζάπυρος, ὄν, valde igneus, a, um

*ζάχαρη, ζάχαρις (= σάκχαρον)
saccharum (-on), -i, οὐ.

*ζαχαροπλαστεῖον, τό, dulciari-
um, -ii, οὐ.

*ζαχαροπλάστης, δ, dulciarius,
-ii, ἀ. condimentarius, -ii, ἀ.

ζάω -ῶ, in vita sum; vivo, (vixi,
victum) -ere || προστ. ζῆθι! vive!
ζήτω! vivat! ζήτω ἡ πατρίς! vivat
patria! ἀπαρέμφ. τὸ ζῆν, vita, -ae,
θ. || ἐπὶ ἀψύχ. ζῶσα φωνή, viva vox,
ζῶσα εἰκών, viva imago || μετφ.
vivo; valeo; vigeo.

ζέα, ἡ, zea, -ae, θ. fiar, -ris, οὐ.

ζεῖδωρος γῆ, alma terra.

ζεμα, τό, decoctum, -i, οὐ.

ζεματίζω 1) ferverefacio, -ere *2)
aquā calidā perfundo aliquid ἢ ali-

quem *—ομαι, aquā calidā per-
fundor.

ζέσις, ἡ, iervor, -oris, θ.

*ζέστη, ζέστα, ἡ, calor, ἀ.

*ζεσταίνω, calefacio, (-ere) ali-
quem ἢ aliquid || —ομαι, caleasco.

ζεστός, ἡ, ὄν, iervens, -ntis.

ζευγάριον, τό 1) vile pur buc-
clarum *2) = ζεύγος, par, -aris, οὐ.

*3) jugum boum.

ζευγηλάτης, δ, arator, -oris, ἀ.

ζεύγλη, ἡ, jugum, -i, οὐ.

ζεύγμα, τό 1) junctura, -ae, θ.
vinculum, -i, οὐ. 2) (σχ. λόγον),
zeugma.

ζεύγνυμι καὶ ζευγνύω, ρ. jungo
(-nxi, -nctum, -ere) || —ομαι, jun-
gor, junctus sum, -i.

ζεύγος, τό 1) jugum, i, οὐ. τρία
ζεύγη βοῶν, tria juga boum 2) par
-aris, οὐ. ζεύγος ὑποδημάτων, par
calceorum τρία ζεύγη περιστρωῶν,
tria paria columbarum.

ζευγοτροφέω -ῶ, equos curules alo
ζευγοτρόφος, equos curules alens.

ζευκτηρία, ἡ, ligamen, -inis, οὐ.

ζευκτηριος, copulatorius, a, um.

ζευκτός, ἡ, ὄν, junctus, a, um.

ζεῦξις, ἡ, conjunctio, -onis, θ.

ζεφυρικός, ad zephyrum pertinens
ζέω 1) = βράζω, ferveo, -cre; bul-

lio, -ire 2) = πυροῦμαι, iervesco,
-ere 3) ζέω τινός (= μεστός εἰμι τι-
νος), ferveo, aliqua re.

*ζήλεια, ἡ, invidia, -ae, θ.

*ζήλευτός, invidendus, a, um.

*ζήλευω· 1) aemulor, -ari, aliquem ἢ aliquid· 3) = φθονῶ, invideo, -ere.

ζῆλος, δ· 1) = φθόνος, invidia, -ae, θ. 2) = ζηλοτυπία, aemulatio, θ. 3) = σφοδρὰ ἐπιθυμία, studium, -ii, οὐ. diligentia, -ae, θ.

ζηλοτυπία, -ω, velotypiā affectus sum; aemulor (-ari) alicui.

ζηλοτυπία, ἡ, zelotypia, -ae, (Κικέρ.); aemulatio, θ.

ζηλότυπος, ον, zelotypus, a, um; aemulus, a, um.

ζηλῶ -ω τινα ἢ τι· 1) aemulo (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· 2) ζηλῶ βίον ἀποράγμονα, vitam a negotiis abhorrentem colo· 3) ζηλῶ τινά τινος (= μακαρίζω), beatum praedico, beatum censeo aliquem (ἢ aliquid) ob rem aliquam· 4) ζηλοτυπῶ, aemulor ἢ invideo alicui· 5) = θηρῶ τι, sector (-ari) aliquid.

ζήλωμα, facinus aemulum.

ζήλωσις, ἡ· 1) aemulatio, -onis, θ. 2) sectatio, -onis, θ.

ζηλωτός, aemulandus, a, um.

ζηλωτής, δ· 1) aemulator; aemulus· 2) ζηλωτής τινος, sectator, δ.

ζηλωτικός, aemulans, -ntis.

ζηλωτικῶς, aemulanter.

ζηλωτός, ἡ, ὄν, aemulatione dignus (a, um).

ζημία, ἡ· 1) damnum, -i, οὐ. 2)

ζημία χρημάτων, mulcta, ae, θ. 3) = ποινή, poena, ae, θ.

ζημιῶ -ω τινα· 1) damnum do alicui; 2) ἀργυρίῳ ζημιῶ τινα, aliquem pecuniā mulcto· 3) -οῦμαι, damnum, detrimentum accipio (capio, iacio).

ζημιώδης, es, damnosus, a, um.

ζημιώσις, ἡ, mulctatio, -onis, θ.

ζῆτα, zeta.

ζητέω -ω τινα ἢ τι· quaero (quaesivi, quaesitum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = αἰτῶ τι, peto, -ere; posco, -ere, aliquid· 3) = προσπαθῶ, studeo, conor, volo.

ζήτημα, τό, quaestio, θ.

ζητήσιμος, ον, quaerendus, a, um
ζήτησις, ἡ· 1) quaestio, -onis, θ.

2) petitio, -onis, θ.

ζηητέος, α, ον, ἐλθ. quaerendus, a, um.

ζητητής, δ, quaesitor, -oris, δ.

ζητητικός, ἡ, ὄν, studiosus indagandi.

ζηητός, ἡ, ὄν, quesitus, a, um.

ζιγγίβερεις, ἡ, zingiberis, -is, θ.

ζιζάνιον, τό, zizanium, -ii, οὐ.

ζίζυφον, τό, zizyphum, -i, οὐ.

ζορκάς, ἡ, dama, -ae, θ.

ζοφερός, δ, ὄν, caligenosus.

ζόφος, δ, caligo, -inis, θ.

ζοφῶ -ω, caliginem ἢ tenebras

offundo, ζοφῶμαι, caligo, -are.

ζοφώδης, es, caligenosus, a, um.

*ζυγαριά, ἡ, libra, -ae, θ.

*ζυγιάζω, ζυγίζω· 1) pendo, -ere; prondero, -are, aliquid· 2) οὐδ. ἐκαστον ἐξήκοντα λίτρας ζυγίζει, sexagens pondo pendunt.

ζύγιον (ζύγι), pondus, -eris, οὐ. ζύγια, pondera.

ζύγιος, ον, jugalis, e, equi jugales ἢ ἀπλ. jugales.

ζυγοειδής, es, jugo similis, e.

*ζύγισμα, τό, ponderatio, -onis, θ.

ζυγομαχία, ἡ, rixa, ae, θ.

ζυγός, δ· 1) jugum, -i, οὐ. 2) μετρ. = ἡ δουλεία· 3) ῥάχis ὀρους (κοιν. ὁ ζυγός), jugum -i, οὐ. 3) = ζυγαριά, libra, -ae, θ. trutina -ae, θ.

ζυγόσταθμος, δ, libra, -ae, θ.

ζυγοστασία, ἡ, libratio, θ.

ζυγοστατέω -ω, ζυγοσταθμέω -ω τι, pondero, -are, aliquid.

ζυγοστάτης, δ, ponderator, -oris, δ.

ζύωμα, τό, vectis, -is, δ.

*ζυγώνω· 1) adpropinquo, -are; advento, -are· 2) μεταβ. ζυγώνω τινά, adeo aliquem.

ζύγωσις, ἡ, jugatio, θ.

ζυγωτός, jugo junctus, a, um.

ζυθοποιεῖον, ζυθοπωλεῖον, τό, cervisiae officina.

ζυθοποιός, ζυθοπώλης, δ, cervisiae coactor.

ζύθος, δ; zythum, -i, οὐ. cervisia, -ae, θ.

ζύμη, ἡ, fermentum, -i, οὐ.

ζυμίτης ἄρτος, δ, fermentatus panis
 ζυμός -ῶ· 1) fermento, -are· ζυ-
 μοῦμαι, fermentesco, -ere· 2) ζυ-
 μῶν (= φυρῶ), farinam, subigo.

ζύμωμα, τό· 1) iermentum, -i, οὐ.

*2) = φύρασις, farinae subctio.

ζύμωσις, ἡ, iermentatio, θ.

ζυμωτός, iermentatus, a, um.

ζωάριον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωγραφῶν, τό, officina pictoris,

ζωγραφῶν -ῶ, pingo (-nxi, -iictum,
 -ere) aliquid ἢ aliquem.

ζωγράφημα, τό, ζωγραφία, ἡ,
 tabula picta; pictura, -ae, θ.

ζωγραφητός, pictus, a, um.

ζωγραφικός, pictorius, a, um.

ζωγραφική, ἡ, ars pingendi; ars
 picturae.

ζωγράφος, δ, pictor, -oris, δ.

ζωγρέω ὦ, vivum aliquem, capio;

ζώγρει, vivum me cape.

ζωδιακός κύκλος, orbis signifier;
 zodiacus, -i, δ.

ζώδιον, τό· 1) bestiola, -ae, θ. 2)
 signum in zodiaco.

ζωή, ἡ, vita, -ae, θ.

ζωηρός, δ, ὄν, vividus, a, um;

vivus, a, um, vivax, -acis.

ζωηρῶς, vivide; acr. ter.

ζωηφόρος, ὄν, vitam afferens, -ntis;
 salutaris, e.

ζωϊκός, ἡ, ὄν, animalis, vitalis, e.

ζῶμα, τό, cingulum, -i, οὐ.

ζωμίδιον, τό, jusculum, -i, οὐ.

ζωμός, δ, jus, -uris, οὐ. sorbi-
 tio, -onis, θ.

ζωνάριον, τό, cingillum, οὐ.

ζώνη, ἡ, zona, -ae θ. cingulum,
 -i, οὐ. balteus, -i, δ.

ζώννυμι, καὶ ζωννύω, cingo (cin-
 xi, cinctum, -ere) || -νμαι, cingor,
 cinctus sum, -i.

*ζωντανεύω (= ἀναβιβῶ)· 1) revi-
 visco, -ere· 2) ad vitam revoco.

*ζωντανός, ἡ, ὄν, vivus, a, um.

*ζωογενής, ες, animalis, e.

ζωογονέω -ῶ· 1) vivum gigno· 2)
 vivifico aliquem ἢ aliquid vitam
 infundo ἢ reddo alicui.

ζωογόνησις, ἡ, generatio anima-
 lis· *1) vivificatio, -onis, θ.

ζωογονία, ἡ, generatio animalis.

ζωογόνος, ὄν· 1) viviparus, a, um.
 2) vitalis, e.

ζωοδότειρα, ἡ, vitam largiens.

ζωοδότης, δ, vitae largitor.

ζωοδόχος, ὄν, vivificus, a, um.

ζωοειδής, ες, animalis speciem
 reiciens. [lium.

*ζωολατρεία, ἡ, adoratio anima-

*ζωολάτρης, δ, adorator anima-
 lium. [malibus.

*ζωολογία, ἡ, doctrina de ani-
 ζῶν, τό· 1) = ἐμψυχον, animal,

-alis, οὐ. 2) = ἄλογον ζῷον, bestia,
 -ae, θ. τὰ ζῷα, bestiae, -arum.

ζωοποιέω -ῶ, vivifico (-are) ali-
 quem ἢ aliquid.

ζωοποιήσις, ἡ, vivificatio, θ.

ζωοποιός, ὄν, vivificus, a, um.

ζωός, ἡ, ὄν, vivus, a, um.

ζωοστάσιον, τό, stabulum, -i, οὐ.

ζώτης, ἡ, facultas animalis.

ζωοτοκέω -ῶ, animal gigno.

ζωοτοκία, ἡ, animalis generatio

ζωοτόκος, ὄν, animal gignens.

ζωοτροφεῖον, τό, vivarium, -ii, οὐ.

ζωοτροφῶν -ῶ, animalia alo.

ζωοτροφία, ἡ· 1) nutritio anima-
 lium· *2) -αι, cibaria, -orum.

ζωοφορέω -ῶ, vivum animal gero.

1. ζωοφόρος, ὄν· 1) animalia fe-
 rens· 2) orbis signifier· 3) ἐν τῇ
 ἀρχῇ. zophorus, -i, δ.

2. ζωοφόρος, ὄν, vitam afferens

ζωόφυτον, τό, plantanimalium,

-ii, οὐ. ζωόφυτα, plantanimalia.

ζωπυρέω -ῶ, e. sopitos suscito
 ignes; refoecillo, -a e; μετφ. alo,

augeo aliquid.

ζώπυρον, τό, reliquiae ignis so-
 piti; suscitabulum ignis.

ζώπυρος, ὄν, ignem excitans.

ζώσιμος, ὄν, vitalis, e.

ζῶσις, ἡ, cinctus, -us, δ.

ζωστήρ, δ, cingulum, -i, οὐ.

ζῶστρον, τό, cinctus, -us, δ.

ζωτικός, ἡ, ὄν· 1) vitalis, e· 2)

animalis, e.

*ζωτικότης, ἡ, vitalitas, θ.

ζωῦφιον, τό, bestiola, -ae, θ.

ζωῶδης, ες· 1) animalis, e; 2)

belluinus, a, um.

*ζωαδῶς, animalite..

H

H. η (ἡτα), τὸ ἑβδομον γράμμα, littera H' ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν η' = octo καὶ octavus, a, um' τὸ δὲ η octies mille.

1. ἡ' 1) σύνδ. διαζ. aut vel' 2) ἐν διαζ. ἐρωτημ. an' δοῦλος εἶ, ἢ ἐλεύθερος; servus esne, an liber? 3) σύνδ. συγκριτ. quam: ἐκείνος, μᾶλλον ἢ ἐγώ, ille nagis quam ego' 4) ἐπιφων. ah, heus.

2. ἡ' 1) profecto, revera, certo' ἡ γάρ, sane' ἡ που (ἢ ἥπου), profecto' 2) ἐν ἐρωτησ. -ne? ἡ λέγω; dicamne.

3. ἡ = ἦν, eram.

4. ἡ' 1) = ὅπου, ubi, quo' 2) = ὅπως, quomodo.

ἡβάσκω, pubesco, -ere.

ἡβάω -ῶ, pubes sum; in flore aetatis adultae sum.

ἡβη, ἡ' 1) = ἐφηβεία, pubertas, -atis, θ. 2) = τὸ ἐφηβαῖον, pubes, -is, θ. 3) Ἥβη (θεά), Hebe, -es, θ.

ἡβηδόν, omnes puberes.

ἡβητικός, ἡ, ὄν, juvenilis, e.

ἡγεμονεία καὶ ἡγεμονία, ἡ, principatus, -us, ἄ, imperium, οὐ.

ἡγεμονεύω τινός· dux ἢ ductor sum alicujus.

ἡγεμονικός, principalis, e.

ἡγεμονικῶς, imperatorie.

ἡγεμονίς, ἡ, regina, ae, θ.

ἡγεμών, δ' 1) = τῆς ὁδοῦ, dux itineris' 2) = στρατηγματος, dux, -ucis, ἄ, praetor, -oris, ἄ, 3) princeps, -ipis; rex, regis, ἄ.

ἡγέομαι -οὔμαι' 1) = προπορεύομαι, praeceo, -ire; duco, -ere' 2) — τινι, praeceo aliquem' 3) — τινος (σπ. τιρί), duco (-xi, -ctum, -ere), aliquem ἢ aliquid' — τι, puto, (-are), aliquid.

ἡγέτης, δ, princeps, -ipis.

ἡγήτειρα, ἡ, ductrix, -icis.

ἡγήτωρ, δ, dux, -ucis.

ἡγιασμένως, sancte, pure.

ἡγμένος, η, ον, eruditus, a, um. ἡγούμενος, δ, abbas, -atis, ἄ, praefectus monasterio' ἢ ἡγουμένη, dignitas abbatis' ἢ ἡγουμένη, abbatem ago' ἡγουμένη, ἡγουμένησα, monasterio puellarum praefecta.

ἡγουν, videlicet; id est.

ἡδέως, suaviter; libenter.

1. ἡδη (παρτ. τοῦ οἶδα)· noveram.

2. ἡδη (ἐπὶ τοῦ·) 1) jam' 2) mox'

3) nunc' νῦν ἡδη, nunc jam.

ἡδιστος, η, ον, ἴδε ἡδύς.

ἡδομαι (ἡσθην) τινὶ ἢ ἐπὶ τινι· laetor (-atus -sum, -ari), aliqua re; delector, -ari, aliqua re.

ἡδονή, ἡ' 1) = ἡδύτης, jucunditas, -atis, θ. suavitas, -atis, θ. 2) συνήθ. = τέρψις, voluptas, -atis, θ.

3) = τροφή, deliciae, -arum, θ. 4) = εὐθυμία, laetitia, -ae, θ. 5) = ἐπιθυμία, voluptas, libido, -inis, θ.

ἡδονικός, voluptarius, a, um.

ἡδονικῶς, voluptuose.

ἡδυνεπής, ἐς· suaviloquus, a, um.

ἡδυλογία, ἡ, suaviloquentia, θ.

ἡδύλογος, suaviloquus, a, um.

ἡδύνω' 1) = ἀρνύω, condio, -ire, 2) = τέρω, jucundo ἢ delecto aliquem' 3) —ομαι' α') condior, -iri' β') jucundor, delector, -ari.

ἡδυοσμία, ἡ, suavis odor.

ἡδύοσμον, τό, mentha, -ae, θ.

ἡδύοσμος, ον, suaviter olens.

ἡδυπάθεια, ἡ, affectio jucunda et suavis; voluptas, -atis, θ.

ἡδυπαθεῖω -ῶ, voluptatibus delectus sum; voluptate fruor.

ἡδυπαθής, ἐς, voluptatibus delectus, a, um; voluptarius, a, um.

ἡδύπνευστος, ἡδύπνους, suaviter spirans.

ἡδύποτης, δ, suavis comdotator.

ἡδύποτος, ον, potu dulcis.

ἡδύς, -εῖα, -ύ' 1) = γλυκύς, suavis, e; dulcis' e' 2) = τερπνός, εὐάρεστος, jucundus, a, um; laetus,

a, um. 4) συγχε. ἡδίων, ον· suavior, -ius· || ὑπερθ. ἡδιστος, η, ον, suavissimus, a, um.

ἡδυσμα, condimentum suave.

ἡδύτης, ἡ, suavitas, -atis, θ.

ἡθικεύομαι, moraliter loquor.

ἡθικῇ, ἡ· 1) moralitas, -atis, θ. 2) ethice, -es, θ. morum disciplina; doctrina de moribus.

ἡθικολόγος, δ, officiorum magister; virtutis magister.

ἡθικόν, τό, moralitas, -atis, θ.

ἡθικοποιέω -ω, moralem reddo aliquem ἢ aliquid· || —οῦμαι, moralis fio. [ius mutatio.

*ἡθικοποίησις, ἡ, morum in me-

ἡθικός, ἡ, όν, moralis, e.

*ἡθικότης, ἡ, moralitas, θ.

ἡθικῶς, moraliter; recte.

ἡθις, ἡθισμός, percolatio, θ.

ἡθμός, ό, colum, -i, οῦ.

ἡθογραφέω -ω, mores describo.

ἡθογράφος, δ, morum descriptor

ἡθολογέω -ω, oratione exprimo mores.

ἡθολογία, ἡ, morum expressio.

ἡθολόγος, δ, morum effec.or.

ἡθοποιέω -ω· 1) mores formo· instituo moribus· 2) mores exprimo

ἡθοποιῶ, ἡ, morum institutio.

ἡθοποιός, όν· 1) mores instituens ἢ formans· *2) νεοελ. = ὑποκριτής θεάτρον, actor, -oris, δ.

ἡθος (πληθ. ἡθη)· 1) mores, -um, δ. 2) = χαρακτήρ, ingenium, -i, οῦ. 3) = πάθος, affectus, -us, δ.

ἡκιστα, minime.

ἡκον, άόρ. τοῦ ἔρχομαι.

ἡκριβωμένως, cum exacta cura et diligentia; accurate.

ἡκρωτηριασμένος, η, ον, truncus, a, um.

ἡκω· περμ. τοῦ ἔρχομαι.

ἡλακότη, ἡ, colus, -us, καί i, θ.

*ἡλεκτριζω τινα ἢ τι· vi electrica imbuo aliquem ἢ aliquid· || μετφ.

incendo, inflammo, -are, aliquem· || —ομαι, electrica vi imbuo· μετφ.

me incendo.

*ἡλεκτρικός, electricus, a, um.

*ἡλεκτρισμός, δ, electrica vis ἢ natura.

ἡλεκτροειδής, electro similis.

ἡλεκτρον, τό, electrum, -i, οῦ.

ἡλεκτροφόρος, electrifer, a, um.

ἡλεκτροώδης, es, electro similis.

ἡλός, ά, όν, stolidus, a, um.

ἡλιάζω, insolo, -are· || —ομαι,

apricor, -atis.

ἡλιακόν, τό, solarium, -ii, οῦ.

ἡλιακός, ἡ, όν, solaris, e.

ἡλιασις, ἡ, insolatio, -onis, θ.

ἡλιάω -ω, ut sol candeo.

ἡλιθιάζω, stulte ago.

ἡλίθιος, α, ον, stultus, a, um.

ἡλιθιότης, ἡ, stultitia, ae, θ.

ἡλιθιόω -ω, stultum reddo.

ἡλιθιώδης, es, stulto similis.

ἡλικία, ἡ, aetas, -atis, θ. || *φρά-

σεις (νεοελ.): ποῖον ἔτος τῆς ἡλικίας

σας ἔχεις; ποῖας ἡλικίας εἶσθε; quot

annos natus es? quotum annum

agis? ἡλικίαν ἔχω τριάκοντα ἐτῶν,

triginta annos natus, tricesimum

annum agens.

ἡλικιώτης, δ, ἡλικιώτης, ἡ, ac-

tate par; aequalis.

ἡλίκος, η, ον, quantus, a; um.

ἡλιοκαής, es, persustus, a, sole.

ἡλιοκαία, ἡ, aestus solis.

ἡλιόκαυστος, ον, sole exustus.

ἡλιόμορφος, ον, ἐπὶ δ. solis for-

mam habens.

ἡλιος, δ, sol, solis, δ.

ἡλιοσκοπίον, helioscopion, -ii.

ἡλιοτρόπιον, heliotropium, -ii.

ἡλιοδω -ω, insolo, -are: in solo

expono· || —οῦμαι, a sole illustror

ἡλίσκος, ον, claviculus, -i, δ.

ἡλίωσις, ἡ, insolatio, θ.

ἡλος, δ, clavus, -i, δ.

ἡλίω -ω, clavo, are, aliquid.

ἡλωτός, ἡ, όν, clavatus, a, um.

ἡμεδαπός, ἡ, όν, nostras, -atis.

ἡμεῖς, nos.

ἡμελημένος, negligente.

ἡμέρα, ἡ, dies, ei, δ. || *καλή ἡ-

μέρα, φέλε, salve, mi amice.

ἡμερεύω· 1) diem transigo· *2)

νεοελ. α') mitigo, -are· β') man-

suesco.

ἡμερήσιος, α, ον, unius diei; di-

urnus, a, um.

ἡμερινός, diurnus, a, um.

ἡμερόβιος, *ον*, in diem vivens.
 ἡμερολόγιον, calendarium, -ii.
 ἡμερομισθιον, merces diurna.
 ἡμερονύκτιον, τό, diei et noctis spatium.
 ἡμερος, *ον*, mansuetus, a, um; cicur, -uris; mitis, e.
 ἡμερότης, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερόω, -ω, mansuefacio, -ere, cicuro, -are; mitigo, -are, aliquid ἢ aliquem || —οὔμαι, mansuefio (-factus sum, -ieri).
 ἡμέρωμα, mansuefactum, -i, οὐ.
 ἡμέρωσις, ἡ, mansuetudo, θ.
 ἡμερωτής, δ, mansuetarius, δ.
 ἡμέτερος, noster, -tra, -trum.
 ἡμβάρβαρος, *ον*, ἐπιδ. semibarbarus, a, um.
 ἡμιβαφής, dimidi parte tinctus.
 ἡμιβροχος, semimaditus, a, um.
 ἡμιγυμος, *ον*, semiamictus, a, um, seminudus, a, um.
 ἡμιδαρεικός, daricus dimidius.
 ἡμιδιάμετρος, semidiametros, θ.
 ἡμιέφθο, semicoctus, a, um.
 ἡμιθανής, ἐς, semivivus, a, um.
 ἡμίθεος, δ, semideus, -i, δ.
 ἡμίκαυστος, ἡμίκαυτος, *ον*, semiusustus, a, um.
 ἡμίκαλστος, *ον*, semifractus, a, um; semiruptus, a, um.
 ἡμίκλειστος, *ον*, semiclausus, a, um; semiadapertus, a, um.
 ἡμικρανία, dolor dimidii capitis.
 ἡμικρανον, sinciput, -itis, οὐ.
 ἡμικύκλιον, τό, ἡμικυκλος, δ, semicirculus, -i, δ.
 ἡμικύκλιος, *ον*, semicirculatus, a, um; semirobundus, a, um.
 ἡμιμάθεια, semiperitia, -ae, θ.
 ἡμιμαθής, ἐς, semidoctus, a, um; semiperitus, a, um;
 ἡμίμετρον, dimidium mensurae.
 ἡμimηνιαῖος, α, *ον*, semestris, e.
 ἡμιμόριον, τό, dimidia pars.
 ἡμιολία (ναῦς), navis piratica; myoparo, -onis, δ.
 ἡμιόλιος, δ, sexquialter, a, um.
 ἡμιόνειος, α, *ον*, mularis, e.
 ἡμιονηγός, δ, mulio, -onis, δ.
 ἡμιονικός, ἡ, *ον*, mularis, e.
 ἡμιονος, δ, mulus, -i, δ.

ἡμίοπτος, *ον*, semicoctus, a, um.
 ἡμίπεπτος, *ον*, semicoctus, a, um; semicrudus, a, um.
 ἡμίπλεθρον, τό, semijugerum, -i.
 ἡμιπληγία, ἡ, hemiplegia, θ.
 ἡμιπληκτικός, ἡ, *ον*, ἐπιδ. hemiplegia laborans.
 ἡμισαπής, ἐς, semiputris, e.
 ἡμίσεια, θηλ. τοῦ ἡμους.
 ἡμισεύω, dimidio (-are) aliquid, aequaliter divido aliquid.
 ἡμιστρόγγυλος, semirotundus.
 ἡμους, ἡμίσεια, ἡμισυν· 1) dimidius; a, um; semis (ἀκλ.)· 2) = εἰς τὸ ἡμουν διαίρεσις, dimidiadus, a, um· 3) ἐν συνθέσει γίνεται ἡμι-, sem-, ἡμίθεος, semideus.
 ἡμισφαίριον, dimidiada sphaera; hemisphaerium, -i, οὐ.
 ἡμιτάλαντον, dimidium talenti.
 ἡμιτελής, ἐς, semiperfectus, semiperactus, semitractatus, imperfectus, a, um.
 ἡμιτελῶς, imperfecte.
 ἡμίτμητος, *ον*, ἐπιδ. in duas partes sectus.
 ἡμίτομος, *ον*, dimidiadus, a, um.
 ἡμιτόνιον, τό, semitonium, οὐ.
 ἡμιφανής, semiconspiciuus.
 ἡμιφλεγής, ἐς, ἡμίφλεκτος, *ον*, semiusustus ἢ semustus, a, um.
 ἡμίφρακτος, *ον*, ἐπιδ. dimidia parte septus.
 ἡμίφωνος, *ον*, semisonans, -ntis.
 ἡμίχλωρος, *ον*, semiviridis, e.
 ἡν, si.
 ἡναγκασμένως, coacte.
 ἡνία, ἡ (ἡνιον, τό), habena, -ae. θ. αἱ ἡνία (τὰ ἡνία) habenae.
 ἡνίκα, quum, quando.
 ἡνιοποιέω, -ω, habenas conficio.
 ἡνιοποιός, habenas faciens.
 ἡνιοχία, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἡνιοχέω, -ω, aurigo, -are.
 ἡνιοχίσις, ἡ, aurigatio, -onis, θ.
 ἡνιοχικός, ἡ, *ον*, aurigalis, e.
 ἡνίοχος, δ, auriga, -ae, δ.
 ἡνυστρον, τό, abomasus, -i, δ.
 ἡνωμένως, conjunctim.
 ἡξω, idē ἐρχομαι καὶ ἡκω.
 ἡπαρ, jecur, -oris ἢ -inoris, οὐ.
 ἡπατιῶς, hepaticus, a, um.

ἡπατικός, hebaticus, a, um.
 ἡπατίτις (νόσος), hepataria.
 ἡπειγμένως, festinato; cito.
 ἡπειρόθεν, a continente.
 ἡπειρώω -ῶ, continentem facio.
 ἡπειρος, ἡ· 1) continens terra ἡ ἀπλ. continens, -ntis, θ. 2) Epirus (-os), -i, θ.
 ἡπησις, ἡ, sartura, -ae, θ.
 ἡπητήριον, τό, subula, -ae, θ.
 ἡπητής, δ, sartor, -oris, δ.
 ἡπιος, α, ον, placidus, a, um.
 ἡπίως, leniter; benigne.
 ἡπιότης ἡ, lenitas, -atis, θ.
 ἡρ (=εἶαο), τό, ver, veris, οὐ.
 ἡρέμα, sensim; paullatim.
 ἡρεμαῖος, quietus, a, um.
 ἡρεμαίως, sensim; lente.
 ἡρεμέω -ῶ, quiesco, -ere.
 ἡρέμεις, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡρεμία, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡρεμίζω, quiescere facio.
 ἡρεμος, ον, quietus, a, um; len-tus, a, um; m-tis, e.
 ἡριγένεια, mane nata (Aurora).
 ἡροσμένως, apte.
 ἡρώειον (φ.) heroion, -ii, οὐ.
 ἡρωϊκός, heroicus, a, um.
 ἡρωϊκῶς, heroice; fortiter.
 ἡρώην, ἡ, heroina, -ae, θ.
 ἡρωῖς, ἡρώισσα, ἡ, herois, -idis, θ. heroina, -ae, θ.
 ἡρώον, τό, herois fanum.
 ἡρώος, α, ον, herous, a, um.
 ἡρώς, δ, heros, -oris, δ.
 ἡσθην, ἀόρ. τοῦ ἡδομαι, δ ἰδε.
 ἡσθόμην, ἀόρ. τοῦ αἰσθάνομαι.

ἡσσα ἡσδόμαι, ἡσσω, ἰδε ἡτα, ἡττάομαι, ἡττων.
 ἡσχα, quiete; tacite.
 ἡσχαζέω· 1) σνήθ. ἀμετ. quiesco, -ere; tranquillo, -are· 2) μεταβ. ἡσχαζέω τινά, tranquillo, placo, -are, aliquem.
 ἡσυχῇ, quiete; leniter.
 ἡσυχία, ἡ, quies, -etis, θ.
 ἡσυχος, ον, quietus, a, um, tran-quillus, a, um.
 ἡσύχως, quiete; tranquille.
 ἡτοι· 1) ἡτοι—ἡ, aut—aut· *2) —δηλαδῇ, scilicet.
 ἡττα, ἡ, clades, -is, θ.
 ἡττάομαι -ῶμαρ· 1) ἡτῶμαι (= ἡττων εἰμί) τινος, inferior sum ali-quo· 2) (ἐν μάχῃ) ἡτῶμαι, cladem accipio, vincor, -i; ἡτῶμαι (τὴν δίκην, τ. ἔ. ἀπόλλυμι τὴν δίκην), causâ cado, litem (causam) perdo.
 ἡττων, ἡττον, minor, -us (-oris); inferior, -us(-oris)· ἡττον(ἐπίρ)minus ἡτο, (πρτ. εἰμί) erat.
 ἡφαίστειος, vulcanus, a, um· || —ον, δρος, ignifluus mons.
 ἡχείον, τό, vas, quae sonus editur.
 ἡχέτης, δ, sonator, sonarus.
 ἡχητικός, ἡ, όν, sonorus, a, um.
 ἡχέω -ῶ, sono (-ui, -are)· τὰ τύμ-para ἡχεῖ, tympana sonant.
 ἡχή, ἡ, sonitus, -us, δ.
 ἡχος, δ, sonus, -i, sonitus, us, δ.
 ἡχώ, ἡ, echo, -us, θ.
 ἡχώδης, ες, sonorus, a, um.
 ἡχωδῶς, sonore·
 ἡώς, ἡ, aurora, -ae, θ.

Θ, θ (θητα), τό ὄγδοον γράμμα, litera θ, ὡς, ἀρ· θμητικόν σημεῖον τό μὲν θ' = novem ἡ nonus, a, um, τό δε, θ = novies mille.
 θακεύω, sedeo, -ere.
 θακος, δ, sedile, -is, οὐ.
 θαλάμη, ἡ, cubile ferarum.
 θαλαμηγός (ναῦς), thalamagus, -i, θ. navis cubiculata.

θαλαμηπόλος, δ, cubicularius, -ii, δ. || ἡ —, cubicularia, -ae, θ.
 θάλαμος, δ, cubiculum, -i, οὐ.
 θάλασσα, ἡ, mare, -is, οὐ.
 θαλασσεύω· 1) in mari versor ἡ sum· 2) in mari navigo.
 θαλασσίζω· 1) saporem aquae ma-rinae reddo· 2) mari similis sum.
 θαλάσσιος, marinus, a, um.

Θαλασσοκρατέω -ω, maris imperium teneo.

Θαλασσοκρατία, maris imperium.

Θαλασσοκράτωρ, δ, maris dominus; mari potitus.

Θαλασσομυγής, ἐς, mari mixtus.

Θαλασσοῦταις, δ, maris filius.

Θαλασσοπληκτός, ον, maris fluctibus percussus ἢ expositus, a, um.

Θαλασσοπορέω -ω, per mare iter facio; navigo, -are.

Θαλασσοπορία, ἡ, per mare iter; navigatio, -onis, θ.

Θαλασσοπύργος, δ, per mare iter faciens; navigator, -oris, δ.

Θαλασσοπύργος, ον, purpureus, a, um,

Θαλασσόχρους, ον, colore marino.

Θαλασσών -ω, mari submergo.

Θαλασσώδης, ἐς, mari similis, e.

Θαλάσσωις, ἡ, proluvies maris.

Θάλαττα, θαλαττεύω κτλ. ἰδε θάλασσα, θαλασσεύω κτλ.

Θαλερός, δ, ον, florens, -ntis; floridus, a, um, virens, -ntis.

Θάλλα, ἡ· 1) florens fortuna· 2) convivium, -iirou.

Θαλλάζω, convivium florida ago.

Θαλλός, δ, germem, -inis, ου.

frons, -ndis, θ. frutex, -icis, δ.

Θάλλω, floreo, (-ui), -ere.

Θάλλπος, τό, calor, -oris, δ.

Θαλπτήριον, iomentum, -i, ου.

Θαλπτήριος, fovendi vim habens.

Θάλλπω, foveo (fovi, fotum) -ere.

Θαλπωρή, ἡ, iomentum, -i, ου.

Θάλλψις, ἡ, calor, -oris, δ.

Θαμά, crebro; frequenter.

Θαμβίω -ω, stupeo, -ere || —οὔμαι obstupesco (-ui) -ere.

Θάμβησις, ἡ, stupor, -oris, δ.

*Θαμβός, ἡ, ον, obscurus, a, um,

Θάμβος, τό, stupor, -oris, δ.

*Θάμβωσις, ἡ, θάμβωμα, τό, obscuratio, θ.

Θαμίζω, frequendo, -are.

Θαμινά, frequenter.

Θαμινός, ἡ, ον, frequens, -ntis.

Θαμιστικός, frequentativus.

Θαμνίσκος, δ, parvus frutex.

Θαμνοειδής, ἐς, frutici similis.

Θάμνος, δ, frutex, -icis.

*Ελληνο-Λατινικόν Δεξιόν

Θαμνών, δ, fruticetum, -i, ου.

Θανάσιμος, ον, mortifer, a, um; mortificus, a, um.

Θανασίμως, mortifere; capitaliter.

Θανατάω, mori cupio.

Θανατηγός, ον, mortifer, a, um.

Θανατηφορία, ἡ, mortis illatio.

Θανατηφόρος, ον, mortifier, a, um; faralis, e.

Θανατική δίκη, causa capitalis; iudicium capitis.

Θανατοποιός, mortificus, a, um.

Θάνατος, δ, mors, -rtis, θ.

Θανατὸν -ω· 1) occido, -ere; morte afficio aliquem· 2) morte aliquem multo.

Θανατώδης, ἐς, feralis, e.

Θανάτωσις, ἡ, occisio, θ.

Θάπτω, sepelio (-ivi καὶ ii, -ultum, -ire) aliquem.

Θαργαλέος, α, ον· 1) fidens ἢ conidens, -ntis· 2) animosus, a, um; magni animi· 3) audax, -acis.

Θαργαλότης, ἡ· 1) fiducia, -ae, θ. 2) animositas, -atis, θ.

Θαργαλέως· 1) confidenter· 2) animose; magno animo.

Θαργέω -ω· 1) magno (bono) animo sum· 2) θαρρεῖν ποιῶ, confirmo animum· 3) —τινι ἢ ἐπὶ τινι, fido ἢ confido (-isus sum, -ere)

alicui ἢ aliquo· 4) —περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως, confido de salute urbis.

Θάρρος, τό· 1) fiducia, -ae, θ. 2) animus, -i, δ.

Θαργύνω τινά, animum addo alicui; animum alicujus confirmo.

Θαργαλέος, θαργέω, θάρρος κτλ. ἰδε θαργαλέος, θαργέω, θάρρος κτλ.

Θάσσων, θάπτων, ἰδε ταχύς.

Θάτερον, θάτερα, ἰδε ἕτερος.

Θαῦμα, τό· 1) miraculum, -i, ου.

2) = θανυμαστὸν πρᾶγμα, mirum, mira res· 3) = θανυμασμός, admiratio, -onis, θ.

Θαυμάζω· 1) miror, admīror (-atus sum, -ari)· 2) mirum mihi videtur· 3) —τί τις, miror aliquid in aliquo· 4) —ομαι, in miraculo sum.

[rabilis, e.

Θαυμάσιος, α, ον, mirabilis, admi-

θαυμασιότης, admirabilitas, θ.
θαυμασιώς, mire; mirifice.
θαυμασμός, δ, admiratio, θ.
θαυμαστός, admirandus, a, um.
θαυμαστής, δ, admirator, ἄ.
θαυμαστικός, ἡ, ὄν, admirans.
θαυμαστός, ἡ, ὄν 1) mirabilis, e; admirabilis, e; 2) mirus, a, um.
θαυμαστός, mire; mirifice.
θαυματοποιέω-ω, praestigiis utor
θαυματοποιός, δ, praestigiator, -oris, ἄ. || ἡ—, praestigiatrice, -icis, θ.
θαυματοποιός, 2) † mirabiliarius, -ii, ἄ.
θαυματουργέω-ω, miracula edo; praestigis utor (-usus sum, -i).
θαυματούργημα, miraculum, -i.
θαυματούργος, δ 1) praestigiatrice, -oris 2) † mirabiliarius, -i, ἄ.
θεά, ἡ, dea, -ae, θ. diva, -ae, θ.
θέα, ἡ, spectaculum, οὐ.
θέαμα, τό, spectaculum, -i, οὐ.
θεάνθρωπος, δ, Deus simul et homo.
θεάομαι-ώμαι, specto, -are, aliquem ἢ aliquid. || ***θεάθη** (= ὥφθη), visus est.
θεάρετος, ὄν, deo placens.
θεαρέτως, ita, ut deo placeat; sicut deo placet.
θεαρχία, ἡ, divina gubernatio.
θεατής, δ, spectator, -oris, ἄ.
θεάτρια, ἡ, spectatrix, -icis, θ.
θεατός, ἡ, ὄν, visibilis, e.
θεατρίδιον, parvum theatrum.
θεατρίζω, in theatro fabulam ago μάλιστ. **δὲ** = ἐπὶ κακοῦ in theatrum omnibus spectandum aliquid produco || —ομαι, ostentui sum.
θεατρικός, ἡ, ὄν 1) theatricus, a, um; theatralis, e; 2) μετρ. ostentatorius, a, um.
θεατρικῶς, theatraliter.
θεατρισμός, δ, ostentatio, θ.
θεατροειδής, theatralis formae.
θεατρομανής, ἔς, qui insano theatri amore tenetur.
θέατρον, τό 1) theatrum, -i, οὐ. spectaculum, -i, οὐ. *2) νεοελ. πηγάνω εἰς τό —, ostentatum fabulum eo || μετρ. theatrum, scena, sedes.
θεατρώνης, δ, redemptor theatri.
θεήλατος, ὄν, a deo immissus.

θεία, ἡ 1) ἡ πρὸς πατρός, amita, -ae, θ. 2) ἡ πρὸς μητρός, mater, -ae, θ.
θειάζω (= μαντεύομαι), divino.
θειασμός, δ, (= μαντοσύνη) divinitas, θ.
θειικός, ἡ, ὄν, divinus, a, um.
θεῖον, τό, sulphur καὶ sulciur, -uris, οὐ.
1. θεῖος, α, ὄν 1) divinus a, um τὰ θεῖα α') = τὰ πρὸς τοὺς θεούς, res divinae β') = τὰ ὑπέργεια, res coelestes || τό—, divinitas, -atis, θ. 2) divus, a, um.
2. θεῖος, δ 1) ὁ πρὸς πατρός, patruus, -i, ἄ. 2) ὁ πρὸς μητρός, avunculus, -i, ἄ.
θειότης, ἡ, divinitas, θ.
θειώδης, ἐς, sulphureus, a, um; sulphuratus, a, um.
θειώς 1) divine 2) divinitus.
θεωρυχέιον, τό, fodina sulphuri.
θεῖσμός, δ, deismus, -i, ἄ.
θέλητρον, τό, delenimentum, -i, οὐ. illecebrae, -arum, θ.
θέλω 1) mulceo, -ere, aliquem ἢ aliquid 2) delenio, -ire; oblenio, -ire, aliquem *3) νεοελ. —ομαι, me oblecto.
θέλημα, τό, voluntas, -atis, θ.
θεληματικός, (mea κτλ.) sponte; voluntate (mea, tua κτλ.).
θέλησις, ἡ, voluntas, -atis, θ.
θελητής, δ, cui vult.
θελητός, ἡ, ὄν, cupitus, a, um.
θελκτήρ, δ, delenitor, -oris, ἄ.
θελκτήριος, α, ὄν, θελκτικός, ἡ, ὄν, deleniens, -ntis.
θελξικαρδος, ὄν, cor demulcens.
θέλξις, ἡ, oblectatio, -onis, θ.
θελξίφρων, ὄν, animum oblectans.
θέλω, volo (voui, -velle).
θέμα, τό 1) positum, -i, οὐ. 2) = τό κατατεθειμένον χρέμα, depositum, -i, οὐ. 3) παρὰ τοῦ Βυζαντ. provincia, -ae, θ. 4) = ἡ ὑπόθεσις, quod propositum est, ἡ ἀπλ. propositum, -i, οὐ. 5) ἐν τῇ γραμμ. vox primitiva 6) τὸ ἐν σχολ. θέμα, exercitium scribendum ἢ ἀπλ. exercitium, -ii, οὐ. thema, -atis, οὐ.
θεματικός, ἡ, ὄν 1) positivus, a,

um. 2) γραμμ. primitivus.

*Θεματογραφέω -ῶ, exercitium ἢ exercitia scribo.

*Θεματογραφία, ἡ, exercitiorum scriptio, -onis, θ.

Θεματοφύλαξ, δ, custos depositi.

Θεμελιακός, fundamentalis, e.

Θεμέλιον, τό, fundamentum, οὐ.

Θεμελιόθεν, funditus.

Θεμέλιος (ἄλθος), fundamentum.

Θεμελιόω -ῶ. 1) fundo, -are, ali-

quid. 2) —οῦμαι (ἔν) τι, nitor re aliqua, positus sum in re aliqua.

Θεμελιώσις, ἡ, fundatio, -onis, θ.

Θεμελιωτής, δ, fundator, ἀ.

Θέμις, ἰας (ἄκλ.).

Θεμιστεύω, judico, -are.

Θεμιστοπόλος, δ, judex, -icis, ἀ.

Θεμιστός, θεμιτός, ἡ, ὄν, lici-

tus, a, um; legitimus, a, um.

Θεμιτῶς, licite; legitime.

Θέναι, τό, vola, -ae, θ.

Θεογονασία, ἡ, dei cognitio.

Θεογονία, ἡ, deorum origo.

Θεόγονος, ον, a deo natus.

Θεόγυμνος, ον, nudissimus, a, um.

Θεοδίδακτος, ον, a deo doctus.

Θεόδμητος, ον, a deo aedificatus.

Θεοδοσία, ἡ, oblatio victimarum.

Θεοδόσιος, Θεόδοτος, ον, dinivi-

tus datus, a, um.

Θεόδουλος, δ, dei servus.

Θεοδόχος, ον, deum suscipiens.

Θεοδώρητος, ον, divinitus datus.

Θεοειδής, ἐς, deo similis.

Θεοείκελος, ον, deo similis.

Θεόθεν, divinitus; a, deo.

Θεοκάπηλος, ον, res divinas cau-

ponans.

*Θεοκατάρατος, ον, a, deo exse-

cratus, a, um.

Θεοκῆρυξ, δ, praeco dei.

Θεόκλητος, ον, a deo vocatus.

Θεοκλητέω -ῶ, deum invoco.

Θεολογέω -ῶ, de deo loquor; de

rebus divinis dissero.

Θεολογία, ἡ, scientia rerum divi-

narum; theologia, -ae, θ.

Θεολογικός, theologicus, a, um.

Θεολόγος, δ, theologus, -i, ἀ.

Θεομηγία, ἡ, ira divina.

Θεομήτωρ, ἡ, dei mater.

Θεόμορφος, ον, divinae formae.

Θεόπεμπος, a deo missus.

Θεόπληκτος, a deo ictus, a, um.

Θεοπνευστία, -ivina inspiratio.

Θεόπνευστος, a deo inspiratus.

Θεοποιέω -ῶ, deum facio. || —

τινα, ex homine deum facio ali-

quem.

Θεοποίησης, ἡ, consecratio, θ.

Θεοποίητος, a deo factus, a, um.

Θεοπόλος, δ, sacerdos, -otis, ἀ.

Θεόπομπος, divinitus datus.

Θεόρρητος, ον, a deo dictus.

Θεόρρυτος, ον, a deo profluens.

Θεός, δ, deus, -i, ἀ. οἱ θεοί, dei,

deorum, ἀ.

Θεόδοτος, ον, a deo datus.

Θεοσέβεια, ἡ. 1) dei cultus; re-

ligio, -onis, θ. 2) pietas, -atis, θ.

Θεοσεβέω -ῶ, deum colo.

Θεοσεβής, ἐς, religiosus, a, um.

Θεοσεβώς, religiose; pie.

Θεόστεπτος, Θεοστεφής (βασιλεύς)

a deo coronatus (rex).

Θεοστυγής, ἐς, Θεοστύγητος, ον,

deo inivisus, a, um.

Θεοστυγία, ἡ, odium dei.

Θειότης, ἡ, deitas, -atis, θ.

1. Θεοτόκος, ἡ, dei genitrix, theo-

tocos, -i, θ.

2. Θεότοκος, ον, a deo natus.

Θεότρεπτος, ον, a deo conversus

Θεοτρεφής, ἐς, deos alens.

*Θεότρελλος, δ, valde insanus.

1. Θεοφάνεια, ἡ, dei apparitio.

2. Θεοφάνεια, τά, festus dies ob

natalem Christi.

Θεόφατος, ον, a deo pronuntiatus

Θεοφίλης, ἐς, qui a deo amatur;

deo gratus, a, um.

Θεοφίλητος, ον, a deo amatus.

Θεοφιλία, ἡ, amor dei.

Θεόφιλος, ον, qui deum amat;

amicus dei.

Θεόφοβος, ον, deum timens.

Θεοφορέσθαι -οῦμαι, divino nu-

mine afflatus sum.

Θεοφόρησις, afflatus divinus.

Θεοφόρητος, numine afflatus.

1. Θεοφόρος, deum ferens.

2. Θεόφορος, numine afflatus.

Θεοφροσύνη, ἡ, religio; pietas.

θεόφρων, divina sentiens.

θεοφύλακτος, a deo servatus.

θεόχριστος, ον, a deo unctus.

θεόω -ω, deum facio.

θεράπαινα, θεραπαινίς, ἡ, ancilla, -ae, ὅ. famula, -ae, ὅ.

θεραπεινίδιον, ancillula, -ae; ὅ.

θεραπεία, ἡ 1) = οἰκετεία, famulatio, -onis, ὅ. 2) = οἱ θεράποντες, famuli, orum, ἄ. 3) = ἱασις, sanatio, -onis, ὅ. medela, -ae, ὅ.

θεράπευμα, τό, medella, -ae, ὅ.

θεραπεύσιμος, ον, medicabilis, e; sanabilis, e.

*θεραπευτήριον, τό, officina sanatoris (medici) hospitium sanatorium ἢ ἀλλ. sanatorium, οὖ.

θεραπευτής, ὁ 1) cultor, ἄ. 2) ssanator, ἄ.

θεραπευτικός, ἡ. ὄν 1) = ἐπιηρενικός, officiosus, a, um. 2) = θεραπεύων, sanans, -ntis.

θεραπευτικῶς, officiose.

θεραπευτός (ιατός), sanabilis, e.

θεραπεύω 1) = ἐργάζομαι τι, colo (-colui, cultum, -ere) aliquid 2) τιμῶ, λατρεύω τινά, colo aliquem 3) ἐν γένει = ἐπιμελούμαι νινος, curo (-avi, -atum, -are) aliquid 4) = ἰώμαι, sano -are || -ομαι α') consanescō, -ere; sanus fio β') medeor, -eri,

θεράπων, ὁ 1) = ἐπηρέτης, famulus, -i, ἄ. 2) = θεραπευτής νινος, cultor, -oris, ἄ.

θέριος, α, ον, aestivus, a, um.

θερίζω 1) meto (messum, -ere) 2) μετφ. demeto, occido, -ere 3) — διάγω τὸ θέρος, aestivo, -are.

θερινός, ἡ, ὄν, aestivus, a, um.

θερισμός, ὁ, messura, -ae, ὅ.

θεριστήρ, θεριστής, messor.

θεριστήριον, τό, falx messoria.

θεριστικός, messorius, a, um.

θεριστός, ἡ, ὄν, messus, a, um.

θεριστρία, ἡ, quae metit.

θέριστρον, τό, vestis aestiva.

θερίτος, ὁ, messis tempus.

θέρμαι, αἶ, aquae, -arum, ὅ.

θερμαίνω 1) calefacio, -ere; calefacto, -ere aliquid 2) foveo, -ere, aliquid 3) — ομαι α') caleio (-fa-

ctus sum, -eri); calesco, -ere; caleo (-ui, -ere) β') μετφ. — ομαι τινι (πάθει), caleo aliqua re (πόθφ desiderio).

θέρμανσις, ἡ, calefactio, ὅ.

θερμαντήριος, caldarius, a, um.

θερμαντικός, ἡ, ὄν 1) caldarius a, um 2) calefactorius, excalfactorius, a, um.

θερμαντός, ἡ, ὄν, calefactus.

θερμασία, ἡ, calefactus, -us; ἄ.

*θερμαστής, ὁ, fornacator, ἄ.

θερμαστής, ἡ, caldarium, -ii, οὖ.

θέρμασμα, τό, calefactus, -us, ἄ.

1, θέρμαστρα, ἡ, caminus, -i, ἄ.

2. *θερμάστρα, ἡ, hypocaustum.

θέρμη, ἡ 1) calor, -oris; ἄ. *2) = πυρετός, febris, -is, ὅ.

θερμός, ἡ, ὄν, calidus, a, um || τὸ θερμόν (δηλ. ποτόν), calidum, -i, οὖ. τὰ θερμά (δηλ. λουτρά), balnea calida || μετφ. θερμονερός, calidus, fervidus, a, um.

θερμότης, ἡ, calor, -oris, ἄρ. aestus, ὅ. || μετφ. ἡ — τῆς ψυχῆς, fervor, -oris, ἄ. calor, -is.

θερμῶς, calide *2) = σφοδρά, vehementer; magnopere.

θέρος, τό, aestas, -atis, ὅ. 2) = ἄμητος, messis, -is, ὅ.

θέρομαι (= θερμαίνομαι), calefio.

*θεσιθέρας, ὁ, petitor muneris. θέσις, ἡ 1) positio, -onis, ὅ. θέσει, positione 2) situs, -us, ἄ. 3) propositio, -onis, ὅ. 4) θέσει παις, adoptivus filius, ὁ κατὰ θέσιν πατήρ, pater adoptivus 5) = βεβαλωσις, affirmatio, -onis, ὅ. *6) νεοελ. locus, -i, ἄ. πλ. loca, -orum.

θέσμιος, ον, legitimus, a, um.

θέσμιον, τό, lex legis, mos, -oris

θεσμοθεσία, ἡ, legislatio, ὅ.

θεσμοθετέω -ω, legem fero.

θεσμοθέτης, ὁ, legislator, ἄ.

θεσμοποιέω -ω, leges facio.

θεσμός, ὁ, lex, legis, ὅ.

θεσμοφóρια, tesmophoria.

θεσμοφόρος, ον, legifer, a, um.

θεσμοφύλαξ, ὁ, legum custos.

θεσπεσίος, α, ον, a deo dictus,

a, um ὁδ. = divinus, a, um.

θεσπεσίως, divine.

Θεσπίζω· 1) vaticinor, -ari· 2) *περί Καλοαρ.*—ἐπιτάτω, edico, -ere. **Θέσπισμα**, τό, edictum, -i, οὐ. *τῆς συγκλήτου τοῦ θέσπισμα*, senatus consultum.

Θεσσαλίζω, Thessalos imitor. **Θεσσαλικός**, thessalicus, a, um. **Θεσσαλῖς**, ἡ, Thessalis, -idis, θ. **Θεσσαλός**, ὁ, Thessalus, -i, ἄ. **Θέσφατα**, τὰ (=οἱ χρησμοί), fata, -orum, οὐ.

Θετικός, ἡ, ὄν, positivus, a, um. **Θετικῶς**, postivè et affirmative. **Θετός**, ἡ, ὄν· 1) positus, a, um· 2) *Θετός παῖς*, filius adoptatus ἢ adoptivus.

Θέω, curro, -ere. **Θεωρεῖον**, τό, ἴδε *θεωρητήριον*. **Θεωρέω** -ω· 1) specto, -are, aliquem ἢ aliquid· **θεωρήθη* (=ἐξητάσθη) spectatum est; visum est· 2) contemplor, -ari, -aliquid· 3) considero, -are, aliquid· *4) *νεοελ.* =ἡγοῦμαι τι, puto are.

Θεώρημα, τό· 1) spectaculum, -i, οὐ. 2) *μαθημ.* theorēma, οὐ.

Θεώρησις, ἡ, contemplatio.

Θεωρητήριον, τό, locus ex quo spectaculum aliquid spectantur, casa, podium (theatri).

Θεωρητής, ὁ, contemplator.

Θεωρητικός, ἡ, ὄν· 1) contemplativus, a, um· (*ἀντιθ.* practicus)· *2) rationalis, e.

***Θεωρητικῶς**, ratione; ex praeceptis atris.

Θεωρητός, ἡ, ὄν, spectabilis, e.

Θεωρία, ἡ· 1) = *θεία*, spectatio, -onis, θ. 2) contemplatio, -onis, θ. inpectio, -onis, θ. 3) ratio, -onis, θ. 4) spectatio ludorum· 5) legatio ad ludos.

Θεωρικός, ἡ, ὄν, ad spectationem ludorum pertinens θ. || *τά* — recunia theatralis; lucar, -aris, οὐ.

Θεωρός, ὁ· 1) legatus ad sacra solemnia· 2) legatus ad consulendum oraculam.

Θήγω, acuo, -ere, aliquid· *μετφ.* *θήγω τὰς ψυχὰς εἰς τι*, acuo (excito) animos ad aliquid.

Θήκη, ἡ· 1) theca, -ae, θ. 2) θ.

ἐλφους, vagina, ae θ. 3) θ. *τεθνεω-*τος, sepulcrum, -i, οὐ.

Θηκτός, ἡ, ὄν, acutus, a, um.

Θηλάζω· 1) (*ἐπὶ μητρός*), mammam puero praebeo do· 2) *θηλάζω τὸν μαστόν*, *θηλάζομαι* (*ἐπὶ γη-πλίου*), mammam sugo; lacteo, -ere· 3) —ομαι (*ἐπὶ μητρός*), mammam ἢ ubera praebeo (puero infanti).

Θηλασμός, ὁ, nutricatio, -onis, θ.

Θηλάστρια, ἡ, nutrix, -icis, θ.

***Θηλειά**, ἡ, laqueus, -i, ἄ.

Θηλή, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλοειδής, papillatus, a, um.

Θηλυδρίας, ὁ, effeminatus.

Θηλυδριώδης, ες, *ἐπιθ.* effemina-

tus, a, um.

Θηλυδριώδως, effeminate.

Θηλυκός, ἡ, ὄν· 1) femineus, a,

um· 2) femininus, a, um, θ.

Θηλυκῶς, feminine.

Θηλυμανής, ες, mulierosus, a, um

Θηλύνω, effemino, -are.

Θηλυπρεπής, ες, feminis conve-

niens, *ἐντεῦθ.* =effeminatus.

Θηλυπρεπῶς, effeminatè.

Θήλυς, εἰα, v· 1) femineus, a, um·

|| *ἡ θήλεια* (*ἐπὶ ζώων*), femina, τό

θήλυ, femininum, quod feminei

generis est· *θήλεια*, quae feminei

generis sunt· 2) *μετφ.* α') mollis,

ε; tener, a, um· β') fecundus, a, um.

Θηλύς, ἡ, papilla, -ae, θ.

Θηλύτης, ἡ, ieminea natura.

Θημωνία, ἡ, acervus frugum.

Θημωνιάω -ω (*θημωνιάζω*), in

acervos iruges congero.

Θήξις, ἡ, punctio per acum.

Θήρ, ὁ, ferus, -i, ἄ.

Θήρα, ἡ· 1) venatio, -onis, θ. ve-

natus —us, ἄ. 2) *μετφ.* indagatio

rei alicujus.

Θήραμα, τό, captura; venatio.

Θηρατής, ὁ, venator, -oris, ἄ.

Θηρατός, ἡ, ὄν, venatu capiendus.

Θηράω -ω· 1) venor (-atus sum,

-ari)· 2) — τι (=θηρεύω τι) venor,

capto aliquid· 3) *θηρώμαι* α') —

τι, venor aliquid, indago, inquirō

aliquid· β') *ἐπὶ πολλῶν καὶ σεμνῶν*

γυναικῶν θηρώμαι, multae ac spe-

ciosae mulieres me venantur.

θήρειος, α, *ον*, ferinus, a, um.
θήρευμα, τό, captura; venatus.
θηρέυσιμος, *ον*, venatu captus.
θηρευτής, δ, vanator, -oris, δ.
θηρευτικός, venaticus, a, um.
θηρευτός, venatu capiendus.
θήρευσις, ή, venatio, -onis, θ.
θηρέυω, venor, -atus sum, -ari,
μετφ. venor capto (-are) aliquid.
θηριακός, ή, *όν*, ferinus, a, um,
 theriacus, a, um.
θηριοειδής, feris similis, e.
θηριομαχέω-ω, *εημ.* cum bestiis
 pugno.
θηριομαχία, ή· 1) pugna cum bel-
 luis· 2) θ. *έν άμφιθέατρον*, bestia-
 rius ludus.

θηριομάχος, cum feris pugnans.
θηριόμορφος, *ον*, belluinae fornac.
θηρίον, τό· 1) *έν γένει* bestia,
 -ae, θ. 2) *βαρύν και μέγα*, bellua,
 -ae, θ. 3) *άγριον*, fera, -ae, θ.
θηριότης, ή, feritas, -atis, θ.
θηριοτροφεόν, τό, vivarium, *κύ.*
θηριοτροφέω-ω, bestias alo.
θηριοτρόφος, feras alens.
θηριώω-ω, effior, -are: in feri-
 nam naturam verto' || —*οὔμαι*, effie-
 ror (-ari), in ferinam naturam abeo
θηριώδης, *ες*· 1) = *πλήρης* *θη-*
ρίων, feris refertus, a, um; belluo-
 sus, a, um· 2) = *άγριος*, ferinus, a,
 um; efferus, a, um.

θηριωδία, ή, feritas, θ.
θηριωδώς· 1) ferino more; more
 ferarum· 2) immaniter.
θηρίωσις, ή, in feram mutatio.
θηροειδής, *ές*; feris similis.
θηροκόμος, *ον*, feras curans.
θηρομαχία, ή, pugna ferarum.
θηροτροφέω-ω, feras alo.
θηροτρόφος, *ον*, feras alens.
θής, δ, servus mercenarius.
θησαυρίζω, thesauros struo; di-
 vitias congero' || —*λζομαι*, recondo
 et adservo (in thesauro).

θησαύρισμα, τό, *έν* thesauro con-
 ditum; repositorium, -ii, *ού.*
θησαυρισμός, δ, opum collectio.
θησαυρός, δ, thesaurus, -i, δ.
θησαυροφυλάκιον, τό, thesaurus,
 -i, δ. aerar. um, -ii, *ού.*

θησαυροφύλαξ, δ, aerarii prae-
 fectus; quaestor, -oris, δ.
θητεία, ή, servitus pro mercede.
θητεύω, mercede servio, -ire.
θητικός, mercenarius, a, um.
θιασάρχης, δ, dux thiasi.
θίαςος, δ, thiasus, -i, δ.
θιασώται, *οί*, thiasos agentes.
***θιασώτης**, δ, fautor, -ris, δ.
θιγγάνω (*θίγω*) *τινός*· tango (te-
 tigi, tactum, -ere), aliquem.
θίγν, *θίς* (*θινός*), δ, litus; ripa.
θινώδης, *ες*, litoreus, a, um.
θίξις, ή, tactus, -us, δ.
θλάσις, ή, contusio, -onis, θ.
θλάσμα, τό· 1) contusio, -onis, θ.
 2) collisio, -onis, θ.

θλαστικός, ή, *όν*, contundens.
θλαστός, ή, *όν*, contusus, a, um.
θλάω-ω· 1) condundo (-tudi, -tu-
 sum, -ere), aliquid' || *θλώμαι*, con-
 tundor (-tusum sum, -i)· *2) *αί ά-*
κτινες *θλώνται*, radii reirunguntur·
 3) frango, (fregi), -ere.

θλιβερός, δ, *όν*, molestus.
θλιβερώς, moleste; triste.

θλίβω· 1) = *πιέζω*, premo pressi,
 (pressum, -ere), aliquem ή aliquid·
 2) affligo (-ixi, ictum, -ere), ali-
 quem· *3) = *άνιῶ νυα*, affligo, -are,
 aliquem' || —*ομαι*, moereo, -ere;
 doleo, -ere' || *τεθλιμμένος*, η, *ον*,
 moestus, a, um; tristis, e.

θλίψις, ή· 1) compressio, -onis,
 θ. 2) dolor, -oris, δ.

θνησιμαίος, α, *ον*, morticinus,
 a, um' || *τό θνησιμαίον*, cadaver,
 -eris, *ού.*

θνησιμότης, ή, *ίδε* *θνητότης*.

θνήσκω, morior, -i.

θνητός, ή, *όν*, mortalis, e,

θνητότης, ή, mortalitas, -atis, θ.

θοίνη, ή, epulae; epulum.

θοινητικός, ή, *όν*, epularis, e.

θολερός, δ, *όν*· 1) turbidus, a, um·

2) = *σκοτεινός*, obscurus, a, um· 3)

= *ρυπαρός*, inquinatus, a, um.

θολός, δ, sordes turbidae.

θολός, ή, *όν*, turbidus, a, um.

θόλος, δ, ή, tholus, -i, δ.

θολώω-ω· 1) turbo, -are' || —
οὔμαι, turbidus reddor ή fio· 2)

μετφ. pertubo, (-are), animum.
 θολώδης, ες, turbulentus, a, um.
 θόλωσις, ή, turbatio, -onis, θ.
 θολωτός, ή, όν, tholi iormam habens.

θοός, ή, όν, celer, -is, e.
 θοός, celeriter.
 θοόω -ώ (=δξύω)· acuo, -ere.
 θορός, ό, sermen genitale.
 θορυβέω -ώ· 1) tumultuo, -atus, sum, -ari· 2) = ταράττω, συγχέω; turbo, perturbo (-are), aliquem· — ούμαι, turbor, -ari; consternor, -ari· 3) θορυβώ τινι, obstreπο (-ui, -tum, -ere), alicui.

θορυβοποιέω -ώ, tumultum facio.
 θορυβοποιός, όν, tumultum excitans; seditiosus, a, um.

θορυβος, ό· 1) tumultus, -us, ά.
 2) turba, -ae, θ.

θορυβώδης, ες· 1) tumultuosus, a, um· 2) turbitus, a, um.

θορυβωδώς, tumultuose.

θούριος, ον, impetuus, a, um; bellicosus, a, um.

θούρις (άλκή)· impetuus robur.

θράνος (θρανιον)· 1) sella, -ae, θ.
 2) transtrum, -i, ού. ὄθ. θρανίης (=έλιτης), remex, igit, ά· 3) scamnum, -i, ού. sedile, -is, ού.

Θράξ, Θράσσα, Thrax, -acis, ά.
 Thressa, ae, θ.

θρασέως, temerarie; audacter.

θράσσω, θράττω (=ταράττω)· perturbo, -are; molestiam affero.

θρασύδειλος, ό, audax et timidus; homo linguā fortis.

θρασύνω, audacem reddo, (-ere), aliquem· || —ομαι· α') audax fio· έ· θρασύνθη, audax factus est· β') audacter (libere) loquor.

θρασύς, εία, ύ· 1) temerarius, a, um· 2) audax, -acis· 3) ένλοτε magnanimus, fortis.

θρασυστομία, ή, audacia oris.

θρασύστομος, ον, audaci ore.

θρασύτης, ή· 1) audacia, -ae, θ.

2) temeritas, -atis, θ.

θραύσις, ή· 1) fractio, -onis, θ.

*2) =καταστροφή, strages, -is, θ.

θραύσμα (θραύμα), τό, fragmen, -nis, ού. fragmentum, -i, ού.

θραυστός, fragidis, friabilis.
 θραύω· 1) frango (fregi, fractum, -ere), aliquid· μετφ. — τινά, frango aliquem· 2) frio, contero, aliquid· 3) —ομαι (έθραυσθην), frangor, fractus sum, -i.

θρεκτικός, ή, όν, celer cursu.

θρέμμα, τό· 1) alumnus, a, um·

2) επί ζωων θρέμματα, pecus, -oris.

θρέπτειρα, ή, alitrix, -icis.

θρεπτέον, alendum, est.

θρεπτήρ, ό, nutritor, -oris, ά.

θρεπτήριος, ον, ad alendum aptus.

θρεπτικός, ή, όν, alens, -ntis.

θρεπτός, ή, όν, nutritus, a, um.

θρέπτρα (θρέπτα), τά, nutritionis praemia.

θρέπτρια, ή, nutritrix, -icis.

θρέψις, nutritio, -onis, θ.

θρηνέω -ώ, lugeo (-xi, -ctum, -ere); lamentor.

θρήνημα, τό, carmen lugubre; lamentatio, -onis, θ.

θρήνητέος, lugendus, a, um.

θρήνητής, ό, lamentator.

θρήνητικός, ή, όν, lamentabilis, -e; flebilis, e.

θρήνητικώς, lamentabiliter.

θρήνητός, lamentandus, a, um.

θρήνητρια, ή, praefica, -ae.

θρήνος, ό· 1) luctus, -us, ά. lamentatio, -onis, θ· 2) = θρηνηφία, lugubris cantus.

θρήνυς, ό, scabellum pedum.

θρηνηδέω -ώ, lugubre carmen canto; lugeo, -ere.

θρηνηδής, ες· 1) flebilis, lamentabilis, e· 2) querulus, a, um.

θρηνηφία, ή, lugubre carmen.

θρηνηδός, ή, praefica, -ae, θ.

*θρηνηδώς, flebiliter.

θρησκεία, ή, religio, -onis, θ.

θρήσκευμα, τό, cultus dei.

θρησκευτής, ά, religiosus, ά.

θρησκεύω, deum colo.

θρήσκος, α, ον· 1) religiosus, a, um· 2) superstitiosus, a, um.

θριαμβευτής, ό, triumphator, ά.

θριαμβεύω, triumpho, -are, triumpho de aliquo.

θριαμβευτικός, ή, όν, επίθ. triumphalis, e.

θριαμβευτικῶς, per triumphum.
θρίαμβος, δ, triumphus, δ.
θριγκός, δ, pinna (ἢ corona) mu-
ri; lorica ae, θ.

θριγκῶν -ῶ, lorica construo.
θρίξ, ἡ 1) τῆς κεφαλῆς, crinis,
-is, ἀρ. capillus, -i, ἀρ. 2) βραχεῖα
—, pilus, -i, ἀ. (τῶν ζώων), villus,
-i, ἀ. 3) ἡ τραχεῖα —, seta, ae, θ.
4) παροιμ. ἐκ τριγὸς κρέματαί τι,
tenui filo aliquid pendet.*5) νεοελ.
ἀπὸ τρίγα, paene; tantum non.

θρίον, τό, ficus folium.
θρίψ (=σάρακι), teredor -inis, θ.
θροέω -ῶ, fremo, -ere.

θρομβοειδής, grumusus, a, um.
θρόμβος, δ, grumus, -i, ἀ.
θρομβῶν -ῶ, in grumos cogo ||
—ομαι, in grumos conresco.

θρομβώδης, es, grumusus, a, um.
θρόμβωσις, concretio, in grumos
θρονίζω, in throno colloco ||
—ομαι, solium occupo.

θρόνιον, τό, sellula, -ae, θ.
θροισμός, collocatio in throno.
θρόνος, δ 1) — βασιλικός, so-
lium, -i, σὺ. thronus, -i, ἀ. 2) sella
(praeceptoris, judicis).

θρόος -οῦς, δ 1) tumultuan-
tium clamor; fremitus, -us, . 2)
=φήμη, fama, -ae, θ. rumor, ἀ.
θρυαλλίς, ἡ, ellychnium, -ii, σὺ.
θρυλέω -ῶ 1) = τονθορύζω, su-
surro, -are 2) — τι, spargo in
vulgus aliquid, divulgo (-are) ali-
quid 3) —ομαι, divulgor, -atus
sum, -ari || θρυλούμενος, η, ον,
divulgatus, a, um.

θρύλημα, τό, rumor, -oris, ἀ.
θρυλλίσσω, frango, -ere.
θρύλος, δ, susurrus, -i, ἀ.

θρύμμα, τό 1) fragmentum, σὺ.
2) = ψυχιον ἄρον, mica, θ.

θρύον (=βούρλον), τό, juncus, ἀ.
θρυπτικός, ἡ, δν 1) frabilis, e.
2) mollis, e; delicatus, a, um.

θρυπτικῶς, molliter.
θρύπτω 1) = θραύω τι, frio, fran-
go aliquid 2) μετφ. ἐπὶ ἡθικ. ἐν-
νοίας, frango aliquid ἢ aliquem
deliciis ἢ luxu 3) —ομαι, frangor
deliciis.

θρύψις, ἡ 1) contritio, -onis, θ.
2) τροπ. mollities, -ei, θ.

θρώσκω, salio; insilio, -ire.

θυγάτηρ, ἡ, filia, -ae, θ.

θυγάτριον, τό, filiola, -ae, θ.

θύελλα, ἡ 1) procella, -ae, θ. 2)
tempestas, -atis, θ.

θυελλώδης, es, procellosus, a, um.
θυλακίζω, in saccum conjicio.

θυλάκιον, τό 1) sacculus, -i, ἀρ.

*2) = βαλάντιον, crumena, -ae, θ.

θυλακοειδής, es, sacco similis.

θύλακος, δ, saccus, -i, ἀ.

θυλακώδης, es, sacco similis.

θύλαξ, δ, saccus, -i, ἀ.

θύμα, τό, victima, -ae, θ.

θυμέλη, ἡ 1) thymele, -es, θ. 2)
ἐν γένει, theatrum, -i, σὺ.

θυμηδέν -ῶ, animo laeto sum.

θυμηδής, es, animo gratus.

θυμηδία, ἡ, animi laetitia.

θυμιάζω, ἴδε θυμιάω.

θυμίαμα, τό 1) suffimentum, σὺ.

2) = λιβανωτός, thus, σὺ.

θυμιασις, ἡ, suffitio, -onis, θ.

θυμιατήριον, τό, acerra, -ae, θ.

θυμιατίζω, thure suffio.

θυμιάω -ῶ 1) = καπνίζω, suffio,

-ire 2) = θυμίαμα καίω, thus ac-
cendo alicui (ad honorem alicujus).

θυμικός, ἡ, δν 1) = εἴψυχος, ani-
mosus, a, um 2) = ὀργίλος, iracun-
dus, a, um.

θυμοβορέω -ῶ, animum exēdo.

θυμοβόρος, ον, animum exedens.

θυμοειδής, es 1) = εὔτολμος, ani-
mosus, a, um; fortis, e 2) ὀργίλος
iracundus, a, um.

θυμοειδής, animose.

θύμον, τό, thymum, -i, σὺ.

θύμος, δ 1) = ψυχῇ, animus, -i,
ἀ. 2) = ἡ ἐπιθυμία, animus, -i, ἀ.

cupiditas, -atis, θ. 3) = ὀργή, ira,
-ae, θ.

θύμος, δ, thymus, -i, ἀ.

θυμῶν -ῶ (=θυμῶν) τινά, iram
alicujus excito || —ομαι (θυμῶ-

νω, ὀργίζομαι) irascor, -i.

θυμώδης, es, iracundus, a, um.

θυμωδής, iracunde.

θύσεις, εσσα, εν, odor, a, um.

θύον, τό, thya, -ae, θ.

θύος, τό, thus, thuris, οὖ.
 θύρα, ἡ· 1) — οἰκίας, janua, ae,
 θ. 2) πᾶν θύρωμα, ostium, -i, οὖ.
 3) ἡ αὐλῆος —, fores, ium, θ. πλ.
 4) — ναῦς, ἀνάκτορον, valvae, -arum,
 θ. πλ. 5) συνεκδ. αἱ τοῦ βασιλέως
 θύραι, atrium (domus) regis Per-
 sarrum.

θύραζε, per januam.
 θύραθεν (= ἔξωθεν), foris, δ, ἡ.
 θυραῖος, α, ον· 1) ad januam
 pertinens; 2) foris veniens· 3) θυ-
 ραῖός εἰμι, foris sum.

θύρασι (ἔξω τοῦ οἴκου), foris.
 θυραυλέω -ῶ· 1) foribus adsideo;
 2) toris (non domi) sum· 3) sub
 dio ago (ut pastores, venatores)·
 4) extra urbem.

θυραυλία, pernoctatio ad fores.
 θύραυλος, ον· 1) ante fores excu-
 bans· 2) sub dio pernoctans.

θυρεός, δ, scutum, -i, οὖ.
 θυρίδιον, τό, ostiolum, -i, οὖ.
 θυρίς, ἡ· 1) ostiolum, -i, οὖ. 2)
 fenestra, -ae, θ.

θυρόω -ῶ· 1) θ. τοῖχον, januam
 in muro facio· 2) μετφ. θ. βλέφα-
 ροῖς τὴν ὄψιν, palpebris oculos
 quasi foribus munio (claudio).

θύρσος, δ, thyrsus, -i, ἀ.
 θύρωμα, τό, janua, -ae, θ.
 θυρών, δ, munus janitoris.

θυρωρεῖον, τό, cella janitoris.
 θυρωρέω -ῶ, janitor sum.
 θυρωρός, δ, janitor, -oris, ἀ.
 θυσανώδης, ες, θυσανωτός, ἡ,
 ὄν, fimbriatus, a, um.

θύσανος, δ, fimbria, -ae, θ.
 θυσία, ἡ· 1) sacrificium, -ii, οὖ.
 2) immolatio, -onis, θ.

θυσιάζω· 1) sacrifico· 2) immolo,
 -are, *3) —ομαι· immolor, -ari.

θυσιαστήριον, τό, ara, -ae, θ.
 θύσιμος, ον, ἐπὶ θ. immolaticius,
 a, um.

θύσις, ἡ, fervor, -oris, ἀ.
 θυτήρ, θύτης, δ, sacrificus, -i, ἀ.
 θύω, θύομαι· 1) sacra ἢ sacrum
 facio; sacrifico, -are· || θύομαι (= ἰε-
 ροσκοπῶ), exta inspicio ἢ specto·
 2) θύω, θύομαι ἱερεῖα, sacrifico,
 immolo.

θυώδης, ες, odor, a, um.
 θύωμα, τό, odoramentum, οὖ.

θώκος, δ, sedile, -is, οὖ.
 θωμίγξ, δ, chorda, -ae, θ.

θωπεία, ἡ· 1) adulatio, -onis, θ.
 2) blanditiae, -arum, θ.

θώπνευμα, τό, blandimentum, -i.
 θωπεντής, δ, adulator, -oris, ἀ.

θωπεντικός, ἡ, ὄν, adsentatorius,
 a, um; adulatorius, a, um.

θωπεντικῶς, adulatorie.
 θωπεύω, adulor (-atus sum, -ari)
 aliquem ἢ alicui.

θωπικός, ἡ, ὄν, = θωπεντικός.
 θωρακίζω, lorice aliquem.

θωράκιον, τό· 1) lorica, -ae, θ.
 2) lorica, -ae, θ.

θωρακισμός, δ, loricatio.
 θωρακοφόρος, δ, thoracem ges-
 tans; loriceatus, a, um.

*θωρακωτός, ἡ, ὄν, lorica mani-
 tus, a, um; loriceatus, a, um.

θώραξ, δ· 1) τὸ στήθος, thorax, ἀ.
 -ae, θ. 2) τὸ στήθος, thorax.

θωρήσσω· 1) = θωρακίζω· 2) ebrio
 aliquem· 3) παθητ. ebrius fio.

θώς, δ, thos, thois, θ.
 θῶψ (= θωπεντής), adulator.

I

II, (ἰῶτα) τὸ ἔνατον γράμμα, litera
 =, ὡς ἀριθμητικὸν σημείον τὸ μὲν
 = decem ἢ decimus, a, um, τὸ δὲ
 = decem millia.

ἰάζω, ionice loquor.

ἰάλω, loveo, -ere.

ἱάμα, τό· 1) medela, -ae, θ. 2)
 remedium, -ii, οὖ.

ιαμβεῖον, τό, carmen iambicum.

ιαμβεῖος, ον, iambeus, a, um.

ιαμβίζω, iambos scribo, ἐντεῦθ.
 iambis insector.

ιαμβικός, iambicus, a, um.
ιαμβογράφος, iamborum scriptor
ιαμβος, ὁ 1) μ. πούς, iambus, i.
 2) **ιαμβικὸν ποίημα**, iambus (καὶ πλ. iambi).
ιάνθινος, ον, ianthinus, um.
ιάσμαι-ῶμαι 1) sano (-avi, -atum, -are) aliquem ἢ aliquid 2) medeor (-eri alicui), **ιάται** (παθητ.) medetur
ιάσιμος, ον, sanabilis, e.
ιάσις, ἡ, sanatio; -onis, θ.
ιασιώνη, ἡ, convolvulus, -i, ἀ.
ιασπίζω, iaspidis colere sum,
ιασπιδ, ἡ, iaspis, -idis, θ.
ιαστί, ionice.
ιατός, α, ον, sanandus, a, um.
ιατῆρ, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατός, ἡ, ὄν, sanabilis, e.
ιατρεία, ἡ, medéla, -ae, θ.
ιατρείον, τό, medicina, -ae, θ.
ιατρευσίς, ἡ, sanatio -onis, θ.
ιατρέω 1) curo, -are, sano, -are, aliquem 2) **ἐπαγγέλλομαι τὸν ιατρόν** profiteor medicinam (ἡ medicum): *3) **ιατρέομαι** (ιατρεύθην), sanus fio.
ιατρία, **ιατρίνη**, medica, -ae, θ.
ιατρικός, ἡ, ὄν, medicinalis, -e ἢ **ιατρικῇ**, medicinalis ars; medicina, -ae, θ. *τὸ **ιατρικόν**, medicina, -ae, θ. medicamentum, -i, οὐ.
ιατρός, δ, medicus, -i, ἀ.
ιατροσόφιον, liber de medicina.
ιατροσυνέδριον, τό, concilium medicorum.
ιατταταί, heu!
ιαύω, dormio; pernocto.
ιαχέω, **ιαχῶ**, vociferor, -ari.
ιαχή, **ιαχῆμα**, vociferatio, θ.
ιγδίζω, in mortario tundo.
ιγδίον, τό, mortariolum, -i, οὐ.
ιδανικός, ἡ, ὄν 1) ideadis, e.
 *2) **ιδανικὸν ἀθωόητος**, specimen innocentiae || τὸ **ιδανικόν**, illud ipsum quod est optimum.
ιδέα, ἡ 1) species, -ei, θ. 2) = εἶδος, genus, -eius, οὐ. *3) **νεοελ.** = γνώμη, opinio, -onis, θ.
 ***ιδεῶδες**, τό, species, -ei, θ.
ιδία 1) = οὐ. **κοινῇ**, proprie 2) = **κρίως**, proprie, praecipue.
ιδιὰζόντως, privatim.

ιδιάζων, ουσια, ον, peculiaris, e; proprius, a, um.
ιδιαιτάτα, maxime proprie.
ιδιαιτάτος, ἡ, ον, maxime peculiaris; maxime proprius, a, um.
ιδιαιτέρος, α, ον, propior, -us.
ιδιαιτέρως, privatim; clam.
ιδικός, ἡ, ὄν 1) specialis, e.
 *2) **νεοελ.** **ιδικός μου**, meus, a, um.
***ιδιοκτησία**, dominium, -i i, οὐ.
***ιδιοκτήτης**, δ, dominus, -i, ἀ.
ιδιόκτητος, ον, peculiaris, e.
ιδιολογέομαι-οὔμαι, privatim cum aliquo loquor.
ιδιολογία, ἡ, sermo privatus.
ιδιοποιέομαι-οὔμαι 1) proprium mihi facio aliquid — **τι ἀνόμως**, usurpo aliquid 3) **οἱ Χῆροι τὸν Ὀμηρον ιδιοποιῶνται**, Chii Homerum suum vindicant.
ιδιοποίησις, ἡ, usurpatio, θ.
ιδιορρυθμία, vita ex arbitrio suo.
ιδιόρρυθμος, ον, suo arbitrio vivens.
ιδιορρύθμως, suo arbitrio.
ιδίος, α, ον 1) proprius, a, um 2) **πρὸ πάντων ἐπὶ οὐσίας καὶ ἀλ. peculiaris**, e 3) **suus**, a, um 4) **κατ' ἰδίαν α'** = **ἰδίᾳ χωρὶς**, privatim, **κατ' ἰδίαν λαμβάνω τινά**, privatim seduco aliquem, remotis arbitriis β') = **κατ' οἶκον**, privatim 5) **τὰ ἴδια**, domicilium, -ii, οὐ. *6) **νεοελ.** α') **ἐξ ἰδίων**, de proprio, de suo sumptu β') **ἐκ τῶν ἰδίων κρινεῖς τὰ ἀλλότρια**, ex suis aliena iudicas γ') **ὁ ἴδιος**, ipse, ipse, ipsum δ') **τὸ ἴδιον μου κἀμνεῖ**, hoc me non movet, id fero aequo animo.
ιδιόστολος ναῦς, navis propriis sumptibus instructa.
ιδιοσυγκρασία, ἡ, propria constitutio corporis.
***ιδιοσυντήρητος**, ον, suo sumptu, de suo sustentatus, a, um.
ιδιοσύστατος, per se consistens.
***ιδιοτέλεια**, ἡ, omnium relatio ad propriam utilitatem.
***ιδιοτελής**, ἐς, omnia ad propriam utilitatem referens.
ιδιότης, ἡ, res quae est alicujus rei propria; proprietas, θ.

ἰδιοτροπία, ἡ, proprius cuidam modus ἢ mos; morositas, θ.

ἰδιότροπος, morosus, a, um.

***ἰδιοτρόπως**, morose.

***ἰδιοφυῖα**, ἡ, propria natura.

ἰδιοφυής, ἐς, ἐπίθ. propriâ; naturâ praeditus.

ἰδιόχειρος, ον, ἐπίθ. propria manu scriptus.

ἰδιοχείρως, propria manu.

ἰδίωμα, τό· 1) = ἰδιότης, proprietas, θ. 2) in sermone peculiare.

ἰδίως· 1) proprie; 2) privatim.

ἰδιωτεία, ἡ· 1) privata vita· 2) in-scitia, imperitia, -ae, θ.

ἰδιωτεύω, privatus sum.

ἰδιώτης, δ· 1) vir privatus ἢ ἀπλ. privatus, -i, ἀ. 2) scriptor presai-cus· 3) miles, -itis, ἀ. tiro, -onis, ἀ. 4) non medicus, non athlêta· 5) rudis, imperitus (rei alicujus); homo rudis.

ἰδιωτικός, ἡ, ὄν, privatus, a, um· 2) rudis, e; imperitus, a, um.

ἰδιωτικώς, privatorum more.

ἰδιώτις, ἡ, privata, ae, θ.

ἰδιωτισμός, δ, idiotismus, -i, ἀ.

***ἰδιωφέλεια**, ἡ, omnium ad propriam utilitatem relatio; proprii lucri amor.

ἰδιωφελής, ἐς, omnia ad propriam utilitatem referens; proprii (sui) lucri cupidus, a, um.

ἰδμοσύνη, ἡ, scientia, -ae, θ.

ἰδμων, ον, sciens; peritus.

ἰδοῦ, ecce; en.

ἰδρόω -ῶ, sudo, -are.

ἰδρυμα, τό, opus constructum· δθ. α') delubrum, -i, οὐ. fanum, οὐ. β') νεοελ. institutum, οὐ.

ἰδρυσίς, ἡ, constructio, θ.

***ἰδρυτής**, δ, auctor, conditor, ἀ.

ἰδρύω, statuo, instituo, constituo, construo, -ere, aliquid· ἰδρύθη, ἰδρύται· α') ἐπὶ ναῶν, μνημείων καὶ φιλανθ. ἰδρ. constitutus est, constructus est, erectus est· β') ἐπὶ πόλ. καὶ ἄλ. situs (a, um) est.

ἰδρωμα, τό, exsudatio, θ.

ἰδρώς, δ, sudor, -oris, ἀ.

ἰδρωσις, ἡ, sudatio, -onis, θ.

ἰδρωτικός, sudatorius, a, um.

ἱερακοειδής, **ἱερακώδης**, ἐς, accipitri similis, e.

ἱέραξ, δ, accipiter, -tris, ἀ.

***ἱεραπόστολος**, δ, praeco evangelii; apostolus, -i, ἀ.

ἱεραρχέω -ῶ, sacris praesum.

ἱεράρχης, δ, qui sacris praest; pontifex, -icis.

ἱεραρχία, ἡ· 1) procuratio sacrorum· *2) munus antistitis· *3) ordo, -inis, ἀ. gradus honoris.

ἱεραρχικός, ἡ, ὄν, ad eum perti-nens, qui sacris praeest.

***ἱεραρχικώς**, gradu honoris.

ἱερατεία, ἡ, sacerdotium, οὐ.

***ἱερατεῖον**, clericorum ordo.

ἱερατεύω, sacerdos sum.

ἱερατικός, ἡ, ὄν, sacerdotalis, e.

ἱέρεια, sacerdos, -otis, θ.

ἱερεῖον, τό· 1) hostia, -ae, θ. 2) victima, -ae, θ.

ἱερεύς, δ· 1) sacerdos, -otis, ἀθ.

*2) παρὰ τοῖς θντ. pastor, -oris, ἀ.

ἱερογλυφέω -ῶ, hieroglyphica sculpo ἢ scribo.

ἱερογλυφικά, τά, hieroglyphica, -orum, οὐ.

ἱερογλύφος, **ἱερογλύπτης**, δ, hieroglyphica sculpens.

***ἱεροδιάκονος**, δ, diaconus, ἀ.

ἱεροδουλος, δ, deo sacratus servus; hierodulus, -i, ἀ.

ἱεροθήκη, ἡ, sacrarium, -ii, οὐ.

ἱεροθύτης, δ, sacerdos, -otis, ἀ.

ἱερόθυτος, sacrificatus, a, um.

ἱεροκήρυξ, δ, sacer praeco.

ἱερομνήμων, sacrorum praefectus summus sacerdos.

ἱερόν, **ἱερά**, ἴδε ἱερός.

ἱεροπρεπώς, modo sancto.

ἱερός, **ἱερά**, ὄν· 1) sacer, era, crum· 2) τὸ ἱερόν, sacrum, -i, οὐ.

α') ναὸς templum, fanum, delu-brum· β') τὸ ἱερόν ἐκκλησίας, san-ctuarium, -ii, γ') = θῦμα, hostia· victima· 3) τὰ ἱερά· α') sacrum, ἡ μᾶλ. sacra; sacrificium· β') — τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερῶν, exta, orum οὐ. πληθ.

ἱεροσκοπέω -ῶ, exta inspicio.

ἱεροσκοπία, haruspicina, -ae, θ.

ἱεροσκοπός, δ, haruspex, icis; ἀ.

ιεροσυλέω -ω, sacrilegium committo.

ιεροσυλία, ἡ, sacrilegium, οὐ.

ιερόσυλος, ον, sacrilegus, a, um.

ιεροσύλας, sacrilege.

ιεροτελεστής, sacerdos.

ιεροτελεστία, sacrorum peractio.

ιερότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ιερουργέω -ω, sacra obo.

ιερουργία, ἡ, rei divinae peractio; sacrificatio, -onis, θ.

ιερουργός, δ, qui sacra peragit; sacrificus, ἢ sacrificator.

ιεροφάντης, δ, sacrorum antistes; pontifex, -icis, δ.

ιεροφαντία, ἡ, dignitas ἢ munus antistitis sacrorum.

ιεροφάντις, ἡ, sacrorum antistes.

ιεροφόρος, ον, sacra ierens.

ιεροφυλάκιον, sacrarium, -ii, οὐ.

ιεροφύλαξ, δ, sacrarius, -ii, δ.

ιερωμένος, ιερωμένη, deo sacrat, a; sacerdos, -otis, δ. θ.

ιερώνυμος, ον, sacri nominis.

ιερός, sancte.

ιερωσύνη, sacerdotium, -ii, οὐ.

ιζάω, sedeo, -ere.

ιζημα, τό, sedile; vallis.

ιημι· 1) mitto, emitto, -ere, aliquid· **2)** jacio, -ere, aliquid· **3)** μέσ. ιεμαι, moveor, -eri.

ιθαγένεια, ἡ, civitatis donatio.

ιθαγενής, δ, ἡ, indigena, -ae.

ιθύνσεις, ἡ, directio, -onis, θ.

ιθύντης, ιθύντωρ, rector, -oris, δ.

ιθύνω, rego, dirigo, -ere.

ιθύς, εἴα, ὅ, rectus, a, um.

ιθύτης, ἡ, rectitudo, -inis, θ.

***ικανοποιέω -ω**, satisfacio (alicui)· || —οῦμαι, satisfio.

***ικανοποιήσεις, ἡ**, satisfactio.

ικανός, ἡ, ὅν· 1) = ἀρκῶν, sufficiens, -ntis; satis ἢ sat (ἀκλ.) **2)** = ἐμπειρός, peritus, a, um· **3)** = ἐπιτήδειος εἰς τι, aptus (a, um), habilis (e) alicui rei· **5)** = μέγας, πολύς, magnus, a, um· **4)** = ἀξιος, dignus, a, um.

ικανότης, ἡ· 1) = τὸ ἀρκεῖν, sufficientia, -ae, θ. ἐντεθ. **2)** = ἐπιτηδεύτης, habilitas, -atis, θ. aptitudo, -inis, θ.

ικανόω -ω, idoneum reddo.

ικανῶς, satis, sat.

ικεσία, ἡ· 1) supplicatio, θ. supplicium, οὐ. **2)** preces, -um.

ικετευτικός, ἡ, ὅν, precarius.

ικετευτικῶς, suppliciter.

ικετεύω τινά· 1) supplico alicui; alicui supplex sum· **2)** imploro, -are, aliquem.

ικετήριος, α, ον, ad supplicationem idoneus; supplex, -icis.

ικέτης, δ, supplex, -icis, δ.

ικετικός, ἡ, ὅν· supplex, -icis.

ικετικῶς, suppliciter.

ικέτις, ἡ, quae est supplex.

ικμάς, ἡ, humos, -oris, δ.

ικνέομαι -οῦμαι venio, -ire.

ικρίον, τό, tabula, -ae, θ.

ικρίωμα, τό, tabulatum, -i, οὐ.

ικτερικός, ἡ, ὅν, e' ictericus, a, um; felle suiusus, a; um.

ικτερος, δ, icterus, -i, δ.

ικτίλ, ικτίνος (πτ.)· milvus, δ.

ικτίς (νυφίτσα), mustella, -ae, θ.

ιλαρός, δ, ὅν, hilaris, e.

ιλαρότης, ἡ, hilaritas, -atis, θ.

ιλαροτραγῳδία, tragoedia hilaris.

ιλαρόω -ω, hilare, -are· || —οῦμαι, hilaresco, -ere.

ιλαρός, hilariter.

ιλάσιμος, ον, propitians, -ntis.

ιλάσκομαι, propitio (aliquem).

ιλασμός, δ, propitiatio, -onis, θ.

ιλαστήριος, ον, ἐπίθ. vim propitiandi habens.

ιλεως, ων, propitius, a, um.

ιλιγγάω -ω, vertigine laboro.

ιλιγγος (= σκουιδνία), vertigo, θ.

ιλλω, volvo, -ere.

ιλύς, ἡ, limus, -i, δ.

ιμάς, δ, lorum, -i, θ.

ιμάσθηλ, ἡ, scutica, -ae, θ.

ιμάσσω τινά· loris caedo aliquem; alicujus latera lorea facio.

ιματίδιον, τό, vecticula, -ae, θ.

ιματίζω, vestio, -ire.

ιματιοθήκη, ἡ, vestiarium, -i, οὐ.

ιμάτιον, τό· 1) ἐν γένει vestimentum, -i, οὐ. vestis, -is, θ. **2)** τὸ ἐλληνικόν —, pallium, -i, οὐ. **3)** τὸ Ρωμαϊκόν —, toga, ae, θ.

ιματιοπώλης, δ, vestiarius, δ.

ἱματ(ι)οφυλάκιον, vestiarium.
ἱματ(ι)οφύλαξ, δ, vestiarius, ἄ.
ἱματισμός, δ, vestimentum, οὐ.
ἱμερος, δ, desiderium, -ii, οὐ.
ἱμερτός, ἡ, ὄν, desiderabilis, e.
ἱνα· 1) ἐπίρ. = ὅπου, ut ubi (μεθ' ὁρίστ.): ἱνα τις εὖ ἐκεῖ καὶ πατρίς, ubi bene, ibi patria· 2) σύνθ. τελ. α') ut· β') qui, quae (μεθ' ὕποτ.)· γ') quo (μεθ' ὕποτ.)· δ') ἵνα μή, ne, ut ne (μεθ' ὕποτ.).

ἱνδαλμα, τό, species, -ei, θ.
ἱνδαλματίζω, formo; effingo.
ἱνδαλματικός, imagineus, a, um.
ἱνιον, τό, occipitium, -ii, οὐ.
ἱνώδης, ες, nevrosus, a, um.
ἱξεσμα, τό, aucupium, -ii, οὐ.
ἱξευτής, δ, auceps, -cupis.
ἱξευτικός, ἡ, ὄν, ad aucupium pertinens.

ἱξεύω, visco aves capio.
ἱξία, ἡ, ἱξός, δ, viscum, -i, οὐ.
ἱξώδης, ες, viscosus, a, um.
ἱοβάπτης, δ, violarius, -ii, ἄ.
ἱοβαφής, ες, violaceus, a, um.
ἱοβηλαῖος, ὄν, jubilaus, a, um·
|| —ον ἔτος, annus jubilaus, τό
ἱοβηλαῖον Jubilaum, -i, οὐ.
ἱοβόλος, ὄν, venenatus, a, um.
ἱον, τό, viola, -ae, θ.
ἱός, δ· 1) = βέλος, sagitta, -ae, θ.
2) = δηλητήριον, venenum, -i, οὐ.
3) ἱός σιδ. ἡ χαλκοῦ, robigo, θ.
ἱοστέφανος, ὄν, coronam e violis gestans.

ἱουδαῖζω, judaizo, -are.
Ἱουδαϊκός, Judaicus, a, um·
ἱουδαϊκῶς, judaice.

Ἱουδαῖος, α, ὄν, Judaeus, a, um.
ἱουδαϊσμός, δ, judaismus, -i, ἄ.
ἱουδαῖστί, judaice.
ἱουλος, δ, lanugo, -inis, θ.
ἱόσμαι —οῦμαι, robigino, -are.
ἱπνός, δ, furnus, -i, ἄ.
ἱπνός —ω, in furno uro.
ἱπος, δ, ἡ, pressura (fullonis).
ἱπός —ω, premo, -ere.
ἱπάζομαι, equito, -are.
ἱππαρχία, praefectura equitum.
ἱππαρχος, magister equitum.
ἱππάς, ἡ, equestris ordo.
ἱππασία, ἡ, equitatio, -onis, θ.

ἱππαστής, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱππαστί, equitantium modo.
ἱππαστός, ἡ, ὄν, equitabilis, e.
ἱππεία, ἡ, equitatio, -onis, θ.
ἱππειος, equinus, a, um.
ἱππευμα, τό, epuitatio, θ.
ἱππεύς, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱππεύσιμος, ὄν, equitabilis, e.
ἱππενσις, ἡ, equitatio, -onis, θ.
ἱππεντής, δ, equitator, ἄ.
ἱππεύω, equito, -are.
ἱππηλάτης, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱππίατρος, δ, equarius medicus.
ἱππικός, ἡ, ὄν, equester, stris, stre· || τὸ ἱππικόν, copiae equestres, equitatus, -us, ἄ.
ἱππιλαρχία, ἡ, ala equitum.
ἱπποδρομία, ἡ, cursus equester.
ἱπποδρομικός ἀγών, certamen equ ester.

*ἱπποδρόμιον, ἴδε ἱππόδρομος.
ἱπποδρόμιος, ος, circensis, e; τὰ ἱπποδρόμια, ludi circenses.
ἱπποδρόμος, δ, cursor equestris.
ἱππόδρομος, δ, circus, -i, ἄ.
-ἱππόθεν, ex equo.
ἱπποκένταυρος, δ, hippocentaurus, -i, ἄ.
ἱπποκόμος, δ, equiso, -onis, ἄ.
ἱπποκρατέω —ω, equitatu vinco.
ἱπποπέδη, ἡ, compes equi.
ἱπποπόταμος, equus fluviatilis.
ἱππος, δ, equus, -i, ἄ.
ἱππότασις, ἡ, ἱπποστάσιον, τό, equile, -is, οὐ.

ἱππότης, δ, eques, -itis, ἄ.
ἱπποτοξότης, sagittarius eques.
ἱπποτροφεῖον, τό, equitium, οὐ.
ἱπποτροφέω —ω, equos alo.
ἱπποτροφία, equorum nutritio.
ἱπποτρόφος, δ, equos alens.
ἱπποφορβός, δ, equorum pastor.
ἱπποφορβία, ἡ, equorum cura.
ἱπποφορβεῖον, τό, equaria, -ae, θ.
ἱππωνία, ἡ, equorum emptio.
ἱππώνης, δ, equorum emptor.
ἱπταμαι, volo, -are.
ἱρινος, ἡ, ὄν, irinus, a, um.
ἱς, ἡ, fibra, -ae, θ.
ἱσα, (ἐπίρ.) 1) pariter· *2) νεοελ. directo, rectā.
ἰσάζω, adaequo, -are.

ισάκεις, aequaliter; pariter.
ισάξιος, *ον*, equivalence -ntis.
ισαπτότολος, apostolis aequalis.
ισάριθμος, *ον*, par numero.
ισημερία, *ή*, aequinoctium, *ου*.
ισημερινός, *ή*, *ον*, *ισημέριος*, *ον*,
 aequinoctialis, *ε*.

1. *ισθι*, scie, *δρα οίδα*.

2. *ισθι*, *εσ* *ιδε ειμί*.

ισοβαθής, *εσ*, aequae profundus.

ισοβαρής, *εσ*, aequae gravis.

ισόβιος, *ον*, qui videnti non adi-
 mitur; perpetuus, *α*, *um*.

**ισοβιότης*, *ή*, perpetuitas. *θ*.

**ισοβίως*, ad vitae tempus.

ισογώνιος, aequurangulus, *α*, *um*.

ισοδίαυτος, *ον*, pari victu utens.

ισόδοξος, *ον*, aequae clarus.

ισοδρομέω -*ω*, pariter curro.

ισοδυναμέω -*ω*, aequipolleo.

ισοδυναμία, *ή*, aequalis potestas.

ισοδύναμος, *ον*, aequipollens.

**ισοδύμιον*, aequilibrium, -*ι*, *ου*.

ισόδυρος, *ον*, paris ponderis.

ισόθεος, *ον*, deo par.

ισόκωλος, *ον*, paria membra ha-
 bens.

ισομεγέθης, *εσ*, aequ magnus, *α*,
um; aequalis, *ε*.

ισομερῶς, aequaliter.

**ισομετρία*, aequalitas mensurae.

ισόμετρος, *ον*, par mensuras.

ισομήκης, *εσ*, pari longitudine.

ισομοιρία, *ή*, aequalis portio.

ισόμοιρος, *ον*, parem portionem
 accipiens.

ισονομία, *ή*, aequabilitas legum
 aequabilitas juris.

ισόπαλος, *ον*, par in lucta.

ισόπεδον, *τό*, aequus locus.

ισόπεδος, *ον*, aequalis planus.

ισόπλευρος, aequilaterus, *α*, *um*.

ισοπληθής, *εσ*, pari multitudine.

ισοπολιτεία, par jus civitatis.

ισοπολίτης, *ο*, municeps, -*ι*, *α*.
 municipalis, -*ι*, *α*.

ισοπολίτης, *ή*, municeps, *θ*.

ισορροπέω -*ω*, aequilibrium fa-
 cio; sum aequalis pondere, viribus.

ισορροπία, *ή*, aequilibrium, *ου*.

ισόρροπος, *ον* 1) aequilibris, *ε*.
 2) aequae polens.

ισος, *η*, *ον* 1) = *ισομεγέθης*, ae-
 qualis *ε* 2) = *δμαλός*, aequus, *α*, *um*.
 3) = *δμοιος*, par, paris 4) *ισον ισα*,
 aequae 5) *εξ ισου* *α*') aequae, ae-
 qualiter (mihi); ex aequo *β*') =
δμοίως, pariter.

ισοσθένεια, *ή*, par vis.

ισοσθενής, *εσ*, paribus virbus pol-
 lens; aequae pollens.

ισοσκελής, aequicrureus, *α*, *um*.

ισοσταθμέω -*ω*, *ε* *ημ*. par pondus
 habeo.

ισοσταθμία, *ή*, aequilibrium.

ισόσταθμος, *ον*, par pondere.

ισοταχής, *εσ*, aequae velox.

ισοταχώς, aequae celeriter.

ισοτέλεια, *ή*, aequalis pensio.

ισότης, *ή* 1) aequalitas, -*α*tis, *θ*.

2) aequitas, -*α*tis, *θ*. 3) aequabili-
 tas, -*α*tis, *θ*. 4) paritas, *θ*.

ισοτιμία, *ή*, par honor.

ισότημος, *ον* 1) qui honore par
 est 2) aequae pretiosus, *α*, *um*.

ισοϋψής, *εσ*, aequae altus, *α*, *um*.

ισοφανής, aequaliter apparens.

ισοφαρίζω *τινι*, me aequiparo, ae-
 qualis sum alicui.

ισόφθογγος, *ον* 1) aequaliter
 somans 2) aequivocus, *α*, *um*.

ισοχειλής, *εσ*, labra aequans.

ισόχρονος, *ον*, tempore(aetate); par

ισοχρόνως, pari tempore.

ισοψηφία, *ή*, par jus in suffra-
 giis ferendis; paria suffragia.

ισόψηφος, *ον* 1) parem suffra-
 giorum numerum habens 2) par
 in suffragiis ferendis.

ισοψηχία, *ή*, aequaminitas.

ισόψυχος, *ον*, unanimus, *α*, *um*.

ισόω -*ω* *τι* *ή* *τινά* *τινι*, aequo,
 adaequo, -are, aliquid *ή* aliquem
 alicui *ή* cum aliquo || *ισοθμαι*, ae-
 quatis *ή* par sum alicui.

ιστέον, sciendum est.

ιστημι 1) sisto, stiti, -ere, ali-
 quem *ή* aliquid; 2) *εστην*, *εστηκα*,
ισταμαι *α*') sto (steti, statum, -are) -
επι χρόνον *μηνος* *ισταμένου*, mense
 incipiente *ή* incunte *β*') consisto
 (-stiti, -ere) *εστην*, constitui.

ιστίον, *τό*, velum, -*ι*, *ου*.

ιστιοποιέω -*ω*, vela facio.

ιστιογράφος, ὄν, velorum sutor.
ιστιοφόρος, ὄν, velifer, a, um.
ιστιοκεραία, ἡ, antennina, -ae, θ.
ιστορέω -ῶ 1) cognosco 2) συνήθ. memoriae prodo, aliquid; ὁδ. ἰδ ιστοροῦμενα, res memoriae prodidae || ἀπρὸς ιστορεῖσι, historici radunt 2) narro, -are, aliquid.
ιστόρημα, τό, narratio.
ιστορία, ἡ 1) cognoscendi studium 2) percontatio, -onis, θ. 3) scientia, -ae, θ. 4) συνήθ. historia, -ae, θ. rerum gestarum memoria 5) = διήγησις, narratio, onis, θηλ.
ιστορικός, ἡ, ὄν, historicus, a, um 6) -ός, historicus, -i, ἄ.
ιστορικῶς, historice.
ιστοριογραφία, scriptio historica; ars historiae scribendae.
ιστοριογράφος, δ, historiarum scriptor; ars historicus, -i, ἄ.
ιστός, δ 1) ἰσ. τῆς νεῶς, malus, -i, ἄ. 2) ἐργαλεῖον ὑφαντικόν, tela, -ae, θ. 3) = ὕφασμα, tela, -ae, θ.
ιστουργεῖον, τό, textinum, -i, οὐ.
ιστουργέω -ῶ, telam texo.
ιστουργία, ἡ 1) telae contextio 2) = ἰστοουργική.
ιστουργικός, textrinus, a, um.
ιστουργός, δ, textor, ἄ. ἡ ἰστοουργός, tatrix, -icis, θ.
ιστωρ, δ 1) sciens, -ntis; peritus 2) testis -is.
ισχάς, ἡ, carica, -ae, θ.
ισχιαδικός, inschiadicus, a, um.
ισχιακός, ἡ, ὄν, ex ischiade laborans; ischiacus, a, um.
ισχιάς, ἡ, ischias, -adis, θ.
ισχίον, τό, coxendix, -icis, θ.
ισχναίνω, emacio, -are, aliquem || -ομαι, emascresco, -ere.
ισχνανισ, ἡ, macies, -ei, θ.
ισχνός, ἡ, ὄν 1) macer, cra, crum 2) exilis, e 3) macilentus, a, um 4) gracilis, e.
ισχνότης, ἡ, macies, -ei, θ. gracilitas, -atis, θ.
ισχνόω -ῶ, emacio, -are.
ισχνῶς, exiliter.
ισχουργία, ἡ, urinae obstructio.
ισχυρίζομαι 1) contendo (-ndi,

-ntum, -ere) aliquid 2) obstino, -are, aliquid.
***ισχυρισμός**, δ 1) adsertio, -onis, θ. 2) adseveratio, θ.
ισχυρογνωμοσύνη, ἡ, pertinacia, -ae, θ. obstinatio, θ.
***ισχυρογνωμόνως**, obstinate.
ισχυρογνώμων, ὄν, pertinax.
ισχυρός, ἄ, ὄν 1) robustus, a, um 2) valens, -ntis; validus, a, um; pollens, -ntis || — εἰμι, valeo; ere, polleo, -ere 3) potens.
ισχυρόω -ῶ, corroboro, -are.
ισχυρῶς, valde.
ισχύς, ἡ 1) vis (πλ. vires), θηλ. 2) robur, -oris, οὐ. 3) ἰσχύς θεῶν, βασιλ. potentia, -ae, θ. ὁδ. *ισχύς μου ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μου, potentia mea amor populi mei.
ισχύω 1) valeo (-ui, -ere) 2) polleo, -ere.
ἴσως 1) aequae; parite, 2) τάχα, fortasse.
ἴσωσης, ἡ, aequatio, -onis, θ.
***Ιταλικός**, ἡ, ὄν, Italicus, a, um.
***Ιταλικῶς**, Italice.
***Ιταλῆς**, ἡ, Italis, -idis; Itala, -ae.
***Ιταλός**, δ, Italus, -i, ἄ.
ἱταμεύομαι, audacter me gero.
ἱταμός, ἡ, ὄν, temerarius, a, um; impudens, -ntis.
ἱταμότης, ἡ, temeritas, θ.
ἱταμῶς, proterve.
ἱτέα, ἡ, salix, -icis, θ.
ἱτεῖνος, ἡ, ὄν, salignens, a, um.
ἱτεών, δ, salictum, -i, οὐ.
ἱτυς, ἡ, circumferentia rotae.
ἱυγή, ἡ, clamor acutus.
ἱυγῆς, ἡ, motacilla, -ae, θ.
ἱύζω, acutum clamo.
ἱφθίμος, generosus; fortis.
ἱχθυῖδιον, pisciculus, a.
ἱχθυάω -ῶ, ἱχθυάζω (= ἄλιεύω) piscor, -ari.
ἱχθυοειδής, ἔς, pisceus, a, um.
ἱχθυοθήρας, ἱχθυοθηρευτής, δ, piscator, -oris, ἄ.
ἱχθυοκόλλα, ἡ, ichthyocolla, θ.
ἱχθυοπωλεῖον, τό, forum piscarium ἡ piscatorium.
ἱχθυοπώλης, δ, piscarius, -ii, ἄ.
ἱχθυοτροφεῖον, τό, piscina, θ.

Ιχθυοτρόφος, δ., piscinarius, δ.
Ιχθυοφαγέω -ῶ, piscibus, vescor
Ιχθυοφαγία, victus e piscibus.
Ιχθυοφάγος, piscibus vescens.
Ιχθύς, δ., piscis, -is, δ.
Ιχθυώδης, ες, piscosus, a, um.
Ίχνευσις, ἡ, vestigatio, θ.
Ιχνευτής, δ., vestigator, δ.
Ιχνεύτειρα, indagatrix, -icis, θ.
Ιχνευτικός κύων canis sagax.
Ιχνεύω· 1) vestigo, aliquem ἢ aliquid· 2) indago, aliquid.
Ιχνηλασία, ἡ, vestigatio, θ.
Ιχνηλατέω -ῶ, visticigiis aliquid consequor.
Ιχνηλάτης, δ., (in) vestigator, δ.

Ιχνογράφημα, τό, linearis adumbratio.
Ιχνογραφία, ἡ, ichnographia, θ.
**Ιχνογράφος*, delineandi peritus.
Ίχνος, τό, vestigium, -ii, οὐ.
Ίχώρ, δ., cruor deorum.
Ιώ, io.
1. Ιώδης, ες, violaceus, a, um.
2. Ιώδης, ες, robiginosus, a, um.
**Ιων, δ.*, lon, -onis, δ. *οἱ Ἴωνες*.
Ιόνες, -um, δ.
Ιωνιά, ἡ, violarium, -ii, οὐ.
Ιωνίζω, Ionas imitor.
**Ιωνικῶς*, Ionice.
**Ιώνιος, α, ον*, Ionius, a, um.
**Ιωνιστί*, Ionice.

K

K, (κάππα), τὸ 10ον γράμμα, littera, κ. ὡς ἀριθμητικὸν τὸ μὲν κ' = viginti, τὸ δὲ κ= viginti millia.
κάγκελον, τό, cancellus, -i, δ.
καγκελωτός, cancellatus, a, um.
καγχάζω, cachinno, -are.
καγχασμός, δ., cachinnatio, θ.
καγχαστής, δ., cachinno, δ.
καγχαστικός, cachinnabilis, e.
κάγῳ, ego etiam.
καδίσκος, δ· 1) parvus cadus· 2) = κληρωτίς, sitella, -ae,
κάδος, δ., cadus, -i, δ.
καθαγιάζω, καὶ καθαγίζω· 1) consecro· 2) ἐπὶ νεκροῦ, cremo.
καθαγισμός, δ., consecratio, θ.
καθαγνίζω· 1) purifico, expio, -are· 2) consero, -are.
καθαίρεσις, ἡ· 1) destructio, -onis, θ. demolitio. -onis, θ. 2) de honoris gradu depulsio ἢ dejectio.
καθαίρετης, δ., eversor.
καθαίρετικός, ἡ, όν, evertendi vim habens.
καθαίρεῶ -ῶ (ἀόρ. καθεῖλον)· 1) dejicio, -ere, aliquid· 2) destruo, -ere, aliquid· *3) — στρατιώτην, militem cum ignominia exauctoro.
καθαίρω τι· purgo; mundo (-are) aliquid.

καθάλλομαι, desilio, -ire.
καθάπαξ, semel; omnino.
καθάπερ, sicut; veluti.
καθάπτομαι τινος· 1) reprehendo (-ndi, -usum, -ere), aliquem ἢ aliquid· 2) invehor in aliquem· 3) mordeo (momordi, -ere), aliquem.
καθάπτω, adligo, -ere.
καθαρεύω, purus sum.
καθαρίζω, purifico, -are; purgo -are, aliquid· || —ομαι, purgor (-atus, sum, -ari).
καθάριος, ον, mundus, a, um.
καθαριότης, ἡ, munditia, θ.
καθαρισμός, δ., purificatio, θ.
**καθαριστής, δ.*, purgator, δ.
καθαρίως, munde; pure.
κάθαγμα, purgamentum, οὐ.
καθυρμός, δ., purgatio, θ.
καθαρογράφω -ῶ, munde scribo.
καθαρός, δ, όν· 1) purus, a, um· 2) mundus, a, um.
καθάροιον, τό· 1) piaculum· *2) medicamentum purgatorium.
κάθασις, ἡ, purgatio, θ.
καθαστήρ, δ., purgator, δ.
καθαστήριος, ον, purgans, -ntis; purificatorius, a, um.
καθαρτικός, ἡ, όν, purgans.

καθαρός· 1) pure; puriter· 2) dilucide· 3) pure.

καθέδρα, ἡ, cathedra, θ.

καθεδρικός ναός, ecclesia cathedralis, major, episcopalis.

καθέζομαι, ῥημ. concido (-edi, -essum, -ere).

καθεμένος, η, ον, ἴδε καθίμι.

καθεμένως, demisse.

καθεῖργω καὶ καθειργνύω, concludo, -ere, aliquem.

κάθειρξις, ἡ, conclusio, θ.

καθεῖς, unusquisque.

καθ' ἑκάστην, singulis diebus; quotidie.

*καθέκλα, ἡ, sedile, -is, οὐ.

καθεκτικός, continens, -ntis.

καθειλκόμαι -οῦμαι, exulceror.

καθειλκυσμός, ὁ, deductus, ἄ.

καθειλκύνω, καθείλκω, detraho, -ere; deduco, -ere.

καθεξῆς, ordine; deinceps.

κάθειξις, ἡ, retentio, θ.

καθεσμός, ὁ, consensus, -us, ἄ.

καθεστηκός, καθεστώς· 1) more ἢ usu receptus, a, um ἢ constitutus, a, um || τὰ καθεστῶτα, prae-sens rerum status· 2) ἀνὴρ καθε-στῶσης ἡλικίας, homo plena et confirmata aetate.

καθεστηκότης, composite.

καθετήρ, ὁ, catheter, -eris, ἄ.

κάθετος, ον, perpendicularis, e.

καθεύδω, dormio, -ire.

κάθεφθος, καθεψῆς, decoctus.

καθέψησις, ἡ, decoctio, θ.

καθέψω, decoquo, -ere.

καθηγεμών, ὁ· 1) dux viae; dux -cis, ἄ. 2) praeceptor, -oris, ἄ.

καθηγέομαι -οῦμαι, viae dux sum; — ἵνος, duco aliquem.

*καθηγεσία, professoris honor.

*καθηγητικός, professorius.

καθηγητής, ὁ, praeceptor, -oris, ἄ. professor, -oris, ἄ.

καθηγήτρια, ἡ, praeceptra, θ.

καθηδύνω, suave reddo; suaviter afficio.

καθήκον, τό, officium, -ii, οὐ.

καθήκω· 1) — εἰς τι, ἐπὶ τι, πρὸς τι, pertineo, porrigor, protendor ad aliquid· 2) μεταφ. καθήκεν εἰς

ἡμᾶς ὁ λόγος, vices loquendi ad nos devenerunt· 3) καθήκει μοι, convenit ἢ consentaneum est mihi.

καθῆλω -ῶ, clavis defigo· || καθῆλωμένος, clavo defixus.

καθῆλωσις, ἡ, clavis defixio.

καθῆλωτής, qui clavo defigit.

καθῆλωτός, clavo defixus, a, um.

καθημαγμένος, cruentus, a, um.

κάθημαι, sedeo, -ere.

καθημέραν· ἡ μάλλον καθ' ἡμέραν, in dies· quotidie.

καθημερινός, ὁ, ὄν, ἐπίθ. quotidianus, a, um.

*καθημερινῶς, quotidiano.

καθησυχάζω· 1) quiesco, -ere·

*2) μετβ. sedo, tranquillo, aliquem.

καθιδρόω -ῶ, dusudo, -are.

κάθιδρος, ον, sudore perfusus.

*καθιδρύμα, τό, institutum, cὺ.

καθιδρύω, fundo, -are.

καθίεμαι, ἴδε καθίμι.

καθιερεύω, sacrifico, -are.

καθιερός -ῶ· 1) consecro, -are.

2) sancio, ire, aliquid.

καθιέρωσις, ἡ, consecrato, θ.

καθίζανω, sedeo; insideo.

καθίζησις, ἡ, sessio, -onis, θ.

καθίζω, καθίζομαι· 1) sideo (sidi καὶ sedi, -ere, sessum eo; sedeo, -ere· *2) νεοεὶ. καθίσαιτε, παρακαλῶ, sidite ἢ considite, quae-co·

3) μεταβ. καθίζω τινά, jubeo aliquem sedere, aliquem sessum duco.

καθίμι· 1) demitto (-isi, -issum, -ere)· 2) submitto, -ere· 3) καθί-εμαι, demittor, submittor, -i, κα-θειμένος, η, ον, demissus, a, um;

submitissus, a, um.

καθικετεύω, supplico, -are, aliqui; obsecro, -are (aliquem).

καθικνεόμαι -οῦμαι· 1) adtingo (-īgi, ere) aliquid· 2) pervenio (-ire) ad aliquid.

καθιλαρόνω, exhilario, -are.

καθιππέω· equo decurro.

καθίπταμαι, devolo, -are.

κάθισις, ἡ, sessio, -onis, θ.

κάθισμα, τό, sedile, -is, οὐ.

καθίστημι, καθιστάνω, καθιστάω -ῶ· 1) μεταβ. constituo (-ui, -utum, -ere)· 2) ἀμετ. καθίστηκα,

κατέστην, καθίσταμαι, constitutus sum.

καθό, καθ' ὅ, sicut.

καθοδηγέω -ῶ, dux viae sum, dirigo aliquem.

καθοδήγησις καὶ καθοδηγία, ἡ, monstratio viae.

κάθοδος, reditus in civitatem.

καθολικισμός, catholica fides.

καθολικός, ἡ, ὅν' 1) universalis, e' 2) † catholicus, a, um.

καθόλου, καθ' ὅλου, prorsus; omnino; in universum.

καθομαλίζω, complano, -are.

καθομιλέω -ῶ, commercium habeo cum aliquo. || ἡ καθωμιλημένη γλῶσσα, lingua vulgaris.

καθομολογέω -ῶ' 1) confiteor, -eri; fateor, -eri' 2) spondeo -ere.

καθοπλίζω, armo, -are.

καθοπλισμός, ὁ, armatura, θ.

καθορατικός, perspicax, -acis.

καθοράω -ῶ' 1) despicio, deorsum aspicio' 2) perspicio, oculis lustrō (aliquid).

καθορίζω, definio, -ire.

καθοριστικός, definitivus.

καθορμάω -ῶ, prorumpo, -ere.

καθορμίζω (τὴν ναῦν) καθορμίζομαι, adplico navem ἢ adplico, -ari ἢ οὐδ. adplico, -are.

καθοσιδῶ -ῶ' 1) sanctum scelerisque purum reddo, sanctifico, -are' 2) consecro, -are.

καθοσίωσις, ἡ, consecratio, θ.

|| ἐγκλημα—εως, crimen majestatis.

καθόσον ἢ καθ' ὅσον, quantum.

καθότι ἢ καθ' ὅτι, eo quod.

καθυβρίζω, insolenter adificio injuriis.

καθυγίαισις, ἡ, sanatio, θ.

καθυγραίνω, maeefacio, -ere.

κάθυγρος, ὄν, madidus, a, um.

κάθυδρος, ὄν, aquosus, a, um.

καθυλακτέω -ῶ, oblatro, -are.

καθυποβάλλω, subjicio, -ere, *καθυποβάλλω τι εἰς τὴν χεῖρα τινός, rem alicujus judicio permitto.

καθυπογράφω, subscribo, -ere.

καθυποπτεύω, suspicio, -ari.

καθυποπτος, suspectus, a, um.

καθυποτάσσω καὶ καθυποτάτ-

τω, subigo (-egi, -actum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

καθυστερέω -ῶ' 1) serius venio ettardius' 2) inferior sum.

*καθυστερήσις, ἡ, retardatio, θ. καθυστερίζω, tardo; moror.

καθυφλέγω τὸν ἄνθρωπον (τὴν δίκην, τὰ δίκαιά τινος) praevanico (-atus sum) -ari. || μέσ. καθυφλέμαι, α') cedo alicui: β') negligens sum' γ') me dedo.

καθωραίζω, orno, -are.

καθώς, ut; sicut; prout.

καί' 1) et; atque καὶ (πρὸ συμφ.) ac; que (ἐγκλιτ.) quoque' 2) vel' 3) καὶ-καὶ, et -et; quum-tum' 4) ἐν ἀπαριθ. καὶ-καὶ-καὶ, tum-tum-tum' 5) οὐ μόνον-ἀλλὰ καὶ, non solum -sed etiam' 6) πρὸ ἐπιθέτων καὶ με-

τοχῶν ὁ καὶ=licet, quamvis' 7) καὶ οὗτος, et is isque, idemque' καὶ ταῦτα, idque, et quidem' 8) μετὰ τὰ ὁμοίως, ἵσος ὁ αὐτός ὁ καὶ = ac, atque, et' 9) συνάπτεται μετ' ἄλλων μορῶν καὶ γὰρ, etenim' καλ'-γε, et quidem' καὶ δὴ, et certe, et vero' καλ... καὶ δὴ καλ, quum... tum

etiam, tum maxime' καὶ εἰ, etiamsi' 10) κἂν α')=καὶ ἂν, quod si, sin, etsi' β') = τοῦλάχιστον, saltem.

καιάδας, ὁ, caeadas, -ae, ἄ.

καὶ γὰρ, καὶ δὴ, καὶ δὴ καὶ, καὶ εἰ, ἴδε καὶ 9.

καινίζω, novo, innovo, -are.

καινισμός, ὁ, innovatio, -onis, θ.

καινιστής, ὁ, innovator, -oris, ἄ.

καινός, ἡ, ὄν, novus, a, um' || μετφ. inusitatus, a, um.

καινόςπουνδος, ὄν, novarum rerum studiosus, a, um.

καινότης, ἡ, novitas, -atis, θ.

καινοτομέω -ῶ, novas res induco; novis rebus studeo.

καινοτομία, ἡ, rerum novarum molitio; immutatio, θ.

καινοτόμος, ὄν, novis rebus studens; novarum rerum cupidus.

καινοτοπία, ἡ, insolentia, θ.

καινότροπος, ὄν, insolens.

καινονεργέω -ῶ, renovo, -are.

καινονεργής, ἔς, καινούργιος, ὄν, recens factus, a, um.

καινοφανής, *ēs*, novus, a, um; insolens, -ntis.

καινώ, *-ō*, novo, renovo, -are.

καινώς, noviter.

καινώσις, *ή*, novitas, -atis, *θ*.

καίπερ *1)* etsi *2)* quamvis *3)* quamquam.

καιρικός, ad tempus spectans.

καιρός, *ον* *1)* tempestivus, a, um; opportunus, a, um *2)* *ή* καιρία πίγη, letale vulnus.

*καιρίως, letaliter.

καιρός, *δ* *1)* occasio, -onis, *θ*.

2) tempus, -oris, *ού*.

καιροσκοπέω *-ō*, καιροφυλακέω

-ō, καιροφυλακτέω *-ō*, tempus *ή*

occasionem specular (-atus sum,

-ari); occasionem observo, -are.

καιροσκοπος, *ον*, tempus *ή* occasionem speculans.

καίτοι, quamvis; quamquam.

καίω *ή* κάω *1)* accendo (-ndi,

-usum, -ere) aliquid *2)* incendo

-ere, aliquid *3)* flammo *ή* in-

flammo, -are, aliquid *4)* cremo,

-are, aliquid *ή* aliquem *5)* uro

(ussi, ustum, -ere) *6)* καλομαι *α*')

ardeo (-rsi, -rsum), -ere *β*') flagro.

κακεντρέχεια, *ή* *1)* vafritia, *θ*.

**2)*=μοχθηρία, pravitas, *θ*.

κακεντρεχής, *ēs* *1)* versutus, a,

um *2)*=μοχθηρός, pravus.

κακεντρεχώς, prave.

κακία, *ή* *1)*=μοχθηρία, malitia,

-ae, *θ* *2)*=ἀνανδρία, ignavia (mi-

litis); timiditas, *θ* *3)* vitium, -ii,

ού. vitiositas.

κακίζω, vitupero, -are.

κακισμός, *δ*, vituperatio, *θ*.

κάκιστα, pessime.

κάκιστος, pessimus, a, um.

κακίων, κάκιον, *ιδε* κακός.

κακκάβη, *ή* *1)*=πέδιξις, perdix

2)=λέβης, cacabus, *ά*.

κακκαβίζω, cacabo, -are.

κακκάβιον, τό, cacabulus, *ά*.

κακοβουλία, *ή* *1)* malum consi-

lium **2)* malignitas, *θ*.

κακόβουλος, *ον*, male consulens;

malesuadus, a, um.

*κακοβούλως, mala intentione.

κακογλωσσία, *ή*, maledictio, *θ*.

κακόγλωσσος, maledicus, a, um.

*κακογραφέω *-ō*, male scribo;

litteras inepte exaro.

κακογραφία, mala scriptio.

*κακογράφος, *ον*, male scribens;

qui litteras inepte exarat.

κακοδαιμονάω *-ō*, furo, -ere.

κακοδαιμονέω *-ō*, sum infelix.

κακοδαιμονία, *ή*, infelicitas.

κακοδαιμόνως, infelicitate.

κακοδαίμων, *δ*, infelix, -icis.

κακοζηλία, mala aemulatio.

κακόζηλος, *ον*, malus aemulator;

malus affectator.

κακοζήλως, *ἐπ*ρ. cum mala ai-

fectione.

κακοζωία, *ή*, misera vita.

κακοήθεια, *ή* *1)*=πονηρία, ma-

litia, -ae, *θ*. malitiositas, *θ* **2)*

νεοελ. morum corruptio.

κακοήθευμα, malitiosa actio.

κακοήθης, *ēs* *1)*=κακόφρων, ma-

lignus, a, um *2)*=πονηρός, mali-

tiosus, a, um *3)*=πυρετός, ma-

ligna febris **4)* νεοελ. inhonestus,

a, um; turpis, e.

κακοήθως *1)* malitiose **2)* νεοελ.

inhoneste; turpiter.

κακόηχος, *ον*, male sonans.

κακολογέω *-ō*, maledico (-xi,

-ctum -ere) alicui; —οῦμαι (*ἐπ*ρ

τινος), mihi maledictur.

κακολογία, *ή*, maledictio, *θ*. ma-

ledicentia, -ae, *θ*.

κακολογικός, *ή*, *δν*, ad maledi-

cen, dum propensus.

κακολόγος, *ον*, maledicus, a, um;

maledicens, -entis.

κακολόγως, maledice.

κακομαθής, *ēs*, male doctus.

κακόμαντις, mala vaticinans.

κακομοιρία, *ή*, mala sors; miseria

κακόμοιρος, *ον*, infelix. -icis.

κακομορφία, *ή*, deformitas, *θ*.

κακόμορφος, *ον*, deformis, e.

κακόν, τό, malum, *ιδε* κακός.

κακονοέω *-ō*, malevolus, sum.

κακονοία, *ή*, malevolentia, *θ*.

κακόνος, *ους*, malevolus, a, um.

κακονομία, *ή*, pravae leges.

κακόννομος, pravis legibus utens.

κακόνως, malevole.

κακοξενία, ἡ, inhospitalitas, θ.
κακοπάθεια, ἡ, aerumna, -ae, θ.
κακοπαθῆναι -ω, mala patior, ma-
lis affligor; molestias fero.

κακοπαθῶς, aerumnose.

κακοπιστία, ἡ, prava fides.

κακόπιστος, ον, perfidus, a, um.

κακοποιῶναι -ω, malefacio, ali-
cui malo aliquem afficio.

κακοποιήσις, κακοποιῖα, ἡ, ma-
leficientia, -ae, θ.

κακοποιητικός, maleficus.

κακοποιός, ον, maleficus, a, um;
malevolus, a, um.

κακοπολιτεία, ἡ, prava reipubli-
cae administratio.

κακοπραγῶναι -ω, infelix sum.

κακοπραγία, ἡ, res mala.

κακός, ἡ, ὄν, malus, a, um' κα-
κίων, ον, pejor, -us, κάκιστος, η,
ον, pessimus, a, um' || τὸ κακόν,
οὗς. malum, -i, οὗ. || ἐν τῇ νεοελ.
ἡ λέξις κακός λατύνει ἀποδίδεται
καὶ διὰ τῶν imbrobus, a, um; tur-
pis e; pravus, a, um' ἐν δὲ διὰ
τοῦ difficultis ὡς: κακός δρόμος, iter
difficile, via aspera.

κακοσμία, ἡ, malus odor.

κακοστόμαχος, ον, stomachum
laedens.

κακοστομία, ἡ, maledicentia, θ.

κακόστομος, maledicus, a, um.

κακόστρωτος, male stratus.

*κακοσυνειθίζω, male assuesco.

κακοτεκνία, ἡ, mali liberi.

κακοτεχνῶναι -ω, q. artibus malis
utor.

κακότεχνος, malignus, a, um.

κακότης, ἡ, malitia, -ae, θ.

κακοτροπῶναι -ω, perverse ago.

κακοτροπία, ἡ, malignitas, θ.

κακότροπος, malignus, a, um.

κακοτροφία, ἡ, mala nutritio.

κακοτυχῶναι -ω, infortunatus sum;
infelicitur ago.

κακοτυχής, ἐς, κακότυχος, ον,
infortunatus, a, um.

κακοτυχία, ἡ, infortunium, οὗ.

κακοῦργῶναι -ω, maleficus sum;
improbis et sceleratus sum.

κακοῦργημα τό, maleficium, οὗ.

κακοουργία, ἡ, maleficientia, θ.

κακοῦργος, ον, maleficus, a, um;
sceleratus, a, um.

κακοῦργως, malefice.

κακονχῶναι -ω, male tracto' ||

—σθμαι, malis affligor.

κακονχία, ἡ' 1) mala tractatio

*2) aerumna, -ae, θ.

κακοφρονῶναι -ω, male cogito.

κακόφρων, ον, malevolus, a, um.

κακοφωνία, ἡ, aspera vox.

κακόφωνος, ον, asperam vocem
habens.

κακοχυμία, ἡ, humores mali.

κακόχυμος, ον, malis humoribus
plenus, a, um.

κακῶναι -ω, male tracto (aliquem);

vexo (-are) aliquem ἢ aliquid.

κακῶς, male; κάκιον, pejus; κά-

κιστα, pessime.

κάκωσις, ἡ, mala tractatio.

κακωτικός, vexativus, a, um.

καλάθιον, τό, parvus calathus;

corbicula, -ae, θ.

καλαθίσκος, δ, calathiscus, δ.

κάλαθος, δ, calathus, -i, δ.

καλαμάριον, τό' 1) = μελανοδοχεῖον,

atramentarium, -ii, οὗ. 2) = τευθίς,

loligo, -inis, θ.

καλαμάσμαι -ωμαι, stipulas lego.

καλαμεύς, δ, piscator, -oris, δ.

καλαμεντής, δ, messor, δ.

καλαμεύω, meto, -ere.

καλάμη, ἡ, culmus, -i, δ.

καλάμινος, arundineus, a, um.

καλάμιον, τό, parva arundo.

καλάμις, ἡ, arundo, -inis, θ.

καλαμοειδής, arundinaceus.

κάλαμος, δ, arundo, -inis, θ.

καλαμοφόρος, ον' 1) calamum ἢ

arundinem gestans' 2) arundifer,

era, erum.

καλαμώδης, ἐς' 1) arundineus,

a, um' 2) arundinosus, a, um.

καλαμών, δ, arundinectum, οὗ.

καλάνδαι, αἰ, calendae, -arum.

*καλανδόριον, calendarium, -i, οὗ.

καλαπόδιον, τό, forma calcei;

formula, -ae, θ.

καλέω-ω' 1) = προσκαλῶ, α' voco,

-are, aliquem ad aliquid' 2) = τινα

εἰς τι, invito aliquem ad aliquid' 3)

= συναγω, voco, convoco, -are, ali-

quem. 4) = ὀνομάζω, voco, apello, nomino, -are.

καλιὰ, ἡ. 1) domus lignea. 2) σπηῖθ. = γεοσαῖα, nidus, οὐ.

καλιάς, ἡ. 1) tugurium, -i, οὐ. 2) sacellum, -i, οὐ.

καλινδέω -ῶ, volvo, -ere, voluto, -are, aliquid. — οὔμαι, α') volvor, -i; volutor, -ari. β') μετφ. καλινδοῦμαι ἐν τινι (= καταγίνομαι ἐν τινι), assiduus sum in aliquare.

καλλίβωλος, ον, fertilis, e.

καλλίγαμος, felix matrimonio.

καλλίγλουτος, ον, nates formosas habens.

καλλιγραφέω -ῶ, pulchre scribo; eleganter ἢ lepidis litteris scribo.

καλλιγραφία, ἡ. 1) elegans scriptura. 2) ars scribendi lepidis litteris.

καλλιγράφος, δ, ἡ, qui, quae eleganter scribit.

καλλιέπεια, elegantia sermominis.

καλλιπέτω -ῶ, eleganter loquor.

καλλιπέτης, ἐς, eleganter loquens eleganti sermoni utens.

καλλιεργέω -ῶ. 1) pulchre fabricor. *2) γεοεῖ. = γεωργῶ τι, colo (colui -ere) aliquid. *καλλιεργημένος, cultus, a, um.

*καλλιέργεια, ἡ, cultura, θ.

*καλλιεργήσιμος, ον, ἐπίθ. colendus, a, um.

*καλλιεργητής, δ, agricola.

καλλιερέω -ῶ, lito ἢ perlito.

καλλίκομος, ον, pulchram comam habens.

καλλίλογέω -ῶ, eleganter dico.

καλλίλογία, ἡ, elegans dictio.

καλλίμορφος, formosus, a, um.

καλλίνικος, ον, egregius victor.

κάλλιον, ἴδε καλῶς.

καλλιπαιδία, ἡ, pulchri liberi.

καλλίπαις, pulchros liberos habens καλλίπαρεῖς, ον, pulchras genas habens.

καλλίπολακος, ον, pulchros cinnos habens.

καλλίπολις, ἡ, pulchra civitas.

καλλίπυργος, ον, ἐπίθ. pulchras nates habens.

καλλίρροος, ον, pulchre fluens.

κάλλιστα, ἴδε καλῶς.

κάλλιστος, η, ον, ἴδε καλός.

καλλίτεκνος, ον, egregios liberos habens.

καλλιτεχνέω -ῶ, pulchre elaboro, eleganti artificio elaboro.

καλλιτέχνημα, τό, elegans artis opus elegans artificium, -ii, οὐ.

καλλιτέχνης, δ, elegans artifex ἡ ἀπλ. artifex, -icis, ἄ.

*καλλιτεχνία, ἡ, artis elegantia.

*καλλιτεχνικός, artificiosus.

καλλιτεχνικῶς, artificiose.

καλλίφθογγος, suaviter sonans.

καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra.

καλλίων, ον, ἴδε καλός.

καλλονή, ἡ, il pulchritudo, -inis θ. formositas, -atis, θ. *2) ἐπὶ προσ. mulier egregie formosa.

κάλλος, τό, pulchritudo inis θ. decor, -oris ἄ. forma -ae, θ.

καλλυντήρ, ο, scoparius, ἄ.

καλλυντήριος, ον, ad ornandum idoneus, a, um.

καλλυντήριον, ornamentum.

καλλυντρον, τό. 1) caliamdram, οὐ. 2) = σάρωθρον, scopae, θ. πλ.

καλλύνω, pulchrum reddo (-ere) aliquid orno (-are aliquid — ομαι ἐπὶ τινι, glorior aliqua re.

καλλωπίζω, orno (are) aliquid. || — ομαι ornor (-atus sum, -ari) || κεκαλωπισμένος, η, ον, ornatus, a, um.

καλλώπισμα, ornamentum, οὐ.

καλλωπισμός, ornatus, -us, ἄ.

καλλωπιστής, δ, ornator ἄ.

καλλωπιστικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. ad ornandum aptus.

καλογηρικός, monachalis e.

καλογηρικὴ, monachatus, us, ἄ.

καλόγηρος, δ, monachus, -i οὐ.

καλόγλωσσος, ον, eloquens, -ntis.

*καλογραία, ἡ, monacha, -ae, θ.

καλοκαγαθία, ἡ, probitas, θ.

καλονάγαθος, ον, probus, a um; honestus, a um, ἴδε καλός.

καλοκαιρία, pulchrum tempus.

καλοκαιρινός, aestivus, a um.

καλοκαιριον, aestas, -atis, θ.

καλόν, τό, lignum, -i, οὐ.

καλόν, τό. 1) = εὐπρέπεια, decus, -oris, οὐ. 2) honestum, -i, οὐ. 3)

bonum, -i, οὐ. 4) praeclarum facinus· 5) comodum, -i, οὐ. 6) τὰ καλά, bona, bella, honesta.

1 καλόπους, καλοπόδιον, ἴδε καλαπόδιον.

2 καλόπους (= εὖπους), ὁ, ἡ, pulchros pedes habens.

καλορρημοσύνη, ἡ, facundia, θ.

καλός, ἡ, ὄν, 1) = εὐπρεπής, ὠραίος, pulcher, chra, chrum; καλλίων, ὄν, pulchrior, -ius, κάλλιστος, ἡ, ὄν, pulcherrimus, a, um· 2) bonus, a, um melior, -us· 3) probus, a, um· 4) = ἠθικῶς καλός, honestus, a, um· 5) bonus, idoneus, aptus a, um· 6) strenuus, a, um· 7) laudabilis, e; gloriosus, a, um· 8) καλὸς ἀγαθὸς ἢ καλὸς καὶ ἀγαθός, bonus (vir).

καλοῦφαντος, ὄν, bene textus.

καλπάζω, cursu incitato feror; equo admissio ἢ citato vehor.

*καλπασμός, incitatus equi cursus.

κάλπις, ἡ, urna, ae, θ.

καλύβη, ἡ· 1) tugurium, -ii, οὐ. 2) casa, -ae, θ.

καλύβιον, τό, tuguriolum, -i, οὐ.

καλυβίτης, ὁ, in tugurio habitans.

καλυβοποιέω -ω, tuguria facio.

καλύκιον (ἀνθους), calyculus, ἄ.

καλυνκώδης, ες, calyce intectus.

κάλυμμα, τό, velamen, -inis, οὐ.

καλυμένον, -i, οὐ.

καλυμμάτιον, parvum tegmen.

κάλυξ, ἡ calyx, -icis, θ.

καλυπτήρ, ὁ· 1) tegmen, inis, οὐ. velamen, -inis θ. 2) tegula, θ.

καλυπτήριον, τό, operculum, οὐ.

καλυπτός, ἡ, ὄν, tectus, a, um; opertus, a, um.

καλύπτρα, ἡ· 1) flammeum, -i, οὐ. 2) velum, -i, οὐ.

καλύπτω· 1) tego (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) operio (-erui, -ertum, -ire) aliquem ἢ aliquid re· 3) velo, -are, aliquid.

καλώδιον, τό, funiculus, -i, ἄ.

κάλως, rudens, ἄ. funis navis.

καλῶς, κάλλιον, κάλλιστα· 1) pulchre, -chrius, -cherrime· 2) bene, melius, optime· 3) belle: καλῶς

ἔχω, belle sum, belle habeo, bellus sum.

καμάκιον, τό, contus, -i, ἄ.

κάμαξ, ἡ, ὁ, contus, -i, ἄ. vallus, i, ἄ. pertica, ae, θ.

καμάρα, ἡ, camera -ae, θ.

καμαρῶω -ω, fornicatio, -are.

καμαρῶμα, τό, iornicatio, θ.

καμαρῶσις, ἡ, cameratio, θ.

καμαρωτός, fornicatus, a, um.

καματηρός, laboriosus, a, um.

καματηρός, laboriose.

κάματος, ὁ, labor, -oris, ἄ.

καματώω -ω, 1) laboro, -are; fatigor, -ari· 2) delasso, -are.

καματώδης, ες, laboriosus, a, um; molestus, a, um.

καμηλοπάρδαλις, ἡ, camelopardalis, is, θ.

καμηλοπόδιον, (φ.), camelopodium.

κάμηλος, ὁ, ἡ, camēlus, -i, ἄ. θ.

καμηλωτή, ἡ, pellis cameli.

κάμιλος, ὁ, funis ancorarius.

καμινεῖα, ἡ, opera ad caminum.

καμινεύς, καμινεύτης, καμινεύτης, ad caminum laborans.

καμινεύω, in camino excoquo.

καμινεῖος, ad caminum pertinet.

καμίνιον, τό, parvus caminus.

κάμινος, ἡ, caminus, -i, ἄ.

καμινώδης, fuliginosus, a, um.

κάμμαρον, (φ.), cammaron, οὐ.

καμμύω (ποιητ.), ἴδε καταμύω.

κάμνω, 1) = καταπονοῦμαι, fatigor, -ari; lassus sum· 2) κάμνω τοὺς πόδας, ex pedibus laboro· 3) = ἐκπονῶ τι, laboro aliquid· 4) *γεοῖ. = ποιῶ, ποιῶμαι τι, facio, -ere.

καμπή, ἡ· 1) curvatura, -ae, θ. 2) flexio, -onis, θ.

καμπήρ, (ἱπποδρόμον, σταδίου), flexus metacae ἢ ἀπλ. meta, -ae, θ.

καμπτός, ἡ, ὄν, 1) flexibilis, e· 2) flexilis, e; curvatus, a, um.

κάμπτω· 1) flecto (-xi, xum, -ere) aliquid· || —ομαι, flecto me ἢ flector (-xus sum, -i)· 2) incurvo, are, aliquid· μεταφ. κάμπτω· 3) (= ταπεινῶ, κινῶ) τινα, incurvo aliquem.

καμπύλη, ἡ, curvus baculus.

καμπύλλω, incurvo, -are.
καμπυλόγραμμας, ον, qui curvis lineis est.

καμπυλοειδής, curvae speciei.
καμπύλος, η, ον, curvus, a, um; incurvus, a, um.

καμπυλότης, ή, curvitas, θ.
καμπυλώ-ω, incurvo, -are.
κάμψις, ή, inflexio, -onis, θ.

κάβη (= και δάν), etiamsi.
κανδήλα, ή, candelā, -ae, θ.

κάνεον -οῦν, τό, canistrum, οὔ.
κανηφορέω -ῶ, canistrum ferro.

κανηφορία, ή, canistri portatio.
κανηφόρος, ον, canistrum ferens.

κανθαρίς, ή, cantharis, -idis, θ.
κάνθαρος, δ' 1) = σκάραβος, scarabaeus, -i, δ. 2) = ποτήριον, ichthys;

cantharus, -i, δ.
κανθός, δ' 1) angulus oculorum.

2) = οἰδηρὰ στεφάνη τοῦ τροχοῦ, canthus, -i, δ.

κάνιστρον, canistrum, -i.
κάννα (κάλαμος), canna, θ.

καννάβινος, cannabinus, a, um.
κάνναβις, ή, cannabis, -is, θ.

κανοναρχέω -ῶ, cantum incipio.
κανονίζω 1) ad regulam dirigo.

(-ere) aliquid; regulo (-are) aliquid. 2) = ρυθμίζω τι, modulator (-atus, sum, -ari), aliquid. 3) in sanctorum numerum ή canonem refero, adscribo. 4) κανονίζομαι α') regulo me. β') μεκανόνισται, constitutum est.

κανονικός, ή, όν 1) regularis, e. 2) canonicus, a, um.

κανονικῶς 1) regulariter. 2) canonic.

*κανόνιον, τό, tormentum, οὔ.
*κανονισμός, δ, institutum, οὔ.

*κανονοβολισμός, δ, tormenti emissio.

*κανονοβολέω -ῶ, tormenta emitto; tormentis oppugno (urbem).

κανοῦν, τό, canistrum, -i, οὔ.
κανών, δ' 1) regula, -ae, θ. amussis, -is, θ. κατά κανόνα, ad regulam. 2) = ὑπογραμμός, νόμος, canon, -onis, δ.

κάππειτα (και έπειτα), et postea.
καπηλεία, ή, cauponaria, -ae, θ.

καπηλεῖον, τό 1) caupona, -ae, θ. 2) popina, θ. 3) ganea, θ.

καπηλευτικός, cauponius, a, um.
καπηλεύω, caupōnor -ari.

καπηλικός, ή, όν, cauponius, a, um; cauponarius, a, um.
καπηλικῶς, cauponarie.

καπηλῆς, ή, caupona, -ae, θ.
κάπηλος, δ' 1) caupo, -onis, θ.

2) ἐπίθ. fraudulentus, a, um.
καπίστριον, τό, capistrum, -i, οὔ.

καπνηλός, ή, όν, fumidus, a, um.
καπνία, ή, fuligo, -nis, θ.

καπνιάω -ῶ, fumigo, -are.
καπνίζω 1) μεταβ. fumico, -are. 2) ἀμετ. fumum emitto ή reddo. 3) νεοελ. fumum per arundinem haurio; iumo, -are.

κάπνισις, κάπνισμα, fumatio, θ.
καπνιστός, ή, όν, fumigatus, a, um; infumatus, a, um.

καπνοδόχη, καπνοδόχος, fumarium, -ii, οὔ.

καπνός, δ' 1) fumus, -i, δ. 2) ή καπνός (φυτ.) capnos, -i, θ.

καπνώω -ῶ, in fumum reddo.
καπνώδης, fumosus, a, um.

κάππα, τό, cappa, οὔ.
κάππαρις, ή, capparis, -is, θ.

κάπριος, α, ον, aprinus, a, um.
καπριάω -ῶ, καπερίζω, subo.

κάπρος, δ, aper, apri, δ.
κάπτω, avidē comedo.

καράβιον, τό 1) parvus carabus. 2) nautica και νεοελ. navis.

καράβις, ή, carabus, -i, δ.
κάραβος, δ, carabus, -i, δ.

καραδοκέω -ῶ, sollicite exspecto.
καραδοκία, sollicite expectatio.

καρατομέω -ῶ, caput amputo.
καρατόμησις, καρατομία, ή, capitis amputatio.

καρατόμος, δ, caput amputans.
κάρδαμον, τό, nasturium, οὔ.

καρδάμων, cardamōmum, οὔ.
καρδία, ή 1) cor, -rdis, οὔ. μετφ. animus, -i, δ. pectus, -oris, οὔ.

2) porta ή os ventriculi. 3) περί δένδρ. καρπ. cor medulla.

καρδιακός 1) ad cor pertinens -ntis. 2) = καρδιαλγής, cardiacus.

καρδιαλγία, ή, dolor cordis.

καρδιογνώστης, cordium cognitor
καρδιοπονέω -ῶ, corde laboro.
καρδιόπονός, ὁ, cordis dolor.
καρδιώσσω, καρδιώττω, ventri-
culi dolorem sentio.

κάρδος, ἡ, carduus, -i, ἄ.
καρηβαρέω -ῶ, gravedine laboro;
gravor (-ari), nuto capite.

καρηβαρής, gravedinosus, a, um.
καρηβαρία, ἡ, gravedo, -inis, θ.
καρηβαριάω -ῶ, capite gravor.
καρηβαρικός, ἡ, ὄν, gravedino-
sus, a, um.

καρηκομόωντες, capi!lati.

καρίζω, carice loquor.

καρίς, ἡ, scilla ἢ squilla, -ae, θ.

καριστί, carum modo.

καρκινοειδής, canceriformis, e.

καρκίνος, ὁ, cancer, -ceri, ἄ.

καρκινόμαι -οῦμαι, cancro.

καρκινώδης, ες, cancro similis.

καρκίνωμα, τό, eancercōma, οὐ.

καρώω -ῶ, sopōro (-are) aliquem
|| —οῦμαι, soporor, -ari.

καρπαλίμως, cito; raptim.

κάρπενυμα, τό, fructus, -us, ἄ.

καρπέυομαι, fruor, -i.

καρπίζω, fruges colligo.

κάρπιμος, ὄν, frugifer, era, erum
μετφ. frugalis, e.

καρπός, ὁ 1) fructus, -us, ἄ. (ἐν
γένει) 2) μετφ. (ἐπὶ καλοῦ καὶ κα-
κοῦ) fructus -us, ἄ. 3) ὁ καρπός

τῆς χειρός, carpus, -i, ἄ.

καρποφορέω -ῶ, fructifero.

καρποφορία, fructuum generatio.

καρποφόρος, ὄν, fructifer, era,
erum; frugifer, era, erum.

καρπώω -ῶ, fructum fero. || μέσ.
—οῦμαι τι, fructum capio ἢ per-
cipio ex aliqua re fruor aliquare.

κάρπωμα, τό 1) fructus, qui
percipitur; quaestus 2) † κάρπωμά
δου Κυρίου, oblatio est Domino.

καρπώσιμος, frugifer, a, um.

κάρπωσις, usus rei fructuosus.

*καρραγωγέος, carrucarius, ἄ.

*κάρρον, τό, carrum, -i, cū.

κάρσιος, α, ὄν, obliquus, a, um.

κάρσις, ἡ, tonsura, -ae, θ.

κάρτα, valde; profecto.

καρτερέω -ῶ, forti animo sum

1) = ἐπιμένω, persevero, -are. 2)
καρτερώ τι ἢ πρὸς τι (= ὑπομένω
τι), tolero (-are) aliquid *3) γεοεῖ.
= περιμένω, exspecto, -are.

καρτέρησις, ἡ, καρτερία, ἡ, to-
leratio, -onis, θ. tolerantia, -ae, θ.
καρτερικός, ἡ, ὄν, patiens, -ntis;
tolerans, perseverans.

καρτερικῶς, toleranter.

καρτερός, ἄ, ὄν, robustus, a, um;
iortis, e; validus, a, um.

καρτερώς, robuste; valide.

καρτός, ἡ, ὄν, tonsus, a, um.

καρύα (καρυδιά), ἡ, nux, nucis.

καρύδιον, τό, parva nux || *γεοεῖ.
nux nucis, θ. caryon, -ii, οὐ.

καρύϊνος, ὄν, caryinus; nucis.

καρυκία, ἡ, conditura, -ae, θ.

καρύκευμα, condimentum, οὐ.

καρυκευτής, ὁ, conditor, ἄ.

καρυκευτός, conditus, a, um.

καρυκεύω, condio, -ire.

καρύκη, ἡ, condimentum Lydo-
rum cum sanguine.

καρύκινος, ἡ, ὄν, colerem san-
guineum referens.

καρυκατάκτης, nucifrangibulum

κάρνον, τό, nux, -cis, θ.

καρυόφυλλον, caryophyllum, οὐ.

κάρφη, ἡ, festuca, -ae, θ.

*καρφί(ον), τό, clavus, -i, ἄ.

*καρφίς, καρφίτσα, ἡ, acus, -us.

θ. acicula, -ae, θ. spinula, ae, θ.

κάρφος, τό, carpum, -i, οὐ. pa-
lea, -ae, θ. festuca, -ae, θ.

*καρφώνω, clavo figo (aliquid)
μετφ. defigo, -ere, aliquid.

καρχαρίας, ὁ, carcharus, -i, ἄ.

κάρωσις, ἡ, sopor, -oris, ἄ.

καρωτίδες, arteriae carotides.

καρωτικός, soporifer, a, um.

κασιγνήτη, ἡ, soror germana.

κασίγνητος, ὁ, frater germanus.

κασσία, ἡ, casia, -ae, θ.

κασσιτέρινος, stanneus, a, um.

κασσίτερος, ὁ, stannum, -i, οὐ.

κασσιτερώω -ῶ, stanno induco.

καστανέα, ἡ, castanea, -ae, θ.

καστανέων, ὁ, castanetum, οὐ.

κάστανον, τό, castanea; -ae, θ.

καστόριος, castorinus, a, um.

καστώρ, ὁ, (ζ.), castor, -oris, ἄ.

κατά, πρόθ. A) μετὰ γεν. 1) de (μετ' ἀφ.); (per μετ' αἰτ.): 2) contra (μετ' αἰτ.): adversus (μετ' αἰτ.): B) μετ' αἰτ. 1) secundum (μετ' αἰτ.) 2) in μετ' ἀφ.: κατὰ τὴν ἀγοράν, in foro 3) ad (μετ' αἰτ.): κατὰ λέξιν, ad verbum 4) per (μετ' αἰτ.): κατὰ τὴν νύκτα, per noctem 5) pro (μετ' ἀφαιρ.): κατὰ δύναντιν, pro virilis 6) ἢ κατὰ (μετὰ συγκριτ.) quam pro 7) ὁ καθ' ἡμᾶς χρόνος, aetas nostra 8) κατὰ Πλάτωνα, ut Platonis verbis utar 9) ἐπὶ διαζεύξεως καὶ διαγομῆς, κατὰ ἔθνη, nationibus singulis 10) κατὰ τάχος, celeriter.

κἄτα (=καὶ εἶτα), et postea.

καταβαίνω 1) descendo (-ndi, -nsum, -ere): 2) degredior (-essus sum, -di) 3) ἐπὶ τιμῆς, minuo, -i.

καταβάλλω 1) = κατακηρηνίζω, dejicio (-eci, -ectum, -ere) 2) = καταβιάζω, demitto, -ere: 3) = ἀποκτείνω, dejicio, interficio, -ere 4) profligo (-avi, -are); prosterno (-ere: 5) ἐπὶ χρημ. solvo -ere; 6) —ομαι α') fundamentum jacio ἢ pono β') deficio, profligor || καταβεβλημένος, ἢ, ον (ἄθυμος) de-jectus, a, um.

καταβαπτίζω, demergo, -ere.

καταβαπτιζομαι, immersio, θ.

καταβάπτω, demergo, -ere.

καταβαρύνω, degravo, aliquid.

***καταβασανίζω**, valde torqueo.

κατάβασις, ἡ, descensus, -us, ἄ.

καταβάτης, ὁ, descensor, -oris.

καταβατός, ἡ, ὄν, declivis, e.

καταβανκαλῶ, -ω, καταβανκαλίζω τινά, cantu sopio ἢ conso- pio (-ivi, -ire) aliquem.

καταβανκάλῃσις, ἡ, cantus nu- tritum sopiendis puerulis.

καταβδελύσσομαι, abominor.

καταβεβαίωσις, ἡ, affirmatio.

καταβιάζω, vi compello.

καταβιβάζω 1) demitto, -ere *2) καταβιβάζω τὰ ἱστία, vela demitto (ἢ contraho) *3) — τινά ἀπὸ τοῦ βήματος, descendere cogo (ἢ de- duco) aliquem de rostris 4) — τὸν τόνον, promoveo accentum *5) —

τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, minuo pre- tium frumenti *6) — τινά ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος, de honoris gradu mo- veo aliquem.

καταβιβασμός, ὁ, regradio.

καταβιβρώσκω, comedo (-edi, -ere) aliquid || devoro, aliquid.

καταβιδῶ -ω, vitam transigo.

καταβίωσις, vitae transactio.

καταβλάπτω, laedo, -ere.

καταβλέπω 1) deorsum adspi- cio 2) diligenter adspicio.

καταβλής, ὁ, obex, -icis, ἄ.

καταβλητικός, ἡ, ὄν, dejiciendi ἢ prosternendi vim habens.

καταβοάω -ω τινος, clamore per- sequor, convicior (-i) aliquem; in- vehor in aliquem.

καταβοή, **καταβόησις**, ἡ 1) con- vicium, οὐ. 2) accusatio, θ.

καταβολάς, ἡ, ramus, -i, ἄ.

καταβολή, ἡ 1) καταβολὴ ἀνθρώ- πων, creatio hominum 2) — τε- λῶν, pensio (solutio) vectigalium 3) — πνευτοῦ, accessio febris.

καταβορβορέω -ω, coeno polluo.

καταβορβορώσεις, ἡ, pollutio coeno facta.

καταβρέχω, irriro, -are, aliquid.

καταβρίθω, onustus sum.

καταβροχή, ἡ, irrigatio, θ.

καταβροχθίζω, devoro, -are || —ομαι, devoror -ari.

καταβροχθισμός, devoratio, θ.

κατάβρωσις, ἡ, devoratio, θ.

καταβυθίζω 1) demergo (-rsi) -rsum, -ere) aliquem ἢ aliquid || —ομαι, me demergo 2) καταβυθί- ζω τι εἰς τι, immergo aliquid in rem.

καταβυθισμός, ὁ 1) immersio, -onis, θ. 2) demersio, -onis, θ.

καταγγελλία, ἡ, denuntiatio, θ.

καταγγέλλω 1) enuntio, -are, ali- quid 2) — τινά, defero (-tuli, la- tum, -erre) aliquem.

κατάγειος, subterraneus, a, um.

καταγέλασμα, τό, derisio, θ.

καταγέλαστος, ον, deridiculus, a, um; irrisibilis, e.

καταγελῶ -ω τινος, derideo (-si- sum, -ere) aliquem ἢ aliquid || —ώμαι, derideor.

κατάγελως, δ, irrisio, θ.

καταγεμίζω, onero, -are.

καταγέμω τινός, plenus sum.

καταγεραίω, honoro, -are.

καταγίγνομαι καὶ καταγίνομαι ἔν τινι, versor (-atus sum -ari) in aliqua re; occupatus sum in re aliqua; adplico me ad aliquid.

καταγινώσκω· 1) = γινώσκω, cognosco (-ovi, -ere) aliquid· 2) καταδικάζω, condemno (-are) aliquem alicujus rei.

κατάγλωττος, loquax.

κάταγμα, τό, fractura, θ.

κατάγνυμι (ἀόρ. κατέαξα), frango (fregi fractum, -ere) aliquid· || — νμαι, (ἀόρ. κατέαγην), frangor (fractus um, -i).

κατάγνοις, ἡ, damnatio, θ.

καταγορεύω (=καταμηνύω), ῥῃμ. defero.

καταγραφή, ἡ· 1) perscriptio, onis, θ. 2) conscriptio.

καταγράφω· 1) = ἀναγράφω, γράφω, perscribo, -ere, aliquid· 2) = καταλέγω, conscribo, -ere· 3) = διαγράφω, describo, -ere; 4) picturis oppleo (-ere) aliquid.

καταγυμνάζω, exerceo, -ere.

κατάγχω, sufflōco, -are.

κατάγω· 1) deduco (-xi -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐπαγάγω, reduco, -ere: κατὰγω τινά, reduco, aliquem de (ab) exilio· 3) κατὰγω θόριμβον ἀπὸ τῶν πολεμίων, triumphum duco (ago) de (ex) hoste· 4) —ομαι· α') —ομαι εἰς λιμένα, adpello (compello) in portum navem· β') —ομαι εἰς τινα (=καταλύω παρὰ τινι), devertor ad (apud) aliquem· γ') —ομαι (=κατάγω τὸ γένος), descendo, -ere; δ') —ομαι (εἰς τὴν πατρίδα), reducor, (-uctus sum, -i).

καταγωγή, ἡ· 1) deductio, -onis, θ. 2) = προσόρμους, adpulsus, -us, ἀ. 3) = κατάλυμα, deversorium, -i, οὐ. 4) reditus in patriam· *5) νεοελ. origo, -inis, θ. ortus, -us, ἀ.

καταώγιον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -i, οὐ.

καταγωγός, qui deducit.

καταγωνίζομαι τινα· 1) pugno adversus aliquem· 2) in certamine vinco, debella (-are) aliquem.

καταγωνισμός, expugnatio.

καταδάκνω, demordeo, -ere.

καταδαμάζω, edono (-ui, -itum, -are) aliquid ἢ aliquem.

καταδαπανάω-ῶ, consumo (mpsi, -ptum, -ere), aliquid· || —ῶμαι, consumor (-sumptus sum, -i).

καταδαπάνη, consumptio, θ.

καταδαρθάνω, obdormio, -ire.

καταδείξ, ἐς, cui aliquid deest inferior (aliquo), συνήθ. ὁμῶς ἐν τῷ συγκριτ. καταδέσπερος, α, ον, cui plus deest, inferior· || ἐπὶ τοῦ καταδέσπερος, καταδέσπετον, inferius.

καταδείκνυμι καὶ καταδείκνύω· 1) ostendo (-ndi, -nsum, -ere)· 2) instituo, -ere; doceo, -ere, aliquid.

*κατάδειξις, ἡ, ostentatio, θ.

καταδειπνέω-ῶ, comedo.

*καταδεκτικός, ἡ, ὄν (=εὐπερὶ σήγορος), affabilis, e.

κατάδενδρος, plenus arboribus.

κατάδεσς, ἡ, adstrictio, θ.

καταδεσμεύω, deligo, -are.

κατάδεσμος, δ, vinculum, -i, οὐ.

καταδέύω, mafeacio, -ere.

καταδέχομαι· 1) accipio, -ere aliquid ἢ aliquem· 2) recipio, -ere, aliquem (exulem)· 3) καταδέχ. κληρονομίαν, adeo hereditatem· *4) νεοελ.=ἀξίῳ, dignor (-atus sum, -ari) 1. καταδέω, deligo -are.

2. καταδέω τινός, indigeo, egeo, -ere; mihi deest aliquid, ἀπεσο.

καταδεῖ, indiget, defectus est.

κατάδηλος, manifestus, α, um.

καταδήλως, manifesto.

καταδηόω-ῶ, devasto, -are.

καταδίδωμι, distribuo, -ere.

καταδικάζω, dammo, condemno (-are) aliquem· | —ομαι· α') μέσ. (ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦντος) καταδικάζομαι τινος, causam (litem) contra aliquem abtineo· β') παθητ. damnor (-atus sum, -ari).

καταδικαστής, δ, damnator.

καταδικαστικός, ἡς ὄν, domnatorius, α, um.

καταδίκη, ἡ, damnatio, condemnatio, -onis, ὅ.

κατάδικος, damnatus iudicio.

καταδιώκω, persequor ἢ insequor (-cutus sum, -i) aliquem.

καταδιώξις, ἡ, persecutio, ὅ.

καταδοκέω -ὼ, existimo, -are.

καταδουλόω -ὼ καὶ -οὔμαι τινα, in servitutem aliquem redigo (-egi, -actum, -ere).

καταδρομή, ἡ· 1) = ἐπιδρομή, incursio -onis, ὅ. 2) = καταδιώξις, in vectatio, -onis, ὅ.

καταδροσίζω, irro, -are.

καταδρύπτω, dilacero, -are.

καταδυναστεία, ἡ, oppressio, ὅ.

καταδυναστεύω, potentiā meā opprimo (-ere) aliquem· -ομαι, potentiā alicujus sum.

κατάδυνσις, ἡ, submersio, ὅ.

καταδυσσωπέω -ὼ, flecto.

κατάδύω· 1) = καταβυθίζω, mergo, submergo, immergo (-si, sum -ere) aliquem ἢ alicuid· 2) -ομαι· α') me immergo ἢ immergor (-rsus sum, -i)· β') (μάλ. ὁ ἄσθρ. κατέδυν ἐπὶ ἡλίῳ) occido (-idi, -asum, -ere)· γ') subeo, -ire.

κατάδω, incanto (aliquem).

καταζεύγνυμι· 1) conjungo, -ere· 2) = στρατοπεδεύω, castra metor ἢ pono (post iter). [castrametatio, ἄ.

κατάζευξις, ἡ· 1) copulatio, ὅ. 2)

καταζητέω -ὼ, anquiro, -ere.

καταζωγραφέω -ὼ, depingo.

καταζώννυμι, praecingo.

καταθάλλω, calefacio.

καταθαμβέομαι -οὔμαι, cum stupore demiror.

καταθάπτω, sepelio, -ire.

καταθαρρέω -ὼ· 1) — τινός, fidenter ἢ audacter me gero adversus aliquem· 2) — τινί, fiduciam pono in aliqua re.

καταθαννύω, demiror, -ari.

καταθεάομαι -ῶμαι, despicio ex loco edito.

καταθέλλω, demulceo, -ere.

καταθεραπεύω, curo, -are.

κατάθεσις, ἡ· 1) depositio, -onis, ὅ. 2) = ἐγγραφὸς δημολογία, confessio, -onis, ὅ.

καταθέω, decurro, ere.

καταθήκη, ἡ, depositio, ὅ.

καταθηλύνω, effemino, -are.

καταθλάω -ὼ, contundo, -ere.

καταθλίβω, opprimo (-essi, esum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατάθλιψις, ἡ, oppressus, ἄ.

καταθολόω -ὼ, turbo, -are.

καταθορυβέω -ὼ, deturbo, -are.

καταθρεύω, confringo (-egi, actum, -ere), aliquid.

κατάθρυπτος, delicatus, a, um.

καταθρύπτω, continuo, -ere.

καταθρώσκω, desilio, -ire.

καταθυμέω -ὼ, animo concido.

καταθύμιος, ον, qui cordi est; cordi animo) gratus.

καταθύω· 1) sacrifico, -are· 2) consecro, -are.

καταθωρακίζω, lorico, -are.

καταιγίς, ἡ· procella, -ae, ὅ.

καταιδέω -ὼ, crubescere facio· || —οὔμαι, revereor.

καταιθαλόω -ὼ· 1) = κατακαίω,

combuo· 2) fuliginosum reddo.

καταίθω, comburo, -ere.

καταίνεις, ἡ, adsensus, -us, ἄ.

καταίνέω -ὼ, comprobo.

καταίρω· 1) (συνήθ. ἀμετ.) devenio, advenio, -ire· 2) = καταπλέω,

apello, -ere; adplico, (-are) ad.

καταισθάνομαι, sentio, -ire.

καταισχυντήρ, καταισχυντής, ὁ,

qui dedecore afficit.

καταισχύνω, dehonesto, -are, aliquem ἢ aliquid· || —ομαι· α') πα-

θητ. decoror (-atus sum, -ari); probo rafficio· β') ἀποθ. (ἐν τῷ ἄσθρ.) me pudet alicujus rei· γ') μετχ. κατησχυμένος, η, ον, pudore affectus ἢ suffusus, a, um.

καταϊτιάομαι -ῶμαι, accuso.

καταϊτίας, ἡ, accusatio, ὅ.

καταιωρέομαι -οὔμαι, ε. de-pendo.

κατακαίω, deuro, comburo, exuro (-ussi, -stum, -ere).

κατακαλέω -ὼ, arcesso, -ere.

κατακαλλύνω, orno, -are.

κατακάλνυμα, operimentum, οὐ.

κατακαλύπτω, obtego, -ere· || —ομαι (παθητ.), obtegor, -i; operior,

-iri' || μέσ. —ομαι τὴν κεφαλὴν, velor caput.

κατακάλυψις, ἡ, velatio, θ.

κατακάμπτω, inflecto, -ere.

κατάκαμψις, ἡ, inflexio, θ.

κατακάρθιος, ον, in cor directus.

κατάκαυμα, τό, ambustum, οὐ.

κατάκαυσις, ἡ, exustio, θ.

κατάκειμαι' 1) = κείμαι, jaceo, -ere' 2) — νοσῶν, decumbo (-ere) ut aegrotus' 3) ἐπὶ δελπνον, accumbo, -ere.

κατακέκρω, detondeo, -ere.

κατακελεύω, hortor (remiges).

κατακενόω -ῶ, evacuo, -ere.

κατακεράννυμι, commisceo, -ere.

κατακέρασις, ἡ, commixtio.

κατακεραυνοβολέω -ῶ καὶ κατακεραυνῶ -ῶ, fulmine ferio ἢ co (aliquem).

κατακερδαίνω, quaestum facio.

κατακερματίζω' 1) comminuo (-ui, ūtum, -ere) aliquid' 2) — σῶμα, corpus in partes minutas concido.

κατακερματισμός, δ, dissectio (divisio) in partes minutas.

κατακέφαλα, in praeceps.

κατακηλέω -ῶ, suavitate auditus animum delenio (-ire).

κατακηλιδόω -ῶ, maculo, are.

κατακηρόω -ῶ, cerā obduco.

κατακηρύσσω, per praeconem inlico; praeconio edico (aliquid).

κατακινέω -ῶ, commoveo, -ere.

κατακλαίω, defleo, -ere.

κατάκλασις, ἡ, fractio, θ.

κατάκλαυσις, ἡ, deploratio.

κατακλάω -ῶ, defringo, -ere.

κατακλείς, ἡ' 1) claustrum, -i, οὐ. 2) jugulum, -i, οὐ. 3) = τέλες, clausula, -ae, θ.

κατάκλεισις, ἡ, inclusio, θ.

κατάκλειστος, ον' 1) inclusus, a, um' 2) conclusus, a, um' 3) oclusus, a, um.

κατακλείω (τινὰ ἢ τι ἐν τινι, εἰς τι, ἐντός τινος, εἰσω τινός) 1) includo (-si, -sum, -ere) aliquid ἢ aliquid in rem ἢ in re' 2) concludo, -ere, aliquid ἢ aliquid' 3) occludo, -ere, aliquid ἢ aliquid' 4)

— τὸν λόγον, orationem claudio, ἢ finio' 5) μετφ. νόμῳ —, lege includo, sancio.

κατακλήρουζέω -ῶ' 1) sorte assignatum accipio' 2) sorte regionem distribuo colonis.

κατάκλησις, convocatio civium.

κατακλινής, ἐς' 1) pronus, a, um' 2) in lecto decumbens.

κατακλίνω, reclino, -ere, depono, ere, aliquem ἢ aliquid' || —ομαι, (ἀόρ. κατεκλίδην), reclinor, reclinato corpore jaceo, decumbo (-ubui, ere), accumbo (-cubui, -cubitum -ere).

κατάκλισις, (ἐπὶ δελπνον), accubatio ἢ accubito, -onis, θ.

κατάκλιτον, τό, accubitum, οὐ.

κατακλύζω' 1) inundo, -are, aliquid' 3) diluo (-ui, -ūtum, -ere) aliquid' 3) diluvio, -are.

κατάκλυσις, ἡ, inundatio, θ.

κατακλυσμός, δ, diluvium, οὐ.

κατακλώθω, stamina deduco.

κατακνισμός, δ, pruritus, -us, δ.

κατακοιμέω -ῶ τινα, sopio (-ivī, -itum, -ire), aliquid.

κατακοιμῶμαι, obdormisco.

κατακοιμίζω, sopio, -ire.

κατάκοιτος, in cupili jacens.

κατακολλάω -ῶ, adglutino.

κατακολουθέω -ῶ, sequor' -i.

κατακολυμβάω -ῶ, immergor.

κατακοπή, ἡ, decisio, -onis, θ.

κατάκοπος, ον, defessus, a, um abore coniectus, a, um.

κατακόπτω, concido ἢ occido (-idi, -isum, -ere) aliquid ἢ aliquid

κατακορής, ἐς, κατάκορος, ον, satiat, a, um' μετφ. nimius in aliqua re.

κατακόρω, satiate abunde.

κατακοσμέω -ῶ' 1) = τακτοποιῶ, compono, -ere, aliquid' 2) = στολίζω, exorno, -are.

κατακόσμησις, ἡ' 1) compositio, θ. 2) = στολισμός, exornatio.

κατάκοσμος, exornatus, a, um.

κατάκουσις, ἡ, auditio, θ.

κατακούω' 1) = εξακούω, exaudio, -ire, aliquid' 2) ὑπακούω τινός, dicto audiens sum alicui.

κατακράζω, clamore obtundo.
κατάκρασις, ἡ, commixtio, θ.
κατακρατέω -ῶ, devinco (-ici, -ictum, -ere) ἐντεῦθ. α') supero, -are· β') cohibeo, -ere.
κατακράτης, ἡ, superatio, θ.
κατακραυγή, ἡ, conclamatio, θ.
κατακρέμασις, pendeo de.
κατακρεμάννυμι, κατακρεμάω -ῶ, suspendo de· || -νυμαι, suspensus sum de.

κατακρεουργέω -ῶ, frustatim con-
cido (aliquem).

κατακρημνίζω, praecipito, -are,
aliquem· || -ομαι, praecipitor.

*κατακρημνισις, praecipitatio, θ.

*κατακρημνισμα, praecipitium.

κατάκρημνος, ον, praeceps.

κατακρίνω· 1) condemno, -are,
aliquem· *2) = ψέγω, vitupero, -are.
κατάκρισις, ἡ· 1) cendemnatio, θ.
*2) = ψόγος, vituperatio, θ.

*κατακριτέος, α, ον, vituperan-
dus, a, um; reprehendendus, a, um
κατάκριτος, damnatus, a, um.

κατακροάομαι -ῶμαι, ausculto.

κατακροτέω -ῶ, plausibus com-
probo; adplaudo, alicui.

κατακρούω· 1) deorsum pello,
aliquid· 2) repello· 3) fallo.

κατακρύπτω, occulto, -are.

κατάκρυψις, ἡ, occultatio, θ.

κατακρώζω, crocico adversus.

κατακτάομαι -ῶμαι· 1) acquiro,
-ere, aliquid· 2) possideo, -ere, ali-
quid· ἐντεῦθ. *3) νοεῖ. κατακτῶ,
bello subigo, obtineo· || μετφ. κατέ-
κτησεν ἀπάντων τὰς καρδίας, omnium
animos sibi devinxit.

κατακτείνω, interficio, -ere.

κατακτενίζω, diligenter pecto.

κατάκτης, δ, fractor, -oris, δ.

κατάκτησις, ἡ· 1) aequisitio, -o-
nis, θ. 2) redactio in potestatem;
occupatio, expugnatio.

*κατακτητικός, ἡ, δν, expugna-
torius, a, um.

κατακτός, ἡ, δν, fractus, a, um.

κατακτυπέω -ῶ, sonitu percutio.

κατακυκλώω -ῶ, circumpo.

κατακυλλώ, devolvo, -ere.

κατακύπτω, deorsum despicio.

κατακυρίενσις, dominatio, θ.

κατακυριεύω, dominor, -ari; su-
bigo -ere; occupo, -are.

κατακυρόω -ῶ· 1) confirmo, -are·
2) — τὴν ὥρην, licitatori rem ve-
natam adjudico.

κατακωλύω, prohibeo, -ere.

κατακωχή, ἡ, detentio, -onis, θ.

καταλαζονεύομαι, jactabunde ali-
quid dico ἢ facio.

καταλακτίζω, inculco, -are.

καταλαλέω -ῶ· 1) — τι, debila-
tero aliquid· 2) — τινα, calumnior,
accuso aliquem· 3) — τινος, loquor
adversus aliquem.

καταλαλιά, ἡ, obtrectatio, θ.

κατάλαλος, ον, maledicus, a, um.

καταλαμβάνω· 1) = συλλαμβάνω,
λαμβάνω, deprehendo, comprehen-
do (-ndi, sum, -ere) aliquem ἢ a-
liquid· 2) = κατανοῶ τι, deprehendo,

comprehendo, intelligo aliquid· 3)

— καὶ —ομαι τι, occupo, -are, ali-

quid· 4) = κατέχω, ἐπέχω, contineo,

-ere, aliquid· 5) — τινὰ ὀρκίς,

ὀρκω, obstringo (adstringo, obligo)

jurejuranto aliquem· 6) καταλαμ-

βάνει με συμφορὰ, accidit mihi ca-

lamitas, invadit me calamitas· 7)

χειμῶνος ἥδη καταλαμβάνοντις, cum

hiems adveniret (instaret)· *8) πυ-

ρετός αὐτόν κατέλαβε, febris eum

invasit.

κατάλαμπρος, splendidus, a, um.

κατάλαμπρόνω, splendidum red-

do, illustro, -are, aliquid.

κατάλαμπω, collustro, -are, splen-

deo, -ere; illumino, -are.

κατάλαμψις, ἡ, splendor, δ.

καταλγέω -ῶ, valde doleo.

καταλγώνω, doloribus afficio.

καταλαίνοω, laevigo, -are.

καταλέγω· 1) = ἐκλέγω, ἀναγράφω,

deligo, -ere; adlego, -ere· 2) —

—ομαι στρατιώτας, delectum habeo;

conscribo milites· 3) = ἀπαριθμῶ,

enumero, -are, aliquid.

καταλείβω, effundo et destillo· ||

μέσ. defluo, -ere.

κατάλειμμα, reliquiae, -arum.

καταλείπω· 1) = ἐλπίζω, ἔδω, relin-

quo (-liqui, -lictum, -ere) aliquem

ἢ aliquid· || καταλειμμένος, ἡ, ον, relictus, a, um· 2) = ἐγκαταλείπω, desero (-rui, -rtum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταλείφω, obliuo, -ere.

κατάλειψις, ἡ, relictio, θ.

κατάλειψις, conscriptio (militum).

καταλειπτός, numerandus, a, um.

καταλεπτύνω, extenuo, -are.

καταλευκαίνω καὶ καταλευκώ -ω· dealbo, -are, aliquid.

κατάλευκος, peralbus, a, um.

καταλεύω, lapidibus obruo.

καταλήγω· 1) desino (-ii, -itum, -ere)· 2) iunior, -iri.

καταληπτικός, ἡ, ον, desinens.

κατάληξις, ἡ, verborum finis uerborum exitus.

καταληπτός, occupandus, a, um.

καταληπτικός, ἡ, ον, ad comprehendendum aptus, a, um.

καταληπτός, ἡ, ον, comprehensibilis e.

καταληπτῶς, intelligibiliter.

καταληγῶ -ω· 1) nugando perdo, aliquid· 2) καταληγῶ τινος, nugis obruo aliquid.

κατάληψις, ἡ· 1) = φώρασις, deprehensio· θ. 2) = κατάσχεσις, occupatio, θ. 3) = κατανόησις, comprehensio, -onis, θ.

καταλιθάω, καταλιθοβολέω -ω, καταλιθώω -ω, lapidibus obruo, aliquid; lapido, aliquid.

καταλιθοβόλησις, lapidatio.

καταλιμπάνω, ἴδε καταλείπω.

καταλιμνάω, stagnare facio.

καταλιπαίνω, pinguem reddo.

καταλιπαρέω -ω, obtestor, -ari.

καταλιχνεύω, abligurio, -ire.

κατάλλαγή, ἡ· 1) permutatio, θ. 2) = διαλλαγή, reconciliatio, θ.

καταλλάκτης, reconciliator, ἄ.

καταλλακτικός, placabilis, e.

καταλλάσσειν· 1) ἐπὶ χρημ. permuto, -are· 2) = διαλλάττω, reconcilio, -are.

κατάλληλος, ον· 1) congruus, a, um; conveniens, -ntis· *2) νεοελ. idoneus, a, um; commodus, a, um.

κατάλληλότης, congruentia, θ.

κατάλληλος, congrue.

καταλογή, ἡ, delectus, -us, ἄ.

καταλογίζομαι· 1) = προσκαταλέγω, computo, -are· 2) = τινα ἐν τοῖς φίλοις, adscribo aliquem in amicis· 3) = τοῦτο ἐν ἀρετῇ, hoc pono et adscribo ad virtutem· 4) = πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐεργέτημα, apud vos colloco beneficium vobis impensium facio· 5) enumero.

καταλογισμός, ὁ, numeratio, θ.

κατάλογος, ὁ· 1) recensio, stipendia merentium· 2) ὀνοματικός κατάλογος τῶν συγκλητικῶν, album senatorium· 3) ἐν γένει· recensio, -onis, θ. index, -icis, ἄ. tabula, -ae, θ.

κατάλοιπος, ον, reliques, a, um.

καταλούω, perluo, diluo, -ere.

καταλυγίζω, flecto, -ere.

κατάλυμα, τό, deversorium, οὐ.

καταλυμαίνομαι, noceo, -are aliqui; vasto, -are aliquid.

καταλύμανσις, ἡ, vastatio, θ.

*καταλυπέω -ω, maerore afficio, aliquid· || -οῦμαι, maereo.

καταλύσιμος, ον, ἐπιθ. qui dissolvi potest.

κατάλυσις, ἡ· 1) dissolutio, θ. eversio, θ. (reipublicae, imperii)· 2) = πόλεμον, finis belli· 3) = τὸν βίον, eversio ἢ exitus vitae· 4) = κατάλυμα, deversorium, οὐ.

καταλυτής, ὁ, dissolutor, ἄ.

καταλύω, 1) dissolvo (-olvi, -olutum, -ere) aliquid· 2) = τὸν πόλεμον, bellum finio 3) = τὰς ἐχθρας, depono inimicitias· 4) = τὸν βίον, finio vitam, excedo e vita· 5) = παρὰ τινι ἢ πρὸς τινα, devertio ad (abud) aliquid.

καταλυτός, ὁ, mutilo, -are.

καταμαγνύω, 1) incanto, -are· *2) μετφ. permulceo.

καταμάθησις, ἡ, cognitio, θ.

καταμαίνομαι, insanio contra.

καταμαλακίζω, emolio, -ire || -ομαι, molis effeminatus sum.

καταμαλάσσω· 1) emollio, -ire· 2) μετφ. demulceo, -ere.

καταμανθάνω· 1) = ἐκμανθάνω, perdisco (-didici, ere) aliquid· 2) = διαγινώσκω, pernosco, aliquid·

3) = καταγινώσκω, cognosco, (-ovi, -itum, -ere) aliquem ἢ aliquid.

καταμαρτυρόμαι· 1) — τινός, τι, vaticinor adversus aliquem· 2) — ομαί τι, conjicio aliquid.

καταμαραίνω, exarefacio, -ere, aliquid· || — ομαι, exarefio, -eri.

καταμαρτυρία, ἡ, testimonium inimicum.

καταμαρτυρέω — ὦ (τινος), testimonium dico contra (in) aliquem· || — ομαι, testimoniis convincor.

καταμασσόμαι — ὦμαι, manduco καταμάσσω, tergo, -ere.

καταμαστιγύω — ὦ, flagris caedo. καταμαστιγίζω, vergis flagris, (verberibus) aliquem multum caedo·

μετφ. valde noceo alicui. καταμαυρόω — ὦ· obscuro, -are. καταμάχομαι, expugno; vinco.

καταμελαίνω, nigrefacio, -ere. καταμελετάω — ὦ, mediator, -ari.

καταμελέω — ὦ, negligo, -ere. καταμελίω, membratim disseco.

καταμέλλω, cunctor, -ari. κατάμεμπτος, vituperabilis, e.

καταμέμφομαι (τινι ἢ τινα) reprehendo accuso aliquem.

καταμένω, usque maneo. καταμερίζω, distribuo, -ere.

καταμερισμός, δ, divisio, θ. κατάμεστος, ον, plenus, a, um.

καταμεστύω — ὦ, repleo, -ere. καταμετρέω — ὦ, dimetior (mensum sum, -iri) aliquid.

καταμέτρησης, ἡ, dimensio, θ. καταμήνιος, menstruus, a, um.

καταμήνυσις, ἡ, indicium, οὐ. καταμηνύω, 1) indico, -are aliquem· 2) ad judicem defero aliquem· 3) monstro.

καταμιαίνω, contamino, -are. καταμίσγω, immisceo (-cui, -ere;) permisceo.

κατάμειξις, ἡ, permistio. δ. καταμίλογω, admisceo, -ere.

καταμολύνω, contamino, -are. καταμόνας, seorsum.

καταμονή, ἡ, remansio, θ. κατάμονος, ον· 1) permanens, derdurans, (bellum)· *2) — ἡ καταμόναχος, solus, a, um.

καταμυκῶμαι, contra mugio.

καταμύω, conniveo (oculos).

καταμωλώπιζω, vibicibus oppleo.

καταμωρόμαι — ὦμαι, vitupero.

καταμωραίνω, stultitiā perdo.

καταναγκάζω· 1) cogo ἢ vehementer cogo· 2) per vim cogo.

κατανάγκασις (*καταναγκασμός), coactio, -onis, θ. vis, θ.

*καταναγκαστικῶς, per vim.

κατανάθεμα, τό, devotio, θ.

καταναλίσκομαι· 1) consumo, absumo (-mpsi, -ptum, -ere) aliquid· 2) impendo, (-di, -usum, -ere) aliquid.

κατανάλωμα, impensa, -ae, θ.

κατανάλωσις, ἡ, consumptio.

*καταναλωτής, δ, qui res absumit; emptor, -oris, δ.

καταναρκάω — ὦ, torpidum reddo.

καταναυμαχέω — ὦ, navali proelio oppugno.

κατανέμω, 1) distribuo, -ere; par-tior, -iri (aliquid in)· 2) — ομαι, possideo incolo.

κατάνευσις, ἡ, nutus, -us, δ.

κατανεύω· 1) adnuo, -ere nutu aliquid confirmo· 2) innuo, nutu significo, are.

κατανήχομαι, denato, are.

κατανικάω — ὦ, devinco, -ere.

κατανίπτω, abluo, -ere.

κατανίσταμαι (τινος), insurgo contra aliquem.

κατανίφω, ningo, -ere.

κατανοέω — ὦ· 1) perspicio (-exi, -ectum, -ere) aliquid· 2) intelligo (-exi, ectum, -ere) aliquid· 3) animadverto, -ere, aliquid· 4) comprehendo.

κατανόησις, ἡ, animadversio· || perspicientia· || cognitio, θ.

κατανοητικός, perspicax, -acis.

*κατανομή, ἡ, distributio, θ.

κατανοσφίζομαι, depecflor, -ari. καταντάω — ὦ (εἰς τι, ἐπὶ τι)· 1) advenio, pervenio (-eni, -ntum, -ire) in, ad locum || μετφ. pervenio in, ad aliquid· 2) evenio, -ire.

κατάντημα, τό· 1) occursus, -us· 2) finis, -is, θ. terminus, -i, δ.

κατάντης, ες, declivis, e.

καταντία, ἡ, declivitas, θ.
 καταντιγύ, καταντιπέρας τινός, e regione (alicujus, απ. alicui).
 κατανυκτικός, ἡ, όν, compuncto-
 rius, a, um.
 κατάνυξις, ἡ compunctio, θ.
 κατανούσσω καὶ κατανούτω, com-
 pungo, -ere; mordeo; -ομαι, gra-
 vissimo dolore afficio.
 κατανυστάζω, obdormisco, -ere.
 κατανούτω, κατανούω, conficior (-eci,
 -ectum, -ere) aliquid.
 καταφαίνω· 1) = φαίνω, carmino,
 -are· 2) = σπαράττω, lacerō, -are·
 3) = κατατρίβω, attero, -ere.
 καταζέω, derado, -ere, aliquid.
 καταξηραίνω, desicco.
 καταξηρος, persiccus, a, um.
 κατάζιος, όν, condignus, a, um.
 καταζιόω -ώ, dignor, -ari -οῦμαι,
 digvus judicor (aliqua re).
 καταξις, ἡ, contractio, -onis, θ.
 καταξίως, condigne; digne.
 καταξίωσις, ἡ, dignatio.
 κατάξυσις, ἡ, incisio; rasura.
 καταρύω, derado, -ere.
 καταπαλίζω, illudo, -ere.
 καταπαίω, percutio.
 καταπακτή, ἡ janua caduca.
 καταπαλαίω· 1) eluctor (-atus
 sum, -ari· 2) εν γένει, vinco, supero.
 καταπάλλομαι, desilio, -ire.
 καταπανουργέω -ώ τινος, mali-
 tiōse ago contra aliquem.
 καταπάσσω τί τινος, conspergo,
 (-si, -sum, -ere) aliquid aliqua re.
 κατάπαστος, όν· 1) conspersus,
 a, um (aliqua re)· 2) χιτών χρυσῷ
 — tunica auro picta.
 καταπατέω -ώ τινα ἢ τι, conculco,
 proculco, -are, aliquem || — οὔμαι
 υπό τινος, conculcor ab aliquo.
 καταπάτησις, ἡ· 1) conculcatio,
 -onis, θ.· 2) γεοελ. violatio, θ.
 καταπαύσιμος, requiem afferens.
 κατάπανσις, ἡ· 1) requies, -ei, θ.
 2) sedatio, -onis, θ.
 καταπανστικός, όν, ἐπίθ. sedandi
 vim habens.
 καταπαύω· 1) facio ut quis ἢ
 quid desinat desistat, absistat·
 2) — τινά τινος, facio ut aliquis ab-

sistat ab aliqua re· 3) — τινά τῆς
 βασιλείας, privo aliquem regno· 4)
 — οὐδ. requesco, -ere.
 καταπειθώ, persuadeo, -ere, ali-
 cui· || — ομαι, mihi persuadeo.
 καταπειράζω, experimentum fa-
 cio; tento, -are.
 καταπειρασμός, tentatio, θ.
 καταπειρώ, transigo, -ere.
 κατάπεισις, ἡ, persuasio, θ.
 καταπέλτης, θ, catapulta, θ.
 καταπέμπτω, demitto (-si, -sum,
 -ere), aliquem in locum.
 καταπενθέω -ώ, deploro, -are.
 καταπέπτω, percoquo, -ere.
 καταπεράω -ώ, trajicio, -ere.
 καταπέσσω καὶ καταπέττω, con-
 coquo, -ere, aliquid.
 καταπετάζω, καταπετάννυμι, κα-
 ταπεταννύω· 1) expando, -ere; ex-
 tendo, -ere, aliquid· 2) obtego,
 -ere, velo, -are.
 καταπέτασμα, τό, aulaeum, ve-
 lum, -i, οῦ.
 καταπέτομαι, devolo, -are.
 καταπετρόω -ώ· 1) lapidibus ob-
 ruo· 2) de saxo dejicio. (aliquem).
 καταπήγγνυμι· 1) gelu constringo,
 congelo, congelacio· 2) defigo -xi,
 -xum, ere, aliquid.
 καταπηδάω -ώ, desilio (-ilui, -ul-
 tum, -ire).
 καταπήδησις, desultura, -ae, θ.
 κατάπηξις, ἡ, defixio, -onis, θ.
 καταπιβίζω, deprimō, opprimo,
 comprimo, -essi, essum, -ere.
 καταπίεσις, ἡ depressio.
 καταπικραίνω· 1) amarum (ali-
 quid) *2) — ομαι, gravior amaresco
 μετφ. gravior doleo (aliqua re).
 κατάπικρος, perquam amarus.
 καταπimλήμι, repleo, -ere.
 καταπimπρημι, incendo, -ere;
 comburo, -ere.
 καταπίνω, 1) absorbeo (i-bui,
 -ptum, ere) aliquid· 2) deglutio,
 -ire· 3) — ομαι, absorbeor, -i.
 καταπιπράσκω, vendo, -ere.
 καταπίπτω· 1) decido, (idi, -ere).
 delabor (-psus sum, -i)· 2) μετφ.
 εις άπορίαν κατέπεσεν, in inopiam
 delapsus est· 3) concido (-idi, -ere).

καταπιστεύω· 1) fidei alicujus committo aliquid· 2) = θαρρῶ, confido· 3) —ομαι, fidei meae committitur.

κατάπλασμα, τό, emplastrum, οὖ.

καταπλάσσω, illino, -ere.

καταπλέκω, implico, -are.

κατάπλεως, ὢν, expletus, a, um.

καταπλέω, navi devehor in terram; appello in portum.

καταπληκτικός, ῥ, ὄν, stuporem afferens; terribilis, e.

καταπληκτικῶς, cum stupore.

κατάπληκτος, ὢν, stuporem afferens; admirabilis, e.

κατάπληξις, ῥ, obstupefactio.

καταπλήσσω καὶ —τω, perterreo (-ui, -itum, -ere) aliquem.

καταπλοκή, ῥ, complexio, θ.

κατάπλους, δ, appulsus, -us, δ.

καταπλουτέω-ω, dives sum.

καταπλουτίζω τινά, locumpleto, -are, (aliquem).

καταπλύνω, abluo, -ere.

κατάπλυσις, ῥ, ablutio, θ.

καταπνέω, perflo, afflo, -are.

καταπνίγω, sufflōco, -are, aliquem ἢ aliquid· || μνφ. opprimo.

κατάπνιξις, ῥ, suffocatio, θ.

καταπνοή, ῥ, flatus, -us, δ.

καταπολεμέω-ω· 1) bellum gero contra aliquem; oppugno, -are, aliquem· 2) = καταγωνίζομαι τινά, debello, -are, aliquem.

καταπολέμησις, oppugnatio.

καταπολύ, multum; valde.

καταπομπέω τινός, glorior adversus aliquem.

καταπονέω-ω, labore fatigo (aliquem), defatigo, -are, aliquem; —ομαι, labore conficior; defatigor (-atus sum, -ari) aliqua re.

καταπόννησις, defatigatio, θ.

κατάπονος, ὢν, labore confectus, defatigatus, a, um.

καταποντίζω, demergo in mare (aliquem ἢ aliquid)· || —ομαι (κατεποντισθῆναι), me demergo ἢ demergor (-mersus sum, -i) in mare

καταπόντις, ῥ, καταποντισμός, δ. demersio (-onis) in mare.

καταπόρνευσις, ῥ, scortatio.

καταπορνέω, stupro, constupro, -are; prostituo, -ere, aliquid.

καταπόρφυρος, ὢν, ἐπὶ θ. purpureus, a, um.

κατάποσις, ῥ, absorptio, θ.

καταπότιον, τό, catapotium, -i, pilula, -ae, θ.

καταποφαίνομαι τινος, sententiam dico adversus aliquem.

καταπράσσω, καταπράττω καὶ —ομαι τ· 1) efficio (-eci, ectum, -ere) aliquid· 2) conficio, -ere, aliquid (ἔργον negotium)· 3) perficio, -ere; perago, -ere, aliquid.

καταπράυνσις, ῥ, sedatio.

καταπραΐνω, sedo, -are; mitigo, -are; demulceo, -ere.

καταπροΐημι, projicio, -ere (aliquid); desero, -ere, aliquid.

καταπτήσσω· 1) pertimeo, pertimesco, -ere; valde timeo· 2) —τι· perterreo, -ere, aliquid.

καταπτίσσω, contundo, -ere.

καταπτοέω-ω, consterno, -are; exterreo, -ere· || —ομαι, consternor (-atus sum, -ari), trepido, -are.

κατάπτυστος, ὢν, despuendus, a, um; detestandus, a, um.

καταπτύω, despuo, -ere.

κατάπτωσις, ῥ, lapsus, -us, δ.

καταπτωχέω, inopem facio· || μέσ. inops sum; pauper fio.

κατάπνυος, καταπύγων, cinaedus.

κατάπνυος, condensus, a, um.

καταπνυκνέω-ω, condenseo, -are.

καταπύκνωσις, condensatio, θ.

κατάπυρος, ὢν, ignitus, a, um.

καταπυρπολέω-ω, igni (incendiis) absumo, -ere.

καταπυρσέω, illustro, -are.

καταπύγων, valde barbatus.

καταπωλέω-ω, vendo, -ere.

κατάρα, ῥ, imprecatio, θ.

καταράδομαι —ομαι τινι ἢ τινά τ·, exsecror (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid· || κατηγορούμενος, ῥ, ὢν, exsecratus, a, um.

κατάρατος, ὢν, exsecratus, a, um; devotus, a, um.

καταργέω-ω· 1) aboleo (-evi, -ere) aliquid; abrogo, -are, aliquid· 2) inutiliter occupo aliquid.

κατάργησις, ἡ, abolitio, θ.
κατάργητος, argentatus, a, am.
καταρδεύω, irrigo, -are, aliquid.
καταρθρόω -ῶ, articulo, -are.
καταριθμέω -ῶ, enumero, -are.
καταριθμύεις, ἡ, enumeratio, θ.
καταρκτηκός, initio idoneus.
καταρραίνω, καταρρατίζω, ad-
spergo, inspergo, -ere.
καταρράκτης, θ, cataractes, ἄ.
καταρράπτω, insuo, -ere.
καταρραφή, ἡ, sutura, -ae, θ.
καταρρέπω, deorsum vergo.
καταρρευσίς, defluxus, -us, ἄ.
καταρρέω 1) defluo (-xi, -xum,
-ere) 2) difluo, -ere 3) ἐπὶ οἴκῳ.
labor, delabor (-psus sum, -i
4) —ομαι αἵματι, ἰδρῶτι, difluo ἡ
perfundor sanguine, sudore.
καταρρήγγνυμι, defringo, -ere; de-
jicio, -ere, aliquid || —υμαι, déci-
do, -ere; erumpo, -ere.
κατάρρησις, ἡ, accusatio, θ.
καταρρίπτω 1) dejicio (-eci, -ec-
tum, -ere) aliquid 2) = ταπεινῶ,
deprimo, -ere, aliquem 3) abji-
cio, -ere.
κατάρρηψις, ἡ, dejectio, θ.
καταρροή, ἡ 1) defluvium, οὐ.
defluxus, -us 2) = κατάρροος.
καταρροῖζομαι, catarrho laboro.
καταρροϊκός, catarrhalis, e.
κατάρροος, -ους, δ, catarrhus, ἄ.
καταρρυπαίνω, καταρρυπῶ -ῶ,
conspurgo, -are, aliquid.
κατάρρυτος, ον, irriguus, a, um.
καταρρωδέω -ῶ, pertimesco, -ere.
κάταρσις, ἡ 1) appulsus navium
2) statio navium.
καταρτῶω -ῶ, suspendo, -ere;
aliquid (τὰ λάφυρα, spolia).
καταρτίζω 1) apte compono, -ere;
ordino, -are, aliquid 2) — ναῦς,
στόλον, paro, instruo naves, clas-
sem || κατηγνυμένος, η, ον, instru-
ctus, a, um. 3) = διαλλάττω, recon-
cilio, -are, aliquem.
κατάρτιον, τό, malus, -i, ἄ.
κατάρτισις, ἡ, compositio, θ.
καταρτισμός, δ, compositio, θ.
κατάρτυσις, ἡ 1) apparatus, us,
ἄ. 2) institutio, -onis, θ.

καταρτύω 1) apparo, -are 2)
instruo, -ere || κατηγνυμένος, η,
ον, instructus, a, um.
καταρχή, ἡ, initium, -i, οὐ.
κατάρχω τινός, primus ἢ prior fa-
cio ἢ dico aliquid 2) auctor sum
alicujus rei, exemplum praebeo ||
—ομαι, incipio, -ere.
κατάσαρκος, ον, obesus, a, um.
κατασάττω, condenso, -are.
κατασβέννυμι καὶ κατασβεννύω,
restinguo (nxi, -nctum, -ere).
κατάσβεσις, ἡ, extinctio, θ.
κατάσεισις, ἡ, concutio, θ.
κατασίω, concutio, -ere, aliquid,
decutio, -ere, aliquid.
κατασημαίνω, obsigno, -are.
κατασήπω, putrefacio, -ere; —
ομαι, putrefio, -eri.
κατασιγῶω -ῶ, sileo, -ere.
κατασιωπάω -ῶ, reticeo.
κατασκάπτω, diruo, -ere; de-
struo aliquid (τὰ τεῖχη μuros).
κατασκαφή, ἡ, destructio, θ.
κατασκαφής, ἐς, dirutus, a, um.
κατασκεδάννυμι, κατασκεδαννύω
καὶ κατασκεδάω, defundo (-udi,
-usum, -ere) aliquid.
κατασκέλλω, emacio, -are.
κατασκευάζω 1) instruo, exstruo
(-xi, -ctum, -ere) aliquid, confici-
cio ἢ facio, -ere, aliquid 2) = πα-
ρασκευάζω, adorgo, -are, aliquid 3)
instituo, -ere 4) ἐνέδραν — τινί,
insidias loco ἢ pono alicui 5) —
ομαι α') μέσ. mihi instruo ἡ ex-
struo aliquid β') παθητ. instruo, -i.
κατασκευάσις, ἡ, confectio, θ.
κατασκευάσμα, τό 1) structura
-ae, θ. molimen, -inis, οὐ. 2) ἐπὶ
κακοῦ, commentum, οὐ.
κατασκευασμός, machinatio, θ.
κατασκευαστής, δ, exstructor ἡ
structor, ἄ. fabricator, ἄ.
κατασκευαστός, ἡ, δν 1) exstru-
ctus ἡ structus, a, um 2) ἐπὶ ἀνθρ.
subornatus, submissus, a, um.
κατασκευή, ἡ 1) exstructio, -onis,
θ. constructio, -onis, θ. 2) appa-
ratus, -us, ἄ. 3) ἡ περὶ τὸν βίον —
vitae cultus 4) constitutio, θ. 5)
= σκεύη, ἐπιπλά, supellex, lectilis, θ.

κατασκηνώ-ω καὶ **κατασκηνώω**· 1) tentorium defigo (-fixi, -fixum, ere)· 2) se dem pono ἢ figo· 3) habito.

κατασκήνωμα, tegumentum.

κατασκήνωσις, ἡ· 1) tentorium collocatio· 2) tentorium, οὖ.

κατασκήπτω· 1) ἐπὶ κεραυνοῦ, ἀνέμῳ, κτλ. cum impetu devehor· 2) ἐπὶ νόσου· invado (-si, -sum, -ere) alicui.

κατάσκηψις, ἡ· 1) impetus (fulmi, -nis)· 2) invasio, -onis, θ.

κατασκοιάζω, umbro, -are.

κατάσκοιος, umbrosus, a, um.

κατασκοιρῶ -ω· durum reddo aliquid· -οὔμαι, obduresco.

κατασκοπεύεις, exploratio, θ.

κατασκοπεύω, exploro, are.

κατασκοπέω -ω, exploro, (μάλ. hostili animo); -οὔμαι, contempior.

κατασκοπή, **κατασκοπήσις**, ἡ, speculatio, exploratio.

κατασκοπικός, exploratorius.

κατάσκοπος, δ, speculator, -oris, ἄρ. explorator, ἄρ. ἡ **κατάσκοπος**, speculatrix.

κατασκορπίζω, disjicio, -ere.

κατασκώπτω, cavillor (aliquem).

κατασοφίζω, sophisticè decipio.

κατασοφιστεύω τινός, sophisticè disputo contra aliquem.

κατασπάζομαι· 1) comiter accipio et amplector (aliquem)· 2) = φιλῶ, osculor (aliquem).

κατασπαθῶ -ω καὶ **κατασπαλάω** -ω, luxu consumo (-mpsi, -mptum, -ere) aliquid.

κατασπαράσσω, dilacero.

κατασπαργανῶ, fasciis involvo.

κατάσπαις, ἡ, **κατασπασμός**, δ detractio, -onis, θ.

κατασπῶ -ω, detraho (-xi, -ctum -ere) aliquem ἢ aliquid.

κατασπείρω, sero, consero (-evi, -ere) μετφ. — διαδίδωμι, dispergo (rumorem).

κατάσπεισις, ἡ, lilatio, θ.

κατασπένδω, lile, -are.

κατασπένδω τι, urgeo aliquid.

κατάσπενσις, ἡ, festinatio.

κατασπιδῶ -ω, commaculo, are.

κατασπορά, ἡ, seminatio, θ.

κατασπουδάζω, studeo, -ere; -ομαι, rebus seriis intentus sum.

καταστάζω, **κατασταλάζω**, **κατασταλάω** -ω, destillo, -are.

κατασταλτικός, ἡ, ὄν, reprimens, -entis; sistens, -entis.

κατάσταξις, ἡ, destillatio.

καταστασιάζω τινά, seditione oppresso aliquem; παθητ. factione opprimor.

κατάστασις, ἡ· 1) = τοποθέτησις, collocatio; θ. 2) constitutio, θ. 3) status, -us, ἄ. 4) conditio, -onis, θ. 5) = μισθός ἱππικός, stipendium equestre· ὁθ. οἱ ἔχοντες τὰς καταστάσεις = equites· *6) νεοελ. = περιουσία, res; bona.

καταστάτης, δ, constitutor, ἄ.

καταστατικός, ad collocandum ἢ constituendum aptus, a, um.

***καταστατικόν**, statutum, οὖ.

καταστεγάζω, intego, -ere.

καταστέγασμα, tegmen; tectum.

καταστέλλω· 1) = διενθεῖν, adorno, -are, aliquid· 2) συνήθ. = ἐμποδίζω, καταπραῦνω, reprimō, -ere, aliquid; sedo -are, aliquid· 3) — τὰ ἱστία, sedo vela.

καταστερίζω· 1) = ἀστράσι κοσμῶ τι, stello, -are, aliquid· 2) = ἐν τοῖς ἀστροῖσι τίθημι τινα, stello aliquem; in astra aliquem refero.

καταστερισμός, relatio in astra.

κατάστερος, ὄν, stellatus, a, um.

καταστέφω, coronō.

καταστηλιτεύω, in stela noto (aliquem); infamo, -are, aliquem.

κατάστημα, τό· 1) = κατάστασις, constitutio, θ. status, -us, ἄ. 2) = πολιτεῖν, constitutio reipublicae· *3) νεοελ. institutum, οὖ.

καταστηρίζω, fulcio, -ire.

κατάστικτος, maculis distinctus.

καταστίλβω, splendere facio.

***κατάστιχον**, τό, codex ἢ liber accepti et expensi.

καταστολή, ἡ, repressio, θ.

καταστολίζω, adorno, -are.

καταστοχάζομαι, conjicio, -ere.

καταστοχασμός, conjectura, -ae.

καταστράπτω, fulgore oppleo· ἀπρσ. κατήστραψε, fulguravit.

καταστρατηγέω -ω, strategemate supero (aliquem).

καταστρατηγία, ἡ, superatio per bellicam astutiam.

καταστρεβλόω -ω, distortqueo.

καταστρεπτικός, ἡ, ὄν, destructivus, a, um; funestus, a, um.

καταστρεπτικῶς, destructive.

καταστρέφω· 1) subverto (-rti, -rtum, -ere) aliquid· 2) — τὸν βίον, vitam finio, morior· 3) — τὴν βίβλον, τὸν λόγον, finio librum, sermonem· 4) — οἶμαι· α') παθητ. (ἀδρ. κατεστράφη)· subverto (-rtus sum, -i); evertor (rtus sum, -i)· || κατεστραμμένος, ἡ, ὄν, perditus, a, um; pessumdatus, a, um· β') μέσ.

— οἶμαι (ἀδρ. κατεστρευνάμην) πόλεις, in meam potestatem oppida redigo (redegi) aliquem.

καταστροφεύς, δ, evertor.

καταστροφή, ἡ· subversio, -onis, θ. eversio, -onis, θ. οὐ. 2) = ὑποταγή, subactio, θ. 3) — βίον, vitae exitus, mors, -rtis, θ. 4) — δράματος, fabulae solutio; exitus, -us, δ.

κατάστρωμα (νεώς), pons, -ntis, δ. constratum navis.

καταστρωννύμι, **καταστρωννύω**· 1) consterno, -ere, aliquid· 2) humi sterno, prosterno.

κατάστροφους, ἡ· 1) consternatio, -onis, θ. 2) prosternatio, θ.

κατάστυγνος, ὄν, tristis, e.

κατασυντρίβω, frango, perfringo, (-egi, -actum, -ere) aliquid.

κατασύρω, detraho, -ere.

κατασφαγή, ἡ, trucidatio, θ.

κατασφάζω, jugulo, -are.

κατασφαλίζω, munio, -ire.

κατάσφικτος, constrictus, a, um.

κατάσφιγξις, ἡ, constrictio, θ.

κατάσχεσις, ἡ, detentio, θ.

κατάσχετος, ὄν, detentus, a, um.

κατασχηματίζω, fingo, -ere; formo, -are.

κατασχίζω, diffindo, -ere.

κατάσχις, ἡ, difissio, -onis, θ.

κατασχολάζω, otium habeo.

κατασχολέομαι -οῦμαι περί τι,

occupor (-atus sum, -ari) in re.

κατασωρεύω, accumulo, -are.

κατασωτεύομαι τι, per luxuriam consumo aliquid.

κατάταξις, ἡ· 1) constitutio in suo cujusque loco; *2) νεοελ. ἡ εἰς τὸν στρατὸν —, in ordines militares relatio.

καταταράσσω, perturbo, -are; aliquem ἢ aliquid.

κατάτασις, ἡ, intentio, θ.

κατατάσσω καὶ κατατάττω· 1) ordino, -are; constituo, -ere, aliquid· 2) colloco, -are; 3) certo ordine digero et pono aliquid; 4) insero (-ui) ere.

καταταχέω -ω· ρ. 1) celeritate vinco, aliquem· 2) celeriter advenio.

κατατείνω· 1) tendo, extendo·

2) retineo, -ere· 3) prosterno, -ere·

4) ἀμειν. α') iter contendo· β') porrigor, -i· γ') vires meas intendo, connitor, -i.

κατατέμνω· 1) disseco (-cui-ctum, -are aliquid· 2) concido, -ere, aliquid· 3) dirimo, aliquid.

κατατήκω· 1) colliquefacio, -ere; — οἶμαι, colliquefio, -ere· 2) = μαθαίνω (ἐπὶ ἔρωτος, λύπης)· contabefacio, -ere.

κατατίθημι, **κατατίθεμαι** τι· 1) depono (-posui, -positum, -ere)

aliquid· 2) — εἶμαι χάριν, εὐεργεσίαν, colloco, confero beneficium, gratiam in eo (apud aliquem); 3) — εἶμαι τὴν ζημίαν, multam persolvo·

4) ἐν γράμμασιν, εἰς γράμματα, εἰς συγγραφὴν, — εἶμαι, literis mando·

5) — εἶμαι, ἐν ἀμελείᾳ, neglego, -ere·

6) — εἶμαι κλέος, gloriam mihi comparo· *7) νεοελ. κατατίθημι (ἢ κατατίθεμαι) ἐν δικαστηρίῳ, testimonium dico, testificor, -ari (aliquid).

κατατιγρόσκω, saucio (aliquem); vulnero aliquem.

κατατολμάω -ω τινος, audeo (ausus sum) adversus aliquem.

κατατομή, ἡ· 1) concisio, incisio, -onis, θ. 2) = profil (ἐν τῇ ζωγραφ.), imago obliqua.

κατατόπιον, locus designatus.

κατατραυματίζω, vulneribus aliquem onero.

κατατρέπω, in fugam converto.

κατατρέχω decurro, cureu descendendo 1) — ἐπιτρέχω, incurro, incursionem facio; 2) **κατατρέχω τινός**, = καθάπτομαι, invehor in aliquem; 3) **κατατρέχω τινά**, = καταδιώκω, persequor aliquem.

κατάτρησις, perterebratio, θ.

κατατριβή, ἡ, consumptio temporis

κατατριβω, contro (—trivi, —tritum, —ere) aliquid.

κατάτριψις, ἡ, contritio, θ.

κατατροπόμαι —οὔμαι, in fugam verito aliquem.

κατατρόπωσις, ἡ, fugatio.

κατατρυνάω —ω, perterebro.

κατατρυνάω —ω τινος, luxurior in aliqua re.

κατατρύχω, affligo, —ere, aliquem; *—ομαι, affligor, —i; laboro.

κατατρώω, corrodo, —ere.

κατατυραννέω —ω τινος, tyrannidem exerceo in aliquo ***νεοελ.** — **τινα**, opprimo aliquem.

καταυγάζω, illumino, —are; illustro —are, aliquid.

καταύγασμα, τό, **καταύγασμός**, δ, illustratio, illuminatio, θ.

καταύγεια, ἡ, illustratio, θ.

καταυλακίζω, sulco, —are.

καταυλέω —ω 1) — **τινος**, tibiā praecino alicui 2) — **τινα**, tibiā canendo delecto aliquem 3) — **οὔμαι**, tibiae cantum audio.

καταυλίζομαι, castra metor.

κάταυχος, valde aridus, a, um.

καταφαγᾶς, δ, comedo, ἀ.

καταφαίνω, ostendo, —ere, aliquid; —ομαι, plane appereo.

καταφάνεια, ἡ, claritas, —atis, θ.

καταφανής, ἐς 1) conspicuus, a, um; hostes nondum in conspicuo erant 2) manifestus, a, um; evidens, —ntis.

καταφανίζω, perdo; vasto.

καταφανῶς, evidenter.

κατάφασις, ἡ, affirmatio, θ.

καταφάσκω, affirmo, —are.

καταφατικός, ἡ, ὄν, affirmans, —ntis; affirmativus, a, um.

καταφατικῶς, affirmative.

καταφέρω, iulcore percello.

καταφέρω 1) defero, —erre, aliquid 2) —ομαι (**κατηνέχθην**) ἀ' defero (—latus sum, —i) β' delabor (—psus sum, —i) de 3) **νεοελ.** — **τι**, conficio, efficio (—feci, —ere) aliquid β' — **τινά**, efficio ut aliquis faciat aliquid; γ' —ομαι **ἐναντίον τινός**, dico et ago adversus aliquem.

καταφεύγω 1) confugio (—ugi, —ere) 2) profugio, —ere, ad aliquem.

κατάφημι, ajo; asserme, —are.

καταφημίζω 1) famam spargo; divulgo (contra aliquem) 2) consacro (alicui aliquid).

καταφθάνω, praevenio, —ire.

καταφθείρω, perdo, pessumdo.

καταφθίνω (**ἀμει.**), pereō, —ire.

καταφθορά, ἡ, corruptio.

καταφίλλω —ω, deosculor (—atus sum, —ari) aliquem ἢ aliquid.

καταφλέγω, comburo (ussu —ustum, —ere) aliquid; —ομαι (**ἀόρ. καταφλέχθην**), comburor, —i.

κατάφλεκτος, combustus, a, um.

κατάφλεξις, ἡ, combustio, θ.

καταφλογίζω, inflamo, —are.

καταφορέω —ω, exterreo.

καταφορά, ἡ 1) lapsus, delapsus, —us, ἀ. 2) — **τοῦ ἡλίου**, occasus solis 3) — **μαχαιρῶν**, ictus gladiorum.

καταφορέω —ω, defero (aliquid).

καταφορικός, ἡ, ὄν, vehemens, —nis, ***νεοελ.** proclivis, e.

κατάφορος, proclivis (ad aliquid).

καταφορτίζω, onero, are.

κατάφορτος, ὄν, onustus, a, um.

καταφράζομαι, considero, —are.

καταφράκτης, δ, lorica ferrea.

κατάφρακτος, lorica, a, um.

καταφράττω, 1) lorica munio 2) sepio (—ire) aliquid.

καταφρονέω —ω, τινος 1) contemno (—impsi, —imptum, —ere) aliquem ἢ aliquid 2) aspernor (—atum, —ari), aliquem ἢ aliquid.

καταφρόνησις, ἡ, 1) contemptio, —onis, θ. 2) aspernatio, θ.

καταφρονητής, δ, 1) contemptor,

-oris, á. 2) aspersator. á.
καταφρονητικός, ἡ, όν, 1) ad
contemnendum propensus, a, um.
2) = καταφρονητής.

καταφρονητικῶς, contemptim.

καταφροντίζω, multum curo.

καταφρονάττομαι, efiero me contra aliquem.

καταφρύγω, torreo, -ere.

καταφυγή, ἡ, καταφύγιον, τό,
refugium, οὐ. confugium, οὐ.

καταφυλάσσω, observo, -are.

κατάφυλλος, ον, foliis abundans.

καταφύτενσις, ἡ, plantatio.

καταφυτεύω τι, consero aliquid.

κατάφυτος, ον, consitus, a, um;
arboribus consitus (locus).

καταφωράω -ῶ, deprehendo in
facinore ἢ ἀπλ. deprehendo.

κατάφωρος, deprehensus, a, um.

καταφωτίζω, illumino, -are.

*κατάφωτος, illuminatus, a, um.

καταχαρίζομαι, in gratiam alicujus facio aliquid.

καταχασμάομαι -ῶμαι, dehisco.

καταχέζω, concaco, -are.

καταχειρίζομαι, 1) aggedior, suscipio. 2) = φονεύω, interficio.

καταχειροτονέω -ῶ τινος, adversus aliquem suffragia fero.

καταχειροτονία, ἡ, condemnatio per sufirigia.

καταχέω, (ἀόρ. κατέχεα), defundo (-udi, -usum, -ere) aliquid.

καταχθόνιος, ον, 1) superterraneus, a, um. 2) infernalis, e.

καταχιονίζω, nive obruo.

καταχλεύάζω, ludibrio habeo.

καταχλεύαστος, radiculus, a, um.

κατάχολος, ον, tiliosus, a, um.

καταχράομαι -ῶμαι, 1) abutor, (usus sum, -i) aliqua-re. 2) -τινα (= ἀποκτείνω) = interficio. *3) τὰ δημόσια, peculatum facio.

*καταχραστής, δ peculator, á.

*καταχρεώνω, aere alieno obruo (-ui, -ere) aliquid || -ομαι, (κατεχρεώθη), aes alienum cogo.

κατάχρεως, ον, aere alieno obrutus, a, um.

κατάχρησις, ἡ, 1) abusus, us, á. 2) σχ. ῥητ. abusus, θ. *3) = κλοπή

δημοσίων, peculatus, -us, á.

καταχρηστικός, ἡ, όν, ἐπιθ. abusivus, a, um.

καταχρηστικῶς, abusive.

καταχρῶ, inungo (-xi) -ere.

κατάχρυσος, ον, inauratus, a, um.

καταχρυσός -ῶ, inauro, -are.

κατάχυσις, ἡ, superfusio. θ.

καταχωνεύω, conilo, -are.

καταχώννυμι, καταχωννύω, obruo (ui, -utum, ere) aliquem.

καταχωρίζω τι, 1) = τοποθετῶ τι, rem suo loco pono. 2) = ἀναγράφω τι, perscribo, -ere, aliquid. *3) γεοεῖ.

-εν ἐφημερίδι, inserto, indiaro.

καταχωρισμός, δ, *καταχώρισις,

ἡ, relatio in literas.

κατάχωσις, ἡ, obruendi actio.

καταψάω -ῶ, tergendo demulceo.

καταψεκάζω, irroro, -are.

καταψεύδομαι τι, mentior, ementior (-itus sum, -iri) aliquid.

καταψηφίζω και οὐνήθ. -ομαι τι-
νος, sententiā mea damno ἢ ἀπλ. damno, -are, aliquid.

καταψηφίσις, ἡ, damnatio, θ.

καταψηφοφορέω -ῶ, suffragio meo damno aliquid.

καταψήχω τινα ἢ τι, permulceo. -ere, aliquem ἢ aliquid.

καταψιλώω -ῶ, denudo, -are.

καταψυκτικός, refrigerans.

κατάψυξις, refrigeratio, θ.

κατάψυχρος, ον, perfrigidus, a, um, valde frigidus, a, um.

καταψύχω, refrigero, -are; -ομαι, peririgescio, -ere.

κατέαγα, ἀόρ. β' τοῦ κατέγνυμι.

κατεγγύη, ἡ, vadimonium, οὐ.

κατεγχείω, defundo in.

κατεδαφίζω, solo aequo aliquid.

κατεδάφισις, ἡ, demolitio, θ.

κατέδω, comedo, -ere.

κατεθίζω, consuefacio, -ere.

κατεικάζω, conjicio, ere.

κατεiléω -ῶ, involvo, -ere.

κατείλησις, ἡ involutio, θ.

κάτειμι, descendo, -ere.

κατεριωνέομαι τινος, per dissimulationem deludo aliquem.

κατελαύνω (ἐλπον, ἄρμα), devehor, equo, curru.

κατελέγχω, redarguo (aliquid).
κατεμέω -ῶ, conspuo, -ere.
κατεμπεδῶ -ῶ, valde firmo.
κατέναντα, κατέναντι, κατεναντίον, e regione; ex adverso.
κατεξανάστασις, ἡ, insurrectio contra aliquem.
κατεξανίσταμαι, 1) insurgo (-rexi) alicui *2) νροελ. —κατά τινος (ἡθικ.) iratus alicui sum.
κατεξετάζω, recognosco, -are.
κατεξουσιάζω τινός, potestatem exerceo in aliquem.
κατεπαγγέλλομαι, polliceor (-itus sum, -eri) aliquid.
κατεπάγω, infero (aliquid).
κατεπαίδω, incanto, -ῆρε.
*κατεπειγόντως, festinanter.
κατεπείγω, 1) urgeo, -ere *2) κατεπείγω τι, festino aliquid (τὴν μάχην, proelium); κατεπείγεται (= ἐπείγεται), festino, propero, are *3) νροελ. τὸ πρᾶγμα κατεπείγει, res urget.
κατεποπτεύω, inspicio.
κατεργάζομαι τι, 1) conficio (-eci, -ectum, -ere) aliquid *2) —(καταποῶ) θηρίον, conficio feram *3) αἰθήρον, λίθους, tracto exerceo *4) τροφήν, concoquo cibum *5) —τινά τι, conficio aliquid alicui.
*κατεργάτης, ὁ, homo falax fraudulendus perfidus.
*κατεργαρία, ἡ, dolus, -i.
κατεργασία, ἡ, confectio, θ.
κατεργαστικός, ἡ, ὄν, conficendi vim habens.
κάτεργον, τό, 1) triremis, -is, θ. *2) ergastulum, -i, οὖ.
κατερεθίζω, valde irrito.
κατερεϊπῶ -ῶ, κατερεϊπω, de-jicio, -ere; diruo, ere; —ομαι, col-labor (-psus sum, -i).
κατερέφω, tectum impono.
κατερηνῶ -ῶ, 1) denudo, -ere *2) devasto, -are.
κατέρχομαι, (ἀδρ. κατήλθον) 1) descendo, (-ndi, -nsum, -ere) *2) ἐπὶ ποταμ. defluo, -ere *3) ἐπὶ φν-γάδ. devenio, -ire *4) μετφ. —εἰς ἀγῶνα, in certamen descendo.
κατεσθίω, peredo, -ere.

κατεσπευσμένος, festinanter.
κατευργετέω -ῶ, beneficiis af-ficio.
κατευθύ, recta.
κατευθύνω, dirigo, -ere || —ομαι, tendo, contendo, eo, ad.
κατευμενίζω, placo, -are.
κατευνάζω, sopio, (-ivi, itum, -ire) aliquem, sedo, -are, aliquid; —ομαι, sopior (itus sum, -iri); se-dor, -ari.
κατευνασις, ἡ, κατευνασμός, ὁ, sedatio, -onis, θ.
κατευναστήριος, ὄν, κατευναστι-κός, ἡ, ὄν, vim sopiendi ἢ sedandi habens; sedans, -ntis.
*κατευνόδιον! vade feliciter!
κατευνόδω -ῶ, prosperum iter praebeo || —οῦμαι, α') prospero, -ari *β') νροελ. iter prosperum iacio.
κατευνόδωσις, ἡ, 1) successus, -us, ἄ. *2) νροελ. prosper adventus.
κατευτρέπίζω, apparo; instruo.
κατευφημέω -ῶ, fausta acclama-tione prosequor (aliquem).
κατευφραίνω, exhilario, -are, ali-quem, oblecto, -are, aliquem.
κατευχή, ἡ, precatio, -onis, θ.
κατεύχομαι, 1) —καταρῶμαι, im-precor, -ari; diras precor, -ari *2) —εὐχομαι, precor, -ari.
κατενοχέομαι -οῦμαι, epulor.
κατέχω, 1) detineo (-inui, -entum, -ere), aliquem *2) retineo, -ere ali-quem ἢ aliquid *3) contineo, -ere, aliquid *4) teneo, -ere *5) obtineo, ere, aliquid *6) occupo, -are, ali-quid *7) κατέχω τινός, (= κρατῶ τι-νός), potior (itus sum, -iri), aliqua re, *8) κατέχω, (= κέκτημαι), possi-deo. -ere, aliquid *9) λόγος κατέ-χει, fama obtinet, tenet *10) κατέχω εἰς (= προσορμίζομαι εἰς), teneo oram, cursum.
κατεψυγμένος, glacialis, e.
κατηγορέω -ῶ τινος, accuso, -are, aliquem; —οῦμαι, accusor, -ari.
κατηγόρημα, τό, 1) crimen quod alicui, abjicitur, accusatio, θ. *2) ἐν τῇ γραμμ. praedicatum, οὖ.
κατηγορία, ἡ, 1) accusatio, -onis,

θ. accusor, -ari, 2) κατηγορίαι (παρὰ φιλοσ.) praedicamenta.

κατηγορικὸς, ἡ, ὄν, 1) accusatorius- 2) praedicativus, a, um.

κατήγορος, ὁ, accusator ᾄ.

*κατηγορούμενον, praedicatum.

κατήνεμος, ὄν, ventis expositus.

κατηρεμίζω, tranquillo, -are.

κατηρεφής, ἐς, tectus, a, um.

κατήρης, ἐς, instructus, a, um.

κατήφεια, ἡ, tristitia, -ae, θ.

κατηφέω, -ῶ, tristis sum.

κατηφής, ἐς, tristis, e.

κατηχέω -ῶ, 1) sono, insono, are 2) † doceo elementa christianismi 3) μετφ. κατηχήθην, κατη-

χθεῖς, edoctus, informatus sum.

† κατήχησις, ἡ, catechesis, θ.

† κατηχητής, ὁ, κατηχιστής.

† κατηχητικὸς, catecheticus.

† κατηχίζω, catechizo, -are.

† κατηχισμὸς, ὁ, catechismus, ᾄ.

† κατηχιστής, catechista, -ae, ᾄ.

† κατηχούμενος, catechumēnus ||

— μένη, catechumēna, -ae, θ.

κατισχνάω, emacio, -are; —ομαι, emacesco (-cui, -ere).

κάτισχνος, ὄν, emaceratus, a, um; macer, crum.

κατισχύω 1) = ἐπεριχέω, praevaleo, -ere 2) τὰ Ῥωμαίων διαβούλια, vicerunt consilia Romanorum 3) (καὶ πύλαι ἔδου) οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς, non superabunt eam 4) ἡ φήμη κατίσχυκε, fama praevaluit ἡ optinuit 5) —τι, vinco aliquid 6) —ομαι, v.r bus alicujus opprimor, vincor.

κατοδύρομαι, deploro, -are.

κάτοιδα, bene scio.

κατοικέω, -ῶ, habito, -are (aliquid ἢ in aliqua re).

κατοίκησις, ἡ, habitatio, θ.

κατοικητήριον, domicilium, οὐ.

κατοικία, ἡ, habitatio, θ.

κατοικίδιος, domesticus a, um,

κατοικίζω 1) in domo colloco aliquid 2) habitatum mitto aliquid 3) —ομαι Ἀθήνησιν, me colloco Athenis.

κατοικισμὸς, ὁ, κατοίκησις, ἡ, collocatio in aedibus.

κατοικοδομέω -ῶ, inaedifico.

κάτοικος, ὁ, habitator, ἡ κάτοι-
κος, habitatrix, -icis, θ.

κατοικτιζώ, miserior, aliquem.

κατοίκτισις, misericordia.

κατοιστίζομαι, auguror.

κατανκλάζω, in genua procumbo.

κατοκνέω -ῶ, pigreo, -ere.

κατολιγωρέω -ῶ, negligo.

κατολισθαίνω, (ᾄδρ. καταλίσθησα) delabor (-psu sum, -i).

κατολοφύρομαι τινα ἢ τι, deploro aliquem ἢ aliquid.

κάτομβρος, ὄν, imbre madens.

κατόμνημι (ᾄδρ. κατώμοσα), de-
jero, jurejurando confirmo.

κατονειδίζω, vitupero, -are.

κατονομάζω, denomino, -are.

κατονομασία, ἡ, denominatio.

κατόπιν 1) a tergo; pone 2) postea κατόπιν ἰογῆς, post iestum.

κατόπτεισις, ἡ, speculatio.

κατοπτευτής, ὁ, speculator.

κατοπτεύω, speculor, -ari.

κατοπιτήρ, ὁ, speculator, ᾄ.

κατόπτης, ὁ, speculator; visor.

κάτοπτος, conspicuus, a, um.

κατοπτρίζω, in modum speculi ostendo; imagino, -are —ομαι, in speculo me contempler.

κατοπτρικὸς, specularis, e.

κατοπτρικῶς, speculari ratione.

κατοπτροειδής, speculo similis.

κάτοπτρον, τό, speculum, οὐ,

κατορθόω -ῶ 1) rectum facio; erigo, -ere (aliquid) 2) συνήθ. felici successu rem gero 3) —οὔμαι, felici successu geror.

κατόρθωμα, τό 1) res feliciter gesta 2) κατορθώματα α') recte facta, recta β') γεσῆ. res gestae.

*κατορθώνω, perficio, -ere, im-
petro, are, aliquid.

κατόρθωσις, ἡ, rei felix gestio; recta effectio, θ.

κατορθωτικός, ἡ, ὄν, ad res feliciter gerendas aptus, a, um.

κατορρωδέω -ῶ, pertimesco.

κατορυκτός, defossus, a, um.

κατόρυξ, ἡ, defossio, θ.

κατορύττω, defodio (-odi, -os-
sum, -ere), aliquem ἢ aliquid.

κατορυχή, ἡ, defossus, us, ἄ.
κατορχέομαι -οῦμαι τινα, saltando (saltationibus) delecto aliquem.
κατουλώ -ῶ, cicatrice obduco.
κατουρέω -ῶ· 1) κ. τιός, permingo, aliquem· *2) νεοελ. ἀμετ. urinam reddo ἢ facio.

*κατούρον, τό, urina, -ae, θ.
κατουρίζω, vento secundo utor.
κατοφρυδομαι -οῦμαι, supercilia demitto, ἐντεῦθ. = superbio.

κατοχή, ἡ· 1) detentio, θ. 2) possessio, θ. 3) occupatio, θ.

κάτοχος, δ· 1) = κατεχόμενος, possessus, a, um. (aliqua re)· 2) ἐνεργ. possessor, -oris, ἄ.

κάτοψις, conspectus, -us, ἄ.

κάτω· 1) deorsum; ἄνω —, sursum deorsum· 2) δ κάτω, inferus.

κατώγειος, subterraneus, a, um.
κάτωθεν· 1) ex inferiore loco; ab imo ἢ ab ima parte· 2) κάτωθεν τιος, infra (aliquid).

κατωμοσία, κατώμοσις, ἡ, jusjurandum contra aliquem.

κατώρυχος, ον, κατορυχής, ἐς, subterraneus, a, um.

κατώτατος, η, ον, infimus, a, um; imus, a, um.

κατώτερος, α, ον, inferior, -ius.

κατωτέρω, κατώτερον, inferius; magis infra.

κατωφρεία, ἡ, pronitas, θ. declivitas, -atis, θ.

κατωφερής, ἐς, declivis, e.

*κατωχράω -ῶ, perpalleo, -ere.

*κάτωχρος, perpallidus, a, um.

καυκαλῆς, (βοτ.) caucalis, -idis, θ.

καυλικός, cauli similis, e.

καύλιος, η, ον, e caule factus.

καυλίον, τό, καυλίσκος, δ, cauliculus, -i, ἄ.

καυλός, δ, caulis, -is, ἄ.

καυλώδης, ἐς, cauli similis.

καυλωτός, caulicatus, a, um.

καῦμα, τό· 1) ardor, -oris, ἄ. 2) aestus, -us, ἄ.

καυτίας (ἥλιος), aestuosus.

καυματίζω, torrefacio, -ere· || —ομαι, aestu labōro.

καυματόμαι -οῦμαι, aestuo.

καυματώδης, aestuosus, a, um.

καύσιμος, ον, aptus (idoneus) ad comburendum.

καῦσις, ἡ· 1) ustura, -ae, θ. crematio, θ. 2) aestus, -us, ἄ.

καῦσος, δ· 1) aestus, -us, ἄ. ardor, -oris, ἄ. 2) febris ardens.

καυστηρός, ἄ, ὄν, ardens, -ntis.

καυστικός, ἡ, ὄν, urendi vim habens; ardens, -ntis.

καυστικῶς, ardentem.

καυστός, ἡ, ὄν, ustus, a, um.

καύστρα, ἡ, ustrina, -ae, θ.

καυσώδης, ἐς, aestuosus, a, um·

κ. χώρα, aestuosa regio.

καύσωμα, τό, aestus, -us, ἄ.

καύσων, δ, ardor, -oris, ἄ.

καυτήρ, δ, cauter, -ēris, ἄ.

καυτηριάζω, cautēre uro.

καυτηρίον, τό, cauterium, ἄ.

καυτήριος, α, ον, ardens, -ntis.

καυτός, ἡ, ὄν, ardens, -ntis.

καυχάομαι -ῶμαι, gloriari (-atus sum, -ari)· || καυχώμενος, η, ον, gloriatus, a, um.

καύχημα, τό, gloriatio, θ.

καυχηματίας, δ, gloriator.

καύχησις, ἡ, gloriatio, θ.

καυχητής, δ, jactator, -oris, ἄ.

καχεκτέω -ῶ, cachecta sum; male

valeo, καχεκτών, male validus.

καχεκτής, δ, cachecta, -ae, θ.

καχεκτικός, cachecticus, a, um.

καχεξία, ἡ, cachexia, -ae, θ.

καχλάζω· 1) strepito, -are; re-sono, -are· 2) ebullio, -ire.

κάχλασμα, καχλασμός, strepitus.

κάχληξ, δ, calculus, -i, ἄ.

καχύποπτος, ον, suspiciosus.

κάψα, ἡ, capsula, -ae, θ.

κέγχρινος, ον, miliaceus, a, um.

κεγχροειδής, ἐς, milio similis.

κέγχρος, ἡ, milium -ii, οὔ.

κεδνός, ἡ, ὄν, prudens, -ntis.

κεδρία, ἡ, cedria, -ae, θ.

κέδρινος, ον, cedrinus, a, um.

κέδριον, τό, cedrium, -ii, οὔ.

κέδρος, ἡ, cedrus, -i, θ.

κέδρωσις, ἡ, cedrostis, -is, θ.

κεδρωτός, ὄν, ex cedro factus.

κείμαι, jaceo (-ui, -ere); situs,

(a, um) sum; positus (a, um) sum·

|| ἐπὶ ἀποθανόντων ἐνθάδε κείται,

hic jacet, hic situs est' || μεταφ. κεί-
ται σοι εὐεργασία, repositum est tibi
apud nos beneficium' || παρὰ τοῖς
γράμμ. κείται παρὰ τινι, apud ali-
quem auctorem scriptum reper-
tur' δθ. κείμενον, τό, verba ἢ oratio
scriptoris; textus (auctoris).

κειμήλιον, τό, pretiosa supellex;
res pretiosa.

κειρία, ἡ, fascia, -ae, θ. αἱ κει-
ριαί (τὰ σπάργανα), fasciae, -arum.

κείρις (πτ.) ciris, -is, θ.

κείρω, tondeo (totondi, tonsum,

-ere) aliquem ἢ aliquid' || μεταφ. α')
= κόπτω, caedo, -ere β') ἐπὶ ζώων

depascor, -i β') = καταστρέφω, va-

sto, -are; diripio, -ere, aliquid.

κεκηκώς, ὕδα, ὅς, ἴδε κάμνω.

κέκραγα, πρkm. τοῦ κράζω.

κεκριμένως, cum iudicio.

κεκρυμμένως, occulte; clam.

κεκρύφαλος, ὁ, reticulum, οὖ.

κελαδέω (-ῶ 1) strepo, -ere; sono,

-are 2) ἐπὶ χελιδόνων καὶ ἄλ. πτη-

νῶν, cano, -ere 3) μετβ. = ὑμῶ

τινα, cano, celebro aliquem.

κελάδημα, τό 1) strepitus, -us *2)

ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἄ.

κελαινός, niger, gra, grum.

κελαινότης, ἡ, nigredo, θ.

κελαινώτης, niger vultu.

κελλαρύζω (ἐπὶ ὕδατ.) cum mur-

mure fluo.

κελάρυσμα, τό, κελαρυσμός, δ

(ἐπὶ ὕδατ.) murmur, -uris, οὖ.

κέλευθος, ἡ, via, -ae, θ.

κέλευσις, ἡ, jussio, -onis, θ.

κέλευσμα, τό, jussum, -i, οὖ.

κελευστής, δ, jussor, -oris, ἄ.

κελευστικός, ἡ, ὄν, imperans.

κελευστός, ἡ, ὄν, jussus, a, um.

κελεύω, jubeo (-ussi, -ussum,

-ere) aliquem ἢ aliquid' || -ομαι

(ἐκελεύσθην) ποιῶν τι, jubeor (jus-

sus sum) aliquid facere.

κέλης, δ, celes, -ētis, ἄ.

κελήτιον, τό, parvus celes.

κελλάριον, τό, cellarium, -i, οὖ.

† κελλίον, τό, cellarium, -i, οὖ.

κελύφη, κέλυφος (καρύον φῶν,

κογχύλλου), putamen.

κεμάς, ἡ, dama, -ae, θ.

κανεών (λαγόνες), ilia, -ium, οὖ.

κενοβουλία, ἡ, consilium inane.

κενοδοξέω -ῶ, ῥήμ. vanam opi-

nionem habeo.

κενοδοξία, ἡ, vana opinio.

κενόδοξος, ὄν, inanis gloriae cu-

pidus, a, um; inanis, e.

κενολατρεία, ἡ, cultus inanis.

κενολογέω -ῶ, inaniter loquor.

κενολογία, ἡ, vaniloquium, οὖ.

κενός, ἡ, ὄν 1) vacuus, a, um;

inanis, e. || τὸ κενόν, spatium vacu-

um ἢ ἀπλ. vacuum' || μεταφ. τὸ κε-

νόν, inanitas, vanitas 2) κενός τι-

νος, vacuus re ἢ a re aliqua 3)

μεταφ. = μάταιος, inanis, e; vanus,

a, um.

κενοσπουδέω -ῶ, rebus inanibus

intentus sum.

κενοσπουδία, ἡ, inane studium.

κενόσπουδος, ὄν, rebus inanibus

studens.

κενοσπούδως, studio inani.

κενοτάφιον, τό, tumulus inanis;

cenotaphium, -ii, οὖ.

κενότης, ἡ, inanitas, vanitas.

κενοφροσύνη, ἡ, mens vana.

κενόφρων, ὄν, vana cogitans.

κενόω -ῶ, vacuefacio (-eci, -fa-

ctum, -ere), vacuum reddo (ali-

quid)' || -οῦμαι, vacuor, -ari; va-

cuus relinquer' *2) νεοελ. haurio

(hausi), -ire aliquid.

κενταύριον (βοτ.) centaurēum.

κεντέω (μτγν. κεντάω -ῶ 1) =

νύττω, pungo (pupugi, -ere) ali-

quem ἢ aliquid' 2) = κεντρίζω, sti-

muldo, -are, aliquem' μεταφ. κεντῶ

τινα (= παρορμῶ) stimulo aliquem'

*3) νεοελλ. τῇ ραφίδι ποικίλλω,

(acu) pingo (-inxi, -ictum, -ere)

aliquid.

κέντημα, τό 1) punctum, οὖ. 2)

μεταφ. stimulus, ἄ. 3) νεοελ. α') =

ἡ ποικιλική τέχνη, plumaria ars

β') acu pictum opus.

κέντησις, ἡ, punctio, -onis, θ.

μεταφ. stimulatō, onis, θ.

κεντητήρ, δ, stimulator, ἄ.

κεντητήριον, τό, stimulus, -i, ἄ.

κεντητός, ἡ, ὄν, acu pictus, a,

um; (vestis opus).

κεντίζω, pingo, -ere.

κεντριζω, stimulo, -are, aliquem ἢ aliquid μεταφ. κεντριζω (= παροῦ-
μῶ) τινα εἰς τι, stimulo (incito)
aliquem ad aliquid.

*κεντρικός, ἡ, όν, centralis, e;
medius, a, um.

*κεντρίον, τό, stimulus, -i, ἄ.

κέντρον, τό· 1) stimulus, -i, ἄ.
πρός — λακτιζω, contra stimulum
calces remitto· 2) centrum, -i, οὔ.
medius locus; umbilicus, -i, ἄ. ||

*τό κέντρον τῆς γῆς, umbilicus ter-
rarum.

*κέντρωμα, τό· 1) punctio, -onis,
θ. 2) κ. δένδρον, insitio, θ.

κέντρων, ό, cento, -onis, ἄ.

*κεντρῶνω· 1)=κεντῶ, κεντριζω,
pungo, stimulo (aliquem ἢ aliquid)
2) — δένδρον (= ἐνθεματίζω ό.),
insero arborem.

κέντρωσις, ἡ· 1) stimulatio· *2)
=ἐνθεματισμός, insitio, θ.

κένωμα, τό, inanimentum, οὔ.

κενῶς, vane; frustra.

κένωσις, ἡ, evacuatio, θ.

κέπφοσις, ἡ, stultitia, -ae, θ.

κεραία, ἡ· 1) — τοῦ πλοίου, an-
tenna, θ. 2) — τῆς οὐλήνης, cornu
lunae· 3) ἐν τῇ γραμμ. apex, ἄ.

κεραμικός, ἡ, όν, figularis, e·
|| ό Κεραμικός, Ceramicus, -i, ἄ.

κεραμεῖον, τό, figuli officina.

κεράμεος -οῦς, fictilis, -e.

κεραμεύς, ό, figulus, -i, ἄ.

κεραμευτικός, figlinus, a, um.

κεραμεύω, figulo, -are.

κεραμιδῶ -ῶ, tegulis contego.

κεράμιος, ον, figlinus, a, um.

κεραμίς, ἡ· 1) vas ficti·e· 2) te-
gula, -ae, θ.

κέραμος, ἡ, terra figularis.

κεραμοσκεπής, ές, tegulatus.

κεραμόω -ῶ=κεραμιδῶ -ῶ.

κεράννυμι καὶ κεραννύω· 1) mis-
ceo, -ere· 2) tempero, -are, ali-
quid· 3)=ἐξυδαρῶ, diluo (-ui, -itum,
-ere).

κέρας, τό, cornu, -us, οὔ. τὰ κέ-
ρατα, cornuta, -uum· τό κέρας τῆς
Ἀμαλθείας, cornu Copiae.

κερασία, κερασέα, ἡ, cerasus, θ.

κεράσιον, τό, cerasum, -i, οὔ.

κέρασμα, τό, mixtura, -ae, θ.

κέρασος, ἡ, cerasus, -i, θ.

κεραστής, ό· 1) mixtor, -oris, ἄ.

*2) qui bibendum praebet.

κερασφόρος, corniger, a, um.

κερατᾶς, ό, corniger, -i, ἄ.

κερατέα, ἡ, siliqua, ae, θ.

κεραταύλης, ό, cornicen, ἄ.

κερατίζω, cornu ferio.

κεράτινος, ἡ, ον, corneus, a, um.

κεράτιον, τό· 1) corniculum, -i,

οὔ. 2) aliqua, -ae, θ.

κερατοειδής, ές, corneus, a, um.

κερατοφόρος, corniger, a, um.

κερατοφυέω -ῶ, cornua habeo.

κερατόω -ῶ, cornu facio (aliquid)

κερατώδης, ές· 1) cornu simili·is·

2) cornutus, a, um.

κεραυλής, ό, cornicen, -inis, ἄ.

κεραύνειος, ον, fulmineus, a, um.

κεραυνοβλής, ό, fulmine ictus.

κεραυνόβλητος, ον, fulmine ictus;

fulminatus, a, um.

κεραυνοβολέω -ῶ, fulmine ico
(ici, ictum) -ere; aliquem.

κεραυνοβολία, ἡ, fulminatio, θ.

κεραυνοβόλος, ό, fulminator, ἄ.

κεραυνόπληξ (κεραυνόπληκτος),
fulmine ictus.

κεραυνός, ό, fulmen, οὔ.

κεραυνόω -ῶ, fulmine percutio,
fulmine ferio, fulmino, -are (ali-
quem ἢ aliquid)· || —οῦμαι, fulmi-
ne percutior.

κεραύνωσις, ἡ, fulmine percussio.

κεράω -ῶ· 1) misceo (vinum)·

*2) νεοελ·bibendum (aliqui) praebeo
κερδαίνω, lucror (-atum -um, -i)
aliquid; lucrifacio, aliquid.

κερδαλέος, a, ον, lucrosus, a, um;
lucrificus, a, um.

κερδαλέότης, ἡ, astutia, θ.

κερδαλέοφρων, astuta cogitans.

κερδίζω, =κερδαίνω.

κερδητικός, lucrosus, a, um.

κέρδος, τό, lucrum, -i, οὔ. qu-

aestus, -i, ἄ.

κερδοφόρος, ό, lucrifer, a, um.

κερδῶ, ἡ, vulpes, -is, θ.

κερδῶς Ἑρμῆς, lucrifer (conci-
liator lucris) Mercurius.

κερκίδιον, τό, radiulus, -i, ἄ.
 κερκιδιοποιός, radios cunificiens.
 κερκίζω, radio texo.
 κερκίς, ἡ· 1) radius, -i, ἄ. 2) ἐν
 θ·άτρῳ, cuneus, -i, ἄ.
 κέρκισις, ἡ, textura, -ae, θ.
 κερκιστική, ἡ, ars textoria.
 κερκοπίθηκος, δ, cercopithêcus.
 κέρκος, ἡ, cauda, -ae, θ.
 κέρμα, κερμάτιον, τό, numulus.
 κερματίζω, comminuo (-ui -u-
 tum, -ere) aliquid.
 κερματιστής, δ, numularius.
 κερροειδής, ἐς, cornu similis.
 κερρόεις, εσσα, εν, cornutus.
 κερροῦχος, κερρουχίς, cornutus, α.
 κερρομέω -ω, convicio, -ari.
 κερρόμησις, ἡ, irrisio.
 κέρχνος, δ, raucitas, atis, θ.
 κερχνώδης, ες, raucus, α, um.
 κέρχνωμα, τό, raucitas, θ.
 κέρχω, raucio, -ire.
 κεστός, δ cestus, -i, ἄ.
 κέστρον, τό, cestrum, -i, οὐ.
 κευθμών, δ, latebra.
 κεύθω, abscondo, -ere.
 κεφάλαιον, τό· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) summa, -ae, θ.
 κεφαλαῖος, ον, capitalis, e.—ον
 γράμμα, grandior littera.
 *κεφαλαίουχος, homo pecuniosus.
 κεφαλαῖω -ω, summam attin-
 go; in capita retigo (aliquid).
 κεφαλαῖωδης, ὡδες, ἐπιθ. sum-
 matim dictus.
 κεφαλαιωδῶς, summam.
 κεφαλαλγέω -ω, caput doleo.
 κεφαλαλγής, ἐς, caput dolens.
 κεφαλαλγία, ἡ, dolor capitis.
 κεφαλῆ, ἡ· 1) caput, -itis, οὐ.
 2) ἄνθρωπος, ἴψον, caput, -itis,
 οὐ. φιλῆ κεφαλῆ! carum caput!
 κεφαλίζω, caput percutio.
 κεφαλινός, ἡ, ὄν, capitalis e.
 κεφάλιον, κεφαλίς, capitulum.
 κεφαλόδεσμος, δ, capitis liga-
 mentum.
 κεφαλοειδής, ἐς, capiti similis.
 κέφαλος (ἰχθύς), capito, ἄ.
 κεφαλοτομέω -ω, caput amputo.
 κεφαλωτός, capitatus, α, um; τό
 —ὄν πράσος, capitatus porrum.

κηδεία, ἡ, funeratio.
 *κηδεμονεύω, tutor alicujus sum.
 κηδεμονία, ἡ· 1) cura alicujus-
 rei· 2) ἐπι ὄρφαν. tutela, θ.
 κηδεμών, δ· 1) curator, -oris, ἄ,
 2) ἐπι ὄρφαν. tutor, -oris, ἄ.
 κηδεστής, δ, affinis.
 κηδεστία, ἡ· affinitas, -atis θ.
 κηδευτής (νεκροῦ), functor.
 κηδεύω, funero (aliquem), mor-
 tum effero (extuli).
 κῆδος, τό· 1) cura, -ae, θ. 2) =
 δαίκα, fumus, -eris, οὐ.
 κῆδομαί τινος, curam gero alicu-
 jus; sollicitus sum de aliquo.
 κηκίς, ἡ, galla, -ae, θ.
 κηλέω -ω, mulceo demulceo (-si,
 -isum, -ere), aliquem ἢ aliquid,
 (dictis ἢ cantu suavi)· κηλούμαι,
 (ἐκκληθῆναι), mulceor.
 κῆλη, ἡ (νόσος), rames, -icis, θ.
 κῆλησις, actio mulcendi aures.
 κηλητήριος, α, ον, κηλητικός, ἡ,
 ὄν, mulcendi vim habens.
 κηλήτης, δ, herniosus, -i, ἄ.
 κηλιδόω -ω, maculo, -are ali-
 quid· || —οῦμαι, maculor, -ari,
 κηλιδώμα, τό, macula, -ae, θ.
 κηλιδώσεις, ἡ, maculatio, -onis, θ.
 κηλιδωτός, maculosus, α, um.
 κηλίς, ἡ, macula, -ae, θ.
 κῆλων, δ, homo salax.
 κημός, δ, camus, -i, ἄ.
 κημόω -ω, capistro, -are.
 κῆμωσις, ἡ, cami impositio.
 *κηπαῖος, α, ον, hortensis, e.
 κηπάριον, τό, hortulus, -i, ἄ.
 κῆπευμα, τό, herba hortensis.
 κηπευτής, δ, hortulanus, -i, ἄ.
 κῆπευσις, ἡ, horti cultura.
 κηπευτός, ὄν, in horto satius.
 κηπεύω, in horto colo.
 κηπίδιον, κηπίον, hortulus.
 κηποκόμος, δ, hortulanus, -i, ἄ.
 κηποποιία, ἡ, horti cultura.
 κῆπος, ἡ, hortus, -i, ἄ.
 κηπουρία, cultura horti.
 κηπουρέω -ω, hortum colo.
 κηπουρικός, hortulanus, α, um.
 κηπουρός, δ, hortulanus, -i, α.
 1 κῆρ, ἡ, mors; fatum; noxa.
 2 κῆρ, τό, cor, -ordis, οὐ.

κηράνθεμον, τό, crithace, -es, θ.
 κηρία, ἡ, fascia sepulchralis.
 *κηρήθρα, ἡ, favus, -i, ἄ.
 κήρειος, η, ον, cereus, a, um.
 cerinus, a, um.
 κηριοειδής, ες, favo similis.
 κηρίον, τό· 1) —μελίκηρον, favus, -i, ἄ. 2) νεοελ. ἡ κηρίνη λαμπάς, cereus, -i, ἄ, candela, -ae, θ.
 κηροποιός, favum faciens.
 κηροπήγιον, candelabrum, ὃ.
 κηροπλαστέω -ω, e cera fingo.
 κηροπλάστης, ὁ, qui cereas imagines fingit. [gines fingendi.
 κηροπλαστική, ἡ, ars cereas imagines fingendi.
 κηροποιός, ὄν, ceram faciens.
 κηροπόλης, ὁ, cerarius, ἄ.
 κηρόπωλις, ceraria, -ae, θ.
 κηροπωλεῖον, taberna ceraria.
 κηρός, ὁ, cera, -ae, θ.
 κηρώω -ω, eera obduco; cero.
 κήρυγμα, τό· 1) praeconium, -ii, οὖ. 2) —ἐπ' αὐβ. sacra oratio.
 κήρυξ, ὁ· 1) praeco, -onis, θ. 2) praedicator, -oris, ἄ. 3) ὁ περὶ σπονδῶν πεμπόμενος κήρυξ, caduceator, -oris, ἄ. 4) κήρυξ τοῦ θεοῦ λόγου, sacer orator, -oris.
 κηρυκεία, ἡ, munus praeconis.
 κηρύκειον, τό, caduceum, οὖ.
 κηρύκειος, praeconius, a, um.
 κηρυκέω, praeconium facio.
 κηρύκευμα, praeconium, -ii, οὖ.
 κήρυξις· 1) praedicatio, θ. 2) —πολέμου, denuntiatio belli.
 κηρύσσω καὶ κηρύττω· 1) praeco sum· 2) —προαγορεύω, praedico, -are, aliquid· 3) —τήν ἡμέραν τῶν δοξαριστῶν, edico diem comitiis· 4) —πόλεμον bellum denuntio· 5) praeconis voce edico aliquid, ὀθ. —vendo (aliquid); divulgo (aliquid)· *6) —τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, sacram orationem ad populum habeo.
 κήρωσις, ἡ, ceratura, -ae, θ.
 κήρωτός, ἡ, ὄν, ceratus, a, um.
 κητεία, ἡ, cetorum captura.
 κητοθήρη, —κητεία.
 κήτη, ὁ, cetus, -i, ἄ. πλ. τὰ κήτη, cete, οὖ.
 κητώδης, -ες· 1) cetacius, a, um. 2) cetosus, a, um.

κηφόν, ὁ, fucus, -i, ἄ.
 κηώδης, ες, bene olens.
 κιβδηλεία, ἡ, adulteratio, θ.
 κιβδηλεύω, adultero, -are.
 *κιβδηλοποιός, ὁ, adulterator, ἄ.
 κιβδηλος, ον, adulterinus, a, um.
 μετφ. ambiguus, a, um.
 κιβώριον, τό, ciborium, -i, οὖ.
 κιβώτιον, τό, cista, -ae, θ.
 κιβωτοποιός, arcarum fabricator.
 κιβωτός, ἡ, arca, -ae, θ. cista, -ae, θ. capsula, -ae, θ.
 κικλῖς, ἡ, eancelli, -orum, ἄ.
 κίδαρις, ἡ, cidaris, -is, θ.
 κιθάρα, ἡ, cithara, -ae, θ.
 κιθαρίζω, citharam pulso.
 κιθάρισμα, τό, citharae sonus.
 κιθαριστής, ὁ, citharista, -ae, ἄ.
 κιθαριστικός, ἡ, ὄν, peritus citharam pulsandi.
 κιθαρίστρια, ἡ, citharistia, θ.
 κιθαρωδέω -ω, cithara cano.
 κιθαρωδία, ἡ, citharae cantus.
 κιθαρωδικός, ἡ, ὄν, citharoedus, a, um.
 κιθαρωδός, ὁ, citharoedus, -i, ἄ.
 κίκινος, ον, cícinus, a, um.
 κίκιννος (βόστρυχος), cineinnus.
 κίκκος, ὁ, ciccus, -i, ἄ.
 κιμωλία γῆ, cimolia terra, cimolia creta.
 κίναδος, ὁ, cinaedus, -i, ἄ.
 κιναιδώδης, cinaedius, a, um.
 κινδύνεμα, τό, facinus audax.
 κινδυνεύτης, ὁ, periclitator.
 κινδυνεύω· 1) periclitator (-atus sum, -ari· || 2) pericula subeo, dimico, -are· 3) —παράφρονεῖν, periculum est mihi ne mente (ab alieno)· 4) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) —ἐγγὺς εἰμι, κοντεύω τά· ἐκινδυνέωσεν ὁ Κικέρων ἀποθανεῖν, parum afuit quin Cicero interierit· 5) κινδυνεύω (μετ' ἀπαρεμφ.) —ἐξοικα, videor.
 κίνδυνος, ὁ· 1) periculum, -i, οὖ. 2) discrimen, -inis, οὖ.
 κινδυνώδης, periculosus, a, um.
 κινδυνώδως, periculose.
 κινέω -ω· 1) moveo (-ovi, -otum, -ere) aliquem ἢ aliquid· || μετφ. κινῶ γέλωτα, risum moveo· 2) com-

moveo, -ere, aliquid. 3) = μεταβάλω, motum affero alicui rei; muto, -are, aliquid. || 4) — ούμαι, me moveo ἢ moveor.

κίνημα, τό, motus, -us, ἄ.
κίνησις, ἡ. 1) motus, -us, ἄ. μο-
τίο, θ. 2) = ταραχή, στάσις, motus,
tumultus reipublicae, plebis.

κινητέος, movendus, a, um.
κινητήριον, τό, motorium, οὐ.
κινητής, δ, motor, -oris, ἄ.
κινητικός, motorius, a, um.
κινητός, ἡ, ὄν, mobilis, e.
κίνητρον, τό, motorium, οὐ.
κίονα, ἡ (β.) cinna, -ae, θ.
κιννάβαρι, cinnabaris, e, θ.
κιννάμωμον, cinnamōmum, οὐ.
κιδνιον, τό, κιονίς, ἡ, κιονίσκος,
δ, columella, -ae, θ.

κιοιοειδής, columnae similis.
κιοιόκρανον, caput columnae.
κιοιοφορέω -ῶ, columnam fero.
κιοιοφόρος, columnam ferens.
κίρκος, δ, circus, -i, ἄ.
κίρνάω -ῶ, misceo (vinum).
κίρροειδής, ἑς, fulvo similis.
κίρρός, ἄ, ὄν, fulvus, a, um.
κίρσοκήλη, varicosus ramex.
κίρσος (νόσος) varix, -icis, ἄ.
κίσσα (πι.) pica, -ae, θ.
κισ(σ)ηρίζω, pumico (aliquid).
κίς(σ)ηρις, ἡ, pumex, -icis, ἄ.
κισ(σ)ηρώδης, ἑς, pumiceus.
κίσσιος, hederaceus, a, um.
κισσοειδής, ἑς, hederæ similis.
κισσός, δ, hederæ, -ae, θ.
κισσοστεφής, hederæ coronatus.
κισσοφόρος, hederiger, a, um.
κισσῶ -ῶ, hederæ coronō.
κίστις, ἡ, cista, -ae, θ.
κιστοφόρος, δ, cistifer, -eri, ἄ.
κίτρεα, κίτριά, ἡ, citrea, θ.
κίτρινίζω, citreo colore sum.
κίτριοειδής, citri colori similis.
κίτριος, ἡ, ὄν, citreo colore.
κίτρον, τό, citreum, -ii, οὐ.
κίτροχρους -ουν, colore citreo.
κίχλη, ἡ, turdus, -i, ἄ.
κίχλις (= καγχάζω), cachinno.
κίχμισμός, δ, cachinnus, -i, ἄ.
κίχορα, τά, cichorea.
κίχημι (= δαρεύω) τινί τι, com-

modo alicui aliquid. || μέσ. κίχρα-
μαί τι, mutuor (-atus sum) ali-
quid.

κικώριον, τό, cichorium, -i, οὐ.
κίον, δ, ἡ, columna, -ae, θ.
κλαγγάζω, κέκλαγγα, clango.
κλαγγή, ἡ, clangor, -oris, ἄ.
κλαγγήδον, cum clangore.
κλαγκτός, clangorem edens.
κλάδευσις, ἡ, amputatio, θ.
κλαδευτήρ, κλαδευτής, δ, puta-
tor, -oris, ἄ.
κλαδευτήριον, putatoria falx.
κλαδέω, puto, amputo, -are.
κλαδίον, κλαδίσκος, ramulus.
κλάδος, δ, ramus, -i, ἄ.
κλάζω, clango, -ere.
κλαίω καὶ κλάω, fleo (-evi, -etum
-ere); ploro, -are.

*κλάνω, pedit (pedepedi).
κλάπαι, αἱ, grallae, -arum, θ.
*κλασσικός, classicus, a, um.
κλάσις, ἡ, fractio, -onis, θ. *2)
classis, -is, θ. ordo, -inis, ἄ.
κλάσμα, τό. 1) fragmentum, -i,
οὐ. 2) ἐν τῇ ἀρίθ. numerus fractus
κλανθμός, δ, fletus, -us, ἄ.
κλανθμυρίζω, vagio, -ire.
κλανθμυρισμός, vagitus, ἄ.
κλαγθμών, δ, locus flentium.
κλαῦμα, τό, fletus, -us, ἄ.
κλανσιῶω -ῶ, plorare cupio.
κλανσιγελως, fletus cum risu.
κλανστός, ἡ, ὄν, flebilis, e.
κλαῶ -ῶ, frangere (-egi, -ere).
κλειδίον, τό. 1) clavicula, -ae, θ.
2) jugulum, -i, οὐ.

*κλειδοκύβαλον, fides, -ium, θ.
κλειδοποιός, δ, claustrarius, ἄ.
κλειδοῦχος, δ, claviger, -eri, ἄ.
κλειδοφύλαξ, δ, custos clavium.
κλειδῶω -ῶ, claudio clavi.
κλειδῶμα, κλειδῶσις, obseratio.
κλειζω, celebros, -are.
κλειθρον. 1) claustrum, -i. ὀνήθ.
claustra, -orum. 2) sera, θ.
κλειθροποιός, claustrarius, ἄ.
κλεινός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
celeber, -is, e.
κλείς, ἡ, clavis, -is, θ.
κλείσις, ἡ, clausio, -onis, θ.
κλείσουρα, ἡ, clausura, -ae, θ.

κλειστός, ἡ, ὄν, clausus, a, um.
 κλειστρον, τό, claustrum, -i, οὐ.
 κλεισῶρεια, ἡ, clausura, -ae, θ.
 κλειτορίς, ἡ, clitoris, -is, θ.
 κλειτός, ἡ, ὄν, inclitus, a, um;
 cebeber, -is, e.

κλείω· 1) claudio (-si, -sum, -ere)
 aliquid· 2) obsero, -are, aliquid· 3)
 κλείομαι, claudor (-usus sum-i) ||
 κεκλεισμένος, η, ον, clausus, a, um.

κλέος, τό, gloria, -ae, θ.
 κλέπτis, δ, fur, -uris, ἄ.
 κλέπτis, κλέπτis, fur, -uris, θ.
 κλεπτικός, ἡ, ὄν, furax, -acis, θ.
 κλεπτικῶς, furtive; furtim.

κλεπτός, ἡ, ὄν, furtivus, a, um.
 κλεπτοσύνη, ἡ, furacitas, θ.

κλέπτω τι, furtum rei alicujus facio; furor (-atus sum, -ari) aliquid·

|| κλαπέis, -είσα, -έν, κεκλεμμένος, η, ον, furto ademptus ἢ ablatum.

κλεψία, ἡ, iurtum, -i, οὐ.
 κλεψιγαμέω, ρῆμ. furtivo amore fruor.

κλεψιγαμία, amor furtivus.
 κλεψιγαμος, ον, ἐπ'θ. clam amore fruens.

κλεψιαῖος, α, ον, furto ablatum.
 κλεψίνους -ουν, versutus, a, um.

κλεψύδρα, ἡ, clepsydra, -ae, θ.
 κληδονίζομαι, omen accipio.

κληδόνισμα, omen -inis- οὐ.
 κληδονισμός, δ, onimatio, -onis.

κληδοιχέω -ῶ, claves habeo.
 κληδοῦχος, δ, claves tenens.

κληδών, ἡ, omen, -inis, θ.
 κληῖθρον, τό, claustrum, θ.

κλήμα, τό, vitis, -is, θ.
 κλημάτιον, τό, viticula, -ae, θ.

κλημαῖνιος, pampineus, a, um.
 κληματώδης, pampinosus.

κληρικός, δ, clericus, -i, ἄ.
 κληροδοσία· 1) sorte distributio rei· 2) κληροδοτήμα, legatum.

κληροδοτέω -ῶ· 1) sorte distribuo aliquid· 2) — τινα, heredem facio aliquem· 3) — τινί τι, lego (-are) alicui aliquid.

*κληροδοτήμα, legatum, -i, οὐ.
 κληροδότης, δ, legator, ἄ.

κληρονομέω -ῶ· 1) hereditatem adeo (accipio, consequor)· 2) —

τινός, aliquid mihi hereditate obvenit· 3) — τινα heredem facio aliquem.

κληρονομία, ἡ, hereditas, θ.
 κληρονομικός, hereditarius.

κληρονόμος, δ, ἡ, heres, -ēdis, ἄ. θ. ὁ τοῦ ὄλου κληρονόμος, heres ex asse.

κλήρος, δ· 1) sos, -rtis, θ. 2) = κληρονομία, hereditas, -atis, θ. † 3) = τὸ ἱερατεῖον, clerus, -i, ἄ. sacerdots, um, ἄ.

κληρουχικός νόμος, lex agraria.
 κληροῦχοι, οἱ, agrarii, -onum·

*γεωλ. κληροῦχος, sorte ductus miles; tiro, -onis, ἄ.

κληρόω -ῶ τινα, sorte lego aliquem· || — οὔμαι, sortior (-itus sum, -iri).

κληρώσις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
 κληρωτής, δ, sortitor, -oris, ἄ.

κληρωτί, sortito; ex sorte.
 κληρωτίς, ἡ, sitella, -ae, θ.

κληρωτός, ἡ, ὄν, sorte, ductus, a, um; sorte lectus, a, um.

κλήs, ἡ, clavis, -is, θ.
 κλήσις, ἡ· 1) vocatio, -onis, θ.

2) vocatus, -us, ἄ. 3) = κλάσις, μοῖρα, classis, -is, θ.

κλητέος, α, ον, vocandus, a, um.
 κλητεύω, in jus voco (aliquem).

κλητήρ, δ, vocator, -oris, ἄ.
 κλητικός, ἡ, ὄν· vocativus, a, um;

κλητ. πῶσις, vocativus casus.
 κλητός, ἡ, ὄν· 1) vocatus, a, um·

2) invitatus, a, um.
 κλήτωρ, δ, vocator, -oris, ἄ.

κλίβανος, δ, fornax, -acis, θ.
 κλίμα (γεωγρ.) clima, οὐ.

κλιμάκειον, τό, parva scala.
 κλιμακῶδόν, gradatim.

κλιμακίς, ἡ, climacis, -idis, θ.
 κλιμακώδης, es, scalaris, e.

κλιμακωτός, ὄν, scalaris, -e.
 κλίμαξ, ἡ· 1) scala, -ae, θ. ἰδ. πλῆθ.

scalae, -arum· 2) ἐν τῇ ρητορικῇ· climax, -acis, θ. gradatio, θ.

κλινάριον, τό, lectulus, -i, ἄ.
 κλίνη, ἡ· 1) lectus, -i, ἄ. 2) φορητή—, lectica, -ae, θ. 3) δειπνητικῇ—, lectus, -i, ἄ. 4) νεκρικῇ—, lectus funebris ἢ ἀπλ. lectus.

κλινήρης εἰμι· lecto teneor.
 κλινικός, ἡ, ὄν, clinicus, -i, ᾱ.
 || ἡ κλινική, clinice, -es, θ.
 κλिनοποιός, δ, lectarius, -ii, ᾱ.
 κλινόπους, δ, pes lecti.
 κλिनοφόρος, ᾱ, lecticarius, -ii, ᾱ.
 κλιντήρ, δ, lectus, -us, ᾱ.
 κλιντήριον, τό, lectulus, -i, ᾱ.
 κλινώ· 1) inclino, -are, aliquid·
 2) ἐν τῇ γραμμ. declino, -are, aliquid· 3) οὐδ. α') ἡ φάλαγξ κλίνει, acies inclinatur· β') ἐπὶ τὸ χεῖρον —, inclino, -are· γ') vergo, -ere.
 κλισία, ἡ, tabernaculum, οὐ.
 κλίσις, ἡ· 1) inclinatio, -onis, θ.
 2) ἐν τῇ γραμμ. declinatio, θ.
 κλισμός, δ, lectus, -us, ᾱ.
 κλιτός, ἡ, ὄν, declivis, e.
 κλιτός, ἡ, dexetis montis.
 κλοιός, δ, collare, -is, οὐ.
 κλοιόω -ᾶ, collari includo.
 κλονέω -ᾶ, agito, -are; quatio ἢ concutio, (-ussi, -ussum, -ere) aliquid· —ομαι· titubo, -are.
 κλόνησις, ἡ, concussio, θ.
 *κλονισμός, δ, motus vehemens; concussio, -onis, θ.
 *κλονίζω, vehementer moveo, concutio, -ere, —ομαι, titubo.
 κλόνος, δ, motus vehemens.
 κλοπεία, ἡ, furtum, -i, οὐ.
 κλοπέυς, δ, fur, -uris, ᾱ.
 κλοπή, ἡ, furtum, -i, οὐ.
 κλοπικός, furtificus, a, um.
 κλοπιμαῖος, furtivus, a, um.
 κλόπιος, ον, furtivus, a, um.
 κλύδων, δ· 1) fluctus, -us, ᾱ. 2) tempestas, -atis, θ.
 κλυδωνίζομαι, fluctuor.
 κλυδώνιον, τό, fluctus exiguus.
 κλύζω· 1) adluo, -ere, aliquid· 2) ἀποπλύνω, abluo, aliquid.
 κλύσις, ἡ, ablutio, -onis, θ.
 κλύσμα, τό· 1) ablutio onis, θ. 2) κλυστήρ, clyster, -eris, ᾱ.
 κλυστήρ, δ, clyster, -eris, ᾱ.
 κλυστήριον, τό, clysterium, -i, οὐ.
 κλυτός, ἡ, ὄν, inclytus, a, um; clarus, a, um.
 κλύω, audio, -ire.
 κλωβίον, τό, parva cavea.
 κλωβός, δ, cavea, -ae, θ.

κλωγμός, δ, singultus, -us, ᾱ.
 κλώζω (ἐπὶ ὄρν.)· singultio, -ire; glocio, -ire.
 κλώθω (=νήθω)· neo (-evi, -ere) aliquid.
 κλών, δ, ramus, -i, ᾱ.
 κλωνάριον, κλώνιον, ramulus.
 κλώσις, ἡ, stamen, -inis, οὐ.
 κλώσμα, τό, stamen, -inis, θ. 1) = κλωστή, filum, -i, οὐ.
 *κλώσσα, gallina incubans.
 κλωσσάω -ᾶ, ova foveo.
 κλωστήρ, δ· 1) = κλωστή, filum, -i, οὐ. 2) = ἀτρακτος, fusus, ᾱ.
 κλωστός, nendo tortus, a, um.
 κλώψ, δ, fur, -uris, ᾱ.
 κνάμπτω, κναφεῖον, κναφεύς, κτλ. ἴδε γνάμπω, γναφεῖον, γναφεύς, κτλ.
 κνάω -ᾶ, scabo, -ere, aliquid.
 κνεφάζω, tenebras obduco.
 κνέφας, τό· 1) caligo, -inis, θ. 2) crepusculum, -i, οὐ.
 κνηθμός, δ, pruritus, -us, ᾱ.
 κνήθω, scabo, -ere, aliquid· || —ομαι, prurjo, -ire.
 κνήμη, ἡ· 1) δ αὐλὸς τῆς —, tibia, θ. 2) γαστροκνημία, sura, θ. || 3) = τὸ κάτω σκέλος, crus, -uris, οὐ.
 κνημιδωτός, ἡ, ὄν, ocreatus, a, um.
 κνημῖς, ἡ, ocrea, -ae, θ.
 κνησιόω -ᾶ, prurio, -ire.
 κνησμός, δ, pruritus, -us, ᾱ.
 κνηστός, rarus, sectus, a, um.
 κνήστρον, τό, radula, -ae, θ.
 κνιδάω -ᾶ, urticis flagello; μετφ. prurio, -ire.
 κνίδη, κνίξα, ἡ, urtica, -ae, θ.
 κνίζω, rado, -ere; scalpo, -ere, aliquid· || —ομαι, prurio.
 κνισμός, δ, pruritus, -us, ᾱ.
 κνισμώδης, ες, pruriginosus.
 κνίσσα, ἡ, nidor, -oris, ᾱ.
 κνισσάω -ᾶ, nidore repleo.
 κνισσηρός, nidore plenus.
 κνισσώδης, ες, κνισσωτός, ἡ, ὄν, nidore plenus, a, um.
 κνίψ, ἡ, culex, -icis, ᾱ.
 κννζάω -ᾶ (-ᾶμαι), gannio, -ire.
 κννζηθμός, gannitus, -us, ᾱ.
 κνύημα, gannitus; vagitus.
 κνύζω, —ομαι, gannio, -ire.

κνώδαλον, τό, animal ferum.
κνώσσω, profunde dormio.
κόγχη, ἡ, concha, -ae, θ.
κογχύλη, ἡ, murex, -icis, ἄ.
κογχύλιον, τό, conchylium.
κογχυλιώδης, conchylii similis.
κογχυλιωτός, conchyliatus.
κοδράντης, δ, quadrans, ἄ.
κόθορνος, δ, cothurnus, -i, ἄ.
κοῖζω, grunnio, -ire.
κοιλαινῶ, cavo, -are, aliquid.
κοιλανσις, ἡ, cavatio, θ.
κοιλάς, ἡ, vallis, -is, θ.
κοιλία, ἡ· 1) venter, -tris, ἄ. 2) alvus, -i, θ. 3) uterus, -i, θ.
κοιλιακός, coeliacus, a, um.
κοιλίσδουλος, δ, ventri deditus.
κοῖλος, η, ον, cavus, a, um.
κοιλότης, ἡ, cavatio, θ.
κοιλῶω -ῶ, cavo, -are.
κοιλώδης, ες, cum locis cavis.
κοίλωμα, τό, cavum, -i, οὐ. cavatio, -onis, θ.
κοιμάω -ῶ, sopio, -ire, aliquem· μετφ. lenio, -ire; mitigo, -are· || -ῶμαι, α') cubo (-ui, -itum, -are); dormio (-ivi, -itum, -ire)· β') = ἀποθνήσκω, morior (-tuus sum, -i).
κοίμημα, τό, ἵδε κοίμησις.
κοίμησις, ἡ, dormitio, θ.
κοιμητήριον, τό· 1) = κοιτών, dormitorium· 2) = νεκροταφεῖον, coemeterium, -ii, οὐ.
κοιμίζω, sopio, -ire, aliquem.
κοινῇ, communiter.
†κοινοβιακός, in coenobio degens.
†κοινοβιάρχης, δ, abbas, -ātis, ἄ.
†κοινόβιον, τό, abbatis, θ.
κοινόςβιος, δ, coenobita, -ae, ἄ.
κοινοβλαβής, ες, in commune noxius, a, um.
κοινοβουλευτικός, ἡ, ον, ad commune consilium pertinens· || *—ἀνής, homo senatorius.
κοινοβουλέω -ῶ, una cum aliis delibero.
*κοινοβούλιον, τό, consilium, -ii, οὐ. senatus, -us, ἄ.
*κοινοκτημοσύνη, ἡ, bonorum aequatio.
κοινολεκτέω -ῶ, vulgo loquor.
κοινολέκτως, vulgari sermone.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

κοινολεξία, ἡ, vulgaris lectio.
κοινολογεῖσθαι -οὔμαι τινι πρὸς τινα, colloquor, (-cutus sum, -i) cum aliquo.
*κοινολογέω -ῶ, vulgo, divulgo, -are, aliquid.
κοινολόγημα, colloquium, οὐ.
*κοινολόγησις, ἡ, divulgatio, θ.
κοινολογία, ἡ, colloquium.
κοινοποιεῖσθαι -οὔμαι, communico, -are (aliquid).
κοινοποιήσις, ἡ, communicatio -onis, θ.
κοινοπραγέω -ῶ, communiter aliquid facio ἢ ago.
κοινός, ἡ, ὄν· 1) communis, e· 2) publicus, a, um· 3) = χυδαῖος, vulgaris, e· 4) τὸ κοινόν, τὰ κοινά, respublica; commune publicum.
κοινοότης, ἡ, communitas, θ.
κοινοφιλής, ες, eadem amans.
κοινόφρων, ον, eadem sentiens.
κοινόω -ῶ τί τινι, communico (-are) aliquid cum aliquo· || —οὔμαι τινι περὶ τῶν μεγίστων, communio cum aliquo de maximis rebus
κοινών, δ, socius, -ii, ἄ.
κοινωνέω -ῶ τινος, commune aliquid habeo, particeps sum alicujus rei.
κοινωνήσις, ἡ, communicatio, participatio, -onis, θ.
κοινωνία, ἡ· 1) communio, -onis, θ. 2) consortio, -onis, θ. 3) societas, -atis, θ. 4) † sacra coena.
κοινωνικός, ἡ, ὄν, socialis, e.
κοινωνικῶς, socialiter.
κοινωνός τινος· 1) particeps (-ipis) alicujus rei· 2) consors (-rtis) alicujus rei· 3) ὁ κοινωνός, socius, -ii, ἄ. particeps, -ipis.
κοινωφελής, ες, omnibus utilis.
κοιρανία, ἡ, dominium, -ii, οὐ.
κοίρανος, δ, dominus; rex.
κοιτάζομαι, cubo, -are.
κοιταῖος, α, ον· 1) in lecto cubans· 2) —γίγνομαι, pernocto, -are· 3) τὸ κοιταῖον, lustrum, -i, οὐ.
κοίτη, ἡ· 1) = εὐνή, lectus, -us, ἄ. cubile, -is, οὐ. 2) = ὦρα τοῦ κοιτάζεσθαι, tempus cubandi· 3) —ποταμοῦ, alveus fluminis.

κοιτίς, ἡ 1) cistella, -ae, θ. *2) νεοελ. cunabula, -orum, οὐ.
 κοιτών, δ, cubiculum, -i, οὐ.
 κοιτωνίσκος, δ, parvum cubiculum
 κοιτωνίτης, δ, cubicularius, ἀ.
 *κόκκαλον, τό, os, ossis, οὐ.
 κοκκίζω, grana eximo.
 κοκκινίζω 1) coccino tingo, -ere *2) νεοελ.) rubesco, -ere.
 κόκκινος, η, ον 1) coccinus, a, um *2) νεοελ.) raber, bra, brum.
 κοκκινοβαφής, coccineus.
 κοκκονάριον, pini nucamentum.
 κόκκος, δ, granum, -i, οὐ.
 κόκκυξ, δ, coccyx, -ygis, ἀ.
 κοκκυσμός, δ, cantus galli.
 κολάζω 1) = τιμωρῶ, punio (-ivi, -itum, -ire) aliquem || —ομαι, punior (-itus sum, -iri) 2) = συστέλλω, castigo, -are, reprimo, -ere 3) = μετριάζω τι, moderor, -ari, aliquid.
 κολακσία, ἡ, adulatio, θ.
 κολάκευμα, τό, blandimentum, οὐ.
 κολακευτέον, adulandum (est).
 κολακευτικός, ἡ, όν, blandus, blandicus, a, um.
 κολακευτικῶς, blande.
 κολακεύω τινά, adulo, -are ἡ (συνήθ.) adolor (-atus sum -ari) aliquem || —ομαι ὑπό τινος, adolor ab aliquo.
 κολακικός, ἡ, όν, blandificus, adulatorius, a, um.
 κολακικῶς, adulatorie.
 κολακίς, ἡ, adulatrix, -icis, θ.
 κόλαξ, δ, adulator, -oris, ἀ.
 κολαπτίηρ, δ, scalprum, -i, οὐ.
 κολάπτω, scalpo, -ere.
 κόλασις, ἡ 1) = τιμωρία, castigatio, -onis, θ. punitio, -onis, θ. *2) = ἔδης, inferi, -orum, ἀ.
 κόλασμα, τό, poena, -ae, θ.
 κολασμός, δ 1) punitio, -onis, θ. 2) moderatio, -onis, θ.
 κολαστέος, puniendus, a, um.
 κολαστήριον, τό 1) locus supplicii 2) tormentum, -i, οὐ.
 κολαστής, δ, punitor, -oris, ἀ.
 κολαστικός 1) poenas infligens 2) moderandi vim habens.
 κολαφίζω, alapam infliξο || —

ομαι, colaphis vapulo.
 κολάφισμα, τό, κόλαφος, δ, alape, -ae, θ. colaphus, -i, ἀ.
 κολεός, δ 1) = ἐξφοθήκη, vagina, θ. 2) μέτρον τι, culeus, ἀ.
 κόλλα, ἡ, gluten, -inis, οὐ.
 κολλάω -ῶ, glutino, -are, aliquid || —ῶμαι, adhaerescor, -ere.
 κόλλημα, glutinamentum, οὐ.
 κόλλησις, ἡ, glutinatio, θ.
 κολλητήριον, τό, glutinium, οὐ.
 κολλητικός, ἡ, όν 1) glutinativus, a, um *2) νεοελ. (ἐπὶ μιάσμοι, κτλ.), contagiosus, a, um.
 κολλητής, δ, glutinator, ἀ.
 κολλητός, glutinatus, a, um.
 κολλυβιστής, δ, nummularius, -i, ἀ. collybista, -ae, θ.
 κολλύρα, ἡ, collyra, -ae, θ.
 κολλύριον, τό, collyrium, -ii, οὐ.
 κολλώδης, ες, glutinosus, a, um.
 κολοβός, ἡ, όν, mutilus, a, um.
 κολοβότης, ἡ, mutilatio, -onis, θ.
 κολοβόω -ῶ, mutilo -are.
 κολόβωμα, τό, mutilum, -i, οὐ.
 κολόβωσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολοβωτής, δ, mutilator, -oris, ἀ.
 κολοιός, δ, graculus, -i, ἀ.
 κολοκύνθη, κολοκύντη, ἡ (καρκ. καὶ φ.) cucurbita, -ae, θ.
 κολοκύνθινος, η, ον, e cucurbitis factus, a, um.
 κολοκύντιον, cucurbitula, -ae, θ.
 κολοσσαίος (κολοσσαίος), α, ον, colossēus, a, um.
 κολοσσικός, colossfcus, a, um.
 κολοσσός, δ, colossus, -i, ἀ.
 κολοσυρτός, δ, tumultus, -i, ἀ.
 κόλουρος, ον, colūrus, a, um.
 κόλουσις, ἡ, mutilatio, θ.
 κολούω, mutilo, -are, aliquem ἡ; aliquid, μετφ. debilito.
 κολοφών, δ, fastigium, οὐ.
 κολποειδής, ες, sinui similis.
 κόλπος, δ, sinus, -us, ἀ. 2) — τῶν γονάτων, gremium, -ii, οὐ.
 κολπῶω -ῶ, sinuo, aliquid || —οῦμαι, sinuor, -ari.
 κολπώδης, ες, sinuosus, a, um.
 κολπωδῶς, sinuose.
 κόλπωμα, τό, sinuamen, -inis, οὐ.
 κόλπῳσις, ἡ, sinuatio, θ.

κολπωτός, sinuatus, a, um.

κολυμβάς (ἐλαία), colymbas, -adis.

κολυμβάω -ῶ· 1) nato, -are· 2) urinor, -ari.

κολυμβήθρα, ἡ· 1) natatoria, -ae, θ. natabulum, -i, ἄ, piscina, -ae, θ. 2) † baptisterium, -ii, οὐ.

κολύμβησις, ἡ, natatio, -onis, θ. natatus, -us, ἄ.

κολυμβητής, δ, natator, ἄ.

κολυμβητικὸς, ἡ, δν, natatorius, a, um; natandi peritus.

κολώνη, ἡ, collis, -is, θ.

κολωνοειδής, ἐς, colli similis.

κολωνός, δ, collis, e.

κόμαρον, τό, arbutum, -i, οὐ.

κόμαρος, ἡ, arbutus, -i, θ.

κομάω -ῶ· 1) como (-avi, -atum -are); comam nutrio· 2) ἐπὶ δένδρον foliis, frondibus como ἢ ornatus sum· 3) μεταφ.—μέγα φρονῶ, effero me, superbio (aliqua re).

κόμβος, δ, nodus, -i, ἄ.

κομέω -ῶ, curam gero.

κόμη, ἡ· 1) coma, -ae, θ. caesaries, -ei, θ. capillum, -i, οὐ. crines, -ium, ἄ. 2) ἐπὶ δένδρ. coma.

κόμης, δ, praefectus; comes, ἄ.

κομήτης, δ· 1) =comans, comatus, a, um; crinitus, a, um. 2) (ἀστὴρ) κομήτης, stella crinita.

1. κομιδή, ἡ, portatio, -onis, θ. portatus, -us, ἄ.

2. κομιδή· 1) valde; admodum· 2) prorsus; omnino.

κομίζω· porto (-avi, -atum, -are) aliquid· 2) — ἐφ' ἀράξης, ἐφ' ἔκπουν ἐν πλοίῳ, ἐπὶ τῶν ὤμων, κτλ.) veho (vexi, vectum, -ere) aliquid· 3) fero (tulī, latum, -erre) aliquid; — ἀργύριον πρὸς τινα, fero argentum ad aliquem.

κομίζομαι· 1) portor, -ari; vehor, -i· 2) = λαμβάνω τι, feror accipio (aliquid)· 3) — χάριν, consequor (obtineo) gratiam· 4) recipio, -ere.

κομιστήρ (κομιστής), portator.

κομιστικὸς, portatorius, a, um.

κόμιστρον, τό, praemium quod portatori datur.

*κομιτᾶτον, τό, consilium dele-

ctorum virorum de aliqua re deliberantium.

κόμμα, τό· 1) segmen -inis, οὐ. 2) nota in numo percussa· 3) ἐν τῇ γραμ. comma -atis, θ. incisum, -i, οὐ. *4) νεοελ. ἡ ἐν τῇ πολιτείᾳ μερίς, pars, -rtis, θ. καὶ συνηθέστ. partes, -ium.

*κομματάρχης, factionarius, ἄ.

κομματικός, ἡ, δν· 1) commatibus constans· *2) νεοελ. alterius partis studiosus.

κομμάτιον, parvum segmentum.

κόμμι, τό, gummi, οὐ. ἄκλ.

κομμιώδης, gummeus.

κομμός (=κοπετός), planctus, -us.

κομμῶω -ῶ, como (compsi, comptum, -ere).

κόμωσις, ἡ; comptus, us, ἄ.

*κομωτήριον, comptorium.

κομωτής, δ, comarum ornator, καὶ ἐν γέν. ornator, ἄ.

κομωτική, ἡ, comptoria ars.

κομοτροφέω -ῶ, comam alo.

κομπάζω, magnopere me jacto; glorior (-atus sum), -ari.

κομπασμός, δ, jactatio, θ.

κομπαστής, δ, jactator, ἄ.

κομπαστικός, jactabundus.

κομπαστικῶς, jactabunde.

*κομπορημονέω -ῶ, grandibus me verbis jactito.

κομπορημοσύνη, ἡ, magnificentia verborum.

κομπορημῶν, ον, qui grandibus se verbis jactitat.

κόμπος, δ, jactatio, -onis, θηλ. ostentatio, -onis, θ.

κομπώδης, jactabundus, a, um.

κομπωδῶς, jactabunde.

κομψεία, ἡ, elegantia, -ae, θ.

κομψεύω, lepidum, aliquid reddo; lepide aliquid facio, dico· || —ομαι, a') scitum me gero; urbane jocos· β') lepide dicor, scite dicor· *γ') νεοελ. =καλλωπίζομαι, me orno ἢ como; κομψενόμενος, qui se ornat; ornatus, a, um.

κομψοέπεια, ἡ, lepor, -ōris, ἄ.

κομψοεπής, ἐς, facetus, a, um.

κομπολογέω -ῶ, lepide loquor.

κομπολογία, ἡ, lepidus sermo.

κομπολόγος, *ον*, facetus, a, um.
 κομποπρεπής, festivus, a, um.
 κομψός, *ή, όν*, scitus, a, um;
 elegans, -ntis, venustus, a, um.
 κομψότης, *ή*, elegantia, -ae, *θ*.
 lepor, -ōris, *ά*.
 κομψώς, scite eleganter.
 κόναβος, *δ*, sonitus, -us, *ά*.
 κονδύλη, *ή*, tuber, -eris, *οὐ*.
 κονδύλιον, *τό*, calamus, -i, a.
 κόνδυλος, *δ* pugnus, *ά*.
 κονδύλωμα, *τό*, condylōma, *οὐ*.
 κονία, *ή*, pulvis, -eris, *ά*.
 κονίαμα, *τό*, albarium, -i *οὐ*.
 κονίασις, *ή*, loricatio, -onis, *θ*.
 κονιατής, *δ*, tector albarius.
 κονιατός, *ή, όν*, calce obductus.
 κονιάω -*ω*· 1) || σκονίζω, pulvere
 conspergo (aliquid)· 2) || άσβεστώ-
 νω, calce obduco aliquid || μεταφ.
 κονιῶ τὸ πρόσωπον, fūco faciem.
 κόνικλος, *δ*, cuniculus, -i, *ά*.
 κονιορτός, *δ*, pulvis, -eris, *ά*.
 κονιορτώδης, *δ*, pulverulentus,
 a, um.
 κονιόω -*ω*, pulverem excito.
 1 κόνις, *ή· 1)* pulvis, -eris, *ά· 2)*
 cinis, -eris, *ά*.
 2. κόνις, *ή*, lens, ndis, *θ*. *αί κό-*
νιδες (κ. κόνιδες), lendes, -ium.
 κονίστρα, *ή*, arēna, -ae, *θ*.
 κονίω *ή* κονίζω, pulvere impleo
ή conspergo (aliquid)—*ομαι*, pul-
 vere me conspergo.
 κοντάκιον, *τό*, brevis hymnus.
 κοντάριον, *τό*, verutum, -i, *οὐ*.
 1. κοντός, *δ· 1)* contus, -i, *ά· 2)*
 hostile, -is, *οὐ*.
 2. κοντός, *ή, όν*, curtus, a, um;
 pravus, a, um.
 κοπάζω, cesso, -are.
 κοπανίζω, pinso, (aliquid); ali-
 quid (in) pilā contundo.
 *κοπάνισμα, *τό*, pinsatio, *θ*.
 κοπανιστήριον, pistillum, -i, *οὐ*.
 κοπανιστός, *ή, όν*, pinsus, a, um.
 κόπανον, *τό*, pistillum, -i, *οὐ*.
 κόπασμα, *τό*, cessatio, -onis, *θ*.
 κοπετός, *δ*, planctus, -us, *ά*.
 κοπεύς, *δ*, caelum, -i, *οὐ*.
 κοπή, *ή*, sectio, incisio, -onis, *θ*.
 κοπιαρός (=κοπιαστικός), laborio-

sus, a, um; molestus, a, um.
 κοπιῶ -*ω*· 1) laboro, -are· 2)
 fatigor, lassor, defetiscor.
 κοπίς, *ή*, copis, -idis, *θ*.
 κοπιώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπος, *δ· 1)* πόνο· labor, -oris,
ά· 2) =κάματος, lassitudo, *θ*.
 κοπόω -*ω*, fatigo, -are; lasso,-
 are (aliquem *ή* aliquid) — *οὔμαι*,
 lassor (-atus, sum, -ari).
 κόπρανον *τό*, stercus, -oris, *οὐ*.
 κοπρίεω -*ω*, κοπρίζω, stercoro,
 -are, aliquid.
 κοπρία, *ή*, stercus, -oris, *ά*.
 κοπρίας, *δ*, coprea, ae, *ά*.
 κοπρικός, κόπρινος, *η, ον*, κό-
 πριος, *α, ον*, stercoreus, a, um.
 κόπρισις, κοπρισμός, κόπρωσις,
 stercoratio -onis, *θ*.
 κοπριώδης, stercorosus, a, um.
 κόπρος, *ή· 1)* stercus, *ά· 2)* fi-
 mus, *ά· 3)* =πλάσμα, laetamen, *οὐ*.
 κοπροφορέω -*ω*, stercus fero.
 κοπροφόρος, *ον*, stercus ferens.
 κοπρώδης, *ες*, stercorosus, a, um.
 κοπρών, *δ*, sterquilinium, *οὐ*.
 κοπτός, *ή, όν*, contusus, a, um.
 κόπτω· 1) seco, deseco (-cui-,
 ctum, -are) aliquid, scindo *ή* fin-
 no, -ere, aliquid· 2) caedo (cecidī,
 caesum, -ere) aliquid· 3) (=κρούω)
 την θύραν, caedo januam· 4) (=δηῶ)
 την χώραν, vasto regionem· 5)
 (=παίω) εἰς τὸ στόμα, praecido ali-
 cui, os· 6) --νόμισμα, percutio (nu-
 mos)· 7) —*ομαι*· *α')* caedor (cae-
 sus sum, -i, *β')* fatigor (iatigatus
 sum, -ari· *γ')* =στεργεσκοπῶμαι,
 plango *ή* pectus manuplango, pec-
 tus ferio manu· *8) νεοελ. *α')* κό-
 πτω τοὺς δυνχας, ungues mihi sub-
 seco· *β')* κόπτω τὰς τρίχας τῆς κε-
 φαλῆς, capillos rasco· *γ')* κόπτω
 την ὁδόν, itinera intercludo· *δ')* κό-
 πτω τὸν πυρετόν, febriam praecludo·
ε') κόπτω φόρεμα, pannum in ve-
 stem dividō.
 κοπώδης, *ες*, laboriosus, a, um.
 κόπωσις, *ή*, fatigatio, -onis, *θ*.
 κοράκειος, *α, ον*, κοράκινος, *η,*
ον, corvinus, a, um.
 κοράκιον, *τό*, corvulus, -i, *ά*.

κορακιστί, lingua corvina.
 κορακοειδής, ἐς, κορακώδης, ἐς, corvinus, a, um.
 κοράλλιον, τό, corallium, -, οὐ.
 κοράλλινος, ό, corallinus, a, um.
 κοραλλίς, ἡ, corallis, -idis, θ.
 κόραξ, ό, corvus, -i, οὐ.
 κοράσιον, τό, puella, -ae, θ.
 κορδακίζω, cordacem salto.
 κορδακικός, όν, ad cordacem aptus
 κορδάκισμα, τό, κορδακισμός, ό
 cordacis saltatio.
 κόρδαξ, ό, cordax, -acis, ά.
 κορδίνημα, τό, capitis gravedo.
 κορδύλη, ἡ, clava, -ae, θ.
 κόρειος, εια, ον, puellaris, e.
 κορέννυμι· 1) satio (-avi, -atum, -are)· 2) κορέννυμαι· α') satior (-atus sum, -ari)· β') κορέννυμαι τι-
 νος (κόρος τινός με λαμβάνει), tae-
 det me aliqujus rei, taedium nie ali-
 cujus rei capit.
 κορεστός, ἡ, όν, satiabilis, e.
 κόρευμα, τό, virginitas, -atis, θ.
 κορεύομαι, virgo sum.
 κορέω -ώ (=σαρώνω), verro (ver-
 ri) -ere, aliquid, (τόν ναόν) tem-
 plum.
 κόρη, ἡ· 1) puella, -ae, θ. virgo, -inis, θ. 2) Κόρη, Proserpina, θ.
 κόρη όφθαλμοῦ, pupilla, θ.
 κόρημα, τό, purgamentum, οὐ.
 κορικός, ἡ, όν, puellaris, e.
 κορικώς, puellariter.
 κοριοειδής, ἐς, puellulae similis.
 κόρις, ό, cimex, -icis, ά.
 κορίσκη, κορίσκιον, puellula, -ae.
 κόρκορος, ἴδε κόρχορος.
 κορμίον, τό, truncus, -i, ά.
 κορμός, ό, truncus, -i, ά. caudex, -icis, ά. stipes, -itis, ά.
 κοροπλάθος, κοροπλάστης, ό pu-
 parum fictor· ἡ κοροπλαστική,
 ars fingendi pupas.
 1. κόρος· 1) satietas, -atis, θ. 2)
 faedium, ii, οὐ.
 2. κόρος, ό, puer, -i, ά.
 3. κόρος (μετρον.), corus, -i, ά.
 4. κόρος (=σάραθρον)· scopae.
 κόρη, ἡ, (=ρόταφος), tempora, -um, οὐ. πλ. ἐπὶ κόρης τύπτω ἡ
 πατάσω, alapam infligo (alicui).

κορυβαντιασμός, ό, furor cory-
 banticus ; orgia, -orum, οὐ.
 κορυβαντιάω -ώ, corybantes
 imitor. [tum.
 κορυβαντιάδης, more Coryban-
 κορυδαλλός, ό, alauda, -ae, θ.
 κόρυθα, ἡ· 1)=μύξα, mucus, i,
 ά. 2)=καρηβαρία, gravedo, θ. 3)=
 μωρία, stultitia, -ae, θ.
 κορυζάω -ώ, mucro plenus sum;
 μετφ. stultus sum.
 κορυζάδης, gravedine laborans.
 κορυμβοειδής, ἐς, apici similis.
 κόρυμβος, ό, apex, -icis, ά.
 κορύνη, ἡ, clava, -ae, θ.
 κορυνήτης, κορυνόφορος, ό, cla-
 vator, ά. chaviger, -eri, ά.
 κορυνώδης, ἐς, clavae similis.
 κορύπτω, cornibus ferio.
 κόρυς, ἡ, galea, -ae, θ.
 κορύσσω, armo, -are.
 κορυφαίος, α, ον, in vertice po-
 situs, a, um· ὅθεν· 1) supremus, a,
 um ; praecipuus, a, um· 2) ἐν τῷ
 χορῷ· praesultor, praecentor, ά.
 coryphaeus, -i, ά.
 κορυφή, ἡ, vertex, -icis, ά. ca-
 cumen, -inis, οὐ.
 κορυφάω, -ώ, 1) in verticem attolo
 (aliquid)· 2) consummo, (aliquid)·
 3)—οὔμαι, in verticem attollo· *4)
 μετφ. τὸ κακὸν ἐκορυφώθη, malum
 summum fastigium attactum est.
 κορύφωμα, τό, fastigium, οὐ.
 κορώνη, ἡ· 1) cornix, -icis, θ. 2)
 =στέμμα, corona, -ae, θ.
 κορωνίς, ἡ· 1) summitas, fasti-
 gium rei ; finis, -is, ά. 2) ἐν τῇ
 γραμμ. coronis, -idis, θ.
 κοσκινίζω (κοσκινεύω), cribro,
 cribello, -are (aliquid).
 κόσκινον, τό, cribrum, -i, οὐ.
 κοσκινοποιός, cribra conficiens.
 κοσμέω -ώ· 1) ordino, -are· 2)
 συνήθ. orno, -are, aliquem ἡ ali-
 quid· || —οὔμαι, ornor (-natus sum, -
 ari)· || κεκοσμημένος, η, ον, ornatus,
 a, um.
 κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ.
 κόσμησις, ἡ, ornatio, -onis, θ.
 κοσμητήριον, τό, cella ornatoria.
 κοσμητής, ό, ornator, ά.

κοσμητικός, ornandi peritus.
 κοσμήτρια, ἡ, ornatrix, -icis, θ.
 κοσμήτωρ, δ' 1) ordinator, -oris, ἄ. *) 2) ὁ τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου, decanus, -i, ἄ.
 κοσμικός, mundanus, a, um.
 κόσμιος, modestus, a, um.
 κοσμιότης, ἡ, modestia, -ae, θ.
 κοσμίως, modeste.
 κοσμογραφία, mundi descriptio.
 κοσμογράφος, mundi descriptor,
 κοσμοκρατορία, mundi imperium,
 κόσμοκράτωρ, mundi potens.
 κοσμοπολίτης, δ, mundi civis;
 mundanus, -i, ἄ.
 κόσμος, δ' 1) = τάξις, ordo, -inis, θ. 2) = κόσμημα, ornamentum, -i, οὐ. 3) mundus, -i, οὐ. *) 4) νεοελ. = πλῆθος λαοῦ, multitudo, -inis, θ.
 κοσμοσωτήριος, mundum salvans.
 κοσμοφθόρος, mundi vastator.
 *κοστίζω, consto, -are; πόσον κοστίζει; quanti constat?
 κόσσυφος, δ, merula, -ae θ.
 κοσύμβη, ἡ, κόσσυμβος, δ' 1) crinium nodus 2) fibula, -ae, θ.
 κοσυμβόω -ᾶ, fimbriis orno.
 κότινος, δ, oleaster, -tri, ἄ.
 κότος, δ, ira vetus.
 κοτταβισμός, δ, lusus cottabi.
 κότταβος, δ, cottabus, -i, ἄ.
 κοτύλη, ἡ, 1) cavitas coxae 2) vola, -ae, θ. 3) = ποτήριον, cotyla, -ae, θ. 4) μέτρον τι, demina, -ae, θ.
 κότυλος, δ, cotyla, -ae, θ.
 κοτυλοειδής, ἑς, κοτυλώδης, ες, cotylae similis.
 κονκούλιον, τό. 1) involucrium bon bycis 2) νεοελ. = μεταξοσκώληξ, bombyx, -ycis, ἄ.
 κονρά, ἡ, tonsura, ae, θ.
 *κονράζω, fatigo, defatigo, aliquem ἢ aliquid. || —ομαι, lassitudine conicior fatigor (-atus sum, -ari). || κονρασμένος, η, ον, fatigatus, iessus, a, um.
 *κονρασσις, ἡ, fatigatio defatigatio, -onis, θ, lassitudo, θ.
 *κονραστικός, ἡ, ον, laboriosus, a, um; operosus, a, um.
 κονρεῖον, τό, tonstrina, -ae, θ.
 κονρεύς, δ, tonsor, -oris, ἄ.

κονρευτικός, tonsorius, a, um.
 κονρεύω, tondeo (totondi, tonsum, -ere) aliquem ἢ aliquid.
 κονριάω -ᾶ, tonderi volo.
 κονρικός, ἡ, ον, tonsorius, a, um
 κονρός, δ, puer, eri, ἄ.
 κονροτροφέω -ᾶ, puerum nutrio
 κονροτρόφος, ον, puerum nutritor
 † κονστωδία, ἡ. 1) custodia, θ. 2) = οἱ φύλακες, custodes; -um.
 κονφίζω, levo sublevo, -are, aliquid. || —ομαι, levor, sublevor, -atus sum, -ari). κονφίζόμενος, η, ον, ublevatus, a, um.
 κούφισις, ἡ, κονφισμός, δ, levatio, -onis, θ.
 κούφισμα, τό, levatum, -i, οὐ.
 κονφιστικός, levans, -ntis.
 κονφολογέω -ᾶ, leviter loquor.
 κονφολογία, ἡ, verba levia; nugae
 κονφόνουα, ἡ, levitas, -atis, θ.
 κονφόνους, -ουν, levis, e.
 κονφόνως, levi mente.
 κονφοξύλαία, ἡ, sambucus, θ.
 κοῦφος, η, ον, levis, e. κοῦφον βάρος, pondus leve.
 κονφότης, ἡ, levitas, θ.
 κούφως, leviter.
 κονφιοποιός, δ, corbes faciens.
 κόφινος, δ, corbis, -is, θ.
 κόχλαξ, δ, calculus, -i, ἄ.
 κοχλιάριον, τό, cochlearium, οὐ.
 κοχλίας, δ, cochlea, -ae, θ.
 κοχλιοειδής, ἑς, cochleatus, a, um
 κοχλιοειδῶς, cochleatim.
 κοχλίον, κοχλῆς, cochleola, θ.
 κραιβάτιον, τό, grabatulus, ἄ.
 κράβatos, δ, grabatus; lectus.
 κραιγέτης, δ, vociferator, ἄ.
 κραιδαίνω, vibro, -are, aliquid. || —ομαι, concutior, -i; tremisco.
 κραιδασμός, δ, vibratio, θ.
 κράδη, ἡ, ramus fictis.
 κράζω (κράγα), clamo, -are; vociferor (-atus sum, -ari).
 κραιπαλάω -ᾶ, crapulam sentio; inebrior, -ari.
 κραιπάλη, ἡ, crapula, -ae, θ.
 κραιπαλώδης, ebriosus, a, um.
 κράκτης, δ, clamator, -oris, ἄ.
 κρακτικός, clamosus, a, um.
 κράμα, τό, mixtura, ae, θ.

κράμβη, ἡ, crambe, -es, θ.
 κρανίον, τό, calvaria, -ae, θ. || †
 τόπος Κρανίου, Calvarium, -ii, οὐ.
 κράνος, τό, galea, -ae, θ.
 κρᾶσις, ἡ· 1) mixtio, -onis, θ.
 temperatio, -onis, θ. 2) corporis
 habitus· 3) ἐν τῇ γραμ. crasis, is, θ.
 κράσπεδον, τό· 1) limpus, -i, ἀ.
 2) συνήθ. margo, -inis, θ.
 κρασπεδῶν, -ῶ, margino.
 κραταιός, ἀ, ὄν, potens, -ntis; for-
 tis, -e; validus, a, um.
 κραταιότατος, η, ον, potentissi-
 mus, valedissimus, a, um.
 κραταιότης, ἡ, robur, οὐ. vis, θ.
 κραταιῶν, -ῶν, corroboro, -are,
 aliquem ἢ aliquid || — οὐμαι (ἐκρα-
 ταιώθην), me corroboro.
 κραταίωμα, firmamentum, οὐ.
 κραταιῶς, valde; fortiter.
 κραταίωσις, ἡ, firmitas.
 κρατερός, ἀ, ὄν, validus, a, um;
 fortis, e.
 κρατερῶς, valde; fortiter.
 κρατέω -ῶ· 1) κρατῶ τινος, im-
 perium obtineo in aliquid· 2)
 κρατῶ τινα, vinco (vici, victum,
 -ere) aliquem· 3) κρατῶ τι (= ἔχω
 τι), teneo aliquid (manu)· κρατοῦ-
 μαι (= κατέχομαι) ἐπ' ὀργῆς, ἐπὶ
 πόθῳ, ἐπὶ σπουδῇ, teneor irā, de-
 siderio, studio· 4) κρατῶ ἐμαντοῦ,
 contineo me· 5) οὐδ. obtineo -ere;
 ἀπρὸς. κρατεῖ, obtinet, invalescit·
 *6) γεωλ. = κατέχω, καταστέλλω τι,
 rentineo, -ere.
 κρατήρ, δ, crater, -eris, ἀ.
 κράτησις, ἡ· 1) potentia, -ae, θ.
 2) retentio, -onis, θ.
 κρατητής, δ, retentor, -oris, ἀ.
 κρατιστεύω, optimus (praestan-
 tissimus) sum; praesto, -are.
 κράτιστος, η, ον, optimus prae-
 stantissimus, a, um· || οἱ κράτιστοι
 (= οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί), opti-
 mates, -ium, ἀ.
 κρατιστίνδην, optimis electis.
 κράτος, τό· 1) robur, -oris, οὐ.
 vires, -ium, θ. πλ. potentia, -ae,
 θ. 2) ἀρχή, ἐπικράτεια, imperium.
 κρατύνω, -ομαι τι· 1) validum
 ac firmum reddo (aliquid); munio,

-ire, aliquid· 2) confirmo, -are.
 κραυγάζω, clamo, -are.
 κραυγασμός, δ, clamitatio, θ.
 κραυγαστής, δ, clamitator, ἀ.
 κραυγαστικός, clamosus.
 κραυγή, ἡ, clamor, -oris, ἀ.
 κρέας, τό, caro, carnis, θ.
 κρείσσων, κρείττων, ον, poten-
 tior, fortior, -ius (-oris); melior,
 -ius (-ioris).
 κρεμάθρα, ἡ· 1) ἐν θεάτρῳ, ma-
 china pensilis· 2) vas ἢ reposito-
 rium pensile.
 κρέμαμαι, pendeo, -ere; depen-
 deo, -ere; suspensus sum· || κρεμά-
 μενος (κρεμασμένος) suspensus.
 κρεμάννυμι τι, suspendo (-ndi,
 -nsum, -ere) aliquid· || κρεμάννυ-
 μαι, κρέμαμαι, (ἐκρεμάσθην), α') su-
 spendo me (suspendi me)· β') πα-
 θητ. suspensor (suspensus sum -i).
 κρεμασμός, δ, suspensio, θ.
 κρεμαστήρ, κρεμαστής, δ, lorum
 ex quo aliquid dependet.
 κρεμαστός, pendulus, a, um.
 κρεμάστρα, ἡ, ἴδε κρεμάθρα.
 κρεμάων, -ῶν, ἴδε κρεμάννυμι.
 κρέμβalon, τό, crepitaculum, οὐ.
 κρεουργέω -ῶ, carnes concido;
 in frustra concido.
 κρεουργία, ἡ, laniatio, -onis, θ.
 κρεουργός, δ, lanius, -i, ἀ.
 κρεωδαισία, ἡ, carniū distri-
 butio, -onis, θ.
 κραιώδης, ες, carnosus, a, um.
 κρεωθήκη, ἡ, carnarium, -ii, οὐ.
 κρεωκοπέω -ῶ, carnes seco.
 κρεωκόπος, ον, carnes secans.
 κρεωπωλείον, τό, lanarium, -i,
 οὐ. laniena, -ae, θ.
 κρεωπώλης, δ, carnarius, ἀ.
 κρεωφαγέω -ῶ, carne vescor.
 κρεωφαγία, ἡ, victus e carnibus.
 κρεωφάγος, ον, carnibus vescens.
 κρήδεμνον, velamentum capitis.
 κρημνάω -ῶ, praecipito, -are.
 κρημνίζω· 1) praecipto, -are, ali-
 quem· || κρημνίζω ἐμαντόν, -ομαι,
 praecipito me ἢ οὐδ. praecipito·
 *2) ἐπὶ οἰκ. τείχ. κτλ. demolior
 (-itus, sum, -iri) diruo.
 κρήμνις, ἡ, praecipitium, οὐ.

κρημνόθεν, e praecipitio.
κρημνός, ὁ, locus praeruptus;
praeceps, -itis, οὐ.

κρημνώδης, ἐς, praeruptus, a, um,
praeceps, -itis.

κρηναῖος, α, ον, fontanus, a, um.

κρήνη, ἡ, fons, -ntis, ἄ.

κρηπιδόω -ᾶ· 1) crepidis induo.
|| κεκρηπιδωμένος, crepeditatus, a,
um· 2) fundamentum substruo.

κρηπίδωμα, fundamentum, οὐ.

κρηπίς· 1) = ἐπόδημα, crepida, θ.
2) = θεμέλιον, fundamentum, οὐ.

κρησφύγετον, τό, perfugium, οὐ.

κρητίζω· 1) cretica lingua loquor·
2) cretenses imitor· 3) = ψεύδομαι,
mentior, -iri.

κρηγμός, ὁ, stidor, -oris, ἄ.

κρίζω, strido, -ere.

κριθάλευρον, τό, farina ex hordeo

κριθάρινος, ἴδε κριθίνος.

κριθάριον, τό, hordeolus, -i, ἄ.

κριθή, κριθαί· 1) hordeum και
συνήθ. hordea, -orum, οὐ. 2) — ὁ-
φθαλμοῦ, hordeolus, -i, ἄ.

κριθιάω -ᾶ, hordeo vescor.

κριθίνος, hordeaceus, a, um.

κριθοπωλῆς, ὁ, hordei venditor.

κρικέλλιον, τό, circulus, -i, ἄ.

κρικελλός, ὁ, circulus, -i, ἄ.

κρίκος, ὁ, annulus, -i, ἄ.

κρικωτός, ἡ, ὄν, annularius, a,
um; annulis consertus, a, um.

κρίμα, τό· 1) iudicium, -i, οὐ.
iudicatum, -i, οὐ. 2) damnatio,

-onis, θ. 3) νεοεῖ. α') peccatum,

-i, οὐ. β') damnum, incommodum·
οὐ. γ') molestum, -i, οὐ.

κρινοειδής, ἐς, lilio similis.

κρίνον, τό, lilium, -i, οὐ.

κρινόχρους, colorem lilii habens.

κρίνω· 1) = χωρίζω, cerno (crevi,
cretum, -ere)· 2) = διακρίνω, δια-

γινώσκω, cerno, decerno, (-crevi,
-cretum, -ere)· 3) διὰ μάχης κρίνω

τὰ ὅλα, de salute reipublicae acie
decerno· 4) = δικάζω, iudico, -are·

5) κρίνω τινά θανάτου, accuso ali-
quem capitis· 6) = γηγνώσκω, iudico,

existimo, -are, puto, -are· 7) = ἐξε-
τάζω, iudico, probō, -are, litate·

8) κρίνομαι· α') κρίνομαι περὶ τῶν

ὅλων, de summa rerum proelio
decerno· β') ἐν δικαστ. iudicio con-
tendo ἢ discepto (cum aliquo)· γ')
ἐκρίθη ἄξιος ἐπαινον, iudicatu (e-
xistimatus) est dignus laude. ἡ
dignus, qui laudetur.

κρίος, ὁ, aries, -etis, ἄ.

κριόστασις, ἡ, arietis statio.

κριοφάγος, ὁ, arietum vorator.

κριοφόρος, ον, arietes portans.

κρίσιμος, ον· 1) iudicabilis, e· 2)

decretorius, a, um· *3) νεοεῖ. κρί-
σιμος στιγμή, κρίσιμος καιρός, dis-
crimen, -inis, οὐ.

κρίσις, ἡ· 1) = ἐξέτασις, iudicatio,
-onis, θ. 2) = δίκη, iudicium, -i,
οὐ. 3) γνώμη, iudicium, -i, οὐ. 4)

ἐν τῇ ἱατρικῇ· crisis, -is, θ. 5) κρί-
ση· κρίτηριον, τό· 1) instrumentum

ἡ organum iudicandi· 2) = δικαστή-
ριον, iudicium, -ii, οὐ.

κριτής, ὁ· 1) iudex, -icis, ἄ. 2)

arbiter, -tri, ἄ.

κριτικός, ἡ, ὄν, iudicandi peri-
tus, a, um; criticus, a, um.

κριτικῶς, cum iudicio.

κριτός, ἡ, ὄν, delectus, a, um.

κροκιδίζω, floccos lego.

κροκίζω, croco similis sum.

κρόκινος, ἡ, ον, crocinus, a, um.

κροκίς, ἡ· 1) iloccus, -i, ἄ. 2) =

φνιτόν, crocis, -idis, θ.

κροκοβαφής, croco tinctus.

κροκόδειλος, ὁ, crocodilus, -i, ἄ.

κροκοειδής, ἐς, croco similis.

κρόκον, τό, crocum, -i, οὐ.

κρόκος, ὁ, crocus, -i, οὐ.

κροκνδίζω, floccos lego.

κροκνδιον, τό, parvus floccus.

κροκύνς, ἡ, floccus, -i, ἄ.

κροκώδης, ἐς, croceus, a, um.

κροκωτός, ἡ, ὄν, croco tinctus, a,
um; croceus, a, um.

κρόμνον, τό, caepa, -ae, θ.

κρομνών, ὁ, caepina, -ae, θ.

κρονόληρος, senex delirus.

κροσσός, ὁ fimbria, -ae, θ.

κροσσωτός, fimbriatus, a, um.

κροτάλια, τά, crotalia, -orum, οὐ.

κροταλίζω, crepo, crepito, -are.

κροτάλισμα, τό, crepitus.

κροτάλον, τό· 1) crepitaculum, -i,

οὐ. 2) crotalum, -i, οὐ.

κρόταφος, δ, tempus -oris, οὐ.

οἱ κρόταφοι, tempora, um, οὐ.

κροτέω -ω· 1) crepito, -are· 2) plaudo (-ei, -usum, -ere).

κρότησις (τῶν χειρῶν)· plausus.

κροτητός, ἡ, ὄν, plausibilis, e.

κρότος, δ· 1) plausus. -us, ἀ. 2) strepitus, -us, ἀ.

κρουνηδόν, modo fontis salientis· κρουνηδόν ἐκχεῖται, salientis modo effunditur.

κρουνίζω, salientis modo effundo.

κρουνός, δ· 1) fons saliens ἢ ἀπλ. saliens, -ntis· 2) canalis, -is ἀ. 3) flumen, -isis, οὐ.

κρούσις, ἡ, pulsatio, -onis, θ. pulsus, -us, ἀ.

κρούσμα, τό· 1) pulsus, -us, ἀ. 2) ἐπὶ νόσῳ· (morbi) tentatio θ.

κρουστικός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. pulsandi vim habens.

κρούω· 1) pulso, -are; pello, -ere (aliquid)· 2) = συγχρούω, collido, -ere aliquid· 3) percutio, -ere; ferio, -ire, aliquid· 4) ἐπὶ πρύμνῳ κρούεσθαι, inhibere navem (remis).

κρύβδην, clam; occulte.

κρυερός, ἀ, ὄν· 1) frigidus, gelidus· 2) horrendus, a, um.

κρυμός, δ, frigus, -oris, οὐ.

κρυμώδης, ες, frigidus, a, um.

κρύος, τό, frigus, -oris, οὐ.

κρυπτάζω, occulto, are.

κρυπτεύομαι, me occulto, -are.

κρύπτη, ἡ, crypta, ae, θ.

κρυπτήριον, τό, latibulum, -i, cὺ. latepra, -ae, θ.

κρυπτικός, ἡ, ὄν, celandi peritus.

κρυπτός, ἡ, ὄν, occultus, a, um; abditus· a, um.

κρύπτω· 1) occulto, -are, κρύπτομαι, me occulto· 2) -τινά τι, celo aliquem· 3) abdo (-didi-ditum, -ere).

κρυσταλλίζω, splendo, -ere.

κρυστάλλινος, crystallinus.

κρυσταλλοειδής, κρυσταλλώδης, ες· 1) crystallo similis· 2) κρυσταλλώδης, e.

κρύσταλλος, δ· 1) = πάγος, glacies, -ei, θ. 2) = λίθος, crystallum, -i, οὐ.

3) = ὕαλις, virtum, -i, οὐ.

κρυσταλλώω -ω, in glaciem verto, conglacio, -are, aliquid· || — οἰμαι, conglacior, -ari.

κρύφα, clam; occulte.

κρυφαῖος, κρυφαιός, α, ὄν, occultus, clandestinus, a, um.

κρύφιος, α, ὄν, occultus, abditus, clandestinus, a, um.

κρυφίως, occulte; clam.

κρυψίνοια, mentis occultatio.

κρυψίνους, οὐν, dissimulans, ἀνθρώπος, — homo abstrusus.

κρυώδης, ες, frigidus, a, um.

κρωγμός, δ, crocitus, -us, ἀ.

κρώζω, crocito, -are.

κρωκτικός, ἡ, ὄν, crocicans.

κρώπιον, τό, ialx, -cis, θ.

κρωσός, δ, hydria, -ae, θ.

κτάομαι -ώμαι τι· 1) acquiro (-quisivi, -quisitum, -ere) aliquid ἢ mihi aliquid· 2) paro mihi aliquid, pario mihi aliquid· 3) κέ-

κτιμαι, possideo, -ere, aliquid.

κτείνω τινα, occido aliquem.

κτεῖς, δ, pecten, -inis, ἀ.

κτενίζω, pecto (pexui, pexum, -ere) aliquid (τὴν κόμην, caesariem)·

κτενίζομαι, pector ἢ pecto me.

κτένιον, τό, parvus pecten.

κτένισμα, κτενισμός, pectinatio.

κτενιστής, δ, pectinator, ἀ.

κτενοειδής, ες, pectini similis.

κτενοειδώς, pectinatim.

κτενοποιός, δ, pectinarius, ἀ.

κτῆμα, τό· 1) possessio, -onis; θ. 2) = γήπεδον, fundus, -i, ἀ. 3)

τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ κτῆμα, χωρίον, praedium, -ii, οὐ. 4) res utilis· 5) κτῆ-

ματα, res, opes, bona.

κτηματικός, κτηματίας, δ, possessor, -oris, ἀ.

κτηνίατρος, δ, veterinarius, ἀ.

*κτηνιατρική, ἡ, veterinaria medicina.

κτηνοβασία, coitus cum pecudibus

κτηνοβάτης, δ, qui cum pecudibus coit.

κτῆνος, τό, pecus, -udis, θ.

κτηνοστάσιον, stabulum, -i, οὐ.

κτηνοτροφείον, pecuaria, -ae, θ.

κτηνοτροφέω-ω, pecuariam facio.

κτηνοτροφία, ἡ, res pecuaria, θ.
κτηνοτρόφος, pecudum pastor.
κτηνώδης, ες, pecuatus, a, um.
κτηνωδία, stoliditas belluina.
κτησίβιος, ον, opes possidens.
κτησίος, α, ον, ad possessionem pertinens.

κτησίς, ἡ, possessio -onis, θ. ac-quisitio -onis, θ. 2) = **κτημα**, possessio, -onis, θ. fundus, -i, ἄ.

κτητικός, ἡ, ὄν, possessivus, a, um' || — **αἱ ἀντωνυμιαί**, pronomina possessiva.

κτητός, ἡ, ὄν· 1) acquisitus, a, um' 2) qui acquiri potest.

κτητωρ, δ, possessor, -oris, ἄ.
κτίζω· 1) condo (idi, -itum, -ere) 2) ὁ Θεός **ἔκτισε τὸν κόσμον**, Deus mundum creavit ἢ fabricavit· 3) **κτίζω οἰκίαν**, aedifico, exstruo domum.

κτίσις, ἡ· 1) creatio, -onis, θ. fabricatio, -onis, θ. 2) = **κτίσμα**, res condita, res creata, creatura, -ae, θ. 3) genus humanum.

κτίσμα, τό, opus conditum, res condita, creatura, -ae, θ.

κτίστης, δ, conditor, ἄ. creator, -oris, ἄ. aedificator, ἄ.

κτιστός, ἡ, ὄν, conditus, a, um' fabricatus, a, um.

κτυπέω -ω· 1) = **ψοφῶ**, strepo, -ere 2) = **πλήττω**, percutio, -ere.

κτύπημα, τό· 1) sonitus, -us, ἄ. 2) percussura, -ae, θ.

κτύπος, δ, fragor, -oris, ἄ. strepitus, -us, ἄ. sonitus, -us, ἄ.

κυαθίζω, cyatisso, -are.

κυαθίσκος, δ, parvus cyathus.

κυάθος, δ, cyathus, -i, ἄ.

κυαμεύω, fabis eiigo.

κυάμιον, τό, faba, -ae, θ.

κύαμος, δ, faba, -oe, θ.

κυαμοτρόφς, fabarum vorator.

κυαμών, δ, fabetum, -i, οὐ.

κυάνεος, -οὗς, οὖν· 1) caeruleus, ἢ caeruleus, a, um' 2) cyaneus, a, um' 3) τὸ **κυανοῦν** (χρῶμα), caeruleus ἢ cyaneus color.

κυανίζω, caeruleus sum.

***κυανόλευκος**, cyaneus et albus.

κυανοειδής, caeruleus, a, um.

κυανόπτερος, pennis caeruleis.

κύανος, δ, cyaneus, -i, ἄ.

κυανόστολος, veste caerulea indutus.

κυανοῦς, ἡ, οὖν, ἴδς **κυάνεος**.

κυανόφρενς, υ, caeruleis palpebris

κυανοχαίτης, cines caeruleas habens.

κυανόχρους, -οὖν, caeruleo ἢ cyaneo colore.

κυανόπτης, δ, **κυανῶπις**, ἡ, caeruleos habens oculos.

κυάνωσις, ἡ, color caeruleus.

κύαρ, τό, foramen acūs.

κυβεία, ἡ, lusus aleae.

κυβερνάω -ῶ· 1) **ἐπὶ νεώς**, gubernare, -are; rego, -ere 2) = **διοικῶ**, gubernare, rego, administro.

κυβέρνησις, ἡ· 1) — **νεώς**, gubernatio, θ. 2) = **διοίκησις**, administratio, θ.

κυβερνήτης, δ, gubernator, ἄ.

κυβερνητικός, ἡ, ὄν, ad gubernatorem pertinens.

κυβευτήριον, τό, aleatorium, οὐ.

κυβευτής, δ, aleator, ἄ.

κυβευτικός, aleatorius, a, um.

κυβεύω, aleā ludo; tesseris ludo.

κυβίζω· 1) cubum facio, in cubum formo· 2) in cubum duco.

κυβικός, ἡ, ὄν, cubicus, a, um;

κυβικὸν σχῆμα, cubica figura.

κυβισμός, δ, in cubum dispositio.

κυβιστιάω -ῶ, cernuo, -are.

κυβιστημα, saltatio in caput.

κυβιστήρ, δ, cernuus, -i, ἄ.

κυβοειδής, ες, **ἐπίθ.** cubi formam habens.

κύβος, δ· 1) cubus, -i, ἄ. quadrantal, -alis, οὐ. 2) alea, -ae, θ. 3) tessera, -ae, θ. **ἐπὶ τὸν κύβον** (παίζων), jacio tesseras.

κυδάλω (= **καίοδορῶ**), convicio.

κυδιάω -ῶ, glorior, -ari.

κύδιμος, ον, gloriosus, a, um.

κύδος, τό, gloria, -ae, θ.

κυδωνία, ἡ, cydonia arbor.

κύημα, τό, fetus, -us, ἄ.

κύησις, ἡ, graviditas, -atis, θ.

κυητικός, ἡ, ὄν, genitalis, e.

κυῖσκω, gravidam reddo.

κυκλώ -ω· 1) misceo, miscellam

facio· 2) misceo, confundo· || κυ-
κῶμαι, misceo, -eri.

κυκεῶν, δ, cinnus, -i, ἄ.

κύκησις, ἡ, permixtio, θ.

κυκλεύω, κυκλέω -ῶ, roto, -are;
verto -ere (aliquid)· || —οῦμαι, ve-
tor, in orbem torqueor.

κυκληθόν, rotatim.

κύκλησις, ἡ, circumactio, θ.

κυκλικός, ἡ, δόν, circularis, a.

κύκλιος, α, ον, circularis, e.

κυκλίσκος, δ, orbiculus, -i, ἄ.

κυκλοειδής, orbiculatus, a, um.

κυκλοειδῶς, orbiculatim.

κυκλόθεν, ex omnibus circa locis

κύκλος, δ· 1) δ ἀστρονομ. circus,
-i, ἄ. 2) ἐν γένει, orbis, -is, ἄ. 3)
circulus, -i, ἄ.

κυκλοτερής, orbiculatus, a, um.

κυκλοτερῶς, orbiculatim.

κύκλω, circumcirca.

κυκλοφορέω -ῶ· 1) ir orbem ago·
*2) νεοελ. in orbem moveor.

κυκλοφορητικός, κυκλοφορικός,
ἡ, δόν, orbicularis, e.

κυκλοφορία, ἡ· 1) rotatio, -onis,
θ. *2) νεοελ. — τοῦ αἵματος, san-
guinis cursus.

κυκλόω -ῶ κύα ἢ τι, circumdo
(-dedi -are) aliquem ἢ aliquid· ||
—οῦμαι, circumdor, circumdatus
sum, -ari (ab aliquo).

κύκλωμα, τό, circuitus, -us, ἄ.

κυκλωπικῶς, Cyclopum, more.

κύκλωσις, ἡ, circuitio, θ.

κυκλωτός, rotundus, a, um.

κύκνειος, α, ον, cynëus a, um;
olorinus, a, um.

κύκνος, δ, cynus, -i, ἄ. olor,
-oris, ἄ. || μετφ. poeta, -ae, ἄ.

κυλικεῖον, repositorium cylicum.

κυλικεῖος, inter pocula dictus.

κυλικιον, τό, caliculus, -i, ἄ.

κυλικώδης, ες, calici similis.

κυλινδέω -ῶ, κυλινδῶ, volvo, de-
volvo (volvi, volutum, -ere); vo-
lūto, -are, aliquid· || —οῦμαι κατὰ
γῆν, ἐν πηλῶ, volvor humi, in luto.

κυλινδῶσις, ἡ, volutatio, θ.

κυλινδρικός, ἡ, δόν, ἐπίθ. cylin-
dratus, a, um.

κυλινδροειδής, ες, cylindro s.mi-

lis; cylindratus, a, um.

κύλινδρος, δ, cylindrus, -i, ἄ.

κυλινδρώδης, cylindro similis.

κύλιξ, ἡ, calix, -icis, θ.

κύλισις, ἡ, volutatio, θ.

κυλίσκη, κυλίσκος, culliculus.

κυλισμός, δ, volutatio, θ.

κυλιστός, volutatus, a, um.

κυλίω τι, volvo, -ere; devolvo,
-ere; voluto, -are (-aliquid) || —
ομαι, volvor, volutor, -ari.

κυλλός, curvus, claudus, a, um.

κυλλῶ -ῶ, curvo, -are.

κύμα, τό, unda, -ae, θ. fluctus.

κυμαίνω· 1) undo, -are· 2) — και
—ομαι, fluctuo, -are.

κύμανσις, ἡ, fluctuatio, θ.

κυματηδόν, fluctuum modo.

κυματίας, undosus, a, um.

κυματίζω, undis agito· || —ομαι,
fluctuo, -are.

κυμάτιον, τό· 1) parva unda· 2)
κόσμ. ἀρχι. cymatium, -ii, οὐ.

κυματοειδής, undatus, a, um.

κυματοειδῶς, undatim.

*κυματοθραύστης, moles, -is, θ.

κυματοπλήξ, undis pulsatus.

κυματόομαι -οῦμαι, fluctuo.

κυματώδης, fluctuosus, a, um.

κυματώσις, ἡ, fluctuatio, θ.

κυμβαλίζω, cymbalum pulso.

κυμβαλιστής, cymbalista, ἄ.

κυμβαλίστρια, cymbalistria.

κύμβαλον, τό, cymbalum, -i, οὐ.

κύμβη, ἡ· 1) = κύλιξ, calix, -icis,
ἄ. 2) = λέμβος, cymba, -ae, θ.

κυμβίον, τό, cymbium, -ii, οὐ.

κύμινον, τό, cuminum, -i, οὐ.

κυνάγχη, ἡ, angina canum.

κυνάνθραπος, δ, versipellis, ἄ.

κυνάριον, τό, catellus, -i, ἄ.

κυνάω -ῶ, cyniceos imitor.

κύνδαλος, δ, paxillus, -i, ἄ.

κυνέη, κυνή, ἡ· 1) pellis canina·
2) galea, -ae, θ.

κύνεις, α, ον, caninus, a, um.

κυνέω, osculor, -ari.

κυνηγεσία, ἡ, venatio, θ.

κυνηγέσιον, venatus, -us, ἄ.

κυνηγετέω -ῶ, venor, -ari.

κυνηγέτης, δ, venator, ἄ.

κυνηγετικός, ἡ, δόν· 1) venato-

rius, a, um· 2) cynegeticus.
κυνηγετικῶς, venatorum more.
κυνηγέτις, ἡ, venatrix, θ.
κυνηγέω -ῶ· 1) venor (-atus sum, -ari)· 2) aves capto.
κυνηγία, **κυνήγιον**, venatus, ἄ.
κυνηγός, δ, ἡ, venator, ἄ. venatrix, -icis, θ.
κυνιδεύς, **κυνίδιον**, catellus, ἄ.
κυνικός, caninus, a, um.
κυνισμός, δ, cynismus, -i, ἄ.
κυνιστί, canum modo.
κυνόδηκτος, a cane morsus.
κυνόδους, δ, dens caninus.
κυνοκέφαλος (πίθ.) cynocephalus
κυνοκτονία, ἡ, canum occisio.
κυνοκτόνος, δ, canum occisor.
κυνοπρόσωπος, facie canina.
κυνόσβατος, ἡ, cynosbatus, -i, θ.
κυνοσπάρακτος, **ον**, a canibus disceptus, a, um.
κυνοτρόφος, **ον**, canum nutritor.
κυνῶδης, **ες**, caninus, a, um.
κυνῶπης, δ, **κυνῶπις**, ἡ, canino vultu; impudens, -ntis.
κυτοκία, ἡ, partus, -us, ἄ.
κυτοτροφία, ἡ, ietūs nutritio.
κυοφορέω -ῶ, **κύφος**, uterum fero.
κυοφορία, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum.
κυοφόρος, **ον**, uterum ferens.
κυπαρίσσινος, **ον**, ἐπίθ. cupressus, a, um.
κυσπάρισσος, ἡ, cupressus, θ.
κύπελλον, τό, poculum, -i, οὐ.
κυτελλοφόρος, pocula ferens.
κύπη, ἡ, cavitas, -atis, θ.
κυπρίζω, floreō, -ere.
κυπρίνος (λχθ.), cyprinus, -i, ἄ.
κυπτάζω, immoror, cunctor, -ari; tempus tero.
κύπτω· 1) incurvo me; demitto caput· 2) pronus sum.
κυρβασία, ἡ· 1) crista gallinacei· 2) tiara erecta· 3) pilleus conicus.
κυρσία, ἡ, dominatus, -us, ἄ.
κυρία, ἴδε κύριος.
κυριακός, ἡ, **όν**, ad dominum pertinens· ἡ Κυριακή, dies dominica ἢ ἀπλῶς dominica.
κυριαρχέω -ῶ, dominor, -ari.
κυριάρχης, δ, dominus, -i, ἄ.

κυριάρχησις, **κυριαρχία**, ἡ, dominatio, θ. potestas.
κυριεύσις, ἡ, dominium, οὐ.
κυριεύω· 1) = δεσπόζω, dominor (-atus sum, -ari)· 2) = κύριος γίν. potior (-itus sum, -iri)· *ἐκκυριεύ-θῃ (ἐάλω) ἡ πόλις, urbs capta est.
κυριολεκτέω -ῶ, proprie dico.
κυριολεκτικῶς, proprie.
κυριολεξία, ἡ, proprietas, θ.
κύριος, **α**, **ον**· 1) potens alicujus rei; potestatem alicujus rei habens· 2) = ἴδιος, praecipuus, a, um; proprius, a, um· 3) principalis, **ε**· 4) **κυρία** ἡμέρα, dies constitutus· 5) **κυρία** ἐκκλησία, dies comitalis· 6) **δ κύριος**, herus, dominus ἢ domnus· ἡ **κυρία** hera, domina ἢ domna.
κυριότης, ἡ, dominium, οὐ.
κυρίως· 1) proprie· 2) praecipue· 3) ἢ **κυρίως** (ἢ **κυριώτερον**) εἰπεῖν, aut proprie (aut magis proprie) dicere· 4) recte, exacte.
κῦρος, τό, auctoritas, θ.
κυσθῶ -ῶ· 1) sancio (-nxi, -nctum -ire, aliquid· 2) ratum habeo· 3) -ῶμαι, ratum habeor.
κύρτη, **κύρτος**, τό, nassa, θ.
κυρτίς, ἡ, fiscella, -ae, θ.
κυρτός, ἡ, **όν**, curvus, a, um.
κυρτότης, ἡ, curvitas, θ.
κυρτώω -ῶ, curvo, -are, aliquid; incurvo, -are, aliquid· || -ῶμαι, curvor ἢ incurvor, -ari.
κύρτωμα, τό· 1) curvatura, -ae, θ. 2) gibba, -ae, θ.
κύρτωσις, ἡ, curvitas, θ.
κύρωσις, ἡ· 1) — νόμος, sanctio legis· 2) confirmatio, θ.
κυρωτικός, ἡ, **όν**, confirmans.
κύσθος, δ, cunnus, -i, ἄ.
κύστη, **κύστις**, ἡ, vesica, ἡ.
κύτινος, δ, cytinus, -i, ἄ.
κυτινώδης, **ες**, cytino cimilis.
κυτίς, ἡ, cista, -ae, θ.
κύτος, τό· 1) — κοιλίας, γαστρός, cavitas alvi· 2) — ποταμοῦ, alveus fluminis.
κυστάριον, τό, cellula (apum).
κυσταρον, **κυσταρός**· 1) = κοιλίωμα, cavum, οὐ. 2) cella apum.
Ἰ. κύφος, τό, gibba, -ae, θ..

2. κυφός, ἡ, ὄν, gibber, -era, erum; gibberosus, a, um.
 κυφότης, ἡ, conditio gibberosa.
 κυφώω -ῶ, curvo, incurvo, -are.
 || — οὐμαι. incurvor, -ari.
 κύφωμα, τό, gibbus -i, ἄ.
 κύφων, δ· 1) collare, quo vincuntur sotes· 2) furcifer, ἄ.
 κύφωσις, ἡ, incurvatio, θ.
 κυφέλη, ἡ· 1) — μελισσῶν, alveare, οὐ. 2) — τοῦ ὠτός· α') interior foramen auris· β') sordes aurium.
 κυψέλιον, τό, cistula, -ae, θ.
 κύω, in utero gesto.
 κύων, δ, ἡ, canis, -is, ἄ. θ.
 κωβίος (νεεὺλ. χωβίος), goli, ἄ.
 κωβίδιον, τό, parvus gobius.
 κωβιδόης, ἡ, es, gobio similis.
 κώδεια, ἡ, caput papaveris.
 κώδιον, τό, vellus, -eris, οὐ.
 κώδων, δ· 1) tintinnabulum, -i, οὐ. 2) — ἐκκλησίας, campana, θ.
 κωδωνίζω, tintinno, -are.
 κωδωνοστάσιον, campanile, οὐ.
 κωδωνοφόρος, tintinnabulatus.
 κώθων, δ· 1) cotho, -onis, ἄ.
 2) computatio, -onis, θ.
 κωθωνίζω, largius poto.
 κωθωνισμός, δ, larga computatio.
 κώκυμα, κωκυτός, ejulatus.
 κωκύω, fleo; ejulo.
 κωλῆ, ἡ, perna suilla.
 κωλικεύομαι, colicâ laloro.
 κωλικός, ἡ, ὄν, colicus, a, um.
 κώλον, τό, membrum, -i, οὐ.
 κωλοτομέω -ῶ, membris trunco.
 κώλυμα, τό, impedimentum, οὐ.
 κωλυσίεργία, ἡ, operis impedimentum.
 κωλυσίεργέω -ῶ, opus impedio.
 κώλυσις, ἡ, impeditio, θ.
 κωλυτήρ, κωλυτής, δ, impeditor, -oris, prohibitor, ἄ.
 κωλυτήριος, α, ον, κωλυτικός, ἡ, ὄν, prohibitorius, a, um.
 κωλυτήριον, impedimentum, οὐ.
 κωλυτός, impeditus, a, um.
 κωλύω· 1) impedio (-ivi, -itum, -ire) aliquid· 2) prohibeo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliqua re· 3) reprimo (-essi, -essum, -ere) aliquem aliqua re· 4) obsto, -are· 5)

arceo (-ui, -ere) aliquem re ἢ ab re.
 κῶμα, τό, sopor gravis.
 κωμάζω, commissor, -ari.
 κωμάρχης, δ, pagi praefectus.
 κωμασία, ἡ, pompa sacra.
 κωμαστής, δ, commissarius, ἄ.
 κωμαστικός, ἡ, ὄν, ad commissionem pertinens.
 κώμη, ἡ, pagus, ἄ. vicus, ἄ.
 κωμηδόν, pagatim; vicat m.
 κωμικός, ἡ, ὄν, comicus, a, um.
 κωμικῶς, comice; comoedice.
 κωμόπολις, ἡ oppidulum, -i, οὐ.
 κώμος, δ, commissatio, θ.
 κωμωδέω -ῶ, in scena traduco, exagito (aliquem).
 κωμωδία, ἡ, comoedia, θ.
 κωμωδοποιός, δ, poeta comicus.
 κωμωδός, δ, comoedus; comicus.
 κωνειάζομαι, cicutam bibo.
 κώνειον, τό, cicutâ, -ae, θ.
 κώνισις, ἡ, obductio pice.
 κωνίζω, piceo, -are.
 κωνικός, conicus, a, um.
 κωνοειδής, conifera, habens.
 κωνοειδῶς, in conifera speciem.
 κωνοπέιον, τό, conopseum, i, οὐ.
 κωνοποειδής, es, culici similis.
 κῶνος, δ, conus, -i, ἄ.
 κωνοφορέω -ῶ, conum fero.
 κωνοφόρος, ον, conifer, a, um.
 κώνων, δ, ἡ, culex, -icis, ἄ.
 κώπαιον, τό, capulus remi.
 κωπέω, navem ramis instruo.
 κόπη, ἡ· 1) remus, -i, ἄ. 2) — τοῦ ξίφους, capulus, -i, ἄ.
 κωπηλασία, ἡ, remigium, οὐ.
 κωπηλατέω -ῶ, remigo, -are.
 κωπηλάτης, δ, remex, -igis, ἄ.
 κωπήλατος, ον, ἐπιθ. remis impulsus.
 κωράλλιον, τό, corallium, -i, οὐ.
 κωρύκειον, τό, corycæum, -i, οὐ.
 κωτίλας, ἡ, garrula, -ae, θ.
 κωτίλια, ἡ, loquacitas, -atis, θ.
 κωτίλλω, loquitor; garror.
 κωτίλος, ἡ, ον, loquax.
 κωφάω, -ῶ, surdum facio.
 κωφεύω, surdus sum; sileo, -ere.
 κωφός, ἡ, ὄν· 1) — τὴν γλῶσσαν, mutus, a, um· 2) — κωφός, surdus, a, um. 3) μετφ. κωφός πρὸς τι,

surdus, alicujus, rei (πρὸς τὴν ἀ-
λήθειαν, veritutis)· 4) ἀμβλὺς, he-
bes, -itis.

κωφότης, ἡ surditas, θ.

κωφῶω -ῶ, mutum facio; sur-

dum reddo.—οὔμαι, surdesco, ere.
κώφωμα, τό, surditas, -atis, θ.
κωφῶς, surde.

κώφωσις, ἡ· 1) hebetudo aurium,
θ. 2) hebetudo oculorum.

Λ

Λ, λ, (λάμβδα)· 1) τὸ ἐνδέκατον
γράμμα, litera λ· 2) ὡς ἀριθμ. ση-
μεῖον τὸ μὲν λ' = triginta, τὸ δὲ λ
= triginta millia.

λᾶας, δ, lapis, -idis, ἀ.

λάβραρον, τό, labarum, -i, οὐ.

λαβή, ἡ· 1) prehensio, -onis, θ. 2)
—ἀγγεῖον, ansa, -ae, θ. 3)—ξίφους,
capulus, -i, ἀ. 4)—ἀφορμή, ansa,
manubrium.

λαβίδιον, τό, ansula, -ae, θ.

λάβιον, τό, capulus -i, ἀ.

λαβίς, ἡ· 1) ansa, -ae, θ. *2) coch-
lear, -aris οὐ.

λάβραξ (λαβράκιον)· lupus mari-
nus; labrax, acis.

λάβρος, ον, vehemens, -ntis.

λαβρότης, ἡ voracitas, -atis, θ.

λάβρωσις· 1) voraciter· 2) impetiose,
cum impetu.

λαβυρινθίος, labyrinthēus.

λαβύρινθος, δ, labyrinthos, ἀ.

λαβυρινθώδης, ες, labyrintho si-
milis.

λαγανίζω, lagano vescor.

λαγάνιον, τό, parvum laganium.

λάγανον, τό, laganium, -i, οὐ.

λαγρός, ἀ, δν, latus, a, um.

λαγρότης, ἡ, laxitas, -atis, θ.

λαγρόω -ῶ, laxum facio.

λάγειος, ον, leporinus, a, um.

λαγήνιον, τό, parva lagena.

λάγνηος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγιδεύς, δ leporis catulus.

λαγνεία, ἡ, salacitas, θ.

λαγνεύω, salax sum.

λάγνος, ον, salax, -acis.

λαγός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγύνιον, τό, parva lagina.

λάγννος, ἡ, lagena, -ae, θ.

λαγχάνω (ἐλαχον)· 1) sorte acci-

pio; sorte manciscor (nactus sum,
-i) aliquid· 2) λαγχάνω δικήν τινί,
litem intendo alicui.

λαγών, λαγόνες, ilia, -ium, οὐ.

λαγρός, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγῶς, leporinus, a, um.

λαγώς, δ, lepus, -oris, ἀ.

λαγωτροφία, ἡ leporum usus.

λάδανον, τό, ladanum, -i, οὐ.

λαθασμός, δ, oblivio, -onis, θ.

λαθητικός, qui latere potest.

λαθίπνοος, ον, laborum oblitus

λαθιφροσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λαθίφρων, ον, obliviosus, a, um.

λάθος, τό· 1) = λήθη, oblivio,
-onis, θ. *2) = σφάλμα, error, ἀ.

λαθοσύνη, ἡ, oblivio, -onis, θ.

λάθηρα, clam; occulte.

λαθραῖος, occultus, a, um.

λαθραῖως, clam; latenter.

*λαθρεμπορεύομαι, εἰμ. merces
clam importo.

λαθρέμπορος, δ, qui merces clam
importat.

*λαθρεμπορίον, τό, vetita merx.

λαϊκός, ἡ, δν· 1) popularis, e;
vulgaris, e· †2) non sacerdos.

λαῖλαψ, ἡ, turbo, -inis, θ.

λαιλαπώδης, procellosus, a, um.

λαιμαργέω -ῶ, gulaes deditus, sum;
gulae pareo.

λαιμαργία, ἡ, gula, -ae, θ.

λαιμαργός, ον, gulosus, a, um;
vorax, -acis.

λαιμάργως, voraciter; gulose.

λαιμητόμος, jugulum incidens.

λαιμίζω, decollo, -are.

*λαιμοδέτης, δ, focale, -is, οὐ.

λαιμοπέδη, ἡ, collare canis.

λαιμός, δ· 1) guttur, οὐ, gula,
θ. 2) = ἡ σφαγή, jugulum, οὐ.

λαιότημος, jugulatus, a, um.
 λαιμοτομέω-ω, jugulo (aliquem).
 λαῖνα, ἡ, laena, -ae, θ.
 λαιός, ἄ, ὄν, laevus, a, um.
 λακερός, ἄ, ὄν, lacer, a, um.
 λακίω, lacerō, -are.
 λακίς, ἡ, fissura, -ae, θ.
 λακιστός, ἡ, ὄν, laceratus, a, um.
 λακκαῖος, cisterninus, a, um.
 λάκκος, ὁ· 1) fovea, -ae, κ. 2) cisterna, -ae, θ.

λακπατέω-ω, pedibus conculco
 λακτίζω, calcitro, -are; calcibus caedo.

λάκτισμα, τό, λακτισμός, δ, calcitratus, -us, ἄ.

λακτιστής, δ, calcitro, -onis, ἄ.

λακτιστικός, calcitrosus, a, um.

λακωνίζω, Lacones imitor.

λακωνικῶς, more laconum.

λακωνισμός, δ, laconismus, ἄ.

λακωνιστής, qui Laconas imitatur; qui Laconum partibus favet.

λάλαξ, δ, loquax, -acis.

λαλέω-ω· 1) loquor (-utus sum, -i)· 2) συνήθ.—φίλονα, garrō, -ire·

*3) ἐπὶ πτηνῶν—ἄδω, cano, -ere.

λάλη, ἡ, loquela, -ae, θ.

λάλημα, τό· 1) loquela, -ae, θ.

*2) ἐπὶ πτην. cantus, -us, ἄ.

λάλησις, ἡ, garritus, -us, ἄ.

λαλητής, δ, homo garrulus.

λαλητικός, garrulus, a, um.

λαλιά, ἡ· 1) loquela, -ae, θ. 2)

loquela, dialectus.

λάλος, ὄν, loquax, -acis.

λάμαχος, ὄν, strenue pugnans.

λαμβάνω (λήψομαι, ἔλαβον)· 1)

sumo (sumpsi, sumptum, -ere)

aliquid· 2) capio (cepi, captum, -ere), aliquid· ἔρωτι ἐλήφθην, a-

more captus sum· 3) accipio, per-

cipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid·

4) prehendo (-ndi, -usum, -ere)

aliquem ἢ aliquid; λαμβάνομαι τῆς

δεξιᾶς, prehendo dextram manu·

5) prehendo ἢ deprehendo, -ere·

6) duco (-xi, -ctum, -ere)· λαμβά-

νω γυναῖκα, dueo uxorem· 7) λαμ-

βάνω δόξαν, gloriam consequor.

λάμμα, ἡ, lamia, -ae, θ.

λαμπαδάριος, δ, lampadarius, ἄ.

λαμπαθηδρομία, λαμπαδοδρομία
 certamen currendi cum facibus.

λαμπαθηφορέω-ω, ῥῆμ. lam-
 padem gesto.

λαμπαθηφορέα, ἡ, lampadis ge-
 statio.

λαμπαθηφόρος, ὄν; qui lampad-
 em gestat.

λαμπαδοδρομέω-ω, lampadem
 ferens curro.

λαμπαδιστής, δ, lampadarius.

λαμπάς, ἡ· 1) lampas, θ. 2) =

κηρόν, funale, -is, ὄν.

λαμπηδών, ἡ, lampas, -adis, θ.

λαμπρίζω, splendidum reddo.

λαμπρόν, τό, ignis, -is, ἄ.

λαμπρός, splendidus, a, um.

λαμπρότης, ἡ, splendor, ἄ.

λαμπροφόρος, ὄν, splendide ve-

stitus, a, um.

λαμπρυντής, δ, politor, ἄ.

λαμπρύνω, polio (-ivi, -itum, -ire)

aliquem ἢ aliquid· || —ομαι, illu-

strox, -ari; splendesco, -ere,

λαμπρῶς, splendide.

λαμπτήρ, δ, lampas, -adis, ἄ.

λαμπυρίζω, lampyridem refero.

λαμπυρίς, ἡ, lampyris, -idis, θ.

λάμπω (κυρ. καὶ μετφ.) luceo

(-xi, -ere); splendeo (-ui, -ere).

λάμψις, ἡ, splendor, ἄ.

λανθάνωντας, latenter.

λανθάνω (ἔλαθον)· 1) lateo (-ui,

-ere)· 2) μετὰ μετχ. λανθάνω ποιῶν

τι, latenter facio aliquid· || μέσ. ἐ-

πιλανθάνομαι, ὅπερ ἴδε.

λάξ, calce, calcibus.

λάξευμα, τό, sculptura, θ,

λάξευσις, ἡ, incisio lapidis.

λαξευτήρ, λαξευτής, lapicida.

λαξευτικός, ἡ, ὄν, ἐπὶ δ. ad lapi-

cidas pertinens.

λαξευτός, ἡ, ὄν, saxo incisus.

λαξεύω, lapides scalpo, incido;

λελαξευμένος, η, ὄν, (saxo) incisus.

λαξπάτητος, calce pulsatus.

λαοβότειρα, ἡ, populi nutrix.

λαοβότος, ὄν, populum nutriens.

λαοδάμας, populorum domitor.

λαοκρατία, ἡ, vulgi imperium.

λαομίσητος, populo odiosus.

λαοπλάνος, δ, populi deceptor.

λαός, δ· 1) populus, -i, ἀ. 2) multitudo, -inis, θ.

λαοσεβής, ἐς, a populo cultus.

λαοτρόφος, ον, populum alens.

λαοφόνος, populum occidens.

λαοφόρος (δδός), populum ferens

λαπαθοειδής, ἐς, lapatho similis

λάπαθον, τό, lapathum, -i, οὐ.

λαπάρα, ἡ, abdomen, -inis, οὐ.

λαπαρός, ἀ, δν, tenuis, mollis, ἀ.

λάπη (=φλέγμα), pituita, ae, θ.

λαπίζω, effero me; jacto me.

λαπιθαῖος, Lapitheus, a, um.

λάπισμα, τό, jactantia, -ae, θ.

λαπιστής, δ, jactor, oris, ἀ.

λάπτω, lampno, -ere.

λαπώδης, ἐς, pituitae similis.

λαρινός βοῦς, pinguis bos.

λάρυξ (δ.), larix, -icis, θ.

λάρκος, δ, corbis viminea.

λάρναξ, ἡ, arca, -ae, θ.

λάρος (π.), larus, -i, ἀ.

λαρός, ἀ, δν, jucundus, a, um.

λαρυγγίς, clamito, -are.

λαρυγγισμός· 1) clamitatio· *2) νεοελ. ἐπὶ αἰοῦδου, in cantu flexio.

λάρυξ, δ, guttur, -uris, οὐ.

λάσανον, τό, sella, -ae, θ.

λάσθη, ἡ, ludibrium, -ii, οὐ.

λασιόθριξ, hirtus, hirsutus.

λάσιος, α, ον, hirtus, a, um; hirsutus, a, um; villosus, a, um.

λασιότερος, ον, hirsutum (villosum) habens pectus.

λασιόφρυς, δ, ἡ, hirsuta habens supercilia.

λάσκω (ἐλάσκον)· 1) sono, sonitum do· 2) vocem edo, loquor, -i· 3) vociferor, -ari.

*λάσπη, ἡ, lutum, -i, οὐ.

*λασπώνω, coeno demergo ἢ aspergo, (-si), -ere· || —ομαι, caeno demergor ἢ aspegor (-sus sum)· λασπώμενος, caeno aspersus, a, um.

*λασπώδης, ἐς, caenosus, a, um.

Λατινιστής, δ, vir Latine doctus, Latinis literis doctus ἢ eruditus, linguae Latinae peritus; professor linguae Latinae.

Λατινιστί, Latine· Λατινιστί διαλέγομαι, Latine (ἢ) linguā Latinā) loquor· || —γράφω, Latine scribo.

Λατῖνος, Λατινικός, ἡ, δν· 1) Latinus, a, um· ἡ Λατίνη, ἡ Λατινική γλῶσσα, lingua Latina· || οἱ Λατίνοι, Latini, -orum· *2) νεοελ. λατινικά γινώσκω, ἐννοῶ, Latine scio.

λατομεῖον, τό, λατομίαι, αἱ, lapidicinae, -arum, θ. πλ.

λατομέω —ω, caedo lapides.

λατόμημα, saxum excisum.

λατόμητος, incisus in lapides.

λατόμος, δ, lapidica, -ae, ἀ.

λατρεία, ἡ· 1) = ὑπερησία, ministerium, -ii, οὐ. 2) συνήθ. — τῶν θεῶν, cultus, -us, ἀ. adoratio, θ.

λατρεύς, δ, servus, -i, ἀ.

λατρευτής, δ· 1) cultor, -oris, ἀ. 2) adorator, -oris, ἀ.

λατρευτός, colendus, a, um.

λατρεύω· 1) — τοῖς θεοῖς, colo (colui, -ere) deos; adoro (-av.) deos·

*2) νεοελ. λατρεύω τινά, perditte (valde) amo aliquam.

λάτρης, δ· 1) servus, famulus, -i, ἀ. *2) νεοελ. λάτρης τῆς ἀρχαϊότητος, antiquitatis amator.

λάτρις, ἡ, serva, ancilla, -ae, θ.

λαύρα, ἡ· 1) — ρύμη, vicus, -i, ἀ. *2) Laura, monasterium· ἡ Ἁγία Λαύρα, Sancta Laura.

λαφυγμός, δ, heluatio, θ.

λαφυραγωγή —ω, spolio, -are; praedor, -ari; diripio, -ere.

λαφυραγωγία, ἡ, praeda, -ae, θ.

λαφυραγωγός, δ, praedator, ἀ.

λάφυρον, τό, spoliū, -i, οὐ.

λαφύσσω· 1) avide bibo· 2) συν· ἡθ. heluor (-atus, sum, -ari).

λαχανᾶς, δ, olitor, -oris, ἀ.

λαχανάριον, τό, olusculum, -i, οὐ.

λαχαναία, ἡ, olearum collectio.

λαχανεύω, olero, -are.

λαχανίζομαι, olera colligo.

λαχανικός, ἡ, δν, ad olera pertinens; τὰ λαχανικά, olera, -um, οὐ.

λαχανισμός, δ, olerum collectio.

λαχανοειδής, ἐς, oleribus similis.

λάχανον, τό, olus, -eris, οὐ.

λαχανοπωλεῖον, forum olitorium.

λαχανοπωλέω —ω, olera vendo.

λαχανοπώλης, olerum venditor.

λαχανώδης, ἐς, oleraceus, a, um.

λάχνη, ἡ, lanugo, -inis, θ.

λαχνώδης, lanuginosus, a, um.

λαίνα, ἡ, leaena, -ae, θ.

λαίνα, levigo, -are.

λέβης, ὁ, lebes, -etis.

λεγεών, ὁ, ἡ, legio, -onis, θ.

λέγω· 1) = συλλέγω, lego, colligo (-egi, -ctum, -ere)· 2) = φημι, dico (-xi, -ctum, -ere) aliquid· || λέγεται, dicitur, ajunt, ferunt, iertur· 3) = λέγω, ἀγορεύω, dico, loquor, -i· 4) εὐφραδῶς =, eloquenter loquor, eloquor, -i· 5) τελικῶς ἀπαρμ. = κελύω, dico (μετὰ ἐπομ. ut ἡ ne), impero, praecipio alicui aliquid, (ut ἡ ne).

ληλασία, ἡ, praedatio, θ.

ληλατέω -ῶ, ῥημ. praedor (-atus sum, -ari).

ληλάτης, ὁ, praedicator, ἄ.

ληλατικός, praedatorius, a, um.

λεία, ἡ, praeda, -ae, θ.

λείβω (= σπένδω)· libo, -are (οἶνον vinum)· μετφ. δάκρυα — (= ἐκρίνω), lacrymas (alicui) libo ἢ fundo· λεικνίζω, vanno, -ere, aliquid.

λεικνον, τό, ἴδε λίκνον.

λείμαξ, ὁ, limax, acis, ἄ.

λείμμα, τό, reliquiae, -arum, θ.

λείμων, ὁ, pratum, -i, οὐ.

λείμωνιος, α, on, pratensis, e.

λείος, α, on· 1) lēvis, e; — τόπος, levis locus· 2) planus, a, um.

λείότης, ἡ, levitas, -atis, θ.

λείω -ῶ, levigo, -are (aliquid).

λειποθυμέω -ῶ, animo linquor· *ἐκ φόβου ἐλειποθύμουν, animus illi metu concidit.

λειποθυμία, ἡ, deliquium animi; animi ἢ animae defectio.

λειπόθυμος, animo deficiens.

λειποσαρκία, ἡ, macies, -ei, θ.

λειπόσαρκος, macilentus, a, um.

λειποτακτέω -ῶ, desero ordinem; desero exercitum.

λειποτάκτης, ὁ, desertor, ἄ.

λειποταξία, ἡ, desertio, θ.

λειπούρος, on, caudae destitutus.

λειπουνχέω -ῶ, animo linquor ἢ ἀπλ. linquor.

λειπουνχία, ἡ, animi defectio.

λειπόυνχος, animo deficiens.

* Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

λείπω· 1) linquo ἢ relinquo (-liqui, -ctum, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐλλείπω, desum (-fui, -esse)· 3) = ἀπείμι, absum, -esse· *νεοελ. ὁλλῖον εἵλπει (νὰ πέσω), nōn multum astitit (quā cadam)· 4) λειπομαι· α') linquor ἢ relinquor (-lictus sum, -i)· β') = περιλείπομαι, supero, -are; supersum, -esse· γ') κατώτερός εἰμι· λειπομαι σύνεσις ἐδ-δερός, a nemine prudentia superor.

λειρίνος, on, liliaceus, a, um.

λειριοειδής, ἐς, lilio similis.

λείριον, τό, liliū, -i, οὐ.

λείριος, on, liliaceus, a, um.

λειτουργέω -ῶ· 1) publicum munus obo· 2) munus obo· *3) = ιερουργῶ, sacris operor ἢ ἀπλ. operor, -ari· *4) νεοελ. operor, -ari.

λειτούργημα, τό, ministerium publicum.

λειτουργία, ἡ· 1) ministerium publicum; munus publicum ἢ ἀπλ. munus· -eris οὐ· *2) = ιερουργία, munus sacrum, missa, -ae, θ.

λειτουργικός, ἡ, ὄν, ministerialis, e; ministratorius, a, um· || *3) λειτουργικόν, missale.

λειτουργός· 1) munere publice fungens· *2) — τοῦ θεοῦ, minister Dei· || *3) νεοελ. — τῆς πολιτείας, minister reipublicae.

λειχήν, ὁ, lichen, -enis, ἄ.

λειχηνιάω -ῶ, lichene laboro.

λείχω, lambo, lingo (aliquid).

λειψανδρία, ἡ, virorum penuria.

λείψανον, τό, λείψανα, τὰ, reliquiae, -arum, θ.

λείψυδρέω -ῶ, aquā careo.

λείψυδρία, ἡ, aquae defectus.

λείψυδρος, on, aquā destitutus.

λείωδης, ἐς, lēvis, e.

λείωμα, τό, levitas, -atis, θ.

λείωσις, ἡ, levigatio, -onis, θ.

λεκάνιον, λεκανίς, λεκανίσκη, parva pelvis.

λεκάνη, ἡ, pelvis, -is, θ.

λέκισθος, ἡ· 1) = ὁ τοῦ φῶς κρόκος, vitellus, ἄ· 2) = δοκτριον πίσον, pisum.

λεκισθειδής, λεκισώδης, lutens.

λεκτέος, dicendus, a, um.

λεκτικός, ἡ, ὄν, dicendi peritus,

a, um; disertus, a, um.

λεπτός, ἡ, ὄν· 1) collectus, a, um.

2) συνήθ. dictus, a, um.

λέκτρον, τό, lectus, -i, ἄ.

λελογισμένως, prudenter.

λεμβάδιον, τό, lembulus, -i, ἄ.

λέμβος, ὁ, (*ῆ), lembus, -i, ἄ.

λέμβαρχος, gubernator lembi:

λέμμα, τό, cortex, -icis, ἄ.

λέμφος, ὁ, mucus, -i, ἄ.

λεμφώδης, ες, mucosus, a, um.

γλέντιον, τό, lentium, -i, οὐ.

λεξιείω, dicturio, -ire.

λεξειδίον, τό, vocula, -ae, θ.

λεξικογράφος, lexicus scriptor.

λεξικόν, τό, lexicon, -i, οὐ.

λέξις, ἡ· 1) = τὸ λέγειν, dictio,

-onis, θ. 2) = λόγος, oratio, -onis, θ.

3) = ὄνομα, vocabulum, -i, οὐ.

λεοντέη -ῆ, ἡ, leonina pellis.

λεόντειος, leoninus, a, um.

λεοντιδεύς, ὁ, leonis catulus.

λεοντόθυμος, ὄν, leonino, (id

est, iorti) animo praeditus, a, um.

λεοντόψυχος, ὄν, animo leonino,

(id est, fortissimo) praeditus.

λεοντώδης, ες, leone similis.

λεπιδιον, τό, squamula, -ae, θ.

λεπιδοειδής, ες, squamae similis.

λεπιδόω -ῶ, in squama muto.

λεπιδωτός, ἡ, ὄν, squamans, -ntis;

squamosus, a, um.

λεπίζω, decortico, -are.

λέπιον, τό, squamula, -ae, θ.

λεπίς, ἡ· 1) — ιχθύων, squama,

-ae, θ. 2) — χαλκοῦ, σιδήρου, ae-

ris, ierri aquama· 3) — καρύον,

πίριονος, lamina.

λέπισμα, λεπισμός, decorticatio.

λέπος, τό, cortex, -icis, ἄ. λ.

λέπρα, ἡ, lepra, -ae, θ.

λεπρίωω -ῶ, leprā laboro.

λεπρός, ἄ, ὄν· 1) = τραχὺς, sca-

per, a, um· 2) = λεπριών, leprosus.

λεπρόμαι -οῦμαι, leprā laporo.

λεπρώδης, ες, leprosus, a, um.

λεπταλέος, α, ὄν, tenuis, e.

λεπτεπίλεπτος, valde gracilis.

λεπτόγαιος, λεπτόγειος, λεπτό-

γεως, cujus solum est tenue ἢ

exile.

λεπτόγραμμος, minutis lineis.

λεπτογράφος, ὄν, minutis literis

scribens.

λεπτόδερμος, ὄν, ἐπίθ. tenuem

pellem habens.

λεπτοδερμία, ἡ, tenuitas corii.

λεπτόθριξ, ὁ, ἡ, tenui capillo.

λεπτοκάβρον, τό, nux abellana.

λεπτόκαυλος, ὄν, exili caule.

λεπτολογέω -ῶ, minute dico sub-

tilus de re (levi) dissero.

λεπτολόγημα, τό, λεπτολογία, ἡ,

subtilior de rebus disputatio.

λεπτολόγος, ὄν, de rebus minu-

tis disputans.

λεπτομέρεια· 1) partium subtili-

tas· *2) νεοελ. singulae partes.

λεπτομερής, ες, tenuis, e; minu-

tus, a, um; subtilis, e.

λεπτομερῶς, minutim.

λεπτόν, τό· 1) νόμισμα, libella, -ae,

θ. 2) — έντερον, intestinum te-

nue· *3) — τῆς ὥρας, sexagesima

pars horae, punctum, -i, οὐ.

λεπτός, ἡ, ὄν· 1) tenuis, e· λεπτή

ἐσθής, tenuis vestis· 2) subtilis, e·

3) exilis, e· *4) νεοελ. λεπτός τὸν

νοῦν, acutus, argutus, a, um.

λεπτότης, ἡ· 1) tenuitas, θ. 2)

subtilitas, θ. 3) gracilitas, θ. 4)

argutiae arum, θ.

λεπτοτομέω -ῶ, minutatim seco.

λεπτοτράχηλος, ὄν, tenui collo.

λεπτότριχος, ὄν, tenuibus pilis.

λεπτοτρέγω -ῶ· 1) subtilia opera

conficio· 2) subtiliter distinguo.

λεπτοουργία, ἡ, intestinum opus.

*λεπτοουργική, ars iustestinararia.

λεπτοουργός, ὁ, intestinarius, -ii, ἄ.

λεπτόφνης, ες, subtiliter textus.

λεπτόφλοιος, ὄν, tenui cortice.

λεπτόφυς, ες, tenuis, e.

λεπτόχειλος, tenuia labra habens

λέπτυνσις, ἡ, extenuatio, θ.

λεπτύνω· 1) extenuo, -are, ali-

quid· 2) = ισχυαίνω, gracilem red-

do· || -ομαι, gracilis fio.

λεπτῶς, tenuiter; subtiliter.

λέπτυρον, τό· 1) putamen ovi· 2)

δ τῆς ροιᾶς φλοιός, malicorium, οὐ.

λεπυρός, ἄ, ὄν, squamam habens.

λέπω, decortico. -are.

λεπώδης, ες, squamosus, a, um.

λέσχη, ἡ· 1) = διάλογος, sermocinatio, -onis, θ. 2) locus ad sermocinationem.

λεσχηγεία, ἡ, confabulatio, θ.

λεσχηγεῖω, fabulor cum aliquo.

λέσσης, δ, garrulus, -i, ἄ.

λευίτης, δ, levites, -ae, ἄ. || **λευιτικός**, ἡ, ὄν, leviticus, a, um.

λευκαίνω, **λευκάζω**, albico, red-do (aliquid); —ομαι, abbesco.

λευκάκανθα, ἡ, leucantha, θ.

λευκάνθεμον, leucanthemon οὐ.

λευκανοίς, ἡ, dealbatio, θ.

λευκαντής, δ, dealbator, ἄ.

λευκαντικός, ἡ, ὄν, dealbans.

λευκαργίλλος, ἡ, leucargillos, θ.

λευκασμός, δ, dealbatio, θ.

λεύκη, ἡ, populus, -i, θ.

λεύκινος, populeus, a, um.

λευκόδεμος, ον, albo pelle.

λευκόδους, albos dentes habens.

λευκόθριξ, cui nivei sunt capilli.

λευκόιον, τό, leucoion, -i, οὐ.

λευκομέλας, nigro et albo mixtus

λευκόπεπλος, alba veste indutus.

λευκόπους, albos habens pedes.

λευκόπτερος, **λευκοπτέρυξ**, albas alas (ἢ vela alba) habens.

λευκόπτερος, ον, albus et ruber

λευκόροdon, τό, rosa alba.

λευκός, ἡ, ὄν, albus, a, um; candidus, a, um.

λευκόσαρκος, ον, carne candida.

λευκόστικτος, leucostictos, ον.

λευκοσώματος, ον, albus, a, um.

λευκότης, ἡ, candor, -oris, ἄ. albedo, -inis, θ.

λευκότριχος, ον, albineus, a, um.

λευκόφαιος, ον, ex albo et fusco mixtus, a, um.

λευκοφορέω -ῶ, candida veste utur; albam vestem gero.

λευκοφόρος, ον· 1) albam vestem gerens ἢ indutus, a, um· 2) albatuḥ ἢ candidatus, a, um.

λευκοφυής, ἐς, albus natus.

λευκοχίτων, δ, ἡ, candidam tunnicam habens.

λευκόχροια, ἡ, albus color.

λευκόχρους, ον, candidam cutem habens; albicolor, -oris.

λευκώ -ῶ, album reddo (ali-

quid); —οῦμαι, albus reddo ἢ fio. **λευκώλενος**, ον, candidos habens lacertos.

λεύκωμα, τό· 1) album, -i, οὐ.

2) — ῶσθ, alumentum, -, οὐ. 3) — τῶν ὀφθαλμῶν, albugo, -inis, θ.

λευκόν, δ, populeum, -i, οὐ,

λευκῶς, candide.

λεύς, δ, lapis, -idis, ἄ.

λευχειμονέω -ῶ, albis induor.

λευχείμων, δ, candidatus, a, um.

λέχος, τό, lectus, -i, ἄ.

λεχώ, **λεχωῖς**, ἡ, puerpera, -ae, θ.

λέων, δ, leo, -onis, ἄ.

λεώς, δ, populus, -i, ἄ.

λεωφόρος, ἡ, via publica.

λήγω, desino, -are, aliquid; finem facio alicujus rei.

ληθαῖος, α, ον, lethaeus, a, um.

ληθαργέω -ῶ, obliviscor, -i.

ληθαργία, ἡ, λήθαργος, δ, le-

thargia, -ae, θ. lethargus, -i, ἄ.

ληθαργίζω, lethargia laboro.

ληθαργικός, lethargicus, a, um.

λήθαργος, ον· 1) immemor· 2) malignus, a, um· 3) = ληθαργία.

λήθη, ἡ, oblivio, -onis, θ. || **λήθης ἀείος**, obliviscendus, a, um· ||

ἡ **Λήθη**, Lethe, -ae, θ.

ληΐζομαι, praedor (-atus sum, ari); populor (-atus sum, -ari) aliquid.

λήϊον, τό, seges, -etis, θ.

λήϊς, ἡ, praeda, -ae, θ.

λήϊτον, τό· 1) = τό δημόσιον, publicum, -i, οὐ. 2) = βουλευτήριον,

consilium publicum.

ληκτήριος, α, ον, desinens, -ntis.

ληκτικός, ἡ, ὄν, terminalis, e.

ληκνυθίζω· 1) = κομπάζω, ampulor· 2) — τι, oratorie exorno aliquid.

ληκνύθιον, parva ampulle.

λήκνυθος, ἡ, ampulla, -ae, θ.

λήμα, τό, animus fortis.

ληματίας, δ, forti animo.

ληματιάω, forti animo sum.

λημάω -ῶ, lippio, -ire.

λήμμα, τό· 1) acceptum, -i, οὐ.

lucrum, -i, οὐ. redditus, us ἄ. 2) ἐν

τῇ λογικῇ, sumptio, θ.

λημμάτιον, sumptiuncula, θ.

λημνίσκος, δ, lemniscus, -i, ἄ.

ληνοβάτης, δ, calcator, α.
ληνός, δ, calcatorium, -ii, ου.
ληξιαρχικόν· βιβλίον ἢ γραμματεῖον, tabula tribūs, liber civium.
ληξιπύρετος, ον, febrem sedans.
1. λήξις, ἡ, sortitio, -onis, θ.
2. λήξις, ἡ, terminatio, θ. iinis.
ληπιτός, α, ον, capiendus, α, um.
ληπιτήρ, λήπιτης, δ, qui capit.
ληπιτικός, ἡ, όν, ad capiendum proclivis.
ληπιτός, όν, όν· 1) αρ. captus, α, um; 2) qui capi potest.
ληρέω -ω, nugor -ari.
λήρημα, τό, nugae, -arum, θ.
ληρολογία, ἡ, nugacitas, θ.
ληρολόγος, δ, nugator, α.
λήρεος, ό· 1) nugae, -arum, θ. 2) = ληϊώδης άνθρωπος, nugator, α.
ληρεώδης, ες, nugatorius, α, um.
ληρωδία, ἡ, nugae, -arum, θ.
λησμονέω -ω, obliviscor, -i.
λησμοσύνη, ἡ, obliuio, θ.
λήσμων, ον, obliuiscus, α, um.
λησταρχεῖον, τό, latronum receptaculum.
λησταρχος, δ, princeps latronum.
ληστεία, ἡ, latrocinium, ου.
ληστεῖν·ω, latrocinor, -ari; praedox, -ari; praedas ago || —ομαι, a praedonibus infestor.
ληστής, ληστήρ, δ, latro, -onis, α, praedo, -onis, θ.
ληπτικός, ἡ, όν, praedatorius, α, um; latrocinialis, e.
ληπτικῶς, latrocinialiter.
λήστις, ἡ, obliuio, -onis, θ.
*ληστοπραξία, ἡ, latrocinatio, θ.
ληστοπροφέω -ω, a praeda alo.
ληστρικός, ληστρικόν, ληστρικῶς, ιδε. ληστικῶς, κτλ.
ληστρίς, ἡ, praedatrix, -icis, θ.
λήψις, ἡ· 1) acceptio, onis, θ. 2) prehensio, -onis, θ. 3) εν τη λογικῇ adsumptio, -oris, θ.
λίαν, nimis, nimium.
λιάρος, α, όν· 1) tepidus, α, um 2) suavis, e.
λιβάδιον, τό, pratium, -i, ου.
λιβαρίζω· 1) turis odorem refero· 2) μεταρ. ture suffio aliquid ἢ aliquidem; μεταρ. adolor, (-ari) aliquem.

λιβανικός, ἡ, όν, tus referens.
λιβανος, ό· 1) arbor turifera· 2) = λιβανωτός, tus; -uris, ου.
λιβανοφόρος, ον, turifer, α, um.
λιβανόχρους, ον, turei coloris.
λιβανώδης, ες, tureus, α, um.
λιβανωτής, ἡ, rosmarinus, -i, α.
λιβανωτόν, τό, tus, -uris, ου.
λιβανοπώλης, δ, turis venditor.
λιβανωτός, δ, ἡ, tus, -uris; ου.
λιβανωτοφόρος, turifer, α, um.
λιβανωτρίς, ἡ, turibulum, ου.
λιβάς, ἡ, gutta, ac, θ.
λιβερινίδες, αἱ, liburnicae naves.
λίβον, τό, libum, -i, ου.
λιβότοτος, δ, libonotus, -i, α.
λιβυρνίς, ἡ, liburnica (navis).
λίγδην, strictim; leniter.
λίγδος (= γυδός), mortarium, ου.
λιγνός, ἡ, fuligo, -inis, θ.
λιγύμολπος, ον, suaviter canens.
λιγυρίζω, suaviter carō.
λιγυρός, α, όν· 1) stridulus α, um· 2) canorus, α, um.
λιγύς, εἶα, υ, clare stridens.
λιγύφθογγος, λιγύφωνος, ον, stridulam vpcem habens.
λιθάξω, lapido, -are.
λίθαξ, ἡ lapillus, -i, α.
λιθάργυρος, ἡ, lithargyros, θ.
λιθάριον, τό, lapillus.
λιθάσμός, δ, lapidatio, -onis, θ.
λιθαστής, δ, lapidator, -oris, α.
λιθ(ε)ία, ἡ· 1) materia lapidum ad aedificia· 2) gemma, -ae, θ.
λιθίασις (νόσος)· calculus, -i, α.
λιθία -ω, calculo laboro || λιθίων, εἶα, όν, calculosus, α, um.
λίθινος, η, ον, lapideus, α, um.
λιθοβολέω -ω, lapido, -are.
λιθοβολία, ἡ, ιδε.
λιθοβολισμός, δ, lapidatio, θ.
λιθοβόλος, ό· 1) lapidator, α. 2) = τό λιθοβολόν, pallista, -ae, θ.
*λιθογραφία, ἡ, lithographia, θ.
*λιθογράφος, δ, lithographus, e.
λιθόδημος, lapidibus structus.
λιθοδόμος, δ, structor murtorum; faber lapidarius.
λιθοειδής, ες, lapidi similis.
λιθοκέρατος, ον, immisceretur.
λιθοκόλλητος, ον, gemmeus, α,

um; gemmifer, a, um.
λιθοκοπέω -ω, lapides caedo.
λιθοκοπία, ἡ caesio lapidum.
λιθοκόπος, δ, lapicida, -ae, δ.
λιθόξεστος, ον, ἐλαφιδε scalptus.
λιθοξοείδον, τό, lapicidina, -ae, θ.
λιθοξός, δ, labidarius, -ii, δ.
λιθοποιός, ον, saxificus, a, um.
λίθος, δ· 1) lapis, -idis, δ. 2) ἡ λίθος, lapillus, -i, δ.
λιθόστρωτος, ον, lapidibus stratus; lithostratus, a, um.
λιθοτομέον, lapicidinae, -arum.
λιθοτομέω -ω, lapides excindo.
λιθοτομικός, ad lapicidam pertinens: || ἡ—ἡ, ars lapicidae.
λιθοτόμος, δ, lapicida, -ae, δ.
λιθότομος, ον, sectus, e lapide.
λιθόω -ω, in lapidem verto || —οῦμαι, lapidesco, -ere.
λιθώδης, ες, lapidosus, a, um.
λιθωδία, ἡ, lapidositas, θ.
λικμάς, ἡ, ventilastrum, -i, οὐ.
λικμάω -ω, **λικμίζω**, ventilo.
λικμητής, δ, ventilator, δ.
λικμητήριον, τό, **λικμός**, δ, ventilastrum, -i, οὐ.
λικνάριον, τό, vannulus, -i, δ.
λικνίζω, vanno, -ere, aliquid.
λικνοειδής, ες, vannio similis.
λίκνον, τό· 1) = **λικμητήριον**, ventilastrum, -i, οὐ. 2) σκάφη τῶν νηπίων, cunae, -arum, θ.
λικναίνω, fame laboro.
λιμενάρχης, δ, portus praefectus.
λιμεναρχία, portus praefectura.
λιμενίζω, colloco in portu; —ομαι, sum in portu.
λιμενίσκος, δ, parvus portus.
λιμενοφύλας, δ, portum custos.
λιμήν, δ· 1) portus, -us, δ.
λιμνάζω, stagno, -are.
λιμναῖος, paluster, tris, tre.
λίμνη, ἡ· 1) lacus, δ. 2) = ἔλος, stagnum, -i, οὐ. palus -udis, θ.
λιμνόβιος, ον, in palude vivens.
λιμνοθάλασσα, lacus aquae salsae.
λιμνώδης, ες, paludosus, a, um.
λιμόθνης, ἡ, ἡ, fame mortuus.
λιμοκτονέω -ω· 1) fame eneco· *2) ἀμετ. iame enecor.
λιμοκτονία, ἡ, caedes per famem.

λιμοκτόνος, ον, iame enecans.
λιμός, δ, famēs, -is, θ.
λιμοφόρος, ον, famem afferens.
λιμώδης, ες, famelicus, a, um.
λιμώτω, esurio, -ire; μετφ. **λιμώτω** χρυσοῦ, esurio aurum.
λίνα, ἡ, linum, -i, οὐ.
λίνεος, α, ον, lineus, a, um.
λινεργής, ες, e lino factus.
λινόδετος, ον, lino vinctus.
λίνον, τό· 1) linum, -i, οὐ. 2) ἡ ὀθόνη, linteum, -i, οὐ. 3) = δίπλωτον, linum, -i, οὐ. rete, -is, οὐ.
λινόπλοκος, ον, retia texens.
λινόπλοκος, ον, e lino textus.
λινόποιος, ον, linterarius, a, um.
λινόρραφής, ες, e lino sūtus.
λινόστολος, ον, lino vestitus.
λινουργεῖον, officina inteorum.
λινουργία, ἡ, lini coniectio.
λινουργός, ον, linterarius, a, um.
λινόης, ἡ, οὖν, lineus, a, um.
λινόϋφος, ον, linum texens.
λινάχλαινος, lineam habens.
λινόω -ω, lino vincio.
λίνωσις, ἡ, lino, vinctio.
λιπαρός, **λιπαῖον**, pinguefacto, ere || —ομαι, pinguesco, -ere.
λιπαρέω -ω, instantan peto.
λιπαρής, ες, assiduus, a, um.
λιπαρήσις, ἡ supplicatio, θ.
λιπαρία, ἡ, pinguitia, -ae, θ.
λιπαρός, α, ον· 1) pinguis, e· 2) nitidus, a, um.
λιπαρότης, ἡ, pinguedo, θ.
λιπαρὸς, pinguiter.
λίπασμα, τό, pinguedo, θ.
λιπόθρις, δ, ἡ, pilis carens.
λιποθυμέω -ω, animo deficio.
λιποθυμία, ἡ, animi ἢ animae defectio, -onis, θ.
λίπος, τό, pinguedo, -inis, θ.
λιποσαρκέω -ω, macilentus sum.
λιπόσαρκος, macilentus, a, um.
λιποτακτέω, ἴδε **λειποτακτέω**.
λίπουρος, ον, cauda carens.
λιποψυχέω -ω, animo concido.
λιποψυχία, ἡ, animi defectio.
λίπωδης, ες, pinguis, e.
λίρινος, ον, liliaceus, a, um.
λίσγος, δ, ligo, -onis, δ.
λίσσος, ἡ, ον, lēvis, e.

λίστερον, τό, ligo, -onis, á.
λίστερόω -ω, complano, -are.
λίστερωτός, complanatus, a, um.
λιτανεία, ή, supplicatio, θ.
λιτανευτός, ή, όν, oratus, a, um.
λιτανεύω, supplico, -are.
λιτή, ή, supplicatio, θ.
λιτός, ή, όν, simplex, -icis.
λιτότης, ή, 1) vilitas, -atis; θ. 2) σγ. εητ. extenuat, θ.
λιτοφαγία, ή, victus tenuis.
λίτρα, ή, 1) libra, -ae, θ. 2) pondo (άκλ.).
λιτώς, simpliciter.
λιχανός, δ, digitus index ή άπλ. index, -icis, á.
λιχήν, δ, impetigo, -inis, θ.
λιχμάζω, **λιχμαίνω**, **λιχμάω** -ω, lambo, -ere; ligurio, -ire.
λιχνεύω, ligurio, -ire.
λιχνεία, ή, ligurito, -onis, θ.
λιχνεύματα, τά, cupedia, -orum.
λίχνος, liguritor; gulo.
λίχνως, gulose.
λίψ, δ, africanus ventus.
λοβός, δ, 1) — τοῦ ώτός, ima pars auris, 2) — τοῦ ήπατος, iibra, -ae, θ. 3) ό τῶν έλλόφων καρπός, *τό λοβύ, siliqua -ae, θ.
λοβώδης, ες, siliquae similis.
λογάδην, lecte, cum delectu.
***λογαριάζω**, rationem inco.
***λογαριασμός**, δ, computatio, θ.
λογάς, δ, ή, delectus.
λογάω -ω, dicere cupio.
λογίζομαι, 1) = λογαριάζω τι, alicujus rei rationem inco, 2) = άναλογίζομαι τι, σκέπτομαι περί τινος, reputo, -are, aliquid.
λογικεύομαι, ratiocinor, -ari.
λογική, ή, logice, -es, θ. ή logica, -orum, οὐ.
λογικόν, τό, 1) ratio, -onis, θ. 2) rationabilitas, -atis, θ.
λογικός, ή, όν, 1) = έλλογος, ratione praeditus, rationis particeps, 2) = διαλεκτικός, dialecticus, a, um.
λογικώς, cum ratione.
λόγιμος, όν, mentione dignus; memorabilis, e.
λόγιον, τό, responsum divinum; oraculum, -i, οὐ.

λόγιος, α, όν, 1) = δεινός λέγειν, disertus, facundus, a, um, 2) doctus, a, um; eruditus, a, um.
λογιότης, ή, 1) facundia, -ae, θ. *2) νεοελ. ή λογιότης σας, vos, eruditissime magister.
λογισμός, δ, — άριθμητικός, supputatio ή computatio, θ. calculatio, θ. 2) = διαλογισμός, ratiocinatio, θ. 3) = σκέψις, cogitatio, -onis, θ. 4) = τό λογικόν, ratio, θ.
λογιστής, δ, ratiocinator.
λογιστικός, supputarius, a, um.
λογιστική, ή, rationum scientia.
λογογραφέω -ω, orationes scribo.
λογογραφία, orationum scriptio.
λογογράφος, logographus, á.
λογοδιάρροια, ή, verborum profuvium, loquacitas, -atis, θ.
λογοδοσία, ή, rationum relatio.
***λογοθέτης**, δ, cancellarius, -ii, á.
λογοκλοπεία, plagium literarium.
***λογοκλόπος**, δ, plagiarus, -ii, á.
λογομαχέω -ω, verbis pugno; rixor (atus sum, -ari).
λογομαχία, ή, rixa, -ae, θ.
λόγος, ό, 1) dictum, -i, οὐ. verbum, -i, οὐ. verba; -orum, cὐ. 2) sermo, -onis, θ. oratio, -onis, θ. λόγον ποιούμαι (= δημιουργῶ), orationem habeo, dico. *λόγος άπ' άμβωνος, sacra oratio. 3) mentio, -onis, θ. 4) dialogus, -i, οὐ. colloquium, -ii, οὐ. 5) sermo, -onis, á. fama, -ae, θ. rumor, -oris, θ. ratio, -onis, θ. α') βεβαιῶ τι τεκμηρίοις και λόγοις, aliquid argumentis et rationibus confirmo. β') οὐδένα λόγον έχει, οὐκ έχει εἰκόνα λόγον, nulla ratio est. γ') λόγον (= εὐθύνας) δίδωμι, ἀποδίδωμι, ὑπέχω τι, rationem do, reddo alicui. δ') κατá λόγον τινός, ad alicujus rei rationem. ε') ό λόγος (= τό λογικόν) άρχει, ratio praest. 7) = βιβλίον, liber, -i, πειστος λόγος, liber primus.
λόγχη, ή, lancea, -ae, θ.
λογχοφόρος, lancearius, a, um.
λογχώδης, **λογχοειδής**, ες, **λογχωτός**, ή, όν, lanceae similis, e.
λοιβή, ή libatio, -onis, θ.
λοιδορέω -ω (τινα) και -οῦμαι (τινι),

convicior (-atus sum, -ari), male-dico (xi, -ere) aliquem; objourgo, -are, aliquem: || —οὔμαι ὑπό τινος, conviciis afficio ab aliquo.

λοιδορημα, τό, maledictum, οὐ.

λοιδορησεις, ἡ, maledictio, θ.

λοιδορία, ἡ, convicium, -i, οὐ.

λοιδορός, ον, maledicus, a, um.

λοιδορός, maledice.

λοιμικός, ἡ, ὄν, bestilens.

*λοιμοκαθάρτηριον, τό, valetudinarium, -i.

λοιμός, δ, pestis, -is, θ.

λοιμώδης, ες, pestilens, ntis,

λοιμώτω, peste laboro.

λοιπός, ἡ, reliquum, -i, οὐ.

λοιπός, ἡ, ὄν 1) reliquus, a, um 2) ceterus, a, um 3) τοῦ λοιποῦ, tempore postero in posterum.

λοισθίος, α, ον, ἐπιθ. extremus ultimus, a, um.

λοξύνω, pbliquo, -are.

λοξοπορεύω -ω, oblique incedo; ex transverso cedo.

λοξός, ἡ, ὄν 1) obliquus, a, um, 2) transversus.

λοξοτενής, ἐς, oblique tentus.

λοξότης, ἡ, obliquitas, -atis, θ.

λοξόω -ω, obliquo, -are, a.iquid.

λοξῶς, oblique.

λόξωσις, ἡ, obliquatio, θ.

λοπίζω, decortico, -are.

λοπός, δ, cortex, -icis, ἄ.

λουσίς, ἡ, lavatio, -onis, θ.

λουτήρ, δ, labrum, -i, οὐ.

λουτρών, τό 1) lavacrum, -i, οὐ. 2) balneum.

λουτρών, δ, balneum, -i, οὐ.

λούω, lavo (-vi, lautum, -are) aliquem: || —ομαι, me lavo ἢ laboro (lautus sum, -ari).

λοφάω -ω, cristatus sum.

λοφία, ἡ 1) juba, -ae, θ. seta, -ae, θ. 2) cacumen collis.

λοφίας, δ, jubā praeditus.

λοφίον, λοφίδιον τό, cristula, θ.

λοφόμες, εσσα, εν 1) tumulosus, a, um 2) cristatus, a, um.

λοφοπωλέω -ω, cristas vendo.

λόφος, δ 1) collis, -is, ἄ. tumulus 2) —ζώων, κόρυθος, crista, θ.

λοφοφόρος, ον, cristatus, a, um.

λοφώδης, ες, frequentes colles habens; tumulosus, a, um.

λοφωτός, cristatus, a, um.

λοχαλία, ἡ centuriatio, ἄ.

λοχαγός, δ, centurio, -onis, θ.

λοχαίος, α, ον, puerperus, a, um.

λοχεία, ἡ, puerperium, οὐ.

λοχεῖος, α, ον, puerperus, a, um.

λόχευμα, τό, partu editum.

λοχεύτρια, ἡ, puerpera, -ae, θ.

λοχεύω 1) —γεννώ parturio 2) —εγεννώ τινα, parturientem adjuvo.

λόχησις, ἡ, insidiae, -arum, θ.

λοχίζω, insidior, -ari.

λοχαῖος, λόχμιος, silvestris, e.

λόχη, ἡ, fruticetum ἢ frutectum.

λοχόμομαι—οὔμαι, frutico, -are.

λοχμώδης, ες, fruticosus, a, um.

λόχος, δ 1) —ἐνέδρα, insidiae, -arum, θ. 2), centuria, -ae, θ.

λυγγαίνω καὶ λυγγάνω, (κοιν. λυγγιάζω), singultio, -ire.

λυγγώδης, ες, caepius singultiens λυγδην, singultim.

λυγερός, ἄ, ὄν, flexilis, e.

λυγίζω, flecto, -ere; flexo, -are, vico, aliquid.

λύγινος, η, ον, vimineus, a, um.

λύγισμα, λυγισμός, flexus, -us, ἄ.

λυγιστής, δ, victor, -oris, ἄ.

λυγιστικός, ἡ, ὄν, ilexilis, e.

λυγιστός, ἡ, ὄν, flexus, a, um.

λυγμός, δ, singultus, us, ἄ.

λυγμώδης, saepius singultiens.

1 λύγξ, δ, (ζ.) lynx, -ncis, θ.

2 λύγξ, ἡ, singultus, -us, ἄ.

λύγος, ἡ, lygos, θ. vimen, -inis.

λυγός -ω, flecto -ere.

λυγρός, ἄ, ὄν, funestus, a, um.

λυγώδης, ες, similis.

λύκαινα, ἡ, lupa, -ae, θ.

λυκαινός, ἡ, lupula, -ae, θ.

λυκάνθρωπος, δ, versipellis, ἄ.

λυκαυγές, τό, diluculum, -i, οὐ.

λυκέη, -ῆ, lupina pellis.

λύκειον, τό, lyceum, -i, οὐ.

λύκειος, α, ον, lupinus, a, um.

λύκη, ἡ, prima, lux.

λυκηθμός, δ, luporum ululatus.

λυκηδεύς, δ, lupi catulus.

λύκιον, τό, lycium, -i, οὐ.

λύκος, δ lupus, -i, ἄ.

λυκόφως, τό, crepusculum, οὐ.
 λυκώδης, ες, lupinus a, um.
 λῦμα, τό, purgamentum, -i, οὐ.
 λυμαίνομαι· 1) perdo (idi, itum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) cor-
 rumpo (-upi, ptum, -ere) aliquid,
 (τὸν στήμαχον, stomachum).
 λυμαντήρ, λυμαντής, δ, perditor,
 -oris, á. corruptor, -oris, á.
 λυμεών, δ, perditor, -oris, á. va-
 stator, -oris, á.
 λύμη, ἡ, lues, -is, θ.
 λυμώδης, ες, perniciosus, a, um.
 λυπέω -ὦ· 1) dolore afficio (-eci,
 -ere) aliquem· 2) λυπεῖ με τι, pi-
 get me alicujus rei· 3) λυποῦμαι
 ἐπὶ τινι· α') moereo, -ere· β') do-
 leo (-ui, -ere) aliqua re· γ') λυ-
 ποῦμαι τινα, me miseret alicujus.
 λύπη, ἡ, dolor, á. tristitia, θ.
 λυπηρός, á, ὄν, tristis, e.
 λυπητικός, tristificus, a, um.
 λυπρός, macilentus, a, um.
 λυπρότης, ἡ, sterilitas, θ.
 λύρα, ἡ, lyra, -ae, θ.
 λυρικός, ἡ, ὄν, lyricus, a, um.
 λύριον, τό, parva lyra.
 λυρισμός, δ, pulsus lyrae.
 λυριστής, δ, lyristes, -ae, θ.
 λυρῳδής, ες, lyricus, a, um.
 λυρῳδία, ἡ, lyrae cantus.
 λυρῳδός, δ, lyricen, -inis, á.
 λυσίδικος, ὄν, lites dissolvens.
 λυσιζωνος, ὄν, zonam solvens.
 λυσίκομος, ὄν, capillos solutos ἢ
 passos habens.
 λυσιμαχος, ὄν, pugnam solveus.
 λύσιμος, ὄν, solubilis, e.
 λύσιος, α, ὄν, solvens ἢ liperans.
 λυσίποινος, ὄν, laboribus et mo-
 lestiis liberans.
 λύσις, ἡ, solutio, -onis, θ.
 λυσιτέλεια, ἡ, utilitas, θ.
 λυσιτελέω -ὦ τι, utilis sum ali-
 cui; commodus sum alicui.
 λυσιτελής, ες, utilis, e.
 λυσιτελῶς, utiliter.
 λύσσα, ἡ, rabies, -ei, θ.
 λυσσαλέος, α, ὄν, rabidus, a, um.
 λυσσαλέως, rabide; rabiose.
 λυσσάω -ὦ, rabidus sum.
 λύσσημα (κ. λύσσασμα), τό, rabies,

-ei, θ. furor, -oris, á.
 λυσσώδηπτες, ὄν, a rabido cane
 morsus, a, um.
 λυσσομανέω -ὦ, rabie agor.
 λυσσομανής, ες, furore rabidus.
 λυσσώδης, ες, rabiosus, a, um.
 λυσσώδως, rabiose; rabide.
 λυτήρ, δ, solutor, liberator.
 λύτης, δ, ἴδε προλήτης.
 λυτικός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. solvens;
 solubilis.
 λυτός, ἡ, ὄν, solutus, a, um.
 λύτρον, τό, redemptionis pretium·
 ἀνεν λύτρου, sine pretio.
 λυτρόω -ὦ τινα, redemptum de-
 mitto aliquem (captivum), ὅθεν =
 libero -are, aliquem· || λυτρωθεῖς,
 liberatus, a, um· || μέσ. -οῦμαι
 τινα, redimo (-emi, -emptum, -ere)
 aliquem.
 λύτρωσις, ἡ· 1) redemptio (ca-
 ptivorum)· 2) liberatio, θ.
 † λυτρωτής, δ, redemptor, á.
 λυχνεῖον, τό, candelabrum, οὐ.
 λυχνεύς, δ· 1) fax, -acis, á. 2) —
 λίθος, lychnites, -ae, á.
 λυχνία, ἡ, candelabrum, οὐ.
 λυχνίσκος, δ, lucernula, -ae, θ.
 λυχνίτης λίθος, lychnites, -ae, á.
 λύχνος, δ· 1) lucerna, -ae, θ.
 lychnus, -i, á. —εν ἀνάπῳ, lu-
 cernam accendo· 2) — κήρυος, can-
 dela, θηλ.
 λύω, solvo, dissolvo (-olvi, -olu-
 tum, -ere) aliquem ἢ aliquid· ||
 λύομαι α') solvitur (-olutus sum,
 solvi), λελυμένος, η, ὄν, solutus, a,
 um· β') λύομαι (= λυτροῦμαι) τοὺς
 αἰχμαλώτους, redimo captivos.
 λωβάομαι -ῶμαι· 1) contumelia
 afficio· 2) corrumpto.
 λώβευσις, ἡ, contumelia, θ.
 λωβέω, contumelia afficio.
 λώβη, ἡ· 1) contumelia, ae, θ.
 2) = λέπρα, lepra, θ.
 λώβησις, ἡ, injuria.
 λωβός (= λωβιάς), leprosus.
 λώων, melior, λῶον, melius.
 λωπάς, ἡ, vestimentum tenue.
 λώπη, ἡ, pallium; vestis.
 λαποδυσία, ἡ, vestium spoliatio
 ὁθ. furtum, -i, οὐ.

λωποδυνέω - ὦ, veste exho, vestimenta furor, ὄθ. latrocinor.
λωποδύτης, δ, qui vestas clam supripit, ὄθ. lustruculus, ἄ.
λωρίον, τό, parvum lorum.
λώρον, τό, lorum, ἄ. οἰ.
λῶστος, η, ον, optimus, α, um.
λωτοειδής, ἐς, loto similis.

λωτός, δ, lotus, -i, ἄ, θ.
λωτοφάγῳ - ὦ, loto vescor.
λωτοφάγος, ον, loto vescens.
οἱ λωτοφάγοι, lotophagi, ἄ.
λωτοφόρος, ον, lotum ferens.
λωφάω - ὦ (τυρός ἀπό τυρός) respito ab aliqua re.
λῶφησις, ἡ, quies, -etis, θ.

M

Μ μ, (μῖ) 1) τὸ δωδεκάτην γράμμα, litera M. 2) ὡς ἀριθμητ. σημείον τὸ μὲν μ = quadraginta, τὸ δε μ = quadraginta millia.

μά, per, μὰ τὸν Δία, per Jovem.
μαγάδιζω, magadi cano.
μάγadis, ἡ, magadis, -idis, θ.
μαγανεία, ἡ, veneficium, οὔ.
μαγανευτής, δ, veneficus, ἄ.
μαγανευτικός, praestigiosus.
μαγανεύω 1) praestigiis utor.

2) adulando decipio.
μάγανον, τό, veneficium, οὔ.
μαγεία, ἡ, magia, -ae, θ.
μαγειρεῖν, τό, coquina, -ae, θ.
μαγειρεῖν, τό, cibus coctus.
μαγειρεύω, coquo (coxi, coctum, ere), aliquid.

• μαγειρικὴ, ἡ, ars coquinaria.
μαγειρικός, coquinarius, α, um.
μαγειρεῖσα, ἡ, coqua, -ae, θ.
μάγειρος, δ, coquus, -i, ἄ.
μάγευμα, τό, praestigiae, θ.
μαγευτής, δ, magus, -i, ἄ.
μαγευτικός, ἡ, ὄν 1) magicus, α, um. 2) μετὰ. ambenus, α, um.
μαγεύω 1) artes magicas exerceo; incanto, -are. 2) μετὰ. per mulceῶ, delenio aliquem.

μαγικός, ἡ, ὄν, magicus, α, um.
ἡ μαγική, magicē, -es, θ.
μάγισσα, ἡ, maga, -ae, θ.
μάγμα, τό, magma, -atis, οὔ.
μαγνήτης (λίθος), μαγνήτις, ἡ, lapis magnis ἡ ἀπλ. magnis, ἄ.
μάγος, δ, magus, -i, ἄ.
μαδάρωσις, ἡ, depilatio.
μαδάω - ὦ 1) = βέβρωμαι, mado

-ere. 2) ἡ κόμη μαδά, capilli defluunt. 3) ἐπὶ πτῆν. venio.

μάδηςαις, ἡ 1) illuvium capillorum. 2) depilatio, θ.

μαδίζω, depilo; depillis sum.
μάδις, ἡ, defluvium pilorum.
μάζα, ἡ, maza, θ. massa, -ae, θ.
μαζάω - ὦ, mazar pinto.
μαζός, δ, mamma, -ae, θ.

μάθημα, τό 1) disciplina, -ae, θ.
studium, -ii, οὔ, 2) τέχνη. ediscenda, -orum, οὔ. πλ.
μαθηματική, ἡ, mathematica.
μαθηματικός, ἡ, ὄν, discendi cupidus, α, um; mathematicus, α, um. || τὰ -α, mathematica, ὀρὺν.
|| δ -ός, mathematicus, ἄ.

μαθηματικῶς, mathematicorum more, evidenter.

μάθησις, ἡ, discendi actio, cognitio, -onis, θ.

μαθητεία, ἡ 1) institutio discipuli. 2) discipulatus, -us, ἄ.

μαθητεύω 1) discipulus sum. 2) = διδάσκω, doceo aliquem. 3) μαθητεύωμι, disco, -ere.

μαθητής, δ, discipulus, -i, ἄ.

μαθητιάω - ὦ, ὅμι. cupio esse discipulus.

μς

dur

μς

μς

μς

μς

μς

μς

μς

μς

μς

μς

μαιευτικός, ἡ, ον, obstetricius, a, um' || ἡ—ἡ, obstetricium, οὐ.

μαιευτικός, obstetricum more.

μαιεύτρια, ἡ, obstetrix, -icis, θ.

μαεύω, -ομαι, obstetrico.

μαίνες, ἡ, maenas, -adis, θ.

μαίνομαι (ἐμάνην), furo, -ere; insano, -ire; insaevio, -ire || πρkm.

μέμνηνα, furore percitus sum, furo.

Μάϊος, δ, Majus, -i.

μαίωσις, ἡ, obstetricium, οὐ.

μάκαρ, δ, 1) ἐπὶ θεῶν, beatus.

δθ. μάκαρες, = dei 2) περὶ ἀνθρ. felix, -icis 3) = μάκαρες (= μακαίται), beati (defuncti).

μακαρία, ἡ, beatitudo, θ.

μακαρίζω τινά, beatum aliquem praedico, beo, aliquem.

μακάριος, α, ον, beatus, a, um.

|| *παροιμ. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, beati pauperes spiritu.

μακαριότης, ἡ, 1) beatitudo, θ. 2) τιμητικὴ προσφ. ἡ οὐ μακαριότης, tua beatitudo.

μακαρισμός, δ, beatitatis praedicatio οἱ μακαρισμοί, hymni in commemorationem beatitudinis Sanctorum.

μακαριστός, ἡ, ον, qui beatus praedicatur.

μακαριστῶς, beate.

μακαρίτης, δ, μακαρίτης, ἡ, beatus, beata (vitā defunctus, mortuus).

μακαρίως, beate.

μακαριώτατος (τίτλος τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων), beatissimus, sanctissimus.

μακέλιον, τό, macellum, οὐ.

μακέλη, μάκελλα, ligo, -onis, δ.

μακραίων, δ, ἡ, ἐπὶ θ. longaevus.

μακράν, longe, procul.

μακρηγορέω -ῶ, longa oratione utur; multa verba facio.

μακρηγορία, ἡ, sermo longus.

μακροβίος, longaevus, a, um.

μακροβιότης, ἡ, longiturnitas, θ.

μακροζωία, ἡ, longaevitas, θ.

μακροημέρευσις, longaevitas.

μακροημερεύω, dio vivo.

μακροήμερος, longaevus, a, um.

μακρόθεν, procul; eminus.

μακροθυμέω -ῶ, iram differo, patienter fero.

μακροθυμία, ἡ, tolerantia.

μακρόθυμος, ον, lenis; patiens.

μακροθύμως, patienter.

μακροκαταληκτέω -ῶ, desino in longam vocalem ἢ syllabam.

μακροκατάληκτος, ον, in longam vocalem ἢ syllabam desinens.

μακρολογία, ἡ, longiloquium.

μακροπορέω -ῶ, procul eo.

μακροπορία, ἡ, iter longum.

μακρόπους, δ, longipes, -idis.

μακροπύγων, δ, ἡ, barbam longam habens.

μακρόρρυγχος, ον, rostrum longum habens.

μακρός, α, ον, longus, a, um' || μακρῶ, longe, μακρῶ ῥᾶον, longe facilius' || διὰ μακροῦ, post longum tempus.

μάκρος, τό, longitudo, θ.

μακροσκελής, ἐς, crura longa habens' || *μετφ. — ἐπιστολή, longa epistola.

μακρότατα, longissime.

μακρότερον, -εως, longius.

μακρότης, ἡ, longitudo, θ.

μακρόχειρ, longimanus, a, um.

μακροχρόνιος, longaevus, a, um.

μακροχροιότης, longaevitas, θ.

μακροψυχία, ἡ, vastitas animi.

μακρύνω, extendo, -ere.

μακρῶς, longe; prolixē.

μάκρωσις, ἡ, prolongantio, θ.

μάκτρα, μακτήριον, mactra, θ.

μάκτρον, τό, mappa, -ae, θ.

μάλα, valde; magnopere.

μάλαγμα, τό, malagma, οὐ.

μαλακευτικός, leniens, -ntis.

μαλακεύω, lenio, mollio, -ire.

μαλακία, ἡ, 1) mollitia, -ae, θ. 2) stomachi mollities 3) = ηνυσμία, malacia, -ae, θ. *4) νεοελ. = τό δέφροσθαι, masturbatio, θ.

μαλάκια, τά, mollia.

μαλακιάω -ῶ, mollis sum' συνήθ. languē, -ere; aeger sum.

μαλακίζω, mollio, -ire, aliquem; malacisso (Ἰλλαῦν.) || -ομαι, α') mollesco, -ere; *β') νεοελ. = δέφρομαι, masturbo, -are.

μαλακισμός, δ, mollities, -ei, θ.
μαλακίων, δ, vir mollis.
μαλακός, ἡ, ὄν, mollis, e.
μαλακότης, ἡ, mollities, -ei, θ.
μαλακοφρων, ὄν, molli animo.
μαλακοφρονος, ὄν, animo molli.
μαλακτῆρ χειρῶν, qui igne aurum molliat.

μαλακτικός, ἡ, ὄν, (e molliens, -ntis; mollificus, a, um).

μαλακτός, qui molliiri potest.

μαλάκνυσις, ἡ, emollitio, θ.

μαλακύνω, mollio, -ire; mollem reddo. || —ομαι, mollior.

μαλακῶς, molliter.

μάλαξις, ἡ, emollitio, θ.

μαλάσσω, mollio ἢ emollio (-iv- itum, -ire, aliquid ἢ aliquem. || —ομαι, mollior (-itus sum, -iri).

μαλάχη, ἡ, (μολόχη), malva, θ.

μαλερός, ἄ, ὄν, vehemens.

μάλη, ἡ, ala, -ae, θ. εὐχερ. ἐν τῇ φράσει: ὑπὸ μάλης, (ὑπὸ μάλην) = κρυφίως, clam furtim.

μαλθακεύομαι, molis sum.

μαλθακία, ἡ, mollitudo, θ.

μαλθακίζω, mollio, -ire. || —ομαι, molesco, -ere; languesco, -ere.

μαλθακός, ἡ, ὄν, mollis, e.

μαλθακότης, ἡ, mollities, θ.

μαλθακῶ -ῶ, mollio, -ire.

μαλθακύνω, mollio, -ire.

μάλιστα· 1) maxime, μάλιστα πάντων, maxime omnium· 2) potissimum· καὶ μάλιστα ἐκεῖνος, et potissimum ille· 3) praesertim; praecipue· 4) ὡς ισχυρὰ καταφ. ἀπόκρ. profecto, certe.

μάλκη, ἡ, e frigore torpor.

μᾶλλον· 1) magis· μᾶλλον ἢ, magis quam· εἰ μᾶλλον, etiam magis· 2) potius· οὐ μᾶλλον... ἢ οὐ. non tam... quam potius.

μαλλός, δ, vellus, -eris, οὐ.

μαλλοφόρος, ὄν, laniger, a, um.

μαλλωτός, ἡ, ὄν, villosus, a, um.

μάμμα, μάμμη, μαμμία, ἡ· 1) = μήτηρ, mamma, θ. mater, -tris, θ. 2) = μεγαλομήτηρ, avia, θ.

μάμμη, ἡ, mamma, θ.

μαμμόθεπτος, ab avia nutritus· δθ. = mollius educatus, nepos.

μάνδαλος, δ, pessulus, -i, ἄ.

μάνδαλῶ -ῶ, pessulo obsero.

μάνδαλωτός, pessulo obseratus.

μάνδρα, ἡ, stabulum, -i, οὐ.

μάνδραγράφος, δ, mandragoras, θ.

μάνδρευμα, inclusio in stabulo.

μάνδρεῦω, stabulo, -are.

μανθῦας, δ, paenula, -ae, θ.

μανθάνω· 1) = διδάσκειν, disco (didici, -ere) aliquid· 2) = πυνθάνομαι, scisco (scivi, scitum, -ere) aliquid; 3) = ἐννοῶ, intellego, (-exi, -ere) aliquid· 4) cognosco, -ere, aliquid.

μανία, ἡ· 1) = πᾶν μανικὸν πάθος, furo, -oris, ἄ. 2) = φρενοβλάβεια, insania, -ae, θ. 3) nimia, cupiditas, -atis, θ. 4) = ἐμπνευσις, inspiratio, θ.

μανιάω -ῶ, furo, -ere.

μανικός, (μανιακός), ἡ, ὄν· 1) iuriosus, a, um; 2) = ὑπερβολικός, immanis, e.

μανικῶς, iuriose; insane.

μανιώδης, ες, furiosus, a, um.

μανιωδῶς, iuriose; insane.

μάννα, ἡ· 1) mica thuris, manna, -ae, θ. 2) τὸ μάννα (τὸν Ἐβε.). manna (ἄκλ.), mel aerium· *3) νεοεὶ. ἡ μάννα = ἡ μήτηρ, mater, θ.

μάννος, δ, colare; monile, οὐ.

μανός, ἡ, ὄν, rarus, a, um.

μανῶω -ῶ, rarefacio, -ere.

μαντεία, ἡ, divinatio, -onis, θ. vaticinium, -i, οὐ.

μάντευμα, τό, vaticinium, οὐ.

μαντεύομαι· 1) = χρησμοφδοῦν, oraculum edo ἢ do, vaticinor, -ari· 2) divino, -are; 3) χρηστηριάζεσθαι, oraculum consulo.

μαντευτής, δ, vates, -is, ἄ.

μαντευτικός, ἡ, ὄν, ad vaticinationem pertinens.

μαντευτός, ἡ, ὄν, vaticinio praedictus, a, um.

μαντική, ἡ, divinatio, θ.

μαντικός, ἡ, ὄν, ad vatem pertinens; vaticinus, a, um.

μαντικῶς, per vaticinium.

μαντιπόλος, ὄν, vaticinans.

μάντις, δ, ἡ, vates, -is, a.

μαντοσύνη, ἡ, vaticinatio, θ.

μανώδης, ες, rarus, a, um.
 μάνωσις, ἡ, rarefactio, -onis, θ.
 μάραθον, τό, foeniculum, -i, οὐ.
 μαραίνω, inarcidum facio ἢ reddo
 (aliquid) || —ομαι, α') marcesco,
 -ere β') = χαλαρόμαι, marcesco,
 -ere; flaccesco, -ere γ') = φθίνω,
 tabesco, -ere.

μάρανσις, ἡ, marcor, -oris, δ.
 μαραντικός, marcidum reddens.
 μαρασμός, δ, 1) tabes, -is, θ. 2)
 marcor, δ. 3) languor senilis.

μαργαρίτης, δ, margarita, θ.
 μαργάω, -ω, insanio, -ire.
 μάργος, ον' 1) insanus, a, um. 2)
 salax, -acis. 3) edax, -acis.

μαργοσύνη, μαργότης, ἡ' 1) in-
 sania, -ae, θ. 2) salacitas, θ.

μαργόω -ω, insanum facio.

μαρμαίρω, resplendo, -ere.

μαρμάρεος, marmoreus, um.

μαρμαρίνος, marmoreus, a, um.

μαρμαρογλυφία, ἡ' 1) marmoris

sculptura. 2) marmorea, ars.

*μαρμαρογλύφος, δ, marmorarius

faber.

ός, marmorarius, δ.

τό, marmor, οὐ.

-ω, in marmor mto.

splendor vibrans.

ο, splendo, -ere.

ή, in crustatō, θ.

ουγνο, -are.

τό, lactuca, -ae, θ.

μαρσίπιον, μαρσύπιον, τό, μάρ-
 σιππος, δ, marsupium, οὐ.

Μάρτιος, δ, Martius; -ii, οὐ. μηνί
 Μαρτίω, mense Martio.

μάρτυς, δ, ἡ' 1) ἐν δικαστ. testis,
 -is, δ. †2) = ὁ πρὸ πίστεως ἀποθα-
 νών martyr, -yris, δ. θ. *3) νοεῖ.
 = ὁ παρὼν εἰς τι, arbiter, -tri, δ.

μαρτυρέω -ω' 1) testimonium di-
 co; testo, testificor, -ari. 2) ἀπο-
 δεικνύμι, δηλῶ τι, testificor demon-
 stro, -indico, -are, aliquid. †3) =
 μαρτυρικὸν θάνατον ἐφ' ὁδοῖσιν, mar-
 tyrio afficio (=ctus sum). 4) =
 οὔμαι, testimonium perhibeo.

μαρτύρημα, τό, testimonium, οὐ.

μαρτύρια, ἡ, testimonii dictio;
 testimonium, -ii, οὐ.

μαρτυρικός, ἡ, ον' 1) ad testi-
 monium, pertinens. 2) ad marty-
 rium pertinens.

μαρτύριον, τό' 1) = ἀπόδειξις, te-
 stimonium, -ii, οὐ. †2) = ὁ θάνατος
 σιέως θανάτος, martyrrium, -ii, οὐ.
 μετφ. cruciatus, -us, δ.

μαρτύρομαι, testor testificor(-ari),
 deos attestor.

μάσσομαι -ωμαι' 1) mando (-ndi-
 di, -ere), aliquid || μемуσημένος, ἡ,
 ον, mansus, a, um. 2) manduco,
 -are. [*2] μασήσεις.

μάσημα, τό' 1) quod manducatur.

μάσησις, ἡ, manducatio θ.

μαστήρ, δ' 1) manducator, -oris.

δ. *2) —δοός, dens, molaris.

μάσθλη, ἡ, lorum, -i, οὐ.

μάσσω καὶ μάρτω, manibus pre-
 mo ἢ comprimo.

μάσσαν ον, longior, -ius.

μαστάριον, τό, mamma, θ.

μάστευσις, ἡ, indagatio, -onis, θ.

μαστευτής, δ, indagator, δ.

μαστεύω, indago, -are.

μαστήρ, δ, investigator, -oris, δ.

μαστιγέας, δ, flagellator, δ.

μαστιγέω -ω, flagello, -are ||

οὔμαι ἐπὶ τινος, vapulo (-ari, are)
 ab aliquo.

μαστιγίας, δ, verbero, δ.

μαστιγιον, τό, flagellum, οὐ.

μαστιγοφορέω -ω, flagellum fero.

μαστιγοφόρος, δ, lorarius, οὐ.

μαστιγέω -ω, flagello, -are; ver-
 bero, -are, aliquem.

μαστιγόστιμος, ον, flagello di-
 gnus; verberabilis, e.

μαστιγώσις, ἡ, flagellatio, θ.

μαστιζέω' 1) flagello, verbero,

-are (τοὺς ἵππους, equos). *2) μετφ.

pestem ac perniciem fero.

μάστιξ, ἡ' 1) flagrum, ἡ flagel-
 lum, -i, οὐ. lorum, -i, οὐ. 2) μετφ.

|| ὁλεθρος, pestis, -is, θ.

μαστήχη, ἡ, mastiche, -es, θ.

μαστήχιος, mastichinus, a, um.

μαστοειδής, ες, mammae similitis.

μαστός, δ, mamma, -ae, θ.

μαστροπεία, ἡ, lenocinium, -ii, οὐ.

μαστροπένω τινά, leno aliquem.

μαστροπικός, ἡ, ον, lenonius.

μαστροπικῶς, lenonice.
 μαστροπός, ὁ, leno, -onis, ὁ. ||
 μαστροπός, lena, ae, ὁ.
 μασχάλη, ἡ, ala ἢ axilla, -ae, ὁ.
 ματαιολογέω -ῶ, vana loquor.
 ματαιολογία, ἡ, vaniloquium, -i, οὐ.
 ματαιολόγος, vaniloquus, a, um.
 ματαιοπονέω -ῶ, frustra laboro.
 ματαιοπονία, ἡ, inanis labor.
 ματαιοποιέω, ἡ, opera irrita.
 μάταιος, α, ον, vanus, a, um;
 inanis, e; futilis, e.
 ματαιοσύνη, ἡ, vanitas, ὁ.
 ματαιότης, ἡ, vanitas, ὁ.
 ματαιοφρονέω -ῶ, vana cogito.
 ματαιοφροσύνη, ἡ, 1) stultitia,
 -ae, ὁ. *2) νεοελ. = ματαιότης.
 ματαιόφρων, 1) qui absurda cogitat. *2) νεοελ. vanus, a, um.
 -ματαιῶς -ῶ, vanum ἢ irritum
 reddo, (aliquid) || -οῦμαι, vanus
 et irritus fio.
 ματαίως, vane; frustra.
 ματαίωσις, ἡ, frustratio, ὁ.
 μάταιος, ἡ, mataris, -is, ὁ.
 μάταιος -ῶ, vane tempus tero.
 μάτην, 1) frustra. 2) μάτην εἰς μά-
 την, incassum ἢ incassum. 3) ne-
 quicquam. 4) temere.
 ματία, ἡ, vanitas, -atis, ὁ.
 ματτία, ἡ, epulae laetae.
 ματτιάζω, paro epulas lautas.
 μανλιότρια, ἡ, lena, -ae, ὁ.
 μανιλίζω, mercede prostituo.
 μάχαιρα, ἡ, 1) = ξίφος, gladius,
 -i, ὁ. 2) culter, -tri, ὁ.
 μαχαίριδιον, τό, cultellus, -i, ὁ.
 μαχαίριον, τό, 1) = ξίφος, gla-
 diolus, οὐ. 2) = ξιφειδίον, sica, ὁ.
 pugio, ὁ. 3) culter, -tri, ὁ.
 μαχαίροποιός, gladiorum faber.
 μαχαίροφορέω -ῶ, gladium fero;
 cultrum gesto.
 μαχαίροφόρος, ὁ, gladium ferens;
 cultum ἢ pugionem gestans.
 *μαχαίρω -ῶ καὶ μαχαίρωνω
 πρὸς aliquem pugione percutio.
 μάχη, ἡ, 1) pugna, -ae, ὁ. 2)
 proelium, -ii, οὐ.
 μαχητής, ὁ, pugnator, -oris, ὁ.
 μαχητικὸς, ἡ, ὄν, pugnax.
 μάχμος, ον, pugnax, -acis;

bellicosus, u, um.
 μαχλάς, ἡ mulier lasciva.
 μαχλάω -ῶ, lascivus sum.
 μάχλος, ον, lascivus, a, um.
 μαχλοσύνη, μαχλότης, ἡ, lascivia,
 -ae, ὁ. impudicitia, -ae, ὁ.
 μάχομαι, 1) pugno (-avi, atum,
 -are) 2) proelior (-atus sum, -ari).
 μάχομαι -ομαι, pupio, -ere.
 μέγα (ἐν συνθ.) valde, multum.
 μεγάρδος, ὁ, valde munificus.
 *μεγαθμία, ἡ, magnanimitas, ὁ.
 μεγαθύμος, magnanimus, a, um.
 μεγαίρω, invideo, -ere.
 μεγακλής, ἐς, valde clarus.
 μεγακνός, ἐς, valde gloriosus.
 μεγαλαυχέω -ῶ καὶ μεγαλαυχῶ-
 μαι, glorior (-atus, sum, -ari).
 μεγαλαυχής καὶ μεγάλαυχος, gro-
 liabundus, a, um.
 μεγαλαυχία, ἡ, jactantia, ὁ.
 μεγαλειον, τό, magnificentia, -ae,
 ὁ. majestas, -atis, ὁ.
 μεγαλειος, magnificus, a, um.
 μεγαλειότης, ἡ, magnificentia, -ae,
 ὁ. majestas, -atis, ὁ.
 μεγαλειώς, magniſice.
 μεγαλέμπορος, ὁ, magnarius, ὁ.
 μεγαλεπήβολος, ον, qui magna
 molitur.
 μεγαληγορέω -ῶ, magna loquor;
 magnifice loquor.
 μεγαληγορία, ἡ, magniloquentia,
 μεγαληγός, magniloquus.
 μεγαληγορία, ἡ, arrogantia, ὁ.
 μεγαλήνωρ, ὁ, 1) arrogans, -ntis.
 2) magnos viros faciens.
 μεγαλοδοξία, ἡ, magna gloria.
 μεγαλόδοξος, ον, gloriosus, a, um.
 μεγαλόδους, magnos dentes ha-
 bens.
 μεγαλόδυναμος, multum potens.
 μεγαλοδορία, ἡ, munificentia, -ae.
 μεγαλόδωρος, munificus, a, um.
 μεγαλόθρονος, ον, valde senorus
 μεγαλόθυμος, magnanimus, a, um.
 μεγαλόκαρδος, magnanimus.
 μεγαλοκέφαλος, ον, quis magno
 capite est; capito, -onis.
 μεγαλομάρτυρ, magnus martyr.
 μεγαλομερής, ἐς, magnis parti-
 bus constans; amplus, a, um.

μεγαλομερῶς, laute; magnifice.
μεγαλόνομος, ον, magna mente
praeditus, a, um.

μεγαλοποιέω -ᾶ, magnifico.

μεγαλοπρέπεια, magnificentia, θ.

μεγαλοπρέπης, magnificus, a, um.

μεγαλοπρεπῶς, magnifice.

μεγαλοσθενής, viribus pollens.

μεγαλόστομος, ον, ἐπὶ θ. magnum
habens os.

μεγαλοσύνη, ἡ, magnitudo, θ.

μεγαλόσχημος, μεγαλόσχημων· 1)
magnan gens speciem· 2) mo-
nachus primi ordinis.

μεγαλόσωμος, μεγαλόσώματος, ον,
magnum corpus habens.

μεγαλότεχνος, ον, arte magnus.

μεγαλουργέω -ᾶ, magna et prae-
clara facio; ingentia efficio.

μεγαλούρημα, opus eximium.

μεγαλουργία, ἡ, magnificentia, θ.

μεγαλουργός, όν· 1) magnificus,
a, um· 2) in suscipiendo audax;
ausis promptus, a, um.

μεγαλοφειγής, splendidissimus.

μεγαλοφρονέω -ᾶ, ρημ. magno
animo sum.

μεγαλοφροσύνη, ἡ, magnitudo
animi; magnanimitas, -atis, θ.

μεγαλόφρων, ον, magnanimus,
generosus, magnificus, a, um.

μεγαλοφυής, ἐς· 1) magnanimus,
a, um· 2) νεοελ. magno ingenio
praeditus, a, um.

μεγαλοφύα, ἡ· 1) magnanimitas,
θ. 2) excellens indoles.

μεγαλοφῶς, ingeniose, acute.

μεγαλόφωνος, ον, ἐπιθ. magnam
vocem habens.

μεγαλοφώνως, alta, clara voce.

μεγαλοφυχέω -ᾶ, ρημ. magna-
nimus sum.

μεγαλοφυχία, magnanimitas, θ.

μεγαλύνω, magnifico (-are) ali-
quem ἢ aliquid· || —ομαι, effero me.

μεγάλως· 1) = διαφερόντως, ma-
gnifice· 2) = σφόδρα, magnum; valde

μεγαλοσύνη, magnificencia, -ae, θ.

μεγαλοφελής, ἐς, valde utilis.

μεγαπενθής, ἐς, valde luctuosus.

μέγαρον, τό· 1) conclave, -is, οὐ.
2) aedes, -ium πλ. magna domus.

μέγας, μεγάλη, μέγα· 1) magnus,
a, um· || μέζων ον, major, -ius
(-oris)· || μέγιστος, η, ον, maximus,
a, um· 2) grandis, e· 3) amplus,
μέγιστον, ἐπὶ ρ. maxime.

μεγασθενής, ἐς, viribus pollens.

μεγάτιμος, ον· 1) pretiosus, a,
um· 2) qui in magno est honore.

μεγάτολμος ον, valde audax.

μέγεθος, τό, magnitudo, -inis, θ.

μεγεθύνω, magnitudinem tribuo
(alicui); majorem reddo· || μέσ.
-ομαι, major fio; cresco, -ere.

μεγιστᾶνες, οἱ, magnates, -ium,
ἀ. primates, -ium, ἀ.

μέγιστος, η, ον, ἴδε μέγας.

μεδέων, μεδέουσα, regnator, -oris;
regnatrice, -icis; regina, -ae.

μέδιμνος, δ, medimnus, δ.

μέδομαι, curo; -are.

μεταρμύζω, commuto, -are, ali-
quid. μέσ. -ομαι, commutor.

μετέκτης, ό, particeps, -ipis.

μετεκτικός, ἡ, όν, participans.

μετεκτός, ἡ, όν, qui participatur.

μετέλλω, retraho, -ere.

μέθεξις, ἡ, participatio, θ.

μεθεορτος (ἡμέρα), dies sequens
festum.

μεθέπομαι, persequor, -i.

μεθερμηνευσίς, interpretatio.

μεθερμηνεύω, interpretor, -ari,
transfero (-tuli, -latum, -erre) ali-
quid· || —ομαι, transferor (-latus
sum, -erri).

μέθεσις, ἡ, remissio, -onis, θ.

μεθετέον, dimittendum est.

μέθη, ἡ, vinolentia, -ae, θ.

μεθημερινός, diurnus, a, nm.

μεθίδρυσις, ἡ, translatio, -onis, θ.

μεθιδρύω, transfero, muto.

μεθίλημι· 1) μεταβ. α') dimitto,
missum facio, emitto e manibus,
depono, -ere· β') remitto, solvo·

γ') — ινά, relinquo, desero, -ere,
aliquem· δ') — ινί τι, permitto
alicui aliquid· 2) μεταβ. α') re-

mitto me· τ'. ε. negligens sum ἡ
fio· β') — ινός, desino.

μεθίπταμαι, transvolvo, -are.

μεδίστημι· 1) statuo alio loco;
inveo loco; amoveo, submoveo,

-ere· 2) ἐν τοῖς ἀμεταβάτοις καὶ μέ-
σοις χρόνοις, α') mutor, muto me
degenero, -are· β') migro, -are·
γ') morior, -i.

μεθοδία, ἡ, insidiae; dolus.

μεθοδεύω· 1) methodice tracto
(aliquid)· 2) artificii -utor.

μεθοδική, ἡ, methodice, -es, θ.

μεθοδικός, ἡ, ὄν, ratione proce-
dens; viâ et ratione susceptus.

μεθοδικῶς, viâ et ratione.

μέθοδος, ἡ, ratio, -onis, θ. via,
-ae, θ. methodus (-os) -i, θ.

μεθολκή, ἡ, retractio, -onis, θ.

μεθομιλέω -ῶ, conversor, -ari.

μεθοπωρινός καιρός, tempus post
poma.

μεθορία, ἡ, confinium, -ii, οὐ.

μεθορίζω, confinis sum.

μεθόριον, τό, confinium, οὐ.

μεθόριος, ὄν, confinis, e.

μεθορμέω -ῶ καὶ μεθορμίζω, in
alium portum navigo· || —ομαι,
transfreto, -are (in alium locum).

μέθυ, τό, temetum, -i, οὐ.

μέθυσις, ἡ, ebrietas, -atis, θ.

μεθύσκω τινά, ebrio ἢ inebrio,
-are, aliquem· || —ομαι (ἐμεθύσθην),
inebrior (-atus, sum, -ari)· μεθυ-
σθεις (με)μεθυσμένος, inebriatus.

μέθυσος, ὄν, ebrius, a, um.

μεθύστερον, postea.

μεθυστικός, ἡ, ὄν, inebrians.

μεθύστρια, ἡ, mulier ebria.

μεθύω· 1) ἀμετ. ebrius sum· ||

—ων, οὔσα, ὄν, inebriatus, a, um·

2) μεταβ. ebrium reddo, irebrio,
-are, aliquem· 3) τροπ. — τινί, su-
perbio aliqua re.

μειδίαμα, τό, lenis risus.

μειδάω -ῶ καὶ συνήθ. μειδάω -ῶ,
leniter (ἢ molliter) rideo (-si, -ere);
surrideo (-si, -ere).

μείζων, ὄν, ἴδε μέγας.

μείλιγμα, τό· 1) mulcimentum,
lenimentum, οὐ. placamen, οὐ. 2)
ἐπὶ φαγητ. condimentum, οὐ.

μειλικτήριος, μειλικτικός, ἡ, ὄν,
deliniens, -ntis.

μειλικτός, ἡ, ὄν, placabilis, e.

μείλιος, fraxinus, a, um.

μειλιξίς, ἡ, placatio, θ.

μειλίσσω, demulceo, -ere.

μειλιχία, ἡ, lenitas, -atis, θ.

μειλίχιος, α, ὄν, dulcis, e· || *τό·

μειλίχειον, lenitas, -atis, θ.

μειλιχίως, leniter; blande.

μείλιχος, ὄν, blandus, a, um.

*μειοδοσία, ἡ, addictio, θ.

*μειοδότης, ὁ, licitafor, ἄ.

μείον, minus, ἴδε μικρός.

μειονεκτέω -ῶ, minus habeo, de-
teriore sum condicione.

μειονέκτημα, deterior conditio.

μειονέκτης, ὁ, qui deteriore est
condicione.

μειονεξία, deterior conditio.

μείω -ῶ, minuo, -ui, (-utum,
-ere) aliquid· || —ομαι, minuo·
(-utus sum, -i).

μειρακεύομαι καὶ μειρακνέομαι,
adolescentis modo lascivio et ex-
sulto; adolescentior, -ari.

μειρακίζομαι καὶ μειρακίδομαι,
-οῦμαι, adolesco, -ere.

μειράκιον, adolescentulus, ἄ.

μειρακιώδης, ες, juvenilis, e.

μειρακιωδῶς, pueriliter.

μείραξ, ἡ· 1) puellula, -ae,
θ. puella, -ae, θ. οὐ ἄρσ. τό μεί-
ράκιον· 2) μετ. ὁ μείραξ, adole-
scentulus.

μείωμα, τό, defectus, -us, ἄ.

μείων, ὄν, minor, us, -oris.

μείωσις, ἡ, diminutio.

μειωτικός, ἡ, ὄν, vim minuendi
habens.

μειωτός, ἡ, ὄν, qui decrescit ἢ de-
crescere potest.

μελαγχίτων, tristis, e.

μελαγχολάω -ῶ, melancholiâ la-
boro, deliro, -are.

μελαγχολία, melancholia.

μελαγχολικός, ἡ, ὄν, melanco-
licus, a, um.

μελαγχολικῶς, ἐπὶρ. more melan-
cholicorum.

μελαγχολώω -ῶ, εἰρη. melanco-
liam genero.

μελάγροος, -ους, ὄν, nigri co-
loris, nigricans, -ntis.

μέλαθρον, τό· 1) lacunar (-aris
ἢ strabs tecti· 2) domus.

μελαθρόω -ῶ, trabibus jungo.

δόο. || μέσ.
ico.
cus, a, um.
la nigra.
rlis (atris)
a, um.
tris indutus
as pullatus
ere.
um, od.
d.
re.

μελάνιον, τό, nigra viola.

μελανοσφειον, atramentarium, ov.

μελαροειδής, ἐς, niger aspectu.

μελανόθριξ, δ, ἡ, pilos habens ni-

int.
a, um.
is maculis
o, d.
nigros (ἡ
nis.
s vestibus

tus, a, um.
n, nigrans
e.

cute est.
re. || — od-
ē).
as habens
a, um.

μελάνωμα, nigredo, θ; nigrum.

μελάνωπος, ὄν, niger aspectu.

μέλας, αἶνα, αν. 1) ἐν γένει, ni-
ger, gra, grum. 2) ater, tra, trum.
3) fuscus, a, um. 4) pullus, a, um.
5) τὸ μέλας α') = ἡ μέλαινα κίλς,
nigrum, ov. β') = ἡ μελάνη, atramen-
tum, ov. γ') τὸ μέλαν τὸν ὀφθαλμὸν,
nigrum oculi. δ) τροπ. α') immixtis,
crudeis, e. β') malus, a, um.

μελεαγρίς, ἡ, meleagris, idis, d.

μελεάζω, medulor, -ari.

μέλει (ἀπροσ). 1) curae est. 2)
refert; τί μέλει σοὶ τούτου; quid hoc
mea refert?

μέλεος, α, ὄν. 1) vanus, a, um;
inanis, e. 2) infelix, icis.

μελετώ -ω. 1) = ἐπιμελομαι τι-

nos, curam gero alicujus rei; 2) =
σκέπτομαι, meditor (-atus, sum, -ari)
aliquid ἢ de aliqua re. 3) ἀσχελοῦ-
μαι περὶ τι, incumbo (-ere) in
aliquid.

μελέτη, ἡ. 1) = φροντίς, cura, -ae,
θ. 2) = ἀσκησις, meditatio, θ. 3) ἡ
περὶ τὰ γράμματα —, meditatio, θ.

μελέτημα, meditamentum, ov.

μελετηρός, exercitatus, a, um.

μελέτησις, ἡ, exercitatio, θ.

μελετητέον, exercitandum (est).

μελετητήριον, meditatorium, ov.

μελετητικός, ἡ, ὄν, aē medita-

tionem aptus, a, um.

μελετητός, ἡ, ὄν, meditatione dis-

cendus, a, um.

μέλη; ἡ, poculi genus.

μεληδόν, membratim.

μέλημα, τό, cura, -ae, θ.

μέλσις, ἡ, curatio, -onis, θ.

μέλι, τό, mel, mellis, ov.

μελία, ἡ, (δ.) fraxinus,

μελίλωστος, mellilodquus.

1. μελίζω, membratim concido.

2. μελίζω, modolor, -ari.

μελίθρεπτος, melle nutritus.

μελίτινος, fraxineus, a, um.

μελίκηρον, τό, fatus, -i, d.

μελικός, ἡ, ὄν, melicus, a, um.

μελικράτον, τό, melicratum, ov.

μελίπηκτον, placenta e melle.

μελίρρυτος, mellifluus, a, um.

μέλισμα, τό, cantilena, -ae, θ.

μελισμός, δ. 1) divisio in partes.

2) modubatus, -us, d.

μέλισσα, ἡ, apis καὶ apes, -is, θ.

μελισσαίος, apianus, a, um.

μελισσοκόμος, δ, apiarius, d.

μελισσοτροφειον, apiarium, ov.

μελισσοτρόφος, apes nutiens.

μελισσοουργία, ἡ, cura apum.

μελισσοουργός, ὄν, mellifex, -icis.

μελισσοφάγος, apibus vescens.

μελισταγής, ἐς, melle stillans.

μελιστής, δ, cantor, -oris, d.

μελιστοπώλης, δ, mellis venditor.

μελιτώ -ω, melle condio; -ire.

μέλιττα, ἡ, idē μέλισσα.

μελιτώδης, ἡ, mellis, a, um.

μελιόθογγος, suaves sonos edens.

μέλλησις, ἡ, cunctatio, θ.

μελλητής, δ, cunctator, ἀ.
μελλητικός, ἡ, ὄν, cunctans.
μέλλον, τό, futurum tempus;
 futurum, -i, οὖ.
μελλόνυμφος, δ, ἡ, brevi sponsus, futurus; brevi sponsa futura.
μέλλω 1) = ὀκνῶ, cunctor (-atus sum, -ari) 2) μετ' ἀπαρεμφ. σὺν-ματίζει τὸν περιφρ. μέλλοντα· α') — γραφεῖν (ἢ γραφῆναι) τὸν πόλεμον, τὴν ἐπιστολὴν, scripturus sum bellum, epistolam· β') — μεγαλύνειν τὰς τῶν βασιλέων πράξεις, eo attolere facta regum· γ') ἡ πόλις μέλλει (ἐμελλε) ἀλώσεσθαι, est (erat) in eo ut urbs capietur (caperetur).
μέλλον, δ, (γραμμ.) futurum.
μελόδραμα, drama modulatum.
μέλομαι, mihi curae est.
μελοποιέω -ῶ, carmen compono.
μελοποιία, ἡ· 1) scriptio carminum lyricorum· 2) modulatio, θ.
μελοποιός, δ, poeta lyricus.
μέλος, τό· 1) membrum, οὖ. 2) τὰ μέλη τοῦ σώματος, artus, -us, ἀ. 3) carmen modulatum; melodia, θ.
μελουργέω -ῶ, carmen compono
μέλω τινά, canto (-are) aliquem cantu celebri aliquid.
μελωδέω -ῶ, modulator, -ari.
μελωδῆμα, τό, cantus, -us, ἀ.
μελωδία, ἡ, modulatio, -onis, θ.
μελωδός, δ, cantor, -oris, ἀ.
μέμας, vehementer desidero, μεμαώς, vehementi studio.
μεμβράνα, ἡ, membrana, -ae, θ.
μεμερισμένως, partito.
μεμιγμένως, mixte; mixtim.
μémνημαι, meminī, -isse.
μεμονωμένως, solitario modo.
μεμπτέος, culpandus, a, um.
μεμπτικός, querulus, a, um.
μεμπτός, ἡ, ὄν, reprehensione dignus, a, um.
μέμφομαι 1) = πύγω τινά ἢ τι; reprehendo (-ndi, usum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2) = μεμψιμοιῶ, queror, conqueror (questus sum, -i)
μεμψιμοιρέω -ῶ· queror, conqueror (κνρ. de sorte mea)· 2) μεμψιμοιῶ τινα τι, conqueror aliquis aliquid.

μεμψιμοιρία, ἡ, conquestio (de sorte sua); querela, θ.
μεμψιμοιρός, ὄν, qui de sorte sua queritur; querulus, a, um.
μέμψις, ἡ· 1) querimonia, -ae, θ.
 2) reprehensio, -onis, θ.
μέν 1) quidem· 2) ὁ μέν... ὁ δέ, alter...alter· 3) ὅτε μέν ἢ τότε μέν... ὅτε δέ ἢ τότε δέ, modo... modo.
μὲν γάρ, enim.
μενεπτόλεμος, ὄν, fortis, e.
μενετέον, manendum est.
μενετικός, qui manere solet.
μενετός, ἡ, ὄν, permanens.
μένος, τό, aimus, -i, ἀ.
μὲν οὖν 1) itaque, igitur· 2) sane, profecto.
μὲν οὖν γε (μενοῦν γε), immo vero
μέντοι 1) certe quidem· 2) verum tamen.
μένω 1) maneo (mansi, -ere)· 2) = ἀγαμένω, περιμένω, maneo, exspecto· 3) μένω (= ὑπομένω) τοὺς πολεμίους, maneo hostes.
μεραρχία, ἡ, agmen militum constans e bis mille et quadraginta octo viris.
μερίδιον, τό· 1) parva pars· *2) γεωλ. pars, partis, θ. portio, θ.
μερίζω 1) partio, -ire ἢ partior (-itus, sum, -iri) aliquid; 2) — ομαί τι πρὸς τινα, partio ἢ partior aliquid cum aliquo.
μερικεύω τι, particulare aliquid reddo.
μερικός, ἡ, ὄν, particularis, e.
μερικῶς, particulariter.
μέριμνα, ἡ, cura, -ae, θ.
μεριμνάω -ῶ· 1) curo, -are; 2) = σκοπῶ τι, contempler, -ari.
μεριμνητής, δ, contemplator.
μεριμνητικός, anxie curans.
μερίς, ἡ, pars, -rtis, θ. portio, θ.
πολιτικὴ —, pars ἢ μάλλον partes.
μερισμός, δ, partitio, θ.
μεριστής, δ, partitor, -oris, ἀ.
μεριστικός, ἡ, ὄν, ἐπιθ. dividendi vim habens.
μεριστός, qui dividi potest.
μερμηρίζω, sollicitus sum.
μέρμις, ἡ, funiculus, -i, ἀ.
μέρος, τό, pars, -rtis, θ. portio.

μεσάζω· 1) sum in medio· 2) = διχοτομῶ, in duas partes seco· *3) νεοελ. medium me gero; ὁθ. ὁ —ων, intecessor, ἄ. —ουσα, conciliatrix, -icis, ὁηλ.

*μεσαῖος, medius, intermedius.

*μεσαίων, ὁ, media aedas.

*μεσαιωνικός, mediae aetatis.

μεσάκτιος, in medio litore situs.

μεσεγγυάω —ῶ, sequestro, -are.

μεσεγγύη, μεσεγγύησις, ἡ, sequestratio, -onis, ὁ.

μεσεγγύημα, sequester, -tris, ἄ.

μεσεύω, medius sum.

μέση, ἡ, media (chorda).

μεσηλίξ, ὁ, ἡ, mediae aetatis.

μεσημβρία, ἡ, meridies, -ei, ἄ.

μεσημβριάζω, meridiior, -ari.

μεσημβρινός, ἡ, ὁ, meridianus, a, um· || ὁ —, meridianus.

μεσημεριανός, meredianus, a, um.

μεσημέριος, meredianus, a, um.

μεσιτεία, ἡ, interventus, us, ἄ.

μεσιτεύω· 1) in medio sum· 2) mediator sum; intervenio, -ire.

μεσίτης, ὁ· 1) mediator, -oris, ἄ. *2) ἐμπορ. cocio, -onis, ἄ. intercessor, ἄ.

μεσίτις, ἡ, mediatrix, -icis, ὁ.

μεσοβασιλεία, interregnum, οὐ.

μεσοβασιλεύς, interrex, -egis, ἄ.

μεσόγαιος, μεσόγειος, ον, mediterraneus, a, um.

μεσόκοιλος, in medio concavus.

μεσόκοπος· 1) medius, mediocris·

2) = μέσης ηλικίας, mediae aetatis.

μεσόκρανον, τό, capitis vertex.

μεσολαβέω —ῶ· 1) intercipio, -ere·

*2) νεοελ. α') = μεσιτεύω, intervenio, -ire· β') ὁ μεσολαβῶν χρόνος, tempus interjectum.

*μεσολάβησις, interventus, -us, ἄ.

μέσον, τό, medium, -ii, οὐ.

μεσονύκτιον, τό, nox media.

μεσονύκτιος, ον, mediae noctis.

μεσοπεντηκοστή, ἡ, media Pentecoste.

μεσοπόλιος, semicanus, a, um.

μεσοπύλη, ἡ, porta media.

μέσος, ἡ, ον· 1) medius, a, um·

2) = μέτριος, medius, a, um.

μεσότης, ἡ, medietas, ὁ.

μεσότηχον, τό, μεσότηχος, ὁ, paries intermedius.

μεσουρανέω —ῶ, ρημ. in medio coelo sum.

μεσουράνημα, medium coelum.

μεσουράνιος, ον, ἐπιθ. qui in medio coelo est.

μεσῶω —ῶ, medius sum.

μεσπίλη, ἡ, mespilus, -i, ὁ.

μέσπιλον, τό, mespilum, οὐ.

μεστός, ἡ, ὁ, 1) plenus, a, um·

2) refertus, a, um.

μεστότης, ἡ, plenitas, -atis, ὁ.

μεστώω —ῶ, impleo, repleo -ere.

μέστωμα, complementum, οὐ.

μέσως, medie; mediocrite.

μετά· 1) μετά τινος· α') cum (μετ' ἀφαιρ.)· β') simul (μετ' ἀφαιρ.), μετά τούτων, his simul· 2) μετά τινα post (μετ' αλτ.)· β') secundum (μετ' αλτ.)· γ') μεθ' ἡμέραν, interdiu

μεταβαίνω· 1) transeo (-ii, -itum, -ire)· 2) transgredior (-gressus, sum, -i)· 3) migro (-avi, -atum, -are).

μεταβάλλω· 1) muto, commuto (-avi, -atum, -are) aliquid· 2) μεταβάλλω, —ομαι· α') mutor (-atus sum, -ari)· β') migro, -are· 3)

μεταβιβλημένος, ἡ, ον, commutatus, a, um, μεταβιβλημένος, commutate.

μετάβασις· 1) transitus, -us, ἄ.

2) ἐν τῇ ῥητορ. transitio, ὁ.

μεταβατικός, transitivus, a, um;

ρήματα —ά, verba transitiva.

μεταβατικῶς, transitive.

μεταβιβάζω· 1) transpono, transfero, trajicio, traduco, -ere, aliquid in locum aliquem· 2) — τοῖς ἱππεῖς εἰς τοὺς σφενδονήτας, transcribo equites in funditores· 3) — τινὰ ἐπὶ τὴν γνώμην τινός, traduco aliquem ad sententiam alicujus· 4) δικάσιον (δικαλωμά τι) — εἰς τινα, jus alicui transcribo.

*μεταβίβασις, ἡ, traductio, ἄ.

μεταβιώω —ῶ, supervivo, -ere.

μεταβλέπω· 1) oculos avertō· *2) νεοελ. iterum video.

μεταβλητέον, mutandum est.

μεταβλητικός, mutabilis, e.

μεταβλητός, ἡ, ὁ, mutabilis, e.

μεταβολή, ἡ, mutatio.

μεταβολικός, mutabilis, e.

μετάβολος, ον, mutabilis, e.

μεταβουλεύομαι, muto consilium

μεταβουλία, ἡ, consilii mutatio.

μετάβουλος, ον, qui consilium mutat.

μεταγγίζω, in aliud vas fundo; transfundo (-fudi, -ere) aliquid in aliquid.

μεταγγισμός, δ, transfusio, θ.

μεταγενής, ἐς, post natus' || συγκρ.

μεταγενέστερος, α, ον, minor natu ἢ

ἀπλ. minor (-oris) posterior, us'

|| —οι, minores, -um.

μεταγίγνομαι, fio, nascor pos.

μεταγινώσκω, sententiam muto; me poenitet.

μεταγλωττίζω, interpretor, -ari.

μεταγλωττιστής, interpretes, ἀ.

μετάγνωση, μεταγνώμη, μετά-

γνώσις, ἡ, mutatio sententiae.

*μεταγραμματισμός, translatio.

μεταγραφεύς, δ, qui transcribit.

μεταγραφή, ἡ, transcriptio, θ.

μεταγράφω· 1) transcribo, -ere,

aliquid· 2) in aliam linguam verto·

3) — νόμον, abrogo legem.

μετάγω· 1) transfero, traduco

(aliquid in alium locum)· 2) ἀμει-

sequor cum exercitu.

μεταγωγεύς, δ, traductor, ἀ.

μεταγωγή, ἡ, transductio, θ.

μεταγωγός, δ, translator, ἀ.

μεταδειπνέω -ῶ, coeno postea.

μεταδίδωμι ἐνὶ τινος, impertio

(-ivi καὶ -ii, itum, -ire) aliqui ali-

quid· || † — τῶν ἀχράντων μυστη-

ρίων, † Eucharistiam populo por-

rigo.

μεταδικάζω, iudicium muto.

μεταδιώκω, persequor, -i.

μεταδίωξις, ἡ, persecutio, θ.

μεταδοσις, ἡ· 1) communicatio,

-onis, θ. † 2) — ἀγία μετάληψις, com-

municio, θ. 3) — μιάσματος κτλ. con-

tagio, θηλ.

μεταδοτικός, ἡ, ὅν· 1) commu-

nunicativus, α, um· *2) ἡ χάρις εἶναι

μεταδοτική, laetis hominibus facile

laetamur ipsi· *3) ἐπὶ νόσων, con-

agiosus, α, um.

μεταδρομή, ἡ, incursio, θ.

μεταξύννυμι, transjuncto, -ere.

μετάθεσις, ἡ· 1) transpositio,

-onis, θηλ. 2) ἡ τῶν γραμμάτων —,

translatio, θ. *3) — ἐπαλλήλου, e

loco motio; translatio, θ.

μετάθετος, ον, mutabilis, e.

μετάθεω, curro post, τ. ἐ. cursu

persequor ἐντεῦθ. — investigo, -are.

μεταίρω· 1) μεταβ. sublatum (ali-

quid) transfero· 2) συνήθ. ἀμει-

transeo, migro, abeo.

μεταίχμιον, τό· 1) spatium inter-

duas acies· 2) intervallum inter res

quaslibet.

μετακαλέω -ῶ· 1) alio voco (ali-

quem)· 2) — ἀνακαλῶ, revoco.

μετακάρπιον, metacarpium, οὐ.

μετακεράννυμι, miscendo tempero

(aliquid); aliter misceo ὁθ. — com-

muto, -are, aliquid.

μετακινέω -ῶ, transmoveo, -ere.

μετακίνησις, ἡ, transmotio.

μετακινήτος, ἡ, ὅν, qui trans-

moveri potest.

μετάκλησις, ἡ, advocatio, θ.

μετάκλητος, advocatus, α, um.

μετακλίνω, declino, -are.

μετάκλισις, ἡ, inclinatio, θ.

μετακομιδή, ἡ, transvectio, θ.

μετακομίζω· 1) transveho (-exi,

-ectum, -ere); transporto, -are,

aliquem ἢ aliquid· *2) νεοελ. — ομαι,

aedes commuto.

μετακόμισις, ἡ· 1) transportatio,

-onis, θ. *2) νεοελ. supellectillum

in alias aedes exportatio.

μετακομιστέος, α, ον, transfe-

rendus, α, um.

μετακόπτω, cudendo muto.

μετακοσμέω -ῶ, aliter compono.

μετακόσμησις, ἡ, constitutius in

melius.

μετακορούω· 1) muto navis cur-

sum· 2) sententiam muto.

μεταλαγχάνω, mutata sorte obti-

neo (aliquid).

μεταλαμβάνω τινός· 1) participo,

-are, aliquid; 2) ἐπὶ τῆς ἀγ. εὐχα-

ριστ. corpus Christi sumo· 3) —

ἐσθῆτα, muto vestem.

μεταλέγω, repeto, -ere.

μετάλεξις, ἡ, repetitio, θ.
μεταληπτικός, ἡ, ὄν, ad metalepsin pertinens.

μεταληπτικῶς, per metalepsin.

μετάληψις· 1) participatio, θ. 2) = λήψις, sumptio ἢ acceptio, θ. δθ.
 — τῆς ἀρχῆς, successio in regnum·
 2) ἡ ἀγία μετάληψις, communio.

μεταλλαγή, **μετάλλαξις**, ἡ, mutatio, permutatio, θ.

μεταλλάσσω, **μεταλλάττω**, muto. transmuto, -are, aliquid.

μεταλλεία, ἡ· 1) = μέταλλευσις, metallorum scrutatio· 2) = μεταλλεῖον, fodina metallica.

μεταλλεῖον, τό, metallum, -i, οὖ. fodina, -ae, θ.

μεταλλεύς, **μεταλλευτής**, ὁ, metalli fossor; metallarius, ἀ.

μεταλλευτικός, ἡ, ὄν, metallarius, a, um; metallicus, a, um.

μεταλλεύτος, e terra effossus.

μεταλλεύω· 1) metalla quaero; metalla exerceo· 2) — τινά, condemnō aliquem in metalla.

μεταλλικός, metallicus, a, um.

μεταλλοῖόω -ῶ, muto, -are.

μεταλλοῖωσις, ἡ, mutatio, θ.

μέταλλον, τό· 1) metallum, -i, οὖ. 2) μέταλλον, μέταλλα = μεταλλεῖον, metallum, -i, οὖ. fodina, θ.

μεταλλουργεῖον, τό, officina metallorum; metallum, -i, οὖ.

μεταλλουργός, ὁ, metallicus, ἀ.

μετάμειψις, ἡ, transmutatio, θ.

μεταμέλει μοί τινος, me poenitet alicujus rei.

μεταμέλεια, ἡ, poenitentia, θ.

μεταμελητικός, ἡ, ὄν, pronus ad poenitentiam.

μεταμελητικῶς, poenitenter.

μεταμέλομαι τινι ἢ ἐπὶ τινι, poenito (-ui, -ere) alicujus rei.

μεταμίγνυμι, commisceo, -ere.

μεταμορφόω -ῶ, q. transformo, transfiguro (aliquem ἢ aliquid in aliquid)· immuto· || -οῦμαι, mutor.

***μεταμορφώσιμος**, ὄν, **μεταμορφωτός**, ἡ, ὄν· 1) transfigurabilis, e.

μεταμόρφωσις, ἡ· 1) transformatio -onis, θ. 2) ἡ τοῦ Ἱησοῦ —, transfiguratio, θ.

μεταμφιάζομαι, προκμ. **μετημφιάσμαι**· 1) vestem muto; *2) γενλ. alienum habitum· || ***μετημφισμένος**, ἡ, ὄν, personā tectus, a, um.
μετανάστασις, ἡ, emigratio, θ.
μετανάστευσις, ἡ, migratio, θ.
μεταναστεύω, migro ἢ demigro, **μετανάστης**, ὁ, qui migrat; domo emigrans.

μετανάστις, **μετανάστρια**, ἡ, quae migrat; domo emigrans.

μετανοῶ -ῶ, post intelligo· || — **τινι ἢ ἐπὶ τινι**, me poenitet alicujus rei.

μετάνοια, ἡ, poenitentia, -ae, θ.

μεταντλέω, hauriendo transiundo.

μέταξα, ἡ, sericum, -i, οὖ. **μεταξα** ἢ **mataxa**, -ae, θ.

μεταξάριος, **μεταξοποιός** σκώληξ.

***μεταξοσκώληξ**, ὁ, bombyx, -ycis.

μεταξύ, inter, (μετ' αὐτ.) 1) τοῦ.

μεταξύ τῆς πόλεως καὶ τοῦ Τιβέρεως,

inter urbem et Tiberim· 2) **χρον.**

μεταξύ πίνων, inter bibendum, **μεταξύ δειπνῶν**, inter coenam, **ἐν τῷ**

μεταξύ, interea; interim· 3) **ὁ, ἡ**, τὸ

μεταξύ, medius, a, um, **αἱ μεταξύ**

ἡμέραι, medii dies, **ἐν τῷ μεταξύ**

χρόνῳ, medio tempore.

μεταξύλογέω -ῶ, inter dicendum interpono.

μεταξύλογία, ἡ, interlocutio, -onis.

***μεταξύτός**, ἡ, ὄν, sericus, a, um; bombycinus, a, um, τὸ **μεταξύτόν**

(ἢ **μεταξύτῃ ἐσθῆτι**), sericum, τὰ **μεταξύτῃ** (αἱ μ. ἐσθῆτες), serica -orum.

μεταπαιδαγωγέω -ῶ, **μεταπαιδεύω**, aliter erudio, et instruo (aliquem).

μεταπαράδιδωμι, posteris trado.

μεταπαύομαι, interquiesco, -ere.

μεταπείθω τινά, a persuasa sententia dimoveo aliquem; de sententia deduco aliquem; aliud persuadeo alicui, **μεταπειθόμεναι**, a persuasa sententia in contrariam traducor; in aliam sententiam verbis adducor; de sententia deducor.

μεταπειράομαι, alio modo tento.

μετάπειστος, ὄν, cui aliud persuasum est; in aliam sententiam adductus.

μεταπεμπτός, arcessendus, a, um.
μετάπεμπτος, on, accitus, a, um;
 arcessitus, a, um (ab aliquo).

μεταπέμπομαι τινα, accio, -ire,
 arcesso (-ivi, itum, -ere), aliquem.
μετάπεμψις, ή, accitus, -us, ὁ.
μεταπέτομαι, transvolo, -are.
μεταπειτεύω, calculos alter pono;
 sententiam muto.

μεταπήγνυμι, transferendo figo.
μεταπηδάω -ῶ, transilo, -ire.
μεταπήδησις, ή, saltus in alteram
 partem; saltus mutatus.
μεταπίνω 1) post aliud bibo 2)
 νεοελ. rursus libo.

μεταπιπράσκω, rursus vendo.
μεταπίπτω, recido, -ere, (in ή
 ad aliquid).

μετάπλασις, ή, transformatio, -onis
μεταπλασμός, δ, metaplasms, -i.
μεταπλάττω, transformo, -are.

μεταπλέω, navigat. onem muto.
μεταπνέω, respiro, -are.

μεταποιέω -ῶ 1) muto ή com-
 muto, -are, aliquid 2) instauro,
 -are, aliquid.

μεταποίησις, ή 1) mutatio, com-
 mutatio, -onis, θ. 2) instauratio,
 -onis, θ.

μεταποίησις, ή, mutatio, -onis, θ.
 ***μεταπολίτευσις**, ή, rerum (rei-
 publicae) mutatio; res novae.

μεταπομπή, ή, accitus, -us, ὁ.

μεταπορεύομαι 1) eo post; per-
 sequor, -i; ulciseor, -i, 2) μεταπο-
 ρεύομαι ἀρχήν, ambio populum.

μετάπρασις, ή, revenditio, -onis.
μεταπράτης, δ, propola, -ae, ὁ.

μεταπρέπω τινί, insignis sum in-
 ter aliquos.

μετάπτωσις, ή, mutatio quaevis.
μετάπτωτος, on, mutabilis, e.

μεταπύργιον, τό, interturrum, -ii.
μεταπωλέω -ῶ τι, aliquid emptum

rursus vendo; revendo (didi) aliquid
 ***μεταπώλησις**, ή, revenditio, -onis.

μεταρδέω, irrigo, -ere.
μεταρρέω, refluo, -ere.

μεταρριζόω -ῶ, radicitus evello.
μεταρριπτέω -ῶ, in diversam par-
 tem jacio (aliquid).

μετάρροια, ή, refluxus, -us, ὁ.

μεταρρυνθιμέω -ῶ, = μεταρρυνθιμίζω.
 ***μεταρρυνθιστής**, δ, emendator.

μεταρρυνθιμίζω, reformo, -are.
μεταρρυνθμισις, ή, emendatio, θ.

μεταρριόδομαι -οῦμαι, in altum me
 tollo (sustuli), -ere.

μετάρσιος, on, sublimus, e.
μέταροις, ή, translatio, θ.

***μεταρσίωσις**, ή, elevatio, θ.
μετασκενάζω, in aliam formam ή

habitus muto.
μετασκενέω, ή, transformatio, θ.

μετάστασις; ή 1) submotio, θ.
 2) migratio, θ. 3) translatio θ.

μεταστατικός, translatus.
μεταστοιχείωσις, transformatio.

μεταστρατοπεδεύω (ἐπὶ στρατη-
 γοῦ), castra muto || — εἶομαι (ἐπὶ
 στρατιῳ), castra muto.

μεταστρεπτικός, ή, δν, vim con-
 vertendi habens.

μεταστρέφω, retorqueo (-si, -ere)
 aliquid || — ομαι, me converto ή

converto (-sus sum, -i).
μεταστροφή, conversio, θ.

μετασχηματίζω, transfiguro, trans-
 formo, -are, aliquem ή aliquid ||

—ομαι, me transfiguro.
μετασχημάτισις, ή, μετασχημα-

τισμός, δ, transfiguratio, θ.
μετάταξις, ή, mutatio aciei.

μετατάσσω, καὶ μετατάττω, ordi-
 nem muto.

μετατίθημι 1) transpono, -ere;
 transfero, -erre 2) —εμαι, transpo-
 no; -ere; muto, -are, aliquid 3)

νεοελ. μετατίθημι (μετέθεσά) τινα ἐκ
 τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Γαλλίαν, transiero
 (transuli), moveo (movi) aliquem
 ex Italia in Galliam.

***μετατοπίζω**, loco moveo.
 ***μετατόπισις**, ή, motioe loco.

μετατρέπω, converto (-rti, -rsum,
 -ere aliquid.

μετατρέφω, educo inter aliquos.
μετατρέχω, transcurro, -ere.

μετατροπή, ή, commutatio, θ.
μετατροπία, ή, conversio, θ.

μετατυπώω -ῶ 1) transformo
 2) — βιβλίον, librum rursus im-
 primo.

μετατύπωσις, ή 1) transforma-

tio· 2) — βιβλίον, libri nova impressio
μεταυδάω -ῶ, interloquor, -i.

μετάφερω 1) transiero (-tuli, -latum, -erre) aliquem ἢ aliquid· 2) traduco (-xi, -ctum, -ere) aliquem ἢ aliquid· 3) transpono.

μεταφοιτάω -ῶ, transeo, -ire.

μεταφορά, ἡ translatio, ὅ.

μεταφορέω -ῶ, transiero (in locum).

μεταφορικός, ἡ, ὄν, translatus, a, um; μεταφορικά ῥήματα (μεταφορικά), verba translata.

μεταφορικῶς, per translationem; translative.

μεταφράζω, verito, convertito, transiero, interpretor (aliquid)· μεταφράζω λόγον ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, orationem e graeco in latinum convertō· αὐταῖς λέξεσιν (κατὰ λέξιν) μεταφράζω συγγραφέα, scriptorem ad verbum exprimo, reddo, totidem verbis transiero, exprimo, reddo, ἃ ἑλληνιστὶ ἀνεγίνωσκον, λατινιστὶ μετέφραζον, ea quae legebam graece, latine reddebam ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν μετεφράσθη, e graece in latinum conversus (translatus, interpretatus; est.

μετάφρασις, ἡ, interpretatio, onis, ὅ. translatio, -onis, ὅ. conversio, -onis, ὅ. *κακὴ μετάφρασις, liber male conversus, κατὰ λέξιν μετάφρασις, verbum e verbo expressum.

μεταφράστης ἢ μεταφραστής, ὁ, interpres, -etis, a. translator, -oris.
*μεταφραστός, ἡ, ὄν, interpretabilis, e.

μεταφύομαι, postea nascor.

*μεταφυσική, ἡ, metaphysica, -ae.
μεταφυτεία, (*μεταφύτευσις), ἡ, arborum translatio, -onis, ὅ.

μεταφυτεύω, arbores transiero; transplanto, -are, μεταφυτευθεῖς, εἶσα, ἐν, transplantatus, a, um.

μεταφωτίζω, iterum illumino.

μεταχαράσσω, denovo sculpo.

μεταχειρίζομαι 1) — τινός, contracto, -are, aliquid; tracto, -are, aliquid· 2) συνήθ. μεταχειρίζομαι τι,

tracto, -are, aliquid; utor (usus sum, -i) aliquid· — τὰ ὅπλα, arma tracto· ἐν τὰ ὅπλα —, arma bene utor· — τινὰ ἀσπληρῶς, tracto aliquem auster.

μεταχειρίσις, ἡ, μεταχειρισμός, ὁ, tractatio, -onis, ὅ. usus, us, a.

μεταχέω, transfundo, -ere.

μεταχρόνιος, μετάχρονος, ὄν, tempore posterior.

μεταχρώννυμι (μεταχρωματίζω), alio colore imbuo ἢ initio (aliquid).

μεταχωρέω -ῶ, secedo, -ere.

μεταχώρησις, ἡ, secessio, -onis, ὅ.

μετάψυξις, ἡ, refrigeratio, -onis, ὅ.

μετεγγράφω, transcribo, -ere.

μετεγκεντρίζω, alio insero.

μετεγχέω, transfundo, -ere.

1. μέτειμι, versor inter aliquos, κυρ. ἀπρόσ. μετέστι μοί τινος, particeps sum alicujus rei· — μοι τούτου, particeps sum hujus rei.

2. μέτειμι (μετέρχομαι), quaero, -ere, aliquid· — ἐπατείαν, ambio consulatum· — τινὰ γάμοις, ambio aliquem connubis· — τινά, ulciscor aliquem· ἴδε μετέρχομαι.

μετεκβαίνω, transcendo, -ere.

μετεκβιβάζω εἰς ἑτέρας ναῦς, transfero in alias naves.

μετεμψυχόω -ῶ· 1) in aliud corpus animum transfero· *2) γεσελ. — οὔμαι, iu aliud corpus animus meus transinigrat.

μετεμψύχωσις, ἡ, trasmigratio animi in aliud corpus.

*μετεξετάζω, iterum examino, -are, aliquem.

*μετεξετάσις, iterata examinatio.

*μετεξεταστός, a, ὄν, iterum examinandus, a, um.

μετέπειτα, postea; deinde.

μετέρχομαι· 1) — ἐπατείαν ἀγορονομίαν, consulatum, aedilitatem ambio· *2) γεσελ. — τέχνην, exerceo artem.

μέτεστι· ἴδε 1 μέτειμι.

μέτέχω τινός, ῥημ. habeo aliquod cum aliquo.

μετεωρίζω τινά ἢ τι in sublime tollo ἢ sublimo (-are) aliquem ἢ

aliquid· || —ομαι, me sublimo, in sublime tollor, sublime ieror· ὁθ. elato animo sum.

μετεώρισις, ἡ, elevatio, ὁ.

μετεωρισμός, elevatio in altum; latr. tumor in altum sublatus.

μετεωρολογέω-ῶ, de rebus coelestibus (ἢ sublimibus) loquor.

μετεωρολογία, ἡ, sermo (tractatio) de rebus coelestibus.

μετεωρολόγος, ον, qui de rebus coelestibus verba facit (tractat).

μετέωρος, ον· 1) sublimis, e· 2) ἐπὶ νεώς, fluctuans in alto mari·

3) μετφ. = ταλαντεύμενος, fluctuans.

μετεωροσκοπία, ἡ, speculatio rerum coelestium.

μετεωροσκοπίον, τό, instrumentum meteoroscopium.

μετεωροσκόπος, ον, sublimium (coelestium) rerum speculator.

μετοικεσία, ἡ, transportatio, ὁ.

μετοικέω -ῶ· 1) transmigro, -are·

*2) νεοελ. aedes commuto.

μετοίκησις, ἡ, migratio, ὁ.

μετοικίζω, transloco incolas; —ομαι (= μετοικῶ), transmigro, -are.

μέτοικος, ὁ, inquilinus civis.

μετονομάζω, nomen alicujus muto

μετονομασία, mutatio nominis.

μετόπη, ἡ, intertignum, -i, οὐ.

μετόπισθε(ν), post; postea.

μετοπωρινός, autumnalis, e.

μετουσία, ἡ, participatio, ὁ.

μετοχτένυσις, ἡ, deductio, ὁ.

μετοχτεύω, deduco (amnem).

μετοχή, ἡ· 1) = μέδεις, participatio, ὁ. 2) γραμ. participium, οὐ.

μετοχικός, participialis, e.

μετόχιον, τό, cella monastica.

μέτοχος, ον, particeps, (alicujus rei· ὁ μέτοχος, particeps.

μετρέω -ῶ τι· 1) metior, dime-

memsum, -i, cū. *2) νεοελ. = ἀριθμοῖς, numeratio (numorum).

μέτρησις, ἡ, mensio, ὁ.

μετρητής, ὁ, mensor, ὁ.

μετρητικός, ἡ, ὄν, mensuralis e; metiendi peritus, a, um.

μετρητικῶς, mensuraliter.

μετρητός, ἡ, ὄν· 1) mensus, a, um· 2) mensurabilis, e· 3) νεοελ.

μετρητά (ὑποκ. χρήματα), pecunia presens ἢ numerata.

μετριάζω· 1) ἀμετ. μέτριός εἰμι, me diocris sum· 2) μεταβ. α') moderor (-atus sum, -ari) aliquid· β')

tempero, -are, aliquid.

*μετρίασις, ἡ, μετριάσμός, ὁ, moderatio, ὁ. temperatio, ὁ.

*μετριάστικός, ἡ, ὄν, moderator, temperator, -oris, ὁ.

μετρικός, metricus, a, um.

μετριοπάθεια, moderatio, ὁ.

μετριοπαθής, ἑς, moderatus in affectibus; moderatus, a, um.

μετριοπαθῶς, moderate.

μέτριος, α, ον, metrum non excedens, ὁθ. mediocris e.

μετρίότης, ἡ, moderatio.

μετριοφρονέω-ῶ, modeste de me sentio.

μετριοφροσύνη, modestio.

*μετριοφρόνως, modeste.

μετρίοφρων, modestus, a, um.

μετρίως· 1) = μετὰ μετρίότητος, moderate· 2) = οὐ πολὺ, modice.

μέτρον, τό· 1) mensura, ὁ. 2) modulus, ὁ. 3) metrum, -i, οὐ.

μετωνυμία, transnominatio.

μετωνυμικός, ἡ, ὄν, ad metonymiam pertinens.

μετωνυμικῶς, par metonymiam.

μετωπηδόν, in frontem.

μετωπιαίος, frontosus, a, um.

μετωπίς, ἡ, frontale, -is, οὐ.

μετωπῶν, τό, frens, -ntis, ὁ.

μέχρι(ς)· 1) usque, usque, ad· 2) tenus (μετ' αἰτιατ.) μέχρις αὐθένος, colle tenus· 3) μέχρι τοῦδε, adhuc, ad hoc.

μή· 1) σύνδ. ne; non α') μή λέγες ταῦτα, ne dicas haec· β') ἐνόμιζον μή βούλεισθαι αὐτόν, putabant eum non habere, in animo, γ') δέδοικα

μη τοῦτο γένηται, vereor he hoc fiat· δ') οὐ δύναμαι μὴ οὐκ ἐπαινεῖν, non possum non laudare· ε') μὴ γένοιτο! absit ut hoc fiat! στ') ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν τοῦτο, veto hoc facere· 2) σύνδ. ἐρωτηματ.=μήπως; num? 3) μὴ μετ' ἄλλων μορίων α') μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γάρ δῃ, absit enim· β') μὴ δῆ, μὴ δῆτα, absit vero· γ') μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδέ, non dicam sed ne quidem· δ') μὴ οὕτως, ὥς, non tam quam· ε') μὴ τι, μὴ τί γε, μὴ ὅτι, μήτοι, nedum multo magis, multo minus.

μηδαμῇ, nequaquam.

μηδαμινός, nullius pretii; nequam, ἀνθρώπος—homo nihili.

μηδαμόθεν, nulla ex parte.

μηδαμόσε, nullum in locum.

μηδαμοῦ, nusquam.

μηδαμῶς, nullo modo.

μηδέ, neque, nec.

μηδεῖς, —μία, —έν, nullus, a, um.

μηδέν, nullum (οὐσ.). nihil.

μηδενίς, ad nihilum redigo; extinguo, deleo, —ere, aliquid.

*μηδενικόν, nullum (οὐσ.); nihil.

*μηδενίσις, ἡ μηδενισμός, δ, in nihilum extinctio;

μηδέποτε, nunquam.

μηδέπω, nondum; necdum.

μηδεπώποτε, nullo tempore.

μηδέτερος, neuter, a, um.

μηδίξω, Medos imitor.

μηδικός, ἡ, ὄν, medicus, a, um·

|| —τά μηδικά, bella Persica.

μηδόλως, nullo modo.

μηκάομαι—ᾤμαι· 1) ἐπι προβ. balo, —ire· 2) ἐπι αἰγός, mutio, —ire.

μηκασμός, δ, balatus, —us, ἄ.

μηκέτι, non amplius.

μήκιστα, longissime.

μήκιστος, longissimus, a, um.

μήκος, τό· 1) longitudo, —inis, θ. 2)=τό περίμηνες, proceritas, —atis, θ. 3) ἐπὶ τόπον, χρόνον, spatium, —i, οὐ. *4) γεωλ. κατά—τοῦ ποταμοῦ, secundum fluvium.

μηκύνω, longum facio (aliquid); traho aliquid in longum.

μήκων, ἡ, papaver, —eris, σὺ.

μηκωνικός, papavereus, a, um.

μηκώνιον, τό, neconium, οὐ.

μηλέα, ἡ, malus, i, θ.

μήλη, ἡ, specillum, —i, οὐ.

μηλίξω, colore malum refero.

μήλινος, ἡ, ον, μέlinus, a, um.

μηλίτης οἶνος, vinum e malis.

μηλοειδής, ἔς, malo similis.

μηλολόνη, ἡ, melolonthe, θ.

1. μήλον, τό, ovis, —is, θ. συνήθ.

ἐν τῷ πληθ. μήλα, becudes, —um.

2. μήλον τό, malum, οὐ. pomum.

μηλοφόρος, ον, pomifer, a, um; pomosus, a, um.

μηλών, δ, pometum, —i, οὐ.

μηλωτή, ἡ, pelliis ovina.

1. μῆν (μηνός), δ· 1) mensis, —is, ἄ. *2) γεωλ. ἐν Ἀθήναις τῇ 2α Ὀκτωβρίου, Athenis die secundo mensis Octobris, ante diem sextum Nonas Octobres.

2. μῆν (ἐπλε.) vero; profecto.

†μηναιόν, τό, manaeum, —i, οὐ.

μήνη, ἡ, luna, —ae, θ.

*μηνιαῖον, τό, merces menstrua; locationis pretium.

μηνιαῖος, menstruus, a, um.

μήνιγξ, ἡ, membrana cerebri.

μήνις, ἡ, ira permanens.

μηνίσκος, δ, lunula, —ae, θ.

μηνίω, irascor, —i.

μηνοειδής, ἔς, lunatus, a, um.

μήνυμα, τό, indicium, —ii, οὐ.

μήνυσις, ἡ, indicatio, θ.

μηνυτέον, indicandum est.

μηνυτής, δ, index, —icis, ἄ.

μηνύτωρ, δ, nuntiator, —oris, ἄ.

μηνύω· 1)=δηλώ, indico, —are·

2) μηνύω (=καταμηνύω) τινα ἢ εἰ τινα, indico aliquem ἢ aliquid alicui· 3) μηνύω (=ἀναγγέλλω) τι εἰς τινα πρὸς τινα, nuntio alicui aliquid, certiore facio aliquem de re· *4) α')=παραγγέλλω, praecipio

(—puī, —ere) alicui aliquid (ut veniat)· β') scribo, significo (—are), alicui aliquid.

μῆ οὐ, ἴδε μῆ.

μήποθεν, necunde.

μήποτε, ne quando.

μήπου, necubi.

μήπω, nondum·μήπω γε, necdum

μήπως, ne quo modo.

μηρός, δ, femur, femoris (καὶ ieminis), οὖ.

μηρυκάω, μηρυκίζω, μηρυκάομαι -ώμαι, rumino, -are· μηρυκίζων, ruminalis· *μηρυκάσσοντα, ruminalia.

μηρυκισμός, δ, ruminatio, θ.

μηρύσσομαι, contraho (aliquid).

μήτε, neque, nec.

μήτηρ, ἡ, mater, -tris, θ.

μή τι, nedum.

μήτις, μήτι (γεν. μή τιος)· nequis, nequid καὶ nequi, nequae.

μήτοι, nedum.

μήτρα, ἡ, matrix, θ. uterus, θ.

μητραδέλφη, μητραδέλφος, ἡ, matertera, -ae, θ.

μητραδέλφος, δ, avunculus, ἀ.

μητραλοῦς, δ, matricida, -ae, ἀ.

μήτριος, α, ον, μητρικός, ἡ, ὄν, maternus, a, um.

μητριῶς, matris more.

μητρόθεν, a matre.

μητροκτονέω -ῶ, matrem occido.

μητροκτονία, matricidium, οὖ.

μητροκτόνος, ον, matricida.

μητρόκτονος, ον, a matre interfectus, a, um.

μητρολίτης, δ, matricida, ἀ.

μητρόπολις, ἡ· 1) metropolis, -is, θ. caput, -itis, οὖ. † 2) Ecclesia cathedralis, major, episcopalis.

μητροπολίτης, δ· 1) metropolis, ἀ. † 2) metropolitanus episcopus· *—ικός ναός· Ecclesia cathedralis.

μητρότης, ἡ, matertitas, θ.

μητροφόνος, ον, matricida, -ae, θ.

μητρυνία, ἡ, noverca, -ae, θ.

μητρυνός, δ, vitricus, -i, ἀ.

μητρῶν, τό· 1) ὁλον τό Ἀθήνησι δημόσιον. γραμματοφυλάκιον, tabularium -i, οὖ. *2) νεοελ. = κατάλογος, matricula, -ae, θ. album, -i, οὖ.

μητρῶς, maternus, a, um.

μηχανάομαι -ώμαι· 1) machinor (-atus sum, -ari) aliquid· 2) molior (-itus sum, -iri) aliquid.

μηχανή, ἡ, machina, θ.

μηχάνημα· 1) mechanema· 2) machinamentum, οὖ. 3) molimen.

μηχάνησις, machinatio, molitio.

μηχανητής, δ· 1) machinator, -oris, ἀ. 2) molitor, -oris, ἀ.

μηχανικός, ἡ, ὄν, machinarius, a, um; machinalis, e.

*μηχανικῶς, sine mente ac ratione; sine iudicio.

μηχανοποιός, δ, machinarum faber; machinator, ἀ. [excogito.

μηχανορραφέω -ῶ, ρῆμ. fraudes

μηχανορραφία, ἡ, fraudum excogitatio; sutēla, -ae, θ.

μηχανορράφος, δ, fraudis artifex

μηχανουργός, machinas fabricans.

μία, ἡ, una (γεν. unius).

μιάνω· 1) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) contamino, -are· 3) foedo, -are· 4) polluo (-ni, -ātum, -ere) aliquid· 5) violo ἢ vitio, -are, aliquid.

μιαυρονέω -ῶ, contamino me sanguine; polluo me caede.

μιαυρονία, ἡ, contaminatio e caede; caedes nefaria et scelerata.

μιαιοφόνος, ον, qui se caede polluit ἢ contaminavit.

μιανσις, ἡ, pollutio, θ.

μιαρία, ἡ, impuritas, θ.

μιαρός, ἀ, ὄν, pollutus, a, um.

μιαρῶς, pollute; scelestē.

μιάσμα, τό, contagium, οὖ.

*μιασματικός, ἡ, ὄν, μiasmatώδης, es, contagiosus, a, um.

μιασμός, δ, contaminatio, θ.

μιάστωρ, δ, contaminator, ἀ.

μιγάς, δ· 1) promiscuus, μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenae· *2) νεοελ. δ, ἡ,

μιγάς, mixtus, mixticius, a.

μίγδα, μίγδην, mixtum.

μίγμα, τό· 1) mixtura, ae, θ. permixtio, θ. *2) μετφ. ὁ βίος μίγμα λύπης καὶ χαρᾶς ἐστίν, totam vitam miscent dolor et gaudium.

μίγνυμι, μίγνυν, μίσγω (νεοελ. σμίγω), misceo, permisceo (-cui, mixtum, -ere) alicui aliquid ἢ aliquid aliqua re· || —γνυμαι, me misceo ἢ misceor, -eri (alicui ἢ cum aliquo).

*μικράνω, ἴδε μικρύνω.

μικρόβιος, ον, breve tempus vivens, brevis aevi.

μικρογραφία -ω, vocali o scribo.
μικρογραφία, ἡ· 1) scriptio vocali, θ. *2) νεοελ. tabella minor.
μικρολογέω -ω καὶ συνθ. μικρολογέομαι -οῦμαι· 1) minute dico· 2) sordide et parce facio.
μικρολογία, ἡ· 1) minutiloquium οὐ. 2) parsimonia sordida.
μικρολόγος, ον· 1) res parvas magni aestimans· 2) sordidus.
μικρόν, ἴδε μικρός.
*μικρόνοια, ἡ, hebes ingenium.
*μικρόνους, ονν, homo hebeti ingenio.
*μικροπονηρία, ἡ, astutia, θ.
*μικροπόνηρος, ον, astutus (a, um); veterator.
μικροπρέπεια, ἡ, illiberatitas, θ.
μικροπρεπής, ἐς, sordidus, a, um; illiberalis, e.
μικροπρεπῶς, sordide.
μικρόρριν, μικρόρρις, δ, ἡ, parvum nasum habens.
μικρός (ἢ σμικρός), ἄ, ὄν· 1) parvus, a, um· 2) paulus, a, um· 3) exiguus, a, um· 4) = λεπτός, minutus, a, um· 5) μικρός τις, πάντ μικρός, parvulus, a, um· 6) μικρόν (ἐπίρ.) parum; paulum· 7) παρὰ μικρόν, μικροῦ δεῖν, prope, propemodum· 8) συγκρ. μικρότερος, α, ον, minor, -us (-oris), ὑπερθ.
μικρότατος, η, ον, minimus, a, um· *9) φράσεις νεοελ. α') μικρόν πνεῦμα, mediocre ingenium· β') δι' ὑποκορ. μικρόν βιβλίον, libellus· γ') ἐπὶ καταγ. μικρός (=ταπεινός) ἄνθρωπος, parvus, humilis homo· δ') τα μικρά (τῶν ζώων), catuli, pulli, -orum, ἄ. πλ.
μικρόσχημος, parvus habitu.
μικρότης, ἡ, parvitas, θ.
μικρόψυχος, pusillanimis, e.
μικρύνω (ἢ σμικρύνω), parvum aliquid reddo.
μικρῶς, parvum; leviter.
μικτέον, miscendum est.
μικτός, ἡ, ὄν, mixtus, a, um.
μίλαξ, ἡ, taxus, -i, θ.
μιλιάζω, per milliaria dimetior.
μίλιον, τό, mille passus.
μίλτειον, τό, vas minio plenum.

μίλτειος, α, ον, minio factus.
μίλτινος, η, ον, miniaceus, a, um.
μίλτος, ἡ, rubrica (δῆλ. terra).
μιλτώ -ω, rubricā tingo (aliquid); minio, -are, aliquid· μεμιλωμένος, η, ον, miniatus, a, um.
μιλτώδης, ἐς, rubricosus, a, um.
μιλτωτός, miniatus, a, um.
μιμέομαι -οῦμαι, imitor (-atus sum, -ari) aliquem ἢ aliquid.
μιμηλός, ἡ, ὄν, imitans, -ntis; imitandi peritus, a, um.
μίμημα, τό, imitamen, οὐ.
μίμησις, ἡ, imitatio, θ.
μιμητός, imitandus, a, um.
μιμητής, δ, imitator, -oris, ἄ.
μιμητικός, ἡ, ὄν, imitandi peritus a, um, θ.
μιμητικῶς, imitando.
μιμητός, ἡ, ὄν, imitabilis, e.
μimικός, ἡ, ὄν, mimicus, a, um.
μimνήσκω, in memoriam revoco, συνθ. μimνήσκομαι (μimνησθήσομαι, ἐμimνήσθην) τινός, recorder (-atus sum, -ari) aliquid.
μίμος, δ· 1) = μιμητής, imitator, ἄ. 2) = μimησις, imitatio, ἄ. 3) σατυρ. κωμῶδ. mimus, -i, ἄ.
μimώ, ἡ, simia, -ae, θ.
μimφῶδης, δ, mimi cantor.
μimνον, τό, minium, -i, cū.
μimνρίζω, minurio, -ire.
μimνρισμός, δ, minuritis, θ.
μίξ, mistim; promiscue.
μιξάνθρωπος, semihomo.
μίξις, ἡ· 1) mixtio, θ. mixtura, θ. 2) concubitus, us, ἄ.
μιξοβάρβαρος, ον, semibarbarus.
μιξοπάρθενος, semivirgo.
μιξοπόλιος, semicanus, a, um.
*μισαλλοδοξία, ἡ, odium opinionum aliorum de rebus divinis.
*μισαλλόδοξος, ον, ἐπ. aliorum de rebus divinis opiniones haud leniter ferens.
μισανθρώπιον -ω, homines odi.
μισανθρωπία, ἡ· 1) odium hominum· *2) νεοελ. morositas, θ.
μισάνθρωπος, ον· 1) hominum osor· *2) νεοελ. morosus, a, um.
μίσγω (κ. σμίγω), misceo, -ere; — (κ. σμίγομαι), misceor, -eri.

μισέλλην, *δ, ἡ*, graecorum osor.
 *μισέλλησιμος, *δ*, odium in
 graecos.

μισέω-*ᾶ*, odi (aliquem ἢ aliquid).
 -odeo prosequor (aliquem); -*οῦμαι*,
 in invidia, in odio sum.

μίσημα, *τό*, odium, -ii, *οὖ*.

μισητής, *δ*, osor, -oris, *ᾶ*.

μισητός, *ῆ, ὄν*, odiosus, a, um.

μισητῶς, odiose.

μισθαρνέω -*ᾶ*, mercede operam
 meam loco.

μισθιος, mercenarius, a, um.

μισθοδοσία, *ἡ*, mercedis solutio.

μισθοδοτέω -*ᾶ*, mercedem do ἢ
 solvo - *οῦμαι*, mercedem fero.

μισθοδότης, *δ*, qui mercedem
 solvit.

μισθός 1) merces, -edis, *θ*. 2)

γερουσίας —, salarium, -ii, *οὖ*. 3)

στρατ. —, stipendium, -ii, *οὖ*.

μισθοφορά, *ἡ*, stipendium, *οὖ*.

μισθοφορέω -*ᾶ*, *ῥῆμ*. mercedem
 capio.

μισθοφόρος, *ον*, mercenarius, a.
 um, stipendiarius, a, um.

μισθώω -*ᾶ*, mercede loco ἢ ἀπλ.
 loco (-avi, -are) aliquem ἢ ali-

quid. - *οῦμαι τι*, (mercede) con-

duco (-xi, -ere) aliquid.

μισθώμα, *τό*, merces, -edis, *θ*.

μισθώσιμος, locaticius, a, um.

μισθώσις, *ἡ* 1) locatio, -onis, *θ*.

2) conductio, *θ*.

μισθωτής, *δ*, conductor, *ᾶ*.

μισθωτός, mercenarius, a, um.

μισογύνης, osor mulierum.

μισόδημος, osor populi.

μισόδιμος, *ον*, litium osor.

μισόξενος, osor peregrinorum.

μισόπαις, osor liberorum.

μισοπάτωρ, patri inimicus.

μίσος, *τό*, odium, -ii, *οὖ*.

μίσχος, *δ*, pediculus, -i, *ᾶ*.

μίτος, *δ*, licium, filum, *οὖ*.

μιτόω -*ᾶ*, licia tendo.

μίτρα, *ἡ*, mitra, -ae, *θ*.

μιτροφόρος, mitratus, a, um.

μιτρίον, *τό*, mitrula, mitella, *θ*.

μιτροφορέω -*ᾶ*, mitram gesto.

μίτυλος, *ον*, mutilus, a, um.

μνάα -*ᾶ*, *ἡ*, mina, -ae, *θ*.

μνάομαι -*ᾶμαι*, uxorem peto.

μνεία, *ἡ*, mentio, -onis, *θ*.

μνήμα, *τό* 1) monumentum, -i,

οὖ. 2) sepulcrum, -i, *οὖ*.

μνημεῖον, *τό* 1) monumentum,

-i, *οὖ*. 2) sepulcrum, -i, *οὖ*.

μνήμη, *ἡ* 1) memoria, -ae, *θ*.

2) = *τὸ μνημονικόν*, memoria.

μνημονευτικός, memorialis, e.

μνημονεύω *τινός ἢ τι*, memoro

(-avi, -are) aliquem ἢ aliquid. ||

-*ομαι*, memoror, celebror (-atus
 sum, ari).

μνημονικός, *ῆ, ὄν* 1) memori-

osus, a, um. 2) = *μνημνικόν ἔχων*,

memor, -oris. 3) *τὸ μνημονικόν*,

memoria, *θ*.

μνημοσύνη, *ἡ*, memoria, *θ*.

μνημόσυνον, *τό* 1) monumen-

tum, *οὖ*. 2) memoraculum, -i, *οὖ*.

μνήμων, *ον*, memor, -oris.

μνησικακέω -*ᾶ*, mali ἢ injuriae.

acceptae memor sum.

μνησικακία, *ἡ*, injuriarum me-

moriam.

μνησίκακος, *ον*, injuriae acce-

ptae memor.

μνηστεία, *ἡ* 1) petitio uxoris. 2)

petitio honorum. 3) = *μνήστευσις*.

μνήστευα, *ἡ*, pronuba, -ae, *θ*.

μνήστευσις, *ἡ*, petitio uxoris.

μνηστεύω 1) nuptias ambio; uxo-

rem peto. || *μεμφ*. ambio aliquid.

2) *μνηστεύω τὴν θυγατέρα τινί* fi-

liam alicui spondeo ἢ despondeo.

|| -*ομαι τινι*, despondeo mihi ali-

quem. *3) *νεοελ. (ἐπὶ γυν. καὶ ἀν-*

δρός), filium ἢ filiam alicui spon-

deo ἢ despondeo (-si, -nsum, -are).

μνηστή, *ἡ*, sponsa, -ae, *θ*.

μνηστήρ, procus; sponsus, *ᾶ*.

μνηστis, *ἡ*, memoria, -ae, *θ*.

μογγός, *όν*, qui voce est obtusa.

μογέω -*ᾶ*, laboro, -are.

μόγis, aegre; vix.

μόδιος, *δ*, modins, -ii, *ᾶ*.

μοῖρα, *ἡ* 1) = *μέρος, μερίδιον*, pars,

-rtis, *θ*. portio, -onis, *θ*. 2) *μαθη-*

ματ. gradus, -us, *ᾶ*. 3) *ἐν μοίρᾳ τι-*

νός (= *ἀντι τινός*), vice alicujus, in-

star alicujus. 4) = *τιμή*, honor. *ᾶ*.

aestimatio, *θ*. 5) = *τύχη*, sors, -rtis,

θ. 6) = *είμαρμένη*, fatum, -i. 7) *Μοῖρα*, Parca.

μοιράζω, divido (-si, -ere).
μοιραῖος, α, ον, fatalis, e.
μοιραῖως, fataliter; fato
μοιχαλῖς, adultera moecha, θ.
μοιχεία, ἡ, adulterium, οὐ.
μοιχευτής, ὁ, adulter, -i, ἄ.
μοιχευτήρια, ἡ, adultera, -ae, θ.
μοιχεύω, moechor, -ari, adultero (aliquam); adulterium facio committo cum aliena uxore || —ομαι, adulterio vitior, stupror (ab aliquo).

μοιχίδιος, adulterinus, a, um.
μοιχικός, in adulteria pronus.
μοιχῶς, adulterorum more.
μοιχός, δ, adulter, ἄ.

μόλιβος κτλ. ἴδε *μόλυβδος* κτλ.
μόλις, aegre; vix.

μόλῳ, ἡ, malva, -ae, θ.
μολπή, cantus cum saltatione.

μολύβδαινα, ἡ, plumbago, θ.
μολύβδεις -οὗς, ἡ, οὖν, plumbeus, a, um; plumbatus, a, um.

μολύβδινος, ἴδε *μολύβδεις* -οὗς.
μολυβδῖς, ἡ, plumbum, οὐ.

μόλυβδος, δ, plumbum, -i, οὐ.
μολυβδόχρως -ους, -ουν, plumbi colorem habens.

μολύβδωσις, plumbatura, -ae, θ.
μολυβδωτός, plumbatus, a, um.

μόλυνσις, ἡ; inquinatio, θ.
μολύνω 1) polluo (-ui, -utum, ere, aliquid, μετφ. — (= διαφθείρω) τινά, polluo aliquem (virginem) 2) inquino, -are, aliquem ἢ aliquid — ομαί τι, me inquino ἢ inquino aliqua re (κακία, vitiis) 3) contamino, -are.

μόλυσμα, τό 1) = *κηλῖς*, macula, -ae, θ. 2) contaminatio, θ. contagium, οὐ. piaculum, οὐ.

μολυσματώδης, inquinatus.
μολυσμός, δ, inquinatio θ.

μομφή, ἡ 1) = *μεμψιμοῖα*, querela, querimonia, -ae, θ. 2) = *ψόγος*, reprehensio, -onis, θ.

μοναδικός, ἡ, ὄν, singularis, e.
μονάζω, solitariam vitam ago; solus dego.

μοναξία, ἡ, solitudo.
μοναρχέω -ῶ, solus impero —

οὔμαι, unius imperio subeo.

μονάρχης, δ, rex; summus princeps; dominus.

μοναρχία, ἡ, unius imperium; imperium singulare.

μοναρχικός, régius, a, um.

μοναρχικῶς, regie.

μονάς, ἡ 1) unitas, -atis, θ. unio, -onis, θ. 2) *φιλοσοφ.* monas, θ.

μονασμός, δ, vita solitaria.

μοναστηριακός, ἡ, ὄν, monasterialis, e.

μοναστήριον, monasterium, οὐ.

μοναστής, δ, monachus, οὐ.

μοναστικός, monasterialis, e.

μοναχή, unice; singulariter.

μοναχή, ἡ, monacha, -ae, θ.

μοναχικός, monasticus, a, um.

μοναχός, δ, monachus, -i.

μονή, ἡ 1) mansio, -onis, θ. 2) monasterium, -ii, οὐ.

μονήμερος, ον, unius diei.

μονήρης, solitarius, a, um.

μόνιμος, ον, stabilis, e; immobilis, e; firmus, a, um.

μονιμότης, ἡ, stabilitas, θ.

μονίμως, stabiliter.

μονόγαμος, δ, monogamus, ἄ.

μονογενής, ἐς, unicus, a, um. μ. υῖός, unicus gnatus.

μονόγραμμα, monogramma.

μονόζυγος, unijugus, a, um.

μόνοκερως, δ, unicornus, ἄ.

μόνοκλωνος, monoclonos en.

μονοκοιτῶς -ῶ, solus cubo.

μονόλογος (ἐν θεάτρῳ), canticum, ἰ

μόνολυκος, δ, lupus solitarius.

μονομαχέω -ῶ, singulari certamini pugno.

μονομαχία, ἡ 1) ἐν ἀμφιθ. gladiatura, θ. 2) singulare certamen.

μονομαχικός, gladiatorius.

μονομαχικῶς, gladiatorie.

μονομάχος, gladiator, ἄ.

μονομερής, ἐς 1) unius partis

*2) — *κρίσις*, iudicium rem ab una tantum parte spectans.

μονομερῶς κρίνω, ἐξετάζω iudicare ab una tantum parte spectata.

μόνοφθαλμος, unoculus, a, um.

μόνον 1) solum; modo 2) tantum

τῷ ὀνόματι *μόνον*, nomine tantum.

μονόφυλον, linter -tris, θ.
 μονοπάτιον, semita, -ae, θ.
 μονοπωλείον, τό, monopoliū oṽ.
 μονοπώλης, δ, monopōla, -ae, ἄ.
 μονοπώλιον, τό = μονοπωλείον.
 μόνορχης, δ, unitestis, -is, ἄ.
 μόνος, η, ον, 1) solus, a, um, (γ. solius, δ. soli)· 2) unus, a, um· 3) ὁ μόνος, unicus, a, um· 4) νεοεὶ. μό-
 νος ἐγώ, nemo praeter me.
 μονοσάνδαλος, ον, ἐπὶ θ. uno cal-
 ceo indutus.
 μονοσύλλαβος, monosyllabus.
 μονότης, ἡ, 1) unitas, -atis, θ. 2)
 vita caelebs, caelibatus, us, ἄ.
 μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor;
 una spirītus ac soni intentio.
 μονότονος, ον, uno tenore proce-
 dens; μετφ. omni varietate carens;
 || *τὸ μονότονον, nulla varietas.
 μονοτόνωνς, οὐδὲν, eodem tenore; μετφ.
 sine ulla varietate;
 μονότροπος, ον· 1) unius modi;
 2) solitarius, a, um.
 μονόφθαλμος, ον, unoculus, a, um.
 μονόφθογγος, ον, ἐπὶ θ. unum so-
 num habens.
 μονόχειρ, δ, ἡ, unimanus.
 μονῶ, -ῶ, solum relinquo; se-
 jungo, -ere; desolo, -are (aliquid
 aliquem)·—οὔμαι, solus relinquo,
 -i· || μονοθεῖς, εἶσα, ἐν, solus relictus,
 a, um· || μεμονωμένος, η, ον· ab ho-
 minum societate se junctus, a, um.
 μονοψῆδι, ἡ, canticum, -i, οὔ.
 μονώνυξ, μονώνυχος, solidam et
 non fissam habens ungulam.
 μόνως, solum; tantum.
 μόνωσις, ἡ, desolatio, θ.
 μονωτικός, solitarius, a, um.
 μορεά, ἡ, morus, -i, θ.
 μόριον, τό, 1) particula, -ae, θ. 2)
 γεννητικὰ —a, genitalia —um, οὔ.
 μορμολύκειον, τό, larva, -ae, θ. τὰ
 —a, maniae, -arum, θ. πλ.
 μορμυρίζω, μορμύρω· murmuro;
 || τὸ μορμυρίζειν, murmur, οὔ.
 μορμώ, ἡ, 1) larva, -ae, θ. 2) ἡ Μορ-
 μώ, Mania, -ae, θ.
 μόρον, τό, morum, -i, οὔ.
 μόρος, δ, fatum, -i, οὔ.
 μόρσιμος, ον, fatalis, e.

μορφάζω, vultum varie fingo; os
 distorqueo, -ere.
 μορφασμός, δ, oris depravatio.
 μορφή, ἡ, 1) forma, θ. figura, θ.
 formatio, θ. 2) species.
 μορφῶ, -ῶ formo, figuro, -are,
 aliquid, μετφ. formo, excolo; || —
 οὔμαι, formam accipio· || *μετφ. ne
 excolo; || μεμορφωμένος, η, ον· doctri-
 nā excultus, a, um.
 μόρφωμα, formamentum, οὔ.
 μόρφωσις, ἡ, formatio, θ. for-
 matura, cultura, ae, θ.
 μορφωτής, ἡ, formator.
 μορφωτικός, ἡ, ὄν, formativus, a,
 um; formandi vim habens.
 μοσχάριον, τό, vitulus, -i, a.
 μοσχάς, ἡ, vitula, -ae, θ.
 μόσχειος, vitulinus, a, um.
 μόσχευμα, τό, surculus, -i, ἄ.
 μοσχεύω, surculis ex arbore dem-
 ptis sero; insero, planto.
 *μοσχοβόλος, ον, qui gratum odo-
 rem diffundit; bene olens.
 *μοσχοβολέω, -ῶ, gratum odorem
 diffundo; bene oleo.
 μοσχοκάρνον, τό, nux odorata.
 μόσχος, δ, 1) vitulus, juvenens, ἄ.
 θηλ. vitula, juvenca, θ. 2) = μό-
 σχευμα· 3) ἄρωμα muscus, ἄ.
 μοτὸν καὶ μοτός, linamentum, οὔ.
 μοτόω, -ῶ, linamentum in vul-
 nera immitto ἢ impono.
 *μουγγρίζω, mugio, -ire.
 *μούγγρισμα, mugitus, -us, ἄ.
 *μουδιάζω, torpesco, -ere.
 *μούδιασμα, τό, torpor, -oris, ἄ.
 *μούμα, ἡ, medicatum corpus.
 μουσα, ἡ, musa, -ae, θ.
 μουσεῖον, τό, 1) musæum ἢ mo-
 sium, οὔ. 2) = ψηφοθέτημα, mosi-
 vum, οὔ.
 μουσεῖω, -ῶ, mosivo obtego.
 μουσική, ἡ, musice, -es, θ. musica,
 -ae, θ.
 μουσικός, musicus, a, um.
 μουσικῶς, musice, concinne,
 μουσόληπτος, a Musis adflatus.
 μουσομανής, cantu insaniens.
 μουσομανία, ἡ, furor musicus.
 μουσοποιός, ὄν, qui carmina scri-
 bit; qui musicas artes exercet.

μουσσογραφής, *ἐς*, a Musis nutritus, a, um. *δθ*.—doctus a um.
 μουσουργία, modulatio mnsica.
 μουσουργός, *δ*· 1) cantor, -oris, *ἀ*. 2) musicus, -i, *ἀ*.
 μουστον, *τό*, mustum, *οὔ*.
 μουσσοδός, carmina componens.
 μοχθέω *ᾧ*, laboro, -are.
 μόχθημα, *τό*, labor, -oris, *ἀ*.
 μοχθηρία, *ἡ*, malitia, -ae, *θ*.
 μοχθηρός, *ἀ*, *δν*· 1) = πολὺμοχθος, laboriosus, a, um· 2) = κακός, malus improbus malitiosus, a, um.
 μοχθηρῶς, malitiose.
 μοχθίζω, laboro, -are.
 μόχθος, *δ*· 1) labor, -oris, *ἀ*. 2) = ταιλαιπωρία, aerumna, -ae, *θ*.
 μοχλευτής, *δ*, vectarius, -ii, *ἀ*.
 μοχλός, *δ*, vectis, -is, *ἀ*.
 μνάγρα, *ἡ*, muscipula, -ae, *θ*.
 μυαλός κτλ. *ἴδε* μυελός κτλ.
 μυδάω -*ᾧ*· 1) mado, -ere· 2) = *ἐθρωτιᾷ*, muresco, -ere.
 μύθησις, mutor, -oris, *ἀ*.
 μύθρος, *δ*· 1) ferrum ignitum· 2) massa ignea· 3) lapis igneus.
 μυέλιος, medullinus, a um.
 μυελός, *ἐσσα*, *εν*, medullus.
 μυελόν, *τό*, μυελός, *δ*· 1) medulla, -ae, *θ*. *2) *νεοελ*. *δ* τῆς κεφαλῆς—celebrum, -i, *οὔ*.
 μυελώδης, medullus, a, um.
 μνέω -*ᾧ*, initio, -are· || initiatus, μεμνημένος, *η*, *ον*, initiatus, a, um.
 μύζω, mussito, -are.
 μύημα *τό*, initiamentum, *οὔ*.
 μύησις, *ἡ*, initiatio, *θ*.
 μυθέομαι-οὔμαι, fabulor, -ari.
 μύθευμα, *τό*, fabula, -ae, *θ*.
 μυθεύω, fabulor, -ari.
 μυθικός, *ἡ*, *όν*, fabularis, e.
 μυθικῶς, fabulose.
 *μυθιστόρημα, *τό*, fabulosa narratio.
 μυθιστορία, *ἡ*, historia fabularis; mythistoria, -ae, *θ*.
 μυθιστορικός, mythistoricus.
 μυθογραφέω -*ᾧ*, fabulas scribo.
 μυθογράφος, fabularum scriptor
ἡ auctor, fabulator, -oris.
 μυθολογέω -*ᾧ*, fabulor, ari.
 μυθολόγημα, narratio fabulosa.

μυθολογία, *ἡ*· 1) narratio fabularum· 2) deorum fabulosa historia fabulae de diis; mythologia.
 μυθολογικός, *ἡ*, *όν*, ad fabulas de diis pertinens.
 μυθολόγος, fabulas de diis narrans fabulator, -oris.
 μῦθος, *δ*, fabula, -ae, *θ*.
 μυθώδης, *ες*, fabulosus, a, um.
 μυθωδῶς, fabulose.
 μυῖα, *η*, musca, -ae, *θ*.
 μυκάομαι-ᾧμαι, mugio, -ire.
 μυκηθμός *δ*, mugitus, -us, *ἀ*.
 μύκημα, μύκησις=μυκηθμός.
 μυκητής, *δ*, mugitor, *ἀ*.
 μῦκος, *δ*, mucus, -i, *ἀ*.
 μυκτήρ, *δ*, naris, -is, *θ*.
 μυκτηρίζω, naribus utor.
 μυκτηρισμα, *τό*, μυκτηρισμός, *δ*, nares, -ium, *θ*. nasus, -i, *ἀ*.
 μυκτηριστής, *δ*, nasutus, -i, *ἀ*.
 μυλαῖος, molendarius, a, um.
 μύλαξ, *δ*, lapis molaris.
 μύλη, *ἡ*, mola, -ae, *θ*.
 μυλίας, *δ*, lapis molaris.
 μυλικός, *ἡ*, *όν*, molaris, e.
 μυλίτης λίθος, moliris lapis *ἡ* ἀπλ. molaris, -is, *θ*.
 μυλόδους *δ*, molaris (dens).
 μυλοειδής, *ες*, μυλώδης, *ες*, similis lapidi molari, *δθ*.—rotundus.
 μύλος, *δ*, mola, -ae, *θ*.
 μυλωθρέω -*ᾧ*, molo, -ere.
 μυλωθρός, *δ*, pistrinarius, *ἀ*.
 μυλών, *δ*, pistrinum, -i, *οὔ*.
 μύξα, *ἡ*, mucus, -i, *ἀ*.
 μυξώδης, *ες*, mucosus, a, um.
 μυοκτόνος, muricidus, a, um.
 μυοπάρων, εἶδος πλοίου, myoparon, -on's, *ἀ*.
 μύραινα, *ἡ*, muraena, -ae, *θ*.
 μυρεψία, μυρεψική, *ἡ*, unguentaria, -ae, *θ*. (*ὑπον*. ars).
 μυρεψός, *δ*, unguentarius, *ἀ*.
 μυριάκις, millies.
 μυριάς, *ἡ*, decem millia.
 μυρίζω· 1) unguentis illino; *με*—μυρισμένος, *η*, *ον*, unguentatus· *2) *νεοελ*.—*δζω*, oleo (bene male).
 μυρίκη, *ἡ* murica, -ae, *θ*.
 μυριόενκροι, μάχαι, pugnae, -ubi permulti cadunt.

μυριοπλάσιοι, αι, α, infinitis partibus plures.

1. μυρίοι, αι, α, mille; sexcenti, ae, α' innumeroi, ae, α.

2. μύριοι, αι, α, decies mille ἢ decem millia.

μυριοστήριον, τό, decies mil-lena pars.

μυριοστός, decies millesimus.

μυρίπνοος οὖς, unguenta spirans

μυριστικός, ἡ, ὄν, odor, a, um.

μυρμηκίαισις, ἡ, μυρμηκισμός, δ, fornicatio, θ.

μυρμηκίζω, μυρμηκιδώ -ῶ, for-mico, -are.

μυρμηκίον, τό· 1) formicula, -ae, θ. 2) νόσος, myrmecium, οὖ.

μύρμηξ, δ, formica, -ae, θ.

*μυρολογέω -ῶ, neniam canto.

*μυρολόγιον, nemia ἢ naenia.

μύρομαι, fleo ploro, lamentor.

μύρον· 1) unguentum, οὖ. odo-res, θ. πλ. 2) τὸ ἄγιον—, chrisma, ἄ

μυροποιός, δ, unguentorum con-fector.

μυροπωλεῖον, τό, unguentaria ta-berna; myropolium, -ii, οὖ.

μυροπώλης, δ, unguentarius, ἄ.

μυροπόλις, ἡ, unguentaria, θ.

μυροφόρος, unguentum portans.

μυρόω -ῶ, unguo, -ere.

μύρρα, ἡ, myrrha, -ae, θ.

μυρίνη, ἡ, myrtus, -i, θ.

μυραίνη, ἡ, myrtus, -i, θ.

μυραίνινος, myrteus, a, um.

μύρτινος, η, ὄν, myrteus, a, um.

μυρτιά, ἡ, myrtus, -i, θ.

μύρτινος, myrtinus, a, um.

μύρτον, τό, myrtum, -i, οὖ.

μύρωμα, τό· 1) unguentum, -i, οὖ. *2) chrismati unctio.

μύρωσις, ἡ· 1) unctio, -onis, θ. 2)=μύρωμα, 2.

μῦς, δ· 1)=ποντικός, mus, -uris, ἄ. 2)=μῶν, musculus, -i, ἄ.

μύσαγμα, τό, piaculum, οὖ.

μυσσῶς, ἄ, ὄν, detestabilis, e.

μυσσῶς, detestabiliter.

μυσάττωμαι τινα ἢ τι· 1) detestor, -ari, aliquem ἢ aliquid· 2) fasti-dio, -are, aliquid.

μύσος, τό, piaculum, οὖ.

μυσταγωγῶ, initio (aliquem).

μυσταγωγία, ἡ, initiatio, θ.

μυσταγωγός, δ, initiator, -oris, ἄ. mystagógus, -i, ἄ.

μύσταξ, barba labri superioris.

μυστήριον, τό· 1) arcanum, οὖ. *2) sacramentum, οὖ.

μυστηριώδης, ες, mysticus, a, um, tectus, a, um,

*μυστηριωδῶς, mystice.

μύστις, δ, mysta (-es), -ae, ἄ.

μυστικόν, τό, secretum, οὖ.

μυστικός, ἡ, ὄν, mysticus, a, um; secretus, um.

μυστικότης, ἡ, secretum, οὖ.

μυστικῶς, mystice; secreto.

*μυστήριον, trulla, -ae, θ.

*μύτη, ἡ, nasus, -us, ἄ.

μυχαίτατος, η, ὄν, penitissimus, a, um, intimus, a, um.

μύχιος, α, ὄν, penetralis, e.

μυχός· (ναοῦ, πόλεως, θαλάσσης,

τῆς ψυχῆς)· penetral, -alis, οὖ.

μυώδης, ες, musculosus, a, um.

μῶν, δ, locus musculosus.

μνωπία, μνωπίαισις, ἡ, luscitio, -onis, θ. visus humilis.

μνωπίζω, calcar subdo.

μνωπός, ὄν, oculis connivens.

μύωψ, δ, ἡ· 1) = μνωπός· 2) = πτερυστήριον, calcar, -aris, οὖ. 3) δ οἰστρος, tabanus, -i, ἄ.

μωκάωμαι -ῶμαι, irrideo, -ere.

μώκημα, μωκία, irrisio, θ.

μῶκος, δ, subsannatio, θ.

μῶλος, δ, moles, -is, θ.

μωλωπίζω τινα, vobices alicui infligo || μεμωλωπισμένος, η, ὄν, vi-bicibus plenus, a, um.

μῶλωψ, δ, vibex, -icis, θ.

μωμάομαι -ῶμαι, vitupero, -are.

μωμητής, δ, vituperator, ἄ.

μῶμος, δ· 1) vituperatio, θ. 2) δ Μῶμος, Momus, -i, ἄ.

μῶν; num?

μωραίνω -ομαι· 1) desipio (ui, -ere); stultus sum· 2) — τινα, de-mento aliquem· παροίμ. μωραίνει Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι, quos vult perdere Jupiter, dementat prius· 3) — τι, desipio aliquam rem (τὸ ἄλας, sal).

μωρία, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 μωρολογέω -ῶ, stulta loquor.
 μωρολόγημα, stultiloquium.
 μωρολογία, stultiloquentia, θ.
 μωρολόγος, stultiloquus, a, um.
 μῶρον, τό, morum, -i, οὐ.
 *μωροπιστία, ἡ, credulitas, θ.

*μωρόπιστος, credulus, a, um.
 μωρός, ὁ, stultus, a, um.
 μωρόω -ῶ, fatuum reddo (ali-
 quid)· μεμωρωμένος, η, ον, fatuus,
 a, um.
 μῶρως, ἡ, stultitia, -ae, θ.
 *μωσαϊκόν, τό, ἰδε μονασίον 2.

N

N, ν (νν)· 1) τὸ δέκατον τρίτον
 γράμμα, littera ν. 2) ὡς ἀριθμητ. ση-
 μεῖον τὸ μὲν ν = quinquaginta, τὸ
 δε, ν = quinquaginta millia.

ναί· 1) μόρ. βεβαιωτ. (μετὰ τῶν
 μορ. μή, μήν, μέν, μέντοι, sane pro-
 fecto· 2) μόρ. ὠμοικόν (μετὰ τοῦ
 μά), nae, ναι μὰ Δι' ἔγωγε, nae,
 ego· 3) ἐν ἀποκρίσ. nae, ita, sic est,
 certe.

ναῖς, ἡ, Naïas -iadis, θ.

ναῖδιον, ναῖσκος, sacellum, οὐ.

ναίω, habito, -are.

νάμα, τό, fluentum, -i, οὐ. † 2)
 vinum (quod in sacrosancto Missae
 sacrificio affertur).

ναματιαῖος, scaturiens, -ntis.

ναννίον, τό, pupus, -i, ἄ.

νάννος, δ, nanus, -i, ἄ. pumilus,
 -i, ἄ. pumilio -onis, ἄ.

νάος, δ, 1) aedes, -is, θ. 2) tem-
 plum, οὐ. 3) fanum, οὐ.

ναοφύλαξ, δ, templi custos.

νάπη, ἡ, saltus, -us, ἄ.

νάρδος, ἡ, nardus, -i, θ.

νάρθηξ, δ, 1) = φυτόν· ferula, θ.
 2) = πνθίς, θήκη, narthecium, οὐ. 3)
 — ἐκκλησίας, ferula.

ναρκάω, -ῶ, torpeo, -ere.

νάρκη, ἡ, 1) = ἰχθίς, torpedo, -inis,
 θ. 2) = νάρκωσις, torpor, ἄ.

νάρκισσος, δ, narcissus, ἄ.

ναρκώω, -ῶ τι, torpōro, -are, ali-
 quid· — οὔμαι, torpesco, (-pui, -ere).

ναρκώδης, ες, torpidus, a, um.

νάρκωσις, ἡ, torpor, ἄ.

ναρκωτικός, torporem ferens.

νασμός, δ, latex, -icis, ἄ.

νασιός, δ, placentae genus.

ναυαγέω -ῶ, naufragium facio ἢ
 patior.

ναυαγία, ἡ, naufragium, οὐ.

ναυάριον, τό· 1) fragmentum na-
 vis· 2) = ναυαγία, naufragium, οὐ.

ναυαγός, ὁν, naufragus, a, um.

ναυαρχέω -ῶ, navibus praesum.

ναυαρχία, ἡ, praefectura classis
 maritimum imperium.

ναυαρχίς, ἡ, navis praetoria.

ναύαρχος, δ, classis praefectus;
 navarchus, -i, ἄ.

ναυβάτης, δ, nauta, -ae, θ.

ναυκληρέω -ῶ, naviculariam fa-
 cio; navicularius sum.

ναυκληρία, ἡ, navicularia, θ.

ναυκληρικός, ἡ, ὁν, navicularis,
 e; nauclicus, a, um.

ναύκληρος, δ, navicularius, ἄ.

ναυκρατία, ἡ· 1) victoria navālis·
 2) imperium maritimum.

ναῦλον, ναῦλος, naulum, -i, οὐ.

ναυλοχέω -ῶ, in portu permaneo.

ναυλοχία, occulta navium statio.

ναύλοχον, τό, statio navium.

ναυλόω -ῶ, navem naulo eloco;

|| — οὔμαι, navem naulo conduco.

*ναύλωσις, ἡ, navis conductio.

*ναυλωτής, qui navem conducit.

ναυμαχέω -ῶ, proelio navali con-
 fligo; navali proelio decerdo.

ναυμάχης, ναυμάχος, δ, navali
 paelio decertans.

ναυμαχία, ἡ, navale proelium;
 pugna navalis.

ναυπηγέω -ῶ καὶ — οὔμαι, (ναῦν)
 navem construo, aedifico.

ναυπηγησία, navium aedificatio.

ναυπηγήσιμος, navalis materia.

ναυπήγησις, navium aedificatio.
ναυπηγικός, ἡ, ὄν, ad aedificatio-
nem pertinens.

ναυπήγιον, navalia, -ium, οὐ.
ναυπηγός, δ, navium fabricator;
naupēgus, -i, ἄ.

ναύπορος, ὄν, navigabilis, e.
ναῦς, ἡ, navis, -is, ἀφ. nave καὶ
navi, θ. μακρά —, navis longa.

ναυσιπόρος, ὄν, navi permeans.
ναύσταθμον, τό, ναύσταθμος, δ,
navium statio.

ναυστολέω -ῶ· 1) navem mitto·
2) ἀμετ. καὶ μέσ. navi vehor.

ναύτης, δ, nauta, -ae, θ.
ναυτία, ναυτίαισις, ἡ, nautea, θ.
ναυτιάω -ῶ, nauseo, -are.

1. ναυτικός, δ, navigator, ἄ. ·
2. ναυτικός, ἡ, ὄν· 1) nauticus,

a, um; τὰ ναυικά, ἡ ναυική, res
nauticae, ἡ maritimae· 2) classa-
rius, a, um· 3) navalis e.

ναυτικῶς, nautarum more.
ναυτίλια, ἡ, navigatio, θ.

ναυτίλλομαι, navigo, -are.
ναυτίλος, δ, navigator, ἄ.

ναυτιώδης, ες, nauseabilis, e.
ναυτοδίκης, δ, nauticus iudex.

ναυτολογέω -ῶ, nautas lego.
*ναυτολογία, ἡ, nautarum collectio

ναυφύλαξ, δ, custos navium.
νάφθα, ἡ, naphtha, -ae, θ.

νεάξω, juvenesco, -ere; juvenis
sum· 2) = νεανιεύομαι, juvenor, -ari.

νεανίας, δ, adolescens, ἄ.
νεανίσκωμα, juvenile facinus.

νεανιύομαι, juvenor, -ari.
νεανίζω, juvenis videor.

νεανικός, ἡ, ὄν, juvenilis, -e.
νεανικῶς, juveniliter.

νεάνις, ἡ, adolescens, -ntis, θ.
νεανίσκωμα, juvenile facinus.

νεανίσκος, δ, juvenis, -is, ἄ.
νεαρός, ἄ, ὄν· 1) juvenilis, e; 2)

novellus, a, um· || al Neaqai, no-
vellae constitutiones ἢ Novellae.

νεαρῶς, juveniliter.
νέαισις, νεασμός, novavem, θ.

νέαιτος, novissimus, a, um.
νεβρίς, pellicula hinnulea.

νεβρός, δ, hinnulus, -i, ἄ.
νήλης, δ, ἡ, advena, -ae, θ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

νεῖκος, τό, rixa, -ae, θ.

νεκρικός, ἡ, ὄν, feralis, e.

νεκρικῶς, in modum mortuorum

νεκροδόχος, mortuos recipiens.

νεκροθάπτης, δ, libitinarius.

νεκροκόμος, δ, pollinctor, ἄ.

νεκροκράββατον, sandapila, θ.

νεκρολογία, ἡ, necrologia, θ.

νεκροπομπός, dux manium.

νεκρός, ἄ, ὄν, mortuus, a, um;

defunctus, a, um.

*νεκροστολίζω, pollingo.

*νεκροταφεῖον, sepulcretum.

*νεκροφάνεια, similitudo mortis.

*νεκροφανής, mortui similis.

νεκροφορεῖον, τό, sandapila.

νεκροφορέω -ῶ, cadaver efferre.

νεκροφόρος, ὄν, qui defunctos
effert.

νεκροφύλαξ, δ, mortui custos.

*νεκροψία, ἡ, mortui visitatio.

νεκρώω -ῶ, mortifico, -are; mor-
tuum reddo (aliquem, aliquid)· ||

—οῦμαι, emorior, -i.

νεκρώδης, ες, mortuo similis.

νεκρών, δ, = νεκροταφεῖον.

νεκρώσιμος, ὄν· 1) mortifer, a, um·

*2) νεοελ. — ἀπολουθία, officium
funebre.

*νέκρωσις· 1) mortificatio· 2) μῆψ.
— τοῦ ἐμπορίου, rerum cessatio.

νέκταρ, τό, nectar, -aris, οὐ.

νεκνία, ἡ, mortuorum evocatio.

νεκνιομαντεία, necromantia, θ.

νέκνυς, δ, mortuus, -i, ἄ.

νεκνύσια, τά, funeris sollemnia.

νεμσητός, ἡ, ὄν, invisus, a, um.

νέμεσις, ἡ· 1) ultio divina· 2) ἡ

Νέμεσις, Nemesis, -is, καὶ -ios, θ.

νέμησις, ἡ, distributio, θ.

νέμος, τό, nemus, -oris, οὐ.

νέμω· 1) νέμω τι πρὶ τῇ, tribuo (ui,

-utum, -ere) alicui aliquid· || —ομαι

τι (= διαμοιράζομαι τι), partior (-itus

sum -iri) aliquid· 2) = βόσχω, pascō

(pavi, pastum, -ere) aliquid· 3) νέ-

μομαι (= κέκτημαι, κατέχομαι τι),

possideo, -ere, aliquid.

νεογαμετή, ἡ, nova nupta.

νεόγαμος, δ, novus maritus.

νεογέννητος, recens natus, a, um.

νεογνός, ὄν, recens, -ntis.

νεόδημος, *ον*, recens extractus, recens aedificatus, *α, um*.

νεόδρεπτος, recens decerptus.

νεοειδής, *ές*, juveni similis.

*νεοελληνικός, *ή, όν*, graecus nostrae aetatis, *ή νεοελληνική γλώσσα*, nostrae aetatis lingua graeca;

νεόκανστος, recens crematus.

νεολαία, *ή*, juvenis, *θ*.

*νεολογία, *ή*, novum verbum.

*νεόνυμφοι, *οί*, novi mariti.

νεόπλουτος, recens ditatus.

νεόπλυτος, recens lotus.

νεόρρητος, *ον*, recens fluens.

νέος, *α, ον*. 1) novus, *α, um*. 2) = *ἀρι* γενόμενος, recens, -ntis, *οί νεώτεροι*, recentiores. 3) νέος (*τήν ηλικίαν*), juvenis, -is, *ά. θ. 4*) τὸ νέον, novitas, -atis, *θ. 5*) *ἐπὶ* *ε*ρ. νέον, nuper, modo.

νεοσκαφής, *ές*, recens effusus.

*νεόσπαρτος, *ον*, nuper satus.

νεοσιδιά, *ή*, nidus, -i, *ά*.

νεόσσιον, τό, pullus, -i, *ά*.

νεοσσός, *δ*, pullus, -i, *ά*.

νεοσσοτρόφος, pullos nutriens.

νεοσταθής (*νεοσύστατος), recens constitutus, *α, um*.

νεοσύλεκτος, *ον*, recens collectus, *α, um*. * *δ νεοσύλεκτος* (*δὴλ. στρατιώτης*), novus miles, tiro, *ά*.

νεότευκτος, recens fabricatus.

νεότης, *ή*. 1) juvenus, -ntis, *θ*. adolescentia, -ae, *θ. 2*) = *οί νέοι*, juvenes, -um, *ά*.

νεουργέω -*ω*, novum facio, aliquid renovo, -are, aliquid.

νεοργής, nuper factus, *α, um*.

νεοφανής, *ές*. 1) nuper ortus, *α, um*. * 2) novus *ή* recens.

νεοφυτεία, *ή*, recens plantatio.

νεοφυτεϊόν, novellctum, *ού*.

νεόφυτος, *ον*, recens plantatus, *α, um*; — *ἀμπelos*, novella vitis.

νεοφώτιστος, *ον*, recens illuminatus *ή* baptizatus.

νεοχάρακτος, recens sculptus.

νεώω -*ω*, novo (aliquid).

νερόν, τό, *ιδε υἱδωρ*.

νεῦμα, τό, nutus, -us, *ά*.

νευρά, *ή*, nervus, *ά*. chorda, *θ*.

*νευραλγία, *ή*, nervorum dolor.

νευρικός, *ή, όν*, nervorum vitio laborans; neuricus, *α, um*.

νεῦρον, τό, nervus, -i, *ά*.

*νευροπάθεια, nervorum vitium.

*νευροπαθής, nervis laborans.

νευρόσπαστον, τό, icuncula, -ae, * *μετφ.* *είσαι* —, tu es ut nervis alienis mobile lignum.

νευροτομέω -*ω*, nervos incido.

νευροτόμος, *ον*, nervos incidens.

νευρώω -*ω*, roboro, -are.

νευρώδης, *ες*, nervosus, *α, um*.

νευρωδώς, nervose.

1. νεῦσις, *ή*, natatio, -onis, *θ*.

2. νεῦσις, *ή*, nutus, -us, *ά*.

νευστικός, *ή, όν*, natabilis, *e*.

νεύω. 1) nuto, -are; 2) vergo.

νεφέλη. 1) nubes, *θ*. 2) nebula.

νεφεληγγρέτης, nubes cogens.

νεφελοειδής, nubibus similis, *e*.

νεφελόω -*ω*, nubibus obduco.

νεφελώδης, *ες*, nubilus, *α, um*; nubilosus, *α, um*.

νεφρίον, τό, nubecula, -ae, *θ*.

νέφος, τό, nubes, -is, *θ*.

νεφώω -*ω*, nubilo, aliquid.

νεφρικός, *α, ον*, renalis, *e*.

νεφριτικός, *ή, όν*, renum dolore laborans.

νεφρίτις, *ή*, renalis passio.

νεφρός, νεφροί, ren, renis *καί* *συνήθ.* renes -um *καί* ium.

νεφρώδης, *ες* reni similis.

νεφώδης, *ές*. 1) = νεφελοειδής. 2) = νεφελώδης.

1. νέω (=νήχομαι), no (navi, nare); nato, -are.

2. νέω (=νήθω), neo -ere, aliquid

3. νέω (=σωρεύω), cumulo, -are.

νεωκορέω -*ω*, aeditimor, -ari.

νεωκορία, *ή*, munus aeditui.

νεωκόρος, *δ*, aeditupus, -i, *ά*. *ή*

νεωκόρος, aeditua, -ae, *θ*.

νεωλκέω -*ω* τὸν στόλον, classem subduco (-xi, -ere).

νεωλκία, *ή*, subductio (navis).

νεώλκιον, τό, navale, -is, *ού*.

νεωλκός, *δ*, qui naves subducit.

νεωρτέω -*ω*, naves custodio.

νεώριον, τό, navale, is, *ού*.

νέως, *δ*, *ιδε* *ναός*.

νέωσις, *ή*, novatio, -onis, *θ*.

νεώσοικοι, οἶ, navalia, -ium, οὖ.
 νεωστί, novissime; nuper.
 νέωτα (μετὰ τῆς εἰς), εἰς νέωτα, in
 annum novum venturum.
 νεώτατος, natu minimus, a, um.
 νεωτερίζω, rebus novis studeo.
 νεωτερικός, ἡ, ὄν, juvenilis, e.
 νεωτερισμός, δ· 1) rerum nova-
 rum studium· 2) —οὶ novae res.
 νεωτεριστής, δ, novis rebus stu-
 dens.
 νεωτεροποιέω —ω, innovo.
 νεώτερος, α, ον, junior, -oris;
 natu minor.
 νεωφύλαξ, δ, templi custos.
 νῆ, νῆ Δία, profecto per Jovem.
 νήδυμος ὕπνος, suavis somnus.
 νηδύς, ἡ, venter, -tris, δ.
 νήθω, neo; filum duco.
 νήϊος, α, ον, navalis, e.
 νηκτικός, ἡ, ὄν, natabilis, e.
 νηκτός, ἡ, ὄν, natans, -ntis.
 νηλετής, ἐς, immiscors, -rdis.
 νήλυπος, ον, dolore carens.
 νῆμα, τό, filum, -i, οὖ.
 νηματουργεῖον, officina lanifici.
 νηματουργός, δ, lanificus, -i, δ.
 νηματώδης, ἐς, e filo similis.
 νηνεμία, ἡ, tranquillitas, θ.
 νῆξις, ἡ, natatio, -onis, θ.
 νηπιαγωγεῖον, puerili schola.
 νηπιάζω, pueriliter ago.
 *νηπιόθεν, ab infantibus.
 νήπιος, α, ον, infans, -ntis.
 νηπιότης, ἡ, infantia, θ.
 νηπιώδης, ἐς· 1) infantilis, pueri-
 lis, e· 2) νεοελ. — ἡλικία; aetas
 infantilis; rudis aetas.
 νηρηΐς, ἡ, nereis, -idis, θ.
 νησίον, νησίς, parva insula.
 νησιώτης, δ, insulanus, -i, δ.
 νησιωτικός, ἡ, ὄν, insularis, e.
 νησιώτις, ἡ, insulana, -ae, θ.
 νῆσος, ἡ, insula, -ae, θ.
 νῆσσα, ἡ, anas, -atis, θ.
 νηστεία, ἡ· 1) jejunium, -i, οὖ.
 † 2) carniū abstinētia.
 νηστευτής, δ, jejunator, δ.
 νηστεύω· 1) cibo abstineo; jejunō,
 —are· † 2) carniū abstinēto.
 1. *νηστικός, jejunus, a, um.
 2. νηστικός, ἡ, ὄν, nendi peritus,

ἡ νησική (τέχνη), ars nendi.
 νησιμὸς ἡμέρα, dies jejunii.
 1. νῆστις, δ, ἡ, jejunus, a, um.
 2. νῆστις, ἡ, intestinum jejunum
 νησύδριον, τό, insula exigua.
 νηφάλιος, α, ον, sobrius, a, um.
 νηφαλιότης, ἡ, sobrietas, θ.
 νηφαλλίως, sobrie.
 νήφω, sobrius sum· νήφων, οὐδα,
 ον, = νηφάλιος, sobrius, a, um.
 νήχομαι, no; nato, —are.
 νήψις, ἡ, sobrietas, -atis, θ.
 νίζω, lavo, —are.
 νικάω —ω, vinco (vici, victum,
 —ere) aliquem· || —ώμαι ὑπὸ τῆς ἡ-
 δονῆς καὶ τῶν ἄλλων παθῶν, vincor
 a voluptate et relictis animi per-
 turbationibus.
 νίκη, ἡ, victoria, —ae, θ.
 νίκημα, praemium victoriae.
 νικητήριος· 1) victorialis, e· 2)
 τὰ —α, praemia victoriae, palma.
 νικητής, δ, victor, —oris, δ.
 νικήτρια, ἡ, victrix, —icis, θ.
 νικηφορέω —ω, victoriam porto.
 νικηφόρος, ον, victoriam repor-
 tans; victor; victrix.
 *νικηφόρος, victrici modo.
 νικόδρομος, in cursu vincens.
 νίμμα, τό, aqua manibus (pedi-
 bus) lavandis inserviens.
 νιπτῆρ, δ, malluvium, —ii, οὖ.
 νίπτω, lavo, —are; —ομαι, me lavo
 νιτρία, ἡ, nitraria, —ae, θ.
 νίτρον, τό, nitrum, —i, οὖ.
 νιτρώδης, ἐς, nitratus, a, um.
 νιφάς, νιφετός, nix, nivis καὶ
 συνῆθ. nives, —ium, θ.
 νιφετώδης, ἐς, nivosus, a, um.
 νίφω, ningo, ere· νίφει, ningit.
 νίψις, ἡ, lotio, —onis, θ.
 Νοέμβριος, November, —bris.
 νοερός, intellectualis, e.
 νοερώς· 1) intelligendo· 2) νεοελ.
 mente; ingenio; secum.
 νότω —ω· 1) = κατανοώ, intelligo
 (—xi, —ctum, —ere) aliquid· 2) =
 σκέπτομαι, cogito, —are· 3) pru-
 dens sum.
 νόημα, τό· 1) cogitatio, θ. 2) —
 λέξεως, intellectus, us, δ.
 *νοημοσύνη, ἡ, intelligentia, θ.

νοήμων, *ον*, mentis compos.
 1) νόησις· 1) intellectus, -us, *α*. 2)
 ntelligentia, *θ*. 3) cogitatio, *θ*.
 νοητικός, *ή, όν*, intelligenti vi
 praeditus, *α, um*.

νοητός, *ή, όν*, intelligibilis, *ε*.
 νοητός, intelligenter; perspicue.
 νοθεία, *ή*, conditio spuriorum.
 νόθευσις, *ή*, adulteratio, *θ*.
 νοθευτής, *δ*, adulterator, *ά*.
 νοθεύω, adultero, -are· || —ομαι,
 adulteror, *αρι*.

νόθος, *δ, ή*, nothus, *α, um*; spu-
 rius, non legitimus, *α, um*.

νόθως, vitiose; non legitime.
 νομαδικός, *ή, όν*· 1) pabularis, *ε*.
 2) pastoralis, *ε*.

νομαδικώς, pastorum modo.
 *νομαρχέω -*ω*, praefectus sum
 νομαρχής, *δ*, nomarcha, *ά*.
 νομαρχία, *ή*, dignitas *ή* officium
 nomarchae.

νομός, *δ, ή*, in pascuis degens;
 nomas adis *ά, θ*.

νομεύς, *δ*, pastor, -oris, *ά*.
 νομευτικός, *ή, όν*, pastoralis, *ε*.
 νομευτικώς, pastoraliter.

νομεύω, pasco, -ere.
 νομή, pascuum, *οὐ*. pastura, *θ*.
 νομίζω· 1) — θεόν *ή* τινά θεόν
 εἶναι, deum aliquem more publico
 receptum colō, aliquem deum
 esse credo· 2) νομίζεσθαι (= ἔθος
 εἶναι), moris est, in more po-
 situm est· 3) — ἡγοῦμαι, habeo, -ere.
 puto, -are· *4) νοεῖν. νομίζω, ὡς
 νομίζω (παρενθεται) ut credo *ή* ἀπλ.
 credo.

νομικός, *ή, όν*· 1) legalis, *ε*· 2)
δ νομικός (= νομοστῶν), juriscon-
 sultus *ή* jurisperitus, -i, *ά, ή* νο-
 μική, jurisprudentia, -ae· *3) νοεῖν.
 σπουδαστής (φωιτητής) τῆς νομικῆς,
 studiosus juris.

νομικώς, legitime.
 νόμιμος, *η, ον*, legitimus, *α, um*.
 τὰ νόμιμα, legitima.

νομιότης, *ή*· 1) legum observa-
 tio· 2) convenientia cum legibus.

νομίμως, legitime; juste.

νόμισις, *ή*, opinio, *θ*.

νόμισμα, τό, aes signatum, *οὐ*.

numisma *ή* nomisma, -atis, *οὐ*.

νομισματικός, *ή, όν*, monetalis,
ε; numarius, *α, um*.

νομισμάτιον, τό, numulus *ά*.

*νομισματοκοπεῖον, τό, officina
 monetalis.

*νομισματοκόπος, monetarius, *ά*.

νομοδίκτης, νομοδιδάσκαλος, *δ*,
 jurisconsultus, jurisperitus, *ά*.

νομοθεσία, *ή*, legislatio, *θ*.

νομοθετέω -*ω*, legem fero.

νομοθέτημα, τό, legis sanctio.

νομοθέτησις, *ή*, legum latio.

νομοθετικός, *ή, όν*, pertines ad
 legislatorem. [legistoris.

νομοθετικώς, ἐπὶ, in modum

νομοῖστωρ, *δ* legum peritus.

νομομάθεια, *ή*, legum notitia.

νομομαθής, *δ*, legis peritus.

νόμος, *δ*· 1) lex, -egis, *θ*. 2) ==
 ἔθος, mos, -oris, *ά*. consuetudo,
 -inis, *θ*. 3) == μέτρον, μέρος, μο-
 dus, -i, *ά*.

*νομός, *δ*, praefectura, *θ*.

*νομοσχέδιον, lex promulgata.

νόος -*οὐς*, *δ*· 1) mens, -ntis· 2)
 = νόημα (λέξις), intellectus, -us, *ά*.

νοσερώς, morbidē; aegre.

νοσέω -*ω*, morbo affectus sum;
 aegroto, -are; aeger sum.

νοσηλεία, *ή*, cura aegri.

νοσηλεύω, aegrum curo.

νόσημα, τό, morbus, -i, *ά*.

νοσηρός, *ά, όν*, morbidus, *α, um*;
 morbosus, *α, um*.

*νοσηρότης, *ή*, insalubritas, *θ*.

*νοσογόνος, *ον*, morbos gignens.

νοσοκομείον, valetudinarium, *οὐ*.

νοσοκομέω -*ω*, aegrotos curo.

νοσοκομία, aegrotorum curatio.

νοσοκόμος, aegrotorum curans.

νόσος, *ή*, morbus, -i, *ά*.

νοσοφόρος, morbifer, *α, um*.

νοσταλγέω -*ω*, vehementer cupio
 in patriam redire.

*νοσταλγία, *ή*, vehemens cupiditas
 in patriam redeundi.

*νοστιμάδα, *ή*, sapor, -oris, *ά*.

νόστιμος, *ον*· 1) ad reditum per-
 tinens· 2) = εὐχολος, sapidus, sapo-
 rus, *α, um*· *3) νοεῖν. = ὀρεῖος, ve-
 nustus, *α, um*.

νόστος, δ, reditus (in patriam).
 νοσφίζομαι, avertō supprimo.
 νοσώδης, ες, morbosus, a, um;
 in salubris, e. [uvidus, a, um.
 νοτερός, δ, όν, humidus, a, um.
 νοτία, ή, humor, -oris, δ.
 νοτιάω -ω, humidus sum.
 νοτίζω, humecto, -are; —ομαι,
 uvesco, -ere *νεοελ. νοτισμένος, η,
 ον, humidus, uvidus, a, um.
 *νοτιανατολικός, ή, όν, qui ad
 meridiem et auroram vergit.
 *νοτιοδυτικός, ή, όν, qui ad me-
 ridiem et ad occasum vergit.
 νότιος, ον 1) humidus, a, um
 2) australis, e.
 νοτιώδης, ες, humidus, a, um.
 νότος, δ, notus, δ. auster, stri.
 νουθεσία, ή, monitio, admonitio,
 -onis, θ. hortatio.
 νουθέτω -ω, moneo.
 νουθέτημα, τό, monitum, οδ.
 νουθέτησις, ή, monitus, -us, δ.
 νουθετητικός, νουθετικός, ή, όν,
 ad admonationem pertinens.
 νουμηνία, ή, nova luna.
 νουνεχής, ες, prudens, -ntis.
 νουνεχώς, prudenter.
 νοϋς, δ, ιδε νόος.
 νυγμός, δ, punctus, us, δ.
 νυκτεγροσία, ή, excitatio nocturna.
 νυκτερεία, ή, actio nocturna.
 νυκτέρευμα, pernoctatio, θ.
 νυκτερεύω 1) pernocto, -are
 2) = νύκτωρ εργαζομαι, lucubro.
 νυκτερινός, nocturnus, a, um.
 νυκτερίς, ή, vespertilio, δ.
 νυκτερωπός, nocturnus; ater.
 νύκτιος, nocturnus, a, um.
 *νυκτοβάτης, δ, noctabulus, δ.
 νυκτόβιος, ον, noctu vivens.
 νυκτοκλέπτης, fur nocturnus.
 νυκτοπορέω -ω, noctu iter facio;
 lucubro viam.
 νυκτοπορία, ή, iter nocturnum.
 νυκτοπόρος, noctu iter faciens.
 νυκτοφύλαξ, δ, excubitor, δ.
 νύκτωρ, noctu.
 νυμφαγωγία -ω, sponsam de-
 duco ad sponsum.
 νυμφαγωγός, qui sponsam ad
 sponsum deducit.

νυμφεῖος, ον, nuptialis.
 νύμφευσις, elocatio puellae.
 νυμφεύτρια, ή, pronuba, -ae, θ.
 νυμφεύω, filiam meam alicui nu-
 ptum do (loco, colloco), nubo
 alicui (-viro); || —ομαι, matrimonio
 mihi jungo aliquam.
 νύμφη, ή 1) = μνηστή, sponsa, -ae,
 θ. 2) nupta, -ae, θ. 3) = γυνή και
 θεά, nympha και nymphe, -es, θ.
 νυμφικός, ή, όν 1) sponsalis, e.
 2) nuptialis, e.
 νυμφικώς, more nuptiali.
 νυμφίος, sponsus, maritus, δ.
 νυμφοστόλος, ον, sponsam exor-
 nans.
 νυμφών, δ, thalamus nuptialis.
 νύν, nunc; in praesentia.
 νυνί, nunc; nunc ipsum.
 νύξ, ή, nox, noctis, θ. || *νεοελ.
 καλήν νύκτα! salve! vale! sit tibi
 fausta nox!
 νύξις, ή, punctio, -onis, θ.
 νύος, ή, nurus, -i, δ.
 νύσσα, ή, meta, -ae, θ.
 νύσσω, νύττω τινα ή τι pugno
 (pupugi, punctum, -ere) aliquem
 ή aliquid.
 νύσταγμα, dormitatio.
 νυστάζω, somno conniveo.
 νυστακτής, δ, dormitor, δ.
 νυσταλός, somnolentus, a, um.
 νύσταξις, ή, dormitatio, θ.
 νύχευμα, τό, pervigilium, οδ.
 νυχεύω, pervigilo, -are.
 νυχθήμερον, τό, noctis et diei
 spatium; nox et dies.
 *νυχθημερόν, nocte dieque.
 νύχιος, a, ον, επίθ. nocturnus,
 a, um.
 νωδός, ή, όν, edentulus, a, um.
 νωδυνία, ή, vacuitas doloris.
 νώθεια, ή, pigritia, -ae, θ.
 νωθής, ες, piger, gra, grum.
 νωθρεία, ή, tarditas, θ.
 νωθρεύω, piger sum.
 *νωθρός, δ, όν, tardus, a, um.
 νωθρότης, ή, tarditas, θ.
 νωθρώδης, piger, gra pigrum.
 νωθρώς, tarde; segniter.
 νωμάω -ω, considero, -are.
 νώμησις, ή, consideratio, θ.

*νωπός, ἡ, ὄν, recens, ntis.
 νωτιαίος, α, ὄν, dorsualis, è.
 νωτίζω, tergum verito.
 νῶτος, ὁ, νῶτον, τό, dorsum, οὗ.

νωχέλεια, ἡ, segnitie, -ei, θ.
 νωχελεύομαι, segnis sum.
 νωχελής, ἐς, segnis, e.
 νωχελῶς, segniter.

Ξ

Ξ, ξ· (ξι). Τὸ δέκατον τέταρτον γράμμα, litera Ξ. ὡς ἀριθμητ. σημείον τὸ μὲν ξ' = sexaginta, τὸ δὲ ξ=sexaginta millia.

ξάινω· 1) rado (-si, -ere) aliquid 2) carmino, -are; aliquid.

ξανθίζω· 1) flavum reddo· 2) ἀμετ.=ξανθός εἰμι, flaveo, -ere· 3) —ομαι (=ξανθός γίνομαι), flavesco,

ξάνθισμα, flavus color.
 ξανθόθριξ, ξανθοκόμης, flavico-mus, a, um.

ξανθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.
 ξανθότης, ἡ, color flavus.

ξανθόχροος —ους, flavi coloris.
 ξανθωπός, ἡ, ὄν· 1) rufus aspectu· 2) flavi coloris.

ξάνιον, pecten carminatorum.
 ξάνσις, ἡ, carminatio, θ.
 ξάντης, ὁ, carminator, ἀ.

ξαντικός, ἡ, ὄν, ad carminationem pertinens.

ξάντρια, ἡ, femina carminans.
 ξαναγέω —ῶ· 1) duco hospitem circum ea· 2) stipendiariorum militum dux sum.

ξαναγία, circumductio hospitum.
 ξαναγός, ὁ· 1) ductor hospitum· 2) ductor militum exterorum.

ξένηθεν, peregre.

ξενία, ἡ, hospitium, -ii, οὗ. exceptio hospitalis.

ξενίζω· 1) —τινά· aliquem hospitio accipio· 2) =ξένη φωνή χρῶμαι, peregrina loquor· 4) —ομαι τινι, διὰ τι, ἐπὶ τινι (=θανμάζω, ἐκπλήττομαι) miror ἢ admiror de re.

ξενικός, peregrinus, a, um.

ξενικῶς, more peregrinorum.

ξένιος, α, ὄν, hospitalis e.

ξένις, ἡ· 1) hospitum susceptio· 2) coena hospitalis.

ξένισμα, τό, admiratio, θ.

ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, θ.

ξενιτεύω (ξενιτεύομαι), peregre absum; peregrinor, -ari.

ξενοδοχεῖον, τό, hospitale cubiculum, ἡ ἀπλ. hospitale.

ξενοδοχέω —ῶ, hospitio excipio.

ξενოდόχος, ὁ, qui hospites excipit; diversor, -oris, ἀ.

ξενοκρατέομαι —οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

ξενομανία, ἡ, nimium rerum peregrinarum amor.

ξενοπρεπής, ἐς, peregrinus.

ξένος, ἡ, ὄν· 1) =ὀδνεῖος, ἀλλοδαπός, peregrinus, a, um; externus, a, um. 2) =ἐξωτικός, adventicius, a, um, θ. 3) =ἀήθης, inusitatus, a, um· 4) ὁ μισθωτός στρ. mercerarius miles.

ξενότροπος, peregrinus, a, um.

ξενότροπως, peregrino modo.

ξενοφωνέω —ῶ, peregrinā voce. peregrino sermone utor.

ξενοφωνία, vox peregrina.

ξενόφωνος, peregrina voce utens.

ξενῶ —ῶ 1) —τινά, hospitio excipio aliquem; συνήθ. —οῦμαι· α')

—οῦμαι παρὰ τινι, hospitio excipior, hospitor ἢ devensor apud aliquem· β')

—οῦμαι τινι (=ξενίαν ποιοῦμαι πρὸς τινά), hospitium facio ἢ conjungo cum aliquo· 2) ξενῶ τινά τινος, privo aliquem aliqua re.

ξενών, ὁ, hospitium, -ii, οὗ.

ξένως, more peregrinorum.

ξέσις, ἡ, rasura, -ae, θ.

ξέσμα, τό, rasura, -ae, θ.

ξέστης, ὁ, sextarius, -i, ἀ.

ξεστός, ἡ, ὄν, rasus, a, um.

ξέστρον, instrumentum rasendi.

ξέω· 1) rado (-si, -sum, -ere),

aliquid· 2) = *λεάλνω*, polio (-ivi, itum, -ire), aliquid.

ξηραίνω· 1) sicco, -are, aliquid· 2) arefacio, -ere, aliquid· 3) —ομαι, (*ἔξηράνθην, ἔξηραμμαι*), siccor (-atus sum) -ari; areo, -ere.

ξηρανούς, ἡ, siccatio, θ.

ξηραντικός, ἡ, ὄν, siccabilis e.

ξηρασία, ἡ, siccitas, θ.

ξηροποιός, siccificus, a, um.

ξηροπόταμος, torrens, ntis, ἄ.

ξηρός, ἄ, ὄν· 1) siccus, a, um.

2) aridus, a, um· 3) ἡ *ξηρά*, continens terra, ἡ continens.

ξηροτήγανον, sartago, -inis, θ.

ξηρότης, ἡ, siccitas, -atis, θ.

ξηροφαγέω -ῶ, arida comedo.

ξηροφαγία, ἡ· 1) tenuis victus· 2) tempus jejunii.

ξηρῶς sicce.

ξηρήρης, es, ensem tenens.

ξηρηφορέω -ῶ, ensem gesto.

ξηρηφορέα, ἡ, gladii gestatio.

ξηρηφόρος, ὄν, ense a, matus, a, um; ensiger ἢ ensifer, a, um.

ξηρίας, ὁ· 1) —κομήτης, cometa, mucronatus· 2) *χιρίας* piscis.

ξηριδίων, *ξηρίον*, ensiculus, ἄ.

ξηριστήρ, ὁ, balteus, -i, ἄ.

ξηροδρέπανον, ensis falcatus.

ξηροειδής, es, ense similis, e.

ξηροθήκη, ἡ, vagina, -ae, θ.

ξηρομάχαιρα, magnus ensis.

ξηρός, τό· 1) ensis, -is, ἄ. 2) gladius, -i, ἄ.

ξηρουλιέω -ῶ, ensem stringo.

ξηρουλικία, ἡ, ensis e vaginaeductio.

ξηρουλικός, qui ensem strinxit.

ξησανον, τό, simulacrum, -i, οὐ.

ξουθός, ἡ, ὄν, flavus, a, um.

ξολάριον, τό, parvum lignum.

ξυλεία, ἡ· 1) lignatio, θ. 2) materia, -ae, θ.

ξυλεύομαι, lignor, -ari.

ξυλεύς, ὁ, lignator, -oris, ἄ.

**ξυλιάζω*, rigesco (-gui) -ere.

ξυλίζομαι, lignor, -ari.

**ξυλίζω* τινά, virgis aliquem caedo; virgis aliquem mulcto; —ομαι, fustibus tundor (ab aliquo).

ξύλικός, ἡ, ὄν, ligneus, a, um.

**ἡ ξυλική*, materia, -ae, θ.

ξύλιнос, η, ὄν, ligneus, a, um.

ξύλισμός, ὁ, lignatio θ.

ξύλογραφέω -ῶ, in lignea tabella scribo; in ligno caelo ἢ scalpo.

**ξύλογραφία*, ἡ, caelatura, scalptura in ligno.

**ξύλογράφος*, sculptor in ligno.

ξύλοειδής, es, ligno similis.

ξύλοκέρατα, τά, siliquae, -arum.

**ξύλοκέφαλος*, stupidus, a, um.

ξύλοκοπέω -ῶ· 1) ligna caedo·

2) —τινά, tuste caedo aliquem.

ξύλοκοπία (*ξύλοκοπήμα*), fustuarium, -i, οὐ.

ξύλοκόπος, ὁ, lignicida, -ae, ἄ.

ξύλον, τό, lignum, -i, οὐ.

ξύλοπώλης, ὁ, lignarius i, ἄ.

ξύλοστεγος, ligno tectus, a, um.

ξύλοσχίστης, ὁ, ligna scindens

*μετ. homo nihili.

ξύλοτόμος, ὁ, lignicida, -ae, θ.

ξύλουργέω -ῶ, lignarius sum.

ξύλουργία, lignorum fabricatio.

ξύλουργός, ὁ, lignarius, ἄ.

ξύλοφόρος, lignifer, a, um.

ξύλόφρακτος, lignis septus, a, um.

ξύλω -ῶ, in lignum verto ἢ muto;

—οῦμαι, in lignum abeo.

ξύλώδης, es, lignosus, a, um.

ξύλῶν, ὁ, lignile, -is, οὐ.

ξύλωσις, ἡ, contignatio, θ.

ξύν, ἴδε σύν.

**ξύνίζω*, acorem facio, οὐδ. accesco, -ere, περιβλ. *δξύνω*, *δξύνομαι*.

**ξύνός*, ἡ, ὄν, acidus, a, um.

ξύράριον, τό, novacula, -ae, θ.

ξύρέω -ῶ, καὶ *ξύράω* -ῶ, καὶ

ξύρίζω, rado (-si, -um, -ere), aliquid; ad cutem tondeo aliquem.

ξύρήσιμος, ὄν, rasilis, e.

ξύρησις, ἡ, rasio, θ.

ξύρίζω, —ομαι, ἴδε *ξύρέω* -ῶ.

ξύρίσιμος, ὄν, rasilis, e.

ξύρόν, τό, *ξύρός*, ὁ, novacula, θ.

ξύσις, rasus, -us, ἄ. rasura, θ.

ξύσμα, τό, ramentum, -i, οὐ.

ξύστήρ, ὁ, scalprum, -i, οὐ.

ξύστις, ἡ, strigilis, -is, θ.

ξύστόν, τό, hastile, -is, οὐ.

ξύστός, ἡ, ὄν, rasus, a, um.

ξύστρα, *ξύστρίς*, ἡ, strigilis θ.

***Ξυστερίζω**, strigili defricō.

ξύστρον, τό, scalprum, οὐ.

ξύστρωτός, striatus, α, um.

ξύω, rado (-si, -sum, -ere), ali-

quid. 2) radendo polio aliquid. *3) νεοελ. — *τὴν κεφαλὴν* caput scapo- 4) — *ομαι*, me rado ἢ rador (-sus, sum, -i).

O

Ο, ο. Τὸ 15ον γράμμα, littera, ο' ὡς ἀριθμητ. τὸ μὲν ο=septuaginta. τὸ δὲ ο=septuaginta millia.

ο, ἡ, τό. 1) ἀνθρώπων. Ἐν τῇ λατινικῇ δὲν ὑπάρχει. ὁθ. α') ὁ ἀνθρώπος, homo. ἡ περιστερά, columba. τὸ ξύλον, lignum. β') ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν, qui, quae, quod diligit ἡ amat. γ') τὸ εἶναι, existentia. τὸ φιλεῖν, amor. δ, ἡ, τό, νῦν, qui, quae, quod nunc est. δ') τῇ, hac parte. τῇ μὲν... τῇ δέ, modo. 2) ἀντων. δεικτική· ὁ μὲν... ὁ δέ, hic, ille.

ὀβελιαῖος, α, ον, veru similis. **ὀβελίας ἄρτος**, panis veru tostus. *νεοελ. — *ἀμνός*, agnus veru as-satus.

ὀβελίζω, obelo noto expungo (aliquid); reprobō ut spurium.

ὀβελισκος, ὁ. 1) veruculum, -i, οὐ. 2) obeliscus, -i, δ.

ὀβελισμός, ὁ, obelo notatio.

ὀβελός, ὁ. 1) veru, -us, ἡ -u, οὐ. 2) obelus -i.

ὀβολιαῖος, α, ον, obolaris, -is.

ὀβολός, ὁ. 1) obolus, -i, δ. 2) ὁ — *τῆς χήρας*, numulus viduae.

ὀβριμος, ον, fortis, is.

ὀγδοάς, ἡ, octonarius numerus.

ὀγδοήκοντα, octoginta.

ὀγδοηκονταετής, **ὀγδοηκοντούτης**, homo octogenarius.

ὀγδοηκοστός, octogesimus, α, um.

ὀγδοος, η, ον, octavus, α, um.

ὀγε, **ἡγε**, τόδε, hic, hae, hoc.

ὀγκάομαι — *ᾠμαι*, rudo, -ire.

ὀγκηθμός, ὁ, ruditus, -us, δ.

ὀγκηρός, ὁ, ὄν, tumidus, α, um.

ὀγκηρός, tumide.

ὀγκησις, ἡ, ruditus, -us, δ.

ὀγκος, ὁ. 1) tumor, -oris, δ. 2)

moles, -i, θ. 3) = *ἐπερχομένη*, fa-stus, -us, δ. tumor, -oris, δ.

ὀγκόω — *ᾠ τι*, tumefacio, -ere, aliquid; — *ομαι*, tumeo, -ere.

ὀγκώδης, ες. 1) tumidus, α, um.

2) amplus, α, um.

ὀγκωμα, **ὀγκωσις**, tumor, δ.

ὀγκωτός, tumidus, α, um.

ὀδάξ, mordicus.

ὀδε, **ἡδε**, **τόδε**, hic, haec, hoc.

ὀδεία, ἡ, profectio, -onis, θ.

ὀδευμα, τό, iter, ineris, οὐ.

ὀδεύσιμος, ον, meabilis, e.

ὀδευτής, ὁ, viator, -oris, δ.

ὀδεύω, iter facio.

ὀδηγέω — *ᾠ*, ducō (-xi, -ere) aliquem deduco, -ere, aliquem. || *νεοελ. — *ομαι*, ducor (-ctus sum, -i).

ὀδηγητικός, ὄν, viam ducens.

ὀδηγήτρια, ἡ, dux viae.

ὀδηγία, ἡ, ductus, -us, δ.

ὀδηγός, ὁ, dux viae ἢ itineris;

ductor, -oris, δ. rector, -oris, δ.

ὀδίτης, ὁ, viator, -oris, δ.

ὀδμή, ἡ, odor, -oris, δ.

ὀδμηρός, ὁ, ὄν, odorosus, α, um.

ὀδοιπορέω — *ᾠ*, pedestre iter facio; iter facio (ἢ habeo).

ὀδοιπορικός, ἡ, ὄν. 1) itinera-

rius, α, um; viaticus, α, um. *2) νεοελ. **ὀδοιπορικὰ** (ἔξοδα), viaticum οὐ

ὀδοιπορικῶς, ἐπ' ὁ. iter facien-

dium modo.

ὀδοιπόρος, ὁ, viator, -oris, δ. ἡ

ὀδοιπόρος, viatrix, -icis, θ.

***ὀδοκαθαριστής**, scoparius viarum

ὀδοντάγρα, ἡ, dentarpaga, θ.

ὀδονταγωγός, dentas extrahens.

ὀδονταλγέω — *ᾠ*, dentibus doleo.

ὀδονταλγία, ἡ, dentium dolor.

ὀδοντογλυφίς, dentisculpium.

***ὀδοντοϊατρός**, dentium medicus..

ὀδοντότριμμα, dentifricium.
 *ὀδοντοστοιγία, dentium ordo.
 ὀδοντοφθόρος, *ον*, dentes edens.
 ὀδοντοφόρος, *ον*, dentes ferens.
 ὀδοντοφυΐα -*ω*, dentio, -ire.
 ὀδοντοφυΐα, *η*, dentitio, *θ*.
 *ὀδοντοφώνον, ὀδοντοπρόφερον, γράμμα, dentalis litera.
 ὀδοντώ -*ω*, dentibus instruo.
 ὀδοντωτός, dentatus, *α*, *um*.
 ὀδοποιέω -*ω*, viam facio (*apertio*, *munio*).
 ὀδοποιήσεις, ὀδοποιΐα, *η*, viarum munitio; stratura, -ae, *θ*.
 ὁδός, *η*, via, -ae, *θ*. iter, itinerris, *οὐ*. *η* λιθόστρωτος—, via strata.
 ὀδοστατέω, -*ω*, vias custodio.
 ὀδοστάτης, *δ* viarum custos.
 ὀδοστρωσία, viarum stratura.
 *ὀδοτηρητής, inspector viarum.
 ὀδούς, *δ*, dens, -ntis, *δ*.
 ὀδοφύλαξ, *δ*, viarum custos.
 ὀδῶ -*ω* τινα, viam monstro alii cui—*οῦμαι*, mihi via ostenditur.
 ὀδυνάω -*ω*, dolore afficio.
 ὀδύνη, *η* dolor, -oris, *δ*.
 ὀδυνηρός, dolorem afferens.
 ὀδυνηρός, moleste.
 ὀδυνηφόρος, dolores afferens.
 ὀδυνώδης, *ες*, acerbus, *α*, *um*.
 ὀδυρμα, τό, lamentum, -i, *οὐ*.
 ὀδυρμός, *δ*, lamentatio *θ*.
 ὀδύρομαι, lamentor, -ari.
 ὀδυρτικός, lamentabilis, *ε*.
 ὀδυρτικῶς, cum lamentatione.
 ὀδυρτός, lamentis dignus.
 ὀδωδή, *η* odor, -oris, *δ*.
 ὀδῶδης, *ες*, olens, -ntis.
 ὀδωτός, *η*, *όν*, pervius, *α*, *um*.
 ὀζαίνα, *δ*, ozaena, -ae, *θ*.
 ὀζόλης, *δ*, graveolens, -ntis.
 ὀζος, *δ*, nodus arboris.
 ὀζόστομος, *ον*, cui foetet anima.
 ὀζω· 1) oleo, -ere· 2) κακῶς ὀζω, oleo; foeteo, -ere.
 ὀζώδης, *ες*, nodosus, *α*, *um*.
 ὀθεν· 1) = ὀπθεν, unde· 2) = διό, quamobrem, quocirca.
 ὀθενίος, *α*, *ον*, externus, *α*, *um*.
 ὀθόνη, *η* lintheum, -i, *οὐ*.
 ὀθόνιον, τό, lintheolum; i.
 οἰανίζω, gubernor, -are.

οἶκιον, τό, gubernaculum, *οὐ*.
 οἶκισμα, τό, gubernatio, *θ*.
 οἰακιστής, *δ*, gubernator, *δ*.
 οἰακοστροφῶν -*ω*, gubernor.
 οἰακοστροφός, *δ*, gubernator, *οὐ*.
 οἶαξ, *δ*, gubernaculum, *οὐ*.
 οἶδα, *novi*; —τό πρᾶγμα, novi rem, ἤδη, noveram, εἶσομαι, novero.
 οἰδάω -*ω*, οἰδαίνω, οἰδαίνομαι, tumeo, -ere, tumesco, -ere.
 οἰδαλός, tumidus, *α*, *um*.
 οἶδημα, τό, tumor, -oris, *δ*.
 οἶδηματώδης, tumidus, *α*, *um*.
 οἶδησις, *η*, tumor, -oris, *δ*.
 οἶδμα, τό, unda iluctus maris.
 οἶημα, τό, existimatio de se nimis arrogans.
 οἰηματίας, *δ*, vana opinione elatus; nimis sibi praefidens.
 οἰημάτιον, τό, opiniuncula, *θ*.
 οἶησις, *η*· 1) opinio, opinatio, *θ*.
 2) opinio de se arrogans.
 οἰητέον, putandum, est.
 οἰητής, *δ*, opinator, -oris, *δ*.
 οἰητός, *η*, *όν*, opinabilis, *ε*.
 οἶκαδς, domum.
 οἰκάριον, τό, aedicula, ae, *θ*.
 οἰκεσία, *η*, (οἰδοῦλου), familia.
 οἰκεῖος, *α*, *ον*· 1) domesticus, *α*; *um*· 2) famil'aris, *ε*· 3) τὰ οἰκεῖα, res familiares.
 οἰκειότης, *η*, familiaritas, *θ*.
 οἰκεῖω ὧ, familiarem reddo; —*οῦμαι*, familiaris fio.
 οἰκείως, familiariter; amice.
 οἰκείωσις, *η*, conjunctio, *θ*.
 οἰκέτης, *δ*, domesticus, -i, *δ*.
 οἰκετικός, *η*, *όν*, famularis, *ε*.
 οἰκέτις, *η*, famula, ae, *θ*.
 οἰκέω -*ω*· 1) habito, -are· 2) colo (-ui, -ere), aliquid· 3) *η* πόλις οἰκεῖ καλῶς, κακῶς, civitas bene, male administratur· 4) —*οῦμαι*, habitator (-atus sum, -ari) || *η* οἰκονόμενη, (ὕπον. γῆ), terra habitabilis.
 οἴκημα, τό, habitatio *θ*.
 οἰκημάτιον, habitatiuncula, *θ*.
 οἰκήσιμος, *ον*, habitabilis, *ε*.
 οἴκησις, *η*, habitatio *θ*.
 οἰκήσις, *η*, *όν*, habitabilis, *θ*.
 οἰκήτωρ, *δ*· 1) habitator, -oris, *δ*.
 2) incola, -ae, *θ*. 3) colonus, -i, *δ*.

οἰκία, ἡ, habitatio, θ. domus.
 οἰκιακός, domesticus, a, um.
 *οἰκιακῶς, ἴδε οἰκελός.
 οἰκίδιον, τό, aedicula, -ae, θ.
 οἰκίδιος, domesticus, a, um.
 οἰκίζω· 1) aedifico, condo (urbem): 2) loco colloco, -are· ὁδ· φ· κισται, collocatus est ἡ (ἐνίστε), jacet, situs est· 3) = ἀποικίζω, coloniam in locum mitto ἢ deduco.
 οἰκίον τό, aedicula, -ae, θ.
 οἰκισμός, deductio (coloniae).
 οἰκίσκος, δ· 1) domuncula, -ae, θ.
 οἰκίcula, θ· 2) nidus, ἄ.
 οἰκιστήρ, οἰκιστής, δ, conditor coloniae (ἡ urbis).
 οἰκόβιος, ον, domi vivens.
 *οἰκογένεια, ἡ· 1) familia, ae, θ.
 2) ἐπὶ ζώων, genus -eris, οὐ.
 *οἰκογενειακός, ἡ, ὄν, ad (meam), tuam, suam) familiam pertinens.
 *οἰκογενειακῶς, cum familiā.
 *οἰκογενειάρχης, paterfamilias, ἄ.
 οἰκοδέσποινα, materfamilias, θ.
 οἰκοδεσποτής, δ dominus, ἄ.
 οἰκοδιδάσκαλος, δ praeceptor, ἄ.
 ἡ οἰκοδιδάσκαλος, praeceptrix, θ.
 οἰκοδομέω -ῶ· 1) aedifico, -are; struo (-xi, -ctum, -ere); -οῦμαι, α') παθητ. aedificor (-atus sum, ari); struor (-ctus sum, -i)· β') μέσ. loco ἡ mando aedificandum (murum κτλ.)· 2) μεταφ. doceo, -ere.
 οἰκοδομή, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδόμημα, aedificium, οὐ.
 οἰκοδομησίμω, ἡ, materia, θ.
 οἰκοδόμησις, ἡ, structura, θ.
 οἰκοδομητικός, ἡ, ὄν, ad aedificationem pertinens.
 οἰκοδομητός, aedificatus, a, um.
 οἰκοδομία, ἡ, aedificatio, θ.
 οἰκοδομική, ἡ, ars aedificandi domos; architectonice.
 οἰκοδόμος, δ, structur, ἄ.
 οἰκοθεῖν· 1) domo· 2) μετ. exire; sua sponte.
 οἰκοί, domi.
 οἰκονομέω -ῶ· 1) dispenso, -are, aliquid· *2) νεοελ. compendium facio alicujus rei.
 οἰκονομία, ἡ· 1) oeconomia, -ae, θ. familiaris dispensatio; *2) νεοελ.

parcimonia ἡ parsimonia, -ae, θ.
 οἰκονομικός, ἡ, ὄν· 1) oeconomicus, a, um; *2) νεοελ. α') τὰ.—ἄ, pecunia publica; ὑπουργός τῶν—ῶν, administer pecuniae publicae· β') = μὴ ἀπαιτῶν μεγάλην δαπάνην, qui quae quod est minimi sumptui.
 *οἰκονομικῶς ζῶ, parce vivo.
 *οἰκονομολόγος, dispensandae pecuniae publicae peritus.
 οἰκονόμος· 1) dispensator, -ἄ· *2) νεοελ. parcus, a, um.
 οἰκόπεδον, τό, area, -ae, θ.
 οἰκοποιέω -ῶ, domum struo.
 οἰκοποιός, ὄν, domum struens.
 οἶκος, δ· 1) = ἡ πᾶσα οὐσία, res familiaris, familia, -ae, θ. 2) = οἰκία, domus, -us, θ.
 *οἰκόσημον, gentilicia insignia.
 οἰκόσπιτος· 1) qui domo patris alitur· 2) ἐπὶ ζώων, domesticus.
 *οἰκοτροφεῖον, paedagogium, οὐ.
 *οἰκότροφος, ον, qui domo alitur
 οἰκουμενικός, ἡ, ὄν, ad orbem terrarum pertinens.
 οἰκουρέω -ῶ, domum custodio.
 οἰκουρός, ὄν, domi manens.
 οἰκοφύλαξ, δ, ἡ, custos domūs.
 οἰκτεῖρω τινά ἡ τι, misereor (-atus sum -ari) aliquem ἡ aliquid; -ομαι, misericordiam habeo.
 *οἰκτιρμόνως, misericorditer.
 οἰκτιρμός, δ· 1) misericordia, -ae, θ. miseratio, θ. 2) deploratio, θ.
 οἰκτίρμων, δ, misericors, -rdis.
 οἰκτισμα, τό, miseratio, θ.
 οἰκτος, δ, misericordia, -ae, θ.
 οἰκτρός· 1) miserandus, a, um; miserabilis, e· 2) miser, a, um.
 οἰκρότης, ἡ, miseria, -ae, θ.
 οἰκτρῶς, miserabiliter.
 οἶμοι! heu mihi!
 οἶμος, ἡ, via, -ae, θ.
 οἰμωγή, ἡ, ploratus, -us, ἄ.
 οἰμῶζω, ploro -are.
 οἰμωκτεῖ, cum ploratu.
 οἰμωκτός, ἡ, ὄν, plorabilis, e.
 οἰνάνθη· 1) flos vitis; 2) = ἴουλος, lanugo, θ. 3) (β.), oenanthe, θ.
 οἰνάνθινος, oenanthinus, a, um.
 οἰνέμπορος, δ, vini mercator.
 οἰνηρός, ἄ, ὄν· 1) = τοῦ οἴνου, vi-

narius, a, um. 2) = φίλοιρος, vino-
sus, a, um.

οινοβαρέω -ῶ, vino gravis sum.

οινοβαρής, ἑς, vino gravis.

οινοδοχείον, vini receptaculum.

οινοθήκη, ἡ, cella vinaria.

οινολογέω -ῶ, de vino loquor.

οινολογία, ἡ, de vino tractatio.

οινόπληκτος, οίνοπλήξ, vino per-
cussus, a, um.

οινοποιέω -ῶ, vinum facio.

οινοποιία, ἡ, vini confectio.

οινοποιός, ὄν, vini confector.

οινοποσία, ἡ, vini potatio.

οινοποτέω -ῶ, vinum potō.

οινοπότης, ὁ, vini potor.

οινοπωλέω -ῶ, vinum vendo.

οινοπώλη, ὁ, vinarius, ἄ.

οινοπώλιον (οίνοπωλείον), τό,
taberna vinaria.

οἶνος, ὁ, vinum, -i, οὖ.

οἶνοφλυγέω -ῶ, vinosus sum.

οἶνοφλυγία, ἡ, vinolentia, θ.

οἶνόφλυξ, ὁ, ἡ, vinelentus, a, um;

vinosus, a, um.

οἶνοφορέω -ῶ, vinum fero.

οἶνοχοσία, ἡ, munus pincernae.

οἶνοχοέω -ῶ. 1) vinum iniundo.
2) minister vini sum.

οἶνοχόη, ἡ, trulla, -ae, θ.

οἶνοχόος, ὁ, minister vini.

οἶνον, οἶνοπος, vinei coloris.

οἶνώω -ῶ, inebrio (aliquem).

οἶνώδης, ες, vini similis.

οἶνωσις, ἡ, ebrietas, -atis, θ.

οἶτομαι καὶ οἶμαι, opinor arbitror
(-atus, sum, -ari).

οἶον, ἐπίρ. 1) ut, quasi. 2) verbi
causa, exempli causa.

οἶονεῖ, quasi.

οἶος, α, ὄν. 1) qualis, e. 2) ἄνευ
δεικτικῶν: οἶα ἔργα! qualia facinora!
3) μετὰ τοῦ τέ: οἶός τέ εἰμι ποιεῖν
τοῦτο, is (= talis) sum, qui hoc
faciat.

οἶοςδήποτε, οἶαδήποτε, οἶονδή-
ποτε, qualiscunque, quaecunque.

οἶος, α, ὄν, ovillus, a, um.

οἶς, ὁ, ἡ, ovis, -is, θ.

οἶσθα, nesti, ἴδε οἶδα.

οἶσις, ἡ, portatio, -onis, θ.

οἶσοφάγος, ὁ, gula, -ae, θ.

οἰστέον, ferendum est.

οἰστευμα, τό, sagitta emissa.

οἰστευτής, ὁ, sagittarius, -i, ἄ.

οἰστεύω, sagitto, -are.

οἰστός, ὁ, sagitta, -ae, θ.

οἰστοφόρος, sagittifer, a, um.

οἰστρέω -ῶ, oestro agitor.

οἰστρέω -ῶ, oestro agito; —οῦμαι,
oestro agitor.

οἰστροηλασία, furiosa incitatio.

οἰστροηλατέω -ῶ, oestro agito;

—οῦμαι, oestro agitor.

οἰστροήλατος, ὄν, oestro agitatus.

οἰστρομανής, ἑς, furore agitatus.

οἰστρομανία, ἡ, furor, -oris, ἄ.

οἰστρος, ὁ. 1) = ζῶον, oestrus, ἄ.

tabanus, ἄ. 2) = μάγλα, furor.

οἰσύα, ἡ, salix, icis, θ.

οἰσύνιος, ἡ, ὄν, salignus, a, um.

οἶσω, feram, ἴδε φέρω.

οἶχομαι, abeo, -ire; discedo, -ere;

profisciscor, -i, συνήθ. μετὰ μετχ.

ῥητο ἀπὸν, statim discessit.

οἰωνίζομαι, auguror, ominor.

οἰώνισμα, τό, augurium, οὖ.

οἰωνισμός, ὁ, auguratio, θ.

οἰωνιστήριον, auguratorium, οὖ.

οἰωνιστής, ὁ, augur, -uris, ἄ.

οἰωνιστικός, ἡ, ὄν, ad augurium

pertinens.

οἰωνομαντικός, ἡ, ὄν, ad augu-
rium pertinens.

οἰωνοπόλος, augur; auspex, ἄ.

οἰωνός, ὁ. 1) avis, -is, θ. αἰσος

οἰωνός, bonus avis admittunt. 2)

omen, -inis, οὖ. τὸν οἰωνόν δέχο-

μαι, placet omen; αἰσός οἰωνός

χρησάμενος πορεύομαι, secundo

omine eo.

οἰωνοσκοπέω -ῶ, auguror.

οἰωνοσκοπημα, augurium, οὖ.

οἰωνοσκοπικός, ἡ, ὄν, auguralis,

e; auspicalis, e.

οἰωνοσκοπία, ἡ. 1) auspiciū, au-

gurium, οὖ. 2) τὸ ἄζωμα τοῦ οἰω-

νοσκοποῦ auguratus, -us, ἄ.

οἰωνοσκοπός, ὁ, auspex, ἄ.

δκέλλω, applico navem.

δκλαδίας δίφρος, θρόνος, sella pli-

catilis.

δκλαδόν, genu flexo.

δκλάζω, in genua procumbo.

δουλασις, ἡ, genuum flexio.
 δουλασις, genibus flexis.
 δοναλέως, segniter; pigre.
 δονέω -ῶ· 1) = δονηρός; εἰμι, piger et segnis sum· 2) = βραδύνω, piget me, pigro ἢ pigror (ἀποθ.)· 3) = διατάζω, dubito, -are· 4) = φοβοῦμαι, vereor -eri; metuo, -ere.
 δονηρία, ἡ, pigritia, -ae, θ.
 δονηρός, ὁ, ὄν, piger, a, um; segnis, -e; ignavus, a, um.
 δονηρῶς, pigre; segniter.
 δονος, ὁ, pigritia, -ae, θ.
 δονός, ὁ, ὄν, piger, a, um.
 δονίβας, ὁ, pulpitum, -i, οὐ.
 δοκταδάκτυλος, octo digitum.
 δοκταδεδρος, octangulus, a, um.
 δοκταετηρίς, ἡ, octennium, -i, οὐ.
 δοκταέτης (δοκταέτης), ἔς, octennis, e.
 δοκταετία, ἡ, octennium, -ii, οὐ.
 δοκταέτις, ἡ, octennis, is.
 δοκταήμερος, ὄν, octo dierum.
 δοκτάκις, octies.
 δοκτακισμύριοι, octoginta millia.
 δοκτακισχίλιοι, octo millia.
 δοκτακόσιοι, octingenti, ae, ἄ.
 δοκτακοσιοστός, ἡ, ὄν, octingentesimus, a, um.
 δοκταμηνιαῖος, α, ὄν, octavum menem agens.
 δοκταμηνος, ὄν, octo mensium.
 δοκταπλάσιος, δοκταπλασίον, ὄν, δοκταπλός -οὗς, -οῦν, octuplus.
 δοκτάπους, ὄν· 1) octo pedibus instructus; octipes, -edis; 2) octo pedes longus, a, um.
 δοκτάς, ἡ, octonarius numerus.
 δοκταστάδιος, milliarius, a, um.
 δοκταχῶς, octuplici ratione.
 δοντώ, ὁ, ἡ, τά, octo.
 Δοντώβριος, October, -bris.
 δολάργγρος, ὄν, totus argenteus.
 δολβίζω, beo, -are.
 δολβιοδαίμων, fortunatus, a, um.
 δολβιοδότης, felicitatis dator.
 δολβιος, α, ὄν, beatus, a, um.
 δολβίως, beate.
 δολβος, ὁ· 1) beatitudo, -inis, θ.
 2) divitiae, -arum, θ.
 δολέθριος, α, ὄν, perniciosus, a, um; pernicialis, e.

δολεθρίως, perniciose.
 δολέθριος, ὁ pernicies, -ei, θ, exitium, ii, οὐ.
 δολέτρις, ἡ, perditrix, -icis, θ.
 δολέτηρ, ὁ, perditor.
 δολετήριος, perniciosus, a, um.
 δολιγάνκεις, paucities; raro.
 δολιγανδρία, ἡ, virorum paucitas.
 δολιγανδρας, ὄν, inops virorum.
 δολιγανθρωπία, penuria hominum.
 δολιγάνθρωπος, ὄν, non frequens hominibus.
 δολιγάρκεια, ἡ, frugalitas, θ.
 δολιγαρκέομαι -οῦμαι, parvo contentus sum.
 δολιγαρκής, ἔς, parvo contentus, a, um; frugalis, e.
 δολιγαρκῶς, frugaliter.
 δολιγαρχέομαι -αῦμαι, dominatu paucorum (procerum ἢ principum) regor; a paucis regor.
 δολιγαρχία, ἡ· 1) paucorum dominatus· 2) respublica, quae in paucorum jus ac dicionem concessit.
 δολιγαρχικός, ἡ, ὄν, paucorum dominatu favens.
 δολιγιστος, ἡ, ὄν, ἴδε δολιγος.
 δολιγίστως, perparum.
 δολιγοδάπανος, ὄν, qui exigui sumptū est.
 δολιγοδύναμος, infirmus, a, um.
 δολιγολαλέω -ῶ, pauca loquor.
 δολιγολόγος, ὄν, = δολιγόθυμος.
 δολιγομαθής, ἔς, parum doctus.
 δολιγομίσθος, ὄν, mercede parva conductus, a, um.
 δολιγομυθία, ἡ, pauciloquium, οὐ.
 δολιγομύθος, qui pauca loquitur.
 δολιγοπιστία, ἡ, exigua fides.
 δολιγόπιστος, ὄν, parum fideus.
 δολιγοποτέω -ῶ, parum bibo.
 δολίγος, ἡ, ὄν, paucus, a, um; parvus, a, um; paulus, a, um· || οἱ δολίγοι οὗτοι, optimates, -ium, ἄ.
 || πλ. δολίγον (ἐπὶ), paulum, parum· || δολίγιστος, ἡ, ὄν· α') paucissimus, a, um· β') minimus, a, um· || τὸ δολίγιστον (ἐπὶ), minime.
 δολιγόςαρκος, macilentus, a, um.
 *δολιγόστενεις, ἡ, diminutio, θ.
 *δολιγοστενύω 1) minuo, diminuo,

-ere, aliquid. 2) οὐδ. minuo.
δλιγδοτιχος, ον, ἐπίθ. paucos
versus continens.

δλιγοστός, minimus, a, um.

δλιγοότης, ἡ, paucitas, -atis; θ.

δλιγοφαγία, ἡ, cibus modicus.

δλιγοφάγος, modico cibo utens.

δλιγοχρονία, ἡ, breve tempus.

δλιγοχρόνιος, δλιγόχρονος, ον
brevi tempore durans.

δλιγόχυλος, δλιγόχυμος, ον, no-

multum (parum) succi habens.

δλιγοψυχία, ἡ, animus pusillus.

δλιγόψυχος, pusillanimis, e.

δλιγορέω -ω τινος, parvam cu-
ram habeo. δθ. = negligo, -ere.

δλιγώρησις, δλιγωρία, ἡ, negle-
ctus, -us, δ. negligentia, -ae, θ.

δλίγωρος, ον, negligens.

δλιγώρως, negligenter.

*δλιγώτερος, α, ον, paucior, -ius,
(-oris); minor, -us (-oris). || δλιγώ-
τερον (ἐπίθ.) minus.

δλικός, ἡ, ὅν, totus, a, um (γεν.
totius, δοτ. toti).

δλικῶς, plane; omnino.

δλισθαίνω (ἄλισθηα) labor (-psus
sum), -i; lapso, -are.

δλισθημα, τό, lapsus, -us, δ.

δλισθηρός, lubricus, a, um.

δλισθηρώς, lubrice.

δλισθησις, ἡ, lapsus, -us, δ.

δλισθητικός, ἡ, ὅν, lubricans.

δλικάς, ἡ, navis oneraria.

δλικεύς, δ, qui retia trahit.

δλικέω -ω, navem traho.

δλική, ἡ. 1) tractus, -us, δ. 2) =
σταθμός, pondus, -eris, οὐ.

δλικός, δ. 1) tractus, -us, δ. 2)
remulcus, -i, δ.

δλλυμι, perdo, ἴδε ἀπόλλυμι.

δλμος, δ, mortarium, οὐ.

δλογραφέω -ω, integrum scribo.

δλόγραφος, ον, plene scriptus.

δλογράφως γεγραμμένος, plene (non
per sigla) scriptus.

δλοθρευτής, δ, perditor, δ.

δλοθρεύω, perdo, -ere.

δλόκαυστον, holocaustum, οὐ.

δλοκαυτέω -ω, totum comburo.

δλόκαυτος, ον, totus crematus.

δλοκαύτωμα, holocaustoma, οὐ.

δλοκληρία, ἡ. 1) integritas, -atis,
θ. *2) νεοελ. καθ' δλοκληρίαν, omni-
no; plane; prorsus.

δλόκληρος, ον. 1) integer, gra,
grum; totus, a, um; universus, a,
um. 2) κληρονομία ἐξ —ον, here-
ditas ex asse ἡ in sol dum. *3) νε-
οελ. α') —ον ἔτος, annus solidus.
β') ἐξ —ον, in totum; omnino.

δλοκλήρως, integre.

δλόλευκος, totus albus, a, um.

δλολυγή, δλόλυγμα, δλολυγμός.

utulatio, -onis, θ. ululatus, -us.

δλολύζω, ululo, -are.

δλομέλεια, ἡ. 1) integritas mem-
brorum. *2) νεοελ. omnes advocati
in consilium.

δλομελής, omnibus suis membris

constans. δθ. = integer, gra grum.

δλομέρεια, ἡ, integritas, θ.

δλομερής, integer, gra grum.

δλομελῶς, integre.

*δλομόναχος, δλόμονος, ον, prorsus
solus, a, um.

*δλονέν, continuanter.

δλοπόρευρος, totus purpureus.

δλος, η, ον, totus, a, um; inte-
ger, gra, grum. || τὸ δλον, α') uni-
versum, -i, οὐ. summa rei. β') =
καθόλου, in universum; omnino.

δλοσηρικός, ἡ, ὅν, totus ex se-
rico; holosericus, a, um.

δλοσίδηρος, ον, totus ferreus.

δλοστρόγγυλος, totus rotundus.

δλοσχερεία, ἡ, integritas.

δλοσχερής, integer, gra, grum.

δλοσχερῶς, integre; plene.

δλοσώματος, δλόσωμος, ον, cum
toto corpore; totus, a, um.

*δλοταχῶς, totā celeritate.

*δλότελα, δλοτελῶς, in totum.

δλοτελής, ἐς, plane absolutus.

δλότης, ἡ, integritas; totum.

*δλοφάνερα, evidenter.

*δλοφάνερος, ον, evidens, -tis.

δλοφυγμός, δ, ejulatio, θ.

δλοφύρομαι, ejulo, -are.

δλόφωτος, ον, plene lucidus.

δλόχρυσος, ον, totus aureus.

δλοψύχως, toto animo.

Ὀλυμπιάς (νίκη), ἡ, victoria
Olympiaca || κῆρ. δνομα, Olympias.

δλυμπιονίκης, olympionices, ἄ.
 δλύμπιος, ον, olympius, a, um.
 δλυνθος, δ, (τὸ ἄωρον σῦκον).
 grossus, -i, ἄ. κύρ. || δν. ἢ Ὀλυν-
 θος, Olynthus, -i, θ. Ὀλυνθιακοὶ
 λόγοι, orationes Olynthiaci.
 ἔλωλα, perditus sum; perii.
 ἔλωσ, prorsus; in universum.
 δμαδόν, summatin.
 δμαδος, δ, tumultus, -i, ἄ.
 δμαιμος, ον, consanguineus.
 δμαιμότης, consanguinitas, θ.
 δμαλία, ἡ, planities, -iei, θ.
 δμαλίζω τι planum reddo aliquid;
 complano, -are.
 δμαλισμός, δ, complanatio, θ.
 δμαλιστήρ, δ, pavicula, -ae, θ.
 δμαλός, ἡ, δν. 1) planus, a, um.
 2) aequus, a, um.
 δμαλότης, ἡ, aequalitas, θ.
 δμαλύνω, δμαλῶν -ῶ, = δμαλίζω.
 δμαλῶς, aequaliter; plane.
 δμαρτέω -ῶ, sequor, -i.
 δμάς, ἡ, multitudo tota.
 δμβριος, ον, pluvius, a, um.
 δμβρος, δ, imber, -bris, ἄ.
 δμβροφόρος, imbrifer, a, um.
 δμήγγρις, ἡ, coetus, -us, ἄ. con-
 ventus, -us, ἄ, congregatio, θ.
 δμηλῆς, δ, ἡ, aequaevus, a, um.
 δμηρίδης, δ, homerista, -ae, ἄ.
 δμηρίζω, homerum imitor.
 δμηρικός, homericus, a, um.
 δμηρικῶς, homerico more.
 δμηριστής, δ, homerista, θ.
 δμηρομάστιξ, homeromastix, -igis
 δμηρος, δ, ἡ, obses, -idis, ἄ. θ.
 δμιλέω -ῶ. 1) = συνασπείρομαι,
 conversor (-atus sum, -ari) alicui
 ἢ cum aliquo. 2) ὁμιλῶ πρὸς χά-
 ριν πρὸς ἡδονήν, ad gratiam, ad
 voluptatem confabulor. δθ. 3) μάλ.
 νεοελ. = λέγω, λαλῶ διαλέγομαι, lo-
 quor (-cutus sum, -i); dico (-xi,
 -ctum, -ere); verba facio.
 δμιλητής, δ, auditor, -oris, ἄ.
 δμιλητικός, ἡ, δν (= φιλόφρων).
 cor. s, e; affabilis, e.
 δμιλία, ἡ. 1) conversatio, -onis,
 δ μιλήθη. locutio, θ. dictio.
 δμιλος, δ, turba, -ae, θ. multi-
 tudo, -inis, θ. coetus, -us, ἄ.

δμίχλη, ἡ, nebula, θ. caligo.
 δμιχλώω -ῶ, obnubulo, -are.
 δμιχλώδης, nebulosus, a, um.
 δμμα, τό, oculus, -i, ἄ.
 δμματίον, τό, ocellus, -i, ἄ.
 δμνυμι καὶ δμνῶ, juro are, ali-
 quid (δρεκογ, jursurandum).
 δμογάλακτος, coilactaneus, a, um.
 δμογάστριος, uterinus, a, um.
 δμογένεια, ἡ, gentilitas, θ.
 δμογενής, ἡ, ejusdem gene-
 ris; gentilis e. 2) = δμνεθνής, ejus-
 dem nationis gentilis.
 δμογενῶς, eodem genere.
 δμόγγιος, ον, gentilis, e.
 δμογνωμονέω -ῶ, consentio.
 δμογνωμόνως, eodem animo.
 δμογνωμοσύνη, consensus, us, ἄ.
 δμογνωῶν, ον, consentiens.
 δμοδίακτος, ον, convictor, -oris.
 δμοδοξέω -ῶ. 1) idem censeo (a-
 licui); consentio (cum aliquo) *2)
 νεοελ. eadem sacra colo.
 δμοδοξία, ἡ, eadem opinio.
 δμόδοξος, ον. 1) qui ejusdem opi-
 nionis est. *2) νεοελ. eadem sacra
 colens.
 δμοεθνής, ἐς, ejusdem gentis,
 ejusdem nationis.
 δμοειδής, ἐς, uniformis, e.
 δμοειδῶς, eadem ἢ simili forma.
 δμόθεν, cominus.
 δμόθρησκος, ον, eodem cultu u-
 tens - eadem sacra colens.
 δμοθυμαδόν, unanimiter.
 δμοθυμέω -ῶ, unanimus sum..
 δμοθυμία, ἡ, unanimitas, θ.
 δμόθυμος, ον, unanimus, a, um.
 δμοθύμως, unanimiter.
 δμοιάζω, similis sum.
 δμοιοκαταληκτέω -ῶ, εἰς ἡμ. simi-
 liter desino.
 δμοιοκατάληκτος, ον, similiter de-
 sinans.
 δμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo
 clausulae; exitus vocum similis.
 δμοιόμορφος, ον, similem for-
 mam habens, conformis, e. *τό δ-
 μοιόμορφον, formae similitudo.
 *δμοιόμορφως, similiter.
 δμοιοπάθεια, ἡ, adfectuum simi-
 litudo; similis adfectus.

δμοιοπαθής, *ἐς*, cui similes sunt adiectus; eadem patiens.

δμοιόπτωτος, *ον*, *ἐπίθ.* similes casus habens.

δμοιοππτώσις, iisdem casibus.

δμοιος, *α, ον*, similis, *ε*; *παρ, γεν.* paris; || *παροιμ.* δμοιος δμοίω *ἀει πελάζει*, pares cum paribus facillime congregantur.

δμοιόσχημος, *ον*, ejusdem formae.

δμοιότης, *ή*, similitudo *θ.*

δμοιόω -*ω*, similem reddo; — *μαι*, similis fio.

δμοίωμα, *τό*, simulacrum, *οὐ*.

δμοίως, similiter.

δμοιωσις, *ή*, similitudo, *θ.*

δμοιωτικός, *ή, όν*, ad imitandum pertinens.

δμόκεντρος, idem centrum habens δμολογέω -*ω*. 1) eadem lingua utor; idem loquor (cum aliquo) *ἐν-τεῦθ*. 2) = *συμφωνῶ*, consentio (-sensui, -sensus, ire) 3) *συμφωνῶ, ον-αίνω τινα*, consentio cum aliquo 4) *δμολογῶ τί τινη ἤ τι πρὸς τινα* (= *συν-τίθεμαι*), paciscor (pactus sum, -i) aliquid *ἤ* de aliqua re cum aliquo 5) = *λέγω ὅτι ἐπαξά τι*, fateor (fascus sum, -eri) aliquid 6) — *οῦμαι*, α') *ἀντί τοῦ δμολογῶ* β') *παθῆν.* ab omnibus axistimor, constat me.

δμολόγησις, *ή*, confessio *θ.*

ἡδμολογητής, *δ* confessor *ἀ.*

δμολογία, *ή*. 1) consensus, -um *ἀ.* adensus, -us, *ἀ.* 2) confessio, *θ.* 3) = *συνθήκη*, conventio, *θ.*

δμόλογος, *ον*, consentiens, adsentiens, -ntis.

δμολογουμένως. 1) = *συνφωνως*, convenienter 2) = *κατά την κοινήν γνώμην*, ex communi consensu *ή* *ἀπλ.* consensu; ex confesso.

δμολόγως, omnium consensu.

δμομήτριος, *α, ον*, eadem matre natus; uterinus, *α, um*.

δμονοέω -*ω*, concordo, -are.

δμοιοητικός, *ή, όν*, ad concordiam pertinens.

δμοιοητικός, concorditer.

δμόνοια, *ή*, concordia, -ae, *θ.*

δμόνοος, -ους, *ον*, concors, -rdis

δμοούσιος, *ον*, ejusdem essentiae;

δμοπαθέω -*ω*, simul adficior.

δμοπαθής, simul adiectus.

δμοπάτριος, *δ*, δμοπάτωρ, *δ, ή*, ab eodem patre genitus.

δμοπιστία, *ή*, eadem fides.

δμόπιστος, *ον*, ejusdem fidei.

δμορέω -*ω*, confinis sum.

δμωρησις, δμορία, *ή*, confinitas, -atis, *θ.* vicinitas, -atis, *θ.*

δμορος, *ον*, confinis, *ε*.

δμόρρυθμος, *ον*, ejusdem figurae; similis, *ε*.

δμός, *ή, όν*, idem, eadem; idem.

δμός, eodem.

δμοσιτέω -*ω*, una cibum capio.

δμόσιτος, *ον*, convictor, -oris.

δμοσπονδέω -*ω*, *εἴμ.* foederis particeps sum.

δμοσπονδία, *ή*, confoederatio, *θ.*

δμόσπονδος, *ον*, foederatus, *α, um*. δμόσπονδοι πολιτεῖαι, civitates foederatae.

δμότεχνος, *ον*, eandem artem exercens *ή* facitans.

δμοτικός, juratorius, *α, um*.

δμοτιμία, *ή*, par honor.

δμότιμος, *ον*, pari honore praeditus *α, um*; paris conditionis.

δμοτίμως, pari dignitate.

δμότονος, *ον*, ejusdem toni.

δμοτόνος, eodem tenore.

δμοτράπεζος, *ον*, eadem utens mensa; convictor; conviva.

δμοτρώπως, eodem modo.

δμοτροφία, *ή*, convictus, -us, *ἀ.*

δμότροφος, simul nutritus.

δμοῦ. 1) una δμοῦ εἶναι, una esse 2) simul 3) = *ἐγγύς*, prope.

δμοῦμαι, *μέλ.* τοῦ δυνμι.

δμόφθογγος, *ον*, ejusdem soni.

δμοφρονέω -*ω*, eadem sum mente; idem sentio.

δμοφροσύνη, *ή*, unanimitas, *θ.*

δμόφρων, *ον*, unanimus, *α, um*.

δμόφυλος, *ον*, ejusdem gentis; gentilis, *ε*.

δμοφωνέω -*ω*, eadem lingua utor *δθ.* consentio, ire concors sum.

δμοφωνία, *ή*. 1) concentus, -us, *ἀ.*

2) consensio, -onis, *θ.*

δμόφωνος, *ον*, consonus, *α, um*; consentiens, -ntis.

δμοφώνως, eadem voce.
 δμοψύχως, unanimiter.
 *δμπερέλλα, ἡ, umbella, -ae, θ.
 δμπακίας, ex uvis immaturis expressus; δδ. acerbus, immittis.
 δμφάκιον, τό, omphacium, οὐ.
 δμφάκιος, immaturus, a, um.
 δμφάλιος, ον, umbilicaris, e.
 δμφαλός, δ, umbilicus, -i, δ.
 δμφαλωτός, umbilicatus, a, um.
 δμπαξ, ἡ, acerba immatura.
 δμωννυμέω -ῶ, cognominis sum; idem nomen habeo.
 δμωννυμία, nominis communitas.
 δμώννυμος, ον, cognominis, e; homonymus, a, um.
 δμωνύμως, communi nomine.
 δμωρόφιος, δμώροφος, ον, con-tubernalis, e.
 δμως, tamen.
 δν, τό, res, rei, θ. natura, -ae, θ.
 τό ὑπέριστατον δν, deus supremus.
 δναγός, δ, asinarius, -ii, δ.
 δνάγρινος, ον, onagro similis.
 δναγρος, δ, onager, -gri, δ.
 δναρ, τό, somnium, -i, οὐ.
 δναία δορά, pellis asinina.
 δνειδίξω, probris incesso; probra dico (alicui); -ομαι, probris in-erepor, probra mihi ingeruntur.
 δνειδίσις, ἡ, opprobatio, θ.
 δνειδισμα, τό, opprobrium, οὐ.
 δνειδισμός, δ, exprobratio, θ.
 δνειδιστής, δ, exprobrator, δ.
 δνειδιστικός, ἡ, όν, exprobratio-nem habens.
 δνειδιστικῶς, probrose.
 δνειδος, τό, probrum, -i, οὐ. op-probrium, -i, οὐ.
 δνειον, τό, stabulum asinorum.
 δνειος, ον, asininus, a, um.
 δνειράτα, τά, somnia, (πλ.) οὐ.
 δνειρεύομαι, somnia video.
 δνειροκρίτης, δ, somniorum, in-terpres; onirocrites, -ae, δ.
 δνειρόμαντις, δ, ἡ, qui e somnis futura praedicit ἡ vaticinatur.
 δνειρον, τό, somnium, οὐ.
 δνειροπολέω -ῶ, somnio, -are, μεταφ. — τι, somnio aliquid.
 δνειροπόληις, ἡ, somniatio, θ.
 δνειροπολία, somnium.

δνειροπόλος, δ, somniator, δ.
 δνειρος, δ, somnium, -i, οὐ.
 δνειρωγμός, δ, δνειρωγίς, ἡ, som-nium lascivum cum effusione se-minis.
 δνειρώδης, somniosus, a, um.
 δνειρώσσω καὶ δνειρώτω* 1) so-mnio, -are, aliquid 2) somnium lascivum somnio.
 δνεύω, suculam verso.
 δνηγός, δ, agaso, -onis, δ.
 δνηλατέω -ῶ, asinum agito.
 δνηλάτης, δ, asinarius, δ.
 δνήσιμος, ον, utilis, e.
 δνησίμως, utiliter.
 δνησις, ἡ, utilitas, -atis, θ.
 δνητός, ἡ, όν, utilis, e.
 δνθύλευσις, ἡ, exquisitior cibo-rum apparatus.
 δνθυλένω, cibos exquisite condio
 δνίδιον, τό, asellus, -i, δ.
 δνικός; ἡ, όν, asinarius, a, um.
 δνίημι, juvo, -are, prosum, -des-se; utilitatem affero (alicui).
 δνίσκη, ἡ, asella, -ae, θ.
 δνίσκος, δ· 1) = δνάριον, asellus, -i, δ. 2) δ ἰχθύς, asellus, -i, δ.
 δνομα, τό, nomen, -inis, οὐ. μεταφ. α') = φήμη, nomen, fama, celebritas β') = πρόφασις, αἰτία, nomen, praetextus. [-are, voco, -are.
 δνομάζω, nomino, -are; apello,
 δνομασία, ἡ, nominatio, θ.
 δνομαστί, nominatim.
 δνομαστικός, nominativus.
 δνομαστικῶς, nominatim.
 δνομαστός, nominatus, a, um.
 δνομαστῶς, clare; nobiliter.
 δνος, δ· 1) asinus, -i, δ. ἡ δνος, asina, -ae 2) = δνίσκος (ἰχθ.), asel-lus, -i, οὐ. 3) = τροχάλλα, sucula, -ae, θ. 4) δνος δ ἀλῆθων, superior molae lapis.
 δντα, τά· 1) res praesentes, prae-sentia 2) bona -orum, οὐ.
 δντως, vere; sane.
 δνυξ, δ· 1) unguis, -is, δ. φράς. ἐξ ἀπαλῶν δνύχων, de tenero un-gui, a, teneris unguiculis 2) μό-νον ζῶων, ungula, -ae, θ. 3) ἡ ἄ-θας καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς σκευός, onyx, -ychis, δ.

δουχίλω 1) ungulam dividō 2) ungues resecō 3) μετφ. ad unguem exigo (aliquid).

δούχιον, τό, unguculus, -i, ἄ.

δνώδης, ες, asinini generis.

δξάλημη, ἡ, oxalme, -es, θ.

δξείδιον, τό, acetum, -i, οὐ.

δξέως 1) acute 2) celeriter, velociter 3) vehementer.

δξυρός, ἄ, ὄν, acetum resipiens.

δξίζω, acesco, -ere.

δξος, τό, acetum, i, οὐ.

δξύα, ἡ, fagus, i, θ.

δξύγαλα, τό, oxygala, -ae, θ.

δξύγλυκυσ, υ, dulcacidus, a, um.

δξυδέρεκεια, ἡ, acumen visus; acies, ei, θ. μετφ. perspicacitas, θ.

δξυδερεκής, ες, acutum cernens μετφ. perspicax, -acis.

δξυδερεκώς, perspicāce.

δξυθυμέω -ῶ, δξυθυμόω -ῶ, praecipiti ira excandesco.

δξυθυμία, ἡ, iracundia, -ae, θ.

δξύθυμος, ὄν, acer (acris, acre); irritabilis, e.

δξύίνος, γ, ὄν, faginus, a, um.

δξύμελι, τό, mulsum acetum.

δξύμηλον, τό, prunum, -i, οὐ.

δξύμολπος, ὄν, acute canens.

δξύμορον, τό, oxymōrum, οὐ.

*δξύνοια, ἡ, acumen, -inis, οὐ.

*δξύνοος, -ους, ὄν, acutus, a, um; acer, is, e; subtilis, e.

δξυνος, ὄν, acidus, a, um.

δξύνω 1) = δξύν ποιῶ, acutum reddo, acuo (aliquid) 2) δξύνω συνλάβην, acuo syllabam 3) = ὀξύνον ποιῶ, acidum reddo 4) δξύνομαι (= δξώδης γίνομαι), acidus fio.

δξύς, εἶα, ὄν 1) acutus, a, um; ἄλγος δξύ, dolor acutus 2) acer, vehemens 3) = δξυνος, acidus, a, um.

δξύτης, ἡ 1) acies, -ei, θ. 2) μετων. α') = δριμύτης, acrimonia, -ae, θ. β') = ψυχής, νοῦ, acies ἡ acumen mentis, ingennii γ') δξύτης ὄψεως, acies oculorum δ') = κρίσεως, subtilitas iudicii 3) celeritas, -atis, θ.

δξύτορος, ὄν, in ultima syllaba accentum acutum habens.

δξυτόνω, cum accentu acuto.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

δξύφωνος, ὄν, acutam vocem habens; acer (acris, acre).

δξύχολος, ὄν, biliosus, a, um.

δξύχόλως, ira gravi.

δξώδης, ες, acidus, a, um.

δπαδός, ὄν, comitans, -ntis.

δπηή, ἡ, foramen, -inis, οὐ.

δπη 1) = δπου, ubi; quo 2) qua οὐκ οἶδα, δπη ἀνέβη, nescio, qua aseen dit 3) ἐσθ' δπη, alicubi aliquo modo.

δπηλίκος, quantus, a, um.

δπηνίκα, quum; quando.

δπιον, τό, opium, -ii, οὐ.

δπισθάγκων, δ, ἡ, brachia post tergum religata habens || δπισθάγκωνα, ἐπιρ. post tergum.

δπισθεν, post pone.

δπισθιος, posticus, a, um.

δπισθίως, pone; a tergo.

δπισθοβάμων, ὄν, retrogradus.

*δπισθοβουλία, occulta cogitatio

*δπισθογραφέω -ῶ, in aes alienum me transfero.

δπισθόγραφος, ὄν, ab aversa parte inscriptus, a, um.

δπισθόδομος, δ, posticum, οὐ.

δπισθοδρομέω -ῶ, retrogredior.

*δπισθοδρομῆσις, ἡ, regressus.

*δπισθοφυλακή, ἡ, agmen novissimum; agmen extremum.

*δπισθοχώρησις, ἡ 1) recessus, -us, ἄ. 2) ἐπι στροφ. receptus, -us, ἄ.

δπισθοχωρέω -ῶ, 1) recedo, -ere 2) ἐπι στροφ. me recipio.

δπίσω, retro; retrorsum.

δπλή, ἡ, ungula, -ae, θ.

δπλίζω, armo, -are; armis instruo; orno, -μαι, me armo.

δπλησις, ἡ, armatus, -us, ἄ.

δπλισμός, δ 1) armatura, -ae, θ.

2) συγκ. arma, οὐ. πλ.

δπλιστής, δ, qui instruit.

δπλιταγωγός, milites vehens.

δπλίτης, gravis armaturae miles.

δπλοθήκη, ἡ, armamentarium.

δπλομανής, ες, insano armorum studio accensus, a, um.

δπλομανία, ἡ, insanum studium armorum.

δπλομαχητική, ars utendi armis.

δπλομαχία, ἡ 1) pugna, qua ar-

mis pugnatur 2) exercitatio in armis; tractatio armorum.

ἄπλον, τό 1) μάχαιρα, ξίφος, ἐγχειρίδιον κτλ. telum, -i, οὐ. 2) ὁ πλον, ὅπλα, arma -orum 3) στρατός πάντων τῶν ἄπλων, omnium generum copiae.

ἄπλοποιέω -ῶ, arma fabricor.

ἄπλοποιία, armorum fabricatio.

ἄπλοποιός, δ, armorum faber.

ἄπλοφορέω -ῶ, arma gero.

***ἄπλοφορία**, armorum gestatio.

ἄπλοφόρος, ον, armifer, ἢ armiger era, erum.

ἄπόθεν, unde.

ἄπόθεν δήποτε, undecunque.

ἄποθενούν, unde unde.

ἄπόθι, ubi.

ἄποι, quo, eo quo.

ἄποιός, α, ον 1) qualis, e *2) νεοελ. — ὅς, ἢ, ὅν; qui, quae, quod,

ἄποιός ἄν, **ἄποιός τις**, **ἄποιός δήποτε**, **ἄποιός δημοτοῦν**, **ἄποιός οὖν**, qualiscunque, quaecunque.

ἄπός, δ, succus, -i, ἄ.

ἄποσάκις, quoties ἢ quotiens.

ἄπόσε, quo.

ἄπόσος, η, ον, quantus, a, um.

ἄπόστος, η, ον, quotus, a, um.

ἄπόταν 1) quando 2) quum.

ἄπότε, quando; quum.

ἄπότερος, α, ον, uter, utra, utrum γεν. utrius, δοτ. utri.

ἄποτέρωθε(ν), utra ex parte.

ἄποτέρωθι, utrubi.

ἄποτέρως, utro modo.

ἄποτέρωσε, utro.

ἄπου, ubi.

ἄπουδήποτε, ubique.

ἄπτασία, ἢ, visio (in somnis).

ἄπτῶν -ῶ, asso, -are.

ἄπτέος, α, ον, videndus, a, um.

ἄπτήρ, δ, speculator, ἄ.

ἄπτησιμος, ον, qui assari potest.

ἄπτησις, ἢ, actio assandi.

ἄπτικῆ, ἢ, optice, -es, θ.

ἄπτικός, ἢ, ὄν, opticus, a, um.

ἄπτός, ἢ, ὄν, assus ἢ assatus, a, um; πρβλ. ἐφθός.

ἄπώδης, succosus, succulentus.

ἄπώρα, ἢ 1) = φθινόπωρον, autumnus, -i, ἄ. 2) = καρπός δένδρων,

pomus ἢ pomum; fructus.

ἄπωρικός, ἢ, ὄν, ad autumnum pertinens: || νεοελ. ἄπωρικόν (οὐς); pomum, fructus (ἐν γένει).

ἄπωρινός, autumnalis, e..

ἄπωροθήκη, ἢ, pomarium, οὐ.

***ἄπωροπωλείον**, taberna pomaria.

ἄπωροπώλης, δ, pomarius, ἄ.

ἄπωροφόρος, pomifer, a, um.

ἄπως 1) ἀναφ. καὶ πλάγ. ἐρωτημ.

ut; quomodo 2) τελικ. = ἵνα, ut,

quo, ὅπως μὴ, ut, ne, quominus 3) οὐχ ὅπως, ἀλλὰ (καλ), non solum

non, sed etiam.

ἄπωςδήποτε, **ἄπωσοῦν**, **ἄπωςτιοῦν**, quomodocunque; ut ut.

δραμα, τό, visus, -us, ἄ. visio, θ.

δρασις, ἢ, visus, -us, ἄ.

δρατός, ἢ, ὄν, aspectabilis, e.

***δρατώς**, manifeste.

δράω-ῶ 1) video (vidi, visum, -ere) aliquem ἢ aliquid; **δράωμαι**, videor (visus sum, -eri) 2) caveo, -ere 3) ὁρῶ (= ἀποβλέπω) πρὸς τινα, πρὸς τι, ἢ εἰς τινα, εἰς τι, video spectro

ad aliquem, ad aliquid 4) = σκοπῶ, video, spectro 5) αὐτός ὄνεται (= αὐτῷ μελήσει), ipse viderit 6) μετὰ μυχ. δρῶ ἐρχόμενον, video eum

venire.

δργανικός, organicus, a, um.

***δργανισμός**, δ, apta compositio, institutio, constitutio. θ.

δργανον, τό 1) instrumentum, -i, οὐ. organum, -i, οὐ. *2) νεοελ. χρησιμεύω εἰς τινα ὥς —, inservio alicujus consiliis perficiendis.

δργανοποιός, δ, instrumentorum faber; organarius, -ii, ἄ.

δργανῶ -ῶ, **δργανίζω** 1) struo, -ere; accommodo, -are; *2) νεοελ. — πολιτείας, civitatis statum ordine

δργάνωσις, ἢ, apta compositio, institutio, institutio, θ.

δργασμός, δ, irritatio, θ.

δργάω -ῶ 1) ἐπὶ ζῳῶν, turgeo libidine 2) = διακαῶς ἐπιθυμῶ, ar-

denter cupio.

δργή, ἢ, ira iracundia, -ae, θ.

δργια, τά, orgia orum, οὐ.

δργιάζω 1) orgia celebraz *2) νεοελ. me dedo libidini.

δργιασμός, orgiorum peractio.
δργιαστής, δ, qui orgia celebrat.
δργιάζω τινά, ρήμ. iram alicujus excito; irrito, -are.

δργίζομαι, irascor, -sci.
δργίλος, η, ον, irritabilis, e.
δργιλότης, ή, iracundia, θ.

δργίλος, iracunde; irate.
δργυιά, ή, ulna, -ae, θ.

δρέγω τινί τι, porrigo alicui aliquid. — ομαλ τινος, adpeto, -ere.

δρειβάτης, δ, oribata, -ae, δ.
δρειβατικός, ή, όν, επίθ. montanus, a, um.

δρείανον, τό, origanum.
δρειγενής, ές, montigena.

δρεινός, ή, όν, montanus, a, um; montuosus, a, um.

δρειος, α, ον, montanus, a, um.
δρείτης, δ, monticola, -ae, δ.

δρείχαλκος, δ, orichalcum, ον.
δρεκτιάω -ω, adpeto, -ere.

δρεκτικός, ή, όν, adpetentiam excitans; adpetitum movens.

δρεκτικός, adpetenter.
δρεξίς, ή, adpetentia, θ.

δρεσίτροφος, qui in monte alitur.
δρεσίφοιτος, montes pervagans.

δρεσιτιάς, ή, montana, -ae, θ.
δρεύς, δ, mulus, -i, δ.

δρθιάζω, erigo, -ere.
δρθιος, ον. 1) = άνάγτης, arduus,

a, um. *2) νεοελ. = δρθός, rectus, erectus, a, um.

δρθοβατέω -ω, erectus incedo.
δρθογραφέω -ω, recte scribo.

δρθογραφία, recta scriptura.
δρθογράφος, qui recte scribit.

δρθογώνιος, orthogonius, a, um.
δρθοδοξέω -ω. 1) recte sentio.

2) † orthodoxus sum.

δρθοδοξία, ή. 1) recta opinio. 2) † orthodoxia, -ae, θ.

δρθόδοξος, ον. 1) recte sentiens.

2) † veram doctrinam sequens.
δρθοκρισία, rectum iudicium.

δρθολεκτέω -ω, δρθολογέω -ω, recte loquor, -i.

δρθοποδέω -ω, recto pede incedo. *μετφ. recte valeo.

δρθός, ή, όν. 1) rectus, a, um. 2) rectus erectus, a, um; stans,

-ntis. 3) † δρθή διδασκαλία, (sacra) doctrina. *4) νεοελ. ji a, um.

δρθοσταδην, δρθοσταδόν, s erecto corpore.

δρθόστασις, (*δρθοστασία, rectus status corporis.

δρθοστατέω -ω, rectus sto.
δρθοστάτης, δ, orthostata,

δρθοτενής, ές, erectus, a,
δρθότης, ή, rectitudo, -ini.

δρθοτομέω -ω, recte seco quid. *μετφ. — τόν λόγον τής

θείας, sermonem veritatis recte

δρθοτομία, in rectum sectio.
δρθοτόνησις, rectus accent

*δρθοφρονέω -ω, recto sum; recte cogito.

*δρθοφροσύνη, ή, rectum tis iudicium; rectum ingenium.

*δρθόφρων, ον, qui rectum tis iudicium habet.

δρθόω -ω, erigo (-exi, -ere) aliquem ή aliquid; μετφ.

(= άνορθώ) την πολιτείαν, rempublicam. || δρθοῦμαι, me ή erigor (-ectus sum, -i).

erige me gero.

ματutinum temp

μαtutinus, a, un

μαtutinus, a, um.

δiluculum, -i, ον

ος, ον, vero nomir

δρθῶς. 1) recte. 2) rite.

δρθωσις, ή, erectio, θ.

δρθωτήρ, δ, qui jacentem e

δρείανον, τό, δρείανος, ή,

ganum, -i, ον. origanum, -i,

δρίζω τι. 1) termino, -are quid. 2) finio, -ire, aliquid.

τάττω, finio, -ire; statuo, -er quid.

δρίζων, δ, finiens circulus.

δρικός, ή, όν, finitivus, a, u

δριον, τό, finis, -is, δ.

δριος, ον, terminalis, e,

δροπεδιον, planities montan

δρισμός, δ, finis, -is, δ. finit

δριστής, δ, finitor, δ.

δριστικός, ή, όν, finitivus,

nitivus, a, um.

δριστικῶς, definite.

δρῆζω τινα· adigo aliquem jusjurandum ἢ ad jusjurandum ἢ jurejurando· || —ομαι, jusjurandum do; jusjurandum juro ἢ ἀπλ. juro (-avi καὶ juratus sum, -are).

δρῆκion, τό, εὐχρ. ἐν τῷ δρῆκια τέμνειν, foedus icere.

δρῆκισμός, δ, juramenti exactio.

δρῆκος, δ· 1) jusjurandum, -i· 2) στρατιωτικὸς δρῆκος, sacramentum, οὐ δρῆκώ -ῶ τινα, ad jusjurandum adigo aliquem, ἴδε δρῆζω.

δρῆκωμα, τό, jusjurandum, οὐ.

δρῆκωμοσία, ἡ, juratio, θ. jusjurandum, -i, οὐ.

δρῆκωμοτέω -ῶ, juro, -are.

δρῆκωμοτικὸν δικαστήριον· judices jurati; judicium juratorum.

δρῆκωτής, δ, jurator, -oris, ἀ.

δρῆκωτός, juratus, a, um; jurejurando adactus, a, um· *νεοελ. οἱ —οἱ (δρῆκασταί), judices jurati.

δρῆμαθίζω, in modum catenae connecto.

δρῆμαθός, δ, series, -ei, θ.

δρῆμάω -ῶ (δρῆμασμαι -ῶμαι) ἐπὶ τινα, me incito in aliquem, irruo (-ui, -ere) in aliquem, impetum facio in aliquem.

δρῆμέω -ῶ, in portu sum.

δρῆμή, ἡ· 1) impetus, -us, ἀ. 2) studium, -ii, οὐ. adpetitio, θ.

δρῆμηδόν, impetuose.

δρῆμημα, τό· 1) id, quod animus vehementer adpetit· 2) = δρῆμή.

δρῆμησις, ἡ, = δρῆμή.

δρῆμητήριον, τό· 1) = παρόρρημα, suscitabulum, -i, οὐ. 2) στρατ. locus munitus, unde milites ad bellum accincti exeunt.

δρῆμητικός, ἡ, ὄν, propensus ad impetum; impetuosus, a, um.

δρῆμητικῶς· 1) = — ἐγὼ πρὸς τι, propensus sum ad aliquid· 2) = μεθ' ὁρμῆς, impetu.

δρῆμά, ἡ, linea piscatoria.

δρῆμίζω, navem in stationem subduco· —ομαι, in statione sum.

δρῆμεις, ἡ, adpulsus navis.

δρῆμίσκος, δ, parva statio.

δρῆμος, δ· 1) series, -ei, θ. 2) monile, οὐ, 3) statio navalis.

δρῆεον, τό· 1) = δρῆνις, avis, θ.* 2) νεοελ. accipiter, -tris, ἀ.

δρῆεοτρόφος, ὄν, aviarius, ἀ.

δρῆνθιον, τό, avicula, -ae, θ.

δρῆνθοσιδής, ἔς, avi similis.

δρῆνθοθήρα, ἡ, aucupatio, θ.

δρῆνθοθήρας, auceps, -cupis, ἀ.

δρῆνθοθήρῶ -ῶ, aucupor, -ari.

δρῆνθοπωλῆς, avium venditor.

δρῆνθοτροφεῖον, aviarium, -ii, οὐ.

δρῆνθοτροφία, ἡ, avium nutritus.

δρῆνθοτρόφος, avis nutrien.

δρῆνθῶν, δ· 1) aviarium, -ii, οὐ.

2) gallinarium, -ii, οὐ.

δρῆνις, ἡ· 1) = πτηγόν· avis, -is.

θ. volucris, -is, θ. 2) = ἀλεκτορίς,

gallina· θ. 3) = οἰωνός, avis.

δρῆννυ, excito, -are.

δρῆοθέσια, δρῆοθέσιον· 1) designatio terminorum· 2) terminus positus.

δρῆοθέτης, δ, finitor, -oris, ἀ. terminator, -oris, ἀ.

1. δρῆος, τό, mons, -ntis, ἀ.

2. δρῆος, δ, terminus, -i, ἀ. finis, -is, ἀ. *νεοελ. ἐφ' ὁρον ζωῆς, per totam vitam.

δρῆός, δ, serum, -i, οὐ.

δρῆοφή, ἡ· 1) contignatio, -onis,

θ. 2) = στέγη, toctum, -i, οὐ.

δρῆοφος, δ, tectum, -i, οὐ.

δρῆοφῶ -ῶ, contigno, -are.

*δρῆοφύλαξ, δ, custos finium.

δρῆοφωμα, τό, tectum, -i, οὐ.

δρῆοφωτός, tectum habens.

δρῆρός, δ, serum, -i, οὐ.

δρῆρῶδέω -ῶ, formido, -are.

δρῆρῶδέως, formidolose.

δρῆνυξ, δ, coturnix, -icis, θ.

δρῆνυμα, τό, fossa, -ae, θ.

δρῆνυμάτιον, τό, fossula, -ae, θ.

δρῆνυξ, ἡ, δρῆνυξ, τό, oryza, θ.

δρῆνυκτός, ἡ, ὄν· 1) fossus, um· 2) fossilis, -is; fossiculus, a, um.

δρῆνυμαγδός, δ, strepitus, -us, ἀ.

δρῆνυξ, δρῆνυξ, ἡ, fossura, θ.

δρῆνυξω καὶ δρῆνυξω, fodio (fodi, fossum, -ere) aliquid.

δρῆνυξω, τό, conditio pupillorum; orbitas, -atis, θ.

δρῆνυξή, ἡ, pupilla, θ. orba, θ.

δρῆνυξία, ἡ, orbitas, -atis, θ.

ὀρφανίζω τινά (τῶν τέκνων), orbo aliquem (filiis).

ὀρφανός, ἡ, ὄν, orbus, a, um.
ὀρφανοτροφέων, τό, orphanotro-
fium (-ēum), -i, οὐ.

ὀρφανοτροφάω -ᾶ, pupillos alo.
ὀρφανοτρόφος, δ, pupillorum nu-
tritor; orphanotrophus, ᾶ.

ὀρφανῶ -ῶ, = ὀρφανίζω.

ὀρχείδιον, τό, testiculus, -i, ᾶ.

ὀρχέομαι -οῦμαι, salto, -are.

ὀρχησις, ἡ, saltatio, θ.

ὀρχηστῆς, δ, saltator, ᾶ.

ὀρχηστικός, saltatorius, a, um.

ὀρχηστικῶς, saltatorie.

ὀρχηστρα, ἡ, orchestra, -ae, θ.

ὀρχήστρια, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστρικός, saltandi peritus

ὀρχηστρίς, ἡ, saltatrix, -icis, θ.

ὀρχηστής, ἡ, saltatio, -onis θ.

ὀρχιδιον, τό, testiculus, -i, ᾶ.

ὀρχις, δ, 1) testiculus, -i ᾶ. 2) =

βοτάνη, orchis, -idis, θ.

ὀρχοτομέω -ῶ, castrō, are.

ὀρχοτομία, ἡ, castratio, θ.

ὄς, ἡ, ὄ, qui, quae, quod, ὅς γε,

qui quidem.

ὀσάκις, quoties.

ὀσαχῇ, quot modis.

ὀσαχοῦ, ubi cunque.

ὀσαχῶς, quot modis; quoties.

ὀσημέραι, quotidie.

ὀσιος, α, ὄν, 1) sanctus, a, um;

lege divina sanctus, a, um, 2) ju-

stus, a, um, 3) ἐπὶ ἀνθρ. pius, re-

ligiosus, a, um.

ὀσιότης, ἡ, sanctitas, -atis, θ.

ὀσιῶ -ῶ, sanctum reddo.

ὀσιῶς, sancte; juste.

ὀσιώσις, ἡ, consecratio, θ.

ὀσμή, ἡ, odor, -oris, ᾶ.

ὀσος, η, ὄν, 1) quantus, a, um

2) ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, 3) ὅσον, ἐ-

πὶρ. quantum, ὅσον ὀλίγον, paulu-

lum.

ὀσοσδήποτε, ὀσησδήποτε, ὀσον-

δήποτε, quantuscunque, -acun-

que, -umcunque.

ὀσοσῶν, ὀσησῶν, ὀσονσῶν, quan-

tuslibet, -alibet, -umlibet.

ὀσοσπερ, ὀσησπερ, ὀσονσπερ, quan-

tuscunque, -acunque, -umcunque.

ὀσπερ, ἡσπερ, ὀπερ, qui quidem.

ὀσπριον, τό, legumen, θ.

ὀστακος, δ, cammarus, -i, ᾶ.

ὀστε, ἡτε, ὅτι, qui, quicunque.

ὀστέινος, η, ὄν, osseus, a, um.

ὀστεολογία, ἡ, 1) ossium colle-

ctio, 2) liber doctrina de ossibus.

ὀστεολόγος, ὄν, ossa colligens.

ὀστέον -ὄν, τό, os, ossis, οὐ.

ὀστινος, η, ὄν, osseus, a, um.

ὀστις, ἡτις, ὅτι, quis quid; quis-

quis, quidquid.

ὀστισδήποτε, ἡτισδήποτε, ὀτι-

σδήποτε, quisquis, quidquid; qui-

cunque, quodcunque.

ὀτισσῶν, ἡτισσῶν, ὀτισσῶν, quivis,

quaevis, quodvis.

ὀστοθήκη, ἡ, ossarium, -ii, οὐ.

ὀστολογία, ἡ, ossilegium, οὐ.

ὀστοῦν, ἴδε ὀστέον.

ὀστρακίζω, testularum suffragiis

damno, (aliquem) -ομαι, per te-

stulas relegor, -ari.

ὀστράκινος, testaceus, a, um.

ὀστράκιον, τό, 1) testula, -ae, θ.

2) κόγχη, ostracium, -i, οὐ.

ὀστρακισμός, ostracismus, ᾶ.

ὀστρακον, 1) testa, θ. 2) ᾧ οἱ Ἀ-

θηναῖοι ὀστράκισον, testula.

ὀστρεον, τό, testa, θ. ostrea, θ.

ὀστρειώδης, ostreosus, a, um;

ὀστώδης, es, osseus, a, um.

ὀσφραίνομαι τινος, 1) odoror, *

ari, aliquid, 2) olfacio, -ere.

ὀσφρανσις, ἡ, odoratus, -us, ᾶ.

ὀσφρησις, ἡ, odoratus, -us, ᾶ.

ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxae.

ὀσφύς, ἡ, coxa, θ. coxendix, θ.

ὀσχεον, τό, ὄσχη, ἡ, scrotum, οὐ.

ὀταν, 1) quum, 2) quando.

ὅτε, 1) quum, 2) quando, 3) ἐπὶ

ἐπιπαλῆς. quum (μετὰ ὑπερσυντ. ὀ-

ριστικῆς), ὅτε ἔλθοι, quum venerat.

ὀτέ, aliquando.

ὀτι, 1) σύνθ. εἰδ. quod, ἡ μάλλον

δι' ἀπαρεμφατ. προτάσεως, (accusat

cum infinitivo), 2) σύνθ. αἰτιολ.

quia; quod, 3) ἐπὶ ἐρωτ. cur? ὅτι

τι; ὅτι δὴ τι; cur tandem? 4) μετὰ

ὑπερθ. quam.

ὀτι, ἴδε ὅστις.

ὀτιδήποτε, ἴδε ὀστισδήποτε.

ὀτρυνός, ἄ, ὄν, celer.
 ὀτρυνούς, ἡ, incitatio, θ.
 ὀτρυντήρ, ὅ, incitator, ἄ.
 ὀτρύνω, incito, -are, aliquem—
 ομαι; μέσ. festino, -are.
 ὀττεία, ἡ vaticinatio, θ.
 οὐ, οὐκ, οὐχ, non; haud.
 οὐ· 1) ubi· 2) quo.
 οὐαί, vae!
 οὐγγία, οὐγκία, ἡ, uncia, -ae, θ.
 οὐδαμόθεν, nullo ex loco.
 οὐδαμόθι, nusquam;
 οὐδαμόσε, nusquam.
 οὐδαμοῦ, nusquam; nullo loco.
 οὐδαμῶς, nullo modo.
 οὐδέ, nec neque, ne-quidem.
 οὐδέεις, οὐδεμία, οὐδέν, nullus, a, um· 1) ἐπὶ θ. οὐδεμία ἀρετή, nulla virtus· 2) οὐα. α') nullus, a, um· β') nemo (γεν. nullius, δοτ. nemini, αἰτ. neminem, ἀφ. nullo)· || οὐδ. οὐδέν, nihil ἢ nulla res (γεν. nullius rei, δοτ. nulli rei, ἀφ. nulla re).
 οὐδέποτε, nunquam.
 οὐδέπω, nec dum nondum.
 οὐδεπώποτε, nunquam.
 οὐδέτερος, α, ον, neuter, tra trum (γεν. neutrius δοτ. neutri).
 *οὐδέτερότης, ἡ, neutrius partis studium; otium, οὐ.
 οὐδέτερωθεν, neutra ex parte.
 οὐδέτερος, neutro modo.
 οὐδέτερωσε, neutro.
 *οὐδόλως, minime.
 οὐδός, ὁ limen, -inis, οὐ.
 οὐκ, ἴδε οὐ.
 οὐκέτι, non amplius.
 οὐκοῦν, ergo; itaque; igitur.
 οὐκουν, non ergo, non igitur.
 οὐλαμός, ὁ, turma, -ae, θ.
 οὐλε, vale, salve.
 οὐλή, ἡ, cicatrix, -icis, θ.
 οὐλόθριξ, ὁ, ἡ, crispeus, a, um; crispulus, a, um.
 οὐλον τό, οὐλα, τά, gingiva, θ.
 οὐλος, οὐλή, οὐλον, crispus, a, um; οὐλον ποιῶ, crispo, -are.
 οὐλότης, ἡ, crispitudo θ.
 οὐλόω -ῶ, ad cicatricem perduco· — οῦμαι, ad cicatricem perducor.

οὐ μά, οὐ μὰ τόν, ἴδε μά.
 οὐ μάλλον, non magis.
 οὐ μὲν οὖν, certe; profecto.
 οὐ μέντοι, non tamen.
 οὐν, ergo; igitur; itaque.
 οὐνεκα, quapropter.
 οὐποθι, nusquam.
 οὐποτε, nunquam.
 οὐπω, nondum.
 οὐπώποτε, nunquam.
 οὐρά· 1) cauda, -ae, θ. 2) ἐπὶ στρατ. agmen extremum.
 οὐραγός, extremi agminis ductor.
 οὐραῖος, α, ον, ad caudam perti-nens; extremus, a, um.
 οὐράνιος, α, ον· 1) coelestis, -is· 2) = θεῖος, divinus, a, um.
 οὐρανίσκος, ὁ, palatum, -i, οὐ.
 *οὐρανισκόφωνος, ον, qui palatu enuntiat.
 οὐρανόθεν, coelitus; e coelo.
 οὐρανομήκης, ες, coelum altitu-dine. tangens.
 *οὐρανόπεμπτος, e coelo missus.
 οὐρανός, ὁ coelum, -i, οὐ.
 οὐρανόσε, in coelum.
 οὐρανόχρους, ον, οὐρανοχρώμα-τος, ον, coeli, colorem, habens;
 οὐρανῶ, -ῶ, coelum transfero.
 οὐράνωσις, relatio in caelos.
 οὐρέω -ῶ, mejo, -ere; mingo (-inxi, -ictum, -ere.)
 οὐρήθρα, ἡ urinae meotus.
 οὐρημά, τό, urina, -ae, θ.
 οὐρησις, ἡ, minctio, θ.
 οὐρητήρ, ὁ, meatus urinalis.
 *οὐρητήριον, τό, urinal, οὐ.
 οὐρητιάω -ῶ, micturio, -ire.
 οὐρητικός, micturius, a, um.
 οὐρία, ἡ, ventus secundus.
 οὐριόδρομέω -ῶ, secundo vento curro.
 οὐριόδρομος, ον, vento secundo currens.
 οὐριος, ον· 1) vento secundo pro-ficiens· 2) secundus.
 οὐριόω -ῶ, secundo vento utor.
 οὐροδοχεον, urinal, -alis, οὐ.
 οὐροδόχος, urinam recipiens.
 οὐρον, τό, urina, -ae, θ.
 οὐς, τό, auris, -is, θ.
 οὐσία, ἡ· 1) essentia, substantia,

θ. 2) = *περιουσία*, *res familiaris*; facultates, um, θ. *πλ.*

*οὐσιαστικὸς, ἡ, ὄν, substantivus, a, um, ὄνομα οὐσιαστικόν, nomen substantivum.

οὐσιώδης, ἐς· 1) *essentiam haban essentialis*, ἐ· 2) *νεοελ. praecipuus*, a, um; *verus*, a, um.

οὐσιωδῶς, *essentialiter*.

οὔτε, *nec ἢ neque*.

οὔτιδανός, *nullius pretii*.

οὔτις, *nemo*; *nullus*.

οὔτος, αὕτη, τοὔτο, *is, ea, id*; *hic, haec, hoc*.

οὔτοσί, αὕτηί, τουτί, *hicce, haecce hocce*.

οὔτω ἢ οὔτως· 1) *ita*· 2) *sic*· 3) = (*εἰς*) *τοσοῦτον*, *tam, adhuc, adeo*.

οὐχ ἥμισα, *non minime*.

οὐχί· 1) *non*· 2) *nonne?*

ὀφειλέτης, ὁ, *debitor, ὁ*.

ὀφειλέτις, ἡ, *debitrix, -icis, θ.*

ὀφείλημα, τό, *debitum, οὐ*.

ὀφείλω, *debeo, -ere*.

ὀφελος, τό, *utilitas, -atis, θ.*

ὀφθαλμία, ἡ, *lippitudo, θ.*

ὀφθαλμιάω, -ῶ, *lippio, -ire*.

*ὀφθαλμιατρεῖον, τό, *institutum ocularium*. [ocularia.]

*ὀφθαλμιατρική, ἡ, *medicina*.

*ὀφθαλμίατρος, ὁ, *medicus ocularius ἢ ἀπλ. ocularius, -i, ὁ*.

ὀφθαλμικός, *ocularius, a, um*.

ὀφθαλμός, ὁ, *oculus, ὁ*.

ὀφθαλμοφανής, ἐς, *qui oculis aernitur*; *manifestus, a, um*.

ὀφθαλμοφανῶς, *manifeste*.

ὀφίδιον, τό, *anguiculus, -i, ὁ*.

ὀφιοειδής, ἐς, *angvineus, a, um*.

ὀφίοεις, *angvinus*.

ὀφιοῦχος, ὁ, *auguitenens*.

ὄφις, ὁ, *serpens, ὁ. anguis, -is, ὁ. ἰοβόλος—, vipera venenata*.

ὀφίτης λίθος, *ophites, -ae, ὁ*.

ὀφιδώδης, ἐς· 1) *angvinus, a, um*· 2) *anguifer, a, um*.

ὀφλημα, τό· 1) *mulcta judicata*·

2) = *χρεός*, *debitum, -i, οὐ*.

ὀφλησις, ἡ, *debitum, -i, οὐ*.

ὀφλητής, ὁ, *debitor, ὁ*.

ὀφλισκάνω, καὶ ὀφίω, *debeo, (ui, -itum, -ere)*.

ὀφρύδιον, τό, *supercilium, -i, οὐ*.

ὀφρύνεις, *superciliosus, a, um*.

ὀφρύνομαι -οὔμαι, *supercilia a-tollo, ὁθ. ὀφρυνόμενος, ἡ, ον, superciliosus, superbus, a, um*.

ὀφρὺς, ἡ, *supercilium, οὐ*.

ὀχρεία, ἡ, *coitus, -us, ὁ*.

ὀχετεία, ἡ, *ductus aquarum*.

ὀχετεύω τι, *rivo, -are, aliquid*.

ὀχετός, ὁ, *rivus, -us, ὁ*.

ὀχεύς, ὁ, (*μοχλός*) *vectis*.

ὀχευτής, ὁ *admissarius (equus)*.

ὀχευτικός, *ad coitum proclivis*.

ὀχεύω, *coeo, -ere; -ομαι, incoo*.

ὀχημα, τό, *vehiculum, οὐ*.

ὀχησις, ἡ, *vectio, -onis, θ.*

ὀχθη (*ποταμῷ*), *ripa, -ae, θ.*

ὀχθος, ὁ, *terrae tumulus; clivus*;

ὀχθώδης, ἐς, *clivus, a, um*.

*ὄχι, *non, λέγω ὄχι, nego*.

ὀχλαγωγέω -ῶ, *populum concito*.

ὀχλαγωγία, ἡ, *coitio, -onis, θ.*

ὀχλαγωγός, ὁ, *circulator, ὁ*.

ὀχλῶ τινα, *molesto aliquem*.

ὀχληρία, ἡ, *molestia, -ae, θ.*

ὀχληρός, *molestus, a, um*.

ὀχληρῶς, *molestē*.

ὀχλησις, ἡ, *molestia, -ae, θ.*

ὀχλίζω, *moveo, (vecte)*.

ὀχλικός, ἡ, ὄν, *popularis, e*.

ὀχλοκρατέομαι -οὔμαι, *a turba populari (a plebe) regor*.

ὀχλοκρατία, ἡ, *turbæ popularis regimen*.

ὀχλος, ὁ· 1) *turba, -ae, θ. vulgus, οὐ*· 2) = *τὸ πλῆθος, ὁ λαός, plebs, plebis, θ. 3) οἱ χυδαῖοι ἄνθρωποι, vulgus, -i, οὐ. 4) = ὀχλησις, molestia, -ae, θ.*

ὀχυρός, ὁ, ὄν, *munitus, a, um*.

ὀχυρότης, ἡ, *munitio, θ.*

ὀχυρόω ὦ, *munio, -ire; aliquid -οὔμαι, munior (-itus sum -iri)*.

ὀχύρωμα, τό, *munitio θ.*

ὀχυρωματική, *ars muniendi*.

ὀχυρῶς, *tuto; firme*.

ὀχύρωσις, ἡ, *munitio, θ.*

ὀψ, ὀπός, ἡ· 1) *vox, -cis, θ. 2) = ὀψις, oculus, -i, ὁ*.

ὀψανθής, ἐς, *sero florens*.

ὀψάριον, τό· 1) *opsonium, οὐ. 2) = ἰχθύδιον, pisciculus, ὁ*.

δψέ, sero longo, post tempore,
 δψία, ἡ, serum diei; vespera..
 δψιανθέω -ῶ, darde floreō..
 δψιανθής, ἐς, sero florens..
 δψίζω -ομαι, sero venio..
 δψιμάθεια, ἡ, sera eruditio..
 δψιμαθέω -ῶ, sero disco..
 δψιμαθής, ἐς, serus studiorum..
 δψιμος, ον, serus, a, um..
 δψίμως, sero..
 δψιος, serus, a, um* || συγκρ. se-
 rior, -us* || ὑπερθ. serissimus, a, um
 δψιότης, ἡ, tarditas, -atis, θ..
 δψιπλουτος, sero dives factus..
 δψις, ἡ 1) visus, -us, ἄ. visio, -onis,
 θ. 2) oculus, oculi, -orum, ἄ. 3)
 adspectus, -us, ἄ. 4) species, ei, θ.

δψοθήκη, ἡ, cella penaria..
 δψον, τό, opsonium, -ii, οὐ. edu-
 lium omne..
 δψοποιέω -ῶ, opsonia adparo..
 δψοπωλείον, τό, popina, θ..
 δψοπώλης, δ, edulium venditor..
 δψοφαγέω -ῶ, opsoniis (κυρ. pi-
 scibus) vescor; popinor, -ari..
 δψοφάγος, δ, popino, ἄ..
 δψωνέω -ῶ, opsonia emo..
 δψώνης, δ, opsonator, ἄ..
 δψωνητής = δψώνης..
 δψωνία, ἡ, opsonatus, -us, ἄ..
 δψωνίζω 1) ainonomam praebeo*
 *2) γεσελ. = δψωνέω -ῶ..
 δψώνιον, τό 1) opsonium, -ii,
 οὐ. 2) μισθός στρατ. salarium, οὐ.

Π

Π, π, τό 16ον γράμμα, litera π.
 ὡς ἀριθμ. σημείον, τό μὲν π' = oc-
 toginta, τό δὲ π = octoginta millia
 πάγνυμος, ον, plane nudus..
 παγερός, ἄ, ὄν, glacialis, e..
 παγετός, δ, glacies, -ei, θ..
 παγετώδης, ἐς, gelidus, a, um..
 παγή, ἡ, laqueus, -i, ἄ..
 παγιδεύω, iilaqueo, -ere..
 πάγιος, α, ον, fixus, firmus, a,
 um; stabilis, e..
 παγιότης, ἡ, soliditas, θ..
 παγιόω -ῶ, firmum et fixum
 reddo (aliquid); firmo, -are; *—οθ-
 μαι, ἐπαγιώθην, fixus fio, fixus
 sum..
 παγίς, ἡ, tendicula, -ae, θ..
 παγίως, firmiter..
 παγίωσις, ἡ, consolidatio, θ..
 πάγκακος, ον, omnino malus;
 pessimus..
 πάγκαλος, ον, perpulcher, a, um;
 optimus, a, um..
 παγκάλος, perpulcher..
 πάγκοινος, omnibus communis..
 παγκοίτως, ἐπὶ. omnibus com-
 muniter..
 παγκόσμιος, α, ον, communis
 omnibus hominibus.

παγκράτιον, τό, pancratium, οὐ..
 πάγκρεας, τό, pancreas, οὐ..
 πάγος, δ, rupes; petra..
 πάγος, δ, glacies, -ei, θ..
 πάγουρος, δ, pagûrus, -i, ἄ..
 παγώω -ῶ (*παγώνω) τι, glacio,
 -are; congelo, -are, aliquid, οὐδ-
 congelacio, -are; congelator, ari..
 πάγκαλος, totus aereus, a, um..
 πάγχρυσος, ον, totus aureus..
 παγώδης, ἐς, glacialis, e..
 παθαίνω, animum commoveo;
 —ομαι α') vehementer aiicior ἢ
 concitor β') morbis animi afficior
 πάθη, ἡ, calamitas, θ..
 πάθημα, τό 1) passio, θηλ. 2)
 morbus corporis..
 πάθησις, ἡ, passio, θ..
 παθητικός, ὁ, δυν. 1) passivus, a,
 um. 2) commovendis animis a-
 ptus, a, um..
 παθητικῶς, passive..
 παθητός, patibilis..
 παθολογία, ἡ, tractatus de mor-
 bis; pathologia, -ae, θ..
 πάθος, τό 1) passio, -onis, θ..
 τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ, Christi pas-
 siones ἢ cruciatus 2) morbus, -i,
 ἄ. 3) casus adversus; 4) — ψυχῆς,

perturbatio animi ἢ ἀπλ. perturbatio θ. 4) διάπυρον ψυχῆς —, aestus, -us, ἀ. 5) ἐν τῇ γραμ. flectio -onis, θ. 6) ἐν τῇ ῥητορ. magnificentia (verborum) granditas (orationis). *7) νεοελ. ἔχω — κατὰ τι-νος, alicui infensus sum, inimicitias cum aliquo gero.

παῖαν, δ, ὕμνος, paeān, -anis, ἀ.
παῖανίζω· 1) paeānem cano· *2) νεοελ. ἡ μουσική —ει, musice canit.

παῖανισμός, δ, paeānis cantatio.
παῖγμός, δ, lusus, -us, ἀ.

*παῖγνίδιον, τό, ludus, -us, ἀ. || τὰ —α· α') crepundia, -arum, οὐ. πλ. β') ludicra, -orum, οὐ. πλ.

παῖγνιογράφος, ον, poemata ludicra scribens.

παῖγνιον, τό· 1) = παιδιά, ludus, -us, ἀ. lusus, -us· 2) = ἐμπαιγμα, lubibrium, οὐ.

παῖγνιος, ludicrus, a, um.

παῖγνιώδης, ludicrus, a, um.

παῖγνιωδώς, ludicre.

παῖδαγωγέιον, pedagogium, οὐ.

παῖδαγωγέω —ω, instituo pueros; paedagōgo, -are.

παῖδαγωγήμα, instituendi ratio.

παῖδαγωγήσις, ἡ, puerorum institutio ἢ disciplina.

παῖδαγωγία, ἡ, institutio puero-
rum, institutio puerilis.

παῖδαγωγικός, ἡ, ὄν, ad pedago-
gum ἢ paedagogium pertinens.

παῖδαγωγικώς, ἐπλρ. paedagogo-
rum moro.

παῖδαγωγός, δ, paedagōgus, ἀ.

παῖδαριον, τό, puellus, ἀ.

παῖδαριώδης, ες, puerilis, e.

παῖδαριωδώς, pueriliter.

παῖδεία, ἡ· 1) institutio, θ. eru-
ditio, θ. 2) castigatio, θ.

παῖδεραστέω —ω, amator puero-
rum sum; paedicator sum.

παῖδεραστής, δ, amator puero-
rum; paedicator, -oris, ἀ.

παῖδεραστία, ἡ, amor puerorum.

παῖδευμα, τό, praeceptum, οὐ.

παῖδευσις, ἡ, institutio, θ.

παῖδευτήριον, τό, locus, in quo
pueri docentur; ludus literarius.

παῖδευτής, δ, praeceptor, ἀ,

παῖδευτικός, ἡ, ὄν· 1) ad docen-
dum aptus, a, um· 2) castigatorius.

παῖδευτικώς· 1) more docentium·
2) docte; erudite.

παῖδευτός, ἡ, ὄν, doctus, a, um.

παῖδεύω τινά· 1) instituo (-ui,
-utum, -ere) aliquem· 2) erudio

(-ivi, -itum, -ire), aliquem· 3) in-
formo, -are, aliquem· 4) doceo

(-ui, -ctum, -ere) aliquem aliquid.
5) —ομαι· α') —erudior (-itus sum, -eri)

ab aliquo aliquid: δθ. πεπαδευμέ-
νος, η, ον, eruditus, a, um; do-

ctus, a, um· 6) —κολάζω τινά, ca-
stigo, punio aliquem.

παιδιά, ἡ, ludus, -us, ἀ. lusus,
-us, ἀ. jocus, -i, ἀ.

παιδία, ἡ, puerilitas, θ.

παιδικά, τὰ, amasius, -i, ἀ.

παιδικός, ἡ, ὄν, puerilis, e.

παιδικώς, pueriliter.

παιδιόθεν, a puero.

παιδίον, τό, puerulus, -i, ἀ.

παιδίσκη, ἡ, puella, ancilla, θ.

παιδονόμος, puerorum rector; pra-
eiectus disciplinae puerorum.

παιδοτόκος, ἡ, puerpera, θ.

παιδοτριβέω —ω, pueros exerceo.

παιδοτρίβης, δ, qui pueros exer-
cet; gymnasiai magister.

παιδοτριβία, ars exercendi pueros·
παιδοτριβική, ars gymnastica.

παίζω· 1) ludo (-si, sum, -ere)·
2) παίζω εἰς τινα, πρὸς τινα, παίζω

τινὰ (=ἐμπαίζω), ludo aliquem, il-
ludo alicui· 3) παθῇ. —ομαι, illu-
ditur mihi; irrideor, -eri; ludibrio

habeor· 4) παίζω ἀντιθ. τῷ σπον-
δάζω ἢ σπουδῇ λέγω, ludo· 5) νεοελ.

α') —τὴν κιθάραν, citharā citor·
β') —καμφοδιαν ἢ τραγωδιαν, fa-
bulam ago do, doceo)· γ') —τινὰ,

frandem facio, dolum necto alicui.

παίκτης, δ, lusor -oris, ἀ.

παικτικός, lusorius, a, um.

παικτικώς, fusorie; joco.

παικτός, ἡ, ὄν, jocosus, a, um;

jocularis, e.

παῖπάλῃ, ἡ, pollen, -inis, θ.

*παίρω ἢ παίρων ἴδε ἐπαίρω 3.

παῖς, δ· 1) puer, -eri, ἀ. filius

-ii, d. servus, -i, d. ἡ παῖς, puella, filia, famula, -ae, θ.

παιστικός, ἡ, ὄν, jocularis, e.

παῖω· 1) ferio, -ire, aliquem ἢ aliquid; percutio (-ussi, -ere) aliquem ἢ aliquid. || μέσ. —ομαι τὸ στήθος, ferio pectus· 2) ἀμετ. illidior, adlidor.

πακτώω -ῶ, coagmento, -are.

πάκτωσις, ἡ, coagmentatio, θ.

πάλαι· 1) olim; olim jam· 2) quondam· 3) pridem, jampridem. παλαιός, ἄ, ὄν· 1) vetus, -eris· 2) priscus, antiquus, vetustus, a, um· 3) τὸ παλαιόν, olim, temporibus priscis· 4) pristinus, a, um.

παλαιότης, ἡ, vetustas, θ.

παλαιῶω -ῶ, antiquo, -are· || —οῦμαι, veterasco, -ere; vetus fio. πάλαισμα, τό· 1) luctatio, θ. lucta, θ. 2) artificium luctationis.

παλαιστή, ἡ, palmus.

παλαιστής, δ, luctator, d.

παλαιστική, ἡ, ars luctandi.

παλαιστικός, luctae peritus.

παλαιστρα, ἡ, palaestra, θ.

παλαιότερος, παλαιότερος, antiquior, vetustior, -oris, παλαιάτος, παλαιότατος, veterrimus, antiquissimus, vetustissimus, a, um.

παλαίφατος, ὄν, olim dictus.

παλαίω τινί ἢ πρὸς τινα, luctor (-atus sum, -ari) cum aliquo.

παλαίωσις, ἡ, inveteratio, -onis, θ.

παλάμη, ἡ, palma, -re, θ. palmus, -i, d. μικρὰ παλάμη, palma, -ae, θ. συνεκδ. manus, -us, θ.

παλάτιον, τό, palatium, οὐ.

παλεύω· 1) — τινά, illiceo aliquem· *2) νεοελ. —παλαίω.

1. πάλη, ἡ, lucta, -ae, θ.

2. πάλη, ἡ, pollen, -inis, οὐ.

παλιγενεσία, ἡ, regeneratio, θ.

παλλίλογια, ἡ, verbi ἢ sermonis iteratio; palilogia, θ.

παλλίλογος, ὄν, iterum collectus.

παλίμβολος, ὄν· 1) inconstans, -ntis; 2) mutabilis, e· 3) veteratorius.

παλιμβόλως, inconstanter.

παλιμβουλία, ἡ, consilii mutatio; inconstantia, ae, θ

παλίμβολος, ὄν, consilia mutans;

inconstans in consiliis.

παλίμπαυς, δ, iterum puer; μετφ. desipiens, -ntis.

παλίπλαγκτος, errabundus.

πάλιν· 1) iterum; rursus; de integro· 2) retro, retrorsum.

παλινδρομέω -ῶ, retro curro; reurso ἢ recursito, are.

παλινδρομή, παλινδρομία, παλινδρομῆσις, ἡ, recursus, -us, d.

παλινδρομικός, παλινδρομος, retrogradus, a, um.

παλινορθῶω -ῶ, restitio, -ere.

παλινορθῶσις, ἡ, restitutio, θ.

παλινοστέω -ῶ, redeo, -ire.

παλινόσθησις, reditus, -us, d.

παλινστροφος, mutabilis, e.

παλινωδέω -ῶ, recanto.

παλινωδία, ἡ, palinodia, θ.

παλιούρος, ἡ, palurus, θ.

παλιρροῖω -ῶ, refluo, -ere.

παλιρροία, refluus, aestus, -us, d.

παλίστροφος, παλίστροφος, refluus, a, um; reciprocus, a, um.

παλίστροφος, reflexus, a, um.

παλίσκος, ὄν, opacus, a, um.

Παλλάδιον, τό, statua Palladis;

Palladium, -i, οὐ.

παλακεία, ἡ, concubinatus, us, d. pellicatus, -us, d.

παλακεύομαι· 1) pellicem habeo·

2) — τινί, concubina sum alicui.

παλλανή, παλλανίς, ἡ, pellex

-icis, θ. concubina, θ.

παλλακός, δ, amasius, -i, d.

πάλλαξ, ἡ, pellex, -icis, θ.

Παλλάς, ἡ, Pallas, -adis, θ.

πάλλενκος, ὄν, omnino albus, a, um; candidissimus, a, um.

πάλλω· 1) vibro, -are, aliquid·

2) οὐδ. ἡ καρδία πάλλει, cor palpitat; cor salit· 3) —ομαι, palpiro, -are; trepido, -are.

πάλη, ἡ, parma, -ae, θ.

παλμικός, ἡ, ὄν, ad palpitationem

pertinens.

παλμός, δ, vibratio, -onis, θηλ.

palpitatio, -onis, θηλ. trepidatio,

-onis, θηλ.

παλμώδης, es, palpitationibus

obnoxius, a, um.

παλτών, τό, jaculum, -i, οὐ.

παλτός, ἡ, ὄν, vibratus, a, um.
παμβώτις, ἡ, alma (terra).
παμμάκαρ, **παμμακάριος**, omni
 ex parte beatus, a, um.

παμμακάριστος, ὄν, omnino felix praedicandus, a, um.

παμμέγας, -γάλη, -γα, **παμμεγέθης**, ἐς, permagnus, a, um. ||
παμμέγιστος, omnino maximus.

παμμέλας, αῖνα, ἀν, totus ἢ omnino niger, gra, grum.

παμπάλαιος, ὄν, omnino vetustus, vetustissimus, a, um.

πάμπαν, prorsus; omnino.

παμπληθεῖ, ἐπὶ, cum tota multitudine.

παμπληθής, ἐς, confertus, a, um permultus, a, um.

παμπληθία, ἡ, tota turba.

παμπλήρης, ἐς, omnino plenus.

παμπλούσιος, **πάμπλουτος**, ὄν, perdives, -itis.

παμπόθητος, valde expetitus.

παμποίκιλος, varius, a, um.

πάμπολος, **παμπόλλη**, **πάμπολυ**, perimultus, a, um.

παμπόνηρος, ὄν. 1) prorsus improbus, a, um. *2) γεολ. astutissimus, callidissimus, a, um.

***πάμπτωχος**, pauperrimus.

παμφάγος, ὄν, omnia devorans; omnivorus, a, um.

παμφαής, ἐς, splendissimus.

παμφαίνω, clare splendo.

παμφαῶς, spendissime.

παμφίλητος, ὄν, ab omnibus amatus, a, um.

πάμφθατος, omnia perdens.

πάμφιλος, ὄν, omnium amicus.

πάμφυλος, ὄν, ex omnibus gentibus mixtus, a, um.

παμψηφεί, cunctis suffragiis.

παμψυχος, ὄν, plane animatus.

πανάγαθος, ὄν, perfecte bonus, optimus, a, um; ὁ **πανάγαθος** Θεός, optimus Deus.

παναγής, ἐς, sanctissimus.

παναγία, ἡ, perfecta sanctitas; ἡ **Παναγία**, sancta Virgo; nostra Domina.

πανάγιος, α, ὄν, sacrosanctus.

Παναγιότης, ἡ, Sanctitas, ὁ.

πάναγνος, ὄν, sanctissimus, a, um.

Παναθήναια, τά, Panathenaica, -aquum, οὐ. **Παναθηναϊκός**, Panathenaicus, a, um.

πανάθλιος, miserrimus, a, um.

πανάκεια ἡ, panacēa, ὁ,

πανάμωμος, plane culpa carens.

πανάρετος, ὄν, omni virtutum generi ornatissimus.

παναρχαῖος, vetustissimus.

παναυγής, ἐς, valde splendidus.

πανάχραντος, intemeratus, a, um.

***πανδαημοσύνη**, ἡ, scientia omnium rerum.

***πανδαήμων**, omniperitus a, um.

πανδαίδαλος, plane artificiosus.

πανδαισία, ἡ, convivium opiparum, mensa sumptuosa; epulum.

πανδαμάτειρα, omnium domitr.x.

πανδαμάτωρ, omnia domans.

πάνδειος, ὄν, gravissimus, a, um; acerbissimus, a, um.

πανδέκται, οἱ, pandectae, -arum, ὁ. digesta, -rum, οὐ. πλ.

πανδημεῖ, cum toto populo.

πάνδημος, ad universum populum pertinens. **δθεν**=vulgaris, e.

Πάνδια, ἱερά, Jovialia sacra.

πανδοχεῖον, τό, deversoria taberna ἢ deversorium, -ii, οὐ.

πανδοχεύς, ὁ, stabularius, ὁ.

πανδοχεύτρια, stabularia mulier.

πανδώρα, ἡ, omnium rerum largitrix; || ἡ **Πανδώρα**, Pandora.

πανδώτειρα, omnium donatrix.

πανελεήμων, ὄν, valde misericors.

Πανέλληνες, οἱ, omnes Graeci.

Πανελλήνιος, omnium Graecorum; apud universos Graecos.

πανεόδοξος, omnino gloriosus.

Πανεπιστήμιον, τό, litterarum sedes; Universitas, -atis, ὁ.

πανεπιστήμων, ὄν, 1) peritissimus (pictor). *2) omniperitus a, um.

πανεπόπτης, omnia inspiciens.

πανευδαίμων, ὄν, felicissimus.

πανηγυρίζω 1) festos dies celebros. 2) panegyrica oratione laudo.

3) ὁ—ων, qui festum diem celebrat.

πανηγυρικός, ἡ, ὄν, solemnis e;

panegyricus, a, um.

πανηγυρικῶς, solemnitus.

πανήγυρις, ἡ· 1) coetus publicus; celebritas, -atis, θ. 2) solemnne, -is, οὐ. 3) — ἐμπορικῇ, nundinae, -arum, θ. πλ. mercatus, -us.

πανηγύρισμα, τό, **πανηγυρισμός**, δ, festi diei celebratio.

πανηγυριστής, δ· 1) ὁ ρήτωρ, pnegurista, -ae, ἄ. 2) qui festum diem celebrat.

πανημέριος, **πανήμερος**, ον, per-dius, a, um.

Πάνθεον, **Πάνθειον**, Pantheon.

πάνθηρ, δ, panthêra, -ae, ἄ.

πανίερος, ον, sacrosanctus.

πανιέρως, sanctissime.

πανικός, ἡ, ὄν, panicus, a, um.

πανίσχυρος, ον, omnipotens.

παννυχίζω, pernoctem transigo; pervigilium celebro.

παννύχιος, ον, pernox, -octis.

παννυχίς, ἡ, pervigilium, οὐ.

πανοικί, ἡ **πανοικί**, **πανοικε-οία**· cum tota domo.

πάνοικος, ον, cum tota familia.

πανόλβιος, beatissimus, a um.

πανόμοιος ον, persimilis, e.

πανομοίως, similime.

πανοπλία, univeraa armatura.

πάνοπιλος, ον, totus armatus.

πάνοπτος, **πανόρατος**, ον, qui ab omnibus, videtur.

πανορμεί, omni impetu.

πανόσιος, ον, valde sanctus.

πανουργεῖσθαι, **πανουργέω** -ᾶ, callide ago.

πανουργία, ἡ, calliditas, atis, θ. vafritia, -ae, θ. astutia, θ.

πανούργος, ον, callidus, a, um; vafer, fra frum.

πανούργως, callide; astute.

πανσεβασμῖος, **πανσέβαστος**, ον, omnino venerandus.

πανσέληνος, ον, plenae lunae formam habens (circulus).

πάνσεπτος, augustissimus.

πανσθενεί, omnibus viribus.

πάνσοφος, ον, omnifaria sapien-tia et scientia praeditus, a, um.

πανσόφως, sapientissime.

πανστρατιά, universo cum exer-citu; omnibus copiis.

παντάναξ, δ, omnium rex.

παντάνασσα, ἡ, omnium regina. **παντάπασι(ν)**· 1) omnino· 2) prorsus· 3) ἐν ἀποκρ. καταφ. — γε, **παντάπασι** μὲν οὖν, plane ita est.

πανταχῇ, ubique.

πανταχόθεν, undique.

πανταχοῦ, quoquo versus.

πανταχοῦ· 1) ubique· 2) ubivis.

παντέλεια, ἡ, perfectio, θ.

παντέλειος, perfectus, a, um.

παντελείως, perfecte.

παντελής, ἐς· 1) omnia perficiens· 2) integer, perfectus, a, um.

παντελῶς, omnino.

παντεπόπτης, δ, omnia videns.

***παντέρημος**, omnino desertus.

πάντεχνος, plane artificiosus.

πάντη· 1) ubique· 2) omnimodo; omnino; prorsus.

παντογνώστης, omnia sciens.

παντοδαπός, ἡ, ὄν, omnimodus, a, um; omnigenus, a, um.

παντοδαπῶς, omnifariam.

παντοδυναμία, omnipotentia.

παντοδύναμος, ον, omnipotens, -ntis; omnipollens, -ntis.

παντοειδής, ἐς, omnigenus.

πάντοθεν, undique.

πάντοθι, ubique.

παντοίος, omnifarius, a, um.

παντοιοτρόπως, omnimodo.

παντοίως, omnibus modis.

παντοκράτειρα, ἡ, omnipotens.

παντοκρατορία, omnipotentia.

παντοκρατορικός, ἡ, ὄν, ad omnipotentem Deum pertinens.

παντοκράτωρ, δ, omnipotens.

πάντολμος, audacissimus, a, um.

παντομήτωρ, omnium mater.

παντόμιμος, ον, omnia imitans.

παντοπωλείον, taberna scrutaria.

παντοπώλης, δ, scrutarius, ἄ.

πάντοσε, quoquo versus.

πάντοτε, omni tempore; semper.

***παντοῦ**, ubique.

πάντρομος, ον, plane tremens.

πάντως· 1) omnino, prorsus, plane· 2) ἐν ἀποκρ. utique.

πάνν· 1) omnino, prorsus, plane· 2) valde, admodum, magnopere· 3) διὰ τοῦ ἐπιρ. per· 4) ὁ πάνν, celebris, illustris ille.

πάνυγρος, ον, plane madidus.
πανύμνητος, laudatissimus.
πανύστατος, η, ον, postremus, a, um; ultimus, a, um.
πανωλεθρία, ή 1) internecio, θ.
 2) exitium, -ii, ού.
πανωλέθρως, internecive.
πανώλεια, ή, perniciēs, -ei, θ.
πανώλης, ες, perniciosus, a, um.
 ***πανώλης, ή**, pestis, -is, θ.
πάξ (=σίγα)! pax! tace!
παπαί! papae!
πάππα, πάππας, δ, papa, ά.
παππάω, pappa dico.
 ***Πάππας, δ**, summus pontifex.
παππεπίπαιπος, proavus, ά.
παπτίας, δ, paterculus, -i, ά.
παπτικός, ή, όν, παππώς, a, ον, avitus, a, um.
πάππος, δ, avus, -i, ά.
πάπυρος, δ, ή, papyrus, -i, ά.
 papyrus, -i, ού.
παπυρώδης, ες, papyraceus.
πάρα=πάρεστι, adest.
παρά 1) μετά γεν. a, ab; e, de (μετ' άφαιρ.) 2) μετά δοτ. apud, penes (μετ' αitr.): παρά τη θαλάσση κείται, apud mare sita est. 3) μετ' αitr. a') επί τόπον, juxta, penes propter, prae, praeter, contra (μετ' αitr.): β') επί χρόνον per (μετ' αitr.) παρ' ήμέραν, diebus alternis.
παραβαίνω, juxta aliquem eo ή incedo. δθ. a') praetero, -ire β') μετφ. violo, -are aliquid.
παραβάλλω 1) =προσφέρω, objcio (-jeci, -jectum, -ere) aliqui aliquid 2) =συγκρίνω, confero (-tuli, -latum, -erre) —ομαι, comparror (-paratus sum, -ari).
παράβασις, ή 1) transgressio, θ.
 2) εν τη κομωδ. parabasis, -is, θ.
παραβάτης, δ, violator, ά.
παραβάτης, ή, quae violat.
παραβιάζομαι (νεοελ. παραβιάζω) vim infero; violo, -are.
παραβλάπτω, laedo, -ere.
παραβλαστάνω, juxta germino; stolonem emitto.
παραβλάστησις, ή, stolo, ά.
παραβλέπω, obliquis oculis adspicio aliquid. δθ. 1) eglego aliquid.

*2) νεοελ. α')=παρορώ τι, conniveo aliquid β') επί τιμής, deduco aliquid de summa.
παράβλεψις, ή, adspectus obliquus; νεοελ. (επί τιμής) diminutio.
παράβλημα, propugnaculum.
παραβλητός, comparabilis, e.
παραβλώψ, δ, ή, strabo, ά.
παραβοηθέω ώ, auxilio venio; ad auxilium praesto sum.
παραβολή, ή, 1)=σύγκρισις, collatio, θ. 2) parabola, -ae, θ.
παραβολικός, ή, όν 1) comparativus 2) parabolicus, a, um.
παραβολικώς 1) comparative 2) parabolice.
παράβολος, ον, audax, -acis.
παραβόλως, audacter.
παραβύω, inculco; infarcio.
παραγγελεύς, δ, denuntiator, ά.
παραγγελία 1) praeceptum, ού. mandatum, ού. 2) jussum, ού.
παραγγέλλω τι τι 1) denuntio, -are; edico, -ere, aliqui aliquid 2) praecipio, -ere; mando, -are 3) παραγγέλλω τι τι, praescribo aliquid alicui rei 4) —εις τα όπλα, ad arma voco 5) — την αρχήν, ambio magistratum.
παράγγελμα, τό 1) praeceptum, -i, ού. jussum, ού. mandatum, ού. 2) praescriptum, ού.
παραγγελματικός, ή; όν, praeeptivus, a, um.
παράγγελσις, ή, praeceptio, θ.
παράγιννομαι 1) advenio (-eni, -entum, -ire) 2) — τι, intersum (-iui, -esse) alicui ή aliqua re.
παραγκωνίζομαι (νεοελ. παραγκωνίζω) τινα cubito repello. δθ. repello, submoveo aliquem.
παραγλύφω τι, adultero aliquid.
 ***παραγνωρίζω**, non agnosco.
παραγραφή, ή 1) adscriptio in margine 2) — νομική, exceptio, θ. praescriptio, -onis, θ.
παράγραφος, παραγραφή, ή, paragraphus, -i, ά. caput, ού.
παραγράφω 1) adscribo, -ere 2) νομικ. παραγράφομαι, exceptione submoveo; praescribo -ere.
παράγω 1) produco, -ere; in me-

dium adduco (aliquem)· 2) ἐν τῇ νεοελ. — φῶν παράγω τι, produco, procreeo, facio aliquid· 3) traduco -ere· 4) ἐν τῇ γραμ. duco nomen ab, traduco, -ere.

παραγωγεύς, δ, productor, ἄ.

παραγωγή, ἡ· 1) productio, θ. 2) ἐν τῇ γραμ. derivatio, θ.

*παραγωγικός, fructuosus, a, um.

παράγωγος, derivatus, a, um.

παραδειγμα, τό, exemplum.

παραδειγματίζω τινα· exemplum facio aliquem.

παραδειγματικός, ἡ, ὄν, exemplaris, c; singularis, e.

παραδειγματικῶς τιμωρῶ τινα· exemplum severitatis in aliquo edo.

παραδειγματισμός, δ· 1) poena exemplaris· *2) νεοελ. πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων, ut ceteris documento sit.

παραδείκνυμι καὶ παραδεικνύω·

1) juxta ostendo, ὁθ. = comparo· 2) causa exempli profero aliquid.

παραδεισιακός, paradisiacus.

παράδεισος, δ· 1) viridarium, οὗ. hortus, ἄ. †2) Paradisus, ἄ.

παραδεκτός, α, ὄν, admittendus, accipiendus, a, um.

παράδεκτος (νεοελ. παραδεκτός), ὄν· 1) admissus· 2) accipiendus.

παραδέχομαι· 1) admitto, -ere· 2) admitto, -ere; accipio, -ere.

παραδίδωμι· 1) trado (-didi, -ditum, -ere) aliquid alicui· 2) trado, dedo, -ere aliquid alicui· μτφ. —ομαι ταῖς ἡδοναῖς, ἐπὶ τὴν σπουδὴν, trado me libidinibus, in studium· 3) παραδίδωμι τι τῇ μνήμῃ, τοῖς ἐπιγιγνομένοις, trado, prodo aliquid memoriae, posteris· 4) παραδίδονται, παραδέδονται, παραδεδομένον ἐστί, tradunt, produnt ἢ traditum est· †5) = προδίδωμι, trado, prodo (aliquem ἢ aliquid)· 6) = διδάσκω, trado, doceo, -ere.

παραδοξολογία, oratio paradoxa.

παράδοξος, ὄν· 1) inopinatus, a, um; admirabilis, incredibilis, e, παράδοξον, mirabile, admirabile· 2) paradoxus, a, um· *3) νεοελ. singularis, e; insolitus, a, um.

παραδοξότατα, (ἐπὶ λρ.) praeter omnium opinionem.

παραδόξως· 1) praeter opinionem; mirabiliter· 2) (ex) inopinato.

παραδόσιμος, traditus, a, um.

παράδοσις, ἡ· 1) — πολεμίων, πόλεως, traditio, deditio, θ. 2) = διδασκαλία, traditio, -onis, θ. doctrina, -ae, θ.

παραδοτέος, tradendus, a, um.

παραδοχή, ἡ· 1) receptio, θ. *2) νεοελ. adprobatio, θ.

παραδρομή, ἡ· 1) transcursus, -us, ἄ. *2) νεοελ. α') — τοῦ καλῶν, τῆς γλώσσης, lapsus calami, linguae· β') κατὰ — ἦν, per imprudentiam.

*παραζάλη, magna turbulentia.

παραζάω -ῶ· 1) juxta vivo· *2) νεοελ. multum vivo.

παραζεύγνυμι, juxta jungo.

παραζώννυμι, e balteo suspendo.

παραζωστής, ἡ, pugio, -onis, θ.

παραθαλάσσιος, α, ὄν, maritimus, a, um; τὰ — α, loca maritima.

παραθάλλω, foveo, -ere.

παραθαρρύνω, animum addo.

παραθέλω, demulceo, -ere.

παραθερίζω· 1) demeto, -ere· *2) νεοελ. aestivo, -are.

παραθερμαίνω, nimis calidum reddo (aliquid).

παράθερμος, praefervidus, a, um

παράθεσις, ἡ· 1) appositio, θ. 2) = παραβολή, collatio.

παραθέω, praetercurro (aliquid).

παραθεωρέω -ῶ τι πρὸς τι, comparo aliquid alicui rei.

παραθεώρησις, comparatio, θ.

παραθρηνέω -ῶ, lamentor.

παραθυμίδω -ῶ, juxta suffio.

παραθύρα, ἡ, janua postica.

*παραθύριον, παράθυρον, τό, fenestra, -ae, θ.

παραίνεις, ἡ· 1) adhortatio, cohortatio, θ. 2) admonitio.

παραινέτης, δ, admonitor, ἄ.

παραινέτις, ἡ, admonitrix, θ.

παραινετικός, ἡ, ὄν, adhortatorius, suavior, monitorius, a, um.

παραινετικῶς, exhortative.

παραινέω -ω *τινι*· 1) = προτρέπω, hortor, adhortor, cohortor (-atus sum -ari) aliquem ad aliquid· 2) νουθετώ *τινά τι*, moneo (-ui, -itum, -ere) aliquem aliquid.

παράρσεις, ή, detractat'o, θ.

παραίρεω -ω *τινι* *τινός ή τι* παρά *τινός*, aufero; — οὐμα *τινα* ἀπό *τινός*; ab alieno, avertō aliquem ab aliquo.

παραισθάνομαι, in sensu fallor; hallucinor, -ari.

***παραίσθησις, ή**, hallucinatio, θ.

παραιτούμαι· 1) — *τινά* (= *ἡκετεύω*), deprecor (-atus sum, -are) aliquem· 2) — *τι* (= *ἀποτρέβομαι*, ἀρνούμαι), deprecor a me aliquid; *3) *γεωλ. α')* — ὑποργήματος, me munere abdicō· β') *παρήτησε* (παρητήσατο) *τήν γυναῖκα*, repudiavit uxorem· γ') — *κληρονομίας*, hereditatem repudiō· δ') — τοῦ θρόνου regno cedo· ε') — τοῦ δικαιώματός μου, a jure meo desisto.

παραίτησις, ή· 1) deprecatio, -onis, θ. *2) *γεωλ.* abdicatio, θ.

παραιτητής, δ, deprecator, ἄ.

παραιτητικός, δ, deprecativus.

παραιτητός, ή, όν, exorabilis, e.

παραίτιος (ήνός), auctor, -oris.

παρακαθέζομαι, adsido, -ere.

παρακαθεύδω, juxta dormio.

παρακάθημαι *τινι*, adsideo apud aliquem.

παρακαθίζω, juxta adsidere jubeo; — *ομαι*, adsideo, -ere.

παρακαθίστημι *τινι τι*, juxta aliquid colloco aliquid.

παράκαιρος, όν, intempestivus.

παρακαίρως, intempestive.

παρακαίω *πῦρ τοῖς νοσούσιν*, incendio ignem pone aegrotantes, ὁθ. *παρακαίεται*, juxta ardet· **γεωλ.* vakle uro, comburo.

παρακαλέω -ω· 1) π. *τινά σύμμαχον*, evoco, advoco, arcesso, aliquem socium· 2) = *δέομαι*, ἡκετεύω. oro, rogo, precor, preces alicui adhibeo· *3) *γεωλ. (παρενθ.)* εἰπέ μοι, παρακαλώ, dic. mihi quaeso.

παρακαλύπτω, velo occulto.

παρακάμπτω· 1) declino, evito,

are, aliquid· 2) — ἀκρωτήριο, promunturium praetervehor.

παρακαταθήκη, ή, depositum, -i, οὐ. depositio, -onis, θ.

παρακατατίθημι ή παρακατατίθεμαι *τινι τι*, depono (-posui, -positum, -ere), aliquid apud aliquem.

παρακατέχω, retineo, -ere.

παρακατιών, όν, inferius.

παρακατοικέω -ω, juxta habito.

παρακατοικίζω, juxta colloco.

παράκειμαι *τινι*, adjaceo, -ere, alicui ή aliquid· || *παρακείμενος (χρον.)*, perfectum, -i, οὐ.

παρακελεύομαι *τινι*, hortor, adhortor, cohortor, exhortor (-atus sum, -ari), aliquem.

παρακελευστής, δ, exhortator.

παρακελευστός, jussus, a, um.

παρακεντέω -ω, a latere pungo.

παρακέντησις, paracentesis, θ.

παρακινδυνεύω, παρακινδύνεισις, periclitatio temeraria.

παρακινδυνεύω, temere periclitor, audacius periclitor· || *παρακινδυνεύμενος, ή, όν*, periculosus tractatu; plenus aleae (opus).

παρακινέω -ω· 1) demoveo, -ere· 2) (*τῇ διαβολῇ*) *παρακινών*, παρακινηκώς, καί παθητ. παρακινημένος, mente permotus, a, um· 3)

— *τινά πρός τι*, incito aliquem, ad aliquid; exhortor aliquem aliquid.

παρακίνησις, ή, incitatio θ.

παρακινήτικός· 1) mente permotus· 2) = προτρεπτικός, hortativus.

παράκλησις, ή· 1) evocatio, θ.

2) advocatio, θ. 3) adhortatio, θ.

4) = *δήσις*, deprecatio, θ. *κατά

παράκλησίν τινος, alicujus, rogatu, aliquo rogante.

παρακλητικός, ή, όν· 1) exhortatorius, a, um. 2) ή παρακλητική, paracletice, -es, θ.

παρακλητικῶς· 1) = προτρεπτικῶς, cum exhortatione· *2) = μετὰ δεήσεων, cum precibus.

παράκλητος, δ, 1) ἐν δικαστ.· 1) vocatus, -i, ἄ· 2) consolator

paracletus, -i, ἄ.

παραμάζω vigorem amitto; florem aetatis amitto.

παρακμή, ἡ, aetas qua vires de-
-crescunt.

παρακοή, ἡ, inobedientia, θ.

παρακοιμάομαι -ῶμαι· 1) juxta
dormio· 2) excubo, -ere· 3) οὐα. δ.
παρακοιμήμενος, cubicularius, δ. 4)
νεοελ. multum dormio.

παρακοιμίζω, juxta in lecto col-
loco, ut una dormiat.

παρακοίτος, δ, maritus, -i, δ.

παρακοίτις, ἡ, uxor, -oris, θ.

παρακολουθέω -ῶ· 1) pone se-
-quor aliquem prosequor· 2) μετων.
—τῇ διαβολῇ, κατανοῶ, adsequor,
-i; intelligo, -ere· 3) —οὔμαι, co-
-mitor, -ari.

παρακολουθήμα τό, consequen-
tia, -ae, θ. consecutio, θ.

παρακολουθήσις, ἡ, sequēla, θ.

παρακομιδή, ἡ· 1) praetervectio,
θ. 2) advectio, θ.

παρακομίζω· 1) transveho, -ere·
2) deduco, -ere—ομαι, α') prae-
tervehor (-vectus, -i, aliquid· β')
δ οἷτος παρηκομίσθη τοῖς Ἀθηναίοις,
A theniensibus frumentum subvec-
tatus est· 3) μέσ. —ομαι τι, adveho
(mihi) aliquid.

παρακόπτω· 1) = παραχαράττω,
falsum numum percutio· 2) —τὴν
τρίανοιαν, τῇ διαβολῇ, τὸν νοῦν, men-
e error, mente captus sum; deli-
-o, -are.

παρακούω· 1) perperam audio,
i re· 2) audire nolo.

παρακρατέω -ῶ, retineo, -ere.

***παρακράτεις**, ἡ, retentio, θ.

παρακρίνω· 1) juxta colloco· 2)
perperam judico.

παρακρούσις, ἡ· 1) pulsatio vi-
tiosa (instrumenti musici)· 2) re-
pulsio· θ. 3) = ἀπάτη, fraus, -udis, θ.

παρακρούω καὶ παρακρούομαι·
1) perperam (vitiose) pulso instru-
mentum musicum· 2) = ἐξαπατῶ,
decipio, -ere.

παρακρύπτω, occulto, -are.

παρακρύσις, litoreus; a, um.

παρακύντω, capite inclinato in-
spicio (aliquid).

παρακώλυσις, ἡ, impeditio, θ.

***παρακωλύω**, impedio, -ire

***παραλαβή**, ἡ, acceptio, θ.

***παραλάλημα, τό**, deliratio, θ.

παραλάττω -ῶ· 1) = φλυαρώ, nu-
gor· 2) νεοελ. = παραληρώ, deliro.

παραλαμβάνω· 1) accipio (-epi,
-eptum, -ere), aliquid· 2) μετω.
= μαρθάνω, ἀκούω τι, accipio, exci-
pio aliquid· 3) —τινά, adsumo
(-mpsi, -mptum, -ere) aliqueni.

παραλαίνομαι, levigo, -are.

παραλέγω, absurda loquor.

παραλείπω, praetermitto, omitto
(-i; -i, -issum, -ere).

παραλείπω, illino, -ere.

παραλείψις, ἡ· 1) praetermissio,
omissio, -onis, θ. 2) σχ. ηγτ. prae-
teritio, praecisio.

παραλελογισμένος, absurde.

παραλήγω, penultimus sum· ||

ἡ παραλήγουσα, penultima, θ.
παραλήπτως, accipiendus.

παραλήπτως, παραλήπτωρ, δ, ac-
ceptor, -oris, δ.

παραληπτός, acceptabilis, ie.

παραληρέω -ῶ, deliro, -are.

παραλήρημα, deliramentum, οὐ.

παραλήρησις, ἡ, deliritas, θ.

παραλήψις, ἡ, acceptio, θ.

παραλία, ἡ, regio maritima; loca
maritima; litus, -oris, οδ.

παράλιον, τό, litus, -oris, οὐ.

παράλιος, α, ον = παραθαλάσσιος.

παραλλαγή, ἡ, differentia, θ.

παράλλαγμα, vicissitudo, -inis, θ.

παράλλακτος, ον, mutabilis, e.

παράλλάξ, alternatim.

παράλλαξις, ἡ· 1) differentia, θ.

2) declinatio, θ. 3) alternatio.

παράλλασσω· 1) —τὴν πόλιν, τὸν
ποταμόν, praeter urbem, praeter
flumen praetereo· δθ. praetereo,
-ire· 2) declino, -are; vito, -are·
3) differo, discrepo, -are· δθ. παρ-
ηλλαγμένος, η, ον, α') discrepans.
παραλληλεπίπεδον, τό, paralle-
lepipedon.

παραλληλεπίπεδος, ον, ἐπιθ. pa-
rallelepipedus.

παραλληλία, ἡ, comparatio, θ.

παραλληλίζω, comparo inter se;
confero inter se.

παραλληλισμός, contentio colla-

tio, comparatio rerum similium.

παράλληλογράμμος, ον, parallelogrammus, a, um' || —ον (ὕπον. σχῆμα)· parallelogrammum.

παράλληλος, ον, parallelus, a, um; aequè distans.

παράλληλος, 1) — ἐκτεινόμενοι, paribus intervallis inter se distantes. **2)** — τίθενται ἢ κείνται — ἐκ παράλληλου κείνται, ἴδε παράλληλος.

παράλογίζομαι, 1) male ratiocinor. ***2)** νεοελ. = μωραίνω, desipio.

παράλογισμός, δ, 1) falsa ratio-natio. ***2)** νεοελ. stultitia.

παράλογος, ον, 1) praeter rationem accidens; inopinatus, a, um. **2)** — ἄλογος, rationis non particeps.

παράλογος, 1) praeter rationem, inopinanter. ***2)** — ἄλόγως, absurde.

πάραλος, ον, ἴδε παράλιος.

παραλούω, juxta lavo, παραλούομαι, juxta ἡ una me lavo.

παράλυσις (παραλυσία), ἡ, resolutio, θ. debilitas, θ.

παράλυτικός, paralyticus, a, um.

παράλυτος, ον, resolutus, a, um; qui paralyti laborat.

παράλυω, 1) juxta solvo, dissolvo, —ere, aliquid. **2)** — χαλῶ τι, resolvo, —ere, aliquid. **3)** — ἀσθενῇ ποιῶ, debilito, —are, aliquem ἢ aliquid.

παραμεῖβω, παραμείβομαι, praetereo, praeterevehor, —i, aliquid.

παραμελέω —ω, negligo (—exi, —ectum, —ere) aliquid. —οῦμαι, neglegor, —i; contemptus sum.

***παραμέλῃσις, neglectus, —us, δ.**

παραμένω, maneo, permaneo apud aliquem.

παραμικρόν, propemodum.

παραμίσσω —ω, exodi.

παραμονή, ἡ, 1) constans perman-sio apud aliquem. **2)** custodia, —ae, θ. **† 3)** praecedens dies.

παραμόνιμος, παράμονος, ον, per-severans, —ntis; durabilis, e.

παραμορφῶ —ω, 1) transformo, —are. ***2)** νεοελ. deiformo, —are.

***παραμόρφωσις, ἡ**, deformatio, θ.

παράμυθος, dissonus, a, um.

παράμυθόμαι —οῦμαι, consolor, —ari, aliquem.

παραμυθητής, δ, consolator, δ. **παραμυθητικός, ἡ, δόν**, consolatorius, a, um.

παραμυθητικῶς, consolatorie.

παραμυθία, ἡ, consolatio, θ.

παραμύθιον, τό, 1) —παρηγορία, solatium, οὐ. **2)** νεοελ. fabula, θ.

παρανάλωμα, τό, 1) sumptus supervacaneus. ***2)** νεοελ. ἔγεινε παρανάλωμα τοῦ πυρός, flammis absumptus (a, um) est.

παρανέω, juxta nato.

παρανήχομαι, nato juxta.

παρανθέω —ω, defloresco, —ere.

παρανικάω —ω, devinco, —ere.

παρανίσταμι, erigo, —ere, παρανίσταμαι, erigor, —i; surgo, —ere.

παρανοέω —ω, 1) extra mentem sum; demens sum. **2)** perperam intellego aliquid.

***παρανόησις, ἡ**, opinio falsa.

παράνοια, ἡ, dementia, —ae, θ.

παρανοίγνυμι καὶ παρανοίγω, sensim aperio; paulum aperio.

παρανομέω —ω, contra leges ἢ contra jus ἢ contra aequum facio.

παρανόμημα, legi contrarium.

παρανομία, transgressio legis.

παράνομος, ον, contra leges faciens ἢ factus; lege vetitus, a, um.

παρανόμως, contra leges.

παρανύμφιος, παράνυμφος, δ, paranymphus, —i, δ. ἡ παράνυμφος, pronuba, paranympha, —ae, θ.

***παραξενεύομαι, miror, —ari.**

παράξενος, ον, paregrinus, a, um; ***2)** νεοελ. mirus, a, um.

παραξέω, adrado, —ere.

παράξηρος, ον, aridus, a, um.

παραξιφίδιον, τό, παραξιφίς, ἡ, pugio praeter gladium.

παραξύω, adrado, —ere.

παραπαίζω, 1) adludo, ere. ***2)** νεοελ. multum ludo.

παραπαίδντως, desipienter.

παράπαιστος, ον, desipiens.

παραπαίω, 1) secus ferio ἢ pulso. **2)** — τινός, aberro, excido (—ere) aliqua re (τῆς ἀληθείας veritate).

3) ἀπολ. — μωραίνω, desipio, —ere.

παράπαν (συνήθ. ἐναρθ.) τό πα-ράπαν, in universum.

παρᾶπειθω 1) persuadendo flecto et permovéo alicquem 2) falsum persuadeo alicui.

παρᾶπειστικὸς, ἡ, ὄν. 1) persuasorius, a, um 2) νομικ. — αἱ ἐρωτήσεις captiosae ἢ fallaces.

***παρᾶπειστικῶς**, captiose.

παρᾶπέμπω 1) = παρᾶτρέχω, παρᾶλείπω; praetermitto 2) transmitto, aliquo mitto, adveho aliquid 3) = πρ πέμπω, deduco (-xi aliquid 4) νοελ. α') — τινα ἢ τι εἰς τινα ἢ εἰς τι, transmitto, deferō aliquid ἢ aliquid ad aliquem ἢ aliquo β') — εἰς χωρίον συγγράφως, locum protero, commemorō

παρᾶπετάννυμι, obtendo, -ere.

παρᾶπέτασμα, τό, velum, οὐ.

παράπηγμα, τό 1) ἀστρονομ. παραπέγμα, οὐ. 2) νοελ. pergula, θ.

παρᾶπήγνυμι, a latere figo; juxta deiigo ἢ depango; μέσ. adhaereo.

παρᾶπιέζω, comprimo, -ere.

παρᾶπικραίνω 1) exacerbo 2) magnum alicui dolorem afficio.

***παρᾶπίνω**, multum bibo potō.

παρᾶπίμπρημι, aduro, -ere.

παρᾶπίπτω 1) juxta cado; incido; -ere; prolabor, -i, ὄθ. (νοελ.) = ἀπόλλυμαι, amitto non praesto sum ad manum 2) — τῆς ὁδοῦ, a via declino 3) accido evenio, incido.

παρᾶπιστεύω 1) confido, -ere 2) νοελ. δὲν τὸ —, dubito de re.

παρᾶπλανᾶω -ᾶ, aberrare facio; in errorem induco aliquid.

παράπλευρος, laterarius, a, um.

παρᾶπλέω τι ἢ παρὰ τι, praeternavigo (-are) aliquid.

παρᾶπληγία, ἡ, levis sideratio.

παρᾶπληγικός, παραπληκτικός, ἡ, ὄν, leviter sideratus, a, um.

παράπληκτος, ὄν, παρᾶπλήξ, mente captus; delirus, insanus.

παρᾶπληρόω -ᾶ, superaddo.

παρᾶπλήρωμα, τό, quod superadditur; complementum, οὐ.

παρᾶπληρωματικός, ἡ, ὄν, expletivus, a, um.

παρᾶπληρωματικῶς, expletive.

παρᾶπλήρωσις, ἡ, expletio.

παρᾶπλήσιος, ὄν, similis, e.

παρᾶπλησίως, similiter.

παρᾶπλοκή, ἡ, consortio, θ.

παράπλοος -ους, ὄ, praeternavigatio, -onis, θ.

παρᾶποιέω -ᾶ, facio ad similitudinem alicujus ὄθ. imitor, falso adsimulo, adultero.

παρᾶποίησης, falsa adsimulatio.

παρᾶπολεύω 1) obiter fructum accipio 2) obiter damnum accipio

παρᾶπόλλυμι, male perdo; — υμαι male pereō.

παρᾶπολύ, multo; nimie.

παρᾶπομπή, ἡ 1) comitatus, -us, ᾶ. 2) transvectio, θ. 3) — εἰς συγγραφέα, locus laudatus.

***παρᾶποντόμαι -οῦμαι, ρ.** queror, conqueror (-questus sum) de ἡ quod.

***παράπονον, τό**, querela, -ae, θ. querimonia, -ae, θ.

παρᾶπόντιος, ὄν, ad mare situs.

παρᾶπορεύομαι, adambulo, -are; praetereo, -ire (aliquid).

παρᾶποτάμιος, α, ὄν 1) ad fluvium situs; a, um 2) περὶ κατοίκ. amnicola, -ae, θ.

παρᾶπόταμον, παρᾶποτάμιον, τό, confluens, -ntis, ᾶ.

παρᾶπράσσο(τ)ω 1) praeter jussa facio; 2) census indebitum exigo.

παρᾶπρεσβεύω, παρᾶπρεσβένομαι, legationem male gero.

παράπταισμα, peccatum, οὐ.

παρᾶπταιω, erro, pecco, -are.

παράπτομαι, obiter tango.

παράπτωμα, τό, lapsus, us, ᾶ.

παράπτωσις, ἡ 1) lapsus, us 2) — τόπον, situs loci extra viam.

παράπνυξ, ὄν, buxo similis.

παρᾶρέσκω, magnam alicui delectationem affero.

παρᾶρθρόω -ᾶ, luxō, -are.

παράρθηγμα, τό, luxatura, θ.

παρᾶρραίνω, leviter adspargo.

παρᾶρρέω 1) — παρὰ τι, praeterfluo aliquid; 2) defluo, -ere 3) εἰ τις λόγος παρᾶρρή, si quis oratio incidit.

παρᾶρρήγνυμι, dirumpo, -ere.

παράρρησις, ἡ, prava elocutio.

παραρρίπτω, projicio, -ere.
παραρρίδω -ῶ, ex cingulo sus-
pendo aliquid (ensem).

παράρρημα, τό, adpendix, θ.
παραρρύω, instruo, -ere.

παρασάγγης, θ, parasanga, δ.
παρασαλεύω, leviter concutio.

παρασάτω, insuper refarcio.

παρασημαίνω, perperam signo.

παρασημαντική, ars notandi.

παράσημον, τό, insigne is οὐ.

παράσημος, ον, insignis, e.

παραιοιτέω -ῶ, parasitor, -ari.

παραιοιτία, ἡ, parasitatio, θ.

παραιοιτικός, parasiticus, a, um.

παράσιτος, δ, parasitus, -i, δ. ||

ἡ παράσιτος, parasita, -ae, δ. θ.

παραιοιμὸν -ῶ, silentio praete-

reo, dicere praetereo.

παραιοιῶνσις, ἡ, reticentia, θ.

παραιοιῶντι, paro comparo,

-are aliquid. || παραιοιῶντος, η,

ον, paratus, a, um. || — ομαί τι;

mihī aliquid comparo, ἡ ἀπλ. ali-

quid comparo.

παραιοιῶντος, praeparator, δ.

παραιοιῶντικός, ἡ, δν, prae-

paratorius, um.

παραιοιῶν, ἡ, 1) paratio, -onis,

praeparatio, θ. 2) dies ante sab-

batum.

παραιοιῶν, τό, 1) aditus, ad

scenam tendens 2) postscenia.

παραιοιῶν -ῶ, juxta tentorium

figo; — μετὰ νυκτός, coeno.

παραιοιῶν -ῶ, 1) — τι, perpe-

ram intelligo aliquid. 2) τινά, ocu-

los conjicio in aliquem.

παραιοιῶντι τινά, ἡ τι, clam lu-

do aliquem ἡ aliquid.

παραιοιῶν -ῶ, avello, -ere.

παραιοιῶν, semino juxta.

παραιοιῶν, a latere stans cly-

peo munitus pugno pro aliquo.

παραιοιῶν -ῶ, foedus rumpo

(violo, solvo).

παραιοιῶνσις, ἡ, foederis vio-

latio.

παραιοιῶνσις, foedifragus.

παραιοιῶνσις, contra foedus.

παραιοιῶν, ἡ, postis parastada.

παραιοιῶν, ἡ, 1) exhibitio, θ.

2) — ψυχῆς, animi praesentia θ. 3)

— ἐξορία, exsilium, οὐ. 4) ῥοσλ. α')

— ἐν θεάτρῳ, spectaculum, οὐ. β')

— ῥοσλ. αὐτοῦ, monitio, admonitio

legatoris.

παραιοιῶν -ῶ, a latere sto.

παραιοιῶν, δ, auxiliator.

παραιοιῶν, ἡ, δν, 1) exiliti-

vus 2) animosus, a, um.

παραιοιῶν, praesenti animo;

intrepido animo.

παραιοιῶν, ἡ, auxiliatrix.

παραιοιῶν, ῥημ. exerci-

tum sequor.

*παραιοιῶν, ῥημ. de recta via

declino.

παραιοιῶν, ca-

stra juxta ἡ ex adverso metor.

παραιοιῶν, distorto, -ere.

παραιοιῶν, fere rotundus.

παραιοιῶν, illicitus conventus.

παραιοιῶν, formatio voca-

buli ex composito.

παραιοιῶν, traho, rapio, -ere,

aliquid. — ομαί, ferror ducor, -i.

παραιοιῶν, serā confirmo.

παραιοιῶν, errare facio.

παραιοιῶν, adstringo (-inxi,

ictum, -ere) aliquem ἡ aliquid.

παραιοιῶν, findo, diffindo, -ere.

παραιοιῶν, 1) acies instructa;

acies, -ei, θ. 2) μετὰ. concertatio,

contentio, θ. 3) ῥοσλ. ἐν πομπῇ

καὶ παρατάξει, magna cum pompa.

παραιοιῶν, ἡ, extensio, θ.

παραιοιῶν (τι) τὸν στρατόν, aciem

instruo (-xi, -ctum, -ere) ἡ com-

pono -sui, -itum, ere); — ομαί εἰς

μάχην, in aciem, in proelium in-

struor.

παραιοιῶν, (χε.) imperfectum.

παραιοιῶν, 1) — ἐκτείνω, protendo,

-ere, aliquid; 2) — ἀναβάλλομαι, pro-

duco, -ere 3) — μὲν, proro-

go, -are.

παραιοιῶν, ῥημ. murum ex-

truo juxta.

παραιοιῶν, τό, murus juxta

aliquem locum exstructus.

παραιοιῶν, juxta praecido.

παραιοιῶν, acie instructa.

παρατηρέω -ᾶ. 1) observo. *2) γεοελ. adspicio, intueror aliquid.

παρατήρησις, ἡ, observatio.

παρατηρητέον, observandum.

παρατηρητής, ὁ, observator.

παρατηρητικός, ἡ, ὁν, diligens in observando, qui observationibus solet uti;—πνεῦμα, ingenium acutum.

παρατίθηναι. 1) adpono (-sui, -situm, -ere), aliquid alicui παρῆναι. παρατίθεμαι, adponor. δδ. τὰ παρατιθέμενα (=τὰ ἐδέσματα) fercula, -orum, οὐ. πλ. 2) συνηθ. τὸ μέν. = παρακατατίθεμαι, depono aliquid apud aliquem δδ. commendo, -are. 3) = ἐκτίθεμαι, exhibeo, exbono explico aliquid. 4) παρατίθεμαι, (τῷ λόγῳ), cito, adlego, adfero. 5) = συγκρίνω, comparo.

παρατίλλω, depilo, -are.

παρατίλμος, ὁ, παράτιλσις, ἡ, pilorum evulsio.

παράτιλτος, pilis privatus, a, um.

παράτολμάω -ᾶ, audax, -sum.

παράτολμος, ὁν, audax, -acis.

*παράτόλμως, temere.

*παρατονέω -ᾶ, absurde cano.

*παρατονία, ἡ, absurdus sonus.

*παράτονος, ὁν, absurde canens.

παρατραγῶδης, ὁν. 1) nimius tragicus, a, um, παρατραγῶδα. α') vitiose tragico. *β') γεοελ. indecentia; inconvenientia; absurda.

παρατρέπω, diverto, deflecto, -ere; a solita via avertō (aliquid).

παρατρέφω, alo et educo juxta; nutrio praeter.

παρατρέχω (παρέδραμον). 1) a latere curro praetercurro, -ere. 2) π. τινά, cursu vinco aliquem; δδ. supero, -are. 3) = παραλείπω, praetero (ii, -ire) aliquid.

παρατριβή, ἡ, attritus, -us, ᾶ.

παρατριβω, attero, contero, -ere.

παράτριψις, ἡ, attritus, -us, ᾶ.

παρατροπή, ἡ, deflexio, θ.

παρατρέων. 1) abrodo, -ere. *2) γεοελ. nimis edo (edi), -ere.

παρατυγχάνω (παρέτυχον), obvius fio; intervenio, -ire.

*παρατυπία, ἡ, vitium formulae.

παρατύπωσις, falsa expressio.

παραύλιον, τό, vestibulum, οὐ.

πάραυλος, ὁν, absonus, a, um.

παραύξησις, ἡ, incrementum, οὐ.

*πάραυτα, statim.

παραινία, confestim.

παραύχησις, ἡ, gloriatio, θ.

παραφαίνω. 1) e propinquo ostendo, -ere; 2) praeluceo, -ere. 3) μέν. in conspectum venio.

παραφανίζω, aboleo, -ere.

1. παράφασις, ἡ, adhortatio, incitatio, θ. consolatio, θ.

2. παράφασις, ἡ, imago pone speculum apparens.

παράφερνα, τά, dotalia dona, dona praeter dotem.

παραφέρω. 1) in medium afero, profero, -ere. 2) a recta via abduco, in mentis errorem implico aliquem. δδ. *γεοελ. ὁ θυμὸς παραφέρει αὐτόν, ira ejus mentem alienat. 3) παραφέρωμαι α') in medium afferor; β') perperam agor, perperam moveor. γ') rapior abripior, -i. δ') mente alienor; deliro, -are.

παραφεύγω, praeterfugio, -ere.

παραφθάνω. 1) praevenio, -ire, aliquem. *2) γεοελ. παραφθάνει (τριτοῦ), superest.

παραφθέγγομαι. 1) vocem incoinnam edo. δδ. = ad rem non pertinentia loquor. 2) = ἀποκρούω τινά, interpello aliquem.

παραφθείρω, corrumpo, -ere,

παραφθορά, ἡ, corruptio, θ.

παραφθορός, corruptus, a, um.

παραφήμι, omitto (aliquid).

παραφορά, ἡ. 1) insaniam, -ae, θ.

*2) iracundia vehementior.

παράφορος, ὁν. 1) insanus, a, um; animi impos; *2) praeceps in iram; iracundus, a, um.

πάραφορτίζομαι, oneri addo.

παραφόρως, insane furiose.

παραφράγμα, sepimentum, οὐ.

παραφράζω, per paraphrasim explico; eodem sermone latius, explico (aliquid).

παραφράσις, ἡ, paraphrasis, θ.

παραφράσσω, obsepio, -ire.

παραφραστῆς, ὁ, paraphrastes.
παραφρονέω -ῶ, sum. demens;
desipio, (-ui, -ere).

παραφρόνησις, παραφροσύνη, ἡ,
amentia, -ae, ὅ.

παράφρων, ὁ, amens ἢ demens,
-ntis, ὅ. delirans, -ntis.

παραφνός, ἡ, stolo, -onis; ἄ.

παραφύλαγμα, τό, observatio, ὅ.

παραφυλάκη, ἡ, observatio, ὅ.

παραφύλαξις, observantia ὅ.

παραφυλάσσω(τι)ω, observo, -are.

παραφυσάω -ῶ, inilo, -are.

παραφυνεύω, -ῶ 1) juxta sero.

παράφυντος, ὁ, juxta consitus.

παραφύω, genero juxta; -ομαι,

pulullo juxta; adnascor, -i.

παραφωνέω, -ῶ 1) adclamo, -are.
*2) absurde cano.

παραφωνία, ἡ, vocis absurditas;
cantūs absurditas.

παράφωνος, ὁ, absonus, a, um.

*παραφώνως, absonē.

παραφωτισμός, ὁ luminis diffu-
sio falsa.

παραχάραγμα, τό 1) adulterinus
nummus 2) signum adulterinum.

παραχαράκτης, ὁ, falsus mone-
tarius; abulator.

παραχαράσσω(τι)ω, perperam si-
gno, adultero, -are.

παραχειμάζω, hiberno, -are.

παραχειμασία, ἡ, hiematio, ὅ.

παραχέω, adfundo, -ere.

παραχορδίζω, aberro a chorda.

παράχορδος, ὁ, aberrans a, chor-
da; absonus, a, um.

παραχορεύω 1) choreas agito.
*2) νεοε. nimis salto.

παραχερῆμα, confestim.

παράχυσις, ἡ, adfusio, ὅ.

παρχυτής, ὁ, balneatorius mi-
nister.

παράχωμα, τό, agger, -eris, ἄ.

παραχωρέω -ῶ, cedo, concedo
(-ssi, -essum) ere aliquid alicui.

παραχώρησις, cessio, ὅ. μεταφ. ἢ
κατὰ θελαν -οιν, Dei beneficio.

παραχωρητικός, qui facile cedit.

παραψαύω, leviter adtingo.

παραψηάω, detergeo, -ere.

πα ραψυχῇ, ἡ, recreatio, ὅ.

παρῶνχῶμαι, reficio, -ere.

παρδάλειος, ὁ, καὶ παρδάλεος,
α, ὁ, pantherinus, a, um ἢ παρ-
δαλῇ, (ὕπον. δορά), pellis pardalis.

πάρδαλις, ἡ, pardalis, -is, ὅ.

παρδαλωτός (παρδαλός), ὁ, ὅν,
varius, a, um (ut pardalis).

πάρδος (πάρδαλος), ὁ. pardus, ἄ.

παρέγγραπτος, παρέγγραφος, ὁ,
falso inscriptus, a, um.

παρεγγράφω 1) adscribo, aliquid.

2) falso adscribo (aliquem).

παρεγγνῶω -ῶ 1) π. -τινί τι, trado
alicui aliquid 2) = παραγγέλλω (ἐπι
στρατ.) jubeo, mando alicui ali-
quid 3) = προτρέπω, moneo.

παρεγγύη, παρεγγύησις, ἡ, ad-
hortatio, -onis; ὅ. edictio, ὅ.

παρεγκεφαλῆς, ἡ, cerebellum, ὅ.

παρεγκλίνω, paululum in latus
inclino ἢ declino.

παρέγκλισις, inclinatio in latus.

παρεγγέω, juxta infundo (ali-
quid); superinfundo (aliquid).

παρέγχυσις, ἡ, suffusio, ὅ.

παρεδρεύω, adsideo, -ere.

παρεδρεία, ἡ, munus adsectoris.

πάρεδρος, ὁ, adsector, -oris, ἄ.

παρεία, ἡ, gena, ὅ. mala, -ae.

παρεῖκω, cedo, -ere, ἀπρόσ. παρ-
εἰκει μοι, licet mihi.

1. πάρεμι 1) adsum, -esse 2)
praesto sumi τὰ ἐπιτήδεια τῷ στρατῷ
πάρεσι; commeatus exercitui prae-
sto est.

2. πάρεμι (παρέχομαι) praete-
reo, -ire, aliquid, ἴδε παρέχομαι.

παρεισάγω 1) insinuo, -are, ali-
quid, clam introduco aliquid ἢ ali-
quem 2) induco, -ere, aliquid 3)
— τινὰ στρατηγόν, induco, describo
aliquem imperatorem 4) induco
loquentem 5) —ομαι, clam me in-
sinuo; clam introducior, -i.

παρεισαγωγή, ἡ, obreptio, ὅ.

παρεῖσακτος, ὁ, clam introdu-
ctus, a, um; irreptitius, a, um.

παρεισβάλλω, latenter invado.

παρεῖσδυσις, ἡ, irreptio, ὅ.

παρεῖσδύω, παρεῖσδύομαι (ἀόρ.
παρεῖσδυν) irrēpo (-psi, -ptum,
-ere) in aliquid.

παρεισνομίζω, clam infero.
παρουσπύτω, irrumpo, hostiliter ingredi.

παρουσρέω, sensim influo.

παρουσφέρω νόμον, legem legi contrariam infero.

παρουσφρέω -ῶ, ingredior, -i; irrêpo (-psi, -ere).

παρουσφρησις, ἡ, ingressio, θ.

παρέκ, παρεξ (νεοελ. πάρεξ)· extra; praeter (μετ' αἰτιατ.).

παρεκβαίνω, digredior.

παρέκβασις, ἡ, digressio, θ. digressus, -us, ἄ. excursus, -us, ἄ.

παρεκβολή, ἡ, excerptum, οὐ.

παρεκδρομή, ἡ, excursus, -us, ἄ. παρεκεί, ultra; ulterius.

παρεκκλήσιον, τό, sacellum (maiori templo adjunctum).

παρεκκλίνω, declino, -are.

παρεκκλισις, ἡ, declinatio, θ.

παρεκλέγω, clam colligo.

παρέκτασις, ἡ, extensio, θ.

παρεκτείνω, extendo, -ere.

παρεκτικός, ἡ, ὄν, ἐπίθ. libenter suppeditans.

παρεκτός, ὁ, extra, praeter.

παρεκτρέπω, avertō, devertō, -ere, aliquid; -ομαι, exorbito, -are; aberro, -are.

παρεκτροπή, ἡ 1) deflexio, -onis, θ. deverticulum, -i, οὐ. *2) αἱ τῆς νεότητος, flagitia juventutis.

παρεκχέω, juxta eifundo.

παρέκχυσις, ἡ, effusio, θ.

*παρέκλασις, ἡ, decursus -us, ἄ.

παρελαύνω 1) praetervehor (-ctus sum, -i) *2) νεοελ. ὁ στρατός παρήλασε πρὸ τῶν ἀνακτόρων, exercitus ante regiam decucurrit ἡ. continuata serie processit.

παρέλευσις, ἡ, transitus, -us, ἄ. exitus, -us, ἄ.

παρέλκνυσις, ἡ, protractio, θ.

παρέλκνω καὶ παρέλκω 1) traho juxta me 2) = παρατείνω τι, protraho, -ere, aliquid 3) οὐδ. παρῆλκει, supervacaneum est, abundat 4) παρεμβαίνω 1) π. ἄρματι ἐφ' ἄρματος, curru ingredior *2) νεοελ. intervenio, -ire.

παρεμβάλλω τι 1) interjicio (-je-

ci, -ere) aliquid; intercalo (-avi, -are) aliquid *2) νεοελ. — προσκόμματα, impedimenta affero impediendo sum (alicui rei).

*παρέμβασις, ἡ, interventus, -us, ἄ. intercessio, -onis, θ.

παρεμβολή, ἡ, 1) interjunctio, -onis, θ. interjunctura, -ae, θ. 2) =

στρατός, παρὰ ταῖς, exercitus, acies 3) = στρατόπεδον, castra, -orum, οὐ. πλ.

παρεμπίπτω, intercido (-cidi, -ere); intervenio (-veni, -ire).

παρεμπλέκω, interplico, -are.

παρεμπλοκή, ἡ, interplicatio, θ.

παρεμποδίζω, impedimento sum (alicui); impedio, aliquem.

παρεμποδισμός (*παρεμποδισις), impedimentum, -i, οὐ.

παρέμπτωσις, interventus, ἄ.

παρεμφαίνω, praeterea ostendo.

παρεμφατικός, finitus, a, um.

παρεμφερής, ἐς, similis, e.

παρεμφέρω, similis sum (alicui); refero aliquem.

παρεμφύομαι, juxta innascor.

παρενδύω (-ομαι), obrêpo.

παρενέλω, insero (-serui, -ere) aliquid alicui rei.

παρένθεσις, ἡ, interpositio, interjunctio, interclusio, θ.

παρένθετος, interpositus, a, um.

παρενθήκη, ἡ, interpositio.

παρενοχλέω -ῶ τι ἢ τινα, turbo, -are, aliquem — οὔμαι ὑπὸ τινος, molestia mihi exhibetur ab aliquo.

παρενόχλησις, ἡ, turbatio, θ. vexatio, θ. molestia, θ.

παρεντείνω, intendo (vocem).

παρεντίθηναι καὶ παρεντίθεμαι, interpono, intersero, aliquid.

παρεντυχία, παρεντευξίς, ἡ, interventus, -us, ἄ.

παρέξειμι, παρεξέρχομαι, praetereo, transeo, -ire; egredior.

παρεξελάνω, ultra progredior.

παρεξέλεγχος, elenchus sophistici.

παρεξετάζω, comparo, -are.

παρεξηγέομαι -οὔμαι (νεοελ.) παρεξηγῶ, perperam interpretor (aliquid).

παρεξήγησις, prava interpretatio.

παρεξής, ordine; deinceps.

παρεξίστημι, de statu suo dimoveo aliquid. Παθητ. μετ' ἄμετ. χρόν. decedo de via.

παρέξοδος, ἡ· 1) exitus, -us, ἄ.

2) digressio, deviatio, -onis, ὅ.

παρεπιδημέω -ῶ, peregre advenio; advena sum.

παρεπιδημία, ἡ, peregrinatio, ὅ.

παρεπιδήμιος, ὄν, peregre veniens; peregrinus; hospes.

παρέπομαι τινι, consequor aliquem ἢ aliquid.

πάρεργον, τό, opus quod suscepti (operi) accedit.

πάρεργος, ὄν, qui est praeter susceptum opus.

παρέργως, per accessionem, dum aliud geritur; obiter.

παρερμηνεία, ἡ, παρερμηνεῖν, τό, mala ἢ perversa interpretatio.

παρερμηνεύω, perperam et male interpretor -i, aliquid.

παρερπύξω, obrêpo, -ere.

παρερριμένος, abjectus, a, um.

παρέρχομαι· 1) — τι ἢ παρὰ τι, praetereo (-ii, -itum, -ire) aliquid.

2) ἐπὶ χρόνον, praetereo; elabor ἢ praeterlabor, -i· 3) — τινὰ δρόμῳ, aliquem cursu praetereo· δθ. supero aliquem (aliqua re)· 4) = παρασιωπῶ, παραλείπω τι, praetereo, praetemitto, transeo aliquid· 5) = προέρχομαι, prodeo (-ii, -ire).

παρεσθίω, adedo, -ere.

παρέσις, ἡ· 1) = ἀπόλυσις, παῦσις, dimissio, -onis, ὅ. 2) — ἀμαρτημάτων, remissio peccatorum.

παρεσκευασμένος, praeparate.

παρετοιμάζω, adparo, -are.

παρενθύς, statim, extemplo.

παρεύρεσις, ἡ, παρεύρημα, τό, inventum commentum, ὄν.

παρευρίσκω· 1) reperiō, -ire, aliquid· 2) νεοελ. παευρίσκομαι, adsum, -esse.

παρευρεπίζω, bene constituo; ordino (aliquid).

παρεφάπτομαι, leviter adtingo.

παρέχω· 1) exhibeo (-ui, -ere) alicui aliquid· 2) praebeo (-ui, -ere)

alicui aliquid· 3) praesto (-iti, -are); affero -ere.

παρηβία -ῶ, pubertatem transeo; consenesco, -ere.

παρηγορῶ -οὔμαι τινι, consolor (-atus, sum, -ari) aliquem; *μέσ. me consolor, consolatione utor.

παρηγόρημα, τό, solamen, ὄν.

παρηγορητικός, παρηγορικός, ἡ, ὄν, consolatorius, a, um.

παρηγορία, ἡ, consolatio, ἄ.

παρηγορικῶς, consolatorie.

παρήγορος, ὁ, consolator, ἄ.

παρήκοος, ὄν, non parens.

παρήλιξ, aetate proventus.

παρηλλαγμένως, modo inusitato

παρημελημένως, negligenter.

παρηχέω -ῶ, sono similis sum.

παρήχησις (σχ. ρ.), alliteratio.

παρηχητικός, ἡ, ὄν, similem sonum habens.

*παρθενωγαγεῖον, τό, schola virginum; schola puellarum.

παρθενεία, ἡ, virginitas, ὅ.

παρθένειος, virgineus, a, um.

παρθενία, ἡ, virginitas, -atis, ὅ.

παρθενικός, ἡ, ὄν, virginalis, e.

παρθένος, ἡ, virgo, -inis, ὅ. ἐπὶ θ.

ἡ παρθένος θεά, virgo dea; ἡ Παρ-

θένος, Virgo; sancta Virgo.

παρθενοφθορία, virginum vitiatio

παρθενοφθόρεως, virgines vitians

παρθενών, δ· 1) conclave virginum· 2) ὁ Παρθενών, templum

Minervae (in arce Athenarum).

παριδρύνω, juxta colloco.

παρίημι, omitto, -ere.

παρίσας, ὄν, fere aequalis.

παρισόω -ῶ, adaequo, -are.

παρίστημι, (ἐνίοτε παριστάω -ῶ, καὶ παρ'στανῶ)· 1) juxta sisto aliquid; 2) in medium produco, -ere;

3) exprimo, -ere; demonstro

-are· 4) = διεγείρω, προξενῶ, cieo,

commoveo, -ere; excito, -are· 5)

νεοελ. παριστάω, παριστάνω κωμω-

δαν, comœdiam ago· 6) μέσ. παρ-

ίσταμαι· α') παρίσταμαι (παρέστην)

πον, adsisto (adstiti) alicui· β')

παρέστηκα, παρέστην, adsisto· δθ.

παρεστηκώς, adsistens, -ntis· γ')

παρίσταμαι τινι (ἐν δικαστηρίῳ ὡς

συνήγορος), adsisto (adstiti) alicui.
δ') παρσταται μοι, in mentem mihi
venit, videtur.

παροδεία, ἡ, praeteritio, θ.

παροδεύω, praetereo, -ire.

παροδικός, transitorius, a, um.

παροδικῶς, transeundo.

παρόδιος, ον' 1) viae propinquus.

*2) οί -οι, accolae ejusdem viae.

παροδίτης, δ, viator, ἄ.

πάροδος, ἡ, transitus, -us, ἄ.

παροικέω -ῶ, habito apud.

παροιμία, ἡ, incolatus, -us, ἄ.

παροικίζω, juxta colloco.

παροιικός, δ, ἡ' 1) qui, quae juxta
habitat' 2) inquilinus, ἄ.

παροιμία, ἡ, proverbium, οὐ.

παροιμιάζομαι, proverbio utor.

παροιμιανός, proverbialis, e.

παροιμιανῶς, proverbialiter.

παροιμιώδης, ες, proverbialis, e.

παροιμιωδῶς, proverbialiter.

παροινέω -ῶ (ἐπαρῶνουν) α') ἄ-
μετ. ebrius sum' β') μεταβ. petu-
lanter tracto aliquem.

παροινία, ἡ, petulantia ebrii.

παροίνιος, ον' 1) — ἕσμα, carmen
inter pocula cantatum' 2) — δρχη-
σις, saltatio inter poculo.

πάροινος ἢ παροίνιος (ἀνδρωπος),
timulentus, ebrius homo.

παροίχομαι, praetereo· παρῶχη-
μένος, η, ον, praeteritus, a, um.

παρολισθαίνω' 1) prolabor, -i.
2) μεταφ. clam irrepo.

παρολίσθησις, ἡ, insinuatio, θ.

παρολκή, ἡ, dilatio, -onis, θ.

παρομαρτέω -ῶ, comitor, -ari;
adsequor, -i.

παρομοιάζω' 1) οὐδ. adsimilis
sum' 2) adsimilo aliquid alicui.

παρόμοιος, ον, adsimilis, e.

παρομοιῶ -ῶ, adsimilo, -are.

παρομοιῶς, similiter.

παρομοιώσις, ἡ' 1) σχ. ῥήτορ.
adsimilatio, -onis, θ. 2) = παρα-
βολή, comparatio, -onis, θ.

παρονομασία, ἡ, agnominatio.

παρονομαστής, index, -icis, ἄ.

παροξύνω' 1) concito (-avi, -are)
aliquem; irrito (-avi, -are) ali-
quem' 2) ἐν τῇ γραμ. acutum tonum

in penultimam pono.

παροξυσμός, δ' 1) concitatio, θ.
2) accessio morbi.

παροξυτονέω -ῶ, acutum tonum
in penultimam pono.

παροξύτονος, ον, acutum tonum
in penultimam habens.

παροπλίζω, exarmo-are (τὸ πλοῖον)
navem; — ομαι, exarmo.

παροπτῶ -ῶ, leviter asso.

παρόραμα, τό' 1) error e negli-
gentia' 2) τυπογρ. —erratum, πλῆθ.
errata menda, -ae θ.

παρόρασις, ἡ, despicientia, θ.

παρορῶω -ῶ, praetervideo.

παροργίζω, ad iram concito, ir-
rito (-avi) aliquem —ομαι, frascor
irritus sum, παροργισμένος, η, ον,
irritus, a um.

1. παρορμάω -ῶ, incito, -are; sti-
mulo, -are, concito, -are.

2. παοορμέω -ῶ' 1) juxta station-
em teneo' 2) —τινί, in statione
juxta aliquem sto.

παρόρμημα, incitamentum, οὐ.

παρόρμησις, ἡ, incitatio, θ.

παρορμητικός, ἡ, ὄν, incitans, -
ntis; stimulans, -ntis.

παρορύσσω, fodio juxta.

παρότρυνσις, ἡ, incitatio, θ.

παοοτρυντικός, ἡ, ὄν, incitandi ἢ
hortandi vim habens.

παοοτρύνω, incito stimulo (-avi,
-are); aliquem ad aliquid.

παρουσία, ἡ, praesentia, θ. † ἡ
δευτέρα παρουσία, secundus adven-
tus Christi; novissimum judicium.

παρουσιάζω' 1) † praesens sum
*2) νοελ. —τινὰ εἰς τινα, praesento
ἢ commendo aliquem alicui —ομαι,
(ἐπαρουσιάζομαι) εἰς τινα, me alicui
offero (optuli).

παρουσίασις, ἡ, praesentatio.

παροχέτευσις, ἡ, derivatio, θ.

παροχέτεύω τι, derivo aliquid.

παροχή, ἡ, praebitio, θ.

πάροχος, δ' 1) = παρίων, prae-
bitor' 2) ὁ παροχούμενος τι, qui
in vehiculo, ἢ curru adsidet alicui.

παροψίς, ἡ, patina, -ae, θ.

παρρησία, ἡ, libertas in dicendo.

παρρησιάζομαι, libere loquor.

παρησιαστής, παρησιαστικός, qui libere et intrepide loquitur.

παρυφαίνω, attexo, praetexo (-ui, -ere) aliquid, παρυφαμένος, η ον, attextus, praetextus, a, um.

παρυφή, ή, limbus, a.

παρυφής, praetextatus, a, um.

παρυφιστάμαι, una exsisto.

παρωδῶ -ῶ· 1) parodias scribo.

2) παρωδῶ τι, perverse imitor aliquid, per ludibrium ή per ridiculum detorqueo aliquid.

παρωδία, ή, parodia, θ.

παρωθέω -ῶ, και παρωθόμαι οὔμαι, expello, -ere.

πάρων (είδ. πλοῦν) paro-ōnis, d.

παρών, οὔσα, ὄν, ἴδε πάρεμι.

παρωνυμέω -ῶ, cognomen do.

παρωνυμος, denominativus.

παρωνυχία, παρωνυχίς, ή, reduvia ή redivia, -ae, θ.

πάρωρος, ον, intempestivus, a, um, επίρ. πάρωρα, α' intempestive· *β') νεολ. sero post tempus.

παρώϊος, ornamentum aurium.

παρωτίς, ή, parōtis, -idis, θ.

παρωχημένος, ἴδε παροίχομαι.

πάρωχος, ον, subpallidus, a, um.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e' οὐδ· τὸ πᾶν α') univēsum, -i β') summa rerum; μετ' ἀριθ. εἰ πάντες πέντε, quinque omnino.

πασίγνωστος, omnibus notus.

πασίδηλος, omnibus manifestus.

πασιφανής, ἐς, omnibus conspicuus manifestus, a, um.

*πασιφανῶς, manifesto; perspicue.

*πασπαλίζω, sale iarinā, caseo aspergo ή conspergo aliquid.

πάσσαλος, και πάτταλος, δ paxillus, -i, d. palus, -i, d.

πασσαλῶ -ῶ, clavis tigo.

πάσσω και πᾶττω τι, spargo (si-ere) aliquid.

παστός, ή· 1) =θάλαμος, thalamus, οὐ 2) porticus, -i, d.

παστός, ή, ὄν, sale cospergus, a, um. νεολ. τὰ πασά, salsamenta.

παστός, δ, thalamus, -i, d.

†πάσχα τό, pacha, -ae, θ. και atis, οὐ τοῦ πάσχα, paschalis, e.

πάσχω· 1) patior (passus sum, -i)

2) μετ' ἐπίρ. κακῶς πάσχω, male me habeo; εὖ πάσχω, bene me habeo· 3) *νεολ. κακῶς ἔχω, male me habeo laboro, are.

παταγεῖον τό, patagium, οὐ.

παταγέω -ῶ, fragorem edo.

πάταγος, δ, fragor, -oris, d. μετὰ πατάγου, fragose.

*παταγωδῶς, επίρ. magno cum strepitu.

πατάσσω τινά ή τι, percutio (-us-si, -ere), aliquem ή aliquid.

πατέλλα ή, patina, -ae, θ.

πατερίζω, patrem appello.

πατέω -ῶ, calco; μετφ. calco, contemptui habeo aliquem.

πάτημα, τό· 1) calcatum, οὐ 2) =ἔγνος ποδῶν, gressus, -us, d.

πατήρ, δ, pater, -tris d. genitor, -oris, d. parens, -ntis, d.

πατητήριον, calcaiorium, οὐ.

πατητής, δ, calcator, -oris, d.

πατητός, ή, ὄν, calcatus, a, um.

πάτος, δ· 1) =ή πεπατημένη ὁδός, trita via, μετφ. ἔξω πάτου ὀνόματα, non trita nomina· *2) νεολ. α')

fundus, -i, d. β') anus, -i, d.

πατραλοίας, δ, patricida, -ae, d.

Πατριαρχεῖον, Patriarchae domus.

πατριαρχεύω, πατριαρχέω -ῶ, Patriarcha, sum;

Πατριάρχης, δ, Patriarcha, d.

πατριαρχία, honor patriarchae.

πατριαρχικός, ή, ὄν, ad patriarchas pertineus.

πατρικός, ον, patricius, a, um.

πατρικός, paternus, a, um.

πατρικότης, ή, paternitas, θ.

πατρικῶς, patris instar.

πάτριος, α, ον, patrius, a, um.

πατρίς, ή, patria, -ae, θ.

πατρίως, more majorum.

πατριώτης, δ· 1) popularis, ἀρ.

*2) patriae ή reipublicae amans.

πατριωτικός, ή, ὄν· 1) populares pertinens· *2) ἔχει αἰσθηματα·

—ά, bene sentit de republica.

*πατριωτικῶς μεριμνῶ, patriae salutis consulo ή prospicio.

*πατριωτισμός, δ, amor ή studium patriae.

πατρόθεν, a patre.

πατροκτονία, ἡ, parricidium, οὐ.
πατροκτόνος, ὁ, parricida, ἄ.
πατροπαράδοτος, ον, a patre traditus, a, um.

***πατροπαράδοτος**, de patritis.

***πατρότης**, ἡ, paternitas, θ.

πατρυῖς, ὁ, vitricus, -i, ἄ.

πατρώω, patrisso, -are.

πάτρων, ὁ, patrōnus, -i, ἄ.

πατρωνικός, patronalis, e.

πατρωνυμικός, ἡ, ὄν, patronymicus, a, um.

πατῆρ, α, ον, patrous, a, um;
patrius, a, um.

***πάτωμα**, τό, contabulatio, θ.

***πατώνω**, contabulo (domum).

παύλα, ἡ· 1) = ἀνάπαυλα, quies, θ. 2) ἐν τῇ γραμ. clausula, θ.

παῦρος, α, ον, parvus, a, um.

πανσιπνορος, a labore recreans.

παῦσις, ἡ· 1) cessatio, θ. quies, -etis, θ. 2) finitio, -onis, θ. *3) γεωλ. α') μετὰ μακρὰν παύσιν, post longam cessationem· β') παύσις ἀπὸ ἀξιώματος, ἀπὸ θύσεως, dejectio de honore; γ') πλ. αἱ παύσεις (τῶν μαθημάτων), feriae, -arum, θ. πλ.

παύω· 1) cessare facio; finem impono, ὁθ. sedo (-avi, -are) aliquid· *2) γεωλ. — τινὰ τῆς θύσεως, gradu aliquem deicio, magistratu ἢ munere aliquem depello, a munere aliquem revoco· 3) —ομαι τινος, —ομαι ποίων τι, desisto (-stiti, -ere) aliqua re ἢ de, ab aliquo.

παφλάζω, aestuo, -are.

πάφλασμα, τό, aestus, -us, ἄ.

παχέως, pinguius.

πάχνη, ἡ, pruina, -ae, θ.

παχύνει, pruina oritur.

παχνόω —ω, pruina tego.

παχνώδης, ες, pruinosis, a, um.

πάχος, τό· 1) crassitudo, -inis, θ. *2) = πιμελή, adeps, -ipis, ἄ.

παχύδερμος, ον, crassam pellem habens, μετφ. iatuus.

παχύνημος, ον, pingues suras habens.

παχυλός, ἡ, ὄν, 1) pinguis, e; crassus, ἄ, um; obesus, a, um; *2) γεωλ. α') —ὄν ψευδός, mendacium impudens· β') —ἡ ἀμάθεια, crassa

inscitia, supina ignorantia.

παχυλῶς, crasse.

πάχυνσις, ἡ, crassificatio, θ.

παχυντικός, ἡ, ὄν, vim habens reddendi crassum.

παχύνω, pinguefacio, -ere, aliquem; —ομαι, pinguesco, -ere.

παχύς, εἰα, ὁ· 1) pinguis, e; crassus, obesus, opimus, a, um· 2) crassus, spissus, densus, a, um·

3) crassus, stupidus, a, um.

παχύσαρκος, cui crassa est caro.

παχύτερος, —ατος, ἴδε παχύς.

παχύτης, ἡ· 1) pinguitudo, -inis, θ. 2) crassitudo, -inis, θ.

πεδεῖνός, ἡ, ὄν, ἴδε πεδινός.

πέδη, ἡ, compes, —edis, θ.

πεδιάς, ἡ, campus, -i, ἄ.

πέδιλον, τό, solea, -ae, θ.

πεδινός, ἡ, ὄν, campester, stris, stre· τὰ —ά, campestria, οὐ. πλ.

πεδιόθεν, e planitie.

πεδίον, τό, campus, -i, ἄ.

πέζα, ἡ, planta pedis.

πεζύω· 1) pedibus iter facio· *2) γεωλ. ex equo descendo.

πεζῆ, pedibus.

πεζικός, ἡ, ὄν, pedester, stris, stre; τὸ πεζικόν, pedita, tus, -us, ἄ.

πεζογράφος, ὁ, prosae ἢ solutae orationis scriptor.

πεζοδρόμιον, τό, semita.

πεζομαχία, ἡ, pugna pedestris; proelium terrestre. [facio]

πεζοπορέω —ω, εἴμ. iter pedibus **πεζοπόρος**, ὁ, qui pedibus iter facit; pedes, -itis, ἄ.

πεζός, ἡ, ὄν· 1) pedes, -itis; pedester, stris, stre; 2) = οὐ ποιητικός, pedester, prosaicus, solutus, a, um; 3) = ταπεινός, pedester; humilis.

πεζῶς· 1) soluta oratione ἢ sermone· *2) = πεζῇ.

πειθαρχέω —ω, pareo, -ere.

πειθαρχία, ἡ, obedientia, θ.

πειθαρχικός, ἡ, ὄν, promptus ad parendum.

πειθήνιος, ον, freno obediens, ἡ ἀπλ. obediens, -ntis.

πειθω, suadeo, persuadeo (-si, sum, -ere) alicui· || **παθητ. πειθωμαι**, ἐπεισθην (ὑπὸ τινος), mihi per-

suadetur, mihi persuasum est.

πειθῶ, ἡ 1) suadela, θ. 2) ἡ Πειθῶ (θεά), Suada, θ.

πείνα, ἡ, fames, -i, θ.

πειναλῆς, famelicus, a, um.

*πεινασμένος, η, ον, esuriens, -ntis; famelicus, a, um.

πεινάω -ῶ (ῆς, ῆ) 1) esurio (-ii, -ire); fame laboro 2) = ὀρεγομαι τινος, esurio aliquid.

πεινητικός, famem excitans.

πείρα, ἡ 1) = ἀπόπειρα, δοκιμή. experimentum, -i, οὐ. 2) = ἐμπειρία, experientia, -ae, θ. usus, us, ἄ.

πειράζω 1) = πειρῶμαι, δοκιμάζω, tento; -are aliquid ἢ aliquem; -ομαι, tentor, -ari *2) νεοελ. alicui incommodo, -are; alicui in commodum fero.

*πειρακτικοὶ λόγοι, amara verba πείραμα τό, tentamentum, οὐ.

*πειραματικός, ἡ, ὄν, in usu et experimentis posidus, a, um.

πειρασίς, ἡ, πειρασμός, δ, tentatio, -onis, θ.

πειραστής, δ tentator, ἄ.

πειραστικός, ἡ, ὄν, ad tentandum pertinens ἢ aptus.

πειρατεία, ἡ, piraticam, -ae, θ.

πειρατέον, tentandum est.

πειρατεύω, piraticam facio.

πειρατής, δ, pirata, -ae, θ.

πειρατικός, piraticus, a, um.

πειρατικῶς, more piratarum.

πειράω -ῶ, tento, -are, aliquam συνήθ. μέο. πειρῶμαι τινος, periculum facio alicujus rei; periclitor, -ari, aliquid.

πείσις, ἡ 1) suasio, -onis, θ. 2) = πάθος, passio, onis, θ.

πείσμα, τό 1) funis 2) νεοελ. pervicacia, θ, obstinatio, θ.

πεισματίζω, obstinatus sum.

πεισματικός, obstinatus.

πεισμονή, ἡ + 1) persuasio, θ. *2) obstinatio, -onis, θ.

πεισμων, ον, obstinatus a, um.

πειστέος, α, ον, ἴδε πείθω.

πειστήρ, δ, persuasor, -oris, ἄ.

*πειστήριον, τό, argumentum, οὐ.

πειστήριος, α, ον, πειστικός, ἡ, ὄν, persuasorius, a, um.

*πειστικός, ἡ, persuasio, θ.

πειστικῶς, persuadendo.

πεκτέω -ῶ, pecto -ere (lanam).

πεκτός, ἡ, ὄν, pexus, a, um.

πελαγίζω, in altum navigo.

πελάγιος, α, ον, in ἡ ex alto (mari); pelagius, a, um.

πελαγοδρομία, ἡ, per altum (mare) navigatio.

πελαγοδρομέω -ῶ, per altum (mare) navigo.

πέλαγος, τό 1) altum mare ἡ ἀπλ. altum, οὐ. mare, οὐ. 2) μετφ. = μέγεθος, πληθος, immensitas, θ.

πελαγῶ -ῶ, inundo, -are.

πελαργός, δ, ciconia, -ae, θ.

πέλας, prope, δ πέλας, vicinus.

πελατεία, ἡ, clientela, ae, θ.

πελάτης, δ, cliens, -ntis, ἄ. ἡ πελάτις, clienta, -ae, θ.

πελατικός, ἡ, ὄν, ad clientas pertinet, -όν, clientela, θ.

πελεκάν, δ, pelecus, i, ἄ.

πελεκῶ -ῶ, dolo, -are, aliquid

πελέκημα, τό, assula, -ae, θ.

πελέκησις, ἡ, laevigatio.

πελεκητός, dolatus, a, um.

πελεκίζω, securi percutio.

πελεκίνος, δ 1) βοτάν. securidaca, θ. 2) ἐν τῇ ἀρχῇ. securicula, θ.

πελεκοειδής, securi, similis.

πέλεκυς, δ, securis, -is, θ.

πελεκυφόρος, ον, securifer, bipennifer, era, erum.

πελιδνός, levidus, a, um.

πελιδνότης, ἡ, livor, -oris, ἄ.

πελιδνός -ῶ, livido, aliquid -ομαι, liveo; livesco, -ere.

πελιδνωμα, τό, livor, -oris, ἄ.

πελιδνώς, liventer.

πελιδνωσις, ἡ, livor, -oris, ἄ.

πέλμα, τό, planta, -ae, θ.

πελματώδης, es, plantaris, e.

πέλομαι, sum, fui, esse.

πελταστής, δ, peltastes, -ae, ἄ.

πέλτη, ἡ, pelta, -ae, θ.

πελτοφόρος, peltatus, a, um.

πέλωρ, πέλωρον, monstrum, οὐ.

πελώριος, α, ον, monstruosus, a, um; immanis, e.

πέμματα, τά, dulcia, -orum, οὐ.

πεμμάτιον, dulciola, -orum, οὐ.

πεμπταῖος, α, ον, quinque die-
rum; quinto, die.

πεμπτός, mittendus, α, um,

πέμπτη (ἡμέρα), quintus dies.

πεμπτημόριον, τό, quinta pars.

πεμπτός, ἡ, όν, missus, α, um.

πέμπτος, η, ον, quintus, α, um.

πέμπω, misso (misi, missum, ere)
aliquid ἢ aliqueum' —ομαι, mitor
(ab aliquo)· επέμφθη, missus est.

πέμπυς, ἡ, missio, -onis, θ.

πενέστις, ό, servus, i, ά.

πένης, ό, ἡ, pauper, -eris.

πενθερά, ἡ, socrus, -us, θ.

πενθερός, ό, socer, -eri, ά.

πενθίω —ώ· 1) lugeo, -ere, ali-
quem ἢ aliquid· 2) in luctu sum.

πένθημα, τό, luctus, -us, ά.

*πενθημερία, ἡ, spatium quin-
que dierum.

πενθήμερος, quinque dies durans

πενθητικός, ἡ, όν, lugubris, e.

πενθικός, πενθητικός, ἡ, όν, lu-
ctuosus, α, um; lugubris, e.

πενθικώς, lugubriter.

πένθιμος, ον· 1) luctifer, lucti-
ficus, α, um; 2) lugubris, e.

πενθίμως, lugubre.

πένθος, τό· 1) luctus, -us, ά. 2)
moeror, -oris, ά.

πενία, ἡ, paupertas. θ.

πενιχρός, ά, όν, pauper, -eris;
pauperculus, α, um.

πενιχρότης, η, pauperies, -ei, θ.

πενιχρῶς, pauperum more.

*πέννα (= κάλαμος γραφικός) pen-
na, -ae, θ. calamus, -i, ά.

πένομαι, pauper sum.

πεντάβιβλος, ἡ (ἔπον. συγγραφή),
opus quinque libris constans.

πεντάγωνος, ον, quinque angu-
los habens pentagōnus, α, um.

πενταδικός, quinarium, α, um.

πεντάδραμον, τό, numisma quin-
que drachmarum.

πεντάδραμος, ον, quinque drach-
marum pretium aequans.

πενταετηρία, quinquennium, ού.
πενταετηρικός, ἡ, όν, quinquen-
nalis, e.

πενταετηρίς, quinquennium, ού.

πενταετής, ές, quinquennis, e.

πενταετία, ἡ, quinquennium, ού.

πένταθλον, quinquertium, ού.

πένταθλος, ό, quinquertio, ά.

πεντάκις, quinques.

πεντακισχίλιοι, quinque millia.

πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, -ae,
α, εκ πεντακοσίων συγκείμενος, quin-
genarius, α, um.

πεντακοσιομέδιμνος, civis, qui
quingentis medimnis census est.

πεντακοσιοστός, ἡ, όν, quingen-
tesimus, α, um.

*πενταμελής, ές, quinque mem-
bris constans.

πενταμερής, quinquem-partitus.

πενταμερῶς, quinquem-partito.

πεντάμηνος, quinquem-estris, e.

πεντάμορφος· 1) quinque figuras
hagens· 2) νεοελ. pulcherrimus.

πεντάπηγος, υ, qui quinque cu-
bitorum est.

πενταπλασιάζω, quinquem-plico.

πενταπλάσιος, πενταπλασίων, ον,
quintuplus, α, um.

πενταπλασιός, quintuplo.

πενταπλός, ούς, ἡ, ούν, quin-
cuplex, -icis.

πεντάς, ἡ, quinarium numerus.

πεντάστιχος, ον, quinque ordi-
nibus ἢ versibus constans.

πεντασύλλαβος, ον, quinque syl-
labis constans.

πεντάτευχος, ό, ἡ, pentateuchus,
-i, θ. pentateuchum, -i, ού.

πεντάφυλλος, quinquem-folius.

πενταχή, quinque modis.

πενταχῶς, quinque modis.

πέντε, quinque.

πεντεκαίδεκα, quindecim.

Πεντελικός, Πεντελήσιος, Pen-
telicus, α, um· Πεντελικόν όρος, Pen-
telensis ipson.

πεντετηρίς, quinquennium, ού.

πεντήκοντα, quinquaginta.

πεντηκονταετηρίς, ἡ, tempus
quinquaginta annorum· *ἡ — τῶν
ἐμῶν γάμων, quinquagintennium
mearum nuptiarum.

πεντηκονταετής, ές, quinquaginta
annos natus.

πεντηκόνταρχος, ό, quinquaginta
militum praefectus.

πεντηκοντάς, ἡ, numerus quinquaginta.

πεντηκοντούτης, quinquaginta annos natus.

πεντηκοστή· 1) μερίς, quinquagesima pars. †2) Pentecoste, es, θ.

πεντηκοστός, ἡ, ὄν, quinquagesimus, a, um.

πεντώβολον, τό, quinque oboli.

πεντώροφος, ὄν, quinque contiguationes habens (domus).

πέξις, ἡ, tonsura, -ae, θ.

πέος, τό, penis, -is, δ.

πεπαιδευμένος, η, ὄν, eruditus, a, um; doctus, a, um.

πεπαίω, māturo, -are, aliquid —ομαι, maturor, -ari.

πέπαυσις, ἡ, πεπασμός, δ, maturatio, θ. maturitas, θ.

πεπαντικός, ἡ, ὄν, maturandim habens; maturescens, -ntis.

πέπειρος, ὄν, maturus, a, nm.

πέπερι, τό, piper, -eris, οὐ.

πεπερίζω, piperis saporem habeo.

πιπέριον granulum piperis.

πιπλασμένως, fictē; simulate.

πιπλατυσμένος, late.

πέπλος, δ, peplum, οὐ. peplus, δ.

πεποιθά τι, ἢ ἐπὶ τι, confido alicui ἢ aliquid.

πεποιθήσις, ἡ, fiducia, -ae, θ.

πεποιθώς, fidenter.

πέπρωται, fatum est; in fatis est; fataliter deinitum est, πεπρωμένος, η, ὄν, fatalis, e, τὸ πεπρωμένον τέλος, fatalis mors.

πεπτήριος, α, ὄν, πεπτικός, ἡ, ὄν, concoctionis inserviens.

πεπτός, ἡ, ὄν, coctibilis, e.

πέπων, ὄν, maturus, a, um. ||

οὐσ. ὁ πέπον, pepo, onis, δ.

πέρ (μετ' ἀναφ.), cunque, ὅσπερ, quicunque.

πέρα, περαιτέρω, ultra.

περαίω (ἐπέρανα), termino, -are, aliquid; finio, -ire, aliquid.

περαίω —ω, transmittō, -ere, aliquem trans aliquid; trajicio (-eci, -ere) aliquem trans aliquid.

περαιτέρω, α, ὄν, ulterior, -ius.

περαιτέρω, ulterius.

περαίωσις, ἡ, trajectus, -us, δ.

πέραμα, τό, trajectus, -us, δ.

πέραν, trans.

πέρας, τό, terminus, -i, δ.

πέρασις, ἡ, transitus, -us, δ.

περατός, ἡ, ὄν, per quem transitus patet.

περατώ —ω, finio, -ire, aliquid; termino, -are, aliquid; —οῦμαι, finem capio ἢ habeo.

περάτωσις, ἡ, terminatio, θ.

περάω —ω· 1) trajicio (-eci) —ere·

2) transeo, -ire.

περαμνή, ἡ, membrana, θ.

πέρδης, ἡ, crepitus ventris.

περδίκιον, τό, parva perdix.

πέρδιξ, δ, ἡ, perdix, -icis, δ. θ.

πέρδω, pedo (pepedi), -ere.

πέρθω, perdo; diruo; vasto.

περὶ 1) μετὰ γενικῆς· α') de μετ' ἀφαιρ. β') pro (μετ' ἀφαιρ.) γ')

περὶ πολλοῦ ποιῶμαι ἢ ἡγοῦμαι τι, magni facio, aestimo pendo aliquid· 2) μετὰ δοτικῆς (ποιητ.): χαλκὸν περὶ τῷ στέργῳ ἔχει, aes circum pectus habet· 3) μετ' αἰτιατ. circa ἢ circum, ad per (μετ' αἰτιατ.).

περιαγγέλλω, ubique nuncio.

περιαίρω, undique colligo.

περιάγνυμι, confringo torquendo.

περιάγω· 1) circumago (-egi, -ere)

aliquid· 2) circumduco (-xi, -ere).

περιαγωγή, ἡ, circumactio.

περιαθροίζω, undique congreco.

περιαθροισμός, δ, congregatio, θ.

περαιρέσις, ἡ, detractio, θ.

περαιρέω —ω, (περσεύω), aufero ab omni parte, ὅθ. detraho (-xi)

aliquid; adimo (-emi) aliquid· μέσ.

—οῦμαι τι, mihi aliquid aufero, depono aliquid.

περίαντος, ὄν, qui circumagi potest; versatilis e.

περιαλέω —ω, vehementer doleo

περιαλγής, ἔς, qui valde dolet; vehementer dolens.

περιαλγῶς, valde dolenter.

περιαλέω, circumlino.

περιάπτω, τό, amuletum, οὐ.

περιάπτω· 1) adnecto (-nexui, -ere)· 2) συνθ. α') acquiro, concilio (alicui) aliquid· β') ἐπὶ κακῷ, impono, imprimo injungo.

περιέργυρος, argento obductus.
 περιεργυρόω-ω, argento obduco,
 (aliquid).

περιαρτάω -ω, circum appendo.

περιαντάω, undique collustro.

περιαντής, ές, splendens.

περιαντολογία, ή, sui ipsius prae-
 dicatio et laudatio.

περιβάδην, divaricatis pedibus.

περιβαίνω, divaricatis pedibus se-
 sedeo ή equito.

περιβάλλω· 1) circumjicio (-jeci,
 -ectum, -ere); circumdo, (-dedi,
 -datum, -are)· 2) = άμφιέννυμι, in-
 duo, -ere; amicio, -ire, aliquem·
 3) μετφ. — τινά κακοίς, συμφοραίς,
 aliquem malis, calamitate implico,
 aliquem malis, calamitate afficio.

περιβλαστάνω, circumgermino.

περιβλέπω, circumspicio, -ere.

περιβλεψίς, ή, circumspectio, θ.

περιβλήμα, τό, circumjectus ά.

περιβλήτος, circumjectus, a, um.

περιβλύζω και περιβλύω, scate-
 bris affluo; scateo circum.

περιβόάω -ω, divulgo, -are.

περιβόησις, ή, celebratus, a, am.

περιβοήτως, clare; manifeste.

περιβολή, ή, circumjectus, ά.

περιβολός, ό, ambitus, -us, ά.

περιβόσκω, circum pasco.

περιβραχιόνιον, τό, armilla, θ.

περιβρέμω, circum fremo.

περιβρέχω, humecto.

περιγανόω -ω· laetitia perfundo,
 -ere, 2) polio, -ire.

*περιγέλασμα, τό, derisio, θ.

*περιγελαστής, ό, irrisor, ά.

περιγέλαστος, perridiculus, a, um.

περιγελάω -ω, derideo; ξέγυν
 -ώμαι, irrisui sum ή habeor.

*περιγέλως, ό, irrisus, -us, ά.

περιγίγνομαι· 1) = περιελίπομαι, su-
 persum (-fui, -esse)· 2) — τινί (=
 επιζώ τινι), supersum alicui, su-
 pestes sum alicui· 3) — τινός (= γι-
 νώ τινά)· supero, supero, -are, ali-
 quem.

περιγλωττίς, involucrum linguae.

περιγνάμπτω, circumflectio, -ere.

περιγοργός, ον, valde agilis.

περίγραμμα, circumscriptio.

περίγραπτος, circumscriptus.

περιγραφή· 1) = περιόρισις, cir-
 cumscriptio, θ. 2) ύποτίτωσις, de-
 scriptio θ.

περιγράφω· 1) = περιορίζω, cir-
 cumscribo, -ere, aliquid· 2) = δια-
 γράφω, circumscribo, -ere· 3) = δυο-
 τυπώ τι, describo (-psi, -ere) aliquid.

περιγυρίζω, circumago, -ere.

περιδάκρυς, υ και περιδάκρυτος,
 ον, valde lacrimans.

περιδεής, ές, pavidus a, um.

περιδεώς, pavidē.

περιδέραιον τό, monile, is, ού.

περιδέραιος, ον, collaris, e.

περιδεσμεύω, vincio, -ire.

περιδεσμος, ό, vinculum, ού.

περιδέτος, circumligatus, a, um.

περιδέω, circumligo, -are.

περιδηλος, conspicuus, a, um.

περιδίδομαι τινι περι τινος, pigno-
 re certo (contento) cum aliquo.

περιδινέω, circumago, -ere.

περιδίνητος, ον, versatilis, e.

περιδίνος, ό, ή, vagabundus.

περιδιώκω, undique persequor.

περιδοξός, famosus; illustris.

περιδοσις, ή, pactum, -i, ού.

περιδρομεύς, ό, circulator, ά.

περιδρομή, ή, circumcursio, θ.

περιδρομος, ον, circumcurrens.

περιειλέω -ω, circumvolvo, -ere.

περιείλημα, τό, involucrum, ού.

1. περιέιμι, supersum, -esse.

2. περιέιμι, circumeo, -ire.

περιείργνυμι, περιείργνύω, περι-
 είργω, undique cohibeo.

περιείρω, circum insero.

περιεκτικός, comprehendens.

περιεκτικός, comprehendens.

περιέλαισις, ή, circumactio, θ.

περιελαύνω, circumago.

περιέλξις, ή, circumvolutio, θ.

περιελίσσω, circumvolvo, -ere.

περιέλκω, circumtraho, -ere.

περιέννυμι, induo, -ere.

περιέπω τινά, tracto aliquem (-be-
 ne ή male).

περιεργάζομαι· 1) curiose ago,
 diligenter et accurate observo· 2)
 inaniter ή frustra satago.

περιέργεια, περιεργία· 1) curiositas, φ. 2) nimia diligentia.

περιεργός, ον· 1) curiosus, a, um 2) nimis, exquisitus, a, um.

περιεργός, curiose.

περιερχομαι, 1) circumceo (-ii, -ire) aliquid; 2) — τινά, circumvenio (decipio) aliquem· 3) περιέρχεται (περιήλθε) τι εἰς τινα, penes aliquem est (iuit) aliquid· 4) — εἰς δυστυχίαν, in calamitatem incido.

περιεσκεμμένος και περιεσκεμμένος, ἴδε περισκεπτομαι.

περιέχω· 1) circumdo -are, aliquid, cingo, -ere, aliquid· 2) contineo (-tinuei, -ere) aliquid· 3) τὸ περιέχον, ὁ περιέχων (ὑπον. ἀήρ), coelum, -i, σὺ. *4) νοεῖ. τὸ περιέχον κιβωτίου, quod continet cista.

περιζέω, circumferveo, -ere.

*περιζήτητος, qui in pretio est.

περίζωμα, τό, subligar, σὺ.

περιζώννυμι και περιζωννύω, subligo, -are, aliquid.

περιζώσις, ἡ, cinctus, -us, ἄ.

περιζώστρα, ἡ, cingulum, -i, σὺ.

περιηγόμαι -οὔμαι· 1) = περιάγω, circumduco, -ere· 2) = δηγοῦμαι, expono, -ere· *3) νοεῖ. = περιοδεύω, peragro, -are.

περιήγησις, ἡ· 1) = περιαγωγή, circumductio, φ. 2) accurata descriptio· *3) νοεῖ. peragratio, -onis, φ.

περιηγητής, 1) = ὁ περιάγων, qui circumducit· 2) orbis terrarum descriptor· *3) νοεῖ. peragratio.

περιήκω, devenio, pervenio.

περιηχέω -ῶ, circumsono, -are.

περιήχησις, ἡ, circumsonatio, φ.

περιθάλπω, foveo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

περιθάλψις, ἡ, fatus, -us, ἄ.

περίθεσις, ἡ; circumpositio, φ.

περιθιτός, ἡ, ὅν και περιθιτός, ον, circumpositus, a, um.

περιθέω, circumcurro, -ere.

περιθλάω -ῶ, contundo, -ere.

περιθράω, circum frango.

περιθρυλλέω -ῶ, strepitu circumsono· μετφ. divulgo, -are· παθητ.

περιθρυλλεῖσθαι τὰ ὦτα, aures stre-

pitu repletas habere.

περιθρύλλητος, famosus, a, um.

περίθυμος, irā accensus, a, um.

περιθύμως, irato animo.

*περιθώριον, margo, -inis, ἄ. φ.

περιυδρῶ -ῶ, sudore difflo.

περιυδρῶσις, copiosus sudor.

περίπτωμαι, circumvolito.

περίσθημι· 1) μεταβ. circumpono, -ere; circumdo, -are; (aliquid), πα-

θητ. cingor, circumvenior· 2) statum muto; muto in contrarium;

3) redigo al aliquam conditionem.

4) μέσ. περισταμαί τι (=περικυκλώ),

circumsisto circumsto (-eti, -are)

aliquid ἢ aliquem· 5) ἀμετ. α') ἐνταῦθα (εἰς τοῦτο) περιεστῆκε τὰ

πράγματα, eo tandem res even-

runt, deductae sunt· β') = μεταβάλ-

λομαι, mutor, -ari.

περικάθημαι, circumsedeo.

περικάθησις, ἡ, circumsessio, φ.

περικαθίζω και περικαθίζομαι, circumcido (-edi, -ere).

περικαίω, amburo, peruro (-ussi, -ustum, -ere) aliquid; -ομαι, ar-

deo, inflammor.

περικαλλής, perpulcher, a, um.

περικάλυμμα, involucrum, σὺ.

περικαλύπτω, circumvêlo, -are; circumtego, -ere.

περικάμπτω, circumflecto.

περίκαμψις, ἡ, circumflexio, φ.

περικάρδιος, ον, qui cor ambit.

περικάρπιον, putamen (fructuum)

περικάρπιος, fructum cingens.

περικαταλαμβάνω, undique comprehendo, -ere.

περικατέχω, undique teneo.

περίκανσις, ἡ, adustio, φ.

περίκειμαι· 1) circumjaceo, -ere·

2) — τι, aliquid mihi circumpos-

situm est.

περικεφαλαία, ἡ, galea, φ.

περικεφάλαιον, capitis tegmen.

περικηδομαι, valde curo.

περικλάω, defleco, -ere.

περίκλασις, ἡ, defractio, φ.

περικλής, ἐς, valde gloriosus, a

um; inclutus, a, um.

περικλείσις, ἡ, circumclusio, φ.

περικλείστος, circumclusus.

περικλειτός, celeberrimus.
 περικλείω, circumcludo, undique claudio, -ere, aliquid.
 περικλινής, ἐς, declivis, e.
 περικλύω, circumluo, -ere.
 περικλυτός, valde inclutus.
 περικνημῖς, ἡ, ocrea, ὅ.
 περικοκνήζω· 1) περὶ ἀλέκτρος νικητοῦ, cano· 2) μετφ. contemno.
 περικολλάω -ῶ, ῥήμ. undique adglutino.
 περικολοῦω, mutilo, -are.
 περικόμμα τό, frustum, οὐ.
 περικόμπος, perelegans, -ntis.
 περικοπή, ἡ· 1) circumcisio, ὅ.
 2) certa Scripturae sacrae sectio· ἐντεῦθ. locus, καὶ πληθ. loci, -orum.
 περικόπτω, circumcido, aliquid.
 περικοσμέω -ῶ, probe orno.
 περικράνιον, cervical, -alis, οὐ.
 περικράνιος, calvarium, cingens.
 περικρατέω -ῶ· 1) undique teneo -ere; 2) supero, superior sum.
 περικρεμάννυμι καὶ περικρεμάω -ῶ, circum suspendo aliquid; -μαί undique dependeo, -ere.
 περικρημνος, undique praiceps· ὅθ. admodum praiceps.
 περικροτός, ον, circumstrepens.
 περικρούω· 1) περὶ ἀγγείου, undique percutio· 2) excutio· 3) πένδας — τινί, vincula alicui injicio.
 περικρύπτω καὶ (μτγν.) περικρύβω, celo, -are; occulto -are.
 περικρώζω, crocito, -are.
 περικτάομαι -ῶμαι, adquiroy.
 περικτήσις, ἡ, possessio, ὅ.
 περικτυπέω -ῶ, circumsumo.
 περικυκλεύω· 1) circumeo, -ire· 2) circumdo, -are, aliquid.
 περικυκλος, plane rotundus.
 περικυκλόω -ῶ, circumdo aliquid; — οὔμαι, cingor (cinctus sum).
 περικύκλωσις, ἡ, ipsa actio cingendi, circumveniendi.
 περικυκλίνδω, περικυκλινδέω -ῶ καὶ περικυκλλίω, circumvolvo, -ere.
 περικυρτός, ον, undique curvus.
 περικυρτόω -ῶ, circum incurvo.
 περιλάλητος, ον, clarus, a, um; famosus, a, um.
 περιλάλος, ον, loquax, -acis.

περιλαμβάνω, ῥήμ. 1) complector (-exus sum, -i) aliquid; 2) περιβάλλω, amplector (-exus sum, -i) aliquid.
 περιλαμπής, valde splendidus.
 περιλαμπρός, ον, magnificus.
 περιλάμπρως, splendide.
 περιλάμπω· 1) circumfulgeo, -ere· 2) undique illustro.
 περιλείπω, relinquo, reliquum facio· — ομαι, supersum -esse.
 περιλείχω, lambo (aliquid).
 περιλευκος, totus albus, a, um.
 περιληπτικός, ἡ, ὅν, comprehens, -ntis.
 περιληπτικῶς, summatim.
 περιληπτός, ἡ, ὅν, qui comprehendí potest.
 περιληψις, ἡ· 1) comprehensio. ὅ. 2) summarium, -i, οὐ.
 περιλιμνάζω, stagnando inundo.
 περιλούω, circumluo, -ere.
 περιλυπος, ον, summopere dolens; supra modum moestus.
 περιμάσσω, abstergeo, -ere.
 περιμάχητος, ον, de quo aliqui inter se certant.
 περιμάχομαι pugno de re.
 περιμένω, exspecto (-avi, -are) aliquem ἢ aliquid.
 περίμετρος, ἡ, ambitus.
 περινέμομαι, circum depasco.
 περινεον, τό, spatium inter pu-
 denda et anum.
 περινεύω, innuo, -ere.
 1. περινέω, circumcirca accumulo
 2. περινέω, circumfluo, -ere.
 περινοέω -ῶ, mente concipio.
 περίνοια, ἡ, mentis conceptus.
 περίνοος -οος, ον, prudens.
 περινοστέω -ῶ, circumeo.
 περίξ, circa; circum.
 περιξέω, circumcirca rado.
 περιξυράω -ῶ, novacula rado.
 περιοδεία, περιόδους, ἡ, circuitus, -us, ἄ. peragratio, ὅ.
 περιοδευτής, δ, circulator, ἄ.
 περιωδευτικός, ἡ, ὅν, qui circumire solet; qui peragraré solet.
 περιωδευτικῶς, peragranter.
 περιωδέω, circumeo, -ire.
 περιοδικός, ἡ, ὅν, ἐπὶ ὅ. certo tem.

pore recurrens; status, a, um; περιοδικῶς, statis diebus.

περίοδος, ἡ 1) circuitus, -us, ἄ. 2) — λόγον, periodus, -i, θ. circuitus et quasi orbis orationis *3) νοελ. — ἐποχή, aetas, -atis, θ. tempus -oris, οὐ.

περιοικέω -ῶ, circum habito.

περιοικία, loci circumiacentes.

περίοικος, ον 1) circumhabitans. -ntis; vicinus, a, um 2) οὐ. οί. -οι. α') oppidorum Laconicorum incolae β') ἐν τῇ γαῶνι. perioeci, -orum, ἄ.

περιολισθαίνω, delabor, -i.

περιόλιθις, ἡ, lapsus, -us, ἄ.

περίοπτος, ον, conspicuus, a, um; illustris, e.

περιοράω -ῶ, circumspicio, aliquid δδ. — negligo aliquid.

περιοργίζομαι, valde irascor.

περιορίζω 1) limitibus (finibus) circumscribo ἡ ἀπλ. circumscribo, -ere, aliquid 2) — τινά, circumscribo (-psi -ere) aliquem *3) νοελ. περιορίζω, συντέλλω, μισῶ τι, circumscribo, -ere; contraho, -ere; contineo, -ere, aliquid — ομαι, circumscribor, -i, contineor, -eri; περιωρισμένος, η, ον, contractus, um; exiguus, a, um; angustus, a, um.

περίορις, ἡ, circumscriptio, θ.

περιορισμός, ὁ 1) circumscriptio, -onis, θ, 2) septum, -i, οὐ. 3) νοελ. α') custodia, -ae, θ. β') μετφ. — τῶν δαπανῶν, restrictio, diminutio sumptuum.

περιουσία, ἡ, quod superest. δδ. 1) abundantia, θ. 2) opes, -um, θ. πλ. fortunae, -arum 3) ἐκ περιουσίας, α') ἔστι facili; suppetentibus viribus β') dicis causa, sine gravi ἡ idonea causa.

περιουσιάζω, abundo, -are.

περιουσίος, ον, peculiaris, e. †2) — λαός, peculiaris populus.

περιοχή, ἡ 1) comprehensio, θ. ambitus, us, ἄ. 2) septum, οὐ.

περιπάθεια, ἡ, vehemens animi motus ἡ affectus.

περιπαθέω -ῶ, vehementer animo affectus sum.

περιπαθής, ἐς, vehementer animo affectus, a, um.

περιπαθῶς, cum magna vi affectum; δδ. νοελ. ardentis studio; vehementer.

περιπάσσω, conspergo ere.

περίπαστος, conspersus, a, um.

περιπατέω -ῶ, ambulo -are; obambulo -are; spatio, -ari.

περιπάτησις, ἡ, ambulatio, θ.

περιπατητής, ὁ, ambulator, ἄ.

περιπατητικός, ἡ, ὄν, ambulatorius, a, um.

περιπατητικῶς 1) deambulando 2) more peripateticorum.

περίπατος, ὁ 1) ambulatio -onis θ. deambulatio, ἄ. 2) — ὁ τόπος ἐνθα περιπατοῦσιν, ambulatio, -onis, θ.

ambulacrum, οὐ.

περιπέμπω, circummitto, -ere.

περιπετάννυμι καὶ περιπεταννύω in orbem extendo ἡ expando.

περιπέτασμα, τό, velum ἡ auleum (quod optenditur).

περιπέτεια, ἡ, conversio, mutatio in contrarium.

περιπέτης, ἐς 1) — δικτῶν, qui incidit in retia 2) μετφ. — δεινῶ, qui in malum incidit.

περιπέτομαι, circumvolo.

περιπήγνυμι καὶ περιπηγνύω, figo aliquid circum — νυμι, congelo.

περιπηδάω -ῶ, circumsilio.

περίπηξις, ἡ, concretio, θ.

περιπίμπλημι, valde impleo παθητ. λευκόνητος; περιεπλήσθη, candore plenus (oppletus) fuit.

περιπίμπρημι, undique incendio.

περιπίπτω, incido (-idi, -ere) in aliquid (συνηθ. in malum).

περιπλανάω -ῶ, errabundum circumago; — ὦμαι, pererro, are.

περιπλανής, circumvagus, a, um.

περιπλάνησις, circumvagatio, θ.

περιπλάττω, illino, -ere.

περιπλέω τι, — ομαι τιμι, circumplico, implico (-avi καὶ -ui, -atum καὶ -itum, -are) aliquid.

περίπλεξις, ἡ, complexus, -us, ἄ.

περίπλεος, ον, refertus, a, um.

περιπλέω 1) circumnavigo, -are 2) — εἰς τὰς ἐσχάτας ἀκτὰς, circum-

vehor in ultimas terras.
 περιπλήθω, oppletus sum.
 περιπλοκός, smilax hortensis.
 περιπλοκή, ἥ· 1) circumplexus·
 2) perplexio, ὁ.
 περίπλοκος, ὄν· 1) implicitus, a,
 um· 2) perplexus, a, um.
 περίπλος, -ους, ὁ, circumvec-
 ctio, -onis, ὁ. periplos, -i, ὁ.
 περιπνευμονία, ἡ, inflammatio
 pulmonis; peripneumonia, -ae, ὁ.
 περιπνευμονιάω -ῶ, peripneu-
 moniā laboro.
 περιπνευμονικός, ἡ, ὄν, peripneu-
 moniā laborans.
 περιπνέω, perflo, -are.
 περιπνίγω, suffoco, -are.
 περιπνεός -ους, ὄν, undique
 perilatus, a, um.
 περιπόδιος, ὄν, pedes ambiens·
 τό -όν· α')=ποδόγυρος, limbus, ὁ.
 β') νεοελ.=ἡ περινημὶς, tibiale-is, οὐ
 περιπόθητος, desiderabilis, e.
 περιποιέω -ῶ, afferō (-tuli,) ali-
 cui aliquid· -οῦμαι τι, acquiro ali-
 quid, comparo mihi aliquid.
 περιποίησης, ἡ, acquisitio, ὁ. 2)
 νεοελ. bona tractatio.
 περιποιητικός, ἡ, ὄν· 1) gignens
 ἢ efficiens aliquid· 2) νεοελ. obse-
 quens, -ntia.
 περιπολάρχης καὶ περιπόλαρχος,
 ὁ, praefectus circuitorum,
 περιπολέω -ῶ, circumceo.
 περιπόλησις, ἡ, circuitio, ὁ.
 *περιπολία, ἡ, circuitio, ὁ.
 περιπόλος, ὁ· 1) circitor, ὁ. cu-
 atos, ὁ. 2) ἡ περιπόλος· α') ὕπον.
 ναὺς, navis speculatoria· β') νεοελ.
 =οἱ περιπόλοι, circitores, -orum.
 περιποιον, circa; circiter.
 περίπτυξις, amplexus, -us, ὁ.
 περιπτύσσομαι τινα, amplector
 (-xus sum, -i) aliquem.
 περίπτωμα, casus, calamitas.
 περίπτωσις, ἡ· 1) casus, -us, ὁ.
 2) νεοελ. ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν
 τοῦτο συμβῇ, si id evenierit.
 περιρραίνω, περιρρανίζω, cir-
 cumspargo, adspargo, -ere.
 περιρρανίς, ἡ, adpersio, ὁ.
 περιρρανήριον, adspergillum, οὐ.

περιρρανισμός, ὁ, adpersio, ὁ.
 περιρράπτω, circumsumo, -ere.
 περιρρέω· 1) undique fluo, cir-
 cumfluo, (-xi) -ere· 2) μετφ. περι-
 ρρέει μοί τι, circumfluo aliqua er.
 περιρρηγνυμι, dirumpo discindo,
 -ere, aliquid.
 περιρρυτός, circumfluus, a, um.
 περισαίνω τινα, caudam moven-
 do circa aliquem adblandior.
 περισαλπίζω, tubā cano circum·
 μετφ. -τι, diffamo aliquid.
 περισαρκος, carnosus, a, um.
 περισαρκῶ -ῶ, carne circumdo,
 carne vestio (aliquid).
 *περισάρκωσις, carne vestitus.
 περισάττω, circumstipo, -are.
 περισείω, undique quatio.
 περισέμνος, περισέπτος, ὄν, ma-
 xime venerabilis, e.
 περισήμος, ὄν, insignis, e.
 περισκέλης, ἑς, crura cingens.
 περισκέλις, ἡ, feminine, οὐ.
 περισκεπής, undique tectus.
 περισκέπτομαι, ρ. circumspicio,
 -ere· ὁθ. περισκεμμένος, ἡ, ὄν cir-
 cumspicius, a, um; prudens.
 περισκεμμένος, circumspicte.
 περισκεπτος, ὄν, ubique conspi-
 cius, ὁθ. altus, a, um.
 περισκεψίς, ἡ, circumspicte, -us
 ὁ. consideratio.
 περισκιάζω, obumbro, -ere.
 περισκοπέω -ῶ, circumspicio.
 περισμήχω, detergo, -are.
 περισπασμός, ὁ, distractio, ὁ.
 περισπᾶω -ῶ· 1)=διασπᾶω, ἀπα-
 σχολῶ, distraho, -ere· -ῶμαι, di-
 strahor, -i· 2) ἐν τῇ γραμμ. περι-
 σπᾶω σὺλλαβήν, circumflecto.
 περισπούδατος, ὄν, studioso ex-
 petitus, a, um.
 περισπουδάστω, studioso.
 περισσειά, ἡ, redundantia, ὁ.
 περισσεύμα, τό· 1) abundantia,
 -ae, ὁ. 2) quod superat.
 περισσεύω καὶ περιττεύω· 1) a-
 bundo, are; redundo, -are· 2) su-
 persum, -esse· 3) τὸ περισσεύον,
 quod redundat.
 περισσός καὶ περιττός, ἡ, ὄν· 1)
 =περσσιος modum excedens, ni-

mius, a, um; redundans, -ntis· 2) περιττός ἀριθμός, impar numerus· 3) ἐπὶ κακῆς σημασίας (ἢν συνήθ. ἔχει καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ) = περιττός, ἀνωφελής, supervacaneus, a, um; inutilis, e.

*περισσότερον, plus; magis.

περισσότερος, α, ον· 1) abundantior, -us· *2) νεοελ. = πλείων plus (γεν. pluris).

περισσότερης, ἡ· 1) copia rerum· 2) excellentia· 3) redundantia sermorum.

περισσῶς καὶ περιττῶς, abundanter; redundanter.

περιστάδόν, circumstando.

περιστάζω, destillo, -are.

περισταλτικός, contrahens.

περίστασις, ἡ· 1) = κύκλωσις, circumstatio, -onis, θ. 2) = κατάστασις πραγμάτων, circumstantia, -ae, θ. 3) = καιρός, περίστασις, tempus, -oris, οὐ. 4) = κίνδυνος, casus adversus; 5) νεοελ. ὠφελοῦμαι τῶν περιστάσεων, temporum (ἢ rerum) opportunitate utor.

περιστατικός, ἡ, ον· 1) ad tempora pertinens, ὅθ. οὐσ. τὰ περιστατικά, circumstantiae temporum.

περιστέγω, circumtego, -ere.

περιστέλλω· 1) circumvestio, -ire; decenter orno· 2) = φροντίζω, curo, curam ger (-ne quid incommodi alicui accidat)· 3) — τὸν νόμον, servo leges· 4) — τὰ ἔργα, agrum colo· 5) = καταστέλλω, ουστέλλω, comprimo, -ere, aliquid.

περιστερά, ἡ, columba, -ae, θ.

περιστερεών, δ, columbarium, οὐ.

περιστερίον, τό· 1) columbulus, -i, ἄ. *2) νεοελ. columba, -ae, θ.

περιστεφής, ἑς, coronā redimitus, ὁθ. = cinctus, a, um.

περιστέφω, cingo, -ere.

περιστηθίος, ον, pectus ambiens; pectoratis, e.

περιστίξω, undique punctis distinguo (aliquid).

περιστικτός, punctis distinctus.

περιστοιχίζω· 1) ἐπὶ κνηγῶν, indagine cingo ἢ claudio (aliquid); μετφ. — ομαί τινα, (modo venato-

rum) circumdo et cingo aliquem; 2) — τινα τινι, stipio aliquem aliqua re.

περιστολή, ἡ, compressio, θ.

περιστόμιον, labrum vasis.

περίστοον, τό, porticus, -us, θ.

περιστρέφω, circumverto, -ere; converso, -are.

περιστροφή, ἡ· 1) circumversio, θ. conversio, θ. *2) νεοελ. περι-

στροφάι, ambages, -um, θ.

περιστροφική κίνησις, in orbetti motus.

περίστροφος, ον, qui circumagitur, qui circumagi potest.

περιστύλιον, περιστύλον, τό, peristylum, peristylum, οὐ.

πυρυστάω -ω, dispolio, -are; compilo, -are; — ὦμαι, spoliior.

περισυλλέγω, recolligo, -ere.

περισυλλογή, ἡ, congregatio, θ.

περισυνάγω, cogo, colligo, -ere.

περισπάλλω, labi facio.

περισφίγγω, constringo, -ere.

περισφίγξις, ἡ, constrictio, θ.

περίσχεσις, ἡ, circumventio, θ.

περισχιζώ, discindo, -ere.

περισχισμός, δ, divisio, -onis, θ.

περισχώζω, incolumen servo.

περισωρεύω, coacervo, -are.

περιτείνω, circumteneo, -ere.

περιτειχίζω, muro cingo (-nxi, -nctum, -ere) aliquid.

περιτειχίσις, ἡ, περιτειχισμός, δ, munitio per murum.

περιτειχισμα, τό, murus circumdatus.

περιτέμνω, circumseco, -are.

περιτίθῃμι, circumpono, (ere).

περιτίλλω, convello, -ere.

περιτιμάω -ω, valde honoro.

περιτίω, valde honoro.

περίτμημα, τό, frustum.

περιτομέυς, circumcisorium, οὐ.

περιτομή, ἡ· 1) circumcisura, ae, θ. † 2) circumcisio, θ.

περιτόναιον, peritonaum, οὐ.

περιτραχήλιον, collare, -is, οὐ.

περιτρέπω, circumago, -ere; — ομαι, in orbem me ago; titubo.

περιτρέχω, circumcurro, -ere.

περίτρητος, undique perforatus.

*περιτριγυρίζω, circumvertor.
 περιτριμμα, τό, quod adtritum est. μεταφ. (ἐπὶ ἀνδρ.) homo astutus
 περιτρομέω -ῶ, contremisco.
 περίτρομος, ον, contremiscens, -ntis; contremulus, a, um.
 περιτροπή, ἡ, quum quid per vi-
 ces fit; vicissitudo, θ.
 περιττός, ἴδε περιστός.
 περίττωμα, excrementum, οὐ.
 περιτυγχάνω, ῥῆμ. incido fortuito
 in aliquid.
 περιτύβιζω, ignominiose tracto.
 περιϋμνητος, ον, divinis, laudi-
 bus celebratus, ἡ celebrandus.
 περιφανής, ἐς, circumspectus, a,
 um; illustris, e; nobilis, e.
 περιφανώς, perspicue.
 περίφασις, ἡ, prospectus, -us, ἄ.
 περιφέρεια, ἡ, circumferentia,
 -ae, θ. circuitus, -us, ἄ.
 περιφερής, ἐς, orbicularis, e; or-
 biculatus, a, um.
 *περιφερικός, orbiculatus, a, um.
 *περιφερικῶς, in orbem.
 περιφέρω 1) circumfero, -ere 2)
 νεοελ. —ομαι, error, -ari; vagor, -ari.
 *περίφημα, ἐπὶ. optime; mire.
 περίφημος, ον 1) famosus, a, um;
 clarus 2) optimus, ἄ, um;
 περιφλέγῃς, ambustus, a, um.
 περιφλέγω, amburo, -ere.
 περιφλέγῶς, ardentem.
 περίφοβος, ον, metu vehementi
 perculsus, a, um.
 περιφόβως, trepide.
 περιφορά, ἡ, circumlatio, θ.
 περίφραγμα, τό, septum, οὐ.
 περιφράζω, circumloquor, -i.
 περίφραξις, ἡ, circumseptio, θ.
 περίφρασις, ἡ, circumlocutio, θ.
 περιφράσσω καὶ περιφράττω, cir-
 cumsepio (-psi) aliquid.
 περιφραστικός, ἡ, ὄν, circum-
 loquendo expressus.
 περιφραστικῶς, per circumlocu-
 tionem.
 περιφρονέω -ῶ 1) = καταφρονέω,
 contemno (-mpsi, -mptum, -ere),
 despicio (-exi, -ectum, -ere) ali-
 quem ἢ aliquid 2) ἀμετε. = εἶμαι
 πολὺ συνετός, valde sapio.

περιφρόνησις, ἡ, despectio, θ.
 περιφρονητέος, α, ον, contemnen-
 dus spernendus, a, um.
 περιφρονητής, δ, contemptor, ἄ.
 περιφρονητικῶς, contemptim.
 περιφρουρέω -ῶ, custodi. ἄ cingo,
 praesidio cingo (aliquid).
 *περιφρούρησις, ἡ, tutela θ.
 περιχαίνω, aperto ore inhio.
 περιχαλκος, aere obductus.
 περιχαλκῶς -ῶ, aere obduco.
 περιχαρακῶς -ῶ, vallo munio,
 -ire; aggere cingo, -ere.
 περιχαράκωμα, τό, vallum ἢ ag-
 ger locum aliquem cingens.
 περιχάραξις, circumscriptio, θ.
 περιχάρασσω καὶ περιχαράττω,
 circino circumscribo, -ere.
 περιχαρής, ἐς, maxime laetus.
 περιχαρῶς, ingenti gaudio.
 περιχείριον, τό, armilla, -ae, θ.
 περιχέω, circumfundo -ere.
 περιχρίσμα, τό, unguentum, οὐ.
 περιχρίω, circumlino (-levi, -litum,
 -ere); —ομαι, circumlinor, -i.
 περιχρυσός, inauratus, a, um.
 περιχρυσῶς -ῶ, inauror -are.
 περίχυμα, τό, circumfusum, οὐ.
 περίχυσις, ἡ, circumfusio, θ.
 *περίχωρα, τό, circumjecta urbi
 loca; loca urbi propinqua.
 περίχωρος, ον, circumjacens.
 περίψυκτος, ον, refrigeratus.
 περίψυξις, ἡ, perfrictio, θ.
 περίψυχρος, perfrigidus, a, um.
 περιψύχω, perfrigo, -are; ali-
 quid; —ομαι, perfrigesco, -ere.
 περιώμιον, τό, amiculum hume-
 ros ambiens; supparum.
 περιώμιος, humeros ambiens.
 περιώνυμος, ον, ubique notus,
 inclitus, a, um; illustris, e.
 περιώπτω -ῶ, circumspicio.
 περιωπή, ἡ, specula, -ae, θ. 2)
 νεοελ. locus, -i, ἄ. ordo, ἄ.
 περνώ, ἡ, ὄν, niger, nigris dis-
 tinctus maculis, varius (colore).
 πέρνωμα, varietas coloris.
 1. περνώ, πέρνημι, exporto.
 *2. περνώ -ῶ 1) transeo, -ire.
 2) —τάς Ἀλπεis, Alpes transgredior
 ἢ supero 3) τὸν περνώ εἰς τὰ μα-

θήματα, praeceptis cum supero· 4) ἡ ὥρα ἐπέρασε, hora, tempus prae-territ.

περονάω -ῶ· 1) fibulā subnecto· 2) trajicio veluti fibula.

περόνη, ἡ, iibulā, -ae, θ.

περόνιον, τό· 1) clavulus, ἄ. 2) νεοελ.=περοῦντι, fuscinula, -ae, θ.

περονίς, ἡ, fibula, -ae, θ.

Πέρσης, ὁ, Perses, -ae, ἄ.

περοίζω, Persas imitor.

Περσικός, Persicus, a, um.

πέρσις, ἡ, vastatio.

περσιστί, persicē.

πέρσει, anno praeterito.

περσινός, ἡ, ὄν, anni superio-
ris; annotinus, a, um.

πέσημα, τό, lapsus, us -us, ἄ.

πεσός, πεττός, ὁ, calculus, ἄ.

πέσσω, πέττω· 1)=μαλίσσω, mol-
lio, ire, aliquid· 2)=ἔφα τι, coquo,
-ere, aliquid· 3) πέσσω (τεοφήν),
concoquo, -ere· 4) μετφ. πέσσω χό-
λον, iram concoquo.

πέταλον, τό· 1) folium, -i, οὐ.
2) lamina, -ae, θ. *3) νεοελ. πέτα-
λον ἱππου, bractea equi.

πεταλοποιός, πεταλουργός, ὁ,
bracteaator, -oris, ἄ.

πεταρόω -ῶ, bracteis obduco.

πεταρόδης, ες, folio similis.

πετάλωσις, bracteis obductio.

πετάννυμι καὶ πεταννύω, pando
(pandi) passum, -ere aliquid.

πέτασμα, velum expansum.

πέτασος, ὁ petasus, -i, ἄ.

πέταυρον, petaurum, -i, οὐ.

πέτώω -ῶ, volo, -are.

πετεινός, ἡ, ὄν, volucer, -eris,
ere· *ὁ πετεινός, gallinaceus, -i, ἄ.

πέτομαι, volo, -are.

πέτρα, ἡ· 1) petra, θ: saxum οὐ.
2)=λίθος, lapis, -idis, ἄ.

πετρήεις, πετρώεις, εσσα, εν, sa-
xosus, lapidosus, a, um.

πέτριος, ἡ, ον, lapideus, a, um.

πετροβολίω -ῶ, 1) saxa jaculor,
-ari· 2)=λιθοβολῶ, lapido, -are.

πετροβολία, ἡ, lapidatio, θ.

πετροβόλος, lapides ejaculans.

πέτρος, ὁ, saxum, -i, οὐ.

πετροσέλινον, petroselinum, οὐ.

πετρώω -ῶ· 1) in saxum verto· 2)
=λιθοβολῶ, lapido, -are.

πετρώδης, ες, saxosus, a, um;
*lapidosus, a, um.

πέτρωμα, τό, lapidatio, θ.

πενθῆν, ὁ, sciscitator, ἄ.

πενθῶ, ἡ, nūncius, i-, ἄ.

πεύκη, ἡ, pinus, -us καὶ -i, θ.

πύκινος, ἡ, ον, e, pino.

πεῦσις, ἡ, nūncius, -i, ἄ.

πενστός, ἡ, ὄν, percontando ac-
ceptus, auditus, a, um.

πεφοβημένος, timide.

πεφροντισμένος, diligenter.

πεφρονκώς, naturali modo.

πεφυρμένος, confuse; mixtim,

πέψις, ἡ, concoctio, θ.

πῆ· 1) aliquo· 2) πῆ μὲν, -πῆ δέ,
tum—tum, partim—partim.

πῆ ἢ πῆ· 1) quomodo; qua ra-
tione· 2)=ποῖ, quo.

πηγάω· 1) scateo· 2) μετφ. ma-
no ἢ (emano (-are) e ἢ ex (μετ' ἀ-
φαιρ.) orior, proficiscor a ἡ ab.

πηγαῖος, α, ον, e fonte manans;
fontanus, a, um.

*πηγαῖον, eo (-ivi, itum, -ire);
tendo, -ere; incendio, -er' (οὐδ).

πήγανον, τό, ruta, -ae, θ.

πηγή, ἡ, fons, -ntis, ἄ. μετφ. fons;
origo, -inis, θ.

πήγνυμι, πηγνύω, pango (pepigi,
pactum, -ere), aliquid· -νυμαι, con-
cresco (-evi, -etum, -ere)· μετφ.
α') haereo in re· β') τὰ παρόντα

πέπηγε πράγματα τὰ ἀθάνατα, res
praesentes firmas et stabiles sunt.

πηδάλιον, gubernaculum, οὐ.

πηδαλιονχέω, -ῶ, gubernō.

πηδαλιονχία, ἡ, gubernatio, θ.

πηδαλιοῦχος, ὁ, gubernator, ἄ.

πηδάω -ῶ, salio, -ire; salto, -are.

πήδημα, πήδησις, saltus, us, ἄ.

πηδητής, ὁ, saltator, -oris, ἄ.

πηδητικός, qui saltare solet.

πήζω· 1)=πήγνυμι, coagulo· 2)=
πήγνυμαι, concreasco.

πηκτικός, coagulans, -ntis.

πηκτός, ἡ, ὄν, combactus, a, um;
concretus, a, um.

πηλίκον, τό, quantitas, θ.

πηλίκος, ἡ ὄν, quantus, a, um.

πηλικότης, ἡ, quantitas, ἄ.
 πήλινος, η, ον, e luto, ex argilla factus, a, um.
 πηλός, δ' 1) lutum, -i, οὐ. argilla, θ. 2) ἄλλος, βόρβορος, lutum.
 πηλομερής, δ, figulus, -i, ἄ.
 πηλοφορέω -ῶ, lutum bajulo.
 πηλοφόρος, δ, luti bajulus.
 πηλώω -ῶ, luto, -are, aliquid — οὔμαι, lutesco, -ere.
 πηλώδης, ες, lutosus, a, um.
 πηλώσις, ἡ, volutatio in luto.
 πήνη, ἡ, tela, -ae, θ.
 πηνίκα, ὅ, quando? qua hora.
 πήξις, ἡ, concretio, θ.
 πήρα, ἡ, pera, -ae, θ.
 πηρέος, δ, ὄν, mancus, a, um.
 πηρέω -ῶ, mutilo, -are — οὔμαι, mutilor, -ari.
 πηχναῖος, α, ον, cubitalis, e.
 πήχυς, δ' 1) ὁ τῆς χειρός, cubitus, -us, ἄ. 2) μέτρον, cubitum, οὐ. *3) νεοελ. τῷ πήχει μετρῶ, ulnā metior.
 πιαίνω, pinguefacio, -ere — ομαι, pinguesco, -ere.
 πιανίς, ἡ, pinguedo, -inis, θ.
 πιαρός, ἄ, ὄν, pinguis, e.
 πιασμα, τό, quod pinguefacit.
 πιασμός, δ, pinguedo, -inis, θ.
 πίδαξ, ἡ, scatebra, ae, θ.
 πιέξω, premo (pressi, pressum, -ere), aliquem ἢ aliquid — ομαι, (ἐπιέσθην, πίεσμαι), premor (pressus sum, -i), ab aliquo ἢ aliqua re.
 πίεσιμος, ον, premens, -ntis.
 πίεσις, πιασμός, pressio, θ.
 πίεσμα, τό. 1) succus expressus. 2) pressio, -onis, θ.
 πιεστήρ, δ, πιεστήριον, τό. 1) pressorium, οὐ. 2) prelum, οὐ.
 πιεστήριος, α, ον, pressorius, a, um; torcularius, a, um.
 *πιεστής, δ, pressor, -oris, ἄ.
 πιεστός, ἡ, ὄν, pressus, a, um.
 πιθανολογέω -ῶ, probabilia dico.
 πιθανολογία, ἡ, oratio ad persuadendum apta.
 πιθανός, ἡ, ὄν, probabilis e.
 πιθανότης, ἡ, probabilitas.
 πιθανόν -ῶ, probabiliter.
 πιθανόριον, τό, doliolum, οὐ.

πιθηκίζω, simiam imitor *μετφ. inepte, ridicule imitor, -ari.
 πιθηκισμός, δ' 1) imitatio simiae. 2) imitatio adulatoria.
 πιθηκοειδής, ες, simiae similis.
 πίδαχμος, δ, simia, -ae, θ.
 πίθος, δ, dolium, -i, οὐ.
 πικραίνω. 1) amarum reddo (aliquid). 2) — τινά, exacerbo aliquem molestiā afficio aliquem — ομαι, amaresco; *μετφ. de aliqua re doleo.
 πικρασμός, δ, amaritudo, θ.
 πικρία, ἡ. 1) amaritudo, -inis, θ. 2) acerbitas, -atis, θ.
 πικρίζω, amaresco, -ere.
 πικρός, ἄ, ὄν. 1) amarus, a, um. 2) acerbus, a, um.
 πικρότης, ἡ, amaritudo, -inis, θ.
 πικρόω -ῶ, amarum reddo.
 πικρῶς, amare, acerbe.
 πιλέω -ῶ, lanam cogo et constipo.
 πίλημα, τό. 1) lana coacta, 2) pileus, -i, ἄ.
 πιλητός, e lana coacta factus.
 πιλίδιον, πιλίον, τό, πιλίσκος, δ, pileolus, ἄ. pileolum, οὐ.
 πιλοποιέω -ῶ, 1) pileos conficio. *2) petasos conficio.
 *πιλοποιία, ἡ, ars petasorum.
 πιλοποιός, δ' 1) pileorum opifex. *2) petasorum opifex.
 *πιλοπωλεῖον, taberna petasoria.
 *πιλοπώλης, petasorum mercator.
 πῖλος, δ' 1) pileus, -i, ἄ. 2) petasus, -i, ἄ.
 πιλοφορέω ῶ, pileum gesto.
 πιλωτόν, τό, pileus, -ei, ἄ.
 πιμελή, ἡ, adeps, -ipis, ἄ. θ.
 πιμελής, ες, pinguis, e.
 πιμελώδης, ες, pinguis, e.
 πίμπλημι, impleo (-evi, -etum, -ere), aliquem ἢ aliquid; — αμαι, impleor, plenus sum.
 πίμπρημι, incendio, -ere.
 πινάκιον, πινάκιδιον, tabella.
 πινανίς, ἡ, tabella, -ae, θ.
 πινανοθήκη, ἡ, pinacotheca, θ.
 πίναξ, δ' 1) tabula, θ. 2) ἐπὶ βιβλ. index, -icis, ἄ. θ. 3) — γεωγραφικός, tabula geographica.
 πίννα, πίννη, ἡ, pinna, -ae, θ.

πίνον, τό, vinum hordeaceum.
πίνος, δ, sordes, -ia, θ.
πίνω· 1) ἐπὶ ἀνθρ. α') bibo (bibī, potum -ere)· 2) ἐπὶ ζῶων, poto, -are· 3) ἐπὶ ἀνθρώπων, poto, are· 4) νεοελ. πίνω εἰς ὑγίαν τινός, alicui propino.

πινώδης, ες, sordidus, a, um.
πίον, τό, res pinguis.
πιπράσκω, vendo (-didi, -ditum, -ere) aliquid.

πίπτω, cado (cecidī, casum, -ere); concido -ere; decido, -ere.

πίσων, τό, πίσος, δ, pisum, οὐ.
πίσσα, πίττα, ἡ· 1) pix, picis, θ.
2) = σκότιος, tenebrae, -arum; θ.

πισσώω -ω, pico, -are.

πισσώδης, ες, piceus, a, um.

πίσσωσις, ἡ, pice obductio.

πισσωτής, δ, qui pice obducit.

πισσωτός, pice obductus, a, um.

πίστημα, τό, pignus fidei.

πιστευτός, credendus, a, um.

πιστευτικός, credulus, a, um.

*πιστευτός, ἡ, ὄν, credibilis, e.

πιστεύω· 1) fidem habeo alicui; credo (-idi, -itum), -ere alicui· 2)

πιστεύω τινί τι, credo, concredo confido alicui aliquid· 3) πιστεύω τινί = θαρσύνω τινί, fretus sum alicui ἢ aliqua re· 4) — εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν Χριστόν, credo in Deum et in Christum.

πιστικός, ἡ, ὄν· 1) fidelis, e· 2) = πειστικός, probabilis, e· 3) = πόσιμος, potabilis.

πίστις, ἡ, fides, -ei, θ. α') πίστιν δίδωμι τινί, credo alicui· β') νεοελ. ἡ πίστις ἐκ τῆς ἀγοράς ἐξέλιπε, fides de foro sublata est.

πιστοποιέω -ω τι, alicui rei fidem facio; confirmo -are.

πιστοποιήσις, confirmatio, θ.

*πιστοποιητικόν, τὸ, scriptum testimonium. [fidem facit.

πιστοποιός, ὄν, qui alicui rei πιστός, ἡ, ὄν· 1) fidelis, e· 2)

fide dignus, a, um.

πιστότης, ἡ, fidelitas, θ.

πιστόω -ω, fide (aliquem) obstringo; — οὐμαί τι, confirmo aliquid.

πίστωμα, τό, fides, -ei, θ.

πιστός, fideliter.

πίστωσις, ἡ· 1) confirmatio, probatio qua rei alicui fides iit)· *2) νεοελ. fides, -ei, θ. creditum, οὐ.

*πιστωτής, δ, creditor, ἄ.

*πιστωτικός, ἡ, ὄν, qui fidem (creditum) facit.

πιτυρίαις, ἡ, furfures, -um, ἄ.

πιτύριος, furfureus, a, um.

*πιτυρίς, ἡ, cuticula, ae, θ.

πιτύρισμα, furfures, -um, ἄ.

πιτυροειδής, furfuribus similis.

πίτυρον, πίτυρα, fursur, -uris, ἄ.

καὶ furfures, -um, ἄ. πλ.

πιτυρόμαι -οῦμαι, furiuribus infestor.

πιτυρώδης, furfuraceus, a, um.

πίτυς, ἡ, pinus, us καὶ -i, θ.

πινώδης, ες, pinus, a, um.

πλαγῶν, ἡ, icuncula ceres.

πλαγιάζω τι· 1) obliquo, aliquid·

2) νεοελ. lectum peto.

πλαγισμός, δ, obliquo, θ.

πλαγίανλος, δ, tibia obliqua.

πλάγιος, (α, ιον· 1) = λοξός, obliquus, a, um· 2) = ἐπικλίνους, trans-

versus, a, um· 3) αὖ πλάγαι πτώσεις, casus obliqui· 4) τὸ πλάγιον (= τὰ πλευρά), latus, -eris, οὐ.

πλαγιότης, ἡ, obliquitas, θ.

πλαγιός -ω, obliquo, -are.

πλαγίως· 1) oblique· 2) (per) transversum· 3) ab latere.

πλαγίωσις, ἡ, obliquo, θ.

πлагитός, ἡ, ὄν, vagus, errabundus erroneus, a, um.

πλάδαρος, ἄ, ὄν, laxus, a, um.

πλάδαρότης, ἡ, flacciditas, θ.

πλάζομαι, erro, -are.

*πλάθω = πλάττω.

πλασίον, τό· 1) quadratum oblongum (κατ' αἰετ' instructae)· 2) — εἰκόνας, tabulae margo.

πλακοῦς, δ, placenta, θ.

πλακώω -ω, crusto, incrusto.

πλακώδης, ες, crustosus, a, um.

πλακωτής, δ, crustarius, -ii, ἄ.

πλανάω -ω τινα· 1) a recto itinere abduco aliquem; — ὤμαι, va-

gor, -ari· 2) iter facio longe lateque· πλανώμενος, ἡ, ον, errans,

-ntis; errabundus, a, um.
 πλάνη, ἡ 1) error, ἄ. irans, θ.
 2) = περιπλάνης, vagatio, θ. 3) error
 πλάνημα, τό, error, -oris, ἄ.
 *πλάνης, δ, errans.
 πλάνησις, ἡ 1) = πλάνη, error,
 -oris, ἄ. 2) inductio in errorem.
 πλανήτης, δ, errans, -ntis.
 πλανησιών, erro, -are.
 πλανητικός, erroneus.
 πλανητός, ἡ, δν, vagabundus.
 πλανόδιος, α, ον, in via errans;
 ergo, onis, ἄ.
 πλανοδία, ἡ, vagatio, -onis, θ.
 πλάνος, ον 1) erraticus, a, um.
 2) = ἀπατεών, fallax.
 πλάξ, ἡ, pranties; tabula, θ.
 πλάσις, ἡ, fictio, θ. fiatura, θ.
 πλάσμα, τό 1) figmentum, -i, οῦ.
 2) = ἐκινώμα, fictum, οῦ.
 πλάσσω(τε)ω 1) fingo (finxi, fin-
 ctum, -ere) aliquid 2) μετφ. = ἐπινοῶ
 τι (ψευδής), fingo. ceminiscor ali-
 quid 3) δ θεός ἐποίησε τὸν κόσμον,
 Deus mundum creavit (fecit).
 πλάστης, δ, fictor, -oris, ἄ.
 πλάστιγξ, ἡ, lanx, ucis, θ.
 πλαστική, ἡ, plastica (-ce), -ae.
 θ. ars fingendi; statuaria, θ.
 πλαστικός, plasticus, a, um.
 πλαστογραφέω -ω, 1) committo
 falsum 2) — ἐπιγραφῇ, adultero
 subscriptionem.
 πλαστογραφία, ἡ, falsum, οῦ.
 πλαστογράφος, δ, falsarius, ἄ.
 πλαστός, ἡ, δν, fictus, a, um.
 πλαστουργός, δ, fictor, -oris, ἄ.
 πλασῶς, fecte simulate.
 πλατάγημα, strepitus, -us, ἄ.
 πλατάνιος, platanus, a, um.
 πλάτανος, ἡ, platanus, -i, θ.
 πλατεία, ἡ 1) ὁδός, ἡ γῆ, pla-
 tea, θ. 2) — θάλασσαν, cavea media.
 πλατέως, late πλατύτερον, latius.
 πλάτη, ἡ 1) — κόπης, palmula,
 θ. 2) = ὠμοπλάτη, scapulae, θ.
 πλάτος, τό, latitudo, -inis, θ.
 πλάττω, ἴδε πλάσσω.
 *πλάτυνσις, ἡ, dilatatio, θ.
 πλατύνω, dilato, -are, aliquid,
 amplio, amplifico, -are, aliquid.
 —ομαι (ἐπλατύνθη), latius fio.

πλατός, εἶν, ὅ 1) latus, a, um.
 2) amplius, spatiosus, a, um.
 πλατόφυλλος, latifolius, a, um.
 πλέγδην, nectendo.
 πλέγμα, τό, quiddid nexum ἢ
 contextum est, opus vitile.
 πλεθριαίος, α, ον, jugeralis, e.
 πλέθρον, τό, jugerum, οῦ.
 *πλειοδοσία, ἡ, licitatio, θ.
 *πλειοδοτέω -ω, licitor, -ari.
 *πλειοδότης, δ, licitator, ἄ.
 πλειονότης, major numerus.
 πλειονοψηφέω -ω, majorem nu-
 merum suffragium habeo.
 πλειονοψηφία, ἡ, major nume-
 rus suffragium.
 πλειόνως, plus.
 *πλειότερος, α, ον, plus (-tris),
 πληθ. plures, plura (-ium).
 πλειστάκις, saepissime.
 πλειστηριάζω, vendo ad licita-
 tionem; licitor, -ari.
 πλειστηριασμός, δ, licitatio, θ.
 πλείστος, plurimus, a, um.
 πλείων, ον, plus (pluris), πλεο-
 νες, πλειονα, plures, plura (ium).
 πλεκτάνη, ἡ, cirri (polypodis) μετφ.
 laqueus, -i, ἄ.
 πλεκτανῶ -ω, implico, -are.
 πλεκτικός, ἡ, δν, ad plectendum
 aptus, a, um.
 πλεκτός, ἡ, δν, plexus, a, um.
 πλένω, pleco (-xi, -xum, -ere)
 aliquid, μετφ. struo, machinor.
 *πλεξίδα, ἡ, plexi capilli.
 *πλέξιμον, τό = πλέξις.
 πλέξις, ἡ, plexus, -us, ἄ.
 πλέων, plus; amplius.
 πλεονάξω, copiosior ἢ major sum,
 quam necesse est.
 πλεονάκις, pluries; saepius.
 πλεονασίς, ἡ, redundantia, θ.
 πλεονασμα 1) redundantia, θ. *2)
 ἐπὶ χρημ. reliqua pecunia.
 πλεονασμός, δ 1) redundantia,
 θ. 2) ἐν τῇ γραμ. pleonasmus, ἄ.
 πλεοναστικός, redundans, -ntis.
 πλεοναστός, ἡ, δν, abundans.
 πλεονετέω -ω, plus habeo.
 πλεονέκτημα, τό, id quo quis su-
 perat alterum.
 πλεονέκτης, δ, avidus, a, um.

πλεονεκτικός, ἡ, ὄν, alieni avidus ἢ ἀπλ. avidus, a, um.

πλεονεξία, ἡ, aviditas, θ.

πλευρά, ἡ, costa, -ae, θ. latus, οὐ.

πλευρτικός, pleuriticus, a, um.

πλευρίτις, ἡ, pleuritis, -idis, θ.

πλευρόθεν, a latere.

πλευρόν, τό, latus, -eris, οὐ.

πλεῦσις, ἡ, navigatio, -onis, θ.

πλευστικός, ἡ, ὄν, navigationi accommodatus, a, um.

πλέω· 1) navigo, -are ἢ γαῦς πλεῖ, navis navigat· 2) νήχομαι, navigo, nato, -are.

πλέων, ὃν (ἀντ.)· ἰδὲ πλεῖων, ὃν.

πληγή, ἡ, plaga, θ. vulnus, οὐ.

πληγμα, τό, plaga, θ.

πλήθος, τό· 1) multitudo, -inis, θ. 2) copia, θ. 3) plebs, -tis, θ. vulgus, -i, οὐ, λαὸς populi.

πληθυντικός, ἡ, ὄν· 1) augens· 2) ἐν τῇ γραμ. pluralis numerus.

πληθυντικός, numero plurali.

πληθύνω, multiplico, -are, augeo numero; -ομαι, (ἢ οὐδ.) πληθύνω augeo numero; multiplicor.

πληθῶς, ἡ, multitudo, θ.

πληθυνσμός, ὁ· 1) αὐξήσις multiplicatio, θ. *2) νεοελ. οἱ κάτοικοι πόλεως, hominum multitudo.

πληθῦν, plenus sum.

πλήθω· plenus ἢ refertus sum.

πληθώρα, ἡ· 1) plenitas, θ. redundantia, θ. 2) late. plethōra, θ.

πληκτικός, ἡ, ὄν· 1) ferendi vim habens· *2) νεοελ. fastidiosus.

πληκτικός· 1) caesim· *2) νεοελ. fastidiosus.

πλήκτρον, τό, plectrum, οὐ.

πλημέλεια, ἡ· 1) v. tiositas -atis, θ. 2) error, -oris, ὁ.

πλημμελέω -ὠ, delinquo, -ere.

πλημμέλημα, delictum, οὐ.

πλημμελής, ἔς, inconcinus, a, um, vitiosus, a, um.

πλημμελῶς, vitiose.

πλήμμυρα, ἡ, inundatio, θ.

πλημμυρέω -ὠ, πλημμυρίζω, inundo, -are; exundo, -are.

πλημμυρίς, ἡ, maris accessus.

πλήμνη, ἡ, modiolus rotae.

πλήν· 1) πρὸθ. μετὰ γενικής prae-

ter (μετ. αἰτιατ.) 2) ἀπλ. praeterquam; nisi.

πλήξις, ἡ· 1) percussio, θ. *2) νεοελ. taedium, fastidium, οὐ.

πλήρης, ἔς, plenus, a, um, refertus, a, um.

πληροφορέω -ὠ, certiores facio (aliquem); -οῦμαι· α') certo scio (aliquid)· β') νεοελ. certior fio ab aliquo; percontor aliquid ex aliquo, ἢ ab ali uo.

πληροφορία, ἡ· 1) certa fides· *2) νεοελ. indicium, -ii, οὐ.

πληρῶω -ὠ· 1) πλ. τί τινος, impleo, repleo (-evi, -etum, -ere) aliquid, aliqua re; 2) (= ἀναπληρῶ) τὰς λεγεῶνας, τὰς ναῦς, suppleo legiones, naves· 3) — τὴν ἐπὶ ὁρᾷ, impleo, compleo promissum· 4)

πληρῶ τὰ ἔτη, compleo annos ἐπλήρωσε τὸν τοῦ βίου χρόνον, complevit sua tempora· 5) — τὸν νόμον, legem impleo, mandata legis exsequor· 6) πληροῦμαι· α') impleor, compleor (-pletus sum -eri)· β')

ἐν τῇ Ν. Δ. impleor et ad exitum perducor ἢ perficior.

πλήρωμα, τό· 1) complementum, οὐ. 2) — γῆς, plenitudo terrae· 3) — πλοίων, classiarum, nautae.

*πληρωμή=ἀπότισις, solutio, θ.

*πληρώνω=ἀποτίλω, solvo, -ere; pensito, -are, aliquid.

πλήρωσις, ἡ, repletio, θ.

*πληρωτός, solvendus, a, um.

πληρωτής, ὁ· 1) — ἐράνου, qui stipem confert· *2) νεοελ.=ὁ ἀποτίλων, solutor, -oris, ὁ.

πληρωτικός, ἡ, ὄν, explebilis, e.

πλησιάζω· 1) — τινί, propinquo.

προπίνω, -are, alicui· 2) = συγγίγνομαι τινί, coëco cum aliqua· 3) = εἶμαι ὁπαδός τινος, sector aliquem· *4) νεοελ. α') πλησιάζω τι εἰς τι, admoveo, adduco aliquid ad aliquid· β') ἡ ἡμέρα πλησιάζει, dies propinquat.

πλησιαιότερος, α, ὃν, propior, -ius (γεν. -ioris).

πλησιαιότερος, α, ὃν, propinquior, -ius; propior, ius (γεν. -ioris).

πλησίον· 1) prope· 2) ὁ πλησίον

·ων, propinquus, a, um· ὁ πλησίον (οὐα.) proximus, -i, d.

πλησιόχωρος, propinquus.

πλησιόστιος, ον· 1) ἐνεργ. — ἀνεμος, velum (navis) implens· 2) παρῆν. pleno velo navigans.

πλησμονή, ἡ· 1) πᾶρος, satietas saturitas· 2) ἀφθονία, saturitas, θ. abundantia, -ae, θ. plenitas, -atis, θ.

πλήσσω καὶ πλήττω· 1) percutio (-ussi -ussum, ere) aliquem ἢ aliquid· 2) ferio (ici, ictum, ferire) aliquem ἢ aliquid.

πλινθίον, τό· 1) laterculus, -i, d. 2) abacus, -i, d. 3) quadratum oblongum.

*πλινθόκτιστος, latere structus.

πλινθος, ἡ· 1) later, -eris, d. 2) ἐν τῇ δοχείῳ. plinthus, θ.

πλοιάριον, τό, navigiolum, οὐ.

πλοῖζω, πλοῖζομαι, navigo.

πλοῖον, τό, navis, -is, θ.

πλόκαμος, δ, crines plexi et intortiti; cincinni, -orum.

πλοκάς, ἡ, comma plexa.

πλοκή, ἡ· 1) nexus, textus, -us, d. 2) μετφ. dolus, i.

πλόκος, δ, cirrus, -i, d.

πλόος -οὐς, δ, navigatio, θ.

πλουσιοπάροχος, ον, divitias largiens.

πλουσιοπαρόχος, locuplete.

πλούσιος, α, ον· 1) dives, -itis;

πλουσιώτερος, α, ον, ditior, -ius (-ioris), πλουσιώτατος, η, ον, ditissimus· 2) opulens.

πλουσίως, abunde.

πλουτέω -ω, dives sum.

πλουτηρός, α, ὄν, quaestuosus, lucrosus, um.

πλουτίζω, dito (-avi, -are), aliquem ἢ aliquid, divitem reddo aliquem —ομαι, ditesco, -ere.

πλουτισμός, δ, ditatio, -onis, θ.

πλουτοκρατέομαι -οῦμαι, a divitibus dominor.

πλοῦτος, δ· 1) divitiae, -arum, θ. 1) copia, -ae, θ.

πλύμα, aqua sordida et lotura.

πλύτης, δ, lutor, d. fullo, d.

πλύντρια, ἡ, πλυντρίς, ἡ, quae lavat lintea; lotrix, -icis, θ.

πλύντρον, τό, merces fullonis.

πλύνω, lavo, -are, aliquid (ἱσθητάς, vestes) —ομαι, me lavo ἢ lavo, ἐπλύθη, πέλνυμαι, lautus ἢ lotus sum, πλυνθείς, lotus, a. um.

*πλύσιμον, lavatio, -onis, θ.

πλύσιμος, qui lavari potest.

πλύσις, lavatio, ablutio.

πλωτήρ, δ, navigator, d.

πλωτικός, ἡ, ὄν, navigationi aptus; οὐσ. οἱ πλωτικοί, nautae.

πλωτός, ἡ, ὄν· 1) navigabilis, e· 2) fluitans, ntis.

πνεῦμα, τό· 1) spiritus halitus, flatu, -us, d, flamen, -inis, οὐ.

2) ψυχή, anima, -ae, θ. 3) ἐν τῇ γραμμ. πνεῦμα, δασύ, ψιλόν, spiritus asper, lenis· 4) τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Spiritus Sanctus.

πνευματικός, ἡ, ὡ· 1) spiritualis, e· 2) οὐ σαρκικός, incorporealis, e· 3) οὐσ. qui confitentes audit· 4) —αὶ δυνάμεις, facultates ingenii.

πνευματικῶς· 1) spiritualiter· 2) vi et auxilio divino.

πνευματισμός, δ, adspiratio, θ.

πνευματώδης, ες· 1) spiritu plenus, a, um· 2) νεοελ. —αγγίλους, ingeniosus, a, um.

πνευμονικός, pulmonarius.

πνεύμων, δ pulmo, d.

πνεύσις, ἡ, spiratio, -onis, θ.

πνευστιδῶ -ω, anhelo, -are.

πνέω· 1) flo, spiro, -are· 2) odorem spiro, oleo, -ere· 3) μετφ. spiro aliquid.

πνιγηρός, α, ὄν, aestu suffocans; suffocabilis, e.

πνίγμα, πνιγμονή, πνιγμός, suffocatio, strangulatio, θ.

πνίγος, τό· 1) suffocatio strangulatio, θ. 2) calor aestivus.

πνίγω· 1) ἀγκώ, suffoco, -are, aliquem· 2) ἀγκωνῶ τινα, strangulo, -are, aliquem· 3) πνίγω ἐν ὕδατι, submergo, mergo, demergo (-si, -ere) aliquem· 4) πνίγομαι α.) submergor· β.) μετφ. = ἀδημονῶ, angor, -i· 5) νεοελ. = κατακλύζω τι, inundo, -are, aliquid.

πνικτός, suffocatus, a, um.

πνίξις, ἡ, suffocatio.
 πνοή, ἡ· 1) flatus, -us, ἄ, spiri-
 tus, -us, α. 2) ἀναπνοή, spiritus,
 -us, ἄ, respiratio.
 πόα, ἡ, herba, -ae, θ.
 ποάζω· 1) herbosus sum· 2) ποά-
 ζω τι, runco aliquid.
 ποδάγρα, ἡ· 1) πέδη, pedica, θ.
 2) ἡ νόσος, podagra, θ.
 ποδαλγέω -ῶ, pedum dolore (po-
 dagra) laboro.
 ποδαλγία, ἡ, pedum dolor.
 ποδάριον τό, pediculus, -i, ἄ.
 ποδάρεκς, ες, celer, is, e.
 ποδηγεσία, ἡ, itineris monstratio
 ποδηγεύω -ῶ, ποδηγέω -ῶ, viam
 monstro: dux itineris sum.
 ποδηγέτης, δ, viae dux.
 ποδήρης χιτών, tunica talaris.
 ποδίζω· 1) pedes alicujus ligo· 2)
 ποδίζω σίχον, versum scando.
 *ποδοκροτέω -ῶ, pedibus plaudo.
 *ποδοκρότημα = ποδοκροσά.
 ποδοκροσία, plausus pedum.
 *ποδοπατέω -ῶ, calco, -are.
 πόθεινός, ἡ, ὄν, desiderapilis, e;
 desideratus, a, um.
 ποθεινός, magno desiderio.
 πόθεν; unde?
 ποθέω -ῶ, opto, -are, aliquid;
 cupio, -ere, aliquid.
 πόθησις, ἡ, desideratio, θ.
 ποθητός, ἡ, ὄν, optatus, a, um.
 πόθος, δ, desiderium, ii, οὐ.
 ποῖ; quo?
 ποι (ἔγκλ), aliquo.
 ποιέω -ῶ, 1) facio (feci, factum,
 -are, aliquid· 2) facio, efficio,
 conficio, fabricor, factito, produco,
 gigno aliquid· 3) facio, carmina,
 versus facio ἢ factito, poetice scribo.
 ποίημα, τό· 1) quod aliquis facit·
 2) carmen, -inis, οὐ.
 ποιημάτιον, τό, parvum poëma;
 poematium, -ii, οὐ.
 ποιησις, ἡ· 1) faciendi actio· 2)
 poësis, -is, θ. poëma, -atis, οὐ.
 ποιητής, δ, 1) poëta, -ae, ἄ. 2)
 factor effector, -oris, ἄ. 3) πλά-
 στης, factitator, -oris, ἄ.
 ποιητικός, poeticus, a, um.
 ποιητικῶς, poëtica.

ποιητός, ἡ, ὄν· 1) factus, a, um·
 2) τεχνητός, facticius, a, um.
 ποιήτρια, ἡ, poetria, -ae, θ.
 ποικιλία, ἡ, varietas, θ.
 ποικίλλω, vario, variego; —ομαι,
 varior ἢ οὐδ. vario; πεποικιλμένος,
 variatus, variegatus, a, um.
 ποικίλμα, τό, ornatus versicolor
 ποικίλος, η, ον, varius, a, um;
 variatus, a, um.
 ποικιλόστικτος, ον, varlis macu-
 lis notatus, a, um.
 ποικιλόχρους -ους, ποικιλόχρω-
 μος, ον, versicolor.
 ποικιλήτης, δ, plumarius, ἄ.
 ποικίλως, varie.
 ποιμαίνω, pasco, -ere.
 ποιμαντήρ, δ, pastor, ἄ.
 ποιμαντικός, pastoricius.
 ποιμεναρχέω -ῶ, graegi praesum
 ποιμεναρχής, δ, gregis dux.
 ποιμενικός, ἡ, ὄν, pastorius.
 ποιμενικῶς, pastoraliter.
 ποιμήν, δ, pastor, ἄ. opilio, ἄ.
 ποίμνη, ἡ, grex, gregis, ἄ.
 ποίμνιον, τό· 1) grex, gregis· 2)
 ovium, -i, οὐ.
 ποιή, ἡ· 1) poena, -ae, θ. 2)
 supplicium, -ii, οὐ.
 *ποινικολόγος, δ, causarum pu-
 blicarum peritus.
 *ποινικός, ἡ, ὄν, poenalis, e.
 *ποινικῶς, poenaliter.
 ποῖος, α, ον, qualis, e.
 ποῖός, ἄ, ὄν, certa qualitate prae-
 ditus, a, um.
 ποιότης, ἡ· 1) qualitas, θ. *2)
 νεοσλ. — τοῦ ἰδάφους, soli natura.
 ποιωτικός, ἡ, ὄν, qualitatem ali-
 quam habens.
 πολεμαρχέω -ῶ· 1) exercitui
 praesum· 2) Polemarchus sum.
 πολεμαρχος, δ· 1) dux belli· 2)
 polemarchus, -i, ἄ.
 πολεμέω -ῶ τινι ἢ πρὸς τινα, bel-
 lum gero (gessi) cum aliquo;
 —ομαι, bello pector.
 πολεμικός, ἡ, ὄν· 1) bellicus, α,
 um; militaris; e· 2) φιλοπόλεμος,
 bellicosus, a, um.
 πολεμικῶς, hostiliter.
 πολέμιος, α, ον· 1) hostilis, e.

2) πολέμος τινι, hostis alicui· 3) τὰ πολέμια = τὰ πολεμικά, res militaris πολέμιστής, δ, bellator, δ.

πολεμιστρια, ἡ, bellatrix, θ.

πολεμίας, hostiliter.

πόλεμος, δ· 1) bellum, οὐ. 2) ἰνίοι. = μάχη, proelium, οὐ. pugna.

πολεμέω -ω, ρῆμ. hostem aliquem reddo.

πολιορκέω -ω, obsideo, -ere.

πολιορκητής, δ, obsessor, δ.

πολιορκητικός, obsidionalis, ε.

πολιορκία, ἡ, obsessio, θ.

πολιός, canus, albus, α, um.

πολιότης, ἡ, canities, -ei.

πολιότριχος, ον, ἐπίθ. canes habens capillos.

πολιοῦχος (θεός, θεά), urbis praefes; tutelarior deus ἡ dea.

πόλις, ἡ· 1) oppidum, οὐ. 2) urbs θ. (ιδίως ἡ Ρώμη)· 3) civitas, θ.

πολιτεία, ἡ· 1) administratio civitatis· 2) reipublicae status; reipublica, -ae, θ. 3) = τὰ τοῦ πολλοῦ δικαία, civitas, -atis, θ. † 4) bona opera (pietatis causa).

πολίτευμα, τό, reipublicae administratio.

πολιτευτής, δ· 1) administrator reipublicae· *2) νεοελ. reipublicae gerendae peritus.

πολιτεύω· 1) civis sum; civem mo gero· 2) —ομαι· α') rempublicam administro· || οί —όμενοι, qui rempublicam administrant· β') παθῆναι· administor, -ari; gubernor· -ari· γ') vivo gero me.

πολίτης, δ, civis, -is, δ. || οί πολῖται· α') cives, -ium, ἀρ. β') = συμπολίται· οί ἡμέτεροι πολῖται, cives nostri· γ') οί τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ρώμης, oppidani, -orum.

πολιτίζω· 1) rempublicam administro· *2) νεοελ. ad humanitatem informo; —ομαι, excolor, mitior, λαός πολιτισμένος, populus excultus populus ad humaniores cultus adductus.

πολιτική, ἡ· 1) — ἐπιστήμη, civilis scientia, prudentia civilis; 2) comitas, θ. γ') τὰ πολιτικά.

πολιτικός, ἡ, δν, civilis, e; civi-

cus, α, um; politicus, α, um· || οὐς. α') πολιτικός, vir civilis; β') τὰ πολιτικά, respublica; rempublicam administro.

πολιτικῶς, civiliter.

πολίτις, ἡ, civis, -is, θ.

πολιτισμός, δ· 1) administratio reipublicae· *2) νεοελ. humanitas, -atis, θ. cultus, -us, δ.

πολιτογραφέω -ω, civium numero adscribo aliquem.

πολιτογραφία (πολιτογραφησις) receptio in civium numero.

πολιτοφθόρος, ον, civibus perniciosus, α, um.

πολιτοφύλακες, civium custodes.

πολίχνη, oppidulum, οὐ.

πολιώδης, ες, canus, α, um.

πολλάκις, saepe.

πολλαπλασιάζω, ρῆμ. multiplico, -are; —ομαι, multiplicor, angeor, propagor.

πολλαπλασιασμός, ἡ· 1) multiplicatio, θ. 2) — ζῶν, proventus.

πολλαπλασιασμός, multiplicatio.

*πολλαπλασιαστής, δ, multiplicandus.

*πολλαπλασιαστής, multiplicator

πολλαπλάσιος, multiplex, -icis.

πολλαπλασιώς, multipliciter.

πολλαπλός -οὗς, multiplex, -icis

πολλαχῇ· 1) multis in locis passim· 2) saepe.

πολλαχόθεν, multis e locis.

πολλαχόθι, multis in locis.

πολλαχόσε, ad multa loca.

πολλαχού, multis in locis.

πολλαχῶς, multifariam.

πολλοστημόριον, τό, pars una e multis; pars minima.

πολλοστός, ἡ, τό· 1) multesimus δθ. = parvus exiguus, α, um· 2) πολλοστέ· 1) post multos annos.

πολλοστῶς, multifariam.

πολλοῦ· 1) ex longo jam tempore; 2) magno pretio, care.

πόλος, δ, polus, -i, δ.

πόλτος, δ, puls, -ltis, θ.

πολιώδης, ες, pulti similis.

πολύ, ἴδε πολύς.

πολυάματος, πολύαιμος, ον, sanguine abundans.

πολναιμία, ἡ, sanguinis abundantia.

πολνανδρέω -ῶ, viris abundo.

***πολνανδρία**, virorum multitudo.

πολνανδρος, *ον* 1) viris abundans.

2) *περὶ γυν.* multivira, -ae, *θ*.

πολνάνθος, *ον*, **πολνανθής**, *ἑς*, multos habens flores.

πολνανθρωπία, ἡ, multitudo hominum; populositas, *θ*.

πολνάνθρωπος, *ον*, frequens hominibus; populosus, a, um.

πολνάριθμος, numerosus, a, um.

πολναριθμός, numerose.

πολναρκής, *ἑς* 1) ad multa sufficiens 2) diu durans 3) abundans rebus necessariis.

πολναρχία, multorum dominatio

πολνάστερος, **πολνάστρος**, *ον*, valde stellatus, a, um.

πολνάσχος, *ον*, multis negotiis distentus, a, um.

πολνύβιλος, *ον*, multis libris constans; voluminosus, a, um.

πολνύβιος, *ον*, diu vivens || *οὐς*.

δ **Πολνύβιος**, Polybius, -ii, *δ*.

πολνβότανος, herbosus, a, um.

πολνύβοτος, pascuis abundans.

πολνύβοτρυς, racemosus, a, um.

πολνγαμέω -ῶ, plures duco uxores; plures uxores habeo.

πολνγαμία, multinubentia, *θ*.

πολνγάμος, multinubus, a, um.

πολνύλωσος καὶ **πολνύλωττος**,

ον, multarum linguarum gnarus.

πολνγνώριτος, **πολνγνώτος**, *ον*,

multis notus ἢ cognitus, a, um.

πολνγραφία, ἡ, multa scriptio.

πολνγράφος, *ον*, multa scribens

πολνγύναιος, **πολνγύνης** (-γύναιος), *δ*, multas uxores habens.

πολνγώνιος, **πολνγώνος**, multangulus, angulosus, a, um.

πολνδαίδαλος, artificiose elaboratus, affabre factus, a, um.

πολνδάκρυς, lacrimosus, a, um.

πολνδάπανος, *ον*, sumptuosus, a,

um; τὸ -*ον*, sumptuositas, *θ*.

πολνδαπάνως, sumptuose.

πολνδοξος, multum illustris, e.

πολνδροσος, rore plenus, a, um.

πολνδρνμος, silvossus, a, um.

πολνδύναμος, multipotens, -ntis.

πολνδωρία, larga munificentia.

πολνδωρος, *ον* 1) multa donans

2) multis donatus, a, um.

πολνέδρος, multa latera habens.

πολνέθνης, populosus, a, um.

πολνειδής, multimodus.

πολνειδῶς, multimodis.

πολνέλαιος, *ον* 1) oleo abundans

*2) *νεοελ.* δ **πολνέλαιος**, crystallinum candelabrum.

πολνέλεος, *ον*, valde misericors.

πολνέξοδος, *ον*, magnos sumptus habens; sumptuosus.

πολνετής, *ἑς*, .longaevus, annosus, grandaevus, a, um.

πολνετία, ἡ, annositas, -atis, *θ*. grandaevitas, -atis, *θ*.

πολνετῶς, per multos annos.

πολνζήτητος, multum quaesitus.

πολνζφος, longaevus, a, um.

πολνχηχής, multisonus, a, um.

πολνθαλπής, valde calidus.

πολνθαρής, *ἑς*, multa fiducia praeditus, a, um.

πολνθαύματος, *ον*, valde mirabilis, e; valde admiratus.

πολνθέατος, *ον*, a multis conspectus, a, um; spectabilis, e.

πολνθεία, ἡ, deorum multitudo.

πολνθεος (**πολνθειστής**), multos deos colens.

πολνθερμος, multum calidus.

πολνθρεπτος, multos alens.

πολνθρήνητος, *ον*, multum defletus, a, um; lamentabilis, e.

πολνθρύλητος, *ον*, multum celebratus, a, um.

πολνθυρος, multas habens fores.

πολντιστωρ, *δ*, ἡ, multiscius; multiplici doctrina praeditus.

πολνκαρπέω -ῶ, multos fructus produco.

πολνκαρπία, ubertas fructuum.

πολνκαρπος, fecundus, a, um.

πολνκέντητος, varie acu pictus.

πολνκερδής, *ἑς*, multum quaestuosus, a, um.

πολνκέφαλος, *ον*, ἐπὶ *θ*. multa habens capita.

πολνκίνδννος, *ον*, ἐπὶ *θ*. valde periculosus.

πολυκίνητος, multum agitatus.
πολυκλαδής, **πολύκλαδος**, *ον*, multos ramulos habens ἢ emittens
πολύκλαυστος, *ον*, multum de-
 fletus ἢ deilendus, a, um.
πολύκοσμος, valde ornatus.
πολύκρημνος, valde praeruptus.
πολύκροτος, *ον*, multum reso-
 nans; ingentem tumultum faciens,
δθ. **γεσελ.** famosus, a, um.
πολύκρουνος, *ον*, multas scatu-
 rigines habens.
πολυκτηήμων, *δ, ἡ*, locuples.
πολύκωπος, *ον*, *ἐπὶ θ.* multos re-
 mos habens.
πολυλαλέω -*ω*, garrio, -ire.
πολυλογέω -*ω*, multa dico; co-
 piose loquor.
πολυλογία, *ἡ*, multiloquium, *οὐ*.
πολυλόγος, *ον*, multiloquus.
πολυλόγως, multis verbis.
πολυμάθεια, magna eruditio.
πολυμαθής, *ἐς*, qui multa didicit
δθ. eruditus, peritus.
πολυμελής, *ἐς*, multa membra
 habens.
πολυμέτεια, partium multitudo.
πολυμερής, *ἐς*, multis partibus
 constans.
πολυμέριμνος, *ον*, multis curis
 obnoxius.
πολυμερῶς, varie.
πολύμετρος, *ον*, ex multis metris
 compositus, a, um.
πολυμηχανία, *ἡ*, sollertia, *θ.*
πολυμήχανος, *ον*, sollers, -rtis.
πολυμυγής, *ἐς*, **πολύμικτος**, *ον*,
 e multis mixtus, a, um.
πολυμξία, *ἡ*, multarum rerum
 mixtura.
πολύμισθος, *ον*, multam merce-
 dem accipiens.
πολυνήμων, *δ, ἡ* 1) multarum
 rerum memor 2) memoriā valens.
πολύμνητος, *ον*, multum memo-
 ratus, a, um; *δθ.* clarus.
πολύμορφος, multi-formis, e.
πολύμοχθος, *ον* 1) aerumnosus,
 a. um. 2) laboriosus, a, um.
πολυμόχθος, *ον*, laporose.
πολύοσμος, valde fragrans.
πολυπαθής, *ἐς*, multis malis af-

fectus ἢ vexatus, a, um.
πολυπείρια, magna peritia.
πολύπειρος, *ον*, multa expertus;
 qui multa tentavit.
πολυπλανής, *ἐς*, multum errans;
 multivagus, a, um.
πολυπλάνητος, multum vagatus.
πολύπλευρος, *ον*, *ἐπὶ θ.* multa
 habens letera.
πολυπληθής, *ἐς*, multus numero;
 numerosus, a, um.
πολυπληθία, *ἡ*, magna multitu-
 do; numerositas, -atis, *θ.*
πολυπληθῶς, numerose.
πολύπλοκος, *ον*, multum impli-
 citus, a, um' *δθ.* =valde impedi-
 tus, a, um; difficilis, e.
πολυπλόκως, multum implicite..
πολυπόθητος, *ον*, multum desi-
 deratus, a, um.
πολυποίκιλος, *ον*, multum varie-
 gatus, a, um.
πολύπονος, *ον* 1) laboriosus, a,
 um' 2) aerumnosus, a, um.
πολυπόνως, laboriose.
πολυποσία, *ἡ*, multa potatio.
πολύπους, *δ, ἡ*, multipes, -idis
 || *οὐα.* *δ* **πολύπους**, polypus, *δ.*
πολυπραγμονέω, *ω*, multis ne-
 gotiis (*μάλιστα*, a me alienis) me
 implico; accurate rem tracto, ago.
πολυπραγμοσύνη, *ἡ* 1) sollicitudo
 de multis, negotiis (*μάλιστα*, a no-
 bis alienis) 2) negociositas, *θ.*
πολυπράγμων, *δ, ἡ* 1) qui (quae)
 est multorum negotiorum (a se a-
 lienis) *δθ.* =ardelio, -onis, *δ.* *θ.*
 curiosus, a, um. 2) *ἐπὶ καλῶς* =*ε*-
 σχολος, negotiosus, a, um.
πολύπτυχος, *ον*, *ἐπὶ θ.* multas pli-
 cas habens.
 1. **πολύπυρος**, tritico abundans..
 2. **πολύπυρος**, igne abundans.
πολύπυστος, *ον*, multis notus.
πολύρριζος, multis radicibus.
πολύρροδος, rosis abundans.
πολύρρευτος, multifluus, a, um..
πολύ, *ἐπὶ θ.* multum, valde; multo-
 (*μετὰ συγκρ.*) **πολὺ** *ἀπέχει*, inultum
 abest.
πολύς, **πολλή**, **πολύ** 1) multus,
 a, um' *οἱ πολλοὶ* (*τὸ πλῆθος*), multi,

vulgus, plebs. 2) magnus, a, um. 3) ἐπὶ χρόνον, multus, longus, a, um. 4) πολλῶ, πολὺ (ἐπὶ συγκρίσει.), multo. 5) ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, plerumque, pleraque ἢ plerumque πολυσαρκία, corpulentia, θ.

πολύσαρκος, corpulentus, a, um. πολύσεπτος, venerabilis, e. πολυσήμαντος, multa significans. πολυσιπερμία, ἡ, adfluentia seminis genitilis.

πολύσιπερμος, ον, semine genituali abundans.

πολυστένακτος, ον. 1) ἐνεργ. valde gemens; miserabilis, e. 2) παθητ. valde deploratus, a, um.

πολύστεπτος, πολυστέφανος, ον, πολυστεφής, ἐς, multis sertis redimitus ἢ honoratus, a, um.

πολύστικτος, ον, multis maculis notatus ἢ distinctus, a um.

1. πολύστιχος, ον, multis versibus constans.

2. πολύστοιχος, ον, multis ordinibus constans.

πολυσύλλαβος, ον, polysyllabus. πολυσχιδής, multifidus, a, um.

πολυσχιδία, multifida sextio.

πολύσχιτος, ον, varie divisus.

πολυτάλαντος, ον, multa habens talenta, τ. ἔ. dives, -itis.

πολυτάραχος, ον, magnas turbas movens; turbulentus, a, um.

πολυτεκνέω -ῶ, multos liberos habeo; multal sobolem procreo.

πολυτεκνία, ἡ, multa proles; multi liberi. [liberos.]

πολύτεκνος, ον, multos habens πολυτέλεια, ἡ, sumptuositas, θ.

πολυτελής, ἐς, sumptuosus, a, um; magnificus, a, um.

πολυτελής λίθος, gemma, θ.

πολυτελῶς, sumptuose.

πολυτεχνεῖον, τό, schola artium.

πολυτέχνης, multas artes callens.

πολυτεχνία, ἡ, artis varietas.

πολύτεχνος, multas artes callens.

πολυτίμητος, ον multo honore dignus, a, um.

πολύτιμος, ον. 1) pretiosus, a; magni pretii. 2) τὸ πολύτιμον, pretiositas, -atis, θ.

πολύτλας, πολυτλήμων, πολύτλητος, ον, multa passus, a, um; aerumnosus, a, um.

πολύτμητος, valde sectus, a, um.

πολυτοκία -ῶ, multa pario.

πολυτοκία, ἡ, fecunditas, θ.

πολύτριχον, (β) polytrichon, οὖ.

πολύτριχος, ον, pilosus, a, um.

πολύτροπος, versutus, callidus.

πολυτρόπως, multifariam.

1. πολύτροφος, ον, pinguis, e.

2. πολυτρόφος, ον, bene alens.

πολυῦμητος, ον, cantu multum.

multum celebratus, a, um.

πολυφαγέω -ῶ, multum edo.

πολυφαγία, ἡ, edacitas, θ.

πολυφάγος, ον, edax, -acis.

πολύφερμος, bene dotatus.

πολυφημία, ἡ, gloria, -ae, θ.

πολύφημος, ον, valde celebrer.

πολύφθογγος, multisonus, a, um.

πολυφίλητος, valde carus a, um.

πολύφροντις, ι, ἐπὶ θ. multis curis:

plenus.

πολύφυλλος, folis abundans.

πολύφυντος, plantis, abundans.

πολυχερήματος, ον, opulentus.

πολυχρονίζω, diu moror.

πολυχρόνιος, πολύχρονος, ον, diuturnus, a, um.

πολύχρους, ον, ον, multicolor.

πολυώδυνος, ον. 1) multos dolores afferens. 2) afflictus.

πολυωρία, ἡ. 1) multa cura. *2) multa hora.

πολύωρος, ον. 1) multum curans. 2) multas horas durans.

πολυώροφος, ον, ἐπὶ θ. multa tabulata habens.

πόμα, τό, potio, -onis, θ.

πόμπενσις, ἡ, deductio pompae; processio in pompa.

πομπεύω. 1) deduco, -ere, aliquem. 2) pompam duco. 3) (ὡς ἐν τοῖς θριάμβοις εἰώθε) contumelia aliquem afficio. ὁ θ. τὸ νεοελ. = καταισχύνω, dehonesto aliquem. 4) —ομαι, in triumpho ducor.

πομπή, ἡ. 1) missio, -onis, θ.

legatio, θ. 2) deductio, θ. 3) πομπή (ἐκφορὰς, γάμον, θριάμβον κτλ.)

pompa, -ae, θ.

πομπός, δ, aliquem deducens.
 *πομπώδης, ες, magnificus.
 *πομπωδώς, magnifice.
 πομφολυγών -ω, in bullas con-
 verto; -οῦμαι, in bullas convertor.
 πομφόλυξ, ἡ, bulla, -ae, θ.
 πονέω -ω·1) = μογῶ, laboro, -are
 2) = ὑποφέρω, suffero, -erre; tole-
 ra, -are· δθ. 3) = ἀλγῶ, doleo, -ere.
 πόνημα, τό, labor, -oris, δ.
 πονημάτιον, οὖ.
 πονηρεύμα, τό·1) facinus impro-
 bum· *2) νεοελ. astutia, θ.
 πονηρεύομαι·1) improbus sum·
 *2) νεοελ. fallacias adhibeo.
 πονηρία, ἡ, 1) improbitas; θ. *2)
 νεοελ. dolus, -i, δ. astutia, θ.
 πονηρός, ἄ, ὄν· 1) = πολύπονος,
 laboriosus, a, um· 2) = φαῖλος, im-
 probus, a, um· 3) τὸ πονηρόν, ma-
 lum, οὖ. *4) νεοελ. = πανουργός,
 astutus.
 πονηρῶς, πονήρως· 1) improbe,
 male· *2) νεοελ. fallaciter.
 πόνησις, ἡ, labor, -oris, δ.
 πονητικός, ἡ, ὄν, ad laborandum
 promptus, a, um.
 πόνος, δ· 1) = μόχθος, labor, δ.
 2) = ἄλγος, ὀδύνη, labor, δ. dolor, δ.
 ποντικός, ἡ, ὄν· 1) marinus, a,
 um· 2) ponticus, a, um· νεοελ.
 ποντικός (= μῦς), mus, muris, δ.
 πόντος, δ, 1) pontus, -i, δ. mare,
 -is, οὖ. 2) ὁ Πόντος· α') ὁ Εὐξείνιος
 Πόντος, Pontus Euxinus ἡ ἀπλ.
 Pontus· β') = ἡ χώρα, pontus, δ.
 πορδαλέος, α, ὄν, qui prae timo-
 re pedit.
 πορδή, ἡ, crepitus ventris.
 πόρδων (νεοελ. πορδαλός), qui sae-
 pius pedit μετφ. jactans.
 πορεία, ἡ· 1) iter, itineris, οὖ. 2)
 profectio, -onis, θ.
 πόρευμα, τό, profectio, θ.
 πορευσίμος, ὄν, permeabilis, e.
 πορευτός, ἡ, ὄν, ambulans.
 πορεύομαι, eo, ire; proficiscor.
 πορθέω -ω, vasto, -are.
 πόρθησις, ἡ, vastatio, -onis, θ.
 πορθητής, δ, vastator, -oris, δ.
 πορθητικός, vastatorius, a, um.
 πορθμία, trajectio fluminis.

πορθμεῖον, τό, navicula (qua fre-
 tum ἢ flumen trajicitur).
 πορθμεύς, δ, portitor, -oris, δ.
 πορθμεύω, fretum trajicio.
 πορθμός, δ, fretum, -i, οὖ.
 πορίζω τινί τι, suppedito (-are)
 alicui aliquid, praebeo (-ere) ali-
 cui aliquid, μέσ. -ομαι· α') mihi
 aliquid comparo ἡ ἀπλ. aliquid com-
 paro· β') μαθῆμ. concludo, -ere.
 πόρισμα, τό· 1) quod quis sibi
 comparavit; quaestus, -us, δ. 2)
 μαθῆμ. corollarium, -ii, οὖ.
 πορισμός, φ, comparatio, θ.
 ποριστής, δ, qui suppeditat.
 ποριστικός, qui quaerere novit.
 ποριστός, ἡ, ὄν, parabilis, e.
 πορνεία, ἡ, fornicatio, -onis, θ.
 scortatus, -us, δ.
 πορνείον, fornix, θ. lupanar, οὖ.
 πορνεύω, -ομαι, scortor, -ari.
 πόρνη, scortum, οὖ. meretrix, θ.
 πορνίδιον, τό, scortillum, οὖ.
 πορνικός, mereticus, a, um.
 πορνικῶς, meretricie.
 πορνοβοσκός, δ, leno, δ.
 πορνογράφος, scorta pingens.
 πόρνος, δ· 1) scortator, -oris, δ.
 2) = κίλυδος, cinaedus, -i, δ.
 πορνοστάσιον, τό, lupanar, οὖ.
 πόρος, δ· 1) = διάβασις, transitus,
 -us, δ. via, -ae, θ. 2) meatus, -us,
 δ. 3) = πρόσσδος, vectigal, -alis, οὖ.
 πορπάζω, fibulā subnecto.
 πόρπαξ, δ, πόρπη, ἡ, fibula, θ.
 πορπώω-ω, fibulā subnecto.
 πόρρω· 1) = πρόσω, porro· 2) = μα-
 κράν, procul· || συγκ. πορρωτέρω, lon-
 gius, ὑπερθ. πορρωτάτω, longissime
 πόρρωθεν, longinquo.
 πόρρωθι = μακράν.
 πορφύρα, ἡ· 1) purpura, θ. 2)
 purpurea vestis· γ) 3) pallium coc-
 cineum· 4) οἱ ἐν πορφύρῃ, pur-
 purati.
 πορφύρεος -οὗς, ἄ, -οῦν, porpu-
 rens, a, um.
 πορφυρέω -ω, πορφυρίζω, pur-
 purasco, purpureo colore sum.
 πορφυρογέννητος, ὄν, in purpura
 (τ. ἔ. patre imperante) natus.
 πορφυρέω -ω, purpuro aliquid.

πορφύρω, purpureo colore tingo.
ποσάκις, quoties?
ποσαπλάσιος, α, ον, ποσαπλάσιων,
ον, quotuplex, icis.

ποσαπλῶς, quot modis?
ποσαχῇ, quot in locis?
ποσαχῶς, quot modis?
πόσε, quo? quem in locum?

πόσθη, ἡ, penis -is, ἄ. nervum,
οὐ. ἀνατείνω τῇρ — ἡν, nervum ten-
do; ἡ ἀνατεταμένη —, tenda, -orum
πόσθων δ, qui magno pene est.

πόσιμος, ον, ἴδε πότιμος.
πόσις, ἡ, potio, θ. potus, -us, ἄ.
πόσος, η, ον, quantus, a, um? *γροελ.* α') quantum? πόσα χρήματα;

quantum pecuniae ἡ quanta pecu-
nia? β') quot (μετὰ πληθ. γ') quanto,
πόσον προτιμότερον εἶναι, quanto sa-
tius est? δ') quam, quantum (*γρο*
ἐπιθέτου).

ποσόν, τό, quantitas, -atis, ἄ.
ποσός, ἡ, ὄν, aliquantulus.
ποσότης, ἡ, quantitas, -atis, θ.
ποσταίος, α, ον, quoto die?

πόστος, η, ον, quotus, a, um?
ποσῶς· 1) aliquantum· 2) *γροελ.*
= οὐδαμῶς, nullo modo.

ποτάμειος, ποτάμιος, ον, fluvia-
lis, e; fluvialilis, e.

ποταμηδόν, fluvii more.
ποτάμιον, τό, rivus, -i, ἄ.
ποταμίσκος, fluvius parvus.
ποταμός, fluvius, ἄ. flumen, οὐ.
ποταπός, ἡ, ὄν, qualis? **γροελ.*
lamilis, e.

*ποταπότης, ἡ, animi abjectio.
*ποταπῶς, humiliter; abjecte.
πότα, quando?

ποτέ· 1) aliquando· 2) ἴαν ποτε
μνησθῶσι, si quando meminerint.

ποτέος, bibendus, a, um.
πότερος, α, ον· 1) uter, utra, u-
trum (*γεν.* utrius)· 2) πότερον ἢ πό-
τερα, — ἡ, utrum — an.

ποτέρωθι, utra in parte?
ποτέρος, utro modo?
ποτέρωσε, utram in partem?
πότημα, τό, volatus, -us, ἄ.
ποτήριον, τό, vas potatorium; po-
culum, -i, οὐ. calix, -icis, θ.
πότης, δ, potor, potator, ἄ.

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικόν

ποτίζω· 1) potum praebeo; 2) =
ἀρδεύω, irrigo, -are, aliquid.

πότιμος, ον, potabilis, e; potulen-
tus, a, um; potui aptus.

πότις, ἡ, potrix -icis, θ.
πότισις, ἡ, potatio, -onis, θ.
πότισμα, τό· 1) potio, -onis, θ.
2) irrigatio, -onis, θ.

*ποτιστήριον, τό, alveolus, οὐ.
ποτιστής, δ, irrigator, ἄ.

ποτιστῆρα, ἡ, locus ubi animalia
aquantur ἡ aquatum compelluntur

πότιμος, δ, sors, -rtis, θ.
πότνια, ἡ, Augusta; domina.

ποτόν, τό, potio, θ. potus, -i, ἄ.
πότος, potatio, θ. compotatio, θ.

ποτός, ἡ, ὄν, potabilis, e.
ποῦ, ubi? ubinam?

πov (*ἐγκλιτ.*) 1) alicubi; usquam·
2) = ἴσως, fortasse.

πούς, δ, pes, pedis, ἄ.
πωδής, ες, herbosus, a, um.

πράγμα, τό· 1) res, rei, θ. πληθ.
τὰ πράγματα (= ἡ πολιτεία), res· re-
rum· 2) = πράγμα χαλεπόν, ἐνοχλή-

σεις, negotium, -ii, οὐ. molestiae,
arum, θ.

πραγματεία, ἡ· 1) = διατριβή, tra-
ctatio, θ. 2) mercatura, θ.

πραγματεύομαι· 1) — τι, περι-
νως, tracto aliquid (de aliquo)· 2)

= ἐμπορεύομαι, negotior, -ari.

πραγματευτής, δ, negotiator, ἄ.

πραγματικός, ἡ, ὄν, = ἀσχολος,
negotiosus, a, um· ὁθ. = rerum pe-
ritus, usu peritus.

*πραγματικότης, ἡ, veritas, θ.
*πραγματικῶς, vere; re; re vera·

ἐρωτημ. — itane? ita vero?

*πραγματοποίησις, effectus, -us, ἄ.
*πραγματοποιέω — ὦ, efficio, per-
ficio, exsequor (aliquid); — οὔμαι,

efficior, -i.

πραέως, leniter; miti animo.

πρακτέος, α, ον, agendus, a, um
faciendus, a, um.

πρακτής, δ, exactor, -oris, ἄ.
πρακτικός, ἡ, ὄν· 1) agendi peri-
tus, a, um; *2) *γροελ.* ἀνήρ πρακτι-

κός, homo usu peritus.
πρακτός, ἡ, ὄν, qui agi potest.
πράκτωρ, δ, qui aliquid facit; qui

aliquid agit· ὁδ. α') exactor· β') curator ἢ procurator.

πραγῆς, ἔς, pronus, a, um; declivis, e· τὸ —ἔς, declivitas.

πραξικοπῶν -ῶ, dolo occupo.

πραξις, ἡ· 1) actio, -onis, θ. 2)

πραξις δράματος, actus, -us, ἄ. 3)

= ἔργον, facinus, -oris, οὐ. 4) =

εἰσπραξις, exactio, -onis, θ.

πραῖος, ον, lenis, e; mitis, e.

πραότης, ἡ, lenitas, θ.

πρασιά, ἡ, area, -ae, θ.

πρασινίζω, porraceus sum.

πρασίνοος, ον, porraceus, a, um.

πρασις, ἡ, venditio, -onis, θ.

πράσσον, τό, porrum, -i, οὐ.

πράσσω ἰδε πρᾶττω.

πρατέος, vendendus, a, um.

πρατήρ, πρᾶτης, ὁ, venditor, ἄ.

πρατήριον, τό, locus, in quo res venales venum exponuntur.

πρατός, venditus, a, um.

πρᾶττω καὶ πράσσω· 1) ago, -ere;

facio, -ere, aliquid· παθητ. fio, conficior· 2) ago, -ere· 3) administro,

-are; tracto, -are; aliquid· 4) =

εἰσπράττω, πρᾶττω ἢ πρᾶττομαι τινα ἀργύριον, φόρον, exigo ab aliquo pecuniam, tributa, ὁδ. τὰ πρᾶττό-

μενα, tributa· 5) μετ' ἐπιρῆμ. εὖ πρᾶττω τι, bene gero (exerceo) ali-

quid.

πραῦνσις, ἡ, sedatio, θ.

πραῦντικός, ἡ, ὄν, mitigans.

πραῦνω· 1) sedo, -are, aliquid·

2) lenio, ire, aliquem ἢ aliquid· 3)

mitigo, -are, mansuefacio, -ere,

aliquid· 4) -ομαι, mitesco, -ere;

παθητ. lenior et sedatior reddor.

πραῦς, εἶα, ὁ, lenis, e; mitis, -e;

mansuetus, a, um.

πράως, leniter; mansuete.

πρέμιον, τό, parvus stipes.

πρέμιον, τό, stipes, -itis, ἄ.

πρεμνώδης, ες, stipiti similis.

πρέπει· 1)=προσῆμαι, decet; con-

venit· 2) νεοελ. α')=ἀρμώζει, decet·

β')=δεῖ, χρῆ, oportet.

πρέπον, τό, quod decet et con-

venit; decorum, -i, οὐ.

πρεπόντως, decenter.

πρέπω (εὖχρ. ἐν τῷ ἐνεστ. καὶ

παρτ.)· decorus sum.

πρέπων, οὔσα, ον, conveniens

-ntis; congruens, -ntis.

πρεσβεία, ἡ, legatio, θ.

πρεσβευτής, ὁ· 1) legatus, -i, ἄ.

2) orator, -oris, ἄ.

πρεσβεύω· 1) legatus sum; lega-

tus eo· 2) déprecor pro aliquo.

πρέσβις, ιος, ἡ, mulier legata.

πρέσβυς· 1) ἐπιδ. senex, senis,

πρεσβύτερος, α, ον, senior, us ἢ

major (-us) natu· πρεσβύτατος, ἀτῆ,

ατον, maximus (a, um) natu· 2)

οὐσ. οἱ πρέσβεις· α'). seniores, opti-

mates· 3)=πρεσβευταί, legati.

†πρεσβύτεριον, presbyterium, οὐ.

πρεσβύτερος, α, ον· 1) ἰδε πρέ-

σβυς· 2) οὐσ. ὁ —, presbyter.

πρεσβύτης, ὁ, senex, senis, ἄ.

πρεσβυτικός, ἡ, ὄν, senilis, e.

πρεσβύτις, ἡ, senex, vetula, θ.

πρηνηδόν, prone.

πρηγῆς, ἔς, pronus, a, um.

*πρήξιμον, τό, tumor -oris, ἄ.

*πρήσκομαι, tumeo, -ere.

πρηών, ὁ, eminentia montis.

πριαπίς, priapum imitor.

πριαπισμός, ὁ, priapismus, ἄ.

πριαπώδης, ες, priapo similis.

πρίν· 1) prius; ante· πρίν ἢ, an-

tequam· α') μετ' ἀπαρεμφ. πρίν ἢ

θεῖν σε, priusquam venias· β') μεθ'

δοριστ. οὐτε πρόσθεν ἀπέμηνεν αὐ-

τόν, πρίν (ἢ) πρίσιν ἔδωκε, neque

ante dimisit eum, quam fidem de-

dit· γ') μεθ' ὅπου. μετὰ τοῦ ἄν· πρίν

ἄν εἰπω περὶ τούτου, antequam de

hac re dicam· 2) ὁ πρίν, pristinus.

πρίνος, ἡ, ilex, -icis, θ.

πρινώδης, ες, illigneus, a, um.

πρινών, ὁ, illicitum, -i, οὐ.

πριόνιον, serrula, θ. *νεοελ. serra.

πριονίζω, serro; serrā seco.

πρίσμα, τό· 1)=πριονίδι, scobis,

-is, θ. 2) σγ. γεωμ. prisma, -atis, οὐ

πρίστης, ὁ, qui serrat, ἄ.

πρίστις, ἡ, pristis, (-im, -in), θ.

πριστός, serra sectus, a, um.

1. πρίω (πριονίζω)· serrā seco.

2. πρίω, πρστ. τοῦ ἐπριώμην.

πρίων, ὁ, serra, -ae, θ.

πριωτός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. serra dissectus.

πρό· 1) pro (μετ' ἀφαιρ.)· πρό τοῦ ναοῦ, pro aede· 2) prae (μετ' ἀφαιρ.), πρό ὀφθαλμῶν, prae oculis· 3) ante, (μετ' αἰ.), πρό ἐμοῦ, ante me· 4) coram (μετ' ἀφαιρ.), πρό τοῦ πλήθους, coram populo.

προαγγελία, ἡ, praenunciatio, θ. προαγγέλλω· 1) = προσημαίνω, praenuntio, -are, aliquid· 2) προλέγω, praedico, ere, aliquid.

προάγγελμα, τό, praedictio, θ.

προάγγελος, ὄν, praenuntius.

προαγγελτικός, pronuntians.

προαγοράζω, praemo, -ere.

προαγορασία, ἡ, praemptio, θ.

προαγοραστής, ὁ, praemptor, ἄ.

προαγορεύσις, ἡ, praedictio, θ.

προαγορεύω· 1) = προλέγω, praedico (-xi) -ere· 2) νεοελ. ὁ προαγορεύσας, qui prius locutus est.

προαγός, ὁ, dux, -cis, ἄ.

προάγω, 1) = ἐξάγω, produco, -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) = προβιβάζω, produco, -ere — ομαι εἰς τι, promoveor (promotus sum), -i, ad aliquid· 3) = παρακινῶ τινα εἰς τι, proveho, impello aliquem ad (in) aliquid, ad aliquid faciendum· 4) ἀμετ. praeco, -ire; progredior.

προαγωγή, ἡ· 1) promotio ad honores β') νεοελ. προβιβασμός, pro- vectus, -us, ἄ. = provectio, promotio, θ.

προαγωγικός, 1) ad producendum aptus· 2) ad lenocinium aptus.

προαγωγός, ὁ, 1) perductor ἢ productor, ἄ. 2) ἐπὶ ναοῦ, leno, -onis, ἄ. prostitutus, ἄ.

προαγωνίζομαι, propugno.

προάγω, praecino; prius cano.

προαίρεσις, ἡ, propositum ὁδ. studium, ὁδ. institutum, ὁδ.

προαιρετικός, ἡ, ὄν, qui sponte (volenti animo), facit.

προαιρετικῶς, sponte.

προαίρεομαι -οῦμαι τί τινος, πρό τινος, τί ἀντί τινος, praefero, praepono aliquid alicui.

προαισθάνομαι, praesentio.

προαίσθησις, ἡ, praesensio, θ.

† προαιώνιος, ὄν, qui fuit ante omne aevum.

προαλείφω· 1) prius ungo; ante obliño· 2) νεοελ. — ομαι εἰς τι, me praeparo ad aliquid.

προαλίσκομαι, ante capior.

προάλλομαι, prosilio, -ire.

προαμαρτάνω, ante pecco.

προαμείβομαι ἔργον, prius (priusquam pretium solvam) mihi opus exhiberi jubeo.

προαναγγέλλω, ante nuntio, aliquid; praenuntio, aliquid.

προαναίρω -ῶ, prius occido.

προανακρίνω, prius interrogo.

*προανάκρισις, ἡ, prior inquisitio.

προανάκρουσις, ἡ, exordium, ὁδ.

*προανάκρουσμα, praecentio θ.

προανακροῦομαι, prior exordior; praeludo praecino, -ere.

† προάναρχος, ὄν, ἐπὶ θ. qui ante omne principium et ipse initii expers est. [principium.

† προανάρχως, ἐπὶ θ. ante omne

προαναφέρω, ante profero.

προαναχωρέω -ῶ, ante discedo.

προαναχώρησις, discessio ante facta.

προανεκτείνω, προανέχω, prior attolo, -ere; elevo, -are.

προανθέω -ῶ, praefloreo, -ere.

προάνθησις, ἡ, primus flos.

προανίσταμαι, prior exsurgo.

προαπαλείφω, ante deleo, -ere.

προὑπαλλάττω, ante libero.

προαπαντάω -ῶ, obviam curro.

προαπάντησις, ἡ, obviam itio.

προαπέρχομαι, prior abeo ἢ discedo.

προαποβάλλω, drius abjicio.

προαποδείκνυμι, ῥῆμ. prius demonstro, -are.

προαπόδειξις, ἡ, demonstratio praevia; res ante demonstrata.

προᾶποδημέω -ῶ, prius peregre abeo; prius proficiscor.

προαποδίδωμι, ante reddo.

προαποθνήσκω, praemiorior.

προαπολαύω, prius fruor.

προαπολείπω, ante relinquo.

προαπόλλυμι, ante perdo; -νμαι, ante pereō.

προαποξηραίνω, ante exsicco.
 προαπολύω, prius solvo, -ere.
 προαποπέμπω, ante dimitto.
 προαποπλύνω, prius abluo, -ere.
 προαπορρίπτω, ante abjicio.
 προαποστέλλω, ante emitto ἢ
 praemitto.

προαρθμέω -ῶ, praenūmero.
 προαρπαγή, ἡ, praereptio, θ.
 προαρπάζω, praeripio -i, -ere.
 προάρχομαι, prius incipio.
 προασκείω -ῶ, prius exerceo (a-
 liquem); praeparo, -are, aliquem.
 προασπίζω, clipeo objecto pro-
 tego, propugno, -are.

προασπιστήρ, προασπιστής, δ,
 propugnator, protector, ἄ.
 προάστειον, suburbium, οὖ.
 προάστειος, suburbanus, a, um.
 προασφαλίζω, praemunio, -ire.
 -ομαι, praemunior.

προαύλιον, τό· 1) vestibulum ex-
 terius· 2) τὰ προαύλια, dies, qui
 nuptias antecedit.

προαυδάνω, ante augeo; -ομαι,
 ante augesco, -ere.

προαύξεισις, ἡ, corporis incre-
 mentum.

προαφαίρω -ῶ, ante adimo ἢ
 aufero (aliquid).

προαφίστημι, προαφίσταμαι· 1)
 prior abscedo· 2) prior deficio.

προβαδίζω, praecedo, -ere.

προβαίνω· 1) progredior (-gres-
 sus sum, -i); provehor, (-ectus sum,
 -i)· 2) — τῷ ποδί, pedem profero.

προβάλλω, -ομαι, projicio, (-eci,
 ectum, -ere), aliquid.

προβαπτίζω, ante baptizo.

προβασανίζω, ante torqueo.

προβασιλεύω, 1) ante impero· *2)
 ante rex fio.

προβάσις, ἡ, progressio θ.

προβάτειος, α, ον, ovillus, a, um;
 vervecinus,, a, um.

προβάτιον, τό, ovicula, -ae, θ.

προβατοβοσκός, δ, ovilio, ἄ.

πρόβατον, τό, ovis, -is, θ.

προβεβαιώω -ῶ, ante confirmo.

προβεβηκώς, ὡς, ἴδε προβαίνω.

προβεβουλευμένος, cogitate.

προβέα (προβιά), pellis ovina.

πρόβειος, ον, ovinus, a, um.
 προβιβάζω, produco (-xi, ctum,
 ere) aliquem promoveo (-ovi, -o-
 tum, -ere), aliquem ἢ aliquid· —
 ομαι, promoveor (-motus sum, -eri);
 progredior (-gressus sum, -i).

προβίβασις, ἡ, promotio.

προβίβασμός, δ, promotio, θ.

προβλαστάνω, praegermino.

προβλεπτικός, providus, a, um.

προβλέπω, provideo, praevideo.

πρόβλεψις, ἡ, provisio, θ.

πρόβλημα, τό, problema, οὖ.

*προβληματικός, ἡ, ὄν, incertus.

προβληματῶδης, ες, in questione
 positus.

προβλής, δ, ἡ, projectus, a, um.

προβολεύς, δ, productus, ἄ.

προβολή, ἡ, projectum, οὖ.

προβοσκίς, ἡ, proboscis, -idis, θ.

προβούλευμα, τό, κυρ. = praede-
 liberatum a senatu· ὁθ. — senatūs
 consultum, -i, οὖ.

προβούλευσις, ἡ, praeconsultatio.

προβουλεύω· 1) = προνοῶ, pro-
 ficio, -ere; provideo, -ere· 2) ἐπὶ
 τῆς βουλῆς, deliberatione populum
 praevenio· ὁθ. = praedelibero.

προγάμιος, ον, προγαμιάς, α,
 ον, προγάμιος, ον, quod ante nu-
 ptias procedit.

προγάστωρ, δ, ἡ, cui venter pro-
 mient; ventriosus, a, um.

προγενέστερος, α, ον, prior natu;
 major natu· ὁθ. — antiquior.

προγεννάω -ῶ, ante genero.

προγεννήτειρα, ἡ, progenetrix, θ.

προγεννήτωρ, δ, progenitor, ἄ.

*πρόγευμα, τό, jentaculum, οὖ.

προγευματίζω· 1) ante ἢ priusgu-
 sto (aliquid)· *2) γεωλ. = ἀκρῆ-
 ζομαι, jento, -are.

προγεύομαι· 1) praegusto, -are·

*2) γεωλ. = προγευματίζω 2.

προγηράσκω, prius senesco.

προγιγνομαι, prior sum ἢ fio,
 antecedo, praecedo.

προγιγνώσκω καὶ προγινώσκω,
 praenosco (-novi, -ere) aliquid;
 praescio, -ire, aliquid.

πρόγνωσις, ἡ, praenotio, θ.

προγνώστης, δ, praescius futuri.

προγενωστικὸς, ἡ, ὄν, facultate prae sagiendi praeditus.

προγονή, ἡ, privigna, -ae, ὅ.

προγονικὸς, ἡ, ὄν, a majoribus acceptus, a, um.

πρόγονος, ὄν, ante genitus; major natus; οἱ —οι ἡμῶν, nostri majores.

πρόγονος (προγόνι), privignus, ὁ.

πρόγραμμα, τό, tabula, -ae, ὅ.

libellus, -i, ὁ.

πρόγραφῃ, ἡ, proscriptio, ὅ.

πρόγράφω, 1) ante (prius) scribo aliquid; proscribo aliquid. 2) praescribo alicui aliquid.

προγυμνάζω, ante exerceo; praeparo —ere, aliquem —ομαι, exerceor; paro me alicui re.

προγυμνασία, ἡ, *προγύμνασις, ἡ, exercitatio praevia.

προγύμνασμα, τό, praexercitamentum, -i, ὁ.

προγυμναστής, ὁ, qui ante exercet; qui praeparat (aliquem).

προδανείζω, ante ieneror.

προδεικνυμι καὶ προδεικνύω, praemonstro, —are, aliquid.

προδεικνέω —ω, ante coeno.

πρόδηλος, ὄν, ante notus, a, um. manifestus, perspicuus, a, um.

προδηλώω —ω. 1) ostendo, clarum reddo (aliquid). 2) praesignifico.

προδήλωος, manifestus.

προδήλωσις, praesignificatio, ὅ.

προδιαγιγνώσκω 1) ante considero ἢ perpendo. 2) ante (causam cognitam) judico, —are.

προδιάγνωσις, ἡ, praecognitio, ὅ.

προδιαγράφω, ante describo.

προδιάθεσις, ἡ, antecedens dispositio.

προδιαλύω, ante dissolvo, —ere.

προδιασκευάζω, ante adorno.

προδιάσκεψις, praedeliberatio.

προδιασκοπέω —ω, ante considero.

προδιαστέλλω, ante distinguo.

προδιαστρέφω, ante perverto.

προδιασύρω, prior traduco et carpo; prior violo, —are.

προδιατάσσω, ante ordino.

προδιάταξις, praedispositio, ὅ.

προδιατέμνω, ante disseco.

προδιατίθημι, praedispono, —erē.

προδιατυπώω —ω, ante informo.

προδιατύπωσις, praeinformatio.

προδιδάσκω, praedoceo, aliquem ἢ aliquid. —ομαι, praedoceor, —eri.

προδίδωμι. 1) prodo (—idi, —itum, —ere) aliquid. 2) defero, —erre. 3)

—ομαι, me prodo. 4) prius do, prior do.

προδιέρχομαι 1) ante pertranseo. 2) ante commemoro, aliquid.

προδικάζω, praedjudico, —are.

προδικασία, ἡ, praedjudium, ὁ.

***προδικαστικός**, praedjudicialis, e.

προδιοικέω —ω, ante dispono.

προδιοικησις, ἡ, praeparatio, ὅ.

προδοκεῖ, prius videtur; **προδέδοκται**, prius decretum est.

πρόδομος, ὁ. 1) antica pars templi. 2) vestibulum, —i, ὁ.

προδοξάζω, prius opinor.

προδοσία, ἡ. 1) proditio, ὅ. *2) νεοεὶλ. ἐσχάτη —, perduellio.

πρόδοσις, ἡ. 1) antedatio, elargitio, ὅ. 2) = **προδοσία**, proditio, ὅ.

προδότης, ὁ, proditor, —oris, ὁ.

προδοτικὸς, proditorius, a, um.

προδοτικῶς, proditorum more.

προδότις, **προδότρια**, proditrix.

πρόδουλος, ὄν, servilis, e.

προδρομή, ἡ, praecursio, ὅ.

προδρομικός, praecursorius.

πρόδρομος, ὁ, praecursor.

προδωρέομαι —οὔμαι, prius dono.

προεγείρω, ante excito, —are.

προεγκλείω, ante includo.

προεγχειρίζω, ante in manus do.

προεδρα, ἡ, prima sedes.

προεδρεία, ἡ, praesidentia, ὅ.

προεδρεῖον, sedes praedis.

προεδρεύω, praeses sum.

προεδρία, ἡ, ἴδε **προεδρεία**.

πρόεδρος, ὁ, praeses, —idis.

προεθίζω, prius adsuofacio —ομαι, prius adsuofacio.

προειδώς, νῖα, ὅς, praescius.

προεικάζω, conjecturā praesentio (—sensi) aliquid.

πρόειμι, anteo (—ii, —ire); antecedo, —ere; progredior, —i.

πρόειμι (προὔπαρχω), antea sum.

προεῖπον· 1) antea dixi, prae-dixi· 2) = ἐκέλευσα, edixi jussi.

προεῖργω, prior arceo, -ere.

προεῖρημένος, η, ον, supra dictus, antea commemoratus, a, um.

προεῖσαγα, prior iuduco.

προεῖσαγωγή, praevia introductio.

προεῖσβάλλω· 1) ante incipio ἢ insero· 2) ἀμειν. ante irrumpo.

προεῖσέρχμαι, ante ingredior.

προεῖσβάλλω· 1) ante ejicio, -ere· *2) νεοελ. extendo (lineam).

προεκδίδωμι, prius edo, -ere.

προεκδοσις, ἡ, prior editio.

προεκδρομή, ἡ, procursio, θ.

προεκθεσις, praevia expositio.

προεκθίω, procurro, ante alios excurro, -ere.

προεκθορέω -ῶ, προεκθρόσκω, prosilio ἢ ante prosilio.

προεκλέγω, ante eligo.

προεκλείπω, ante desero.

προεκλύω, ante resolvo.

*προεκτασις, ἡ, extensio, θ.

*προεκτείνω, extendo, -ere· — ομαι, porrigor (porrectus sum, -i).

προεκτελέω -ῶ, ante perficio.

προεκτίθεμαι, ante expono.

προεκφωνέω -ῶ, ante profero.

προεκχέω, ante effundo.

προέλασις, ἡ, proventus, θ.

προελαύνω, procedo, -ere.

προελέγχω, ante refuto.

προέλευσις, ἡ· 1) egressus, -us, ἀ. praecursus -us, ἀ. *2) νεοελ. proventus, -us, ἀ. ortus, -us, ἀ.

προενδύω, ante induo.

προενείρω, ante insero.

προένεξις, ἡ, prolatio -onis, θ.

προενεργέω -ῶ, ante operor.

προεντυγχάνω, prius incido.

προεντυπώω -ῶ, ante imprimo.

προεξάγω, prior educo.

προεξανίσταμαι, prior exsurgo.

προεξαποστέλλω, praemitto.

προεξάρχω· 1) prior incipio· 2) princeps ἢ dux sum.

προεξελέγχω, ante redarguo.

προεξερχομαι, antegredior.

προεξετάζω, ante examino.

προεξέχω, promineo, -ere.

προεξομαλίζω, ante complano.

*προεξομαλύνω τὰς δυσκολίας, difficultates ἢ rem difficilem antea explano.

προεξοφλέω -ῶ, ρημ. de summa detraho.

προεξόφλησις, ἡ, deductio; θ.

προεξοχή, ἡ, prominentia, θ.

προεόρτιος, ον, festum diem procedens.

προεπισκοπέω -ῶ, ante inspicio

προεπίσταμαι, praescio, -ire.

προεπιχειρέω -ῶ, prior aggredior ἢ molior aliquid.

προεπιχειρήσις, prior aggressio.

προερευνάω -ῶ, prius indago, vestigo.

προερμηνεύω, ante interpretor.

προέρχομαι· 1) progredior, -i; provehor, -i; procedo, -ere· 2) egredior, -i; prodeo, -ire.

προεσθίω, antea edo.

πρόεσις, ἡ, emissio, -onis, θ.

προετοιμάζω, praeparo; — ομαι

εἰς τι, me ad aliquid praeparo.

προετοιμασις (*προετοιμασία), ἡ,

praeparatio, -onis, θ.

προετοιμαστής, δ, praepparator, ἀ.

προεναγγελλίζομαι, adnuntio laeta et felicia.

προενεργετέω -ῶ, prior benefacio; — ομαι, prius beneficio afficior.

προενυκρινέω -ῶ, ante bene considero aliquid.

προενυρεπίζω, praeparo, -are.

προεφορμάω -ῶ, ante irruo.

προεχής, ἐς, eminens, -ntis.

προέχω, emineo, -ere.

προζημιώω -ῶ, ante punio.

προζώννυμι, praecingo, -ere.

προηγμένων, qui praeit; dux viae.

προηγέομαι -οῦμαι, praeco, -ire;

praecedo; antegredior, -i, antecedo, -ere, aliquem ἢ aliquid.

προήγησις, praegressus, -us, ἀ.

προηγῆταιρα, ἡ, quae preit.

προηγῆτης, δ, qui praeit.

προηγῆτικός, qui praecedit.

προηγιασμένος, η, ον, ἐπὶ θ. praesantificatus.

προηγμένα, τὰ, (κατὰ τοὺς Στωϊκούς), producta, praecipua, prae-

posita (ὡς πλοῦτος, ὑγεία, τιμή).
ἀντίθ. ἀποπροηγμένα, δ ἴδε.

προηγоргέω -ω, defendo (ut patronus).

προηγorgia, ἡ, defensio causae.

προηγorguμένως, prius.

προηγόδομαι, προηγόδυνομαι, ante laetor, aliqua re.

προηγώ, procedo, -ere.

προηγμερινός, pridianus, a, um.

προηγμερόω -ω, ante mitigo.

προηγθεμα, τό, praefixum, -i, οὐ.

προηγθεραπεύω, praecuro.

προηγθερμαίνω, praecalefacio.

προηγθεσις· 1) propositum, οὐ.
consilium, οὐ. 2) γραμ. propositio

προηγθεσμία, ἡ, praestitutus dies.

προηγθετικός, praepositivus, a, um.

προηγθέω, praecurro, -ere.

προηγθήκη, ἡ, locus in quo merces venales exponuntur.

προηγθήσκω, praemior, -i.

προηγθρηνέω -ω, praelugeo, -ere.

προηγθυμóμαι-οῦμαι alacri (prompto ad agendum) animo sum· ὁθ. studeo, cupio.

προηγθυμία, ἡ, (animi) alacritas, propensus animus; studium, οὐ.

προηγθυμοποιέω -ω, alacrem reddo alicui· *—οῦμαι—προηγθυμιόυμαι

προηγθυμός, ον, promptus, a, um; alacer, cris, e; studiosus, a, um; propensus, a, um.

προηγθύμως, alacri animo, alacriter, prompte; studiose.

προηγθυρον, τό, janua anterior.

προηγθύω· 1) ante sacrifico· 2) — τοῦ λαοῦ, pro populo sacrifico.

προηγθωράκιον, τό, clypeus, á.

προηγάπτω, procul mitto.

προηγήμι· 1) praemitto, -ere, aliquid (βέλος, telum)· 2) emitto, dimitto, -ere, ὁθ.=emitto, -ere, negligo -ere, aliquid· 3) προηγήμι δ-

μαντὸν ἐπὶ τι, εἰς τι ἢ τινι, me committo alicui rei ἢ alicui; rúo in aliquid· ὁθ. μέσ. προηγέμαι, a me dimitto· ἐντεῦθ. α') profundo, ef-

fundo, prodigo -ere, aliquid· β') abijcio, -ere; negligo, -ere, aliquem ἢ aliquid ὁθ. = desero ali-

quem.

προηγκα (=δωρεάν), ἴδε προηγ.

προηγκίαιος, α, ον, dotalis, e.

προηγκίζω, doto aliquam.

προηγκοδοτέω -ω, dotem do.

προηγκοδότησις, datio dotis.

προηγκώος, α, ον, dotalis, e.

προηγξ, ἡ, dos, dotis, θ. ἐπὶ προηγκα (=δωρεάν), gratis, gratuito, sine mercede.

προηγπταμαι, antevolo, are.

προηγστημι· 1) statuo ante; colloco ἢ pono ante· 2) — ὑνὰ υἱος, praeficio, praepono aliquem alicui rei· 3) προηγσταμαι τι, propono ἢ praepoño aliquid.

προηγστορέω -ω, ante memoro, prius commemoro (aliquid).

προηγκαθαίρω, praepurgo, -are.

προηγκαθάρισις ἑβδομάς, hebdomas praepurificationis.

προηγκάθαρσις, praepurgatio θ.

προηγκαθεδρία, ἡ, primus locus in consensu; prima sedes.

προηγκαθέζομαι, praesideo, -ere.

προηγκαθεύδω, praedormio, -ire.

προηγκαθηγέομαι-οῦμαι, praeco; duco; ducem viae me praebeo.

προηγκαθηγητής, δ, dux; praeses.

προηγκαθήμι· 1) ante sedeo; ante situs sum· 2) praesideo, -ere.

προηγκαθιδρύω, ante colloco, -are.

προηγκαθιερόω -ω, ante consecro.

προηγκαθίζω· 1) ante consideo· 2) praesideo, praesidio sum (alicui).

προηγκαθίστημι, prius constituo.

προηγκαίω, ante accendo.

προηγκαλέομαι-οῦμαι· 1) provoco, -are, ὁ προηγκαλούμενος (εἰς μάχην), provocator, -oris, á. 2) lacesso (-ivi, -itum, -ire).

προηγκαλινδέω -ω, provolvo, -ere; —οῦμαι, provolvor; volvor ante.

προηγκάλυμμα, τό· 1) tegumentum velum, οὐ. 2) praetextus, á.

προηγκαλύπτω, praedendo ad tegendum; —ομαι, praetendo ad me-

tegendum.

προηγκάμνω, unte laboro, -are.

προηγκάρδιον, scrobiculus cordis.

προηγκαταβαίνω, ante descendo.

προηγκαταβάλλω· 1) praecacio, -ere

2) περί χρημ. alicui pecuniam cre-

do; pecuniam ante diem solvo.
προκαταβολή, ἡ, solutio (pecuniae) ante diem.

προκαταδικάζω, praedamno.

προκαταθέω, praecurro -ere.

προκατακαίω, ante incendio.

προκατάκειμαι, ante discumbo.

προκατακλίνω, ρ. ante reclino;
 —ομαι in superiore loco accumbo
προκατάκλις, ἡ, locus superior in convivio.

προκατακλύζω, ante inundo.

***προκατακλυσμαῖος**, α, οὔ, ante deluvialis, e.

προκαταλαμβάνω 1) anticipo, -are aliquid 2) praeoccupo, -are aliquid 3) praeverto, -ere (τὰς ψυχὰς animos) 4) —ομαι, praecupor (-occupatus sum, -i); praevertor, -i.

προκαταλαέλω, prius laevigo.

προκατάληψις, ἡ, anticipatio, -onis, θ. praeoccupatio, θ.

προκαταλύω, ante dissolvo.

προκαταρχητικός, ἡ, ὄν 1) principalis, originalis, e *2) γενεά. —ῆ παίδευσις, rudimentum, οὔ.

προκαταρχητικός, prius; antea.

προκατάρξις 1) principium et origo 2) ἐπὶ δίκης, contestatio litis.

προκαταρτίζω, ante absolvo ἢ perficio (aliquid).

προκαταρτισμός, δ, praevia perfectio.

προκατάρχω 1) praexisto, -ere; antevertō, -ere 2) prior initium facio alicujus rei; οὐνήθ. μέσ. —ομαι τινος, prior initium facio.

προκαταφύγω, ante confugio.

προκατέρχομαι, antegredior, -i.

προκατέχω, praecurro, -are.

προκατηχέω —ω, prius instituo.

προκατοπτέω, ante speculor.

προκατοπτρίζομαι, praevideo tanquam in speculo.

***προκάτοχος**, δ, decessor, ἀ.

πρόκειμαι 1) positus ἢ objectus sum ante aliquid 2) exponor (-situs sum) 3) ἐπὶ νεκροῦ δ πρόκειμενος νεκρός, mortuus expositus, hic mortuus 4) τὸ πρόκειμενον quaestio proposita *5) γενεά. πρό-

κειται (τρίτοπρ.) agitur, queritur.

προκαλέω, ante jubeo.

προκήδομαι, viri curam gero.

προκήρυγμα, τό, edictum per praeconem; praedicamentum, οὔ.

προκηρυκεύομαι 1) per praeconem edico 2) praeconem antemitto.

προκήρυξ, δ, propraeco, ἀ.

προκήρυξις, ἡ, praedicatio, θ.

προκηρύσσω καὶ προκηρύττω, indico prius.

προκινδυνεύω, in prima, acie pugno ὁθ. οἱ προκινδυνεύοντες (ἐν τῇ μάχῃ), antesignati (-orum), prima (acies).

προκινέω —ω, promoveo, -ere.

προκλαίω, ante fleo.

προκλείω, ante claudio.

πρόκλησις, ἡ, provocatio, θ.

προκλητικός, provocans, -tis.

***προκλητικῶς**, modo provocante

προκλίνω, inclino pronus.

προκλύζω, ante abluo.

προκομιδῇ, ἡ, prolatio θ.

προκομίζω, profero, -erre.

προκομίον, τό, 1) anterior coma 2) = φεγάκη, coma falsa.

προκοπή, ἡ, processus, -us, ἀ. progressus, -us, ἀ. profectus, ἀ.

προκόπτω, procedo, -ere; progredior, -i, proficio, -ere, (in aliqua re).

προκόσμημα, anteonamentum.

προκόσμιος, ον, antemontanus, a, um; mundo antiquior.

προκρέμαται, propendeo, -ere.

προκρίνω 1) ante dijudico, -are 2) — τινά τινος, profero (-tuli), aliquid alicui.

πρόκρισις, ἡ, praelatio θ.

προκριτέος, α, ον, praeferendus.

πρόκριτος, ον, praelatus, a, um ὁθ. princeps -ipis.

προκυλινδέω —ω τι, provolvō (-ere), aliquid.

προκυλίω, provolvō (aliquid).

προκυμαία, **προκυμία**, moles, θ.

προκύπτω 1) inclinans me prodeō ὁθ. α') propendeo, -ere β') prospicio, foras prospecto *2) γενεά. μεταφ. ἐκ τούτου προκύπτουσα

πολλὰ ἀγαθὰ, multa bona, ex hoc nascuntur.

προλαλέω -ῶ, prae loquor, -i.

προλαλία, ἡ, praefatio, θ.

πρόλαλος, praiceps in loquendo.

προλαμβάνω· 1) ante accipio (aliquid)· 2) = προκαταλαμβάνω, προφθάνω, τινά ἢ τι, anticipo, -are, aliquid· *3) νεοελ. προλαβών, antecedens; superior.

προλάμπω, praeluceo, -ere.

προλαίνομαι, ante laevigo.

προλέγω· 1) praedico (-xi, -ctum, -ere), aliquid· 2) = ἐπιτάττω, praedico, edico, -ere, aliquid alicui.

προλείπω, ante relinquo.

προλευκαίνω, ante dealbo.

προληπτικός, ἡ, ὄν· 1) anticipans, ntis· *2) νεοελ. δεισιδαίμων, superstitiosus, a, um.

προληπτικῶς· 1) per anticipatio-nem· *2) νεοελ. supēstitiose.

πρόληψις, ἡ· 1) σχ. ρητορικόν, anticipatio, -onis, θ. 2) = προκατειλημμένη γνώμη, praesumptio, θ.

πρόλοβος, δ, ingluvies (avium).

προλοβώδης, similis incluviei.

προλογίζω, prologum dico.

πρόλογος· 1) = προοίμιον, praefatio· 2) = δράματος, prologus, δ.

προλούω, praeluo, -ere.

προλύτης, δ, prolyta, -ae, δ.

προμαλάσσω, prius mollio.

προμάμμη, ἡ, proavia, -ae, θ.

προμανθάνω, praedisco, -ere.

προμαντεία, praevaticinatio, θ.

προμάντευμα, praesagium, οὖ.

προμαντεύομαι τι, ante vaticinor (vaticinatus sum), aliquid.

πρόμαντις, δ, oraculi antistes.

προμαχέω -ῶ, propugno, -are.

προμαχητικός, propugnatorius.

προμάχομαι τινος, propugno pro aliquo.

πρόμαχος· 1) in prima acie pug-nans· 2) propugnator, δ.

προμαχών, δ, propugnaculum, οὖ.

προμεθύσκω, ante inebrio.

προμετέαώ -ῶ, prius meditor, -ari; praemeditor, -ari.

***προμελέτη**, ἡ· 1) studium prae-paratorium, praemeditatio, θ. 2)

praemeditatio, -onis, θ. 3) ἀνευ προμελέτης· α') ad aperturam libri, aperto libro· β') sine consilio.

προμελέτησις, praemeditatio, θ.

προμετωπίς, ἡ, frontale, οὖ.

προμήθεια, ἡ· 1) providentia,

-ae, θ. *2) νεοελ. α') cura; -ae.

θ. β') προμήθειαι, commeatus, us.

προμηθεόμαι -οῦμαι, provideo.

προμήθευμα, providum factum.

***προμηθευτής**, δ, praebitor, δ.

προμηθεύω, praebeco -ere; sug-

gero (-essi, -ere) prospicio· —

-ομαί τι, mihi aliquid comparo· me

aliqua re instruo.

προμηνύω, praenuntio, -are.

προμήτωρ, ἡ, avia, -ae, θ.

πρόναος, δ, templi vestibulum.

προναυμαχέω -ῶ· 1) prior na-

vale proelium in eo· 2) — τινός, pro

aliquo navali proelio dimico.

προνοέω -ῶ, provideo (-idi, -isum,

-ere) aliquid.

προνοητής, δ, qui providet.

προνοητικός, providus, a, um.

προνοητικῶς, prospicienter.

πρόνοια, ἡ· 1) providentia, θ. 2)

prospicientia, θ. 3) curia· 4) ἐκ

προνοίας, proviso.

προνομή, ἡ· 1) pabulatio, -onis.

θ. 2) pabulum, -i, οὖ.

προνομευτής, δ, pabulator.

προνομεύω, pabulor.

προνομία, ἡ, προνόμιον, τό, pri-

vilegium, -ii, οὖ.

προνομιοῦχος, privilegiarius, δ.

προξενέω -ῶ· 1) sum hospes pu-

blicus· 2) **προξενῶ** τινί τι, praebeco

alicui aliquid· *3) νεοελ. **προξενεῖ**

ἡμῖν μεγάλην εὐφροσύνην, magnam

delectationem nobis praebet ἢ

affert.

προξένησις, ἡ, conciliatio, θ.

προξενητής, δ, nuptiarum con-

ciliator; proxeneta, -ae, δ.

προξενήτρια, ἡ, pronuba, θ.

προξενητικός, ἡ, ὄν, ad proxe-

netam pertinens.

προξενία, ἡ, proxenia, τ' ἔ. jus

hospitii.

πρόξενος, δ· 1) proxenus, τ' ἔ. ἡ

publicus hospes· 2) μεταφ. καλοῦ

τινος ἢ κακοῦ αἴτιος, qui aliquid boni vel etiam mali procurat.

προξηραίνω, ante arefacio.

προοδευτικός, progrediens.

προοδευτικός, cum progressu.

προοδύω· 1) progredior (-gressus sum, -i)· 2) proficio.

πρόοδος, ἡ, progressus, -us, ἄ. processus, -us, ἄ.

προοιμιάζομαι, proemio utor, proemior, -ari.

προοιμιανός, ἡ, ὄν, ad proemium pertinens.

προοίμιον, τό, exordium, proemium, -i, οὖ. prae.atio, -onis, θ.

προοιμιώδης, proemio similis.

προοιισθαίνω, ante labor.

προομαλίζω, προομαλύνω, ante complano, laevigo, -are.

προοπτάω -ῶ, ante/asso, -are.

πρόοπτης, ὁ, qui prospicit.

πρόοπτος, ὄν, conspicuus, a, um.

προορατικός, ἡ, ὄν, providus, a, um· *τό -όν, providentia.

*προορατικός, ἡ, providentia, θ.

προορατός, qui provideri potest.

προοράω -ῶ· 1) provideo, -ere, aliquid· 2) -τινός, provideo alicui.

προορίζω· 1) praefinio, -ire, aliquid· 2) praedestino, -are, aliquid.

προορισμός, ὁ, praedestinatio, θ.

προοχή, ἡ, prominens locus.

πρόοψις, ἡ· 1) provisio, -onis, θ. *2) νεοελ. — οὐκίλας, frons.

προπαιδεία, ἡ, rudimentum, οὖ.

προπαιδύματα, τὰ, rudimenta.

προπαιδευσις, ἡ, antecedens disciplina.

προπαιδευτικός, ἡ, ὄν, praeparatorius, a, um.

προπαιδύω, ante instituo aliquid· ἡ doceo· -ομαι, prius instituitur ἡ doceor.

προπαίζω, proludo, -ere.

πρόπαπτος, ὁ, proavus, ἄ.

προπαράληγονσα, antepenultima.

προπαράλυνω, ante resolvo.

προπαρασκευάζω, praeparo, -are, aliquid· || προπαρασκευαζέμενος, η, ὄν, praeparatus, a, um.

προπαρασκευαστικός, ἡ, ὄν, praeparatorius, a, um.

προπαρασκευή, ἡ, praeparatio, -onis, θ. praeparatura, -ae, θ.

προπαρατάσσω καὶ προπαρατάττω, ante aciem instruo.

προπαρατίθημι, ante appono.

προπαρέγω, ante praebeco.

προπαρίστημι, ante ostendo.

προπαροξύνω, προπαροξυτονέω -ῶ, in antipenultima acutum (tonum) pono.

προπαροξυτονός, ὄν, in antipenultima acutum (tonum) habens.

προπάσχω, ante patior.

προπατορικός, ἡ, ὄν, ad avum ἡ ad avos pertinens.

προπάτωρ, ὁ, avus, -i, ἄ. progenitor, -oris, ἄ.

προπείθω, ante sualeo, -ere.

προπειδράζω, protempto, -are.

προπειράδομαι -ῶμαι, praetento, -are.

προπεμπτικός, ἡ, ὄν, ad prosequendum pertinens.

προπέμπω· 1) praemitto, -ere, aliquem· 2) = παρακολουθῶ· α') prosequor (-cutus sum, -i), aliquem· β') comitor, -ari; aliquem· γ') deduco, -ere, aliquem (honoris causa)· 3) -ομαι· α') comitor, ari·

προπεμπόμενος, η, ὄν, comitatus, a, um· β') deducor, -i (honoris causa)

προπερισπάω -ῶ, circumflexum in penultima pono· -ῶμαι, circumflexum in penultima habeo.

προπερισπώμενος, η, ὄν, circumflexum in penultima habens.

προπέτρυνσι, anno tertio ante.

προπερύσινος, η, ὄν, qui est anni ante praesentem tertii.

προπετάννυμι, προπεταννύω, praetendo, -ere.

προπέτασμα, τό, aulaeum, οὖ.

προπέτεια, ἡ· 1) praecipitantia, θ. 2) = ἱταμότης, temeritas.

προπετής, ἔς· 1) = προπεπτωκός, procidius, a, um· 2) = ἐπιρρεπής, proclivis, e· 3) = ἱταμός, protervus, a, um, temerarius, a, um.

προπετῶς, praecipitanter.

προπήγνυμι, προπηγνύω· 1) prius congeleo· 2) praefigo (-xi -ere) aliquid alicui rei.

προπηδάω -ῶ, prosilio, -ire.
 προπηλακίζω τινά, contumeliose tracto aliquem* — ομαι, contumeliam accipio, contumeliā afficior.
 προπηλάκισις, ἡ, προπηλακισμός, δ, contumelia, -ae, θ.
 προπίνω τινί τι, propino (-avi, are), aliquid alicui.
 προπίπτω, procido; promineo.
 πρόπλασμα, τό, specimen operis futuri; proplasma, atis, ου.
 προπλέω, prior navigo.
 προπληρόω -ῶ, ante repleo.
 πρόπλους, δ, prae-navigatio θ.
 προποδιής, ante pedes.
 προποιέω -ῶ, prius facio.
 προπολεμέω -ῶ, belligero ante; propugno, -are.
 πρόπομα, propinamentum, ου.
 προπομπή, ἡ, 1) praemissio, -onnis, θ. 2) deductio et comitatus prae-euntium in pompa.
 προπομπός, δ, deductor, δ.
 προπονέω -ῶ, 1) ante laboro, 2) — τινος, laboro pro aliquo.
 προπορεία, ἡ, primum agmen.
 προπορεύομαι, praeco (-ivi, -ire); progredior, -i.
 προπορίζω, ante supposito.
 πρόπους, ἡ, propinatio, θ.
 πρόπους, δ, pes anterior.
 προπτύω, exspuo, -ere.
 πρόπτωσις, ἡ, prolapsio, θ.
 πρόπτωτος, p[ro]ciduus, a, um.
 προπύλαιον, πρόπυλον, τό, vestibulum, -i, ου. τὰ προπύλαια, propylaea, -orum, ου.
 προπύργιον, propugnaculum, ου.
 προρρέω, profluo, -ere.
 πρόρρησις, ἡ, praedictio, θ.
 προρηγντικός, praedictivus.
 πρόρριξος, una cum radice.
 πρόσ, 1) μετὰ γεν. α') μετὰ παθητ. ρημ. ab, a, β') ab, per, πρὸς πατρός, a patre, γ') πρὸς σοῦ ἐστὶ, tuum est. 2) μετὰ δοτ. α') ad, apud, prope, in, β') praeter, γ') πρὸς τοῦτο, πρὸς τοῦτοις, ad hoc, ad haec, praeter, 3) μετ' αἰτιατ. α') ad in, versus, β') erga contra, γ') πρὸς τὸν αὐλὸν ἔδω, ad tibicinem cano, δ') πρὸς ἑσπέραν, ad vesp[er]um.

ε') τρέφω κύνας πρὸς θήραν, canes, alo ad venandum* στ') τὰ πρὸς πόλεμον, quae pertinent ad bellum, res bellicae, ζ') propter || ἐπιρ. πρὸς ἀκρίβειαν, accurate, πρὸς φίλλαν, amice.
 προσαγόρευμα, τό, appellatio, -onis
 προσαγορεύσις, ἡ, salutatio.
 προσαγορευτέος, appellandus.
 προσαγορεύω, 1) = προσφωνῶ, compello, saluto, -are, aliquid* 2) = ὀνομάζω, appello nomino.
 προσάγω, 1) adduco (-xi; -ere), aliquid, ἢ aliquid in, ad, 2) = προσφέρω, adhibeo, -ere, aliquid, 3) προσάγομαι τι ἢ τινι, ad me adduco ἢ adtraho aliquid ἢ aliquid* δθ. = allicio aliquid.
 προσαγωγός, δ, 1) introductor, -oris, δ. 2) conciliator, -oris, δ.
 προσαγωγή, ἡ, 1) aditus, accessus, -us, δ. 2) oblatio (sacrificii). 3) deductio, adductio, θ.
 προαγωγός, ὄν, adducens; alliciens, -entis, pellax, -acis.
 προσάδω, 1) accino, -ere, 2) = συναδω, concino, -ere.
 προσακούω, insuper audio.
 προσαλέω -ῶ, addoleo, -ere.
 προσαλείφω, adlino, -ere.
 πρόσσμμα, quiddid annectitur.
 προσάμυνω, opem alicui fero.
 προσανάβασις, ascensus, -us, δ.
 προσαναγκάζω, insuper cogo.
 προσανακλίνομαι, accumbo juxta aliquid.
 προσανάκλησις, accubitus.
 προσανατέλλω, insuper orior.
 προσανατρέπω, insuper evertō.
 προσανατρέχω, procuro in, ad.
 προσανατρίβω, leniter frico.
 προσαναφέρω, refero ad.
 προσαναχρώννυμαι, α') eundem colorem sumo, β') — τινι, communico cum aliquo.
 προσανέχω τινί, nitor alicui.
 προσανθέω -ῶ, insuper floreo.
 προσανοικοδομέω -ῶ, reaedificando adstruo.
 προσάντης, es, arduus, a, um.
 προσαντλέω -ῶ, insuper haurio.
 προσαπαγγέλλω, insuper nuntio.

προσαπαντάω -ᾧ, occurro, ere.
προσαποκρίνομαι, insuper respon-
pondeo, -ere.

προσάπτω 1) adjungo (-xi, ere)
aliquid alicui 2) adapto.

προσάραξις, ἡ, illisio, θ.

προσαράσσω, adlido, -ere.

προσαριθμέω -ᾧ, adnumero.

προσαρκτηκός, ἡ, ὄν, προσάρ-
κτητος, ὄν, septentrionalis, e.

προσαρμόζω, προσαρμόττω τι τι-
νι, adapto (-are) aliquid alicui.

προσαρπάζω, insuper arripio.

προσαρτάω -ᾧ, adpendo, con-
jungo, -ere, alicui aliquid -ᾧμαι

τινι, deditus sum alicui rei.

προσάρτημα, τό, appendix, θ.

προσάρτησις, ἡ, adpensio, θ.

προσαπασχολέομαι -οὔμαι, oc-
cupatus sum.

προσανδάω -ᾧ, adloquor, -i.

προσανέδω, adauggeo, -ere.

προσανύξεις, incrementum, ὄν.

προσβαίνω, ascendendo, -ere.

προσβάλλω 1) adjicio, -ere, ali-
quid 2) συνήθ. — τινι, irruo

(-rui, -ere), adior (-ortus sum

-iri), invado (-si, -ere), incido

(-ere) aliquem; 3) νεοελ. α') — τι-
νά λίθοις, τῷ ξίφει, saxi et ferro

aliquem peto 4) — παρθένον, ad-
tento virginem ὁθ. offendo (-ndi,

-ere) aliquem.

πρόσβασις, ἡ, adscensus, ἄ.

προσβατός, accessus, pervius.

προσβεβαίω -ᾧ, comprobo.
*προσβεβλημένος, offensus, lae-

sus, a, um, ἴδε προσβάλλω 2.

προσβεβάζω, accedere facio.

προσβλέπω, adspicio, -ere.

πρόσβλεψις, ἡ, adspectus, ἄ.

προσβοάω -ᾧ, acclamo, -are.

προσβολή, ἡ 1) adjectio, θ. con-
cursus (in proelio), ὁθ. impetus 2)

oppugnatio urbis, muris 3) νεοελ.
offensa, θ. injuria, θ.

προσβρέχω, insuper irriro.

προσγελάω -ᾧ, arrideo, -ere.

προσγίγνομαι, προσγίνομαι τινι
1) accedo ad aliquem; alicui me

junego 2) accedo alicui.

προσγράφω, adscribo (aliquid).

προσδεής, ἐς, qui eget.

προσδέησις, ἡ, indigentia, θ.

προσδεῖ, insuper opus est.

προσδεκτός, acceptus, a, um.

προσδέομαι 1) insuper egeo ἡ
indigeo, -ere 2) insuper rogo.

πρόσδεσις, ἡ, adligatio, θ.

προσδεσμεύω, adligo, -are.

προσδέχομαι 1) admitto, -ere 2)
exspecto, -are, aliquid 3) — τὸν

πολεμίων, excipio impetum hostis.

προσδίδωμι, insuper do.

προσδικάζω, adjudico, -are.

προσδιορίζω, verbis definitio quod
dictum est. ὁθ. α') definitio, -ire,

aliquid; β') statuo; constituo.

προσδιορισμός, ὁ, addita verbo-
rum determinatio.

προσδιώκω, ulterius persequor.

προσδοκᾶω -ᾧ, exspecto, -are, a-
liquid; spero, -are, aliquid — ᾧμαι,

exspector, -ari; in expectatione
sum.

προσδοκῶ -ᾧ, insuper videor.

προσδόκημα, expectatio, θ.

προσδοκητός, expectatus, a, um.

προσδοκία, ἡ, expectatio, -onis,
θ. spes, spei, θ.

προσδοκίμος, ὄν, qui expecta-
tur; de quo exspectatio est.

προσεγγίζω, adpropinquo, -are.

προσέγγις, ἡ, προσεγγισμός, ὁ,
adpropinquatio, -onis, θ.

προσεθίζω, e. adsuefacio, -ere;
—ομαι, adsuefio.

προσεικάζω, simile aliquid facio.

πρόσειμι, adeo, -ire.

προσεκβάλλω, insuper ejicio.

προσεκτικός, ἡ, ὄν, attentus, a,
um; accuratus, a, um.

προσεκτικῶς, attente.

προσεκχέω, insuper effundo.

προσέλασις, ἡ, impetus, ἄ.

προσελαύνω, equo advehor ad
aliquem ἡ ad aliquid.

προσέλευσις, ἡ, accessus, ἄ.

προσέλκω, προσελκύω, adtraho,
-ere; —ομαι, ad me traho aliquem.

προσενόω -ᾧ, adjungo, -ere.

πρόσεξις, ἡ, attentio, θ.

προσέοικα, εἴμ. similis, adsimi-
lis sum.

προσπαύω, insuper adduco.
 προσεπαίρω, insuper adtollo.
 προσεπιβάλλω, insuper injicio.
 προσεπιβλάπτω, insuper noceo.
 προσεπιβλέπω, insuper inspicio.
 προσεπικίμαι, insuper insto.
 προσεπικλίνω, isuper inclino.
 προσεπικλύζω, insuper inundo.
 προσεπιμετρέω -ῶ, ultra mensuram admetior.
 προσεπινοέω -ῶ, recens excogito; excogitatis adjicio (aliquid).
 προσεπιπίπτω, inquer incido.
 προσεπιπλέκω, insuper adnecto.
 προσεπιπλέω, adnavigo, -are.
 προσεπιπλήττω, insuper increpo.
 προσεπιτίθῃμι, insuper impono.
 προσεπιτρέπω, insuper permitto.
 προσεπιτρέβω, insuper defrico.
 προσεπιφέρω, insuper adfero.
 προσεπιφορτίζω, insuper onero.
 προσεπιχέω, insuper infundo.
 προσεργάζομαι, praeterea facio.
 προσερεθίζω, insuper irrito.
 προσερείδω, adapto aliquid alicui rei; applico.
 προσερείδομαι, innitor, -i.
 προσερεπίζω, προσέρπω, adrepo.
 προσέρχομαι· 1) adeo (-ii, -ire); accedo, -ere· 2) advenio, -ire· 3) — εἰς τόπον ἐφ' ἡπυον, ἐπὶ νεώς, ἐφ' ἀμάξης, advehor. in (ad) locum equo, navi, curru.
 προσέτι, ultra; insuper.
 προσευκτήριον, precatorium, οὐ.
 προσεκτικός, apprecatorius.
 προσευρίσκω, insuper invenio.
 προσευχή, ἡ, precatio θ.
 προσεύχομαι, preces fundo; precor, (-atus sum, ari).
 προσεχής, ἑς· 1) continens, cohaerens· 2) proximus finitimus.
 προσέχω τινι, aliquid animum intendo ἢ adhibeo ἢ adverto.
 προσεχῶς, proxime; previ.
 προσζεύγνυμι, adjungo, -ere.
 προσζημιώω -ῶ, insuper damno.
 πρόσθηβος, ον, puber, -eris.
 προσηγορία, ἡ, 1) adlocutio, -onis, θ. 2) adpellatio, -onis, θ.
 προσηγορικός, ἡ, ὄν, adpellativus, a, um.

προσηκόντως, convenienter.
 προσήκω· 1) pertineo aliquo· 2) — τινί, pertineo ad aliquem ἢ ad aliquid, προσήκει μοι τι, convenit mihi aliquid, προσήκων (γένει φίλῳ), necessarius, ὅθ' οὐ προσήκοντες, necessarii, cognati.
 προσηλιάζω, soli expono.
 προσήλιος, soli expositus· || *γεο-ελ. τὸ προσήλιον, apricitas θ.
 προσηλόω -ῶ, (clavis) affigo (-vi, -ere), aliquid ἢ aliquem.
 προσήλυτος, ον· 1) advena, -ae, † 2) qui a gentilismo se contulit in judaismum.
 προσήλωσις, ἡ, adfixio, θ.
 προσημαίνω ante significo; portendo (-ndi, -ere) aliquid—ομαι, me portendo, ἢ portendor.
 προσημασία, ἡ, portentum, οὐ.
 προσημέιδω -ῶ, praesignico.
 προσήγνεια, ἡ, benignitas.
 προσήνεμος, ον, vento expositus, a, um, aurae patens.
 προσηνής, ἑς, benignus, a, um; lenis, mitis, e.
 προσηνῶς, benigne; leniter.
 προσσητέω -ῶ, circumsono.
 προσσηχής, ἑς, circumsonus.
 προσσθάλπω, foveo insuper.
 πρόσθεν· 1) ἐπὶ. ante anteriore in parte· πρόσθεν, πρὶν, πρόσθεν ἢ, priusquam· 2) πρόθ. ante (μετ' αὐτ.) πρόσθεν τῶν πυλῶν, ante portas.
 πρόσθεμα, additamentum, οὐ.
 πρόσθεσις, ἡ· 1) = προσθήκη, adjectio, θ. additio, θ. 2) ἀριθμ. consummatio, θ.
 προσθετός, addendus, a, um.
 πρόσθετος, ον· 1) additicius, a, um. 2) — κόμη, coma fictitia.
 προσθίω, accurro, -ere.
 προσθήκη, ἡ· 1) additio, adjunctio, adjectio θ. 2) accessio, θ. additamentum incrementum, οὐ.
 πρόσθημα, additamentum, οὐ.
 πρόσθιος, α, ον, anterior, -oris; primoris, e.
 προσείμι τινα πρὸς τι, admitto aliquem ad aliquid· συνήθ. μέσ. προσείμαι φίλον, admitto amicum ad me.

προσικετεύω, insuper supplico.
 προσίστημι, sisto: προσίσταμαι α')
 —ἐναντιοῦμαι, obsisto· β') παρίστα-
 μαι, adsum; proximus sum.
 προσισχύω, insuper, valeo.
 προσιτός, ἡ, ὄν, accessu facilis.
 προσκαθέζομαι· 1) adsideo, -ere·
 2)—τόπω (=πολιορκῶ τόπον), adsi-
 deo locum, obsideo.
 προσκάθημαι· 1) adsideo· 2) ob-
 sideo· 3) praesideo.
 προσκαθίζω καί—ομαι, adsideo,
 -ere.
 πρόσκαιρος, ὄν, temporarius, a,
 nm; temporalis, e.
 πρόσκαιρος, temporarie.
 προσκαίω, aduro, -ere.
 προσκαλέω -ῶ· 1) advoco, -are,
 aliquem ad aliquid· 2) arcesso (-ivi,
 -ere) aliquem· *3) νεοελ.—τινὰ εἰς
 δεῖπνον, ad prandium aliquem in-
 vito ἢ voco || —οῦμαι, (προσεκλή-
 θην) εἰς δεῖπνον, ad prandium in-
 vitor (invitatus sum).
 προσκάνω, adtaboro, -are.
 προσκαρτερέω -ῶ, persevero.
 προσκαρτερέω, perseverantia.
 προσκατατάσσω, adjicio.
 πρόσκειμαι· 1) positus ἢ situs
 sum ad; *2) jaceo· 2) appositus sum·
 3) additus sum, adjunctus sum·
 4)—ἐπίκειμαι, insto, alicui; urgeo
 aliquem.
 προσκειμένως, instanter.
 προσκέλλω, adpello navi.
 προσκέπτομαι, prius considero.
 προσκεφάλαιον, τό, cervical,
 -aris, οὐ. pulvinar, -aris, οὐ.
 προσκήνιον, proscaenium, οὐ.
 προσκήνιος, qui ante scena est.
 προσκινέω -ῶ, admoveo -ere.
 πρόσκιος, ὄν, umbrosus a, um.
 προσκλαίω, defleo, -ere.
 πρόσκλησις, ἡ· 1) advocatio,
 -onis, θ. 2) in jus vocatio· 3) νεοελ.
 — εἰς δεῖπνον, invitatio ad pran-
 dium.
 προσκλινής, ἐς, acclinis, e.
 προσκλίνω· 1)—τί τινι, acclino
 aliquid alicui· 2)—ομαι ἢ προσ-
 κλίνω τινί, me acclino in ἢ ad
 aliquid ὁθ. faveo, studeo alicui.

πρόσκλησις, ἡ, inclinatio, θ.
 προσκλύζω τινί, adluo, -ere, ali-
 quid· —ομαι, adluor, -i.
 πρόσκλυσις, ἡ, adluvis, -ei, θ.
 προσκοινωνέω -ῶ· 1)—τινι, par-
 ticipem, facio· 2)—τινος, cum-
 munico cum aliquo.
 προσκολλάω -ῶ, agglutino· —ῶ-
 μαι τινι, agglutino me adhaerescio
 (-haesi, -ere) ad, in aliquid ἢ alicui
 προσκόλλησις, ἡ, agglutinatio.
 προσκομίδη, ἡ· 1) adportatio, ad-
 vectio, θ. 2) oblatio, θ.
 προσκομίζω, adporto, -are; adfe-
 ro, -erre; adveho -ere, aliquid;
 —ομαι, advehor (-vectus sum).
 πρόσκομμα, τό, obstaculum, -i,
 οὐ. impedimentum, οὐ.
 προσκοπέω -ῶ, provideo.
 προσκόπησις, provisio.
 πρόσκοπος, ὁ, speculator prae-
 missus.
 προσκόπτω, impingo (-pegi, -ere);
 offendo (-ndi, -ere).
 προσκρίνω, adjudico, -are.
 πρόσκρισις, ἡ, adjudicatio, θ.
 πρόσκρουσις, ἡ, offensio, θ.
 προσκρούω τινί, impingo (-pegi,
 -ere); offendo (-ndi, ere).
 προσκτάομαι -ῶμαι, insuper ac-
 quiro (aliquid).
 πρόσκτησις, ἡ, possessio, θ.
 προσκτίζω, insuper condo.
 προσκυλινδένω -ῶ, προσκυλινδῶ,
 προσκυλίω, advolvo aliquid.
 προσκυμάλω, fluctuando adluo.
 προσκυνέω -ῶ, adoro manu ad
 os relata, saluto osculando; ὁθ.
 adoro, veneror aliquem.
 προσκύνημα, τό, adoratio, θ.
 προσκύνησις, ἡ, adoratio, θ. ve-
 neratio, θ. cultus, -us, ἄ.
 προσκυνητής, ὁ, adorator, ἄ.
 προσκυνητικῶς, adorantis modo.
 προσκυνητός, adorandus, a, um.
 προσλαλέω -ῶ, adloquor, -i.
 προσλαλήδ, ἡ, adlocutio, θ.
 προσλαμβάνω, 1) insuper accipio
 (-cepi, -ere) aliquem ἢ aliquid· 2)
 mecum sumo ἢ duco aliquid· 3)
 adsumo -ere.
 πρόσληψις, ἡ, 1) adsumptio, θ. 2)

receptio, θ. 3) comparatio.
προσλιπαρέω -ῶ 1) assiduus sum in aliqua re 2) = *ἱκετεύω*, obsecro, -are aliquem.

προσλιπάρεαι, ἡ, obsecratio, θ.
προσμανθάνω, addisco, -ere.

προσμαρτυρέω -ῶ *τινι*, adtesto (-status sum, ari) aliquid.

προσμάχομαι, oppugno, -are.

προσμειδιάω -ῶ, adrideo alicui.

προσμένω 1) permaneo, -ere 2) = *περιμένω*, *ἀναμένω*, exspecto (-avi, -are), aliquem ἢ aliquid.

προσμηχανάομαι -ῶμαι, insuper machinor, -ari.

προσμιγνύμι *τινι τι*, admisceo (-scui, -ere) alicui aliquid.

πρόσμιξις, ἡ, admistio, θ.

προσμισέω -ῶ, simul odi.

προσμισθόω -ῶ, mercede loco aliquid — *οὔμαι*, mercede conduco

προσμοιράζω, adtribuo, -ere.

πρόσσοδος, ἡ 1) adventus, accessus, -us, ἄ. 2) = *τὰ προσερχόμενα χρήματα*, reditus, -us, ἄ. 3) *τὰ ἐκ τῶν ζώων ἢ τῆς γῆς*, proventus, us, ἄ

προσοῖδα, insuper acio.

προσοικειῶ -ῶ, familiarem reddo; — *οὔμαι* = *οἰκειοῦμαι τινα ἢ τι*, mihi concilio et adjungo aliquem ἢ aliquid.

*προσοικειώσις, familiaritas, θ.

προσοικέω -ῶ, habito ad ἢ apud (aliquem).

προσοίκησις, habitatio finitima.

προσοικίζω, accolam addo.

πρόσοικος, ον, accola, vicinus.

προσομιλέω -ῶ *τινι πρὸς τινα* 1) versor cum aliquo; consuetudo mihi est cum aliquo; 2) colloquor, sermonico cum aliquo.

προσομιλία, ἡ 1) consuetudo; -inis, θ. 2) sermocinatio, θ.

προσόβνυμι, insuper juro.

προσομοιάζω *τινι*, similis ἢ assimilis alicujus sum.

προσομοιῶ -ῶ, similem facio; similem dico.

προσομοίως, similiter.

πρόσόν, τό, proprium.

προσορμίζω *την ναῦν*, navem appello ad titus.

προσόμενσις, appulsus ad litus.

πρόσορμος, ὁ, statio navium.

προσορχέομαι -οὔμαι, salto ad.

1. προσουρέω -ῶ, permejo.

2. προσουρέω -ῶ, *εἴμ*. secundo utor vento.

προσοφείλω, insuper debeo.

προσοχή, ἡ, adtentio, θ. animadversio, θ. **μετὰ προσοχῆς*, adtente.

προσόψημα (= *προσφάγιον*), id quo cum pane vescimur.

πρόσopsis, ἡ 1) aspectus, us, ἄ. conspectus, us, ἄρ. *2) — *οἰκίας*, frons, -ntis, θ. pars antica.

προσπάθεια 1) amor vehemens alicujus rei; *2) conatus, us, ἄ.

προσπαθέω -ῶ *πρὸς τι* 1) affectu feror ad aliquid *2) *νεοελ*. conor, nitor (facere aliquid).

προσπαίζω *τινι*, joco cum aliquo — *σοι*, joco tecum.

προσπείράζω, adtento, -are.

προσπελάζω, adpropinquo.

προσπέλασις, adpropinquatio, θ.

προσπέμω, insuper mitto.

προσπήγνυμι, adfigo, -ere.

προσπιέζω, simul premo.

προσπίπτω 1) accido (-cidi, -ere) 2) occurro, obvius sum, incido.

προσπλέω, adnavigo, -are.

πρόσπλους, ὁ, adnavigatio, θ.

προσπνέω, adfio, adspiro.

προσποιέω -ῶ *τινι τι*, comparo, alicui aliquid — *οὔμαι α')* mihi comparo, mihi concilio β') = *ὑποκρίνομαι*, simulo, -are.

προσποίησις, ἡ 1) acquisitio, θ. 2) simulatio, θ.

προσποιητικός, ἡ, ὄν, simulationi aptus.

προσποιητός, simulatus, a, um.

προσποιητός, simulate.

προσπολεμέω -ῶ, bello aggredior.

προσπολεμόω -ῶ, *οὔμαι τινα*, insuper hostem facio.

προσπορεύομαι, proficiscor ad.

προσπορίζω, -ομαι *τι*, comparo mihi aliquid; acquiro (sivi).

προσπταίω 1) offendo, -ere; inpingo, -ere 2) pecco, -are; erro, -are 3) adversa utor fortunā.

πρόσπνυγμα, τό, amplexus, -us, ἄ.

προσπύσσομαι, amplector.
 προσπύω, conspuo, -ere.
 προσπύωσις, ἡ· 1) impetus irru-
 entis· 2) effensio, -onis, θ.
 πρόσραξις, ἡ, conflictus, -us, δ.
 προσρᾶπτω, adsuo -ere.
 προσρέω, adfluo -ere.
 προσρῆγγνυμι, adlido, -ere.
 πρόσρησις, ἡ· 1) compellatio, θ.
 2) = χαιρετισμός, salutatio, θ.
 προσρέπω, adjicio, projicio.
 προσκοπέω -ῶ, ῥῆμ. insuper con-
 sidero.
 προσταγή, ἡ· 1) jussum, -i, οὖ.
 *2) νεοελ. εἰς τὰς προσταγὰς σας, dic-
 to oboediens sum vobis.
 προσταγμα, τό, imperatum, οὖ.
 *προστάζω τινά, impero (-avi, are)
 alicui.
 προστακτικός, ἡ, ὄν, imperati-
 vus, a, um; — ἡ ἐγκλισις, impera-
 tivus.
 προστακτικῶς, imperative.
 προστακτός, ἡ, ὄν, imperatus:
 πρόσταξις, ἡ, mandatum, οὖ.
 προσταράττω, amplius turbo.
 προσταῖς, ἡ, porticus, -i, θ.
 προστασία, ἡ, tutela, θ. praesi-
 dium, οὖ. patrocinium, οὖ.
 προσταῖσσω καὶ προσταῖτω· 1)
 praeficio (-feci) aliquem alicui rei·
 2) = ἐπιτάττω, impero, -are, jubeo
 (jussi), -ere; mando, -are· || —ομαι
 (προσετάχθην), imperor, (-ratus
 sum) ab aliquo, jubeor (jussus
 sum) ab aliquo.
 προστατεῖα, praesidatus, -us, δ.
 προστατευτικός, ἡ, ὄν, aptus ad
 praesidendum.
 προστατέω -ῶ τινος· 1) praesum
 (-fui) alicui rei· 2) praesideo (-edi)
 alicui.
 προστατεύω, protego (-texi) -ere,
 aliquem ἢ aliquid.
 προστατήριος, tutelarior, e.
 προστάτης, δ· 1) praeses, -idis, δ.
 2) tutor, δ. patronus, -i, δ.
 προστάτις, ἡ, praeses, -idis, θ.
 patrona, θ. curatrix, θ.
 πρόστέγασμα, προστέγιον, τό, tecti
 prominentia.
 προστεχίζω, murum addo.

πρόστεγνος, pectori impositus.
 προστεφανῶ -ῶ, ante coronō.
 προστήκω, liquefactum adfundo.
 προστίθημι· 1) addō (-diti, -ere)
 alicui aliquid· 2) adiicio, (-jeci,
 -ere) aliquid alicui· 3) προστίθεμαι
 (προσετέθη), addor ditus sum, -i);
 me adjungo.
 προστιμάω -ῶ, mulcto, -are.
 προστίμημα, τό, mulcta, θ.
 πρόστιμον, τό, mulcta, θ. poe-
 na, θ. *καταδικάζω τινά εἰς —, ἐπι-
 βάλλω τινί —, mulctam alicui ir-
 rogo, dico, judico, impono ἢ pe-
 cuniā mulcto aliquem.
 προστόμιον, ostium (fluminis).
 προστομῆς, ἡ, lingula (tibiae).
 πρόστομος, praeacutus, a, um.
 πρόστοον, porticus ante aedes.
 προστρέχω (προσέδραμον), accurro
 (-curri) -ere; occurro (-curri), ad
 aliquem ἢ ad aliquid.
 προστρέβω, affricco, (-cui), -are;
 —ομαι τι, mihi aliquid affricco.
 πρόστριψις, ἡ, affricatio, θ.
 προστυγχάνω, occurro; obvius
 fio; forte occurro· || προστυχών,
 οὖσα, ὄν, qui forte occurrit, qui forte
 incidit.
 προστυχής, ἐς· 1) obvius· 2) — τῇ
 φιλοσοφίᾳ, versatus in philosophia.
 προσυλλέγω, ante colligo.
 προσυλλογισμός, prosyllogismus.
 προσυνίημι, ante intelligo.
 προσυντάσσω· 1) ante ordino· 2)
 ante compono aliquid.
 προσυντρίβω, ante frango.
 προσυπαντάω -ῶ, venio obviam.
 προσυπογράφω, una subscribo.
 προσυποδείκνυμι, ostendo.
 προσυφαίνω, attexo, -ere.
 προσφάγιον, προσφάγημα, τό, id,
 quo cum pane vescimur.
 προσφαίνομαι, adparo ad.
 πρόσφατος, ὄν, recens.
 προσφάτω, macto ante.
 προσφάτως, recens, nuperrime.
 προσφάτης, ἐς, similis, e.
 προσφέρω (προσούσω, προσήνεγκον)
 1) afferro (attuli, -erre)· 2) adhibeo
 (-bui, -ere)· 3) offero, defero (tuli;
 praebeo (-bui) alicui aliquid· 4)

—ομαι *τινι*· α') invehor in aliquem· β') tracto aliquem· γ') —ομαι *τι*, sumo aliquid.

προσφεύγω *πρός τινα*, *εἰς τινα*, confugio ad aliquem.

προσφίγγω, adligo, -ere.

προσφιλέης, *ἐς*· 1) gratus acceptus carus, a um; amabilis, e· 2) amicus· || *προσφιλέστερος*, α, ον, carior, amabilior, amantior· || *προσφιλέστατος*, η, ον, carissimus, amantissimus, a, um.

προσφιλέω, amice; grate.

προσφοιτέω -*ω*, saepius adeo.

προσφορά, *ἡ*· 1) oblatio, -onis, θ. 2) donum, -i, οὖ.

πρόσφορος, ον, commodus, a, um; conveniens, utilis, e.

προσφόρως, commode.

προσφραγίζω, ante insigno.

προσφυγή, *ἡ*, refugium, ii, οὖ.

προσφυής, *ἐς*· 1) coalescens, adhaerens· 2) natus ad aliquid.

πρόσφυς, *ὁ*, qui confugit ad aliquem (cujus patrocinium expetit). profuga, transfuga, -ae, d.

προσφυσάω, -*ω*, afflo, -are.

πρόσφυσις, *ἡ*, coalitio, θ.

προσφυντεύω, adsero, -ere.

προσφύομαι (*προσέφυν*) *τινι*, agnascor ('agnatus sum).

προσφυνῶς, concine; convenienter; congruenter.

προσφωνέω -*ω*· 1) alloquor, (-loquutus sum, -i) aliquem; acclamo (-avi), aliqui· 2) = *ἀφιεῶ* dico (-avi, -are).

προσφώνημα, allocutio.

προσφώνησις, *ἡ*· 1) allocutio, θ. 2) *ἐπὶ βιβλ.* dedicatio, θ.

προσχαρής, *ἐς*· 1) suavis, e· *2) *νεοελ.* laetus, a, um.

**προσχεδιάζω*, ante meditor; ante projicio (aliquid).

προσχέω, affundo, -ere.

πρόσχημα, *τό*· 1) praetextus, -us, d. velamentum, -i, οὖ. species, -ei, θ. **ὑπὸ* τό — *φίλλας*, specie amicitiae· 2) species magnifica (alicujus rei), decus, οὖ.

προσχίζω, proscindo, -ere.

προσχέω -*ω*, *προσχωρνήω*, *προσ-*

χώννυμι, aggero, (-avi, are); terra aggesta munior (aliquid).

πρόσχωμα, *τό*· 1) terrae aggestus; agger, d. 2) adluvies, θ.

πρόσχωρέω -*ω*· 1) — *πρός τινα* *ἢ* *πρός τι*, accedo (-cessi, -ere), ad (in) aliquem *ἢ* aliquid· 2) — *τινι* (*προστίθεμαι τινι*), accedo alicui· 3) concedo, -ere, confero me in aliquid· 4) concedo, ad aliquem· *ὅθ.* dedo me ad aliquem.

πρόσχωρησις, *ἡ*· 1) accessus, us, d. 2) deditio, -onis, θ.

πρόσχωσις, *ἡ*· 1) terrae aggestio· 2) adluvies, -ei, θ.

πρόσψανσις, *ἡ*, adtactus, -us, d.

πρόσψανώ, adtingo, -ere.

πρόσω, alira, longe, procul.

πρόσφθια, *ἡ*, accentus, -us, d.

πρόσφθιακός, *ἡ*, *όν*, ad accentos pertinens.

προσωθέω -*ω*, impello, -ere.

προσωνυμία, *ἡ*, cognomen, θ.

προσωπεῖον, *τό*· 1) *τὸ τῶν ὑποκριτῶν*, larva, -ae, θ. persona, -ae, θ. 2) *μετφ.* α') praetextus, us, d. species, ei, θ. β') simulatio, θ.

προσωπικός, *ἡ*, *όν*· 1) personalis, e· *2) *νεοελ.* proprius privatus.

προσωπικῶς, personaliter.

προσωπίς, *ἡ*, persona, θ.

προσωποληπτεύω -*ω*, personae rationem habeo.

προσωπολήπτης, *ὁ*, qui personae habet rationem.

πρόσωπον, *τό*· 1) — *ἀνθρώπου* α') vultus, -us, d. facies, -ei, θ. β') os, -oris, οὖ. *μετφ.* = *θάρρος*·

ποῖω ἂν προσώπῳ ἐνανέλθοιμι; quo ore redibo? 2) — *ὀκίας*, pars domus antica; frons aedium· 3) *ἐπὶ στρατοῦ*, *κατὰ* — *ἔγω*, a fronte aggreior· 4) *persona*· *5) *νεοελ.* = *ἀνθρώπος*· *μέγα καὶ ἐπιφανὲς πρόσωπον*, magnus et illustris vir.

προσωποποιέω -*ω*, *εἰμ.* personam fingo.

προσωποποιᾶ, prosopopoeia, θ.

προσώτατα, longissime.

προσώτατος, *η*, *ον*, longissime proventus *ἢ* progressus, a, um.

προσωτάτω, longissime.

προσώτερος, α, ον, longius pro-
vectus ἢ progressus, a, um.

προσωτέρως, ulterius.

προτακτικός, ἡ, όν, ἐπὶ θ. prae-
positus, a, um.

προταλαιπωρέομαι -οῦμαι, ante
labores (aerumnas) sustineo.

πρόταξις, ἡ, praepositio, θ.

προταράσσω, ante perturbo.

πρότασις, propositio, θ.

προτάσσω, καὶ προτάττω· 1) ante
colloco (-avi), praepono (-posui)
aliquem ἢ aliquid· -ομαι, ante col-
locor, primo loco (in fronte) col-
locor· 2) — τί τινας, antepono, prae-
fero aliquid alicui.

προτείνω· 1) protendo (-ndi, -ere),
aliquid· 2) porrigo (-exi, -ere), a-
liquid· 3) — τό όδον, hastam infe-
ro· 4) propono, -re, aliquid· 5) —
τινά, aliquem commendo.

προτειχίζω, muro praemunio.

προτειχισμα, propugnaculum.

προτελευταίος, paenultimus.

προτελέω ώ, solvo ante.

προτέμνω, proscindo, -ere.

προτενής, ές, protensus, a, um.

προτεραιός, pridianus, a, um.

προτεραιότης, ἡ, antecessio, θ.

προτερών, priores partes obineo;
prior sum loco.

προτερών -ώ· 1) praeceo, -ire,
praecurro, -ere.

προτέρημα, τό· 1) priores partes·
2) privilegium, -i, ον. 3) res bene
gestae· *4) νεοελ. α') dos dotis, θ.
bonum, -i, ον. β') virtus, utis, θ.

πρότερον, prius; ante.

πρότερος, α, ον, prior (-oris);
superior, -oris, δ.

πρότερω, προτέρωσε, longius.

προτήθη, ἡ, proavia, -ae, θ.

προτήκω, ante liquefacio.

προτίθηναι· 1) propono, expono
(-sui, -ere) aliquid· 2) oratione a-
liquid propono· 3) προτίθεμαι ποι-
εῖν τι, mihi propono facere (ut faci-
ciam) aliquid.

προτίκω, ante pario.

προτιμάω -ώ, pluris aestimo ἢ
facio aliquem ἢ aliquid· 2) — τινα
ἢ τι ἀντί τινας, praefero, antefero

(-tuli), aliquem ἢ aliquid alicui·
3) malo (malui).

προτιμησις, ἡ· 1) praelatio, θ.

2) praerogativa, θ. 3) praecipuum
studium.

προτιμητέος, praefendus.

προτιμητικός, honoratus, a, um.

προτιμότερος, α, ον· 1) praestan-
tior, antiquior, -oris· 2) potior,

melior· 3) ἐπὶ θ. προτιμότερόν έστι,
satus est, melius est.

προτιμωρέω -ώ, prior punior (-ivi),
prior ulciscor aliquem.

προτιρώσσω, prius vulnero.

προτολμάω -ώ, prior audeo.

προτομή, ἡ, signum (effigies), pec-
tore tenus (eiformatum).

προτοῦ ἢ πρὸ τοῦ, antehac, an-
tea, prius.

προτρεπτικός, exhortatorius.

προτρέπω, -ομαι· τινα εἰς, ἐπὶ,
πρός τι, ἢ ποιεῖν τι· impello (-puli)

-ere aliquem ad in aliquid ἢ ad
aliquid faciendum.

προτρέχω, praecurro, -ere.

προτρέβω, ante tero.

προτροπείδην, cursu concitato.

προτροπή, ἡ, exhortatio.

πρότροχος, δ, rota anterior.

προτρώγω, ante comedo.

πρότυπον, τό, futuri operis typus;
specimen, -inis, ον.

προτυπώω -ώ, praeformo, -are.

προτύπτω, ante percutio.

προτύπωμα, τό, typus praeivus.

προτύπωσις, ἡ, praeformatio, θ.

προῦνον, τό, prunum, -i, ον.

προῦπαντάω -ώ· τι, prior ob-
vius alicui venio ἢ fio.

προῦπάντησις, ἡ, obviam itio.

προϋπαρξίς, ἡ· 1) praexsistentia,
-ae, θ. 2) praecursio, θ.

προῦπάρχω, existo ante; sum
ante, praecedo tempore.

προῦπισχέομαι -οῦμαι, ante pro-
mitto (-misi) aliquid.

προῦποβάλλω, praesubjicio.

προῦποπτεύω, ante suspicor.

προῦπόστασις, ἡ, praesubsistentia.

προῦποτάσσω, ante subjicio.

προῦποτίθηναι· 1) ante suppono
posui) aliquid· 2) ante suggero.

προϋφαίνω, protexo, -ere.

προϋφαιρέω -ῶ, ante aufero.

προφαίνω· 1) praeluceo, lumen praefero· 2) praemonstro, -are· 3) —προσημαίνω, portendo, -ere· 4) —ομαι, me profero appareo in conspectum prodeō.

προφανής, ἐς, conspicuus, perspicuus manifestus, a, um.

προφανῶς, conspicue.

προφασίζομαι· 1) causas fingo; causam intersero· 2) praetexo (-xui) aliquid· 3) excuso (-avi) aliquid· πρ. νόσον, excuso morbum.

πρόφασις, ἡ· 1) causa, θ. 2) praetextum, οὐ, praetextus, ἄ.

προφασιστικός, ἡ, ὄν, ad excusandum dictus, a, um.

προφερής, ἐς, praestans, -ntis.

προφέρω· 1) profero (-tuli, -latum), aliquid; promo (-mpsi, -ere), aliquid· 2) —φθέγγομαι τι, profero -erre, aliquid.

προφεύγω, profugio, -ere.

πρόφημι, praedico, -ere.

προφημίζω, rumore spargo.

προφητάναξ, δ, propheta rex; regius propheta (David).

προφητεία, ἡ, vaticinatio, θ.

προφητεύω, vaticinor, -ari.

προφήτης, δ, vaticinator, ἄ.

προφήτις, ἡ, prophetis, -idis, θ.
προφητικός, ἡ, ὄν, propheticus, a, um; prophetalis, e.

προφητικῶς, prophetice.

προφητοκτόνος, ὄν, ἐπίθ. prophetae occisor.

προφθάνω· 1) praevenio (-eni) -ire, aliquem ἢ aliquid· *2) νοεῶ. ἐπρόφθασα, tempore adfui.

πρόφθασις, ἡ, praeventus, us, ἄ.

προφορά, ἡ· 1) prolatio, -onis, θ. 2) pronuntiatio, θ.

προφορικός· 1) qui pronunciat· 2) verbo prolatus, a, um.

προφορικῶς, verbo.

προφρόνως, propense.

προφυλακή, excubiae -arum, θ.

προφυλακτικός· 1) ad praecautiōem aptus, a, um· 2) praesidiarius· *3) cautus, prudens.

*προφυλακτικῶς, prudenter.

προφύλαξις, ἡ, cautio, θ.

προφυλάσσω καὶ προφυλάττω· 1) excubo, -are· 2) —τι, protego (-exi, -ere) aliquid· 3) —ομαι τι, praeveo (mihi) aliquid.

προφυντεύω, praesero, -ere.

προφωνέω -ῶ, prius vocem edo.

προχαίρω, ante gaudeo.

προχάραγμα, praevia delineatio.

προχαράσσω καὶ προχαράττω, prima lineamenta duco.

προχαρίζομαι, ante gratificor.

προχειμάζω, prior hiberno.

προχειρίζομαι τι· 1) in manus sumo aliquid; promo (-mpsi) aliquid· 2) —τινα, deligo (-ere) designo (-are), sumo (-ere) aliquem (ad aliquid faciendum)· 3) —(ὅπότινος), deligor (praetor, sacerdos).

πρόχειρος, ὄν, qui est ad manum; qui est in promptu.

προχείρως, prompte; facile.

προχέω, profundo, -ere.

προχθές, nudius tertius; ante hesternum diem.

προχθесινός, antehesternus.

προχθή, πρόχους, gutturium.

προχρίω, adte inungo.

πρόχρονος, ὄν, tempore prior.

πρόχυσις, ἡ, profusio, θ.

προχυτός, profusus, a, um.

πρόχωμα, τό, moles agesta; moles, -is, θ. agger, -eris, οὐ.

προχώννυμι, ante aggero.

προχωρέω -ῶ, procedo (-essi) -ere progredior (-essum), -i· ματφ.

προχωρεῖ τινί τι, (bene, prospere) aliquid alicui procedit ἢ succedit.

προχώρημα, τό, quod (prospere) successit.

προχώρησις, ἡ, successio, θ.

πρόχωσις, ἡ, moles aggesta.

προωθέω -ῶ, protrudo, ere; propello, -ere; aliquid.

πρόωλης, ἐς, ante perditus, δθ. plane perditus.

προωνέομαι -οῦμαι, ante emo.

προωνύμιον, τό, praenomen, οὐ.

πρόωρος, ὄν· 1) praematurus, a, um; 2) —πρόωμος, praecox, ocis.

πρόώρως, ante tempus.

πρόωσις, ἡ, propulsio, θ.

προώστης, δ, propulsor, δ.
προωστικός, ἡ, δν, vim propel-
lendi habens.

πρύμνα, ἡ, puppis, -is, θ.
πρυμναῖος, ad puppem pertinens
πρυμνήσια, τά, retinacula, οδ.
πρυμνήσιος, qui est in puppi.
πρυτανεία, dignitas prytanica.
πρυτανεῖον, τό, prytanëum, οδ.
πρυτανεύω, prytanis sum.
πρυτανικός, ἡ, δν, ad prytanum
pertinens.

πρύτανις· 1) prytanis, ἀρ. 2) —
Πανεπιστήμιον, rector Universitatis.

πρώην, nuper; ante; olim.
πρωθυπουργός, δ, princeps con-
cilii administrorum.

πρωθύστερον, hysteron proteron
πρωτὶ ἢ πρῶ, mane.

πρωῖα, ἡ, mane.
πρωϊαίετα, ἐπλρ. admodum tem-
pestive.

πρωϊαίτερον, citius; maturius.
πρώϊμος, ον· 1) maturus, prae-
maturus, a, um; 2) praecox.

πρωῖμος, praemature.
πρωῖνός, matutinus, a, um.

πρωῖος, ον· 1) matutinus, a, um·
2) — πρώϊμος, praematurus.

πρωϊός, δ, podex, -icis, δ.
πρωπέρνιοι, biennio, ante.

πρώρα, ἡ, prora, -ae, θ.
πρωρεύς, δ, proraeta, -ae, δ.

πρώτα, primum.
πρωτάγγελος, praenuntius.

πρωταγωνιστέω -ω, primas par-
tes (in scena) ago.

πρωταγωνιστής, qui primas agit
πρώταθλος, δ, primus athleta.

πρωταίτιος, ον· 1) qui maxime
in culpa est· 2) — τινος, auctor
alicujus rei.

πρωτεία, ἡ, πρωτεῖον, τό, τά,
-α, primatus, principatus, -us, δ.

πρωτεύουσα, ἡ, caput, θ.
πρωτεύω, primus sum; primas
partes teneo.

πρώτιστος, η, ον, omnium primus
πρωτοαθλητής, primus athleta.

πρωτόγαμος, ον, ἐπλθ. primas nu-
ptias agens.

πρωτογενής, ἐς, πρωτογέννητος,

ον, primogenitus, a, um.
πρωτόγονος, ον, primigenius, pri-
migenus, primitivus, a, um.

πρωτοκαθεδρία, ἡ, primus in
consessu aliquo locus.

πρωτόκλητος, primum vocatus.
πρωτόκτιστος, ον, primo condi-
tus ἢ creatus, primitivus, a, um.

πρωτόλειον, μάλ. πλθθ. πρωτό-
λεια, τά, (ἡ τῆς λείας ἀπαρχή), pri-
mitiae praedae.

πρωτόμαντις, princeps vates.
† πρωτομάρτυς, δ, primus martyr

πρώτον, primum, primo.
πρωτόπειρα, ἡ, tirocinium, οδ.

πρωτοπειρία, ἡ, rudimentum, οδ.
πρωτοπειρος, ον, qui aliquid pri-
mum tentavit; tiro, -onis.

πρωτόπλασις, initium formandi.
πρωτόπλαστος, ον, qui primus
fictus, creatus est· || † protoplastus

a, um; δ —, primus homo.
πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen

πρωτοπραξία, ἡ, prima exactio.
πρώτος, η, ον· 1) primus, a, um·

2) prior, -oris; praecedens, -ntis;
3) primus, primarius, a, um.

πρωτοστασία, ἡ, principatus, δ.
πρωτοστατέω -ω, primus in or-
dine sto (steti -are).

πρωτοστάτης, δ, antistes, δ.
πρωτοτόκια, πρωτοτοκεία, τά,

jus primogeniturae.
πρωτοτοκία, primogenitura, θ.

πρωτοτόκος, ἡ, primipara, θ.
πρωτότοκος, primogenitus, a, um

πρωτοτυπία, ἡ· 1) primum ἢ ori-
ginale exemplar; 2) proprietas, -atis,

θ. singularitas, -atis, θ.
πρωτότυπον, τό, originale prin-
cipale, -is, οδ.

πρωτότυπος, ον· 1) — ἀρχέτυπος,
originalis, ε· 2) primitivus, a, um·

*3) νεοελ. ἀνθρώπος —, homo ine-
ptus; mirum caput.

πρωτοτύπως, principaliter.
πρωτοϋπνιον, primus somnus.

πρωτοურγός, δν, primus auctor
ἢ ἀπλ. auctor (alicujus rei).

πρωτοφανής, primum apparens.
πρωτοφορέω -ω· 1) primos fru-
ctus fero· 2) primus gero aliquid·

*3) νεοελ. primum gero vestimentum aliquid.

πρωτοφόρημα, primitiae, πλ.

*πρωτοχρονιά, prima dies anni.

πρωτοχρόνιος, primaevus, a, um.

πρωτοψάλτης, δ, primus cantor

πρώτως, primum.

πταίρω, πτάρνυμαι (*πταιρνίζομαι), sternuo, -ere.

πταΐσμα, τό· 1) offensio, -onis, θ. lapsus, -us, δ. 2) laesio ex offensione· 3) συνήθ. culpa, θ.

πταισιμάτιον, offensiuncula, θ.

πταίω· 1) offensionem, culpam, noxam admitto (-isi); pecco, -are; delinquo (-liqui), -ere· 2) — ἐν τινι, offendo (-di) in aliqua re· *3) νεοελ. ἐγώ —; num culpa mea est?

πταρμός, δ, sternuatio, θ.

πτάρνυμαι, ἴδε πταίρω.

πτελέα, ἡ, ulmus, -i, θ.

πτελέϊνος, η, ον, ulmeus, a, um.

πτελεώδης, ες, ulmo similis.

πτελεών, δ, ulmarium, -ii, οὐ.

πτέρινος, η, ον, alatus, a, um.

πτέρις, ἡ, filix, -icis, θ.

πτέρνα, ἡ, calx, -lcis, θ.

πτερνίζω, calce ierio (-ire).

πτερνισμός, δ, ictus calcitrantis.

πτερνιστήρ, δ, calcar, -aris, οὐ.

πτεροδείς, εσσα, εν, alatus, pennatus, a, um· δθ. volucris, volatilis, e.

πτερόν, τό· 1) penna, pluma, -ae, θ. 2) ala, -ae, θ. 3) πτερά=ἐπάλξεις, pinnae, -arum, θ.

πτερόπους, δ, ἡ, alipes, -idis.

πτεροφόρος, ον, pennifer.

πτερόν, -ῶ· 1) plumo, -are· 2) alas addo; μετφ. erigo, -ere; —οῦμαι, erigor (-rectus sum, -i).

πτερυγίζω, alas pando.

πτερόγιον, τό, ala parva.

πτέρυξ, ἡ· 1) ala, -ae, θ. pinna, θ. 2)=ἐπάλξεις, pinnae, πλ.

πτερωτός, pennatus, a, um.

πτήμα, τό, volatus, -us, α.

πτήνδιον, τό, avicula, -ae, θ.

πτηγόν, τό· 1) ales -itis, δ. θ. 2) avis, -is, θ. volucris, -is, θ.

πτηγός, ἡ, δν, volucer, cris, cre; volatilis, e.

πιήεις, ἡ, consternatio, θ.

πιήεις, volatus, δ. volatura, θ.

πιήσω, ρήμ. metu contrahor; expavesco (-pavi) -ere.

πιηικός, ἡ, δν, volatilis, e.

πίλον, τό, penna; θ. pluma, θ.

πιλόω ὦ, pennas do.

πίλωσις, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio.

πιλωτός, ἡ, δν, pennatus, a, um.

πισάνη, ἡ, ptisana, -ae, θ.

πίσσω, pinso (pinsi) aliquid.

πτοέω -ῶ, metu consterno, percello, perterrefacio, aliquem —οῦμαι (ἐπιτόηθην), trepido, -are.

πτόησις, ἡ, pavor, -oris, δ.

πτυαλίζω, πτυελίζω, ρήμ. frequenter spuo.

πτύαλον, πτύελον, sputum, οὐ.

πτύδιον, τό, parvum ventiliabrum; parva lignea pala.

πτυκτός, plicatus, a, um.

πτόξ, ἡ· 1) plica, plicatura, -ae, θ. 2) ruga et sinus vestis.

πτύξις, ἡ, plicatio, θ.

πτύον, τό, ventiliabrum, οὐ.

πτύρμα, πτυρμός, pavor, δ.

πτύσις, ἡ, sputi ejectio.

πτύσμα, τό, sputum, -i, οὐ.

πτύσσω, plico (-avi και -ui).

πτυχή, ἡ, plicatura, -ae, θ.

πτυχίον, τό· 1) libellus plicatilis· 2) codicilli, diplōma, -atis, θ.

πτυχιούχος, cui diplōma est.

πτυχώδης, multas habens plicas.

πτύω· 1) spuo (-ui) -ere; expsuo, -ere, aliquid· *2) νεοελ. — τινά, spuo aliquem.

πτῶμα, τό, cadaver, -eris, οὐ.

πτῶσιμος, ον, caducus, a, um.

πτῶσις, ἡ, 1) casus, -us, δ. 2) ἐπὶ οἰκοδ. casus; ruina, -ae, θ. 3) ἐν τῇ γραμμ. casus, us, δ.

πτωτικός, ἡ, δν, causalis, e.

πτωτός, ἡ, δν, caducus, a, um.

*πτωχαίνω· 1) μεταβ. ad paupertatem, in inopiam aliquem reddo, paupero, -are, aliquem· 2) ἀμετ. pauper fio.

πτωχαλαζόν, pauper arrogans.

πτωχεία, ἡ· 1) mendicitas, -atis, θ. 2) paupertas, -atis.

πτωχεύω· 1) = προσαιτῶ ἐπαιτῶ, mendico, -are· 2) = πτωχός εἰμι, pauper, inops sum· *3) νθελ. = χρεωκοπῶ, creditoribus decoquo.

πτωχίζω, mendicum reddo.

πτωχικός· 1) mendico conveniens· 2) pauperstinus, a, um.

πτωχικῶς· 1) mendice· *2) = πτωχικά, misere.

πτωχοκομεῖον, τό, domus mendicorum; domus pauperum. [dens.

πτωχοποιός, όν, mendicum reddens· πτωχός, ός· 1) ἐπαίτης, mendicus, a, um· 2) = πένης, pauper,

πυγαῖος, ad nates pertinens.

πυγή, ή, nates, ium, θ. puga, θ. συγκίω τινά· paedico aliquem.

πυγιστής, ός, paedico, á.

πυγμαῖος, pygmaeus, a, um.

πυγμαχέω, ώ, pugilatu decerto.

πυγμαχία, ή, pugitatus, -us, á.

πυγμαχος, ός, pugil, -ilis, á.

πυγμή, ή· 1) pugnus, -i, á. 2) = πυγμαχία, pugilatus, -us, á.

πυγολαμπίς, ή, cicindela, θ.

πυελίς, ή, cavitas annuli.

πύελος, ή, solium balneare.

πυετία, ή, coagulum, -i, οὐ.

πύεομαι -οῦμαι, suppurō, -are.

πύησις, ή, suppuratio.

πύθεδών, ή, putredo, -inis, θ.

πύθειον, τό, oraculum, -i, οὐ.

πύθμην, ός, fundus, -i, á. ό πυθμήν της θαλάσσης, fundus maris; πυθμήν οκεύους, fundus vasi.

πύθω, putrefacio, -ere· πύθομαι, putresco, -ere.

πυκνά, crebro; frequenter.

πυκνός, ή, όν· 1) densus, a, um· 2) = συνεχής, densus a, um· 3) = συνεχρός, frequens, -ntis· 4) νοῦς πυκνός, mens prudens.

πυκνότερον, ἐπὶ. crebrius.

πυκνότης, ή· 1) densitas, θ. spissitudo, θ. 2) crebritas, θ.

πυκνόφυλλος, όν, densus foliis.

πυκνώω -ώ, denso (aliquid).

πύκνωμα, τό· = πυκνότης.

πυκνώς, dense, spisse.

πύκνωσις, ή, densatio, θ.

πυκνωτικός, ή, όν, densandi vim habens.

πύκτης, ός, pugil, -ilis, á.

πυκτικός, ή, όν, pugilatus aptus,

a, um, ή πυκτική, ars pugilis.

πυκτομαχέω -ώ, pugilor, -ari.

πυλαγορέω -ώ, pylagoras sum.

πυλαϊκός, ή, όν, pylaicus, a, um.

πυλαίτης, ός, custos portae.

πύλη, ή· 1) porta, -ae, θ. 2) Πύλαι (Θερμοπύλαι), Pylae, -arum, θ.

3) = τὰ στενά, portae.

πυλουργός, ός, ή, custos portae.

πυλώω -ώ, portis munio.

πυλών· 1) vestibulum, -i, οὐ. 2)

porta, -ae, θ. ostium, -i, οὐ.

πυλωρέω -ώ, custos portae sum.

πυλωρός, ός· 1) custos portae· 2)

meatus ventriculi inferior.

πυνθάνομαι· 1) audio, -ire; intelligo, -ere; cognosco, ere· 2) certior fio· 3) — τι (παρά) τινος, quae-ro (-sivi, -ere), aliquid ab (ex de) aliquo.

πύξ, pugnus.

πυξών, ός, buxetum, -i, οὐ.

πυξίδιον, τό, pyxidicula, θ.

πύξινος, ή, όν, πυξώδης, ές,

πύξινος, ές, πυξόχρους, οὐν, bu-

xeus, a, um.

πύξιον, τό, tabella scriptoria.

πύξις, ή, puxis, -idis, θ.

πύξος, ός, buxus, -i, θ.

πυοειδής, ές, puri similis.

πύον τό, pus; puris, οὐ.

πύοω -ώ, suppurō, -are.

πύρ, τό, ignis, -is, á.

πυρά, ή, pyra, θ. rogos, á.

πυράγχα, ή, forceps, -ipis, θ.

πυρακτέω -ώ, πυρακτώω -ώ, can-

defacio, -ere, aliquid — οῦμαι, can-

defio (-factus sum).

πυράκτωσις, ή· 1) actio cande-

faciendi· 2) incendium, οὐ.

πυραμικός, pyramicus, a, um.

πυραμίς, ή, pyramis, -idis, θ.

πυραμοειδής, ές, pyramidatus.

πυραυγής, ές, igni fulgens.

πύραυνον, τό, igniarium, -i, οὐ.

πυραύστης, ός, pyrausta, -ae, θ.

πυργηδόν, in modum turris.

πύργινος, όν, turresus, a, um.

πυργίον, πυργίδιον, τό, πυργί-

σκος, ός, turricula, -ae, θ.

πυργοειδής, *ἐς*, turri similis; turritus, a, um.

πυργοποιέω -*ῶ*, turrifico, -are.

πυργοποιία, *ῆ*, turris structura.

πύργος, *δ*, turris, -is, *θ*.

πυργωτός, *ῆ*, *όν*, turritus, a, um.

πυργεῖον, *τό*, igniarium, *οὐ*.

πυρεκβόλος, ignivomus, a, um.

πύρεξις, *ῆ*, accessio febris.

πυρέσσω καὶ πυρέττω, febrim habeo; febrío, febricitó.

πυρετός, *δ*, febris, -e.

πυρετώδης, *ἐς*· 1) febriculosus, a, um· 2) = θερμονεγός, calidus.

πυρετωδώς, calide.

πυρήν, *δ*, nucleus, -i, *ἀ*.

πυρίμα, *τό*, fomentum, *οὐ*.

πυρίσεις, *ῆ*, fomentatio, *θ*.

πυρίσφθος, *ον*, igni coctus, a, um.

πυρίκαυστος, *ον*, πυρίκαυτος, *ον*, igni exustus, a, um.

πυριλαμπής, *ἐς*, igni splendens.

πύρινος, *η*, *ον*, igneus, a, um.

πύρινος, *ῆ* πύριμος (*δ* πυρός), triticeus, a, um. [*ῆ* exhabans.

πυρίπινους, *ονν*, ignem spirans

πυρίτης λίθος, pyrites lapis.

*πυρίτις, *ῆ*, pyrites pulvis, pyritis, -idis, *θ*.

πυρίφλεγέθων, igni ardens || — (ποτ.) Pyriphlegethon.

πυρίφλεγής, *ἐς*, igni ardens.

πυρίφλεκτος, *ον*, igni combustus.

πυρκαϊά, *ῆ*, incendium, -ii, *οὐ*.

πυροβόλος, *ον*, ignes jaculans·

*τό — *ον*, tormentum (bellicum).

πυροειδής, *ἐς*, igni similis, e.

πυροειδώς, ignea specie.

πυρόεις, *εσσα*, *εν*, ignitus, a, um. igneus, a, um.

πυρολαβίς, *ῆ*, forceps, -ipis, *θ*.

πυρομαντία, *ῆ*, divinatio ex igni; iginispicium, -ii, *ἀ*.

πυρόμαντις, ex igni divinans.

πυρός, *δ*, triticum, -i, *ἀ*.

πυρός (= σῖτος), *δ*, triticum, *οὐ*.

πυροφόρος, *ον*· 1) ignifer, a, um· 2) triticum ferens.

πυρόχρως, *δ*, *ῆ*, igneus, a, um.

πυρόω -*ῶ*, ignio, -ire, aliquid; accendo, -ere, aliquid; — *οὔμαι*, ignesco, -ere; calesco, -ere.

πυρπολέω -*ῶ*, incendio conflagro aliquid, igni vasto aliquid; — *οὔμαι* (ἐπυρπολήθην), incendio (igni) conflagor, *ῆ* *οὐδ*. conflagro.

πυρπόλησις, *ῆ*· 1) conflagratio, -onis, *θ*. 2) incendium, -ii, *οὐ*.

πυρπόλος, *δ*, incendiarius, -ii, *ἀ*.

πυρρίχη, *ῆ*, pyrricha, -ae, *θ*.

πυρρίχιος πούς, pyrrichius.

πυρρόθριξ, πυρρότριχος, qui rutila comâ est.

πυρρός, *ἀ*, *όν*, fulvus, rufus, rutilus, flavus, a, um.

πυρρότης, *ῆ*, color rutilus.

πυρρόω -*ῶ*, rufum facio.

πυρρόδης, *ἐς*, rubicundus, a, um.

πυρραῖνω, rutilo, -are.

πυρρός, *δ*, fax ardens.

πυρσοφόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρσώδης, *ἐς*, ignitus, a, um.

πυρφόρος, *ον*, ignifer, a, um.

πυρώδης, *ἐς*· 1) igneus, a, om· 2) ignitus, a, um· 3) πυρώδεις ὀφθαλμοί, oculi ardentes.

πύρωμα, *τό*, inflammatio, *θ*.

πύρωσις, *ῆ*, coctio ad ignem.

πυρωτικός, *ῆ*, *όν*, urendi vi praeditus, a, um; fervens, -ntis.

πυρωτός, *ῆ*, *όν*, ignitus, a, um.

πύστις, *ῆ*, percontatio, -onis, *θ*.

πυστός, *ῆ*, *όν*, notus, a, um.

πυτία, *ῆ*, coagulum, -i, *οὐ*.

πυτίλω, crebro spuo.

πυώδης, *ἐς*, purulentus, a, um.

πύωσις, *ῆ*, suppuratio, *θ*.

πώ· 1) unquam· 2) adhuc· 3) οὐδελς πω, nullus dum.

πώγων, *δ*, barba, -ae, *θ*.

πωγωνοτρόφος, barbam alens.

πωγωνοφορέα, gestatio barbae.

πωγωνοφόρος, *ον*, barbam gerens; barbiger; barbatus.

πωλάριον, *τό*, parvus pullus.

πῶλος, *δ*, pullus, -i, *ἀ*.

πωλέω -*ῶ*, vendo (-didi, -ere) aliquid; venum aliquid do; — *οὔμαι* α') veneo (veni, -ire)· πόσον πωλείται; quanti veni? β') prosto (-stisti, -statum), -are.

πώλημα, *τό*, res venalis.

πώλησις, *ῆ*, venditio, -onis, *θ*.

πωλητήριον, *τό*· 1) = πρᾶτήριον,

forum, -i, οὐ. *2) νεολ. — (ὑπον. ἔγγραφον), tabulae venditionis.

πωλητής, ὁ, venditor, -oris, ἄ.

πωλητικός, ἡ, ὄν, vendax, acis.

πῶλος, ὁ, pullus, -i, ἄ.

1. πῶμα, τό, potio, θ. potus, ἄ.

2. πῶμα, τό, operculum, οὐ.

πωμάζω καὶ πωματίζω τι, operculo clando aliquid, operculo, aliquid.

πῶποτε, unquam.

πωρόω -ῶ, durum reddo in modum porī. δθ. induro ἢ obduro,

-are, obcaeco, aliquem ἢ aliquid.

πωρόδης, ες, tofosus; a, um.

πώρωσις, ἡ, animi durities; ex-

caecatio, θ. stupor, ἄ.

1. πῶς, quo modo? quo pacto?

qui? qua ratione?

2. πῶς (ἐγνλ.), quodam modo.

P

P, p (ρῶ), τὸ δέκατον ἑβδομον γράμμα, littera P, ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον τὸ μὲν ρ' = centum ἢ centesimus, τὸ δὲ ρ = centum millia.

ραβδίζω, virgis caedo (cecidī) aliquem; -ομαι, virgis caedor.

ράβδινος, ἡ, ὄν, virgeus, a, um.

ραβδίον, τό, virgula, -ae, θ.

ραβδοειδής, ἐς, virgae similis, e.

ράβδος, ἡ. 1) virga, -ae, θ. 2)

ράβδοι· α') = δέσμαι ράβδων (τῶν ἐν Ρώμῃ ραβδούχων), fascēs, -ium, ἄ.

β') lineae in vestibus.

ραβδουχέω -ῶ, virgas ἢ fascēs gesto; cum fascibus praecedo. δθ.

lictoris officium praesto.

ραβδουχία, ἡ, munus lictoris.

ραβδοῦχος· 1) qui virgam ἢ baculum gestat. 2) ἐν Ρώμῃ, lictor, ἄ.

ράβδωσις, ἡ, stria, striatura, θ.

ραβδωτός, ἡ, ὄν· 1) virgatus, a, um. 2) striatus, a, um.

ραγάς, ραγή, fissura, rima, θ.

ραγαῖος, α, ὄν, impetuosus, a, um; vi perumpens.

ραγδαιότης, ἡ, vehementia, θ.

ραγδαίως, impetuose.

ραγίζω, acinos carpo.

ράδαμος, ὁ, germen, οὐ.

ραδινός, ἡ, ὄν· 1) gracilis, e; mollis, e. 2) agilis, mobilis, e.

ράδιος, α, ὄν· facilis, e.

ραδιουργέω -ῶ· 1) facile ago, (aliquid). 2) male ago. *3) νεολ. machinor, -ari.

ραδιουργία, ἡ· 1) scelus, -eris, οὐ.

facinu, -oris, οὐ. θ. *2) νεολ. occultae artes.

ραδιουργός, ὄν· 1) levis, e; inconsideratus, a, um. 2) sceleratus, malignus, a, um. *3) νεολ. ραδιοῦργος, ὄν, dolis instructus, a, um.

ραδίως, facile.

ραθυμέω -ῶ, remisso sum animo; negligens sum.

ραθυμία, ἡ, animi remissio, θ.

desidia, θ. segnitia, -ei, θ.

ραθυμίζω, socordem reddo.

ράθυμος, ὄν, deses, socors.

ραθυμότερον, segnius.

ραθύμως, remisse; segniter.

ραιβός, ἡ, ὄν, incurvus, a, um.

ραιβοσκελής, ἐς, varus, a, um.

ραιβῶ -ῶ, incurvo, -are.

ραῖζω, melius me habeo.

ραίνω (ἐρρανα), adspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid aliqua re.

ρακενδύτης, ρακένδυτος, lacera veste indutus, a, um.

ράκιον τό, pannus, -i, ἄ.

ρακοδυτέω -ῶ, ρακενδυτέω -ῶ, pallium lacertum gesto.

ράκος, lacera vestis; pannus.

ρακοφορέω -ῶ, ρημ. laceram vestem gesto.

ρακῶω -ῶ, lacero, -are.

ρακώδης, ες, lacer, era, erum; pannosus, a, um.

ράμμα, τό· 1) sutura, -ae, θ. 2) filum, -i, οὐ. acia, -ae, θ.

ράμνος, ἡ, spina alba.

ράμφος, τό, rostrum, -i, οὐ.

ραμφώδης, ες, rostro similis.
 ρανίς, ἡ, gutta, -ae, θ.
 ραντήρ, δ, qui adspersit.
 ραντίζω, adspingo, inspergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid. —ομαι, me adspingo ἢ adspergor.
 ράντισμα, τό, adpersio, θ.
 ραντισμός, δ, adpersio.
 ραντός, ἡ, ὄν, adpersus, a, um.
 ράξ, ἡ, acinus, -i, δ.
 ρᾶον, ἐπὶ, facilius.
 ραπίζω· 1) = ραβδίζω, virga ἢ baculo caedo aliquem· 2) = κολαφίζω, alapam infligo (-xi) alicui· 3) —ομαι, mihi alapa infligitur.
 ράπισμα, τό, alapa, -ae, θ.
 ράπτῃς, δ, sartor, δ. consutor, δ. sarcinator, -oris, δ.
 ραπτική, ἡ, ars consuendi; sutura.
 ραπτός, ἡ, ὄν, sutus, consutus, a, um; subtilis, e.
 ράπτει, ράπτειρα, ἡ, sarcinatrix.
 ράπτω, suo, consuo, insuo (-sui, -ere) aliquid.
 ρᾶστος, ἡ, ὄν, facillimus, a, um.
 ραστωνένω, languere otio.
 ραστώνη, ἡ· 1) facilitas, -atis, θ.
 2) relaxatio animi· 3) otium, -ii, οὐ, inertia, -ae, θ.
 ραφάνη, ράφανος, ραφανίς, ἡ, raphanus, -i, δ.
 ραφεῖον, τό, sutrina, -ae, θ.
 ραφεύς, δ, sutor, sartor, δ.
 ραφή, ἡ, ραφία, ἡ, sutura θ.
 ραφίς, ἡ, acus, -us, θ.
 ραχιαίος, ad dorsum pertinens.
 ραχίζω, per spinam disseco.
 ράχιν, ἡ· 1) — ἀνθρ. τετραπόδων, ὄφεων, spina, -ae, θ. 2) — ὄρους dorsum montis.
 ραχίτης μυελός, spinalis medulla.
 *ραχτικὸς, ἡ, ὄν, qui, (quae, quod) morbo dorsi laborat.
 ραχίτις νόσος, morbus dorsi.
 ραψωδέω -ᾶ· 1) rapsodus sum; 2) carmina rhythmicè recito.
 ραψωδία, ἡ· 1) rhythmica recitatio carminum, 2) rapsodia, θ.
 ραψωδός, δ, rhapsodiarum recitator; rapsodus, -i, δ.
 ρᾶων, ρᾶον, facilius, -ius (-ioris).
 ρέγκος, ρέγκος, τό, rhonchus, -i.

ρέγκω, ρέγκω, sterto (-ui), -ere.
 ρεγγώδης, ες, stertens, -ntis.
 ρεῖθρον τό· 1) alveus, δ. 2) fluentum, -i, οὐ, flumen, θ. torrens.
 ρέκτης, δ, efficax in agendo; strenuus, a, um.
 ρεμβάζω, vago ἢ fluctuo mente; animo sum districto.
 ρεμβασμός, δ, vagatio mentis.
 ρέμβη, ἡ, vagatio, θ.
 ρεμβώδης, ες, animo districtus.
 ρέσπανος, δ, raphanus, -i, δ.
 ρέπω· 1) ἐπὶ πλάσσει. propendeo, -ere; vergo, -ere· 2) συγῆθ. μετφ. α') propensus sum ad aliquid· β') me inclino, ἡ (οὐδ.) inclino ad.
 ρεῦμα, τό· 1) fluentum, οὐ, flumen, οὐ. 2) fluxus, -us, δ.
 ρευματίζομαι, fluxione infestor.
 ρευματικός, ἡ, ὄν, fluxionibus; obnoxius; rheumaticus, a, um.
 ρευματισμός, δ fluxio, θ.
 ρεῦσις, ἡ, fluxus, δ. fluxio θ.
 ρευστικός, ἡ, ὄν, fluxidus, a, um;
 ρευστός, ἡ, ὄν, fluxus, a, um;
 fluidus, a, um.
 ρέω (ρεύσομαι, ἔρρυν, ἡ ἔρρυναι)· 1) fluo (-xi, -xum, -ere)· 2) mano-are.
 ρήγμα, τό, fissura, θ. rima, θ.
 ρήγνυμι καὶ ρηγνύω· 1) frango (-fregi, fractum, -ere) aliquid· 2) rumpo (rupi, ruptum, -ere) aliquid· 3) ρηγνύμαι, frangor, rumpor, -i.
 ρῆμα· 1) vocabulum, -i, οὐ· 2) verbum, -i, οὐ.
 ρηματικός, ἡ, ὄν, verbalis, e.
 ρηματίον, τό, vocula, ae, θ.
 ρήξιν, ἡ, fissio, θ. disruptio, θ. abruptio θ. *μετφ. discidium, οὐ.
 ρῆσις, dictum, οὐ, sententia, θ.
 ρητός α, ὄν, dicentus, a, um.
 ρητίνη, ἡ, resina, -ae, θ.
 ρητινίζω, resinam refero.
 ρητινίτης εἶνος, vinum resinatum.
 ρητινώ -ᾶ, resinam addo.
 ρητινώδης, resinosus, a, um.
 ρητόν, dictum, οὐ, sententia, θ.
 ρητορεία, ἡ, oratio in qua rhetorica praecepta servantur.
 ρητορεύω· 1) rhetoricam exerceo· 2) orationem habeo.
 ρητορικὸς, ἡ, ὄν, oratoricus, rhe-

toricus, a, um; eloquens.
 ρητορικῶς, oratorie.
 ρητός, ἡ, ὅν· 1) dicendus, memorandus 2) = εισημένος, dictus.
 ρήτρα, ἡ· 1) dictio, -onis, θ. 2) pactum, -i, οὐ. condicio, θ.
 ρήτωρ, ὁ· 1) rhetor, -oris, ἄ. 2) orator, -oris, ἄ.
 ρητῶς, certis verbis, diserte.
 *ρηχός, ὁ, non profundus, τὰ ρηχά, vadium, -i, οὐ.
 ριγέω -ῶ· 1) rigeo, -ero· 2) horreo prae metu, metuo, -ere· 3) = ἀπρακτῶ, frigeo, -ere; deses sum.
 ριγηλός, ἡ, ὅν, rigidus, a, um.
 ρίγος, τό, rigor, ἄ. frigus vehement, ἡ ἀπλ. frigus, ἄ.
 ριγῶω -ῶ, frigeo, algeo, -ere.
 ρίζα, ἡ· 1) radix, -icis, θ. 2) = αἰτία, ἀρχή, stirps, -rpis, θ.
 ριζικός, ἡ, ὅν· 1) ad radicem pertinens· 2) — ἡ μεταβολή, commutatio in totum facta.
 ριζικῶς, penitus; stirpitis.
 ρίζιον, ριζιον, τό, radícula, θ.
 ριζοβολέω -ῶ, radices ago.
 ριζοβόλησις, ἡ, radicum immisio.
 ριζοβόλος, ὁν, radices emittens.
 ριζοφαγέω -ῶ, radicibus vescor.
 ριζοφάγος, radicibus vescens.
 ριζοφνύεω -ῶ, radices ago.
 ριζῶω -ῶ· 1) radicibus firmo; stabilio, confirmo (aliquid)· 2) ριζοῦμαι (ριζῶω, οὐδ.), radior, -ari; radices capio.
 ριζώδης, ἐς, radici similis.
 ριζῶμα, τό, radicamentum, οὐ.
 ριζῶσις, ἡ, radicatio, θ.
 ρικινόμαι -οῦμαι, rugosus fio.
 ρικνός, ἡ, ὅν, ρικινώδης, ἐς, rugosus, a, um; curvus, a, um.
 ρικινότης, ρικινῶσις, rugositas, θ.
 ρίμμα, τό, jactus, -us, ἄ.
 ρίνες, αἱ, nares, -ium, θ. πλ.
 ρινέω -ῶ, limo -are, aliquid.
 ρίνη, ἡ, lima, -ae, θ.
 ρινηλασία, ἡ, fragrantia, θ.
 ρινηλατέω -ῶ, naribus (τ. ἕ. narium olfactu) indago aliquid.
 ρινηλάτης, qui naribus indagat.
 ρίνημα, ρινισμα, ramentum.
 ρινητήριον, τό, lima, -ae, θ.

ρινητής, ὁ, limator, -oris, ἄ.
 ρινίζω, limo, -are, aliquid.
 ρινίον, τό, limula, -ae, θ.
 ρινόκερος, rhinoceros, -otis, ἄ.
 ρινόμακτρον, τό, mucinum, οὐ.
 ρινοτομέω -ῶ, nasum amputo.
 ρινοτόμος, nasum amputa us.
 ρίον, τό, promontorium, -i, οὐ.
 Πλον Rhion ἢ Rhium, -i, οὐ.
 ριπή, ἡ, ictus, jactus, impetus venti, teli, fluminis).
 ριπίδιον, τό, flabellum, οὐ.
 ριπίζω· 1) ventilo, -are· 2) flabello ventulum factito ἢ facio· 3) sufflando ignem excito, -are.
 ριπῆς, ἡ· 1) flabellum, -i, οὐ. 2) ventilabrum, -i, οὐ.
 ριπισμα, τό, ventilatio, -onis, θ.
 ριπισμός, ρίπισις, ventilatio, θ.
 ριπιστήριον, τό, flabellum, οὐ.
 ριπτάζω, jacto -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, jactor (-ctatus sum) febri, fluctibus.
 ριπτασμός, ὁ, jactatio, θ.
 ριπτέω -ῶ, idem quod ρίπτω.
 ρίπτω· 1) jacio (-eci, -ere) aliquid· 2) projicio (-eci, -ere) aliquid· 3) conjicio, -ere· 4) —ομαι (ἐρρίφθην, ἐρριμμαι), jactor (jactus sum); projicio, coujicio (jectus sum).
 ρίς, ἡ, nasus, -i, ἄ.
 ριφή, ἡ, jactus, -us, ἄ.
 ρίψ, ὁ· 1) vimen, -is, 2) crates viminea· 3) μετφ. ἐπὶ κινδύνῳ, magno me periculo committo.
 ριψασπία, ἡ, clypei abjectio.
 ριψασπις, clypeo abjecto fugiens
 ριψάυχην, ὁ, cervicem jactans.
 ρίψις, ἡ, projectio, θ. jactus, ἄ.
 ριψοκινδυνέω -ῶ· 1) in pericula me praecipito· *2) νοσῶ. —, aleam subeo; periclitor, -ari.
 ριψοκινδυνός, ὁν, qui se in pericula praecipitat, ad periclitandum projectus, ὁδ. temerarius.
 ρογχαλίζω, sterto (-ui) -ere.
 ρόγχος, ὁ, rhonchus, -i, ἄ.
 ροδάκιντα, ἡ, persica, θ.
 ροδάκινον, τό, malum persicum, duracinum, -i, οὐ.
 ρόδαξ, ἡ, parva rosa.

ροδέα -ῆ, ῆ, frutex rosae; rosa, -ae, θ. rosetum, -i, οὐ.

ρόδειος, ον, ρόδεος, α, ον, roseus.

*ροδέλαιον, τό, rosa, -ae, θ.

ροδεών, δ, rosetum, -i, οὐ.

ροδίξω 1) roseo odore tingo, -ere 2) roseus fio.

ρόδιος, η, ον, rosaceus, a, um.

ροδίτης οἶνος vinum rosatum.

ροδοδάκτυλος ἥως, roseos digitos habens aurora.

ροδοδάφνη, ῆ, rosa laurea.

ροδοειδής, ἐς, rosae similis.

ρόδον, τό, rosa, -ae, θ.

ροδόπνεος, οὐς, οὐν, roseum odorem spirans.

ροδοπώλης, δ, rosarum venditor.

ροδόσταγμα, rosarum liquor.

*ροδοστεφής, rosis redimitus.

ροδοφόρος, ον, rosas gerens.

ροδόχρους, οὐν, roseus, a, um.

ροδών, δ, planta rosae.

ροδωνιά, ῆ, rosetum, -i, οὐ.

ροή, ῆ, fluxus, -us, δ.

ροιά, ῆ, malum granatum.

ροῖδιον (ρόδιον) = ροιά.

ροῖζος, δ, stridor, -oris, δ.

ροικός, ῆ, όν, curvus, a, um.

ροίτης οἶνος rhoites, -ae, δ.

ρομβέω -ῶ, ρῆμ. circumago ut rhombum.

ρομβοειδής, ἐς, ρομβώδης, ἐς, ρ. rhombo similis; rhomboides.

ρόμβος, δ, rhombus, -i, δ.

ρομβαία, ῆ, rhomphaea, θ.

ροῦς, δ, fluxus, δ. flumeu, οὐ.

ρόπαλον, τό, clava, -ae, θ.

ροπαλοφόρος, clavam gestans.

ροπή, ῆ, propensio, inclinatio, θ.

ρόπτρον, τό 1) = ρόπαλον, clava, -ae, θ. *2) νεοελ. malleus januae.

ροφέω ἢ ροφάω -ῶ 1) = καταπίνω, sorbeo (-bui, -ere) aliquid 2) = ὑποπίνω, sorbillo, -are, aliquid.

ρόφημα, τό, ρόφησις, ῆ 1) sorbitio, -onis, θ. *2) νεοελ. ρόφημα, sorbillum, -i, οὐ. jus, -uris, οὐ.

ροφητικός, absorbens, -ntis.

ροφητός, ῆ, όν, sorbilis, e.

ροχθέω -ῶ, strepitum edo.

ροχθος, δ, fluctuum strepitus.

ροώδης ἐς, fluidus, a, um.

ρύαξ, δ, rivus, -i, δ.

ρύγχος, τό, rostrum, -i, οὐ.

ρύδην, ρυδόν, affluent.

ρυθμίζω 1) ad numeros aptos

redigo, modulator, -ari, aliquid 2) tempero; formo, -are *3) νεοελ.

—ομαι πρὸς τὰς περιστάσεις, temporibus inservio.

ρυθμικός, rhythmicus, a, um.

ρυθμικῶς, rhythmice.

ρυθμιστής, δ, moderator, δ.

ρυθμοποιός, δ, modulator, δ.

ρυθμός, δ 1) modulatus, -us, δ. 2) rhythmus, -i, δ.

ρυκάνη, ῆ, runcina, -ae, θ.

ρυκάνησις, runcinandi actio.

ρῦμα, τό 1) fluentum, -i, οὐ. 2) remulcum, -i, οὐ.

ρῦμη, ῆ 1) = ὁρμή, impetus, δ. 2) = ὁδός, via 3) = συνοικία, vicus, δ.

ρῦμμα, τό 1) purgamentum, -i, οὐ. 2) lixivium, -ii, οὐ.

ρυμός, δ, temo, -oris, δ.

ρυμοτομέω -ῶ πόλιν, in vias (ad amussim) urben seco ῆ partior.

ρυμοτομία, ῆ, in vias (ad amussim) sectio ῆ partitio (urbis).

ρυμουλκέω -ῶ, remulco.

ρυμουλκήσις, ρυμουλκία, ῆ, remulcandi (navem) actio.

ρυμουλκός, δ, remulcus, δ.

ρύομαι, eripio aliquem e periculo; libero aliquem aliqua re.

ρυπαίνω, sordido, -are, aliquid μετφ. turpem et infamen reddo, contamino famam alicujus; —ομαι,

sordesco, -ere.

ρύπαξ, δ, rupex, -icis, δ.

ρυπαρέουμαι, sordidus sum.

ρυπαρία, ῆ, sorditudo, θ.

ρυπαρογραφία, ῆ, rerum humilium pictura (ῆ νεοελ. scriptio).

ρυπαρογράφος, δ, sordidarum, humilium rerum pictor.

ρυπαρός, δ, όν, sordidus a um; sordens, -ndis; squalidus.

ρυπαρότης, ῆ, sorditudo, θ.

ρυπαρῶς, sordide.

ρυπάω -ῶ καὶ ρυπόω -ῶ, sordeo (-ui, -ere); sordidus sum —οῦμαι, sordesco, -ere.

ρύπος, δ, (πληθ.) τὰ ρύπα, sor-

des, -is, θ. squalor, -oris, δ.
ρυστικός, ἡ, όν, abluens.
ρύσις, ἡ, fluxus, -us, δ.
ρυσός, ἡ, όν, rugosus, a, um.
ρυσότης, ἡ, rugositas, θ.
ρυσόω -ω, rugo -are. —οὔμαι,
 rugosus sum.
ρυστήρ, ρύστης, δ, liberator, δ.
ρύσσωσις, ἡ, rugositas, θ.
ρυσσώδης, ρυσσώδης, rugosus, a, um.
ρυστήρ, δ, retinaculum habenae,
 lorum freni.
ρυστιδών, τό τι rugo ἢ corrugo
 aliquid. —οὔμαι, rugo, -are.
ρυστιδώδης, ες, rugatus, a, um;
 ruginosus, a, um.
ρυστιδωμά, τό, ρυστιδωσις, ἡ, ru-
 gatio, -onis, θ. rugositas, θ.
ρυτίς, ἡ, ruga, -ae, θ. αἱ **ρυτί-**
δες, rugae, -arum, θ. rugositas, θ.
ρυτός, ἡ, όν, fluidus, a, um.
ρωγὰς, ἡ, rima terrae.
ρωγή, ἡ, fissura, -ae.
ρωγμή, ἡ, rima, -ae, θ.
ρωδιον, τό, ἴδε ροῖδιον.
ρώθων, δ, naris, -is, θ. **συνήθ.**
 οἱ **ρώθωνες,** nares, -ium, θ. **πλ.**
***ρωθωνίζω,** nares corrugo.

ρωμαῖζω· 1) Romanis faveo· **2)**
 latine loquor.
ρωμαλέος, α, ον, robore praedi-
 tus, a, am; robustus, a, um. **α**
ρωμαλεότης, δ, robur, οὐ.
ρωμαλέως, robuste.
ρώμη, ἡ· 1) robur, δ. **2)** vis, **πληθ.**
 vires, -ium, θ. fortitudo, -inis, θ.
ρώννυμι καὶ ρωννύω, robo, -are
 (aliquem ἢ aliquid); **ρώννυμαι,** me
 corroboro ἢ corroboror· **ἐρρωμαι,**
 valeo, -ere.
ρώξ, ἡ, fissura, -ae, θ.
ρωπογραφία, ἡ, pictura virgulto-
 rum et plantarum.
ρωπογράφος, δ, virgultorum re-
 rumque minutarum pictor.
ρωποπωλέω -ω, scruta vendo ;
 scrutarium facio.
ρωποπώλης, δ, scrutarius, δ.
ρῶπος, δ, scruta, οὐ. **πληθ.**
ρῶσις, ἡ, robur, οὐ.
ρῶστήρ, δ, mallens, -ei, δ.
ρῶστικός, δ, corroborans, -ntis.
ρωχή, ἡ, ρωχμός, δ, fissura,
 -ae, θ. rima, -ae, θ.
ρώψ, ἡ, virgultum, -i, οὐ. **συνήθ.**
 αἱ **ρῶπες,** virgulta, -orum, οὐ.

Σ

Σ, σ (σίγμα), τὸ Ἰδον, γράμμα.
 litera Σ; ὡς ἀριθμητ. σημεῖον τὸ μὲν
 σ=ducenta, τὸ δὲ σ=ducenta millia
σάβάζω (=βακχεύω), bacchor.
σάβανον, τό, linteum ἢ linteolum
 οὐ. sabanum ἢ savanum, οὐ.
σαββατίζω, sabbatizo, -are; sab-
 batum celeb, -are.
σαββατικός, sabbatarius, a, um.
σαββατισμός, sabbatismus, δ.
Σάββατον, τό, Sabbatum, -i, οὐ.
 τὰ **σάββατα,** hebdomas, θ.
σαβούρρα, ἡ, saburra, -ae, θ.
σάγαρις, ἡ, bipennis (securis).
σάγη, ἡ· 1) tegmen muli ἢ equi·
2)=σάγμα, clitellae, -arum, θ.
σαγήνηα, piscatus per sagenam.
σαγήνεύς, σαγήνευτήρ, σαγήνη-

τής, δ, qui sagenā piscatur.
***σαγήνευσις, ἡ,** irretendi actio.
σαγήνεύω, sagenā irretio (-ivi,
 ire) aliquem ἢ aliquid, **δθ.** —alicio,
 illicio (-ere); dolis duco aliquem;
 —ομαι, me irretio aliqua re.
σαγήνη, sagena, verriculum.
σάγιον, τό, sagulum, -i, οὐ.
σάγμα, sagma, θ. clitellae.
σαγματοποιός, δ, sagmarius, δ.
σαγοπώλης, sagorum propola.
σάγος, ἡ, sagum, -i, οὐ.
σαθρός, δ, όν· 1) puter, -tris, -tre;
 putridus· **2)** debilis, fragilis, e.
σαθρότης, ἡ, fragilitas, -atis, θ.
 debilitas, vitiositas, θ.
σαθρόω -ω, marcidum reddo,
σαθροῦμαι, marcesco, -ere.

σάθρωμα, labes, -is, θ.
 σαθρῆς, infirme.
 σαίνω, caudam moveo.
 σάιρω 1) = σαρῶ, (verro, verri, versum, -ere) aliquid 2) ore hio δθ. = rideo, ἢ irrideo, -erre.
 σακκίον, τό, sacculus, -i, δ.
 σάκκος, δ, saccus, -i, δ.
 σακκοφορέω -ῶ, saccum fero.
 σακκοφορία, ἡ, sacci gestatio.
 σακκοφόρος, ον, saccum ferens.
 σάκος, τό, scutum, -i, οὐ.
 σακτός, ἡ, ὄν, repletus, a, um.
 σάκχαρ, σάκχαρι, σάκχαρον, τό, saccharum, -i, οὐ.
 σαλαμάνδρα, ἡ, salamandra, θ.
 σάλευμα, τό, agitatio, θ.
 σαλεύω, ῥημ. agito, -are, aliquid; -ομαι, agitor; jactor, -ari.
 σάλος, δ, salum, -i, οὐ.
 σάλητ (ιχθ.), salpa, -ae, θ.
 σαλπικτής, δ, tubicen, -inis, θ.
 σάλπιγξ, ἡ 1) tuba, ae, θ. 2) ἡ ἐπικρατής — (τῶν ἱππέων), lituus.
 σάλητισμα, τό, tubae sonus.
 σαλπιστής, δ, = σαλπικτής.
 σαλπιστικός, qui tubā canitur.
 σανδάλιον τό, sandalium, οὐ.
 σανδαλοποιός, δ, sandaliarius, δ.
 σανίδιον, τό 1) tabella, -ae, θ. 2) axiculus, -i, δ.
 σανιδόω -ῶ, tabulis sterno, (-stravi, -ere) aliquid.
 σανιδώδης, asseri similis, e.
 σανίδωμα, τό, tabulatum, οὐ. tabulatio, θ. tabulae, -arum, θ.
 σανιδωτός, contabulatus, a, um.
 σανίς, ἡ, tabula, -ae, θ. asser, -eris, δ. axis, -is, δ. σανίδες, tabulae.
 σάξις, ἡ, referendi actio.
 *σάπιος, α, ον, puter, -tris, -tre.
 σαπρία, ἡ, putredo, θ. putor.
 σαπρίζω, putreo, -ere.
 σαπριδών -ῶ, putridum reddo.
 σαπρός, α, ὄν, puter, -tris, -tre; putridus, a, um.
 σαπρότης, ἡ, putor -oris, δ.
 σαπρώω -ῶ, putridum reddo (α-liquid) — οὔμαι, putresco.
 σάπφειρος, ἡ, sapphirus, -i, δ.
 σάπων, δ, sapo, -onis, δ.

σαρκάζω τινά, amare irrideo aliquem — ομαι ὑπό τινος, amare irrideor ab aliquo.
 σαρκασμός, δ, irrisio amara.
 σαρκαστικός, sarcasticus, a, um.
 σαρκαστικῶς, modo sarcastico.
 σαρκίδιον, σαρκίον, τό, caruncula, θ. μετφ. corpusculum, οὐ.
 σαρκίζω, carnes carpo.
 σαρκικός, ἡ, ὄν, carnalis, e.
 σαρκικῶς, carnaliter.
 σαρκοβόρος, carnivorus, a, um.
 σαρκοκήλη, carnosus ramex.
 σαρκοφαγία, ἡ, carniū esus.
 1. σαρκοφάγος, ον, carne vescens; carnivorus, a, um.
 2. σαρκοφάγος, ἡ, sarcophagus, δ.
 σαρκών -ῶ, carnem reddo, in-carno, -are.
 σάρκωδης, carnosus, a, um.
 σάρκωμα, carnis incrementum.
 σάρκωσις, ἡ, carnis generatio.
 σαρκωτικός, corporativus, a, um.
 σάρξ, ἡ 1) caro, -rnis, θ. pulpa, -ae, θ. 2) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πνεῦμα, corpus, -oris, δ. caro, -rnis, θ. 3) = ἀνθρώπος, homo, -inis, δ.
 σαρῶω -ῶ, verro ἢ everro (verri, versum, -ere); scopis purgo.
 σάρωθρον, τό, scopae, arum, θ.
 πλ. μικρὸν —, scopula, -ae, θ.
 σάρωμα, τό 1) quisquiliae, -arum θ. πλ. 2) purgamenta, οὐ. πλ.
 σάρωσις, ἡ, actio verrendi; purgatio, -onis, θ.
 σαρωτής, δ; scoparius, -ii, δ.
 σατανᾶς, δ, satanas, ae.
 σατανικός, ἡ, ὄν, ad Satan pertinens; diabolicus, a, um.
 σατανικῶς, modo diabolico.
 σατίρα, ἡ, satira, -ae, θ. salsum carminum genus.
 σατραπεία, ἡ, satrapia, -ae, θ.
 σατραπεύω, satrapes sum.
 σατράπης, δ, satrapes, -is.
 σατραπικός, satrapicus, a, um.
 σάττω (μέλ. σάξω) 1) = φορτίζω, onero, -are; onus impono 2) = πληρῶ, refercio.
 σάτυρα, ἡ, ἴδε σατίρα.
 σατυρίασις, (γός.) satyriasis, θ.
 σατυριάω -ῶ, satyriasi laboro.

σατυρίζω, satyricè dico; irrideo (-isi) aliquem ἢ aliquid.

σατυρικός, ἡ, ὄν, satyricus, a, um; dicax ἢ mordax, -acis.

σατυγίσκος, ὁ, satyricus, ὁ.

*σατυρισμός, δ, actio satyricè dicendi; actio irridendi.

σατυριστής, ὁ, poeta satyricus.

σάτυρος, satyrus, ὁ. homo salax.

σαῦρα, ἡ, lacerta, -ae, θ.

σαυροειδής, ἐς, lacertae similis.

σαῦρος, ὁ, lacerta, -ae, θ.

σαντοῦ, σαντής, ἴδς σαντοῦ, κτλ.

σάφα, perspicue.

σαφήνεια, ἡ, perspicuitas, -atis,

θ. claritas, -atis, θ.

σαφηνίζω, explano, aliquid.

σαφηνισμός, ὁ, explanatio, θ.

σαφηνιστικός, ἡ, ὄν, explanato-

rius, a, um; explanans, -ntis.

σαφής, ἐς· 1) clarus, perspicuus,

a, um· 2) planus, a, um.

σαφῶς, perspicue, clare;

σβέννυμι καὶ σβεννύω, exstinguo

(-nxi, -nctum, -ere) aliquid; σβέν-

νυμι, exstinguor (-nctus sum).

σβέσις, ἡ, exstinctio, -us, ὁ.

σβεστήρ, ὁ, exstinctor, ὁ.

σβεστήριος, α, ὄν, σβεστικός, ἡ,

ὄν, exstinguens -ntis.

σεαντοῦ, σεαυτής, tui ipsius, αὐ-

τὸς σεαντῶ, tibimet ipse.

σέβας τό, veneratio, θ. reveren-

tia, θ. observantia, θ.

*σεβάσματα, τά, reverentia, ob-

servantia, -ae, θ. salutatio, θ.

σεβάσμιος, α, ὄν, venerabilis, e;

reverendus, a, um.

σεβασμιότης, sanctimonia, θ.

σεβασμός, ὁ, veneratio, -onis, θ.

μετὰ σεβασμοῦ, venerabiliter.

σεβαστός, ἡ, ὄν, venerandus, a, um

reverendus, a, um.

σεβαστῶς, anguste.

σέβομαι· 1) veneror (-atus sum,

-ari)· 2) revereor (-veritus sum);

observeo are, aliquem ἢ aliquid·

*3) — τοὺς νόμους, leges vereor.

σειρά, ἡ· 1) series, -ei, θ. linea,

-ae, θ. 2) catena, -ae, θ. funis, -is,

ἀ. *3) νεοκλ. ordo, -inis, ὁ.

Σειρήν, ἡ, Siren, -enis, θηλ. αὖ

Σειρῆνες, Sirenes, -um, θ. πλ.

σεισάχθεια, ἡ, novae tabulae.

σεΐσις, motio, θηλ. quassatio ἢ

concussio, θ. concussus, ὁ.

σεισμός, ὁ, terrae motus.

σεισοπυγίς, ἡ, motacilla, θ.

σειστός, ἡ, ὄν, concussus, a, um.

σεΐστρον, τό, sistrum, -i, οὐ.

σεῖω· 1) quatio (quassi, quassum,

-ere) aliquid; moveo (movi, motum,

-ere) aliquid.

σελαγέω -ᾶ, σελαγίζω, splendeo,

-ere; iulgeo, -ere.

σελάγισμα, τό, σελαγισμός, ὁ,

splendor, ὁ. fulgor, ὁ.

σέλος, τό, jubar, -aris, ὁ. βόρειον

σέλας, jubar boreus.

σέλασμα, σελασμός, splendor.

σέλαχος (σελάχι λχθ.), ὁ, cartila-

gineum.

σεληναῖος, α, ὄν, lunaris, e.

σελήνη, ἡ, luna, -ae, θ. ἐκλειψις

σελήνης, lunae defectus.

σεληνιαῖζομαι, ἐγὼ. morbo comi-

tiali laboro.

σεληνιακός, ἡ, ὄν, lunaris, -e.

σεληνιασμός, morbus comitalis.

σεληνίδιον, τό, σεληνίσκος, ὁ.

σεληνίς, ἡ, lunula, -ae, θ.

σεληνοειδής, ἐς, lunae speciem

referens; lunatus, a, um.

σεληνόφως, τό, luninae splendor

σελίνινος, η, ὄν, ex apio factus.

σελινίτης οἶνος, vinum ex apio.

σέλινον, τό, apium, -ii, οὐ.

σελίς, ἡ, pagina, -ae, θ.

σέλλα, ἡ, sella, -ae, θ.

σέλμα, τό, transtrum, -i, οὐ.

σεμίδαλις, ἡ, simila, -ae, θ.

σεμιδαλίτης ἄρτος, panis ex si-

milā confectus.

σεμνολέγω -ᾶ· 1) graviter ἢ mag-

nifice loquor· 2) jactito, glorio· *3)

νεοκλ. pudice loquor.

σεμνολόγημα, τό, dictum grave,

quo quis se jactitat.

σεμνολογία, ἡ, -tictio gravis, ser-

mo venustus || *sermo pudicus.

σεμνολόγος, ὁ· 1) jactor, -oris,

ἀ. *2) pudicus, a, um.

σεμνοπρεπεία, gravitas decora.

σεμνοπρεπής, venerabilis e.

*σεμνοπρεπῶς, decenter.
σεμνός, ἡ, ὄν· 1) venerabilis, e; venerandus· 2) gravis, e; decorus, a, um· *3) νηοελ. modestus, a, um.
σεμνότης, ἡ· 1) gravitas, θ. 2) reverentia, θ. 3) pudicitia, θ.
σεμνοτυφία, ἡ, gravitas fastosa.
σεμνώω -ῶ, magnificis verbis aliquid exormo.

σεμνύνω, venerandum et augmentum aliquid reddo; honore et dignitate aliquem afficio· ὀθ. extollo, -ere —ομαι· α') gravitatem prae me fero; graviter me habeo· β') —κομπάζω, efferor, glorior.

σέμνωμα, τό, decus, -oris, ἄ.
Σεπτέμβριος, δ, September, ἄ.
σεπτός, ἡ, ὄν, venerabilis, e.
σεπτῶς, anguste; sancte.
σεῦτλον, τό, beta, -ae, θ.
σεύω, agito ἢ concito, -are —ομαι, concitor, -ari; fugio, -ere.

σηκάζω, stabulo includo.
σηκός, δ· 1) stabulum, -i, οὐ. 2) templum ἢ fanum, -i, οὐ.
σηκῶω -ῶ (≡σταθμῶ), pondero.
σηκῶμα, τό, libramentum, οὐ.
σημα, τό, signum, -i, οὐ.
σηκῶνω (ἐσηκῶσα), tollo, extollo, attolo, -ere; —ομαι, tollor, extollor; surgo (οὐδ.).

σημα, τό· 1) signum, -i· 2) monumentum, -i, οὐ. 3) —τάφος, sepulcrum, -i, οὐ.

σημαία, ἡ, vexillum, -i, οὐ. signum militare ἢ ἀπλ. signum, -i, οὐ.
σημαίνω (ἐσημῆνα)· 1) signum do· ὀθ. α') jubeo, -ere impero, -are· β') = προσσημαίνω, portendo, -ere· γ') = δηλῶ τι, significo, -are aliquid· —ομαι, significor, -ari· 2) = σφραγίζω, signo, -are· *3) — τὸν κώδωνα, aes pulso; campanam pulso.

σημαιοφόρος, δ, signifer, ἄ.
σημανοίς, ἡ, signi datio.
σημαντήρ, δ· 1) qui signum dat· 2) annulus signatorius.
σημαντήριον, τό, sigillum, -i, οὐ.
σημαντικός, ἡ, ὄν· 1) significans, -ntis; significativus, a, um· *2) νηοελ. notabilis, e.

σήμαντρον, τό, signum, -i, οὐ. sigillum, -i, οὐ.

σημασία, ἡ, significatio, θ.
σημεῖον, τό· 1) signum, -i, οὐ. 2) = ἡ σημαία, signum militare· 3) = δισσημεῖον, θαῦμα, portentum, οὐ. 4) = γνώρισμα, nota, θ.

σημειῶω -ῶ καὶ -οῦμαι, noto, denoto, -are, aliquid; —οῦμαι (πα· ὀητ.) notor (-tatus sum, -ari).

σημειώδης, ες· 1) significans, -ntis· 2) insignis, e; notabilis, e.

σημειώσεις, ἡ· 1) notatio -onis, θ. adnotatio, -onis, θ. 2) ἐν βιβλ. nota, -ae, θ. μάλ. ἐν τῇ πληθ. σημειώσεις, notae.

σημειωτικός, significativus.

σημειωτός, ἡ, ὄν, signatus, a, um.

σημερινός, hodiernus, a, um.

σήμερον, hodie.

σηπεδών, ἡ, putredo, θ.

σηπία, ἡ, sepia, -ae, θ.

σηπίον, τό, os sepiae.

σηπτικός, putrefaciens.

σηπτός, ἡ, ὄν, putridus, a, um.

σήπτω, putrefacio, -ere; —ομαι (ἐσάπτω, ἐσσηπτα), putrefio (-factus sum); putresco, -ere.

σηράγγιον, τό, caverna, θ.

σηραγγῶω -ῶ, excavo, -are.

σηραγγώδης, cavernosus, a, um.

σήραγξ, ἡ, fissura, rima (-terrae)· caverna, -ae, θ. hiatus (terrae).

σηρικός, ἡ, ὄν, sericus, a, um, sericeus, a, um.

σηρικοφόρος, sericatus, a, um.

σής (σητός), δ, tineae, -ae, θ.

σησάμινος, sesamius, a, um.

σησάμη, ἡ, σήσαμον, τό, sesama, -ae, θ. sesamum, -i, οὐ.

σησαμή, ἡ, placenta e sesamo et melle.

σησαμίτης, δ, e sesamo factus.

σησαμοειδής, ες, σησαμώδης, ες, sesamo similis.

σητόβρωτος, σητόκνοπος, ὄν, atinea corrosus, a, um.

σήψις, ἡ, putrefactio, θ.

σθεναρός, ἄ, ὄν, robustus, a, um.

validus, a, um.

σθεναρῶς, valide.

σθένος, τό· 1) robur, -oris, οὐ.

vis. θ. 2) ψυχικόν —, animus, -i, d. fortitudo, -nis, θ. 3) παντί σθένει, omnibus viribus; omni modo. σθενόω -ω, roboro, -are. σθένω, (robore) valeo, -ere. σιαγών, ἡ, maxilla, -ae, θ. σιαλίζω, σιαλοχέω -ω, salivam emitto; salivo, -are. σιαλικός, salivarius, a, um. σιαλισμός, δ, salivatio, -onis, θ. σιαλογόνος, ον, ἐπίθ. salivam gignens. σίalon τό, saliva, -ae, θ. σιαλοποιός, salivam excitans. σιαλώδης, ες, salivus, a, um. σιάλωμα, τό, saliva, -ae, θ. σίγα, tacite, ἐπίθ. τό νεοελ. σιγά, tacite silentio. σιγάζω, conticescere jubeo. σιγαλτός, α, ον, tacitus, a, um. σιγάω -ω. 1) taceo (-cui, -ere). 2) sileo (-lui, -ere). σιγή, tacite; clam. σιγηλός, ἡ, όν, σιγηρός, ά, όν, taceus, -ntis; silens, -ntis. σιγητικός, ἡ, όν, tacitus, a, um. σίγλαι, αί, in aures, θ. σίγμα, τό, sigma, -atis, ού. σιγματοειδής, ες, habens formam sigmatis. σιγμός, δ, stridor, -oris, d. σιδηρεία, ἡ, tractatio ferri σιδηρείον τό, officina ferraria. σιδήρεος -οὗς, ά, οὖν, ferreus, a, um (κυρ. και μετφ.). σιδηρικός, ἡ, όν, ferrarius, a, um; *σιδηρικά, ferramenta. σιδήρειον, ferramentum, ού. σιδηρόδεσμος (*σιδηροδέσμος) ον, ferrea vincula habens. σιδηρόδετος, ον, ferro vinctus, d. um; ferratus, a, um. *σιδηρόδρομος, δ, via ferrata. σιδηρον, τό, idem quod σιδηρος. σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea. σιδηροπώλης, δ, ferri venditor. σιδηρος, δ, ferrum, -i, ού. σιδηρουργειον, officina ferraria. σιδηρουργός, δ, faber, ferrarius. σιδηροφορέω -ω, ferrum (τ. ε. arma), fero. σιδηροφόρος, ferrum gestans.

σιδηρόω -ω, ferro munio ἡ obduco aliquid. σιδήρωμα, τό, ferramentum, ού. σιδηρουρχείον, τό, feri fodina; ferraria, -ae, θ. σίεalon, σίελος, ίδε σίalon. σίζω, strido, -ere; sibilo, -are. σικύα, ἡ, cucurbita, ae, θ. σικυάζω, cucurbito, -are. σίκυον τό, granum cucumeris. σίκυος, σικυός, σίκος, δ, cucumis, -is και eris, d. σικυώδης, ες, cucumeri similis. σικυών, δ, locus, cucumeribus consitus. σικχαίνω, και σικχαίνομαι τι, istudio (-ivi, -ire) aliquid. σικχασία, ἡ, taedium, ii, ού. σικχος, τό, fastidium, ού. σικχός, δ, homo fastidiosus. σιλλαινών, derideo, -ere. σιλλογραφέω -ω, scribo sillos. σιλλογραφία, sillorum scriptio. σιλλογράφος, δ, sillographus, d. σίλλος, δ, sillus, -i, d. ού. σιλλός -ω, derideo, -ere. σίμβλη, ἡ, σίμβλος, δ, σίμβλον, τό, alveare, -is, ού. alvearium, ού. σιμός, ἡ, όν, simus, a, um. σιμότης, ἡ, naris sima. σιμόω -ω, simum reddo. σίμωμα, τό, forma sima. σινάπι, σινάπιον τό, sinapi. σιναπίζω ινά, cataplasma e sinapi impono alicui. σινάπινος, e sinapi factus. σινασπισμός, δ, cataplasma, e sinapi; sinapismus, -i, d. σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ. σινδόνιον, τό. 1) parva sindon. 2) νεοελ. linteam, -i, ού. σινδόνη, ἡ, sindon, -onis, θ. linteam, -i, ού. σινδών, ἡ, = σινδόνη. σίνις, δ, homo noxius. σίνομαι, noceo, -ere; laedo, -ere. σίνος, τό, noxa, -ae, θ. σινωνίς, ἡ, rubrica, -ae, θ. σίζις, ἡ, sibilus, -i, d. σισύρα, ἡ σισύρα, ἡ, sagum pelliceum; sisurna, -ae, θ. σισυροφορέω -ω, sisurnam fero.

σιτάρκεια, ἡ, annona, -ae, θ.
σιταρκέω ὦ, annonam supposito
σιτάρχης, σίταρχος, δ, annonae
praeiectus.

σιτεία, ἡ, sagina, -ae, θ.
*σιτέμπορος, δ, frumentarius, δ.
σιτευτής, δ, saginator, -oris, δ.
σιτευτός, ἡ, ὄν, saginatus, a, um.
σιτεύω, sagino, (aliquem) —ομαι,
vicitio, -are.

σιτέω —ῶ, sagino, -are, aliquem;
nutrio, -ire —οῦμαι, commedo.

σιτηρέσιον, τό, frumentum, (pro-
stipendio); stipendium, -i, οὐ.

*σιτηρά, τᾷ, diversa frumenti ge-
nera; frumenta, -orum.

σιτίζω, εἴη. nutrio (-ivi, -ire) ali-
quem —ομαι, vescor, -i.

σιτίον, τό, cibus, -i, δ.
αἴτιμα, σιτισμός, σίτισις, ciba-
tio, -onis, θ. cibus, i, δ.

σιτιστός, ἡ, ὄν, ἴδε σιτευτός.
σιτοβολών, δ, horreum, οὐ.

σιτοδεία, ἡ, inopia, frumenti.
largitio.

σιτοδοσία, ἡ frumenti largitio.
σιτολογέω —ῶ, frumentor, -ari.

σιτολογία, ἡ, frumestatio, θ.
σιτολόγος, δ, frumentator, δ.

σιτομετρέω —ῶ, frumentum de-
metior; frumentum praebeo.

σιτοπομπεία, ἡ, σιτοπόμπιον, τό,
frumenti transmissio, -onis, θ.

σίτος, δ, 1) frumentum, οὐ. 2)
triticum, οὐ. 3) cibus, -i, δ. 4) κόλ-
κος σίτου, granum, δ.

σιτοφάγος, frumento vescens.
σιτοφόρος, ον· 1) frumentum fe-
rens ἢ advehens (camelus)· 2) +
γῆ ἡ ἀγρός, frumentarius ager.

σιτόχρους —ους, ουν, colorem fru-
menti habens.

σιττάκη, ἡ, σίττακος, δ, (ψιττα-
κος), sittace, θ. psittacus, δ.

σιτών, δ, ager, frumentarius.
σίφων, δ· 1) siphon, -onis, δ.

μικρός —, siphunculus, δ. 2) tubus.
σιωπάω —ῶ, sileo, (-ui, ere); ta-
ceo, (-cui, -ere).

σιωπή, ἡ· 1) silentium, -i, οὐ. 2)
taciturnitas.

σιωπηλός, ἡ, ὄν, σιωπηρός, δ,
*Ἑλληνο-Λατινικὸν Δεξιὸν

ὄν, taciturnus, a, um, atis θηλ.

σιωπηλῶς, σιωπηρῶς, tacite.

σιώπησις, ἡ, taciturnitas, θ.

σκαῖός, ἄ, ὄν, scaevus, a, um·

δθ. rusticus, ineptas, a, um.

σκαϊότης, ἡ, scaevitas, -atis, θ.

ruditas rusticitas.

σκαῖως, sinistre; inepte.

σκαλεία, ἡ, sarritio, -onis, θ.

σκάλευθρον, τό, surculum, οὐ.

σκάλευμα, sarritio, θ.

σκαλευτής, δ, sarritor, -oris, δ.

σκάλευσις, ἡ, sarritura, θ.

σκαλένω, fodio, (-odi, -ere), ἐν-
τεθ. = examino, -are aliquid.

σκαληνός, ἡ, ὄν, inaequalis, -e;

σκαλίζω, sarrio (-rui-), -ire, sar-
culo circumcirca sarrio aliquid.

σκάλισις, ἡ, σκαλισμός, δ, sar-
ritio, -onis, θ. sarritura, -ae, θ.

σκαλῖς, ἡ, σκαλιστήριον, τό, sar-
culum, -i, οὐ.

σκαλμός, δ, scalmus, i, δ.

σκάλωμα, τό, gradus instar sca-
lae· δθ. νεοελ. α') actio scandendi·

β') μετφ. μόρα, ae, θ.

σκάμμα, τό· 1) fossa θ. 2) τῆς

παλαιστρας —, scamma, θ.

σκανδάλη, ἡ, decipula, -ae, θ.

σκανδαλίζω, scandalum praedeo;
sum scandalo —ομαι, offendor (of-
fensus sum).

σκάνδαλον, τό, scandalum, -i,

pravum exemplum.

*σκανδαλώδης βίος, vita mali e-
xempli.

*σκανδαλωδώς, turpiter; probose.

σκαπανεύς, δ, fossor, -oris; δ.

σκαπάνη, ἡ, ligo, -onis, δ.

σκαπτέος, iodiendus, a, um.

σκαπτήρ, δ, fossor, -oris, δ.

σκάπτω· 1) fotio (fodi fossum,

ere)· 2) τὰ ἐσκαμμένα, fossa, quae

pentathlis terminus erat salienti·

δθ· ἡ παροιμ. ὅπερ τὰ ἐσκαμμένα

πηδᾶν, terminos transilio· *3) νεοελ.

σκάπτει μόνος τον τὸν λάνκον, sibi

mortem accelerat.

σκαρδαμυκτης, δ, qui nictat.

σκαρδαμυκτί, nictantibus oculis.

σκαρδαμύσσω καὶ —ττω, nicto,

-are καὶ nictor, -ari.

σκαρθμός, δ, saltus, -us, δ.
 σκαρίζω, salio, -ire.
 σκαρισμός, δ, saltus, -us, δ.
 σκαριφήματα, τὰ· 1) lineamenta·
 2) nugae tenues philosophorum.
 σκάρφη, ἡ, alleborum nigrum.
 σκασμός, δ· 1) claudicatio, -onis,
 *2) νεοελ. ἐπιφών. σκασμός! silen-
 tium! tace! tacete!

*σκατόν, τό, merda, -ae, θ.
 σκαφεῖον, δ, liger -onis, δ.
 σκαφεύω, fodio, -ere.
 σκαφεύς, σκαφευτής, δ, fossor.
 σκάφη, ἡ· 1) scapha, cymba, -ae,
 θ. 2) alveus, -i, δ. 3) πρὸς ζύμ.
 magis, -idis, θ. magida, -ae, θ.
 σκαφή, ἡ, fossa, θ. fossio, θ.
 σκαφίδιον, τό, scaphula.
 σκαφίς, ἡ· 1) scaphula, -ae, θ.
 2) alveus, -i, δ.

σκαφοειδής, ἐς, scaphae similis.
 σκάφος, τό, scapha, -ae, θ. σκά-
 φος νεώς, alveus, -i, δ.
 σκεδάννυμι καὶ —νύω, dissipō,
 dispergo, aliquem ἢ aliquid.
 σκεδασμός, δ, dispersio, θ.
 σκεδαστικός, dissipans.
 σκεδαστός, dissipatus, a, um.
 σκελέα, ἡ, tibiale, -is, οὐ.
 σκελετία, ἡ, exsiccatio, θ.
 σκελετεύω, excicco, -are.
 σκελετόν, τό, scelletus, -i, δ.
 σκελετός, ἡ, δν, exsiccatus, a,
 um. || δ — cadaver exsiccatum.
 σκελετώδης, ἐς, scelleto similis.
 σκέλλω, exsicco, -are; arefacio,
 -ere, aliquid; σκέλλομαι (ἐσκλημα),
 aresco, -ere (aridus sum).
 σκέλος, τό, crus, cruris, οὐ.
 σκέμμα, τό, cogitatio.
 σκεπάζω, tego (texi, tectum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid. —ομαι, tegor
 (tectus sum, -i); operior (opertus
 sum, -iri).

σκέπαρνον, τό, ascia, -ae, θ.
 σκέπας, τό, tegumentum, οὐ.
 σκέπαις, ἡ, operimentum, οὐ.
 σκέπασμα, τό· 1) tegumentum, i,
 οὐ. tegmen, -inis, δ. 2) velamen-
 tum, -i, οὐ. amictus, us, δ.
 σκεπαστήριος, α, ον, at tegan-
 dum aptus.

σκεπαστής, δ, qui tegit· δθ. =
 protector, defensor, δ.

σκεπαστικός, tegens, ntis.
 σκεπαστός, tectus, a, um.
 σκέπαστρον, τό, tegumen, οὐ.
 σκεπάω —ω, tego, -ere.
 σκέπη, ἡ· 1) tegumentum, -i, οὐ.
 2) locus tectus· 3) μετφ. protectio,
 -onis, θ.

*σκεπτικισμός, δ, ratio, eorum
 qui contra omnia disserunt.

σκεπτικός, ἡ, δν· 1) in cogita-
 tione defixus· 2) consideratus, a,
 um· 3) φιλόσ. scepticus.

σκέπτομαι· 1) cogito, (-avi, -are)
 aliquid ἢ de aliqua re· 2) conside-
 ro (-avi, -are) aliquid ἢ de re a-
 liqua· 3) delibero (-avi, -are) ali-
 quid ἢ de re aliqua.

σκευαγωγέω —ω, vasa colligo;
 vasa et utensilia veho.

σκευάζω, instruo, ere.
 σκευασία, ἡ, adparatus, -us, δ.
 σκεύασμα, τό· 1) confectio, -onis,
 θ. 2) res confecta.

σκευαστός, confectus, a, um.
 σκευή, ἡ, adparatus, -us, (quo
 aliquis instructus est)· δθ. vesti-
 tus, armatura ornatus κτλ.
 σκευοθήκη, ἡ, vasorum reposi-
 torium.

σκεῦος, τό, vas, vasis, οὐ.
 σκευοφόρος, ον, qui vasa fert ἢ
 portat· τὰ —α, impedimenta.

σκευοφυλάκιον, τό, locus custo-
 diendis utensilibus destinatus.

σκευοφύλαξ, utensilium custos.
 σκευωρέω —ω· 1) utensilia, cu-
 stodio· 2) insidias machinor.

σκευωρία, ἡ· 1) utensilium co-
 stodia· 2) insidiosum machina-
 mentum.

σκευωρός, δ, vasorum custos.
 σκέψις, ἡ, cogitatio, -onis, θ.
 consideratio, θ. deliberatio.

σκηνέω —ω· 1) tentorium figo· 2)
 in tentorio habito.

σκηνευτής, in tentorio habitans.

σκηνή, ἡ· 1) ἐν στρατοπέδ. taber-
 naculum, -i, οὐ, tentorium; οὐ.
 2) ἐν θεάτρ. scena, -ae, θ. 3) =
 καλύβη, casa, -ae, θ. 4) † ἐν σκη-

ναῖς δικαίων, in domicilio proborum.
σκηνηκός, ἡ, ὄν, scenicus, a, um;
scenarius, a, um.

σκηνοβατέω -ῶ, in scenam prodeō
σκηνογραφέω -ῶ, scenas pingo.

σκηνογραφία, scenographia, ὅ.

σκηνογράφος, qui scenas pingit.

σκηνοειδής, ἔς, tentorio similis.

σκηνοπηγία, ἡ· 1) tentorii con-
fectio· 2) παρ' Ἰουδαίοις, taberna-
culorum festum.

σκηνώω -ῶ· 1) tentorium figo· 2)
in tentorio habito.

σκήνωμα, τό· 1) tentorium, -ii,
ὄν. † 2) corpus humanum.

σκηπτός, ὁ, fulmen, -inis, ὄν.

σκηπτουχία, ἡ, sceptri gestatio.

σκηπτουχός, sceptifer, a, um.

σκήπτρον, τό, sceptrum, -i, ὄν.

σκήπτω, ῥήμ. nitor, -i; incumbo;
—ομαι· α') = στήριζομαι, fulcio me;
fulcior· β') —ομαι τι = προσασίζο-
μαι, praetexo aliquid.

σκήψις, ἡ, praetextus, -us, ἄ.

σκιά, ἡ· 1) umbra, -ae, ὅ. ἐν σκίᾳ,
in umbra· 2) μετφ. α') περὶ ὄνου
σκιάς μάχονται, de asini umbra (τ.
ἔ. de re frivola), certant· β') τὴν
ἑαυτοῦ σκιάν δέδιεν, umbram suam
timet, suam ipsius umbram metu-
it· γ') — ἐλευθερίας, libertatis
umbra (non realis)· *δ') tutela.

σκιαγραφέω -ῶ, adumbro.

σκιαγραφία, ἡ, σκιαγράφημα, τό,
adumbratio, -onis, ὅ.

σκιαγραφικῶς, adumbratim.

σκιάδιον, σκιάδιον, τό· 1) um-
bella, ὅ. 2) umbraculum, ὄν.

σκιαδηφορέω -ῶ, umbellam fero;
umbraculum gesto.

σκιαδηφόρος, ὄν, umbellam fe-
rens; umbraculum gestens.

σκιάζω· 1) umbro, ἡ in umbro,
-are; umbrā tego (aliquid); μετφ.
velo, -are· 2) νεοκλ. — τινά, terreo
aliquem; —ομαι, pavesco.

σκιαμαχέω -ῶ· 1) cum umbra
pugno· ὁθ. — inaniter laboro· 2) in
umbra pugno, -are.

σκιαμαχία, ἡ, dimicatio cum pu-
gna· ὁθ. dimicatio inanis.

σκιαρός, ἄ, ὄν, umbrosus, a, um.

σκιάς, umbraculum fornicatum.

σκιάσις, ἡ, obumbratio, ὅ.

σκίασμα, τό, σκιασμός, ὁ, obum-
bratio, ὅ. umbra, ὅ.

σκιαστικός, umbram faciens.

σκιατραφέω -ῶ, in umbra (τ. ἔ.
molliter) nutrio; —οῦμαι, in um-
bra dego.

σκήδαμαι, dissipor, -ari.

σκιερός, umbrosus, a, um.

σκιερώς, adumbratim.

σκιμπους, ὁ, sella plicatilis.

σκινδαλμός, ὁ, scindula, -ae, ὅ.

σκιοειδής, ἔς, umbrae similis.

σκιόεις, εσσα, ἐν, ἴδε σκιερός.

σκιουρός, ὁ, sciurus, -i, ἄ.

σκιόφως, τό, crepusculum, ὄν.

σκίρον, τό, umbraculum, ὄν.

σκιρρός, ἄ, ὄν, durus, a, um.

σκίρρος, ὁ, scirrhus, -i, ἄ.

σκιρρόμαι —οῦμαι (ἐσκιρρόμαι),
in scirrhum obduresco.

σκιρρώδης, ἔς, scirrhosus, a, um.

σκίρρωμα, τό, scirrhus, -i, ἄ.

σκιρτάω -ῶ, salto, -are.

σκίρτησις, ἡ, exsultatio, ὅ.

σκιρτητικός, ἡ, ὄν, ad exsultan-
dum pronus, a, um.

σκιρτητικῶς, exsultanter.

σκιρτοποιέω -ῶ, saltare facio.

σκιώδης, ἔς, umbrosus, a, um;
opacus, a, um.

σκιωτός, ἡ, ὄν, umbrā tectus.

σκληραγωγέω -ῶ, dure educo
aliquem; —οῦμαι, labore duror.

σκληραγωγία, ἡ, dura educatio;
labore corporis durities.

σκληρία, ἡ, duritia, -ae, ὅ.

σκληροκάρδιος, ὄν, qui duri cor-
dis est; crudelis e.

σκληρός, ἄ, ὄν, durus, a, um;
rigidus, a, um; crudelis, e.

σκληρότης, ἡ, duritia, ὅ.

σκληροτράχηλος, ὄν, rigidae cer-
vicis; contumax, -acis.

σκληρύνω τι, duro obduro, ali-
quid; —ομαι, duro, (ὀυδ.), indu-
resco.

σκολίω, ὁ, culex, -icis, ἄ.

σκολιός, ἄ, ὄν· 1) obliquus, a,
um; tortuosus· 2) perplexus, a, um;
pravus· 3) asper, difficilis, e.

σκολιότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis, θ. 2) pravitās -atis, θ.

σκολιῶς· 1) tortuose oblique· 2) prave, perverse perplexe.

σκολόπενδρα, ἡ, scolopendra, θ. σκόλωψ, δ· 1) palus praecatus ἢ ἀπλ. palus, -i, ἀ. sudes, -is, θ. 2) = σταυρός, crux, -cis, θ.

σκόμβρος, δ, scomber, -bri, ἀ.

*σκόνη, ἡ, pulvis, -eris, ἀ.

*σκορίζω, pulvero aliquid; —ομαι, me pulvero.

σκόπελος, δ, scopolus -i, ἀ.

σκόπευσις, ἡ· 1) contemplatio, θ. *2) γεωλ. actio collineandi.

σκοπευτήριον, τό· 1) specula, -ae, θ. *2) γεωλ. institutum scopi.

σκοπευτής, δ· 1) speculator, ἀ. *2) γεωλ. collineator, ἀ.

σκοπεύω· 1) speculor, -ari; contemplor, -ari· *2) γεωλ. α') = προτιθεμαι τι, in mente est mihi (cogito) aliquid facere· β') ἐπὶ σκοπὸν βάλλω, collineo (-avi, -atum, -are).

σκοπέω -ῶ καὶ σκοπέομαι -οὔμαι, (σκένομαι, ἐσκενῶμην, ἐσκενμαι)· 1) = θεωρῶ, speculor contemplor, -ari, aliquid· 2) = παρατηρῶ, ἐξετάζω, video -ere; exploro, -are, aliquid· 3) = σκέπτομαι τι, considero, are, aliquid ἢ de re aliqua· 4) σκόπει μὴ (ὅπως μὴ)· cave ne.

σκοπή, σκοπιά, ἡ, specula, θ.

σκόπησις, ἡ, contemplatio, θ.

σκοπιάζω, speculor, -ari.

σκόπιμος, ον, qui velut scopus spectatur; quem velut scopum nobis proposuimus· ὁθ. = opportunus, a, um; commodus, a, um.

*σκοπιμότης, ἡ, opportunitas, θ.

*σκοπίμως, opportune.

σκοπός, δ· 1) = κατάσκοπος, speculator, explorator· 2) scopus, -i, ἀ. 3) = προαίρεσις, βουλή, voluntas, -atis, θ. intentio, -onis, θ. consilium, οὐ.

σκόρδιον, τό, (βοτ.) scordion, οὐ.

σκόρδον, idem quod σκόροdon.

σκοροδάμνη, ἡ, muria allio condita

σκόροdon, τό, allium -ii, οὐ.

σκορπίζω, dissipor (-avi, -are, dis-

pergo (-si, -ere) aliquid ἢ aliquid· —ομαι, dissipor.

σκορπίος, δ, scorpius, ἀ.

σκοτάζω, noctesco, -ere.

σκοταῖος, tenebrosus, a, um.

σκοτασμός, δ, caligo, -inis, θ.

σκοτεινός, ἡ, ὄν, tenebrosus, a, um; obscurus, a, um.

σκοτεινότης, ἡ, obscuritas, θ.

σκοτεινῶς, obscure.

σκοτία, ἡ, tenebrae, θ. πλ.

σκοτίζω· 1) obscuro, -are, tenebras obduco, -ere· 2) μετφ. — τὴν διάνοιαν, menti calliginem offundo. 3) —ομαι· α') tenebricor, -ari· β') ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, quorum mens et intellectus obtenebratus et obscuratus est.

σκοτισμός, δ, obscuratio, θ.

σκοτοδίη, σκοτοδιγία, ἡ, vertigo.

σκότος, δ, τό· 1) tenebrae, -arum· θ. μετφ. ἐν σκότει σμί, in tenebris versor, τ'· ἔ. ignoror· 2) caligo, -inis, θ.

σκοτόω -ῶ (= σκότος ποιῶ)· tenebras obduco· —ομαι, tenebrasco, -ere, vertiginor, -ari.

σκότωμα, τό· 1) = σκοτοδιγία, vertigo, -inis, θ. *2) γεωλ. caedes, -is.

*σκότωμός, δ, caedes, -is, θ.

σκότωσις, ἡ· 1) obscuratio, -onis, θ. 2) = σκοτοδιγία, vertigo -inis, θ.

σκύβαλον, τό· 1) acus, -eris, οὐ.

2) stercus, οὐ. 3) μετφ. = συρφετός, quisquilliae, θ. faex, θ.

σκύζα, ἡ, catulitio, -onis, θ.

σκύζομαι, irascor, -i.

Σκύθης, δ, Scythia, -ae, ἀ. οὐ Σκύθαι, Scythae, arum.

σκυθιστί, scythice.

σκυθρωπάς, vultu tristi sum.

σκυθρωπασμός, δ, vultus tetricus.

σκυθρωπός, ἡ, ὄν, vultu tetricus, a, um; moestus, a, um.

σκυθρωπότης, ἡ, tetrica facies;

moestitia, -ae, θ.

σκυθρωπῶς, vultu tetrico.

σκύλαξ, δ· 1) catulus, -i, ἀ. 2) catena collum cingens.

σκυλάω -ῶ, spolio, -are.

σκυλεία, ἡ, spoliatio, θ.

σύνλεμμα, τό, spoliū, οὐ.

σπύλευσις, ἡ, spoliatio, θ.
σπύλευτής, δ, spoliator, ἀ.
σπύλεω, spolio, -are, aliquem (mortuum).

σπύλητρια, ἡ, spoliatrix, θ.
σπύλλος, δ, cauis, -is, ἀ. θ.
σπύλον, τό, spolium, -ii, οὐ.
σπύμνος, δ, catulus, ἀ.
σπύρον, τό, fragmentum e lapide.
σπυρόω -ω, in lapidem verto.
σπυρόδης, ες, petrosus, α, um.
σπυτάλη, ἡ· 1) = ξύλον ῥόπαλον, fustis, is, ἀ. clava, -ae, θ. 2) παρὰ Λακεδ. scytale, -e, θ.

σπύταλον, τό, fustis, -is, ἀ.
σπυταλώ -ω τινα, iustibus aliquem verbero; — οὔμαι ἐπὶ τινος, iustibus vapulo ad aliquo.

σπυτεύω, sutor sum.
σπύτινος, η, ον, e corio factus.
σπύτος, τό, corium, -ii, οὐ.
σπυτομέω -ω, ῥῆμ. sutoriam exerceo.

σπυτομικός, ἡ, ὄν, sutrinus, α, um· ἡ —ῆ, sutrina, -ae, θ.
σπυτοτόμος, δ, sutor, -oris, ἀ.
σπύφος, δ, τό, scyphus, -i, ἀ.
σπωληκίδω -ω, vermino, -are.
σπωληκίω, vermem refero.
σπωλήκιον, τό, vermiculus, ἀ.
σπωληκόβρωτος, ον, a vermibus exesus, α, um.

σπωληκοειδής, ες, vermiculo similis; vermiculatus, α, um.
σπωληκώδης, ες, verminosus.
σπωληκώσις, ἡ, vermiculatio, θ.
σπώληξ, δ, vermis, -is, ἀ.
σπώμμα, τό, cavillatio, θ.
σπώμμων, δ, ἡ, dicax, -acis.
σπώπτης, δ, cavillator, ἀ.
σπωπτικός, ἡ, ὄν, irrisorius, α, um; dicaculus, α, um.

σπωπτικῶς, irrise; dicacule.
σπώπτρια, ἡ, cavillatrix, -icis.
σπώπτω, cavillor, -ari, aliquem —ομαι, irrideor (ab aliquo).
σπώρ, δ, id quod σκατόν, δ ἴδε.
σπωρία, ἡ, scoria, -ae, θ.
σπώψις, ἡ, cavillatio, -onis, θ.
σπαράγδινος, η, ον, σμαράγδινος, ον, smaragdinus α, um.

σμάραγδος, δ, ἡ, σμαράγδιον, τό,

smaragdus ἡ zmaragdus, ἀ. θ.
σπαράγέω -ω, resono, -are.
σπαράγή, ἡ, stridor, -or.s, ἀ.
σπαρίς, ἡ, (ιγθ.), smaris, -idis, θ.
σπῆω -ω, abstergo, -ere.
σμερδαλέος, aspectu terribilis.
σμηγμα, τό, smegma, οὐ.
σμήνος, τό, examen, -inis, οὐ.
σμηνοουργός, δ, apiarius, -ii, ἀ.
σμήχω, abstergo, -ere.
σμηκρός, ἀ, ὄν, ἴδε μικρός.
σμηκρύνω, ἴδε μικρύνω.
σμίλη, ἡ, scalprum, -i, οὐ.
σμιλίον, τό, scalpellum, οὐ.
σμυρίζω, polio, -ire.
σμύρος, ἡ (λίθ.), smyris, θ.
σμύρνα, ἡ, myrrha, -re, θ.
σμύνω, paullatim consumo.
σμῶδιγξ, σμῶδιξ, ἡ, vibex, -icis, θ.
σοβαρεύομαι, fastose et superbe me gero.

σοβαρός, ἀ, ὄν· 1) severus, α, um; gravis, -is· 2) fastosus.
σοβαρότης, ἡ, gravitas, θ.
σοβαρῶς, graviter; fastose.
σοβῶ -ω· 1) abigo, -ere, aliquid· 2) insolenter incedo.
σολοικίζω, soloecismus utor.
σολοικισμός, δ, soloecismus, ἀ.
σολοικιστής, δ, soloecista, ἀ.
σόλοικος, δ, ἡ, qui soloecismis utitur.

σολοίκως, cum soloecismis.
σορός, δ, locus, -i, ἀ.
σός, σή, σόν, tuus, α, um.
σουδάριον, τό, sudarium, οὐ.
σοφία, ἡ, sapientia, -ae, θ.
σοφίζω, sapientem reddo (aliquem) —ομαι (μέσ.)· α') argute aliquid comminiscor· β') fraudulenter dico; cavillor, -ari.

σόφισμα, τό, inventum callidum; commentum, οὐ. cavillatio.
σοφιστεία, ἡ, ars sophistica.
σοφιστεύω· 1) sophisticam artem doceo ἡ proiteor· 2) cavillor.
σοφιστής, δ, sophista, -ae, ἀ.
σοφιστικός, captiosus, sophisticus· || ἡ —ῆ, sophistic, θ.
σοφιστικῶς, sophistice.
σοφός, ἡ, ὄν, sapiens, -ntis.
σοφῶς, sapienter.

σπαθάω -ῶ, profuse infuso.
 σπάθη, ἡ, spatha, -ae, θ.
 σπαθίζω· 1) spatulā agito· 2) gladio percussio.
 σπάθισμα, τό, σπαθισμός, δ, percussio, quae fit gladio.
 σπαίρω, palpito, -are.
 σπάλαξ, ὁ talpa, -ae, θ.
 σπάνη, ἡ, paucitas, -atis, θ.
 σπανίζω, rarus sum.
 σπάνιος, α, ον, rarus, a, um.
 σπανιότης, ἡ, raritas, -atis, θ.
 σπάνις, ἡ· 1) penuria, -ae, θ. 2) raritas, θ. paucitas, -atis, θ.
 σπανίως, raro.
 σπανός, ἡ, ὄν, inops (alicujus)· *νεοελ. imperbis.
 σπάραγμα, τό· 1) frustum avulsum· 2) laceratio, -onis, θ.
 σπαράγμος, δ, laceratio, θ.
 σπαράκτης, δ, lacerator, ἄ.
 σπάραξις, ἡ, laceratio, θ.
 σπαράσσω καὶ -ττω, lacerō, -are, aliquem ἢ aliquid; —ομαι, laceror ἢ dilaceror -ari.
 σπαργανάω -ῶ, σπαργανίζω, fasciis involvo; fasco, -are.
 σπαργάνιον, τό, fasciola, -ae, θ.
 σπάργεον, τό, fasciā, -ae, θ.
 σπαργανόω -ῶ, fasciis involvo.
 σπαργάνωσις, ἡ, (*σπαργάνωμα, τό), involutio in fascias.
 σπαργάω -ῶ· 1) tumeo et distentus sum· 2) salax sum.
 σπάρος (ἰχθ.), sparus, -i, ἄ.
 σπάρτον, τό, spartum, -i, οὐ.
 σπαρτοπώλης, spartorum venditor
 σπαρτός, seminatus, a, um.
 σπάρτος, δ, ἡ, spartum, -i, οὐ.
 σπαρτοφύρος, sparti ferax.
 *σπάσιμον, τό, fractura, -ae, θ.
 σπάσις, ἡ· 1) tractus, -us, ἄ. 2) convulsio, -onis, θ.
 σπάσμα, τό, convulsio, θ.
 σπασμός, δ, convulsio, onis, θ. spasmus, -i, ἄ.
 σπασμώδης, ες, (*σπασμωδικός, ἡ, ὄν), convulsivus, a, um.
 *σπασμωδικῶς, ἐπὶ. distentione nervorum.
 σπαταλάω -ῶ· 1) = τρυφῶ, lautis epulis victito· 2) νεοελ. = προ-

εμαί τι, profundo, effundo, -ere.
 σπατάλη, ἡ, deliciae, θ. lautitiae, θ.· 2) νεοελ. sumptus effusi ἢ profusi, ἡ ἀπλ. effusio.
 σπάταλος, ον· 1) luxuriosus· 2) νεοελ. prodigus, profusus, a, um.
 σπάω -ῶ· 1) traho, adtraho, extraho (-xi, -ere) aliquid· δθ. = vello convello, (-ere, aliquid· 2) σπῶμαι ξίφος, evagino, ere) gladium· 3) νεοελ. = κατὰγνυμι, θραύω, frango aliquid.
 σπείρα, ἡ· 1) = ἐλιγμός, spira, θ. 2) τάγμα πεζῶν, manipulus.
 σπειρίον, vestimentus tenue.
 σπειρώ -ῶ· 1) = σπαργανῶ· 2) in spiram colligo; —οῦμαι, in spiram me contraho.
 σπείρω· 1) semen spargō; semina terrae mando; 2) semino -are, aliqui d, μετφ. σπαρεῖς ἐκ υἱος, satus (ex) aliquo.
 σπείσις, ἡ, libatio, -onis, θ.
 σπένδω, ε. libo, -are, aliquid; —ομαι, spondeo, -ere.
 σπέρμα, τό, semen, -inis, οὐ.
 σπερματίζω, semino, -are.
 σπερματικός, seminalis, e.
 σπερματικῶς, per semen.
 σπερμάτιον, parvum semen.
 σπερματόω -ῶ, semino, -are.
 σπερματώδης, ες, seminalis, e.
 σπερμολογέω -ῶ· 1) semen leγο· 2) nugor, -ari; blatero, -are.
 σπερμολογία, ἡ, vaniloquentia, -ae, θ. *πληθ. νεοελ. aniles rumores; rumores falsae.
 σπερμολογικός, nugatarius.
 σπερμολόγος, δ, nugator, ἄ.
 σπέρχω, σπέρχομαι (οὐδ.) festino, -are; propero -are.
 σπεύδω· 1) festino, -are· 2) propero, -are· 3) σπεύδω τι, festino, propero, aliquid.
 σπενυστικός, festinabundus.
 σπενυστός, festinatus, a, um.
 σπήλαιον, τό, spelunca, -ae, θ.
 σπίζα, ἡ, fringilla -ae, θ.
 σπιθαμαῖος, σπιθαμαῖος, spithamae longitudinem habens.
 σπιθαμή, ἡ, spithama -ae, θ.
 σπίλος, δ, maculla, θ.

σπιλόω -ῶ, maculo, -are.

σπιλωτός, maculatus, a, um.

σπινθήρ, δ, scintilla, -ae, θ.

σπινθηρίζω, scintillo, -are; scintillas emitto.

*σπινθηροβολέω -ῶ, ρ. scintillas emitto; scintillo, -are; fulgeo.

*σπινθηροβόλημα, scintillatio, θ.

σπινθηροβόλος, ον, scintillans, ntis; scintillas emittens.

σπίνος, δ, fringilla, -ae, θ.

*σπίτι, τό, (ἐκ τοῦ hospitium = κατάλυμα· ὅθ.) domus, -us, θ.

σπλάγχχνεύω· 1) in manus exta sumo· 2) auguror per extra.

σπλάγχχνον, τό, σπλάγχχνα, τά· 1) viscera, -um, οὐ. πλ. 2) τὰ σπλάγχχνα τῶν ἱερῶν, exta, -orum, οὐ.

σπλήν, δ, lien, -enis καὶ lienis, -is, ἄ. splen, -enis, ἄ.

σπληνιάω -ῶ, e splene laboro.

σπληνικός, lienicus, a, um.

σπληνιον, τό, splenium, οὐ.

σπληνίτις, ἡ, splenica, -ae, θ.

σπογγάριον, τό, spongiola, θ.

σπογγίζω, ρῆμ. spongia detergeo; —ομαι, spongia detergeo.

σπόγγος, δ, spongia, -ae, θ.

σπογγώδης, ες, spongiosus.

σποδιά, ἡ, cinis, -eris, ἄ.

σποδίζω, sub cinere coquo.

σπόδιος, cinereus, a, um.

σποδός, δ, ἡ, cinis, -eris, θ.

σπονδειακός, spoudaicus, a, um.

σπονδεῖον, τό, libatorium, οὐ.

σπονδεῖος, spondeus, a, um.

σπονδή, ἡ· 1) libatio, -onis, θ. libamentum -i, οὐ. 2) σπονδαί (= συνθήκη), foedus, -eris, οὐ.

σπόνδυλος, δ vertebra, -ae, θ.

σπορά, ἡ· 1) satio, θ. satus, -us, ἄ. 2) semen, -inis, οὐ.

σποράδην, sparsim.

σποραδικός, palans; vagus.

*σποραδικῶς, sparsim.

σπορεύς, σπορευτής, δ, sator, ἄ.

σπορεύω, semino, -are.

σπορητός, δ· 1) = σπορά, satio, -onis, θ. 2) tempus sativum

σπόριμος, ον, sativus, a, um.

σπόρος, δ· 1) satio, θ. 2) semen, οὐ. sementis, -is, θ.

σπουδάζω· 1) studeo (-ui), -ere·

2) — τι, studiose ago aliquid, studium pono in re· σπουδάζω τινά, studeo, ἡ faveo alicui, magni facio, aestimo aliquem· ὅθ. παθητ.

—ομαι, opera mihi navatur, cura mei geritur.

σπουδαιολόγω -ῶ· 1) de rebus gravibus loquor· 2) gravi et serio sermone utor; serio disputo.

σπουδαιολογία, oratio seria.

σπουδαῖος, α, ον· 1) studiosus sedulus, a, um. 2) σνήθ. serius, a, um· 3) ἀντίθ. τῷ πονηρός, probus, a, um· 4) bonus, a, um· 5) gravis, e.

σπουδαιότης, ἡ· 1) bonitas probita, -atis, θ. 2) serietas, θ.

σπουδαίως· 1) studiose; diligenter· 2) serio.

σπούδασμα, τό· 1) studium, ii, 2) res cui studetur.

σπουδαστής· 1) qui aliqui studet· 2) νεοελ. auditor, ἄ. discipulus, ἄ.

σπουδαστικός, strenuus, a, um.

σπουδή, ἡ· 1) = ἐπειξίς, festinatio, -onis; θ. ὅθ. διὰ σπουδῆς, festinanter· 2) sedulitas, -atis, θ. studium, -i, οὐ. || μετὰ σπουδῆς α')

studiose· β') ἀντίθ. τῷ παιδιά, serio· 3) ἡ περὶ τὰ γράμματα—, studium, -i.

σπουδῇ· 1) festinanter· 2) studiose· 3) aegre, vix.

στάδην, guttatim; stillatim.

στάγμα, τό, gutta stilla, -ae, θ.

σταγών, ἡ, gutta, θ. stilla, -ae.

στάδην, stando.

σταδιοδρομέω -ῶ, stadium curro.

σταδιοδρόμος, δ, cursor stadii.

στάδιον, τό, πλ. οἱ στάδιοι· 1) stadium, -ii, οὐ. 2) = ἡ παλαίστρα, stadium, curriculum, -i, οὐ.

στάδιος, α, ον, statarius, a, um.

στάζω, stillo, -are.

σταθερός, ἄ, ὁν· 1) stabilis, e· 2) constans, -ntis.

σταθερότης, ἡ· 1) stabilitas, -atis, θ. 2) constantia, -ae, θ.

σταθερῶς, stabiliter.

*σταθμά, τά, pondera um, οὐ. πλ.

σταθμάρχης, statione praefectus.

σταθμάομαι-ῶμαι τι, pondero,

perpendo, -ere, aliquid (κρη. και μεταφ.).

σταθμεύω, 1) stabulor, -ari* 2) in statione maneo.

στάθμη, ἡ, amussis regula, θ.

στάθμησις, ἡ, ponderatio θ.

σταθμητός, ἡ, ὄν* 1) ad amussim exactus, a, um* 2) pondere demensus, a, um.

σταθμίζω, pondero, -are.

σταθμιστής, δ, ponderator, ἄ.

σταθμός, δ* 1) ἐπὶ κτηνῶν, stabulum, -i, cō. 2) = κατάλυμα, μοσθή, α') statio, θ. β') mansio, θ. 3) ταχυδρ. — (ἡ σιδηροδρομικός), statio θ. 4) = παραστάς, postis -is, ἄ. 5) = ζυγόσταθμος, ζυγός, statera, -ae, θ. β') = δίκη, pondus, -eris, οὐ. || πλ. τὰ σταθμά, pondera, -um.

στακτή, ἡ stacta, -ae, θ.

***στάκτη**, ἡ, cinis, -eris, ἄ.

στακτός, stillatus, a, um.

στάλαγμα, τό, gutta stilla, θ.

σταλαγμός, δ* 1) destillatio, -onis, θ. 2) gutta stilla, -ae, θ.

σταλάζω, stillo, are.

σταλακτικός, ἡ, ὄν, stillans, -ntis.

σταλακτός, ἡ, ὄν stillans, -ntis

σταλάσσω, **σταλάττω**, **σταλάω** -ω, idem quod, σταλάζω.

σταλτικός, adstringens, ntis.

σταμνάριον, **σταμνεῖον**, **σταμνίον**, τό, **σταμνίσκος**, δ, urceolus, ἄ.

στάμνος, ἡ, urceus, ἄ. urna, θ.

στάξις, ἡ, stillatio, -onis, θ.

στασιάζω, seditionem moveo; dissideo seditione.

στασιάρχης, **στασιάρχος**, δ, princeps caput, auctor seditionis.

στασιαστής, δ, qui seditiones concitat; seditiosus.

στασιαστικός, ἡ, ὄν, seditiones movens seditiosus.

στασιαστικός, seditiose.

στασιδίων, sedes in ecclesia.

στάσιμος, ὄν, stativus, a, um; stationalis, e; stabilis, e.

στάσις, ἡ* 1) status, -us, ἄ. statio, -onis θ. sedes, -is, θ. 2) = διχοστασία, seditio* 3) factio.

στατήρ, δ, stater, -eris, ἄ.

στατικός, ἡ, ὄν, sistens, -ntis.

στατός, ἡ, ὄν, qui stetit; stativus, a, um; stabilis, e.

σταυροειδής, ἐς, cruci similis.

σταυροειδώς, in formam cruris.

σταυρός, δ, 1) = χάραξ, vallus, -i, ἄ. 2) crux, crucis, θ.

σταυροφορέω -ω, crucem fero.

σταυροφόρος, δ, crucifer, ἄ.

σταυροφύλαξ, δ, crucis custor.

σταυρώω -ω* 1) = χαράκω, vallo -are, aliquid* 2) — τινα, cruci figo (affigo, suffigo) aliquem; crucio-

σταύρωμα, τό, vallum, οὐ.

σταύρωσις, ἡ* 1) vallorum depactio* 2) crucifixio, -onis, θ.

σταυρωτής, δ, qui cruci affigit.

σταφιδόω -ω, uvas arefacio.

σταφίς, ἡ, uva passa.

σταφυλή, ἡ, uva, -ae, θ.

σταφύλιον, τό* 1) uvula -ae, θ.* 2) = σταφυλή, uva, -ae, θ.

σταφυλίσ, ἡ, uva, -ae, θ.

σταχυοβολέω -ω, spicas emitto.

σταχυολογέω -ω, spicas colligo.

σταχυολογία, ἡ, spicilegium, οὐ.

σταχυολόγος, qui spicas colligit.

σταχυόμαι -οῦμαι, spicor.

στάχυς, δ, spica, θ. arista, θ.

σταχυώδης, ες, spicatus, a, um.

στέαρ, τό, sebum, οὐ. adeps.

στεάτινος, η, ὄν, adipalis, e.

στεατώδης, ες, adipatus, a, um.

στεγάζω, tēgo -ere; aliquid ἢ aliquem; — ομαι, tēgor (tectus sum, -i)

στεγανός, ἡ, ὄν* 1) tectus* 2) artus, densus, firmus, a, um.

στεγανός, arte; stricte.

στέγασις, ἡ, tecti impositio.

στέγασμα, τό, tegmen, οὐ.

στεγαστής, δ, tector, ἄ.

στεγαστός, tectus, a, um.

στέγη, ἡ* 1) tectum, -i, οὐ. 2) domus, -us, θ.

στεγνός, ἡ, ὄν* 1) = στεγανός, tectus, a, um* ὁθ. τὰ στεγνόν, tectum, domus* 2) νεοελ. = ξηρός, siccus, a, um.

στεγνώνω -ω* 1) tēgo, -ere* 2) νεοελ. στεγνώνω, sicco, -are, aliquid.

στέγω, tēgo, -ere.

στείβω* 1) = πατώ, calco, -are;

στείβω ὁδόν, viam calco. *2) νεοελ. (ex aliqua re) aquam exprimo.

στεριεύω, sterilis sum.

στεῖρος, α, ον, sterilis, e.

στεριῶ -ῶ, sterilem reddo.

στεριώδης, ες, sterilis, e.

στεριώσις, ἡ, sterilitas, θ.

στελεός, δ, capulus securis.

στελεόω -ῶ, capulo instruo.

στελεχόδης, ες, arboris trunco similis; stipidosus, α, um.

στέλεχος, τό, truncus, -i, δ.

στέλλω. 1) instruo, -ere. 2) ἱστία —, vella contraho. 3) = πέμπω, mitto.

στέμμα. 1) = ἱκετηρία, velamentum οὐ. 2) = ταινία ἱερῶν, iniula, θ. vitta, θ. 3) διάδημα βασιλέων, corona, θ.

στέμφυλον, στέμφυλα, vinacea, θ.

στεναγμός, δ, gemitus, -us, δ.

στενάζω. 1) gemo (ui, -ere); ingemisco, -ere. 2) suspīro.

στενακτικός, ἡ, ὄν, gemebundus

στενός, ἡ, ὄν. 1) angustus, α, um.

τὰ στενά, angustiae, -arum, θ. πλ.

2) arcus ἡ artus, α, um. 3) strictus, α, um.

στενότης, ἡ, angustia, θ.

στενοχωρέω -ῶ, coangusto, -are aliquem; —οῦμαι. α') coarctor intra aliquod spatium. β') angor.

στενοχωρία, ἡ. 1) angustia, θ. 2) angor, β') 3) inopia alicujus rei.

στενόχωρος, angustus; μετφ. ἀνθρώπος —, homo impatiens.

στενοχώρως, anguste.

στενώω -ῶ, coarcto, -are; —οῦμαι, coarctor, contrahor, -i.

στένω, ingemisco, -ere.

στενώδης, ες, angustus, α, um.

στένωμα, τό, angustus locus.

στενωπός, ἡ, angiportus, δ.

στένωσις, ἡ, angustia, θ.

στεπτός, ἡ, ὄν, coronatus, α, um

στεργω. 1) = ἀγαπῶ, amo, ligo. -ere, aliquem. 2) στέργω τινί (ἐπὶ τινί) ἡ τι, acquiesco (in) re aliqua

στερεομετρέω -ῶ, solida metior.

στερεομετρία, ἡ, solidorum dimensio; stereometria, -ae, θ.

στερεομετρικός, ἡ, ὄν, ad stereometriam pertinens.

στερεοποιέω -ῶ, consolido, -are.

στερεός, α, ὄν, solidus, α, um. || ἡ —α, solida terra, τό —όν, soliditas, θ.

στερεότης, ἡ, soliditas, θ.

στερεώω -ῶ, solido, -are; firmo, are, aliquid. —οῦμαι, solidesco, -ere;

firmus solidusque fio.

στερέω -ῶ, privo, -are, aliquem aliquare —οῦμαι πῶς, privor aliqua re; oreo aliqua re.

στερέωμα. 1) firmamentum. † 2) —τοῦ οὐρανοῦ, firmamentum coelum

στερεῶς, solide; firme.

στερεώσις, ἡ, soliditatio, θ.

στέρησις, ἡ, privatio, θ.

στερητικός, privativus, α, um.

στερητικῶς, privative.

στέριφος, η, ον. 1) solidus, α, um. 2) sterilis, e.

στέρνον, τό, pectus, -oris, οὐ.

στέρξις, ἡ, amor sincerus.

στέρομαι, privor, -ari.

στεροπή, ἡ, fulgur, οὐ.

στεροποιέω -ῶ, solidum (aliquid) facio; solido, denso (aliquid).

στερρός, α, ὄν, solidus, α, um;

firmus, α, um, durus, α, um.

στερρώω -ῶ, durum facio.

στερρώς, solide, firme; dure.

στέρφος, τό, corium, -ii, οὐ.

στερφώω -ῶ, corio tego.

στέφανη, ἡ. 1) corona, θ. sertum, οὐ. 2) pinnae murorum.

στέφανιον, τό, στεφανίσκος, δ, corolla, -ae, θ.

στέφανος, δ. 1) corona, -ae, θ. 2) sertum, -i, οὐ. 3) μετφ. ornamentum, οὐ. decus, -oris, οὐ.

στεφανώω -ῶ. 1) coronō, -are, aliquem; corona redimio (aliquem ἡ aliquid). —οῦμαι, coronō me, coronā mihi tempora cingo, corona mihi redimio. 2) μετφ. honoro, decoro, orno, -are, aliquem ἡ aliquid. † 3) στεφανῶ, —οῦμαι, impono coronas nuptiales, τ. ἑ. matrimonio conjungo ἡ conjungor.

στεφάνωμα, τό. 1) coronamentum, -i, οὐ. † 2) nuptiae, -arum, θ.

στεφάνωσις, ἡ, coronamen, θ.

στεφανωτής, δ, coronator, δ.

στεφανωτικός, coronarius, a, um.
 στέφος, τό, corona, -ae, θ.
 στέφω· 1) corona, -are, aliquem
 ἢ aliquid, corona redimio ἢ ἀπλ.
 redimio (-ivi) aliquem· 2) ἐπὶ πο-
 τη. impleo, repleo, -ere· 3) στέ-
 φομαι (ἐστεφάνην), coronor· || ἐστεμ-
 μένος, η, ον, redimitus, a, um; co-
 ronatus, a, um· 4) στέφομαι (ἐστε-
 ψάμην) coronā mihi redimio, me
 coronor· 75) στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ
 Θεοῦ, matrimonio jungitur servus
 Dei.

στέψις, ἡ, coronatio, -onis, θ.
 στήθινός, ἡ, ὄν· 1) pectoralis; e·
 *2) νεοελ. pectore laborans.
 στήθοδός, ἡ, στήθοδεσμον, τό,
 δ, στήθοδεσμος, fascia pectoralis.
 στήθος, τό, pectus, -oris, οὐ.
 στήλη, ἡ· 1) columna, -ae, θ. 2)
 — τάφων, cippus, -i, ἀ.
 στήλιδιον, τό, στήλεις, ἡ, cippus
 parvus; columella, -ae, θ.
 στήλιτενσις, ἡ, inscriptio in cip-
 pum· μετφ. propositio facinorum
 alicujus, δθ. nota, infamia, θ.
 στήλιτεύω, in cippo inscribo· μετφ.
 facinora alicujus noto et divulgo·
 δθ. faman alicujus dehonesto;
 —ομαι, nota, ignominia afficio.
 στήλιτης, δ, columnarius, -i, ἀ.
 στήλῳ -ῶ, cippum erigo; ut cip-
 pum erigo et stabilio, δθ. stabili-
 o, -ire, aliquid, μετφ., affigo me
 alicui rei, dedo me alicui rei;
 —οῦμαι, immotus sto.

στήμα, τό, stamen, -inis, οὐ.
 στήμονιος, ον, denso stamine.
 στήμόνιον, τό, stamen -inis, οὐ.
 στήμων, δ, stamen, -inis, οὐ.
 στήριγμα, τό, fulmentum, -i, οὐ.
 fultura, -ae, θ. furca, θ.
 στήριζω, 1) stabilio (-ivi, -itum, -ire)
 aliquid; fulcio fulsi (-ire) aliquid;
 firmo, -are, aliquid· *2) νεοελ. στή-
 ρίζομαι· α') fulcior (fultus sum, -i)
 tentia amicorum fultus est· β')
 nitor (nisus ἢ nixus sum, -i).

στιβάξω, calco, -are.
 στιβαρός, ἀ, ὄν, densus, a, um;
 firmus, a, um.
 στιβαρῶς, firme; robuste.

στιβαρότης, ἡ, iirmitas, θ.
 στιβάς, ἡ, stratum e frondibus,
 ex gramine; stramentum, οὐ.

στιβή, ἡ, pruina, -ae, θ.
 στιβίζομαι, stibio supercilia fuco.
 στίβος, δ· 1) = τριβάς, via trita,
 trames, -itis, ἀ. 2) vestigium, οὐ.
 στιγνός, δ, punctator, -oris, ἀ.
 στίγμα, τό, stigma, -atis, οὐ.
 nota, -ae, θ. nota turpitudinis.
 στιγματίας, δ, stigmate notatus;
 stigmatias, -ae, ἀ. infamis.

στιγματίζω, stigmata inuro; μετφ.
 notam turpitudinis inuro; *—ομαι
 (ἐστιγματίζομαι), stigmate notor (no-
 tatus sum).

στιγμή, ἡ, punctum, -i, οὐ. mo-
 mentum, -i, οὐ.

στίζω· 1) pungo (pupugi, -ere)
 aliquem ἢ aliquid, notis compun-
 go, notis inustis insigno aliquem;
 —ομαι, notis inustus insignor· 2)
 παρὰ τοῖς γραμμ. interpungo.

στικτός, ἡ, ὄν, punctus, a, um.
 στίλβη, ἡ, nitor, splendor, ἀ.
 στίλβηδών, ἡ, nitor splendor, ἀ.
 στίλβοποιέω -ῶ, στίλβῳ -ῶ, ni-
 tidum (aliquid) reddo.

στίλβος, splendidus, a, um.
 στίλβότης, ἡ, splendor, ἀ.
 στίλβω, niteo (-ui), -ere; splen-
 deo (-ui) -ere.

στίλβωμα, τό, splendor, ἀ.
 στίλβωσις, ἡ, politio, θ. nitor, ἀ.
 στίλβωτης, δ, qui nitet.

στίλβωτρον, τό, nitela, -ae, θ.
 στίλπνός, ἡ, ὄν, nitidus, a, um;
 splendidus, a, um.

στίλπνότης, ἡ, nitor, -oris, ἀ.
 στίλπνώω -ῶ, nitidum reddo.

στίλψις, ἡ, splendor, -oris, ἀ.
 στίξις, ἡ, interpunctio, -onis, θ.

στιπτός, ἡ, ὄν, calcatus, a, um.
 στίφος, τό, turba, -ae, θ.

στιχηδόν· 1) in modum versuum·
 2) catervatim· 3) ordine.

στιχήρης, ες, στιχηρός, ἀ, ὄν,
 versus scriptus, a, um.

στιχηρῶς, per versus.

στιχίζω, ordine dispono.
 στιχομυθία, ἡ, alternis versibus
 responsio (in dramate).

στίχος, δ. 1) — ποιητ. versus, -us
ἀ. 2) versus, τ. ἔ. α') ordo arborum ἢ vitium β') series militum.

στιχουργέω ὦ, versificio.

στιχούργημα, carmen, οὐ.

στοιχουργία, ἡ, versificatio, θ.

στλεγγίς, ἡ, strigilis, -is, θ.

στλέγγισμα, strigmentum, οὐ.

στοά, ἡ, porticus, -i, θ.

στοιβάζω, stipō struo.

στοίβασις ἢ στοιβασμός, δ. 1)
structio, -onis, θ. 2) strues, -is, θ.

στοιβαστής, δ, qui constipat.

στοιφή, ἡ, acervus, -i, ἀ.

στοιχειακός, elementarius, a, um.

*στοιχειοθετέω -ῶ, literas dispono. [sitor]

*στοιχειοθέτης, literarum dispositio.

*στοιχειοθέτης, ἡ, literarum dispositio.

στοιχείον, τό, elementum, -i, οὐ.
τὰ —α, α') elementa principia, οὐ.

πλ. β') literae (alphabeti).

στοιχειῶ -ῶ, elementa doceo.

στοιχειώδης, elementarius, a, um

στοιχειωδῶς, elementaliter.

στοιχειώμα, elementum, οὐ.

στοιχέω -ῶ. 1) ordine procedo.
2) incedo, -ere.

στοιχηδόν, ordine; ordinatim.

*στοίχημα, pignus, ἀ. sponsio.

*στοιχηματίζω, pignus pono cum aliquo.

στοιχίζω. 1) indagine cingo. 2)
ordine dispono. 3) νεοελ. ἐπὶ τμή-

ματος, costo, -are.

στοίχος, δ, versus, -us, ἀ. ordo.

στοιχῶδης, ες, secundum ordines dispositus, a, um.

στολαρχία, ἡ, dignitas ἢ munus praefecti classis.

στολάρχης, στόλαρχος, δ, dux classis; praefectus classis.

στολή. 1) stola, θ. tunica longa (mulieris). 2) = κοσμητικὴ ἐσθῆς, ornamentum, οὐ. 3) — στρατ. vestitus militaris. 4) vestitus, -us, ἀ.

*στολίδιον, ornamentum, οὐ.

στολίζω. 1) vestio adparo. 2) νεοελ. = κοσμῶ, orno decoro. —ομαι, ornor.

στολισμός, δ, amictus, a.

στολιστής, δ, vestitor, ἀ.

στόλος, δ. 1) profectio, θ. iter, -ineris, οὐ. 2) expeditio, θ. 3) ναυτικός στόλος, ἡ ἀπλ. στόλος, navales copiae, classis, -is, ἀ.

στόμα, τό, os, oris, οὐ.

στομακάκη, ἡ, stomacace, θ.

στομαλγέω -ῶ, oris dolore laboro; indesinenter garrio.

στομαλγία, ἡ, oris dolor.

στοματικός, ad os pertinens.

στομαχικός, stomachicus, a, um.

στόμαχος, δ, stomachus, -i, ἀ.

στόμιον, τό. 1) osculum, -i, οὐ.
2) orificium, ii, οὐ. 3) os, οὐ.

στομόω -ῶ. 1) os obstruo, -ere.
2) ferrum induro.

στομφάζω, magnifice loquor.

στόμφαξ, δ, grandiloquus, ἀ.

στομφασμός, στόμφος, δ magniloquentia, grandiloquentia, θ.

στομῶδης, ες, latum, os, habens.

στόμαμα, τό. 1) id quod exacutum est. 2) id quod duratur acies.

στόμωσις, ἡ, induratio ferri.

στόνος, gemitus (cum fletu).

στοργή, amor affectio; πυρ. mutus amor parentum et liberorum.

στορέννυμι, sterno, -ere.

στοχάζομαι. 1) collineo ad scopum, recta, ad scopum tendo μετφ. propositum mihi habeo. 2) = εικάζω, conjicio, -ere, conjecturam facio. *3) νεοελ. = ἡγοῦμαι, puto, -are; existimo, -are.

στοχασμός, δ. 1) conjectatio, -onis, θ. conjectio, -onis, θ. conjectura, θ. *2) νεοελ. cogitatio, θ.

στοχαστικός, conjecturalis, e.

στοχαστικῶς, conjecturaliter.

στόχος, δ. 1) scopus, -i, ἀ. 2) conjectura; -ae, θ.

στραβίζω, strabo sum.

*στραβός, ἡ, δν. 1) contortus, distortus, a, um 2) obliquus, transversus, a, um. 3) = τυφλός, caecus.

στραβών, δ, strabo, -onis, ἀ.

στραγγαλάω -ῶ, στραγγαλίζω, strangulo, suffoco, aliquem.

στραγγαλισμός, δ, strangulatio, θ.

στραγγίζω, guttatim exprimo, a liquid; stillo aliquid.

στράγγισμα, τό, stillatio, θ.
στραταρχέω -ῶ, imperator sum.
στρατάρχης, imperator (exercitūs)
στραταρχία, ἡ, praefectura exer-
citūs.

στρατεία, ἡ· 1) expeditio, -onis,
θ. militia, θ. 2) stipendium, οὐ.
στράτευμα, τό, exercitus, -us, ἄ.
στρατεύσιμος, ον, militia aptus,
militiae maturus.

στράτευσις, expeditio copiarum.
στρατεύω, στρατεύομαι· 1) expe-
ditionem oheo ἢ suscipio· 2) mi-
lito, -are; stipendium facio.

στρατηγεῖον, praetorium, οὐ.
στρατηγέω -ῶ, praesum exerci-
tui; dux exercitūs sum.

στρατήγημα, strategēma, οὐ.
στρατηγία· 1) praefectura exer-
citūs; 2) ars imperatoria.

στρατηγιά -ῶ, munus imperato-
ris ampio.

στρατηγικός, ἡ, ὄν· 1) imperatorius
a, um; 2) peritus muneris impe-
rator. i.

στρατηγικῶς, imperatorie.
στρατηγὶς ναῦς, navis praetoria.
στρατηγός, δ, dux exercitūs; im-
perator, ἄ. praetor, ἄ.

στρατηλατέω -ῶ, exercitum duco
στρατηλάτης, δ, dux exercitūs.
στρατιά, ἡ, exercitus, -us, ἄ.
στρατιώτης, δ, miles, -itis, ἄ.

στρατιωτικός, militaris, e.
στρατιωτικῶς, militariter.
στρατολογέω -ῶ, milites lego.
στρατολογία, ἡ, delectus, ἄ.

στρατολόγος, qui delectum habet
στρατοπεδεία, στρατοπέδευσις· 1)
castorum metatio· 2) castra.

στρατοπεδεύω, στρατοπεδεύο-
μαι, castra metor ἢ pono.

στρατόπεδον, τό· 1) castra, οὐ.
πλ. 2) = ὁ στρατός, exercitus.

στρατός, ὁ· 1) exercitus, -us, ἄ.
2) copiae, -arum, θ. πλ.

*στρατών, δ, contubernium, οὐ.
στρέβλη, ἡ, tormentum, -i, οὐ.

στρεβλόπους, δ, ἡ, scaurus.
στρεβλός, ἡ, ὄν· 1) tortus, tor-
tuosus, a, um· 2) perversus, a, um.

στρεβλότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis,

θ. 2) perversitas, -atis, θ.

στρεβλόω -ῶ· 1) = διαστρέφω, tor-
queo (torsi, -ere) aliquid· 2) = βάσα-
νίζω τινά, torqueo, torto alicuem·
3) μετφ. deprāvo.

στρέβλωσις, ἡ, tortura, θ.

στρεβλωτής, δ, tortor, ἄ.

στρέμμα, τό· 1) tortum, -i, οὐ.

*2) νεοελ. μέτρον ἀγροῦ, jugum, οὐ.

στρεπτός, ἡ, ὄν· 1) versilis, e;
tortilis, e; tortus, a, nm· 2) οὐς. δ
στρεπτός, torquis, -is, ἄ.

στρέφω, verito (-rti, -ere) aliquid;
verso (-avi -are) aliquid· -ομαι

(ἐστράφη)· α') veritor (versus sum,
-i); versor (-atus sum, -ari)· β')

-ομαι ἐν τινι, versor (occupatus
sum in aliqua re· γ') ἐστραίμαι (πρός

τι), vergo ad aliquid.

στρέψις, ἡ, versio, -onis, θ.

στρεψοδικέω -ῶ; jus perverto;
jus perverto malis artibus:

*στρεψοδικία, perversio, juris.

*στρεψόδικος, δ, ἡ, versutus li-
tigator; litigiosus.

*στρεψοδίκως, subdolis artibus.

στροφόνος, ἡ, ὄν, durus, a, um.

στροβέω ἢ στρομβέω -ῶ, circu-
mago, -ere; agito, -are.

στροβιλέω -ῶ, στροβιλίζω, turbi-
neo vortice circummago.

στρόβιλος, δ· 1) turbo, -inis, ἄ.
2) saltatio in orbem.

στρόβιλος, ἡ, ον, rotundus.

στροβλόω -ῶ, circummago, -ere.

στροβιλώδης, turbinatus, a, um.

στρογγυλαίνω, στρογγυλεύω,
στρογγυλίζω, στρογγύλλω, στρογ-
γυλῶ τι, rotundo, -are, aliquid.

στρογγύλευμα, τό, res rotunda.

στρογγυλιώδης, στρογγυλοιδής,
ές, rotundus, a, um.

στρογγύλος, rotundus, a, um.

στρογγυλότης, ἡ, rotunditas, θ.

στρογγυλόω -ῶ, rotundo, -are.

στρογγύλως, rotunde.

στρογγύλωσις, ἡ, rotundatio, θ.

στρομβός, δ, turbo, ἄ. strombus,
ἄ. conus, -i, ἄ. concha, θ.

στρομβέω -ῶ, = στροβέω.

στρουθίον, τό, passerculus, -i, ἄ.

στρουθίαν, στρουθοκάμηλος, δ,

(avis) struthiocamêlus, á.

στρουθός, δ, ή, passer, -eris, á.

στροφαλίω, verito, -ere.

στροφός, δ, vertebra, -ae, θ.

στροφή· 1) = καπή, versura, θ.

2) — ὕμνων καὶ χορῶν, strophæ.

στροφίγξ, ή, cardo, -inis, á.

στροφιον, τό, strophium, οὐ.

στροφίς, ή, spira, -ae, θ.

στροφός, δ· 1) funis tortus· 2)

νόσος τῆς κοίλλας, strophus, á.

στρυφνός, acerbus, a, um.

στρυφνότης, ή, acerbitas.

στρυφνόω -ῶ, acerbo (aliquid).

στρύχνη, ή, στρύχνος, δ, στρύ-

χνον, τό, solanum, -i, οὐ.

στρώμα, τό, stratum, οὐ.

στρωμή, ή· 1) stratum, stragu-

lum, -i, οὐ. stramentum, οὐ. 2) ή

τῶν θεῶν—, lectisternium, οὐ.

στρώννυμι καὶ στρωννύω (ἐστρω-

μαι), stermo (-stravi, stratum -ere)

aliquid.

στρωτήρ, στρώτης, δ, strator, á.

στρωτός, ή, όν, stratus, a, um.

στρυγρός, δ, όν· 1) terribilis, e;

horribilis, e 2) odio dignus, odio-

sus, invisus, a, um.

στρυγρότης, ή, tristitia, maestitia,

-ae, θ. saevitas, diritas, θ.

στρυγρώς, horribiliter.

στυνέω -ῶ, odi (aliquem).

στυνός, ή, όν, odiosus, invisus,

a, um; gravis, fristis, e.

στυνότης, ή, maestitia, -ae, θ.

στύγιος, τό, odium, -ii, οὐ.

στυλίτης, δ· 1) in columna stans·

2) στηλιτευόμενος, columnarius, á.

στυλοβάτης, δ, columnæ basis.

στυλος, δ· 1) columna, -ae, θ. 2)

=τό γραφεῖον, stilius, -i, á.

στυλόω -ῶ ή -οὔμαι τι, columnis

ή stilis fulcio aliquid.

στυλόωμα, τό, fulcrum, -i, οὐ.

στυλώσις, ή, columnatio, θ.

στυπεῖον, τό, stupa, -ae, θ.

στύπειος, α, όν, στύπινος, η,

όν, stupeus, a, um.

στύπη, ή, stupa, -ae, θ.

στύπος, τό, stipēs, -itis, á.

στυπτηρία, ή, alumen, -inis, οὐ.

στυπτήριος, α, όν, στυπτικός,

ή, όν, adstrigens, -ntis.

στυσίς, ή, erectio penis.

στυτικός, penem suscitans.

στυφός, ή, όν· 1) densus· *2) γε-

οελ.=στρυφνός, asper, a, um.

στυφότης, ή· 1) densitas, θ. 2)

γεοελ. asperitas, acerbitas, θ.

στύφω τι· 1) adstringo· *2) γεοελ.

sucum alicujus rei exprimo.

στύψις, ή, adstrictio, θ.

στύω, erigo penem.

στωκός, ή, όν, ad Stoicam philo-

sophiam pertinens; stoicus.

στωϊκός, stoice.

στωμυλεύω, στωμυλέω -ῶ, στω-

μύλλω, συνήθ. —ομαι· loquax sum.

στωμυλία, ή· 1) garrulitas, -atis,

θ. 2) facundia, -ae, θ.

στωμύλος, όν· 1) garrulus, a, um·

2) facundus, a, um.

σύ, tu· σύ γε, tu quidem.

σύαινα, ή, sus, suis, θ.

συβώτew -ῶ, subulcus sum.

συβώτης, δ, subulcus, -i, á.

συβωτικός, subulcis proprius.

σύγγαμμος, δ, congener, á.

συγγένεια, ή, cognatio, θ.

*συγγενεύω, ρήμ. cognatione ali-

quem attingo.

συγγενής, ές, cognatus, a, um;

propinquus, a, um.

συγγενικός· 1) cognatus, a, um·

2) ad cognatos pertinens.

συγγενικός, ut cognatos decet.

συγγενός, cognatione.

συγγίγνομαι τινι· 1) =συντιγχαίνω

τινι, convenio (-ire) aliquem· 2)=

συνέρχομαι, coeo (-ivi, -ere)· 3)

συγγίγνομαι γυναικί, coeo cum mu-

liere.

συγγινώσκω καὶ συγγινώσκω τι-

νι· 1) =συμφωνῶ τινι, consentio

(-sensi) cum aliquo· 2)=συναγνώ-

σκειν, alieni ignosco; alicui culpam con-

dono.

συγγνώμη· 1)=συμφωνία, consen-

sus, á. 2)=ἀμαρτήμ.) venia, θ.

συγγνώμων, δ, ή, facilis in dando

venia δθ. clemens, indulgens.

συγγνωστός, ή, όν, dignus, cui

ignoscetur; venia dignus.

σύγγραμμα, τό, scriptum, οὐ.

συγγραμμάτων, τό, opusculum, οὐ.
 συγγραφεύς, δ, scriptor, δ.
 συγγραφή, ἡ 1) = σύνταξις, scriptio, θ. 2) = συγγραμμα, scriptum, οὐ. 3) = συμβόλαιον, syngrapha, θ.
 συγγραφικός, ἡ, ὄν, ad scripti-
 onem ἢ ad scriptorem pertinens.
 συγγράφω, conscribo ἢ ἀπλ. scribo (-psi -ere) aliquid.
 συγκαθεύδω, concubo, -are.
 συγκαθήμει, simul sedeo
 inter alios.
 συγκαθίζω, simul colloco.
 συγκαθίστημι, unā constituo.
 συγκαίω, simul uro; —ομαι· α')
 simul (cum alio) uror· *β') νεκρ.
 cutem ambulando ἢ frictione lacero
 συγκαλέω -ῶ, convoco, -are;
 advoco, ἡ voco, cogo, -ere; —ομαι
 (συνεκλήθη), convocor.
 συγκαλύπτω, contego, -ere.
 συγκαλύπτω, ἡ, occultatio, θ.
 συγκάμνω 1) simul laboro, col-
 laboro, -are· 2) = βοηθῶ, adjuvo.
 συγκαμπή, ἡ, inflexio, -onis, θ.
 συγκάμπτω, inflecto, -ere.
 συγκαταβαίνω, condescendo, -ere,
 ad alterius captum, ἢ mores me
 accomodo: demitto me.
 συγκαταβάλλω, una impendo.
 συγκατάβασις, ἡ, condescensio, θ.
 συγκαταβατικός, ἡ, ὄν, conde-
 scendens, -ntis.
 συγκαταβατικῶς, indulgenter.
 συγκατάθεσις, ἡ, adssensio, θ.
 approbatio, -onis, θ.
 συγκαταθετικός, assentiens.
 συγκαταλέγω, recenseo cum aliis;
 —ομαι, connumeror, -ari.
 *συγκατάνευσις, ἡ, adssensio, θ.
 συγκατανεύω, adsentior, -iri.
 συγκαταπίπτω, una concido.
 συγκαταριθμέω -ῶ, una enume-
 ro; adnumero, -are.
 συγκατατίθω, una depono; —εμαι
 τινι, adsentior, -iri.
 συγκατοικέω -ῶ, una habito; co-
 habito, -are (cum alio).
 *συγκατοίκησις, cohabitatio, θ.
 *συγκατοίκος, δ, cohabitator, δ.
 σύγκειμαι 1) simul positus sum·
 2) —σνίσταμαι, consto, compositus

sum· 3) συγκείμενα, pacta, con-
 venta· 4) συγκείμενος, ἡ, ὄν, com-
 positus, constitutus, a, um.
 συγκεράννυμι τινι τι, commisceo,
 -ere, aliquid eum re; —ννυμαι (σύν-
 ειμι) τινι commisceor alicui.
 συγκεφαλαίω -ῶ, per capita com-
 plector; summam et breviter re-
 censeo ἢ expono (aliquid).
 συγκεφαλαίωσις, ἡ, summaria
 complectio, collectio per capita, ἔ.
 brevis rei totius expositio.
 συγκεχυμένος, ἡ, ὄν, ἴδε συγχέω.
 συγκεχυμένως, confuse.
 συγκινέω -ῶ, una ἢ simul mo-
 veo, -ere; una agito -are; —ομαι,
 commoveor, permoveor (-motus
 sum), -eri.
 συγκίνησις, ἡ, commotio.
 συγκληρόω -ῶ, sorte consorcio.
 συγκλησία (*σύγκλησις), ἡ, con-
 vocatio, -onis, θ.
 συγκλητικός, senatorius, a, um.
 σύγκλητος, ὄν 1) convocatus, a,
 um· 2) ἡ —ος, (ὑπον. βουλή), se-
 natus, -us, δ.
 συγκλινής, ἔς· 1) tori consors·
 2) contra se invicem vergens.
 συγκλονέω -ῶ, conturbo, -are.
 συγκλόνησις, ἡ, concussio, θ.
 συγκοιμάομαι -ῶμαι, una cubo
 ὁθ. = concubo (-bui), -ere.
 συγκοιμῆμα, τό, συγκοιμήσις, ἡ,
 concubitus, δ. concubitio, θ.
 συγκοιμητής, δ, concubitor, δ.
 συγκοιμίζω, concubere facio.
 συγκοινῶ -ῶ, communico, -are.
 συγκοινωνέω -ῶ 1) una sum par-
 ticeps· 2) γεωλ. com mercium ha-
 beo cum aliquo.
 συγκοινωνία, ἡ· 1) participatio,
 -onis, θ. 2) communitas, -atis, θ.
 commercium, -ii, οὐ.
 συγκοινωνός, ὄν, particeps, -ipis;
 consors, -ortis; socius, a, um.
 σύγκοιτις, ἡ, concubina, -ae, θ.
 σύγκοιτος, ὄν, consors tori.
 συγκολλῶ -ῶ, conglutino, ali-
 quid; μετφ. compono, consarcino;
 συγκεκόλλημαι, cohaereo.
 συγκόλλησις, conglutinatio, θ.
 συγκολλητής, conglutinator, δ.

συγκολυμβάω -ῶ, simul nato.
συγκομιδῆ, convectio, compor-
 tatio, θ. collectio, (irugum), θ.
συγκομίζω, conveho, comporto.
συγκομιστός, comportatus.
συγκοπή, ἡ· 1) repentinus virium
 defectus; syncope, -es, θ. 2) γραμ.
 syncope, -es, θ.
συγκόπτω· 1) concido (-idi, -isum
 -ere) aliquem ἢ aliquid· δθ. συγ-
 κεκομμένος, η, ον, concisus, a, um.
 2) decido, -ere.
σύγκραμα, τό, commistum, οὐ.
σύγκρασις, ἡ, commistio, θ.
συγκρατέω -ῶ, contineo (-tinui
 -ere) aliquid.
συγκρατύνω, corrobore.
συγκρημνιάω, simul praecipito.
συγκρίνω τινά ἢ τί τινι ἢ πρὸς τινα
 ἢ πρὸς τι, aliquem alteri ἢ cum al-
 tero, rem cum re (ἡ rei) comparo,
 compono, confero; —ομαι, compa-
 ror, -ari.
σύγκρισις, ἡ, comparatio, -onis,
 θ. collatio, -onis, θ.
συγκριτικός, comparativus.
συγκριτικῶς, comparando.
σύγκριτος, ον, comparabilis, e.
συγκροτέω -ῶ· 1) complodo, col-
 lido, -ere· 2) conflo, -are, aliquid·
 δθεν α') instituo, adparo, instruo
 aliquid (convivium, bellum, cho-
 rum)· β') colligo, congrego aliquid
 (copias, milites); —ομαι, α') om-
 nium applausum consequor· β') in-
 struor, -i· *γ') νεοελ. consto ex
 (μετ' ἀφαιρ.)· *δ') νεοελ. μάχη συνε-
 κροτήθη, proelium commissum est.
συγκρότησις, ἡ· 1) coactio, con-
 gregatio (copiarum)· *2) νεοελ. com-
 positio (judicii).
σύγκρουσις, collisio, conflictio.
σύγκρούω, collido (-si, -ere) ali-
 quid· συγκρούω (*συγκρούομαι) τινι,
 confligo (-xi, -ere) cum aliquo ἢ
 contra, ἢ adversus aliquem.
συγκρύπτω, occulto, -are.
σύγκρυψις, ἡ, occultatio, θ.
συγκτάομαι -ῶμαι, una cum alio
 adquiro, aliquid.
συγκυκτέω -ῶ, commisceo.
συγκυκτέω -ῶ, συγκυκλώω -ῶ,

circumdo, -are, convolvo, -ere.
συγκυκλινδέομαι -οῦμαι (ἀκρασίς),
 deditus sum (incontinentiā).
συγκυλλίω, una voluto; —ομαι τι,
 una volutor.
συγκυνηγός, δ, venationis socius.
συγκύπτω· 1) simul inclino (ἐπι-
 κωπηλ.)· 2) pariter incumbo ali-
 qua re· 3) incurvus, sum.
συγκυρῶ -ῶ, incido in aliquem,
 ἐν γένει, accido, -ere; evenio.
συγκύρημα, τό, συγκυρία, ἡ, quod
 forte evenit; casus, -us, δ.
συγκυρῶ -ῶ, confirmo, -are.
συγκωμαστής, σύγκωμος, qui si-
 mul comissatur.
συγκωμῶδέω -ῶ, una commediam
 ago; una irrideo, -ere.
συγχαίρω· 1) una gaudeo; 2) —
 τινί ἐπὶ τινι, gratulor alicui rem ἢ
 de re; τὸ συγχαίρειν, gradulatio,
 -onis, θ.
συγχαλάω -ῶ, una remitto.
 ***συγχαρητήριος**, gratulatorius, a,
 um; —α, gratulationes.
συγχαρητικός, gratulatorius.
συγχαρητικῶς, gratulatorie.
συγχαρίζομαι, gratificor, -ari.
συγχαρίδια, συγχαρίκια, τά,
 praemia nuntiatae laetitiae.
συγχειμάζω, una hiberno; —ομαι,
 una tempestate jactor.
συγχειροτονέω -ῶ, una aligo.
συγχέω (ἀόρ. συνέχεια), confundo
 (-ndi; -usum, -ere); aliquid· μετφ.
 συνταράττω, confundo; —ομαι, con-
 fundor (-fusus sum, -i)· συγκεχυ-
 μένος, η, ον, confusus, a, um.
συγχορευτής, δ· 1) qui una cum
 alio choros exercet; *2) νεοελ. qui
 una cum alio saltat.
συγχορεύτρια, ἡ, quae una cum
 alio saltas.
συγχορτέω, una cum alio salto.
συγχορηγέω -ῶ· 1) una praebeo
 sumptus; 2) adjuvo (pecunia, com-
 meatibus, copiis.
συγχορηγός, δ, qui una cum alio
 sumptus praebet.
συγχῶ -ῶ, humo congesta tego,
 terra aggesta cooperio.
συγχεράομαι -ῶμαι· 1), una cum

utor (usus sum, -i) aliqua re 2) ἐπὶ προσώπ. commercium habeo cum aliquo.

σύγχρησις, ἡ 1) communis usus 2) consuetudo familiaris.

σύγχρισμα, unguentum, οὐ.

σύγχρῳ, simul ungo, -ere.

σύγχρονίζω, contemporo, -are.

σύγχρονισμός, δ, convenientia temporis.

σύγχρονος, ον, contemporaneus, a, um; aequalis, e.

*σύγχρονως, unā simul.

σύγχροος -ους, ουν, concolor.

*σύγχρωτίζομαι, commercium vel consuetudinem familiarem habeo cum aliquo.

σύγχρωτισμός, δ, commercium.

*σύγχύζω 1) confundo, conturbo, perturbo aliquem ἢ aliquid 2) alicui stomachum moveo 3) —ομαι, α') confundor -fusus sum, -i' β') = θυστούμαι, stomachor, -ari.

σύγχυσις, ἡ 1) confusio, θ. *2) γεοελ. perturbatio animis.

σύγχυτικός, ἡ, όν, confundens.

σύγχωμα, τό, congeries, ei, θ.

*σύγχώνευσις, ἡ, confusio, θ.

σύγχωνεύω 1) conilo, -are, aliquid *2) γεοελ. commisceo, -ere, aliquid; conjungo (-ere aliquid), —ομαι, commisceor conjungor.

σύγχωνυμι, σύγχωνύω, aggere communio ἢ obruo aliquid.

σύγχωρέω -ω 1) simul eo 2) μτφ. —ινι, concedo (-cessi, cessum, -ere) alicui α') — ὑπέλω· β') = παραχωρῶ, concedo alicui aliquid γ') συγγινώσκω ὑπὲρ, alicui ignosco; *3) γεοελ. συγχωρήσατέ μοι νὰ δμιλήσω, permiite mihi ut loquar β') ὁ θεός νὰ τὸν συγχωρήσῃ! deus veniam ei det! γ') παρῇθ. συγχώρησόν μοι, cum bona venia ἢ ἀπλ. bonā veniā δ') δὲν συγχωρεῖται, non permittetur ἢ non permissum est.

συγχώρημα, τό 1) concessio, -onis

θ. 2) venia, -ae, θ.

συγχώρησις, ἡ 1) concessio, θ.

2) indulgentia, θηλ. venia, θ. *3)

ζητῶ —σιν, peto ut mihi ignoscatur

*συγχωρητέος, -α, -ον, ignoscen-

dus, a, um; veniā dignus, a, um.

συγχωρητικός, ἡ, όν, ad veniam dandam propensus, a, um.

συζάω -ω, una cum aliquo vivo.

συζεύγνυμι καὶ συζευγνύω, conjungo (-xi, -ctum, -ere); μάλ. conubio conjungo; συζευγμένος, η, ον, conjunctus, a, um.

σύζευξις, ἡ, conjunctio, θ.

συζητέω -ω, disputo, -are, discepto, -are (de aliqua re).

*συζητήσιμος, controversiosus.

συζητήσις, ἡ, disputatio, θ.

συζητητής, δ, qui disputat.

συζυγέω -ω, in eodem ordine (in acie) consisto, -ere.

συζυγία, ἡ 1) ἐν τῇ γραμ. conjunctio, θ. 2) matrimonium, οὐ.

σύζυγος, δ, ἡ, conjux, -ugis.

συναλῆς, ἡ, (πι.) ficedula, θ.

συναμνία, ἡ, morus, -i, θ.

συνάμινον, τό, morum, -i, οὐ.

συνέα -ῆ, ἡ, ficus, -us, θ.

συνκομορέα, ἡ, sycomorus, θ.

συνόμορον, τό, sycomorum, οὐ.

σῦκον, τό, ficus, -i, ἡ -us, δ. θ.

συνκοφάρος, ον, ficus edens.

συνκοφαντέω -ω, sycophanta sum;

sycophantor calumnior, -ari.

συνκοφάντης, δ, sycophanta, -ae,

δ. calumniator, -oris, δ.

συνκοφαντία, ἡ, calumnia, θ.

συνκοφαντικός, calumniosus.

συνκοφαντικῶς, calumniose.

συνκοφάντης, συνκοφάντρια, ἡ, ca-

lumnatrix, -icis, θ.

συνόφυλλον, τό, folium ficus.

συλλάω -ω, συλεύω, συλέω, -ω,

spolio, -are (τὰ λεγὰ fana).

σύλη, ἡ, praeda, -ae, θ.

σύλημα, τό, spolia, οὐ. πλ.

σύλησις, ἡ, spoliatio, θ.

σπλητής, δ, spoliator, δ.

σπλητέρα, σπλητέρα, spoliatrix.

συλλαβή, ἡ, syllaba, -ae, θ.

συλλαβίζω, syllabas connecto.

συλλαμβάνω 1) comprehendo

(-ndi, -nsium, -ere) aliquid, ἡ a-

liquid 2) concipio, (-cepi, -cep-

tum, -ere) aliquid *3) παθητ. —ομαι,

(συνελήφθη), comprehendor (-pre-

hensus sum, -i) 4) μέσο. —ομαι

(καὶ συλλαμβάνω) τινί, adjuvo aliquem.

συλλέγω, colligo (-egi, lectum, ere): aliquidem —ομαι, colligor.

συλλειτουργέω -ω, socius aamin obeundo munere publico.

συλλήβδην, in summa.

συλληπτικός, ή, όν, qui comprehendere potest.

σύλληψις, ή 1) comprehensio, θ. 2) επί γυναικ. conceptio, θ.

συλλογεύς, δ, collector á.

συλλογή, ή 1) collectio, -onis, θ. 2) corpus, -oris, ού.

συλλογίζομαι 1) συμπεριγνώ, colligo, ratiocinatione colligo, ratiocinor, (-atus, sum, -ari) 2) λογίζομαι, computo, -are *3) νοεω. =σκέπτομαι, cogito, -are *συλλογισμένος, η, ον, cogitatione detixus, a, um.

συλλογισμός, δ 1) ratiocinatio, -onis, θ. 2) syllogismus, -i, á.

συλλογιστής, δ, ratiocinator, á.

συλλογιστικός, ή, όν, ratiocinans, -ntis; syllogisticus, a, um.

σύλλογος, δ 1) concilium, -i, ού. 2) collegium, -ii, ού.

συλλυπέομαι -οῦμαι, condolesco (-lui, -ere).

*συλλυπητήρια, τά, doloris significatio.

συμβαδίζω una incedo.

συμβαίνω 1) congredior, -i, 2) =paciscor, -i, consentio, -ire, 3) συνήθ. εν τῷ γ' προσ. συμβαίνει (συνέβη) τινί, contingit (contigit, evenit, accidit alicui.

συμβάλλω 1) conjicio, -ere 2) conjungo, -ere 3) ad pugnam committo, -ere 4) —ομαι α') συμβάλλομαι λόγον, sermones confero, loquor, -i, β') χρήματα —ομαι τινι, pecuniam alicui mutuum do γ') —ομαι εις τι, πρὸς τι, confero ad aliquid δ') supputo, -are, conjectura adsequor aliquid *5) νοεω.

ποιεῖν συμβόλαιον πρὸς τινα, cum aliquo paciscor (pactus rum, -i).

σύμβαμα, συμβάν, τό, accidens, -ntis, ού. casus, -us, á.

συμβασιλεύς, δ socius regni.

*Έλληνο-Λατινικόν Λεξικόν

συμβασιλεύω, una regno.

σύμβασις, ή, pacificatio θ.

συμβατήριος, α, ον, συμβασιεύς, ad pacificationem promptus.

συμβεβηκός, τό, accidens, ού.

συμβιβάζω, concilio ή (μάλλον) reconcilio, -are —ομαι; in gratiam reconcilior, ή άπλ. reconcilior -ari.

συμβίβαις, ή συμβιβασμός, δ, reconciliatio gratiae.

συμβιβαστής, δ, conciliator, á.

συμβιβαστικός, ή, όν, pacificatorius, a, um *μετφ. άνθρωπος, συμβιβαστικός, homo commodus.

συμβιβαστικότητα, morum facilitas.

συμβιβαστικός, benevole.

σύμβιος, ον, cum aliquo vivens.

συμβιώνω -ω, convivio alicui.

συμβίωσις, ή, convictio, θ.

συμβιωτής, δ, convictor, á.

σύμβλησις, ή, comparatio, θ.

συμβλητέος, α, ον, conferendus.

συμβλητός, ή, όν, collatus, comparatus, a, um.

συμβοάω -ω, simul clamo.

συμβοηθέω -ω, auxilium fero.

συμβοηθός, όν, auxiliaris, e.

*συμβολαιογραφείον, tabularium.

συμβολαιογράφος, δ, tabellio,

-onis, á. tabularius, -ii, ού.

συμβόλαιον, τό 1) pactum, conventum, -i, ού. 2) — όφειλῆς, syn-

grapha, -ae, θ. 3) tabula, -ae, θ.

συμβολή, ή 1) commissura, -ae,

junctura, -ae, θ. 2) congressus,

-us, á. 3) συμβολαι (=εξαρος) sym-

bolae, -arum. [a, um.

συμβολικός, ή, όν, aenigmaticus,

συμβολικός, symbolice.

σύμβολον, τό, signum, -i, ού.

symbolum, -i, ού.

συμβότης, δ, compastor, á.

συμβούλευμα, consilium, ού.

συμβουλευτέος, consulendus.

συμβουλευτής, δ, consultant.

συμβουλευτικός, ή, όν, consilia-

rius, consultatorius, a, um.

συμβουλεύω τινί, alicui do con-

silium —ομαι τινι, (νοεω. τινά),

consulto, (-are) aliquid.

συμβουλή, ή 1) consilium, -ii,

ού. suasio, -onis, θ. 2) — λατρεῖς,

δικηγόρου, consultatio, θ.
 συμβουλία, ἡ, deliberatio, θ.
 συμβούλιον τό, consilium, οὐ.
 σύμβουλος, δ· 1) qui consilium dat; suator, -oris, ἄ. 2) μέλος τοῦ συμβουλίου, consiliarius, ἄ.
 συμβῶω, acte stipo, constipo.
 συμμαθητής, condiscipulus, ἄ.
 συμμαθήτρια, condiscipula, θ.
 συμμαίνομαι, simul insanio.
 συμμαχέω -ω· 1) sum pugnae, socius, θ. 2) ie bello gerendo adjuvo aliquem· 3) sto a partibus.
 συμμαχία, ἡ· 1) societas, -atis, θ. 2) auxiliares copiae.
 συμμαχικῶς, socii more.
 συμμαχόμεναι τινι, simul cum aliquo pugno.
 σύμμαχος, δ, socius, -ii, ἄ.
 συμμετέξις, ἡ, participatio, θ.
 συμμεθίστημι, simul traduco—μαι, simul transeo.
 συμμεθύσκομαι, una inebrior.
 συμμεθύω, una inebrior.
 συμμελετάω -ω· 1) simul exerceo· 2) simul (cum alio) studeo.
 συμμελής, ἐς, consonue, α, um.
 συμμένω· 1) una maneo· 2) permaneo, -ere; duro, are.
 συμμερίζω, partior dispertio· —ομαι, una participo ἢ ἀπλ. participo (-are) aliquid cum aliquo.
 συμμεριστής, δ, particeps.
 συμμετασχηματίζω, transformo in alium habitum muto —ομαι καιροῖς, tamporibus, me accomodo.
 συμμετατίθημι, una transfero
 συμμεταφέρω, simul transfero.
 συμμεταχειρίζομαι, una cum aliquo tracto ἢ utor.
 συμμετέχω τινός, una particeps alicujus lei sum.
 *συμμετοχή, ἡ, participatio.
 συμμέτοχος, ον, consors (alicujus rei); una particeps cipis.
 συμμετρέω -ω, quantitate aliquid accommo (apto) alteri.
 συμμετρία, ἡ, apta preportio.
 συμμετρικός, symmetricus, α, um.
 συμμετρικῶς, congruenter.
 σύμμετρος, ον· 1) commensus, α,

um. 2) congruens, -ntis.
 συμμέτρος congruenter.
 συμμίγη, promiscue.
 συμμιγής, ἐς, permistus.
 σύμμιγμα, τό, comistum, οὐ.
 συμμίγνυμι, καὶ συμμιγνύω τί τι·, commisceo aliquid cum aliqua re· —νυμι conjungo me.
 συμμικτός, commiscendus.
 σύμμικτος, ον, commiscuus.
 συμμίκτης, commistim.
 σύμμιξις, ἡ, commistio, θ.
 συμνημονεύω· 1) simul memini· 2) simul commemoro.
 συμμορία, ἡ· 1) ἐν Ρώμῃ, classis (civium Romanorum)· 2) ἐν Ἀθήναις· symmoría, -ae, θ. 3) ληστρική —, latrocinialis manus; latrocinium, -ii, οὐ. [symmoríae.
 συμμορίτης, δ, qui est ejusdem συμμορφῶω -ω, conformo, -are; conformem facio; —ομαι, conformis fio, μεταφ. *νεοελ.—ομαι πρὸς τὴν θέλησιν τινος, conformo me ad alicujus voluntatem.
 συμμοχθῶω -ω, simul laboro.
 συμπαγής, ἐς, compactus, α, um.
 *συμπαγῶς, compacte.
 συμπάθεια, ἡ, sympathia, -ae, θ. consensus in affectibus.
 συμπαθέω -ω· 1) una cum alio afficio· 2) simul cum alio afficio ejus malis.
 συμπαθής, ἐς· 1) eodem modo affectus, α, um· 2) *νεοελ. qui sympathiam movet.
 συμπαθητικός, ἡ, ὄν· 1) misericors, -rdis· 2) *νεοελ. sympathiam alicujus movens.
 συμπαθῶς, cum consensu affectuum; misericorditer.
 συμπαίγων, ον, collusorius.
 *συμπαίγνις, (=κοινὸν τέχνημα), collusio; διὰ —ας, collusorie.
 συμπαίζω, colludo (alicui).
 συμπαίκτης, συμπαίκτης, δ· 1) socius lusuum· 2) = ὁ συντεχνώμενός τινι, collusor, -oris, ἄ.
 σύμπαν, τό, universum, -i, οὐ.
 συμπανηγυρίζω, concelebro.
 συμπαραινέω -ω, simul exhortor; una cum aliis hortor.

συμπαράκαθίζω, una cum aliis juxta me colloco. —ομαι, una assideo.

συμπαράκειμαι, simul adjaceo.

συμπαράκλυμαι, cohortor.

συμπαράκολουθῶ· 1) comitor, —ari· 2) adsequor, —i.

συμπαράλαμβάνω, una excipio.

συμπαράληψις, ἡ, adsumptio, ὅ.

συμπαράλυω, simul dissolvo.

συμπαράπέμπω, una deduco; una prosequor (ut in funere).

συμπαράπλέω, simul adnavigo.

συμπαράστατης, ὁ, qui una a latere adstat, ὁδ. socius.

συμπαράσχω, simul abstraho.

συμπαρέχω, simul praebeo.

συμπαρίσταμαι, adsto, —are.

συμπαρομαρτέω —ῶ, comitor, —ari; adsector, —ari.

συμπαροξύνω, una irrito.

συμπαρορμάνω —ῶ, excito, —are.

συμπαροτρύνω, incito, —are.

σύμπας, ασα, αν, universus, cunctus, a, uni.

συμπάσσω, conspergo, —ere.

συμπάσχω, simul patior.

συμπατριώτης, ὁ, qui ejusdem est patriae; conterraneus.

συμπεῖθω, una persuadeo.

συμπέμπω, simul mitto.

συμπενθέω —ῶ, cum alio lugeo; pari luctu afficio, —i.

συμπεραίνω, 1) una perficio, concludo· *2) = εἰκάω, conjecto.

συμπεράσσω, τό, conclusio.

συμπερασματικός, ὁ, ὅν, concludendi vim habens.

συμπερασμός, ὁ· 1) conclusio, ὅ. *2) κατὰ συμπερασμόν, conjecturā

συμπεριλαμβάνω, simul comprehendendo; complector, —ari.

συμπεριτρέφω, una circumverto; —ομαι, una circumvertor.

συμπεριφέρω· 1) una circumfero· —ομαι, una circumferor· 2)

comitor, —ari· 3) una versor, familiariter —utor· *4) νοεῖ. καλῶς,

κακῶς —ομαι, bene, male me gero.

συμπεριφορά, ἡ· 1) comitatus, —us, ἄ. 2) familiaritas, ὅ. 3) modus rei tractandae, vel hominis

δθ. *4) νοεῖ. agendi modus.

συμπέτομαι, simul volo.

συμπήγγυμι, συμπηγνύω, compingo (—pexi, —pactum, —ere) aliquid; —νυμαι, conpingor (—pactus sum, —i), concresco, (crevi, —ere).

σύμπηξις, ἡ, compactio, ὅ.

συμπιέζω, comprimo, —ere.

συμπιέσις, ἡ, συμπίεσμός, ὁ, compressio, —onis, ὅ.

συμπίνω, bibo cum aliquo.

συμπίπτω· 1) concido (—idi, —ere); corruo, —ere· 2) concurro, —ere;

3) incido, —ere.

συμπλάσσω, coningo, —ere.

συμπλέδην, perplexe.

σύμπλεγμα, τό, symplega, οὗ.

συμπλεκτικός, cupulativus, a, um.

σύμπλεκτος, ον, connexus, a, um

συμπλέκω, connecto; —ομαι τινι,

manum consero cum aliquo.

σύμπλεξις, ἡ, complexio, ὅ.

συμπλέω, una navigo.

συμπληρόω —ῶ, compleo suppleo

expleo aliquid.

συμπλήρωμα, complementum.

συμπληρωματικός, complens.

συμπλήρωσις, ἡ, completio.

συμπληρωτικός, complens.

συμπλήσσω, collido, —ere.

συμπλοκή, ἡ, complexio.

σύμπνοια, ἡ, conspiratio, ὅ.

συμποδίζω, impedio, —ire.

συμπολεμέω —ῶ, belli socius sum

συμπολιτεία, ἡ, consociatio in

unam rempublicam.

συμπολιτεύω καὶ —ομαι· 1) una rempublicam administro, —are· 2) in

eadem civitate versor, —ari· 3) vivo cum aliquo· *4) νοεῖ. οἱ συμπολιτενόμενοι, qui obsequuntur admini-

stratoribus rei publicae.

συμπολίτης, ὁ, concivis, —is; ἄ.

συμπονέω —ῶ, una laboro.

συμπορπάω —ῶ, fibulā connecto.

συμποσία, ἡ, compotatio, —onis.

συμποσιάζω, convivor, —ari.

συμποσιακός, convivalis, e.

συμπόσιον, τό, compotatio, ὅ.

συμπότης, ὁ, compotor, ἄ.

συμποτικός, compotorius, a, um.

συμπότις, ἡ, conviva, —ae, ὅ.

σύμπραξις, ἡ, adjutus, -i, ἄ.
 συμπτράσσω καὶ συμπτράττω· 1) una facio aliquid cum aliquo· 2) — ἰω, adjuvo (juxi, -are) aliquem.
 συμπτρεσβευτής, σύμπρεσβευς (συμπρεσβείας), legationis collega.
 συμπτρεσβέω, collega et socius sum legationis.
 συμπροσθυμέομαι -οῦμαι· 1) contendendo ad idem efficiendum· 2) adjuvo aliquem in aliqua re.
 συμπροκόπτω, simul proficio.
 συμπροκίπτω, simul promineo.
 συμπτύγμα, τό, plica, -ae, θ.
 συμπτυντικός, ἡ, ὄν, compliacandi vim habens.
 σύμπτυκτος, complicatus, a, um.
 σύμπτυξις, ἡ, complicatio, θ.
 συμπτύσσω, ῥημ. complico, -are· -ομαι, complico, -ari.
 σύμπτωμα, τό· 1) casus fortuitus· 2) λατρ. symptoma, -atis, θ.
 συμπτωματικός, ἡ, ὄν· 1) fortuitus· 2) symptomaticus, a, um.
 συμπτωματικῶς· 1) casu· 2) ex symptomaticis.
 σύμπτωσις, ἡ· 1) lapsus concursio remum coincidentium· 2) casus, eventus, -us, ἄ.
 σύμπυκνος, condensus, a, um.
 συμπυκνῶ, condenseo, -ere.
 συμπτύζω -ῶ, comburo, -ere.
 συμφέρον, τό, commodum, -i, ὄν, utilitas, -atis, θ.
 συμφερόντως, utiliter.
 συμφέρω· 1) simul fero· ὁθ. α') porto ἢ adjuto in ferendo· β') tolero, -are· 2) = συμφορῶ, confero, erre; congero, -ere· 3) ὁθ. = συμβάλλομαι, ὠφελέω, confero, -erre; ἀπὸσ. συμφέρει (= λυσιτελεῖ, ὠφελεῖ), confert, expedit, prodest· 4) —ομαι· α') una feror ἢ moveor· β') comitor, -ari· γ') — μάχη, congredior cum aliquo pugno, -are· δ') evenio, -ire; contingo, -ere.
 συμφεύγω, una iugio.
 σύμφημι, una (cum alio) dico· ὁθ. adsentior, consentio, -ire.
 συμφυθίγγομαι, concino, ere.
 συμφιλέω -ῶ, simul amo.

συμφιλία, ἡ, mutua amicitia.
 *συμφιλιῶ -ῶ, reconcilio -are (aliquem cum aliquo); —οῦμαι, cum aliquo ingratiam redeo; reconcilio gratiam cum aliquo.
 *συμφιλλίωσις, ἡ, reconciliatio.
 συμφιλοσοφείω -ῶ, una operam do philosophiae.
 συμφιλοτιμέομαι -οῦμαι, simul studium confero.
 συμφοιτῶ -ῶ, una ventito ad scholam; sum condiscipulus, ἄ.
 συμφοιτήσις, condiscipulus.
 συμφοιτητής, ὁ, condiscipulus, ἄ.
 συμφορᾶ, ἡ· 1) = συμφόρησις, congestus, -us, ἄ. 2) = δυστυχία, fortuna adversa, quae alicui accidit· ὁθ. calamitas, -atis, θ. clades, -is.
 συμφορέω -ῶ, ῥ. confero (-tuli, -erre); congero (-geassi, -ere). aliquid.
 συμφορά, ἡ, congeries, ei, θ.
 συμφορησις, ἡ, coacervatio, θ.
 συμφορητός, congestus, a, um.
 σύμφορος, ὄν, utilis, e; commodus, a, um.
 συμφόρως, commode; utiliter.
 συμφράζω· 1) simul eloquor· 2) ἐν τῇ συντακτ. ἐκ τῶν συμφραζομένων, e contextu orationis.
 σύμφραξις, ἡ, obstructio, θ.
 συμφράσσω καὶ συμφράττω· 1) consepio, -ire· 2) = ἀποφράττω, obstruo -ere.
 συμφρονέω -ῶ· 1) eadem sum mente, consentio, -ire· 2) partibus alicujus faved· 3) animadverto
 συμφρόνησις, ἡ, consensio, θ.
 συμφυής, ἑς· 1) qui coaluit cum aliquo; 2) adhaerens, -ntis.
 συμφυλάσσω καὶ -ττω· 1) una custodio, -ire· 2) una conseruo.
 συμφυρμός, ὁ, commixtio, θ.
 συμφυρτός, commixtus, a, um.
 συμφύρω, commisceo, confundo, -ere; —ομαι, commisceor, -i.
 συμφυσάω -ω, una suflo.
 σύμφυσις, ἡ, concretus, -us, ἄ.
 συμφυτεύω· 1) simul planto ἢ sero· 2) simul auctor sum.
 σύμφυτος, ὄν· 1) una plantatus, congenitus, ingenuus· 2) insitus·

3) consitus arboribus (locus).

συμφύω· 1) coalescere iacio, conglutino, -are· 2) ποικμ. συμπέφηκα, ὁδ. 2 συνίφυν, μῦθ. —ομαι, simul enascor; coalesco, -ere.

συμφωνέω· ὧ· 1) consono, -are, concino (-inui), consentio (senai, -ire); paciscor, -i.

συμφώνημα, τό, pactum, ὁδ.

συμφώνησις, consensus, -us, ὧ.

συμφωνία, ἡ· 1) ἰσοφωνία, consonantia, -ae, ὧ· 2) consensus, -us, ὧ· 3) pactum conventum, ὁδ.

σύμφωνον, τό, consona, -ae, ὧ.

σύμφωνος, ον, consonus, a, um, concors, rdis.

συμφώνως, consone; congruenter, convenienter.

συμπαύω, contingo, -ere.

συμψηφίζω· 1) computo, -are·

*2) νοεῖν. penso, compenso, -are.

*συμψηφισμός, compensatio.

συμψύχω, una refrigero.

σύν (σπιν. ξύν)· 1) cum· σὺν τινι πορεύομαι, cum aliquo proficiscor· 2) per σὺν βίᾳ, per vim· 3) secundum σὺν τοῖς νόμοις, secundum leges· 4) σύνδου, bini, σύντροις, terni· 5) ἐν συνθ. una, simul, pariter, communiter.

συναγάζομαι, umu exsulto.

συναγγέλλω, simul nuntio.

συναγείρω, colligo, -ere.

συναγελάζω, congreco.

συναγελασμός, congregatio, ὧ.

σύναγμα, τό· 1) sedimentum, -i, ὁδ.

2) collectio -onis, ὧ.

συναγορεύω· 1) συναίνω τι, adstipulor, alicui· 2) tueor et defendo sententiam alicujus.

συναγρεύω, una venor.

συναγρίς, ἡ, synagris, -idis, ὧ.

συναγεμμός, δ, collectio -onis, ὧ.

συνάγχη, ἡ, angina, -ae, ὧ.

συνάγω· 1) conduco (-xi, -ere);

cogo, (-egi, -actum, -ere)· 2) =

ἀθροίζω, congero, -ere, aliquid· 3)

= συστέλλω, contraho (-xi, -ere)

aliquid· 4) = συλλέγω, colligo, -ere,

aliquid· 5) = συγκομίζω, confiero,

-erre, aliquid· 6) = συμπεραίνω, co-

go, colligo, concludo.

συναγωγή· 1) collectio, ὧ· 2) coe-

tus, -us, ὧ· 3) synagōga, ὧ.

συναγωνίζομαι· 1) una cum alio

certo, -are· 2) opem fero.

συναγώνισμα, adjumentum, ὁδ.

συναγωνισμός, δ· 1) auxilium,

ὁδ· *2) νοεῖν. contentio.

συνάδελφος, δ· 1) qui fratrem ἢ

fratres habet· *2) collega, ὧ.

συνάδω, contino, -ere· μετφ. con-

cino, consentio, -ire.

συνάζω, colligo, -ere.

συναθλέω· ὧ, simul certo; sumi

certainis particeps.

συναθροίζω· 1) concervo, -are,

aliquid· 2) congreco· 3) colligo·

4) glomero· 5) —ομαι, in locum

convenio ἢ coeo.

συνάθροισις, ἡ, συναθροισμός,

δ, congregatio, ὧ.

συναθροιστής, congregator, δ.

συναίνεσις, ἡ, adensus, -us, ὧ.

συναίνετης, δ, adsensor, ὧ.

συναίνεω· ὧ, adsentior (-sensus

sum, -iri).

συναίρεσις, contractio syllabae.

συναίρεω· ὧ· 1) simul compre-

hendo (-ndi, -ere) aliquid· 2) con-

traho, -ere (orationem, syllabam).

συνηγεμένος, η, ον, contractus,

a, um; —α ῥήματα, verba contra-

cra ἢ circumflexibilia.

συναίρω, una cum alio adtollo,

adjuvo in adtolendo, ὁδ. —ομαι =

βοηθῶ, adjuvo, opitulator alicui.

συναισθάνομαι· 1) sensu perci-

pio, -ere· 2) conscius mihi sum·

3) = αἰσθάνομαι, sentio, -ire.

*συναίσθημα, τό, sensus, -us, ὧ.

συναίσθησις, ἡ, sensus, -us, ὧ.

συναίτιος, culpa socius, a, um.

συνακολουθέω· ὧ, una sequor,

-i; comitor, -ari.

συνακόλουθος, δ, comes, -itis, ὧ.

συνακούω· 1) simul audio· 2)

exaudio, -ire.

συνακτέω, α, ον, contrahendus.

συνακτικός, ἡ, ὄν, collectivus.

συναλίσκομαι, simul capior.

συναλισμός, δ, congregatio, ὧ.

συναλλάγῃ, ἡ· 1) commutatio,

-onis, ὧ· 2) commercium, -i, ὁδ.

*ἐλευθέρα συνάλλαγή, liberum commercium· 3) conciliatio, θ.

συνάλλαγμα, τό· 1) res contracta· 2) contractus.

συναλλαγματικός, ἡ, ὄν, commercialis, ε· ἐντεῦθ. τὸ νεοελ. συναλλαγματική=συνάλλαγμα, 2.

συναλλάσσω καὶ συναλλάττω· 1) commuto aliquid cum aliquo· 2) concilio, reconcilio, -are· —ομαι τινι ἢ πρὸς τινα, commercium habeo cum aliquo.

σύναμα (συνάμα), simul, unā. συναναβαίνειν· 1) simul adascendo, -ere· 2) una proficiscor, -i· 3) expeditionis socius sum.

συνατάμιξις, ἡ, commistio, θ.

συναμιμνήσκω, in memoriam revoco alteri.

συναναρπάζω, simul rapio.

συναναστρέφω, una revertor, re trocedo, -ere· —ομαι τινι, conversor cum aliquo.

συναναστροφή, ἡ· 1) conversatio ἢ consuetudo quotidiana (cum aliquo)· *2) coetus, -us, ἄ.

συνανασώζω· 1) adjuvo in conservando· 2) una servo.

συναναφαίνω, una ostendo.

συναναφέρω· 1) simul subveho, -ere· *2) simul refero ad aliquem.

συνανίστημι, una excito de sede; exsurgere facio ἢ jubeo· —αμαι, consurgo, -ere.

συνανίσχω, simul orior.

συνανιχνεύω, simul investigo.

συναντάω -ῶ, occurro, -ere, ἢ occurro, -are, alicui; obvis fio alicui.

συνάντημα, τό, συνάντησις, ἡ, occursus, -us, ἄ.

συναξάριον, τό, vitae sanctorum; synaxarium, -ii, οὐ. [scriptor.

συναξαριστής, δ, synaxariorum σύναξις, ἡ· 1) collectio, congregatio, -onis, θ. conetus, us, ἄ.

† 2) conventus ad sacram coenam.

συναπάγω, simul abduco.

συναπαλλάσσω, simul libero.

συναπαντάω -ῶ, occurro, -ere.

*συναπάντησις, occursus, ἄ.

συναποθνήσκω, commorior alicui.

συναποκομίζω, una abscindo.

συναποκοπέω, simul abscindo.

συναποκρύπτω, simul abscondo

συναπόλλυμι, simul perdo, -ere, aliquid· —υμαι, simul pereor.

συναπολογία, una defendo.

συναποστέλλω, una mitto.

συναποφέρω, simul aufero.

συναπτικῶς, copulative.

συναπτός, ἡ, ὄν, continuus, a, um; connectens, -ntis.

συνάπτω· 1) copulo, -are, conjungo (-xi), ere, aliquem ἢ aliquid cum aliquo· 2) συνήμμαι τινι ἢ πρὸς τι, cohaereo alicui ἢ cum aliquo· 3) συνάπτω μάχην, pugnam committo.

συναρμολογία, ἡ, concinnitas, θ.

συναρμολογῶ καὶ συναρμολογῶ, co-

opto, -are, concinno, -are, aliquid· —ομαι (μέσ.), accomodo me· —ομαι, σνηρησμένος, ἡ, ον, com-

pactus, a, um.

συναρμολογέω -ῶ, congruenter coagmento.

συνάρμοσις, ἡ, conjunctio, θ.

συναρμοστής, δ, concinnator, ἄ.

συναρπαγή, ἡ, direptio, θ.

συναρπάζω, corripio abripio.

συναρρωστέω -ῶ, una aegroto.

σύναρσις· 1) concinnatio, θ. *2) νεοελ. θεία συνάρσει, Deo favente.

συναρτάω -ῶ, appendo, -ere; connecto, -ere· —ῶμαι, adhaereo.

συνάρτησις, ἡ, connexio rerum.

συναρτύω, instruo, -ere.

συνάρχω, una impero.

συνασπιδῶ -ῶ καὶ συνασπίζω· 1) consertis clypeis pugno· *2) νεοελ. συνασπίζω, cocio, are; jungo, -ere· —ομαι (μέσ.) jungor, -i; consensio ἢ conspiro cum.

συνασπισμός, δ· 1) consertio clypeorum testudo, -inis, θ. *2) νεοελ. conjunctio, -onis, θ.

συνασπιστής, δ, commilito, ἄ.

συναυλία· 1) tibiarum concentus· *2) concentus musicus.

συναυλία, ἡ, contubernium, οὐ.

συναυλίζομαι, una commoror.

συναυλισμός, δ, contubernium.

συναυξάνω, simul crescere facio.

—ομαι, una cresco.

συνάφεια, ἡ, conjunctio, -onis θ.
cohaerentia, -ae, θ.

συναφής, ἐς, conjunctus, a, um;
contiguus, a, um.

συναφήμι, simul emitto.

σύναψις, ἡ, conjunctio, -onis, θ.
connexio, -onis, θ.

συνδαιτῶρ (*συνδαιτυμῶν), δ, con-
viva, -ae, δ, compotor, -oris, d.

*συνδανλίσκει, ignem suscito·μετφ.
foveo, aleo (aliquid).

συνδαιπνέω -ῶ, una coeno.

συνδαιπνίον, σύνδαιπνον, τό, con-
coenatio, θ. convivium, cθ.

σύνδαιπνος, δ, conviva, δ.

σύνδενδρος, arboribus consitus.

συνδέομαι· 1) una egeo; una de-
sidero· 2) simul precor aliquem·
3) ἴδε συνδέω.

σύνδεσις, colligatio, copulatio.

συνδεδεμένος· 1) colligo, -are· 2)
convincio, -ire.

σύνδεσμος, δ· 1) colligatio, -onis,
θ. conjunctio, -onis, θ. 2) γραμ.
conjunctio, θ. copula, -ae, θ.

συνδετικός, ἡ, δν, colligans, -ntis;
copulativus, a, um.

συνδετικῶς, copulative.

σύνδετος, ον, alligatus, a, um.

συνδέω· 1) colligo, connecto, -ere;
vincio, -ire· 2) conjungo; —ομαι,

conjungor, -i.

συνδιακρίνω, una judico.

συνδιαλέγομαι, colloquor (-catus
sum, -) cum aliquo.

*συνδιάλεξις, ἡ, colluctatio, θ.

συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio, θ.

συνδιαλλάσσω και -πτω, concilio,
reconcilio, -are.

συνδιαλύω, simul dissolveo.

συνδιαμένω, una parmaneo.

συνδιανέμω, simul divido.

συνδιασκέπτομαι, συνδιασκοπέω
-ῶ· 1) simul considero et disquiro
2) una consulto.

συνδιασκεψίς, ἡ, consultatio, θ.

συνδιασπάω -ῶ, simul distraho.

συνδιαστέλλω, simul discerno.

συνδιαστρέφω, una converto.

συνδιασώζω, una servo.

συνδιατρέβω, commoror apud ali-
quem ἢ cum aliquo.

συνδιαφέρω, cum alio perfero.

συνδιαφεύγω, una effugio.

συνδιαφθείρω, simul ἢ una cor-
rumpo, -ere, aliquem· —ομαι, una
corrumpor.

συνδικάζω, una judico, -are.

συνδικέω -ῶ, alterius causam
defendo, patrocinor, -ari.

σύνδικος, ον, idem judicans.

συνδοκέω -ῶ, consensio, ire;
ἀπρὸς. συνδοκεῖ, mihi quoque vi-
detur.

συνδοξάζω, simul glorifico.

συνδρομή, ἡ· 1) concursus, -us,
δ. *2) νεοελ. α') adjumentum, au-
xilium, -ii, οδ. β') (aeris) colla-
tio, -onis, θ. pecunia collata, ἴδε

ἐρανος· 3) — βιβλίου, ἐφημερίδος,
pretinm subnotationis.

*συνδρομητής, δ· 1) qui stipem
confert; collator, -oris, δ. 2) βιβλ.
ἐφημ. subnotator, δ.

συνδύαζω, combino, -are;
conjungo, -ere; copulo, -are; aliquid·
—ομαι, me copulo ἢ copulor -ari.

συνδυασμός, δ, combinatio, -onis,
θ. copulatio, θ.

συνδυαστικός, ad conjunctionem
et copulationem aptus.

σύνδυο, duo simul; hini.

σύνεγγυς, prope; cominus.

συνεγείρω, simul excito, -are· —
ομαι, consurgo; -ere.

συνεδρεία (*συνεδριάσις), ἡ, con-
sessus, -us, δ. concilium, οδ.

συνεδρεύω, consido (-edi) -ere;
concilium habeo.

συνεδριάζω, in eodem consensu
sum, concilium habeo· *ἡ βουλὴ σή-
μερον συνεδριάσας, hodie habitus est
senatus.

*συνεδριάσις, ἡ, =συνεδρεία.

συνέδριον, τό, consessus, us, δ.
concilium, -i, οδ.

σύνεδρος, δ, consessor, -oris, δ.
συνεθίζω, (*συνεθίζω)· 1) con-
suefacio, adsuefacio, -ere· 2) οδδ.

consuecto, adsuesco, -ere· συνεθι-
σμέτος, η, ον, consuetas, um.

συνειδής, ἡ, συνειδός, τό, con-
scientia, -ue, θ.

σύνειμι·τινι, sum cum aliquo;

consuetudinem habeo cum aliquo; familiariter utoraliquo.

σύνειμι (συνέχομαι), coco, -ire. convenio, -ire.

συνειροτός, δ., series, -ei, θ. **συνείρω**, consero (-serui) -ere connecto (-xi), aliquid.

συνεισβάλλω, simul adgredior ἢ invado (-si, -ere).

συνεισβολή, ἡ, invasio communis. **συνεισπηδάω** -ῶ, **συνεισπίπτω**, simul iruo, -ere; irumpo, -ere.

συνεισφέρω 1) simul infero, -ere. 2) confero (-tuli), -erre; collationem facio (-feci), -erre.

συνεισφορά, ἡ, collatio, θ. **συνειβαίνω**, una egredior, -i. **συνειβάλλω**, una expello.

συνεκδοχή, synecdoche, es, θ. **συνεκδοχικώς**, per synecdochen.

συνεκτικός, ἡ, ἄν: 1) cohibendi continendi vim habens. *2) cohaerens, -ntis.

***συνεκτικότητα**, ἡ, cohaerentia, θ. **συνεκτρέφω**, simul nutrio, -ire.

συνεκτρέχω, una excurro, -ere. ***συνεξέδρομον**, simul exursionem iecerunt.

συνεκφέρω 1) una educo, -ere. 2) (περι νεκρ.) una effero (-ere).

συνεκφορά, ἡ, pronuntiatio simultanea.

συνεκφωνέω -ῶ, una exclamo, -are. 2) una pronuntio, -are.

συνεκφώνησις, ἡ, pronuntiatio duarum litterarum in una syllaba.

συνέλευσις, conventus, -us, ἄ. **συνέλλισσω**, convolvō, -ere.

συνέλω, simul traho, -ere. **συνέννοός** -ῶ, simul cogito, -are.

***νεοελ.** — οὔμαι περί τινος; occulta consilia ἢ ἄλλ. consilia communico cum aliquo de aliqua re.

συνεννόησις, ἡ 1) occulta consiliorum ἢ ἄλλ. consiliorum communicatio (cum aliquo). 2) ἐκ — σεως, composito, de compacto (est factum).

***συνενοχή**, ἡ, sceleris societas. ***συνενοχος**, ον, sceleris socius.

συνεγῶ -ῶ, unio, -re conjungo -ere; — οὔμαι, unior, -iri; conjun-

gor, -i, **συνηγομένος**, η, ον, cohaerens, -ntis; continuatus, -a, um.

***συνέντευξις**, ἡ, congressio, θ. **συνένωσις**, ἡ, unio, -onia, θ.

συνεξάγω, simul educo, -ere. **συνεξέλω** 1) simul produco, -ere.

*2) simul extraho, -ere. **συνεξέμειν** -ῶ, simul evomo.

συνεξέχομαι, una exeo, -ire. **συνεξετάζω** 1) adnumero, -are;

— ομαι: α') adnumeror, -ari; intersum alicui coetui β')

— ομαι: τινι, advocatus sum alicuius; sto a partibus alicujus. 2) per comparisonem examino aliquid. *3) **νεοελ.**

simul com aliquo examino, -are; — ομαι, simul examino: (ab aliquo).

συνεξέτασις 1) examen per comparisonem 2) examen commune.

συνεξερμάω -ῶ τινα ἢ τι, una excito ἢ concito aliquem ἢ aliquid.

— καὶ — ῶμαι, una erumpo. **συνεργάτις**, una festum diem celebro; concelebro, -are.

συνεπάγω -ομαι 1) una mecum duco (-xi, -ere); una adduco, -erre.

2) simul adfero (-tuli), -erre. **συνέπεια**, ἡ 1) (ἐπος) contextus verborum. *2) **νεοελ.** (ἐπομαι), consecutio, -onis, θ.

συνεπιγίγνω, simul judico, -are. **συνεπιγροτέω** -ῶ, simul ἡ una comprobo confirmo, -are.

συνεπιλαμβάνω καὶ -ομαι 1) una prehendo ἢ simul capesso. 2) adjuvo; opitulo.

συνεπιμελητής, δ, curationis alicujus collega.

συνεπινοέω -ῶ, una intelligo -ere, ἡ cogito, -are, excogito, -are.

συνεπιτείνω, una intendo -ere. **συνεπιτίλλω**, simul orio -iri.

συνεπιτίθημι, simul impono, -ere. **συνεπιτίθεμαι**, simul adiorior.

συνεπιφέρω, una infero. **συνεργατής**, δ, rivalis, -is, ἄ.

συνεργῶ -ῶ, simul amo, -are. **συνεργάζομαι**, cooperor.

συνεργασία, ἡ, labor communis; consociata opera.

συνεργάτης, δ, operis socius.

συνεργάτις, ἡ, operis cocia.
συνέργημα, ἡ, cooperatio, θ.
συνεργέω -ῶ 1) una operor, -ari; adjuvo, -are *2) *νεοελ.* = *συντελέω*, confero (-tuli), -erre.
συνεργεῖον, τό, officina, θ.
***σύνεργον**, τό, instrumentum, οὗ.
συνεργός, ὁ 1) artis socius, -i, ὁ. 2) adjutor -oris, ὁ. *3) *νεοελ.* ἐπιχαιρέω, scelus particeps.
συνεργεῖν, defigo, -ere; fortiter compingo. — *ομαι*, incumbō.
συνεργέω -ῶ *τινι*, pariter dicam.
συνεργίζω 1) contendo. *2) *νεοελ.* *συνεργίζομαι* α' = *ἀμιλλώμαι*, aemulor; -αρ, β') (μετὰ τοῦ καὶ, δέ, &c.), non computo verba alicujus.
συνερχομαι 1) convenio, -ire. 2) *συνέρχομαι* εἰς γάμον, matrimonium contrahe (-xi) -ere. *3) *νεοελ.* = *ἀναλαμβάνω*, me recipio (-epi, -ere).
συνεσθίω, una comedo; -ere.
σύνεσις, ἡ, intellectus, -us, ὁ.
συνεσσιῶ -ῶ, convivio ἢ epulo exipio (aliquem); — *ομαι*, convivor.
συνέστιας, ον, contubernalis, e.
συνεταιρίζομαι -οῦμαι, una societatem cum aliquo inco; societate me cum aliquo conjungo.
συναιτερισμός, ὁ, societas, θ.
συνάιτερος, ὁ 1) sodalis, -is, ὁ. 2) societate conjunctus.
συνετίζω, intelligere facio.
συνετός, ἡ, ὁ 1) qui intelligi potest 2) intelligens, -ntis.
συνετός, intelligenter.
συνεσνάζω, in eodem lecto colloco, -are; — *ομαι*, simul dormio.
σύνεπνος, ὁ, ἡ, qui, quae eodem cubile utitur. ὁθ. α') maritus, -i, ὁ. β') uxor, -oris, θ.
συνεργίσκω 1) una invenio, ire. *2) *νεοελ.* *συνεργίσκομαι* (= *συνγίνομαι* γινώσκω), coëo (-ivi, -ire) cum muliere ἢ muliere.
συνετυχέω -ῶ, pariter felix ἢ fortunatus sum.
συνέχεια, ἡ 1) continuitas, θ. continuatio, -onis, θ. 2) perpetuitas, -atis, θ. 3) crebritas.
συνεχής, ἐς 1) continuus, a, um;

continens, -ntis. 2) perpetuus, a, um, λόγος *συνεχής*, oratio perpetua. 3) creber, bra, brum.
συνεχίζω, continuo; -are.
συνέχω 1) contineo. (-ui) -ere. 2) — *ομαι* *τινι*, cohaereo (-ero) alicui.
συνεχώς 1) continenter. 2) perpetuo. 3) crebre. 4) assidue.
συνέψω, simul coquo.
συνηβάν -ῶ, una pubesco.
συνηγορέω -ῶ *τινι*, patrocinor (-ari) alicui.
συνήγορος, ὁ, defensor causae.
συνήδυνος, una oblecto, -are.
συνήθεια, ἡ 1) consuetudo, θ. familiaritas, θ. 2) = *ἔθος*, consuetudo, -inis, θ. mos, -oris, ὁ.
συνήθως, ἐς 1) consuetas, a, um. 2) familiaris, e.
συνήθως 1) pro more; pro consuetudine. *2) *νεοελ.* plerumque; vulgo.
συνημένως, conjunctim.
συνηρέτης, ὁ, una remigens.
συνηρεμέω -ῶ, una remigens.
συνηρημένος, ἡ, ον, ἰδε *συναρπάζω*.
συνηρέω -ῶ, consono, -are.
συνήχησις, ἡ, concentus, ὁ.
συνθάπτω, consepelio, -ire.
σύνθεσις, ἡ 1) compositio, θ. 2) synthesis, -is, θ.
συνθέτης, ὁ, compositor, ὁ.
σύνθετος, compositus, a, um.
συνθέτως, compositē.
συνθῆω, concurro, -ere.
συνθεωρέω -ῶ, simul adspicio.
συνθήκη, ἡ 1) compositio, -onis; φ. 2) pactio, -onis, θ.
***συνθηκολογία**, *συνθηκολογήσεις*, ἡ, bellica pactio; deditio, θ.
***συνθηκολογέω** -ῶ, pactionem bellicam cum hoste facio.
σύνθημα, τό 1) compositum, -i, οὗ, pactum; -i, οὗ. 2) signum, -i, οὗ. 3) *στρατιωτικόν* —, tessera, -ae.
συνθηματικός, ἡ, ὁν, quod fit per signa (per notas).
συνθηματικῶς γράφω, per signa et notas scribo, -ere.
συνθλίβω, comprimo, -ere.
συνίησις, ἡ 1) subsidentia ter-

rae; sedimentum, -i, οὐ. 2) γραμ. synisēsis, is, θ.

συνήμι, intelligo, -ere.

συνίπταμαι, convolo, -are.

συνίστημι 1) constituo (-tui) -ere; instituo, -ere; creo, -are; -αμαι (συνίστην, συνίστηκα)· α') constitutor, (constitutus sum) -i· β') consisto, -ere· γ') creor (-atus sum) -ari· 2) συνίστημι τινά τινι, commendo (-ari) aliquem alicui· 3) συνεστηκώς, κυία, ός, (συνεστώς)· compositus, a, um.

συνιστορέω -ω, conscius sum.

συνίσταω, ό, ή, conscius, a, um.

συννέφελος, ον, nubilus, a, um.

συννεφέω -ω, obnubilo, -are.

συννεφής, ές, nubilus, a, um.

συννεφώω -ω, obnubilo, -are.

συννέω, coacervo, -are.

συννέω, simul nato, -are.

συννήχομαι, una nato, -are.

συννοέω -ω· 1) mecum reputo et perpendo· 2) intelligo, -ere.

σύννοια, ή· 1) cogitatio, θ. 2) vultus serius; tristitia, θ.

σύννοος -ους, συν· 1) cogitabundus, meditabundus, a, um· 2) gravis, e· 3) tristis, e.

*συννυφάδες, αί, fratritae, -arum.

συνοδοεύω, itineris socius sum; comitor (aliquem).

συνοδία, ή, iter communis, δθ. comitatio, -onis, θ.

συνοδικός, ή, όν, synodicus, a, um· συνοδίτης, συνοδοιπόρος, ό, itineris socius; comes, -itis, ό.

συνοδοιπορέω -ω, itineris socius sum; una, iter facio.

σύνοδος, ή· 1) conventus, -us, ό. coetus, -us, ό. concilium, -ii, οὐ. 2) ή ιερά—, sancta Synodus.

σύνοδα, conscius sum.

συνειδώς, νία, ός, conscius, a, um, συνειδώς τι, conscius alicujus rei ή alicui rei.

συνοιδάω -ω, una intumesco.

συνοικειόω -ω, familiarem reddo, -ere· —ομαι, α') familiaris reddo· β') assuesco, consuesco, -ere.

συνοικειώσεις, ή, familiaritas, θ.

συνοικέσιον, τό, connubium, οὐ.

συνοικέω -ω· 1) una habito, -are. cohabito, -are· 2) συνοικώ τινι, conjux sum alicujus.

συνοικία ή· 1) plures domus eodem loco conjunctae, regio, θ. 2) contubernium, -ii, οὐ.

συνοικίζω· 1) una habitare jupeo· 2) urbem civibus instruo, -ere.

συνοικισμός, ό· 1) cohabitatio, θ. 2) σνήθ. urbs recens condita.

συνοικιστής, ό, socius alicujus in condenda urbe.

σύνοικος, ό· 1) eadem domo habitans; cohabitator, ό. 2) conjux.

σύνολον, τό· 1) totum, οὐ. summa· θ. 2) ίελε. in universum.

συνομηλίξ, ό, ή, actate par ή aequalis.

συνομιλέω -ω, 1) versor cum aliquo· 2) = συνδιαλέγομαι, colloquor (-cutus sum), fabulor.

*συνομιλία, ή, colloquium, οὐ.

συνόμνυμι και συνομνών· 1) una cum aliis juro· 2) conjuro.

συνομολογέω -ω· 1) adsentior, iri· 2) fateor, confiteor -eri· 3) convenio, -ire; paciscor, -i.

*συνομολόγησις ειρήνης, pacis compositio.

συνομολογία· 1) adsensus, us, ό. 2) confessio, θ. 3) pactum.

συνοπτέω -ω, una asso, -are.

συνοπτικός, ή, όν· 1) perspicax, -acis, θ. 2) compendiose collectus, a, um.

συνοπτικώς, compediose.

συνόρασις, ή, perspicentia, θ.

συνοράω -ω, perspicio, -ere.

συνορέω (*συνορétω), conterminus sum; contermino, -are.

συνορία, ή, confinium, οὐ.

συνορίζω, confinia facio.

σύνορος, ον, confinis, e, τό —ον, confine, is, οὐ. τὰ —α, confinia.

συνουσία, συνουσίασις, ή, συνουσιασμός, ό· 1) = συναστροφή, conversatio, -onis, θ. consuetudo familiaris, 2) = μιξίς μετά γυναικός, coitio, θ. coitus, us, ό. 3) congressus, us, ό. concio.

συνουσιάζω, coeo (cum muliere).

συνουσιαστής, ό, discipulus, ό.

συνουσιαστικός, ἡ, ὄν, libidinosus et coitum appetens.

συνουσιόμαι -οῦμαι, cum essentia alterius commisceor, -eri; con-substantior, -ari.

συνουσίωσις, ἡ, conjunctio cum alterius essentia.

συνοφρυόμαι -οῦμαι, supercilia corrugo ἢ contraho.

σύνοφρυς, υ, qui supercilia corrugat ἢ contrahit· δθ. tristis.

συνοφρύωμα, τό, conjunctio superciliorum.

συνοχή, ἡ, continuatio θ.

συνοχικός, ἡ, ὄν, vim habens continendi et conservandi.

συνοψίζω, in compendium redigo; recoligo, -ere.

σύνοψις, ἡ· 1) conspectus, us, δ. 2) consummatio, -onis, θ. *3) ἐν σνόνει, summatio, breviter.

συνταγή, ἡ, ordinatio, -onis, θ.

σύνταγμα, τό· 1) liber, -bri, δ. volumen, -inis, θ. 2) τό — της πολιτείας, constitutio (reipublicae); charta, -ae, θ. syntagma, οὐ. 3) agmen militum legio, θ.

*συνταγματάρχης, δ, praefectus legionis.

συνταγματικός, ἡ, ὄν, ad syntagma pertinens.

συντακτήριος, συντακτικός, ἡ, ὄν, ad componendum aptus.

*συντακτικόν, τό, liber de verborum structurâ (scriptus).

συντάκτης, δ, compositor, δ.

σύνταξις, ἡ, 1) (libri) compositio, -onis; θ. 2) γραμμ. verborum structura ἢ constructio; syntaxis, is, θ. 3) constitutio rei publicae· 4) νοελ.=μισθός; pensio, -onis, θ. δθ.

συνταξιοδότης, qui pensionem accipit συνταράσσω και συνταράττω, conturbo, are; concito, -are.

συντάσσω και — ττω ἢ — ομαι· τι· 1) compono (-sui) -ere, aliquid;

constituo, (-ui), -ere aliquid· 2)

συντάσσω τὰς λέξεις, verba construo,

σύνταξον, construe —ομαι, (μέσ.)

a) colloco me juxta alios in acie; conjungo me cum aliis in acie· δθ. —ομαι τινι ἢ μετά τινος, sto ab

aliquo ἢ a partibus alicujus partes amplector· β') meos instruo (-xi, ere).

*συνταυτίζω, aequo, -are· —ομαι, idem et par reddor.

*συνταύτισις, ἡ, aequatio, θ.

συνταχύνω, accelero, -are.

συντείνω· 1) contendo, ere; festino, -are· 2) intendo, -ere· *3)

νοελ. = συμβάλλομαι, confero centribuo.

σύντεκνος, communis pater.

συντέλεια, ἡ· 1) collatio, -onis, θ.

2) = τέλος, finis, θ.

*συντέλεις, ἡ· perfectio, θ.

*συντελεστικός, ἡ, ὄν, qui confert ad aliquid; utilis e.

*συντελεστικῶς, cum utilitate.

συντελέω -ῶ· 1) = συνεσφέρω, contribuo, -ere· 2) perficio (-feci) -ere, aliquid; finio, -ire, aliquid·

*3) νοελ. confero (ad).

συντελεστής, δ· 1) tributarius, -i, δ. 2) consummator, δ.

συντέμνω (ἀόρ. συνέτεμον)· 1) conscindo, concido, -ere, aliquid;

3) συντέμνω τὸν λόγον, brevio, contraho orationem.

συντεταμένως, intente.

σύντευξις, ἡ, colloquium, οὐ.

συντεχνάζω, συντεχνάομαι -ῶμαι, una machinor, colludo.

συντεχνίτης, ejusdem artis peritus; eandem artem exerceans.

συντήκω· 1) colliquefacio, -ere· 2) contabefacio, -ere· 3) —ομαι, contabefio, langueo.

συντηρέω -ῶ· 1) conservo, -are; tueor (tuitus sum) -eri· *2) νοελ. — τινα alio, (-lui), sustineo (-nui), sustento, -are, aliquem.

συντήρησις, ἡ· 1) conservatio, -onis, θ. *2) νοελ. victus, -us, δ.

συντηρητικός, ἡ, ὄν· 1) conservans, -ntis· *2) νοελ. ol — ol, priscorum morum fautores.

συντίθημι· 1) compono (-posui), -ere, aliquid· 2) concinno (-avi) aliquid (diarium)· 3) συντίθεμαι ἢ

μέραν, compono diem· 4) συντίθεμαι τι τινι ἢ πρὸς τινα, paciscor (pactus sum) -i, aliquid cum aliquo

*συντομεύω, brevior, -are.
 συντομή, συντομία, ἡ, oratio concisa; brevis, -atis, ὁ.
 σύντομος, ον, consisus, a, um; brevis, -e. συντομώτερος, -ατος, brevior, -issimus.
 συντόμως, breviter.
 συντομία, ἡ, contentio, ὁ.
 σύντερος, ον, intentus, a, um.
 συντέρας, acriter.
 συντεργαζέω -ῶ 1) partes tra-gaediae ago *2) νεοελ. simul cum aliquo cano.
 συντρέφω, a. simul nutrio -ire -ομαι, simul nutrior.
 συντρέχω 1) concuro, -ere 2) = βοηθῶ, adjuvo, -are, aliquem; ἀπρὸς. συντρέχει, concurrit.
 συντρέβη, ἡ, contritio, ὁ.
 συντρέβω, 1) cantero (-trivi, tritum, -ere) aliquid 2) contundo (-tudi, -ere) aliquid 3) μετφ. συντρέβω τινα (= καταβάλλω) attero, -ere, συντετριμμένος, η, ον, attritus, a, um
 σύντριμμα, τό 1) contusio, ὁ. contritio, ὁ. 2) μετφ. ruinae, ὁ.
 σύντριψις, ἡ, contusio, ὁ.
 συντροφία, ἡ 1) communis edu-catio; 2) convictus, -us, ὁ.
 σύντροφος, ον 1) simul nutritus, a, um 2) socius, a, um.
 συντηγχάνω 1) occuro aliqui; ob-vius fio alicui 2) colloquor 3) accido, -ere; evenio, -ire.
 συντυραννίσω -ῶ, tyrannidis con-sors sum.
 συντύραννος, in tyrannide socius
 συντυχία, ἡ, occursum, -us, ἀρ. casus fortuitus.
 συνυπάγω, subjicio, -ere.
 συνυπακούω, simul obedio.
 συνυπαρξίς, ἡ, coexistentia, ὁ.
 συνυπαρῶ, simul ἡ una sum.
 συνύπατος, collega in consulatu.
 συνυπαρβάλλω, una transeo.
 συνυψηρετέω -ῶ, simul ministro
 συνυπουργέω -ῶ 1) una subservio *2) collega in ministerio sum.
 συνυπουργός, socius ministerii.
 συνυφαίνω 1) contesto, -ere 2) connecto, -ere.
 συνύφαναις, ἡ, contextio, ὁ.

συνυφή, ἡ, contextus, tela, ὁ.
 συνυφίσταμαι, subeisto.
 συνυψώω -ῶ, una exalto.
 *συνωδά, congruenter.
 συνωδῆ, συνωδία, ἡ, concentus, ὁ.
 συνωδός, ὁ, ἡ 1) concentor, -oris 2) congruus, a, um.
 συνωθέω -ῶ, contrudo, -ere; com-pello (-puli -ere) aliquos — ὀδῶμαι, compellor.
 συνώθησις, ἡ, compulsio, ὁ.
 συνωμοσία, ἡ, conjuratio, ὁ.
 συνωμότης, ὁ, conjuratus, ὁ.
 συνωνυμία, ἡ, eadem significatio; synonymia, -ae, ὁ.
 συνώνυμος 1) nomen commune habens 2) idem significans.
 συνωρίς, ἡ, biga, -ae, ὁ. καὶ πληθ. bigae, -arum; synōris, ὁ.
 σωφορβός, ὁ; subulcus, -i, ὁ.
 συρίγγιον, τό, parva fistula.
 συρίγγω -ῶ, in fistulam excavo; — ὀύμαι, fistulesce, -ere.
 συρίγγωδης, ες, fistulosus, a, um, fistulatus, a, um.
 συρριγνῶδης, fistulatus.
 σύριγμα, τό, sibilus, -i, ὁ.
 σύριγξ, ἡ 1) fistula; ὁ. 2) syrinx.
 συρίζω, idē συρίτω.
 συρίζω, syriace loquor ἡ ago.
 συρικτηίς, συρικτηίς, ὁ, sibilator, ὁ.
 σύρισμα, συρισμός, sibilus.
 συριστί, syriace.
 συρίτω, sibilō, -are.
 σύρμα, τό 1) quod trahitur *2) νεοελ. filum ferreum.
 συρμός, ὁ, tractus, -us, ὁ.
 σύρραξις, ὁ, conflictus -us, ὁ.
 συρράπτω, consuo, -ere.
 συρραφή, ἡ 1) consarcinatio, ὁ. 2) excogitatio fraudum, mendacia-rum *3) νεοελ. ἡ πανταχόθεν γενομένη συλλογή, compilatio, ὁ.
 συρρέω 1) confluō -ere 2) μετφ. πανταχόθεν συρρεῖ -ὁ λαός, undi-que populus confluit.
 συρρήγνυμι καὶ συρρηγνύω 1) confringo, -ere 2) concito, -are (bellum, tumultum) — νυμαί=(συν-πλέκομαι) conflictor.
 σύρρηξις, ἡ, conflictus -us, ὁ.
 σύρριζος, ον 1) radicibus jun-

ctis· 2) cum radicibus.

συρροή, σύρροια, σύρροισι, ἡ, confluxio, θ. confluentia, θ.

σύρροος -ους, ουν, confluus.

σύρτης, δ· 1) funis, quo quid trahitur· *2) νεοελ. pessulus, -i, δ.

συρτός, ἡ, όν, tractus; tractilis.

συρφετός, δ, vilis et abjecta populi multitudo.

συρφετώδης, ες; e sordibus mixtus, a, um· μεταφ. ό της πόλεως

συρφετός, sordes urbis.

σύρω, traho (-xi -ere) aliquem ἢ aliquid· —ομαι, trahor.

σὺς, δ, ἡ, sus, suis, δ. θ.

συσκέπτομαι· 1) una considero, -are· 2) consulto delibero cum aliquo (de aliqua re).

συσκευάζω, in fasciculum collige, -ere; —ομαι· 1) vasa colligo itineris causa· 2) —ομαι στρατόν

ἐπὶ τινα, adversus aliquem exercitum comparo· 3) —ομαι τι, adparo, comparo.

συσκευασία, ἡ, adparatus, δ.

συσκευαστής, δ, adparator, δ.

συσκενή, ἡ, adparatus, -us, δ.

συσκίασις, ἡ, συσκιασμός, δ,

συσκίασμα, τό, obumbratio, θ.

σύσκιος, ον, umbrosus, a, um,

opacus, a, um.

συσκοτάζει, advesperascit.

σύσπαισις, ἡ· 1) contractio, -onis,

θ. 2) convulsio, -onis, θ.

συσπᾶω -ῶ, contrahō; —ῶμαι,

contrahor, -i.

συσπειράω -ῶ, in spiram colligo,

-ere; convolvero, -ere; —ῶμαι, con-

glomeror, -ari.

συσπειράω, consero (-sevi) -ere.

συσπένδω, simul libo, -are.

συσπένδω τι· 1) adjuvo, -are,

aliquem· 2) aemulor cum aliquo.

συσπενδαστής, δ· 1) adjutor· *2)

νεοελ. condiscipulus, δ.

συσσιτέω -ῶ· 1) una cibum capio·

2) contubernalis sum.

συσσιτία, ἡ, convictus, -us, δ.

συσσίτιον, commune convivium.

σύσσιτος, ον, simul comedens.

σύσσωμος, concorporatus, a, um.

συσσωρεύω, coacervo, -are.

συστάδην, συσταδόν, cominus, σ. μάχομαι, cominus pugno.

συσταλτικός, contrahens, -ntis.

σύστασις, ἡ· 1) constitutio, θ.

concretio, θ. 2) compositio, θ. 3)

substantia, θ. 4) coctio, θ. 5) co-

tus, -us, δ. 6) commendatio.

συστατικός, commendaticus.

συστέλλω· 1) coarcto, -are; coër-

ceo, -ere, aliquid· 2) contraho,

-ere; aliquid· 3) compono mortuum·

4) σ. συλλαβήν, syllabam corripio·

5) = ταπεινώ, submitto, -ere· συνε-

σταλμένος, η, ον, submissus, a, um.

σύστημα, τό· 1) = συναγωγή, con-

cretio, θ. 2) conventus, -us, δ.

collegium, ον. 3) manus militum·

4) constitutio civitatis· 5) = ῥέσις;

μέθοδος, disciplina, -ae, θ. ratio,

-onis, θ. systema, -atis, ον.

συστηματικός, systematicus, a,

um; ad rationem revocatus.

συστοιχέω -ῶ· 1) ejusdem ordi-

nis sum· 2) congruo, -ere.

συστοιχία, ἡ· 1) series militum·

2) series rerum inter se junctarum·

3) ordo, -inis, θ.

σύστοιχος, ον· 1) ejusdem ordinis

ἢ aerie· 2) conjunctus, a, um· 3)

similis, e· 4) cognatus, a, um.

συστολέω, συστολίζω, appa-

ro, -are; orno, -are.

συστολή· 1) coarctatio, -onis· 2)

parsimonia, -ae· 3) = βραχύτης συλ-

λαβής, correptio θ. *4) νεοελ. μεταφ.

= αἰδώς, verecundia.

συστρατεύω -ομαι, una expedit-

tionem excipio.

συστρατηγέω -ῶ, una exercitum

duco; collega imperatoris sum.

συστρατιώτης, δ, commilito, δ.

συστρατοπεδεύομαι, una eodem

loco castra pono.

σύστρεμμα, τό· 1) agmen (ἢ ma-

nus) hominum militum, seditiosorum· 2) μεταφ. fraudes.

συστρέφω· 1) contorqueo (-torsi)

-ere; convolvero (-vi) -ere· 2) colligo

(-egi), -ere· —ομαι, contorqueor;

conglomeror.

συστροφῇ, ἡ· 1) contortio, θ. 2)

—ἀνέμω, ὑδάτων, turbo, θ. 3) —

ὄχλου πλήθους, caterva, -ae, θ.
 σύστροφος, ον· 1) contortus, a, um, 2) versutus, a, um.
 σύστυλος, ον, systylos, on.
 συσφάττω καὶ συσφάζω, una mactō ἢ interficio, -ere.
 συσφαιρίζω, una cum aliis pilā ludo, -ere.
 συσφιγγω, constringo (-inxi, -itum, -ere) aliquid· —ομαι, constringor (-strictus sum), -i.
 σύσφιγμα, τό, constrictio, θ.
 σύσφιγξις, τό, constrictio θ.
 συχνάζω, frequento, -are.
 συχνάκις, saepe.
 συχνός, ἡ, όν, frequens.
 συχνῶς, συχνά, crebro.
 σφαγεῖον, τό· 1) vas quo sanguis victimae excipitur· *2) νεοελ. = μακαλεῖον, laniēna, -ae, θ.
 σφαγεύς, δ, jugulator, -oris, δ.
 σφαγή, ἡ· 1) jugulatio, θ. 2) caedes, is, θ. 3) occissio, intercisio, θ. 4) = λαμός, jugulum, i, οδ.
 σφαγιάζω, victimas jugulo.
 σφαγιασμός, δ, mactatio θ.
 σφάγιον, τό, victima hostia, φ.
 σφαδάζω· 1) pedes jacto· 2) difficulter morior· 3) calcitro.
 σφαδάσμα, τό, σφαδασμός, δ, pedum jactatio.
 σφάζω· 1) jugulo, -are, aliquem, άδρ. ἐσφάγην jugulatus sum 2) cado, occido, -ere, aliquem.
 σφαῖρα, sphaera, θ. globus, -i, δ.
 σφαιρηδόν, in modum pilae.
 σφαιρίδιον, τό, pilula, -ae, θ.
 σφαιρίζω, pilā ludo, -ere.
 σφαιρικός, ἡ, όν, globosus, a, um; sphaerae formam habens.
 σφαιρικῶς, modo sphaerae.
 σφαιρίον, τό, globulus, -i, δ.
 σφαιριστήριον, sphaeristerium.
 σφαιριστής, δ, pilā ludens.
 σφαιριστικός, ἡ, όν, peritus pilae ludendi.
 σφαιροειδής, sphaerae, similis.
 σφαιροειδῶς, in modum globi.
 σφακτός, ἡ, όν, mactatus a, um.
 σφαλερός, ά, όν· 1) titubans, lapsans· 2) = ἐπισφαλής, lubricus, a, um· *3) νεοελ. falsus, a, um.

σφαλερῶς· 1) lubricè; parum tuto; dubie· *2) νεοελ. falso.
 σφάλλω· 1) cadere facio· 2) fallo, circumvenio, -ire· 3) —ομαι (μέσ. α') = ἀσπαῶ, labor, -i; tūbo, -are· β') παθην. rem infelicitè in bello gero· γ') erro, are; fallo me.
 σφάσμα, τό· 1) lapsus, -us, ά. 2) error, ά. peccatum.
 σφένδαμνος, ἡ, acer, -eris, οδ.
 σφενδονέω -ώ· 1) fundā utor· ἡ jacio· 2) torqueo ut fundam.
 σφενδόνη, ἡ, funda, -ae, θ.
 σφενδόνησις, jaculatio per fundam
 σφενδονήτης, σφενδονιστής, δ, funditor, -oris, ά.
 σφενδονίζω, funda jacio.
 σφετερίζω, καὶ —ομαι· 1) meum facio, aliquid, usurpo (-avi) rem alius pro mea· 2) = κλέπτω τὰ δημόσια, peculor, -ari.
 σφεταρισμός· 1) interversio, 2) —δημ. χρημάτων, peculatus, ά.
 σφετεριστής· 1) interversor, ά. 2) —δημ. χρημάτων, peculator.
 σφέτερος, α, ον, suus, a, um.
 σφηκιά, ἡ, nidus vesparum.
 σφηκία, ἡ, examen vesparum.
 σφηκοειδής, ές, σφηκώδης, ές, vespa, formam habens.
 σφηκῶς -ώ, (=σφιγγω), constringo, -ere, ἡ constricto.
 σφηκῶν, δ, nidus vesparum.
 σφήν, δ, cuneus, -i, ά.
 σφηνάριον, τό, σφηνίσκος, δ, cuneolus, -i, ά.
 σφηνοειδής, ές, cuneatus, a, um; cuneo similis.
 σφηνοειδῶς, cuneatim.
 σφηνώ -ώ, cuneo, -are; —ομαι, cuneor, -ari.
 σφήνωσις, ἡ, obstrictio ἡ obturatio per cuneum.
 σφήγξ, ἡ, vespa, ae, θ.
 σφιγγω, stringo, constringo aliquid ἡ aliquem; —ομαι, (ἐσφιγθην, ἐσφιγμαι), me stringo ἡ stringor, constringor (-strictus sum).
 σφικτήρ, δ· 1) qui constringit· 2) latr. sphincter ani.
 σφιγκτός, ἡ, όν, constrictus.
 σφιγκτῶς *(σφιγκτά), constrictè.

σφίγις (*σφίγιμον), constrictio.
σφόνγγος (*σφογγαί), spongia, θ.
*σφογγαρίζω, spongia tergeo· ἐν-
τεῦθ. tergeo ἢ detergeo.

σφογγίζομαι, spongia tergeo.
σφοδρα, σφοδρῶς, vehementer.
σφοδρός, ἄ, ὄν, vehemens.
σφοδρότης, ἡ, vehementia, θ.
σφοδρύνω, vehementem facio·
—ομαι, vehemens reddor.

σφονδύλη, ἡ, genus blattae.
σφονδυλος, δ. 1) — ἀνδάντου, ver-
ticillus, ἀ. 2) — ἀνδάντου, verticula, θ.
3) ὁ τῆς ράχως, vertebra, θ.

σφραγίδιον, τό, sigillum, -i, οὐ.
σφραγιδοφύλαξ δ, custos sigilli.
σφραγίζω, obsigno, -are.

σφραγίς, ἡ· 1) sigillum, signum,
-i, οὐ. 2) annulus gemmā ornatus·
3) signum impressum.

σφραγισμα, τό, signum impres-
sum; nota impressa.

σφραγιστήρ, σφραγιστής, δ. 1)
qui obsignat· 2) annulus signa-
torius.

σφραγιστήριον, signaculum, οὐ.
σφραγιστικός, signatorius.
σφριγῶν· ὦ· 1) turgeo (-rsi), -ere·
2) νεανίας σφριγῶν, juvenis aetate
floreantissima fervidus et corpore
valens.

σφριγός, τό, vigor, -oris, ἀ.
σφριγώδης, ἐς· 1) turgidus, a, um.
2) vegetus, a, um.

σφρυγμός, δ· 1) pulsus arteriarum
2) cordis palpitatio.

σφύζω, palpito, pulso, -are.
σφύζεις, ἡ, pulsus arteriarum.
σφύρα, ἡ, malleus, -i, ἀ.
σφυρηλατέω· ὦ, malleo duco ἢ
fabricor· —ομαι, malleo ducor.

σφυρηλάτος, ον, malleo ductus ἢ
fabricatus, a, um.

σφυρίον, τό, malleolus, -i, ἀ.
σφυρόν, τό, talus, -i, ἀ.
σφυρόω· ὦ, malleo tundo.
σφυρωτός, malleotus, a, um.
σχάζω (=χαράντω), scarifico, are·
—ομαι, scarifico, -ieri.

σχάσις, ἡ, σχασμός, δ, σχάσμα,
τό, scarificatio, -onis, θ.

σχέδη, ἡ, schedia (scida) θ.

σχεδία, ἡ, schedia, -ae, θ.
σχεδιάζω· 1) ex tempore dico· 2)
celeriter facio· *3) νεοελ. α') adum-
bro, -are; β') meditor, -ari.

σχεδίασμα, τό· 1) opus ex tem-
pore (ἢ celeriter) factum· *2) νεοελ.
adumbratio, -onis, θ.

σχεδιαστής, δ, qui deliandi pe-
ritus est.

σχεδιαστικῶς, ex tempore.
σχέδιον, τό· 1) ex tempore di-
ctum, extemporale opus· *2) νεοελ.
adumbratio, delineatio, θ.

σχέδιος, ον, extemporalis e.
σχεδιογραφία, ἡ, delinastio, θ.
σχεδόν, prope.

σχελῖς, ἡ, segmentum carnis.
σχέσις, ἡ· 1) relatio, θ. *2) νεοελ.
societas, -atis, θ.

*σχετίζομαι, ῥημ. relationem con-
suetudinem, amicitiam jungo cum
aliquo.

σχετικός, ἡ, ὄν· 1) retinens, conti-
nens, -ntis· 2) relativus, a, um·
*3) νεοελ. necessarius, -ii, ἀ.

σχετικῶς, relative.
σχετλιάζω, conqueror, -i.
σχετλιασμός, δ, lamentatio, θ.
σχετλιαστικός, ἡ, ὄν, lamenta-
bilis, e.

σχετλιος, ον· 1) crudelis, e· 2)
durus· 3) miser, era, erum.

σχῆμα, τό· 1) figura, -ae, θ. habi-
tus, -us, ἀ. θ. 2) — λόγον, — ῥη-
τορικόν, figura, figuratio· 3) πληθ.
σχήματα, gesticulatio· 4) gestus, ἀ.

σχηματίζω· 1) effingo, -ere; fi-
guro, -are· formo, -are, aliquid·
2) τὸν λόγον, orationem figuro· 3)
μέσ. — ομαι, ostendo me; gesti-
culor, -ari.

σχηματισμός, δ, figuratio, θ.
σχίδαξ, δ, σχίδη, ἡ, assula, θ.
σχίζα, ἡ, fissura, -ae, θ.
σχίζδοντες, fissipes, -ēdis.
σχίζω· 1) findo (fidi) -ere, aliquid·
—ομαι, me findo ἢ findor (fissus·
sum)· 2) scindo (soidi), -ere, ali-
quid.

σχίνινος, lantiscinus, a, um.
σχίνις, ἡ, bacca lentisci.
σχίνος, δ, lentiscus, -i, ἀ.

σχινώδης, ες, lentisco similis.
 σχίσις, ἡ, scissio, fissio, θ.
 σχίσμα, τό, 1) scissura, -ae, θ.
 fissura, -ae; ἀ, 2) dissidium, -ii, οὐ.
 3) schisma, -atis, οὐ.
 σχισματικός, schismaticus.
 σχισμή, ἡ, scissio, θ.
 σχιστός, ἡ, scissus, a, um;
 fissus, a, um 2) fissilis, e.
 σχοινιά, ἡ, 1) junci planta; 2) funis.
 σχοίνιος, α, ον, junceus, a, um.
 σχοίνινος, η, ον, juncinus, a, um.
 σχοινίον, τό, funis, -is, ἀ, funale,
 is, οὐ, restis, -is, θ.
 σχοινός, ἡ, fructus junci.
 σχοινίτης, e jungo factus.
 σχοινοβατέω -ω, funi inambulo.
 σχοινοβάτης, σχοινοδόχος, δ, funambulus ἢ funiambulus, d.
 σχοινοβασία, ἡ σχοινοδρομία, ἡ, incessus per funem.
 σχινώδεις, ον, funibus ligatus.
 σχοινοπώλης, δ, restio, -onis, ἀ.
 σχοίνος, δ, 1) juncus, -i, ἀ, 2) funis, -is, ἀ.
 σχοινετής, ες, extensus ut funis, ὅθ. longus, a, um.
 σχοινοῦς, δ, junctum, -i, οὐ.
 σχολάζω 1) = σχολῆν ἄγω, otior, -ari, otium ago; otiosus sum 2) = τινός ἢ ἀπό τινος, vabo aliqua re ἢ ab aliqua re 3) σχολάζω τινί, α') = καταγίνομαι ἐν τινί, vaco adicui β') operam do praeceptori, audio praeceptorem 4) σχολάζω πρὸς τι, tempus impendo ad aliquid 5) = ἀκτῶ, cunctor, -ari 6) μεταφ. τόπος σχολάζων, locus vacuus.
 σχολαῖος, α, ον, otiosus, a, um;
 vacuus, a, um.
 σχολαιότης, ἡ, tarditas.
 σχολαίως, per otium, otiose.
 σχολαρίκιον, τό, inauris, θ.
 σχολάρχῆς -ω, scholarcha sum;
 σχολάρχης, δ, scholarcha, d.
 σχολαστήριον, τό, locus, in quo otium agitur; schola, -ae, θ.
 σχολαστής, δ, otium agens.
 σχολαστικός, ἡ, δν, 1) otium litteris impendens; scholasticus, a, um 2) homo ineptus.

σχολαστικότης, pudita eruditio.
 σχολεῖον, τό, schola, -ae, θ.
 σχολή, ἡ, 1) otium, -ii, οὐ, otiositas, -atis, θ. 2) tarditas, θ. 3) = διατριβή, schola, -ae, θ. 4) = σχολεῖον, schola, -ae, θ.
 σχολῆ, otiose, per otium.
 σχολιαστής, δ, scholastes, d.
 σχολικός, ἡ, δν, ad scholas pertinens; scholicus, a, um.
 σχολικῶς, modo scholae.
 σχολιον, τό, brevis explicatio; nota, θ. glossa, θ. scholium.
 σῶζω 1) servo, -are, aliquem ἢ aliquem 2) sospito, -are, aliquem ἢ aliquid 3) salvo, -are, aliquem 4) —ομαι (σώωθην, σέσωμαι) α') παθητ. servor β') μέν. σῶζομαι τι, mihi servo aliquid γ') in memoria teneo (aliquid).
 σωλήν, δ, 1) canalis, -is, ἀ, tubus, -i, ἀ, 2) imbrex, d.
 σωληνάριον, τό, σωληνίσκος, δ, canalicula, -ae, d.
 σωληνοειδής, ες, canaliculatus, a, um; canaliculo similis.
 σῶμα, τό, corpus, -oria, οὐ.
 σωμασκῆω -ω, corpus exerceo.
 σωμασκία, ἡ, corporis exercitatio
 σωματεῖον, τό, corpus, οὐ.
 σωματεμπορέω -ω, mango sum.
 σωματεμπορία, ἡ, mangonicus quaestus.
 σωματέμπορος, δ, mango, d.
 σωματικός, ἡ, δν, corporalis.
 σωματικῶς, corporaliter.
 σωματοφυλάκῆω -ω, sum corporis custos.
 σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis; satellitium, -ii, οὐ.
 σωματοφύλαξ, δ, corporis custos, -odis, d. satelles, -itis, d.
 σωματόω -ω, corpus facio, corporeā naturā induo; —ομαι, corporor.
 σωματώδης, ες 1) corporeus 2) = εὔσωκος, corporosus, a, um.
 σωματωδῶς, corporaliter.
 σωματώσις, ἡ, corporatio, θ.
 σῶος (ἢ σώς), α, ον, salvus, a, um
 sospes, -itis.
 σωρεία, ἡ, acervus, -i, d.

σωρείτης, δ, sorites, -ae, d.
 σῶρευνσις, ἡ, acervatio.
 σωρευτός, ἡ, ὄν, congestus.
 σωρεύω· 1) cumulo, -are, aliquid· 2) congero (-essi) -ere, aliquid· 3) acervo, -are, aliquid.
 σωρηδόν, acervatim.
 σωσίβιος, ον, vitam servans.
 σώστης, δ, servator, -oris, d.
 σωστικός, ἡ, ὄν, servandi vim habens; salutaris, e.
 σωστικῶς, salutariter.
 *σωστός, ἡ, ὄν, integer, gra, grum; totus, a, um; perfectus.
 σῶστρον, τό, praemium pro servata, vita datum.
 σώτειρα, ἡ, servatrix, θ.
 σωτήρ, δ, servator, -oris, d. liberator, -oris, d. sospitator.
 σωτηρία, ἡ, salus, -ntis, θ.
 σωτήρια, τά, sacra ob salutem reddita (facio), soteria, οὐ. πλ.
 σωτήριος, α, ον, salutaris, e.
 σωτηρίως, salutariter.
 σωτηριώδης, ες, salutaris, e.

σωτηριωδῶς, salutariter.
 σωφρονέω-ῶ, sanae mentis sum; ὁθ. 1) sapio, -ire; 2) modestus sum 3) temperans sum.
 σωφρονητικός, ἡ, ὄν, modestiae temperantiae studiosus.
 σωφρονίζω, prudentem, modestum facio, modo, -are.
 σωφρονικός, modestus, a, um.
 σωφρόνισις, ἡ, σωφρονισμός, δ, castigatio, θ. emendatio, θ.
 σωφρονιστήρ, σωφρονιστής, δ· 1) moderator· d. 2) οἱ σωφρονιστῆρες (δδόντες), dentes genuini.
 σωφρονιστήριον, τό, locus, ubi homines emendantur.
 σωφρονιστικός, ἡ, ὄν, emendandi vim habens.
 σωφρόνως· 1) sana mente· 2) moderate· 3) pudice.
 σωφροσύνη, ἡ, modestia, θ. moderatio, θ. pudicitia, θ.
 σῶφρων, ον, cui mens est sana· ὁθ. 1) prudens, -ntis· 2) moderatus, a, um; pudicus, a, um.

T

T, τ (ταῦ)· τὸ δέκατον ἔννατον γράμμα, litera T; ὡς ἀριθμ. σημείον τὸ μὲν τ=trecenta, τὸ δὲ, τ=trecen-ta millia.

ταγῆ, ταγλασις, ἡ, rancor, d.
 ταγγίζω, rancesco, -ere.
 ταγγός, ἡ, ὄν, rancidus, a, um.
 ταγεία, ἡ, principatus, -us, d.
 ταγεύω, ταγέω, summus dux sum
 ταγή, ἡ, principatus, -us, d.
 τάγμα, τό· 1) agmen, -inis, θ. 2) cohors, θ. 3) ordo, -inis, θ.
 ταγματάρχης, δui cohorti praeest.
 ταγός, δ, dux; imperator.
 ταινία, ἡ, taenia, -ae, θ.
 ταινιώδης, ες, taenia similis.
 τακερός, liquaefactus, a, um.
 τακερόω-ῶ, mollem reddo, -ere.
 τακτικός, ἡ, ὄν· 1) peritus ordinandi; ordinarius, a, um· τὰ τακτικά, libri tactici· ἡ τακτική, τα-

ctica; ars aciem instruendi· 2) γραμ. ordinalis, e.

τακτικῶς, ordinate.
 *τακτοποιέω-ῶ, in ordinem redigo; —οῦμαι, in ordinem redigor.
 τακτός, ἡ, ὄν· 1) ordinatus, a, um· 2) diiinitus, a, um.
 ταλαιπωρέω-ῶ· 1) affligo, -ere; vexo, -are, aliquem· 2) ταλαιπωρῶ καὶ —οῦμαι, labores, aerumnas perfero (-tali).
 ταλαιπώρημα, τό, ταλαιπωρία, ἡ, labor, -oris, d. aerumna, θ.
 ταλαιπώρος, ον, aerumnosus, a, um; afflictus, a, um.
 ταλαιπώρως, aerumnose.
 ταλανίζω, miserum et aerumno-sum voco, -are; miseror, -ari.
 ταλαντεύω, ταλαντίζω· 1) libro -are; pondero, -are· 2) huc illuc agito, suspensum teneo; —ομαι,

*Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν

huc illuc agitor· 3) περί πλάστιγ·
δη ταλαντεύει, in quam partem in-
clinat.

τάλαντον, τό· 1) statêra, -ae, θ.
libra, -ae, θ. lanc, ncis, θ. 2) ta-
lentum Atticum (60 minae).

ταλάντωσις, ἡ· 1) ponderatio, -onis,
θ. 2) agitatio, θ.

τάλαρος, ὁ, qualus, -i, δ.

τάλας, αῖνα, αν, qui perfert; mi-
ser, aerumnosus, a, um.

τάλλα, τάλλα, ceterum.

ταμεῖον, τό· 1) = ἀποθήκη, cella
penaria ἢ promptuaria· 2) τὸ δη-
μόσιον ταμεῖον, fiscus, -i, δ. aera-
rium, -i, οὐ. 3) = δωμάτιον, con-
clave, -vis, οὐ.

ταμίης, ὁ· 1) promus, -i, δ. cel-
larius, -i, δ, 2) — τοῦ δημοσίου,
quaestor, -oris, δ. aerarii prae-
fectus.

ταμεία, ἡ· 1) quaestura, -ae, θ.
2) dispensatio, -onis, θ.

ταμίευμα, τό· 1) = ὀλιγομῖα, dis-
pensatio, -onis, θ. *2) νοεῖ. aes
dumeratum.

ταμίεσις· 1) dispensatio· 2) pu-
blicatio proscriptio bonorum.

ταμειντήριον, τό· cella penaria.

ταμειντικός, ἡ, ὄν· 1) quaesto-
rius· 2) bene dispensus a, um.

ταμειντικῶς, bona cum dispen-
satione; parce; frugaliter.

ταμειύω· 1) quaestor sum; quaes-
toris munus obo, -ire· 2) promus
ἢ cellarius sum· 3) repono (μάλ.
in aerario)· 4) — ομαι· α') repono,
recondo (praesertim mea)· β') pro-
mo, -ere, aliquid· γ') repono e.
et recondo in futurum· δ') viribus
parco· ὅθ. moderate utor aliqua re.
τᾶν, ὦ τᾶν, otu! heus amice!

τανταλίζω, concutio; vibro.

τανύπτερος, magnas alas habens.

τάνυσις, ἡ, tensio, onis, θ.

τάνυσμός, ὁ, tensio, -onis, θ.

τανύω, tento, intendo, -ere, ali-
quid; — ομαι, tendor, extendor.

*ταξειδίων, τό, iter, itineris, οὐ.

*ταξειδεύω, iter facio ἢ habeo ἡ
conficio; navigo, -are.

*ταξειδιώτης, ὁ, viator, -oris, δ.

ταξιαρχέω -ῶ, ordinis praefectus
sum; ordinem duco, -ere.

ταξιαρχία, ἡ, cohortis munus;
ordo, -inis, δ.

ταξιαρχος, ταξιάρχης, ὁ, ordinis
(cohortis) praefectus.

ταξινομέω -ῶ, ordino, -are.

ταξινομήσις, in genera distributio
ταξινόμια, ἡ, classis, -is, θ.

ταξιόω -ῶ, ordino, -are.

τάξις, ἡ· 1) ordo, -inis, δ. 2) = ὁ
τόπος ἐνθα στρατιωτῆς εἶναι τεταγ-
μένος, statio, -onis, θ. 3) μερὶς,
μοῖρα, classis, -is, θ. 4) τάξις σχο-
λείου, classis, -is, θ.

ταπεινός, ἡ, ὄν· 1) humilis, e;
submissus, a, um· 2) vidis, e.

ταπεινότης, ἡ, humilitas; θ.

ταπεινοφροσύνη, humilitas.

ταπεινόφρων, humilis, e.

ταπεινῶω -ῶ, humilem reddo,
-ere deprimō; demitto, -ere.

ταπεινώμα, τό, depressio; θ.

ταπεινώσις, ἡ, animi demissio et
abjectio; humilitas, δ.

ταπεινῶς, humiliter.

ταπεινωτικός, ἡ, ὄν, deprimenti
vim habens; probosus.

τάπης, ὁ, tapes, -ētis, δ.

τάραγμα, τό, ταραγμός, ὁ, tur-
batio, consternatio.

ταράκτης, ὁ, turbator.

ταρακτικός, ἡ, ὄν, turbans, per-
turbans, turbulentus.

τάρανδος (ζ.), tarandus, -i, δ.

ταραξίας, ὁ, turbulentus turbis
studens, turbas, excitare amans.

τάραξις, ἡ, turbatio, θ.

ταράσσω καὶ — ττω, turbo per-
turbo, -are, aliquid· — ομαι, tur-
bor (-atus, sum)· — ομαι, metu per-
tubor.

ταραχή, ἡ, ταραχος, ὁ· 1) turba,
θ. turbulentia, θ. confusio, θ. 2)

seditio, -onis, θ. 3) — τῆς κοίτης,
profluvium alvi.

ταραχοποιός, ὄν, turbas faciens;
tumultus ciens.

ταραχώδης, ες, turbulentus.

ταραχώδως, turbulente.

ταρβέω -ῶ, paveo, -ere.

ταρβή, ἡ τάρβος, ὁ, metus, δ.

ταριχεία, ταρίχενσις, salsura.
 ταριχευτής, δ, salsitor, δ.
 ταριχευτός, δ, ὄν, sale, ἢ fumo conditus, a, um.
 ταριχεύω, sale fumo, condio.
 ταριχοπωλής, salsamentarius, δ.
 τάρικος, δ, salsamentum, οὐ.
 τάρσος καὶ ταρρός, δ· 1) = πλέγμα, erates, δ. 2) πέλμα, planta, ὅ.
 ταρσώω -ῶ, crate instruo.
 ταρσώδης, ες, in modum crat̄is implicitus ἢ implexus, a, um.
 ταρτάρειος, α, ὄν, tartarus, a, um; ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, Tartarus (-os), δ. Tartara, -orum, οὐ.
 ταρταρίζω (νεοελ. τουρτουρίζω), frigore tremo, -ere.
 ταρταρόω -ῶ, in tartarum (carcerem) detrudo ἢ dejicio.
 τάρφος, τό, densitas silvae.
 ταρφύς εἷα, ὅ, densus, a, um.
 τάσις, ἡ· 1) extensio ὅ. *2) μετφ. = ροπή, inclinatio, -onis, ὅ.
 τάσσω καὶ τάττω· 1) ordino, -are, aliquid constitui, -ere, aliquid — ομαι, ordinor disponor constitui, τεταγμένος, η ὄν, ordinatus, status, constitutus, a, um. 2) τάττω ἐμάντον ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι, in pauperum ordine me redigo· 3) τάττω νινὶ φόρον, impono alicui vectigal, tributa· 4) τάττω τινὰ ἐπὶ τινὶ ἢ ἐπὶ τι, praeficio aliquem alicui rei
 ταῦρειος, α, ὄν, taurinus, a, um
 ταυρηδόν, in modum tauri.
 ταυρικός, ἡ, ὄν, taurinus, a, um
 ταυρομάχος, δ, taurocenta, ὅ.
 ταῦρος, δ, taurus, -i, δ.
 ταυτί, haecce.
 ταυτίζω τι, unum idemque censeo, et pono, aliquid — ομαι, in unum confero (collatus sum).
 ταυτό, ταυτόν, idem.
 ταυτολογέω -ῶ, idem dico itero.
 ταυτολογία, ἡ, iteratio, ὅ.
 ταυτοπάθεια, ἡ, eadem fortuna.
 ταυτοπαθής, ες, idem patiens; cui idem accedit.
 ταυτοσήμαντος, ταυτόσημος, ὄν, idem significans.
 ταυτότης, ἡ, res eadem; identitas, aequalitas, -atis, ὅ.

ταφεύς, δ, sepultor, -oris, δ.
 ταφή, ἡ, sepultura, -ae, ὅ.
 τάφιος, α, ὄν, funebris, e.
 τάφος, δ, sepulcrum, -i, οὐ.
 ταφροειδής, ες, fossae similis.
 ταφροποιέω -ῶ, fossam duco.
 τάφρος, ἡ, fossa, -ae, ὅ.
 τάχα· 1) = ταχέως, celeriter mox· 2) = ἴσως forsam ἢ forsitan.
 ταχέως, θάττον, τάχιστα, celeriter; calerius, celerime.
 ταχινός, ἡ, ὄν, celer, -is, e.
 τάχιον, citius, celerius.
 τάχος, τό, celeritas, -atis, ὅ.
 ταχύ, celeriter; cito; velociter.
 ταχυγραφέω -ῶ, cito scribo.
 ταχυγράφος, ὄν, velociter scribens; citus ad scribendum.
 *ταχυδακτυλουργία, ἡ, ars praestigiatoris.
 *ταχυδακτυλουργός, δ, praestigias tor, -oris, δ.
 *ταχυδακτυλουργικῶς, modo praestigatorum.
 *ταχυδρομεῖον, τό· 1) statio tabellaria aedes tabellariae· 2) = ταχυδρόμος, cursor publicus.
 ταχυδρομέω -ῶ, velociter curro.
 ταχυδρομία, ἡ, celer cursus.
 ταχυδρόμος, ὄν· 1) celeriter currens· *2) νεοελ. ὁ ταχυδρόμος, cursor ἢ tabelarius publicus.
 ταχύνα, accelero, -are.
 ταχυπλοέω -ῶ, celeriter navigo.
 ταχυπόρος, celeriter gradiens.
 ταχύπους, δ, ἡ, pedibus celer.
 ταχύπτερος, ὄν, celeriter volans.
 ταχύς, εἷα, ὅ, celer, eris, ere; citus, a, um; velox, -ocis.
 ταχυτής, ταχύτης, ἡ, celeritas, ὅ.
 ταών, τῶς, δ, pavo, -onis, δ.
 τε, que.
 τέγγω, tingo, -ere; humecto.
 τεγκτός, ἡ, ὄν, tinctum, a, um.
 τέγος, τό, tectum, -i, οὐ.
 τεθνεώς, ὥσα, ὅς, mortuus, a, um
 τεθορυβημένος, η, ὄν· 1) tumultuo -us· *2) νεοελ. confusus, a, um.
 τέθριππος, cum quatuor equis.
 τεθρυμμένος, delicate, molliter.
 τείνω· 1) tendo (tetendi), -ere; intendo, -ere, aliquid· 2) tendo,

porrigo alicui aliquid· 3) μεταφ. *τείνω εἰς τόπον*, iter (cursum) tendo in locum· 4) οὐδ. *ποι τείνεις*; ubi (quo) tentis? 5) μεταφ. *τείνω πρὸς τι*, specto ad aliquid· 6) —ομαι (*ἐτάθην, τέτμαι*), tendor, intendor (tendus, intendus sum).

τειχέω -ῶ, muris cingo -ere. *τειγίζω*, murum struo (-xi, -ere) aliquid; —ομαι muris cingor.

τειχικός, ἡ, ὄν, muralis, e. *τειχίον*, τό, parvus murus; maceria, -ae, θ.

τείχισις, ἡ, *τειχισμός*, δ, muri exstructio; munitio, θ.

τείχισμα, τό, munitio, -onis, θ. *τειχοδομία*, ἡ, muri exstructio.

τειχοποιία, ἡ, muri exstructio. *τειχοποιοῦς*· 1) qui muros struit·

2) qui instruendis muris praeest. *τείχος*, τό, murus, -i, οὐ.

τειχοφύλαξ, δ, murorum custos. *τεκμαίρομαι*· 1) conjicio, -ere· 2) concludo argumentum ἢ ἀπλ. concludo.

τεκμαρτός, ἡ, ὄν, ἐπὶ θ. ἐ quo concludi potest.

τεκμήριον, τό, certum signum; argumentum, -i, οὐ.

τεκμηριόω -ῶ, certis conjecturis nitor (aliquid); probo -are.

τεκμηρίωσις, argumentum, οὐ. *τεκνογονία*, liberorum procreatio.

τεκνογόνος, qui liberōs gignit. *τέκνον*, τό, filius, -ii, ἀ, filia, -ae, θ. *τέκνα*, liberi, -orum, ἀ.

τεκνοποιέω -ῶ, *τεκνοποιέομαι* -οῦμαι, liberōs procreo, -are.

τεκνοποιητικός, ἡ, ὄν, liberis procreandis idoneus, a, um.

τεκνοποιῶ, liberorum procreatio *τεκνῶποιός*, ὄν, liberōs procreans

τεκταίνω καὶ τεκταίνομαι (= κατασκευάζω) τι, fabricor (-atus sum -ari) aliquid.

τεκτονεῖα, ἡ, opus fabrilis. *τεκτονικός*, ἡ, ὄν, fabrilis, e.

τεκτονικῶς, fabriliter. *τέκτων*, δ, faber lignarius.

τελαμών, δ, lorum ensis. *τελαμώνιος*, δ· 1) ad lorum per-

tinens· 2) Telamonius (Ajax).

τελεία στιγμή ἡ ἀπλ. *τελεία* ἡ, punctum, -i, οὐ.

τελειοποιέω -ῶ, perfectum reddo; —ομαι, perfectus reddor ἡ fiō.

τέλειος ἡ *τέλειος*, α, ον· 1) perfectus, a, um; 2) absolutus.

τελειότης, ἡ, perfectio, θ. **τελειωτικός*, definitivus, a, um.

τελείω -ῶ· 1) perficio· 2) finem impono· 3) absolvo· 4) consummo

τελείωσις· 1) perfectio, θ. 2) absolutio, θ. 3) consummatio.

τελείως, *τέλῳ*· 1) perfecte; absolute· 2) prorsus; omnino.

τελειωτής, δ, qui pericit; perfector, ἀ, consummator, ἀ.

τελειωτικός, ἡ, ὄν, perficiendi vim habens; perficiens, -ntis.

τέλεον, (ἐπὶ ρ.) omnino prorsus. *τελεσίγραφον*, τό, ultima conditio; ultimum, -i, οὐ.

τελεσιουργός, ὄν· 1) opus perficiens· 2) perfectum reddens.

τέλεσμα, τό, tributum, οὐ. *τελεσμός*, δ, perfectio, -onis, θ.

τελεστήριον τό, sacrarium, οὐ. *τελεστής*, δ· 1) qui perficit (aliquid)· 2) initiator, -oris, ἀ.

τελεστικός· 1) perficiendi vim habens, perficiens· 2) initiatorius.

τελεσφορέω -ῶ· 1) ad finem perduco, -ere, perficio, -ere· 2) pensiones solvo· *3) *νεοελ.* = *προκόπτω*, proficio (-eci), -ere.

τελεσφορέσις, ἡ· 1) initiatio, θ. consecratio, θ. *2) *νεοελ.* profectus, -us, ἀ, successus, -us, ἀ.

τελεσφόρος, ον· 1) ad finem perducens· *2) efficax, -acis.

**τελεσφόρος*, efficaciter. *τελεταρχέω* -ῶ, initio, -are.

τελετάρχης, δ, sacrimoniarum praefectus.

τελετή, ἡ· 1) — *μυστηρίων*, initiatio, -onis· 2) cerimonia, -ae ἡ μᾶλ. πληθ. ceremoniae, -arum, θ.

τελετουργία, ἡ, initiatio, θ. *τελευταῖον*· 1) demum· 2) *τελευταῖον* τό —, tandem; denique.

τελευταῖος, α, ον, finalis, e; ultimus, a, um.

τελευτάω -ῶ· 1) finio (-ivi, -itum)

-ire, aliquid 2) desino (-ivi), -ere; finior, (iinitus, sum), -iri 3) τελευτῶν, (ἐπὶ ρ.), ad postremum, tandem 4) desisto, -ere.

*τελευταίως ἢ τελευταῖον, proxime; novissime; nuper.

τελευτή, ἡ 1) finis, ἄ. exitus, -us, ἄ. 2) obitus, -us, ἄ. mors, θ.

τελέω -ῶ 1) finio, -ire; perficio, -ere, aliquid 2) = ἐκτίνω, pendo, -ere 3) τελῶ γάμους, ἐορτήν, celebroy nuptias, festum 4) τετέλεσται, consummatum est.

τελέως ἀντὶ τελείως, ὁ ἴδε.

τελικός, ἡ, ὄν 1) finalis, e 2) extremus, a, um.

τέλμα, τό 1) lacuna, -ae 2) locus palustris; palus, -ūdis.

τελματομαί -οῦμαι, in coenum cogor.

τελματοδής, ες, paluster, tris, tre; coenosus, a, um.

τέλος, τό 1) finis, -is, ἄ. exitus, -us, ἄ. 2) = σκοπός, finis, -is, ἄ. 3) = φόρος, vectigal, -alis, οὐ. 4) = ἀρχή, magistratus, -us, ἄ. 5) = λεγεών, legio, -onis, θ. 6) = δαπάνη, sumptus, -us, ἄ. 7) classis civium 8) mysteria, -orum, οὐ. 9) ἐπὶ ρ. α') τέλος, τέλος δέ, εἰς τέλος, denique, extremum (extremo) ad extremum β') μέχρι τέλους, διὰ τέλους, ad extremum, in perpetuum.

τελωνεῖον, τελώνιον, τό 1) = δι-αγώνιον, portorium, -i, οὐ. 2) τὸ οἰκοδομ. telonēum, -i, οὐ.

τελωνέω -ῶ 1) vectigalia redimo, -ere 2) portorium exigo, -ere.

τελώνης, δ 1) portitor, -i, 2) ὁ ἐν τῷ Ἐδαγγ. publicanus, -i, ἄ.

τελωνικός, ἡ, ὄν, vectigalis, e.

*τελωνίζω, portorium pendo.

τέμνος, τό 1) nemus sacrum 2) delubrum, templum, -i, οὐ.

τέμνω (ἀόρ. ἔτεμον) 1) seco (-cui), -are, aliquid 2) τέμνομαι, secor (secutus ἢ secatus sum) -ari 3) τεμνόμενος, η, ον, sectus, a, um 2) τέμνω ὁδόν, seco viam, iter ἢ cursun (in locum) teneo 3) τέμνω τὴν γῆν, τὴν χώραν, ferro vasto agros 4) = ἐκτέμνω, castro.

τέμπλον, τό, templum.

τεναγίζω, vadosus sum.

τέναγος, τό, vadum, -i, οὐ.

τεναγώδης, ες, vadosus, a, um.

τένων, δ, tendo, -onis, ἄ.

τέξις, ἡ, partus, -us, ἄ.

τεράμων, ον, tener, era, erum.

τέρας, τό 1) = διοσημεῖον, portentum, -i, οὐ. prodigium, -ii, οὐ. 2) = τὸ ἀλλόκοτον, monstrum, -i, οὐ.

τεράστιος, (α) ον 1) portentosus, a, um 2) prodigialis, e; monstruosus, a, um 3) τὰ -α, miracula.

τεραστίως, prodigiose.

τερατεία, ἡ, τεράτευμα, τό, omne prodigiosum.

τερατικός, ἡ, ὄν, monstruosus.

τερατικῶς, prodigiose.

τερατολογία, ἡ, narratio prodigiosa ἢ monstruosa.

τερατολόγος, δ, qui prodigiosa narrat.

τερατοποιέω -ῶ, prodigia facio.

τερατοποιός, δ, prodigia faciens.

τεράτομορφος, ον, forma monstruosa; monstruosus, a, um.

τερατουργέω -ῶ, monstruosa et prodigiosa efficio, -ere.

τερατουργία, ἡ, opus prodigiosum; facinus portentosum.

τερατουργός, prodigia efficiens.

τερατώδης, ες 1) portentosus, a, um; monstruosus, a, um 2) μετφ. prodigiosus, a, um.

τερατωδῶς, prodigialiter.

τερεβίνθινος, terebinthinus.

τερέβινθος, ἡ, terebinthus, θ.

τερετίζω 1) ἐπὶ πτην. garrio, -ire 2) cantillo, -are.

τερέτισμα, τό, τερετισμός, δ, can- tus mollis (avium, fidium).

τέρετρον, τό, terebra, -ae, θ.

τερέω -ῶ, tereo, -ere.

τερηδονίζομαι, teredine infestor.

τερηδών, ἡ, teredo, -inis, θ.

τέρην, εἶνα, εν, tener, era, um.

τερθρεία, ἡ, praestigiae, -arum, θ.

τέρθρευμα, τό, praestigiae.

τερθρεύς, δ, praestigiator, ἄ.

τερθρεύω καὶ -ομαι, praestigiis illudo, -ere.

τέρμα, τό 1) terminus, -i, ἄ. 2)

— ἰσποδρόμον, meta, -ae, θ.
τερματίζω, termino, -are, aliquid.
τέρμιος, α, ον, finalis, e.
τέρμιον, θ, terminus, -i, δ.
τερπνός, ή, όν, jucundus, um.
τερπνότης, ή, jucunditas, θ.
τερπνώς, jucunde.
τέρπω τινά, delecto oblecto, aliquidem; —ομαι, in re delector.
τέρψις, ή, delectatio, θ.
τεσσαράκοντα, quadraginta.
τεσσαρακονταέτης-αέτης, -ούτης, δ, quadraginta annos natus.
τεσσαρακονταετία quadraginta anni
τεσσαρακοντάκις, quadragies.
τεσσαρακοντάς, ή, numerus continens quadraginta.
τεσσαρακοστός, ή, όν, quadragesimus, a, um; ή **τεσσαρακοστή** (νηστεία), quadragesima, -ae, θ.
τέσσαρες ή **τέτταρες**, οί, αί, **τέσσαρα**, τά, quatuor.
τεταγμένος, ordinate.
τετανικός, ή, όν, tetano labōrans; tetanicus, a, um.
τέτανος, δ, tetanus, -i, δ.
τεταρταίος, α, ον, quarto die aliquid agens ή patiens.
τεταρτημόριον, τό, quarta pars; quadrans, -ntis.
τέταρτος, ή, ον, quartus, a, um.
τετραγωνίζω, quardo, -are.
τετραγωνικός, ή, όν 1) quadrangulus, a, um 2) quadratas, a, um.
τετραγωνισμός, δ, quadratura, θ.
τετράγωνος, ον, quadrangulus, a, um; quadratus, a, um* **μετφ.** σώμα **τετράγωνον** (=σύμμετρον), corpus quadratum* δθ. perfectus.
***τετράδη**, ή, ἴδε **τετράς**.
τετράδιον, τό, quaternio, θ.
τετραδικός, quaternarius, a, um.
τετράδιπλος, ον, quadriplatus.
τετραετής, **τετραέτης**, δ, quadriplus; quadriennis.
τετραετία, ή, quadriennium, οθ.
τετράζυγον, τό, quadrigae, -arum, θ. currus quadrijugus.
τετράζυγος, quadrijugus, a, um.
τετραήμερος, ον, quatuor dies durans; quatrīduanus, a, um.
τετράκις, quater.

τετρακόσιοι, αι, α, quadrigenti, ae, a; **ἐκ τετρακοσίων συγκείμενος**, quadringenarius, a, um.
τετρακτύς, ή, quaternio, θ.
τετραλογία, ή, tetralogia, θ.
τετραμηνιαίος, α, ον, **τετράμηνος**, ον, quadrimestis, e.
τετράρορος, quadrijugus, a, um.
τετραράλαι, jam dudum.
τετραπήχναίος, α, ον, **τετράπηχης**, υ, qui quatuor, cubitorum est.
τετραπλασιάω, quadruplico.
τετραπλάσιος, α, ον, quadruplus, a, um; quadruplex, -icis.
τετραπλασίως, quatruple majus.
τετραπλῶς, quadrifariam.
τετράπλευρος, ον, quator latera habens; τὸ—ον, quadrilaterum.
τετραπλῆδος -οῦς, -οῦν, quadruplus.
τετράποδος, ον, quatrūpedus.
τετράποδον, quadrupes, -epis, θ.
***μετφ.** stolidus, a, um.
τετράπους, ον, quadrupes.
τετράς, ή 1) numerus quaternarius, quaternio, -onis, θ. 2) dies quartus.
τετράς, δ, quadrans, -ntis, δ.
τετράστιχος, ον, quatuor versibus constans; tetrastichus || **τετράστιχον** (ποίημα), tetrastichum.
τετράστοιχος, ον, quatuor ordinibus constans.
τετραστοιχία, ή 1) quadripartitus ordo 2) series quatuor versuum
τετράστοον, τό, atrium, οθ.
τετράστυλος, ον, quatuor columnas habens.
τετρασύλλαβος, ον, quatuor habens syllabas.
τετράτομος, ον, quater sectus; quator voluminibus constans.
τετραχῆ, quadrifariam.
τετράχορδος, ον, quatuor instructis chordis.
τετράχρονος, quatuor temporum.
τετραχῶς, quadrifariam.
τετράωρος, quatuor horas durans
τεττίριον, τό, cicadula, -ae, θ.
τεττιγοφόροι, οί, cicadiferi.
τεττιγώδης, es, cicadae similis.
τεττίζω, strido ut cicada.

τέτιξ, δ, cicada, -ae, θ.
 τεῦγμα, τό, opus, -eris, οὐ.
 τευθίδιον, τό, loliguncula, θ.
 τευθίς, τεῦθος (λχθ). loligo, θ.
 τευκτήρ, τεύκτωρ, δ, fabricator.
 τευκτός, ή, όν, fabricatus, a, um.
 τεῦξις, ή, fabricatio, θ.
 τεῦτλον, τό, beta, -ae, θ.
 τεῦχος, τό, liber, d. volumen, οὐ.
 τεύχω, fabricor, -ari.
 τέφρα, ή, cinis, -eris, d. θ.
 τέφρος, d, όν, τέφρινος, η, ον,
 cinereus, a, um; cineraceus, a, um
 τεφρώω -ω, in cineres redigo,
 -ere, aliquid' -οὔμαι, cineresco.
 τεφρώδης, ες, cinereus, a, um.
 τέφρωσις, ή, redactio in cinerem.
 τεχνάζω, και -ομαι τι' 1) arte
 conficio, -ere, aliquid' 2) = μηχανά-
 νωμαι, επινοώ, machinor, -ari.
 τέχνασμα, τό, τεχνασμός, δ, ma-
 chinamentum, οὐ. artificium, οὐ.
 τεχναστός, arte factus, a, um.
 τεχνάω -ω, -ωμαι, ιδε τεχνάζω.
 τεχνη, ή' 1) ars, -rtis, θ. 2) =
 δόλος, άπάτη, ars, -rtis, θ, dolus.
 τεχνήεις, εσσα, εν, artificialis, e.
 τεχνηέντως, artificiose.
 τεχνητικός, τεχνητός, ή, όν, ar-
 tificiosus, a, um.
 τεχνικός, artificiosus, a, um.
 τεχνικώς, artificiose.
 τεχνίτης, δ, artifex, -icis, d.
 τεχνίτις, ή, artifex, -icis, θ.
 τεχνολογέω -ω 1) de arte dis-
 sero, -ere' 2) artificiose disputo, -
 are' 3) εν τη Γραμ. singulas partes
 orationis, examino per regulam et
 artem' δθ. νεοελ. (μετφ). subtiliter
 aliquid examino.
 τεχνολογία, ή' 1) disputatio de ar-
 tibus' 2) oratio artificiosa' 3) εν τη
 Γραμμ. partium orationis per regu-
 lam et artem examinatio.
 τεχνοπαιγνιον, ludicrum, οὐ.
 τεχνουργέω -ω, fabricor, -ari.
 τεχνούργημα, opus artificiosum.
 τεχνουργία, ή, artificium, -ii, οὐ.
 τεχνύδριον, τεχνίδιον, parva, ars.
 τέως' 1) τέως (δως), tamdiu (quam-
 diu)' 2) aliquamdiu' 3) interea, in-
 terim' 4) aliquantum.

τήβεννα, τήβεννος, ή, toga, θ.
 τηβεννοφόρος, togatus, a, um.
 τηβεννοφορέω -ω, togam gesto.
 τηγανίζω, sartagine, coquo ή frigo
 τηγάνιον, τό, sartago, inis, θ.
 τηγανισμός, coctio in sartagine.
 τηγανιστός, ή, όν, in sartagine
 coctus ή frixus, a, um.
 τήγανον τό, sartago, -inis, θ.
 τήδε' 1) hic, huc' 2) sic, hoc
 modo.
 τηθεύω, nutrio, -ire.
 τήθη, τηθηή, τηθίς, ή, 1) nutrix,
 -icis, θ. 2) =ράμμα, amita, θ.
 τηκεδών, ή' 1) liquafio, -onis, θ.
 2) =μαρασμός, tabes, -is, θ.
 τηκτικός, ή, όν, liquefaciens.
 τηκτός, ή, όν, liquefactus, a, um;
 liquabilis, e.
 τήκω' 1) liquefacio, -feci, -ere,
 aliquid, ήκομαι, liqueio (factus
 sum) -eri' 2) =φθείρω, macero.
 τηλαυγέω -ω, eminus splendo.
 τηλαύγημα, τό, τηλαύγησις, ή,
 splendor late dispersus.
 τηλαυγής, eminus late splendens.
 τήλε, procul; longe.
 τηλεβόας, δ, longe, clamans.
 τηλεβόλος, ον' 1) longe jaculans,
 -ntis' *2) νεοελ. τό τηλεβόλον, tor-
 mentum, -i, οὐ.
 *τηλέγραφος, δ, telegraphus; d.
 τηλέμαχος, ον, eminus pugnans.
 τηλεπομπος, ον, longe missus.
 *τηλεσκοπίον, τό, instrumentum
 quo longe distantia, cernuntur.
 τηλεφανής, ες, procul apparens.
 τηλίκος, η, ον, τηλικόςδε, -κήδε,
 -κόδε, τηλικούτος, -καύτη, -κού-
 τον, (-το), tantus, a, um.
 τηλικούτον, (επιρ.) tantopere.
 τηλόθεν, eminus.
 τημέλεια, ή, cura, cultus, -us.
 τημελής, ες, curam habens.
 τηνίκα, τηνικάδε, tunc.
 τηνικαῦτα, tum; tunc.
 τήξις, ή' 1) liquatio, -onis, θ. 2)
 maceratio, -onis, θ. tabes, -is, θ.
 τήπαρ' 1) έπον. δδω, γνώμη, επι-
 τηδένσει, quemadmodum' 2) έπον.
 αίτια, quapropter' 3) ubi.
 τηρέω -ω' 1) servo, conservo' 2)

tueor· 3) observo· 4) exspecto.

τήρησις, ἡ· 1) servatio, observatio, θ. 2) tutela, θ. 3) custodia.

τηρητής, ὁ· 1) observator, -oris, ἄ. 2) custos, -odis, ἄ.

τηρητικός, ὁ, ὄν, servandi studiosus; ad custodiam aptus, a, um.

τήτες, ὁρνο, hoc anno; ἡ τήτες ἡμέρα, hodiernus dies.

τήτινος, ἡ, ὄν, hornus, a, um.

τιάρα, ἡ, tiara, -ae, θ.

τίγρις, ἡ, tigris, -gridis.

τιθασσός, ὁ, mansuetus, a, um.

τιθασσεία, ἡ, mansuefactio, θ.

τιθάσσευμα, τό, medium cicurandi; quo aliquis cicuratur.

τιθασσεντήρ καὶ τιθασσεντής, ὁ, qui cicurat mansuetarius, ἄ.

τιθασσεντός, ὁ, qui cicurari potest.

τιθασσέω, cicuro, -are mansuefacio, (-feci), -ere, aliquem—ομαι, cicuror, -ari mansuefacio.

τιθασσός, mansue.

τιθεντήρ, ὁ, nutritor, -oris, ἄ.

τιθεύω, nutrio, -ire.

τίθημι· 1) loco ἢ colloco, -are; pono (posui), -ere, aliquid· 2) pono, repono· 3) τίθημι ἄθλον, praemium propono· 4) τίθημι (τίθεμαι) τέλος, pono, impono finem· 5) ὄνομα τίθεμαι τινι, nomen impono alicui· 6) τίθεμαι ψήφον, suffragium fero· 7) τίθεμαι τί τινι (= ἐνεχυράζω), pignero aliquid alicui· 8) ταύτη τῇ γνώμῃ τίθεμαι, assentior (assensus sum), -iri· 9) = ποιῶ, ἀπεργάζομαι, facio, afficio, -cre, aliquid· 10) τὰ δπλα τίθεμαι· α') arma capio· β') in armis consisto ἢ castra pono· γ') arma humi pono arma depono· 11) τίθεμαι παρ' οὐδέν, nihili duco· 12) παθητ. ponor (positus sum) -i; collocor, -ari.

τιθηνέω -ω καὶ τιθηνεύω· 1) nutrio, -ire· 2) foveo (ut nutrix).

τιθήνη, ἡ, nutrix, -icis, θ.

τιθήνημα, τό, id quod nutritur.

τιθήνησις, ἡ, nutritio, θ.

τιθηνία, ἡ, nutritatio, θ.

τιθός, ὁ, ὄν, mansuetus, a, um.

τίκτω (ἔτεκον)· 1) gigno (genui), -ere· 2) pario (peperi), -ere· 3)

παροίμ. ἄγνωστον ὁ, τι τίθεται ἢ ἐπιούσα, quid vesper ferat (vehat), incertum est.

τίλλω· 1) vello (velli καὶ vulsi), -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) velli-

co, -are· 3) τίλλομαι, vellor, -i.

τίλσις, ἡ, τίλμός, ὁ, vulsio, θ.

τίλτός, ὁ, ὄν, vulsus, a, um.

τιμαλφέω -ω, honoro, -are.

τιμαλφής, ἔς, pretiosus, a, um.

τιμάω -ω· 1) honōro, -are, honorifico aliquem· 2) = διατιμάω, aestimo, -are aliquid· 3) ἀργυρίον τινά (τινι) τιμῶ, aliquem pecunia mulcto· 4) τιμῶμαι ὑπό τινος, honoror (honoratus sum) ab aliquo, in honore sum apud aliquem· 5) τιμῶμαι τινα ἀντι πολλῶν χρημάτων ἢ πλείστον, pluris quam multum pecuniae, maxime aestimo aliquem· 6) πολλοῦ τοῦτο τιμᾶται, haec res est magni.

τιμή, ἡ· 1) honor, -oris, ἄ. 2) = ἀξίωμα, honor, -oris, ἄ. dignitas imperatoria· 3) = ἀξία, pretium, οὐ.

4) poena, mulcta, θ.

τιμήεις, εσσα, εν, honoratus.

τίμημα, τό· 1) pretium, -i, οὐ. valor, -oris, ἄ. 2) = ζήμια χρημάτων, mulcta, θ. 3) census.

τίμησις, ἡ· 1) litis aestimatio, mulcta, -ae, θ. 2) census, -us, ἄ. 3) = διατίμησις, taxatio, θ.

τιμητεία, ἡ, censura, -ae, θ.

τιμητεύω, censor sum.

τιμητής, ὁ, censor, -oris, ἄ.

τιμητικός, ὁ, ὄν· 1) honorificus, a, um· 2) censorius, a, um.

τιμητικῶς, honorabiliter.

τιμητός, aestimandus, a, um.

τίμιος, α, ὄν· 1) = ἔντιμος, honoratus, a, um· 2) = πολύτιμος, pretiosus, a, um· 3) honestus, a, um.

τιμιότης, ἡ· 1) honorabilitas, -atis, θ. pretiositas, -atis, θ. 2) nobilitas, θ. 3) = χρηστότης, honestas.

τιμίως, honeste; probe.

τιμόθεος, ὁ, colens deum.

τιμωρέω -ω τινι, defendo aliquem—οῦμαι τινα (προελ. τιμωρῶ τινά)· α') punio (-ivi καὶ -ii) -ire, aliquem—β') ulciscor (ultus sum) -i· γ') =

κολάζω, castigo, -are, aliquem
παθῆν. τιμωροῦμαι (ἐτιμωρήθην) ὑπό
τινος, punior (punitus sum), -iri.

τιμώρημα, τό, ultio, θ. poena.

τιμώρησις, ἡ, ultio, -onis, θ.

τιμωρητής, δ, ultor, -oris, ἀ.

τιμωρητικός, ultorius, α, um.

τιμωρία, ἡ· 1) = βοήθεια, auxi-
lium, -ii, ἀ. 2) ultio, θ. poena.

τιμωρός, δ, ἡ· 1) auxiliator, -oris,
ἀ. 2) ultor, ἀ. vindex, -icis.

τίναγμα, τό, τιναγμός, δ, vibra-
tio, -onis, θ. quassus, -us, ἀ.

τινάσσω· 1) vibro, -are, aliquid·
2) quatio (quassi).

τίνω (τίσω)· 1) luo· 2) solvo -ere,
aliquid· 3) pendo.

τίποτε· 1) quidnam? cur? *2) νε-
οελ.=οὐδέν, nihil.

τίς, τί (τινός)· 1) aliquis (aliqui),
aliqua, aliquid καὶ aliquod· 2) qui-
dam, quaedam, quoddam καὶ quid-
dam· 3) quispiam, quaequam, quod-
piam καὶ quidpiam.

τίς, τί, qui, quae, quod.

τίσις, ἡ, punitio, -onis, θ.

τίτανος, ἡ, calx, -lcis, θ.

τιτανόω -ῶ, calce obliño.

τιτανώδης, ες, calcarius, α, um.

τιτθεία, ἡ, nutritio, -onis, θ.

τιττεύω, nutritio, -ire.

τίτθη, τιτθή, ἡ, mamma, θ.

τιτθίς, ἡ, nutrix, -icis, θ.

τίτλος, δ, titulus, -i, ἀ.

τιτράω -ῶ, τιτράινω, perforo.

τιτρώσκω, vulnero, -are, aliquem
ἢ aliquid; saucio, -are, aliquem ἢ
aliquid; —ομαι, vulneror (atus sum)

τιτρωσμός, δ, vulneratio, θ.

τίφη, ἡ, tiphe, -es, θ.

τίω· 1) honoro, -are· 2) συνήθ.

α') pendo, solvo, -ere, aliquid· β')
punio, -ire, aliquem.

τλημοσύνη, ἡ, aerumna, θ.

τλήμων, ον, aerumnosus.

τλήσις, ἡ, patientia, ae, θ.

τλητικός, ἡ, ον, patiens, -ntis.

τλητός, ἡ, ον, tolerabilis, e.

τμήδην, secando; caesim.

τμήμα, τό, segmentum, οὖ.

*τμηματάρχης, δ, praefectus se-
ctionis.

*τμηματικῶς, frustatim.

τμήσις, ἡ· 1) sectio, θ. scis

2) ἐν τῇ μετρ. tmēsis.

τμητέας, α, ον, secandus, e

τμητήρ, τμητής, δ, sector,

τμητικός, ἡ, ον· 1) secan-

habens· 2) sectilis, e.

τμητός, ἡ, ον· 1) sectus, a

2) sectilis, e.

τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, pro

igitur; ergo.

τοίνυν, igitur; ergo.

τοιόςδε, -ήδε, -όδε, τοιοῦτο

-ο, (-ον), talis, e; hujusmodi

τοιοντοτρόπως, tali modo.

τοιχογραφία, pictura pariet

τοιχογράφος, δ, pictor pari

τοιχοκολλέω -ῶ, in locis ce

rimis libellos propono.

τοῖχος, δ· 1) paries, -ietis,

σπαν. murus, -i, ἀ.

τοιχώω -ῶ, murum facio.

τοίως, τοιῶσδε, tali modo.

τοκάς, ἡ, puerpera, -ae, θ

τοκάω -ῶ, parturio, -ire.

τοκετός, δ, partus enixus,

puerperium, -i, οὖ.

τοκεύς, δ, genitor, -oris,

τοκίζω, fenori do (dedi

(pecuniam).

τοκιστής, δ, fenerator, ἀ.

τοκογλυφέω -ῶ, feneratori

τοκογλύφος, δ, fenerator,

τοκογλυφία, ἡ, feneratio,

τόκος, δ· 1) = τέξις, γόνος, I

-us, ἀ. 2) = διάφορον, fenus,

τόλμα, τόλμη, ἡ, audacia,

τολμάω -ῶ, audeo, -ere, e

ἢ facere aliquid.

τόλμημα, τό, facinus au

ἀπλ. ausum, -i, οὖ.

τολμηρία, ἡ, audacia, -ae,

τολμηρός, ἀ, ον, audax,

audens, -ntis.

τολμηρῶς, audacter.

τόλμησις, ἡ, conatus auda

τολμητέον, audendum est.

τολμητής, δ, τολμητίας, δ,

audax ἢ ἀπλ. (οὖσα.) audax.

τολμητικός, ἡ, ον, audax,

τολυπένω, conglomero, -are

machinor, struo, aliquid.

τολύπη, ἡ, glomus lanae carptae.
 τομειον, τό, τομίς, ἡ, forceps, ἄ.
 τομεύς, δ, sector, -oris, ἄ.
 τομή, ἡ 1) sectio, -onis, θ. 2) incisio, -onis, θ. incisura, -ae, θ.
 τομίας, δ, castratus, -i, ἄ.
 τόμος, δ, tomus, ἄ. volumen.
 τονθορίζω, submisise loquor.
 *τονίζω, syllabis accentum pono
 ἡ adpono, -ere; apicem adpingo.
 τόνος, δ 1) tonus, ἄ. acentus,
 ἄ. 2) — φωνῆς, contentio vocis.
 τονόω -ῶ 1) = ρώννυμι, roboro,
 -are; firmo; -are 2) = τονίζω.
 τονώδης, ες, tonum habens.
 τόνωσις, ἡ, corroboratio, θ.
 τονωτικός, ἡ, ὄν, vim habens
 roborandi et firmandi.
 τοξεία, ἡ, ars sagittandi.
 τόξευμα, τό 1) sagitta, θ. telum,
 ὁ. 2) ictus sagittae.
 τόξευσις, ἡ, sagittae emissio.
 τοξεύτιρα, ἡ, sagittaria, θ.
 τοξευτής, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξευτικός, sagittarius, a, um.
 τοξευτός, sagittā percussus.
 τοξεύω, arcu sagittam emitto;
 arcu ἡ sagittis peto; —ομαι, (ἰτο-
 ξεύθην), sagittā percutior (per-
 cussus sum).
 τοξικός 1) sagittarius, a, um 2)
 ἡ —η, ars sagittas mītendi 3) τὸ
 —όν· α') = οἱ τοξόται, sagittarii,
 -orum· β') = δηλητήριον, venenum.
 τοξοβόλος, ὄν, sagittas jaculans.
 τοξοειδής, ες, arcui similis.
 τοξοθήκη, ἡ, pharetra, -ae, θ.
 τόξον, τό, arcus, -us, ἄ.
 τοξότης, δ, sagittarius, ἄ.
 τοξότις, ἡ, sagittaria, -ae, θ.
 τοξοφόρος, sagittifer, a, um.
 τοπάζω 1) loco 2) conjicio.
 τοπάρχης, δ, praefectus regionis;
 toparcha, -ae, ἄ.
 τοπαρχία, ἡ, toparchia, -ae, θ.
 *τοπειογράφος, δ, qui regiones ἡ
 regionum formas pingit.
 *τοπεῖον, τό, regio, -onis, θ.
 τοπικός, ἡ, ὄν, localis; e.
 τοπικῶς, localiter.
 τοπογραφέω -ῶ, locum describo
 τοπογραφία, loci descriptio.

τοπογράφος, locorum descriptor.
 τοποθεσία, ἡ, loci situs ἡ posi-
 tus; loci positio; situs, -us, ἄ.
 *τοποθετέω -ῶ, in loco colloco,
 -are, aliquem ἡ alipuid· —οῦμαι
 α') me loco (alicubi)· β') περὶ ὁ-
 παλλήλ. ἐτοποθετήθη ἐν Ἀθήναις,
 Athenis constitutus est in munere.
 *τοποθέτησις, ἡ, collocatio, θ.
 τόπος, δ, locus, -i, ἄ. regio.
 τοποτηρητής, δ, vicarius, ἄ.
 τορεία, τόρευσις, ἡ, caelatura, θ.
 τόρευμα, τό, opus caelatum.
 τορευτής, δ, caelator, -oris, ἄ.
 τορευτικός, ἡ, ὄν, ad caelandum
 pertinens ἡ aptus, a, um.
 τορευτός, ἡ, ὄν, caelatus, a, um.
 τορεύω, caelo, -are.
 τορέω -ῶ, perforo, -are.
 τόρνευμα, opus torno factum.
 τორνευτήριον, τό, tornus, ἄ.
 τორνευτής, δ, tornator, ἄ.
 τორνευτικός, ἡ, ὄν, ad tornandum
 pertinens ἡ aptus, a, um.
 τორνεύω, torno, -are, aliquid.
 τόρνος, δ, tornus, -i, ἄ.
 τορός, δ, scalprum lapidarum.
 τορός, ἡ, ὄν, penetrans, -ntis;
 τορύνη, ἡ tudicula, -ae, θ.
 τορῶς, acute; clare.
 τοσάνκις, τοσαντάκις, toties.
 τοσαπλάσιος, tantuplus, a, um.
 τοσανταχῶς, tot modis.
 τόσος, η, ὄν, τοσόςδε, —όςδε,
 tantus, a, um.
 τοσοῦτος, αὐτή, οὗτο, (ν) 1) tan-
 tus, a, um 2) τοσοῦτοι, αὐται, αὐ-
 τα, tot (ἄκλ.) τοσαῦτα ἐστὶν, tot an-
 nos 3) ἕτερος τοσοῦτος, η, ὄν, tan-
 tusdem, tantadem, tantudem 4)
 ἕτεροι τοσοῦτοι, αὐται, αὐτα, toti-
 dem (ἄκλ.).
 τότε, tunc; tum.
 τοτέ, aliquando.
 τοῦλάχιστον 1) minimum *2) γε-
 οελ. = γε, saltem,
 τοῦμπαλιν, contrarium.
 τοῦναντίον, contra.
 τοῦνεκα, propterea.
 Τοῦρκος, δ, Turca, -ae ἄ.
 τουτογί, τουτί, hocce.
 *τραβάω -ῶ 1) = ἔλκω, traho

(xi, -ere· 2) = ὑποφέρω, suffero.
τραγαλίζω, rodo, -ere.
τραγανόν τό, cartilago, θ.
τράγειος, hircinus, a, um.
τραγέλαφος, δ, hircocervus, δ.
τραγήματα, τά, bellaria, οὐ.
τραγίζω· 1) hircum oleo· 2) hircum quitallio, -ire.
τραγικεύομαι, tragice loquor.
τραγικός, tragicus, a, um.
τραγικώδης, ες, tragico similis.
τραγικῶς, tragice.
τράγος, δ, hircus, -i, δ.
τραγοσκελής, ες, capripes.
τραγωδέω -ῶ· 1) tragoediam decanto· 2) tragice decanto· 3) tragice exaggero, -are· *4) νεοελ. τραγωδῶ ἢ τραγουδῶ = ᾄδω, cano, canto, ἐντεῦθ. α') τὸ τραγοῦδι, cantilena, -ae, θ. β') ὁ τραγουδιστής, cantor, cantator, ἢ τραγουδίστρια, cantatrix, -icis.
τραγωδία, ἡ, tragoedia, θ.
τραγωδός, δ, tragicus poeta.
τραγῆς, ες, τρανός, ἡ, ὄν· 1) clarus, a, um· 2) perspicuus, a, um· *3) νεοελ. = μέγας magnus, a, um.
τρανότης, ἡ, perspicuitas, θ.
τρανόω -ῶ, perspicuum reddo.
τρανώς, manifeste.
τράπεζα, ἡ· 1) mensa, -ae, θ.
 2) — **τραπεζιδῶν**, mensa, argentaria ἢ ἀπλ. mensa· 3) ἡ ἱερά — sacra mensa, altare, οὐ. 4) coena, fercula, -ae, θ.
τραπέξιον, τό· 1) mensula, ae, θ. 2) γεωμ. trapezium, -ii, οὐ.
τραπεζιτεύω, mensarius sum.
τραπεζίτης, δ· 1) mensarius, -ii, δ. 2) trapezita, -ae, δ. 2) οἱ τραπεζίται (δδόντες), dentes molares.
τραπεζιτικός, ἡ, ὄν, ad mensarium pertinens.
τραπεζοειδής, ες, mensae formam habens; mensae similis.
τραπέω -ῶ, uvas calco.
τραυλίζω, balbutio, -ire.
τραυλισμός, balbuties, -iei, θ.
τραυλός, ἡ, ὄν, balbus, blaesus.
τραυλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
τραῦμα, τό, vulnus, -eris, οὐ.
τραυματίας, δ, vulneratus.

τραυματίζω, vulnero, -are· —ομαι vulneror, -ari.
τραυματισμός, δ, vulneratio, θ.
τραχέως, aspere; acerpe.
τραχήλα (τραχηλιά), ἡ, collare, -is, οὐ.
τραχηλιάω -ῶ, cervicem attolo.
τραχηλίζω, cervicem resupino.
τραχηλοειδής, ες, collo similis.
τράχλος, δ· 1) collum, -i, οὐ. 2) cervix -icis, θ.
τραχώω -ῶ, durum reddo.
τραχυντικός, exasperans.
τραχύωω, aspero, exaspero.
τραχύς, εἰα, υ· 1) asper, -era, -erum· μετφ. ἄνθρωπος — τὸ ἥθος, homo natura asper· 2) scaber, bra, brum· 3) acerbus, a, um.
τραχύτης, ἡ· 1) asperitas, -atis, θ. 2) scabritia, -ae, θ.
τραχυφωνία, asperitas vocis.
τραχύφωνος, qui voce aspera est.
τραχώδης, ες, asper, a, um.
τράχωμα, asperitudo palbeprae.
τραχών, δ, locus asper.
τρεῖς, οἱ, αἱ, τρία, τά, tres tria, -ium, ἀνὰ τρεῖς, terri, -ae, ae, δ.
τρέμω, tremo (ui), ere.
τρεπτικός, ἡ, ὄν, mutabilis, e.
τρεπτός, corversus a, um.
τρεπτότης, ἡ, mutabilitas, θ.
τρέπω· 1) τινά ἢ τι εἰς τι, vorto (-rti), -ere, convertito (-rti), -ere, aliquem ἢ aliquid in· —ομαι, (ἐτραπόμην) εἰς τι, ἢ ἐπὶ τι, me vorto, me convertito, me conferto in, ad aliquid· 2) = μεταβάλλω, vorto convertito, -ere; muto (ae).
τρέσσης, δ, timidus, -i, δ.
τρέφω· 1) αλο (-ui), -ere; nutrio (-ivi ἢ -ii), -ire, aliquem ἢ aliquid· 2) = ἐκτρέφω τινά, educo, -are, aliquem· 3) —ομαι· α') nutrior (nutritus sum), -iri (ab aliquo)· β') = ἐσθίω, vescor, -i. γάλακτι τρέφονται, lacte vescuntur.
τρέχω (ἔδραμον)· 1) curro (curri), -ere· παθητ. δρόμος γίγνεται, curritur· *2) νεοελ. = ρέω, fluo.
τρηῆσις, ἡ, perforatio, θ.
τρητός, ἡ, ὄν, perforatus, a, um.
τρίαινα, ἡ, tridens, -ntis, δ.

τριανοειδής, *ές*, speciem tridentis habens.

τριάνης, ter.

τριακονθήμερος, *ον*, qui triginta dierum est.

τριάκοντα, triginta, *ἀνά, κατά* τριάκοντα, triceni, -ae, *α'* *ολ* τριάκοντα, triginta tyranni.

τριακονταετηρίς, τριακονταετηρία, *ή*, anni triginta.

τριακονταετής, -τούτης, -τατής, -ές, -έτις, -τούτις, qui, quae triginta annorum est; tricennalis, e.

τριακονταετία, *ή*, triginta anni.

τριακοντάκις, tricies; trigesies.

τριακονταπέντε, trigintaguarque.

τριακονταπλάσιος, *α*, *ον*, -ίων, -πλοῦς, -ή, -οῦν, per triginta multiplicatus.

τριακονταπλασίως, tricies totidem τριακοντάς, *ή*, tricenus numerus; triacontas, -adis, *θ*.

τριακοντάφυλλον, (τριαντάφυλλον), τό, rosa, -ae, *θ*.

*τριανταφυλλιά, *ή*, rosa, *θ*.

τριακοντήρης, τριακόντηρος, *ή*, navis triginta remis instructa.

τριακόσιοι, *αι*, *α*, trecenti, ae, a.

τριακοστός, *ή*, *όν*, trigesimus (tricesimus), *α*, *um*.

τριαρχία (*τριανδρία), *ή*, triumviratus, -us, *ά*.

τριάρχαι, οί, triumviri, *ά*.

τριάς, *ή* 1) numerus ternarius; ternio, -onis, *θ*. 2) trinitas.

τριαύλαξ, *δ*, trisulcus, -i, *ά*.

τριβεύς, *δ*, tritor, -oris, *ά*.

τριβή, *ή* 1) = τριβίς, tritura, -ae, *θ*. 2) = ξίς, usus, -us, *ά*. exercitatio. *θ*. 3) = βραδύτης, mora, -ae.

τρίβολος, *δ*, tribulus, -i, *ά*. τὰ τρίβωλα, tribulum, -i, *ού*.

τρίβος, *ή*, semita, *θ*. callis, -is, *θ*.

τρίβω 1) tero (trivi, tritum) -ere, aliquid; frico (-cui, -atum και -ctum) -are, aliquem *ή* aliquid; —ομαι (ἐπιφθην) terror (tritum sum);

τετριμμένος, *η*, *ον*, tritus, *α*, *um* 2) = ἐπιτρίβω, adtero, -ere, aliquid.

3) τρίβω τι πρὸς τι, aliquid aliquo tero· alicui affricco 4) μέσ. τριβόμεναι τινι, usu tero aliquid.

τρίβων, *δ* 1) homo tritus, homo in rebus agendis exercitatus 2) pallium tritum.

τρίγαμος, *δ*, *ή*, ter uxorem ducens; ter nupta.

τριγένεια, *ή* 1) triplex genus 2) tertia generatio, -onis, *θ*.

τριγενής, *ές* 1) triplicis generis 2) ἐν τῇ γράμ. trium generum.

τρίγλα, τρίγλη (ιχθ.), mullus, *ά*. τριγλώχις, tres cuspides habens.

τριγμός, *δ*, stridor, -oris, *ά*.

τριγωνίζω, in trigonum formo.

τριγωνικός, *ή*, *όν*, triangularis e; trigonicus, *α*, *um*.

τρίγωνον, τό, triangulum, *ού*.

τρίγωνος, *ον*, triangulus, *α*, *um*.

τριετής, *ές*, trimus, *α*, *um*.

τριετηρίς, *ή*, triennium, *ού*.

τριετία, *ή*, triennium.

τρίζυγος, *ον*, trijugis, e.

τρίζω, strideo και strido, -ere.

τρίήμερος, triduanus, *α*, *um*.

τριοραχέω -ω, praesum triremi, trierarchus sum.

τριοραχος, *δ*, trierarchus, *ά*.

τριοραχία, *ή*, munus trierarchi.

τριορης, *ή*, triremis, -is, *θ*.

τρίστιπον, τό, triga, -ae.

τριάκρητος, τριάκφαλος, tri-ceps, -ipis.

τρίκλινον, τό, triclinium, *ού*. *θ*.

τρίκρανος, *ον*, trifidus, *α*, *um*.

τρικνύς, *ή*, numerus ternarius.

τρικνμία, *ή*, fluctus magnus; decumanus fluctus.

τρικνμώδης, procellosus, *α*, *um*.

τριλογία, *ή*, trilogia, -ae, *θ*.

τριμηνιαίος, *α*, *ον*, τρίμηνος, *ον*, trimestris, e.

τρίμητος, *ον*, trilix, -icis.

τρίμμα, τό, quod tritum est.

τρίμορφος, *ον*, triformis (Hecate).

τριοδία, τριόδος, *ή*, trivium, *ού*.

τριοδίτης, *δ*, trivialis.

τριπαππος, *δ*, tritavus, *ά*.

τριπηχναίος, *α*, *ον*, τριπηχνης, *ν*, qui est trium cubitorum.

τριπλαξ, *δ*, *ή*, triplex (vestis).

τριπλασιάζω, triplico, -are; triplo majorem *ή* majus facio;

*τριπλασιασμός, *δ*, triplicatio, *θ*.

τριπλάσιος, α, ον, triplex -icis; triplo major ή amplior.

τριπλάσιος, tripliciter.

τριπλή, τριπλῶς, tripliciter.

τριπλῶς, -οῦς, -οῦν, triplus, α, um; triplex, -icis.

τριποδίω, tripedo, -are.

τριπόδιον, τό, parvus tripes.

τριπόλις, ή, triplex urbs· || ή Τριπολις, Tripolis, -is, θ.

τριπούς, ονν, tripes, -edis, ό τριπούς (μάλ. ό Πυθικός), cortinā, θ.

τριπτης, ό 1) tritor, -oris, ά. 2) ό έν τῷ βαλαν, qui aliquem fricat.

τριπτός, ή, όν, tritus, α, um.

τριπτυχος, ον, triplex -icis.

τρίς, ter.

τρισάγιος, α, ον, ter sanctus, sanctissimus, α, um.

τρισάθλιος, miserrimus, α, um.

τρισαθλίως, miserrime.

τρισαλητήριος, α, ον, scelestissimus, improbiissimus, α, um.

τρισαριστεύς, ό ter victor.

τρισευδαίμων, ον, ter felix; felicissimus, beatissimus, α, um.

τρισεκαδέκα, tredecim.

τρισεκατάρατος, ον, prorsus execrabilis, e.

τρισεκλής, ές, tria habens crura.

τρισμακαρ, τρισμακάριος, α, ον,

τρισμακάριστος, η, ον, ter beatus, beatissimus, α, um.

τρισμαγίστος, ter maximus, α, um.

τριγγός, ό, stridor, ά.

τριμύριοι, αι, α, tricies mille.

τρισόλβιος, α, ον, ter quaterque beatus; beatissimus, α, um.

τρισπαππος, ό, triavus, -i. ά.

τρισπίθαμος, ον, tres spithamas aequans.

τρισῶς, tripliciter.

τρισῶς -ῶ 1) triplico, -are 2) in tres partes divido, -ere.

τρισάδιος, ον, trium stadiorum.

τρίστεγος, tria habens tecta.

τρίστιχος, tres versus habens.

τρίστοιχος, ον, tribus ordinibus constans.

τρίστομος, ον, tria habens ora.

τρίστυλος, tres habens columnas.

τρισύλλαβος, tres habens syllabas

τρισχίλιοι, αι, α, ter mille.

τρισχίλιοστος, ή, όν, ter millesimus, α, um.

τριταγωνιστέω -ῶ, tertias fabulae partes ago.

τριταίος, α, ον, tertianus, α, um; qui tertio die aliquid facit.

τριτάλας, αινα, αν, ter miser.

τριτέγγονος, ό, trinepos, -otis, ά.

τριτεύς, tertius sum.

τριτημόριον, τό, tertia pars (cujuslibet rei); triens, -ntis.

τριτοκέω -ῶ, ter ή tres pario.

τριτόκος, ον, ter pariens.

τρίτος, η, ον, tertius, α, um; έπίρ. α') τό -ον, tertum· β') τρίτον tertio.

τριτόω -ῶ, tertio iacio.

τρίτως, tertio loco.

τρίτωσις, ή, tertiatio, θ.

τρίφυλλον, τό, trifolium, ον.

τρίφυλλος, terna folia habens.

τρίχα, ή, trifariam.

τρίχαπτος, ον, e pilis textus, τό τρίχαπτον, vestis e tenuissimis filis, trichaptum, -i, ον.

τριχή, trifariam.

τριχίασις, (νόσ.) trichiasis, θ.

τριχιάω -ῶ 1) pilosus sum 2) trichiasi laboro.

τρίχινος, η, ον, e pilis factus ή couiectus, α, um.

τρίχορδος, ον, trichordis, e τό τρίχορδον, trichordum, -i, ον.

τρίχόρροια, ή, alopeciae, θ.

τρίχορρυνής, ές, cui pili defluunt.

τρίχοτομέω -ῶ 1) pilos deseco 2) in tres partes divido.

τριχοτομία, sectio in tres partes. τριχοῦ, tribus in locis.

τριχοφυνέω -ῶ, capillos produco.

τριχοφυνής, capillos producens.

τριχοφυνία, productio capillorum.

τρίχῶς -ῶ, pilosum reddo.

τρίχρωμος, τριχρώματος, ον, τριχρώς, ό, ή, tricolor, -oris.

τριχῶδης, ές 1) pilosus, villosus, α, um 2) capillis similis.

τρίχωμα, capillamentum, ον.

τριχῶς, trifariam.

τριχωτός, ή, όν, pilosus, α, um.

τρίψις, ή 1) tritura, ae, θ. 2)

fricatus, us, ἄ. fricatio ἢ frictio, θ.
 τριφθιον, τό, τριφθια, ἡ, tricin-
 nium, -ii. οὐ. τὸ Τριφθιον, trio-
 dium, -ii. οὐ.

τριωρος, ον, trium horarum.

τριώροφος, ον, tres habens con-
 signationes.

τριμάζω· 1) intremo, -ere· 2) —
 τινά, terreo aliquem.

*τριμάρα, ἡ, pavor, terror.

*τρομερά, horrende.

τρομερός, ἄ, δν· 1) = περιτρομος,
 tremens, -ntis· 2) = τρόμον, ἐμποιδόν.
 tremendus, horrendus.

τρομέω -ῶ· 1) tremo, -ere· 2)
 horreo, -ere, aliquem.

τρομικός, tremebundus, a, um.

τρόμος, δ, tremor, ἄ. timor.

τρομάδης, ες, trepidus, a, um.

τροπαία, ἡ, tropaeus ventus.

τρόπαιον, τροπαῖον, tropaeum.

τροπαῖος, α, ον, qui convertitur
 τροπαιοῦχος, δ, tropaeum tenens;
 tropaeatus, a, um.

τροπαιοφορία, tropaei gestatio.

τροπαιοφύρος, ον, tropaeum ges-
 tans; tropaeatus, a, um.

τῖροπαριον, τό· troparium, οὐ.

τροπή, ἡ· 1) conversio, mutatio,
 -onis, θ. 2) conversio in fugam·

3) ἡλίον τροπή, solstitium, οὐ.

τρόπηξ, δ, manubrium remi.

τροπικός, tropicus, a, um.

τροπικῶς, tropice; figurate.

τρόπικς, ἡ, carina, -ae, θ.

τροπολογέω -ῶ· 1) tropice lo-
 quor, -i; tropis in sermone utor·

*2) νεοελ. muto, commuto.

τροπολογία, ἡ· 1) tropicus ser-
 mo; tropologia· *2) mutatio.

τροπολογικός, tropologicus.

τροπολογικῶς, tropologice.

*τροποποιέω -ῶ, muto.

*τροποποιήσις, ἡ, mutatio.

τρόπος, δ· 1) modus, -i, ἄ. 2) =
 μέθοδος, ratio, -onis, θ. 3) mos,
 moris, ἄ. consuetudo, -inis, θ. 4)
 ritus, -us, ἄ. 5) ἐν τῇ ρητ. tropus, -i.
 τροπός, δ, lorum contortum, quo
 remus scalmo alligatur.

τροπόω -ῶ, in fugam verto.

τροῦλλος, δ, trullus, -i, ἄ.

τροφαλῖς, ἡ, caseus, -i, ἄ.

τροφεῖον, τό, συνήθ. τὰ —α, ali-
 mentum, -i, οὐ.

τροφεύς, δ, altor, -oris, ἄ.

τραφέω -ῶ, nutrio, -ire.

τροφή, ἡ· 1) cibus, -i, ἄ. 2) vi-
 ctus, -us, ἄ. *3) alimentum, οὐ.

τρόφιμος, ον· 1) alumnus, a, um·
 *2) νεοελ. τὰ —α, alimenta.

τροφιμότης, ἡ, vis alendi.

τροφός, δ, altor, nutritor, ἄ. ||

ἡ τροφός, nutrix, -icis, θ.

τροφώδης, ες, nutriendi -entis.

τροχάδην, currendo; cursim.

τροχάζω, celeriter curro.

τροχαῖκος, irochaicus, a, um.

τροχαῖος, δ, trochaeus, -i, ἄ.

τροχάλλα, ἡ, trochlea, -ae, θ.

τροχαλίζομαι, volvor, -i.

τροχαλός, ἡ, δν· 1) velox currens·
 2) rotundus.

τροχαντήρ, δ, pars puppis.

τροχάω -ῶ, curro, -ere.

τροχιά, ἡ, orbita.

τροχίζω· 1) rotā torqueo· *2) νε-
 οελ. cote acuo cultrum, μετφ. men-
 tem, ingenium acuo.

τρόχις, δ, cursor, -oris, ἄ.

τροχίσκος, δ, rotula, -ae, θ.

τροχοειδής, ες, rotae similis.

τροχοπέδη, ἡ, sufflamen, οὐ.

τροχός, δ, rota, -ae, θ.

τροβῆλον, τό, catinus, -i, ἄ.

τρυνάω -ῶ, vindemio, -are.

τρυνέω -ῶ, sicco, -are.

τρύγη, ἡ, vindemia, -ae, θ.

τρύγησις, ἡ, vindemia, θ.

τρυνγητής, δ, vindemiator, ἄ.

τρυνγητικός, vindemialis, e.

τρυνγητός, δ, vindemia, -ae, θ.

τρυνήτρια, ἡ, vindemiatrix, θ.

τρυνία, ἡ, faex, -cis, θ.

τρυνικός, ἡ, δν, faecarius, a, um.

τρυνώδης, iaculentus, a, um.

τρυνώνιον, τό, parvus turtur.

τρυνών, δ, turtur, uris, ἄ.

τρύζω, murmuro, -are.

τρύμα, τό, foramen a terebra.

τρύμη, ἡ, homo, erantus.

τρύπα, ἡ, foamen -inis, οὐ.

τρυπάνη, ἡ, terebra, -ae, θ.

τρυπανίζω, terebro, -are.

τρύπανον, τό, terebra, θ.
τρυπάω -ῶ, terebro, -are—ῶμαι, terebror, -ari.

τρύπημα, τό, foramen, οὐ.
τρύπησις, ἡ, terebratio, θ.
τρυπητής, δ, terebrator, ἄ.
τρυπητήρ, δ, vas perforatum.
τρυπητός, terebratus, a, um.
τρυῖσις, ἡ, afflictio, θ.
τρυτανεύω, trutino, -are,
τρυτάνη, ἡ, trutina, -ae, θ.
τρυφάλεια, ἡ, galea, -ae, θ.
τρυφάω -ῶ, delicatē, vivo, -ere, deliciis ἢ luxui indulgeo.

τρυφερός, ἄ, ὄν· 1) tener, -era, erum· 2) luxuriosus, a, um.
τρυφερότης, ἡ, mollities, -ei θ.
teneritas -atis.

τρυφερός· 1) luxuriose· *2) νεοσλ. amore singulari.

τρυφηλός, ὄν, deliciis deditus, a, un voluptarius, a, um.

τρυφηλότης, ἡ, ad corporis oblectaments proclivitas.

τρυφηλός, voluptarie.

τρυφητικός, voluptati deditus.

τρυῖχος, τό, pannus lacer.

τρυῖχω, attero, -ere.

τρυῖχωσις, ἡ, afflictio, θ.

τρώω· 1) perforo· 2) attero.

τρώγλη, ἡ, caverna.

τρωγλοδύττω -ῶ, ρ. in cavernam habito.

τρωγλοδύτης, δ, habitans in cavernas.

τρώγω· 1) rodo (-si), -ere· 2) edo ἢ comedo, -ere aliquid.

τρώκτης, δ· 1) comestor, vorator, ἄ. 2) λχθ. trocta trutta, θ.

τρωκτικός, ἡ, ὄν, vorax -acis *ἐν τῇ ζωῇ. rodens, entis.

τρωκτός, ἡ, ὄν, edulis, e.

τρώξιμος, ὄν, edulis, e.

τρώξις, ἡ, rosio, -onis, θ.

τρώσις, ἡ, vulneratio, θ.

τρωτός, ἡ, ὄν· 1) vulneratus, a, um· 2) συνήθ. vulnerabilis e; *3) νεοελ. τὸ τραπὸν μέρος τινός, quod in animo alicujus infirmum est.

*τρίπη, ἡ, perula, -ae.

τυγχάνω (τεύχομαι, ἐτυχον)· 1) —

quid; β') nanciscor, -i, aliquid; 2) ἀμετ. casu obvius fio incido in aliquid δθ. accido, -ere; contingo, -ere; || δ τυχών, qui primus se obtulit, quivis ἢ quivis unus, δθ. = vulgaris, vilis· || τυχόν, forte, casu, fortasse.

τυκτός, ἡ, ὄν, fabricatus, a, um.

τύλη, ἡ· 1) callus, ἄ. 2) gibbus cameli· 3) = στρώμα, culcita, θ.

τυλίσσω, convolvo (-vi), -ere aliquid; —ομαι, me convolvo, convolvor (-volutus sum), -i.

τυλοειδής, ἐς, callosus, a, um.

τύλος, δ, callus, ἄ. callum, οὐ.

τυλός -ῶ, callosum reddo.

τυλώδης, ἐς, callosus, a, um.

τύλωμα, τό, callum, -i, οὐ.

τύλωσις, ἡ, callositas, -atis, θ.

τυλωτός, ἡ, ὄν, nodosus, a, um.

τύμβειος, α, ὄν, sepulcralis; e.

τυμβεύω, busto infero.

τύμβος, δ, bustum, -i, οὐ.

τυμβωρυσία -ῶ, sepulcra effodio; sepulcra depraeior.

τυμβωρυσία, sepulcrarum effusio.

τυμβωρύχος, sepulcri violator.

τυμπανίζω· 1) tympanum pulso, tympanizo, -are· 2) = ξυλοκοπῶ, fustibus caedo, (verbero) aliquem.

τυμπάνιον, parvum tympanum.

τυμπανισμός, tympani pulsatio.

τυμπανιστής, tympanista, ἄ.

τυμπανίστρια, tympanistria, θ.

τύμπανον, tympanum, οὐ.

τυμπανοειδής, tympano similis.

τυπή, ἡ, ictus, -us, ἄ.

τυπικός, ἡ, ὄν, figuratus, a, um; typicus, a, um· || τὸ τυπικόν, ritualis liber ἢ liber rituum· β') ἐν τῇ Γραμμ. grammaticae elementa.

τυπικώς, typice.

*τυπογραφείον, τό, officina typografica.

*τυπογραφικός, ἡ, ὄν, typographicus, a, um.

*τυπογράφος, typographus, ἄ.

*τυποκλοπία, ἡ, editio lipri fur-

tim facta.

τυποκλόπος, δ, ἡ, qui libros fur-

tim edit.

τύπος, δ· 1) forma, -ae, θ. fi-

gura, -ae, θ. 2) exemplar· 3) nota, θ, signum, -i, οὐ. 4) ὥς ἐν τύπῳ, ut summam dicam· 5) κατὰ τύπον, per figuram et formam, typice· 6) τύποις καὶ ἀναλώμασι, typis et sumptibus.

τυπῶω -ω, signum imprimo.

τύπτω· 1) percutio (cussi), -ere, aliquem ἢ aliquid· 2) pulso· 3) tun-do· 4) cado (cecidī), -ere· 5) τύπτομαι, (ἐτύπην) ἐπὶ υἱος, percutior (-cussus sum) ab aliquo· 6) μέσ. τύπτομαι, plango.

τύπωμα, τό· 1) figura, -ae, θ.

*2) νεοελ.=τύπωσις.

*τυπῶνω, aliquid typis exscribendum curo.

*τύπωσις, ἡ, typis exscriptio ἢ descriptio libri.

τυπωτικός, ἡ, ὄν· 1) figurans, -ntis· *2) νεοελ. οὐς. τὰ τυπωτικά, sumptus libri typis exscripti.

τυπωτός, expressus, a, um.

τυραννέω -ω· 1) tyrannus sum; tyrannidem obtineo, -ere; 2) severe tracto, -are, aliquem· ἐντεῦθ. *3) excrucio, -are, aliquem.

τυραννία, ἡ· 1) tyrannis, -idis, θ. tyrannicus dominatus· δδ. 2) crudelis dominatio; 3) μετφ. cruciatus, -us, δ.

τυραννίζω, cum tyranno facio.

τυραννικός, ἡ, ὄν, tyrannicus, a, um· *μετφ. impotens.

τυραννικός, tyrannice.

τυραννίς, ἡ, tyrannis, θ.

τυραννοκτονέω -ω, ρ. tyrannum occido.

τυραννοκτόνος, tyrannicida, δ.

τύραννος, tyrannus; rex crudelis ac superbus; homo crudelis.

τυρβάζω, perturbo, -are.

τυροβόλιον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυροείς, εσσα, εν, caseo similis.

τυροκομείον, τό, caseale, -is, οὐ.

τυροκομέω -ω, caseos conficio.

τυροποιέω -ω, caseum facio.

τυροποιία, ἡ, casei confectio.

τυροποιός, δ, caseorum confector
τυρός, δ, massa lactis coacti; caseus, -ii, δ.

τυροφάγος, δ, tyrophagus, -i.

τυρόω -ω, in caseum cogo.

τυτθός, ἡ, ὄν, parvus, a, um.

τυφλός, ἡ, ὄν, caecus, a, um; oculis captus, a, um.

τυφλότης, ἡ, caecitas, -atis, θηλ.

μετφ. mentis caecitas.

τυφλώω -ω, caeco, excaeco, obcaeco, -are, aliquem.

τυφλώδης, ες, caeco similis.

τύφλωσις, ἡ, excaecatio, θ.

τυφλώτω, caecutio, -ire.

τύφος, δ· 1) =καπνός, fumus, δ.

2) =ἐπαροις, typhus· 3) νόσ. febris continuata et ardens; typhus.

τυφώω -ω· 1) fumo infesto ἢ eneco· 2) effero et insolentem reddo, -ere, aliquem; —οὔμαι, efferror (elatus sum); insolesco, -ere; τετυφωμένος, η, ον, elatus, a, um.

τύφω· 1) =καπνίζω ιι, fumigo, -are, aliquid· 2) τύφομαι, ardeo, ere
τυφώδης πυρετός, febris continuata et ardens.

τυφών, δ, typhon, -onis, δ.

τυχαίος, α, ον, fortuitus, a, um.

τυχαίως, fortuito.

τύχη, ἡ, fortuna, θ. fors, -rtis, θ.

τυχηρός, δ, ὄν· 1) fortuitus, a, um· 2) fortunatus, a, um.

τυχηρῶς· 1) fortuito, forte· 2) fortunate, secundā fortunā.

τυχικῶς, fortuito.

*τυχοδιώκτης, δ, fortunae persecutor, -onis, δ. erro, -onis, δ.

τύψις, ἡ· 1) percussio, -onis, θ. ictus, -us, δ. *2) νεοελ. τύψις συνειδήσεως, conscientiae stimulus conscientiae morsus ἢ cruciatus.

τῶ· 1) =τινι· 2) ἐπὶ. propterea.

τωθαστής, δ, irrisor, δ.

τωθαστικός, irrisorius, a, um.

*τώρα, nunc.

Τ

Τ', υ (ὕ ψιλόν). 1) τὸ εἰκοστὸν γράμμα, litera, Υ. 2) ὡς ἀριθ. σημεῖον τὸ μὲν υ = quadringenti, ae, a, τὸ δὲ υ = quadringenta millia.

θάγχη, ἡ, angina porcina.

θαῖνα, ἡ, hyaena, -ae, θ.

θακίνθινος, hyacinthinus.

θακίνθιος, hyacinthens, a, um.

θάκινθος, δ, hyacinthus (-os) ||

ἀ. δ Ὑάκινθος, Hyacinthus, ἀ.

θακινθώδης, hyacintho similis.

θαλίξω· 1) pellucidus sum ut vitrum; vitrum imitor pellucidate *2)

— τι, ut vitrum pellucidum facio aliquid.

***θαλικόν, τό, πλ. τὰ θαλικά,** vitreamina, -um, οὐ.

θάλιος, η, ον, vitreus, a, um; vitreolus, a, um.

***θαλιστερός,** pellucidus ut vitrum.

θαλοειδής, ἐς, vitreus, a, um.

θαλόεις, εσσα, εν, vitreus, a, um.

***θαλοπωλείον,** taberna vitriarii.

***θαλοπάλης, δ,** vitrarius, ἀ.

θαλος, ἡ, vitrum, -i, οὐ.

θαλοσκεπής, vitris tectus, a, um.

θαλοτεχνίτης, δ, vitrarius, ἀ.

θαλουργεῖον, τό, officina vitri.

θαλουργός, δ, vitrarius, ἀ.

θαλόχρους, ουν, vitrei coloris.

θαλώω -ω, in vitrum verto.

θαλώδης, ἐς, vitreus, a, um.

θβος, δ, tuber, -eris, οὐ.

θβρίζω· 1) insolesco ex nimia fortuna *2) superbe tracto (aliquem) *3) — λωιδωρῶ τινα, convicior (-atus, sum), -ari maledico (-xi), -ere, aliquid; — ομαι, contumeliam accipio.

θβρις, ἡ· 1) superbia, -ae, θ. arrogancia, θ. insolentia, θ. supercilium, οὐ. 2) injuria, -ae *3) — λωιδωρία, convicium, οὐ. contumelia.

θβρισμα, τό, injuria, -ae, θ.

θβριστής, δ, 1) injuriosus *2) νεοελ. maledictor, ἀ.

***Ἑλληνο-Λατινικὸν Λεξικὸν**

ὕβριστικός, ἡ, δν, injuriosus, a, um; contumeliosus, a, um.

ὕβριστικῶς, injuriose, contumeliose, insolenter.

ὕβριστηρ, ἡ, conviciatrix, θ.

ὕβριστός, ἡ, δν, contumeliā affectus, a, um.

ὕβρωμα, τό, curvamen spinae.

ὕβρωσις, ἡ, incurvatio, spinae.

ὕγαινω, valeo (-ui) -ere.

ὕγιανσις, ὕγιάσις, ἡ, sanatio, θ.

ὕγιαντός, ἡ, δν, sanabilis, e.

ὕγεια (ὕγεία), ἡ, sanitas, θ.

ὕγεινός, ἡ, δν, salubris, e ὕγ.

τόπος, salubris locus.

ὕγεινῶς, salubriter.

ὕγις, ἐς· 1) sanus, a, um *2)

valens, -ntis; validus, a, um *3)

ὕγις νοῦς, mens sana.

ὕγιῶς, sane; belle, bene.

ὕγραζω, humidus sum.

ὕγραίνω, humecto, -are, aliquid;

— ομαι, humesco, -ere.

ὕγρανσις, ἡ, madefactio, θ.

ὕγρασία, ἡ, humiditas, θ. humor.

ὕγρός, ἀ, δν· 1) humidus, a, um *2)

madidus, a, um *3) = **ρευστός,**

liquidus, a, um *4) agilis, e; mol-

lis, e; flexibilis, e.

ὕγρότης, ἡ· 1) humor, ἀ. 2) fle-

xibilitas, θ. 3) teneritas, θ.

ὕγρῶς· 1) humide, liquide *2) agi-

liter, molliter.

ὕδαλτος, α, ον, aquosus, a, um.

ὕδαρης, ἐς, ὕδαρός, ἀ, δν, ὕδα-

ρώδης, ἐς, aquosus, a, um.

ὕδαρότης, ἡ, natura aquosa.

ὕδατηρός, aquarius, a, um.

ὕδάτινος, η, ον, aquatilis, e.

ὕδάτιον, τό, aquula, -ae, θ.

ὕδατις, ἡ· 1) gutta, -ae, θ. 2) ve-

sicula in cute.

ὕδατόχρους, -ους, -ουν, aquae

colorem habens.

ὕδατώω -ω, aquosum reddo.

ὕδατώδης, ἐς, ὕδατοειδής, ἐς,

aquosus, a, um.

ὕδρον, τό, tuber, -eris, οὖ.
 ὕδρα, ἡ, hydrus, ἄ. hydra, θ.
 ὑδραγωγεῖον, τό, aquaeductus, ἄ.
 ὑδραγωγέω -ῶ, aquam educo.
 ὑδραγωγία, ἡ, aquaedeductio, θ.
 ὑδραγωγός, ὄν, aquam educens.
 ὑδραῖνω, irriго, -are.
 ὑδραῖος, α, ὄν, in aqua vivens.
 ὑδράργυρος, δ, argentum vivum;
 hydrargyrus, -i, ἄ.
 ὑδραυλικός, ἡ, ὄν, hydraulicus.
 ὑδρεία, ἡ, aquatio, -onis, θ.
 ὑδρεῖον, τό, hydria, -ae, θ.
 ὑδρευμα, τό, hydreuma, οὖ.
 ὑδρεύομαι, aquor.
 ὑδρευσις, ἡ, aquatio, -on'is, θ.
 ὑδρευτής, δ, aquator, -oris, ἄ.
 ὑδρία, ἡ, hydria, θ. situla, θ.
 *ὑδρογόνον, hydrogonum, οὖ.
 ὑδροκήλη, ἡ, hydrocele, -et, θ.
 ὑδρομέλι, τό, aqua mulsa.
 ὑδρομυγής, ἐς, aqua commixtus.
 ὑδρομύλος, δ, mola aquaria.
 *ὑδρονομεύς, δ, aquae distributor;
 aquarius, -ii, ἄ.
 ὑδροποσία, ἡ, aquae potus.
 ὑδροποτέω -ῶ, aquam bibo.
 ὑδροπότης, δ, aquae potor.
 ὑδρορροά, ὑδρορροή, ἡ, suggrunda, -ae, θ. stillicidium, οὖ.
 ὕδρος, δ, hydrus, -i, ἄ.
 ὑδροστάτης, δ, libella, -ae, θ.
 ὑδροφοβία, ἡ, aquaemetus; hydrophobia, -ae, θ. [boro.
 ὑδροφοβιάω -ῶ, hydrophobiā la-
 ὑδροφοβικός, hydrophobicus.
 ὑδροφοβός, ὄν, hydrophobiā la-
 borans; hydrophobus, a, um.
 ὑδροφορέω -ῶ, aquam fero.
 ὑδροφόρος, δ, aquam ferens; aqua-
 rius, -i, ἄ. aquator, -oris, ἄ.
 ὑδροχοεῖον, τό, aquale, -is, οὖ.
 ὑδροχοεύς, δ, aquam fundens.
 ὑδροχότη, ἡ, aquarium, οὖ.
 ὑδροχόος, δ, aquarius, ἄ.
 ὑδροπιάω -ῶ, hydropē laboro.
 ὑδροπικός, hydropicus, a, um.
 ὕδρων, δ, hydropisis, -is, θ.
 ὕδωρ, τό 1) aqua; -ae, θ. ῥέον
 ὕδωρ, aqua viva 2) ὕδατα ὑγιεινά,
 ὕδατα θερμά, aquae, -arum; aquae
 medicatae.

ὕελος, κτλ. ἴδε ὕαλος κτλ.
 ὕεσις, pluviā immitto.
 ὕετιος, α, ὄν, pluvius, a, um.
 ὕετός, δ, pluvia, -ae, θ.
 ὕετώδης, ἐς, pluviosus, um.
 ὕϊδιον, τό 1) filiolus, -i, ἄ. 2)
 porcellus, -i, ἄ.
 ὕϊκός, ἡ, ὄν, filialis, e.
 ὑιοθεσία, ἡ, adoptatio, θ.
 ὑιοθετέω -ῶ, adopto, -are.
 ὑιόθετος, ὄν, adoptatus, a, um.
 υἱός, δ, filius, -i, ἄ.
 υἱότης, ἡ, filietas, -atis, θ.
 ὑλάζομαι, ligna colligo.
 ὑλακή, ἡ, latratus, -us, ἄ.
 ὑλακτέω -ῶ 1) latro, -are* μετφ.
 ἡ καὶ διὰ ὑλακτεῖ, animus latrat* 2)
 — τινα, latro aliquidem.
 ὑλακτικός, ἡ, ὄν, latrabilis, e.
 ὕλαξ, ὑλακτητής (κύων), latrans,
 -ntis; latrator, -oris, ἄ.
 ὕλάω -ῶ = ὕλακτέω.
 ὕλη, ἡ 1) = δρυμός, silva, θ. 2)
 = ξύλον, materia, θ. lignum.
 ὕλητόμος, δ, lignicida, -ae, θ.
 ὕληφόρος, ὄν, ligna comportans.
 ὕλλιζω, defaeco, -are.
 ὕλιστήριον, τό, colum, -i, οὖ.
 ὕλικός, ἡ, δν, materialis, e.
 ὕλικῶς, materialiter.
 ὕλοτομέω -ῶ, ligna in silvis caedo
 ὕλοτομία, ἡ, lignatio in silvis.
 ὕλοτομική, ars ligna caedendi.
 ὕλοτόμος, ὄν, lignator, -oris, ἄ.
 ὕλότομος, ὄν, in silvis caesus.
 ὕλοφορέω -ῶ, ligna comparto.
 ὕλώδης, ἐς 1) silvosus, a, um*
 2) faeculentus, a, um.
 ὕμεδαπός, ἡ, ὄν, vestras, -atis;
 popularis vester.
 ὕμεις, vos τὰ βιβλία ὕμῶν, libri
 vestri οὐδεὶς ὕμῶν, nemo vestrum.
 ὕμέναιος, δ 1) carmen nuptiale,
 hymenaeus, -i, ἄ. 2) δ Ὑμέναιος,
 Hymenaeus, -i, ἄ.
 ὕμένινος, membranaceus, a, um.
 ὕμενοειδής, ἐς, ὕμενώδης, ἐς,
 membranæ similis, e.
 ὕμέτερος, vester, tra, trum.
 ὕμήν, δ, membrana, -ae, θ.
 ὕμνέω -ῶ, cano (cecin) -ere.
 ὕμνησις, ἡ, cantio, θ.

ὕμνητήρ, ὕμνητής, δ, cantor alicujus; celebrator.

ὕμνητός, ἡ, ὄν, laudibus celebratus et celebrandus, a, um.

ὕμνητρια, ἡ, cantatrix, -icis, θ.

ὕμνογράφος, δ, hymnorum scriptor.

ὕμνολογέω -ὼ, hymnum canto.

ὕμνολογία, ἡ, hymnorum cantatio.

ὕμνολόγος, ὢν, hymnos dicens.

ὕμνος, δ, hymnus, -i, ἄ. carmen, -inis, οὐ.

ὕμνωδέω -ὼ, hymnos canto.

ὕμνωδία, ἡ, hymnorum cantatio.

ὕμνωδός, δ, hymnos canens.

ὕνις, ὕννις, ἡ, vomer, -eris, οὐ.

ὕοβοςκός, ὕοβότης, ὕοπόλος, δ, subulcus, -i, ἄ.

ὕοσκύαμος, δ, hyoscyamus, ἄ.

ὕπαγγέλλω, clam nuncio.

ὕπαγόρευσις, ἡ 1) dictatio, -onis.

ὕπαγορεύω 1) dicto, -are 2) = προτρέπω, adhortor, -ari.

ὕπάγω 1) subduco (-σι, -ere, aliquid 2) ὑπάγω (= καλῶ) τινά εἰς δίκην, in judicium aliquem adduco, aliquem reum facio 3) ὑπάγω τί τινι, subdicio aliquid alicui 4) = ὑπάγω τι εἰς τι, refero aliquid ad aliquid 5) = προάγω, procedo, -ere 6) = πορεύομαι, eo, -ire 7) decipio, -ere, aliquam 8) = ὑπάγομαι τινά τινι, adlicio aliquem aliqua re 9) ὑπάγομαι τινα, subjuugo, -are, aliquem *10) νεοελ. ὑπάγομαι εἰς τινα ἢ εἰς τι, ad aliquem pertineo, alicujus sum.

ὕπαγωγή, ἡ, deceptio, θ.

ὕπάδω, succino, -ere.

ὕπαιθρον, τό, subdiale, -is, οὐ.

ὕπαιθριος, ὕπαιθρος, ὢν, subdialis, e; qui sub divo est.

ὕπαινόσομαι, subobscure declaro ἢ innuo.

ὕπαίρω, leviter adtollo.

ὕπαισχρος, ὢν, subturpis, -e.

ὕπαισχυνομαι, suppedet me paulum pudet me.

ὕπαιτιος, ὢν, obnoxius crimini ἢ facinori; non innocens.

ὕπακοή, ἡ, obediencia, θ.

ὕπακολουθέω -ὼ, subsequor.

ὕπακούω 1) ausculto, -are, alicui; obedio (-ivi), -ire, alicui 2) subaudio, -ire.

ὕπακτικός, ἡ, ὄν, alvum ciens.

ὕπαλγέω -ὼ, suddoleo, -ere.

ὕπόλειψις, ἡ, inunctio, θ.

ὕπαλλαγή, ἡ, immutatio, θ.

ὕπαλλάσσω, commuto, -are.

ὕπάλληλος, ὢν 1) subalternus, a, um. *2) νεοελ. οὐδ. qui munere aliquo fugitur.

ὕπαλοιφή, ἡ, illitio, -onis, θ.

ὕπαμβλύνω, subobtundo, -ere.

ὕπαμφορῖνον, induo sub.

ὕπανάγω, subduco, -ere.

ὕπανακόπτω, retundo, -ere.

ὕπανδρεύω, conjugio, illigo, nuptui do; matrimonio conjungo—ομαι, α') ἐπὶ ἀνδρ. uxorem duco; in matrimonium duco aliquam β') ἐπὶ γυν. nubo (-psi) -ere, alicui.

ὕπανδρία, ἡ, matrimonium, ii, οὐ. conjugium, ii, οὐ.

ὕπανδρος γυνή, viro subdita.

ὕπάνειμι, paullatim recedo.

ὕπανθέω -ὼ, florere incipio.

ὕπανίσταμαι, adsurgo.

ὕπαντάω -ὼ (τινι) obvius alicui

venio ἢ fio, obviam itio.

ὕπάντησις, ἡ, obviam itio.

ὕπαρ, τό, visio vera.

ὕπαρκτης, substantivus.

ὕπαρκτός, ἡ, ὄν, existens, -ntis.

ὕπαρξις, ἡ 1) existentia, θ. 2) = οὐσία, substantia, θ.

ὕπαρξή, ἡ, initium, -ii, οὐ. ἐξ ὑπαρξῆς, ab inchoato.

ὕπαρξια, ἡ, legatio, -onis θ.

ὕπαρχος, δ, legatus, -i, ἄ.

ὕπάρεχω 1) initum facio, primus

facio, aliquid 2) = εἰμί, ὑπάρχω, sum (fui), esse δθ. τὰ ὑπάρχοντα, bona, -orum, οὐ. facultates, -um, θ. 3) ὑπάρχω τινι, (τῷ Κύρῳ), alicui addictus sum, alicui adjumento sum 4) ἀπόδω. ὑπάρχει μοι τοῦτο ποιεῖν, hoc mihi facere licet 5) impereo, -are 6) —ομαι, incipio.

ὕπασπιστής, δ, qui clipeum gestat δθ. satelles, -itis, ἄ.

ὕπασπράπτω, refulgeo, -ere.

ὕπατειά, ἡ, consulatus.

ὕπατεύω, consulatum, gero (gesi-
si), -ere, consul sum.

ὕπατικός, ἡ, ὄν, consularis.

ὕπατικῶς, consulariter.

ὕπατος, ἡ, ὄν, ἐπίθ. summus,
a, um || ὁ ὑπατος (ἐν Ρώμῃ) con-
sul, -is, ὁ.

ὕπανυάζω, subsplendescō, -ere;
subluceo, -ere.

ὕπανυος, ὄν, qui est sub luce.

ὕπαφίημι, subtus emitto.

ὕπαφρίζω, paullulum, spumo.

ὕπέγγυος, ὄν, qui fidejussores de-
dīt sadistatus, a, um.

ὕπεγγύως, sadistato vadato.

ὕπεικτικός, ἡ, ὄν, qui cedit.

ὕπεικω, ὑπεικάθω τινί· 1) cedo
ἢ concedo (cessi) alicui· 2) = χα-
ρίζομαι, obsequor, -i.

ὕπειμι, subeo, -ire.

ὕπειξ, ἡ, cessio, -onis, ὁ.

ὕπεισάγω, subintroduco, -ere.

ὕπεισθύρομαι, clam introeo.

ὕπεισέρχομαι, clam subeo, -ire.

ὕπεκδέχομαι, exspecto, -are.

ὕπεκθύομαι, clam me exuo.

ὕπεκκαίω, succendo, -ere.

ὕπέκκαυμα, fomes, -itis, ὁ.

ὕπέκκαυσis, ἡ incensio, ὁ.

ὕπεκκλέπτω, clam et furtim eri-
pio; furto sudduco, -ere.

ὕπεκτείνω, subtus extendo.

ὕπεκτίθημι, clam expono, -ere·
—εμαι, clam transporto.

ὕπεκτρέπω, clam avertō.

ὕπεκφέρω, clam effero.

ὕπεκφεύγω, subter fugio.

ὕπεκχέω, effundo, -ere.

ὕπελαύνω, subigo, -ere.

ὕπεναντίομαι -οῦμαι, paullulum
adversor alicui.

ὕπεναντίος, ὁ, ὄν, contrarius,
adversarius, a, um; hostis, -is, ὁ.

ὕπεναντίότης, contrarietas, ὁ.

ὕπεναντίοις, ἡ, repugnantia.

ὕπενδίδωμι, paullatim cedo.

ὕπενδυμα, τό, ὑπενδύτης, δ, in-
ter: or vestis.

ὕπεξάγω, sebduco, -ere.

ὕπεξαγωγή, ἡ, subductio, ὁ.

ὕπεξάιρεσις, ἡ· 1) subtractio,
onis, ὁ. 2) = κλοπή, suppressio, ὁ.

ὕπεξαιρέω -ῶ, καὶ -οῦμαι, clam
aufero, aliquid.

ὕπεξέρχομαι, clam egredior.

ὕπεξίσταμαι clam exeo et prove-
nio· —οι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi viā
dicedo, -ere.

ὕπεξούσιος, α, ὄν, alterius pote-
sta, ti subjectus, a, um.

ὕπεξουσιότης, ἡ, subjectio, ὁ.

ὕπέρ· 1) μετὰ γεν. α') supra (μετ'
αἰτ.): ὑπὲρ ἡμῶν κατοικεῖ, supra
nos habitat β') super (μετ' ἀφαιρ.)
γ') pro (μετ' ἀφ.)· 2) μετ' αἰτιατ.
α') supra, super (μετ' αἰτ.), ὑπὲρ
τάς δυνάμεις, supra vires β') trans
ultra (μετ' αἰτ.), ὑπὲρ τὰ ὄρια, ultra
terminum.

ὕπεραγάλλομαι, maxime laetor.

ὕπεράγαμαι, supra modum ad-
miror, immodice admiror, -ari.

ὕπεράγαν, supra modum.

ὕπεράγιος, α, ὄν, admodum san-
ctus, sanctissimus, a, um.

ὕπεραγιότης, sanctitas excellens.

*ὕπεραίμοις (*ὕπεραίμια), ἡ, ni-
mia, sanguinis copia.

ὕπεραίρω· 1) extollo, -ere ἢ ef-
fero supra· 2) —τινά τινι, excello,
antecello aliquem aliqua re· 3) —
ομαι, meipsum extolo, ἢ effero.

ὕπερακοντίζω, ultra jaculor.

ὕπερακοῦω, plane audio.

ὕπεραλγέω -ῶ, perdoleo.

ὕπεραλγής, ἐς, nimio dolore af-
fectus; gravi dolore plenus.

ὕπεράλπειος, transalpinus.

ὕπερανθίω -ῶ, immodice floreo.

ὕπεράνθρωπος, ὄν, qui supra
hominem est.

ὕπερανίσταμαι, emineo, -ere.

ὕπεράνω, supra.

ὕπεραπολογέομαι -οῦμαι, pro a-
liquo dico.

ὕπεραρέσκω, eximie placeo.

ὕπεράριθμος, ὄν, qui est ultra
numerus.

ὕπερασπίζω τινά, clypeo aliquem
protego· ὁδ. propugno alicui· —ομαι
ὑπό τινος, defendor.

ὕπεράσπισις, ἡ, ὑπερασπισμός, δ,
propugnatio, ὁ. defensio, ὁ.

ὕπερασπιστής, propugnator, ὁ.

ὑπερασπίστρια, propugnatrix.
ὑπεραυάζω, valde splendo.
ὑπεραυγής, ἐς, valde splendens.
ὑπεραυξάνω, ῥῆμ. supra modum augeo.

ὑπεραυχέω -ῶ, valde glorior.
ὑπεράχθομαι, valde doleo, -ere.
ὑπερβαίνω, transgredior (-essus sum) -i, aliquid.

ὑπερβαλλόντως, supra modum.
ὑπερβάλλω 1) supero, -are, aliquid 2) = ὑπερέχω, supero.

ὑπερβαρέω -ῶ, nimis gravo.
ὑπερβαρής, ἐς, praegravis, e.
ὑπέρβασις, ἡ, transgressio, θ.
ὑπερβατός, ἡ, ὅν, qui transcendere potest.

*ὑπερβέβαιος, nimis certus.
ὑπερβιβάζω, traduco, -ere.
ὑπερβολή, ἡ 1) transmissio trajectio, -ōnis, θ. 2) = μεγάληνους, exaggeratio, θ. 3) εἰς ὑπερβολήν, ὑπερβολή, extra modum, supra modum.

ὑπερβολικός, immodicus, a, um.
ὑπερβόρειος, hyperboreus, a, um.
ὑπέργειος, qui supra terram est.
ὑπέργηρος, ον, ὑπέργηρος, ον, decrepitu, a, um.

ὑπέρδασος, υ, valde hirsutus.
ὑπερδίδωμι, de pro aliquo.
ὑπερδινάω -ῶ, valde sitio, -ire.
ὑπέρδιωος, ον, valde sitiens.
ὑπερδοξάζω, valde glorifico.
ὑπερδύναμος, ον, valde potens.

ὑπερδίδω, suffulcio, -ire.
ὑπέρεισις, ἡ, sustentatio, θ.
ὑπέρεισμα, fulcimentum, οὐ.
ὑπερέκειμαι, promineo, -ere.
ὑπερέκκρισις, nimis evacuatio.
ὑπερέκτασις, ἡ, extensio ultra.
ὑπερεκτείνω, ultra extendo.

ὑπερεκφυγώ, effugio, -ere.
ὑπερεκχέω, supereffundo, -ere.
ὑπερέκχυσις, ἡ, superffusio, θ.
ὑπερελαύνω, transmittō, -ere.
ὑπερεμβάλλω, intermitto, -ere.
ὑπερένδοξος, clarissimus, a, um.
ὑπερεξάγω, supero, -are.

ὑπερεξαίρω, valde extollo.
ὑπερεπαίρω, valde extollo.
ὑπερεπείγω, valde urgeo.

ὑπερερεθίζω, valde irrito.
ὑπερέρομαι, supergredior.
ὑπερεσθίω, immoderate edo.
ὑπερευχαριστεῶ -ῶ, summas gratias ago (alicui).

ὑπερέχω 1) aliquid teneo super, attolo, -ere, aliquid 2) — τινός, superenineo aliquem ἢ aliquid; 3) = ὑπερβάλλω, supero, -are.

ὑπερέζω, extra modum ferveo.
ὑπερήδομαι, supra modum (mirifice) delector, ari.

ὑπερημερία, ἡ, delictum et multa ejus qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.

ὑπερήμερος, qui intra diem conductum non solvit debitum, vel non praestat id quod debuit.

ὑπερηφάνεια καὶ ὑπερηφανία, ἡ, superbia, arrogantia, -ae, θ.
ὑπερηφανεύομαι, superbio, -ire (aliqua re).

ὑπερήφανος, ον, superbus, a, um; arrogans, -ntis.

ὑπερηφάνως, superbe.
ὑπερθεαυμάζω, valde admiror.

ὑπερθεν, desuper; supra.
ὑπερθεματίζω, pretium licitando augeo; pluris licitor, -ari.

ὑπερθεματισμός, δ, pretii licitando auctio, adjectio, θ.

ὑπερθεματιστής, δ, qui pretium licitando auget, qui plus adjicit.

ὑπερθερμαίνω, e. supra modum calefacio; —ομαι, supra modum calefio ἢ calesco.

ὑπερθερμασία, ἡ, nimius calor ὑπέρθερμος, ον, supra modum calidus; nimis calidus; a, um.

ὑπέρθεσις, ἡ 1) dilatio, -ōnis, θ. mora, -ae, θ. 2) ἐν τῇ γῇ superlativus gradus.

ὑπερθετικός, superlativus, a, um.
ὑπερθεῶ, ultra curro.

ὑπερθνήσκω, pro alio morior.
ὑπερίπταμαι, supervolo, -are.

ὑπερισθιμέω -ῶ, isthmum supero ὑπερίσταμαι τινός, a capite aliqujus sto ὅθ. tueor.

ὑπερίστωρ, nimium doctus.
ὑπερισχύνω, praevaleo, ere.

ὑπερκαθίζω, praesideo, -ere.
 ὑπερκαίω, nimis uro, -ere.
 ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro.
 ὑπέρκειμαι, superjaceo, -ere, super aliquo jaceo, ere.
 ὑπερκινδυνεύω τινός, periclitor pro aliquo.
 ὑπερκλύω, inundo, -are.
 ὑπέγκλυσσις, ἡ, inundatio, ὅ.
 ὑπερκολαεύω, nimis adolor.
 ὑπερκομίζω, transveho, -ere.
 ὑπέρκοπος, ὄν, nimis fessus, defessus, fatigatus, a, um.
 ὑπερκορέννυμι, exsaturō, -are.
 ὑπερκόρως, satis superque.
 ὑπερκόσμιος, supramundanus, a, um; qui supra mundum est.
 ὑπερκρατής, ἐς, praepotens.
 ὑπερκυάνεος, maxime caeruleus
 ὑπερκύπτω, caput profero ad prospiciendum;
 ὑπέρλαμπρος, ὄν, praeclarus, a, um; praelustris, e.
 ὑπέρλαμπρύνομαι, supra modum me ostendo et jacto.
 ὑπερλάμπω, praeluceo, -ere.
 ὑπερλευκαίνω, nimis dealbo.
 ὑπέρλευκος, ὄν, supra modum albus, a, um.
 ὑπερλυπέσμαι -οῦμαι, sum maestus supra modum.
 ὑπερμαχέω -ᾶ τινος, propugno (-are) pro aliquo.
 ὑπερμάχησις, ἡ, propugnatio, ὅ.
 ὑπερμάχομαι=ὑπερμαχῶ.
 ὑπέρμαχος, ὄν, qui propugnat; propugnator, -oris.
 ὑπερμεγέθης, immensus, a, um.
 ὑπέρμετρος, immodicus, a, um.
 ὑπερμέτρως, immodice.
 ὑπερμήκης, praelongus, a, um.
 ὑπερνικάω -ᾶ, longe supero.
 ὑπέρογκος, ὄν, 1) permagnus, a, um; 2) valde superbus.
 ὑπεροικέω -ᾶ, habito supra.
 ὑπερόμοιος, plus quam similis.
 ὑπερόπτῃς, ὅ, contemptor, ἄ.
 ὑπεροπτικός, ἡ, ὄν, contemnens, -ntis; superbus, a, um.
 ὑπεροπτικῶς, contemptim.
 ὑπερόπτως, superbe.
 ὑπερόρασις, ἡ, despiciatio, ὅ.

ὑπεροράω -ᾶ τινος ἢ τι, despicio (-exi), -ere aliquem ἢ aliquid.
 ὕπερος, ὄν, pistillum, -i, οὐ.
 ὑπερουράνιος, supercoelestis.
 ὑπερούσιος, supersubstantialis.
 ὑπεροχή, ἡ, eminentia, ὅ.
 ὑπέροχος, ὄν, eminens.
 ὑπεροψία, ἡ, despicientia, ὅ.
 ὑπερπηδάω -ᾶ, ὅ, transilio -ire, μεταφ. α') supero, -are β') transgredior, -i, aliquid.
 ὑπέρτικρος, peracerbus, a, um.
 ὑπερπίνω, nimium bibo, -ere.
 ὑπερπλήρωσις, nimia repletio.
 ὑπέρπλουτος, praedives, -itis.
 ὑπερποθέω -ᾶ, nimis desidero.
 ὑπερπολάζω, inundo, -are.
 ὑπέρπολος, πόλλη, υ, permultus a, um; supra modum multus.
 ὑπερπονέω -ᾶ 1) nimis laboro; labore me conficio 2) ὕπερπονῶ τινος, pro aliquo laboro.
 ὑπέρσεμνος, ὄν, nimis gravis; nimis magnificus, a, um.
 ὑπέρσκληρος, praedurus, a, um.
 ὑπερσκληρύνω, praeduro, -are.
 ὑπέρσοφος, ὄν, sapiens supra quam dici potest.
 ὑπερστένω, nimis gemo.
 ὑπερστέργω, immoderate amo.
 ὑπερστίβω, nimis splendeo.
 ὑπερσυντέλικος, ὅ, plusquamperfectum (ὑπὸν. tempus).
 ὑπέρτασις, ἡ, elevatio, ὅ.
 ὑπέρτατος, ἡ, ὄν, supremus summus, a, um.
 ὑπερτείνω, supra aliquid tendo; -ομαι, extollor et evehor supra.
 ὑπερτείνω (οὐδ.), supero, -are; superior sum.
 ὑπερτέλειος, ὄν, plus quam perfectus; nimium perfectus.
 ὑπερτερέω -ᾶ, superior sum.
 ὑπέρτερος, α, ὄν, superior, (-ius).
 ὑπερτίθημι, superpono, superimpono, -ere; ὑπερτίθεμαι α') transgredior, praetervelhor, -i, β')=ἀναβάλλομαι, procrastino.
 ὑπερτιμάω -ᾶ 1) supra modum honoro -ᾶμαι, praeferor in honore 2) nimis ἢ magno aestimo ἢ

indico pretio (aliquid).

*ὑπερτίμησις, ἡ, amplificatio pretii; caritas, -atis, θ.

ὑπέρτιμος, ον, supra modum honoratus; honoratissimus.

ὑπερσθρόος, ον, subruber, a, um.

ὑπερῶψηλος, praealtus, a, um.

ὑπερῶψος -ῶ, in altum eveho; dignitate augeo (aliquid).

ὑπερῶψος, ἡ, nimia, elevatio.

ὑπερφαλάγγις, ἡ, extensio aciei ultra cornua || *γεωλ. cornuum hostium circumventio.

*ὑπερφαλάγγιζω, cornua, hostium circumvenio.

ὑπερφιάλος, ον, praepotens.

ὑπερφιάλως, superbe.

ὑπερφίλῶ -ῶ, nimis diligo.

ὑπερφίλος, ον, nimis, amicus.

ὑπερφιλότης, ον, qui immodice honoribus studet.

ὑπερφρονέω -ῶ 1) supra modum de me sentio insolesco, -ere (aliquare) 2) = περιφρονῶ, contemno despicio, -ere.

ὑπερφυής, ἐς, naturae modum excedens; eximius, a, um.

ὑπερφυῶς, supra modum mirum in modum, miriice.

ὑπερφύομαι, cresco super.

ὑπερφυσάω -ῶ, nimis inflo.

ὑπερφυῖς, ἡ, superfusio.

ὑπερψυχος, ον, animo superior.

ὑπερψυχρος, nimis frigidus.

ὑπερψύχω, nimis refrigero.

ὑπερφά, ἡ, palatum, -i, οὐ.

*ὑπερῶκεάνιος, ον, qui trans oceanum est.

ὑπερφόνος, τό, summa aedium pars; superior domus.

ὑπερφός, α, ον, qui in summa aedium parte est.

ὑπερφωτός, ον, tempus legitimum excedens.

ὑπεσταλμένος, submisso.

ὑπεύθυνος, ον 1) reddendae rationi obnoxius 2) γεωλ. qui rem aliquam praestare ἢ periculum rei alicujus sustinere debet.

ὑπέχω 1) suppono, -ere; submitto, -ere 2) αἰτῶν, δίκην —, cul-
pam, causam sustineo.

ὑπήκοος, ον 1) obediens, -ntis 2) = ὁ ἐπὶ τινι ὄν, subditus, a, um.

ὑπηρεσία, ἡ 1) ministerium, οὐ. opera, θ. 2) obsequium, -i, οὐ. *3) γεωλ. α') ὑπ. ἐπαλλήλου, munus, eris, οὐ. officium, οὐ.

ὑπηρετέω -ῶ 1) ministro, -are, alicui 2) = χαρίζομαι, operam de al cui *3) γεωλ. α') — ἐν τῇ οἰκίᾳ, servitio, -ire β') — ὡς ἐπάλ. officium praesto γ') — ἐν τῷ στρατῷ, stipendia, facio ἢ mereo militiam exerceo.

ὑπηρέτημα, ministerium.

ὑπηρέτης, ὁ 1) minister, ἄ. ministrator, ἄ. 2) = οἰκέτης.

ὑπηρέτης, ἡ, ministratio, θ.

ὑπηρετικός 1) ministratorius, a, um 2) famularis, e.

ὑπηρέτις, ὑπηρέτρια, ἡ 1) ministra, -ae, θ. 2) famula, -ae, θ.

ὑπηρέτω -ῶ, resono, -are.

ὑπισχνέομαι -οῦμαι 1) promitto (-misi, issum), -ere 2) polliceor (-itus sum), -eri alicui aliquid.

ὑπισχνος, ον, aliquanto macer.

ὑπναλέος, ὑπνηλός, ἡ, ὄν, somnolentus, a, um.

ὑπναλέως, somnolose.

ὑπνητικός, ὑπνηικός, ἡ, ὄν, ad somnum proclivis, e.

ὑπνίζω, dormire facio.

ὑπνος, ὁ, somnus, -i, ἄ.

ὑπνώω -ῶ, dormio, -ire.

ὑπνώδης, ἐς, somniculosus.

ὑπνώτω, dormito, -are.

ὑπνωτικός, ἡ, ὄν, somnificus.

ὑπό, 1) μετὰ γεν. α') ἐπὶ τόπον, sub (μετ' ἀφ.) β') μετφ. ὑπὸ μα-
στιγῶν, sub verberibus, τ. ἔ. verbe-
ribus aducti γ') ἐπὶ αἰτίῳ, ab (μετ'
ἀφ.) ἢ ἀπλ. ἀφαιρ. prae (μετ' ἀφ.)
2) μετὰ δοτ. α') ἐπὶ τόπον sub (μετ'
ἀφ.) β') μεταφ. εἰμι ὑπὸ τινι, sub
aliquo sum, sub imperio alicujus
sum 3) μετ' αἰτ. α') ἐπὶ τόπον
sub (μετ' αἰτ.) β') ἐπὶ χρόνον sub
(μετ' αἰτ.): γ') ὑπὸ τινα γίγνομαι,
in alicujus potestatem venio.

ὑποβάθρα, ἡ, ὑπόβαθρον, τό,
fulcrum, -i, οὐ. scabellum, οὐ.

ὑποβαίνω, subeo, -ire.

ὑποβάλλω 1) subjioco (-jeci)-ere, aliquid alicui ἢ sub aliquid ; suppono (-osui -ere), aliquem ἢ aliquid alicui *2) νεοελ. α') — τι εἰς τὴν κρίσιν τινός, rem alicujus iudicio permitto β') — νομοσχέδιον, rogationem fero (de re), rogationem promulgo.

ὑπόβασις, ἡ 1) basis, θ. fundamentum, οὐ. 2) descensus.

ὑποβαστάζω, sustento.

ὑποβιβάζω 1) subduco, -ere 2) — ἐλαττώ, deprimō, -ere; —ομαι, demittor (-missus sum) -i.

ὑποβιβασμός, δ. 1) subductio, -onis, θ. 2) depressio, θ.

ὑπιβιβρώσκω, subedo, -ere; ὑποβιβρώται, subrosus est.

ὑποβλαστάνω, suppullulo, -are.

ὑποβλέπω 1) limis ἢ torvis oculis adspicio 2) improbe et torve adspicio 3) suspicor.

ὑπόβλημα, τό, substramen.

ὑποβοηθεῖω -ω, suggero.

ὑποβολεύς, δ, subornator.

ὑποβολή, ἡ 1) subjectio, θ. 2) subjectio rei falsae pro vera 3) admonitio, -onis, θ.

ὑποβολιμαίος, α, ον, suppositus a, um, suppositicius, a, um.

ὑπόβραχυς, υ, subbrevis, e.

ὑποβρέχω, submadefacio, -ere.

ὑποβρύχιος, submersus, α, um.

ὑπογάστριον, abdomen, οὐ.

ὑπόγειος, subterraneus, α, um.

ὑπογένηιον, inferior par menti.

ὑπογλυκαίνω, subdulcem facio.

ὑπόγλυκς, υ, subdulcis, e.

ὑπογλώσσιος, **ὑπογλώττιος**, ον, qui sub lingua est.

ὑπογλωσσίς, καὶ **ὑπογλωττίς**, ἡ, linguae radix.

ὑπογραμματεύς, δ, scribe secundarius ἢ inferior.

ὑπογραμμός, δ, forma praescripta, exemplar, -aris, οὐ.

ὑπογραφή 1) subscriptio 2) διαγραφή, delineatio, θ. 3) — ὁφθαλμῶν, infirmitas stibii suboculis.

ὑπογράφω 1) subscribo (-psi, -ptum, -ere), aliquid 2) διαγράφω, σκιαγραφῶ τι, delineo, -are, aliquid.

ὑποδακρύω, sublacrymor.

ὑποδανύζω, ignem suscito.

ὑποδεέστερος, inferior, -ius.

ὑπόδειγμα, τό. 1) documentum, indicium, -ii, οὐ. 2) formula, -ae, θ. exemplar, -aris, ἄ.

ὑποδειγματικός, exemplaris, e.

ὑποδείκνυμι καὶ ὑποδεικνύω, submonstro -are; subostendo.

ὑπόδειξις, ἡ, submonstratio.

ὑποδέκτης, δ, susceptor, ἄ.

ὑποδέχομαι, ἴδε ὑποδέω.

ὑποδέραιον, ornamentum colli.

ὑποδέραιος, ον, collum cingens.

ὑπόδεσις, ἡ 1) subligatio, -onis, θ. 2) calceatus, -i, ἄ.

ὑποδέχομαι, suscipio (-cepi), -ere, aliquem ἢ aliquid.

ὑποδέω 1) sublego, -are, aliquid 2) calceo, -are 3) —ομαι, me calceo ἢ calceor.

ὑποδηλώω -ω, subindico.

ὑποδηλώσις, ἡ, significatio, θ.

ὑπόδημα, τό. 1) calceamentum, -i, οὐ. calceatus, -us, ἄ. calceus, -i, ἄ. 2) στράτα. calga, -ae, θ.

ὑποδημάτιον, τό, calceus, ἄ.

ὑποδηματοποιεῖον, sutrina, θ.

ὑποδηματοποιός, **ὑποδηματοργάφος**, δ, sutor, calceator, ἄ.

ὑποδιαίρεσις, ἡ, subdivisio, θ.

ὑποδιαίρεω -ω, subdivido.

ὑποδιάκονος, δ, minister inferior.

ὑποδιαστολή, ἡ, subdistinctio, θ.

ὑποδιδάσκαλος, subdoctor, ἄ.

ὑποδιδράσκω, clam aufugio.

ὑποδιευθυντής, δ, subdirector, ἄ.

ὑποδίδωμι, cedo, -ere.

ὑπόδικος, δ, reus, -i, ἄ. ἡ ὑπόδικος, rea, -ae, θ.

ὑποδιοικητής, suppraefactus, ἄ.

ὑπόδουλος, ον, subjectus servitute.

ὑποδοχή, ἡ 1) exceptio hospitii,

2) approbatio, -onis, θ.

ὑπόδρομος, δ, hypodromus, ἄ.

ὑπόδυσσις, ἡ, receptus.

ὑποδύομαι τι, subeo (-ii), -ire.

ὑποζεύγνυμι καὶ ὑποζεύγνύω 1) subjungo (-nxi, -nctum), -ere 2) subjugo, -are, aliquem.

ὑπόζευξις, ἡ, subjunctio, θ.

ὑποζύγιον, τό, jumentum, οὐ.

ὑποζυγῶ -ω, subjugo, -are.
 ὑπόζωμα, ὑπόζωμα, τό, praecinctio, -onis, θ.
 ὑποζώννυμι καὶ ὑποζωννύω, succingo, praecingo, -(-xi), -ere, -i.
 νμαι, me succingo ἢ succingor, -i.
 ὑποθάλλω, foveo, aleo, aliquid.
 ὑπόθεμα, τό, souppositorium.
 ὑποθερμαίνω, sensim calefacio —ομαι, sensim calefio.
 ὑπόθερμος, paululum calidus.
 ὑπόθεσις, ἡ· 1) suppositio, -onis, suppositum, -i, οὐ. 2) argumentum, -i, οὐ. 3) sumptio· 4) propositio, θ. οὐ. *5) νοεῖ. α') conjectura, -ae, θ. β') negotium, -ii, οὐ.
 ὑποθετικός, conditionalis, e.
 ὑποθίω, procuro, -ere.
 ὑποθήκη, ἡ· 1) pignatio, θ. 2) = συμβουλή, consilium monitum, οὐ.
 ὑποθλίβω, leviter premo.
 ὑποκαθίμαι, ὑποκαθέσθαι, subsideo, -ere.
 ὑποκαθίζω, insidis colloco.
 ὑποκαθίστημι, substituo.
 ὑποκαίω, succendo, -ere.
 ὑποκαπνίζω, suffumigō, -are.
 ὑποκαρδῖος, ον, qui est sub corde: sub corde latens.
 ὑποκαρπίος, qui sub carpo est.
 ὑποκάτω, in ma parte, in inferiori loco infra, subtus.
 ὑποκάτωθεν, ex inferiori parte.
 ὑπόκαυμα, suscitabulum, οὐ.
 ὑπόκαυσις, hystericus, θ.
 ὑποκείμαι· 1) subjaceo. -ere, alicui re· 2) subjectus sum alicui.
 ὑποκειμενον, τό· 1) subjectum, οὐ. 2) argumentum, οὐ. 3) id quod tractatur· 4) propositum, οὐ.
 ὑποκειμενικός, subjectivus.
 ὑποκειμενικός, subjective.
 ὑποκείρω, subtus tondeo.
 ὑποκεντέω -ω, subter pingo.
 ὑποκινέω -ω, leviter moveo, -ere· *μετφ. excito, incito, -are.
 *ὑποκίνησις, ἡ, incitatio, θ.
 *ὑποκινήτης, δ, incitator, δ.
 ὑποκλάω, paululum fleo.
 ὑποκλέπτω, suffūror, -ari, clam subtraho (-xi, ere), aliquid.
 ὑποκλινής, subjectus, a, um.

ὑποκλίνω, reclino sub aliquid· —ομαι τι, succumbo alicui.
 *ὑπόκλισις, ἡ, salutatio, θ.
 ὑποκλύζω· 1) proluo, -ere· 2) inundo, -are.
 ὑπόκλυσις, subluvia, -ei, θ.
 ὑποκλυσμός, δ, prolutio, θ.
 ὑποκνίζω· 1) pruritus moveo, -ere· 2) exstimulo excito, are· 3) παθῇ. prurio libidine.
 ὑποκοιλίω, excavo, -are.
 ὑπόκοιλος, ον, cavus, (in imo).
 ὑποκόπτω, succido, -ere.
 ὑποκορίζομαι τινα, 1) subblandior alicui; honestiore ἢ turpiore nomine appello alicquem· 2) ἐν τῇ Γραμμ. deminuo, -ere.
 ὑποκοριστικός, ἡ, δν· 1) blaudus; a, um· 2) deminutivus, a, um.
 ὑποκοριστικός· 1) blande· 2) diminutive.
 ὑποκουφίζω, sublevo, -are.
 ὑπόκουφος, allevatus, a, um.
 ὑποκράζω, succlo, -are.
 ὑποκρατέω -ω, potior, -iri.
 ὑποκρίνομαι· 1) = προσποιῶμαι, simulo, -are· 2) personam alicujus induo· 3) = ἀποκρίνομαι, respondeo, -ere.
 ὑποκρισία, ὑπόκρισις, ἡ· 1) simulatione, θ. 2) actio hystionis, oratoris, hypocrisis, -is, θ.
 ὑποκριτής, δ, 1) simulator, δ. 2) — θεάτρον, histrio, θ.
 ὑποκριτικός, δ, δν· 1) simulatus, a, um· 2) ad hystionem pertinens, hystronicus, a, um.
 ὑποκριτικός, simulate.
 ὑποκροτέω -ω, substrepo.
 ὑπόκρουσις, ἡ, interpellatio.
 ὑποκρούω, interpello.
 ὑποκρύπτω, -ομαι, dissimulo, -are, aliquid.
 ὑπόκρυψις, ἡ, occultatio, -onis.
 ὑποκύντω, me incurvo; me subjicio (-jeci) -ere, alicui.
 ὑπόκυρτος, ὑπόκυφος, leviter incurvus ἢ gibbosus, a, um.
 ὑπόκωφος, subsurdus, a, um.
 ὑπολαίς, curruca, -ae, θ.
 ὑπολαμβάνω· 1) suscipio (-cepi), -ere, alicquem ἢ aliquid· 2) — τὸν

λόγον, suscipio sermonem· 3) = ἐκδέχομαι, excipio, -ere, aliquem· 4) invado (-si), -ere, aliquem ἢ aliquid· 5) = νομίζω, puto, are, existimo, -are· —ομαι (= νομίζομαι, κρίνομαι), existimor, -ari.

ὑπολαμπής, sublucidus, a, um.

ὑπολάμπω, subluceo, -ere.

ὑπόλαμψις, ἡ, levis fulgor.

ὑπολανθάνω, lateo sub aliquid.

ὑπολεαίνω, paullulum laevigo.

ὑπόλειμμα, τό, residuum, οὐ.

ὑπολείπω, relinquo, -ere, aliquid; —ομαι, relinquir.

ὑπολευκάλω, subalbidum, facio, -ομαι subalbidus sum.

ὑπόλευκος, ον, subalbus, a, um.

ὑπολήγω, paullatim cesso.

ὑπολήπτωμαι τινα ἢ τι, existimo, -are, aliquem ἢ aliquid.

ὑπόληψις, ἡ· 1) opinio, θ. 2) existimatio, θ. 3) fama bona.

ὑπολισθάνω, paullatim delabor.

ὑπολογίζομαι (*ὑπολογίζω) τι, imputo, -are, aliquid.

ὑπολογισμός, δ, imputatio, θ.

ὑπόλογος, ον, rationi reddendae abnoxius, a, um.

ὑπόλοιπος, ον, reliquus, a, um.

ὑπολοχαγός, δ, praefectus cohortis secundarius.

ὑπολύω, subter solvo· ὁθ. solvo calceos excalceo· —ομαι, excalceor

ὑπομάζιος, ὑπόμαζος, ὑπομάσθιος, ον, subrumus, a, um.

ὑπομαλάσσω, leviter mollio.

ὑπομάσσω, subter illino.

ὑπομειδάω -ῶ, surrideo, -ere.

ὑπομελαίνω, subniger sum.

ὑπομέλας, αἶνα, αν, subniger.

ὑπομονετικός, ἡ, δν, patiens.

ὑπομονετός, ἡ, δν, tolerabilis, e.

ὑπομένω· 1) maneo, remaneo -ere·

συνήθ. 2) sustineo (-tinui) -ere, aliquem ἢ aliquid; 3) perfero (-tuli) aliquid· 4) tolero.

ὑπομνήσκω, q. im memoriam revoco, -are; commoneo, admonéo, (-nui) -ere, aliquem de aliqua re.

ὑπομισέω -ῶ, paullum odi.

ὑπόμισθος, mercede conductus.

ὑπόμνημα, τό· 1) = ὑπόμνησις, commonitio, θ. 2) monumentum, οὐ. 3) commentarius.

ὑπομνηματίζω, -ομαι· 1) memoriae prodo, in commentarium refero· 2) commentario explico.

ὑπομνηματικός, ἡ, δν, commentarios continens.

ὑπομνηματισμός, commentarius.

ὑπομνηματιστής, commentator.

ὑπομνηματογράφος, δ, commentariorum scriptor.

ὑπόμνησις, ἡ, revocatio in memoriam; commonitio.

ὑπόμνημι, in aliqua re juro.

ὑπομονή, ἡ· 1) sustentatio, θ. 2) tolerantia, patientia, θ.

ὑπομονητικός, patiens -ntis.

ὑπομόχλιον, hypomochlium, οὐ.

ὑπονοέω -ῶ· 1) suspicor (-atus sum) -ari, aliquid; conjicio, -ere, aliquid· 2) intelligo, subaudio· ὑ-

πονοεῖται, integetur.

ὑπονόησις, ἡ, suspicio, θ.

ὑπονοητικός, suspiciosus.

ὑπόνοια, ἡ, suspicio, θ.

ὑπονομεύω, cunicolo· || μετφ. dolon machinor, -ari.

ὑπόνομος, δ, cuniculus, δ.

ὑπονόμιος, ον, legibus subjectus

ὑπονοστέω -ῶ, recedo, -ere.

ὑπονόστησις, ἡ, recessus, δ.

ὑποξέω, subtus rado.

ὑποξηραίνω, aliquantum sicco.

ὑπόξηρος, aliquantum siccus.

ὑποξυρέω -ῶ, subrado, -ere.

ὑποξυς, υ, subacidus, a, um.

ὑποξύω, leviter rado.

ὑποπέμπω, submitto.

ὑποπετάννυμι, substerno, -ere.

ὑποπέτασμα, storea substrata.

ὑποπέτομαι, advolo, -are.

ὑπόπιικρος, subamarus, a, um.

ὑποπίμελος, pinguculus, a, um.

ὑποπίνω, subbibō, ere.

ὑποπίπτω· 1) cado sub aliquid;

2) ὑποπίπτω τινί, me ad pedes aliqujus ubmitto· 3) occurro.

ὑποπλέκω, subnecto, -ere.

ὑποπλέω, braeternavigo, -are.

ὑποπληρόω -ῶ, suffercio, -ire.

ὑποπνέω, leviter spiro.

ὑποπόδιον, τό, scabellum, οὖ.
 ὑποπόδιος, pedibus subjectus.
 ὑποπραῦνω, paullum mitigo.
 ὑπόπτερος, ον, alatus, a, um.
 ὑποπιεύω, suspicor (suspiciatus sum), -ari; aliquid.
 ὑπόπτῃς, δ, suspiciosus, ἄ.
 ὑποπιήσω, prae timore me submitto, -ere.
 ὑποπτος, ον, suspiciosus, a, um.
 ὑποπιύσω, complico, -are.
 ὑπόπτως, suspiciose; suspecte.
 ὑπορρίζομαι, subirascor, -i.
 ὑπορέγγω, leniter sterto.
 ὑπορθῶ -ῶ, subrigo, -ere.
 ὑπόρθωμα, fulcimentum, οὖ.
 ὑπόρθιος, ον, matutinus, a, um.
 ὑπορράπτω, subsuo, -ere.
 ὑπορρέω 1) subterfluo, -ere 2) sen sim fluo, -are.
 ὑπορρήγνυμι, abrumpo, -ere.
 ὑπόρριδος, qui est sub radice.
 ὑπορρίζω -ῶ, radices addo.
 ὑπορρίνιον, locus sub naribus.
 ὑπόρρινον, τό, mystax, -acis, ἄ.
 ὑπόρρινος, ον, qui per nares vocem edit.
 ὑπορριπίζω, ignem ilatu exsuscito, -are; μετφ. excito ad aliquid.
 ὑπορρίπτω, subicio, -ere.
 ὑπόρρυσις, ἡ, defluxio, θ.
 ὑπορροδέω ὦ, paullum timeo.
 ὑπόρρυμα, τό, cuniculus, ἄ.
 ὑπορύσσω, ὑπορύττω, suifodio (-odi), -ere, aliquid.
 ὑποσαίνω, aliquantulum caudam moveo, subblandio, -iri.
 ὑποσαίρω, paullum ore hio.
 ὑποσαλεύω, instabilis sum.
 ὑπόσαπρος, ον, subputris, e.
 ὑποσεύω, succuto, -ere.
 ὑποσημαίνω 1) significo, -are 2) subscribo nomen.
 ὑποσημειῶ -ῶ, notis excipio.
 ὑποσημείωσις, ἡ 1) subscriptio, -onis, θ. 2) annotatio, θ.
 ὑποσιωπῶ -ῶ, reticeo.
 ὑποσκάζω, paullum claudico.
 ὑποσκαλεύω, sarculo suscito.
 ὑποσκάπτω, suffodio, -ere.
 ὑποσκαφή, ἡ, suffosio, θ.
 ὑποσκαλίζω, subjecto crure ever-

to aliquem, ὄθ. supplanto (-avi) -are, aliquem ἢ aliquid.
 ὑποσκελισμός, δ, supplantatio, θ.
 ὑποσκιάζω, umbra tego.
 ὑποσκίασις, ἡ, inumbratio, θ.
 ὑπόσκιος, ον, umbrosus, a, um.
 ὑπόσκληρος, subdurus, a, um.
 ὑποσκότεινος, subobscurus, a, um.
 ὑποσμήχω, paullulum abstergo.
 ὑποσπογγίζω, spongia abstergeo.
 ὑπόσπονδος, ον, pactis induciis, sub pactione.
 ὑποστάζω, destillo, -are.
 ὑπόσταξις, ἡ, destillatio, θ.
 ὑποστάθμη, ἡ, sedimentum, οὖ.
 ὑπόστασις, ἡ, substantia, θ.
 ὑποστακτικός 1) substantialis, e 2) τὰ -ά, substantiae, bona.
 ὑπόστεγος, ον, qui sub tecto ἢ in aedibus est; opertus, a, um.
 ὑποστέγω, tego, -ere.
 ὑποστέλλω, contraho, -ere, aliquid -ομαι, animo contrahor.
 ὑποστενάζω, clam ingemisco.
 ὑπόστημα 1) fulcrum, οὖ. 2) sedimentum, οὖ. faex, -cis, θ.
 ὑποστηριγμία, fulcrum fulcimentum, οὖ. μετφ. praesidium.
 ὑποστηρίζω 1) suffulcio (-fulsi) -ire; aliquid aliqua re, sustineo (-nui), -ere, aliquid *2) νεοελ. μετφ. fulcio, adjuvo, aliquem -ομαι, fulcior (fultus sum) -iri; adjuvor (-jutus sum).
 ὑποστηρίξις, ἡ, fulcimentum, -i, οὖ. μετφ. praesidium.
 ὑποστιγμή, ἡ, subdistinctio, θ.
 ὑποστιζώ, subdistinguo, -ere.
 ὑποστολή 1) contractio, θ. 2) contractio animis timiditas.
 ὑποστορέγνυμι, ὑποστρώννυμι τί τι, substerno (-stravi) -ere, aliquid alicui ὑπεστρωμένος, η, ον, substratus, a, um.
 ὑποστράτης, δ, legatus, -i, ἄ.
 ὑποστρέφω, pedem refero, -ομαι, revertor, -i.
 ὑποστροφή, ἡ, reversio, θ.
 ὑπόστρωμα, τό, substramen, οὖ.
 ὑπόστρωσις, ἡ, substratus, ἄ.
 ὑποσύρω, subtraho, -ere.
 ὑπόσχεσις, ἡ, promissio, -onis,

θ. pollicitatio, -onis, θ.
 ὑποσχετικός, facile promittens.
 ὑποσχετικῶς, promissive.
 ὑποσχίζω, subtus scindo.
 ὑπόσχιμα, τό, iussura, -ae, θ.
 ὑποταγή, ἡ, 1) subjectio, θ. *2) νεοελ. oboedientia, θ.
 ὑποτακτικός, ἡ, ὄν, subjunctivus, a, um, ἡ ὑποτακτική, modus subjunctivus ἢ conjunctivus.
 ὑπόταξις, ἡ, subjectio, θ.
 ὑποταράσσω, leviter turbo.
 ὑποτάσσω -τω καὶ -ομαι τινά ἢ τι, 1) subjicio (-eci) -ere, 2) πα-
 θη. —ομαι, me subjicio ἢ subjicio (subjectus sum), -i, me suppono, -ere, ὑποτεταγμένος, η, ὄν, subjectus ἢ subditus, a, um.
 ὑποτείνω, subtendo (-ndi), -ere, aliquid alicui; ἡ ὑποτείνουσα γραμμή, linea subtendens.
 ὑποτείχιζω, murum substruo.
 ὑποτείχισις, muri substructio.
 ὑποτείσια, murus substructus.
 ὑποτελέω -ῶ, pendo (tributum).
 ὑποτελής, ἐς, (φόρον), tributarius, a, um; vectigalis, e.
 ὑποτέμνω, succido, -ere; praesecco, -are, —μαι, subtraho, -ere.
 ὑποτίθημι, 1) suppono (-posui), -ere; subjicio (-jeci) -ere, 2) suppono velut principium pono, 3) pignori oppono, oppignero, -are, 4) παθη. ὑποτίθεμαι, α') supponor β') oppignoror, ὅθ. ὑποθετιμύνας, oppigneratus γ') pono δ') propono (-osui) -ere, ε') = παραίνω, moneo, consulo, -ere, ζ') φαντάζομαι, imaginor, -ari.
 ὑποτιμάω -ῶ, 1) minoris aestimo; —ῶμαι, mulctam (irrogatum) minuendam censeo, *2) νεοελ. deprimio.
 ὑποτίμησις, ἡ, 1) mulctae aestimatio, *2) pretii deminutio.
 ὑποτιμητής, aestimator mulctae.
 ὑποτομή, ἡ, praecisio, -onis, θ.
 ὑποτονθορύζω, submurmuro.
 ὑποτραυλίζω, paullum balbutio.
 ὑπότρυλος, paullum balbutiens
 ὑποτραχήλιον, τό, colli pars infra cervicem.

ὑποτραχήλιος, ὄν, sub collo.
 ὑποτραχύνω, subaspero, -are.
 ὑποτρέμω, paullum tremo.
 ὑποτρέφω, clam alo, -ere.
 ὑποτρέχω, 1) currens subeo, 2) cursu comprehendō, 3) cursu suffugio, 4) praetercurro.
 ὑπότρητος, subtus perforatus.
 ὑποτρίβω, subtero, -ere.
 ὑποτρέλλω, substrideo, -ere.
 ὑπότριμμα, τό, cibus e variis rebus tritis.
 ὑπότρητος, subtertius, a, um.
 ὑποτροπή, -ία, ἡ, 1) reversio, θ., 2) reciprocatio morbi, *3) ἐν ὑποτροπῇ, si in eandem culpam relabor.
 ὑποτροπιδίζω, reciproco, -are.
 ὑποτροπικός, reverti solitus.
 ὑπότροπος, ὄν, redux, -ucis.
 ὑποτροφέω -ῶ, paullatim alo..
 ὑποτροφία, ἡ, pensio annua (discipuli).
 ὑπότροφος, gratuitus alumnus.
 ὑποτρύζω, submisso murmuro.
 ὑποτρώγω, clam comedo.
 ὑποτυπῶ -ῶ, formo, -are.
 ὑποτύπτω, detrudo, -ere.
 ὑποτύπωσις, ἡ, 1) formatio, -onis, θ., 2) σχ. ζητ. hypetyposis.
 ὑπουλος, ὄν, subdulus, a, um.
 ὑπουλότης, ἡ, occultatio.
 ὑπουράνιος, α, ὄν, sub coelo
 ὑπουργέω -ῶ, 1) — τινί, adjuvo, administro, -are, aliquem, *2) εἶμι.
 ὑπουργός, minister sum.
 ὑπουργεῖον, ministerium, ὄν.
 ὑπουργημα, ministerium, ὄν. officium, ὄν. munus, -eris, ὄν.
 ὑπουργία, ἡ, ministerium, ὄν.
 ὑπουργικός, ἡ, ὄν, ad ministerium pertinens.
 ὑπουργός, minister, administer, ἄ. administrator publicae rei.
 ὑπουργίς, ἡ, postilena -ae, θ.
 ὑπόφαιδρος, nonnihil hilaris.
 ὑποφαίνω, clam ostendo, -ere; aliquid; —ομαι (ὑποφαίνομαι, ὀδ.) subluceo, -ere, illucesco, -ere; *νεοελ. ὁ ὑποφαινόμενος, η, ὄν, subscribens; -ntis, subscriptus, a, um.
 ὑποφρετός, ἡ, ὄν, tolerabilis, e..

ὑποφέρω· ρ. 1) suffero aliquid; sustineo aliquid· 2) νοεῖν. doleo, -ere; laboro, -are.

ὑποφράσσω, obstruo, -ere.

ὑποφρέσσω, aliquantum horreo.

ὑποφυγή, ἡ, perfugium, ὁ.

ὑποφύεμαι, subnascor, -i.

ὑπόφυσις, ἡ, subnascentia, ὁ.

ὑποφυτεύω, subsero -ere.

ὑπόχαλκος, subaeratus, a, um.

ὑποχαλκός, -ῶ, ase admisceo.

ὑποχαράττω, subsigno, -are.

ὑποχάσκω, paulum hio.

ὑποχαυνώω -ῶ· 1) paulum infio
2) remissum reddo, relaxo.

ὑποχείριος, ον, qui sub manu,
τ. ἔ. sub potestate alicujus est.

ὑποχέω, suffundo, -ere.

ὑποχθόνιος, subterraneus, a, um.

ὑποχίτων, ὁ, subucula, -ae, ὁ.

ὑποχόνδρια, τὰ, hypochondria.

ὑποχονδρία, ὁ, atra bilis.

ὑποχονδριακός, ἡ, ὄν· 1) hypo-
chondricus, a, um· *2) νοεῖν. atra
bile pertitus, a, um.

ὑποχονδρίδω, atra bile percior.

ὑποχορηγέω -ῶ, suppedito.

ὑποχορηγία, ἡ, suppedatio, ὁ.

ὑπόχρεως, ὢν· 1) obaeratus, a,
um· 2) obligatus beneficio.

ὑποχρίω, sublino (-evi), -ere.

ὑπόχρυσος, ον, subauratus, a, um

ὑπόχυσις, ἡ, hypochysis, ὁ.

ὑποχωρέω -ῶ· 1) recedo, -ere;
pedem refero, fugio, -ere· 2) ἡ γα-
στήρ ὑποχωρεῖ, alvus excernit.

ὑποχώρησις, ἡ· 1) recessus, ἀρ.
fuga, ὁ. 2) excrementum, ὁ.

ὑπόψαρος, ον, versicolor, -oris.

ὑποπαύω, leniter tango.

ὑποπνεάζω, leniter irroro.

ὑποπνέλλω, paululum balbutio.

ὑποπήφιος, ὑπόπηφος, ον· 1)
suffragio subjectus· *2) ὑποπήφιος
(νοεῖν), candidatus, ὁ.

ὑποπνία, ἡ, suspicio, -onis, ὁ.

ὑπόπυχρος, subfrigidus, a, um.

ὑποπύχω, leviter refrigero.

ὑπτιάζω, supino, -are, aliquid—
ομαι ἢ ὑπτιάζω, supinor, -ari.

ὑπτίσις, ἡ, supinitas, ὁ.

ὑπτιασμός, ὁ, supinatio, ὁ.

ὑπτιον, τό, supinum (verbum).

ὑπτιος, α, ον, supinus, a, um.

ὑπτιότης, ἡ, supinitas, ὁ.

ὑπτίως, supine.

ὑπωθέω -ῶ, destrudo, -ere.

ὑπώρεια, ἡ, radices montis.

ὑπωρόφιος, ὑπώροφος, ον, qui
sub tecto est; contubernalis, e.

ὑπωρυχία, ἡ, suffusio, -onis, ὁ.

ὑπωχρος, ον, subpallidus, a, um.

ὑς, ὁ, ἡ, sus, suis, ὁ, ὁ.

ὑσγινον, τό, hyaginum, -i, ὁ.

ὑσπληγξ, ἡ, carceres in circo.

ὑστατος, ἡ, ον, ultimus, postre-
mus; novissimus, a, um.

ὑστέρα, ἡ, uterus, -i, ὁ.

ὑστεραίος, α, ον, postridianus,
a, um; τῇ ὑστεραίᾳ, postridie.

ὑστερέω -ῶ· 1) posterior sum,
inferior sum· 2) posterior, venio·

3) ὑστερῶ καὶ —οῦμαι, indigeo.

ὑστέρημα, inopia, indigentia.

ὑστέρησις, ἡ, penuria, -ae.

ὑστερητικός, tardius veniens.

ὑστερίζω· 1) posterior sum· 2)
posterior venio· 3) —τινός (πράγμ.),
destituor, deficior aliqua re.

ὑστερικός, hystericus, a, um.

*ὑστερινός, ἡ, ὄν, ultimus postre-
mus, a, um.

ὑστεροβουλέω -ῶ, sero (post fac-
tum) consilium capio.

ὑστεροβουλία· 1) serum consilium·

*2) νοεῖν. occulta cogitatio.

ὑστερογονία, ἡ, posteritas, ὁ.

*ὑστερογράφον, τό, postea scrip-
tum; ad calcem scriptum.

ὑστερολογία, dictio praepostera.

ὑστερον, post, postea.

ὑστερος, α, ον, posterior (-ius),
-oris, inferior, (-ius), -oris.

ὑστεροφημία, ἡ, fama apud po-
steros.

ὑστριξ, ἡ (ζ.)· hystrix, -icis, ὁ.

ὑφαιμος, ον, sanguine suffusus.

ὑφαίνω, texo (-ui), -ere aliquid.

ὑφαίρεισις, ἡ, subtractio, ὁ.

ὑφαίρεω -ῶ, subtraho, -ere, sub-
duco, -ere, aliquid; —οῦμαι τι, au-
fero aliquid in usum meum.

ὑφάλλομαι, subsilio, -ire.

ὑφάλμυρος, ον, subsalsus, a, um.

ὄφαλος, *ον*, sub mare latens· ἡ ὄφαλος, brev:a (maris).

ὄφανσις, ἡ, textura, -ae, θ.

*ὄφαντήριον, textrinum, οὐ.

ὄφαντής, *ος*, textor, -oris, *ἀ*.

ὄφαντικός, ἡ, *όν*, textorius, a, um· ἡ — ἡ, ars textoria.

ὄφαντός, ἡ, *όν*, textilis, e.

ὄφάντρια, ἡ, texitrix, icis, θ.

ὄφάπτω, succendo, -ere.

ὄφαρμόζω, subter apto.

ὄφαρπαγή, ἡ, surreptio, θ.

ὄφαρπάζω, surripio, -ere.

ὄφασις, ἡ, textura, -ate, θ.

ὄφασμα, τό, textile, -is, οὐ.

ὄφεδρεύω, ὄφρίζομαι· 1) inferior sedeo· 2) in insidiis sedeo; sub-sedeo aliquem; ὁ ὄφεδρεύων, sub-sessor.

ὄφεδρία, ἡ inferior sedes.

ὄφειμένος, *η, ον*, remissus, a, um; summissus, a, um,

ὄφειμένος, summissee.

ὄφελκυσμός, *ος*, subtractio, θ.

ὄφελκύω, ὄφελκω, subtrahō, -ere.

ὄφέν (ὄφ· ἔν), τό, hyphen.

ὄφερπύζω, ὄφέρπω, subrepo.

*ὄφεισιμος, *ον*, summittens.

ὄφεις, ἡ, summissio, θ.

ὄφή, ἡ textura, -ae, θ.

ὄφηγέομαι — οὐμαι· 1) praeceo, -ire· 2) ὀφηγοῦμαι τινί τινας ἢ τι, praemonstro alicui aliquid.

ὄφηγησις, ἡ, praetio, θ. ὁθ. praemonstratio, θ. doctus, us, *ἀ*.

ὄφηγητής, *ος*, qui praeit alii in re quapiam, praemonstrator, *ἀ*.

ὄφηγητικός, ad docendum aptus.

*ὄφήλιος, mundus, *ἀ*. terra, θ.

ὄφιζάνω, subsideo, ere.

ὄφιζις, ἡ, sedimentum οὐ.

ὄφισιμα, submitto demitto· ὄφισμαι, cubmitto me.

ὄφιστήμι, statuo sub colloco, sub, suppono, -ere· ὄφισταμαι (ὄφιστην, ὄφιστηκα)· α') statuo sub, colloco, sub, β') subeo, -ire· γ') = ὀπισθοδοῦμαι, polliceor, -eri· δ') = sustineo, -ere (hostes)· ε') perfero, -erre.

ὄφος, τό, textum, -i, οὐ. *ἐν-τεῦθ. α') scribendi genus, stylus,

-i, *ἀ*. β') με ἀλαζονικόν ὄφος, arroganter.

ὄψαυχενέω — ὤ, ὄψαυχενίζω, cervicem effero, -erre.

ὄψαύχην, *ος*, ἡ, elatam cervicem habens, arrogans, -ntis.

ὄψηλαύχην, *ος*, ἡ = ὄψαύχην.

ὄψηλός, ἡ, *όν*, altus, excelsus, editus, a, um; sublimis, e.

ὄψηλότης, ἡ, excelsitas, θ. emiuentia, θ. altitudo, θ.

ὄψηλοφρονέω — ὤ, animo elato sum; superbio, -ire.

ὄψηλοφροσύνη, ἡ, altitudo animis, superbia, -ae, θ.

ὄψηλόφρων, *ον*, alta mente praeditus, a, um.

ὄψηλόφωνος, alta voce clamans.

ὄψηλῶς, excelse, sublimiter.

ὄψιβρεμέτης, *ος*, alte tonans.

ὄψιγέννητος, *ον*, in alto natus.

ὄψιδμητος, ὄψιδμος, *ον*, in altum exstructus, a, um.

ὄψιδρομος, *ον*, in alto currens.

ὄψιδθρονος, *ον*, alto throno sedens.

ὄψικάρηνον ὄρος, altum cacumen habens (mose).

ὄψικόμος, *ον*, alte comatus; in cacumine comosus.

ὄψικρημνος, ὄψηλόκρημνος, *ον*, alta habens praecipitia.

ὄψιλοφος, cacumen habens altum

ὄψιμέλαθρος, *ον*, alte exstructus.

ὄψιπέτης, *ές*, ex alto lapsans.

ὄψιπέτης, altivolans, -ntis.

ὄψιπυλός, altas portas habens.

ὄψιπυργος, altas turres habens.

ὄψιστος, *η, ον*, altissimus, a, um; summus, a, um· ὁ Ὑψιστος, Deus maximus.

ὄψιτενής, *ές*, in altum extensus.

ὄψοθεν, ex alto desuper.

ὄψώροφος, *ον*, excelsus, a, um.

ὄψος, τό, altitudo, -inis, θ.

ὄψοσε, in altum.

ὄψοῦ, alte; in altum.

ὄψώω — ὤ, in altum tollo, -ere;

μετφ. effero (extuli) -erre.

ὄψωμα, τό· 1) altitudo, -inis, θ.

2) ἐπὶ ἀστ. exaltatio, -onis, θ.

ὄψωσις, ἡ· 1) exaltatio, θ. 2) —

τῶν τροφίμων, carior annona.

ὕω, pluo, -ere; ἀπρὸς. ὕει, pluit, ὕει σήμερον, hodie pluit; παθῆτ. ὕομαι (ὕσθην), pluvia perfundor. ὕωδης, es, ἐπὶθ. suillus, a, um;

sui similis, μετφ. περὶ ᾧ = ρυπαρός, spurcus· β' dus, a, um. ὕωδία, ἡ, porcina insulsi

Φ

Φ, φ (φι)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, litera, φ. 2) ὡς ἀριθμ. σημειῖον τὸ μὲν φ = quingenta, τὸ δὲ ϕ = quingenta millia.

φάβα, ἡ, faba, -ae, θ.

φαβάτινος, η, ον, ex faba factus.

φάγαινα, φαγέδαινα, ἡ, gangrae-nae genus.

φαγαιδανικός, gangraenosus.

φαγαιδανόμαι -οὔμαι, gangrae-nā laboro, -are.

φαγᾶς, δ, edo, ᾶ. vorax, ᾶ.

φαγητόν, τό, edulium, οὔ.

φαγών, φάγων, δ, maxilla, θ.

φαέθων, δ, lucens· || ὁ Φαέθων, Phaethon, -ontis, ᾶ.

φαινός, ἡ, ὄν, splendidus, a, um; lacidus, a, um.

φαινώς, spendide; clare.

Φαίλακες, οἱ, Phaeaces, -um, ᾶ.

φαιδρός, ᾶ, ὄν· 1) = λαμπρός, nitidus, u, um· 2) = εὐθυμος, hilaris, e; laetus, a, um.

φαιδρότης, ἡ, hilaritas.

φαιδρύνω, hilaro, exhilaro, -are, aliquem; —ομαι, hilaris sum.

φαιδρώς, hilariter, alacriter.

φαινόλης, δ, paenula, -ae, θ.

φαινομηρίς, temora ostendens.

φαινομαι· 1) adpareo (-ui) -ere· 2) videor (visus sum), mihi videor· 3) φαίνεται μοι, placet mihi.

*φαινομενικός, ἡ, ὄν, speciosus, a, um, speciem praebens.

*φαινομενικός, specie; ficte.

*φαινόμενον, τό· 1) naturae res· 2) res mirabilis· 3) μετφ. = ἀνθρωπος· ἔκτακτος, rara avis.

φαινόμενος, η, ον· 1) manifestus· 2) νεοελ. = ψευδής, speciosus.

φαίνω· 1) οὐδ. luceo, -ere· 2) in lucem edo, ostendo, -ere· 3) indi-

co, -are· 4) φαίνω τινά, d quem· 5) φρουρά (στρατιάς copias colligendas decerni), 6) παθῆτ. φαίνομαι δ φαιός, ᾶ, ὄν· 1) fuscus, 2) pullus, a, um.

φάκελος, δ· 1) fasciculus

*2) — ἐπιστολῆς, involucri

φακελώ -ῶ, in fasciculo

φακῆ, ἡ· 1) lens, -ntis, ientigo, -inis, θ.

φακοειδής, ἐς, lenti sim

φανός, δ· 1) = φακῆ, lei

θ. 2) — προσώπου, lentigo

φαινώδης, es, lenticolor

φαλαγγιδόν, per phalanx

φαλάγγιον, τό, phalangion

φαλαγγίτης, δ, miles e p

φάλαγξ, ἡ· 1) phalanx,

legio, θ. 2) articulus digit

φάλαινα, ἡ, balaena, -ae

φαλάκρα, ἡ, calvities, -

φαλακράω -ῶ, calveo, -

φαλακρός, ᾶ, ὄν, calvus

φαλακρότης, ἡ, calvitium

φαλακρώω -ῶ, calvum

—οῦμαι, calvus fio; calves

φαλάκρωσις, ἡ, calvitium

φάλαρα, τά, phalarae,

φάλαρις, ἡ, phalaris, -i

φαλλικός, phallicus, a, u

φαλλός, δ, phallus, -i, ᾶ

*φανάριον, τό, ἴδε φανός

*φανατίζω, fanaticum fu

licui injicio.

*φανατικός, fanaticus, a

φανατικῶς, fanatico fur

φανατισμός, δ, fanaticus

φανερολογία, ἡ, sermo

φανεροποιέω -ῶ, manife

cio (aliquid); manifesto

φανεροποιήσεις, ἡ, decla

φανερὸς, ὁ, ὄν, manifestus, a, um, evidens -ntis, apertus, a, um.
φανερῶ -ῶ, manifestus, -are aliquid; —οῦμαι, manifestus fio.

φανερῶς, manifesto.

φανέρωσις, ἡ, manifestatio, ὁ.

φανίον, τό, laterna, ae, ὁ.

φανός, ἡ, ὄν, lucidus, a, um.

φανός, δ, laterna, -ae, ὁ.

φαντάζω· 1) apparere aliquid facio, ostendo (ere) aliquid· *2) νεοελ. ostentationem facio· 3) —ομαι, α') = φαίνομαι, adpareo, -ere, me ostendo, -ere· β') —ομαι τι, alicujus rei imaginem animo concipio· γ') videor mihi.

φαντασία, ἡ· 1) visio, ὁ. 2) imaginatio, ὁ. *3) adrogantia, ὁ.

φαντασιοκοπία, vana imaginatio.

φαντασιοκοπέω -ῶ, imaginationibus, vanis indulgeo.

φαντασιοκόπος, ον, qui vanis imaginationibus indulget.

φαντασιώδης, ες, imaginosus.

φάντασμα, τό· 1) visus, -us, ὁ. visum, -i, οὐ. 2) spectrum, οὐ.

φανταστικός, ἡ, ὄν, qui facile visiones accipit.

φανταστός, ἡ, ὄν, visionem efficiens; qui per visum cernitur.

φαραγγώδης, ες, abruptus, a, um

φάραγξ, ἡ, praecipitium, οὐ.

φαρέτρα, ἡ, pharetra, ὁ.

φαιρίς, ἡ, ruga, -ae, ὁ.

φαρμακία, φαρμάκηνσις, ἡ, veneficium, -ii, οὐ.

*φαρμακεῖον, τό, medicamentaria officina.

*φαρμακερός, venenosus, a, um.

φαρμακεύς, -ευτής, δ, confactor medicamentorum veneficus, ὁ.

φαρμακευτικός, ἡ, ὄν· 1) ad veneficia pertinens· 2) ad medicamenta pertinens.

φαρμακείτρια, ἡ, yenefica, ὁ.

φαρμακεύω· 1) praestigiis utor· 2) —ομαι, medicamento purgante utor· *3) venenum sumo.

φαρμάκιον, τό· 1) = φάρμακον, medicamentum, οὐ. *2) νεοελ. = δηλητήριον, venenum, οὐ.

φαρμακίς, ἡ, yenefica, -ae, ὁ.

φάρμακον, τό· 1) medica potio, medicamentum, οὐ. 2) remedium, οὐ. 3) δηλητ. venenum, οὐ.

φαρμακοποιία, ἡ, medicamento-rum confectio, -onis, ὁ.

φαρμακοποιός, δ, medicamento-rum confector, ὁ.

φαρμακοπόλης, pharmacopola, ὁ.

φαρμακοτρίβης, δ, qui pharmaca terit.

φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis; venifer, era, erum.

φαρμακῶ -ῶ, ρ. medicamenta misceo.

φαρμακώδης, ες, venenatus, a, um; venenosus, a, um.

*φαρμακῶν, aliquem veneno neco; —ομαι, venenum sumo.

φαρμάσσω καὶ -ττω· 1) pharmaca adhibeo· 2) veneno inficio· 3) immergendo in aqua ferum duro.

φᾶρος, τό, palla, -ae, ὁ.

φάρυγξ, ἡ· 1) gula, -ae, θηλ. 2) guttur, -uris, ὁ.

φάσανον, τό, ensis; -is, ὁ. gladius, -i, ὁ. culter, -tri, ὁ.

φασγανουργός, faber gladiarius.

φάσηλος, δ, faselus, -i, ὁ.

φασόλος, δ, faseolus, -i, ὁ.

φάσις, ἡ· 1) ἐπὶ ἀστέρ. species, ei· 2) = δικαστ. μήνησις, delatio, -onis, ὁ. *3) νεοελ. α') αὖ φάσεις τῆς σελήνης, lunis articuli· β') τὰ πράγματα ἠλλάξαν φάσιν, commutatio rerum facta est.

φασκία, ἡ, fascia, -ae, ὁ.

φασκίῶ -ῶ (*φασκίων), fascia ad ligo, fasciae involve, -ere.

φήσκω, dico, ere, (ajo ais), affirmo, -are; *νεοελ. φάσκω καὶ ἀντιφάσκω, dicta revoco.

φάσμα, τό· 1) visum, οὐ. 2) spectrum, οὐ. 3) mago -inis, ὁ.

φάσσα, φάττα, ἡ, palumbes, ὁ.

φάτις, ἡ· 1) dictum, -i, οὐ. 2) rumor, -oris, ὁ.

φάτνη, ἡ· 1) stabulum, -i, οὐ. 2) laquear, -aris, οὐ.

φατνώ -ῶ, lacunaribus orno.

φάτνωμα, τό, lacunaria, -ium, οὐ. laquearia, -ium, οὐ.

φάτνωσις, ἡ, laqueatio, ὁ.

φατνωτός, laqueatus, a, um.
 *φατρία, ἡ· 1) partes, -ium, θ. 2) factio, -onis, θ.
 *φατριάζω, sto a partibus alicujus, iaveo partibus alicujus.
 *φατριασμός, ὁ, partium studium
 *φατριαστικός, ὁ, ὄν, partium studiosus, a, um.
 *φατριάστικῶς, partium studio.
 φάτιον, τό, palumpulus, -i, ἄ.
 φαυλίζω, vilipende, -ere.
 φαυλισμός, ὁ, contemptio, θ.
 φαῦλος, ἡ, ὄν· 1) paulus, a, um· 2) improbus, a, um· 3) malus, a, um.
 φαυλότης, ἡ· 1) vilitas, -atis, θ. 2) pravitas, θ. improbitas, θ.
 φαύλως, male; prave; improbe.
 φαῦσις, ἡ, lux, -cis, θ.
 φαύσκω, luceo, -ere.
 Φεβρουάριος, ὁ, Februarius, οὐ.
 φεγγοβολέω -ῶ, lucem emitto.
 φέγγος, τό, lux, θ. splendor, ἄ.
 φέγγω· 1) lucem praebeo· *2) προσελ. ἅμα φέξῃ, ἅμα ἔφεξε, prima luce, cum prima luce.
 φεγγώδης, es, luminosus, a, um.
 φειδίτια, τά, phiditia, -orum, οὐ.
 φείδομαι, parco, -ere.
 φειδῶ, φειδωλία, ἡ, parcitas, -atis, θ. parsimonia, θ.
 φειδωλός, ἡ, ὄν, parcas, a, um.
 φειδωλῶς, parce.
 φελλός, ὁ, super, -eris, ἄ.
 φελόνιον, τό, capsula, -ae, θ.
 φενάκη, ἡ, coma additicia; μεταφ. fraus, -udis, θ.
 φενακίζω τινά, decipio.
 φενακισμός, ὁ, deceptus, -us, ἄ.
 φενακιστής, ὁ, iraudator, ἄ.
 φενακιστικός, fraudulentus.
 φενακιστικῶς, fraudulenter.
 φέναξ, ὁ, fraudator, -oris, ἄ.
 φενόλης, ὁ, penula, -ae, θ.
 φεραυγής, ἐς, lucem edens.
 φέρβω, pascō, -ere.
 φέρε, age, aedum.
 φερέγγυος, ὄν, ad sponsionem sufficiens, fide dignus, a, um.
 φερέδειπνος, ὄν, epulas afferens.
 φερέζυγος, ὄν, jugum ferens.
 φερέκακος, ὄν· 1) mala afferens· 2) mala tolerans.

*Ελληνο-Λατινικὸν Δεξικὸν

φερέκαρπος, fructum fē
 φερέοικος, ὄν, domum
 φερεπονία, ἡ, laborum
 φερέπονος, labores tole
 φέρετρον, τό, feretrum,
 φερνή, ἡ, dos, -tis, θ.
 φερνίζω, doto, -are (ali
 φεργοφόρος, dotem affe
 φέροπλος, ὄν, arma fer
 φερτός, ἡ, ὄν, tolerabili
 φέρω (ἤνεγκα ἢ ἤνεγκον,
 (tuli, latum) -erre aliquid·
 καὶ ἄγω τὴν πόλιν, urbem
 ago, diripio urbem· 3) ἡ
 κασιπούς, terra fruges fert
 4) φέρω τι χαλεπῶς, βαρύνω
 γενναίως, moleste, gravite
 animo, fortiter fere (peri
 quid· 5) ἡ ὁδὸς φέρει ἐπὶ τ
 fert ἢ ducit ad locum· 6)
 α') mecum fero· β') —ομι
 μάχην, in pugnam feror·
 bene, male me gero· δ')
 φέρομαι, primas fero, pri
 cum obtineo· ε') φέρεται (σιν)
 terunt ἢ fertur· 7) ἡ
 fors, fortuna.
 φερωνυμία, ἡ, nominati
 men ex aliqua re.
 φερώνυμος, ὄν, nomine
 qua re habens.
 φερωνύμως, nomine rei
 φτεινός, hornotinus, a,
 *φέτος, horno (δῆλ. tem
 φεῦ, heu! eheu! vah, ha
 φεύγω· 1) fugio (tugi)
 φεύγων, ὁ φυγῶν, exsul·
 2) δίκην φεύγω, reus sur
 sor, -ari, θ. 3) = ἀποφεύγ
 gio, vito aliquid.
 φευκτέος, fugiendus, a,
 φευκτός, ἡ, ὄν· 1) qui ef
 test· 2) fugiendus vidandi
 φεύξιμος, ὄν· 1) qui ef
 test· 2) ad quem confugit
 φεύξις, ἡ, fuga, -ae, θ.
 φηγός, ἡ, fagus, -i, θ.
 φηγών, ὁ, aesculetum, c
 φήμη, ἡ, fama, -ae, θ.
 φημί· 1) dico, -ere· 2)
 λόγῳ, inquam· 3) παροιμ
 ἔφα, magister dixit.

φημίω· 1) divulgo -are.
 φημισμός, δ, fama, -ae, θ.
 φθάνω· 1) praevenio -ire· 2) φθά-
 νω ἀναβάς, prior adscendo· 3) οὐκ
 ἔφθην — καὶ εὐθύς, vix—quum.
 φθάρμα, τό, corruptela, θ.
 φθαρτικός, ἡ, ὄν, corrumpens.
 φθαρτός, corruptibilis.
 φθέγγομαι· 1) sonum edo, -ere·
 2) loquor, -i.
 φθεγκτός, ἡ, ὄν, vocalis, e.
 φθέγμα, τό, loquentis vox.
 φθεῖρ, δ, ἡ, pediculus, -i, δ.
 φθειρίαισι, morbus pedicularis.
 φθειρίδιον -ῶ· 1) pediculis scateo
 2) pediculari morbo laboro.
 φθεῖρω, corrumpo (-upi) -ere,
 aliquid; — γυναῖκα, mulierem cor-
 rumpto (stupro)· —ομαι, (ἐφθάρην,
 ἐφθαρμαι), corrumpor.
 φθειρώδης, pediculosus, a, um.
 φθινάω -ῶ, tabe pereō.
 φθινικός, ἡ, ὄν, tabificus, a, um.
 φθινοπωρινός, ἡ, ὄν, auctumnalis,
 e; auctumnus, a, um.
 φθινόπωροον, τό, auctumnus, δ.
 φθίνω· 1) tabesco, -ere· 2) ἡ σε-
 λήνη φθίνει, luna decrescit.
 φθινώδης, es, tabidus, a, um.
 φθισιάω -ῶ, tabe laboro.
 φθισικός, ἡ, ὄν, tabe, phthiase
 laborans, phthisicus, a, um.
 φθίσις, ἡ, tabes, -is, θ.
 φθιτός, corruptus, a, um.
 φθόγγος, δ, sonus, δ. vox, θ.
 φθονερός, invidus, a, um.
 φθονερός, invidiose.
 φθονέω -ῶ· 1) invideo (-vidi),
 -ere, alicui· —ομαι, mihi invidetur·
 2) φθονῶ τινί τινας, invideo
 alicui aliquid.
 φθόνησις, ἡ, invidia, -ae, θ.
 φθονητικός, ἡ, ὄν, ad inviden-
 dum pronus, a, um.
 φθόνος, δ, invidia, -ae, θ.
 φθορά, ἡ· 1) corruptio, θ. 2)
 lues, -is, θ. 3) internecio, θ.
 φθορεύς, δ, corruptor, δ.
 φθορικός, corrumpens, -ntis.
 φθοροποιέω -ῶ, perdo, -ere.
 φθοροποῖός, perniciosus, a, um.
 φιάλη, ἡ, phiala -ae, θ.

φιλαδελφία, ἡ, fraterna caritas.
 φιλάδελφος, fratris amans.
 φιλαθλητής, δ, certationis athle-
 ticae studiosus.
 φιλάθλος, certaminis studiosus.
 φιλαδόλουθος, ὄν· 1) libenter pro-
 sequens· *2) νεοελ. missae amans.
 φιλόκρατος, vini meri amans.
 φιλακριβέω -ῶ, exactam diligen-
 tiam amo.
 φιλαλήθεια, ἡ, amor veritatis.
 φιλαλήτης, es, veri amans.
 φιλαλήθως, veritatis, amore.
 φιλαναγνώστω -ῶ, cupidus ἡ
 studiosus sum legendi.
 φιλαναγνώστης, legendi studiosus
 φιλαναλώτης, δ, sumptus faciendi
 avidus, prodigus, -i, δ.
 φιλανδρία, ἡ, mariti amor.
 φιλάνδρος, ὄν· 1) mariti amans·
 2) vivorum nimis amans.
 φιλανθής, es, flores amans.
 φιλανθρόπνευμα, τό, facinus li-
 berale et humanum.
 φιλανθρωπεύω· 1) humanitatis
 studiosus sum· 2) humaniter tracto
 aliquem.
 φιλανθρωπία, ἡ, humanitas, θ.
 φιλανθρωπικός, humanus.
 φιλάνθρωπος, ὄν, hominum a-
 mans, humanus, a, um; mitis, e.
 φιλανθρώπως, humane.
 φιλαργυρέω -ῶ, avarus sum.
 φιλαργυρία, ἡ, avaritia θ.
 φιλάργυρος, ὄν, avarus, a, um.
 φιλαργύρως, avare.
 φιλάρετος, ὄν, virtutis studiosus.
 φιλάρχαιος, antiquitatis amans.
 φιλαρχικός, dominandi cupidus.
 φιλάρχος, ὄν, imperii cupidus.
 φιλάσθενος, ὄν, ad aegrotandum
 proclivis, e. [amo.
 φιλαυτέω -ῶ, memet ipse nimis
 φιλαυτία, nimis sui ipsius amor.
 φιλαυτος, nimis se ipsum amans.
 φιλαύτως, nimio sui amore.
 φιλέγγυος, qui facile spondet.
 φιλειδήμων, ὄν, sciendi cupidus.
 *φιλειρηνικός, ἡ, ὄν, pacificus, a,
 um; placidus, a, um.
 *φιλέκδικος, ὄν, ultionis appe-
 tens; ulciscendi cupidus;

φιλεκπαιδευτικός, ἡ, ὄν, instructionis amans.

φιλελεήμων, ὄν, **φιλέλεος**, ὄν, ad misericordiam proclivis, e.

φιλελευθέριος, ὄν, liberalis, e.

φιλελευθέρος, libertatis amans.

φιλέλλην, ὁ, ἡ, studiosus ἢ amicus Graecorum.

φιλεραστής, ὁ, amator, ἀ.

φιλέραστος, amoribus deditus.

φιλεργέω -ῶ, sedulus sum.

φιλεργία, ἡ, sedulitas, -atis, θ.

φιλεργός, ὄν, operis amans.

φιλεργως, sedulo; industrie.

φιλερις, ὁ, ἡ, contentionum amans; contentiosus.

φιλερως, amoribus deditus.

φιλέω -ῶ· 1) diligo (-xi)-ere, aliquid; amo, -are, aliquem ἢ aliquid· 2) **φιῶ** (τῷ στόματι), osculor (-atus sum) ari aliquem.

φίλη, ἡ, amica, -ae, θ.

φίληβος, ὄν, juventutem amans.

φιληδέω -ῶ, suavitatem amo.

φιληδής, ἐς, suavitatis amans.

φιληδονέω -ῶ, voluptatibus indulgeo; ere.

φιληδονία, ἡ, voluptatis amor.

φιληδονος, voluptatem amans.

φίλημα, τό, osculum -i, οὐ. oscultatio, -onis, θ.

φιλήσυχος, ὄν, quietis amans.

φιλητής, qui amat.

φιλητικός· 1) ad amandum pronus· 2) ad osculandum pronus.

φιλητός, ἡ, ὄν, amabilis, e.

φιλητρον, τό, res amatoria.

φιλία, ἡ, amicitia, -ae, θ.

φιλικός, ἡ, ὄν, amicus, a, um.

φιλικώς, amanter; amice.

φίλιος, α, ὄν, amicus, a, um.

φιλιῶω -ῶ· 1) amicitia jungo (nxi), -ere· 2) **φιλιῶ νῦνα**, concilio aliquem· 3) **φιλιῶμαι**, amicitia jungor· 4) οἱ ἐχθροὶ ἐφιλιώθησαν, inimici in gratiam reconciliati sunt.

φιλιππία, ἡ, equorum amor.

φιλιππίζω, Philippo studeo.

φιλιππος, ὄν, equorum studiosus· κύρ. ὄν. Philippus, οὐ.

φιλιστορέω ῶ, historiae studio.

φιλίστωρ, historiae studiosus.

φιλίως, amice ama

φιλίωσις, ἡ, amicit

φιλοβασιλεύς, ὁ, r

φιλόγαμος, ὄν, n

φιλόγανος, ὁ, ἡ, i

φιλογύναικος, φιλ

γυνος, ὁ, mulierum

φιλογύνεια, ἡ, mu

φιλόδειπνος, coena

φιλόδενδρος, arbor

φιλοδημία, ἡ, amc

φιλοδίκαιος, ὄν, j

φιλοδικία, ἡ, litur

φιλοδικος, ὄν, litu

φιλοδοξέω -ῶ, glc

pidus, ambitiosus st

φιλοδοξία, ἡ, glo

ambitio, -onis, θ.

φιλόδοξος, ὄν, glc

ambitiosus, a, um.

φιλοδόξως, cum

rae; ambitiose.

φιλοδωρέω -ῶ, don

φιλοδώρημα, τό, d

φιλοδωρία, ἡ, libe

φιλόδωρος, ὄν, libe

φιλοζωέω -ῶ, vita

φιλοζωία, ἡ, nimit

φιλόζωος, ὄν· 1)

vandae) cupidus, ὅτ

um· 2) animantur

amans· 3) τό -ον =

amor.

φιλοθεΐα, ἡ, amor

φιλόθεος, ὄν, deu

φιλοθεότηης, ἡ, am

φιλόθερμος, ὄν, ci

φιλόθελος, v, sexu

(feminam) amans.

φιλοθηρέω -ῶ, ve

osus sum; venatione

φιλοθηρία, ἡ, amc

φιλόθρησος, ὄν, :

sus, a, um; supersti

φίλοικος, ὄν, dom

φιλοινία, ἡ, vini ar

φίλοινος, vini aman

φιλοῖστωρ, cupidus

φιλοκαλέω -ῶ, f

amo; pulchri sum st

φιλοκαλία, ἡ, amo

φιλόκαλος, *ον*, pulchri amans; munitiae et elegantiae studiosus.

φιλόκενος, *ον*, vacui amans.

φιλοκερδέω -*ω*, lucri avidus sum
lucri studiosus sum.

φιλοκερδής, lucri studiosus.

φιλοκέρδεια, *ή*, lucri studium.

φιλοκερδώς, cum aviditate lucri.

φιλοκέρτομος, qui cavillari amat.

φιλοκίνδυνος, *ον*, qui periclitari amat; temerarius.

φιλοκοσμέω -*ω*, ornatum amo.

φιλοκοσμία, *ή*, ornatu studium.

φιλοκτήτης, *δ*, philocteta, -ae, *δ*.

φιλοκτίστης, aedificandi studiosus.

φιλόλαος, *ον*, populum amans.

φιλόλιγνος, *ον*, gulae deditus.

φιλολογέω -*ω*· 1) libenter loquor, dissero· 2) studiosus sum.

φιλολογία, *ή*, grammatica (*εν τη αρχ. έννοια*); studia *ή* disciplina antiquarum literarum.

φιλολογικός, *ή*, *ον*, ad studia literarum antiquarum pertinens.

φιλολογικώς, grammaticorum more et ratione.

φιλόλογος, *ον*, grammaticus (*εν τη αρχ. έννοια*); literarum antiquarum *ή* humaniorum studiosus.

φιλομάθεια, *ή*, discendi cupiditas

φιλομαθέω -*ω*, discere cupio;

discendi desiderio cupio.

φιλομαθής, *ές*, discendi cupidus;

litterarum cupidus.

φιλομαθώς, cum cupiditate discendi.

φιλομειδής, *ές*, risum amans.

φιλομήλα, *ή*, lusciniā, -ae, *θ*.

φιλόμηλος, *ον*, poma amans.

φιλομήτωρ, *δ*, *ή*, matris amans.

φιλομισέω -*ω*, odio indulgeo.

φιλόμισος, *ον*, odio indigneus.

φιλομουσία, *ή*· 1) musarum amor; studium musices· 2) studium litterarum artium.

φιλόμουσος, *ον*· 1) musarum amicus; musices amicus· 2) litterarum artium studiosus· 3) *τό φιλόμουσον* = *ή φιλομουσία*.

φιλονικέω -*ω*, vincere (praestare) cupio· *δθ*. contento, -ere.

φιλονικία, *ή*, vincendi stutium,

δθ. contentio, -onis, *θ*.

φιλόνικος, *ον*, studiosus *ή* cupidus victoriae; contentiosus.

φιλονίκως, cum studio vincendi *δθ*. contentiose.

φιλοξενέω -*ω*· 1) hospites amo· 2) hospites libenter excipio· 3) — *τινα*, excipio aliquem hospitio.

φιλοξενία, *ή*, hospitalitas, *θ*.

φιλόξενος, *ον*, hospitalis, e.

φιλόξενως, hospitaliter.

φιλοπαιμόνως, jocose.

φιλοπαίμων, *ον*, **φιλοπαίκτης**, *δ*, jocus et lusus amans.

φιλόπατρις, patriae amans.

φιλοπατρία, *ή*, amor patriae.

φιλοποίμην, pastorum amans.

φιλοπόλεμος, *ον*, belli amans· bellicosus, a, um.

φιλόπολις, *ή*, civitatis amans.

φιλοπονέω -*ω*· 1) laborum amans sum· 2) elaboro, -are, aliquid.

φιλοπόνημα, opus elaboratum.

φιλοπονία, *ή*, laborum amor.

φιλόπονος, *ον*, laborum amans; industrius, a, um.

φιλοπόνως, industrie.

φιλόπορνος, meretricum amicus.

φιλοποσία, *ή*, potandi cupiditas; amor potationis.

φιλοποτέω -*ω*, amo compotationes.

φιλοπότης, *δ*, potandi cupidus, potator, -oris; bibax, -acis.

φιλόποτις, *ή*, bibula, -ae, *θ*.

φιλοπραγμονέω -*ω*, variis (*ή* alienis) negotiis me admisceo.

φιλοπραγμοσύνη, *ή*, studium alienis negotiis.

φιλοπράγμων, qui amat negotia.

φιλοπρεπώς, eleganter.

φιλοπροσήγορος, *ον*, affabilis, *θ*.

φιλόπτωχος, *ον*, promptus ad pauperes juvandos.

φίλος, *η*, *ον*. 1) qui amatur *δθ*. carus, a, um.; dilectus, a, um.; amicus, a, um· 2) *ο φίλος*, amicus, -i, *δ*. *ή φίλη*, amica, -ae, *θ*.

φιλοσαρκία, *ή*, voluptatum corporis studium.

φιλόσαρκος, *ον*, voluptatum corporis amans, philosarca, ae, *δ*.

φιλόσιτος, *ον*· 1) frumenti amans· 2) edendi cupidus.

φιλόσιμος, *ον*, umbrae amans.

φιλοσοφέω -ῶ, philosophor, -ari· α') sapientiam amo et colo· β') philosophorum more disputo· γ') philosophiam doceo.

φιλοσοφία, ἡ, philosophia, φ.

φιλοσοφικός, philosophicus.

φιλοσοφικῶς, philosophice, ut philosophum decet.

φιλόσοφος, *ον* sapientiae amans, sapiens, -ntis; philosophus; οὐσ. δ — philosophus, -i, δ.

φιλοσόφως, philosophice.

φιλοστοργέω -ῶ, vehementer amo

φιλοστοργία, amor vehemens;

φιλόστοργος, vehementer amans.

φιλοστέργως, amantissime.

φιλοσώφρων, castitatem amans.

φιλοτάραχος, tumultum amans.

φιλόταυρος, *ον*, tauros amans.

φιλοτεκνέω -ῶ, liberos amo.

φιλοτεκνία, ἡ, amor in liberos.

φιλότεκνος, *ον*, liberorum amans.

φιλοτεχνέω -ῶ· 1) artem amo et tracto; artium studiosus sum· 2) affabre aliquid facio.

φιλοτέχνημα, opus arte factum.

φιλοτέχνης, **φιλότεχνος**, artis amans; artium studiosus.

φιλοτεχνία, **φιλοτέχνησις**, ἡ, artium studium, οὐδ.

φιλότης, ἡ· 1) amicitia, -ae, φ. 2) concubitus, -us, α.

φιλοτησία, ἡ, propinatio in convivio.

φιλοτιμέομαι -οὔμαι, (ἐφιλοτιμή-θην)· 1) honorem ambio· 2) — ἐπὶ τινι in aliqua re honorem pono· 3) — περὶ τι, honoris consequendi gratiā aliquid facio· 4) — ποιῶ τι, ambitiose conor aliquid facere· 5) — εἰς τινα, munifice et liberaliter largior alicui.

φιλοτίμημα, liberaliter factum.

φιλοτιμία, ἡ· 1) honoris cupiditas, φ. 2) liberalitas, φ. *3) amor sui.

φιλότιμος, *ον*· 1) honoris cupidus, ambitiosus, α, um· 2) — ἐλευθέριος, munificus, α, um; liberalis, e.

φιλοτίμως

ζήλον, ambi

φιλοτράπε

φιλόφθογγ

φιλόφθονη

φιλοφρονέ

amplector a

φιλοφρόνη

φιλοφρόνη

φιλοφρονη

volus, α, ut

φιλοφρόνα

nevole, con

φιλοφροσί

-ae, φ. com

φιλόφρων,

benevola er

nevolus, α,

φιλοχρημα

dus sum.

φιλοχρημα

piditas; ava

φιλοχρημα

oomparanda

φιλοχρήμα

niae faciend

φιλοχρημά

pecuniae.

φιλόχρηστ

borum) ami

φιλόχριστο

amator Chr

φιλόφορος

studiosus.

φιλοφύγω

φιλοψυχεύ

vitae nimis

φιλοψυχία

ignavia, -ae

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλόψυχος

φιλύρινος, *ον*, tiliaceus, -a, um.
 φιλωδός, *ον*, canendi studiosus.
 φίλως, libenter.
 φιμός, *ή*, camus, *ά*. fiscella, *θ*.
 φιμόω -*ω*, capistro, -are; -*οὔμαι*
 (ἐφιμώθη) obmutesco, -ere.
 φιμώδης, *ες*, camo similis.
 φιμώσεις, *ή*, obligatio camo.
 φίσκος, *δ*, fiscus, -i, *ά*.
 φλεβικός, ad venas pertinens.
 φλεβορραγία, *ή*, venae ruptio.
 φλεβοτομέω -*ω*· 1) venam seco,
 venam incido· *2) sanguinem de-
 mo· —*οὔμαι*, sanguinem amitto.
 φλεβοτομία, *ή*, venae sectio.
 φλεβοτόμος, *ον*, venam secans.
 φλεβώδης, *ες*, venosus, a, um.
 φλέγμα, *τό*· 1) inflammatio, *θ*.
 2) pituita, -ae, *θ*. plegma, *οὔ*.
 φλεγματικός, *ή,όν*, phlegmaticus,
 a, um· *μετφ.* patiens.
 *φλεγματικῶς, sedato animo.
 φλεγματώδης, pituitosus, a, um.
 φλεγμονή, *ή*, inflammatio, *θ*.
 φλεγμονώδης, *ες*, cum inflam-
 matione conjunctus, a, um.
 φλέγω, flammo, -are, aliquem *ή*
 aliquid; *μετφ.* φλέγω τινά ἐρωτι,
 aliquem amore incendo; —*ομαι*,
 ardeo (-rsi), -ere· *μετφ.* φλέγομαι
 ἐρωτι τινος, flagro aliquam, ardeo
 iu aliquam.
 φλέξις, *ή*, incensio, -onis, *θ*.
 φλέψ, *ή*, vena, -ae, *θ*.
 φλεναφάω, φληναφέω -*ω*, nugar
 φληνάφημα, *τό*, nugae, -arum, *θ*.
 φλήναφος, *δ*, nugae, *πλ.* *θ*.
 φλήναφος, *ον*, φληναφώδης, *ες*,
 nugatorius, a, um.
 φλιά, *ή*, postis portae.
 φλογερός, *ά,όν*· 1) flammeus, a,
 um· 2) ardens, -ntis.
 *φλογερός, ardentem.
 φλογιάω -*ω*, inflammor, -ari.
 φλογίζω, ustulo, -are; —*ομαι*· *α*)
 ustulor, -ari· *β*) ardeo (-rsi) -ere.
 φλόγιμος, flammeus, a, um.
 φλογισμός, *δ*, ustulatio, -onis, *θ*.
 φλογιστός, ustulatus, a, um.
 φλογειδής, *ές*, φλογώδης, *ες*,
 flammae similis.
 φλόγωμα, *τό*, ustulatum, *οὔ*.

φλόγωσις, *ή*, inflammatio, *θ*.
 φλοιός, *δ*, cortex, -icis, *ά*.
 φλοῖστος, *δ*, sonitus fluctuum.
 φλοῖσμος, *δ*, decorticatio, *θ*.
 φλοιώδης, *ες*, cortici similis.
 φλομής, *ή*, φλόμος, *δ*, verbasum.
 φλόξ, *ή*, flamma, -ae, *θ*.
 φλύαξ, *δ*, nugator, -oris, *ά*.
 φλυαρέω -*ω*, nugar, garrir.
 φλυαρήμα, *τό*, sermo ineptus.
 φλυαρία, *ή*, nugae, -arum, *θ*.
 garrulitas, -atis, *θ*.
 φλύαρος, *ον*, nugar, -acis, gar-
 rulus, a, um; *δ* φλύαρος, nugator, *ά*.
 φλυαρώδης, nugatorius, a, um.
 φλύκταινα, *ή*, pustula, -ae, *θ*.
 φλυκταινειδής, *ές*, φλυκταινώ-
 δης, *ες*, pistulis similis.
 φλυκταινόμαι, -*οὔμαι*, in pu-
 stulas erumpo.
 φοβερίζω· 1) terreo, -ere· *2)
 minitor (-atus sum) -ari.
 φοβερισμός, *δ*· 1) terror, -oris,
ά. *2) minae, -arum, *θ*.
 φοβερός, *ά,όν*, terribilis, e.
 φοβερότης, *ή*, terror, -oris, *ά*.
 φοβέω -*ω* τινά, terreo (-ui), -ere,
 aliquem; *μέσ.* —*ομαι*, terreo (-ri-
 tus sum) -eri; timeo (-ui) -ere; *φο-*
βούμενος, *η,ον*, timens, -ntis.
 φόβη, *ή*· 1) juba, -ae), *θ*. coma,
 -ae; *θ*. 2) frondes arborum.
 φόβημα, terriculamentum, *οὔ*.
 φοβητής, *δ*, qui timet.
 φοβητικός, meticulous, a, um.
 φόβητρον, *τό*, terriculamentum.
 φόβος, *δ*· 1) timor, -oris, *ά*. 2)
 metus, -us, *ά*.
 φοινίκειος, φοινικῶς, *οὔν*· 1)
 puniceus, a, um· 2) palmeus, a, um.
 φοινικίζω, purpuresco, -ere.
 φοινικικός, *ή,όν*, Phoenicus, a,
 um; Punicus, a, um.
 φοινικόπτερος, phoenicopterus, *ά*.
 φοινικῶς, puniceus, a, um.
 φοινικῶν, *δ*, palmetum, -i, *οὔ*.
 φοίνιξ, *δ*, palma, -ae, *θ*. || *Φοί-*
νιξ, Phoenix, -icis, *ά*.
 φοιτάς, *ή*, vaga, -ae, *θ*.
 φοιτάω -*ω* (φοιτίζω)· 1) frequ-
 ento; *2) in Universitatem ventito.
 φοίτησις, *ή*, itio, *θ*.

φοιτητής, δ' 1) qui ad praeceptorem ventitat; discipulus, -i, δ. *2) discipulus Universitatis.

φοιδώδης, ες, φοιδωτός, ή, όν, squameus, a, um.

φοίλις, ή' 1) squama, -ae, θ. 2) macula, -ae, θ.

φολκός, δ, strabus, -i, δ.

φόνευμα, τό, cadaver occisi.

φονεύς, δ, homicida, -ae, δ.

φονευτής, δ, interfectior, δ.

φονεύτρια, ή, interfectrix, θ.

φονεύω, interficio (-feci) -ere a-liquem; —ομαι υπό τιος, interfi-cior (-fectus sum) -i ab aliquo.

φονικόν' 1) caedis cupiditas, sanguinis sitis' *2) νεοελ. = φόνος.

φονικός, ή, όν' 1) ad caedem pertinens' 2) αιματοχαρής, sanguinarius, a, um' 3) truculentus, a, um; *4) νεοελ. α') —ή μάχη, cruentum proelium' β') —αί χείρες, manus homicidariae.

φονικώς, crudeliter.

φόνος, δ' 1) homicidium, -i, ού. 2) caedes, -is, θ. 3) = αίμα, sanguis, δ. causa caedis.

φονώδης, ες, caede similis.

φορά, ή' 1) latio, gestatio, θ. 2) vis, θ. impetus (fiuminis, venti)' 3) feracitas, ubertas' 4) vectigal.

φοράς, ή' 1) ferax' 2) equa, θ.

φορβαίος, α, ον, pascuus, a, um.

φορβάς, ή' 1) — γή, alimentum praebens' 2) equa, -ae, θ.

φορβεία, ή, capistrum, -i, ού.

φορβή, ή, pabulum, -i, ού.

φορεϊόν, τό' 1) lectica, θ. 2) sella gestatoria' 3) merces bajuli.

φορεμα, τό, vestis, -is, θ.

φορεσία, ή, vestis, θ, cultus, δ.

φορέυς, δ, bajulus, -i, δ.

φορέω -ω' 1) fero, -erre, porto, aliquid' 2) vestem gero.

φορηδόν, portando.

φόρημα, τό, quod gestatur.

φόρησις, ή, gestatio, θ.

φορητός, ή, όν, qui ferri potest.

φορμιγέ, ή, cithara, -ae, θ.

φορολογέω -ω, tributum exigo.

φορολόγητος, tributarius, a, um.

φορολογία, ή, tributii exactio.

φορολόγος, ον, qui tributa exigit
φορός, όν, 1) = επίφορος, secundus, a, um' 2) fecundus, a, um' 3) celer, vehemens.

φόρος, δ, tributum, -i, ού.

φορηγέω -ω, onera porto.

φορταγωγός, φορηγός, όν, onera ferens; onenarius, a, um.

φορτιγικός, 'onerarius, a, um.

φορτίζω τινά ή τι, onero (-are) aliquem ή aliquid.

φορτώω -ω (*φορτώνω)' 1) onero, -are; *2) νεοελ. —ομαι, α') me onero aliqua res, onus mihi impono' β') μετφ. —ομαι τινα, onero sum alicui; molestus sum alicui.

φορτικός, ή, όν' 1) onerarius, a, um; 2) μετφ. onerosus, a, um.

φορτικότης, ή, onerositas, θ.

φορτικώς, onerose, moleste.

φορτίον, τό, onus, -eris, ού.

φορτίς, ή, oneraria navis.

φόρτος, δ' 1) onus navium' 2) res molesta; taedium, -i, ού.

***φόρτωμα, onus, δ.** navis onus' μετφ. μου γίνεται—, onore est mihi.

***φόρτωσις, ή,** navis onus.

***φορτωτής, δ,** qui navem onerat.

φουρκίζω, in furcam tollo.

φούρνος, δ, furnus, -i, δ.

φούσκα, ή' 1) posca (vinum acerbum)' *2) vesica, θ. bulla, θ.

φραγέλλιον, τό, flagellum, ού.

φραγελλώω -ω, flagello, -are.

φράγμα, τό, sepimentum, ού.

φραγμός, δ, sepes, -is, θ.

φράζω' 1) dico, -ere; dictito, -are;

2) — σιγᾶν, silere jubeo' 3) μέσ. —ομαι, delibero, -are.

φράκτης, δ, sepes, -is, θ.

φρακτός, ή, όν, septus, a, um.

φράσις, dictio, phrasis, θ.

φράσσω και -ττω' 1) sepio aliquid; 2) obstruo, -ere; obturo.

φραστικός, ή, όν, eloquens.

φρέαρ, τό, puteus, -i, δ. φρέαρ

δρύτιω, puteum fodio.

φρεάτειος, ad puteum pertinens.

φρεατία, ή, cisterna, -ae, θ.

φρεατιαίος, φρεατέιος, φρεάτιος, α, ον, putealis, e.

φρεναπάτη, ή, mentis deceptio.

φρενетиσμός, δ, mentis, delirium.
φρενήρης, ες. 1) mentis compos;
prudens, ntis. *2) νεοελ. phreneti-
cus, a, um; furens, -ntis.

φρενιτιάω -ω, phreneticus sum;
phrenitidi laboro.

φρενιτιάος, α, ον, φρενητικός,
ή, όν, phreneticus, a, um.

φρενίτις, ή, phrenesis, is, θ.

φρενοβλάβεια, ή, amentia, θ.

φρενοβλαβών, mente captus sum.

φρενοβλαβής, ές, mente captus,
a, um; desipiens, demens.

φρενοβλαβώς, dementer; insane.

φρενόληπιος, ον, mente captus.
φρενώω -ω, ad mentem sanam
reduco, -ere, aliquem moneo.

φρένωσις, ή, admonitio, θ.

φρεωρυνχέω -ω, puteum effodio.

φρεωρύχος, δ, putearius, ά.

φρήν, ή, mens, -ntis, θ.

φρικαλός, α, ον, horribilis, e;
horribus, a, um.

φρίκη, ή, horror, -oris, ά.

φρικίαισις, ή, horror febrilis.

φρικιάω-ω, horreo (-ui)-ere.

φρικτός, horrendus, a, um.

φρικτός, horride, horritice.

φρικώδης, ες, horribilis, e.

*φρικωδώς, έπιρ. horrendum in
mondum.

φρίξ, ή, maris horror.

φριξόθριξ, δ, ή, horrens pilis.

φρίξος ή, όν, horridus, a, um.

φρίξος, δ. 1) = φρίκη, horror,
-oris, ά. 2) ό Φρίξος Phrixus, ά.

φρίσσω και φρίττω. 1) rigeo, ere.
2) horreo (-ui), -ere. 3) μεταφ. =
δρροδω, animo horreo ή ανλ. hor-
reo, -ere.

φρονέω -ω. 1) intelligo, -ere. 2)
cogito, -are. 3) in animo habeo,
-ere. 4) φράσ. α') εϋ φρονω, faveo,
-ere. β') κακώς φρονω, malevolus
sum. γ') μέγα φρονω, elato sum a
nimo; animum capio. *5) νεοελ.
existimo, -are.

φρόνημα, τό. 1) cogitatio, θ. 2)
fortis animus. 3) fastus, -us, ά.
arrogantia, θ. *4) νεοελ. cogitatio,
opinio.

φρονηματίας, δ, qui est elato ani-

mo; vir excelsi animi.

φρονηματίζομαι, animos tollo,
maiores spiritus duco.

φρόνησις, ή, prudentia, θ.

φρόνιμος, ον, prudens, -ntis.

φρονίμως, prudenter; sapienter.

φρονίζω. 1) = σκέπτομαι, cogito,
-are; 2) = μελετώ, meditator, ari.

3) — curo (-avi). 4) — περί τιнос,
consulo (-ui) alicui.

φρονίς, ή. 1) cogitatio θ. 2) =
επιμέλεια, cura, ae, θ.

φροντιστήριον, τό, locus in quo
cogitationes nostras explicamus,
schola, -ae, θ.

φροντιστής, δ. 1) commentator,
-oris, ά. 2) curator, -oris, ά.

φροντιστικός, ή, όν. 1) medita-
bundus, a, um. 2) sollicitus, a, um.

φροντιστικώς, cogitabunde.

φροντίστρια, ή, curatrix θ.

φροῦδος, ον, qui disparuit, qui
perit evanidus, a, um.

φρούδως, in cassum.

φρουρά, ή, praesidium, θ.

φρούραρχος, δ, praesidii praefectus
φρουραρχία, ή, munus, ή custo-
diae praefecti praesidii.

φρουρέω -ω. 1) in praesidio sum;
excubias ago. 2) custodio, -ire.

φρούρησις, ή, custodia, θ.

φρουρητήρ, δ, custos, -odis, ά.

φρουρητικός, φρουρικός, ή, όν,
praesidiarius, a, um.

φρουρητός, custoditus, a, um.

φρούριον, τό, castellum, -i, ον.

φρουρός, δ, custos, -odis, ά. οί

φρουροί, praesidium, ii, ον.

φρύαγμα, τό, φρυγμός, δ. 1) fre-
mitus equorum. 2) ύπερηφανία,
fastus, us, ά. arrogantia, θ.

φρύαττω και φρύαττομαι. 1) fre-
mo, -ere. 2) = έπαίρομαι, effero, me.

φρυγανίζομαι, cremia colligo.

φρυγανισμός, δ, lignatio, θ.

φρυγανιστής, δ, sarmentator, ά.

φρύγανον, τό, sarmentum, ον.

φρυγανώδης, ες, virgultis similis.

φρυγμός, δ, actio frigenti.

φρύγω, frigo (-xi), ere, aliquid;

torreo (-ui), -ere, aliquid; πεφρυγ-
μένος, η, ον, frigus, a, um.

φρένη, ἡ, φρένος, δ. 1) rubeta, -ae, θ. phrynos, -i, ἀ. 2) ἡ Φρένη, Phryne, -es, θ.

φρέσσω καὶ φρέττω = φρέγω.

φυγάδενσις, ἡ, expulsio, θ.

φυγαδευτικός, fugans, -ntis.

φυγαδεύω, fugo, -are, aliquem, exsilio aliquem afficio.

φυγάς, δ. 1) profugus, -i, ἀ. 2) exsul, ἀ. θ. 3) = δ ἀποδράς, fugitivus, -i, ἀ. fugitor, oris, ἀ.

φυγή, ἡ. 1) fuga, ae, θ. 2) = ἐξορία, exsilium, -ii, οὐ.

φυγοδικέω -ω, detrecto iudicium.

φυγοδικία, detrectatio, iudicii.

φυγομαχέω -ω, detrecto pugna.

φυγόμαχος, qui detrectat pugnam.

φυγοπονία, ἡ, laboris taedium.

φυγόπονος, ον, laborem fugiens.

φύη, ἡ. 1) natura, -ae, θ. indoles, -is, θ. 2) statura, habitus, oris. 3)

formae dignitas et gratia.

φῦκος, φυνίον, τό. 1) alga, θ.

fucus, ἀ. 2) = ἐντεριμμα, fucus, ἀ.

φυνκίω -ω, fuco aliquid tingo.

φυνκός -ω, fuco, -are, aliquid.

φυντός, ἡ, δόν. 1) evitatus, a, um.

2) evitabilis, e.

φυνκώδης, es, algâ abundans.

φύλαγμα, τό, quod custoditur.

φυλακεῖον, τό, quod excubiarum;

statio custodiae.

φυλακή, ἡ. 1) custodia, θ. 2) =

δεσποτήριον, carcer, -eris, ἀ.

φυλακίζω, aliquem in carcerem

conjicio, aliquem in carcere in-

cludo, -ere; —ομαι, in carcerem con-

jiçior, in carcere includor || *οἱ

φυλακισμένοι, (in) carcere inclusi.

φυλακίς, ἡ, navis praesidiaria.

φυλακτῆρ, φυλάκτης, custos, ἀ.

φυλακτῆριον, amuletum, -i, οὐ.

φυλακτικός, cautus, a, um.

φυλακτικῶς, caute.

φύλαξ, δ, custos, odis, ἀ. con-

servator, ἀ. vigil, -ilis, ἀ.

φυλάξιμος, conservabilis, e.

φύλαξις, ἡ. 1) custodia, -ae, θ.

2) conservatio, -anis, θ.

φυλαρχέω -ω, praesum tribui.

φυλάρχης, φύλαρχος, δ, tribūs

praefectus, tribunus plebis.

φυλαρχία, ἡ, tribunatus, -us, ἀ.

φυλάσσω καὶ -ττω. 1) custodio

(ivi) -ire, aliquid. 2) conservo,

-are, aliquid ἢ aliquem. 3) tueor

(tuitus sum), -ere, aliquem ἢ ali-

quid. 4) observo, -are, aliquid. 5)

—ομαι, caveo mihi ἢ ἀπλ. caceo

(cavi) -ere, aliquid.

φυλετικός, ἡ, δόν, ad tribules per-

tinens.

φυλετικῶς, more tribuum.

φυλή, ἡ. 1) tribus, -us, ἀ. *2)

νεοελ. = φῦλον, genus, -eris, οὐ.

gens, θ.

φυλλάς, ἡ. 1) frons, -ndis, θ. 2)

cumulus foliorum.

φύλλον, τό, folium, -ii, οὐ.

φυλλορροέω -ω, folia amitto.

φυλλόρροια, ἡ, foliorum amissus.

φυλλόρροος, ον, folia abiciens;

frondifluus, a, um.

φυλλοφορέω -ω, folia fero.

φυλλοφόρος, foliatus, a, um.

φυλλοφυνέω -ω, frondeo, -ere.

φυλλώδης, foliatus, a, um.

φύλλωμα, τό, frons, -ndis, θ.

φῦλον, τό, genus, -eris, ἀ. gens,

-ntis, θ. natio, -onis, θ. ἀ. secus

(ἀπλ.)· τό ὡραῖον—, pulchrum secus

φῦμα, τό, tuber, -eris, οὐ.

φυματίον, τό, tuberculum, -i, οὐ.

φυματίωσις, ἡ, tuberculatio, θ.

φυματοῦμαι, tuberculis laboro.

φυματώδης, es, tuberculis plenus.

φύξιμος, ον, fugiendus, a, um.

φύξις, ον, fugans, -ntis.

φύομαι, ἰδε φύω.

φύραμα, τό. 1) massa farinae sub-

bactae; farriculum, -i, οὐ. *2) νε-

οελ. ἀνθρώπος τοῦ αὐτοῦ φυράματος,

eadem naturâ homo.

φύρασις, ἡ, commistio, θ.

φυράω -ω, misceo, macero.

φύρδην, mixtim.

φυρμός, δ, confusio, -onis, θ.

φυρτός, ἡ, δόν, mixtus, a, um.

φύρω, misceo, commisceo, -ere;

—ομαι, commisceor, -eri.

φῦσα, ἡ. 1) follis, -is, ἀ. 2) fla-

tus (in corpore).

φυσαλῖς, ἡ. 1) bulla in aqua. 2)

pustula, -ae, θ.

φυσάω -ῶ, flo, -are; spiro, -are; inflo, -are.

φύσημα, τό, flatus, -us, ἄ.

φυσήτης, ὁ, 1) flabellum, -i, οὐ.
follis, -is, θ. 2) fistula, -ae, θ.

φυσήτηριον, τό, 1) follis, -is, θ.
2) spiramentum, -i, οὐ.

φυσήτης, ὁ, inflator, -oris, ἄ.

φυσητικός, ἡ, ὄν, inflans, -ntis.

φυσιάω -ῶ, inflo, -are.

φυσικός, ἡ, ὄν, 1) naturalis, e.
2) physicus, a, um.

φυσικότης, ἡ, naturalitas, θ.

φυσικῶς, naturaliter.

φυσιονομία, 1) de natura judi-
candi peritia. *2) forma oris,

φυσιονόμων, qui de indole ho-
minis ex forma oris judicat; phy-
siognomon, -nis, ἄ.

φυσιολογέω -ῶ, naturam rerum
indago.

φυσιολογία, ἡ, studium naturae;
explicatio rerum naturae; physio-
logia, -ae, θ.

φυσιολόγος, ὁ, qui de rerum na-
tura indagat.

φυσιάω -ῶ, 1) anhele, -are, θ. 2)
— καὶ — οὔμαι (ἐπαίρομαι), tumeo,

turgeo, -ere.

φύσις, ἡ, 1) natura, -ae, θ. 2)
φύσις τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦ, ingenium
-i, οὐ. 3) = τὰ αἰδιώτα, ἡ αἰδώς,

natura, pudenda, -orum, οὐ.

φυσίωσις, ἡ, inflatio, θ.

φύσκα (*φούσκα), ἡ, vesica, θ.

φυσκίον, τό, vesicula, -ae, θ.

φύσκος, ὁ, botulus, -i, ἄ.

φυσώδης, ες, flatu abundans.

φυτεία, ἡ, plantatio, -onis, θ.

φύτευμα, τό, planta, -ae, θ.

φύτευσις, ἡ, plantatio, θ.

φυτευτής, ὁ, plantator, ἄ.

φυτευτικός, ἡ, ὄν, ad plantatio-
nem pertinens.

φυτευτός, plantatus, a, um.

φυτεύω, planto, -are, aliquid;
sero, consero aliquid; — ομαι, ser-

ro (satus sum), consero, -i.

φυτικός, ἡ, ὄν, 1) ad plantas
pertinens. 2) vegetativus, a, um.

φυτικῶς, plantarum ritu.

φυτοκομέω -ῶ, plantas curo.

φυτοκομία, ἡ, cura plantarum.

φυτοκόμος, plantarum curator.

φυτόν, τό, 1) planta, -ae, θ. 2)
stirps, -ipis, θ.

φυτός, ἡ, ὄν, sativus, a, um.

φυτοφόρος, ὄν, qui plantas fert.

φυτόω -ῶ, planto, -are.

φυτών, ὁ, plantarium, -i, οὐ.

φύτωρ, ὁ, sator, -oris, ἄ.

φυτώριον, seminarium.

φύω, gigno (genui), -ere, ali-
quem ἢ aliquid. — ομαι, a') gignor
(genitus sum), -i, β') nascor (na-
tus sum) -i, γ') πέφυκα, natura
comparatus sum, δ') οὕτω πέφυκεν
ὁ τόπος, ita natus locus est, ε')
πέφυκα πρὸς τι, πεφυκῶς πρὸς τι,
natus sum ad aliquid, natus ad
aliquid.

φώκη, ἡ, phoca, -ae, θ.

φωλεά, ἡ, 1) — θηλείων, lustrum,
-i, οὐ. latibulum, -i, οὐ. *2) νεοελ.

= νεοσιδιά, nidus, -i, ἄ.

φωλεία, φωλεύσεις, ἡ, 1) latebra
in antro. 2) sopor hibernus.

φωλεός, ὁ, lustrum, οὐ.

φωλεύω, φωλέω -ῶ, in specu la-
teo, -ere; in latebris sum.

φωλεώδης, latebrosus, a, um.

*φωνάζω, 1) clamo, -are; clami-
to, -are; 2) — πινά, advoco aliquem

φωνασκέω -ῶ, 1) vocem exerceo
sub magistro. *2) clamito.

φωνασκητής, vocem exercens.

φωνασκή, ἡ, 1) exercitatio vocis.
*2) νεοελ. clamitatio, θ.

φωνασκός, ὁ, 1) vocem exercens;
phonascus, ἄ. *2) νεοελ. clamator.

φωνέω -ῶ, 1) vocem edo ἢ tollo,
-ere. 2) dico, -ere; loquor, -i, γ'

3) appello, -are; γ' 4) = ἔδω, cano,
-ere. γ' 5) advoco, -are.

φωνή, ἡ, 1) vox, θ. 2) facultas
loquendi, sermo, θ. 3) lingua, θ.

φωνήεις, α, εν, vocalis, e.

φώνημα, τό, dictum, -i, οὐ.

φώνησις, ἡ, vocis emissio, θ.

φωνητήριος, α, ὄν, φωνητικός,
ἡ, ὄν, vocalis, e.

φώρ, ὁ, fur, -uris, ἄ.

φώρασις, ἡ, deprehensio, θ.

φωράω -ῶ, 1) furtum investigo,

-are· 2) in furto deprehendo.

φωρατής, *δ*, qui furem ἢ furtum deprehendit.

φῶς, τό· 1) lux, -cis, *θ*. μεταφ. α') = ζωή· εἰς φῶς ἐρχομαι· lucem adspicio· β') = τὸ φανερόν· εἰς φῶς ἄγω τι, in lucem produco in lucem profero aliquid· 2) lumen, inis, οὐ. μεταφ. α') = θύρα, lumen, fenestra· β') candēla, -ae, *θ*.

φάσκω, illucesco, -ere.

φωστήρ, *δ*, omne quod lucet· δδ. α') = θύρα, luminare, -is, οὐ.

β') οἱ φωστήρες, stellae -arum, *θ*.

φωσφορέω -ῶ, lumen fero, lumen praebeo ἢ mimistro.

φωσφόρος, *δ*, lucifer, era, erum· || *δ* —, lucifer, -eri, *ἀ*.

φωταγωγέω -ῶ, illuminio, -are.

φωταγωγία, *ἡ*, illuminatio, *θ*.

φωταγωγικός, illuminans.

φωταγωγός, *δ*, luminare, -is, οὐ.

φωταυγία, *ἡ*, splendor, -oris, *ἀ*.

φωταυγής, *ἐς*, splendidus, a, um.

φωταυγία, *ἡ*, accensio luminum.

φωτεινός, *ἡ*, *ὄν*· 1) lucidus, a, um· 2) ἐν τῷ ζῳῳ. τὸ φωτεινὸν καὶ τὸ σκοτεινόν, lumen et umbra.

φωτεινῶς, lucide.

*φωτιά, *ἡ*· 1) ignis, -is, *ἀ*. 2) incendium, -ii, οὐ. 3) *δ* σῖτος εἶναι φώτιά, annonae incendit.

φωτίζω· 1) lumino illuminio, -are, illustro -are; μεταφ. mentis oculos illuminio, docco, -ομαι, illuminor, ari· 2) = φανερώ, illuminio, -are.

φῶτισμα, τό, (φῶτισις, *ἡ*), illuminatio mentis.

φωτισμός, *δ*, illuminatio, *θ*.

φωτιστικός, illuminans, -ntis.

φωτοβολέω -ῶ, radios fundo, ere; splendo, resplendo, -ere.

φωτοβολία, *ἡ*, radiatio, *θ*.

φωτοβόλος, *ον*, radiatus, a, um.

φωτολαμπής, luce splendens.

φωτοφορέω -ῶ, lucem afferō.

φωτοφόρος, *ον*, lucem afferens.

φωτοχυσία, *ἡ*, luminis effusio, *θ*.

X

X, *χ* (*χι*)· 1) τὸ εἰκοστὸν πρῶτον γράμμα, littera *χ*. 2) ὡς ἀριθμ. σημεῖον τὸ μὲν *χ* = sexcenta, τὸ δὲ *χ* = sexcenta millia· 3) ἐν ἐπιγρ. X = χίλιοι, mille· 4) παρὰ τοῖς γραμμασι καὶ κριτ. X est signum loci spurii.

χάζομαι, recedo, -ere.

χαίνω (πρὸ κμ. κέχρηται)· 1) hio, -are 2) μεταφ. χαίνω πρὸς τι, hio aliquid, cupide appeto aliquid· δδ. 3) *δ* κερηνῶς λαός, hians populus.

χαίρεκατέω -ῶ, alienis malis gaudeo.

χαίρεκαλία, *ἡ*, gaudium de alienis malis; malevolentia, -ae, *θ*.

χαίρεκακος, *ον*, qui aliorum calamitate ἢ malis gaudet.

χαίρεκάκως, maligne.

χαίρετίζω τινά, saluto aliquem.

χαίρετισμός, *δ*, salutatio, *θ*.

χαίρω (ἐχάρην), gaudeo (gavisus

sum) -ere· φράσ. α') — τινι ἢ ἐπὶ τινι, gaudeo, delector (-ctatus sum), contentus sum aliqua re· β') — πράττω, libenter facio· γ') χαίρε, salve, salvus sis, vale· δ') χαίρειν ἐῶ, ἢ κελεύω τι, valere jubeo, omitto, negligo aliquid· ε') προσεῖπεν αὐτῷ χαίρειν, salutavit eum· ζ') ἐν ἐπιστ. Φίλιππος Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν (ἔπον. λέγει), Philippus Alexandro S. P. D. (=salutem pluriman dicit).

χαίτη, *ἡ*, juba, -ae, *θ*.

χαίτης, *α*, *εν*, jubatus, a, um.

χαίτωμα, τό, juba, -ae, *θ*.

χάλαζα, *ἡ*, grando, *θ*. chalazium.

χαλαζάω -ῶ, grandino, -are.

χαλαζοειδής, *ἐς*, grandine similis.

χαλαζάω -ῶ, grandino, -are· —

οὔμαι, grandine feriō.

χαλαζώδης, grandinosus, a, um.

χαλαρός, *ἀ*, *ὄν*, laxus, a, um, languidus, a, um.

χαλαρότης, ἡ, laxitas, θ.
 χαλαρόω -ῶ, laxo ἢ relaxo, -are
 aliquid; —εῖμαι, laxor, -ari.
 χαλαρῶς, laxe; languide.
 χάλασις, (*χαλάρωσις), ἡ, laxatio,
 -onis, θ. remissio, -onis, θ.
 χάλασμα, τό, 1) laxamentum, οὐ.
 2) νεοελ. eversio demolitio, θ.
 χαλασμός, δ. 1) laxatio, -onis, θ.
 remissio θ. 2) destructio, θ.
 χαλαστήριον, τό, cataracta, θ.
 χαλαστός, ἡ, δόν, laxatilis, e.
 χαλῶ -ῶ. 1) = χαλαρῶ, laxo,
 relaxo, -are; remitto, -ere, ali-
 quid' παθητ' τῷα κεχαλασμένα, arcus
 remissus ἢ relaxatus. 2) οὐδ.
 χαλῶ (=χαλαροῦμαι), laxor, rela-
 xor, -ari. 3) νεοελ. = καταστρέφω,
 destruo.
 χαλεπαίνω τινί ἢ πρὸς τινα, ira-
 scor (succensui), -i, alicui.
 χαλεπός, ἡ, δόν. 1) saevus mole-
 stus, a, um. 2) difficilis gravis, e.
 3) τὰ χαλεπά, mala, -orum, οὐ.
 χαλεπότης, ἡ. 1) difficultas, θ.
 2) asperitas, -atis, θ.
 χαλεπῶς. 1) moleste 2) difficul-
 ter vix. 3) irate.
 χαλιναγωγέω -ῶ, freno duco ἢ freno,
 refrēno, -are.
 χαλιναγώγησις, ἡ, refrenatio, θ.
 χαλινός, δ, iranum, -i, οὐ.
 χαλινοφόρος, freniger, a, um.
 χαλινδῶ -ῶ, freno, -are.
 χαλίνωσις, ἡ, frenatio, θ.
 χάλιξ, δ, ἡ, silex, ἄ. θ.
 χαλκεία, ἡ, ars aerarii.
 χαλκεῖον, τό, officina aerarii.
 χαλκέντερος, ον, aerea intestina
 habens; laborum patiens.
 χάλκεος, οὖς, οὖν. 1) aereus, a,
 um. 2) aeratus, a, um.
 χάλκευμα, τό, ex aere factum.
 χαλκεύς, δ, aerarius, -i, ἄ.
 χαλκευτήριον, τό, aeraria, θ.
 χαλκευτικός, ἡ, δόν, ad aerarium
 pertinens.
 χαλκεύω. 1) aerariam artem tracto,
 -are. 2) ex aere fabrico.
 χαλκήλατος, ον, ex aere ductus;
 aeratus, a, um.
 χαλκήρης, ες. 1) ex aere compa-

ctus, a, um. 2) aere instructus.
 χαλκίον τό, aereum vas.
 χαλκίς, ἡ, chalcis, -idis, θ.
 χαλκοβαρής, ες, aere gravis.
 χαλκογράφος, δ, qui in aere scul-
 pit, chalcographus, -i, ἄ.
 χαλκοειδής, ες, aere similis.
 χαλκοθώραξ, δ, aereum thoracem
 habens.
 χαλκοπλάστης, faber aerarius.
 χαλκόπους, δ, ἡ, aeripes, edis.
 χαλκοπερόσσωπος, ον, homo per-
 frictae frontis, effrons, -ntis.
 χαλκοπρῶρος, ον, aeram (aera-
 tam) proram habens.
 χαλκοπώλης, δ, qui aes vendit
 χαλκός, δ. 1) aes (aeris), οὐ. 2)
 vasa aerea. 3) aereus (nummus).
 χαλκοτυπέω -ῶ, aes cudo -ere.
 χαλκοτυπική, ἡ, ars aerarii.
 χαλκοτύπος, δ, aerarius, -ii, ἄ.
 χαλκόντυπος, ον, ex aere factus.
 χαλκουργεῖον, τό. 1) officina ae-
 rarii. 2) aerifodina, -ae, θ.
 χαλκουργέω -ῶ, ex aere fabricor.
 χαλκουργία, ἡ, operatio ex aere.
 χαλκουργική, ἡ, ars aerarii.
 χαλκουργός, δ, aerarius, -ii, ἄ.
 χαλκοῦς, ἡ, οὖν, ἴδε χάλκεος.
 χαλκοῦς, δ, nummus aereus ἢ
 ἀπλ. aereus, -i, ἄ. chalcus, -i, ἄ.
 χάλκωμα, τό, vasaeneum; aera-
 mentum, -i, οὐ.
 χαλκῶνητος, ον, aere emptus.
 χαλκωρυχεῖον, τό, aerifodina, θ.
 χαλκωρυχέω -ῶ, aes effodio.
 χαλκωρύχος, δ, aeris fossor.
 χαλυβδικός, χαλυβτικός. (*χαλύ-
 βδινος, ον), e chalybe factus, a,
 um; chalybeus, a, um.
 χάλυψ, δ, chalyps, ypis, ἄ.
 χαμάδις, χαμᾶζε, humi, in terra.
 χαμάθεν, ex humo.
 χαμαί, humi in terra.
 χαμαίζηλος, ον, 1) humi serpens.
 2) humilia rectans. 3) humilis, e.
 χαμαικεράσιον, τό, fructus cha-
 maecerasi.
 χαμαικοιτέω -ῶ, humi cubo.
 χαμαικοίτης, χαμαίκοιτος, ον,
 humi cubans.
 χαμαικοιτία, ἡ, humi cubatio.

χαμπαίλων, δ, chamaeleon, ἀ.
 χαμπαίμηλον, chamaemelon, οὐ.
 χαμπαίστρατος, ον, humi stratus.
 χαμπαίτυπτον, τό, lupanar, οὐ.
 χαμπαίτυπτον -ῶ, humi caeda.
 χαμπαίτυπη, ἡ, scortum, οὐ.
 χαμπαίτυπη, ἐς, humi prostratus; μετφ. vilis, vulgaris, e.
 χαμπαίτυπη, ἡ, vita meretrica.
 χαμπαίτυπικός, lupanaris, e.
 χαμπαίτυπος, δ, scortator, ἀ.
 χαμπαρπής, ἐς, humi repens; humilis, e; adjectus, a, um.
 χαμπαρπῶς, humiliiter; abjecte.
 χαμπαυνῶ -ῶ, humi cubo.
 χαμπαύνης, δ, humicubans.
 χαμπαυνία, ἡ, humi cubatio.
 χαμπαῖλος, ἡ, ὄν, humilis, e.
 *χαμπαῖλῶν, demitto aliquid.
 χαμπαῖλῶς, humiliiter.
 χαμπαῖον, e terra.
 *χαῖον = ἀπόλλυμι δ ἴδε.
 χαῖος, τό, chaos, -i, ἀ. μετφ. confusio, -onis, θ.
 χαρά, ἡ, gaudium, -ii, οὐ.
 χάραγμα, τό· 1) nota impressa ἢ insculpta. *2) νεοελ. τὰ χαράγματα, prima lux, aurora.
 χάραγμος, δ, incisio, -onis, θ.
 χαράδρα, ἡ, sulcus torrentis.
 χαράδρῶν -ῶ, salebrosus reddo.
 χαράδρῶδης, ἐς, salebrosus.
 χαράκιον, τό, vallus, -i, ἀ.
 χαράκῶν -ῶ· 1) vallo, -are, vallo munio, -ire· 2) — ἀμπελον, pedo.
 χαράκτηρ, δ· 1) nota impressa ἴδ. nummis· 2) — προσώπον, lineamentum, οὐ. 3) character, -ēris, ἀ.
 χαράκτηρίζω· 1) caractere distinguo (-nxi). -ere· 2) characterem exprimo, -ere.
 χαράκτηρισμός, δ, denotatio, designatio (rei alicujus).
 χαράκτηριστικός, ἡ, ὄν, aptus ad discernendum.
 χαράκτης, δ, qui imprimit.
 χαράκτος, impressus, a, um.
 χαράκωμα, τό, vallum, -i, οὐ.
 χαράκωσις (ἀμπ.) pedatio, θ.
 χάραξ, δ· 1) vallus, -i, ἀ. vallum, -i, οὐ. 2) pedamentum, -i, οὐ.
 χάραξις, ἡ, incisio, θ.

χαράσσω καὶ -ττω· 1) scalpo, sculpo (-psi) -ere, aliquid· 2) imprimo, -ere· 3) nummos cudo.
 χαριδότης, δ, gratiae dator.
 χαρίεις, εσσα, εν· 1) venustus, a, um· 2) jucundus gratiosus.
 χαριεντίζομαι, jocor, -ari; lepida urbanitate utor· χαριεντίζομαι, η, ον, jocabundus, a, um.
 χαριέντισμα, τό, facete dictum.
 χαριεντισμός, δ, urbanitas in facete dicendo.
 χαριέντως, lepide eleganter.
 χαριεστέρως, gratius.
 χαρίζομαι τινι· 1) gratificor (-atus sum), -ari, alicui· 2) = ἐνδίδωμι τινι, indulgeo, -ere, alicui.
 χάριν, gratiā (alicujus).
 χάρις, ἡ· 1) gratiā, θ. venustus, θ. 2) benevolentia, θ. 3) beneficium, -ii, οὐ. 4) χάριτες, χάρις, gratus, θ. πλ. gratiae, -arum, θ. 5) πρὸς χάριν, in gratiam· 6) ἐν χάριτι τινος ἢ τινι = (χαριζόμενος τινι) in alicujus favorem, gratum alicui (faciens)· 7) χάριτες, gratiae, arum, θ.
 χαρίσιος, α, ον, laetus, a, um.
 χάρισμα, τό· 1) donativum, -i, οὐ. *2) νεοελ. — (= δωρεάν), gratuite
 χαριστήριος, ον, gratulatorius, a, um; gratiae causa factus.
 χαριστικός, gratiosus, a, um.
 χαριτώ -ῶ, gratiosum (amabilem) reddo aliquem; κεχαριτωμένος, η, ον, gratiosus; a, um.
 χάριμα, τό· 1) gaudium, οὐ. laetitia· 2) oblectamentum, οὐ.
 χάρμη, ἡ· clamor bellicus.
 χαρμονή, χαρμωσύνη, ἡ, gaudium, -i, οὐ. laetitia, -ae.
 χαρμωσύνος, ον, gratus, a, um.
 χαροδότης, δ, laetitiae dator.
 χαροποιῶ -ῶ, laetifico (aliquem)
 χαροποιός, δ, gaudii et laetitiae efficiens; laetiicans.
 χαροπός, ἡ, ὄν· 1) laetitiam vultu praeficiens· 2) caesius.
 χάρτης, δ, charta, -ae; θ. φύλλον χάρτου, plagula, -ae, θ.
 *χάρτινος, chartaceus, a, um.
 χάρτιον, τό, chartula, -ae, θ.
 *χαρτονόμισμα, nummus papyrius.

χαρτοπωλείον, taberna chartaria.
 χαρτοπώλης, *δ*, chartarius, *ἀ*.
 *χαρτόσημον, charta signata.
 χαρτοφυλάκειον, scrinium, *οὐ*.
 χαρτοφύλαξ, *δ*, chartarum custos.
 χασκάω, inhio alicui rei.
 χάσκαξ, *δ*, hietans, -ntis.
 χάσκω, hio, -are, hisco.
 χάσμα, τό, hiatus, -us, *ἀ*.
 χασμάσμαι -ῶμαι, hio -are.
 χάσμη, χάσμησις, *ἡ*, oscitatio, *θ*.
 χάσμημα, τό, hiatus, -us, *ἀ*.
 χασμώδew -ῶ, oscito, -are.
 χασμώδης, *ες*, saepe oscitans.
 χασμώδης, *ἡ*, hiatus, -us, *ἀ*.
 χανλιόδους, *δ*, *ἡ*, exserto dentes
 habens, *δ* —, dens exsertus.
 χαῦνος, *ον*, laxus, a, um.
 χαννότης, *ἡ* 1) laxitas, -atis, *θ*.
 2) languor, -oris, *ἀ*.
 χαῦνος, languide.
 χαύνωσις, *ἡ* 1) laxatio, -onis,
θ. 2) languor, -oris, *ἀ*.
 χαννωτικός, *ἡ*, *όν*, laxans.
 χέζω, caso (-avi), -are.
 χειλέφωνος ἢ χειλόφωνος, *ον*,
 labialis e.
 χειλοποιτέw -ῶ, labiis sorbeo.
 χειλάριον, τό, labellum, *οὐ*.
 χεῖλος, τό 1) labrum, -i, *οὐ*. 2)
μετφ. labrum, -i, *οὐ*. litus.
 χεῖλῶw -ῶ, labro circumdo.
 χεῖλωμα, τό, labrum, -i, *οὐ*.
 χεῖλων (*χειλαρᾱς), labeo, -onis,
 labiosus, a, um.
 χεῖμα, τό, hiems -emis, *θ*.
 χειμαδένω, hiberno, -are.
 χειμάδιον, τό, hibernaculum, *οὐ*.
 χειμάδιος, hibernus, a, um.
 χειμάζω 1) = παραχειμάζω, hiberno,
 -are 2) hiemo, -are 3) —ομαι,
 tempestate agitor.
 χειμαίνω, hiemo, -are.
 χειμαρρῶς, *δ*, torrens, -ntis, *ἀ*.
 χειμαρρώδης, *ες*, torrenti similis.
 χειμάς, *ἡ* 1) tempus hibernum.
 2) vestis hiberna.
 χειμασία, *ἡ*, hiematio, -onis, *θ*.
 χειμερία, *ἡ*, tempus hibernum.
 χειμερίζω, hiemen traduco.
 χειμερινός, *ἡ*, *όν*, χειμέριος, a, *ον*.
 1) hiemalis, e 2) hibernus, a, um.

χειμέτλη, *ἡ*, χειμέτλον, τό, per-
 nio, -onis, *θ*.
 χειμετλιάw -ῶ, pernionibus laboro
 χειμών, *δ* 1) = θύελλα, hiems.
 -imis, *θ*. tempestas, *θ*. 2) ἡ ὥρα
 τοῦ ἔτους, hiems, -emis, *θ*.
 χεῖρ, *ἡ* 1) manus, -us, *θηλ*. 2)
 γραφή. scriptura 3) proboscis ele-
 phanti 4) ἐξουσία, manus 5) =
 πλῆθος, manus (*κνρ.* militum), ma-
 nipulus, -i, *ἀ*. 6) παροιμ. χερσὶν
 ἀνίπτους, manibus illotis.
 χειραγωγέw -ῶ, manu ducō ali-
 quem (caecum) μετφ. viam praeceō.
 —οῦμαι, manu ducor ab aliquo.
 χειραγωγία, *ἡ*, manuductio, *θ*.
 χειραγωγός, *δ*, manu ducens.
 χειραλειπτέw -ῶ, manus ungo.
 χειράμαξα, *ἡ*, χειραμάξιον, τό,
 manuale vehiculum, -i, *οὐ*.
 χειραπτάζω, manibus tracto.
 χειραφεσία, *ἡ*, emancipatio, *θηλ*.
 manumissio, -onis, *θ*.
 χειραφετέw -ῶ, emancipo, -are.
 χειράφετος, *ον*, emancipatus.
 χειραψία, *ἡ*, tactio manu.
 χειριδωτός, manuleatus, a, um.
 χειρίζω (*χειρίζομαι*) τι 1) mani-
 bus tracto 2) administro.
 χεῖριξις, *ἡ*, operatio chirurgi.
 χεῖριος, a, *ον*, = ὑποχειρίος.
 χεῖρίς, *ἡ* 1) manica, -ae, *θ*. 2)
 chiroteca, -ae, *θ*.
 χειρισμός 1) operatio chirurgi.
 2) tractatio, *θ*. 3) administratio, *θ*.
 χειριστής, *δ*, administrator, *ἀ*.
 χεῖριστος, *η*, *ον*, pessimus, a, um;
 deterrimus, a, um.
 χειρόβιος, χειροβίωτος, *ον*, ma-
 num labore vivens.
 χειρόγραφον, chirographon, *οὐ*.
 χειρόδεσμος, *ον*, manica ferrea;
 manicae -arum, *θ*.
 *χειρόδετος, *ον*, manus vinctus.
 χειροθήκη, *ες*, manu tractabilis,
 e, mansuetus, a, um.
 χειροθήκη, *ἡ*, chirotheca, -ae, *θ*.
 χειρολαβίς, *ἡ*, stiva aratri.
 χειρόμακτρον, τό 1) mantele, -is,
οὐ. 2) mappa -ae, *θ*.
 χειρομαντεία, *ἡ*, divinatio ex inspec-
 tione manuum.

χειρόμαντις, δ, ἡ, qui ex inspectione manuum divinat.

χειρόνιπτρον, τό· 1) manuum pelvis· 2) manuum lotio.

χειρονομέω -ῶ, gesticulor, -ari.

χειρονομία, ἡ, gesticulatio, θ.

χειρονόμος, ον, gesticulator, δ. ἡ —, gesticularia, -ae, θ.

χειρόνως, deterius.

χειροπέδη, ἡ, manuum vinculum; manicae, -arum, θ.

χειροπληθής, manum implens.

χειροποιέω -ῶ, manu facio.

χειροποίητος, ον, manu factus.

χειροπόνητος, manu elaboratus.

χειρότερος, α, ον, pejor, -jus.

χειρότενκτος, ον, = χειροποίητος.

χειροτεχνέω -ῶ, opifex sum.

χειροτέχνημα, τό· 1) opus manu factum· *2) opus acu factum.

χειροτέχνης, δ, opifex, -icis, δ.

χειροτεχνία, ἡ, opificium, οὖ.

χειροτονέω -ῶ, manum extendo ἢ porrigo; δθ. creo, -are, aliquem, δ χειροτονῶν, creator, -ris, δ. -οῦμαι, creor, designor (-atus sum), -ari,

χειροτονῆς, χειροτονημένος, creatus, de signatus, a, um.

χειροτονητής, δ, creator, δ.

χειροτονητός, ἡ, ὅν, suffragis creatus, a, um.

χειροτονία, ἡ, creatio, θ.

χειροουργέω -ῶ, manibus operor.

χειροῦργημα, opus manu factum.

χειροουργία, ἡ· 1) operatio manibus· 2) chirurgia, -ae, θ.

χειροουργικός, ἡ, ὅν, chirurgicus, a, um ἡ —, chirurgica.

χειροουργός, δ, chirurgus, -i, δ.

χειρόω -ῶ, -οῦμαι τινα, manu (vi) supero, subigo, aliquem.

χείρων, ον, pejor, -us (-oris); deterior, -us (-ioris).

χειρωναντικός, ἡ, ὅν, ad opificem pertinens.

χειρωνάνκτης, χειρώνναξ, δ, opifex, -icis, θ. operarius, -ii, δ.

χειρώνναξία, ἡ, opificium, οὖ.

χειρώσις, ἡ, snbjugatio, θ.

χειρωτός, vi redactus, a, um.

χειλιδονίζω, ρ. hirundines imitor voce; barbare loquor, -i.

χειλιδών, ἡ, hirundo, -inis, θ.

χέλυον, τό, chelyon, -i, οὖ.

χέλυσ, ἡ, chelys, -yos, θ.

χελώνη, ἡ, testudo, θ.

χελώνιον, χελώνειον, τό, testudo (testa testudinis).

χελωνοειδής, testudine similis.

χερμάδιον, τό, χερμάς, ἡ, saxum manuale.

χέρνιβον, τό, manuum pelvis.

χέρνιμμα, τό, manuum lotio,

χερνίστομαι, manus, lavo.

χέρνιψ, ἡ, manualis aqua.

χερρόνησος, χερρόνησος, ἡ, peninsula, ae, θ.

χέρσος, ον, desertus, incultus, a, um; -asper, a, um; ἡ χέρσος, solum desertum; terra continens.

χερσαῖος, terrester, tris, tre.

χερσεσία, ἡ, locus incultus.

χερσεύω ἡ — ομαι· 1) incultus jaceo· 2) terram continentem vector.

χερσόβιος, in continentem vivens.

χερσόθεν, a continente.

χερσόθι, in continenti.

χερσομανέω -ῶ, desertus et incultus fio, silvesco, -ere.

χέρσονδε, in continentem.

χερσόω -ῶ· 1) efficio ut terra fiat inculta et deserta· 2) terram continentem efficio; χερσοῦνται, desolatur, exsiccatur, steriliscit.

χερσώδης, es, incultus, a, um.

χεσᾶς (χεῖᾶς), δ, qui cacat.

χεσεῖω, cacaturio, -ire.

χεῦμα, τό, fusum, οὖ. 1) flumen, οὖ. unda, θ. 2) libamen.

χέω, fundo (fudi), ere aliquid;

χέομαι, fundor (fusus sum), -i.

χηλή, ἡ· 1) forfex, -icis, θ. 2) acus ad plectendum.

χηλός, ἡ, arca capsula, -ae, θ.

χηλόω -ῶ, acu texo ἢ plecto.

χημεία, ἡ chemia; ae, θ.

χημεῖον, τό, officina chemica.

χημικός, ἡ, ὅν, chemicus, a, um.

χῆν, δ, ἡ, anser, -eris, δ.

χῆνιον, τό, anserculus, δ.

χῆνειος, χῆνιος, anserinus.

χηνίζω, tibiā (male) cano.

χηνίσκος, δ, anserculus, -i, δ.

χηνοβοσκείον, χηνοτροφεῖον, τό, stabulum anserum.

χηνοβοσκός, χηνοτρόφος, ὁ, qui anseres alit; anserarius, ii, ὁ.

χηνώδης, anserinus (stup. dus).

χῆρ, ὁ, echinus, -i, ὁ.

χῆρα, ἡ, vidua, ae, θ.

χρηρεία, χήρευσis, ἡ, viduitas, -atis, θ. viduivum, -ii, οὐ.

χρηρεύω, viduus sum; μετφ. privatus sum; careo, -ere.

χῆρος, α, ον, viduus, a, um.

χρηροσύνη, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χρηρώ -ω, viduo, are.

χῆρσις, ἡ, viduitas, -atis, θ.

χθαμαλός, ὁ, ὄν, humilis, e,

χθαμαλότης, ἡ, humilitas, θ.

χθαμαλός -ω, humilem reddo.

χθές, ἐχθές, heri.

χθεινός, hesternus, a, um.

χθόνιος, α, ον, terennus, a, um.

χθών, ἡ, terra, -ae, θ.

χιάζω, decusso, -are.

χίασμα, τό, decussis, -is, θ.

χιασμός, ὁ, decussatio, θ.

χιαστός, decussatus, a, um;

χίλῃ, ἡ, pabulum, -i, οὐ.

χιλιάκις, millies.

χιλιαρχέω -ω, tribunus militum. sum; mille militibus praosum.

χιλιαρχος, ὁ, tribunus militum.

χιλιαρχία, munus tribuni militum.

χιλιάς, ἡ, mille.

† χιλιασμός, ὁ, miliarium annorum regnum Christi mille annorum

† χιλιασταί, οἱ, milliarii, -orum.

χιλιετηρίς, ἡ, millenium, οὐ.

χιλιετής, ἑς, milie annorum.

χίλιοι, αι, α, mille.

χιλιοπλάσιος, millies tantum.

χιλιοστός, millesimus, a, um.

χιλιοστός, ἡ 1) millesima pars

2) millenarius numerus 3) cohors mille militum.

χίλος, ὁ, pabulum aridum.

χίμαιρα, ἡ 1) capra, ae, θ. 2) ἐν τῇ μυθολ. chimaera, -ae, θ.

χίμαιρος, ὁ, caper, -pri, ὁ.

χίονεος, α, ον, χιονικός, ἡ, ὄν,

χίονινος, η, ον, χιόνιος, niveus, a, um.

χιονίζω, n.ve obruo; -ομαι, nivesco, *νεοελ. χιονίζει, nix cadit.

χιονόβλητος, ον, nive obrutus, a, um; nivifer, a, um.

χιονοβόλεω -ω, nivibus obruo.

χιονοβόλος, ον, qui nives mittit.

χιονοειδής, ἑς, niveus, a, um.

χιονόχρους, ους, ουν, colore niveo; niveus, a, um.

χιονόχρως, ὁ, ἡ, cuta nivea.

χιονώδης, ες, nivous, a, um.

χιονωτός, ἡ, ὄν, nive obrutus.

χιτών, ὁ, tunica, -ae, θ.

χιτώνιον, -ίσκος, tunicula, θ.

χιτωνίζω τινά, tunico aliquem.

χιών, ἡ, nix, nivis, θ.

χλάζω, turgeo, -ere.

χλαῖνα, ἡ, laena, -ae, θ.

χλαινόω -ω, laenā induo.

χλαμυδοφορῶ, chlamydem gesto

χλαμυδόω -ω, chlamyde vestio.

χλαμυδωτός, ἡ, ὄν, chlamydatum, a, um; paludatus, a, um.

χλαμύς, ἡ 1) chlamys ydis, θ.

2) ἡ τῶν Πρωμ. στρατηγῶν, palutamentum, -i, οὐ.

χλευάζω, irrideo (-si) -ere, cavillo, -are, aliquem ἢ aliquid;

-ομαι, irrideor -eri.

χλευασία, ἡ, χλευασμα, τό, χλευασμός, ὁ, irrisio, θ. cavillatio.

χλευαστής, ὁ, irrisor, oris, ὁ.

χλεύη, ἡ, risus, -us, ὁ.

χλαινώ, ρ. tepefacio, -ομαι, tepesco.

χλιανσις, tepiditas, θ. tepor.

χλιαρός, ὁ, ὄν, tepidus, a, um; μετφ. segnis, e.

χλιαρότης, ἡ, tepor, -oris, ὁ, μετφ. segnitie, -ei, θ.

χλιάω -ω, tepeo, -ere.

χλιδαίνω 1) emollio, -ire; effemino, -are 2) χλιδάω, mollis sum.

χλιδανός, ἡ, ὄν, mollis, e.

χλιδάω -ω, mollis, delicatus sum; suavis sum.

χλιδή, ἡ, deliciae, θ. πλ. luxus, -us, ὁ. 2) effeminata luxuries.

χλιδημα, χλιδος, τό, = χλιδή.

χλιδων, ὁ, amilla, -ae, θ.

χλιερός, ὁ, ὄν, = χλιαρός.

χλιώδης, ες, temperatus, a, um.

χλοάζω, vireo, viresco, -ere.

χλοανθήs, ἑς, virescens, -ntis.

χοροστατέω -ᾶ, choro praeceo.
χοροστάτης, ὁ, qui chorum in-
stituit et ducit, chorostata, -ae, ἄ.
χορτάζω (*χορταίνω) τινά, sagino
-are, aliquem; 2) — ομαι, ἐχορτά-
σθην, (νσοῖ. χορταίνω, ἐχορτάσα),
famem expleo, cibo expleo.

χόρτινος, gramineus, a, um.
χορτάριον, τό, gramen, -inis, οὐ.
χορτασία, ἡ, χορτασμός, ὁ, satu-
ritas, -atis, θ. salietas, -atis, θ.

χόρτασμα, τό, pabulum, οὐ.
χορταστικός, saturabilis, e.
χορτοβολών, ὁ, foenite, -i, οὐ.
χόρτος, ὁ, foenum, -i, οὐ.
χορτόστρωμα, gramine stratum.
χορῳδέω -ᾶ, succino choro.
χορῳδία, ἡ, chori cantus.

χρᾶίνω, 1) leviter tango, -ere· 2)
= μολύνω, inquino, foedo, -are.

χρᾶομαι -ᾶμαι τινι· 1) utor -usus
sum, i, aliquo ἢ aliqua re· 2) ἔχω,
κέκτημαι, habeo, possideo.

χρᾶώ -ᾶ, (χρᾶν) oraculum do ἡ,
edo, χρᾶσθαι τῷ Ἄμμωνι, oracu-
lum potere ab Hammone.

χρεία, ἡ, 1) necessitas, -atis, θ.
2) opus (ἄκλ.).

*χρειάζομαι, mihi opus est.
χρειώδης, ες, utilis, e.
χρεμετάω -ᾶ, — τίλω, hinnio, -ire.
χρεμέτισμα, τό, χρεμετισμός, ὁ,
hinnitus, -us, ἄ.

χρέμμα, τό, sputum, -i, οὐ.
χρέπτομαι, screo, -are.

χρέμψις, ἡ, screatus, -us, ἄ.
χρέος, τό, 1) debitum, -i, οὐ. no-
men; -inis, (ὕ· 2) officium, -i, οὐ.

munus, -eris, ἄ. 3) quod naturae
debemus, fatum, -i, οὐ. mors, -rtis, θ.

χρεώ, ἡ, 1) intigentia, -ae, 2) de-
siderium, οὐ. 3) necessitas, θ.

χρεωκοπέω -ᾶ, 1) novas tabulas
facio· 2) argentariam dissolvo.

χρεωκοπία, ἡ, 1) novae tabulae·
2) decoctio, -onis, θ.

χρεωκόπος, ὁ, decoctor, ἄ.
χρεωστέω -ᾶ, debeo, -ere.

χρεώσις, ὁ, debitor, -oris, ἄ.
χρεωφειλέτης, ὁ, debitor, ἄ.

χρή, oportet; opus est.
χρήζω τινός· 1) opus est mihi ali-

qua re· 2) desidero aliquid.

χρῆμα, τό, 1) res (rei) θ. negotium
οὐ. 2) πλῆθ. opes, -um, θ. divitiae,

-arum, θ. *3) νσοῖ. pecunia, θ.

χρηματίζω, 1) rem, tracto, -are·
2) commercium exerceo, -ere· 3)

ago de aliqua re cum aliquo· 4) —
ομαι, pecuniam mihi comparo.

χρηματικός, pecuniarius, a, um.
χρηματικῶς, pecuniariter.

χρημάσις, ἡ, quaestus, -us, ἄ.
χρηματιστήριον, τό, argentarium
forum.

χρηματιστής, ὁ, qui pecuniam sibi
comparat.

χρηματιστικός, ἡ, ὄν, comparan-
dae pecuniae peritus.

χρηματοφυλάκιον, aerarium, οὐ.
χρηματοφύλαξ, ὁ, pecuniarum ἡ
opum custos.

χρησιμεύω, utilis sum.
*χρησιμοποιέω -ᾶ, in usum con-
verto aliquem ἢ aliquid.

χρησιμοποίησις, ἡ, in usum cor-
versio alicujus rei.

χρήσιμος, ὄν, utilis, e; commo-
dus, a, um.

χρησίμως, utiliter; commode.
χρήσις, ἡ, usus, -us, ἄ.

χρησμοδοσία, ἡ sortilegium, οὐ.
χρησμοδοτέω -ᾶ, oracula edo.

χρησμοδότης, ὁ, sortilegus, ἄ.
χρησμοδότημα, τό, oraculum, οὐ.

χρησμολογέω -ᾶ, vaticinor, -ari.
χρησμολογία, ἡ, vaticinatio, θ.

χρησμός, ὁ, responsum, -i, οὐ.
χρησμοδέω -ᾶ, oracula -edo.

χρησμώδημα, τό, vaticinium, οὐ.
χρησμοδία, ἡ, vaticinatio, θ.

χρησμοδικός, divinatorius.
χρησμοδός, ὁ, fatidicus.

χρηστήριον, τό, oraculum, οὐ.
χρηστήριος, divinatorius, a, um.

χρήστης, ὁ, 1) qui oraculum dat.
2) qui mutuo dedit, creditor, ἄ.

3) foenerator, ἄ.
χρηστικός, ἡ, ὄν, utilis, -e.

χρηστογραφία, ἡ, 1) elegans pi-
ctura· 2) elegans scriptura.

χρηστοθήθεια, ἡ, morum probitas;
boni mores.

χρηστοθήτης, ες, qui probis est

moribus, probus, a, um.
χρηστομάθεια, crestomathia, θ.
χρηστομαθέω -ᾶ, utilia disco.
χρηστομαθής, qui utilia didicit.
χρηστός, ἡ, ὄν, 1) utilis, -e 2) frugalis, -e; bonus, a, um.
χρηστότης, ἡ, 1) utilitas -atis, θ.
 2) frugalitas, θ.
χρίμα, τό, unguentum, -i, οὐ.
χρίσις ἡ, unctio -onjs, θ.
χρίσμα, τό, unctum, -i, οὐ.
χριστεπώνυμος, ὄν, Christo cognominis.
χριστιανίζω, christianis faveo, christianus sum.
χριστιανικός, christianus, a, um.
χριστιανικῶς, christiane.
χριστιανισμός, δ, christianismus, ἄ.
χριστιανός, ὁ, christianus, ἄ.
χριστός, ἡ, ὄν, 1) unctus, a, um
 2) ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, CHRISTUS, ἄ.
χριστοφόρος, Christum ferens.
χρίω 1) ungo ἢ unguo (-nxi, -nctum), -ere 2) obliuo (-levi) -ere 3) χρίομαι, ungor ἢ inungor (-ctus sum) -i.
χρόα, **χροιά**, ἡ, color, -oris, ἄ.
χροιέω -ᾶ, coloro, -are.
χρονίζω, **χρονίζομαι** 1) longo tempore duro et persevero, -are; 2) = βραδύνω, tardo, -are.
χρονικός, ἡ, ὄν 1) ad tempus pertinens 2) ἐν τῇ γραμμ. temporalis, e 3) τὰ χρονικά, chronica.
χρόνιος, α, ὄν 1) diuturnus, a, um; tempestivus, a, um; 2) diuturnus, tardus, a, um.
χρονιότης, ἡ, diuturnitas.
χρονισμός, δ 1) diuturnitas, -atis θ. 2) mora, -ae, θ.
χρονίως, longo tempore.
χρονογραφία, ἡ, temporum descriptio, θ. annales, -ium, ἄ.
χρονογράφος, δ, annalium scriptor; chronographus, -i, ἄ.
χρονολογικός, chronologicus.
χρονολόγος, δ, chronologus, -i, ἄ.
χρόνος, δ 1) tempus, -oris, οὐ.
 2) οἱ χρόνοι τοῦ ῥήματος, tempora verbi 3) ἐν τῇ μετρ. tempus, -oris, οὐ. 4) νεοελ. = ἔτος, annus, -i, ἄ.
χρονοτριβέω -ᾶ 1) tempus tero

et mihi efficio *2) νεοελ. :
 νω, diu tardo, -are, moro
 ***χρονοτριβή**, ἡ, mora, -i
χρυσάλλις, ἡ, chrysalis,
χρυσάνθεμον, chrysanthēon
χρυσανγέω -ᾶ, aureo fu
χρυσανγής, ἑς, auro nite
χρύσεια, τά, fodina aur
χρυσένδετος, ὄν, auro il
 inclusus, a, um.
χρύσεος, οὗς, ἡ, οὖν 1)
 a, um; auro ornatus, a.
χρυσσοῦς (ἵπον. σιατήρ), au
 ἄ. 2) croceus, a, um.
χρυσεραστής, δ, auri an
χρυσήλατος, ὄν, ex aur
 ex auro ducti confectus.
χρυσήλεκτρον, chryselec
χρυσίζω, auro similis su
χρυσίζων, aureolus, a, i
χρύσιος, ἡ, ὄν, aureus,
χρυσίον, τό 1) paulum
 aureus nummus.
χρυσίτης, δ, chrysites, -i
χρυσόγλυφος, δ, auri cel
χρυσόδετος, ὄν, auro lig
 clusus) ἢ obductus, a, um
χρυσοειδής, ἑς, auro sim
χρυσέλικτος, ὄν, auro to
χρυσοθήρας, δ, auri ven
χρυσόθριξ, δ, ἡ, aurico
χρυσόκερως, cornibus au
χρυσόκολλα, ἡ, chrysoco
χρυσόκολλητος, χρυσόκο.
 ex auro conglutinatius.
χρυσοκόμης, χρυσόκομοι
 aurea est coma.
χρυσόλιθος, ἡ, chrysolith
χρυσολόγος, δ, aurilegult
χρυσόμαλλος, ὄν, aureum
 habens; — ὄν δέρας, aure
 viae pecudis.
χρυσόμελον, chrysomelu
χρυσόνημα, τό, filum au
χρυσοποιήμιλος, χρυσοπο
 ὄν, auro distinctus, a, um
χρυσός, δ 1) aurum, -i,
 aureus nummus.
χρυσοστέφανος, ὄν, coroi
 redimitus, a, um.
χρυσόστικτος, ὄν, notis
 distinctus, a, um.

χρυσόστομος, *ον*, os aureum habens; eloquens, -ntis, *ὁ Χρυσόστομος*, Chrysostomus, -i, *ἄ*.

χρυσότεκνικτος, *ον*, ex auro factus χρυσουργέω -*ῶ*, aurifex sum.

χρυσουργός, *δ*, aurifex, -icis, *ἄ*. χρυσοῦς, *ῆ*, οὖν, ἴδε χρύσεος.

χρυσούφαντος, *ον*, ex auro textus, *α*, uni *ῆ* factus, *α*, um.

χρυσοφορέω -*ῶ*, 1) aurum fero. 2) ornamenta aurea gesto, -are.

χρυσοφορία, *ῆ*, gestatio, auri.

χρυσοφόρος, *ον*, 1) aurifer, *α*, um. 2) ornamenta aurea gestaus.

χρυσοφύλαξ, *δ*, auri custos.

χρυσόχειρ, *δ*, *ῆ*, annulos aureos in digitis gestans.

χρυσοχοεῖον, τό, officina aurificis, χρυσοχοέω -*ῶ*, aurum fundo-ere; aurifex sum.

χρυσοχοῖα, *ῆ*, ars, suri fundendi; ars aurificis.

χρυσοχόος, *ον*, aurifex, -icis.

χρυσόχραος, -*ους*, -*ουν*, qui colore aureo est; auricolor; -oris.

χρυσόω -*ῶ*, in auro aliquid.

χρυσόωμα, τό, 1) vas aureum. * 2) = χρύσωσις.

χρυσώνητος, auro emptus, *α*, um.

χρυσωρυχείον, τό, aurifodina.

χρυσωρυχία, *ῆ*, aurifodina, *θ*.

χρυσωρύχος, *δ*, auri effossor.

χρύσωσις, *ῆ*, auratura, -ae, *θ*.

χρυσωτής, *δ*, aurator.

χρυσωτός, inauratus, *σ*, um.

χρῶμα, τό, 1) color, *ἄ*. 2) fucus, -us, *ἄ*. 3) μῶσις. chroma.

χρωματίζω, 1) coloro. 2) tingo. 3) -ομαι, coloror -ari.

χρωματικός, *ῆ*, *ον*, 1) coloratus, *α*, um. 2) μῶσις. chromaticus.

χρωματισμός, *δ*, tinctura, *θ*.

χρωματογραφέω -*ῶ*, pingo, -ere

χρωματογραφία, *ῆ*, pictura, *θ*.

χρώννυμι καὶ χρωννύω, 1) coloro, -are, tingo. 2) contamino.

χρώς, *δ*, cutis, -is, *θ*.

χρῶσις, *ῆ*, tinctura, -ae, *θ*.

χρωστήρ, *δ*, 1) colorator, *ἄ*. * 2) *ὁ τῶν ζωγράφων*, penicillum.

χυδαῖζω, 1) vulgaris fio. * 2) lin-

guam vulgarem loquor.

χυδαῖκῶς, *χυδαῖστι*, vulgo.

χυδαῖος, *α*, *ον*, vulgaris, -a.

χυδαῖότης, *ῆ*, vilitas, *θ*.

χυδαῖώω -*ῶ*, vulgare reddo.

χύδην, 1) fuse, copiose. 2) promiscue

χυλίζω, 1) succum eicio, -ere. 2) in succum verto (aliquid).

χυλισμός, *δ*, succi expressio.

χυλός, *δ*, succus, *ἄ*, humor, *ἄ*.

χυλῶω -*ῶ*, * **χυλοποιέω** -*ῶ*, 1) in-succum verto (aliquid). 2) succum exprimo, -ere.

χυλώδης, *ες*, 1) succo similis, *ε*.

2) succo plenus, *α*, um.

χύλωσις, *ῆ*, 1) succi expressio.

2) succus expressus.

χῦμα, τό, 1) quod effusum est *ῆ* effusum fuit. 2) effusio, -onis, *θ*.

3) libamen, -inis, οὐ.

χυμικός, ad succos pertinens.

χυμός, *δ*, 1) succus, -i, *ἄ*. humor, -oris, *ἄ*. 2) sapor, -oris, *ἄ*.

χυμόω -*ῶ*, saporem excito.

χύνω, ἴδε χέω.

χύσις, *ῆ*, effusio, -onis, *θ*.

χυτήρ, (* **χυτήριον**), fusorium, οὐ.

χύτης, *δ*, fusor, -oris, *ἄ*.

χυτός, *ῆ*, *ον*, 1) fusus, effusus.

2) fusilis, *ε*. 3) fossilis *ε*.

χύτρα, *ῆ*, olla, -ae, *θ*.

χωλαίνω, **χωλεύω**, 1) claudus sum; claudico, μεταφ.—*εἰς τι*, claudico in aliqua re. 2) claudum facio

χώλανσις, **χωλεία**, -*ῆ*, **χώλευμα**, τό, claudicatio, -onis, *θ*.

χωλός, *ῆ*, *ον*, claudus, *α*, um.

χωλότης, *ῆ*, claudicatio, *θ*.

χωλῶω -*ῶ*, claudum reddo.

χῶλωμα, τό, **χῶλωσις**, *ῆ*, claudicatio, -onis, *θ*.

χῶμα, τό, 1) agger, -eris, *ἄ*. 2) = **τύμβος**, tumulus, -i, *ἄ*. * 3) **νεοελ**, humus, -i, *ἄ*. terra, -ae, *θ*.

χωνεία, *ῆ*, fusio, -onis, *θ*.

χωνεῖον, τό, infundibulum, οὐ.

χώνευσις, *ῆ*, **χώνευμα**, τό, 1) conflatura, -ae, coctura, -ae, *θ*.

* 2) **νεοελ**. = **πέψις**, digestio, *θ*.

χωνευτήριον, conflatorium, οὐ.

χωνευτής, *δ*, conflator, *ἄ*.

χωνευτικός, *ῆ*, *ον*, 1) fusorius, *α*,

um. *2) νεοελ. ad concoquendum	mo
aptus, a, um.	σθ
χωνευτός, ή, όν. 1) conflatus, a,	4)
um. 2) fusilis, e.	(u)
χωνεύω. 1) επί μετάλ. conflo, -are,	χ
aliquid; coquo (-xi) -ere, aliquid.	ag
*2) νεοελ. = καταπέπτω την τροφήν,	χ
digero -ere (cibum).	(πλ
χώνη, ή, χώνος, ό, χώνον, τό,	cas
infundibulum, -i, ον.	κτι
χώνιον, τό, = χωνεϊον.	diu
χώννυμι, χωννύω, aggero, -are	-ae
(terram). παθ. tumudo condor.	χ
χώρα, ή, terra, -ae, θ.	πε
χωράριον, τό, arvum segete con-	κος
situm ή άπλ. arvum, -i, ον.	χ
χωρέω -ω. 1) = προχωρώ, cedo	χ
cessi cessum, -re. 2) = δέχομαι, ca-	2) =
pio cepi, captum, -ere,	*χ
χωρησις, ή, capacitas, θ.	χ
χωρητικός, ή, όν, capax, -acis.	χ
*χωρητικότητας, ή, capacitas, θ.	2)
χωρητός, ή, όν, qui capi (per-	χ
cipi) potest.	χ
χωριάζω, rusticor, -ari.	χ
*χωριάτης, ό, rusticus, -i, ά.	χ
χωρίζω. 1) separo, -are. 2) se-	-i,
cerno (-erevi), -ere. 3) —ομαι, α')	χ
me separo, ή separor (separatus	χ
sum) ari. β') removeor (motus	ge
sum) ab aliqua -re. κχωρισμένος,	χ
η, ένον, separatus, secretus, re-	χ

Ψ

Ψ, ψ (ψι), τό 23ον γράμμα, lit-	-ei
tera, ψ. 2) ως αριθμ. σημείον τό	ψ
μην ψ=septingenta, τό δε ψ=se-	ψ
ptingenta millia.	ψ
ψαθαρός, ψαθαρός, ψαθυρός,	ψ
ά, όν, friabilis, e; infirmus, a, um.	ψ
ψάθη (ψάθα), ή, = ψάθος.	spa
*ψαλιδίζω, forfice reseco.	ru:
ψαλίδιον, τό, forficula, θ.	ψ
ψαλιδωτός, fornicatus, a, um.	ψ
ψαλίζω, forfice reseco.	tin
ψάλιον, τό, inferior pars freni.	ψ
ψαλς, ή, forfex, -icis, θ.	ψ
ψάλλω. 1) fidibus cano, psalmo	sal

ψαμαθώδης, arenosus, a, um.
 ψάμμος, ἡ, arena, -ae, θ.
 ψαμμώδης, ες, arenosus, a, um.
 ψάρ (πτ.), sturnus, -i, ἄ.
 ψαρός, ἡ, ὄν· 1) agilis; e· 2) varius, a, um; cinerei coloris.
 ψαῦσις, ἡ, tactus, -us, ἄ.
 ψανστός, ἡ, ὄν· 1) qui tactus est 2) qui tangi potest.
 ψαῦω τινός, tango -ere.
 ψέγμα, τό, vituperium, -ii, οὐ.
 ψέγω· 1) reprehendo, -ere, atiquem· 2) vituperor· 3) ψέγομαι, reprehendor, -i; vituperor, -ari.
 ψεκάδιον, τό, guttula rosis.
 ψεκάζω, guttas demitto.
 ψεκάς, ἡ, ros, ἄ. || guttula.
 ψεκτός, ἡ, ὄν, vituperabilis, e.
 ψεκτώς, vituperabiliter.
 ψέλ(λ)ιον, τό, armilla, -ae, θ.
 ψελλίζω, balbutio, -ire.
 ψελλισμα, τό, ψελλισμός, δ, balbuties, -ei, θ.
 ψελλός, ἡ, ὄν, balbus, a, um.
 ψελλότης, ἡ, balbuties, -iei, θ.
 ψευδαργυρός, δ, argent madulerinum.
 ψευδής, ες· 1) falsus, a, um; 2) mentitus, a, um; ψευδέστατος, η, ον, mendacissimus.
 ψευδιστορέω -ῶ, falsa narro.
 ψευδολογέω -ῶ, falsa loquor.
 ψευδολογία, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψευδολόγος, ον, mendax, -acis.
 ψεύδομαι· 1) = ψευδολογῶ, mentior, -iri· 2) fallo (fefelli) -ere· 3) = ἀπατῶμαι, frustor, -ari.
 ψευδόμαντις, δ, vates falsus.
 ψευδομάρτυς, δ, ἡ, testis falsus.
 ψευδομαρτυρέω -ῶ, falsa testor.
 ψευδομαρτυρία, ἡ, testimonium falsum.
 ψευδανύμφευτος γάμος, nuptiae falsae.
 ψευδοπαιδεία, ἡ, eruditio falsa.
 ψευδοπαρθένος, virgo simulata.
 ψευδοπάτωρ, δ, pater simulatus.
 ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.
 ψευδοπροφήτης, falsus propheta.
 ψευδορκέω -ῶ, falsum juro.
 ψευδορκία, ἡ, perjurium, οὐ.
 ψευδόρκιος, perjurus, a, um.

ψεῦδος, τό, mendacium, οὐ.
 ψευδοσοφία, ἡ, sapientia falsa.
 ψευδόσοφος, ον, falso sapiens.
 ψευδόχριστος, δ, Christi nonem et dignitatem sibi falso tribuens; Pseudo-Christus.
 ψευδόχρυσος, falso auro factus.
 ψεύδω, 1) fallo (fefelli), -ere, aliquid· 2) decipio aliquid.
 ψευδωνυμία, falsum nomen.
 ψευδώνυμος, ον, falsum nomen gerens.
 ψευδωνύμως, falso nomine.
 ψευδῶς, falso mendaciter.
 ψεύσις, ἡ, mendacium, οὐ.
 ψεύσμα, τό, mendacium, -i.
 ψεύστης, ψεύστρια, ψεύστρεια, ἡ, mendax, -acis.
 ψήγμα, τό, 1) ramentum, -i, οὐ.
 2) ψήγματα χρυσοῦ, auri micas.
 ψήκτηρα, ἡ, 1) radula, -ae, θ.· 2) νεοελ. peniculus, -i, ἄ.
 ψηλαφάω -ῶ, ψηλαφίζω τι, contracto (-avi), -are, aliquid.
 ψηλάφημα, τό, ψηλάφισις, ἡ, contractatio, θ. palpum, οὐ.
 ψηλαφητός, contractabilis, e.
 ψηλαφητῶς, contractabiliter.
 ψήξις, ἡ, frigatio.
 ψηφάω -ῶ, cogito, -are.
 ψητός, ἡ, ὄν, assus, a, um.
 ψηφηφορέω -ῶ, suffragium fero.
 ψηφηφορία, ἡ, suffragii ἢ sententiae latio.
 ψηφηφόρος, ον, qui suffragium ἢ sententiam fert.
 ψηφίζω, 1) calculis computo, supputo -are· 2) -ομαι, a) suffragium fero ἢ in eo β) decerno (crevi), -ere, aliquid· γ) -ομαι τινα, suffragiis aliquid creo.
 ψηφίον, τό, calculus, i, ἄ.
 ψηφίς, ἡ, 1) calculus, ἄ. 2) lapillus pretiosus; gemma, θ.
 *ψηφισις, ἡ, decretio, θ.
 ψήφισμα, τό, decretum, οὐ.
 ψηφιστής, δ, calculator, ἄ.
 ψηφοθέτω -ῶ, opus tessellatum facio.
 ψηφοθέτημα, τό, opus tessellatum; tessellatum pavementum.
 ψηφοθέτης, δ, tessellarius ἄ.

*ψηφολέκτης, δ, diribitor, ἀ.

*ψηφολεξία, ἡ, diribitio, θ.

ψηφολογέω -ῶ, 1) artem circulatoriam exerceo, -ere 2) opus tessellatum facio.

ψηφολόγος, δ, tessellarius, ἀ.

ψηφοπαίκτης, δ, qui calculis ludendo fallit.

ψῆφος, ἡ, 1) calculus, -i, ἀ. 2) ἡ διὰ ψήφου γνώμης ἀπόφανσις, suffragium, -i, οὐ. 3) ἡ τοῦ ψηφωτοῦ δδάφους, tessella, θ. tessera, θ.

ψηφηφορέω -ῶ, suffragium fero.

ψηφηφορία, ἡ, suffragii elatio.

ψηφηφόρος, qui suffragium fert.

ψηφών, δ, peritus putator.

ψηφωτός, tessellatus, a, um.

ψήχων, fricando detergo.

ψιάθιον, τό, storeola, -ae, θ.

ψιαθοποιός, δ, tegetarius ἀ.

ψιαθος, ἡ, storea, θ. teges, θ.

ψιθυρίζω, 1) susurro, -are; mur-muro, -are 2) obtrecto.

ψιθύρισμα, τό, susurramen, οὐ.

ψιθυρισμός, δ, susurramen, θ.

ψιθυριστής, δ, susurrator, ἀ.

ψιθύρος, ον, susurrans, -ntis.

ψιθύρος, δ 1) = ψιθυρισμός, susurrus, ἀ. 2) = ψιθυριστής, susurro, ἀ.

ψιλή, ἡ, spiritus lenis.

ψιλός, ἡ, δν, 1) = γυμνός, nudus, a, um 2) = ἄθριξ, glaber, bra, brum; οἱ ψιλοί, milites levis armaturae 3) = λεπτός, tenuis, e.

ψιλότης, ἡ, 1) nuditas θ. 2) calvitium, οὐ. 3) tenuitas, θ.

ψιλόω -ῶ, 1) nudo privo, -are, 2) spiritu leni noto 3) -οῦμαι, α') = ψιλός (φαλακρός) γίγνομαι, glabresco β') spiritu leni notor.

ψίλωμα, τό, calvities, -ei, θ.

ψίλωσις, ἡ, 1) nudatio, θ. 2) pilorum evulsio.

ψιμυθίζω, cerussā illino.

ψιμυθισμός, fucatio per cerussam

ψιμύθιον, τό, cerussa, -ae, θ.

ψιμυθιδόω -ῶ, cerussā illino, cerussā fuco; -οῦμαι, cerussā me illino ἡ fuco, ἐψιμυθιαμέκος, η, ον, cerussatus, a, um.

πίξ, ἡ, mica panis.

*πιτταρίζω, dictata decanto.

πίττακος, (-κός), δ, psittacus.

πίχα, ἡ, panis molior pars.

πιχίον, τό, parva micas panis.

πιχολογέω -ῶ, micas lego.

πῶα, πωάα, ἡ, lumbus, -i, ἀ.

πρόγος, δ, reprehensio, θ.

ψοφέω, -ῶ, 1) sono strepo 2) νεοεὶ. = ἀποθνήσκω, morior, emorior.

ψόφημα, τό, strepitus, -us, ἀ.

ψοφητικός, strepitum edens.

ψοφοδεής, ἐς, ad quosvis sonos ἡ strepitus expavescens.

*ψοφοδεῶς, pavide.

ψόφος, δ 1) strepitus, ἀ. 2) θάνατος ζῶον, mors animalis.

ψοφώδης, ἐς, strepens, -ntis.

ψυγείον, τό, figidarium, -ii, οὐ.

ψυγεύς, δ, refrigerans.

ψύγμα, τό, frigus, -oris, οὐ.

ψυγμός, δ, refrigeratio, θ.

ψυκτήρ, δ, frigidarium, -ii, οὐ.

ψυκτήριος, α, ον, ψυκτικός, ἡ,

δν, refrigeratorius, a, um.

ψυκτός, ἡ, δν 1) refrigeratus, a, um; 2) refrigerandus, a, um.

ψύλλα, ἡ, ψύλλος, δ, pulex, ἀ.

ψυλλίζω, pulico -are, ψυλλίζομαι, me pulico.

ψύξις, ἡ, refrigeratio, θ.

ψυχαγωγέω -ῶ 1) animas duco ἡ deduco 2) animum flecto et attraho, animum alliceo.

ψυχαγωγία, ἡ, animi oblectio.

ψυχαγωγικός, ἡ, δν, animum aliciens, oblectans, -ntis.

ψυχαγωγός 1) ductor (deductor) animarum 2) oblectabilis, e.

ψυχάζω, me refrigero.

ψυχαίος, ad animum pertinens.

ψυχάριον, τό, animula, -ae, θ.

ψυχή, ἡ 1) anima, -ae, θ. vita, -ae, θ. animus, -i, ἀ. 2) ψυχή μου, anima mea! anime mi!

ψυχικός, ἡ, δν, animalis, e.

ψυχόθεν, ex animo.

ψυχραίνω 1) refrigero, -are; -ομαι, frigescō -ere; 2) μετφ. ψυχραίνω τὸν ζῆλόν τινας, studium alicujus restinguo.

ψυχρασία, ἡ, ψύχρευμα, τό 1) frigus, οὐ. 2) ineptiae, θ. πλ.

ψυχρά, ἡ, frigiditas, θ.
 ψυχρίζω, refrigero, -are.
 ψυχρολογέω -ᾠ, frigide dico.
 ψυχρολογία, ἡ, dictio frigida.
 ψυχρολουσία, ἡ, lotio in (aqua) frigida.
 ψυχρολουτέω -ᾠ, -λουτέω -ᾠ, frigida me lavo ἢ labor, -ari.
 ψυχομαχέω -ᾠ 1) ad extremum spiritum depugno 2) = ψυχορραγῶ, animam ago.
 ψυχομαχία, ἡ, ad extremum usque spiritum producta dimicatio.
 ψυχοπομπός, δ, animarum deductor
 ψυχορραγέω -ᾠ, animam ago.
 ψυχορραγία, ἡ, singultus, δ.
 ψύχος, τό, frigus, -oris, ού.
 ψυχοφθόρος, ον, animam perdens; letifer, a, um.
 ψυχόω -ᾠ, animo, -are.
 ψυχρός, δ, ον, frigidus, a, um.
 ψυχρότης, ἡ 1) frigiditas, θ.
 2) — λόγος, frigus, -oris, ού.

ψυχρόω -ᾠ, refrigero, -are; —ομαι, frigesco, -ere
 ψύχω, irigefacto, -are; refrigero, -are; —ομαι, frigesco, -ere.
 ψύχωσις, ἡ 1) = ἐμψύχωσις, animatio, θ. *2) νεύσι. psychosis, θ.
 ψυχοφελής, ἔς, animo utilis.
 ψωλή, ἡ 1) glans penis denudata: 2) = πόσθη, mentula, -ae, θ.
 ψωλόεις, ψωλός, ψώλων, δ, mentulatus, -i, δ.
 ψωμίζω, panem praebeo, -ere; nutrio, -ire; aliquid; —ομαι, panem accipio; nutrior, -iri.
 ψωμιον, τό 1) frustulum panis; *2) νεοελ. = ἄρτος, panis, -is, δ.
 ψωμός, δ, buccae, -ae, θ..
 ψώρα, ψωρίασις 1) scabies, -ei, θ. 2) arborum impetigo, θ.
 ψωραλός, α, ον 1) scabiosus; scaber, bra, brum *2) μεταφ. vilis, e.
 ψωρίω -ᾠ, scabie laboro.
 ψωρώδης, ψωροειδής, ἔς, scabiosus, a, um.

Ω

Ω, ω (ᾠ μέγα)· τό 24ον γράμμα, littera ω 2) ὡς ἀριθμ. ω = octingenta, τό δὲ, ᾠ = octingenta millia.
 ᾠ, δ.
 ᾠ, δ, ᾠ πολὺν πρόσωπον! o qualis facies!
 ᾠ, oh.
 ᾠα, ἡ 1) pellis ovina 2) vestis ex pelle ovina.
 ᾠάριον, τό, ovum parvum.
 ᾠδάριον, τό, cantulus, -i, δ.
 ᾠδε, ᾠδί, sic; hic; hac.
 ᾠδεῖον, τό, Odēum, -i, ού.
 ᾠδή, ἡ 1) cantus, us, δ. 2) carmen, -inis, ού. ode, -es, θ.
 ᾠδικός, ἡ, ον 1) canorus, a, um. canticus, a, um.
 ᾠδίνες, αἱ 1) dolores parturientis 2) dolores vehementes..
 ᾠδίνη, ἡ, dolor, -oris, δ.
 ᾠδινηρός, dolorosus, a, um.
 ᾠδίνω, partus dolores sentio.

ᾠδός, δ, cantor.
 ᾠδονίς, indignatio, θ.
 ᾠέ, ᾠή, ohe!
 ᾠζω, exclamo oh.
 ᾠθέω -ᾠ 1) pello *3) μεταφ. propello 4) —ομαι, trudo -i; pellor, -i.
 ᾠθησις, ἡ, actio trudendi.
 ᾠθίζω 1) trudo (-si) -ere *2) vexo, -are; male tracto, -are; —ομαι, α') in turba premor β') contendendo, -ere.
 ᾠθισμός, δ 1) nixus, quo aliquid amoliri, pellere ἢ dejicere conamur 2) impulsio, propulsio, θ. 3) conflictus, δ. proelium, ού.
 ᾠκέως, celeriter; cito.
 ᾠκύαλος, ον, citus in mari.
 ᾠκύβηλος, ον, celeriter feriens.
 ᾠκυδρόμος, ᾠκύδρομος, ον, celeriter currens.
 ᾠκυδρομέω -ᾠ, celeriter curro..

ὠκυπέτης, δ, celeriter volans.	j
ὠκύπους, ουν, pedibus celer.	ti
ὠκυπορέω -ῶ, celeriter -eo.	θ
ὠκὺς, εἶα, ὕ, celer, -eris, -ere.	-
ὠκύτης, ἡ, celeritas, -atis, θ.	
ὠλένη, ἡ, ulna, -ae, θ.	
ὠμαδῖς, ὠμαδόν, in humeris.	e
ὠμαιοῖς, qui est in humero.	o
ὠμοβορεὺς, ὠμοβόρος, ὠμοβρώς,	p
qui carne cruda vescitur.	
ὠμόθυμος, ον, crudelis, e	u
ὠμοί, heu mihi.	a
ὠμολογημένως, haud dubie.	c
ὠμόδομαι -οῦμαι, crudesco, -ere.	
ὠμοπλάται, αἱ, scapulae, θ.	n
ὠμιον, τό, humerulus, -i, οὐ.	-
ὠμος, δ, humerus, -i, δ.	
ὠμός, ἡ, ὄν· 1) crudus, a, um·	t
2) μεταφ. crudêlis, e.	
ὠμόσιτος, crudis cibis vescens.	n
ὠμότης, ἡ· 1) = ἀπειρα, cruditas,	
-atis, θ. 2) μεταφ. crudelitas, θ.	
crudelitas, θ.	
ὠμοφαγία, ἡ, crudorum voratio.	
ὠμοφάγος, crudis cibis vescens.	
ὠμόφρων, δ, ἡ, crudelis, e.	q
ὠνέσμαι -οῦμαι (ἐπριάμην)· 1) emō	
(emi, -ere)· 2) —τίλη, φέρους, re-	
dimō (-emi -ere) vectigalia.	
ὠνή, ἡ, emptio, redemptio, θ.	
ὠνημα, τό, res emptā.	l
ὠνησις, ἡ, emptio, θ.	
ὠνητής, δ, emptor, -oris, δ.	
ὠνητικός, ἡ, ὄν, emax, -acis.	
ὠνητός, ἡ, ὄν· 1) emptus, a, um;	f
2) venalicius, a, um.	
ὠνιος, α, ον, venalis, e.	e
ὠνος, δ, pretium, -ii, οὐ.	
ὠογενής, ἐς, ex ovo genitus.	c
ὠοειδής, ἐς, ovo similis.	
ὠόν, τό, ovum, -i, οὐ.	
ὠοπώλης, δ, ovorum venditor.	i
ὠόπωλις, ἡ, ovorum venditrix.	t
ὠοσκοπία, ἡ, vaticinatio ex ovīs	
ὠοτοκέω -ῶ, ovum (ova) pario	i
gigno edo, -ere.	
ὠοτοκία, ἡ, ovi generatio.	
ὠοτόκος, ον, oviparus, a, um.	c
ὠοφόρος, ον, ovum ferens.	t
ῶρα· 1) tempus, anni, hora -ae,	c
θ. 2) = καιρός, εὐκαιρία, tempus,	d
-oris, οὐ. hora· 3) aetas florens	c

sus abest· ζ') μεθ' ὑπερθι. quam :
ὡς τάχιστα, quam celerime· ζ')
ὡς πρὸς τι, versus· η') ἐν ἐπιφων·
quam, quantopere· ὡς ἀστεῖος ὁ
ἀνθρώπος, quam urbanus iste est·
θ') φράσεις : ὡς εἰκός· ut aequum
est· 2) πρὸθ. in, ad (aliquem ἢ
σπαν. aliquid)·—3) σύνθ. α') χρόν.
ut, quum, ubi postquam : β') αλ-
τιολογ. quia, quoniam; quod : γ')
τελικ. ut, quo : δ') ὡς μή, ne : ε')
συμπι.=ὥστε, ut.
ὥσάν, ὡς ἄν, dum, donec.
ὡσανεῖ, ὡς ἄν εἰ, prout, tanquam
quasi, pefinde ac si.
ὡσαύτως, similiter.
ὥσει, quasi.
ὥσις, ἡ, impulsus, -us, ἄ.
ὥσπερ, ut, quemadmodum.
ὥσπερεῖ, ὥσπερ εἰ, ut si.
ὥσπερανεί, ὥσπερ ἄν εἰ, quasi.
ὥστε, ut (προηγ. δεικτικῶν).
ὥστις, ὁ, qui trudit.
ὥστιζω, saepius trudo.
ὥστικός, ἡ, ὄν, impellens.
ὥστικῶς, ἐπὶρ. impellendo; tru-
dendo.
ὥστικμός, ὁ, impulsus, us, ἄ.
ὥστός, impellendus, a, um.
ὠτάγχα, ἡ, forceps auricularia.
ὠτακουστέω -ῶ, ausculto.
ὠτακουστής, ὁ, qui auscultat.
ὠταλγέω -ῶ, ὠταλγιδάω -ῶ, au-
rium dolore labōro, -are.
ὠταλγία, ἡ, aurium dolor.
ὠταλγικός, ἡ, ὄν, 1) aurium do-

lore laborans· 2) aurium dolorem
excitans.

ὦ τᾶν, ὦ τάν, o homo!
ὠτειλή, ἡ, cicatrix, -icis, θ.
ὠτικός, ad aurem pertinens.
ὠτίον, τό, auricula, -ae, θ.
ὠτίς, (πι.) otis, -idis, θ.
ὠτογλυφίς, auriscalptum, οὐ.
ὠτοειδής, ἐς, similis auriculae.
ὠτοειδῶς, in formam auriculae.
ὠτός, ὠτος, (πι.) otus, -i, ἄ.
ὠτόεις, εσσα, εν, auritus, a, um.
ὠφέλεια, ἡ, utilitas.
ὠφελέω -ῶ, juvo, adjuvo, -are,
aliquem·—οὔμαι ἀπό τινος, ἐκ τινος
utilitatem capio ex aliquo.
ὠφέλημα, τό, adjumentum, οὐ.
ὠφέλησις, ἡ, utilitas, θ.
ὠφελήτεος, adjuvandus, a, um.
ὠφέλιμος, ον, utilis, e.
ὠχρα, ἡ, ochra, -ae, θ.
ὠχραίνω· 1) pallidum reddo· 2)
pallesco, -ere.
ὠχραντικός, pallidum redens.
ὠχράω -ῶ, palleo, -ere.
ὠχρία, ἡ, pallor, -oris, ἄ.
ὠχρίας, ὁ, homo pallidus.
ὠχρίασις, ἡ, pallor, ἄ.
ὠχρίδω -ῶ, pallesco (-ui), -ere.
ὠχρός, ἄ, ὄν, pallidus, a, um.
ὠχερότης, ἡ, pallor, -oris, ἄ.
ὠχερόω -ῶ· 1) pallidum reddo;
-ere· 2) pallidus sum.
ὠχρωμα, pallor corpori indutus.
ὠψ (ὠπός), ἡ, oculus, -i, ἄ.
φώδης, ἐς, ove similis.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α

Ἀάλας, Ahala, -ae, ἄ.
Ἀαρνα (πόλις) Aharna, -ae, θ.
Ἀβαντιάδης, Abantiades, -ae, ἄ.
Ἀβαντιάς, Abantias, adis, θ.
Ἀβας, Abas, -ntis, ἄ.
Ἀβατος (νῆσος), Abatos, -i, θ.
Ἀββα (πόλις), Abba, -ae, θ.
Ἀβδηρα, Abdëra, -ae, θ.
Ἀβέλλα (πόλις), Abella, ae, θ.
Ἀβελλῖνον (πόλις), Abellinum, οὐδ.
Ἀβεντῖνον (ὄρος), Aventinum, οὐδ.
Ἀβνοβα (ὄρος), Abnoba, -ae, ἄ.
Ἀβος (ὄρος), Aba, -ae, ἄ.
Ἀβυδός (πόλις), Abydus, -i.
Ἀβυδηγός, Abydaenus, a, um.
Ἀγαθοεργοί (ἐν Σπάρτῃ), Agathurgi, -orum, ἄ. πλ.
Ἀγαθονλήης, Agathocles, -is.
Ἀγαμέμνων, Agamemnon, -onis, ἄ.
Ἀγήνωρ, Agenor, -oris, ἄ.
Ἀγησίλαος, Agesilaus, -i, ἄ.
Ἀγλαΐα, Aglaia ἢ Aglaja, θ.
Ἀγλαοφών, Aglaophon, ἄ.
Ἀγρίππας, Agrippa, -ae, ἄ.
Ἀγριππῖνα, Agrippina, ae, θ.
Ἀγγυλα (πόλις), Agylla, -ae, θ.
Ἀγύριον, Agyrium, -i, οὐ.
Ἀδραμύτιον, Adramytëuns.
Ἀδράστεια, Adrastëa, -ae, θ.
Ἀδραστός, Adrastus, -i, ἄ.
Ἀδρία (πόλις), Hadria, -ae, θ.
Ἀδρίας, Hadria, -ae, ἄ.
Ἀδριανός, Hadrianus.
Ἀδωνις, Adônis, -idis, ἄ.
Ἀθαμανία, Athamania, -ae, θ.
Ἀθάμας, Athamas, -ntis, ἄ.
Ἀθηνᾶ, Minerva, -ae, θ.
Ἀθῆναι, Athenae, -arum.
Ἀθῆναιον, Athenaeum, -i, οὐ.
Ἀθηνῖον, Athenio, -onis, ἄ.
Ἀθηνόδωρος, Athenidorus, -i, ἄ.
Αἰαίη (νῆσος), Aeëa, -ae, θ.
Αἰανός, Aeucus, -i, ἄ.

Αἰανίδης, Aeacius, -i, ἄ.
Αἴας Ajax, -acis, ἄ.
Αἰγαί (νῆσοι), Aegae, arum, θ.
Αἰγαῖον πέλαγος, Aegeuns mare.
Αἰγέυς, Aegeus, -i, ἄ.
Αἴγινα, Aegina, -ae, θ.
Αἴγιον, Aegium, -i, οὐ.
Αἰγὸς ποταμοί, Aegos flumen.
Αἰγούσαι (νῆσοι), Aegates; um, θ.
Αἴγυπτος, Aegyptus, -i, θ.
Αἰήτης, Aeëta, -ae, ἄ.
Αἰθιοπία, Aethiopia, ae, θ.
Αἰλία (Ἰερουσαλήμ), Aelia, ae.
Αἰμίλιος, Aemilius.
Αἰμονία (Βοιωτία), Aemonia, -ae.
Αἰνείας, Aeneas, ae, ἄ.
Αἰνεΐδς, Aeneis, idis, θ.
Αἰολία, Aeolia, -ae, θ.
Αἰολεΐς, Aeoles, uns ἢ Aeolii.
Αἰόλος, Aeolus, -i, ἄ.
Αἴσωπος, Aesopus, -i, ἄ.
Αἴτην, Aetna, -ae, θ.
Αἰτωλία, Aetolia, -ae, θ.
Ἀκαδήμεια, Academia, -ae, θ.
Ἀκαρνανία, Acarnania, -ae, θ.
Ἀκράγας (πόλις), Agrigentum.
Ἀλεξάνδρεια, Alexandria, ae, θ.
Ἀλέξανδρος, Alexander, dri, ἄ.
Ἄλκестις, Alcestis, -is, θ.
Ἀλκιβιάδης, Alcibiadës, -is, ἄ.
Ἄλπεις, Alpes, -ium, θ.
Ἀλφειὸς (ποταμός), Alpheus, -i, ἄ.
Ἀμαδρυάδες, Hamadryades, -arum.
Ἀμαζών, Amazon, onis, θ.
Ἀμάλθεια, Amalthea, -ae, θ.
Ἀμμών, (Jupiter) Ammon.
Ἀμφικτιόνες, Amphictyones.
Ἀμφικτιονία, ancilium Amphictyonum.
Ἀμφιλοχία, Amphilochia, θ.
Ἀμφιτρίτη, Amphitrite, -es, θ.
Ἀμφιτρυών, Amphitryo, -onis, ἄ.
Ἀνακρέων, Anacreon, -ontis, ἄ.

Ἀνδρομάχη, Andromache, -es, θ.
 Ἀνδρομέδα, Andromeda, -ae, θ.
 Ἀντιόχεια, Antiochia, -ae, θ.
 Ἀντίχριστος, δ, Antichristus.
 Ἀπέννινα ὄρη, Appenninus, -i, δ.
 Ἀπόλλων, δ, Apollo, -inis, δ.
 Ἀππίος, δ, Appius, -ii, δ.
 Ἀραβία, ἡ, Arabia, -ae, θ.
 Ἀραβ, δ, Arabs, -abis, δ.
 Ἀργαφόντες, Argiphontes, -is, δ.
 Ἀργολίς, ἡ, Argolis, -idis, θ.
 Ἀργος, Argi, -orum, δ.
 Ἀργώ, ἡ, Argo, -us, θ.
 Ἀρειος Πάγος, Areopagus, -i, δ.
 Ἀρης, δ, Mars, -rtis, δ.
 Ἀριάδνη, ἡ, Ariadna, -ae, θ.
 Ἀρτεμῖς, ἡ, Diana, -ae, θ.
 Ἀσία, ἡ, Asia, θ.
 Ἀσκληπιάδης, δ, Asclepiades, δ.
 Ἀσκληπιός, δ, Aesculapius, δ.
 Ἀτλαντικός, δ, Atlanticus, a, um.
 Ἀτλαντίς, Atlantis, -idis, θ.
 Ἀτλας, Atlas, -antis, δρ.
 Ἀττική, Attica, -ae, θ.
 Αὐγούστα, Augusta, -ae, θ.
 Αὐγουστος, Augustus, -i, δρ.
 Ἀφροδίτη, Venus, -eris, Gypriis.
 Ἀχαΐα, Achaja, -ae, θ.
 Ἀχελῷος, Achelous, -i, δρ.
 Ἀχέρων, Achéron, -ntis, δ.
 Ἀχιλλεύς, Achilles, -i, δ.

Β

Βαβυλών, Babylon, -onis, θ.
 Βάκχος, Bacchus, -i, δ.
 Βοιωτία, Boeotia.
 Βόσπορος, Bosporus, -i, δ.
 Βυζάντιον, Byzantium, -ii, οὐδ.
 Βυζαντινός, Byzantinus, a, um.

Γ

Γάδεια, τὰ, Gades, -ium, δ.
 Γάιος, δ, Gajus.
 Γαλλία, Γαλατία, ἡ, Gallia, -ae, θ.
 Γανυμήδης, δ, Ganymèdes, -is, δ.
 Γερμανία, ἡ, Germania, -ae, θ.
 Γοργίας, δ, Gorgias, -ae.
 Γοργόνη, ἡ, Gorgona, -ae, θ.
 Γοργώ, ἡ, Gorgon, -onis, θ.

Δ

Δαΐδαλος, δ, Daedalus, -i, δ.

Δανάη, ἡ, Danae, -es.
 Δαναοί, οἱ, Danaï, -ōrum.
 Δαρεῖος, δ, Darëus ἢ Darius, -i.
 Δαυλὶς ἢ Δαύλεια, ἡ, Daulis, -idis.
 Δελφοί, οἱ, Delphi, ōrum, δ.
 Δῆλος, ἡ, Delos, (-us), -i, θ.
 Δημήτηρ, ἡ, Ceres.
 Δημήτριος, δ, Demetrius, -i, δ.
 Διογένης, δ, Diogenes, -is, δ.
 Διονύσιος, δ, Dionysius, -i, δ.
 Διόνυσος, δ, Bacchus, -i, δ.
 Διόσκουροι, οἱ, Castor et Pollux.

Ε

Ἑκάτη, ἡ, Hecate, -es, θ.
 Ἑκβάτανα, τὰ, Ecbatana, -orum.
 Ἑκτωρ, δ, Hector, -oris, δ.
 Εἰλείθυια, ἡ, Lucina, -ae, θ.
 Ἑλένη, ἡ, Helena, -ae, θ.
 Ἑλένος, δ, Helenus, -i, δ.
 Ἑλευσίς, ἡ, Eleusis, -is, θ. ||
 Ἑλευσίνιος, Eleusinius, a, um ||
 τὰ — α μυστήρια, mysteria Eleu-
 sinia.
 Ἑλικών, δ, Helicon, -ōnis, δ.
 Ἑλλάς, ἡ, Hellas, -adis, θ. Grae-
 cia, -ae, θ.
 Ἑλλησπόντος, δ, Hellespontus, -i.
 Ἐπαμεινώνδας, δ, Epaminondas.
 Ἐπιμηθεύς, δ, Epimethes, -i, δ.
 Ἐρατώ, ἡ, Eratu, -us, θ.
 Ἐρεχθεῖον, τό, Erechteum, -i, οὐδ.
 Ἐρεχθεύς, δ, Erechteus, -ci, δ.
 Ἐριν(ν)ύς, ἡ, Erinnyes, -yos, θ.
 αἱ Ἐριννύες, Furiae, -arum, θ.
 Ἐρμῆς, δ, Mercurius, -ii, δ.
 Ἐτεοκλῆς, δ, Eteocles, -is, δ.
 Ἑβὰ, ἡ, Eva, -ae, θ.
 Εὐβοία, ἡ, Euboea, ae, θ. || Εὐ-
 βοϊκός, ἡ, ὅν, Euboicus, a, um.
 Εὐρυπιδής, δ, Euripides, -is, δ.
 Εὐρώπη, ἡ, Europa, -ae, θ.
 Εὐτέρπη, ἡ, Euterpe, -es, θ.

Ζ

Ζάκυνθος, ἡ, Zacynthus, -i, θ.
 Ζεύξιππος, δ, Zeuxippus, -i, δ.
 Ζεῦξις, δ, Zeuxis (pictor).
 Ζεύς, δ, Jupiter, Jovis, δ.
 Ζέφυρος, δ, Zephyrus, -i, δ.
 Ζήνων, δ, Zeno, -ōnis, δ.

Λαμία, ἡ, Lamia, -ae, θ. || **Λαμῖνός**, Lamiensis, e.
Λαοδίκεια, ἡ, Laodicæa, -ae, θ.
Λαοκόων, δ, Laocon, -ontis.
Λαομέδων, δ, Laomedon, -ntis.
Λάρισσα, ἡ, Larissa, -ae, θηλ. ||
Λαρισσαῖος, Larissæus, a, um.
Λέρνη, ἡ, Lerna, -ae, θ.
Λέσβος, ἡ, Lesbos, -i, θ. || **Λέσβιος**, a, ον, Lesbios, a, um.
Λητώ, ἡ, Latona, -ae, θ.
Λιβύη, Libya, -ae, θ., Africa, ae' ||
Λιβυκός, ἡ, ον, Libycus, Africanus, a, um.
Λοκρίς, ἡ, Locris, -idis' || **οἱ Λοκροί**, Locri.
Λυδία, ἡ, Lydia' || **Λύδιος**, -ικός, Lydus, a, um' || **Λυδός**, Lydus.
Λυκία, ἡ, Lycia, -ae.
Λυκοῦργος, δ, Lycurgus, -i.

Μ

Μαγνησία, ἡ, Magnesia, -ae.
Μακεδονία, ἡ, Macedonia, -ae' ||
Μακεδών, δ, Macedo, -onis.
Μαραθών, δ, Marathon, -ōnis' ||
Μαραθώνιος, Marathonius, a, um.
Μάριος, δ, Marius, -ii, δ.
Μαρία, ἡ, Maria, -ae.
Μάρκος, δ, Marcus, -i, δ.
Μαθηαῖος, δ, Mathæus, -i, δ.
Μέγαρα, τά, Megara, -orum, οὐ. πλ. || **Μεγαρεύς**, δ, Megarensis -is.
Μελπομένη, ἡ, Melpomene, -es, θ.
Μέμφις, ἡ, Memphis, -is, θ.
Μενέλαος, δ, Menelaus, δ.
Μήδεια, ἡ, Medæa, -ae, θ.
Μηδία, ἡ, Media, ae, θ.
Μήλος, ἡ, Melus, -i.
Μιθριδάτης, δ, Mithridates, -is.
Μίλητος, ἡ, Milētus, -i, θ. || **Μιλήσιος**, Milesius, a, um.
Μίνως, δ, Minos, -ōis, δ.
Μυκῆναι, αἱ, Mycenæ, arum, θ. ||
Μυκηναῖος, a, ον, Mycenæus.
Μυτιλήνη, ἡ, Mytilene, -es, θ.

Ν

Νεάπολις, ἡ, Neapolis, -is.
Νεῖλος, δ, Nilus, -i, δ.
Νέρων, δ, Nero, -onis.
Νικαία, ἡ, Nicaea, ae, θ.

Νικόλαος, δ, Nicolāus, -is, δ.
Νιόβη, ἡ, Niobe, -es, θ.

Ξανθίππη, ἡ, Xanthippe, es, θ.
Ξάνθιππος, δ, Xanthippus, -i, δ.
Ξενοφάνης, δ, Xenophanes, -is, δ.
Ξενοφών, δ, Xenophon, -ontis, δ.

Ὀδησσός, ἡ, Odessus, -i, δ.
Ὀδυσσεύς, δ, Ulixes, -is, δ. || **Ὀδύσεια**, ἡ, Odessea, -ae, θ.
Οἶτη, ἡ, Oeta καὶ Oete, -es.
Ὀλυμπία, ἡ, Olympia, -ae, θ. ||
Ὀλύμπια, τά, (ἀγωνίσματα), ludī olympici, olympia, -orum.
Ὀλυμπος, δ, Olympus, -i, δ.
Ὅμηρος, δ, Homerus, -i, δ.
Ὀρέστης, δ, Orestes, -ae, δ.
Ὀρφεύς, δ, Orpheus, -ei καὶ -eos.
Οὐρανία, ἡ, Urania, -ae, θ.

Π

Παγασαί, αἱ, Pagasæ, -arum, θ. || **δ Παγασητικὸς κόλπος**, sinus Pagasæus.
Πανδώρα, ἡ, Pandora, -ae, θ.
Πάρις, δ, Paris. -idis, δ.
Παρίσιοι, οἱ, Parisii, -orum, δ.
Παρνασσός, δ, Parnasus, δ.
Πάρνης, δ, Parnes, -ethis, θ.
Πανσανίας, δ, Pausanias, ae, δ.
Πειραιεύς, δ, Piræus, -i, δ.
Πεισίστρατος, δ, Pisistratus, -i.
Περικλῆς, δ, Pericles, -is ἢ -i.
Περσεύς, δ, Perseus, -i, δ.
Προσερπίνη, ἡ, Proserpinā, -ae, θ.
Πηνειός, δ, Peneus, -ei, δ.
Πηνελόπη, ἡ, Penelope, -es καὶ Penelopa, -ae, θ.
Πίνδαρος, δ, Pindarus, -i, δ.
Πλαταιαί, αἱ, Plataeæ, -arum, θ.
Πλάτων, δ, Plato ἢ Platon, δ.
Πλίνιος, δ, Plinius, -i, δ.
Πλούτων, δ, Pluto ἢ -n, δ.
Πολυδεύκης, δ, Pollux, -cis, δ.
Πολύμνια, ἡ, Polymnia, -ae.
Πολυνείκης, δ, Polynices, -is, δ.
Πομπηία, **Πομπηῖοι** (πόλις), Pompeji, -orum, δ.
Πομπήιος, δ, Pompejus, -i, δ.,

Ποσειδών, δ, Neptunus, -i, δ.
Πραξιτέλης, δ, Praxiteles, -is, δ.
Πρίαμος, δ, Priamus, -i.
Προμηθεύς, δ, Prometheus, -ei, δ.
Πυθαγόρας, δ, Pythagoras, -ae, δ.
Πυθία, ή, Pythia, -ae, θ.

Ρ

Ρέα, ή, Rhea, -ae, θ.
Ρήνος, δ, Rhenus (flavius).
Ρόδος, ή, Rhodos, -i.
Ρώμη, ή, Roma, -ae' || **Ρωμαϊκός**,
 ή, **όν**, **Ρωμαίος**, α, **ον**, Romanus,
 Latinus, a, um' || **ρωμαϊστί**, ro-
 mane.

Σ

Σαλαμίς, ή, Salamis, inis, θ.
Σάμος, Samos (-us), -i.
Σάρδεις, αί, Sardes, -ium, θ.
Σελεύκεια, ή, Seleucia, -ae, θ.
Σίβυλλα, ή, Sibylla, -ae, θ.
Σικελία, ή, Sicilia, -ae, θ.
Σκύλλα, ή, Scylla, -ae, θ.
Σμύρνη, ή, Smyrna, -ae, θ.
Σούσα, τά, Susa, -orum, δ.
Σόλων, δ, Solon ή solo.
Σοφοκλής, δ, Sophocles -um -is, δ.
Σπάρτη, ή, Sparta, -ae, ή **Σparte**,
 -es' || **Σπαρτιάτης**, Spartiates.
Στράβων, δ, Strabo, -onis, δ.
Στύξ, ή, Styx -ygis, θ.
Συράκουσαι, **Συρακούσαι**, **Συρά-**
κοσαι, αί, Syracusae, -arum, θ.
Σφίγξ, ή, Sphinx, -ngis, θ.
Σωκράτης, δ, Socrates, -is, δ.

Τ

Τάναγρα, ή, Tanagra, -ae, θ.
Τάνταλος, δ, Tantalus, -i, δ.
Τάρας, δ, Tarentum, -i.
Ταρσός, ή, Tarsus, -i, δ.
Τεργέστη, ή, Tergeste, -is, ού.
Τερψιχόρη, ή, Terpsichore, -es, θ.
Τιτάν, δ, Titan, -anis, ού.
Τραπεζοῦς, ή, Trapezus, -untis, θ.
Τροία, ή, Troja, -ae, θ.
Τροϊζήν, ή, Troezen, -ēnis, θ.
Τυνδάριος (-ως), δ, Tyndareus.

Τυρρηνία, ή, Etruscia' || **Τυρρην-**
κός, Etruscus, a, um' || **πέλαγος**,
 mare etruscum.

Υ

Υάκινθος, δ, Hyacinthus, δ.
Υλας, δ, Hylas, -ae, δ.
Υλη (πόλις) ή, Hyle, -es, θ.
Υμηττός, δ, Hymettum.
Υπάτη (πόλις), ή, Hypata, -ae,
 θ. || **Υπαταίος**, Hypateus, a, um.

Φ

Φάβιος, δ, Phabius, -ii, δ.
Φαβρίκιος, δ, Phabricius, δ.
Φαίδων, δ, Phaeton, onis, a.
Φαιναρέτη, ή, Phaenareta, -ae.
Φάληρον, τό, Phalerum.
Φειδίας, δ, Phidias, -ae, -ae, δ.
Φιλήμων, δ, Philemon, -onis.
Φίλιππος, δ, Philippus, -i.
Φιλοποίμην, δ, Philopoemen, δ.
Φρυγία, ή, Phrygia, -a, θ.
Φρύνη, ή, Phryne, -es, θ.

Χ

Χαλκίς, ή, Chalcis, -idis' || **Χαλκι-**
δής, Chalcidensis.
Χάρυβδις, ή, Charybdis, -is, θ.
Χάρων, δ, Charon, -ontis, δ.
Χίος, ή, Chius (-os), -i, θ.
Χριστός, δ, Christus, -i.
Χρυσηΐς, ή, Chryseis, -idis, θ.
Χρύσης, δ, Chryses, -ae, δ.

Ψ

Ψαμμήνητος, δ, Psammenitus, δ.
Ψαμμήτιχος, δ, Psammetichus, δ.
***Ψαρά**, τά, Psara.
Ψυχή, ή, Psyche, θ.

Ω

Ωγύγης ή **Ωγγυος**, δ, Ogyges.
Ωκεανός, δ, Oceanus, -i, δ.
Ωκεανία, ή, Oceania, -ae, θ.
Ωκεανίτις, ή, Oceanitis, -idis, θ.
Ωρίων, δ, Orion, -ionis, δ.

